

C O D E X
THEODOSIANVS
IACOBI
GOTHOFREDI
TOMI SEXTI
PARS II.

1111 1111 1111
1111 1111 1111
1111 1111 1111

**CODICIS
THEODOSIANI
TOMI SEXTI
PARS ALTERA**

CONTINENS

NOTITIAM DIGNITATVM CIVILIVM ET MILIT
VTRIVSQUE IMP. PROSOPOGRAPHIAM TOPOGRA
PHIAM HISTORIAE GALLICANAE ANNALES CENTVM
ANNORVM GLOSSARIVM NOMICVM

ET

**NOVELLAS CONSTITVTIONES AVGG
THEODOSII VALENTINIANI MARCIANI MAIORIANI
SEVERI LEONIS ET ANTHEMII
IN VNVM CORPVS COLLECTAS**

COLLATAS CVM

CODD. MSS. WVRCEBVRGENSI OTTOBONIANO
GOTHANO LIBRISQVE EDITIS
ET PERPETVO COMMENTARIO ILLVSTRATAS

A

IO. DANIELE RITTERO

S. R. M. POL. ET ELECT. SAX. A CONSIL. AVL. ET PROF. HIST. IN ACAD. VITEMBERGENSI

ACCEDIT

**APPENDIX CODICIS THEODOSIANI
CVM EPISTOLIS ALIQVOT VETERVM CONCILIORVM
ET PONTIFICVM ROMANORVM
CONGESTA**

^A
IAC. SIRMONDO

Res. 140922

LIPSIAE

SVMTIBVS MAVR. GEORGII WEIDMANNI
MDCCLV.

LECTORI BENEVOLO
SALVTEM
IOAN. DAN. RITTER

S. R. M. A CONS. AVL. ET IN ACADEM.
WITTEBERG. HIST. P. P.

Efunctus ergo sum longo ac molesto labore, immortalisque Dei beneficio contigit mihi, ut summam tandem Codicis Theodosiani emendationi manum imponere potuerim. Credo equidem, quosdam impatientius expectasse extremam magni operis partem, sed ii velim sibi persuadeant, me nullum intermisisse temporis momentum, quo a munere, cui praepositus sum, cuique secundum fidem religionemque boni viri satisfaciendum est, vacuus essem, quod non totum dicauerim consecrauerimque iis rebus, quas illustrandis legibus prodesse putavi. Sed requirebant fere omnia, quae hoc volumine continentur, magnam attentionem animi, singularem curam, ac multam denique diligentiam, cum ex iis, tanquam ex quodam totius operis indice, haurienda repetendaque cuncta sint, quae ad intelligentiam faciunt, & legum & observationum, quas volumina, quae lucem annis superioribus adspexerunt, comprehendunt. Igitur ego, qui optime perspectum habebam, ea, quae ad Theodosianum Codicem disputata sunt, hoc volumine ad quaedam reuocanda capita, communicandamque cum orbe erudito summam esse rerum omnium, non maturandum ratus sum, sed ita iudicabam, bene politas, non cito, breuique tempore, in lucem publicam posteriores ad Theodosianum Codicem curas emittendas esse. Et certe in eam adducor opinionem, ut putem, eorum satis me fecisse desiderijs, qui in eo versantur literarum studio, in quo, non sine maxima animi mei voluptate, tempus aetatemque contriui, & quo ardent in primis doctissimi Belgae, gloriamque sibi ac immortalem nominis parant famam.

Habes autem, Lector Beneuole, primo loco *Notitiam Dignitatum utriusque imperij*, ex Codicis Theodosiani legibus a *Gothofredo* descriptam, innumeris purgatam, quibus ea foedabatur, mendis, & ita adornatam, ut maximam possit affundere lucem *Notitiae*, quam adcurauit magni nominis Iureconsultus *Pancirollus*. Quantum vero afferat illa utilitatis ad accuratiorem legum intelligentiam, operose non disputo; satis enim id habent cognitum ii, qui circa elegantiores occupati sunt iuris scientiam, suasque opiniones sententiasque a vulgo pragmaticorum seiungunt, & a crudis abhorrent studiis, quibus profana tantum capiuntur pectora, Is sane, qui

qui cognitae sibi reddiderit Orientis, Illyrici, Italiae, Galliarum, Romae veteris nouaeque, Praefecturae, aliasque dignitates, facillime sese extricabit ex summis difficultatibus, in quas incurrunt, qui haec omnia supina spernunt negligentia, & in verbis legum, quasi defixi, tantum haerere solent. In primis vero commendanda venit Notitia Comitum sacrarum Largitionum & Rei priuatae, cum absque ea plurimae leges vtriusque Codicis non possint non esse obscurissimae, neminemque putem de petitionibus aut petitoribus, de quibus sunt tituli integri, bene pronunciaturum esse, nisi facto inter priuatas sacrasque Principum res accurato discrimine. Ad didi ad Noritiam Praefectorum Urbis Romanae, *Anonymum de Praefectis Vrbi ex temporibus Gallieni*, quem auctorem primus in lucem protraxit *Cuspinianus*, & postea *Theodoro Antiquitatum Romanarum* inseruit *Graeuus*. Cum enim in Constitutionibus, Praefectis Vrbi inscriptis, multa inueniantur ambigua, dubiis inuoluta & caliginosa, quibus explanationes adhiberi non possunt, nisi temporum habita ratione, quibus Praefecti ad urbis gubernacula resederunt, huius potissimum auctoris ope multa feliciter enodauit, certisque assignauit annis *Gothofredus*, ut obseruabunt passim lectores. Ex eo etiam recta sapere poterunt, qui cum vulgo eruditorum existimant, Consules & Praefectos post Gallieni Augusti tempora, non nisi Kalendis Ianuarii iniisse magistratum, quorum errorem confutauit in obseruationibus ad Nouellas.

Secundum occupat locum *Prosopographia* Codicis Theodosiani, siue notitia accuratior personarum omnium, quarum est in legibus, tanquam publicis monumentis, conseruata memoria. Induit illa nouam faciem, eoque exsplendescit habitu, quo forte comparuisset, si diutius licuisset *Gothofredo* interesse mortalibus. *Maruilius* certe is non erat, a quo aut expectare aut postulare elegans hoc opusculum poterat res literaria, cuius viri supinam negligentiam deprehendi per integrum Codicem Theodosianum. Ita enim male omnia in *Prosopographia* cohaerebant, confusasque erat videre personas, ac transposita loca, ut profecto, qui priore utitur editione, fidem iis adhibere omnino nullam possit. Quanta fuerit opus emendatione, accuratione, cura, ii demum satis intelligent poteruntque sibi persuadere, quibus non displicuerit nouam hanc *Prosopographiam* conferre cum illa, quam e schedis *Gothofredi* publici iuris fecit *Maruilius*. Rarius, & summa tantum postulante necessitate, adieci notas, ne opusculum in nimiam excreceret molem, sed emendavi, contextuique ea inserui, quae ad personarum, de quibus agitur, vitam, facta, honoresque pertinere visa sunt. Neque id feci ita timide atque dubitanter, ut in primis Codicis Theodosiani voluminibus, in quibus cum essent multa, quae aut sensum commodum, aut plane nullum admitterent, persuaderemque mihi, habuisse forte *Gothofredum*, virum oculatissimum, quandam rationem, qua ductus, ita scriberet, aut loca ab eo male corrupteque excitata fugisse diligentiam meam, nolebam ob nimiam verecundiam ea mutare, ne viderer in iuriis aduersus pios tanti viri fuisse manes. Quam timiditatem meam, posteaquam animaduertissem, *Gothofredum* multa obiter notasse tantum ad Codicem, & saepenumero memoria lapsum fuisse, id quod doctissimis viris non raro accidit, nimiam verecundiam illam & religionem damnaui, cum facillime fieri possit, ut censores iniqui, id, quod ego timido animo diffidenterque feci, tribuant aut ignauiae, aut ignorantiae meae. Certe si ita obtemperare potuissem ubique voluntati meae, ut feci in posterioribus voluminibus, superederem *Opere Obseruationum & Emendationum* in vniuersum Codicem, de quo quotidie magis & magis cogito, cum insperatum lugeam *Weidmanni* obitum, qui vir natura ita factus videbatur, ut iuaret bonas literas, longissimeque superabat vulgus bibliopolarum, cum Gryphiis Stephanisque doctrina scientiaque omnino comparandus. Agitabat is animo, absoluto integro Theodosiano opere, Tomum eius primum, quem paullo festinanter, minoribusque impensis, ut emptorum commodo consuleret, curauerat adornari, denuo recudendum dare, quo non ab eius, sed mea potissimum voluntate, omnia pependisse, docti iudicare possent viri. Sed turbauit mors haec eius consilia.

Sequitur *Prosopographiam*, *Topographiam*, siue, orbis Romanus e Codice Theodosiano depromptus, cuius pars prima generalia de imperio Romano eiusque diuisione & partibus continet. Adornauit eam *Gothofredus* ad exemplum Indicis
Topo-

Topographici, quem addidit ad *veterem orbis descriptionem*, fuitque ipsi animus, vt obseruauit in *Commentariis ad varias leges*, grandius quoddam *de statu imperii Romani* edendi opus, quam quidem in schedis reliquit, & quod se sua tantum commendat mediocritate. Sed eo hodie tanto facilius carere possumus, quanto maior fuit *Gronouii, Hofstetii, Caroli a S. Paulo, Almeloueeii, Wesselingii, & Cellarii* nostri, doctissimorum virorum industria, in illustrandis omnibus, quæ ad veteris orbis, imprimisque Romani, cognitionem pertinent. Cum autem lucubrationes horum virorum doctissimæ, & legantur ab omnibus, & sint in plerorumque manibus, eorum nolui compilare serinia, atque additamentis, quibus nil opus esse videbatur, augere Prouinciarum, urbium, fluminum, insularumque notitiam a *Gothofredo* accuratam. *Gallicanæ historiæ Annales centum annorum ex Constitutionibus Codicis Theodosiani* eleganter concinnati sunt, vt mirari satis non possim, fere neminem ad eos attendisse. Contexere *Gothofredus Annales quoque Britannicos* voluit, eosque in *Commentariis* non raro promissit, verum impeditus, aut forte morte præoccupatus, animum in eos intendere non potuit. At enim vero, qui in his rebus versati sunt, intelliguntque, quanta sit fides antiquis legibus, in probandis difficillimis veteris æui rebus, adscribenda, facili poterunt in negotio, exemplo *Annalium Galliarum*, diuersarum quoque gentium, ad quas variae Theodosiani Codicis leges pertinent, annales historiamque conficere. Felicissime certe vltus est *Pagius* in enodandis difficultatibus Chronologicis, vtroque Codice, quem imitari debent, quibus tantum, quæ accurata sunt, placent.

Venio ad *Glossarium Nomicum*, quod verba dicendique rationes, huic potissimum æuo, quo leges Codicis promulgatae sunt, proprias, continet. Hoc opus affectum, rude & impolitum erat, neque ad id curam intendit *Maruilius*, sed ita edidit, vt in schedas, nulla vocum compositione, aptis & accommodatis locis facta, coniecerat *Gothofredus*. Id vero mea opera ita est immutatum, vt plane nouum videri possit. Quantum quamque improbum superauerim laborem, puto neminem inter Germanos melius *Gesnero*, Viro Clarissimo, aestimaturum esse. Id tamen mihi non tribuo, vt affirmare audeam, ita omnia in Glossario expolita, perfecta atque e tantis tenebris, in quibus versandum fuit, in clarissimam lucem esse prolata, vt non possint alia a doctis viris superaddi. Vix enim homo tanta potest vti circumspectione, & accurata consideratione vocum singularum, quanta quidem ad perfectionem absolutionemque Glossarii requiritur. Accedit typhetarum incuria, qui numerales notas, circa quas a me summa fuit adhibita sollicitudo, non raro solent commutare, quorum tamen mihi culpam esse neminem paullo humaniorem imputaturum, facile confido. Sanctissime enim affirmare possum, diligentissime me ipsos consuluisse fontes, euoluissse loca, atque de iis ita iudicasse, vti quidem per ingenii licuit mediocritatem. Habeo sane persuasum, ex Glossario Theodosiano, corrigi posse innumeros errores *Briffoniani Lexici*, quos doctissimi viri reliquere, qui operam ei corrigendo emendandoque accommodauerint.

Nouellæ Constitutiones Imp. Iustiniano anteriorum, primum prodeunt emendatae, & obseruationibus auctae. Expressæ eae sunt ad Editionem Codicis Theodosiani elegantem & accuratam, quæ in Parisina ciuitate A. D. clō 15 XXCVI. apud *Sebastianum Niuellium* curante *Iacobo Cuiacio* prodiit, & reperita est A. D. clō 15c VII. Sichardina enim Editio, vt & MSS. Wurceburgensis & Gothanus, eas tantum seruant, quas Gothi in Compendio Legum Romanarum legi voluerunt. Neque integræ extant in Editione Lugdunensi, quæ A. D. clō 15 LXVI. apud *Guilielmum Rouillium* impressa est. Editio Lugdunensis altera, quam *Franciscus Faber* bibliopola procurauit A. D. clō 15 XCIII. Nouellas quidem omnes continet, sed lacunis plenas, & mendosas; securus tamen eam est editionem *Maruilius*. Vulgauit Nouellas quoque *Cunradus Rittersbusius*, Ictus Altorfinus, A. D. clō 15c IX. Hanouiae, sed non emendate satis, & perturbato ordine. Quas enim *Petrus Pitboeus* Lutetiae Parisiorum clō 15 LXVI. primus in lucem protraxit, ab aliis is, quodum editis, separauit. Miror sane, doctissimum virum in præfatione scribere potuisse, a nemine ante eum, nouellas in vnum collectas fuisse corpus, cum tamen, vti modo dictum est, posteriores Codicis Theodosiani editiones a *Cuiacio* adornatae, eas non tantum comprehendant omnes, sed & longe accuratius ibi dispositæ atque collocatae sint.

Nemo vero sibi persuadere debet, Nouellas leges, quae *Theodosii Augusti* nomine prostant, hunc etiam Imperatorem habere auctorem; est enim pars earum maxima *Valentiniano III.* tribuenda, Occidentis Imperatori, quod ad inscriptiones subscriptionesque monui, & in eorum quoque commodum, qui artem interpretandi non satis accurate norunt, nomina Imperatorum, qui constitutiones promulgarunt, maiusculis designari curavi literis, ne quis facile possit decipi. Melius sane fecissent Nouellarum collectores, si, aut *Valentiniani* Nouellas seiunxissent a *Theodosianis*, aut eas, quae *Valentiniani* nomine insignitae prodierunt, coniunxissent cum *Theodosianis*; ita enim nemo facile in errorem potuisset induci. Disputauit iam de nouellarum confusione *Gothofredus in Prolegomenis ad Codicem Theodosianum*, neque dubium est, si licuisset ei, ad eas intendere animum, quin alio plane, & concinniore quidem ordine in lucem editurus fuerit. Has igitur, quas memoravi editiones, consului, coniunxique cum *Manuscriptis Wurceburgensi & Gothano*, de quorum pretio satis me dixisse memini in praefationibus ad *Tomos Codicis Theodosiani* duo priores. Accessit *MS. Otobonianus*, quem cum Romae haereret *Brenckmannus* inspexit, ex eoque non infeliciter emendauit *Consulatus* nonnullos in *Appendice Fastorum Relandi*. Hunc satis antiquum Codicem, *Ioannes Christianus Goetzius*, Potentissimo Regi Poloniarum a sacris, Vir humanissimus & politioris literaturae amantissimus, cum ante annos aliquot Romam inuissset inuestigandarum antiquitatum causa, iterum consuluit, mecumque benignissime varias communicauit lectiones. Horum itaque librorum ope vulnera, quae antiquorum scriptorum negligentia & imperitia erant nouellis inflicta, sanare potui. Quam feliciter id fecerim, iudicabunt lectores. Restant tamen nonnullae, quae medicinam nullam videbantur admittere, quaedam vero coniectura emendaui, sed suspensa quasi manu. Cum etiam ex Nouellis multae leges a *Triboniano* excerptae, & in Codicem Iustinianum relatae sint, eas non modo omnes diligenter indicaui, sed emendaui quoque Nouellarum ope, & occulta hactenus varia, (ita quidem mihi blandior) in quandam lucem protuli. Sed uti nemo feliciter, & Codicem, & Nouellas interpretabitur, nisi coniunxerit, cum summa diligentia, historiam, ita & ego, ne quid falsi proponerem, aut cum vulgo mihi excutiendum esset, consultis prius rerum veterum monumentis, ad interpretationem ipsam applicui animum. Eam ob causam etiam fui sollicitus, ut illae lectoribus innotescerent personae, ad quas Nouellae datae sunt, cum ex earum notitia, non leue ad interpretationem accedat pondus. Ne vero multa scribendo lectoribus crearem taedium, ea omnia, quae nota, peruagata, & in libris plerisque Iuris sunt obvia, studio praetermisi. Animus erat addere ad Nouellas *Chronologiam*, quod illa, quam repraesentant Editiones Cuiacianae nouissimae Codicis Theodosiani, & confusa & manca est; verum deposui consulto eam conficiendi studium, cum in Nouellis ipsis accuratissimam temporis rationem obseruauerim. Poterit igitur quisque vel mediocriter doctus, me duce, & tabulas chronologicas conficere, & *Fastos Relandi* noua augere accessione.

Claudit agmen *Appendix Codicis Theodosiani*, quam ex Codice Lugdunensi & Anitienensi *Sirmondus S. I.* edidit. In eam animaduersiones scripturum se esse alicubi professus est *Gothofredus*, sed fidem non liberauit. Arguit tamen illam imposturae, in *Commentario* ad subditiuam legem primam de episcopali iudicio. Oporticulum vero supposititium, & a clerico rudi, medio aeuo, ex variis Codicis Theodosiani legibus, Conciliorum decretis, Patrumque locis, esse collectum, quilibet emunctioris naris intelliget facile, & notae quoque subiectae abunde testabuntur. Erat tamen ideo cum lectoribus communicandum, quod *Gothofredus* in *Obseruationibus* ad Codicem ad id saepenumero prouocauit. Ita vale, Lector beneuole, & mihi porro faue. Dabam Witteberg. Saxon. A. D. cło IcccXXXXV. d. 5. Maii.

NOTITIA
DIGNITATVM,

SE.V

ADMINISTRATIONVM
TAM CIVILIVM QVAM MILITARIVM,
IN PARTIBVS ORIENTIS ET OCCIDENTIS:

CONFECTA

E CODICE THEODOSIANO,

*Ab Anno Domini 312. ad Annum D. 439. & conferenda
cum NOTITIA IMPERII.*

MONITIO AD LECTOREM.

*ESI Notitia Dignitatum libro sexto huius Codicis contineatur; attamen, quia in aliis variisque extra librum illum Constitutionibus multa eo pertinentia sparsim occurrunt, neque de singulis Dignitatibus & Officiis ibi agitur; malui, omissis ibi Paratitlis, omnem hanc de Dignitatibus & Administrationibus materiam iusto Tractatu hic includere, generalique Notitia complecti: quæ cum Notitia Imperii sub Theodosio Iuniore, & Valentiniano III. ut ipse supputo Anno Domini 427. optime componi, eique Commentarii cuiusdam vice egregie apponi posset: Omissis hic interim quæ de Dignitatibus in genere eorumque speciebus, deque Senatoribus, Prætoribus & Quæstoribus; Gradibus, Ordineque Dignitatum, eo libro cumalauimus: ut & quæ de Consulibus & Patriciis ibi congesta sunt: de Dignitatum item Consociatione & Adæquatione: ut & de variis Comitum ordinibus, & Comitua alterius dignitatis, administrationis, professionis *περὶ τῶν*: Tandem & de honorariis codicillis: Nam ut ea dicto libro sexto plene tractata sunt, ita nobis hic prædictæ Notitiæ exemplo eas tantum dignitates persequi animus est, quæ cum Administratione aliqua coniunctæ erant. Quod vero Magistratus Municipales attinet, habes ea omnia, quæ ad eos spectant, Paratitlo de Decurionibus. Ordinem porro Dignitatum & Magistratuum præbet series titulorum libri sexti huius Codicis: Haurire licet & ex l. vnic. qui a præbit. tyronum: l. 5. de fide testium, l. vlt. de Princip. Agentium in rebus: & l. 52. de hæreticis: tandem & Notitia Imperii.*

Ab Illustribus, incipiendum est, de quibus passim & inter alias l. 52. de hæreticis: quæ Summa fastigia dicuntur l. 14. de metatistis, Inclitæ potestates, l. 14. de accusat. In hoc censû ab Præfectis Prætorio, quæ summa omnium Dignitas, & Administratio erat, initium ducere oportuit.

NOTITIA PRAEFECTORVM PRAETORIO INGENERE.

I.

DE PRAEFECTIS PRAETORIO ipsi sunt tres tituli hoc Codice: libro I. titulus 5. de officio Praefector. Praetorio, libro sexto tit. 6. de Consulibus, Praefectis, Magistris militum, & Patriciis, & titulus sequens, de Praefectis Praetorio siue urbis & magistris militum. De eorum Officialibus autem agit tit. 10. lib. 12. Ne Praefectianus, &c. Ab his Officiis eorum dictum Praefectura Praetoriana, vel absolute Praefectura, vt l. ultim. ne conlat. transl. l. 9. de Legatis. Et e contra absolute, Praetorii dignitas illustribus meritis, l. 10. de Praetorib. Praetorii Codicilli, l. 23. de Praetorib. Tribunus Praetorianorum Notariorum, l. 3. de Primis. & Not.

Dignitas autem eorum summa erat: Fastigium dignitatum l. 22. de Iudeis. Summum dignitatis fastigium, l. 3. de metatis, & l. ultim. de honor. Codic. Sublimis apex Praefecturae, l. 7. de honor. Codic. Apex dignitatum, l. ultim. de metatis, l. ult. de honor. Codic.

Summam iudiciorum tenere Praefectus Praetorio dicitur, subdititia l. 1. de Episcop. iud. Rerum summa ei commissa propter loci dignitatem, l. 117. de Decurionibus. Amplissima sedes, Claudiano in Mall. Theodor. Cos. v. 22. Tutarique reos ipsa huc **AMPLISSIMA SEDES** Orantem stupuit.

Illustres scilicet viri erant, l. 6. de Executorib. l. ultim. de Decurion. & silent. l. vnic. qui a praeib. tiron. l. 2. de exhib. reis: l. ultim. de patroc. vicor. l. 9. de metallar. l. vnic. si quacunque praeib. potest. l. 31. de nauicul. l. 10. de Praetorib. l. 10. de diuers. offic. l. 31. de appellat. l. 22. de Iudeis: l. 25. 32. de erog. mil. ann. l. 2. ad L. Iul. repetund. l. 12. de Legatis: l. 56. de cursu: l. 17. de cohortalib. Illustrissima Praefectura, l. 1. ne quis in Palat. man. Inlustribus meritis Praetorii dignitatem mereri, l. 10. de Praetorib.

Sequentibus etiam titulis ornati & compellati. Amplissimi Iudices vocantur, l. ultim. de censu. Amplissimae potestates, l. 16. de penis: l. 8. de iis quae administr. Amplissimae praeceptionis auctoritas, l. 3. de Decurionib. & silent. Amplissima Praefectura, l. 2. de publ. compar. l. ultim. de conlat. don. l. ultim. de cohortalib. l. 16. de indulgent. debitor. l. ultim. de pascuis: l. 188. de Decurionibus. Praetoriana amplissima Praefectura, l. 30. de susceptorib. Amplissimae Praefecturae culmen, l. 32. de erog. mil. ann. Amplitudo tua, l. 67. de appell. l. 9. de diuers. offic. l. 7. de honor. codicill. l. 4. de executorib. Auctoritas tua, l. 5. de cursu, excellens auctoritas, l. 2. de pascuis: l. 16. de cursu: l. 12. de Iudeis: Inlustres auctoritas tua, l. 31. de appellat. l. 25. de erog. mil. ann. l. ultim. de Decurion. & silent. Magnifica auctoritas tua, l. 11. de extraordin. Sublimis auctoritas tua, l. 15. de Episcopis: l. 139. de Decurion. l. 35. in fine de cursu. Celsissimum officium tuum, l. 11. de Numerariis. Celsitudo tua, l. 8. de extraordin. l. 23. de cursu: l. 32. de nauicul. l. 10. de Legatis: l. 2. de sepulchr. viol. Illustris & magnifica celsitudo tua, l. 15. de accusat. Sedes vestrae vel tuae celsitudinis, l. vnic. de quadri. breu. l. vnic. de Irenarchis. Clarissimus Vir Praefectus Praetorio, l. 7. de extraordin. l. 1. de pascuis: l. 15. de Praetorib. Vir clarissimus & inlustres, l. 19. de petition. l. 12. de extraordin. l. 6. de ann. & trib. Ei culmen tribuitur. Culmen tuum l. 32. 35. de erog. mil. ann. l. 4. de domesticis:

l. 5. vers. Sane, de collat. donat. l. 6. de censorib. l. 4. de spectac. l. 10. de diuers. offic. l. 18. de cohortalib. Sedes culminis tui, l. 5. de conlat. don. Ita culmen honorum Aufonio ad Syagrium v. 35. Praetorianum culmen Symmacho, lib. 4. epist. 69. Summum culmen honorum Aufonio in epicedio patris de se v. 41. Claudianus Panegyrico in Cons. Theodori, de Consulatu & Praefectura Praetoriana. 16.

Culmen virumque tenes. - - -

Mox idem, cacumen vocat, vers. 62. Eminentia tua, l. 32. de susceptorib. l. 13. de nauicul. l. 1. de frum. Alex. l. 10. de tironib. Eminentissima Praefectura Praetoriana, l. vnic. de praepos. S. Cub. excellens eminentia tua, l. 38. de operib. publ. l. 9. de indulgent. crim. Sedis tuae eminentia l. 3. de Legatis. Eminentissima sedes tua, l. 4. ne conlat. transl. Eminentes potestates, l. 16. de diuers. offic.

Excellentia tua, l. 10. de Legatis: l. 24. de erog. mil. ann. l. 5. de patroc. vic. l. 29. de cohort. l. 2. de sepulchr. viol. l. 2. de bis qui per meum Iudicis: l. 173. de Decurion. l. 5. de susceptorib. l. 43. de operib. publ. l. 3. quib. equ. vsus: l. 6. de Palat. S. L. l. 3. de re milit. Excellens eminentia tua, l. 9. de indulgent. crim. l. 38. de operibus publ. Excellens auctoritas tua, l. 16. de curju.

Grauitas tua, vel vestra, l. 11. de erog. mil. ann. l. 1. de Centon. & Dendrof. l. 3. de cursu publ. l. 5. in fin. de filiis mil. app. & subdititia l. 1 in fin. de Episcopali iudicio. Magnificentia tua, l. 2. de litor. & iun. cust. l. 15. de extraordin. l. 5. de executor. l. 12. 17. de Agentib. l. 7. de curiosis: l. 32. de susceptorib. l. 3. de Legatis: l. 16. de diuers. offic. l. 12. de medicis: l. 12. de cohortalib. Inlustres Magnificentia tua, l. 2. ad Leg. Iul. repet. sublimis Magnificentia tua, l. 30. de oper. publ. l. 32. de barei. l. 1. de grege dom. l. 2. de Episcop. iud.

Magnitudo tua, l. 51. de oper. publ. l. 183. de Decurion. l. 5. de susceptoribus: l. vnic. de Classis: l. ultim. de postul. l. 3. ne conlat. transl. l. 61. de cursu: l. 63. de appell. l. 42. de Episcopis: sublimis magnitudo tua, l. 52. de cursu. Parens Karissime & amantissime, l. 2. de Episcop. iud. Praetantia tua, potestatis praetantia, l. 8. de desertorib. Inlustres praetantia tua, l. 10. de diu. offic. Prudentia tua, l. 2. de sepulchr. viol. l. 38. de Decurionib. l. 8. de cursu, l. 7. de diuers. offic. Mira prudentia tua, l. 2. de curiosis. Sacra vice soli vere cognoscentes, l. 16. de appell. Sacrae cognitionis auditor, l. 7. de repar. appell. Sedes vestra tua, l. 139. 173. in fin. de Decurion. l. 32. de nauicul. Amplissima sedes, l. 26. de cohortalib. l. ultim. de conlat. don. l. 8. de Numerariis: l. vnic. de superindictio. & Claudianus de Theodori Praefectura in Consul. Theodor. v. 22. Eminentissima sedes l. 4. ne conlat. transl. Excella sedes, l. vnic. de Comitib. qui Inlustr. l. 3. de Indiction. l. 17. ultim. de Numer. l. vlt. de indulg. debitor. Inlustres vestra sedes, l. 12. de Legatis: sedes Inlustrum Praefectorum l. 56. de cursu: Magnifica sedes l. 19. de cursu publ. l. 172. de Decur. l. 4. de pascuis: Magnificentissima sedes, l. 4. de Legatis: Praecelsa sedes, l. 26. de cohortalib. Sedes culminis tui, l. 5. de collat. donat.

Sinceritas tua, l. 1. de defens. ciu. l. 7. de metallis: l. 1. de Tractoriis: l. 35. de cursu: ciu. l. 15. de susceptor. l. 8. de fil. mil. app. l. 39. de Decurionib. l. 8. de desertor. l. 23. 35. de cursu: l. 10. de diuers. offic. l. vnic. si per

per obrept. l. 1. ne opera à conlat. Laudanda sinceritas tua, l. 22. *de cursu:* Præcella sinceritas tua, l. vltim. *de aduoc. fisci.*

Solertia tua, l. 3. *de Numerariis,* quæ est Constantini Magni. Sublimitas tua, l. vnic. *de off. Præf. Prætor. l. 37. 49. de operib. publ. l. 9. 12. 13. 14. 18. 60. 61. de cursu: l. 23. de erog. mil. ann. l. 27. de appell. l. vltim. vers. quidquid, de patrocin. vic. l. 26. 33. 36. de annona: l. vltim. de Suaris: l. 87. 98. 119. 180. de Decurion. l. 7. 15. 29. de hæreticis: l. 32. de susceptor. l. 17. in fin. de pænis: l. 1. de excus. arif. l. 14. 15. & vltim. de Legatis: l. 21. 22. de diuers. offic. l. vltim. de Præd. Senat. l. 4. de Prætorib. l. 1. de primic. & Notar. l. 2. de sent. ex peric. l. vltim. de conlat. donat. l. 25. de petitionib. l. vltim. de Indictionib. l. 10. de Censitorib. l. 11. de desertor. l. 20. de cohortalib. Miranda sublimitas, l. 9. *de cursu:* Sublimissima administratio, l. 44. *de cursu publ.* Sublimis Præfectura, l. 41. *de operibus publ. l. vnic. qui a præb. tyron.* Sublimes potestates, l. 6. *de indulgent. debitor. l. 2. de his quæ ex publ. collat.* Summam iudiciorum tenere, l. 1. *de episcop. iud. summa rerum his commissa,* propter loci dignitatem l. 117. *de Decurionib. & Ammianus Marcellinus l. 17. cap. 3.**

Quam magna eorum dignitas esset, ostendunt & sequentiæ. Pluribus ii diocæses præerant, l. 11. *de Medicis & Profess. leg. 2. subditur. de episcopal. iud. in fin.* Quamquam & vni aliquando diocæsi præfuisse indicare videtur l. 4. *de Prætorib.* Sub horum dispositione & censura erant Proconsules l. 4. *de cursu,* Vicarii, qui diocæses singulas regebant l. vltim. *de aduoc. fisci: l. 20. de petition. Iudices seu Rectores Prouinciarum, l. 108. de Decur. l. 2. 3. 16. 18. 20. 21. de oper. publ. l. 4. 6. de Palat. S. L. l. 12. de Agentib.* Quos ideo officii sui literis monere iubebantur d. l. 12. *de agent. & l. 3. de Numerar. l. 18. de accusat. l. vltim. de aduoc. fisci. l. 108. de Decurion. l. 20. de petition. l. 16. in fin. de diuers. offic. l. 5. 22. de cursu: l. vltim. de questionibus: l. 12. de cohort. l. 4. de extraordin. l. 18. de exactionib. l. 2. 3. 34. de operibus publicis: l. 4. de cursu, conuenire, l. 23. de pænis: l. 1. 2. de pascuis: l. 31. de appellat. Leges his intimare, l. 18. de pænis: l. vlt. de iun. mun. Iussiones Principum nuntiare & indicare l. 13. *de cursu: vniuersos Prouinciales Edicto conuenire l. 7. de metatis, innoscere l. 9. de indulgent. crim. Insinuare præceptiones, l. 11. de Censitorib. Literis vrgere l. 5. de susceptorib. Propositis Edictis minimos maximosque monere l. vn. de grege dom. cunctas faciebant per omnes Prouincias diuulgare constitutiones, l. 14. de bonis præscript. sanctiones propositis Edictis diuulgare, vt ad Prouincialium Iudicum notitiam peruenirent, l. 26. de cohort. præceptis ad vniuersas ciuitates & Iudices Præfecturæ suæ transmissis, notum aliquid facere, l. 4. de Spectaculis.**

Ne qua cui a Vicariis vel Rectoribus Prouinciarum oppressio fieret inspicere, l. vnic. si quacunque præd. pot. Iudicibus ciuilibus imminere, l. vnic. *de off. Iudic. ciuil.* De Officialium & Præsidis concussionibus cognoscere, atque ideo apud hos de iis conuesti Prouinciales, l. 1. *de off. Rector. Prou.* A Iudicibus seu Rectoribus Prouinciarum ad eos de reis Senatoribus referebatur, l. 13. *de accusat. l. 2. de exhib. reis: l. 5. de Veteranis: de vrgentibus necessitatibus, l. 7. 8. de extraordin. consulebantur a Iudicibus, si iudicandi difficultas exigeret, l. 41. de operibus public. a Iudicibus ad eos appellabatur, l. vnic. de off. Præf. Prætor. non admissa a Iudice appellatione, appellator, tanquam appellatione suscepta, Præfectum Prætorio adire poterat, & apud eum de integro litigare, l. 16. de appell. Imo & si quis per metum Iudicis qui vice sacra iudicabat, puta Præfecti Vibis, Proconsulis, se non appellasse diceret, Princeps quandoque Præfecto Prætorio hanc cognitionem impertiebat, l. 1. 2. *de his qui per metum**

Iud. sine iussu Præfecti Prætorio Iudices nonnulla agere non poterant, l. 37. de operib. publ.

Edicta proponebant, inter alia horum nomina publicabant, quos ex officio suo eiecerant, & diuersis muneribus inhærere iusserant, l. 10. *de diuers. offic. Edicto Prouinciales conuenire iubebantur, l. 7. de metallis.* Rescriptum imperatorum allegabatur Præfecto Prætorio, aliter quandoque a Iudicibus suscipi verabatur, l. 26. *de cohort.* Ad hos missa rescripta, quibus loca publica ciuitatum concedebantur, l. 43. *de operibus publ.* Statuta Principum Edictis propositis ad omnium notitiam peruenire faciebant, seu iubebantur l. vlt. in fin. *de Decurion. & silent. prælata Oraculi auctoritate Legibus cauta firmabant, l. vnic. si per obrept.* Huc pertinent subscriptiones hæ: *Data Epistola Præfecto, cui hæc sacra fuerat antelata, l. 6. de cohort. Missa a Præfecto Prætorio, lex 3. ne quid publ. Dat. Epistula PP. l. 8. de Numerariis.*

Appellari ab his non poterat, l. 16. *de appellat. De Honoribus qui Præfectoriis delati: vide l. 12. de Legatis.* Cursu publico suo arbitrio vti poterant, l. 3. 35. 62. *de cursu.* Euectionis, id est, cursus publici alius licentiam facere poterant, l. 3. 4. 5. 8. 9. 11. 12. 13. 14. 16. 18. 23. 26. 28. 30. 34. 35. 36. 38. 39. 40. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 50. 52. 53. 54. 58. 59. 60. 61. 62. 65. & vltim. *de cursu publ.* Immunes erant a tyronum & equorum præstatione, l. vnic. *qui a præb. tyronum,* etiam ex Præfectis a metati onere, l. 3. *de metatis.* Coercendi Agentes in rebus, cursus publici sollicitudinem sustinentes, his ius erat, l. 3. *de Curiosis.* Militaris annonæ cura ad eos pertinebat, l. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 11. 14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 35. *de erog. mil. ann. l. 2. de excoct. & transl. ann. l. 1. 2. 3. 5. de milit. veste.* Annonarum & capiti præbendi Palatinis, veluti domesticis, curam gerebant, l. 1. *de domest. & protectorib.* Censum emendabant, l. vltim. *de censu.* Censum & Capitationis cura ad eos pertinebat, l. 3. *de Numerar.* Tributariæ rei seu annonariæ functionis cura & dispositio, l. 3. 6. 9. 14. 15. 20. 21. 22. 23. 26. 31. 33. 35. 36. 37. *de annona & trib. l. 4. de pascuis, l. 12. 24. de indulgent. debitor.* Tironum exactionis, l. 1. 5. 6. 7. 9. 10. 13. 21. *vl. de tironib.* Extraordinariorum quandoque munerum, collationum imponearum potestas fuit, l. 7. 8. *de extraordin. vide & Ammianum Marcellinum l. 17. c. 3. & l. 3. de Decurion. & silent.* Quadrimestri breues erogationis faciendæ & factæ a PP. examinabantur, l. vn. *de quadrimestr. breuib.* Defensores probatissimi vt eligerentur, inuigilabant, l. vltim. *de Defensor. ciuit.* Legationum decreta antequam ad Principem perferrentur, mitti ad eos oportuit, l. 3. 4. 8. 10. 14. 15. *de Legatis,* quo scilicet impudentiorem petitionem resutarent, & quæ eorum auxilio protinus implenda essent despicerent, cæteris Principi reseruatis, *dict. l. 3. 4. 8. 10. 12. 14. 15. de Legat.* Disciplina spectaculorum, & spectacula, ad eorum curam pertinebant, l. 1. 2. 3. 4. 5. *de Spectaculis: l. 1. 2. de Maiuma: l. 10. 11. 12. de scenicis: l. 2. de expensis ludor. l. 1. de gladiatoribus.* Metallis & metallariis præerant, l. 6. 7. 10. 11. 13. *de metallis.* Pabula stationibus siue mutationibus ne decissent, curare debebant, itemque moderatum pretium, vt pabulis statueretur, l. 60. *de cursu.* Operum publicorum curam gessere, l. 2. 3. 14. 16. 18. 21. 23. 24. 26. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 37. 38. 40. 41. 42. 43. 49. 51. *de operib. publ.* Viarum item, l. 3. 4. 5. 6. *de itin. mun.* Desertores a Iudicibus interrogati, ad eos directi, l. 8. in fin. *de desertorib. vel de his ad eos relatum, subditis confessionibus, l. 12. de desertorib.*

Limitata tamen eorum aliquatenus potestas erat; super designationibus Prætorum a Senatu factis non erat ad eos referendum, l. 15. *de Prætorib.* In Palatinos ius nullum habuere, l. 6. *de Palatinis S. L.* Referre quandoque ad Principem solebant & debebant, vt l. 4. *de Spectaculis.* Indicere vel superindicare iniussu Principis nil potuere, l. vnic. *de superindictio:*

l. 23. de ann. & trib. folique Principi id reſeruatũ, l. 10. 11. de extraordin. & d. l. vnic. & d. l. 23. de annon. etſi aliquando aliter obſeruatũ, l. 7. 8. de extraordin. Arca peculiaris Prætorum Prætorio fuit: de qua l. 3. 6. 9. 16. 17. de indulg. debitor. l. 5. de executor. ab utroque ærario ſeu largitionibus diuerſa.

De foro Præſectorum Prætorio, vide *l. 3. ſeu vltim. de poſtulando: l. vltim. de cohort. l. 188. de Decurion. l. 2. de Aduocato ſiſci: deſque auditorio l. 10. de Legatis. In eo Adſeſſores ſuos habuere, l. vnic. de comitib. qui Inluſtr. ag. Aduocatos, ſeu Togatos, l. vltim. de Senatorib. & gleb. coll. d. l. vlt. de poſtul. l. 118. de Decurionib. Nouella Theodoſii de poſtulando 16. Vt & ſiſci nominatim Aduocatos, l. 2. de Aduocat. ſiſci: vide & Nouell. Theodoſ. de poſtul. 16. Qui omnes ſupra cæteros ludicum Adſeſſores, Aduocatos pariter vt & eorum Officiales, de quo poſtea, aliquando præcipuo iure habiti. Arbitri quoque ab his dati, l. 63. 67. de appellat. l. vltim. de repar. appellat.*

De Ex-Præſectis, vide *l. 2. de Præſect. Prætor. l. 7. de honor. cod. l. 3. de metatiſ: l. 25. de Decurion.*

Officium Virorum Illuſtrium Præſectorum Prætorio.

Officium Præſecturæ Prætorianæ, *l. 13. de ann. & trib. Officium Prætorianum, l. 9. de executor. Apparitio Prætoriana, l. 147. de Decurionib. Apparitor Præſecti Prætorio l. 4. de executorib. l. 18. de cohort. Præſectiani l. 19. de diuerſ. offic. Inluſtrium Virorum Apparitores l. 6. de executorib. Inluſtrium poteſtatum l. 7. eod. tit. Apparitio l. 5. de executor.*

De hoc Officio, ſeu de Officialibus & Apparitoribus, vide *l. 1. de primiceria & Notar. l. 1. quis in gradu præſerat. l. 2. 8. 9. 11. 13. 17. ſeu vltim. de Numer. l. 5. de Veteranis: l. 7. 8. 9. 10. 16. 19. 21. 22. de diuerſ. offic. l. 14. de exactionib. l. 119. 147. 173. de Decurion. l. 14. de priuileg. eor. qui in ſacro palat. l. vnic. de Clafſicis: l. 1. 17. 18. 25. de cohort. l. 11. 32. de erog. mil. ann. l. vltim. ne conſtat. tranſl. l. 13. de annonæ: l. 4. 6. 9. de executor. l. 1. de alim. que inop. par. l. 2. de Curioſis: l. 2. de lucr. offic. Ab initio hi Cohortales dicti l. 1. de cohort. quod poſtea mutatum. Cohortales enim & Cohortalini ludicum ſeu Reſectorum Prouinciarum dicti, Præſecti Prætorio vero Apparitores, l. 18. 25. 26. de cohort. & l. 14. de priuileg. eorum qui in ſacro palat. Hi a Principe probabantur, prouehabantur, l. 7. 21. 22. de diuerſ. offic. Eodem aliquando iure cenſiti, quo cæterorum ludicum Officiales, verum poſtea vt nominibus, ita & conditione ſecreti, l. 8. 11. de Numerar. Miſſi hi quandoque ad aurum exigendum, l. 14. de exactionib. Quindecennali militia a Curia liberabantur, l. 14. de priuileg. eorum qui in ſacro palat. Quidam ex his Militia perfuncti, ad adorandam Principis purpuram admittebantur, l. 13. de Numerar. l. 8. 9. de diuerſ. offic.*

Princeps. De eo vide Aufon. de Profeſſor. Burdigalenſ. in Attico Tirone Delphidio, v. 15.

Cornicularii: l. 8. 9. de diuerſ. offic. Corniculos tranſſigere dicuntur, d. l. 8. Annis ſingulis ex numero Deputatorum quidam exibant, d. l. 8. immunes a muneribus erant, d. l. 8. Præſecturæ cornicularii ad adorandam purpuram Principis admittebantur, d. l. 8. 9. 16.

Adiutor, l. 8. de Numerariis.

Commentarienſis, l. 21. de appell. vbi Commentarii appellantur, de quo dixi ad eam legem. Ad hos deſtinati, qui in cauſis ſiſcalibus perpetram appellarent, leg. cit.

Numerarii, l. 1. de Primicerio & Notar. l. 5. 8. 11. 13. & vlt. de Numer. l. 5. de his qua admin.

Hi chartas, ac ratiocinia publica tractabant, l. 11. de diuerſ. offic. l. 6. 7. de numerar. Nouell. Valentin. inter Theodoſ. 46. de offic. & numer. PP.

Hi Conditionales primo fuere, vt aliorum Magiſtratum Numerarii ſeu Tabularii, d. l. 11.

Per quinquennium fuere, d. l. 8. poſtea per triennium, d. l. 13. vlt.

Interea ad nullam adſpirare poterant militiam, veluti domeſticorum, d. l. vltim.

Exacto triennio, purpuram Principis adorabant, d. l. 13.

Inter eos erant quidam Primi & Magiſtri, diſt. l. 8.

Scriniani l. 3. de Indictionibus: In his Primicerius Officii l. 4. de executionib.

***

Præſecti Prætorio annuales erant.

Euectiones non habebant, ſed ipſi emittebant, *l. 3. 4. 5. 8. 9. 11. 12. 13. 14. 16. 18. 23. 26. 28. 30. 34. 35. 36. 38. 39. 40. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 50. 52. 53. 54. 58. 59. 60. 61. 62. 65. & vlt. de curſu public.*

Nunc de ſingulis Præſectis Prætorio: qui quidem plurimi hoc Codice memorantur: etiam de quibus dubitari poteſt, an Præſecti Prætorio fuerint, errore admiſſo in Legum Inſcriptionibus. Aliquam multi ex his, quibus Præſecturæ ipſius nomen non additum: Et ex his tamen nonnulli, quibus ea reſtitui poteſt quibusdam argumentis. Nos eos hic primum memorabimus, de quibus nil certi deſiniri poteſt, etiam qua Imperii parte fuerint: Deinde eos, de quibus hoc poſtremum ſaltem poſſeſt.

I. PRAEFECTI PRAETORIO, *de quibus nihil certi ſciri poteſt, niſi ſub quo Imperatore fuerint, & quo anno. De his autem plura inuenies dicta in Proſopographia, quam adi.*

Sub CONSTANTINO M.

An. 315. CONSTANTIVS.

De eo conſule *not. b. ad leg. 1. de cohortalib. Forte eſt hic Conſtantini M. frater. vid. Proſopograph.*

315. EVAGRIVS.

De eo vid. *not. b. ad leg. 1. de Centonar. Forte hic iam fuit PP. an. Dom. 313. vt conſicere licet ex leg. 1. de Decurionib.*

317. LEONTIVS.

De eo hoc anno vid. *leg. 1. ſi quis ſolidi circul. & plura in Proſopograph.*

319. RVFINVS.

De eo hoc anno conſule *not. b. ad leg. 3. de priuilegiis eorum, qui in ſacr. palat. Sed forte Leges Ruſino inſcriptæ, quas vide in Proſopograph. referendæ ſunt ad an. 352. & tribuendæ Conſtantio. Vide dicta ad leg. 6. de annon. & tribus.*

319. BASSVS.

320. De eo *an. 319. vid. not. c. ad leg. 1. de Tutorib. & an. 320. leg. 3. de Episcop. & an. 321. not. c. ad leg. 3. de malef.*

320.

321. SEVERVS.

322. Conſici forte poteſt his annis *Seuerum fuiſſe PP. quamvis leges in Proſopograph. adductæ, e. gr. l. vlt. de priuileg. eorum qui in ſacr. palat. l. 1. de honorar. codicill. l. vlt. Cod. Inſt. de præd. minor. non al. Edit. Haloandr. Seuerum PP. præſerant. Sed facit*

Sub VALENTINIANO III.
in Occidente.

An. 426. ALBINVS.
426. BASSVS.
428.
429. VOLVSIVS.
431.
432. FLAVIANVS.

Sub THEODOSIO
IVN. in Orientis
Partibus.

425. AETIVS.
426. CYRVS.

Sequitur Notitia Præfectorum Præ-
torio, quorum Præfectura vel expresse de-
signatur, vel certis argumentis erui potest.

Præfectus Prætorio ORIENTIS.

Præfecturæ Prætorianæ Orientis fit mentio *leg.*
ultim. de cohort. l. 188. de Decurion.

Sub dispositione Virorum Illustrium Præfectorum Præ-
torio Orientis diæceses infra scripta quinque, l. 3. de
milit. veste: l. 3. de fide cathol.

Thraciarum. In ea Prouinciæ Scythia, & Mysia,
dd. ll. 3.

Ægyptus, dd. ll. 3. l. 1. de nauibus non excus. l. 1. 4. 6.
de patroc. vicor. l. 31. de erog. mil. ann.

Orientis partes, seu, Prouinciæ, dd. ll. 3. In his Or-
droëne, Isauria, d. l. 3. de mil. veste: Cilicia, l. 5.
de susceptorib.

Asiana, d. l. 3. de milit. vest. l. 2. de expensis ludor. In
ea Lycia Prouincia, l. 9. de indulgent. crim. Syria,
l. 1. de præd. Senat. l. 169. de Decurion. l. 2. de ex-
pens. ludor.

Antiochia, (quæ caput Orientis) l. 2. de expensis
ludor.

Pontica diæcesis, d. l. 3. de milit. veste: in ea Bithynia,
l. 119. de Decurion.

Prouinciarum, regionum in vniuersum, quæ sub
dispositione Præfecti Prætorio Orientis fuere, men-
tio in l. 25. de erog. milit. ann. l. ultim. de itin-
mun. l. ultim. de defensor. ciuitat. vt & Recto-
rum Prouinciarum, l. 119. 31. 34. de operibus pu-
blicis: l. 108. de Decurionib. l. ultim. de itiner. mun.
l. 3. de Spectaculis.

1. A Proconsulibus, Comite Orientis, Præfecto Au-
gustali, Vicariis, in criminalibus ad eum appel-
labatur, l. 16. de pen. l. 57. de appellat.

2. Comes quoque Ægyptiaci limitis sub eo fuit
l. 52. de cursu. Ciuitates sub PP. Orientis: vide
in *Notit. Urbium*. Antiochia, Berythus, Con-
stantina, Constantinopolis.

3. Tituli eius, vt aliorum Præfectorum Prætorio ac
nominatim *Viri Illustres*, repetendi ex Para-
titlo generali, lib. 6. de *Præf. Prætorio*.
Amplissima Præfectura Prætoriana Orientis,
l. ult. de cohort. appellatur.

4. In Foro PP. Orientis Aduocati d. l. ult. de cohort.
l. 188. de Decurion.

5. Officium Præfecti Prætorio Orientis, l. unic. de
Classis: l. 18. de cohort. l. 119. 173. de Decuri-
on. l. 21. 22. de diuers. offic.
Ex his quidam Consulari Officio deputati erant,
d. l. 18.

Scriniarii Præfecti Prætorio l. 3. de Indictionib.

Indiculus Præfectorum Prætorio Orientis.

1. Sub CONSTANTINO MAGNO.

MAXIMVS, vt puto, ex-Vicario Anno D. 315.

333. 337.

ABLAIVS, Anno D. 330. 331. 333.

2. Sub CONSTANTIO.

ACINDYNVS, Anno D. 338. 340.

PHILIPPVS, Anno D. 340. 346. 349.

MVSONIANVS post Domitianum, Anno D.
354. 356.

THALASSIVS Anno D. 357.

HELPIDIVS Anno D. 358. 359. 360.

3. Sub IVLIANO.

SECVNDSVS, seu SALLVSTIVS An. D.

362. 363. vid. *Profopograph.*

4. Sub IOVIANO.

Idem SECVNDSVS, An. D. 364.

5. Sub VALENTE.

MODESTVS Anno D. 365. 366. 370. 371.

372. 373. 377.

AVXONIVS An. D. 368. 369. 370.

6. Sub THEODOSIO MAGNO.

EVTROPIVS An. D. 380. 381. 382.

FLORVS An. D. 380. 381. 385.

NEOTERIVS An. D. 380. 381.

TATIANVS An. D. 380. 385. 386. 388. 390.

391. 392.

POSTVMIANVS An. D. 383.

CYNEGIVS An. D. 384. 385. 386. 387.

388. 389.

RVFINVS An. D. 386. 392. 393. 394.

7. Sub ARCADIO.

RVFINVS An. D. 395.

CÆSARIVS An. D. 395. 396. 397. 398.

AVRELIANVS An. D. 396. 399.

EVTYCHIANVS An. D. 396. 397. 398. 399. 405.

ANTHEMIVS An. D. 405. 406. 407. 408.

8. Sub THEODOSIO IVNIORE.

ANTHEMIVS An. D. 408. 409. 410. 412.

413. 414. 415.

MONAXIVS An. D. 412. 414. 416. 417. 418.

419. 420.

AVRELIANVS PP. II. An. D. 415. 416.

EVSTATHIVS An. D. 420. 422.

ASCLEPIODOTVS An. D. 423. 424. 425.

HIERIVS An. D. 425. 426. 427. 428. 432.

EVDOXIVS An. D. 427.

ANTIOCHIVS An. D. 427. 430. 431.

FLORENTINVS vel FLORENTIVS An. D.

428. 429.

TAVRVS An. D. 433. 434.

ISIDORVS An. D. 435. 436.

DARIVS An. D. 436. 437.

FLORENTIVS An. D. 435. 438.

Notitia Præfectorum Prætorio ILLYRICI.

Præfecturæ per Illyricum mentio fit in l. 17. de
cohort. quæ data Anno 389. & l. ult. de cohort.
& l. 188. de Decurion.

Sub dispositione Virorum Illustrium Præfectorum
Prætorio per Illyricum Diæceses infra scripta
Illyricum.

Et Diæcesis Macedonica, l. 7. de metallis.

Officium eorum memoratur l. 32. de erog. milit. ann.
l. 17. de cohort. l. ult. ne constat. transl.

Aduocati in foro eorum, l. 188. de Decurion. l. ult.
de cohort.

Indiculus Præfectorum Prætorio Illyrici, seu
per Illyricum, quorum nomina inuenies
in Profopographia.

Sub CONSTANTIO. Anatolius, An. D. 346. 349.

358. 359.

Sub VALENTINIANO. Probus, An. D. 368.

Sub THEODOSIO M. Apodemius, An. D. 392.

Sub ARCA-

Sub ARCADIO. Anatolius, A. D. 397. 398. 399.
Sub THEODOSIO IVN. Hercules, A. D. 408. 410. 412.
Leontius, A. D. 412. 413.
Strategius, A. D. 415.
Philippus, A. D. 418. 421.
Isidorus, A. D. 424.
Reginus, A. D. 435.
Eubulus, A. D. 436.

Notitia Praefectorum Prætorio ITALIAE.

Eorum mentio l. 12. de extraordinar.

Tituli Praefecti Prætorio Italiae, vt aliorum Praefectorum Prætorio.

Sub dispositione Viri Illustris Praefecti Prætorio Italiae
Dioceses quatuor infra scriptae.

Italia omnis, seu Italiae regiones, l. vnic. si per obrept. l. 28. de cursu: l. 1. quib. equor. vsus: l. 9. de ann. & trib. etiam Roma: vbi PP. & Acc. leges, quæ ad PP. Italiae datae, l. 1. de lustrali: l. 28. de appellat. Fidem facit & lex vnic. de equ. dign. l. 1. de ann. ciu.

In ea Prouinciæ, Apulia, Calabria, l. 158. de Decurion. l. 1. quib. equ. vsus: Campania, l. 8. de Aqueductu: & in ea, Capua, l. 25. de appellat. Picenum, Flaminia, Brittii, Lucania, Samnium, d. l. 1. quib. equ. vsus: Sicilia & Sardinia, l. 12. 16. de cursu. Quare & appellatum inde, vt & ex Æmilia, Venetia ad PP. Italiae, l. 27. de appellat.

Vrbicariae Regiones, vel Suburbicariae: l. vnic. si per obrept. l. 9. de ann. & trib. l. 12. de indulg. debitor. l. 9. 12. de extraordin. mun. l. vnic. si per obrept. Noucil. Valent. de Tyronib. 41. In his Picenum & Tuscia, d. l. 12. de indulgent. debitor.

Africanae regiones, seu Africae dioceses, l. 13. de annon. l. 2. 3. 33. de erog. milit. ann. l. 8. de exactionib. l. 10. de metatis: l. 1. de milit. veste: l. 4. de susceptorib. d. l. vnic. si per obrept. In his Africa Prouincia, l. vlt. de susceptorib. Karthago, vbi Acc. vel PP. leges ad PP. Italiae datae, l. 2. 7. de lustrali coll. l. 1. de excus. artific. l. 2. de nauic. Byzacena, l. vlt. de susceptor.

Illyricum, seu Illyrici partes, l. 25. de petitionib. l. 28. de cursu: l. 8. de Numer. l. vnic. si per obrept. Compone Claudianum Panegyrico Theodori PP. & COS. & in COS. Olybrii & Probini. In his Dalmatia, l. vlt. de Curiosis.

Rectores Prouinciarum sub dispositione PP. Italiae.

Proconsul Africae, l. 4. de susceptorib.

Vicarii, l. 3. de Curiosis.

Iudices, seu Rectores Prouinciarum in genere, seu Praefides, l. 2. de Iurisdic. l. 21. 37. 41. de operibus publicis: l. vnic. de offic. Iud. ciuil. l. 4. in fin. 11. de desertorib. l. 2. in fin. de postlim. l. 7. de cohort.

Consulares, l. 8. de cohort.

Ciuitates sub PP. Italiae: vide Notit. Vrbium. Roma, Karthago, Sirmium, Aquileia, Capua, Syracusa.

Rationales per PP. Italiae, l. 11. de Iurisdic.

Officium Viri Illustris Praefecti Prætorio Italiae, l. 13. in fin. de annona: l. 4. 9. de executor. l. 25. de cohort. l. 1. de alim. quæ inop. par. l. 1. de Curiosis: l. 2. de lucris offic. l. 11. de erog. mil. ann.

Cornicularii, l. 8. de diu. offic.

Numerarii, l. 8. de Numerar.

Primiferini officii, l. 4. de executor.

Tom. VI. Pars II.

Indiculus Praefectorum Prætorio Italiae, quorum nomina evolue in Prosopographia.

Sub CONSTANTINO.

Menander A. D. 321.
Felix A. D. 334. 335. 336.
Gregorius A. D. 336.

Sub CONSTANTIO.

Mecilius Hilarianus A. D. 352. 353.
Lollianus A. D. 353.
Taurus A. D. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361.

Sub IULIANO.

Mamertinus A. D. 362. 363.

Sub VALENTINIANO.

Mamertinus A. D. 364. 365. 367.
Rufinus A. D. 365. 366. 367.
Probus A. D. 365. (imo 368) 366. 369. 370. 371. 372. 374.
Maximinus vel Maximus A. D. 374.

Sub GRATIANO & VALENTINIANO Iun.

Maximinus vel Maximus A. D. 376.
Antonius A. D. 377. 378.
Hesperius A. D. 376. 377. 378. 379. 380.
Probus A. D. 380. 383. 384.
Syagrius A. D. 380. 382.
Hypatius A. D. 382. 383.
Flavianus A. D. 383.
Principius A. D. 383. 385. 386.
Eufignius A. D. 386. 387.
De eo vid. Symmachus lib. 4. ep. 70. 71. 73.

Prætexatus A. D. 389

In veteri Inscript. apud Gruterum mea 2. dicitur, PRAEF. PRAET. II. ITALIAE & ILLYRICI.

Trifolius A. D. 388. 389.

Polemios A. D. 390.

Tatianus A. D. 391. 392. { Praefecti Prætorio
ILLYRICI & ITALIAE.

Apodemios A. D. 392. 393. {

PP. II. Illyrici & Italiae.

Dexter A. D. 395.

Eufebius A. D. 395. 396.

Sub HONORIO.

Messala A. D. 396. 397. 399.
Theodorus A. D. 397. 398. 399.
Hadrianus A. D. 400. 401. 403. 405.
Longinianus A. D. 406.
Vide Zosimum de eo, lib. 5. cap. 32.
Senator, A. A. 407.
Curtius A. D. 407. 408.
Theodorus II. A. D. 408. 409.
Cæcilianus A. D. 409.
Vid. de eo Zosimum, lib. 6. cap. 44.
Iouius A. D. 409.

Vid. de eo, Sozomenum, lib. 9. c. 7.

Ioannes A. D. 409. 412.

Faustinus A. D. 410.

Palladius A. D. 410.

Melitus A. D. 410. 412.

Liberius A. D. 412.

Felix A. D. 412.

Faustinus A. D. 413.

Ioannes A. D. 413.

Seleucus A. D. 412. 414. 415.

Hadrianus A. D. 412. 414. 416.

Palladius A. D. 415. 416. 417. 418. 419. 420.

421.

Ioannes A. D. 422.

Proculus A. D. 423.

Volusianus A. D. 428. 429.

Theodosius A. D. 430.

Sub VALENTINIANO III.

Theodosius A. D. 430.

C

Noti.

Notitia Praefecti Praetorio GALLIARVM.

Svb dispositione Viri Illustris Praefecti Praetorie Galliarum: de quo est quoque lex 10. de diuers. offic. l. 9. de metall. Dioceses infrascriptae. (Illustris erat: d. l. 9. de metallis. Iungitur imo d. l. 9. & praemittitur PP. Italiae.)

Hispaniarum, l. 61. de cursu publ. iuncta l. 15. de Paganis: l. 10. de Senatorib. l. vnic. de Burgariis: vide & Symmachum, lib. 4. epist. 62. Claudianum, in Manlii Theodori Consulatum.

Galliarum: & in his, quinque Prouinciis (Galliarum) argumento inscriptionis, & in ea coniunctionis, Macrobi Pro Praefecto Hispaniarum d. l. 15. de Paganis. In Gallia etiam sedem habuit. Vid. infra Treuiris.

Prouincia sub PP. Galliarum l. 26. de annonae & trib. l. 75. de Decurionib.

Sacerdotes Prouinciarum quae sub PP. Galliarum fuere, l. 75. & 148. de Decurionib.

Vicarii sub eo, l. 61. de cursu public. ac nominatim Vicarius Hispaniarum, d. l. 61.

Iudices seu Rectores sub eo, l. 4. de offic. Reflor. Prouinc. l. 10. de diuers. offic. l. 3. de relationibus.

Treuiris sedem habuit, vnde Treuiris data, id est, reddita lex, ad eum data, l. 5. de proxim. l. 1. de his quae ex publ. coll. l. 5. de Veteranis: l. 2. de Numerar. l. 50. de cursu. vide plura in Treuiris.

Officium Viri Illustris Praefecti Praetorio Galliarum, l. 9. 10. de diuers. offic.

Cornicularii, l. 9. de diuers. offic.

Chartis ac ratiociniis publicis obnoxii, l. 11. de diuers. offic.

Indiculus Praefectorum Praetorio Galliarum.

Sub CONSTANTINO M. Maximus, An. D. 328. Tiberianus, A. D. 337.

Sub CONSTATE, Titianus vel Tatianus, A. D. 340. vide Hieron. Chron. & Prosopograph.

Sub CONSTANTIO, Rufinus, An. D. 354. 356. Honoratus A. D. 359. Florentius A. D. 357. 358. 359. 360. Nebridius in locum Florentii.

Sub IULIANO, Sallustius, A. D. 362.

Sub VALENTINIANO, Germanianus, A. D. 365. Florentinus, A. D. 367. Viuentius, A. D. 368. 369. 370. 371.

Sub GRATIANO, Aufonius, A. D. 378. Euodius. V. Sulpitium Seuerum l. 2. bist. sac. cap. 50. & de Vit. B. Martin. cap. 20.

Sub VALENTINIANO Iun. Syagrius, A. D. 381. Constantinus vel Constantianus, A. D. 389. 390. Theodorus, A. D. 395. Felix, A. D. 398. Vincentius, A. D. 397. 398. 399. 400. Limenius, A. D. 407. Dardanus, A. D. 409. vel 412.

Leges ad singulos datas repetere ex Indice Personarum.

Notitia PRAEFECTORVM Vrbis ROMAE.

PRAEFECTVS VRBI: A quo Officium ipsum Urbanum iudicium, l. 9. in fin. de Suariis: Urbana sedes l. vltim. de Suariis: l. 13. de accusationib. Urbana Praefectura, l. 3. de Suariis: l. 10. de malefeciis: l. vltim. de nauticular. l. vnic. de prepos. S. Cubic. l. 7. de priuilegiorum qui in sac. palat. l. 1. de frum. V. Constantinop. l. 183. de Decurionib. Urbicaria Praefectura l. vltim. de Senatorib. l. vltim. de frum. V. Const. l. 2. de conditis in publ. horr.

Dignitas eius summa fuit iuxta Praefectos Praetorio. Illustris erat. Hinc, Illustris auctoritas tua, l. 8. de Suariis: l. 7. de scienciis: l. 14. de Numerar. Illustris Praefectura Urbana, l. 183. de Decurionib. Illustris Magnificencia tua, l. 12. de annon. ciu. l. 25. in fin. de Pratoribus. Illustris sedes, l. 14. de annon. ciuic. l. 16. de appellat. l. vltim. de Pistoribus.

Sequentibus etiam titulis ornatus & compellatus. Auctoritas tua, excellens, l. 5. de penis: Illustris, l. 6. de Suariis: l. 7. de scienciis: l. 14. de Numerariis: Culmen tuum, l. 1. de frum. V. Const. Eminentia tua, l. 9. de iure fisci: Eminentia tua sublimis, l. 49. de appellat. l. 5. de Suariis: l. 19. de annonis ciuicis: Eminentissima Praefectura Urbana, l. vnic. de Prepos. S. Cubiculi: Grauitas tua, l. 2. de Suariis: l. vnic. de his qui ven. atat. l. 13. 18. de appellat. Magnificencia tua, l. 13. de medicis: l. vnic. de saccar. portus: l. 14. vltim. de annon. ciuicis: l. vltim. de operibus publ. Illustris Magnificencia tua, l. 12. de annonis ciuic. l. 26. de Pratorib. Magnitudo tua, l. 27. de operibus publ. l. 13. de annon. ciuic. l. 2. de lucris officior. Sedes tua, l. 1. de frum. V. Const. l. 9. de accusat. Illustris sedes, l. 14. de annon. ciuic. l. 61. de appellat. l. vltim. de Pistorib. Magnifica sedes tua, l. 19. de cursu. Sinceritas tua, l. 4. de Princip. Agent. l. 1. de Equis Curulib. l. 16. de lustrali conl. l. 18. de Pratorib. (eadem vox reponenda loco Serenitatis l. 2. de passis: l. 9. de medicis: l. 9. de accusat. l. 22. de cursu: l. 8. de Pistorib. l. 1. de stud. lib. V. R. l. 18. de Pratorib. Laudanda tua sinceritas, d. l. 22. de cursu: Magnifica sinceritas, l. 1. de prin. corp. V. R. Praecelsa sinceritas tua, d. l. 1. de stud. Sublimitas tua, l. 1. de Decurionib. V. R. l. 13. 29. de nauticular. l. 36. de appellat. l. 2. de gladiatorib. l. 11. de appellat. l. 188. de Decurion. l. vlt. de stud. lib. V. R. l. 30. de haereticis. Compellati & his verbis, Parens Karissime atque Eminentissime, l. 2. de passis.

Horum sententia, dicitur sententia sacri auditorii, d. l. 2. de pass. auditorium sacrum, l. 13. 67. de appellat. Vice sacra iudicabat: Cognitionibus Principis vicem repraesentabat, l. 11. de appellat. vbi vide quae notauimus. Princeps ei suam vicem commiserat, l. 13. eod. tit. Sacra cognitionis examen ei tributum, l. 3. de repar. appellat. Cognitor sacri auditorii dicitur l. 44. de appellat. & Symmacho, lib. 2. epist. 30. Sententia eius, sententia sacri auditorii, l. 2. de passis. Imaginem principalis disceptionis acceperat, d. l. 11. de appellat. Ei ad vicem Principis delata iudicatio, l. 18. eod. tit. Sacra vice audientiam praebat: l. 61. de appellat. Cognitionibus Principis vicem repraesentabat, d. l. 11. de appellat. Ab eo tamen appellari adhuc poterat, l. 2. de his qui per metum iud. l. 11. 23. 30. de appellat.

Quenam eius potestas, iurisdictio, Officium fuerit, ex sequentibus discere est. Annonae Urbis Romae cura ad eum pertinuit, l. 1. 2. 3. trib. in ipf. spec. l. 1. de condit. in publ. horreis: l. vltim. de nauticular. seu Canonis frumentarii, l. 1. de can. frum. V. R. Ideo sub eius dispositione fuit Praefectus annonae. De ea tamen nil disponere potuit, sine Praefecto annonae, d. l. 1. de conditis: & annonae Praefecti Officiales tantum, non etiam Praefecti Urbis necessitatibus annonariis sese immiscebant, d. l. 1. de condit. Frumento admetiendo, custodiendo, aestimando arbitrio Praefecti Urbis custos & mensor idoneus praeponebatur, d. l. 1. de condit.

Annonarum ciuicarum erogandarum cura ad eum pertinuit, l. 1. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. de annonis ciuicis: l. 2. de condit. in publ. horr. Pretia porcinæ tamen in Campania non ab Officialibus P. V. verum ab Officialibus Consularis exigebantur, l. 3. de Suariis. In pistrinum Urbis Romae damnati praesente Praefecto Vrbi pistoribus consignabantur, ne forte collusione Commentariensium elaberentur, l. 5.

l. 5. de penis, Portus Urbis Romæ & horreorum in eo fiscalium, cura ad eum pertinuit, *l. 12. de operib. publ.* Extra ordinem ideo aliquando Præfectus Urbis ipse ad Portum proficisceretur canonis frumentarii causa, *l. ultim. de nauicular.* vide & exemplum Tertullii apud Ammianum Marcellinum *lib. 19. cap. 10.* Appellatum ad eum a Rationali Urbis Romæ, *l. 18. de appellat.* certis videlicet casibus, *d. l. 18. & l. 49. eod.* Vt a Vicario Urbis Romæ quandoque *l. 61. eod.* Ex quibusdam etiam Prouinciis nonnullis iudicibus inferior gradus ad eum appellatum, *l. 13. 27. eod. tit. de appellat.* Nouella inter Theodosianas *23. sub fin.* & Cassiodorus *VI. Variarum 4.*

Aquæductus Urbis Romæ sub cura eius, *l. 3. 4. 5. de aquæductu.* Corporati Urbis Romæ sub eius dispositione erant, *l. 1. 2. 3. 4. de priu. corpor. V. R.* Decuriales item, *l. 2. de Decur. V. R.* Euectionum faciendarum ius in publicis tantum causis habebat, non in vltis suos vsurpare poterat, *l. 19. 55. de cursu.* Spectacula, ludii Romæ, ad curam eius pertinebant, *l. 1. 4. 5. 6. 7. 8. de scenicis: l. 1. 2. de Equis Curulib. l. 2. de gladiatoribus: vide & tit. de Prætorib.* de Agitatoribus tamen supplicium sumere non potuit in ipso certamine, *l. 7. de scenicis.* Operum publicorum Romæ cura ad eum spectabat, *l. 1. 2. 3. 4. in fin. de Calcis coltoribus: l. 13. de Prætor. l. 11. 12. 25. 27. 39. 44. 45. 46. 47. 48. 50. 52. 53. seu vltim. de operibus publicis:* noua tamen opera in Vrbe Roma moliri non debebat, sed veteribus excolendis animum attendere, *l. 19. de operibus publicis.*

Ad eius officium Prætores abientes per Procuratorem pecuniam debebant destinare in opera publica expendendam, *l. 13. 21. de Prætorib.* Parentum de liberis querelas audiit, *l. vnic. de ingratilib. lib. vt & patronorum de libertis, l. 3. de reuoc. donat.* vide & *l. 1. §. 2. 10. D. de offic. P. V.* Piltores Urbis Romæ sub eius dispositione erant, *l. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 13. 16. 18. 22. de pistoribus: l. 4. 8. 9. de penis: l. 3. de nauicul.*

Prætores nominati, defensiones, allegationes suas, coram eo & electis nonnullis ex Senatorum ordine exponebant, *l. 12. de Prætorib.* Liberalitati Principis, si quis dominum se dicens, sese Romæ opponeret, Præfecti Urbis iudicium seu examen erat, *l. 3. de bonis vacantibus: & Symmachus, lib. 10. epist. 55.* Senatus & Senatorum Præsul & Iudex erat: vide *l. 1. 4. 5. 9. 12. 15. de Senatorib. & de glebali conl. l. 1. 3. de præd. Senat. l. 1. 2. 7. 17. 18. 20. 21. 26. 29. vlt. de Prætorib. l. 7. de priu. eorum qui in S. Pal. l. 10. de maleficis: l. 4. de infirm. his que sub Tyr. l. 23. de appellat. l. vnic. de his qui veniam atat. l. 4. de Iurisdic. l. 180. 183. de Decurion. l. ultim. de vsu ris: de capite Senatorio Iudex erat, *l. 10. de penis: l. 12. de Iurisd. l. 13. de accusat.* quibus legibus forma iudicii huius præscribitur: ab eius sententia aliquando Senatoribus appellare non licuit, *l. 23. de appellat.* vbi idabrogatur. Apud eum Senator, qui veniam ætatis impetrauit, de suis moribus & honestate perdocere debebat, *l. vnic. de his qui veniam atat.**

Strenæ Principi ineunte anno a S. P. Q. R. per Præfectum Urbis oblatæ, *l. vnic. de oblat. potior.* Symmachus *10. epist. 28.* Suarii sub eius dispositione erant, *l. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. de Suariis:* successio- num, Testamentorum cura, ad eum pertinuit Romæ, *l. vnic. unde liberi: l. 1. 2. 4. 6. de testam. l. 1. de natural. filiis.* Tutores dabat quibusdam in confesso decemviralibus, *l. 3. 4. de tutorib.*

Limitata tamen eorum in quibusdam Romæ potestas. De annona Urbis Romæ sine Præfecto annonæ nil disponere potuit, *l. 1. de condit. in publ. hor.* Officiales eius annonariis necessitatibus se immiscere non potuerunt, *d. l. 1. Appellari ab eo potuit,*

l. 11. 23. 30. de appellat. l. ultim. de his qui per me- tum. ludi. Euectiones seu cursum publicum in vltis suos vsurpare non poterat, *l. 55. de cursu publ.* De agitatoribus in Circo supplicium sumere non potuit, *l. 7. de scenicis.*

A Rationali Urbis Romæ ad eum appellatum, si videlicet is inter priuatos iudicasset, vel officii necessitate poscente, vel ex Rescripto, *l. 18. de appellat.* Item a Rationali rei priuata Romæ, si 200. auri libras causa non excederet, *l. 48. de appellat.* Appellationibus ex Sardinia, Sicilia, Campania, Calabria, Brutiis, Piceno, Æmilia, Venetia, & cæteris Italia Prouinciis abstinere iussus, *l. 27. de appellat.* De rebus priuatis quidquam alienare in seio Comite R. P. non potuit, *l. 9. de iure fisci.* Noua opera in Vrbe Roma moliri non debebat, *l. 19. de operibus publ.* Relationes ad Principem faciebat, *l. 55. de cursu.*

De Foro, & Togatis seu Advocatis in foro P. V. vide *l. ultim. de Senator. l. 2. de postulando: l. vlt. de cohort.* Concursum Iurisdictionis erat quandoque inter eum & Præfectum annonæ, & Vicarium V. R. *l. 36. de appellat.* Iurisdictioni eius referuata, præ Præfecto annonæ, *l. 9. in fin. de Suariis:* Cognicioni eius forma quædam præscripta, sic vt solus cognoscere non posset de aliqua re. Veluti de capite Senatorio quinque Viris adhibitis cognoscere debebat, vnde quinquvirale iudicium: de quo *l. vlt. Iurisdic. l. 13. de accus.* de Diametro etiam nauiculariorum, adhibitis tribus Iulustribus Viris & præfente Præfecto annonæ, *l. vlt. de nauicul.*

Iulustribus Urbana sedes, *l. ultim. de Pistorib. l. vlt. de Suariis.*

Præfectura sedis Urbanae, *l. 13. de accusat.*

Iulustre Urbanum iudicium, *l. 9. in fin. de Suar.*

Sub dispositione Viri Illustris Præfecti Urbis Romæ: de quo est quoque *l. 16. de diuers. offic.* habebantur Administrationes infra scriptæ & Iudices, *l. 1. de scenicis: l. 11. de operibus publicis: l. 8. de penis.*

Præfectus annonæ: de quo peculiari capite.

Præfectus Vigilum: de quo *l. 3. de infirm. his que sub Tyrann. l. vnic. de his qui veniam atat.*

Magister census: de quo *l. 1. de stud. lib. V. R. & de magistro census in Vrbe. Constantinopol.* pariter agitur *l. 8. de donat.*

Consularis aquarum: de quo & officio eius, vide *l. 1. de diuers. offic. l. ultim. de Aquæductu: e quibus lex 1. pertinere videtur ad Vrbe. Constantinop.*

Prætores, Quæstores, vide *l. 1. 2. 7. 13. 17. 18. 20. 21. 22. 29. 33. de Prætor. & Quæstor.*

Tribuni plebis, *l. 74. de Decurionibus: & in inscriptione l. 1. de matern. bon. l. 2. de libert.*

Diocesis eius intra centesimum Urbis miliarium, seu Urbicarias vel Suburbicarias regiones.

De Suburbanis Prouinciis & a Iudicibus eorum, de capite Senatorio V. R. ad P. V. referebatur, *l. 13. de accusat.*

Campaniam sub dispositione eius fuisse ostendere videtur *l. 68. de Decurion. l. 3. de Suariis: l. 2. de Equis Curulib.*

Officium, seu Officiales, Apparitio, Apparitores Præfecti Urbis Romæ, Urbanae sedis, quod Urbanum Officium dicitur, *l. ultim. de nauicular.* Officium Urbicariae Præfecturæ, *l. 2. de cond. in publ. hor.* Urbanicani Officiales, *l. 1. de cond. in publ. hor. Præfectiani, l. 1. 20. de diuers. offic.* Apparitores, *l. ultim. de Pistorib.* De his *l. 4. 6. 15. 16. 20. de diuers. offic. l. 2. de lucris offic. l. 38. seu vltim. de nauicular. l. 1. 2. de condit. in publ. l. 2. de gladiatorib. l. 7. de priuilegiis eorum qui in S. P. l. 27. de operib. publ. l. 4. de Princip. Agentium: l. vnic. de his qui ven. atat. l. 21. 22. de Prætorib. l. 3. 6. de Suariis:*

Suaris: l. 3. in fin. de Calcis coſtorib. l. 8. vltim. de Piſtorib. Inter hos Primicerius, l. vltim. de Suariis. Cenſuales, l. 1. de ſtud. lib. V. R. De horum priuilegiis & immunitatibus l. 6. 16. de diuerſ. offic.

**Indiculus, ſeu Notitia Præſectorum
Vrbis Romæ ex Cod. Theodoſ. quorum no-
mina euoluè iterum in Proſopographia.**

Sub CONSTANTINO MAGNO.

Maximus An. D. 314.

Non meminit eius vetus *Notitia Præſectorum Vrbis*, edita primo a Cuſpiniano, inſerta poſtea Tom. XI. *Antiquit. Graecii* pag. 387. quamque huic Indiculo Noſtro, ut ſectorum nonnullorum deſideriis ſatisfaceremus, ſubiecinus.

Voluſianus A. D. 314. 315.

Vettius Rufinus A. D. 315. 316.

Caffius A. D. 316.

Maximus A. D. 316.

Nulla huius mentio in veteri Notitia.

Baffus A. D. 317. 319.

Maximus A. D. 319.

Ianuarius A. D. 319.

Neque huius mentio in veteri Notitia.

Ælianus A. D. 320.

Nulla etiam huius mentio in Vet. Not.

Seuerus A. D. 320.

Et hunc omiſſit Vet. Not.

Baffus A. D. 321.

Et hic omiſſus eſt in Vet. Not.

Seuerus A. D. 321.

Maximus A. D. 321. 322. 323

Verinus A. D. 324.

Seuerus A. D. 325.

Maximus A. D. 325. 326.

His annis eum non memorat Vet. Notit.

Anicius Iulianus A. D. 326. 327.

Pacatianus A. D. 332.

Hic expungendus eſt. Fuit enim PP. Vid. *Proſopograph.*
& not. c. ad leg. 4. de Sponſalib.

Sub CONSTANCE.

Anicius Iulianus A. D. 339.

Hunc refer ad ann. 326.

Tatianus A. D. 340.

vg. Titianus, & vid. *Proſopograph.*

Celſinus A. D. 341.

Catullinus A. D. 342.

Seuerus A. D. 343.

Hic expungendus eſt. Fuit enim PP. Vid. *Chronolog. hoc ann.* & not. c. ad leg. 1. de lenon.

Ruſticus A. D. 345.

Sub CONSTANTIO.

Cerealis A. D. 353.

Euagrius A. D. 353.

Expungendus hic eſt. Fuit enim PP. quod vide not. b. ad leg. 7. de veteran.

Orſicus A. D. 354. 355.

Hic deſinit Vetus Notitia.

Leontius A. D. 356.

Orſicus II. A. D. 357. 358. 359.

Sub IULIANO & IOVIANO.

Fl. Apronianus A. D. 363. 364.

Vide de eo Amm. Marcellinum lib. 23. cap. 1. & lib. 26. cap. 3. lib. 27. cap. 3.

Sub VALENTINIANO.

Symmachus A. D. 364. 365.

Vide de eo Amm. Marcellinum lib. 27. cap. 3.

Valerianus A. D. 366.

Viuentius A. D. 367.

Vid. Ammianus lib. 27. c. 3. & ibi Valeſius, qui Iuuentius legit.

Prætextatus A. D. 367. 368.

Vid. Ammianus lib. 27. c. 9. & Commentar. ad leg. 10. de pœnis.

Olybrius A. D. 368. 369. 370.

Principius A. D. 370.

Ampelius A. D. 371. 372.

Vid. Marcellin. lib. 28. cap. 4.

Bappo A. D. 372.

Olybrius A. D. 373.

Eupraxius A. D. 374.

Claudius A. D. 374.

Ammianus Marcellin. lib. 27. c. 3. & lib. 29. in fin.

Sub GRATIANO & VALENTINIANO IVN.

Probianus A. D. 377.

Hypatius A. D. 379.

Arboreus A. D. 380.

Paulinus A. D. 380.

Valerianus A. D. 381.

Seuerus A. D. 382.

Sub VALENTINIANO IVN.

Symmachus A. D. 384.

Salluſtius A. D. 386.

Pinianus A. D. 386. 387.

**Sub VALENTINIANO IVNIOR &
THEODOSIO M.**

Albinus A. D. 389. 390.

Alypius A. D. 391.

De eo vid. Lapidem apud Gruterum CCLXXXVLA. & *Proſopograph.*

Sub HONORIO.

Baſilius A. D. 395.

Et hic forteis, quem memorat Zoſimus l. 5. c. 40.

Andromachus A. D. 395.

Florentinus A. D. 395. 396. 397.

Flavianus A. D. 399. 400.

Andromachus A. D. 401.

Decius A. D. 402.

Epiphanius A. D. 407.

Hilarius A. D. 408.

Bonofianus A. D. 409. 411.

Palmarus A. D. 412.

Eutychianus A. D. 414.

Albinus A. D. 414.

Gracchus A. D. 415.

Probianus A. D. 416.

Sub VALENTINIANO III.

Fauſtus A. D. 425.

Albinus A. D. 426.

**Anonymus de Præſectis Vrbis
ex temporibus Gallieni.**

Anni Chriſti

254. Valeriano II. & Gallieno. Lollianus, Præſectus Vrbis.

255. Valeriano III. & Gallieno II. Valerius Maximus, Præſ. Vrb.

256. Maximo & Glabione. Nummius Albinus, Præſ. V.

257. Valeriano IV. & Gallieno III. Iunius Donatus, P. V.

258. Tuſco & Baſſo. Cornelius Sæcularis, P. V.

259. Emiliano & Baſſo. Cornelius Sæcularis, P. V.

260. Sæculari II. & Donato. Cornelius Sæcularis, P. V.

Anno Christi.

261. Gallieno IV. & Volusiano. Nummius Albinus. Praefect. Vrbi.
262. Gallieno V. & Faustino. Nummius Albinus. P.V.
263. Albino II. & Dextro. Nummius Albinus. P.V.
264. Gallieno VI. & Saturnino. Paternus. P.V.
265. Valeriano II. & Lucillo. Paternus. P.V.
266. Gallieno VII. & Sabinillo. Paternus. P.V.
267. Paterno & Harcesilao. Petronius Volusianus. P.V.
268. Paterno II. & Mariniano. Petronius Volusianus. P.V.
269. Claudio & Paterno. Flavius Antiochianus. P.V.
270. Antiochiano & Orfito. Flavius Antiochianus. P.V.
271. Aureliano & Basso. Postumius Varus. P.V.
272. Quieto & Voldumiano. Flavius Antiochianus. P.V.
273. Tacito & Placidiano. Virius Orfitus. P.V.
274. Aureliano II. & Capitolino. Virius Orfitus. P.V.
275. Aureliano III. & Marcellino. Postumus Syagrius. P.V.
276. Tacito II. & Aemiliano. Quinius Pacatianus. P.V.
277. Probo & Paulino. Quinius Pacatianus. P.V.
278. Probo II. & Lupo. Virius Lupus. P.V.
279. Probo III. & Paterno. Virius Lupus. P.V.
280. Messala & Grato. Virius Lupus. P.V.
281. Probo IV. & Tiberiano. Quinius Paternus. P.V.
282. Probo V. & Victorino. Pomponius Victorianus. P.V.
283. Caro & Carino. Titutius a) Roburrus. P.V.
a) Cusp. & Onuph. Robustus.
284. Carino II. & Numeriano. Ceionius Varus. P.V.
285. Diocletiano II. & Aristobolo. Ceionius Varus. P.V.
286. Maximo II. & Aquilino. Iunius Maximus. P.V.
287. Diocletiano III. & Maximiano. Iunius Maximus. P.V.
288. Maximiano II. & Ianuario III. Kalendas Martii, Pomponius Ianuarius. P.V.
289. Basso II. & Quintiano. Pomponius Ianuarius. P.V.
290. Diocletiano IV. & Maximiano III. Turranus Gratianus. P.V.
291. Tiberiano II. & Dione XII. Kalendas Martii, Iunius Tiberianus. P.V.
292. Annibaliano & Asclepiodoto III. Nonas Augusti, Claudius Marcellus. P.V.
293. Diocletiano V. & Maximiano IV. III. Idus Martii, Septimius Acyndinus. P.V.
294. Constantio & Maximiano. Septimius Acyndinus. P.V.
295. Tusto & Anulino. III. Idus Ianuarii, Aristobolus. P.V.
296. Diocletiano VI. & Constantio II. XII. Kalendas Martii, Cassius Dion. P.V.
297. Maximiano V. & Maximiano II. b) Aeranius Annibalianus. P.V.
b) Ita M. S. at Cusp. & Onuph. Afranius.
298. Fausto II. & Gallo. Artorius Maximus. P.V.
299. Diocletiano VII. & Maximiano VI. Anicius Faustus. P.V.
300. Constantio III. & Maximiano III. Kalendis Martii, Pompeius Faustinus. P.V.
301. Titiano II. & Nepotiano. Aelius Dionysius. Praef. V.
302. Constantio IV. & Maximiano IV. XI. Kalendas Martii, Nummius Tuscus. P.V.
303. Diocletiano VIII. & Maximiano VII. Pridie Idus Septembris, Iunius Tiberianus. P.V.
304. Diocletiano IX. & Maximiano VIII. Pridie Nonas Ianuarii, Aradius c) Rufinus. P.V.
c) Eraclius Cusp. & Onuph.
305. Constantio V. & Maximiano V. Pridie Idus Februarii, Postumius Titianus. P.V.

Tom. VI. Pars II,

Anno Christi.

306. Constantio VI. & Maximiano VI. XIV. Kalendas Aprilis, Annius Anulinus. P.V.
307. Maximiano VII. & Maximiano. Ex Mense Aprilis, factus est sextus Consulatus, quod est, Nouies d) & Constantio VI. Kalendas Septembris, Iusteus Tertullus. P.V.
d) Cusp. & Onuph addunt hic, Diocletiano.
308. Consules quos iusserint DD. NN. Augusti, ex XII. Kalendas Maii factum est, Maxentio & Romulo: quod est, Decies & Maximiano VII. Idus Aprilis, Statius Rufinus. P.V.
309. Maxentio II. & Romulo II. III. Kalendas Nouembris, Aurelius Hermogenes. P.V.
310. Maxentio III. Consule V. Kalendas Nouembris, Rufius Volusianus. P.V.
311. Consules quos iusserint DD. NN. Augusti, ex Mense Septembris, factum est, Rufino & Eusebio. V. Kalendas Nouembris, Iunius Flavianus. P.V.
312. Maxentio IV. Consule, qui sunt Constantio II. & Licinio II. V. Idus Februarii, Aradius Rufinus. P.V. VI. Kalendas Nouembris, Annius Anulinus dies XXXIV. P.V. III. Kalendas Decembris, Aradius Rufinus iterum Praef. V.
313. Constantio III. & Licinio III. VI. Idus Decembris, Rufius Volusianus. P.V.
314. Volusiano & Anniano. Rufius Volusianus. P.V.
315. Constantio IV. & Licinio IV. XIII. Kalendas Septembris, Vectius Rufinus. P.V.
316. Sabino & Rufino. Pridie Nonas Augusti, Quinius Gallicanus. P.V.
317. Consules quos iusserint DD. NN. Augusti, ex die XIII. Kalendas Martii, Gallicano & Basso. Idibus Maii, Septimius Bassus. P.V.
318. Licinio V. & Crispo Caesare. ex die III. Idus Iulii in Idus Augusti, vice illius cognouit Iulius Cassius, eo quod ad Augustum profectus est. Septimius Bassus regressus. P.V.
319. Constantio V. & Licinio Caesare, Kalendis Septembris, Valerius Maximus Basilus. P.V.
320. Constantio VI. & Constantio Caesare. Valerius Maximus. P.V.
321. Crispo II. & Constantio II. Valerius Maximus. P.V.
322. Probianus & Iuliano, Valerius Maximus. P.V.
323. Seuero & Rufino. Idibus Septembris, Lucer. Verinus. P.V.
324. Crispo III. & Constantio III. Lucer. Verinus. P.V.
325. Paulino & Iuliano, Pridie Nonas Ianuarii, Acilius Seuerus. P.V.
326. Constantio VII. & Constantio Caesare. Idibus Nouembris, Anicius Iulianus. P.V.
327. Constantio & Maximo. Anicius Iulianus. P.V.
328. Ianuario & Iusto. Anicius Iulianus. P.V.
329. Constantio VIII. & Constantio IV. VII. Idus Septembris, Publius Optatianus. P.V. dies XXI. Item VIII. Idus Octobris, Petronius Probianus. P.V.
330. Gallicano & Symmacho. Petronius Probianus. Praef. V.
331. Basso & Ablauio. Pridie Idus Aprilis, Anicius Paulinus. P.V.
332. Pacatiano & Hilario. Anicius Paulinus. P.V.
333. Dalmatio & Zenosilo. Septimo Idus Aprilis, Publius Optatianus. P.V. Item in dies XXXII. Item Sexto Idus Maias, Ceionius Iulianus Kamenius. P.V.
334. Optato & Paulino. V. Kalendas Maii, Anicius Paulinus. P.V.
335. Constantio & Paulino. III. Kalendas Ianuarii, Rufius Albinus. P.V.
336. Nepotiano & Facundo, Rufius Albinus. P.V.
337. Feli-

D

Anno Christi

337. *Feliciano & Titiano VII.* Idus Martii, Valerius Proculus. P. V.
338. *Vrso & Polemio.* Idibus Ianuarii, Mecilius Hilarianus. P. V.
339. *Constantio II. & Constante.* Pridie Idus Iulias, Turgius Apronianus, Menses III. P. V. Item VIII. Kalendas Nouembris, Fabius Titianus. P. V.
340. *Acyndino & Proculo.* ex die III. Nonas Maii, in VII. Idus Iunii, Iunius Tertullus Vicarius cognouit, eo quod ad Augustum profectus est, postea reuersus Fabius Titianus. P. V.
341. *Marcellino & Probino.* V. Kalendas Martii, Aurelius Celsinus. P. V.
342. *Constantio III. & Constante II.* Kalendis Aprilis, Filollianus Mauortius Menses III. dies VI. P. V. Item pridie Nonas Iulias, Aco Catulinus Philomatus. P. V.
343. *Placido & Romulo.* Aco Catulinus. P. V.
344. *Leontio & Salustio.* Aco Catulinus. P. V. Sed III. Idus Aprilis, Quintus Rusticus. P. V.
345. *Amantio & Albino.* Quintus Rusticus. P. V. III. Nonas Iulias, Probinus. P. V.
346. *Post Consulatum Amantii & Albini.* Probinus. P. V. VII. Kalendas Ianuarii, Placidus. Praef. V.
347. *Rufino & Eusebio.* Placidus. P. V. Pridie Idus Iulias, Limenius Praefectus Praetorio & Vrbi.
348. *Philippo & Salia.* Vlpus Limenius Praefectus Praetorio & Vrbi.
349. *Limenio & Catulino.* Limenius Praefectus Praetorio & Vrbi. Cessauerunt Praefectura dies XLI. a die VI. Idus Aprilis vsque in XV. Kalendas Iunii. XIV. Kalendas Iunii, Hermogenes Praefectus Praetorio & Vrbi.
350. *Sergio & Nigriniano.* Hermogenes Praefectus Praetorio & Vrbi. III. Kalendas Martii, Fabius Titianus. P. V.
351. *Magnentio & Gaisone.* Fabius Titianus. P. V. Iterum Kalendis Martii, Aurelius Celsinus. P. V. Iterum IV. Idus Maii, Caelius Probatas. P. V. VII. Idus Iunii, Clodius Adelfius. P. V. XV. Kalendas Ianuarii, Valerius Proculus. P. V.
352. *Decentio & Paulo.* Valerius Proculus. P. V. Iterum V. Idus Septembris, Septimius Mnaea. P. V. VI. Kalendas Octobris, Neratius Cerealis. P. V.
353. *Constantio VI. & Constantio II.* Veratius Cerealis. P. V. VI. Idus Decembris, Vitrasius Orfitus. P. V.
354. *Constantio VII. & Constantio III.* Vitrasius Orfitus Praefectus Vrbi.

NOTITIA PRAEFECTORVM ANNONAE.

PRAEFECTVS annonae Vrbi Romae, cuius mentio l. 1. 12. 14. 15. 21. *ultim. de Pistorib. l. vnic. de his qui veniam: l. 1. de contrab. empt. l. 8. de exactionib. l. 2. de Relationib. l. 24. de susceptorib. l. ultim. in princ. de nauicul. l. 2. 4. de canone frum. V. R. l. 9. in fin. de Suariis: l. 1. 5. de praed. nauicul. l. 1. de condit. in publ. bor. l. 2. 3. 6. de annonis ciuicis: l. 3. 6. de pennis.* Qui & Annonarius cognitor dicitur, d. l. *ultim. de nauicular.* Annonaria potestas, l. *ultim. de Pistorib.* Praefectura annonaria, l. 1. *de condit. in publ. bor.* Potestas Praefecturae annonariae, l. 4. *de canone frum. V. R.* Spectabilis erat, l. 24. *de susceptorib.* Vir Clarissimus, l. 15. *de Pistorib. l. 9. in fin. de Suariis.* Compellatus & hoc titulo, Grauitas Tua, l. 5. *de praed. nauicul. l. 21. de Pistoribus.* De annona, Praefectus Vrbi sine Praefecto annonae nil disponere poterat, l. 1. *de condit. in publ. bor.* Annonarum ciuicarum erogandarum cura ad eum pertinuit, l. 2. 3. *de annon.*

ciuic. Canonis frumentarii Vrbi Romae cura ad eum spectabat, l. 2. *de canone frum. V. R.* Itaque ad Portum Vrbi Romae certo tempore se conferre tenebatur inspiciendi canonis causa, d. l. 2. & l. *ult. de nauicul.* vide & Sidonium, *lib. 1. epist. 10.* Vbicarii canonis susceptores horreorumque praepositi, Vicario Vrbi Romae & Praefecto annonae praesente susceptarum specierum expensionis rationem singulis annis reddere debebant, l. 24. *de susceptorib.* sub dispositione eius fuerunt Nauicularii, l. 1. 5. *de praed. nauic.* Et ideo inter alia Nauicularii, qui veniam aetatis impetrauerant, apud eum de suis moribus & honestate perdocere debebant, l. *unic. de his qui veniam aetatis.* Fuerunt & caudicarii & mensores, l. 9. *in fin. de Suariis.* Pistoris Vrbi Romae, l. 1. 3. 12. 14. 15. 21. 22. *de Pistoribus: l. 3. 6. de pennis: l. 4. de canone frum. V. R.* vid. Calliodorum *VI. Var. 18.* Suarii item, l. 9. *in fin. de Suariis:* Venditionum & emptionum curam gerebat, ne quis videlicet annonam flagellaret, l. 1. *de contrab. empt. ne commentitiis venditionibus pistoris conditionem suam deferrent, l. 1. de Pistorib.* quae duae postremae leges inter se iungendae sunt. Modus aliquis ei injectus: nempe in singulos tres primos patreinos corporum singulorum (ei alioquin supposito- rum) ius corporalis iniuriae non habuit, l. 9. *in fin. de Suariis.*

Officium eius, seu Officiales, seu Apparitores, l. 6. *de pennis: l. 21. ultim. de Pistorib. l. vnic. de mensis olear. l. 1. de condit. in publ. bor. l. 4. de canone frum. V. R. l. 2. 3. de annonis ciuicis: V. & l. 4. de appellation. l. ultim. de Nauicular.* Officium annonarium, d. l. *ult.*

Tabularii Praefecti annonae Africae, l. 13. *de annona & trib.*

Fuit alius ab hoc Praefectus annonae Africae: de quo d. l. 13. *de annon. & trib. l. 8. de exactionib. l. 4. de appellat. l. 2. 3. 12. circa med. 36. 38. de Nauicul. l. 2. de naufragis.*

Fuit & tertius Praefectus annonae Alexandriae, l. 3. *de susceptorib.*

Indiculus seu Notitia Praefectorum
annonae Vrbi Romae, vel Africae.

Amabilianus. A. D. 315. 319.

Hic PF. annonae Africae vocatur l. 4. *de appellat.* Vid. ibi. *not. b.*

Profuturus A. D. 319.

Cerealis A. D. 328.

Iulianus A. D. 366.

Aurelianus A. D. 367.

Maximinus A. D. 368. 370.

Vide de eo Ammianum Marcellinum l. 28. c. 1. Hieron. *in Chronico.* Rustinum l. 2. c. 10.

Demetrianus A. D. 365.

Urficinus A. D. 372.

Postea hic fuit Vicarius V. R. Vid. Ammianus Marcellin. l. 28. cap. 1.

Gregorius A. D. 377.

Vitalis A. D. 403.

Notitia Praefectorum Vrbi CON-
STANTINOPOLITANAE.

DE Illustri Urbana hac Praefectura, vide l. 67. *de appellat. l. 183. 188. de Decurionib.*

Tuum culmen, l. 1. *de frum. V. Constantinop. l. 37. de Episcopis.*

Tribunal Praefecturae Urbanae, d. l. 1.

Tuae sedis auctoritas, d. l. 1.

Admini-

Administratio Urbicaræ potestatis, l. ultim. d. tit.
de frument. Urb. Const.
Magnificentia tua, l. 14. & l. ultim. de annon.
ciuit.
Illustris sedes Magnitudinis tuæ, d. l. 14.
Sublimis Eminentia tua, l. 25. de operibus public.
Sublimis Magnificentia tua, l. 30. de operibus
publicis.
Sublimitas tua, l. 30. de heret.
Illustris, l. 3. ultim. de tutorib.
Officium, l. 30. de heret. l. 7. de sepulchr. viol. l. 13.
de Pratorib. l. 3. de Aqueductu.
Princeps Officii, l. 5. de Princip. Agent.
Censuale Officium, l. 4. de Testam.
Dignitas eius aucta, l. 13. vers. nec villa de Pra-
toribus.

Indiculus, seu Notitia Præfectorum Vrbis Constantinopol. quorum nomina euolue in Prosopographia.

Honoratus, primus Constantinopoli P.V. A.D. 359.
Vide de eo Chron. Hist. & notata ad leg. 16. de Pratorib.
Iouinus vel Iouius A.D. 364.
Clearchus A.D. 370. 372.
De eo vide plura ex Eunapio inuit. Maxim. Hieronymo
Chron. Suida, & aliis, in Prosopographia.
Pancratius A.D. 379.
Restitutus A.D. 380.
Pancratius A.D. 381.
Clearchus A.D. 382. 383. 384.
Vid. Hieronym. Chron. in Prosopograph.
Nebridius A.D. 386.
Proculus A.D. 389.
Pancratius A.D. 389.
Proculus A.D. 391. 392.

De eo vid. Asterium Homil. in fest. Kalendar. Zosimum,
Chron. Alexandrin. & dicta in Prosopograph.

Aurelianus A.D. 393.
Theodorus A.D. 395.
Africanus A.D. 395. 396. 397.
Claudius A.D. 396.
Optatus A.D. 398.
Romulianus A.D. 398.
Seuerus A.D. 398. 399.
Clearchus A.D. 399. 401. 402.
Stadius A.D. 404.
Optatus A.D. 405.
Vide Socratem Hist. Eccles. lib. 6. cap. 18. in fin.
Aemilianus A.D. 406.
Monaxius A.D. 408. 409.
Isidorus A.D. 410. 411.
Priscianus A.D. 413.
Monaxius A.D. 414.
Vrsus A.D. 415. 416.
Aëtius A.D. 419.
Florentius A.D. 422.
Seuerinus A.D. 424.
Constantius A.D. 424.
Theophilus A.D. 424. 426.
Proculus A.D. 428.
Heliodorus A.D. 432.
Leontius A.D. 434. 435.

Notitia Magistrorum MILITVM.

DE his plene in Paratitlo de re militari.
Magistri militum in genere. De his tit. 6.
lib. 6. & 8. tit. 3. l. ultim. de Comitib. rei milit. l. 1. ne
Comitib. & Tribun. l. 2. de exhibendis reis: l. 18. 175.
181. de Decurionibus: l. 11. de defertor. l. ultim. de
pascuis: l. 11. de Veteranis: l. 10. ultim. de re milit. l.
ultim. de Veteranis. Magisterium militare, l. vnic. de

Præposit. S. Cubic. Magisterium equitum peditumque,
l. 2. de Præf. Prator. l. 44. de cursu, quæ est lex Con-
stantini Magni. Magisteria potestas, l. vnic. de
priuil. appar. Magist. P. l. ultim. de metatis. Ma-
gisteria absolute, l. 2. de Quæstorib.

Comes & Magister militiæ, l. 3. de diuers. offic. l.
18. de tyronib. l. 26. de defertorib. l. 8. de re milit.
Comes & Magister vtriusque militiæ, l. 128. de De-
curion. l. 13. de re milit. l. 18. de erog. mil. ann. l. 1. de ex-
coitione: l. 3. de pascuis: l. 13. de Veteranis: l. 12. de
filiis mil. appar. l. 1. de calumniis: l. 8. de re mil. l.
ultim. de pascuis. Comes & Magistri militum, l. 1.
ne Comitib. & Tribun. l. 78. 112. 128. 175. de Decu-
rionib. l. 9. de Iudeis: l. 18. de tyronib. l. 16. de defertorib.
l. 7. ad L. Iul. repet. l. 9. ad leg. Iul. de adult.
l. 8. 9. de re milit. l. 1. de excoitione: l. 3. de pascuis:
l. 8. de Metatis. Comes & Magister Equitum & pe-
ditum, l. 2. de re milit. l. 78. 113. de Decurion. Comi-
tes vtriusque militiæ, l. 12. de Veteranis: l. 3. de Sal-
gamo. Comites absolute, l. 17. de re mil.

1. Magistri Equitum, qui & Comites & Magistri
Equitum, l. 10. de Numerar. l. 9. de re milit. l. vnic.
de nuptiis: l. 44. de cursu: l. 2. de gladiatorib. l. vl-
tim. de metatis, l. 6. de domesticis, l. 34. 78. 113. de
Decurionib. l. 4. de honor. Codicillis, l. 1. de Comitib.
rei milit. l. 8. de tyronib. l. 1. de annonæ & trib. l. 2.
de gladiatoribus: l. 4. 5. de diuers. offic. l. vnic. de
priu. appar. mag. l. 6. de susceptorib. l. 5. de sentent. ex
periculo recit. l. vnic. de Præf. Prator. sue Vrbis. Ma-
gister militiæ equestris, l. 48. de cursu. Comes &
Magister equitum, l. 5. de sentent. ex periculo recit.
2. Magistri peditum, l. vnic. de Præf. Prator.
sue Vrbis, l. 30. 43. 44. de cursu. l. 38. 78. 113. de
Decurionib. l. 8. de tyron. l. 2. de gladiatorib. l. 3. de
metatis: l. 4. 5. de diuers. offic. l. vnic. de priu. appar.
mag. l. 6. de susceptorib. Pedestris militiæ Magister,
l. 43. de cursu.

Comes & Magister militum per Orientem, l. 8.
de metatis, l. 1. ne Comitib. & Tribunis, l. 3. de
diuers. offic. Comes & Magister vtriusque militiæ
per Orientem, l. 8. de metatis. Comes & Magister
vtriusque militiæ per Africam, l. 9. ad L. Iul. de adult.

Tituli Magistrorum militum: Magnifica aucto-
ritas tua, l. 12. de erog. mil. ann. Insignis auctoritas
tua, vel simpliciter Auctoritas tua, l. 56. de cursu.
Illustris magnificentia vestra, l. 113. de Decurion.
quos Magistri equitum & peditum pompa subli-
mat, l. 44. de cursu publ. Comites, Viri Illustres, l.
17. de re milit. Illustres Viri, l. 33. de cursu. Illustres,
l. 8. de metatis: l. 1. ne Comitib. & Tribun. l. vlt.
de Comitib. rei milit. l. 78. de Decur. l. 17. de re
milit.

Sub his Duces, Præpositi, Tribuni, l. 113. de De-
curion.

Ad eos referebatur de reis si militares essent, l. 2
de exhib. reis.

De Ex-Magistris Equitum & peditum, l. 3. de me-
tat. l. 1. de ann. & trib.

Officium Magistrorum militum, l. 10. de re milit.
l. 6. in fin. de cursu: l. 4. de diuers. offic. l. vnic.
de priuileg. appar. Magist. pot. l. 6. de susceptorib.
l. 175. de Decurion. l. 3. de pascuis: l. vlt. de basor.
Danub. l. 15. de Numerar.

Princeps Officii, l. 15. de Numerar.

Chartularii, l. 5. de diu. offic.

Scriniarii, l. 15. de Numerar.

Actuarii, l. 5. & 15. de Numerar.

Dioeceseon certarum Magistrum militum memorantur:
veluti per Africam Gildo Comes & Magister
vtriusque militiæ, Ann. 393. l. 9. ad L. Iul. de
adult.

PER ORIENTEM. ADDEVS Comes & Magister
vtriusque

vtriusque militiæ, An. 393. 395. LVPICINVS, Comes & Magister militum, An. 412. HYPATIVS, Magister militum, An. 415. PROCOPIVS, Magister militiæ, An. 424.

Per THRACIAS, CONSTANS Magister militum, An. 411. vel 412. l. vnic. de lufor. Danub. hic Limiti Myfiaco & Scythico præerat, d. l. vnic.

Indiculus seu Notitia omnium Magistrorum militum, quorum memoria extat in Cod. Theod. & de quibus latius expono in Profopographia.

Sub CONSTANTINO M.

EVSEBIVS, ex-Magistro Equitum: fit mentio eius Anno D. 315.

Sub CONSTANTIO, & CONSTATE.

BONOSVS, Magister Equitum al. militum, A. D. 347.

SILVANVS, Comes & Magister Equitum & pedum, Anno D. 349.

Sub VALENTE.

VICTOR, Magister militum, A. D. 364.

Sub VALENTINIANO SEN.

EQUITIVS, Com. & Magister militum, A. D. 365.

IOVINVS, Magister Equitum, A. D. 365. 367.

DAGALAPHVS, Magister militum, A. D. 366.

SEVERVS, Magister militum, A. D. 371. 372.

Sub THEODOSIO M.

HELLEBICVS, Comes & Magister vtriusque militiæ, A. D. 383.

TIMASIVS, Comes & Magister equitum, A. D. 386.

Sub VALENTINIANO IVN. & THEODOSIO M.

RICHOMERES, Comes & Magister vtriusque militiæ, A. D. 391.

GILDO, Comes & Magister vtriusque militiæ per Africam, A. D. 393. *sub* Valentiano Iun.

ABVNDANTIVS, Comes & Magister vtriusque militiæ sub Theodosio M. A. D. 392. 393.

ADDEVS, Comes & Magister vtriusque militiæ sub Theodosio M. in Oriente, A. D. 393. 395.

STILICHO, Comes & Magister vtriusque militiæ sub Theodosio M. in Oriente, A. D. 393.

Sub ARCADIO.

SIMPLICIVS, Magister militum vel Comes & Magister vtriusque militiæ, A. D. 396. 398.

Sub HONORIO.

STILICHO, Comes & Magister vtriusque militiæ, A. D. 398. 399. 400

Sub HONORIO.

MACEDONIVS, sub Honorio & Theodosio Magister militum, sine os.

GAISO, Comes & Magister militum, A. D. 412.

CONSTANTIVS, Magister militum, A. D. 412. 414.

CRISPINVS, Comes & Magister Equitum, A. D. 423.

Sub THEODOSIO IVN.

LVPICINVS, Comes & Magister militum per Orientem, A. D. 412.

CONSTANS, Magister militum per Thracias, A. D. 411. vel 412.

HYPATIVS, Magister militum per Orientem, A. D. 415.

PROCOPIVS, Magister militiæ per Orientem, A. D. 424.

His adde Proximos, qui quandoque vices Magistrum militum agebant, l. vltim. de Comitib. rei milit. & l. 1. de venat. fer. vi Comes domesticorum Maurianus, d. l. 1. de venat. ferarum.

Vt & his addi possunt alii Comites, qui extra ordinem per Africam militiæ præficiebantur,

Notitia PRÆPOSITI S. CUBICVLI.

De eo TIT. 8. LIB. 6. vbi lex vnica extat.

Hic inter primas positus dignitates fuit, ob tantam, & tam adiduum Principis curam, l. 3. de metatis.

Gradus fastigii ei tribuitur, d. l. vnic. de Præpos. S. Cubiculi.

Sub dispositione Viri Illustris Præpositi S. Cubiculi, l. vnic. de Præp. S. Cub.

Tituli ad domum sacram pertinentes, seu diuinæ domus, l. 9. de indulgent. debitorum. Sic & in Notitia Imperii Orientis dicitur: Sub dispositione Viri Illustris [Præpositi] S. Cubiculi, domus diuinæ per Cappadociam. De quo vide quæ notauimus ad l. vnic. de Præpos. S. Cubiculi.

Tres tantum Præpositi S. Cubiculi memorantur Cod. Theod.

Sub ARCADIO, Eutropius, l. 17. de pænis.

Sub THEODOSIO IVN.

Musellius A. D. 414. l. 9. de indulg. debitor.

Macrobius A. D. 422. l. vnic. de Præpos. S. Cubiculi.

De Ex-Præpositis S. Cubiculi, l. 3. de metatis.

Notitia MAGISTRI OFFICIORVM.

MAGISTER OFFICIORVM: de quo est tit. 9 lib. 6. l. 1. de Quæstor. mag. offic. l. 6. de proximis: l. 3. 4. 9. 14. & alius seq. de Agentib. in reb. l. 6. de curiosis: l. 49. de cursu publ. l. 17. 18. de Medicis & Profess. l. 3. 4. 5. de fabric. l. 9. 22. de cursu, qui & Magister simpliciter, l. 4. de Primicerio, l. 3. in fin. de Agentibus in rebus: (vnde & Magisteria de eius munere, l. 2. de Quæstor. magistr. off.) sub Constantino Magno Tribunus & Magister Officiorum dictus, l. 1. de distrab. pignor. l. 1. de Paganis. Comes Officiorum, l. 2. de metallis. Comes & Magister Officiorum, l. 10. de curiosis: d. l. 8. de cursu: l. vnic. de Decanis: l. 15. de metatis: l. 11. de indulgent. debit. Comes Officiorum, l. 2. de metallis. Clarissimus Vir, l. 8. de cursu. dicitur Spectabilis, l. 35. de cursu publ. Illustris fuit & dicebatur, l. 20. & vltim. de Agentib. l. vltim. de Primicerio & Notariis: l. 10. de Curiosis: l. 22. de cursu: l. 120. de Decurion. l. 22. de Iudeis: l. vnic. qui a prabit. tyr. Hinc illustris summitas Magistrum dicitur, d. l. vltim. de Primicerio: Illustris auctoritas, l. 18. de Agentib. l. 29. de hereticis. Magnificentia, l. 17. de Agentib. Hinc pro præmio Magistrum dignitate honorabantur ex-Primicerii Notariorum, l. vltim. de Primicerio & Notar. Hinc denique Proconsulibus prælatus, & cum Quæstore, Comiteque S. L. & R. P. compositus, l. 1. hoc tit. & Præfectoriis æquatus, l. 2. hoc tit. Hic in Comitatu Principis erat, l. 1. de distrab. pignor. l. 1. de Paganis: in Consistorio Principis vna cum aliis summis dignitatibus adstabat, l. 5. de fide test. Sacrario Principis explorata sedulitate obediens, l. 1. hoc tit. Ad eum relatum a Magistratibus, si quid ad Principis scientiam, quod ad rem publicam faceret, referendum esset, d. l. 1. de distrab. pignor. l. 1. de Paganis. Codicillos honorum quibus adimendi erant, ex præcepto Principis adimebat, l. 22. de Iudeis. Gubernabat is officia Palatina, l. 2. de gladiatorib. l. 4. de his qui super relig. Palatini adhuc puniendi mittebantur, d. l. 2. de gladiat. Nempenim

Sub dispositione Viri Illustris Magistrum Officiorum erant.

Schola Agentium in rebus, l. 3. 4. 7. 8. 9. 11. 14. 15. 17. 18.

15. 17. 18. 19. 20. 27. seu ultim. de Agentibus: l. 8. de Princip. ag. in rebus: l. 2. de Commeatu: 29. de hereticis. Horum adsciscendorum ius non habuit Magister Officiorum, inconsulto Principe, ut nec designandorum, l. 11. 17. de agentib. etsi hoc ei tributum, l. 18. de agentib.

Mensores, & metatorum cura, l. vnic. de mensori-
bus: l. 2. 3. 4. 5. 8. 14. 15. 16. seu ultim. de metat.
l. 18. de Medicis & Profess.

Scrinia, l. 6. 11. 17. de proximis Comitib. l. 29. de he-
reticis. Memoriae scilicet Epistularum, Libel-
lorum, d. l. 17. Et in his Proximi, seu in capite
constituti, d. l. 6. 11. 17.

Decani, l. vnic. de Decanis.

Fabrica & fabricenses, l. 3. de fabricensibus, l. 8. de
metatis.

Cursus publicus, l. 8. 9. 22. 35. 49. de cursu public.
Euectiones faciebat Principis nomine, d. l. 9.
12. 35. deque eius nomine, qui sine euectione
iter faceret, ad eum referebatur, d. l. 8. eaque
causa est, cur eo tit. lex 49. Magistro Officio-
rum inscribatur. Vide autem in primis dicta
in Commentar. & notis ad dict. leg. 9. de curs.
publ.

Officium suprascripti Viri Illustris Magistri Officiorum:
Mentio eius l. 4. de his qui super religione.
Adiutor.

Adiutoris dignitas, d. l. 20. 21. Haud levis: quan-
doquidem ex Vicariis & Principi Agentium
in rebus exaequabatur. Eius Officium sanctio-
nes Magistro intimare, d. l. 3.

Subadiuua, l. 3. 20. 21. de agentib.

Ex his iam apparet, cur & Officiorum Magister
dictus fuerit, & munus eius, Efficax Magiste-
ria, l. 2. hoc tit. Cassiodorus eius Officium
egregie describit VI. Var. 6.

*Indiculus, seu Notitia Magistrorum
Officiorum, qui hoc Codice memorantur.*

Ante diuifum Imperium.

Heraclianus An. D. 321.

Vid. l. 1. de Pagan. sacrif.

Proculianus A. D. 323.

Vid. leg. 1. de distrabend. pignor.

Post diuifum Imperium.

IN ORIENTE.

Anatolius A. D. 362.

Vide de eo Zosimum lib. 3.
cap. 30. & Ammianum
lib. 20. c. 9. lib. 25. c. 3.

Syagrius A. D. 379.

Florus A. D. 380. 381.

Palladius A. D. 381. 382. 384.

Theodorus A. D. 393. 394.

Marcellus A. D. 395.

Osus A. D. 395. 396. 398.

Aemilianus A. D. 400.

Anthemius A. D. 404.

Aemilianus A. D. 405.

Helio A. D. 414. 415.

416. 417. 426. 427.

Ioannes A. D. 430.

Valerius A. D. 435.

Paulinus A. D. 435.

De eo vid. Marcellin.
Chron. & Prosopograph.

IN OCCIDENTE.

Musonius A. D. 357.

Kemigius A. D. 365.

Vide Ammianum de eo
lib. 27. cap. 9. & libro
etiam 28. cap. 6. & lib.
29. cap. 5.

Cæsarius A. D. 389.

Rufinus A. D. 390.

Hadrianus A. D. 397. 399.

Olympius A. D. 408.

De eo Zosimo, Olympio.
doro, Augustino in Pro-
sopograph.

Gaisio A. D. 410.

Namatius A. D. 412.

Notitia QVÆSTORIS.

De hoc TIT. 9. LIB. 6.

QVæstor ab initio, & quidem sub Valentiniano
Sen. adhuc, etsi ante Proconsules, l. 1. hoc tit.
nondum tamen Illustris erat, ut eadem lex docet:
postea enim Illustris factus, l. 17. de proximis. Hic
quoque in Consistorio Principis adstabat, l. 5. de fide
testium. Sacrario Principis explorata sedulitate obe-
diebat, d. l. 1. b. t. Munus eius describunt Claudia-
nus Panegy. ubi de Manlio Theodoro Qvæstore
agit. Notitia Imperii, Zosimus lib. 5. cap. 32. Sym-
machus, Cassiodorus passim I. Variar. 12. V. Var. 14.
VIII. Var. 13. omnium maxime in formula Qvæ-
sturæ Pl. Var. 5.

Officii eius seu Officialium Qvæstoris nulla hoc
Codice mentio: & vero nullum Officium habuisse
eum testatur Notitia Imperii.

Scrinia certe quoque, memoriæ epistularum, li-
bellorum ad eum non minus quam ad Magistrum
Officiorum pertinuisse testatur lex 17. de proximis.

Duo tantum Qvæstores hoc Codice in Oriente
memorantur.

Ionius l. 5. de fide test. Sub IULIANO A. D. 362.

Eustathius leg. 17. de Sub THEODOSIO IVN.
proximis A. D. 416.

Notitia COMITIS SACRARVM LARGITIONVM.

De eo TIT. IX. LIB. VI.

COMITES duo largitionum, l. 1. de Qvæstoribus.
Comites sacri ac priuati ærarii Illustris, l.
vnic. qui a præb. tyron.

Illustris Viri ærarii Comites, l. 32. de susceptorib.

Comites largitionum Magnifici Viri, l. 3. de iure
fisci.

Comites S. L. & R. P. nullos sub Constantino
reperiō.

De vtrisque sæpe iunctim agitur. Hinc duo Lar-
gitionum Comites, l. 1. hoc tit. l. 3. de iure fisci. Sa-
crarum & priuatorum remunerationum Comites,
l. 2. de Commeatu: æquali dignitate erant, l. vltim.
de Palatinis, qui a se inuicem ita alioquin distincti:
quia & aurum & argentum aliud sacrarum largitio-
num erat, aliud priuatorum, l. 48. de cursu: seu
duplex ærarium: vnde & Comitua vtriusque æra-
rii, l. 2. hoc tit. Horum vtrorumque summa digni-
tas erat: vnde Sublimes potestates dicuntur, l. 2. de
his que ex publ. collat. Magnifici Viri Largitionum
nostrorum Comites, l. 13. de iure fisci. Illustris, l.
vnic. qui a præb. tyron. l. 32. de susceptoribus: l. 9. de
executoribus. De vtroque sigillatim.

COMES S. L. l. 1. de his qui ad Eccles. & aliis
quamplurimis: a quo & Comitua sedes, l. vltim. de
conlat. aris, l. 9. de executorib. Comes sacri ærarii,
l. vnic. qui a præb. tyron. Comes sacrarum absolute,
l. 120. de Decurionib. Comes sacrarum remunera-
tionum, l. 41. de appellat. Comes largitionum ab-
solute, l. 14. de priuileg. eorum qui in S. P. l. 7. de ex-
traordin. Vir Clarissimus, l. 7. de extraordin. Illu-
stris erat, l. vnic. de auri publ. prosecutor. l. vltim. de
Palatinis S. L. l. vltim. de murilegulis: l. vltim. de
Immunitate: l. vnic. qui a præb. tyron. l. 4. de exe-
cutorib. in fin. & l. 9. cod. Sed & his titulis cohæ-
rebat & compellatus: Amplissima sedes tua, l. 16. de
murilegulis: præcellens auctoritas tua, l. 1. de his qui
ad Eccles. Celsitudo tua, l. vltim. de proximis. Cul-
men tuum, l. 23. & vltim. in fin. de Palat. S. L.
Magnificencia tua, l. 10. de Curiosis. Magnitudo tua,
l. vltim. de diuers. offic. Præstantia tua, l. 14. de extra-
ordin.

ordin. l. 39. de appellat. Sublimitas tua, l. 10. de *Curiosis*, l. 2. de *domib. ad rem priu. pert.* l. 13. & 23. de *Palat. S. L.*

Hic in Consistorio Principis adstabat, l. 5. de *fide testium*. Vice Principis cognoscebat, l. 21. de *appellat.* Vice Principis cognitionibus praefidebat, l. 28. eod. Auditorii sacri iudicium ei tribuitur, l. 40. eod. t. Sacri auditorii Cognitor dicitur, l. 64. eod. rit. Sub eius literis proponebantur publice nonnullae constitutiones, l. vltim. de *immunitate*. Ad eius inter alia curam pertinebat, ne species illicitae exportarentur: eam in rem curiosos litorum portuumque emittebat, commonitoriis & mandatis instructos, l. 10. de *Curiosis*. Ad suggestionem Comitum, & eorum, qui largitionibus praerant ad inflationem specierum largitionum Vicarii, vel his absentibus Rectores Prouinciarum Euectiones faciebant, l. 13. de *Cursu*. Domus Principis sub eius dispositione erat, l. 11. de *Senatorib.* & *gleb. collat.*

Sub dispositione Viri Illustris Comitum S. L.

Comites largitionum, de quibus l. 7. de *extraordinar.* l. 5. de *exactionib.* l. 1. de *domib. ad rem priu.* & Comes absolute, l. 28. de *appellat.* A Rationali ibi distinctus, qui V. C. dicitur d. l. 7. V. P. d. l. 5. de his vide & l. 1. fin. *regund.* Qui & Comes ararii, l. 39. de *appellat.* & simpliciter Comites, l. 28. de *appellat.*

Comes Italicianorum: de quo l. vnic. de *Consularib.* & *Praefid.*

Comes Gallicianorum, de quo l. vnic.

Comes Orientis, qui memoratur in l. 63. de *Deturionibus*, est forte Comes largitionum Orientis.

Comes ararii per Africam, d. l. 39. de *appellat.*

Comites Thesaurorum, & eorum Officiales.

Seriniarii, l. 14. vltim. de *diuers. offic.*

De his notandum, 1. Officiales eorum Thesaurum dictos, d. l. 14. 2. Interfuisse qui custodiam Thesaurorum habebant, d. l. 14. 3. alios Seriniarios, d. l. 14. 4. huic conditioni perpetuo adnexos fuisse, d. l. 4. 5. contra semel eueriores ad eandem & ad aliam dignitatem aspirare non potuisse, d. l. 14.

Rationales, l. 3. de *cursu publ.* l. 41. de *appellat.* l. 1. de *domib. ad rem priu.* Rationales sacri ararii, d. l. 41. Quare a Rationali ad Com. S. L. appellatum, d. l. 39. 41.

De his porro Rationalibus hic omnia congerere iuuat, quae hoc Codice occurrunt: de his inquam Rationalibus, qui sub dispositione Comitum S. L. fuerunt: alii enim fuerunt Rationales rei priuatae: Esti operosum saepe sit distinguere, de quibus Rationalibus agatur. Nos, ut quae certissima sunt & perspicua apponemus, vel etiam, quae vtriusque communia esse possunt: ita in ceteris animi nostri ductum sequemur.

Igitur Rationales memorantur sequentibus legibus l. 1. de *domib. ad rem pr. pertin.* l. 18. 28. 39. 41. de *appellat.* l. 5. de *naucular.* l. 3. de *cursu publ.* l. 2. de *Princip. Agentium*: l. 23. de *cursu*: l. 3. de *honor. Codic.* l. 1. de *his qui cum dispens.* l. 7. de *cohort.* l. 4. de *Palat. S. L.* l. 1. de *metallis*, &c. Dicuntur & Rationales summarum, l. 7. de *iure fisci*: a quibus & Officium summarum rei, l. 2. de *disfrab. pignor.* Rationales, sacri ararii causis Praesidentes, l. 41. de *appellat.* Fuere per singulas Prouincias.

Hinc Rationalis Urbis Romae, l. 8. 14. 18. de *appellat.* cuiusmodi fuit *Vislor*, Anno 327. *dict.* l. 14. De appellacionibus ab eo agitur dictis legibus. Officium eius memoratur *dict.* l. 8. in fin.

Rationalis trium Prouinciarum, & in his Sardiniae, l. vnic. *communi diuid.* l. 2. de *susceptoribus*: l. 1. de *ponderator.* l. 5. de *petitionib.* cuiusmo-

di tres memorantur sub Constantino M. & Constante.

EVFRAXIVS A. D. 325. d. l. 1. de *ponderatorib.* l. 2. de *susceptorib.*

GERVLVS A. D. 334. d. l. *communi diuid.*

CALLEPIVS A. D. 340. d. l. 5. de *petitionib.*

Rationales per Africam, l. 8. de *exaction.* Africa, l. 33. de *appellat.* l. 2. de *iure fisci*: l. 1. de *metallis*: vide Aulon. in *parentalib.* de Paulino 24. v. 10. l. 2. de *alim. quae inop. par.* cuiusmodi duo memorantur.

SEVERVS A. D. 319. l. 2. de *iure fisci.*

MAXIMVS A. D. 320. l. 1. de *metallis.*

Rationalis Numidia.

IUVENALIS A. D. 346. l. 4. de *bonis vacantib.*

Rationales Hispaniarum: inscribitur iis Anno 317. l. vnic. de *his qui se deferunt*: veluti Rationalis Baeticae, l. 2. de *disfrab. pignor.*

Officium eius, (quod & dicitur Officium summarum rei) memoratur d. l. 2. de *disfrab. pignor.* & d. l. vnic. Deuotionis titulus ei tribuitur d. l. vnic.

Rationales incertae Prouinciae.

AEMILIVS A. D. 313. l. 1. de *bonis vacantib.*

FLORENTIVS A. D. 320. l. 1. de *custod. reor.*

PRISCVS A. D. 319. l. 2. de *bonis vacantib.*

VERECVNDVS, Rationalis summarum A. D. 357. l. 7. de *iure fisci*: quae dicitur PP. Vallis.

Muneris Rationalium fuit in genere Fiscalis commodi curam gerere, l. 28. de *appellat.* Sacri ararii causis praesidere, l. 21. de *appellat.* Etiam metallorum, l. 1. de *metallis.*

Gradus eorum. Cum Praesidibus componebantur, l. 3. de *honor. codicill.* Praesidibus tamen cedebant, l. 2. de *Princip. Agent.*

Stipendia. De publico annonas, & alimenta pecoribus accipiebant, l. 3. de *cursu publ.* Ideo suis sumptibus, non fisci, non Prouincialium collatione, mouere eis cursum licebat d. l. 3.

Genera. Fuerunt & honorarii, l. 23. de *cursu.*

Inter priuatos iudicare non poterant, nisi aliquando ex prerogativa Rescripti, vel Officii necessitate poscente, l. 18. de *appellat.*

Dignitate functi a muneribus publicis quae aliis dignitate functis imponebantur, immunes erant, l. 3. de *honorar. Cod.*

Officium, seu Officiales horum Rationalium memorantur l. 4. de *Palat. S. L.* l. 2. de *disfrab. pignor.* l. vnic. de *his qui se deferunt*: l. 2. 7. de *iure fisci*: l. 1. de *domib. ad rem priu.* l. vnic. de *his qui cum dispens.* l. 7. de *cohort.* Officium id, debiti, id est, tributorum reos ad solutionem cogebat, d. l. 4. fiscalium exactio debitorum ei imminerebat, l. 4. de *Palat. S. L.* d. l. 2. de *disfrab. pignorib.* domorum Principis in ruinam lapsarum actionem instituebat, d. l. 1. de *domib.*

Praepositi Thesaurorum per Occidentem, l. 3. de *indulgent. debitor.*

Praepositi largitionum, l. 8. de *cursu.*

Procuratores, de quibus in genere l. 2. de *disfrab. pignor.* veluti

Procuratores Gynaciariorum, l. 3. de *indulg. deb.* Et Monetariorum, d. l. 3.

Monetarii, l. 16. de *murileg. monetar.* l. 7. 8. 9. de *falsa mon.* l. 3. de *indulg. debit.*

Gynaciararii, l. 3. 7. 13. 16. d. tit. de *murileg. gynat.* Procuratores Gynaciariorum per Occidentem, l. 3. de *indulg. debit.*

Murileguli seu Conchylioleguli, l. 5. 14. 15. 16. 18. eod. tit.

Lintearii, seu Lynifarii, Linteones, Lynifi, l. 8. 16. eod. tit.

Lineae vestis opifices contexendae, seu tetrina linteae vestis, l. 6. 9. eod. tit.

Baphia,

Baphia, l. 13. 18. eod. tit. vt Phœnices, d. l. 18.
Barbaricarii, qui cassides & buculas tegebant
 argentis & deaurabant, l. 1. de fabricensib.
Basitragarii, l. 11. de murilegulis. &c.
Metalla & metallicus canon. l. 4. 12. 14. 15. de
 metallis. Quibus per Illyricum suos peculia-
 ris Comes præerat, l. 3. de metallis.
Vestis militares, Imperiales, species earum,
 susceptio, custodia & erogatio, l. 2. 4. vltim.
 de militari veste: l. vltim. de proximis:
 l. 10. de curiosis: l. 11. 13. 30. de susceptorib.
 Corpora denique omnia ad diuinas largitiones
 pertinentia, l. 16. de murilegulis.
 Officium hoc describit Claudianus, vbi agit de
 Manlio Theodoro Comite S. L.
Officium Viri Illustris superscripti Comitatus S. L.
 Eius mentio non uno loco. Hi sunt Palatini S. L.
 l. 5. de executoribus: de quibus est titulus 30.
 lib. 6. vbi v. Paratitlon.
 Dicitur
 Officium largitionale, l. vlt. de Palatinis.
 Officium Palatinum, l. 3. de indulg. debitor.
 l. vlt. de immunitate, l. 17. de Palatinis, l. 5.
 de locat. fund. iur. emphyt. Largitionales,
 l. 1. de Agent. Largitionales, l. 13. de susceptor.
 Comitatus, l. 6. de diuers. offic.
 Officium quod iussionibus Comitatus S. L. obse-
 cundat, l. 13. d. tit. de Palatinis S. L.
 Officiales Comitatus Largitionum, l. 6. de di-
 uers. offic.
 Ex adnotatione Principis fiebant, l. 15. de Pa-
 latinis.
 Militia 25. annorum Curia liberabantur, dict.
 l. 6. de diuers. offic. 20. ex l. 1. de Agentib.
 Promoti Natali Principis, l. 21. de Palat. S. L.
 Primicerius totius Officii, l. 19. de Palatinis S. L.
 qui & Primicerius sacrarum largitionum.
 Primicerius singulorum scriniorum, l. 13. 14. 19.
 21. eod. tit. hi triennales fuerunt, d. l. 3. mox
 biennales, l. 14. annui tandem, l. 23.
 Ex-Primicerijs Scriniorum Exconsularibus in-
 ter adlectos æquati, d. l. 19.
 Scrinia Comitatus S. L.
 l. 3. 7. 14. 15. 19. eod. de Palatinis, quæ di-
 cuntur Scrinia largitionum Comitatus, d. l. 7. eod.
 Erant autem hæc.
 Scrinium Exceptorum, l. 3. 7. 22. eod. & in
 eo Primicerius Exceptorum, l. 3. eod. tit.
 Scrinium Tabulariorum, d. l. 7. & l. vltim. de
 murilegulis. Hi species sacris largitionibus
 illatas suscipiebant, d. l. 13. Septimus in hoc
 Scrinio memoratur, dict. l. vltim. Priores
 quidam erant eius Officii, d. l. 13.
 Scrinium Canonum, d. l. 7. & 13. & vltim. de
 murilegulis.
 Scrinium Numerorum, d. l. 7. de palatin. seu Nu-
 merariorum, l. 4. de executorib.
 In his Scrinijs varia erant Officia.
 Centenarii, l. 7. 8. 9. eod. tit. de Palat.
 Epistularii, d. l. 7.
 Ducenarii, d. l. 7. 8. 9.
 Mutendarii, l. 1. 4. 7. 8. 9. 22. eod.
 Adiutores Officii Palatini Comitatus S. L. qui
 matriculas tractabant, l. 16. 17. 20. eod. tit. l.
 4. de excutorib.

Indiculus seu notitia Comitatus S. L.
 qui hoc Codice memorantur, & de quibus
 plura inuenies in Prosopograph.

Per Occidentem. Per Orientem.
 Sub CONSANTE. Sub IULIANO.
 Marcellinus A. D. 340. Felix A. D. 362.
 Vide Zosimum lib. 2. c. 42.

Sub VALENTINIANO
 Sen.
 Florentinus A. D. 364.
 365. 386.
 Germanianus A. D. 367.
 Filematius A. D. 371.
 372.
 Sub GRATIANO & VA-
 LENT. Iun.
 Basilus A. D. 379. 383.
 Vide & Symmachum, lib.
 10. ep. 47.
 Macedonius A. D. 381.
 Meminit Seuerus Sulpiti-
 us lib. 2. bist. sacr. cap.
 48. Sed M. O. appellat.
 Hic idem videtur, ad
 quem extant epistolæ
 lib. 7. puta quatuor
 Symmachi epist. 26. 27.
 28. 29.
 Florentinus A. D. 385.

Sub HONORIO.
 Eusebius A. D. 395.
 Firminus A. D. 398.
 Longinianus A. D. 399.
 Troilus A. D. 401.
 Vid. Synesium Ep. 26. 73.
 Vericinus A. D. 405.
 Innominatus A. D. 408.
 Occurrit in leg. 19. de ty-
 ron. vbi vid. Commen-
 tar.
 Probus A. D. 411. 414.
 Rufinus A. D. 423.
 Comitatus S. L. de quibus non liquet, per Occiden-
 tem an per Orientem fuerint.
 Sub GRATIANO, VALENTINIANO & THEODO-
 SIO Cæterius A. D. 379.
 Sub ARCADIO & HONORIO
 Basilus A. D. 407.
 Lucius A. D. 408.

Sub VALENTE.
 Felix A. D. 365. imo
 A. D. 368. vel 370.
 Archelaus A. D. 369.
 Tatianus A. D. 374.
 Sub THEODOSIO M.
 Palladius A. D. 381.
 Darius A. D. 382.
 Gynegius A. D. 383.
 Trifolius A. D. 384.
 385.
 Proculus A. D. 386.
 Valerius A. D. 386.
 Romulus A. D. 392.
 Sub ARCADIO.
 Ofius A. D. 395.
 Martinianus A. D.
 396.
 Constantius A. D.
 399.
 Filometor A. D. 406.
 Sub THEODOSIO Iun.
 Martinianus A. D. 414.
 Synesius A. D. 411.
 Anyfius A. D. 416.
 419.
 Alcibiades A. D.
 422.
 Maximinus A. D.
 424. 425.
 Acacius A. D. 426.
 Valerius A. D. 427.
 Ioannes A. D. 429.
 Apollonius A. D. 436.

Notitia Comitatus RERVM PRI- VATARVM.

De his LIB. 6. TIT. 9.

Comes rerum priuatarum passim. Comes rei
 priuatae, l. 27. de petitionib. Comes priuati
 ærarii, d. l. vnic. qui a præb. tyron. priuatarum re-
 muneracionum Comes, l. 2. de commentu. Comes
 priuatarum absolute, l. 120. de Decurion. l. 14. de
 priu. eorum qui in f. p. l. vltim. de locatione fundor.
 iuris emphyt. Comes priuatarum largitionum, l. vltim.
 de incorpor. Comes absolute, l. 31. de petiti-
 onibus: l. 2. de bonis vacant. Vnde Comitatus priua-
 tarum, l. 49. de appellat. Comitatus rei priuatae,
 l. 9. de excutorib. Vir Clarissimus, l. 13. de petitionib.
 Perfectissimus Comes & amicus noster a Constanti-
 no vocatur, l. 2. de bonis vacantib. ab hoc multum
 diuersus Illustris Vir erat, l. 27. 30. 32. de petitionib.
 l. vlt. de incorpor. l. vlt. de locat. fund. l. vlt. de Palat.
 S. L. l. 4. in fin. de excutorib. Inlustre eius iudicium,
 l. 30. de petitionib. Culmen ei tribuitur, l. vltim. in
 fin. de Palatinis. Laudanda experientia tua, l. 16.
 de petitionib. Magnificencia tua, l. 3. vnde vi. Præ-
 stantia tua, l. 12. de extraordin. Sinceritas tua, l.
 41. 45. de appellat. l. 11. de exactionib. Spectabili-
 tas tua, l. vlt. repetund. Sublimitas tua, l. 2. &
 l. vlt. de incorporat. l. vltim. de iure fisci: l. 7. de
 petitionib. Simili iugiter infularum splendore cum
 Comite S. L. decorabatur, l. vltim. de Palatinis.
 In Comitatu Principis seu Imp. verfabatur, l. 27.
 de petitionib. Patrimonium seu res Principis sub eius
 erat

orat dispositione, l. 2. 12. 14. de tyron. l. 8. de iure fisci, domus Principis, l. 2. de tyronib. fundi perpetui iuris, l. 10. de infirm. bis quæ sub Tyran. quin & Palatia & luci, l. 2. de Aquaductu: l. 12. de iure fisci.

Bonorum etiam, seu rerum fisco delatarum patrimonio Principis, vindicatio, incorporatio ad eius sollicitudinem spectabat, l. 7. 8. 11. 12. 13. 14. 16. 18. 21. 22. 23. 30. 31. 32. ultim. de petitionib. l. 8. de iure fisci: l. 1. 2. 3. seu ultim. de incorporat. l. 2. ultim. de bonis vacantib. proscriptorum, vacantium, l. 13. 17. de bonis proscriptorum. Locandorum item cura, l. 3. 4. 6. de locat. fundorum. Alienari de rebus priuatis Principis infcio eo nil potuit, nequidem a Præfecto Urbis, l. 9. de iure fisci. Rescripta donationis a Principe bonorum, quæ fisco delata, impetrata apud eum allegabantur, & delatores simul inducebantur, l. 12. 13. de petitionib. Instruatam prius petitionem ab officio Comitum R. P. oportebat, quam quid vtiliter a Principe impetraretur, id est, descriptionem omnium bonorum Principi insinuari, l. 11. 14. 16. 23. 26. de petitionib. l. ultim. de bonis vacantib. & Symmachus, lib. 10. epist. 15. Ad eum appellabatur a Rationalibus, l. 41. 45. 49. de appellat. quo casu si mediocritas negotii, aut longinquitas regionis litigatores ad Comitum R. P. venire non pateretur, poterat appellationis causam cognoscendam Reçtori Prouinciæ delegare, d. l. 45. Arcarii, id est, susceptores reddituum domus Principis sub eius dispositione erant, l. 11. de iure fisci: l. 14. de susceptorib.

Rationales rei priuata in singulis quibusque Prouinciis commorabantur, l. 1. de incorporatione. Erant

Rationales rei priuata per Præfecturam Italiæ, l. 11. de Iurisdic. l. 7. de bon. proscript.

Rationales rei priuata per Africam, l. ultim. de appellat. l. 2. de alim. qua inop par.

Rationales rei priuata in diocesi Macedoniæ, l. 2. de Iurisdic.

Titulus V. P. l. 1. de bonis vacantib. vbi vide quæ dixi.

Rationalis rei priuata Romæ, l. 49. de appellation.

Gravitas tua, l. vnic. de his qui se deser.

Officium seu Officiales Rationalis memorantur, l. 2. de bonis vacantib. d. l. 7. de bonis proscript. l. 6. de diuers. offic. l. 7. de cohort. 25. annorum militia Curia liberabatur, d. l. 6. ab eo bona vacantia occupabantur, l. 2. de bonis vacant.

Erant sub Comite R. P. l. 10. de infirm. bis quæ sub Tyran. l. 11. de exactionib.

Munera eorum hæc. Bona fisco delata per Rationales rei priuata inquirebantur, & fisco vindicabantur, l. 7. de bonis proscript. De bonis vacantibus cognoscebant, l. 1. 2. 4. de bonis vac. l. 1. de incorp. Donata a Principe & fisci patrimonio reuocare quandoque iussi, l. 2. de iure fisci. Domorum Principis cura ad eos pertinebat, l. 1. de domib. ad rem priu. fundi patrimoniales & emphyteutici, l. vnic. communi diuid. Eorum, quæ ex Theauris repetis fisci rationibus tradenda erant, vindicandorum cura, ad eos pertinebat, l. 1. de Theauris: si quis rem Principis apud Iudicem lite pulsaret, Rationali præfente & defendente id fiebat, l. 5. de Iurisdic.

Et tamen fundi perpetui iuris, tradi non a Rationalibus, sed ab ordinariis Iudicibus debebant, l. 10. de infirm. bis quæ sub Tyran. Reum item e domo Principis eximere, iaque eum statuere nullo interposito Rationali Iudex Prouinciæ poterat, l. 11. de Iurisdic.

Ab iis ad quos appellatum vide l. 41. 45. 79. ult. de appellat.

Sub dispositione Viri Illustris Com. R. P.

Comes domorum per Cappadociam, vel alibi sub Comite R. P. Orientis, l. 2. de Palatinis, l. ult. ad L. Iul. repet. Qui & ipse Officium suum habebat, eiusque Officii Principem, d. l. 2. e numero Mittendariorum singulis annis a Comite R. P. electum, d. l. 2.

Rationales rei priuata, seu rerum priuatarum, l. 11. de Iurisdic. l. 41. 45. 49. de appellat. l. 2. de iure fisci: l. 14. 26. de Decurion. l. 10. de infirm. bis quæ sub Tyran. l. 1. 2. 4. de bonis vacantib. l. 1. de bonis proscript. l. 11. de exactionib. l. 1. 7. de domib. l. vnic. communi diuid. l. 5. de Iuris. l. 1. de Theauris, l. 6. de diuers. offic. Eodem pertinet l. 2. de domib. ad rem priu. pertin. Actor dominicus pro Rationali, l. 21. de Iurisdic.

Officium Rationalis rei priuata, l. 7. de bonis proscript. l. 2. de bonis vacant. l. 4. de Palatinis: l. 32. de appellat.

Magistri rei priuata post Rationales, l. 2. 4. de iure fisci, l. 1. 4. de cont. fund. patr. l. 14. 26. de Decurion. l. 1. de contat. fund. patrim. l. 33. de appellat. vel absolute Magistris priuata, l. 14. & 26. de Decurionib. veluti Africæ, d. l. 4. quæ inscribitur Dometio Dracontio Magistro rei priuata Africæ, &c.

Procuratores rei priuata, l. ult. ad leg. Iul. repetund. seu rei dominicæ, l. ultim. de iure fisci. Procurator patrimonii, & Officium eius per Baticam, l. 3. de bonis proscript. Comes & Procurator diuinæ domus, sub cuius dispositione erant bona Gildonis, l. 16. de bonis proscript. quibus suis postea Comes præfuit: vide Notit.

Præpositi Gynæcei, l. ult. ad L. Iul. repet.

Officium: de eo agitur tit. de Palatinis S. L. & R. P. l. 16. 18. 21. ultim. & l. 3. in fin. vnde vi. Hi sunt Palatini de quibus eo tit. Priuatianum Officium dicitur, l. ultim. de Palatinis S. L. & R. P. Huius quoque Officii mentio, l. 50. de hæreticis: l. 3. vnde vi: l. 1. de Agentib. in reb. l. 7. 14. 16. 22. 29. 30. de petitionibus: l. 4. de contat. donat. l. 11. de bonis proscript. l. ultim. de bonis vacant. l. 6. de locat. fund. iur. emphyt.

Scrinia, l. 4. de contat. donatar.

Primate Scriniarum, d. l. 4. Principatus

Scrini, l. 5. de Palatinis.

Scrinium beneficiorum, Inducatur d. l. 4.

Scrinium Exceptorum, d. l. 5. de Palat.

Numerarii, l. 4. de executorib.

Adiutores Officii Comitum R. P. d. l. 4. de executoribus.

Adjutor Officii, qui matriculas tractabat, l. 16. de Palatinis.

Indiculus seu Notitia Comitum R. P. quorum nomina inuenies etiam in Prosopographia.

Per Occidentem.

Eusebius A. D. 342.

Eustathius A. D. 345.

Orion A. D. 353.

Cæsarius A. D. 364.

Florianus A. D. 364.

Theodorus A. D. 380.

Pelagius A. D. 385.

Gorgonius A. D. 386.

Messianus A. D. 389.

Per Orientem.

Alexandrinus A. D. 367.

Fortunatianus A. D. 369.

Pancratius A. D. 379. 385.

Nebridius A. D. 382. 383.

Seuerinus

Seuerinus A. D. 390.
 Mellianus A. D. 395.
 Eulogius A. D. 395.
 Apollodorus A. D. 396.
 Hyperochius A. D. 397.
 Mineruius A. D. 397. 398.
 Eulogius A. D. 398.
 Firminus A. D. 398. 399.
 Saluinus A. D. 400.
 Macedonius A. D. 410.
 Vrfacius A. D. 416. 417.
 Venantius A. D. 422.
 Proculus A. D. 422.
 Trygetius A. D. 423.
 Bassus A. D. 425.
 Drepanius A. D. 383.
 Laurentius A. D. 396.
 Nestorius A. D. 401.
 Studius A. D. 401.
 Nestorius A. D. 405.
 Strategius A. D. 410.
 Taurus A. D. 416.
 Patricius A. D. 420.
 Valerius A. D. 425.
 Thalassius A. D. 430.
 Hieritocrates A. D. 435.

Comites R. P. de quibus non liquet, per Occidentem an per Orientem fuerint.

Florentinus A. D. 369.
 Ammianus A. D. 383.
 Maximus A. D. 415.

DE SPECTABILIBVS.

Post Illustres, sequuntur Spectabiles. De hac Spectabilium dignitate seu gradu, vid. legem 187. de Decurion. & de Spectabilibus, passim, inter alia l. 52. de hereticis.

Notitia COMITIS DOMESTICORVM.

Comitis Domesticorum fit mentio, l. 2. 3. 5. de Domesticis & Protectoribus: l. 38. de Decur. l. 1. de venatione ferar. l. 42. de heretic. l. vnic. qui a prabit. Tyronum.

Vir Clarissimus vocatur, l. 38. de Decurionib. Iungiturque Viris Illustribus Praefectis, Magistris militum: praemittiturque Praeposito Cubiculi, Magistro Officiorum, Quaestori, & Comitibus S. L. & R. P. in Constantii, d. l. 38. de Decurion. & Honorii, d. l. vnic. qui a prabit. tyronum. Aliter atque in Notitia Theodosii Iun. vbi his omnibus postponitur. Iuxta cum illis omnibus immunes erant a prabitione tyronum & equorum, d. l. vnic. qui a prabit. tyron.

Sub eius dispositione erant Domestici, & Domesticorum scholæ, d. l. 2. 3. 5. de domesticis: l. 1. de venat. ferar. l. 42. de hereticis. De quibus domesticis horum alii Equites, alii Pedites erant, de quibus suo titulo lib. 6.

Hic quandoque vices Magistrorum militum agebat: vt Maurianus Comes domesticorum, l. 1. de venat. ferarum. Missique aduersus Barbaros Comites domesticorum, d. l. vnic. qui a prabit. tyron. Ita Comitum Domesticorum aduersus Francos missum Frigeridus scribitur apud Gregorium Turonensem lib. 2. c. 9. eo ipso forte anno, quo lex ea vnic. lata fuit. Vnde de his pariter vt a Magistris militum dicitur, d. l. vnic. eorum virtutem Triumphis Principis subiugare de hostecaptiuos.

Indiculus seu Notitia Comitum Domesticorum quorundam per Occidentem & Orientem.

Seuerus A. D. 464. sub Valentiniano Sen. l. 2. 3. de domesticis. Meminit Ammianus Marcellinus, lib. 27. c. 8. in gestis Anni 367.
 Tom. VI. Pars II.

Richomerus A. D. 377. idem Marcellinus, lib. 31. c. 7.
 Mallobaudes A. D. 377. vel 378. Marcellinus, lib. 31. c. 10.
 Addeus A. D. 393. Comes domesticorum in Oriente sub Theodosio Magno, l. 5. de domesticis.
 Valens A. D. 408. sub Honorio, l. 42. de heretic.
 Maurianus A. D. 414. sub eodem, l. 1. de venatione ferarum.
 Castinus; cuius meminit Frigeridus apud Gregor. Turonens. lib. 2. hist. Francor. c. 9.

CASTRENSIS SACRI PALATII.

Castrensis fit mentio, l. 38. de Decurionibus: l. 12. de Palatinis S. L. l. 1. 2. de Castrensis: l. 1. si petitionis socius: l. 3. de priuilegiis eorum, qui in S. Pal. l. vnic. qui a prabit. tyron. Castrensis simpliciter vocatur, d. l. 38. Comes & Castrensis, d. l. 12. de Palatinis. Comes & Castrensis sacri Palatii, l. 1. & 2. de Castrensis: l. 1. si quis petitionis socius.

Spectabilis erat & vocabatur, l. 1. 2. de Castrensis. Compellabatur Spectabilitas vestra, d. l. 1. de Castrensis.

Sub dispositione eius erant Castrenses: de quibus est titulus 32. lib. 6. id est, Palatini intra aulam obsequiis deputati, dist. l. 12. de Palat. S. L.

Officium suum peculiare habuit, d. l. 1. de Castrensis.

Sub dispositione Illustri Praepositi S. Cubiculi cum fuisse, colligo ex l. vnic. qui a prabit. tyron.

Indiculus seu Notitia quorundam Castrensis S. Palatii quatuor numero.

In Occidente.

Mygdonius A. D. 315. sub Constantino M. Inscribitur ei lex 1. si petit. socius.

Seuerus A. D. 390. sub Valentiniano Iun. & Theodosio Magno, l. 12. de Palat. S. L.

In Oriente.

Narces A. D. 416. sub Theodosio Iuniore, l. 1. de Castrensis.

Scholasticus A. D. 422. sub eodem, l. 2. eod. tit.

PRIMICERIVS NOTARIORVM.

Vide LIB. VI. TIT. X.

Primicerii Notariorum fit mentio, Rubrica, & l. 2. 3. 4. de Primicerio & Notariis, lib. 6. & l. pen. seu 14. de Senatoribus & generali collat. l. vnic. qui a prabit. tyron. Nouella Theodosii 32. de metatit. De eo plura ad l. 1. d. tit. de Primicerio. Spectabilis erat, d. l. vnic. qui a prabit. tyron. & equorum: & d. Nou. 32.

Is si de Consistorio Principis sine administratione aliqua discederet, Vicariis anteponebatur, & Proconsulibus aequabatur, d. l. 2. & 3. At si Magistri Officiorum honoraria dignitate decoraretur, eodem nihilominus iure & privilegio fruebatur, quo ii, qui re ipsa hanc dignitatem implebant, l. vlt. de Primicer. & not. & d. Nou. 32.

Per hunc recitatur aliquando in Senatu Principum Orationes, d. l. 14. de Senatoribus, cui iungenda lex 33,

lex 33. de petitionib. & lex 2. de conductor. domus Aug.
Magistros Scriniarum præcedebat, vt apparet ex positione tit. 10. de Primicerio: & tit. de Magistris Scriniarum.

MAGISTRI SCRINIARVM.

De his est TIT. XI. LIB. VI.

Proxima hæc dignitas, post Primicerium statim Notariorum, vt ex serie titulorum apparet: & ex Notitia Imperii. Supra Vicarios erant, l. vnic. hoc tit.

De Scriniis his & Magistris horum Scriniarum, Memoria scilicet, Epistularum & libellorum, dixi plene ad d. l. vnic. & ad tit. de proximis, Comitib. disposit.

Adde his Dispositionum Magistrum, l. 10. de proximis.

Fit mentio Scriniarum, de quibus Legationes Prouinciarum recitabantur, l. 10. de Legatis. Id vero Scrinium erat Epistularum, vt docet Notitia Imperii.

Magistri Scrinii memorie fit mentio Nouella Valent. III. de homicidiis 3.

Spectabilis Vir erat & dicebatur d. Nouell. 3.

COMES STABULI, vel sacri Stabuli.

Tribus legibus fit eius mentio, l. 3. de Equorum conlat. l. 29. de annona & trib. l. vnic. qui a prabit. tyron.

Vir Clarissimus, d. l. 3. de Equorum conlat. Spectabilis, d. l. vnic. qui a prabit.

Alias, Tribunus stabuli: vide l. vnic. de Comitib. & Tribun. schol.

In Africa, d. l. 3. & l. 29. in fin. de annona & trib.

Pro equis quippiam sportularum nomine Comiti stabuli datum, puta duos solidos, d. l. 3. quod abrogatum, l. 29. in fin. de annona & trib.

Gradus Comitum stabuli. Post Scriniarum Magistros, Tribunos & Notarios, & Spectabiles Comites Archiatrorum, ante Curam Palatii, & Proximos Scriniarum Comitesque Dispositionum, d. l. vnic. qui a prabit. tyr.

DE PROCONSULIBVS IN GENERE.

In genere de Proconsulibus. Sublimis Præfecturæ apicem ordo Proconsularium dignitatum sequitur, l. 7. de honor. codicillis. Grauitas tua, l. 3. de falsis. Ante Comitem Orientis, & Præfectum Augustalem, d. l. 15. 16.

Proconsules, Comites Orientis, Præfecti Augustalis Vicarii, Iudices ordinarii, l. 15. 16. de penis.

Proconsules, Consulares, Correctores, Præsides, l. 8. de cohort.

Proconsules, Rectores Prouinciarum, l. 4. de cursu.

Inuerso ordine in l. 13. de accusat. Præsides, Correctores, Consulares, Vicarii, Proconsules.

Ante Vicarios, l. 2. de Primicerio: l. vnic. de superindicto: l. 4. ad l. Iul. de ambitu, d. l. 15. 16. l. 54. de hæreticis.

Ante Comites rei militaris, l. 1. de Comitib. rei milit.

Æquabantur Proconsularibus Comites Confistoriani, l. vnic. de Comitib. Confistorianis.

Notariorum Primicerii Proconsulibus æquabantur, l. 2. 3. de Primicerio.

Præferebantur his, qui honorarios Magistrorum Equitum codicillos adepti erant, l. 4. de honor. codicillis.

Spectabiles erant, vide inf. in singulis Proconsulibus.

Separantur passim a Rectoribus Prouinciarum, seu Ordinariis Iudicibus, l. 4. de cursu: l. 24. de cohortalib.

Proconsulari honore succincti dicuntur, l. 54. de hæreticis. Proconsulari honore sublimes, l. 12. de Prætorib. Proconsularis potestas, l. 4. ad l. Iul. de ambitu. Proconsularis apicis dignitas, l. 3. de Princip. Agentium. Hac dignitate Proconsulari alii decorati, veluti Principes Agentium in rebus, d. l. 7. Honorarii Codicilli Proconsulares, l. 5. de honor. codicill.

Insignia eorum, l. 4. de honor. codicill. l. 1. de Comitib. rei milit. Secures & fasces, l. 7. de honor. codicill. Fasces cum curulibus, l. 3. de Primicerio.

Officia Proconsulum, l. 7. de cohortalib. seu Proconsularis militia, l. 23. de cohortalib.

Officium Proconsulare, l. 24. eod.

Iterare Proconsularem potestatem vetitum, l. vlt. ad l. Iul. de ambitu. Ex Proconsule quis ad Præturam vocari poterat, l. 15. de Prætorib.

Iudicabant vel ex delegatione, vel ex appellatione, vel ex ordine, l. 16. de appellat.

His vicem Examinis sui mandasse dicuntur Principes, in diiudicandis appellationum causis, l. 3. de appellat. seu sacrum horum examen dicitur, l. 62. de appellat. Ab iis appellabatur, l. 2. 16. de Appellationib. l. 2. de his qui per metum: ad Principem, d. l. 16.

In Oriente Proconsules duo fuere. Achaia & Asia, qui duo Proconsulum appellatione intelliguntur, l. 4. de patrocinii vicorum: adde tertium aliquando, Palæstina. Vnus in Occidente Proconsul Africa fuit.

Ex-Proconsulibus, l. 7. de honor. codicill. l. 4. de patrocinii vicorum.

PROCONSUL ACHAE.

Spectabilis Vir, l. vltim. de bonis vacantibus.

Sedes eius Corinthus, l. 2. de accusat.

Fisci Aduocatus in eius foro, d. l. vltim. de bonis vacantibus.

Officium eius.

Princeps, ex schola Agentium in rebus, l. vlt. de Princip. Agent.

Indiculus seu Notitia duorum Proconsulum Achaiae, quorum nomina inuenies etiam in Prosopographia.

Seuerianus A. D. 349. l. 9. de Episcopis: quamquam alibi dicitur Proconsul Asiae.

Hesychius A. D. 435. l. 8. de Princip. Agent.

PROCONSUL ASIAE.

Vir Spectabilis, l. 21. de diuers. offic. Experientia tua, l. 28. de hæreticis.

Ante Comitem Orientis, Præfectum Augustalem, & Vicarios, d. l. 21. de diuers. offic.

Officium

Officium Proconsulis Asiæ memoratur, d. l. 21. de diuers. offic.

Indiculus seu Notitia Proconsulorum Asiæ sub Theodosio Magno & Arcadio.
Vid. Prosopograph.

Auxonius A. D. 381. Huc forte pertinet quoque Symmachi lib. 3. ep. 53. Vide ibi Cl. Iuretum.
Flavianus A. D. 384. Ad hunc quoque pertinere videtur epist. 24. lib. 2. Symmachi.
Victorius A. D. 392. 393. 394.
Aurelianus A. D. 395.
Æternalis A. D. 396.
Nebridius A. D. 396.

PROCONSVL PALAESTINÆ.

Indiculus trium Proconsulorum Palæstinæ sub Theodosio Magno.

Eucharius A. D. 383.
Agrestius A. D. 384.
Florentinus A. D. 385.

PROCONSVL AFRICÆ.

Eius quoque mentio fit, l. 7. de pactis: quæ ad mulierem quandam data est. Ad eundem spectat, l. 15. de cursu: l. ultim. de appellat.
Vir spectabilis, l. 1. de milit. veste. Spectabilitas tua, l. 185. 186. de decurionib. Vir Clarissimus, l. 4. de susceptorib. d. l. 7. de pactis. Amicus noster, d. l. 7. excellencia tua, l. 7. de cursu. Sublimitas tua, l. 24. de annona & trib. l. 149. de Decurion. Dicitio tua, l. 21. de appellat. Grauitas tua, l. 3. ad l. Corn. de falso. Forte etiam l. 44. de hereticis. Laudabilitas tua, l. 166. de Decurion. Prudentia tua, l. 10. quorum appellat. Sinceritas tua, l. 2. de scienciis.
Cognitor, de Proconsule Africæ, l. 34. de annona. Proconsul absolute, pro Proconsule Africæ, l. 2. de his qui per metum Inducis: quæ lex inscripta Præfecto Prætorio Italiae.
Vice sacra seu vice Principis iudicabat & auditorium eius, l. 3. 62. de appellat. l. 3. quorum appellat. Principis auditorium, d. l. 3. quorum appellat.
Appellationum causas cognoscebat, de appellat. Gentilium scilicet & Præfectorum eorum per Africam, l. 62. de appellat.
Item a Rationali rei priuatæ per Africam, l. ult. de appellat.
Mancipum cursus publici dispositio forma eius tenebatur, l. 15. de cursu publ.
Sub Præfecti Prætorio Italiae dispositione erat, l. 4. de susceptorib. & d. l. 2. de his qui per metum.
Fisci Aduocatus in foro Proconsulis Africæ memoratur, l. 1. de Aduoc. fisci: l. 1. de concuss. Aduoc.
Sub dispositione eius fuit quoque
Itinerum per Africam cura, l. 1. de itinere mun.
Cursus publici, & mancipum per Africam, l. 15. de cursu.

Sedes eius ordinaria, Karthagine, l. 20. de exactio-nibus: l. 32. de annon. & trib. l. 9. de murilegulis: l. 1. de concuss. aduoc. l. 3. 10. quorum appell. l. 1. de extraord. l. 2. de famos. libell. l. 9. de Decurion. vi-de & Saluianum lib. 7. de Gubernat. Dei cap. 16.
Aliquando Hadrumeti, l. 1. de penis: l. 2. de appell. l. 1. quorum appellat.

Officium Proconsulis Africæ seu Proconsulare. Eius mentio l. 1. de milit. veste: l. 4. 31. de susceptori-bus: l. 3. ad l. Corn. de falso: l. 2. de famos. libell. l. 13. quorum appellat. l. 8. & 23. 24. de cohort. l. 21. de appellat. l. 176. de Decurionibus: l. 34. de cursu: l. 12. de Pistorib. l. 2. ad l. Iul. de ambitu, Princeps, & Primates Officii memorantur, d. l. 2.

Indiculus seu Notitia Proconsulorum Africæ.

Sub CONSTANTINO Magno.

Flavianus A. D. 313.
Catullinus Anullinus A. D. 313. 314.
Ælianus A. D. 314. 315.
Probianus A. D. 315.
Aconius Catullinus A. D. 315. 316. 317. 319.
Proculus A. D. 319.
Ælianus A. D. 320.
Hilarianus A. D. 324.
Tertullus A. D. 326.

Sub CONSTATE.
Proculus A. D. 340.

Sub CONSTANTIO.
Proclianus A. D. 354.
Olybrius A. D. 354.
Flavianus A. D. 357.

Sub VALENTINIANO Seniore.

Ampelius A. D. 364.
Festus A. D. 367.
Claudius A. D. 368. 369. 370.
Iulianus A. D. 371. 372. 373.
Symmachus A. D. 373.
Chilo A. D. 375.

Sub VALENTINIANO Iuniore.

Hesperius A. D. 376.
Thalassius A. D. 378.
Eucherius A. D. 380.
Heraclius A. D. 381.
Eusebius A. D. 383.
Messianus A. D. 385.
Drepanius A. D. 390.

Sub HONORIO.

Ennoius A. D. 395.
Probinus A. D. 397.
Victorius A. D. 398.
Apollodorus A. D. 399. 400.
Pompeianus A. D. 400. 401.
Septimius A. D. 403.
Diotimus A. D. 405.
Porphyrius A. D. 407.
Donatus A. D. 408.
Macrobius A. D. 410.
Palladius A. D. 410.
Eucharius A. D. 411.
Iulianus A. D. 411.
Symmachus A. D. 415.
Largus A. D. 415. 418.
Georgius A. D. 425.
Celer A. D. 429.

COMES ORIENTIS.

Alius a Vicario Orientis.

Comitum Orientis fit mentio, l. 15. de penis: l. ultim. de Princip. Agent. l. 7. de Iurisdic. l. 33. 63. de Decari. l. 21. de diuers. offic. l. vnica. de Prab. Sal. l. 30. de appell. Comes absolute di-citur,

citur, l. 4. de patrociniis. vicor. Comitum Orientis, l. 11. de Censoribus. l. 3. de Primicerio. Insula eius, d. l. 3.

Tituli eius: Spectabilis Vir, l. 21. de diuersis officiis. Grauitas tua, l. vnic. de praeb. salar. (emendata inscriptione.) Sublimitas tua, l. 33. de Decurionibus. quae est Constantii Imperatoris.

Post Proconsules, l. 21. de diuersis officiis. l. 15. 16. de penis. Iungitur cum Aegypti Praefecto seu Augustali Praefecto, imo & praemittitur, d. l. 3. de Primicerio: d. l. vlt. de Princip. Agent. l. 21. de diuersis officiis. l. 15. 16. de penis. Post Proconsules, ante Praefectum Augustalem seu Aegypti, dist. l. 16. de penis: d. l. 21. Post Comitem Aegypti, d. l. vltim.

Sub dispositione eius fuerunt. Inter alias Syria, l. 103. de Decurionibus. & Antiochia (totius Orientis vertex) l. 51. de Decurionibus. ubi & sedes eorum erat: vide Zosimum lib. 5. cap. 2. & Berythus, l. 41. de cursu: l. 63. de Decurionibus. (nisi ut dixi, de alio Comite id accipiendum.) Aqueductuum ibi cura ei incumberebat, l. 7. de Aqueductu: l. 6. de operibus publicis. Metallis & metallariis per Orientem praerant, l. 2. de metallis.

Extra ordinem per Aegyptum emendandorum nonnullorum negotium ei datum, d. l. 63. de Decurionibus. nisi de alio Comite Orientis, puta largitionum Comitatus accipienda sit: vide quae ad eam leg.

Officium Viri Spectabilis Comitatus Orientis. Memoratur id l. 21. de diuersis officiis. Comitatus dicuntur, l. 18. de cohortibus.

Princeps de schola Agentium in rebus, l. vltim. de Princip. Agent. unde Principatus Officii, l. 14. de cohortibus.

Indiculus, seu Notitia Comitum Orientis, quorum nomina inuenies etiam in Prosopographia.

Sub CONSANTIO.

Rufinus A. D. 342.

De eo vid. Libanius Ep. 737. ad Nepotem eius Rufinum, & l. 33. de Decurionibus.

Leontius A. D. 349.

An hic, cuius meminit Epiphanius *heresi* 71. pag. 829. Edit. Colon.

Marcellinus A. D. 349.

An is quoque, cuius meminit idem Epiphanius *dist. heresi* 71. pag. cit.

Honoratus A. D. 353.

De eo Ammianus Marcellinus lib. 14. cap. 1. Libanius Ep. 376. ad eum.

Nehridius A. D. 353.

Ammianus Marcellinus lib. 14. c. 2.

Sub IULIANO.

Iulianus A. D. 362.

Vid. de eo Amm. Marcellinus lib. 23. c. 1.

Rufinus A. D. 363.

Vid. de eo Ammianus lib. 23. cap. 1.

Sub THEODOSIO M.

Felix A. D. 380.

Tuscanus A. D. 381.

Clicherius A. D. 381.

Proculus A. D. 382.

De eo ex Libanio in *Prosopographia*.

Filagrius A. D. 382.

Proculus A. D. 383.

Marcianus A. D. 392.

Sub ARCADIO.

Lucianus A. D. 395.

Vid. Zosimus de eo lib. 5. cap. 2.

Claudianus A. D. 396.

Vid. de eo Zosimus lib. 5.

Alterius A. D. 397-398.

Sub THEODOSIO IVN.

Aurelianus A. D. 415.

Fuit autem hic PP. Orientis & emendanda Inscrip.

LL. vid. de eo *Prosopographia*.

Abtharitus A. D. 435.

PRÆFECTVS AVGVSTALIS.

Praefectus Augustalis: absolute Augustalis, l. 190. 192. de Decurionibus. l. 4. de patrociniis. vicor. l. 57. de appellat. unde Augustalitas pro munere Augustalis Praefecti, l. 11. de Censoribus. & Augustalianum iudicium, l. vltim. de patrociniis vicorum: quomodo & Augustalianum Officium, l. 3. de indictionibus.

Spectabilis Vir, l. 21. de diu. offic. l. 15. de Legatis: l. 42. de Episcopis: l. 190. de Decurionibus. Experientia tua, l. 126. de Decurionibus. Grauitas tua, l. 80. de Decurionibus. Laudabilis auctoritas tua, in supposititia, l. vltim. de Episcop. iudic. Sedis tuae iudiciaria potestas, d. l. 126. de Decurionibus.

Post Comitem Orientis, l. 21. de diu. offic.

Sub dispositione Viri Spectabilis Praefecti Augustalis, fuere iudices diuersarum Prouinciarum, iudices ordinarii, l. 9. de Iurisdic. l. 80. de Decur. atque adeo variae Prouinciae.

Varia eius munia, l. 2. de defensoribus ciuit. l. 190. vlt. de Decurionibus. Multa grauis ei imposita quandoque, veluti 25. auri librarum in f. p. l. vltim. de Decurionibus.

Sedes eius Alexandriae, l. 1. de Alexandr. pleb. Primatibus.

Officium eius: cuius mentio, l. 21. de diuersis officiis. l. 1. de Alexandr. pleb. primat. l. 22. de susceptoribus. l. 126. de Decurionibus. l. 3. de Indictionibus.

Princeps de schola Agentium in rebus: l. vltim. de Princip. Agent.

Indiculus seu Notitia Praefectorum quorundam Augustalium seu Aegypti, ab Anno Domini 354. ad Annum Domini 435. e Codice Theodosiano.

Praefecti Aegypti dicuntur sequentes.

Longinianus A. D. 354.

Ecdicius A. D. 362.

Vid. Iuliani ad hunc Epistol.

Tatianus A. D. 367.

Vide de eo plura in *Prosopographia* ex Chron. Alexandrin. & vita Athanasii. pag. 542. & altera Metaphrasi. p. 566.

Iulianus A. D. 380.

Praefecti Augustales.

Palladius A. D. 382.

Hypatius A. D. 383.

Florentius A. D. 384.

Paulinus A. D. 385-386.

Florentius A. D. 386.

Erythrius A. D. 388.

Alexander A. D. 390.

Euagrius A. D. 391.

Hypatius A. D. 392.

Potamius A. D. 392.

Remigius A. D. 396.

Gennadius A. D. 396.

Vid. de eo Claudian. in Epigrammat. ad eum & Synesium ep. 33.

Archelaus A. D. 397.

Cleopater A. D. 435.

Cum hac Praefectorum Augustalium serie conferri & ex ea restitui debet Chronicon Alexandrinum, quod Scaliger edidit.

DE VICARIIS IN GENERE.

DE Officio Vicarii est titulus 6. libri primi. De Vicariis est etiam lex vnica, si quacunq[ue] præd. potest. l. 12. 13. 38. 61. de cursu: l. 13. de accusat. Ab his Vicaria potestas, l. 15. in fin. de Prætorib. l. 1. de annon. & trib. l. 17. de proximis: l. 12. de cursu: l. 10. de proximis Comitib. l. 5. de iis quæ administr. l. vnica. de Comitib. qui inlustrib. Agent. adfid. l. vltim. de Suariis: l. 4. ad L. Iul. de ambitu: l. 9. de Legatis. Vicariana potestas, l. 11. de Censitorib. l. vnica. de Magistris Scriniarum, Vicariæ potestatis administratio: l. 7. de honor. cod. Præsident Vicariæ potestati, l. 9. de Legatis. Vicarianus honor, l. 54. de hæreticis.

Erant autem Vicarii Præfectorum, l. 6. de diuers. offic. Vicarii Inlusterrimæ Præfecturæ, l. 1. ne quis in Palat. l. vltim. de aduocato fisci. Vicarii Præfecti Prætorio, l. 4. de extraordin. Vicarii sedis excellæ, l. vnica. de Comitib. qui inlustrib. Agentib. adfid. Agentes Vicariam Præfecturam, l. 3. de famosis libell. l. 6. de cursu publ. l. 3. de sponsalib. Agentes vices Præfecti Prætorio, l. 2. de Paganis: l. 1. de vsuris. Pro-Præfecto vel Propræfectis in inscriptione, l. 15. de Paganis, Vice Præfectorum cognoscentes, l. 16. de appellat. Indequè Vicaria Præfectura, d. l. vnica. de Comitib. qui inlust. Agent. l. 15. de Prætoribus. Nempe pro-Præfectis plures Prouincias administrabant, de quibus est, & l. quicunq[ue] 6. in princ. de iis quæ administr. Dioceses sibi creditas temperabant, l. 4. de proximis, dioceses sortiebantur, l. 1. ne quis in Palat. Dioceses regebant, l. 9. de Legatis: l. 33. de cursu publ. Vnde Vicarii huius vel illius dioceseos, l. 66. de Decurionib. l. 42. de cursu: l. 94. de Decurionib. l. 10. de hæreticis: l. 7. de desertorib. l. 12. de exactionibus. Ideoque passim adduntur Rectoribus singularum Prouinciarum seu ordinatis Cognitoribus, vel Potestatibus, l. 20. de petition. l. vltim. de aduoc. fisci.

Grauitas tua, l. 4. de priuileg. eorum qui in s. p. l. 29. de appellat. Sinceritas tua, l. 31. de cursu: l. 2. de libellis fam. l. 5. 16. de panis, l. 7. de honor. Codic. l. 2. de Primicerio: l. 40. ad L. Iul. de ambitu: l. 54. de hæretic.

Speſtabiles erant & dicebantur, l. vnica. de off. Vicarii: l. 21. de diuers. offic. l. 60. 61. de appellat. l. 24. de susceptorib. l. 10. de Suariis: vide & Symmachum lib. 10. epist. 36. & 46. Laudabiles, l. 22. de diuers. offic. A cæteris Iudicibus separabantur, l. vltim. de canon. frum. V. R. id est, a Rectoribus Prouinciarum singularum. Imo sub his Iudices fuere, l. 1. de off. Iudicum omnium: l. vnica. si quacunq[ue] præd. potest.

Quod Gradum eorum attinet, Proconsulibus inferiores erant. Exæquati Proximis Scriniarum & Magistris dispositionum, l. 2. de proximis. Comitum dignitate auctis, l. 10. de proximis. Ex-Proximis exæquati, l. 11. 17. de proximis, vt & Comitibus Orientis, Præfectis Augustalibus, d. l. 16. de panis, & Magistris Scriniarum, l. vnica. de Magistris Scrin. & Notariorum Primiceriis, l. 2. 3. de Primicerio & Notar. Notarii & Tribuni, l. 2. de Primicerio. Inter Vicarios, Duces & eos qui Comitum primordinis meruerat, nihil intererat, l. vnica. de Comitib. & Archiatris. Adſeſſores Virorum Inlustrium in actu positum his æquati, l. vnica. de Comitib. qui inlust. ag. adſeſſ. Archiatr. item intra Palatium militantes, d. l. vnica. de Comitibus & Archiatris: vtique hi, si videlicet Comitum primi ordinis honorati essent, dd. l. vnica. vt & Professores Constantinopoli post 20. annorum obsequium Comitum primi ordinis ornati, l. vnica. de professorib. qui in V. C. Vicariana dignitas Primatibus Agentium

Tom. VI. Pars II.

in rebus data, l. 20. 21. 22. de Agentib. aliisque, vide l. vltim. de Senatorib.

Muneris eorum fuit: Annonarum & Tributorum cura, l. vnica. de off. Vicarii: l. 1. in fin. de annona & trib. Eodemque refero & l. 1. de off. Iudic. omn. conlationis ac transmissionis totius cura, d. l. vnica. Eoque sine Iudicibus seu Rectoribus Prouinciarum imminere, d. l. vnica. de off. Vicarii, inque eos vindicare, quorum indeuotio cognita fuerit in illatione vel transmissione, d. l. vnica. Neque quidquam de annonis alicui remittere, l. 1. de annon. & trib. Comes rei militaris species annonarias de conditis vsurpare non poterat, nisi Vicarius Comitatus scriptione conuentus id censuisset, l. 3. de erog. mil. ann. Oppressos a Iudicibus ordinariis seu Rectoribus vindicare, & vicissim, l. vnica. si quacunq[ue] præd. potest. vagos & desertores corrumpere, & custodire, donec de his ad Principem referretur, l. 16. de remilitari. Palatia tranſeuntium iniuriis & a senio vindicare, l. 1. ne quis in Palatiis. Metallariis etiam præerant, l. 9. de metall.

Quod Iurisdictionem eorum attinet, non tantum ex ordine iudicabant, verum etiam ex appellatione, quandoque ex delegato, l. 16. de appellat.

Quod Cursum publicum spectat: Euectiones facere seu cursus publici vsurpandi licentiam facere non potuerat, l. 12. 38. de cursu: nisi pro translatione specierum largitionum, l. 13. 18. 20. 33. 40. 61. de cursu. Ipsi Vicarii Princeps manu sua euectiones perscriptas denas vel duodenas annuas ad implendas necessitates publicas faciebat, l. 12. de cursu. Et Vicario proficiscente, 30. tantum asini, veredi decem moueri poterant, l. 38. de cursu. Vicarii autem alii administratione functi, perfuncti, l. 15. in fin. de Prætoribus: alii Epistulas, id est, honorarios codicillos Vicariorum adepti, l. 5. de honor. codicillis. Aduocati fisci in foro Vicariorum fit mentio, l. 9. vltim. de Aduocato fisci. Qui ex Vicariis erant, ad Præturam vocari poterant, l. 13. 15. de Prætorib. Vicariam potestatem repetere seu iterare prohibitum, l. vltim. ad L. Iul. de ambitu. In salutandis iis certus ordo ferebatur. Osculandi eos in salutationibus ius fuit Domesticis ac protectoribus, l. 4. de domesticis.

Officium Vicariorum. Eius mentio, l. 2. de Curiosis: l. 38. 61. de cursu: l. 6. 16. 21. de diuers. offic. l. 2. de fam. libell. Officiales Præfectorum Vicariorum, l. 6. de diuers. offic. Officiales Vicarii militia perfuncti, ad adorandam Principis purpuram admissi, l. 16. de diuers. offic. Item Officiales 25. annorum militiæ Curia liberabantur, d. l. 6. de diuers. offic.

Chartas ac ratiocinia publica quidam in Officio Vicarii tractabant, l. 11. de diuers. offic.

Numerarii Vicarii, l. 5. de iis quæ administr. Officii tempore quidquam comparare prohibiti, d. l. 5.

Indiculus & Notitia Vicariorum incertæ dioceseos.

Ianuarius A. D. 320.	Seuerus A. D. 319.
Magdalianus A. D. 341.	Valerianus A. D. 330.
Marcianus A. D. 384.	Volusianus A. D. 365.
Magnus A. D. 326.	Vrsus A. D. 314.

Imo 354.

Sed forte supponendus Præſes Vicarius. Vid. dicta in Comment. ad l. 1. de dilat.

VICARIUS ASIAE.

Vicarius dioceseos Asiæ idem dicitur, l. 69. de Decurion. Ante Vicarium Ponticæ nominatur, l. vltim. de Princip. Agent.

G

Offici.

*Officium eius memoratur, l. 16. de re militari.
Princeps de schola Agentium in rebus, l. ultim.
de Princip. Agent.*

Indiculus seu Notitia Vicariorum Asiæ.

Beronicianus A.D. 334. 354.
Sub VALENTE.

Clearchus A.D. 365.
Auxonius A.D. 365.
Sub THEODOSIO MAGNO.
Menandrius A.D. 385.
Desiderius A.D. 385.

Sub ARCADIO.
Euthymius A.D. 396.
Theophilus A.D. 398.
Sub THEODOSIO IUN.
Eustathius A.D. 435.

VICARIVS PONTICÆ.

De eo consule Theodoretum, *lib. 5. c. 28.*

Vicarius dioeceseos Ponticæ dicitur plenius, *l. 42. de cursu publ. l. 7. de desertoribus.* Post Vicarium Asiæ nominatur, *l. ultim. de Princip. Agent. in reb.*

Grauitatis titulus ei tributus, *l. 94. de Decurion.*
Munus eius. Cursus publici cura, *d. l. 42. Exactiones, l. 12. de exactionib.* Decuriones ad Curiam renocare, *d. l. 94. de Decurion.*
Desertores & Latrones erigere, *l. 7. de desertorib.*
Hæreticorum coetus impedire, *l. 40. de hæreticis.*

Duo Vicarii Ponticæ hoc Codice memorantur.
Constantianus A.D. 382. 383. sub Theodosio M.
Nectarius A.D. 435. sub Theodosio Iun.

Princeps Officii de schola Agentium in rebus, *l. ultim. de Princip. Agent.*

VICARIVS THRACIARVM.

Vnus memoratur Philoxenus Vicar. Thraciarum sub Theodosio Magno, Anno D. 392. *l. 124. de Decurionib.*

VICARIVS MESOPOTAMIÆ.

Vnicus memoratur loco Vicarius Mesopotamiæ in Constantii *l. 4. de cohort.* Anno D. 349.

VICARIVS ORIENTIS.

Alius a Comite Orientis.

Vnus Vicarius Orientis memoratur hoc Codice, sub Constantino Magno, Maximus Anno D. 325. *l. 12. de Decurion. & l. 1. Cod. Iust. in quibus causis coloni, lib. 11.*

De eodem accipio, & *l. 1. de gladiatoribus*, quæ dicitur PP. Berytho.

Dracilianus, qui dicitur agens vices Præfecti Prætorio, cuius dioeceseos fuerit sub Constantino Magno, inquiri ad *l. 1. de usuris*, & ad *l. 1. de hæreticis*, quæ ad eum datæ sunt.

Sub Vicariis Orientis dispositione fuerunt.
Syria Cale.
Phænice, arg. *d. l. 1. de gladiatorib.*

VICARIVS MACEDONIÆ.

Duo tantum Vicarii Macedoniæ hoc Codice memorantur.
Felix A.D. 365. *l. 5. de Iurisdic.*
Albucianus A.D. 380. *l. 4. de Quæstionib.*

VICARIVS VRBIS ROMÆ.

Vicarius Urbis Romæ, *l. 3. 4. de tyronib. l. 6. de adulter. l. ultim. quib. equorum vsus:* Vicarius Urbis, *l. 2. de inc. nupt. l. 2. unde vi: l. 2. de Princip. Agentium: l. 61. de appellat.*

Spectabilis, *l. 61. de appellat. l. 24. de susceptoribus: l. ultim. de Suariis: l. ultim. de Decuriis V. R.* Spectabilis Vicaria potestas, *l. ultim. de Suariis:* De quibus appellationibus in criminalibus cognosceret, vide *l. 61. de appellat.* Grauitas tua, *l. 29. de appellat.* Spectabilitas tua, *l. 162. de Decurionibus.*

*Sub dispositione Vicarii Urbis Romæ Prouinciæ infra-scriptæ inter alias, Valeria,
Et Picenum, l. vlt. quibus equorum vsus.
Campania (inque ea Auellinates), l. 68. de Decurionib.*

Officium.
Primicerinius, *l. ultim. de Suariis: l. 2. de executorib.*

Indiculus seu Notitia Vicariorum Urbis Romæ.

Ianuarinus A.D. 320.	Potitus A.D. 379. 381.
Volusianus A.D. 355.	Antidius A.D. 381.
Hymerius A.D. 362.	Hellenius A.D. 386.
Seuerus A.D. 364.	Orientius A.D. 390.
Magnus A.D. 367.	Varus A.D. 398.
Probus A.D. 372.	Benignus A.D. 399. 400.
Simplicius A.D. 373.	

VICARIVS ITALIÆ.

Grauitas tua, *l. 4. de priuil. eorum qui in S. Pal.* Sub dispositione Vicarii Italiæ fuerunt Prouinciæ variæ. *Venetia*, inter alias: vt docet *l. 2. ne opera a conlat.*

Indiculus & Notitia Vicariorum Italiæ.

Iulius Verus A.D. 321.	} Repete ex <i>Prosopogr.</i> leges ad hos datas.
Bassus A.D. 326.	
Fauentius A.D. 365.	
Cataphronius A.D. 370.	
Italicus A.D. 374.	

VICARIVS AFRICÆ.

Vicarius Africae, ad quem variæ constitutiones datæ sunt, memoratur quoque *l. 3. de erog. mil. ann.*

Spectabilis erat & vocabatur, *l. vlt. de Decurion. V. R.* Sed tamen lex illa potius referenda ad Vicar. Urbis.

Compellabatur, Sinceritas tua, *l. 13. de annon. l. ultim. de actionib. Procurator. l. 17. de Pistorib. l. 9. de exactionibus.* Solertia tua, *l. 13. de annona.*

Sub dis.

Sub dispositione Vicarii Africae fuerunt.

Iudices, seu Rectores Prouinciarum varii: de his l. 1. de officio Iudicum omnium: l. 17. de Pistoribus.

Consulares, inquam & Praefides, l. 9. de exactionibus.

Praefectus Annona Africae, l. 13. de annona.

Inter alia viarum cura per dioecesim Africae ad eum pertinuit, l. 2. de itin. mun. Conditorum militarium cura: neque ex his quidquam Comes Africae usurpare poterat citra Vicarii arbitrium, l. 3. de erog. mil. ann. Nauicularii Africani sub eius dispositione fuerunt, l. 36. de Nauicul. l. 3. 4. de praed. nauicular.

Aduocatus fisci in foro huius, l. 3. de Aduocato fisci.

Sedes eius Karthagine, vbi leges quae ad eum datae, Acceptae: puta l. 9. de exactionib. l. 24. de Decurionib. l. 13. de annona: l. 1. de indulgent. debitor. l. vnic. de parricidio.

Propositae, l. 84. de Decurion. l. 9. de metatis: l. 1. de famosis libellis.

Acceptae & nonnullae Constantiniae, l. 9. de fustephorib. Hadrumeti, l. ultim. de fide baesae: vide & l. 10. de iure fisci. Tacapis, l. 33. de appellat. Tamugadi, l. 2. de honor. codic.

Proposita & Thebeste, l. 5. 6. de appellat.

Officium quod habebat Vir Spectabilis Vicarius Africae, memoratur l. 33. de appellat. l. 13. de annona: l. 2. de famosis libellis.

Indiculus & Notitia Vicariorum Africae.

Domitius Celsus A.D. 315. 316.

Petronius Probianus A.D. 316.

Locrius Verinus A.D. 318. 319.

Catullinus A.D. 338.

Anatolius A.D. 339.

Petronius A.D. 340.

Euholides A.D. 344.

Martinianus A.D. 358.

Auricianus A.D. 362. 363.

Dracontius A.D. 364.

365. 367

Musufilus A.D. 368.

Crescens A.D. 370. 371.

vel 373.

Chilo A.D. 374.

Flauianus A.D. 377.

Titianus A.D. 380.

Camerius A.D. 381.

Magnillus A.D. 392.

Hierius A.D. 395.

Dominator A.D. 399.

Sapidianus A.D. 399.

Strategius A.D. 403.

Sapidianus A.D. 406.

Gaudentius A.D. 409.

VICARIUS HISPANIARVM.

DE eo l. 5. de sponsalib. l. 5. de appellat. non recip. l. 3. de offic. Rector. prou. l. 4. de custod. reor. l. 1. de discussorib. l. 2. de tabulariis: l. 14. de accusat. l. 1. quorum bonorum: l. 151. de Decurionib. l. 5. unde vi: l. 15. de Paganis: (ibi quippe PP. Hispaniarum, est Propraefecto Hispaniarum:) l. 61. de cursu publ.

Vir Clarissimus, l. 4. de custod. reor.

Sub dispositione Praefecti Praetorio Galliarum fuit, l. 61. de cursu publ.

Iudices sub eius dispositione, eorumque officia, l. 3. de diuers. offic.

Sedem suam Hispali habebat, l. 5. de Sponsalib.

Indiculus seu Notitia Vicariorum Hispaniae.

Tiberianus A.D. 336.

Albinus A.D. 341.

Valerianus A.D. 365.

Artemius A.D. 369. 370.

Marinianus A.D. 383.

Petronius A.D. 395. 396. 397.

Macrobius A.D. 399. 400.

VICARIUS GALLIARVM.

De eo accipio l. 11. de diuers. offic.

VICARIUS QVINQVE ProuinciARVM.

Vicarius quinque Prouinciarum vnica l. 15. de Paganis Anno 399. memoratur: vbi disquiri, quanam illae quinque Prouinciae fuerint: nempe duae Aquitaniae, & tres Lugdunenses.

Coniungitur & subiicitur Propraefecto Hispaniarum, d. l. 15.

Proclianus Vicarius quinque Prouinciarum ibi nominatur.

VICARIUS BRITANNIARVM.

Vnius tantum Vicarii Britanniarum mentio nomenque extat Codice Theodosiano: nempe Pacatianus, ad quem data Constantini l. 2. de exactionib. Anno D. 319.

De Comitibus rei militaris in genere.

DVcibus potiores, l. 11. de diuers. offic.

COMES AEGYPTI.

De Comite Aegypti agitur l. 52. de cursu: l. vnic. de Comitib. & Tribun. scholar. l. 3. de patrocini. vicorum: l. 8. seu ultim. de Princip. Agent. in reb. l. 11. de Paganis: Dicitur & Comes Aegyptiaci limitis, d. l. 52. de cursu. Inde Aegypti Comititia, l. 3. de Primicerio & Notar.

Sub Praefecto Praetorio Orientis erat, d. l. 52.

Par dignitate cum Comite Ponticae dioeceseos, ante quem tamen nominatur, l. vnic. de Comitib. & Tribun. scholar. Infulae Comititiae Orientis, siue Aegypti, d. l. 3. de Primicerio.

Euectionum faciendarum ius ei ademptum, dict. l. 52. de cursu. Eius praerogatiua, d. l. vnic.

Officium eius memoratur, l. 3. de patrocini. vicor.

Princeps de schola Agentium in rebus, l. ult. de Princip. Agentium.

Indiculus & Notitia Comitum Aegypti.

Romanus A.D. 391. sub Theodosio Magno, d. l. 11. de Paganis.

Heracianus A.D. 395. sub Arcadio, l. 3. de patrocini. vicor. vide Synesii epp. decem a 137. ad 146.

Theodotus A.D. 435. sub Theodosio Iun. l. 8. seu ultim. de Princip. Agent.

COMES PONTICAE DIOECESSEOS.

Fit mentio l. vnic. de Comitib. & Tribun. scholar.

Iungitur Comiti Aegypti, d. l. vnic.

Praerogatiua eius, d. l. vnic.

COMES MACEDONIAE.

Vnica de eo l. 2. sine censu: & vnicus

Acacius Comes Macedoniae sub Constantino Magno A.D. 327. cui inscribitur d. l. 2.

COMES ASIANÆ DIOECESIOS.

Vnica eius mentio sub Constantino Magno, l. 1. *finium regundor.* A.D. 330. quæ data ad Tertullianum V. P. Comitem Dioeceseos Asianæ.
Vir Perfectissimus, d. l. 1.

COMES AFRICÆ.

COMES Africae seu per Africam: de quo l. 13. de *diuers. offic.* l. 51. 56. de *hereticis*, seu Comes rei militaris per Africam, l. 3. de *erog. mil. ann.* Comes rei militaris per transmarinas Prouincias, l. 1. de *Comitib. rei milit.*

Spectabilis Vir, l. 31. in *fin. de Episcopis.*

Prouinciarum Rectores monere debebat, l. 15. de *Decurionib.* de Conditis citra Vicarii arbitrium quidquam usurpare vetabatur, d. l. 3. de *erog. mil. ann.*

Sedem habebat Karthagine, colligo ex subscriptione l. 15. de *Decurionib.*

Officium eius. Dicitur armata apparitio Comitit Africae, l. 31. in *fin. de Episcopis.*

Indiculus seu Notitia Comitum Africae.

Sub CONSTANTINO M. Annii Tiberianus A.D. 326. 327.

Sub VALENTIN. Sen. Romanus A.D. 372.
Vide & Anm. Marcellin. lib. 28. cap. 6. Zosimum lib. 4. cap. 16.

Sub VALENTIN. Iun. Gildo A.D. 386. 393.
Vide Claudianum de bello Gildonico. & l. 9. de *adulter.* Symmachum, Zosimum, & præterea l. 16. de *bonis proscriptis*. l. 7. de *metatis*: l. 19. de *bonis proscriptis*. l. 19. de *pænis*: l. 9. de *metat.* & distad leg. 3. ad leg. Cornel. de *Sicar.*

Sub HONORIO. Marcharidus A.D. 401.
Vt puto, Gildoniis suffectus, mox & proscriptus, l. 18. de *bonis proscriptis*.
Bathanarius A.D. 401.
Vid. de eo d. l. 18. Meminit & Zosimus lib. 5. cap. 37. in *fin.* in *ge-
ris Ann.* 408.

Heraclianus A.D. 410.
Vid l. 51. de *hereticis*. Eadem lex cursum proposita A. 415. l. 56. de *hereticis*. vide & Zosimum in *gestis Anno* 408. lib. 6. cap. 8. 9. Orosium, Marcellinum Chronico. De eodem est lex 12. de *in-
firm. bis que sub Tyrann.* l. 11. de *pænis*.

COMES HISPANIARVM.

DE eo agitur l. 4. de *Decurionib.* l. 1. de *accusat.* l. 2. de *sede testium*: l. 5. de *donationib.* l. 3. de *maternis bonis*: l. 8. de *naucul.*

Sublimitas tua, d. l. 4. de *Decurion.*

Sedes Comitit Hispaniarum, Corduba, arg. l. 1. de *accusat.*

Sub Constantino Magno tantum eius mentio.

Indiculus seu Notitia Comitum Hispaniarum.

Ostauianus A.D. 317.

Seuerus A.D. 333. 334. 336.

COMITES per GALLIAS ad Rhenum.

Flt eorum mentio, & quidem ad Rheni limitem in Valentiniani Sen. l. 9. de *re milit.* Anno 367. Huiusmodi fuit Comes Argentoratensis in Noritia Imperii.

COMITES Prouinciarum, l. 1. de *offic. Rector. Prouinc.*

De DVCIBVS in genere.

DVces, quorum etiam mentio fit l. ult. de *cur-
su*: l. 128. de *Decurion.* & l. 9. de *re milit.* l. vnica. de *lufor. Danub.* l. 11. in *fin.* de *diuers. offic.* a quibus Ducatus, l. vltim. de *domesticis*, dicuntur plenus Ducis limitum, l. 6. 9. de *cohortalib.* l. 5. de *fil. mil. apparit.* l. 2. de *venat. ferar.* l. 1. de *Comitib.* & trib. Duces militum, l. vltim. de *Veteranis.* Duces Prouinciarum, l. vnica. de *Comitibus* & Tribun. *scholar.* l. vltim. de *curfu.* Duces in Prouinciis administrare, l. vltim. de *Comitib. rei milit.* l. vnica. de *Comit. & Archiatris*: indeque, ingredi Prouinciã suam, l. vlt. de *curfu.*

His regendæ militiæ cura commissa erat, l. vlt. de *re militari.* Ad eos pertinebat cura cingendorum militum, l. 5. de *fil. mil. appar.*

Spectabiles erant, l. 27. de *cohortalib.* l. 30. de *erog. mil. ann.* Clarissimi, l. 13. de *Decurion.* Grauitas tua, l. 4. de *cohortalib.* Experientia tua, l. 8. de *Paganis*: l. 47. de *curfu.* Laudabilitas tua, dist. l. 47.

Sub Magistris militum erant, l. vltim. de *Veteranis*: l. 1. de *venat. ferarum*: l. 9. de *re militari.* Gradus eorum. Post Comitit, l. 11. in *fin.* de *diuers. offic.* Inter Vicarios, Duces & eos qui Comitum primis ordinis meruerant, nihil intererat, l. vnica. de *Comitibus* & *Archiatris* S. Palat. Primitiarii Domestlicorum Tribunatu aucti, ex Ducibus exæquati, l. vltim. de *domestic.*

Ducibus in Prouincias pergentibus cursus publicus præsto erat, l. vltim. de *curfu.* Ipsi neque facere cuctiones, neque usurpare cursum publicum citra cuctionem Principis potuere, l. 77. vltim. de *curfu publ.* Semel ingressi Prouinciã suam, expeditionem militarem iumentis propriis exequi debebant, non etiam cursu publico, vt d. l. vltim. de *curfu.* A primipularibus munerum vel sportulæ nomine aliquid exigebant, l. 6. 9. 27. de *cohortalib.* Patrocinia quandoque præstabant rusticis & colonis: aduersus quod vide l. 1. de *patrocinii vi-
torum*, & Libanium πρὸς πρὸς αὐτῶν.

Ducis & Præsidis simul Officio quandoque idem functus: vt Matronianus Dux & Præses Sardinia, l. 3. ad L. *lul. repet.* Idem Dux & Corrector, l. 133. de *Decurion.*

Ad Præturam vel editionem etiam qui Ducatum administrarant, vocari poterant: exceptis tantum qui grauissimam armatæ militiæ sollicitudinem longa temporum serie pertulerant, l. 28. de *Prætorib.* vide & Symmachum lib. 7. *epist.* 95.

Post emeritam militiam, ad Ducatus honorem pro-
uecti, immunes a Prætura erant, d. l. 8. de *Præ-
toribus.* & l. 13. de *proximis.*

Ex Ducib.

Ex Ducibus, *l. 1. de Decur. & silent.*

Ad limitem reuocati Duces finita administratione, si quid administrationis tempore publice, priuatim peccassent, *l. 3. ad L. Iul. repet. l. 13. de operib. publ.*

Officium Ducis, *l. vltim. de cursu: l. 1. 2. de venatione ferarum.* Officium Ducianum, *l. 2. de venat. fer. vide infr. in Duce Libyæ.*

Apparitores Duciani, *l. vnic. de quadrimestr. breuius.*

Ad custodiam limitum dispositi, *l. vltim. de litorum & itin. custod.* Hi quadrimenstruos breues erogationis in militares expensas factæ conficiebant, *d. l. vnic.*

Domesticus, Manipularius, Minister Ducis, *l. 3. ad L. Iul. repetund.*

DVX ÆGYPTI.

DE eo *l. vltim. de Comitib. rei mil. l. 1. de patrocini. vicor. l. 5. de Legatis: l. 43. de appellat.*

Indiculus Ducum Ægypti.

Victor A. D. 364. sub Valente.

Merobaudes A. D. 384. sub Theodosio Magno, vide & Zosimum *lib. 4. cap. 17.*

DVX LIBYÆ.

Vnica tantum de eo *l. 16. de Numerariis.*

Officium eius.

Munerarii.

Scriniarii.

Adiutores.

Domestici. *d. l. 6.*

Finito Officio eundem actum repetere non poterant, *d. l. 16.*

Nomen vnus tantum Ducis Libyæ hoc Codice extat: puta Vitaliani Anno 417. sub Theodosio Iun. *d. l. 6.*

DVX PALÆSTINÆ.

Vnica de eo *lex, l. 30. de erog. mil.*

Spectabilis Vir, *d. l. 30.*

Officium eius, quod & Ducianum Officium dicitur, *d. l. 30.*

Sub dispositione eius, inter alia Versaünium & Mœnæum castrum, *d. l. 30.* (Notitia Imp. Equites Dalmatæ Illyriciani Berofabæ. Equites promoti Illyriciani Menoide.)

DVX OSDROENÆ.

Vnica tantum de eo *l. 8. de Paganis.*

Experientia tua, *d. l. 8.*

Nomen vnus tantum Ducis Osdroenæ extat hoc Codice Palladii sub Theodosio Magno Anno 382. *d. l. 8.*

DVX MESOPOTAMIÆ.

Dux tantum de eo *leges, puta l. 4. de cohortalib. l. 6. de fil. mil. apparit.*

Gravitas tua, *d. l. 4.*

Vnius tantum Ducis Mesopotamiæ hoc Codice nomen extat: puta Antonii sub Constantio Anno D. 349. *d. l. 4. de cohortalib. & d. l. 6. de fil. mil. apparit.*

DVX LIMITIS EVERATENSIS.

Dux eius mentiones in *l. 2. ne Comitib. & Tribun. laudaca, & l. 2. de venat. ferarum.*

Tom. VI. Pars II.

Officium eius memoratur *d. l. 2. Ducianum Officium vocatur, d. l. 2.*

DVX ARMENIÆ.

De eo *l. 57. de cursu: & l. 15. de re militari.*

Experientia tua, *d. l. 57. Laudabilitas tua, d. l. 57. Officium quod eius iussionibus obscurabat, d. l. 57.*

Vnius tantum Ducis Armeniæ hoc Codice memoria extat: puta Remisthei Anno 396. & 397. sub Arcadio: idque duabus illis legibus, quæ ad eum data sunt.

DVX PONTICÆ.

Huius mentio vnica, *l. vlt. de re milit.*

DVX LIMITIS SCYTHICI.

Vnica de eo *l. vnic. de Lusoriis Danubii.*

Officium eius quoque memoratur, *d. l. vnic.*

DVX LIMITIS MYSIACI.

Vnica de eo *l. vnic. de Lusor. Danub.*

Officium eius, *d. l. vnic.*

DVX DACIÆ RIPENSIS.

Vnica eius mentio *l. 13. de operib. publ.*

Et vnus tantum ibidem eius mentio: Tautomedis Anno D. 364.

DVX TRIPOLITANÆ.

Dux tantum de eo *leges, puta l. 33. de Decurionib. l. vlt. quorum appellat.*

Idem Dux & Corrector, *d. l. 133. Comites & Dux, d. l. vlt.*

Duorum nomina extant.

Siluanus A. D. 393. *d. l. 133.*

Nestorius A. D. 406. *d. l. vltim.*

Apparitores eius, *d. l. 133.*

DVCES per GALLIAS ad Rhenum.

Horum mentio, & quidem ad Rheni limitem, *l. 9. de re militari.*

DVX SARDINIÆ.

Vnica de hoc *lex Theodosii Magni: puta l. 3. ad L. Iul. repet.*

Duorum memoria extat.

Natalis, *d. l. 3.*

Matroniani, cui *lex illa inscribitur A. D. 382. sub Theodosio Magno.*

Idem Dux & Præses quandoque, *vt d. l. 3.*

Domesticus eius, Manipularius, Minister, *d. l. 3.*

De CLARISSIMIS in genere.

l. 52. de hæreticis.

De RECTORIBVS PROVINCIARVM in genere.

RECTORES Prouinciæ vel Prouinciatarum, *l. 1. de pl. gnorib. l. 1. si quis pecun. confl. l. 2. de præd. Senator. l. 10. 18. 22. de Iudeis: l. 2. 10. 11. de Iurisdic. l. 15. 85. 104. 73. de Decurion. l. 4. de Paganis: l. 23. de panis: l. vltim. de his qui super relig. l. 9. de metal.*

metallis: l. 4. de extraordin. l. 2. de Actor. Procur. l. 8. de donar. l. 3. de relationib. l. 1. ne quis in Palat. man. l. 15. de Agentibus: l. 5. 7. 13. 64. de cursu: l. 1. 2. ne quid publ. let. l. 12. de Numerar. l. 15. 18. 34. 41. de operibus publicis: l. 2. de Princip. Agent. l. 12. de susceptorib. l. 2. de milit. veste: l. 40. de hereticis: l. 9. de Legatis: l. 12. & 17. de exaction. l. 4. in fin. de desertorib. l. 3. de iis que administr. l. 5. 6. de executor. l. 6. de cohort. l. 11. de diuers. offic. l. 2. de præd. & mancip. Curial. Rubr. si Provincia Reñor. l. 8. de donar. l. vnic. ne sine iussu Princip. l. 1. in fin. de annona & trib. l. vnic. ne damna Prouincialibus.

Reñores absolute, l. 18. in fin. de exactionib. l. 89. de Decurion. l. 12. de Iudicis: l. 3. & 4. de extraordin. l. 2. de postliminio: l. 1. de lucris Officior. l. 5. de metallis: l. 4. de Numerariis: l. 31. de appellat. l. 35. de operibus publ. l. 2. de iis que administrantibus: l. 7. de proximis. l. 10. de diuers. offic. l. 2. de Aqueductu: l. 4. de offic. Reñor. Prouinc. Ordinarii Reñores, l. 2. si vagum per. mancip. l. 4. de Spectaculis: l. vltim. de Advocato fisci. Reñores Prouinciarum, quibus Prouincie gubernacula euenerunt, l. 2. ne Principib. Hi qui Prouincie præstant, l. 49. de cursu, Prouincie Præsidentes, l. 4. 5. de offic. Reñor. Prouinc. Prouinciales dignitates, l. 106. de Decurionibus. In potestate publica positi, atque honore Prouinciarum administrandarum, l. vnic. si Prouincia Reñor. Administrantes, l. 10. de metallis: l. vnic. si Prouincia Reñor. tit. de iis que administrantib. Hinc administrationes, l. 1. 2. de honor. cod. l. 52. 155. 159. 160. de Decurion. in administratione ciuili ac Prouincie gubernaculis sub Iurisdictionis licentia constituti, l. vnic. de Comitib. qui Prou. regunt. In administratione positi, l. 31. de operib. publ. Administratores, l. 5. de his que administr. l. 21. de Paganis: l. 1. de Decur. & silent. l. 2. de adfessorib. l. vnic. si Prou. Reñor. l. 10. de Censitorib. Quibus Prouincia credita, l. 28. de susceptorib. l. 15. de Agentib.

Cognitores, l. 10. de Iuris. l. 4. de admin. & per. tutor. l. 2. de fructib. & lit. exp. l. 5. vnde vi: l. vltim. de exaction. l. 110. 175. de Decuri. l. vlt. de naufragiis: l. 2. vt infra annum: l. 12. de accusat. l. 6. de questionib. l. 16. de pœnis: l. 24. quorum appellat. l. 14. in fin. de priuilegiorum qui in f. p. l. 37. de appellat. Ordinarii Cognitores, l. 12. de Legatis: l. 1. de Religione. Iudicantes, l. 7. de appellat. l. 109. in fin. l. 134. de Decurionib. l. 4. quorum appellat. l. 24. 34. de hereticis: l. 7. de proximis. Iudices frequentissime pro Reñoribus Prouinciarum (quomodo id diferte interpretatur, l. 7. de censu: l. 5. de diu. refer. l. vnic. de offic. Vicar. l. vnic. de imaginib. Imp. l. 1. 2. 3. 4. de Spectaculis: l. 1. de scienis: l. 1. de Lenonib. l. 7. de susceptorib. l. 1. 3. de his que ex publ. conlat. l. 1. de Paganis: l. 15. 18. de accusat. l. 2. de his qui latron: l. 3. de indulg. debit. l. 1. de fide Catbol. l. 2. de questionib. l. 2. de abolition. l. 20. 22. 25. 58. de cursu: l. 2. 4. vlt. de exhib. reis: l. 12. de custod. reor. l. 1. 6. 9. 39. 46. 47. 49. 61. 71. 77. 80. 85. 108. 150. 160. 175. 181. de Decurion. l. 7. 8. de extraord. l. 3. ne quid. publ. let. l. 3. ad l. Corn. de falso: l. 9. de metallis: l. 2. de præd. & mancip. Curial. l. 9. 12. de Numerar. l. 11. de desertorib. l. vlt. ad L. Iul. de vi: l. 2. de exhib. reis: l. 14. 15. 16. 28. 29. 31. 35. 37. 43. de operibus publ. l. vnic. de offic. Præf. Præt. l. 1. 2. 3. 4. 6. de offic. Reñor. Prouinc. l. vlt. de offic. Iud. omn. l. 1. vlt. de adfessorib. l. 7. de censu: l. 14. de Iudicis: l. 3. de annona: l. 8. 9. 11. 13. 15. 16. 20. 22. 30. 32. 33. 51. 58. 67. de appellat. l. 2. de expens. ludor. l. 1. 4. 5. 6. ad L. Iul. repet. l. 4. 46. 54. de hereticis: l. vnic. de emend. propinqu. l. 1. de proximis: l. 1. de cri. mine pecul. l. 8. de pœnis: l. 8. 10. de indulg. crim. l. vltim. de excuf. artif. l. vltim. de abolition. l. 6. in fin. de nauic. l. 1. de Palatinis S. L. l. 13. 17. 19. de diuers.

offic. l. 23. de cohort. l. 3. ne quid publ. let. l. 20. 22. 56. 62. de cursu: l. 16. 20. de exactionib. l. 5. de Relationib. l. 2. de sepulcr. viol. l. 18. de accusat. l. 2. de concuss. aduoc. l. 20. de extraord. l. vltim. de custod. reor. l. 13. de Prætorib. l. vnic. in fin. si quacunque præd. pot. l. 8. de desertorib. l. 15. de pœnis: l. 11. de extraord. l. 3. de indulgent. debit. Iudices Prouinciarum: l. 5. de censu.

Ordinarii Iudices (quam vocem etiam retinuit Synesius epist. 144.) l. 9. de Senatorib. l. 10. de infirm. his que sub Tyran. l. 8. de desertorib. l. 3. de Legatis: l. 25. de appellat. l. 16. de cohort. l. 41. de operibus publicis: l. 3. de Suariis: l. 6. de metatis: l. 2. ne quis in Pal. l. 7. de petitionibus: l. 57. 68. 108. 117. 118. de Decurionib. l. 5. 16. de proximis: l. 11. de extraord. l. 9. de diuers. offic. l. 8. seu vlt. de censu: l. 59. de cursu: l. 3. 3. de repar. appellat. l. 1. 2. de domib. ad rem pr. l. 6. de offic. Reñor. Prouinc. l. 2. 9. 11. de Iurisdic. l. 3. de donat. l. 12. de Agentib. l. 9. de Senatorib. l. 3. de Legatis: hinc & ordinata sedes l. vnic. si quacunque præd. potest. l. vltim. de his qui cond. propr. Ordinaria potestas, l. vnic. si quacunque præd. potest. Cognitor ordinarius, l. 12. de Legatis: l. 1. de relig. Ordinarii Reñores, l. 2. si vagum. Ampliſſimis oppositi, d. l. vlt. de censu. Spectabilibus, l. 16. de proximis, Proconsulibus, Comitibus, Præfecto Auguttali, Vicariis, l. 15. de pœnis: l. 4. de cursu: l. 24. de cohort. V. caris, l. 20. de petitionib. l. vnic. si quacunque præd. pot. l. vlt. de Aduoc. fisci, Rationalibus, l. 1. de domib. ad rem pr. Extraordinariis Iudicibus & illustribus potestatibus, l. 23. de Episcopis, Iudicantes, l. vltim. de falso.

Iudices ad Prouinciam destinati, l. 20. de operib. publ. Iudices Prouinciarum, l. 3. de Decurion. & silent. l. 11. de desertorib. l. 30. de susceptorib. l. 3. de operibus publicis: l. vltim. de tin. mun. l. 17. de nauicul. l. 1. de naufrag. l. vltim. de questionib. l. 3. ne Christ. mancip. l. 23. de Iudicis: l. 9. de metallis: l. 3. 37. de operib. publ. l. 1. 80. de Iurisdic. l. 4. de tutor. & cur. appellat. l. 5. de censu: l. 3. in fin. de Decurion. & silent. Iudices qui Prouinciis præſident, l. 4. 5. ne sanctum baptisma. Præsidentes, l. 13. de diuers. offic. Præsides, l. 3. fin. regund. Iudices Prouinciales, l. 13. de accusat. l. 8. de domib. l. 8. de censu: l. 6. de Censitorib. l. 12. de hereticis: l. 1. de stud. lib. V. R. Iudices qui in Prouinciis iura reſtituunt, l. vltim. de tutorib. Iudices quibus reddendi iuris in Prouinciis permissa est facultas, l. 1. de sentent. ex per. recit. Qui Prouincias moderantur, l. 7. de Legatis, Moderatores (quoniam ea voce quoque Proconsules quandoque comprehensi) l. vnic. ne sine iussu: l. 25. de cohort. Moderatores Prouinciarum, l. quandam & l. vltim. de offic. Reñor. Prouinc. l. 32. de susceptorib. l. 161. 164. 175. 181. de Decurionib. l. 31. de Episcopis: l. 32. de petitionib. l. vltim. de fabricensib. l. 4. ne sanctum baptisma: l. 13. de Paganis. Iudices locorum, l. 2. de sepulcr. viol. Grauitas tua, l. 33. de cursu. Sinceritas tua, l. 8. de Iurisd. & d. l. 33.

Hi quandoque Comitibus quoque primi ordinis erant, l. vnic. de Comitib. qui Prouincias regunt. Sub dispositione Præſectorum Prætorio erant: hinc adeo censuræ eorum obnoxii erant, l. 16. 18. 20. 21. de operibus publicis. Ab his commonebantur; & commoneri iubebantur, l. 2. 3. de operibus publicis: l. 1. 2. de pascuis. Cognoscebant ipsi de quibusdam, in aliis Arbitros dabant, l. 2. 8. de Iurisdic. l. 3. fin. regund. & l. vltim. l. vnic. de Religiosis. Leges Prouinciarum Iudicibus per Præſectos Prætorio intimabantur, l. vltim. de itiner. mun. Ipsi Præſectos Prætorio consulebant, l. 41. de operibus publicis: & ad eos referebant, l. 5. de Veteranis. A Iudicibus ad P. P. appellabatur, l. vnic. de offic. P. P.

Erant & sub Vicariis, l. unic. de offic. Vicarii.

Et nonnulla his in defectum Vicariorum, compete-
bant, vt l. 33. de cursu.

Quæ ad Officium & munus eorum pertinebant, ea
habes in paratito de Officio Reſtoris Prouincia. Gla-
dius habebant, l. unic. ne sine iuſſu. Quædam
his vetita, vt l. unic. ſi Prouincia Reſtor. l. unic.
ſiquacunque præd. poteſt. tit. de his qua adminiſtr.

Comitiua primi ordinis quandoque decorabantur:
qui poſt depositam adminiſtrationem Vicariis ex-
aquabantur, l. unic. de Comitib. qui Prouincias
regunt.

De Prætoriis Iudicum, vide l. 2. ne quis in Palat.
l. 1. de domib. ad rem priu. l. 6. de metatis: l. 3. de
offic. Iudic. omnium: l. 8. 35. de operibus publicis,
quæ & domus Iudiciariæ: d. l. 8.

De Secretariis Iudicum (quod & ipſum commune
Spectabilibus aliisque Magiſtratibus) l. 5. de
pactis: l. 20. de exactionib. l. 8. in fin. de Iuri-
dict. l. 1. de Præſectis Prætorio: l. 16. de proximis:
l. 5. 7. de proximis: l. 1. & 2. de offic. Reſtor.
Prouinc. quæ & publica ſecretaria, l. vltim. de
denuntiatis. Fores Secretarii, d. l. 2. Velum erat
ad fores Secretarii, d. l. 1. de offic. Reſtor. Pro-
uinc. l. vltim. de naufragiis. Tribunal: de co vi-
de l. 2. de offic. Reſtor. Prouinc. Ingreſſus in Se-
cretarium Iudicis, inque eo confiſcandi ius qui-
bus pateret, vide l. 5. & 7. 16. de proximis: l.
unic. de offic. Iudicum ciuiliū.

De Aduocatis ſiſti in eorum foro, vide l. 3. 32.
de petitionibus: l. vltim. de Aduocat. ſiſci.

De ſalutationibus Iudicum & ordine in iis ſeru-
ato, l. 1. de Præſectis Prætorio: l. unic. de Comitibus:
l. unic. de præpoſ. S. C. l. 4. de donat. l. 5. de proxi-
mis: Et oſculandi in his ſalutationibus iure, d.
l. 4. de domeſticis: De confiſcandi iure in Se-
cretario cum his l. unic. de offic. Iudic. ciuiliū:
l. 5. 7. de proximis.

De Tranſitu Iudicum per Prouinciam, l. 4. 5. de offic.
Reſt. Prouinc. l. 2. ne quis in Palat.

Officia ſeu Officiales Iudicum ſeu Reſtorum Prouin-
ciarum: De his l. 2. de exhib. rei: l. 12. de exalti-
onibus: l. unic. ne damn. l. 43. de indulgent. l. 4.
de extraordin. l. vltim. de præd. Senat. l. 31. de di-
uerſ. offic. l. 1. 3. de offic. Reſtor. Prouinc. l. 43. de
operibus publicis: l. 1. 2. 3. 4. ne quid publ. lat. l.
15. de accuſat. l. 5. 6. vltim. de cuſtod. reorum: l.
unic. ſi quis eam cuius tutor. l. unic. de mulier. qua
ſe ſeruis: l. 2. vltim. ad L. Iul. de ambitu: l. 8. 10.
de priuileg. eorum qui in S. Palat. l. unic. de offic. Iu-
dic. ciuil. l. vltim. de adſcripſib. l. 6. 8. de Iuriſdi-
ctione: l. 47. de Decurionib. l. 25. 51. 58. 59. 60. de
appellat. l. 3. vltim. de Aqueductu: l. 1. 2. de ve-
natione ſeruarum: l. 2. de gladiatoriis: l. 3. de
præd. Senator. l. 4. de Princip. Agent. l. 13. de erog.
mil. ann. l. 40. de curſu: l. 25. de appellat. l. 1. de
deſertoribus: l. 3. in fin. de Decur. & ſilent. l. 10.
de Palat. S. L. l. 20. de extraordinar. l. 13. de Præ-
toribus. Ordinarium Officium, l. 7. de bonis pro-
ſcript. Prouinciale Officium, l. vltim. de his qui
cum diſpenſ. l. 41. de operibus publicis: l. 40. in fin.
& 58. de hereticis. Officium Prouinciarum, l. 21.
de Prætoribus. Officium Prouinciale, l. 22. de co-
hort. l. unic. de quadrimenſtris breuib. Officia
Reſtorum, l. 1. ſi quis pecun. conſi. l. 8. in fin. de
deſertoribus. Reſtorum Prouinciarum, l. 12. de co-
hort. Officium Reſtoris Prouincia, l. 2. de milit.
veſte. Officiales Reſtorum, l. 21. 22. 23. 24. 25. 28.
de cohort. Officia Iudicum, l. 3. de exactionibus.
Qui Prouinciarum Reſtoribus obſequuntur, l.
unic. ne damn. Prouinc.

Apparitiones Iudicum, l. 15. de proximis. Appar-
itio Prouincialis, l. 4. ne conlat. transl. Apparitio
moderatoribus obſecundans, l. 13. de Paganis. Ap-
paritio Prouinciarum Reſtorum, l. 4. de Decur.

& ſilent. Apparitores Reſtorum Prouincia, l. 14. de
pænis: l. 1. de ſide Cathol. Apparitores, l. 2. de præd.
Senatorum. Apparitores Iudicum, l. 11. de Curioſis:
l. unic. ſiquacunque præd. poteſt. Cuiuſlibet Iudicis,
l. 19. de diuerſ. offic. Ciuilib. apparitio, l. 12. de Vere-
ranis: l. 31. de Episcopis.

Cohortales ſeu cohortalini: de quibus vide Pa-
ratitdon de cohort. lib. 8.

Militia Iudicum, l. 23. de cohort. Apparitor Pro-
uincialis, l. 4. de Palatinis S. L. l. 26. de cohorta-
libus. Apparitores Reſtorum, l. 2. in fin. de puſſi-
minio.

Per hos ſtatuta complebantur, & neceſſaria per-
agebantur, l. 1. de habita. Erant autem hi perpetui
in Prouinciis, l. 59. de appellat. Neque iudicem
ſuum deferere poterant, l. 16. de Palatinis S. L.
Annonas conſequebantur e ſiſco, l. 3. de Numerari-
is: l. 19. de erog. mil. ann. exceptis Exceptoribus, l.
17. de diu. offic.

Veſtis eorum ſeu habitus: penulati erant, l. 1. de
habitu quo vti oportet: diſcoloribus pallis pectora
contegebant, vt ex his dignoſcerentur, obſeruaban-
que ſeu obfirmabant cingulis interiorem veſtem, d.
l. 1. de habitu. Suggestere Iudicibus Leges, eiſque
obſiſtere perpetam agentibus & ab illicitis dedu-
cere debebant, alioquin puniebantur, l. 16. de na-
uicular. l. 10. 11. de Paganis: l. 15. de pænis: l. 5. de
relati. nibus: l. 15. de accuſat. l. 12. in fin. 21. de Piſto-
ribus: l. 3. in fin. de Agentibus: l. 64. de appellat. l.
85. in fin. de Decurionibus: l. 16. de nauiculariis: l.
8. in fin. de appellat. l. 34. 58. in fin. 59. de appellat. l.
46. de hereticis: nominatim Adiutor & Subadiu-
ua, d. l. 2. in fin. de Agentibus.

Muneris ſeu officii eorum erant hæc. Ordines di-
gnitatum ſeruandi cura, l. 10. de Agentibus. Locorum
a Principe donatorum poſſeſſionem donatariis tra-
debant, l. 41. 43. de operibus publicis. Ad ſeparatas Prou-
inciarum ſecretasque partes neceſſarii ex cauſis ali-
quando dirigebantur, inque cum ſinem, binas an-
nuas euectiones iis Præſectus Prætorio faciebat, l.
12. de curſu. In munus aliquod niſi Principe (Offi-
cii) ordinante mitti non poterant, l. 1. 2. de Principis
Agentibus. Exigebant tributa, l. 15. de proximis. Ty-
rones, l. 20. de tyronibus: potentiorum poſſeſſo-
rum domos, l. 12. de exactionibus. Senatorias fun-
ctiones, l. 2. 3. de præd. Senator. quod abolitum, l.
vlt. eod. tit.

Mancipes curſus publici electi, l. 4. 2. de curſu: man-
cipatus cura ad Officiales Iudicum veteranos ſeu
emeritos quandoque reducta, l. 23. 26. 34. 46. de
curſu. In ſubſidium ad Curiales, dict. l. 26. ad Cu-
riales id reductum, l. 58. eodem titulo. Compulſo-
res, l. 4. ne conlat. transl. Suſceptores & præ-
poſiti horreorum, l. 5. 6. 7. 9. 31. de ſuſceptoribus.
Suſceptores veſtium, l. 1. de milit. veſte.

Verita his ſequentia. Debiti reum, quem Ratio-
nalis Officium ad ſolutionem cogit, abducere ve-
titi, l. 4. in fin. de Palatinis S. L. Ad matris famili-
as domum, ad eam extrahendam, etiam ob tri-
buta publica mitti, l. 1. de officio Iudicum ciuiliū.
In curiales, nauicularios & cætera corpora Africæ
quid eis licere vetitum, l. 11. de Curioſis.

Corruptela & peccata eorum varia fuere. Ex col-
lecta Prouincialium præda ad maiores militiaſ fe-
ſtinabant, l. 11. de Curioſis. Periculo eorum mult-
erant, dict. l. 1. de milit. veſte: l. 41. de operibus pu-
blicis. Piſtores prædia que priuato iure poſſidebant
vendere, transferre in Officiale non poterant,
cum in alios poſſent, l. 3. de Piſtoribus. In Conſti-
tutionibus Officiis quoque pœnæ comminatio de
more fiebat, ſi quid neglexiſſent: vide vel l. 25.
29. 32. 34. 48. 51. 59. 64. de appellat. vide & Sym-
machum l. 9. epiſt. 121. ſub Cuſtodia eorum rei con-
tinebantur, l. 2. de exhib. rei. Denique Officiales

militia Curia non liberabat, l. 13. 22. 31. 42. in fin. 82. 83. 96. 113. 134. 137. 147. 175. 181. de *Decurionib. Genera & Ordo Officialium*.

Primores Officii, l. 6. de *iurisdic.*

Princeps Officii, l. 3. & 5. de *iis quæ administr.* l. 1. de *officio Reſtoris Prouinciarum*: l. 5. de *proximis*: l. 6. de *Principibus*. A quo Principatus, l. vnic. ne *damna*. Is litigator in Secretarium inducebat, *dict.* l. 1. de *officio Reſtoris Prouinciarum*. Ad hunc pertinebat salutationum & confessus cura, *dict.* l. 5. de *proximis*. Leges Imperatoris, præceptiones Iudicum, sine notione eius impleri non poterant, l. 6. de *Principibus Agentium*. Agentes in rebus dirigebantur, *dict.* l. 6. Gubernare officia *dict.* l. 6. Verum plene de his vide *Paratitl. de cohort. Principibus*.

Capita Officii, l. 5. de *proximis*: l. 4. de *extraordinariis*. Primares officiorum, *lex 30. de susceptoribus*: *lex 46. de hereticis*: l. vltim. de *officio adſessorum*: l. 16. de *pænis*. Primores Officii, l. 6. de *iurisdic.* l. 4. in fin. de *desertorib. Proceres*, l. 10. de *metatis*.

Adiutores Officiorum seu Principum, l. 1. de *officio Reſtoris Prouinciæ*: l. 8. 16. de *Numerar. l. 10. de cohort.*

Cornicularii, *dict.* l. 10. de *cohortalibus*: l. 32. de *erog. mil. ann.* l. 5. de *proximis*: l. 3. de *iis quæ administr.* Qui Corniculum gerunt, *dict.* l. 5. de *iis quæ administr.* De his est pars tituli 4. lib. 8. vbi vide *Paratitlon*. Hos salutationum & confessus cura respiciebat, *dict.* l. 5. de *proximis*: vide & l. vnic. de *Comitibus vac.*

Habebant & hi Audiutores suos, l. 10. de *cohort. Chartas ac rationcinia publica tractabant, l. 11. de *diuerſ. offic.**

Commentarienses, l. 5. de *custod. reorum*: *dict.* l. 3. & d. l. 5. de *iis quæ administr.* Adiutores commentariensium, d. l. 5. de *custod. reor.*

Tabularii Prouinciarum, & Urbium singularum, d. l. 5. de *iis quæ administr.* Tabularii Reſtorum Prouinciæ, l. 4. de *Numerariis*: vide *titulum de tabulariis*.

Numerarii, l. 2. 3. 5. de *iis quæ administr.* vide in *Ducib.* vide *tit. de Numerariis*. Sic antea vocabantur, l. 9. de *Numerariis*. In ea Prouincia peregrini, d. l. 9. Duo in Prouinciis singulis, l. 16. eodem *tit.* quorum vnus fiscalis arcæ rationcinium, alter largitionales titulos tractabat, *dict.* l. 12. Debitorum ac reliquorum modum frequenter Iudicibus ingerere debebant sub actorum testificatione, *dict.* l. 9. Triennales erant, *dict.* l. 9. Biennio post administrationem in Prouinciis residere debebant ad rationem edendam torporis, *dict.* l. 9. Tormentis obnoxii erant, *dict.* l. 9.

Speculatores, l. 16. de *cohort.*

Domestici & Cancellarii quoque Iudicum quidam fuerunt, ab Officiis diuerſi: de quibus est ex parte titulus vltimus lib. 1. ac nominatim l. vltim. eius tituli.

Ordinarii, d. l. 3. de *iis quæ administr.* l. 16. de *cohortalibus*: qui scilicet post Principem, Cornicularium, Commentariensem, Numerarium erant.

Ab actis, qui iurgantibus acta restituebant, l. 1. de *offic. Reſtoris Prouinciæ*.

Exceptores, l. 17. de *diuerſ. offic.* l. 12. de *Palatinis S. L.*

Centuriones, *dict.* l. 1. de *officio Reſtoris Prouinciæ*.

codicillis: l. 5. 6. 10. de *Agentibus*: l. 8. 9. 10. de *domesticis*: l. vnic. de *Præpositis Laborum*: l. 19. & vlt. de *Palatinis*: d. l. 12. de *curſu*: l. 13. de *accusat.* l. 4. seu vltim. ad *L. Iul. de ambitu*. Titulis his compellati, *Grauitas Tua*, l. 27. de *curſu*: l. 8. quorum appellat. l. 10. de *Paganis*.

Inter ordinarias potestates, l. 7. de *honor. codicill.* Prouincias regebant & gubernabant, l. vnic. de *Consularib.*

Præsidibus & Correctoribus potiores erant, iisque adeo præmittebantur, *tit. de Consularibus & Præsidibus*: l. 8. de *cohort. l. vltim.* ad *L. Iul. de ambitu*: l. 10. de *Paganis*. Aliquando tamen postponuntur, l. 12. de *curſu*.

Consularis dignitas, l. 7. de *honor. codicill.* l. 10. de *Agentibus*: l. vnic. de *Consularibus*. Administratio Consularis, d. l. 17. *Fasces Consularitatis*, d. l. vlt. de *ambitu*.

Seuerius seu grauiore multa puniti quam Correctores & Præsides, d. l. 10. de *Paganis*.

Honorarii Consulares quidam, l. 23. de *Prætoribus*: l. 5. de *honor. codicill.* Alii item inter Consulares adlecti: de quibus multa mentio lib. 6. cum Consularibus compositi nonnulli, l. 2. de *Primicerio*.

Insignia Consularium, l. 5. de *honor. codicill.* l. 2. de *Senatorib.* & gleb. coll. *Fasces*, l. vltim. ad *L. Iul. de ambitu*.

Iterare id munus non licuit, d. l. vltim. ad *L. Iul. de ambitu*.

Officia Consularium, l. 8. de *cohort. l. 12. de curſu*, seu Consulare Officium, l. 18. de *cohort.* Vnde iuncti hi per PP. Orientis, vide d. l. 18.

Tabularii, l. 9. de *Numerariis*. Ante Numerarii vocabantur, quod *lex illa 9. abolet*, inducto Tabulariorum nomine.

Ex Consularibus erant Senatores, sed immunes erant a Senatoriis oneribus, l. 8. 9. 10. de *domesticis*: l. vnic. de *Præposit. laborum*: l. 7. 8. de *proximis*: l. 5. 6. de *Agentibus*: l. 19. vltim. de *Palatinis S. L.*

Consularis PHOENICES.

Trium hoc Codice memoria extat.

Iulianus A.D. 362.

Leontius A.D. 372.

Petrus A.C. 380.

Sedes eius & ad eum scriptæ leges PP. vel Acc.

Tyri, l. 52. de *Decurionib.*

Berythi, l. 9. de *lustrali conlat.*

Damasci, l. 9. de *fil. mil. appar.* l. 83. de *Decurionibus*.

Consularis (vide supra Proconsul) PALÆSTINÆ.

Vnius Consularis Palæstinæ fit nominatim mentio Leontii: ad quem data l. 55. de *Decurionibus*. Anno D. 363.

Consularis SYRIÆ COELES.

Hierocles A.D. 344.

Theodorus A.D. 347.

Hierocles A.D. 348.

Festus A.D. 365.

De eodem Consulari accipe, l. 2. de *Aqueductus*: & l. 11. de *cohort.*

Cohortales eius, d. l. 11. de *cohort.*

Consularis LYDIAE.

Pallius A.D. 382. sub Theodosio Magno: ad eum data l. 17. de *petition.*

Consularis PANNONIAE SECVNDÆ.

Grauitas tua, l. 27. de *curſu*.

Indiculus seu Notitia horum.

Helpidius A.D. 352. l. 6. de *Veteranis*: vbi dicitur simpliciter Consularis Pannoniæ.

Africanus A.D. 355. 356. Ammianus Marcellinus, lib. 15. cap. 3. & lib. 16. c. 8. Errat Pancirolus,

De CONSULARIBVS in genere.

DE Consularibus est titulus 18. lib. 6. l. 2. 3. de *Primicerio*: l. 7. 8. de *proximis*: l. 7. de *honor.*

cirolus, qui Helpidium Africano posteriorem facit.
 Victor A. D. 361. Ammianus Marcellinus l. 21. cap. 10. (Hic est Sex. Aurelius Victor, qui Cæsarum vitas scripsit.)
 Fortunatus A. D. 365. l. 27. de cursu.
 Consularis NUMIDIÆ.
 Valentinus A. D. 330.
 Ianuarinus A. D. 399.
 Consularis BYZACENÆ. Hinc Consularis Prouincia Byzacena, l. 12. de diuers. offic.
 Aginatus A. D. 363. qui postea Vicarius V. R. factus: de quo Ammian. Marcell. l. 28. cap. 1. in gestis Anno 319.
 Catullinus, A. D. 314. vide leg. 2. de appellat. & not. b.
 Consularis TRIPOLITANÆ indicatur, dict. l. 12. de diuers. offic.
 Consularis AQUARVM.
 Versennius Fortunatus A. D. 315.
 Maximilianus A. D. 330.
 Consularis CAMPANIAE.
 Deo, l. 3. de Suariis: l. 12. de penis: l. 5. ad S. C. Claud.
 Grauitas tua, d. l. 5. ad S. C. Claud. Vir Clarissimus, d. l. 3. de Suariis.
 De eius Iurisdictione intra Prouinciam suam, & in loco cum conditione finito, vide l. 12. de penis.
 Officium eius, d. l. 3. de Suariis.

Indiculus seu Notitia Consularium Campaniæ.

Barberius Pompeianus A. D. 333.
 Buleforus A. D. 364.
 Felix A. D. 365.
 Amphiloehius A. D. 370.
 Gracchus A. D. 397.
 Consularis PICENI.
 Karissime, l. 5. de pactis. Sinceritas tua, l. 17. de operibus publicis.
 Urbium, quibus is præerat, mentio d. l. 17.

Indiculus.

Valentinus al. Valentinianus A. D. 365.
 Sophronius A. D. 370.
 Consularis SUBVRBICARIVM Regionum.
 Anatolius, cuius mentio l. 9. de annona & trib.
 Iudicum Suburbianarum Prouinciarum fit mentio, l. 13. de accusat. Ab his ad Præfectum Urbis referebatur, d. l. 13.
 Consularis TVSCIAE.
 Olybrius A. D. 370.
 Claudius A. D. 389.
 Consularis VENETIAE.
 Florianus A. D. 365.
 Consularis SICILIAE.
 Domnus A. D. 368.
 Consularis BAETICAE.
 Coelestinus A. D. 357.
 Consularis AEMILIAE & LIGVRIAE, vel simpliciter Aemiliæ & simpliciter Liguria.
 Junius Rufinus A. D. 321.
 Flauianus A. D. 323.
 Dulcitius A. D. 357.
 Romulus A. D. 385.
 (Ambrosius, ante Ann. D. 392. v. Paulinum in eius v. & Symmachum, l. 3. epist. 147.)
 Arrianus A. D. 396.

De CORRECTORIBVS.

Correctorium mentio fit inter alia l. 13. de accusat. l. 10. de Paganis,
 Tom. VI, Pars II.

Consularibus inferiores. Præsidibus vero potiores, d. l. 10. l. 8. de cohort. & in Notitia Imp.
 Correctorum sub PP. Italia: Officia, dict. l. 8. de cohort.
 Corrector TVSCIAE, l. 6. 8. de accusat. l. 4. de Iurisdictione: l. 61. 65. de Decurionibus: l. 8. de accusat. Sedes eius, Florentia, arg. l. 8. de accusat.
 Numerarii eius, l. 6. de Numerar.

Indiculus seu Notitia.

Auxonius A. D. 362.
 Terentius A. D. 364. 365.
 Maximus A. D. 366.
 Corrector LVCANIAE & BRITTIORVM, vel Brittiorum.
 Eius mentio l. 1. de priuil. appar. Magist. potest. l. 6. de priuil. eorum qui in f. p. l. 1. de relat. l. 1. de appellat. l. 1. de falsis: l. 3. de Decurionibus: l. 1. de fil. mil. appar. l. 2. de Episcopis: l. 25. de cursu.
 Rhegium sedes eius, arg. l. 1. de fil. mil. appar. l. 1. de relationib. iunge l. 1. de appell.

Indiculus seu Notitia.

Claudius Plotianus A. D. 313. 314.
 Mechilius Hilarianus A. D. 316.
 Octavianus A. D. 319.
 Artemius A. D. 364.
 Symmachus A. D. 365.

De PRAESIDIBVS in genere.

DE Præsidibus est tit. 19. lib. 8. Hæc mentio fit l. vnic. de offic. PP. l. 1. de offic. Rectoris Prouinciae: l. quadam eodem tit. l. 3. fin. regund. l. 3. 12. 18. de cursu publ. l. 13. de accusat. quanquam & nonnullis legibus Præsidum & similibus appellationibus Rectores Prouinciarum intelligendi. Ab his Præsidatus, l. 2. de Princip. Agent. Præsidatis administrationis dignitates, l. 7. de honor. cod. Præsidalis industria, l. 1. de offic. Rector. Prouinc. Prouinciis Præsidentes, l. 11. de exactionibus. Prouincia meritis horum credita, l. vnic. ne Præf. regabant & gubernabant Prouincias, l. vnic. de Consular. & Præf. Præsides diuersorum Officiorum, l. 18. de cursu publ.

Inter ordinarias potestates, pariter vt Consulares, l. 7. de honor. cod. Sed omnium postremi: Consularibus proinde & Correctoribus inferiores, d. l. 7. l. 8. de cohort. & l. vlt. ad L. Iul. de ambitu. l. 10. de Paganis. Rationales precedebant, l. 2. de Princip. Agent. & Principatu Agentium functos d. l. 2.

Vexilla Præsidalia, vt Consularitatis fasces memorantur, l. vltim. ad L. Iul. de ambitu.

Ducis & Præsidis Officio simul quidam quandoque functi, l. 3. ad L. Iul. rep.

Tiuli Præsidum, V. P. id est, Vir perfectissimus, l. 4. de penis: l. 2. de censu.

Grauitas Tua, l. 2. de tempor. cursu. V. C. id est, Vir Clarissimus, l. 1. de temporum: l. 3. de prostafis: l. vnic. de stratorib.

Sinceritas tua, l. 3. de penis.

Honorarii quidam Præsides fuere, & pro præmio Præsidatus collata prærogatiua, l. 4. de Decurion. l. 23. de cursu: l. 4. de Decur.

Præsidatu functi, dicti ex-Præsibus, l. 26. 36. 40. 42. de Decurion.

Immunes a muneribus, quæ alias dignitate fun-
ctis imponi solita, l. 3. de honor. cod.

Cognitio Præsidis ipsius in quibus causis, l. 3. in fin.
finium regundor. l. vnic. in fin. de litigiosis.

Ius gladii habuerunt, l. 1. ne sine iussu Principis.

Annonas de publico, & alimenta pecoribus acci-
piebant, l. 3. de cursu publ. Ideo suis sumptibus
non fisci, non Prouincialium collatione moue-
re iis cursum licebat, d. l. 3.

Euectiones facere non potuere, l. 12. de cursu. Eue-
ctiones binas annuas Præsidibus faciebant Præse-
di Prætorio; quibus ad separatas Prouinciarum
secretasque partes necessariis ex causis Officiales
suos dirigere possent, l. 12. de cursu. Ac præterea
Princeps singulas his euectiones dabat, vt ad se
referre possent, cum id fieri necessitas quædam
exigeret, d. l. 12.

Sub Dispositione Præfectorum Prætorio erant, innu-
meris Legibus.

Ex. Præsidibus, l. 26. 36. 41. 42. de Decurion. l. vnic.
de oblat. equ.

Officium Præsidum, l. 8. de cohort. l. 12. in princ. de
cursu, seu Officiales Præsidum, l. 1. de cohort. l. 12.
in fin. de cursu. Præsidale Officium, l. 2. de Vetera-
nis: l. 6. de fil. mil. appar. l. 134. de Decurion. l. 2.
de venat. ferar. l. 4. 6. in fin. 8.

Præsidiale vna litera amplius apud Ammianum
Marcellinum l. 28. cap. 1 sicut Præsidialis appa-
ritur, eidem l. 17. cap. 3. in fin.

Officium id non inter illustria: hinc Præsidalis
Officii obscuritas, l. 134. de Decurion.

Tabularii Præsidum, l. 9. de Numerariis, qui an-
tea numerarii vocabantur, d. l. 9.

Præfes ARABIÆ.

Theodorus A. D. 346. l. 4. de panis.

Præfes AVGVSTAMNICÆ.

Auxentius A. D. 342. l. 34. de Decurion.

Titulus, Prudentia tua, d. l. 34.

Præfes CILICIÆ.

Eius mentio l. 5. de susceptorib.

Sub Dispositione P. P. Orientis, d. l. 8.

Indiculus Præsidum Ciliciæ.

Procopius A. D. 348. Ad eum data l. 14. de appell.

Maximus A. D. 358. Ad eum data l. 1. de inoff.
dotib.

Innominatus A. D. 365. Ad eum data d. l. 5. de
susceptoribus.

Præfes EVFRATENSIS.

Officium Præsidale Euftratense, l. 2. de venat. fe-
rarum.

Præfes OSDROENÆ.

Eius mentio, l. 105. de Decurionib.

Officium eius, d. l. 105.

Princeps Officii, d. l. 105.

Primipularis, d. l. 79.

Præfes SYRIÆ PALÆSTINÆ.

Nam ita legendum in l. 3. de protoflasia, loco

Frygiæ Palæstinæ: vide Ammianum Marcelli-
num, l. 14. cap. 8.

Grauitas tua, d. l. 3.

Præfes LYCIÆ & PAMPHYLIIÆ.

V. P. l. 2. de Censitorib. seu Cohors, l. 79. de De-
curionibus.

Eusebius A. D. 313. d. l. 2.

Præfes INSVLARVM.

Fit eius mentio A. D. 409. in l. 32. de Nauicul.

Præfes DACIÆ.

Claudius A. D. 321. l. 2. de inoff. test.

Præfes EPIRI NOVIÆ.

Grauitas tua, l. vnic. de Stratorib.

Sedes eius Apolloniæ, arg. d. l. vnic.

Officium eius, d. l. vnic.

Indiculus seu Notitia.

Zosimus A. D. 365. l. vnic. de Stratorib. & A. D.

373. (forte 370.) l. vnic. ne Præfekt.

Paulinus A. D. 372. l. 22. de Episcopis.

Præfes SARDINIÆ.

Sub PP. Italiæ, l. 16. de cursu.

Sedes eius Caralis, arg. l. 1. de cursu.

Sinceritas tua, l. 3. de panis.

Officium eius, d. l. 16. de cursu.

Indiculus seu Notitia.

Constantius A. D. 315.

Festus A. D. 319.

Helpidius A. D. 321.

Bibulenus Restitutus A. D. 353.

Laodicius A. D. 375.

Dux simul & Præfes.

Matronianus A. D. 382.

Præfes CORSICÆ.

Grauitas tua, l. 2. de tempor. cursu.

Felix Anno A. D. 319. d. l. 2. de tempor. cursu.

Præfes LVGDVNENSIS primæ.

Antonius A. D. 319. l. 1. sine censu.

Præfes BÆTICÆ.

Incertus, ad quem Anno 324. datæ, l. 1. de
distr. pign.

Egnatius Faustinus A. D. 337. l. 2. de distrab. pign.

Præfes TARRACONENSIS.

Iulianus, ad quem data Anno 316. l. 1. de tem-
porum cursu.

Præfes TRIPOLITANÆ.

Simplicius A. D. 399. ad quem data l. 59. de
appellat.

Præfides incertæ Prouinciæ.

Florianus A. D. 318. l. 1. de Veteranis.

Iulianus A. D. 334. l. 3. de fide testium.

Argyrius A. D. 349. l. 2. de longitemp. præfer.

PROSOPOGRAPHIA

S E V

INDEX PERSONARVM

OMNIVM,

QVAVM FIT MENTIO

INCODICE THEODOSIANO.

NVmero circiter DCCL.

Ab Anno Domini 312. ad Annum Domini 439.

PROSOPOGRAPHIA CODICIS THEODOSIANI, ORDINE ALPHABETICO.

A.

ABLAVIVS sub Constantino M. sine dignitate Anno D. 315. *Constantio A. IV. Licinio IV. Coss. l. 1. de alimentis quæ inopes parentes.* Iubetur hæc lex proponi per omnes civitates Italiae, videturque Ablavius dicto anno *Vicarius Italiae* fuisse. vid. *not. b. add. leg. P.P.A.D. 326. Constantino VII. & Constantio Cæs. l. 6. de Episcop. l. 5. de nauicular. A. D. 330. Gallicano & Symmacho Coss. l. 2. de Iudeis. A. D. 331. Basso & Ablavio Coss. l. 1. de repudiis.* Consul fuit cum Basso A. D. 331. vid. *Chronolog. & P.P. A. D. 333. Dalmatio & Zenophilo Coss. l. 5. de filiis milit. appar. sine Consule, subdititia l. 1. de Episcopi iudicio.* De hoc Ablavio P.P. sub Constantino Magno Eunapius, in *v. Aedesi p. 40. Edit. Commelin.* ubi genus eius, patriam, potentiam, multis persequitur, Ammianus Marcellinus *lib. 20. cap. 11.* Hic omnino non *Elasius*, sed *Ablavius* videtur, ad quem extat Constantini Ep. Anno 314. super Concilio Arelatensi, quam recitat Baronius in *Annal. an. cit.* Filia eius Olympias sponsa primum Constantis, dein conjux Arsacis Armeniæ Regis, Marcell. *d. lib. 20. cap. 11.* Domum eius Constantinopoli (quæ postea Placidie Arcadii fororis fuit) memorat Synesius, *epist. 61.* meminit & forte Libanius *epist. 839. Edit. Wolff.* Eiusdem Ablavii ἀπὸ ἐνδράχων, meminit Palladius in *Lausica, in v. Olympias p. 139.* Consulis Ablavii distichon memorat Sidonius Apollinaris, *lib. 5. epist. 8.* Interfectus is mox post mortem Constantini, ut testatur Eunapius in *vita Aedesi p. 44. & 47. Edit. Commelin.* ut & Zosimus *lib. 2. cap. 40.* Hieronymus *Chronico, p. 182. Thesaur. Tempor. Scaliger. Menologium Graecum VIII. Kal. Augusti.* Idem & *Capitularium lib. 6. tit. 366.* pro more seculi illius, *Dux Ablavius* vocatur.

ABTHARITVS, vel Abthartius (forte Autharius,) sub Theodosio Iun. Comes Orientis Anno D. 435. *l. 8. de Princip. Agent.*

ABVNDANTIVS, sub Theodosio Magno, Comes & Magister vtriusque militiae A. D. 392. *l. 128. de Decur. A. D. 393. l. 3. de Salgamo hospitibus non præb. & l. 18. de erogat. militar. annon.* Data Constantinopoli. Consul fuit cum Theodosio III. Anno D. 393. vid. *Chronolog.* De hoc Abundantio Claudianus *lib. 1. in Eutropium v. 154. & Zosimus lib. 5. in Arcadii rebus c. 10.* qui nominatim ait, eum ἐπὶ Θεοδοσίῳ στρατηγὸν καὶ ὑπατὸν ἀποδείκνυμένον sub Theodosio Praefectum

militum & Consulem fuisse. Hieronymus Epitaphio Nepotiani pag. 17. *Tom. 1. Oper. Edit. Franc. apud Christ. Gensch.* De eodem sentit Asterius homil. in fest. Kal. p. 60. in princ. Edit. Ruben. De eiusdem exilio agit Hieronymus in *Epitaph. Nepotiani, pag. 17. Edit. cit.* Alius autem ab hoc is est, de quo agit Socrates *hist. eccles. lib. 7. cap. 7.* quique ἡγεμὼν τῆς στρατιωτικῆς ταγματὸς in Ægypto fuit.

ACACIVS, sub Constantino Magno, Comes Macedoniæ, Anno D. 327. *l. 2. sine censu vel reliquis, quæ lex data dicitur Thessalonica.* Hic idem forte Acacius, cuius mentio fit in Epistola Constantini Magni apud scriptorem vitæ Constantini, *lib. 3. cap. 53. & 62.* data Constantinopoli, quam memorat Baronius Anno 326. n. 67. Hic postea in Palæstina fuit.

ACACIVS alius sub Theodosio Iuniore Comes sacr. largitionum, A. D. 426. *l. 16. de murilegulis, l. ultim. de diversis officiis.* Data Constantinopoli. *l. ultim. de proximis sacr. Scrin.* Data Nicomediæ.

ACINDYNVS, sub Constantino Magno P.P. Anno D. 326. *l. 3. de cursu publ. quam legem tamen malim referre ad Annum D. 339.* uti monui in *Chronolog.* ad annos citat. & *not. b. ad l. 3. de curs. publ.* sub Constantio P.P. Orientis Anno D. 338. *l. 4. seu l. ultim. de temporum cursu.* Data & P.P. Antiochiæ. Anno D. 340. *l. 3. de custodia reorum.* In hunc Acindynum extat Symmachi Epigramma, *lib. 1. ep. 1.* ubi inter alia eum Praefectum Prætorio Orientis fuisse indicat:

*Aurora in populis Regum Prætoria rexi.
Sed & Augustinus, lib. 1. de Sermonibus Domini in monte S. 50. cap. 16, pag. 186. Tom. III. Part. 2. Edit. Benedic. ubi Antiochia eum constitutum fuisse docet (pariter ut lex ultim. de temporum cursu) Praefectum & Consulem vocat, illiusque iudicium quoddam memorabile in causa adulterii prolixè memorat. Consul fuit cum Proclo Anno D. 340. V. Fastos & Marmora in Chronolog. Symmachus quoque d. epist. 1.*

Sed fasces pictura tacet: tu respice fastos.

Item ibid.

Hic Consul clarum produxit Acindynus eum.

Adde Augustinum, loco, quem modo laudavi.

ACONIVS sub Constantio & Constante Vicarius Africae, An. D. 338. *l. 2. de honor. codicill. appellatur hic integro nomine*

Aconius Catullinus, vide infra Catullinus.

ADDEVVS, sub Theodosio Magno Comes Domesticorum Anno D. 393. *l. 5. de Domesticis & pro*

testoribus. Dat. Constantinopoli, l. 4. *Cod. Iust. de offic. Praef. Prator. Orient.* Comes & Magister utriusque militie per Orientem Anno D. 393. l. 9. *de Iudeis*. Data Constantinopoli, & A. D. 395. l. 6. *de Domesticiis*. (vbi omisum per Orientem.) Dat. Constantinopoli. Inscribitur Addzo Libanii *Epistola* 982. *Edit. Wolff.* qui idem omnino est, & appellatur a Libanio *Vir militaris*. Eundem quoque indicat S. Ambrosius *Epist.* 29. *liv. 17. Edit. Paris.* quod probatum in *Commentar. ad d. leg. 9. de Iudeis*.

ADRIANVS, vide infra Hadrianus.

ÆLIANVS, sub Constantino Magno Proconsul Africae A. D. 313. l. 2. *de annona & tributis*: l. 1. *de exactionib.* Dat. Kalend. Nou. Hactenus hæc leges male referuntur ad Annum D. 315, l. 1. *de concussion. aduocator. l. 1. de aduocato fisci.* Dat. VI. Idus Nou. Anno D. 313. Acc. XV. Kal. Mart. Karthag. nempe A. 314. Eodem die XV. Mart. Ælianus de causa Felicis Aptungitani cognouit. Hæc leges hactenus male ad annum D. 315. referuntur. Nam Consules subscripti, temporis datæ legis non conueniunt, & in totum mutandi sunt, subscribendique Constantinus A. III. & Licinius III. id est an. 313. Constantinus enim an. 315. neque Treuiris constitit, qui locus est legis subscriptus, neque etiam Ælianus Proconsul Africae fuit, sed Probianus. vid. *not. g. ad leg. 1. de aduoc. fisci.* Ælianus hic Proconsul Africae est, qui Anno D. 314. de vita Felicis Aptungitani cognoscere iussus a Constantino Magno, eumque innocentem sententia sua pronuntiavit. Videndus de eo Optatus Afer *Militianus lib. 1. de Schismat. Donatist. cap. 27. pag. 25. Edit. du Pin.* Gesta Collationis Carthaginens. *Cognit. 3. num. 555. 559. pag. 295. Edit. Optati du Pin.* & Gesta Purgationis Felicis Aptungitani, habita Carthagine apud Ælium Proconsulem Africae, An. D. 314. Volusiano & Anniano Coss. XV. Kal. Mart. *pag. 162 163. Edit. Optat. Augustinus post collat. cap. 32. & 33. & lib. 3. contra Cresconium cap. 70. pag. 476. Tom. IX. Oper. Edit. Benedictin. & Epistola 68. su. 88. Edit. Benedictin.* vbi Constantinus ipsemet, scribens ad Probianum, Æliani successorem, eius meminit. A. D. 320. Constantino Aug. VI. & Constantino C. Coss. l. 1. *de Pratorib.* vbi perperam editum P. V. pro PC. Dat. VII. Id. Mart. l. 2. *de famosis libellis*, PP. Karthag. V. Kal. Mart. vbi Helianus vocatur, l. 3. *quorum appellat.* PP. VI. Kal. Maii Karth. videtur hæc lex referenda ad Annum D. 320. quæ alioquin præfert Constantinum A. VII. & Constantium Cæs. Coss. i. e. A. D. 326. Eidem inscribitur sine die & Cos. l. 1. *Cod. Iust. de officio Proconsulis & Legati.*

ÆMILIANVS sub Constantino Magno PP. Italix A. D. 328. l. 4. *de extraord. siue ffordid. mun.*

ÆMILIANVS sub Arcadio Imp. Magister Officiorum Anno D. 400. l. 8. *de metallis*. Dat. Constantinop. 405. l. 1. *de mensuris*. Dat. Ancyrae. Praefectus Vrbi Anno D. 406. Arcadio A. VI. & Probo Coss. l. 44. 45. 46. *de operib. publ.* Dat. Constantinop. l. 6. *de denunciatione.* Dat. Constantinop. Huius Æmiliani P. V. Constantinopoli meminit auctor Chronici Alexandrini his ipsis Consulibus Anno 406. *pag. 714. 715. Edit. Raderi.*

ÆMILIVS sub Constantino Magno V. P. Rationalis, A. D. 313. l. 1. *de bonis vacantibus.*

ÆTERNALIS sub Arcadio Imp. Proconsul Asiae A. D. 396. l. 12. *de fide testium*: l. 3. *de testamentis*

ÆTIVS, sub Theodosio Innio P. V. Constantinopoli. A. D. 419. Monaxio & Plinta Coss. l. vlt.

de calcis coctorib. Dat. IV. Non. Octobr. Constantinopoli. Meminit huius Aetii P. V. his ipsis Coss. Auctor Chron. Alexandrini *pag. 721. Edit. Rader.* Eidem Aetio inscribitur *lex 5. Cod. Iust. de commerc.* quæ numerum corporatorum seu collegiatorum quorundam Constantinopoli definit. Male autem in vulgatis Editionibus *Cod. Iust.* vocatur Aetius PP. rectius in aliis P. V. vid. *not. b. ad leg. vlt. ciuit. PP.* Aetius dicitur A. D. 425. *leg. un. de imaginib. Imperialibus.* vid. ibi *not. b.* Consul cum Valerio A. D. 432. GOTHOFREDVS, Rarius soleo notare ad Gothofredum meum, sed emendo, & infero textui, ne opus in immensum excresecat, quod vbiq; animaduertent lectores. Sed non possum non hic loci, accuratioris ergo, quædam monere. Aetius hic PP. de cuius cisterna constructa Constantinopoli loquitur Marcellinus in *Chron. ad an. 421. pag. 39. Thesaur. Tempor. Scaliger.* non est is, qui cum Valerio Consul processit an. 432, ut vult noster. Gessit enim hic honores in aula Orientali Theodosii, ut patet ex legibus omnibus supra citatis, Aetius, autem, qui Consul prodit anno 432. Occidentalis fuit, quod vel sola *lex vltima de his qui ad eccles. confugiunt*, docere potest, quæ hanc seruat subscriptionem, *Valerio & qui fuerit nuntiatus*, quia scilicet Aetium in Occidente Consulem dictum esse, nondum innouerat in aula Constantinopolitana. Vide Pagium in *Critic. ad Annal. Baron. an. 432. num. 1.* Est autem Consul Aetius occidentalis imperii salus, ut appellat eum ipse Gothofredus *not. b. ad leg. 1. de imaginib. Imperial.* & de honoribus eius differit ex Frigerido, ut mirum sit, auum oculatissimum hoc non animaduertisse. De hoc Aetio Magistro militum multa habes apud Procopium *de bello Wandal. lib. 1. c. 3.* Iordanem *de Reb. Get. cap. 34.* Idacium in *Chron. ad pag. 23. Thesaur. Tempor.* Prosperum in *Chron. an. 430.* Frigeridum apud Gregorium Turonens. *hist. Francor. lib. 2. c. 8.* Marcellinum in *Chron. Coss. Valerio & Aetio.* item Aetio & Studio *Coss. pag. 42. Thesaur. Tempor.*

AFRICANVS V. C. sub Constantino Magno Anno Domini 326. l. 1. *de adulteris*: vbi vide quæ dico in fine Commentarii.

AFRICANVS sub Arcadio Imp. P. V. Constantinopoli. A. D. 395. l. 6. *de Aqueductu*, PP. Constantinopoli. item 396. l. 13. *de annomis ciu.* PP. Constantinopoli. & l. 152. *de Decurionib.* PP. Constantinopoli. l. 3. *de prædiis Senatorum. l. vnc. de dilat. ex consensu.* Dat. Constantinopoli. 397. VI. Kalend. Octobr. l. 4. *de testamentis.* Ad Africanum Præsidem extat Gregor. Nazianzeni *epist. 65.*

AGAPIVS peræquator, A. D. 416. l. 13. *de censorib.*

AGINATIVS sub Iouiano Imp. Consularis Byzacenæ, Anno D. 363. l. 1. *de conlatione donatarum.* Hic idem Aginatus, puto, est, quem postea Vicarium Urbis Romæ fuisse scribit Ammianus Marcellinus, in gestis Anno D. 368. 369. 370. *lib. 28. cap. 1.* Ad hunc Aginatum Vicarium Urbis Romæ extat Rescriptum Valentiniani Aug. quod Baronius recitat ad An. D. 369. ex quo apparet, eum ciuem Romanum fuisse. Vid. Valesius *ad Marcellin. loc. cit.*

AGRESTIVS sub Theodosio Magno Proconsul Palæstinæ A. D. 384. l. 42. *de appellat.*

AGRICOLANVS sub Constantino Magno, sine dignitate A. D. 322. l. 3. *de accusat.* vbi vide quæ dico ibi *not. b.*

AGRIPPINA mulier memoratur in Constitutione Constantini M. l. 1. *de his quæ administrant.* a qua & dies & Consul absunt.

ALBINVS, sub Constantino Magno, Consul cum Constantio Anno D. 335. Consule *Chronolog.* & in marmore adducto integrum eius nomen leges.

ALBINVS, sub Constante Imp. Vicarius Hispaniarum, Anno 341. Marcellino & Probrino Coss. l. 5. quorum appellat. non recip. Consul cum Amanio Anno D. 345. Hic integro nomine vocatur *Ceionius Rufus Albinus* in Fastis Capitolinis, quo nomine & superior venit, docente Schelstratio in Fastis, quos inseruit *Antiquit. Eccles. Tom. I.* Consule etiam Relandum in Fastis, Pagium in Critic. ad Annal. Baron. an. 314. num. 1. De hac *Ceioniorum Albinorum* familia sub Constantino, vide vitam *Clodii Albini* p. 80.

ALBINVS, sub Valentiniano Iun. & Theodosio M. P. V. Romæ 389. l. 18. de hereticis. Dat. Romæ l. 49. de appellat. Dat. Rom. l. ult. Cod. Iust. de seruis fugitiuis. hæc duæ sunt iungendæ. l. 2. de seriis. Dat. Romæ, l. 1. de Mancipibus. Dat. Romæ, l. 11. de maleficiis. Dat. Romæ, l. 5. & 6. de Suaris. Dat. Romæ, l. 5. de Aqueductu. Dat. Romæ A. D. 390. l. vltim. ad L. Iul. de vi. Dat. Med. l. 27. de operibus publicis. Dat. Med. Huius Albini P. V. sub Valentiniano mentio in veteri inscriptione Romæ, apud Gruterum CCLXXXV. num. 8. vbi integro nomine *Ceionius Rufinus Albinus*, nisi ad Valentinianum III. tempora referenda. Hic idem videtur, ad quem extat Symmachi *epist. 25. lib. 8.* PP. A. D. 391. l. 10. de Paganis sacrif. & templ. Dat. Med. Sed & in huius leg. inscriptione forte reponendum P. V. Vide not. c. add. leg. GOTHOFRED.

Lapis apud Gruterum omnino referri debet ad Valentiniani Secundi, non Tertii, tempora. En ipsum.

EXTINCTORI TYRANNORVM
AC PVBLICAE SECVRTATI
AVGVTO

D. N. VALENTINIANO
PERPETVO. AC. FELICI
SEMPER. AVGVSTO

CEIONIVS. RVFIVS. ALBINVS. V. C.
PRAEF. VRBL. ITERVM.
VICE. SACRA. IVDICANS

D. N. MQ. EIVS.

Maximus enim Tyrannus a Theodosio & Valentiniano A. A. An. D. 388. debellatus est, sequenti anno 389. pacata Italia, & Albinus primum fuit PV. Rom. & iterum anno sequenti 390. quo in memoriam reportata victoria, ætque triumphus, inscriptione marmoris iacta.

ALBINVS sub Honorio Imp. P. V. 414. l. vltim. de nauiculariis. Dat. Rau. Meminit huius Albini P. V. Rutilius Claudius Numatianus, *Itinerarii lib. 1. a versu 466.* & Olympiodorus, apud Photium in *Biblioth. Cod. LXXX. pag. 187.* Edit. Schott. & *Tom. I. Script. Rer. Byzant. pag. 9.* Edit. Reg. Mentio eiusdem in veteri inscript. apud Gruterum CCLXXXVI. num. 7. vbi integro nomine *Cacina Decius Aginatus Albinus* vocatur: & CCLXXXVII. num. 2. vbi *Cacina Decius Albinus*. Hic idem, quem Macrobius in *saturnaliis* loquentem inducit, & *Cacina Albinum* vocat.

ALBINVS sub Valentiniano III. Imp. PP. A. D. 426. l. 7. de legitimis hereditatib. Dat. Romæ.

ALBUCIANVS, sub Theodosio Magno Vicarius Macedonæ Anno D. 380. l. 4. de Questionibus. *Tom. VI. Pars II.*

ALEXANDER, sub Theodosio Magno Praefectus Augustalis, Anno D. 390. l. 18. de nauiculariis. De Alexandro Syriae refoce sub Iuliano Imp. vide Libanii *epistolas*. De alio quodam sortito Prouinciam Praesidialem, vide Symmachum *lib. 1. epist. 101.* Est eiusdem ad Alexandrum *epist. 25. & 67. lib. 9.* Qui omnino & Sulpitius Alexander est historicus, cuius nonnulla extant apud Gregorium Turonensem *bist. Francor. lib. 2. cap. 9.* De hoc vero Alexandro PF. Augustali accipenda videntur quæ Libanius *epist. ad Africanum 800.* Edit. Wolff. Ad eundem Alexandrum extant eiusdem Libanii *epistolæ* plures, puta, 285. 302. 682. 758. Edit. cit. vide etiam Commentarium ad *dist. leg. 18.*

ALEXANDRINVS vel ALEXANDRIANVS, sub Valente Imp. Comes R. P. A. D. 367. l. 1. de equorum conlat. Dat. Marcianop. l. 11. de iure fisci. Dat. Dorostori, l. 14. de susceptor. Dat. Dorostoli. & A. D. 369. l. 11. de petitionibus. Dat. Marcianop.

ALYPIVS, sub Theodosio Magno & Valentiniano Iun. P. V. A. D. 391. l. 2. de priuilegiis corpor. *Fr. bis Romæ.* Dat. Aquil. De hoc Alypio P. V. inscriptio vetus apud Gruterum CCLXXXVI. num. 6.

DOMINO NOSTRO

FL. THEODOSIO

AVGVSTO

FACTONIVS PROBVVS,

ALYPIVS V. C. PRAEF. VRB.

Ad Alypium hunc extant sex Symmachi *epistolæ* lib. 7. puta 66. 67. 68. 69. 70. 71. ita quidem vt *epist. 70.* hanc Alypii Praefecturam indicari existimem. Hunc ipsum quoque Alypium cenfeo, de quo Symmachus *lib. 2. epist. 83.* ad Flavianum, vbi dominum & fratrem appellat. Memoratur & a Palladio in Ioanne Lycopolita *pag. 98.* Alypius ἀρχων τῆς χώρας. De Alypio Antiuchenfi Vicario Britanniarum eiusque filio Hierocle Ammianus Marcellinus, l. 23. cap. 1. & lib. 29. c. 1. vbi consule Cl. Valesium. est enim is ille, ad quem extant Iuliani *epistolæ*, & *Epistolæ* Libanii 327. & 1054. Edit. Wolff. vbi & Hieroclis quoque meminit. Alypii Hieroclis nepotis meminit idem Libanius *Epistola ad Basilium 1583.* Edit. Wolff. Verum hic Alypius alius est a nostro, Alypium nobilem adolescentem memorat Ammianus *lib. 28. c. 1.* qui videtur esse frater Q. Hermodeniani Olybrii, de quo sunt Inscriptiones duæ a Baronio relatae in *Annal. ad an. 395.* Alypium Olympii Grammatici patrem memorat Basilii Seleucia in *V. Thecla cap. 2.* Ad Alypium quandam extant Gregorii Nazianzeni *epistola* quinque, 148. 149. 150. 151. 152.

AMABILIANVS sub Constantino Magno Praefectus annonæ A. D. 315. l. 2. de nauiculariis. A. D. 319. l. 3. de nauiculariis. Praefectus Annonæ Africae, A. D. 315. l. 4. de appellat.

AMAN. Eius mentio fit in l. 18. de Iudeis. Vid. *Commentar.*

AMANTIVS Consul cum Albino sub Constantio & Constante A. D. 345. Vid. *Chronolog.*

AMMIANVS sub Valentiniano, Theodosio & Arcadio Com. R. P. An. D. 383. *leg. 41. de appellat.* Merobaude II. & Saturnino Coss. PP. loco non addito. Agitur ea lege de transmarina appellati. one. An is, de quo Symmachus *lib. 10. epist. 493.* GOTHOFRED. In not. c. ad cit. leg. Ammianum hunc non esse historiarum Scriptorem, licet temporaria conueniant, scripsit Noster. Verum Claudius Chiffletius in *μνοβιβλία* de vita Marcellini, quod praefixum est Edit. Gronov. inscriptam esse Ammiano

miano historico *legem citat*, putat, idque liquere etiam scribit, ex *leg. 5. ad leg. Iul. repetundar.* quæ est eiusdem anni 383. data ad Marcellinum. Sed tamen, inquit Chiffletius, in *Reipubl. luce versatum tante industrie virum, ac titulis dignitatum decoratum fuisse, non dubito, cum etiam sub Gratiano, Valentiniano Iunior ac Theodosio Comitum Rei priuata meruerit, id est, ab armata ad palatinam dignitatem transferit.* In Symmachi Editionibus optimis, epistola adducta non Ammianus, sed Aminianus legitur. In Pareana sola errore typographico editum est Ammianus. Sed quis ille Aminianus fuerit, de cuius criminibus cognouit Symmachus, obscurum est.

AMPELIA sub Valentiniano Imp. Sen. 364. l. 7. de *Passis*. Dat. Sirmio.

AMPELIUS, sub Valentiniano Sen. Proconsul Africae, A. D. 364. l. 10. de *naucul.* Meminit Ampelii Proconsulatus, & quidem gemini, postea vero Praefecti Urbis Ammianus Marcellinus, lib. 28. cap. 4. Meminit & huius Ampelii ἀνθρακτῆς Himerius Sophista apud Photium *Cod. CLXV. pag. 354. Edit. Schott.*

P. V. Ad hunc Ampelium P. V. extant tredecim leges. A. D. 371. l. 3. de *denunciatione*, (vbi perperam editum P. F. P.) Dat. Contionaci, l. 1. de *equis Curialibus*, l. 21. de *Episcopis*, (vbi male PP. editum.) l. 1. de *naturalibus filiis*. Dat. Contionaci. l. 10. de *maleficiis* l. 32. de *curia*, publ. Dat. Treuer. Ad Ampelium Praef. Urb. data sine die & Cos. l. 2. *Cod. Iust. de officio P. V.* cui Impp. Valentinianus & Valens inscripti. Referenda autem est ad annum 372. vel 373.

A. D. 372. l. 3. de *baeticis*. (vbi male editum PP.) Dat. Treuer. l. 4. de *honor. codicillis*. l. 1. de *Praefectis Praetorio, siue Urbis*. l. 1. de *Questoribus*. l. 1. de *Magistris Scriniarum*. l. 1. de *Comitibus rei milit.* Datæ Nasonnaci, & inter se coniungendæ. Huius Ampelii P. V. post Olybrium, meminit Ammianus Marcellinus, lib. 28. cap. 1. & 4. in Anni 371. gestis. Symmachus quoque meminit Ampelii Illustris Viri, lib. 5. *epist. 54. ob.* quem de summis Senatus fuisse dicit, & Senatorem clarum, & illustri recordationis. Imo & *epist. 54.* Praefecturam eius diserte indicat. Vide Cl. Iuretum ad Symmach. Ep. 66. cit. Baronius etiam in *Annal. ad an. 371. num. 1.* ex Codice Vatican. refert Valentiniani indulgentiam de Vrsicino Schismatico ad hunc Ampelium P. V. datam.

AMPHILOCHIVS, sub Valentiniano Sen. Consularis Campaniae. A. D. 370. l. 71. de *Decurionib.*

AMPHILOCHIVS sub Theodosio Magno Episcopus Iconiensis. A. D. 381. Fit eius mentio in Theodosii, l. 3. de *fide catholica*, vbi consule not. n. vide de eo Centuriatores *centur. 4. cap. 10. pag. 993. 994.* Nuper in vnum collecta prodierunt eius opera cura Francisc. Combessii, Paris. 1644. in fol. vbi vide & Elogia eiusdem. Epistola eius Synodica aduersus Pneumatomachos gr. & latin. extat in Ioh. Bapt. Coelerii Monument. eccles. gr. Petr. Possinus S. I. in Thesaur. Ascet. qui prodit Paris. 1684. in 4. tribuit ei librum de non desperando. Plura de eo habes apud Hieronymum in *Catalog. Script. Eccles. cap. 133.* Sixt. Senens. lib. 4. Rivetum lib. 3. cap. 27. Cauium ad an. 370. Mabillonium T. I. Mus. Ital. Part. 2. pag. 82. Fabricium *Bibl. gr. lib. 5. cap. 12. §. 4.*

ANATOLIVS. Ad hunc extant sedecim Basilii epistulae, ab *epist. 391. ad 406.* sub Constantio Variarius Africae. A. D. 339. l. 19. de *appellationib.* l. 28. de *Decurionibus*, PP. A. D. 346. l. 38. de *De-*

curionibus. Dat. Casense A. D. 349. l. 39. de *Decurionib.* Dat. Antiochia. Anatolius PP. Illyrici fuit Anno Domini 358. 359. vt diserte aiunt Ammianus Marcellinus lib. 19. cap. 11. in gestis Anni 359. & lib. 21. cap. 6. in gestis Anni 360. Victor item Schotti (Constantii temporum æqualis) in *Traiano cap. 13.* & Eunapius in *Proaeresio p. 149. 150.* Edit. Commelin. Himerius, *Orat. peculiari ad Anatolium ὑπαρχον* apud Photium *Cod. CCXLIII. pag. 1139.* Edit. Schotti, vbi cum miris laudibus extollit. Phoenix Berytius fuit, & magnus Iurisconsultus, sed Deorum cultor, quod docet abunde laudatus Eunapius in *Proaeresio pag. ci.* De eo eiusque laudibus, dignitatibus ab eo decursis, Libanius, *epist. 18. 466. 587.* Edit. Wolff. Mortuus est Anno 360. testis Ammianus Marcellinus, lib. 21. cap. 6. Ad Anatolium hunc PP. Illyrici plures extant Libanii epistolæ in Codice Vaticano & Parisiensi, & ex iis in Editione Cl. Wolffii, quæ nuper prodit Amstelodami, nimirum *Epist. 78. 79. 211. 298. 306. 312. 314. 317. 336. 342. 351. 365. 366. 394.* &c. quas euolue in *Indice*. Tandem de hoc Anatolio vide quæ Valesius ad Marcellinum, lib. 19. cap. 11. vbi videbis, quomodo hic Anatolius ab aliis sit distinguendus.

ANATOLIVS sub Iuliano Magister Officiorum Anno D. 362. l. 5. de *fide restitum*. Meminit huius Anatolii Magistri Officiorum sub Iuliano iam Casare Ammianus Marcellinus, lib. 10. cap. 9. & l. 25. cap. 3. Libanius, *pro Aristophane p. 214.* Edit. Morell. Zosimus lib. 3. in Iuliani morte cap. 29. vbi & eum occidisse ait in prælio: *Ανατόλιος, ὁ τῶν περὶ τὴν αὐλὴν ἡγούμενος τῶν ἐκείνων, ὃν καλεῖται Ῥωμαῖοι Μάγιστρον: Anatolius ordinum palatinorum Dux, quem Romani Magistrum officiorum vocant.* Vbi tamen male *Αντωνίος*, pro *Ανατόλιος*, vt seq. capite diserte vocatur.

ANATOLIVS sub Valentiniano Sen. Consularis Suburbicariarum regionum. Fit huius mentio Anno D. 365. l. 9. de *annona & tributis*, quæ ad Mamertinum PP. data est Treuiris.

ANATOLIVS sub Arcadio Imp. PP. Illyrici Anno D. 397. l. 12. de *Iudeis*: l. 3. seu vltim. de *conditis in publ. horr.* A. D. 398. l. 6. ad S. C. Claudianum A. D. 399. l. 6. de *Princip. Agent. in reb.* Ad Anatolium ἐπαρχικόν, extat Chrysostomi epistola inter Frontonianas 205.

ANDROMACHVS sub Valentiniano, Theodosio & Arcadio Comes R. P. sine die & Consule l. 4. *Cod. Iust. de incestu nuptiis.* Agitur hac leg. de confiscatione. Sub Honorio Imp. P. V. (F. PP. & quidem Galliarum) Anno D. 395. Olybrio & Probino Coss. l. 9. de *infirmis*. his quæ sub Tyrannis, Dat. XI. Cal. Mai. l. 11. eod. tit. Dat. XV. Kalend. Iun. Mediolan. l. 54. de *appellat. l. vltim. de com meatu*: l. 6. de *Cognitor. & Procurat.* (vbi editi Libri & MSS. habent P. F. P.) l. 7. de *executoribus*. Dat. Mediol. A. D. 401. Vincentio & Frauita Coss. l. 3. de *indulg. debitorum*. Dat. Med. Andromachi meminit Symmachus, lib. 2. *epist. 79.*

ANDRONICVS sub Constantino Magno sine dignitate, Anno 334. l. 2. de *officio omnium Iud.* Dat. XV. Kal. Iul. Constantinop.

ANICIVS Iulianus, vide infra *Iulianus*.

ANISIVS, vide infra *Anysius*.

ANNIVS Tiberianus, vide infra *Tiberianus*.

ANNAS Didascalus sub Honorio Imp. A. D. 415. l. 3. ne *Christianum mancip. Iudeus*. Dat. Rau. & A. D. 416. l. 23. de *Iudeis*. Dat. Rau.

ANTHE-

ANTHEMIVS sub Valentiniano Sen. Praefes A. D. 364. lex 2. Cod. Iust. de conditiis in public. horreis. Dat. Arcelate.

ANTHEMIVS, Magister Officiorum sub Arcadio. A. D. 404. l. 4. de his qui super relig. cont. Dat. 4. Kal. Febr. Constantinop. l. 14. de Agentibus. Dat. Prid. Kal. Iul. Constantinop. Consule Chronolog. l. 5. de Fabricensibus. Dat. 3. Kalend. Aug. Constantinop. Consul, cum Stilichone II. Anno D. 405. PP. sub Arcadio 405. Stilichone II. & Anthemio Coss. l. 1. ne quis in Palatio man. Dat. Ancyrae VI. Idus Iulias. l. 24. de petitionibus. Dat. 8. Id. Nou. l. 63. de appellationibus. Dat. Constantinop. XIV. Kalend. Ian. l. 2. Cod. Iust. de naturalib. lib. Dat. Id. Nou. l. 5. Cod. eod. de offic. PP. Orientis. Dat. Idib. Decemb. l. 26. Cod. eod. de procurator. Dat. pridie Kal. Octobr. A. D. 406. Arcadio VI. & Probo Coss. l. 27. de erog. milit. annon. Dat. Kal. April. Constantinop. l. 28. eiusd. tit. Dat. Constantinop. l. 10. de famosis libellis; ubi PP. & Patricius appellatur. l. 167. de Decurionibus: l. 1. ne Comitibus & Tribunis: l. 1. de priuil. domus Aug. Dat. Constantinop. A. D. 407. l. 8. de maternis bonis: l. 20. de cohort. l. 29. de erog. mil. ann. l. 66. de cursu: l. 2. ne quis in Palatio. Dat. Constantinop. Sub Theodosio Iun. A. D. 408. l. ult. de Quaestionibus. Dat. V. Kal. Mai. Agitur hac leg. de Isauris latronibus. Forte hac lex tribuenda adhuc Arcadio, qui mortuus est Kal. Maii his Coss. teste Socrate. vide Commentarium ad hanc leg. in fin. l. 18. de Iudeis: l. 14. de Legatis: in cuius leg. inscriptione additum, Et Patricio. l. 17. de exactionibus. Dat. Constantinop.

A. D. 409. Honorio A. VIII. & Theodosio III. Coss. l. 32. de Nauiculariis. Dat. loco non addito. l. 11. de Censitoribus: l. 2. de expensu ludorum: l. 30. de erog. mil. ann. l. 168. de Decurionibus. l. 4. ne cont. transl. Dat. loco non addito. l. 33. de nauiculariis. Dat. Constantinop. l. 1. de auri persecutor. Dat. loco iterum non addito. l. 2. Cod. Iust. de officio ciu. iudic. l. 3. de Spectaculis: l. 1. de Niliageribus. Dat. Constantinop. l. 2. quis in gradu praef. l. 109. de Decurionibus: l. 18. de exactionibus. Fit hac. leg. mentio Achiuorum. l. 31. de erog. mil. annon. Agitur hac leg. de Oriente & de Aegypto, l. 1. de Irenarchis: l. 16. Cod. Iust. de Episcopis. Dat. Constantinop.

A. D. 410. l. 48. de hereticis. Dat. Constantinop. l. 49. eod. tit. Agitur hac leg. de Eunomianis, l. 21. de cohortalibus. Dat. Constantinop. Agitur hac leg. de Polychronio, l. 2. de litorum & itin. custod. Meminit hac leg. Theodosius Honorii patris sui. Dat. Constantinop. & l. 4. Cod. Iust. de commerc. sine die & Consule. Qua duae leges inter se coniungendae videntur. Vid. Commentar. ad dict. leg. 2. & not. a.

l. 20. de lustrali contat. Dat. loco non addito. l. 173. de Decurionibus. Dat. Constantinop.

A. D. 412. l. 1. de frumento Alexandrino: l. 6. de fabricensibus. l. 5. de itinere muniendo. Fit hac leg. mentio Bithyniae. Dat. Constantinop.

A. 413. Lucio V. C. Coss. l. 6. & 7. ne sanctum bapt. Dat. Constantinop. l. 51. de operibus publ. Dat. non addito loco. Agitur hac leg. de turribus Muri noui Urbis Constantinop. vide Socratem, lib. 7. cap. 1. & Nicephorum lib. 14. c. 1. & Commentar. ad d. leg. l. unie. de pretio piscis. Dat. loco non addito. l. 16. de Agentibus in rebus. Dat. loco non addito. l. 6. Cod. Iust. de Iurisd. omn. iudic. A. D. 414. l. 9. de indulgent. debitor. Dat. Constantinop. Meminit hac. leg. Theodosius Iun. Honorii patris sui, & Prouinciarum Orientis, item trium metallorum, Docimeni, Proconensis & Troadensis.

A. D. 415. l. 26. de cohort. Dat. Constantinop.

Ad hunc Anthemium extat Chrysostomi epistola 147. Tom. III. Oper. Edit. Benedictin. ubi Consulatus eius & Praefectura simul aeminiit deque viroque honore ei simul gratulatur: ἄλλοι μὲν οὖν τῇ θαυμασιότητι καὶ τῇ ἐπατάει καὶ τῇ ἐπαρχότητι συνήδονται, alii quidem iue admirabiliter Consulatus atque imperii nomine gratulantur. Et mox, ἔδὲ τὸν ὑπαρχὸν καὶ ὑπάτον ἡμῶς φιλέμεν, ἀλλὰ τὸν δεσπότην μὲν τὸν ἡμερώτατον ἀνδόμεν, &c. nec nos Praefectum atque Consulem amamus, sed Dominum meum suauissimum Anthemium. Meminit eius & Synchius epist. 47. 49. 73. 75. 79. & initio Catastaseos, quibus locis omnibus magnum Anthemium vocat. Auctor Chronici Alexandrini in Anno 406. pag. 715. Edit. Rader. & pag. 308. Edit. Parisi. & 246. Edit. Venet. inter Script. Rer. Byzant. Socrates lib. 7. cap. 1. sub Theodosio Iun. in Anno 408. qui eum mirifice commendat; quo loco tamen Petrus notis in Synesium pag. 79. perperam Praefectum. Vbi interpretatur Sidonius quoque Apollinaris, Carmine 2. v. 94. de Anthemii Imp. patre agens:

Hunc socer Anthemius, Praefectus, Consul & idem, Iudicis populos, atque annum nomine regit.

De Anthemio hoc etiam agit Theodor. Histor. Sanctior. Pair. cap. 8. & inter recentiores Em. Baronius in Annal. Eccles. ad an. 405. num. 1. 2. 3. Certe hic Vir totam Imperii molem, Theodosio Iun. adhuc impubere, suis quasi humeris sustinuit, καὶ τὴν διοίκησιν τῶν ὅλων administrait.

ANTIDIIVS, sub Valentiniano Iun. V. C. Vicarius Urb. Rom. A. D. 381. l. 6. de indulg. criminum. Recitata Rom.

ANTIOCHVS, sub Constantino Magno Praefectus vigilum. A. D. 326. l. 3. de infirm. his quae sub Tyrannis. Dat. Rom.

ANTIOCHVS, sub Theodosio Iun. PP. 427. l. 2. Cod. Iust. de officio eius qui vicem alterius Iudicis, A. D. 430. Theodosio XIII. & Valentiniano III. Coss. l. 6. de conlat. donatar. Dat. Constantinop. Meminit hac leg. Theodosius Iun. aui sui (Theodosii Magni) & Arcadii genitoris sui.

A. D. 431. l. 4. de his qui ad Eccl. confug. Dat. Constantinop. ubi in Graeca constit. μεγαλοπρεπὲς ἐπαρχὸς καὶ ὑπάτος, dicitur. Consul cum Basso Anno 431. Vid. Chronolog. de hoc Antiocho Praefecto Pratorio Eunuchus, vide & Nouellam Theodosii. in fin. & 33. Anno D. 444. quo Anno iam mortuus fuisse indicatur. Marcellinum Chronico Anno D. 448. pag. 41. Thesaur. Tempor. Scaliger. Suidam, in voce Αντιόχου, in v. εὐνῆχος, in v. Θεόδωρος. Ad hunc extat Theodoretii Epistola 95. GOTHOFREDVS. De Antiocho varia habet Baronius ad ann. Dom. 431. Sed is atque Gothofredus tres Antiochos, qui hoc tempore florere, confundunt in vnum. Constat enim ex Nouella Theodosii Iun. 33. Albino Cos. anno scil. CCCCLIV. data, vnum ex illis iam mortuum fuisse, cum ibi legatur, In Iulius memoria Antiochus, isque in Nouella eiusdem Imp. prima Theodosii Aug. XV. anno scil. CCCCLXXXV. emissa (rectius an. 438. vid. Prolegom. ad Cod.) nominetur Antiochus Ex praefecto & Consule. Et tamen Marcellinus ad Zenonis & Postumiani Consulatum anno CCCCLVIII. gestum, mentionem facit Antiochi Praefecti Pratorio tunc viuensis. Imo fuit tertius Antiochus, isque Eunuchus, de quo verba facit Suidas, in voce Antiochus, & in voce Eunuchus, Theophanes ad annum Theodosii Iunioris XXXVI. & Zonaras in vita Theodosii Iun. quem aasserant, Theodosii Iun. iussu factum esse Clericum. Zonaras scribit, hunc esse Antiochum, qui Isidigerdis Persarum Regis nomine

Imperium Romanum administravit, sed hunc tertium Antiochum nullus Consulatum, aut Praefecturam Praetorii gessisse, tradit ANT. PAGIVS in *Crit. ad Annal. Baron. an. Dom. 431. num. 1.*

ANTONIVS sub Constantio Dux Mesopotamiae. A.D. 349. l. 4. de *cohorte. l. 6. de filiis mil. appar. Iungenda haec duae leges.*

ANTONIVS, sub Gratiano Imp. PP. Galliarum A. D. 376. l. 11. de *medicis & Professor. Dat. loco non addito. l. 2. de questionibus. Dat. Treu. vbi vide Commentar. nostrum.*

PP. Anno 377. l. 6. de *officio Recltoris Prouinc. Dat. Moguntiaci.*

A. D. 378. Italiae l. *unic. victum ciuilit. vbi vide not. b. l. 7. de fide testium. Dat. Treu. l. 2. Cod. Iust. de aduoc. diu. Iud. Dat. Rauennae (id est, reddita) l. 12 de panis. Dat. Treuir. Agitur hac leg. de Campania: quare hunc hoc tempore PP. Italiae fuisse oportet. Huc etiam referenda est l. 1. Cod. Iust. de off. Vicar. sine die & Consule; quae lex inscriptos habet Valent. Valentem & Gratianum. Emendanda autem forte inscriptio aut retrahenda lex ad annos 376. vel 377. Ad hunc Antonium quinque extant Symmachi *epistola libro 1. ab epist. 83. Inter alias vero epistola 83. eum Magistrum sacrorum Scriniorum fuisse testatur: ep. 86. publicis curis eum occupatum fuisse scribit: & ep. 84. Marium ex Consulari Suburbanæ cuiusdam Prouinciæ ei commendat. Error vero est Scaligeri in Aufonianis lectionibus lib. 2. c. 17. Antonii huius nomen in Auxonii vbique mutantis. Consul cum Syagrio, Anno Domini 382. GOTHOFRED.**

Confer etiam ea, quae congeffit Noster ad *diff. leg. 11. de Med. & Profess. initio Commentarii. Certe coniectura magni, Scaligeri magnam præ se ferre probabilitatis speciem, in primis, cum incertum sit, quis ille Antonius, quem Symmachus memorat, fuerit, quosque honores, præter magisterium sacrorum scriniorum, gesserit. Verum cum & MS. & impressi Codices in dictis legibus constantissime Antonium præferant, nil temere mutandum esse, censeo. Id autem stare non potest, quod & Noster & iam olim Iuretus ad *epist. Symmachi 86. obseruatunt, Antonium hunc A. D. 382. prodiisse cum Syagrio Consulem. Noster enim Antonius honores gessit omnes in aula occidentali Gratiani Augusti, Antonius vero is, qui laudato anno Consul fuit, in Oriente creatus est, ascenditque ad id honoris fastigium, quia Pater fuit Placillæ prioris Theodosii Aug. uxoris. Themistius enim in oratione, quæ inscribitur, *Gratiarum actio ob pacem & ob Consulatum Saturnini anno 383. gestum, quam Harduinus publicauit, Theodosium laudat his verbis, τὴν γὰρ τῷ γενέει ἀρχιστέφαν πρῶτην τιμήσας τὸν πατρός ἐλεγον λέγω καὶ κηδεσὴν, &c. id est: postquam enim generis propinquitati primas honoris detulisti, patrio videlicet & affini. Vbi Patrus est Eucherius, qui anno 381. Consul fuit, affinis vero, seu, ut vox græca κηδεσὴς, magis proprie significat, alius non est, quam Antonius anno 382. in Oriente Consul, Placillæ Augustæ Pater. Verum est, Zosimum lib. 5. cap. 2. vocare Eucherium, τὸν τῷ βασιλέως δέιον, id est, Imperatoris patrum, nempe Arcadii, de quo ibidem loquitur. Sed vox θεός, quæ proprie patrum aut auunculum significat, eo in loco propatrum, qualis erat Eucherius respectu Arcadii, significare existimat Antonius Pagius in *Critic. ad Annal. Baron. an. 382. num. 1. quem consule etiam in differt. hypat. prolegom. num. 27. 28.****

ANYSIVS, sub Theodosio Iun. Comes S. L. A. D. 416. l. 21. de *Palatinis S. L. Dat. Constantinop.*

A. D. 419. l. 22. de *Palatinis S. L. Dat. Constantinop. Anyssi quoque huius Comitis S. L. fit mentio Anno 436. in l. vltim. de murilegulis. An vero hic idem est, cui inscribitur Synesii *epist. 6. 14. 37. 59. 77. 78. 94. qui tum iuuenis adhuc Dux Libyæ fuit. In quem & peculiare elogium scripsit p. 304. Edit. Petav. de quo & agit initio Catasta-seos, & *epist. 57. aduersus Andronicum?***

APODEMIVS, sub Valentiniano Sen. A. D. 369. Valentiniano NB. P. & Victore Coss. l. 4. de *relationibus. Dat. Treu. Dignitatis titulo omisso. Sub Theodosio Magno PP. Illyrici & Africæ A. D. 392. l. 21. de nauiculariis. Dat. Constantinop. vide quæ ad eam l. noto. Delenda enim est Africæ vox in inscriptione huius legis. PP. per Illyricum A. D. 392. l. 12. & 13. de *Legatis. Dat. Constantinop.**

PP. Illyrici & Ital. A. D. 393. l. 51. de *appellationibus. Dat. Constantinop. vide quæ dico de hac Apodemii Praefectura ad l. 2. de *Constit. Princ.**

APOLLODORVS sub Honorio Imp. Comes R. P. Arcadio IV. & Honorio III. Coss. A. D. 396. l. 32. *quorum appellation. Dat. Med. Proconf. Africæ. A. D. 399. Theodoro Coss. l. 1. de religione: l. 17. & 18. de Paganis. Hæ leges inter se coniungendæ sunt.*

A. D. 399. l. 16. de *iure fisci. In huius leg. inscriptione ommissus titulus dignitatis Proconf. Africæ, A. D. 400. Stilichone & Aureliano Coss. l. 2. de superexactoribus. Ad hunc Apollodorum extant Symmachi *epistolæ aliquot: lib. 8. epist. 14. & lib. 9. epist. 14. & 48. quibus eum Proconsulem Africæ fuisse aperte indicat.**

APOLLONIVS, sub Theodosio Iun. Comes S. L. A. D. 436. l. vltim. de *murilegulis. Dat. Constantinop. Ad Apollonium Comitem extat Theodoretii *epistola 103. & dignitate ommissa epist. 73. quanquam ibi Magnificentiae titulum ei tribuit. Ad Apollonium PP. data etiam l. 16. Cod. Iust. de dignitat. sine die & Cos. & l. 3. Cod. eod. de diffussoribus. Sed videtur hic alius esse a Nostro.**

APPIVS, sub Gratiano Episcopus in Galliis ni salior. A. D. 376. l. 23. de *Episcopis. Dat. Treuir. Vid. Comment.*

FL. APRONIANVS, sub Iuliano Imp. sine dignitate A. D. 363. Iuliano IV. & Sallustio Coss. l. 3. de *Suariis. Huius legis inscriptio ita habet: Fl. Aproniano suo salutem. In ea leg. fit mentio Urbis Romæ & Campaniæ. Hic idem Apronianus indicatur, l. 4. eod. tit. Hic est L. Turcius Secundus Apronianus ille P. V. cuius auctoritas de consuetudine micandæ sublatæ iam notissima est, quæ extat in Corpore Inscript. Gruteri DCXLVII. 6. vt & alterum eiusdem ed. cum de Suariis DCXLVII. 7. vide Commentarium ad leg. 4. de suar. Eiusdem meminit Inscriptio alia apud Gruterum MLXXX. 9. Ad eundem referenda Inscriptio Fani Fortunæ, in Piceno, sita, apud Gruterum CLXV. num. 2. vbi L. TURCIUS SECVNDVS APRONIANVS PRÆF. VRB. simulque filius eius Alterius memoratur. Quam Inscriptionem ex schediis vetustiss. Ambrosianis, correctionem edidit in Corpore Inscriptionum Cl. Muratorius. Adde aliam inscriptionem apud laudatum Gruterum CCCCLXXXVI. 7.*

Eiusdem Aproniani P. V. quem Iulianus ipse ordinavit, meminit Ammianus Marcellinus in huius Anni 363. gestis lib. 23. cap. 1. & An. 364. lib. 26. cap. 3. vbi vide eius elogium, lib. 27. c. 3. Vide & Martyrologium Romanum 23. Iunii. & ibi Baronium. Eidem inscribitur Anno D. 372. l. 5. Cod. Iust. de *officio Recltoris Prouinciæ: Nisi ibi Ampelius pro Aproniano substituendus. GOTHOFRED.*

FREDVS. Gens Apronia, a qua familia Aproniana, celebris est apud Romanos, eiusque multi fecere mentionem inter recentiores. Sed superavit omnium industriam Card. Norisius, qui in *Cenotaph. Pisan. dissert. 4. cap. 2.* Apronianam familiam magna eruditione & perspicacitate illustravit. Ex eo sua habet Cl. Muratorius, qui *dissertat. 1. ad Sanct. Paulin. pag. 141. Tom. I. Anecd. de Turcio Aproniano* disserit. Memini, me ad Commentarium l. 3. de *suar.* adscripsisse Valesii observationem, qui Flavius Apronianus, a L. Turcio Aproniano, discernendum esse iudicabat. Gothofredus quoque Flavii nomen in inscriptione dictæ legis dubium reddidit. Fuit autem Turcius Apronianus Præf. Urb. A. D. 339. *Constantio II. & Constante Coss. docente Anonymo de Præf. Urb.* & ad hunc referendam puto Inscriptionem Fani Fortunæ, in Piceno sitam, ubi integro nomine L. Turcius Secundus Apronianus Præf. Urb. nominatur. Dicata enim ea est Constantino M. Is vero diem supremum obiit anno 337. & sine dubio biennio post immortalia Constantini M. merita æternitati consecrare hic Apronius studuit, quem ideo ob diuersam temporis rationem a Fl. Turc. Aproniano, qui Præfecturam tempore Iuliani gessit, diuersum etiam esse iudico.

ARBITIO, vel *Arbetio*, Consul cum Lolliano A. D. 355. sub Constantio Imp. de hoc Arberione ex-Consule Marcellinus lib. 26. c. 10. Hic idem *Arbitio* est Magister militum sub Constantio: de quo multa Ammianus Marcellinus lib. 14. c. 11. lib. 15. c. 2. 3. 4. 8. & ad eum Cl. Valesius. Adde *Chronologum* ad an. 355.

ARBORIVS sub Gratiano & Valentiniano Iun. P. V. A. D. 380. Gratiano V. & Theodosio I. Coss. l. 9. de *privil. eorum, qui in sacro Palat.* Dat. Trib. lib. 16. de *Pistoribus.* An hic est, cuius meminit Sulpitius Severus de *Vit. beat. Martin. c. 19. & dialog. 3. cap. 10?* De eodem agit Paulinus Petrocorius lib. 2. de *Vit. beat. Martin. v. 645. pag. 35. 36. Edit. Daumii.* Ex Ausonio de *Profess. Burdigalens. num. 17.* discimus, Arborii nomen per Gallias fuisse nobilissimum.

ARCADIUS Imperator, eiusque Consulatus sex. 1. A. 385. cum Bautone. 2. A. 392. cum Rufino. 3. A. 394. cum Honorio II. 4. A. 396. cum Honorio III. 5. A. 402. cum Honorio V. 6. A. 406. cum Probo. Vid. *Chronolog.*

ARCHELAUS sub Valente Imp. Com. Or. (72. Com. S. L. A. D. 369. l. 2. de *fisci debitoribus*: l. 7. *Cod. Inst. de vestigal.* quæ legi illi 2. coniungenda est. Fuisse autem Archelaum A. D. 369. Comitem S. L. discimus ex l. 7. de *falsamona:* l. 1. de *vestibus olueris.* Sub Constantino Magno Archelaus Comes Orientis memoratur in Actis Concilii Tyrii. Archelai Comitis Orientis sub Constantio meminit & Rufinus lib. 1. cap. 26. ad quem extant aliquot Libanii epistolæ in MS. Regio 106. 850. & in *Edit. Wolfii. III. 873.*

ARCHELAUS sub Arcadio Præfectus Augustalis A. D. 397. l. 2. de *bis, qui ad Eccles. conf.* Dat. Constantinop. l. 9. de *Iurisdictione.* Dat. Constantinop. Huius meminit Hieronymus ad Pammachium *adu. errores Ioannis Hierosol. pag. 122. Tom. II. Oper. Franc. apud Christ. Gensibium:* ubi *virum discretissimum & christianissimum Archelaum* Comitem vocat.

AREYRIVS sub Constantio Præf. A. D. 349. l. 2. de *longi temporis præscript.*

ARINTHEVS sub Valentiniano & Valente Consul cum Modesto Anno D. 372. Vid. *Chronolog.* Ad Arintheum PP. est lex Gratiani, Valentiniani & Tom. VI, Pars II.

Theodosii sine die & Coss. l. 1. *ultim. Cod. Inst. de Feter. numism. pot.* Hic ille Arinthus, cuius multa mentio apud Ammianum Marcellinum lib. 15. c. 4. lib. 24. cap. 1. 7. lib. 25. c. 10. lib. 26. c. 8. (ubi consule etiam Valesii notas) lib. 27. cap. 5. & 12. De huius morte & elogii Basilii *epist. 186. ad viduam eius.* Vid. etiam eiusdem *Epist. 202. & Ep. 380. ad Arintheum.* Meminit & Claudianus eius in *Eutropium.*

ARIOVINDVS sub Theodosio Iun. & Valentiniano III. Consul cum Aspare, A. D. 434. Ad Arcouindum Patricium est Theodoretii *epist. 23.* De eo vide Pagium in *Critic. ad Annal. Baron. an. 434. & Reland. in Fast.*

ARISTÆNETVS Consul cum Honorio VI. Anno D. 404. in Oriente creatus, ut liquet ex Synellii *Ep. 132.*

ARRIANVS sub Honorio Imp. Consularis Liguria, A. D. 396. l. 4. *unde vi.* Dat. Mediolani.

ARACES Rex Armeniorum sub Constantino Magno, vel sub Constantio, l. 1. de *annona & tributis.*

ARSACIVS sub Arcadio Imp. Episcopus (Constantinopolitanus) Anno D. 404. Honorio VI & Aristaneto Dat. Constantinop. XIV. Kalend. Decembr. l. *ultim. de bis, qui super religione.* Frater Nestarii, qui his Coss. Ep. Constantinop. creatus in locum Ioannis Chrysostomi Cucusum pulsus, vide *Chron. Alexand. bis COSS. pag. 714. 715. Edit. Rader.* ubi male *ἐπαρκι*. Sed restituit veram lectionem Cl. du Fresnoy in *notis ad Chron. cit. pag. 571. Edit. Paris. & pag. 502. Edit. Venet. inter Script. R. B.*

ARSACIVS cum Valerio & Theodoro Inspector. Eius fit mentio in Theodosii Iun. Constitutione Anno D. 415. l. *ultim. de patrociniis vicorum.* Codices tamen omnes *Tharfacius* præferunt.

ARSENIUS, sub Constantio Imp. ex-Vicariis Præfecti Anno D. 359. Eius fit mentio, simul & exemplum proponitur in l. 15. de *Prætorib.*

ARTEMIVS Episcopus sub Gratiano Anno D. 376. l. 23. de *Episcopis.* Dat. Treueris. Ad quam legem vide quæ dico.

ARTEMIVS, sub Valentiniano Sen. sine dignitate, A. D. 364. l. 6. 7. de *Panis.* Dat. Naïffo & Altino l. 21. de *cursu.* l. 6. de *privil. eorum, qui in S. Palat.* l. 2. de *Officio Rectoris Prouinc.* Dat. Aquileiæ. Fuit autem hoc anno 364. Corrector Lucaniæ & Brittiorum, ut docet l. *unic. de privil. apparit. Mag. potestatis.* Dat. Aquileiæ. & Acc. SALERNI. vid. notas ad d. l. Vicarius Hispaniarum A. D. 369. l. 1. de *discussoribus* & A. D. 370. l. 2. de *tabulariis.* Dat. Triu. Alius ab hoc Artemius Dux Egypti, qui & sub Iuliano capite truncatus: de quo Iulianus *epist. 10.* Theodoretus 3. *Ecl. hist. 17.* Chronicon Alex. & Nicephorus. Item alius Artemius Vicarius V. Romæ, sub Constantio, de quo Marcellinus, lib. 17. c. 12.

ASCLEPIADES sub Theodosio Iun. Episcopus Chersonesitanæ ciuitatis A. D. 419. l. *ultim. de panis.* Dat. Constantinop. Vid. Commentar. ad dict. leg.

ASCLEPIODOTVS, sub Theodosio Iun. Comes S. L. A. D. 422. l. 23. de *Palatinis S. L.* Dat. Constantinop. Consul ordinarius cum Mariniano, Anno D. 423. Vide *Chronologiam*, & Pagium in *Crit. ad an. 434. PP. A. D. 423.* Asclepiodoto & Mariniano Coss. l. 35. de *erogat. mil. ann. l. 6. de itinere muniendo:* l. 25. de *Iudeis:* l. 2. de *Terris limitaneis:* ubi titulus ita habet, *Asclepiodoto PP. & Consuli ordinario l. 5. de militari veste:* l. 2. de *fructibus & litium exp. l. 67. de appellationib. l. 9. de reparat. appellat. l. 28. de*

- l. 28. de cohort. l. 3. de adfessorib. Dat. Constantinop. l. 26. & 27. de Iudeis: l. 22. 23. 24. de Paganis: l. 59. 60. 61. de hereticis: l. 2. de pradiis & mancip. Curial. l. 5. ne Christianum mancip. l. 184. de Decurionibus: l. 14. de priuil. eorum, qui in sacro Pal. Dat. Constantinop.*
A. D. 424. Victore V. C. Cos. l. 7. de testamentis: l. 7. de inoffic. testam. l. 5. de conlat. donat. l. 7. de Cognitor. & Procurator. l. 1. de actionib. certo temp. fin. Data Constantinop.
A. D. 425. l. 5. de Spectaculis.
- ASELLA** vel potius **ASELLVS**, sub Gratiano, Valentiniano & Theodosio A. D. 379. *l. 1. de Palatinis S. L. Dat. Sirmio.*
 An hic Fl. Eugenius *Afellus* Præf. Vrbi in vet. inscript. Romæ in Basi columnæ, apud Gruterum *CXCIII. 6.*
- ASPAR** Consul cum Ariouindo A. D. 434.
 Ad Asparem Consulem & Patricium est Theodoretus *Epist. 149.* Consule Em. Baronium in *Annal. ad an. cit num. 15, it. ad an. 425. num. 2. & 431. n. 138.* & *Relandum in Fast. ad an. 434.*
- ASTERIVS**, sub Arcadio Comes Orientis A. D. 397. *l. 36. de operibus publicis: l. 7. de Aqueductu.* Iungendæ sunt inter se.
A. D. 398. l. 1. si secundo nups. mulier. Dat. XVI. Kal. Mart.
 Asterii huius Comitæ Orientis hoc ipso Anno 398. imo & mense Februario, meminit Sozomenus, *lib. 8. cap. 2.* (quem locum vide excerptum in *Commentar. ad leg. 36. de Oper. publ.*) vbi eius industria factum narrat, vt Ioannes Chrysostomus Antiochia Constantinopolim transferretur. Quam ipsam rem memorat & Palladius in *vita Chrysostomi*, & Georgius Alexandrinus in *eiusdem vita*, & Leo Imp. in *eius vita*, *cap. 11.* & Simeon Metaphr. *cap. 15.* vbi eum quidem de nomine non designant, verum per *Comitem Antiochie* indicant.
- ATTALVS**, & Attali Tyrannis sub Honorio indicatur A. D. 410. *l. 2. de liturum & itin. custod. & l. 11. 12. de indulg. criminum.*
- ATTICVS** (F. Auitianus) sub Iuliano sine die & Cos. *l. 1. Cod. Iust. de diu. præd. Urbanis.*
- ATTICVS** sub Gratiano, Valentiniano & Theodosio PP. A. D. 384. Richomere & Clearcho Cos. *l. 12. de Iust. l. 1. conlat. Dat. Med. Sub Arcadio & Honorio Consul vna cum Cæsario A. D. 397.*
 Ad hunc *Atticum* extant Symmachi *epistola* quinque *lib. 7.* puta *epist. 30. 31. 32. 33. 34.* qui & *d. epist. 30.* Consulatus eius meminit.
- AVITIANVS** sub Iuliano Imper. Vicarius Africæ A. D. 362. *l. 1. de indulgent. debitor. l. 15. de cursu publ. l. 2. de itinere muniendo: l. 7. Cod. Iust. de edific. priuatis.* Hæ leges inter se coniungendæ sunt. Acceptæque Carthag. A. D. 363. Iuliano & Salustio Cos. Forte ad eundem data *l. 1. Cod. Iust. de diu. præd. Urbanis:* quæ præfert ad *Auiticum.*
Auitiani huius Vicarii (Africæ scilicet) meminit Ammianus Marcellinus *lib. 27. cap. 7.* in gestis Anni 367. Auitianus Comes apud Sulpitium Severum *dialogo. 3. cap. 4.* memoratur.
- AVRELIANVS** sub Valentiniano Sen. Præfectusannonæ A. D. 367. *l. 5. de prædiis nauicular.*
- AVRELIANVS**, sub Theodosio Magno P. V. A. D. 393. Theodosio III. & Abundantio *l. 4. de Senatoribus & glebali collat. l. 11. de annonis ciuicis: l. 29. & 30. de operibus publicis: l. 26. de Prætoribus: l. vltim. Cod. Iust. de Tutoribus & Curatoribus Illustrium.* Dat. Constantinop. *l. 3. de Constitutionibus Principum: l. 130. de decurion. l. 131. eod. tit.* vbi de Antiochia & Tatiano, *it. l. 132. 138. l. 1. de præd. Senator. & quanquam nonnullæ leges hoc*
- anno 393. præferant PP. dignitatem, emendandæ tamen illæ sunt, cum Aurelianus P. V. & Rufinus PP. Orient. fuerit. vide quæ dicta sunt in *Commentar. ad leg. 131. de decurion. & not. h. ad leg. 2. de præd. Senator.*
- Sub Arcadio Imp. PP. A. D. 396. *l. 5. de legitimis hereditatibus: l. 1. vnde liberi.* Data Constantinop. & iungendæ inter se. In *cit. leg. 1.* autem dicitur P. V. PP. A. D. 399. *l. 17. de pænis: l. 2. de Maiuma. A. D. 400. Consul cum Stilichone.* Ad hunc Aurelianus sunt Synesii *epistola 31. 34. 38.* vbi *ep. 31. μεγάλην ἀρχήν* citribuit, eundemque *μεγαλοπρεπέστατον* vocat: eidemque ait omnes ciuitates ob merita gratias agere. Huius eiusdem Aureliani *ἐπαρχ* meminit & Philostorgius *l. 11. Eccl. hist. cap. 6. in fin.* in iudicio de Eutropio Anno 399. vide & Chronicon Alexandr. A. 406. 414. D. 415. De eodem est & vetus epigramma *ἀνθολ. lib. 4. c. 4.* de quo ad *l. 4. de Senatoribus & glebali collat.* Adde & dicta ad *l. 17. de pæn.*
- Aurelianus hic sub Theodosio Iun. Com. (γρ. PP.) Ori. A. D. 415. *l. 1. de Decurion. & Silent. Dat. Constantinop.* In Cod. Iust. editum male, *Com. Ord. pr.* Iungitur in huius legis inscriptione secundo loco inter Vrsium P. V. & Strategium PP. Illyrici.
- PP. II. A. D. 415. *l. vltim. de peculatu: l. 8. de donationibus: l. 10. de indulgent. debitor. l. 4. de pænis:* in cuius leg. inscriptione additur, & *Patricio. l. 22. de Iudeis: l. 57. 58. de hereticis: l. vltim. de patrociniis vicorum: l. 4. seu vltim. de incestis nuptiis.*
- A. D. 416. PP. II. *l. vltim. de Salgamo: l. 21. de Paganis.* PP. P. Post alia. Sine die & Consule *l. 14. Cod. Iust. de omni agro deserto.* Huius Aureliani II. PP. meminit Anno 414. & 415. Chronicon Alexandrinum *pag. 309. Edit. Paris. & pag. 246. 247. Edit. Venet. inter Script. Byzant. ἀπὸ Ἀυρηλιανῶν*, inquit, *δις ἐπαρχ* τῶν ἱερῶν πραιτωρίων καὶ πατρικίς: ab Aureliano iterum Præfecto sacri Prætorii & Patricio.
- AVRELIANVS** sub Arcadio Imp. Procos. Asiæ A. D. 395. *l. 28. de heret. videtur fuisse superioris filius. Vid. not. c. ad dict. l.*
- AVSONIVS** sub Gratiano PP. (Galliarum) A. D. 378. *l. 35. de cursu Dat. Triuer.*
 Ausonii Præfecturam Prætorianam indicat Symmachus *l. 1. epist. 12. 16. 20.* ad eum scribens, cuius verba ibi ad Ausonii Consulatum male nonnulli referunt. Ipsemet Ausonius Præfecturam suam memorat, & in *Gratiani actione cap. 17. (al. 12.)* & in *prefat. ad Syagrium v. 36.* & in *Epicedio in Patrem Iulium. v. 42. Præfectus*, inquit, *Gallias, & Lybia & Latio:* ac nominatim Præfecturam Galliarum hoc ipso tempore in dicta *Gratiani actione* ad Gratianum memorat: *Agant pro me gratias voces omnium Galliarum, quarum Præfecto hanc honorificentiam detulisti.* Consul cum Olybrio, A. D. 379. Symmachus quoque huius Ausonii Consulatus meminit *lib. 1. epist. 14. & 15:*
- AVTHARIVS**, vide *supr. Abtharitus.*
- AVXENTIVS** sub Constantio Imp. Præfes Augustamnica A. D. 342. *l. 34. de Decurionibus.* Dat. Antiochia.
- AVXONIVS** sub Iuliano Imper. Corrector Tusciæ A. D. 362. *l. 6. de Numerariis.* sub Valente Vicarius dioceseos Asiæ Anno D. 365. *l. 69. de Decurionibus.* In hac lege perperam Iuretus in Symmachi *epistola 53. lib. 3.* Ausonii nomen reponit.
 PP. A. D. 365. (imo A. D. 368.) *l. 1. de fisci debitorib. l. 2. de militari veste: l. 4. de murilegulis.* Dat. Marcianop.

A. D. 369. *l. unic. de classicis*. Dicitur data Indictione XII. Eaque leg. agitur de classe Seleucena, de Comite Orientis & de fluvio Oronte. *l. 15. de erog. mil. ann.* Dat. Marcanop. Eadem lex relata in Cod. Iust. *l. 4 ejus tit.* & in ea fit mentio Botorinorum castrorum. vid. *Commentar. ad dict. l. 15. l. 2. de legitim. hereditat.* Dat. Constantinop.

A. D. 370. *l. 2. de patrociniis vicorum*. Referendam puto hanc legem ad An. 368.

Hic Auxonius plane alius est ab Aufonio, quostamen commiscet Viri Docti, etiam Iuretus. Meminit huius Auxonii PP. qui a Valente Marcianopoli Sallustio PP. suffectus, Eunapius in *vita Maximi p. 109. Edit. Commelin.* Zosimus, *lib. 4 cap. 10.* Philostorgius, *lib. 9. hystor. Eccl. cap. 8. & 11.* cui Modestus in Praefectura suffectus, eodem Philostorgio & Zosimo teste.

AVXONIVS sub Theodosio Magno Proconsul Asiae. A. D. 381. Eucherio & Syagrio Coss. *l. 3. de fide Catholica*. Ethic Auxonius cum Aufonio perperam commiscetur a Iureto *Not. in Symmach. Ep. 53. lib. 3.*

B

BAPPO sub Valentiniano P. V. A. D. 372. Modesto & Arintheo Coss. *l. 21. de Prae. oribus*. Dat. Nafonaci. Bapponis Tribuni meminit Marcellinus, *lib. 15. cap. 4.* in An. 354. Nescio, an idem sit cum nostro Praef. Vrb. Valefius autem ad Marcellin. *loc. cit.* errat, statuens, Bapponem fuisse Praef. Vrb. Constant. in *cit. leg. 21.* enim expressa mentio fit Urbis Romae. vid. *not. a. ad leg. cit.*

BASILIVS sub Gratiano & Valentiniano Iun. Consul (yp. Com. Sa. L.) A. D. 379. *l. 1. qui bonis cedere*. PP. Rom. vid. *Commentarium ad h. leg.* Dicitur autem Comes S. L. A. D. 383. Merobaudes II. & Saturnio Coss. *l. 101. de Decurionib.* Dat. Rom. *l. 40. de appellat.* Dat. loco non addito. Hic est ille Basilus, de quo A. 384. Symmachus, *lib. 10. epist. 47.* Patet autem ex subscriptionibus legum superiorum, eum fuisse Com. S. L. per occidentem.

BASILIVS sub Honorio P. V. A. 395. Olybrio & Probino Coss. *l. 2. de oblatione votorum*. Dat. Med. III. Non. Mart.

BASILIVS sub Arcadio & Honorio Com. S. L. A. D. 407. *l. vltim. de immunitate concessa*, quae lex in subscriptione dicitur, *Prelata literis Viri Illustris Comitibus sacrarum largitionum*. De hoc accipiendum videtur, quod Zosimus scribit *lib. 5.* in gestis Anni 408 *cap. 40.* quem & Hispanum facit.

BASSVS sub Constantino Magno A. D. 313. PP. *l. 3. Cod. Iust. si contra jus* Dat. Kalend. Octobr. Constantino A. III. & Licinio Caes. III. Coss. Forte referenda ad A. 319. PP. *al. P. V. A. D. 316.* Sabino & Rufino Coss. *l. 1. Cod. Iust. de legibus*, III. Non. Decemb.

P. V. 317. Gallicano & Basso Coss. *l. 2. ad L. Iuliam de vi publica*. Dat. VI. Id. Mart. yp. Maji Rom. *l. 7. de appellat.* Dat. VIII. Id. Iun. Sirmio. Item A. D. 319. Constantino A. V. & Licinio Caes. Coss. *l. 8. de appellation.* PP. IV. Kalend. April. Rom. *l. 1. de emendat. servorum*. Dat. V. Id. Maji Rom. *l. 1. de bis, qui a non domino*. Prop. Idibus Iul. *l. 3. ad L. Iul. de vi publica*. PP. Prid. Non. Octobr. Rom. *l. 4. de donationibus*. Dat. Non. Octobr. *l. 23. Cod. Iust. de Procuratorib.* Dat. XIII. Cal. Iul. Bassus hic integro nomine Septimius Bassus fuit. P. V. ab Idibus Maji Anni 317 ad Kal. Sept. 319.

vt discere est ex Notitia veteri Praefectorum Urbis, quam supra edidimus.

PP. A. D. 319. *l. 1. de Tutoribus*. Dat. IV. Id. Octobr. Aquileia. Vid. ibi *not. c.* A. D. 320. Constantino A. VI. & Constantino Caes. Coss. *l. 3. de Episcopis: l. 1. de postulando: l. 2. Cod. Iust. de adfessoribus*, qua leg. agitur de Praesidibus. Male ibi P. V. editum.

P. V. (yp. PP.) A. D. 321. *l. 3. de temporum cursu: l. 1. si pendente appellat. l. 3. de maleficiis: l. 1. de legitimis heredit. vid. not. b. ad cit. leg. 3. de temp. curs.* PP. sine die & Coss. *l. vltim. Cod. Iust. de ordine cognit.* Hic idem Bassus videtur, cuius meminit Porphyrius in *Panegyrico carm. 11.*

BASSVS sub Constantino Magno Vicarius Italiae A. D. 326. *l. 1. si quis eam, cuius tutor*. Retraho hanc leg. ad A. 320. Vide *Commentarium*. Eodem anno ad Bassum data *l. 2. de hereticis* Spoletii, dignitate non addita. Dicitur autem, Praefectus Pratorio, expansis literis A. D. 327. *l. vlt. Cod. Iust. comminationes, epistolas*. Subscriptio habet, *Constantio A. VI. & Maxim.* quae emendanda ex Fastis. A. D. 329. *l. 2. de integri restitutione*, data ad Bassum, dignitate non addita. Verum in Cod. Iust. *leg. 5. de temp. in integr. rest.* quae ex hac desumpta est, additum PE. P. recte; nam colligimus ex ipsa lege & eius subscriptione, eum tum fuisse Praef. Præt. Ital. Occurrit A. D. 330. *l. 2. finium regund.* data ad Bassum P. V. verum id stare non potest, cum eo anno Petronius Probianus P. V. fuerit. Restituendum ergo ibi PE. P. aut in lege Consulatus emendandus est. Vid. ibi *not. c.* Prius malo, cum etiam sequente Anno 331. Bassus Praefecturam gesserit, docente *l. 3. de liberal. caus. l. 1. de Off. Praef. Pratorio*.

Consul cum Ablatio Anno Domini 331. vid. *Chronolog.* Vbiq. Anno 327. 329. 330. 331. retinendum vel restituendum P. P. neque enim Bassus per eos annos Praefectus Urbis fuit, verum alii, quos memorat vetus Notitia Praefectorum Urbis.

BASSVS sub Honorio Imp. Consul cum Philippo Anno D. 408. Vide Fastos Cl. Relandi.

BASSVS sub Valentiniano III. Caesare Comes R. P. 425. *l. 64. de hereticis: l. 47. de Episcopis*. Dat. Aquil. Vid. *not. c. ad hanc leg.* Videtur senim rescribendum PE. P. Sub Valentiniano III. Imp. PP. 426. *l. 1. de conductor. & hominibus domus Augusta. l. 3. seu vlt. de libertis: l. 7. de Apostatis: l. 28. de Iudais*. Dat. Rauennae. Sine die & Coss. *l. 21. Cod. Iust. de nuptiis, & l. 14. Cod. eod. de dignitat.*

An. D. 431. Consul cum Antiocho. Integro nomine Anicius Bassus dicitur, eratque ex familia Anicia Romae hoc tempore clarissima. Vid. *Pag. in Critic. ad an. cit. & Chronolog.*

BATHANARIVS, sub Honorio Imp. Comes Africae Anno D. 401. Vincentio & Frauita Coss. *l. 18. de bonis proscriptorum*. Meminit huius Bathanarii Comitibus Africae Zosimus, *lib. 5.* in gestis Anni 408. *cap. 37.* qui eum τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ Λιβύῃ στρατιωτῶν (ἡγούμενον) id est, Comitem Africae, dixerit facit. Cuius & uxorem Stilichonis sororem fuisse ait: eidemque, post Stilichonem caesum, occiso Heraclianum in ea dignitate suffectum scribit.

ÆLIA Bauonia sub Valentiniano Sen. 355. *l. 6. de passis*. Inter cetera.

BAVTO Consul cum Arcadio A. I. Anno D. 384. Huius Consulatus Bautonis meminit Symmachus ad eum scribens, *lib. 4. epist. 15.* ad quem alteram quoque epistolam scribit, puta 16. & Augustinus *lib. 3. contra literas Petilian.* c. 25. De hoc Bautone Franco dixi ad Philostorgium *lib. 11. cap. 12*

6. egit & Valesius lib. 2 de gestis vet. Francorum
pag. 62. 63. 64. Iuretus in Symmacchi lib. 4. epist.
15. & Pagius in Critic. ad Annal. Baron. ad an.
395. num. 3.

BENAGIVS, sub Theodosio Iuniore Melloproximus, ut videtur Scrinii Memoriarum A. D. 416. l. 17. de proximis. Dat. Constantinop.

BENIGNVS sub Honorio Imp. Vicarius Urbis Romæ A. D. 399. l. 162. de Decurionibus: l. ultim. quibus equorum vsus.

A.D. 400 l. 26. de *susceptoribus*. Videtur antea Praeses fuisse Sardiniae, de quo Symmachus, *lib. 9 ep. 39.*

BERONICIANVS vide *infr. Veronicianus.*

Bonosvs sub Constantio Imp. Magister Equi-
tum (militum *in aliis*) A. D. 347, l. i. de bonis
militum, Dat. Hierapoli. vid. not. b. ad leg. cit.

BONOSIANVS sub Honorio Imp. P. V. A. D. 409.
l. ult. de decuriis Urbis Romæ & A. D. 411. l. 48.
de operibus publ. Dat. Rau.

BRAXIVS sub Constantio Imp. Proconsul A. D. 356. in subscriptione l. g. & g. de Praetorib. Dat. Med. *Letta a Braxio Proconsule.* Vide Commentarium ad dist. leg. ibique coniecturas de Proconsulis dignitate.

BVBVLVS sub Valentiniano III. Comes Spectabilis,
Legatus Proconsularis Prouinciæ A. D. 429. l.
186. de *Decurionib.* Dat. Rau. Eiusdem mentio
fit eodem Anno 429. l. 34. de *annona & trib.*
(vbi tamen male editum est, *Bubulus*) quæ data
est *ad Celerem*, Proconsulem scilicet Africæ.

BULEPHORVS, siue Bulephorus, Rationalis summæ rei. Dat. XVI. Kal. Mart. Licinio Coss. l. 7. Cod. Iust. ubi *causæ fiscales*. Sed hunc longe diuersum ab eo esse oportet, qui sub Valentiniano Imp. Consularis fuit Campaniæ. A.D. 364. l. 1. *quorum usus interdicitur*. l. 2. *quibus eorum usus*. Item A.D. 365. l. 24. *de cursu publico*. Forte emendanda in Cod. Iust. subscriptio.

C

CÆCILIANVS sub Constantio PP. A. D. 359. l. 47. de Decurionib. Verum error ibi admissus, vid. not. c. ad dist. leg. Sub Honorio Imp. Vicarius A. D. 404. l. 4. Cod. Inst. de adfessoribus. Forte hic est, ad quem extat Symmachi epist. 47. lib. 9. cuius sine ludicem extat fuisse indicat. PP. A. D. 409. Honorio VIII. & Theodosio III. Coss. l. 8. Cod. Inst. de defensorib. ciuit. vbi male editum Cæcilio PP. l. vlt. de maleficus: l. vlt. de abolitionib. l. 5. & 6. de exhibendis reis: l. 7. de custodia reorum: l. 2. vt intra annum crim. act. l. 3. de superexactionib. l. 1. ne pastoribus dentur: l. 13. de fide testium. Eiusdem quoque fit mentio Anno 414. l. 33. de erogat. mil. ann.

Meminit huius Cæciliani PP. ingessis Anni 309.
Zosimus lib. 5. ὁνῶρε παλαύσας ἐθεώδωρον
τῆς τῶν ὑπάρχων ἀρχῆς Κεκιλιανῶ ταύτην παρί-
δωκεν, Honorius, Theodoro Præfectura Prætori-
ana dejecto, Cæciliano eam tradidit, vbi Interpres
Præfecturam Vrbanam, male vertit. Hic paulo
ante a Senatu Romano ad Honorium Imp. mis-
sus fuerat Rauennam, vna cum Attalo & Maxi-
miano, deplorando Vrbis Romæ statui, Zosi-
mus, d. loco. Ad hunc quoque extat Augustini
Epistola 299. liv. 151. Edit. Benedictin. vbi perpe-
ram Præfes vocatur. Hic & Præfectus annonæ
antea fuisse videtur: de quo Symmachus, lib. 3.
epist. 36.

COELESTINVS sub Constantio Imp. Consularis
Beticæ A. D. 357. l. 3. *de bonis proscriptis.*

CÆSARIUS sub Valente Imp. Comes R. P. A. D.
364. l. 8 *de jure fisci.*

Gregorii Nazianzeni frater hic fuit: cui is ex-
probrat *epist.* 17. seu 51. quod honorum & pecuni-
arum amore delinquit Comes R. P. factus fuerit:
non tamen sub Iuliano, quod nonnulli censent,
& in his etiam Baronius. Patet enim ex *Orat.*
Io. Nazianzeni in laudem *Cæsarii* pag. 167. 168.
eum a Iuliano, ut Christianum, & tum Constan-
tinopoli inter Archiatros principem locum tenen-
tem, magno fuisse odio exceptum. Sub Valente
postea Com. R. P. fuit, quod probat laudata *oratio*
Io. Nazianzeni pag. 169. Edit. Colon. siv. Lips. apud
Weidm. quo loco eam dignitatem vocat ἡν ὁ πολ-
λοσὴν ἀπὸ βασιλέως ἀρχὴν, potestatem ab Impera-
tore hanc postremam, & in *Carmin*e de vita sua, pag.
6. Tom. 2. Oper. edit. Jac. μέγαν πόνον, rerum pri-
vatarum curam, Auctor etiam vitæ Gregorii Nazi-
anzeni, quæ præmissa est Operibus, num. 20. Cæ-
sarium ait, fuisse, ἐπιμελήτην τῶν δημοσίων, cura-
torem *Theisurorum*, seu *Jauiarum* τῶν δημοσίων
χρημάτων, administratorum rerum privatarum.
Denique Gregorius Nazianzenus *Epistol.* 18. five
32. ad *Sophronium* ὑπαρχον fratris Cæsarii me-
minit, & queritur de direptis eius mortui bonis.
Vide etiam dicta in *Commentar.* ad leg. 8. de jur.
fisci, & si quid errore hypothetarum peccatum
ibi, hinc restituere & emenda. Cæsarium quo-
que hoc tempore cum Procopius tyrannidem ar-
ripuisset, Praefectum Urbis Constantinop. fuisse
ajunt Ammianus Marcellinus, lib. 26. cap. 7. in
gelis Anni 365. Zosimus, l. 4. cap. 6. Ad eundem
extat Basilii *epist.* 362.

CÆSARIUS sub Theodosio Magno Magister Officiorum Anno Domini 389. Timasio & Promoto Coss. l. 49. *de cursu publ.* Dat. Valentia. Hic est ille Cæsarius Magister Officiorum, qui in negotio seditionis Antiochenæ a Theodosio Magno Antiochiam missus fuit: de quo Theodoretus *lib. 5. cap. 19. Chrysostomus de Statuis ad popul. Antiochen.* Homil. 17. *pag. 170. Tom. II. Oper Edit. Benedict.* Ad hunc ipsum Cæsarium Magistrum super hac ipsa re extat Libanii *oratio 20. pag. 515. Edit. Morelli, Sub Arcadio PP. A. D. 395. Olybrio & Probino Coss. l. 27. de hæretic. l. vnic. de grege dominico. Dat. Constantinop. l. 150. de Decurion. Dat. Constantinop.*

A. D. 396. Arcadio IV. & Honorio III. Coss.
l. 14. & 15. de bonis proscriptis. l. 1. de jure liberorum :
l. 2. de prædiis Senatorum : l. 9. de indulgent. crimi-
nium : l. 14. de Paganis, Dat. Constantinop. l.
34. l. 35. de operibus publicis. PP. Regio. l. 7. de
proximis : l. 10. de Agentibus : l. 6. de Apostatis.
Dat. Constantinopol. l. 21. de erogat. mil. ann. l.
31. 32. de hæretic. l. 1. de Maiuma, Dat. Constani-
tinop.

A. D. 397. Cæsario & Attico Coss. l. 1. de ambitu. l. 1. de superexact. l. 9. & 10. de proximis: l. 8. de Senatoribus & glebali collation. l. 13. de Iudeis: l. omnes, de his, quæ administr. Dat. Constantinop. A. D. 398. Honorio A. IV. Eutychiano Coss. l. 32. de Episcopis.

A. D. 400. Stilichone & Aureliano Coss. *l. i. de
adfectu*ribus Dat. Constantinop.

A. D. 401. Vincentio & Frauita, l. 62. de *curfu publ.* Ad hunc Cæſarium PP. data l. 2. *Cod. Iuſt. de alluuiionibus*, ſine die & Conſule, quæ tribuitur Arcadio, Honorio & Theodoſio. Agitur *en leg. de Nili fluminis inundatione*. Cæſarii etiam nomen præſertunt nonnulli Codices in l. 4 *Cod. Iuſt. de diuerſ. præd.* qua de fundis templorum agitur. Huius Cæſarii PP. qui Ruſino ſucceſſit, meminit Philoſtorgius l. 11. *cap. 5. hiſtor. Eccleſ.* Conſul fuit cum Attico Anno D. 397. GOTHOFREDVS. De Conſulatu Cæſarii in *Chro-nologia*, diximus. Parvinius Cæſarium inter *Flavios*

pro retulit, sed nulla auctoritate, notatus ideo a Cl. Reinesio *Ep. 69. ad Rupertum.* Idem Reinesius ibidem hoc marmor producit,

ROMAE.

MATRE DEVM. MAGNAE.

IDAEAE. SVMMAE. PA

RENTI. HERMAE. ET. ATTIDI.

MENOTYRANNO. INVICTO

CLODIVS. HERMOGENIANVS.

CAESARIVS. V. C.

& eius auctoritate Consuli Caesario adserit nomen familiae. Verum, quamvis & ipse in ea olim opinione esset, cum Chronologiam restituerem, iam tamen alia omnia sentio. Fuit enim Caesarius noster sine dubio in Oriente natus, ubi & honores gessit, quod vides ex iis, quae hic Gothofredus cumulat. Caesarii etiam nomen in Oriente frequens fuit, quod testantur plurima Graecorum Patrum loca, & fidem facit Caesarius, Gregorii Nazianzeni frater, de quo paullo ante. Marmor autem a Reinesio productum, ad Occidentem pertinet, ubi *Clodii, Hermogeniani*, & cum iis coniuncti *Olybrii*, innouerunt, & honoribus gestis explenderent, quod Index Gruterianus docebit. Miror, Cl. Pagium in *Critic. ad Annal. Baron. ad an. 397. num. 1.* statuisse, liquere ex Chronico Alexandrino, Caesarium nostrum fuisse Consulem Orientalem & Praefectum. Verum quidem est, in Chronico laudato *pag. 319. Edit. Paris. & pag. 254. Edit. Venet.* ad Consulatam Marciani & Adelpii, anno 451. legi, Caesarium Consulem καὶ ὑπαρχον (quod interpretatur Pagius, *Praefectum Urbis*) struxisse Constantinopoli templum in honorem Sancti Ihyrsi: sed bene monuit Cl. du Fresne in *Observat.* hunc Caesarium longe alium esse a nostro, qui an. 397. Consul in Oriente prodit, obdiversissimam temporum rationem, & obscurum esse, quis ille Consul & Praefectus, ab auctore Chron. Alexandr. laudatus, fuerit, cum hac tempestate nullus in Fastis hac nomenclatura Consul occurrat.

CALLEPIVS, sub Constante Rationalistrum Provinciarum Anno D. 340. *l. de petitionibus.* Dat. Naisso.

CAMENIVS, sub Valentiniano Iun. Vicarius Africae. A. D. 381. *l. 84. de Decurion.* Vid. ibi not. b. & observa. Carterium, quem laudat Symmachus, forte reponendum esse.

CASSIVS, sub Constantino Magno P. V. A. D. 316. *l. 3. de donation.* Hic est Iulius Cassius, qui vice Septimii Bassi P. V. cognovit ex die 3. Idus Iulii in Idus Augusti, ut refert Verus Notitia Praefectorum Urbis Anno 318.

CASTIVS A. D. 424. Consul cum Victore. Vid. Pagium *Critic. ad Annal. Baron. an. cit.*

CATAFRONIVS, sub Valentiniano Imp. Vicarius Italiae A. D. 370. *l. 31. de cursu publico: l. 2. ne opera a conlat.*

Sine dignitate A. D. 377. *l. 24. de Episcopis.*

CATERIVS sub Gratiano, Valentiniano & Theodosio Comes S. L. A. D. 379. *l. 3. de Palatinis S. L.* Dat. Bauxare.

CATVLLINVS sub Constantino Magno sine dignitate A. D. 314. *l. 2. de appellat. l. 1. quorum appellat.* *l. 1. de penis.* Vide ibi not. b. qua probatur, hoc anno fuisse Consulem Byzacenae Proconsul Africae sine Anni 315. *l. vnic. de frumento Karthag.* Anno 316. *l. 2. de donationibus.* Aconius Catullinus vocatur bis ll. Anno 317. *l. 1. de vi publica.* A. D. 318. *l. 4. Cod. Iust. de dilationibus:* A. D. 319. *l. 1. de extraordin. num.* Sed referenda forte haec leges ad annum 315. Vid. not. d. ad d. l. leg. 1. Sub Constante Vicarius Asri-

Tom. VI. Pars II.

ca. A. D. 338. *l. 24. de Decurionibus.* Acc. Karthagin. Aconius Catullinus vocatur hac leg.

l. 26. de Decurionib. Catullinus simpliciter hac leg. vocatur.

l. 2. de honor. codicillis. Aconius simpliciter vocatur hac leg. & dicitur Acc. Thamugadi, quae urbs Mauritaniae Tingitanæ est.

l. 5. de operibus publ. ubi inscriptio sic habet: *Huue Catuline K. NB.*

A. D. 339. *l. 4. quorum appellationes.* Catullinus simpliciter hac leg. Ad Catullinum Vicarium data *l. 7. Cod. Iust. de excusat. muner.* sine die & Consule, quae Constantini nomen male praefert. PP. A. D. 341. *l. 1. de tabulariis: l. 31. de Decurionibus.* Eadem hac lex est, verum his repetita.

P. V. A. D. 342. *l. 3. de Paganiis.* Aconius Catullinus P. V. fuit a pridie Nonas Iulias Anno D. 342, ad 3. Idus April. 344. ut testatur verus Notitia Praefectorum Urbis. A. D. 349. Consul cum I. D. mentio. Huius Aconii Catullini ex Praef. Cii & Consulis ordinarii mentio fit in veteribus Inscriptionibus, memoriae filiae eius Fabiae Aconiae Paulinae, dicatis, apud Gruterum CCCIX. 2. 3. 4. in quatum prima, ACONIVS CATVLLINVS, in secunda, ACO CATVLLINVS, & in tertia, C. CATVLLINVS, appellatur. Onuphrius quidem in Fastis, observante Pagio in *Critic. ad an. 349. num. 1.* probare voleit, Aconem Fabium Catullinum, integro nomine fuisse dictum, sed cum lapides variant, Codexque noster Aconii nomen expresse praeferat, non Aconem, sed Aconium appellatum, existimaverim.

Sub Constantio Aug. Anno D. 354. occurrit Catullinus Proconsul Africae in *l. 3. Cod. Iust. ad SC. Tertullian.* an is idem cum Aconio Catullino sit, non liquet.

CATVLLINVS sub Honorio V. C. eius mentio fit Anno 412. *l. ultim. de iure liberorum.* Dat. Rau.

CILER, sub Valentiniano III. A. D. 429. *l. ultim. de appellation.* Dat. Rau. Dignitatis quidem titulus hac lege omissus est, sed suppleri facile potest: agitur enim ea de Proconsule. Vid. ibidem not. b. *l. 34. de annona.* Agitur hac leg. de Africano possessore, & de Capitolio. Proconsul Africae eodem anno, expressis verbis dicitur, *l. 185. de Decurionibus*, ex qua desumpta *l. 2. Cod. Iust. de apochis publicis.* Item *l. 186. de Decurionibus*, ex cuius legis posteriore parte desumpta est *lex 17. Cod. Iust. de omni agro deserto.* Ad hunc extant duae Augustini epistolae: puta *epist. 210 & 237. liv. Ep. 56. 57. Edit. Benedicim.*

CELSIVS, sub Constante PP. A. D. 338. *l. 4. de petitionibus honor.* Dat. Viminaci.

Sine dignitate A. D. 339. *l. 27. de Decurion.* Dat. Treu. Inscripção sic habet, *Have Celsine K. NB.* In ea leg. fit mentio Karthaginis & Africae.

A. D. 341. *l. 6. de donationibus.* Dat. loco non addito. *Aurelius Celsinus* fuit P. V. a V. Kalend. Martii Anno D. 341. ad Kal. April. 342. ut testatur verus Notitia Praefectorum Urbis.

DOMITIVS CELSVS, sub Constantino Magno Vicarius Africae A. D. 315. *l. 1. ad L. Fabiam.* Vicarius A. D. 316. *l. 1. de officio omnium Iudicum.* Ad hunc Domitium Celsum Vicarium Africae extat Constantini Magni epistola adversus Donatistas: ut & altera ad eundem Petronii Praefecti Praetorio, quas a P. Pichoe elatas Baronius refert Anno 314. n. 66. & n. 70.

CEREALIS sub Constantino Magno Praefectus annonae A. 328. *l. 1. de mensis oleariis.* Data Nicomediae, & Accepta Romae.

Sub Constantio P. V. A. D. 352. *l. 9. quorum appellat. l. 5. de Paganiis, l. 2. de indulg. crimin.* Neratius hic Cerealis P. V. fuit a 6. Kalend. Octobr. 352. ad 6. Idus Decembr. Anni 353. ut refert verus

M

auctor

auctor Notitiæ Praefectorum Urbis. Meminit huius Cerealis Praefectura Am. Marcell. lib. 14. cap. 11. Fit & mentio in veteribus inscriptionibus apud Gruterum CCXXXI. 3. & CCLXXX. 6. CCCXXI. 3. Fabrett. Inscript. p. 706. Boissard. Antiq. Rom. Part. 3. pag. 109. Contelor. de Praef. Urb. pag. 57. Reinesius class. XX. Inscript. CXXXI. pag. 229. Baronius in Annal. ad An. 353. num. 9. ubi pariter ut in Notitia Praefectorum Urbis, integro nomine *Neratus Cerealis* vocatur. Vetus Interpres Iuvenalis ad Satyræ X. v. 24. 25. eius meminit his verbis: *Vsq̃ue ad Cerealem Praefectum in foro Trajani arcas habuerunt Senatores, in quibus argentum aut pecunias tuius deponerant. &c.* Consul cum Datiano A. D. 358. Vide Chronolog. & Relandum in Fast. de Cereali Coss. idem Marcellinus d. loco, & Hieronymus in Epitaphio Marcellæ. Ep. 96. Cerealis etiam meminit Symmachus lib. 10. ep. 53.

CHILLO, sub Valentiniano Imp. Vicarius Africae, A. D. 374. l. vlt. de excusat. artificum. A. D. 375. l. 16. de susceptoribus. l. 7. de prædiis nauicular. Proconsul Africae, ut expresse innuit dist. l. 7. Chilonis ex-Vicario meminit quoque Ammianus Marcellinus, lib. 28. cap. 1. ubi consule Doct. Valesium, qui probat, Chilonem hunc iam an. 374. fuisse Proconsulem Africae, mendosamque esse inscriptionem l. vlt. de excusat. artif. cum ex Marcellino clarum sit, eum iam anno 369. vel 370. sub Olybrio PV. ex-Vicario fuisse. Adde not. b. ad l. vlt. de excusat. artif.

CHRONOPIVS, sub Valentiniano Imp. Episcopus A. D. 369. Mentio eius in l. 20. quorum appellat. non recip. quæ lex data est ad Claudium P. V. (yp. PC. Afr.) Vid. Comment. ad cit. leg. 20.

CLAUDIANVS sub Arcadio Comes Orientis A. D. 396. l. 11. de Iudeis. Hunc eundem cum Claudiano Poeta, putat Seldenus de iure naturali gentium, &c. lib. 2. cap. 2. & 9. pag. 243. Vid. not. b. ad leg. cit.

CLAUDIVS, sub Constantino Magno Praefes Daciae A. D. 321. l. 2. de inoffic. testam.

CLAUDIVS, sub Constantio Imper. Praefectus annonæ Alexandriae A. D. 349. l. 3. de Susceptorib.

CLAUDIVS, sub Valentiniano Sen. Proconsul Africae A. D. 368. l. 18. de Episcopis. Dat. Triu. l. 12. de Pistoribus. Dat. Triu. Male, hæ duæ leges ad Annum 365. referuntur. Possis & eas referre ad Annum 370. Vide, quæ dixi not. b. ad cit. leg. 18. A. D. 369. l. 6. de Legatis: l. 20. quorum appellationes non recip. Huius leg. inscriptio perperam præfert ad Claudium P. V. loco PC.

A. D. 370. l. 8. de lustrali collatione. Eidem Claudio, ut puto, inscribitur l. 2. Cod. Iust. de priuilegiis domus Augustæ, uti Cuiacius edidit.

P. V. A. D. 374. l. 22. quorum appellationes non recip. Claudii huius P. V. meminit Ammianus Marcellinus lib. 27. cap. 3. & lib. 29. extremo, in gestis Anno D. 374.

CLAUDIVS sub Valentiniano Iun. Consularis Tusciae A. D. 389. l. 5. de denunciatione. Hic Claudius pater est Rutilii Claudii Numatiani, qui in Itinerario ita de eo lib. 1. a vers. 579.

Namque pater quondam Tyrrhenis præfuit aruis,
Fastibus, & Senis credita iura dedit.

Narrabat memini, multos emensus honores,
Tuscorum regimen plus placuisse sibi

Nam neque opum curam, quamuis sit magna sa-
crarum,

Nec ius Quæstura grata fuisse magis.

Ipsam si fas est postponere Praefecturam,

Promor in Tuscos non dubitabat amor.

P. V. sub Arcadio Imp. A. D. 396. l. 8. de proximis: l. 1. de usu sellarum. Dat. Constantinop.

Meminit huius Praefecturae filius eius superiore loco.

CLAUDIVS Plotianus, vide infra Plotianus.

CLEARCHVS, sub Valente Imp. Vicarius Asiae A. D. 365. l. 1. ne colonus infcio dom. l. 9. de Numerar. Dat. Constantinop. In inscriptione huius legis in Cod. Iust. Edit. Cujac. additum PP. hoc vero Codice omiſſa est dignitatis nota, incertumque, utrum reponendum Vic. Asiae, an Proconsul Asiae, ad quam dignitatem etiam admotus est, teste Eunapio in Vit. Maxim. pag. 106. 107. qui auctor etiam Clearchi Vicarii meminit, ibid. pag. 104. 105. Edit. Commelin. Idem Eunapius in hystor. referente Suida voc. Μερώνιος, reliquit, in Vicarii dignitate Clearcho successisse Mufonium, de quo agit etiam Ammianus lib. 27. cap. 9. & ibi Valesius. In cit. leg. 9. de numerar. forte mutanda subscriptio. Vid. ibi not. l.

P. V. A. D. 370. l. vnic. de iure Italico Urbis Const. Dat. Hierapoli. Huic legi perperam adsignatur annus 365. Vid. not. k.

A. D. 372. l. 7. de annonis ciuicis, l. 2. de studiis liberalibus. l. 20. de Praetoribus. Iungendæ hæ duæ leges, imo & tertia superior. Huius Clearchi P. V. & aqueductus tubique ab eo extructi meminit Socrates, lib. 4. cap. 8. Hieronymus Chronico Anno 374. pag. 187. Thesaur. Tempor. Scaliger ad Clearchum Libanii extant in Cod. Regio epistola decem l. 2. 4. 46. 60. 83. 230. 243. 566. 708. in Latina editione quinque lib. 1. ep. 40. 86. 87. lib. 3. ep. 133. 148. In Editione Cl. Wolfii l. 3. 4. 50. 65. 88. 243. 256. 582. &c. quas vide in Indice. Sub Theodosio Magno P. V. A. D. 382. l. 3. de Aqueductu. Dat. Constantinop. l. 2. & 3. de sententiis ex periculo recit. Dat. Constantinop. legis 3. inscriptio male præfert PP. l. 93. de Decurionibus. Et hic male PP.

A. D. 383. l. 1. vt dignitatum ordo. Dat. Constantinop.

A. D. 384. l. 3. de Senatoribus & glebali coll. Dat. Constantinop. Inscriptio male præfert PP.

Fortè hic idem est, cui inscribitur sine dignitate, sine die & Coss. l. 5. Cod. Iust. de dignitatibus. Agitur hac leg. de Praefecto Urbis. Ad eundem data videtur l. 8. Cod. Iust. de fundis patrimonial. quamvis in vulgatis Editionibus Nedearchi nomen appareat. Agitur in hac leg. de limitaneis fundis per Mesopotamiam & Osdroenam, & ut in quibusdam MSS. est, Sophenam. Sub Arcadio P. V. A. D. 396. l. 30. de hereticis. Data Constantinop. Comes Consistorianus A. D. 399. l. vnic. de Comitibus. Consistor. Data Constantinop. P. V. A. D. 399. l. 16. de lustrali collat. A. D. 401. l. 12. de proximis.

A. D. 402. l. 14. de annonis ciuicis. Dat. Constantinop.

CLEOPATER sub Theodosio Iuniore Praefectus Augustalis A. D. 435. l. 8. de Principibus Agentium in rebus.

CLICHERIVS sub Theodosio Magno Comes Orientis A. D. 381. l. 8. de heret.

COMASIVS sub Arcadio Imp. Vir Spectabilis Comes Consistorianus A. D. 399. l. vnic. de Comitibus Consistorianis. Dat. Constantinop.

CONSTANS Imperator. Vid. Chron. hystor.

CONSTANS sub Theodosio Iun. Magister militum per Thracias. A. 411. vel 412. l. vnic. de lustris Danubii, Theodosio A. V. & qui fuerit nuntiatus. Sed forte ibi reponendum, Theodosio IV. Coss. Vid. Chronolog. Ad Constantem inscripsit Synesius Ep. 27. forte hic idem cum nostro.

CONSTANTIANVS Vicarius diocæseos Ponticae sub Theodosio Magno A. D. 382. l. 42. de cursu publico.

A. D. 383. l. 94. de Decurionibus. l. 12. de exactionibus. l. 10. de hereticis: l. 7. de desertoribus. In hac leg. voca-

vocatur *Constantinus*, & in *l. 10. de heret. Constantinianus*. PP. Galliarum sub Valentiniano Iun. A. D. 389. *l. 8. de infirmis his, quæ sub Tyr. l. 4. de legitimis hereditatib. l. 5. de proximis*. Galliarum vox hac leg. intercidit, quam tamen habet Codex Iustin. ubi earepetita *l. 2. Cod. eod. tit. de prox. & l. ultim. Cod. de offic. diu. Iudicum*. A. D. 390. *l. 50. de cursu publico*. data ad Præf. Præt. Galliar. cuius ibi nomen excidit, & forte reponendum *Constantiani*. Sed cum in Cod. Iust. *l. 13. de cursu*. quæ desumpta ex *d. l. 50.* Flori nomen appareat, vix liquet, quid sentiendum sit.

CONSTANTINVS Magnus Imperator Consul Anno D. 313. cum Licinio III. Anno D. 315. cum Licinio IV. Vid. *Chronolog.* & *Reland. Fastor.*

CONSTANTINVS Iun. Imp. filius Constantini Magni. Vid. *Cbron. bist.*

CONSTANTIVS Imper. filius Constantini Magni. Vid. *Cbron. bist.*

CONSTANTIVS, sub Constantino Magno & Licinio PP. A. D. 315. *l. 1. de cohort. l. 1. de cursu publico*. Acc. Caralis. Sub Constantino Magno PP. 324. *l. 1. de infirm. bis, quæ sub Tyr.*

A. D. 325. *l. 11. de Decurionib.*

A. D. 327. *l. 2. de famil. erisc.* Consul cum Albino A. D. 335. Hic est *Iulius Constantius*, Patri- cius, Constantini Imp. frater, vt testatur *Athanasius Apol. ad Constantium*. Item subscriptio epistolæ Marcoticorum anno 335. scriptæ, quam ex *Tom. II. Concil. general. pag. 458.* refert *Relandus in Fastis* ad an. cit. & *Pagius in Critic. ad an. 334. n. 2.* Hunc Constantium etiam memorat *Auctor incertus de Vita Constantini M. pag. 713.* ad calcem *Ammiani Edit. Gronou.*

CONSTANTIVS, sub Valentiniano Sen. Imp. A. D. 374. *l. 33. de cursu publico*. Dat. Robore. An hic, ad quem scribit *Libanius epist. 713. Edit. Wolff?* Non puto.

CONSTANTIVS, sub Arcadio Imp. Comes S. L. A. D. 399. *l. 15. de Palatinis S. L.* Dat. Constantinop.

CONSTANTIVS, sub Honorio Imp. genere Illy- rius fuit, e Panæo Vrbe. Olympiodorus apud Photium *Cod. LXXX. pag. 194. Edit. Schotti.* Iam inde a Theodosio Magni temporibus militæ muna obiti, teste eodem Olympiodoro *loc. cit.*

1. Magister militum A. D. 412. *l. ultim. de defec- torib.* Dat. Rauennæ. Hac leg. fit mentio Africæ. A. D. 414. *l. 34. de erog. mil. ann.*

2. Consul a parte Honorii Imp. cum Constante Anno D. 414. Occidentalis scilicet, ut testatur Olympiodorus apud Photium *pag. 186. Edit. Schott.* Κωνσταντίος ὑπάτος κατὰ τὴν Ράβενναν προέρ- χεται, μετ' ἧ κατὰ τὴν Κωνσταντινέαν ὑπά- τέως Κωνσταντ. *Constantius Rauenna Consul pro- dit, cum quo Constantinopolitanum Consulatum Constantius gerit.* Vid. *Chronolog.* & *Pagium in Critic. ad an. cit. num. 1.*

3. Comes & Patricius A. D. 416. *l. ult. de infirm. bis, quæ sub Tyrannis.*

4. Consul II. cum Honorio XI. A. D. 417. v. Olympiodorus apud Photium *p. 192. Edit. cit.* ὑπάτος ὁ βασιλεὺς Ὀνώριος προσελθὼν τὸ ἐνδε- κατον, καὶ σὺν αὐτῷ Κωνσταντίος τὸ δεύτερον. *Honorius Augustus undecimum Consul creatus, & cum ipso Constantius.*

5. Consul III. cum Theodosio Aug. IX. A. D. 420. Vid. *Petr. Reland. in Fast. ad an. 414. & Chrono- logiam ad an. 420.* ibique marmor ex *Broweto* adductum subleste fidei.

6. IMPERATOR cum Honorio & Theodosio Iun. A. D. 421. Vid. *Anton. Pagium in Critic. ad An. 420. num. 2. seq.* qui id aduersus *Baronii*

sententiam ex legibus Codicis nostri accurate pro- bat. Adde *Labbeum in not. ad Olympiodorum*, qui de Constantii patria erudite disserit, & *Olym- piodorum* emendat. Huic Constantio nupsit *Placidia Honorii* soror A. D. 417. ex quo matri- monio natus est *Valentinianus III.* Vid. *lauda- tum Olympiodorum.*

CONSTANTIVS, sub Theodosio Iun. Præfectus Vrbi (Constantinop.) A. D. 425. *l. 53. de operibus publicis.* Dat. Constantinop. *l. ultim. de stu- diis liberalibus.* Iungendæ hæ duæ leges. Ei- dem inscribitur *l. ult. Cod. Iust. de officio P. V.* (ubi vocatur *Constantinus*) sine die & Coss.

CRESCENS sub Valentiniano Sen. Vicarius Afri- cæ A. D. 371. *Gratiano A. II. & Probo Coss. l. 17. de annona & tribut.* inscripti sunt *Valentinia- nus, Valens & Gratianus*: & ex ea lege desum- pta est *l. 4. Cod. Iust. de omni agro deserto*, ubi *Crescentius* male dicitur. Ad eundem *Crescentem* Vic. Afr. data est *lex ult. de actorib. & procura- rat.* *Valentiniano & Valente Coss.* non adscri- pto Consulatus numero. Sed ea ad an. 365. re- ferri non potest, cum notum sit ex *dict. l. 17. & ex Ammiano, lib. 28. extremo*, *Crescentem* fuisse *Vicarium Africæ* an. 370. 371. & 372. vti in *Com- mentario ad d. l. ult.* pluribus docui. Hinc emen- dandus Consulatus, rescribendumque, aut, *Valentiniano & Valente III. i. e. an. 370.* aut *Valentin. & Valente IV. i. e. an. 373.* prius tamen malo.

CRESCONVS sub Valentiniano Sen. Comes me- tallorum A. D. 365. *l. 3. de metallis.* Dat. Pa- risiis.

CRETIO sub Constantio Imp. V. C. Comes A. D. 350. *l. 4. de re militari.* Meminit *Ammianus Marcellinus lib. 21. cap. 7.* ingessis Anni 361. & *lib. 26. cap. 5.* Comes hic rei militaris Africæ erat, vt ex *Marcellino* liquet. Vide ibi *Val- lesum.*

CRISPINVS, sub Constantino Magno, sine digni- tate A. D. 315. *l. 2. de Decurionibus.* Item quin- quennio post 320. *l. 10. de appellationibus.*

CRISPINVS, sub Honorio Imp. Comes & Magi- strequitum, A. D. 423. *l. 1. de rei vindicatione.* Dat. Rauennæ.

CRISPVS Cæsar, filius Constantini Magni, A. D. 322. de eo, vt & de *Helena*, agitur, *l. 1. de indulgent. criminum.* Consul I. cum Licinio V. A. D. 318. II. cum Constantino II. A. D. 321. III. cum Constantino II. A. D. 324. Vid. *Chronolog.*

CVRTIVS, sub Honorio Imp. PP. (Italix) A. D. 407. Honorio VII. Theodosio II. Coss. *l. 5. de decuriis Urbis Romæ.* Dat. Rau. A. D. 408. *l. vnic. de officio iudic. ciuil. l. 43. de hereticis*: *l. 19. de Paganis.* Dat. Romæ.

CYNEGIVS, sub Theodosio Magno PP. A. D. 381. *Eucherio & Syagrio Coss. l. 1. Cod. Iust. ne fide- iussor dotium.* Dat. 8. Non. Septemb. Comes S. L. A. D. 383. *Merobaudes II. & Saturnino Coss. l. 12. de priuilegiis eorum, qui in sacro Palat.* Dat. Constantinop. 3. Non. Mart. *l. 97. de Decurionib.* Dat. Constantinop. 8. Idibus Mart. Agitur hac leg. de diocesi *Ægyptiaca*. PP. post *Post- humianum*, qui adhuc PP. erat fine Anni 383. per Sexennium, a medio iam mense Ianuario An- ni 384. ad Annum 389.

A. D. 384. *Richomere & Clearcho Coss. l. 5. de auro coronario*: *l. 23. de operibus publicis*: *l. 13. de hereticis.* Dat. Constantinop. XV. Kal. Febr. *l. 44. de cursu publico*: (*v. & l. 11. Cod. Iust. de cursu publ. quæ ex hac desumpta est.*) *l. 12. de re mili- tati. l. 45. de cursu publico.* Dat. Constantinop. *l. 105. de Decurionib.* Dat. Constantinop. Agitur hac leg. de *Ædifenis & Osdroëna. l. 106. de Decurionib.* Dat. *Heracleæ S. Id. Iul. l. 107. de Decu- rioni.*

rionibus. Dat. Veronæ. Prid. Kal. Sept. l. 5. de *contrab. empt.* Acc. Regio X. Kal. Oct. l. 11. de *metallis.* Dat. Constantinop. 3. Non. Octob. l. 108. de *Decurionib.* Dat. Constantinop. 8. Id. Novemb.

A. D. 385. Arcadio A. I. & Bauto Coss. l. 24. de *operibus publicis:* l. 46. & 47. de *curfu publico:* l. 109. de *Decurionibus:* l. 15. de *accusationibus.* Vbi Cynegius hic laudatur a iustitia & æquitate, l. 9. de *Paganis:* l. 10. de *scenicis:* l. 21. de *annona & tributis:* l. 4. de *adulteriis.*

A. D. 386. Honorio NB. P. & Euodio Coss. l. 9. de *famosis libellis:* l. 47. de *appellationibus:* l. 7. de *sepulchro violato:* l. 3. de *Principibus Agentium in rebus:* l. 48. de *curfu publico:* l. 5. de *Agentibus in rebus:* l. 2. de *Censitoribus:* l. 15. de *instrali collat.* l. 111. de *Decurionibus:* l. 4. de *proximis Comitibus:* l. 1. de *bis, qui ad statuas conf.* l. 22. de *annona & trib.* l. 2. de *usuris:* l. 20. de *susceptoribus:* l. 2. de *fugitiuis colonis:* l. 1. de *prædiis & mancip.* Curialium: l. 21. de *susceptoribus.* Agitur hac leg. de Armenia. l. 115. de *Decurionibus:* l. 7. & 8. Cod. Iust. de *officio Reſtoris Prouinciæ:* l. 7. Codicis eiusd. de *fundis patrimon.*

A. D. 387. Valentiniano A. III. & Eutropio Coss. l. 14. de *Medicis & Proſſoribus:* l. 116. 117. 118. de *Decurionibus.* Fit quoque huius Cynegi PP. mentio hoc ipso anno l. 19. de *petitionibus,* quæ lex inscripta est Senatoribus ciuitatis Alexandrinæ. Vide ibi Commentarium, & quæ de Cynegio ex Zosimo, Idatio, Libanio dicta sunt.

A. D. 388. Theodosio A. II. & Cynegio Coss. l. 14. de *hereticis:* l. 2. de *nuptiis:* l. 5. de *adulteriis:* l. 16. de *hereticis.*

A. D. 389. Timasio & Promoto Coss. l. 5. seu ult. tributa in ipsis speciebus: l. 23. de *susceptoribus:* l. 17. de *cohortalibus:* vbi nominatum Cynegius PP. per Orientem vocatur.

Eidem Cynegio PP. sine die & Coss. inscribuntur Cod. Iust. sex leges. l. 10. Cod. Iust. de *agricolis & censitis:* vbi inter alia mentio fit Armeniæ secundæ, Helenoponti, & Cappadociæ secundæ. l. 1. Cod. Iust. de *colonis Paſſinis:* l. 5. Cod. de *inceſſis nuptiis.* Puto, hanc legem referendam ad Annum 384. eandemque illi cohaſſiſſe, qua *Conſobrinorum nuptiæ* vetitæ. l. 6. Cod. Iust. de *officio Reſtoris Prouinciæ,* vbi de ciuitate Phodiorum agitur & de quinque Urbibus, quæ cæteris potiores erant, l. 11. Cod. Iust. de *curfu publico:* l. 4 seu ultim. Cod. eod. de *mancip. & colon. patrimon.* sine die & Conſule.

De hoc Cynegio PP. Orientis. v. Libanius, *Oratione, κατὰ τῶν εἰσιόντων,* p. 97. 100. Edit. Gothofred. (ſ. pag. 434. 435. *Oper. Iurid. minor.* Gothofred. Edit. Cl. Troz.) vbi dixi. Zosimus, l. 4. cap. 37. 45. Idacius, in *Chronico,* Anno D. 338.

CYRVS sub Theodosio Iun. PP. (al. P. V.) A. D. 426. l. 5. Cod. Iust. de *aduoc. diu. Iudiciorum.* de Cyro PP. sub Theodosio Iuniore Euagrius lib. 1. c. 19. & ad eum Cl. Valeſius.

CYRVS sub Theodosio Iun. Afrodiſienſium Epiſcopus A. D. 436. Mentio eius fit l. ultim. de *annona & tributis.*

D

DAGALAIPIVS sub Valentiniano Sen. Magiſter militum A. D. 366. l. 9. de *Veteranis.* Dat. Veronæ. Dagalaiphus hic antea Comes domeſticorum fuerat ſub Conſtantino, Iuliano, Iouiano: teſtis Ammianus Marcellinus lib. 21. cap. 8. lib. 24. cap. 1. De eodem & lib. 25. cap. 5. cuius inter alios ope, conſilio Valentinianus Imperator factus eſt, teſte Philoſtorgio, lib. 8. cap. 8. Inde

Magiſter militum ſub Valentiniano, Ammianus Marcellinus, lib. 26. cap. 1. 4. 5. idque per Gallias, lib. 26. c. 5. Etiam hoc ipſo Anno 366. Pariſius lib. 27. cap. 2. vide & de eo Zofimus lib. 3. cap. 21. Conſul cum Gratiano NB. P. Anno 366. quem Conſulatum memorat Ammianus lib. 26. cap. 9. Vide Faſtos Relandi & Chronolog.

DALMATIVS. Ad hunc ſub Conſtantino M. A. D. 324. data eſt l. 1. de *bis, qui numero liberor. ſine dignitate.* Conſul cum Zenophilo An. D. 333. Dalmatius Conſtantini M. frater fuit, & Cenſor dictus: ejuſdemque filius eodem nomine Dalmatius dictus, poſtea & Cæſar fuit, in Oriente, puta Syria & Meſopotamia. Vide Athanaſium Apolog. 2. pag. 607. Tom. I. oper. Edit. Commelin. Socratem lib. 1. cap. 27. Chronicon Alexandria. an. 333. & an. 335. Ad Dalmatium, nulla dignitate addita, A. D. 337. data l. 7. Cod. Iust. de *reſpud.* GOTHOFRED. Confundit patrem & filium Gothofredus. L. 1. de *bis, qui numero liberor. data ad Dalmatium Patrem Cenſorem,* Conſtantini M. ex patre tantum fratrem, qui integro nomine Flauius Dalmatius Hannibalianus vocatur, vt probat CAROL. DV FRESNE in *famil. Byzant.* pag. 36. 37. Edit. Venet. & ANT. PAGIUS in *Critic. ad Annal. Baron.* an. 333. num. 1. Lex enim citata, nescio quid redolere videtur, quod ad Cenſoris pertinet officium, vt ipſe Gothofredus in Commentario obſeruat. Ad hunc Dalmatium Cenſorem pertinet Athanaſii locus Apolog. 2. pag. cit. *Κωſταντίνος γράφει εἰς Ἀντιόχειαν Δαλματίῳ τῷ Κηνωπῶ, Conſtantine literas mittit Antiochiam ad Dalmatium Cenſorem,* quem locum de Dalmatio Cæſare, & filio, perperam accepit Socrates hiſt. eccleſ. lib. 1. c. 27. ſcribens: *Βαſιλεὺς γράφει τῷ Κηνωπῶ Δαλματίῳ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας διαγοντῇ, Imperator literas ſcribit ad Dalmatium Cenſorem, fratris ſui filium, qui tum Antiochia in Syria morabatur.* Vide Cl. VALESIVM in not. ad Socratis loc. cit. & ad Marcellin. lib. 14. c. 1. Eundem Dalmatium Cenſorem memorat Chron. Alexandrin. tantum an. 335. non vero 333. vñ Gothofredus putat. Verba Chron. cit. dict. an. 335. pag. 228. Edit. Venet. int. *Script. Rer. Byzant.* hæc ſunt, καὶ Δαλματίον, τὸν υἱὸν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Δαλματίῳ τῷ Κηνωπῶ, & Dalmatium, fratris Dalmatii Cenſoris filium, &c. Dalmatius enim, qui in dict. Chron. ad an. 333. memoratur, filius eſt, non pater, vt ſequentia docent. Etenim reliquit Fl. Dalmatius Hannibalianus, Cenſor dictus, ad quem dict. l. 1. retuli, filios duos, Flav. Iulium Dalmatium, & Flau. Claudium Hannibalianum. Prior an. D. 333. prodiit Conſul cum Zenophilo, vti accurate docuit Ant. Pagius in *Critic. ad Baron.* an. cit. & Carol. du Fresnoy in *familis Byzant.* & probat elegans locus Chron. Alexandrin. ad an. D. 335. pag. 228. *Ἦν δὲ Δαλματίος ὁ υἱὸς Δαλματίῳ τῷ ἀδελφῷ Κωſταντίνῳ τῷ εὐσεβῆς, Στρατηγὸς Ρωμαίων, καὶ ὕπατος, πρὸ τῷ αὐτὸν ἀναγορευθῆναι Καίſαρα. Erat autem Dalmatius filius Dalmatii, fratris Conſtantini Pii, Magiſter Militum Romanorum, & Conſul, priuſquam Cæſaris dignitatem eſſet conſecutus. Hic Dalmatius a Conſtantino M. An. D. 335. Cæſar dictus eſt, vt probat Chronicon Alexandrin. ad an. cit. & Anton. Pagius in *Critic. an. eod. eique, ſi Victorem audimus in Epitom. cap. 41. Thracia, Macedonia & Achaia, ſeu vt habet auctor Geſtorum Conſtantini pag. 716. in Editione Marcellini Gronov. præſectura ripæ Gothicæ, eſt conceſſa.* Gothofredus, Cæſarem in Oriente puta*

puta Syria & Mesopotamia, fuisse scribit, seductus a sepius laudato auctore Chron. Alexandr. qui ad an. 337. hæc reliquit: Καὶ Δαλματίον Καίσαρα υἱόν τῆ ἀδελφῆ αὐτοῦ, ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, ἔτος ἀγόντα καὶ αὐτὸν τρίτον, ὃς Δαλματίου Κεσάρου fratris filium, qui in Mesopotamia & ipse annu tertium regnavit. Verum cum sciamus ex auctore anonymo de Gestis Constantini, alterum Dalmatii Censoris filium Flau. Claudium Hannibalianum a Constantino Regem Regum & Ponticarum gentium constitutum fuisse, & Victor tradat, Hannibalianum hunc, Armeniam nationesque circumsocias rexisse, ipse etiam auctor Chron. Alexandrin. scribat, ad an. 335. Annibalianum Regem appellatum versus Cæsaream Cappadociae missum fuisse; rectius omnino statuimus, consentientibus totauctoribus, Dalmatio Cæsari concessas eas Occidentis provincias, quas supra memoravi. Et ad hunc Dalmatium Cæsarem data est lex dicta 7. Cod. Iust. de repud. Feliciano & Titiano Coss. i. e. A. D. 337. Naissi. Hæserunt enim Constantius & Conitans eo anno, quo Constantinus M. mortuus erat, in Pannonia, diuidendi imperii causa. Inscriptio autem recte habet, Imp. Const. & Dalmatio. Post obitum enim Constantini M. tribus circiter mensibus, antequam diuisum esset imperium, edicta atque leges omnes, Constantini, tanquam superstitis, nomine, inscriptæ sunt, cum nullus alius esset A. in orbe. Legem denique citatam, licet subscriptum diem non habeat, dari tamen oportuit ante V. Id. Septembr. Etenim Imperii diuisio V. Id. Septembr. facta est, Dalmatius autem a Constantii factione, seditione castrensi, fuit occisus, antequam Constantius cum fratribus imperium diuisit. Illustrabit dicta Iulianus orat. 1. pag. 19. Edit. Spanh. Lips. vbi de mora filiorum Constantini in Pannonia perorat: Valesius in not. ad Eusebium lib. 4. de vit. Constantin. M. cap. 71. vbi de honoribus mortuo Constantino M. perinde ac vivo exhibitis, disserit, & Anton. Pagius in Critic. ad annal. Baron. an. 337.

DAMASVS Episcopus Urbis Romæ sub Valentiniano Imp. A. D. 370. l. 20. de Episcopis. Lecta in Ecclesiis Rom. & sub Theodosio Magno A. D. 380. l. 2. de fide Cathol. vbi consule Commentarium.

DARDANVS sub Honorio Imp. PP. Galliarum A. D. 409. l. 171. de Decurionib. Ad hunc Dardanum extat Hieronymi epist. tom. 4. fol. 29. & 30. siu. pag. 47. Edit. Francf. Tom. III. vbi in fine duplicem eius Præfecturam memorat. De hoc eodem Dardano PP. Galliarum Sidonius Apollinaris, lib. 5. epist. 9. ad quam Sirmondus veterem inscriptionem protulit, & Prosper in Chronico an. 413. Gestit hic Dardanus iterum Præfecturam an. D. 413. docentibus Olympiodoro apud Photium Cod. LXXX. in gestis an. 413. pag. 186. Edit. Schotti, & Prospero ad an. cit. in rebus Iouini Tyranni. Vide notas ad dict. leg. 171. de Decur.

DARIVS sub Theodosio Magno Consul. (siue Com. S. L.) A. D. 382. l. 91. de Decurionibus. Data Constantinop. Vide not. b. ad dict. l. 91.

DARIVS sub Theodosio Iun. P. P. A. D. 436. l. vltim. de annona & trib. Dat. Apameæ. In hac lege fit mentio Cyri Afrodicensium Episcopi, l. vltim. de Indictionibus. Dat. Apameæ. PP. Orientis A. D. 437. l. 4. seu vltim. de Decurionib. & Silentariis. Ad Darium V. illustrem extat Augustini, (qui decessit A. 430.) epist. 262. 264. & ipsius Darii ad Augustinum epist. 263.

DATIANVS V. C. Patricius sub Constantino Magno A. D. 315. Eius fit mentio in l. 1. de annona & tributis. In Vita Sylvestri Pontif. apud Anastasium Tom. VI. Pars II.

stadium pag. 8. Edit. Venet. mentio fit Domus Datiani in ciuitate Antiochia, quam obtulit siue donauit Constantinus M. B. Petro. memorat etiam Prudentius hymno 5. v. 130. seu in passione Vincentii, Datianum, & alius occurrit in Martyrolog. 22. Ian. Sed an sit idem cum eo, cuius extat memoria in citata l. 1. incertum est. Alius est Datianus, qui sub Constantio Imp. fuit Comes, magnæ apud Imperatorem auctoritatis, qui per epistolam Athanasium hortatus est, vt vocatus ad Constantium veniret, teste Athanasio ad solitar. vit. ag. pag. 823. Tom. 1. Oper. Edit. Lips. De eo etiam agit Epiphanius hæres. 71. num. 1. pag. 829. Tom. I. Oper. Edit. Colon. apud Ierem. Schrey. Fuit hic Consul cum Cereale an. D. 358. Vid. Chronolog. Anton. Pagium ad an. cit. & Cl. Valesium in not. ad Socrat. hist. Eccles. lib. 2. cap. 39. Huius Datiani Patricii etiam meminit Iouiani & Valentiniani Impm. rebus Philostorgius lib. 8. c. 8. Fuit hic inter amicos Libanii Sophiste, probante Valesio ad Socratem loc. cit. hinc & de eodem accipio Libanium orat. inedit. ὑπὲρ Θαλασσίῃς, vbi inter eos, qui sub Constantio a sordidis penne natalibus ad summum honoris fastigium peruenere, Datianum citat. Consule, quæ dicta sunt in Commentario ad dict. leg. 1. de annon.

DECIVS, sub Honorio P. V. A. D. 402. l. 15. de tyronibus. Dat. Rau. Ad hunc Decium extant 25. Symmachi epistolæ lib. 7. ab epist. 35. ad 59. inclusivæ, qui de honoris gradu Præfecturaque eius Urbana indicium facit epist. 47. 48. 50. Inque ea Flauiani successorem eum fuisse, d. ep. 50. Hunc quoque Macrobius collocutorem inducit.

DEMETRIANVS, sub Valentiniano Sen. Præfectus annonæ Africæ A. D. 369. l. 12. de nauiculariis. Sinedie & Coss. l. 2. de naufragiis. Acc. Aquileiæ. Lecta actis.

DESIDERIVS, sub Theodosio Magno Vicarius Asiæ A. D. 383. l. 1. vt intra annum trim.

DEXTER sub Theodosio Magno Comes R. P. A. D. 387. l. 1. Cod. Iust. ne rei dominicæ vel templorum. Sub Honorio PP. A. D. 395. l. 53. de cursu publico. Dat. Med. l. 1. de indulg. debitor. Dat. Mediol. Hac leg. mentio fit Campaniæ. l. 2. si quis pecun. const. l. 54. de cursu publico: l. 5. de executoribus: l. 148. de Decurionib. Dat. Med. l. 27. de Prætorib. Dat. Brixia. Dextri huius PP. meminit Hieronymus 2. Apologia aduersus Rufinum fol. 101. D. siu. pag. 151. Tom. II. Oper. Edit. Francf. apud Gensibium. Ante annos ferme decem cum Dexter amicus meus, qui Præfecturam administravit Prætorii, me rogasset, &c. Hic idem est, quem idem Hieronymus libro de scriptorib. Eccl. (quem scripsit is Anno 392. vt testatur cap. vltim.) clarum apud sæculum vocat, si deique deditum, eundemque ad se omnimodam historiam texuisse scribit.

DIODORVS sub Theodosio Magno Episcopus Tar-sensis A. D. 381. l. 3. de fide Catholica.

DIAGENIANVS, sub Honorio Imp. V. C. Tribunus voluptatum A. D. 413. & 414. l. vltim. de scenicis. Dat. Rum. (vel Rau.) Acc. a Tribuno voluptatum Karthagine.

DIONYSIVS sub Constantino Magno Vicariam Præfecturam agens A. D. 314. l. vltim. Cod. Iust. de longi tempor. præst. qua pro lib. leg. 8. Cod. Iust. de iudiciis. & A. D. 328. l. 4. de famosis libellis. PP. Tyro.

Hic ille Dionysius Comes est, qui in Synodo Tyria sub Constantino Magno præfedit, Anno 335. de quo Athanasius, Apologia 2. p. 581. vbi 618. 619. Edit. Commelin. & pag. 797. sequ. Edit. Lips.

Constantini Imp. epistola ad Synodum Tyri apud Auctorem *vita Constantini*, lib. 4. cap. 42. Socrates, lib. 1. cap. 28. Theodoretus, l. 1. cap. 29. Sub Constantio A. D. 339. l. 4. de maternis bonis PP. Heliopoli l. 8. Cod. Iust. qui admitti ad bonorum possess. iungenda inter se sunt hæc leges.

DIONYSIVS Cof. in Oriente A. D. 429. Vid. *Chronolog.* & Pagium in *Critic.* ad an. cit. P. Relandum in *Fast.* b. 2. In capite 176 Synodici aduersus Tragediam Irenæi, dicitur *Præses utriusque militie & Exconsul*, & apud Priscum pag. 47. Edit. Reg. & pag. 32. Edit. Venet. Tom. 1. Script. Rer. Byzant. habetur, eum fuisse ex Scythia oriundum, ac Legatum missum ad Rouam Hunnorum Regem, Attilæ decessorem, cum iam antea Consulatum gessisset.

DIOTIMIVS vel Diotimus sub Honorio PC. Africæ, A. D. 405. l. 2. de religione: l. 62. de appellation. A. D. 405. l. 39. de hereticis: cuius inscriptio sic habet, *Diotimo suo salutem*.

DOMETIVS Dracontius, vide *infra* Dracontius.

DOMINATOR sub Honorio Vicarius Africæ A. D. 599. l. 35. de hereticis. Proconsul Africæ sine die & Consule, l. 2. Cod. Iust. de apparitoribus Proconsulis.

DOMINVS, (f. *Domminus*,) sub Arcadio Primicerius Officii S. L. A. D. 408. Fit eius mentio l. 19. de Palatinis S. L. Dat. Constantinop.

DOMITIVS Celsus Vicarius, v. *supra* Celsus.

DOMNVS, Consularis Sicilia sub Valentiniano Sen. A. D. 367. vel 368. l. 29. de cursu publico. Domnum quendam commendat Libanius, lib. 3. epist. 261. ex editis Latinis. Ad eundem scribit epist. 277. lib. cit. vbi eum Iurisconsultum fuisse ostendit, & inter Regias epist. 80. v. & epist. 769. Consule Indicem Edit. Wolffii, & omnes ad Domnum datas epistolas inuenies, atque ea lege, quæ Cl. Wolffius ad Ep. 1124. notauit.

DONATVS sub Honorio Proconsul Africæ A. D. 408 l. 19. de penis & l. 44. de hereticis: cuius inscriptio sic habet, *Habe Donate*. K NB. Ad hunc Donatum Proconsulem Africæ extat Augustini epistola 427. (quæ ad l. 44. de hereticis interpretationem omnino pertinet) & ep. 128.

DRACILIANVS sub Constantino Magno. Agens vices Præfecti Prætorio A. D. 325. l. 1. de usuris. PP. Cæsare A. D. 326. l. 1. de hereticis, PP. Generasto. Huius *Draciliani* mentio in epistola Constantini Magni ad Macarium Hierosolymitanum apud Socratem, lib. 1. cap. 9. Theodoretum, lib. 1. cap. 17. Vide etiam Auctorem vitæ Constantini lib. 3. c. 31. Baronium ad an. 326. num. 31. & Commentarium ad l. 1. de heret.

DOMETIVS Dracontius sub Constantino Magno Magister rei priuatæ Africæ A. D. 320. l. 4. de iure fisci. A. D. 321. l. 1. de conlatione fundorum patrum. Sine dignitate, sine die & Coss. l. 2. Cod. Iust. de fundis patrimon. Hæc lex proculdubio iungenda est cum l. 1. de conlat. fund. patrimon.

DRACONTIVS sub Valentiniano Sen. Vicarius Africæ A. D. 364. Diuo Iouiano & Varroniano Coss. l. 9. de exactionibus: l. 33. de appellationibus. Acc. Tacapis.

A. D. 365. l. 5. de operib. publ. In inscriptione dignitas eius ommissa, l. 10. de cohortalib. l. 9. de susceptoribus: l. 10. de iure fisci: l. 10. 11. 13. de annona & tributis.

A. D. 367. l. 4. de prædiis nauicular. l. 3. de ponderatoribus: l. 16. de annona & tributis: vide quæ dico ad *banc leg.*

DREPANIVS sub Valentiniano Iuniore, & Theo-

dosio Magno Proconsul Africæ A. D. 390. l. 4. de exhib. reis: vide quæ dico ad *banc leg.*

Comes R. P. A. D. 393. l. 3. de bonis proscriptor. Dat. Constantinopoli. In *bac lege* fit mentio Tatiani.

DULCITIUS, sub Constantio Consularis Æmiliæ A. D. 357. l. 3. de censu. Decennio ferme post Dulcitus Dux in Britannia memoratur ab Ammiano Marcellino, duobus locis lib. 27. cap. 8. & lib. 28. cap. 3. Ad Dulcitium extat Libanii epist. 281. Edit. Wolff De Dulcitio idem agit *Orat. inedita* ὑπὲρ Θαλασσίας, qui Phœnicæ & Ionæ præfuit.

E

EDICIVS sub Iuliano Imp. Præfectus Ægypti A. D. 362. l. 8. & 9. de operibus publicis. IV. Non. Decembr. Ad hunc Edicium extant Iuliani Imp. epistola 6. & 9. & 50. 56. ἐκδικίω ἐπαρχῶν Αἰγυπτίας.

EGNATIVS Faustinus, vide *infra* Faustinus.

ELLEBICHVS, vide *infra* Hellebichus.

ELPIDIVS, vide *infra* Helpidius.

ENNOIVS sub Honorio Imp. Proconsul Africæ A. D. 395. l. 141. 142. 143. 144. 145. de Decurionibus. Ennoio suo salutem cod. ann. 395. l. 24. de annona & trib. vbi Karthaginis mentio fit l. 149. de Decurionib. l. 25. de nauiculariis, vbi scriptum Ennodio.

EPIPHANIVS, sub Honorio Imp. P. V. A. D. 407. (imo 412. ut emendo, in not. vltim. ad l. 14. de prox.) l. 14. de proximis. l. vnic. de Comitibus vacantibus. A. D. 414. l. 7. de domesticis. Dat. Ra-uennæ. De hoc Epiphanio P. V. vetus inscriptio, apud Gruterum CLXX. 5. vbi integro nomine vocatur, FLAVIVS ANNIVS EVCHARIVS EPIPHANIVS: & characterismus Imp. additur, Honorio & Theodosio Principibus.

EQVITIVS sub Valentiniano & Valente, Comes & Magister militum A. D. 365. l. 8. de re militari. Sine die & Coss. l. 3. Cod. Iust. de agricolis & mancip. dom. quæ lex perperam Constantino inscribitur & sine dubio cum d. l. 8. coniungenda est. Eius inscriptio ita habet: *Ad Equitium Magistrum Equitum & Peditum*. Equitius hic primum Comes Illyricianæ exercitus præpositus a Valentiniano, Marcellinus lib. 26. cap. 5. in gestis A. D. 365. Magister militum, idem Ammianus lib. 29. c. 6. in gestis Ann. D. 371. Eius mentionem faciunt Zosimus, lib. 4. cap. 19. Victor, Epitome cap. 45. Hieronymus, Chronico Anno 373. pag. 187. Thesaur. Tempor. Scaliger. Eius quoque fit mentio in veteri Inscriptione, quæ Viennæ in Austria, in Gymnasio publico bonarum literarum visitur, legiturque apud Gruterum CLXIV. 3. vbi assignatus est Consulatus Valentiniano & Valente III. id est, A. D. 370. sed leui emendatione pro Equite, legendum est EQVITIO. Lapis hæc verba incisa, præfert:

ORDINANTE. VIRO. CLARISSIMO
EQVITE. COMITE. ET. VTRIVSQVE
MILITIAE. MAGISTRO &c.

Ad eundem Equitium pertinere etiam cenfeo alteram inscriptionem, quæ legitur apud Gruterum CLXIV. 4. estque superiori simillima. Hic Equitius Consul fuit cum Gratiano Anno Domini 374. Vide Socratem hist. eccles. lib. 4. cap. 31. Idatum in Fast. Chron. Alexandrin. ad an. cit. Ammian. Marcellin. lib. 30. c. 3. Anton. Pagium in Critic. ad Annal. Baron. b. a. Petr. Reland. in Fast. b. a. &

- a. & ab eo adducta ibi marmora, & *Chronologiam* nostram.
- ERYTHRIUS sub Theodosio Magno Praefectus Augustalis A. D. 388. l. 1. de *privati carceris custodia*.
- EVAGRIUS sub Constantino Magno, sine dignitate A. D. 313. l. 1. de *Decurionib.*
PP. 315. l. 1. de *Centonariis & Dendrophoris*. Dat. XIII. Kalend. Octobr. Acc. VIII. Id. Nouembr. l. 1. de *Iudeis*.
Sine dignitate A. D. 326. l. 2. de *custod. reorum*, in Cod. Iust. additum, *Præf. Prætor.*
PP. A. D. 326. l. 2. de *adulteriis* l. 13. de *Decurion.* l. 11. Cod. Iust. de *his, quævi metusque causa*.
Sine dignitate A. D. 331. l. 19. de *Decurionib.* l. 3. de *fiis mil. apparit.*
PP. A. D. 331. l. 20. de *Decurionibus*. A. D. 336. l. 22. de *Decurionibus*.
Sub Constantio, sine dignitate A. D. 339. l. 6. de *Iudeis*: l. 2. ne *Christianam mancip.* Dat. Constantinop.
P. V. (yp. PP.) A. D. 353. l. 7. de *Veteranis*, vbi vide *not. b.*
- EVAGRIUS sub Theodosio Magno Praefectus Augustalis A. D. 391. l. 11. de *Paganis*. Huius *Euagrii* Praefecti Augustalis meminit Eusebius, in *V. Aedesi pag. 73*. Edit. *Commelin.* vbi male haecenus editum *Euetis* loco *Eusebius*, & *Sozomenus*, lib. 7. cap. 15. De eodem sentit & *Socrates*, lib. 5. cap. 16. Forte hic idem, ad quem *Gregorius Nazianzenus epist.* 153. scribit.
- EVBLIDES (Eubolides Cod. Iust.) sub Constantio & Constante V. C. Vicarius Africae A. D. 344. l. 2. de *concul. adiutor.*
- EVBLVS sub Theodosio Iun. PP. Illyrici A. D. 436. l. ult. de *cohort.* l. 187. de *Decurion.*
- EVCHARIUS sub Constantino Magno, Proconsul Palaestinae A. D. 383. l. 28. *quorum appellat. non recip.*
- EVCHARIUS sub Honorio Proconsul Africae A. D. 412. l. 19. 20. de *exactionibus*: l. 32. de *annona & tribut.* l. 23. de *cohort.* l. 9. de *curiosis*: l. 174. de *Decurionibus*: l. 4. de *concul. adiutor.*
Sine dignitate cod. anno 412. l. 31. de *susceptoribus*. Agitur *hac leg.* de officio Proconsulari. l. 21. seu ult. de *exactionibus*. Dat. *Rau.*
- EVCHERIUS sub Gratiano & Valentino Iunior, sine dignitate A. D. 380. l. 9. de *murilegulis*. PP. *Karthagine*. Consul cum Syagrio, A. D. 381. in Oriente. De hoc *Eucherio* *Arcadii Imp.* propatruo differit *Anton. Pagius in Prolegom. differt. hypat. num. 27*. Vid. etiam *Chronologiam*.
- EVCHERIUS Stilichonis filius indicatur, A. D. 408. l. 22. de *bonis proscript.*
- EVDOXIUS sub Theodosio Iun. PP. A. D. 427. l. 1. Cod. Iust. *nemini licere signum Saluatoris*, sine *d. & Coss.* l. 2. Cod. eod. de *cupressis ex loco Daphn.*
- EVERAXIUS sub Constantino Magno Rationalis trium Prouinciarum A. D. 325. l. 1. de *ponderatoribus*: l. 2. de *susceptorib.* siue *Eufraſius*, quomodo apud *Symmachum Eufraſius* scribitur, lib. 4. ep. 59. 60. Vid. ibi *Iuretum*, vel *Eupraxius*.
- EVGENIVS Tyrannus. Ad hunc refero l. 11. 12. de *infirm. bis, quæ sub Tyr.*
- EVGRAMMIVS sub Valente Imp. A. D. 364. l. 1. ne *quid publ. lat.* Dat. Constantinop. Vid. ibi *not. b.*
- EVLOGIVS sub Honorio Imp. Comes R. P. 395. l. 10. de *infirm. bis, quæ sub Tyr.* Dat. Med. Agitur in *hac leg.* de *Maximo Tyranno*, l. 2. de *incorporat.* Dat. Med.
A. D. 398. l. vnic. qui *conductores rei priu.* Dat. Med.
- EVMEIVS sub Constantino M. Vicarius Africae,
- A. D. 315. Constantino A. IV. & Licinio IV. *Coss.* l. 2. de *pen.* Dat. Cabilluno XII. Kal. April. Vide quæ ad eam legem *not. b.* obseruo. Est enim hic *Eumelius*, ad quem *Constantinus M.* de *Cæciliani absolutione* scripsit. Vid. *Augustinum in breuicul. collat. die 3. c. 19.*
- EVPRAXIUS sub Valentino Sen. P. V. A. D. 374. l. 5. de *relationibus*: l. 36. de *appellat.* l. 21. *quorum appell.* Huius *Eupraxii P. V.* meminit *Symmachus*, l. b. 10. *epist. 45.* vbi perperam editum *Cuprasio*. Hic antea *Magister Memoriae*, mox *Quæstor* fuit: de quo *Ammianus Marcellinus*, lib. 27. c. 6. 7. lib. 28. c. 1. qui cum *Cæsarensem Maurum* facit.
- EVRESIVS hereticus in Asia sub Arcadio Imper. A. D. 395. Fit eius mentio l. 28. de *hereticis*, quæ lex inscripta *Aureliano Proconsuli Asiae*.
- EVRIDICVS sub Gratiano Episcopus in Gallia, vt putato A. D. 376. l. 23. de *Episcopis*. Dat. Treu.
- EVSEBIUS sub Constantino Magno V. P. Praefes Lyciae & Pamphyliae. A. D. 313. l. 2. de *Censib.*
- EVSEBIUS sub Constantino Magno Ex-Consule & Ex-Magistro Equitum. Fit eius mentio in *Constantini Magni l. 1. de annona & tributis*. A. D. 315. Fuit Consul A. D. 311. Vide, quæ ad h. a. notat *Anton. Pagius in Critic. ex Notitia Praefect. Urb.*
- EVSEBIUS sub Constantino Comes R. P. A. D. 342. vel 352. l. 6. de *petitionib.* Dat. *Sabariae*. Huius *Eusebii Ex-Comite priuatarum* meminit *Marcellinus* in *gestis* A. D. 355. lib. 15. cap. 5. Consul cum *Hypatio* Anno 359.
Eusebii Eunuchi, qui sub Constantio Praepositus fuit cubiculi Anno D. 354. 359. meminit *Athanasius*, ad *solitar. vitam agen. p. 644. 645.* Edit. *Commelin.* *Marcellinus* lib. 14. c. 11. & lib. 16. c. 8. lib. 20. c. 2. & lib. 22. c. 3. *Philostorgius* lib. 4. cap. 2. *Sozomenus*, lib. 3. cap. 1. *προεβίβηκε δὲ τότε τῆς βασιλικῆς οἰκίας Εὐσέβιον*, quem locum non cepit interpret, *vertens*, per id temporis *Praepositus domus regiae* erat *Eusebius*. *Eusebium* etiam memorat *Tript.* Auctor lib. 6. c. 1. Meminit & *Palladius in Lausiaca* p. 150. Perstringit eum & *Julianus*, in *Misopogone*. *GOTHOFRED.* Male hæc omnia coherant, & tres *Eusebios* noster confundit. *Eusebius* sub Constantio Comes R. P. fuit, cuius mentio fit d. l. 6. de *petition.* eiusque meminit *Marcellinus* lib. 15. cap. 5. & de eo loquitur *Sozomenus* lib. 3. cap. 1. *προεβίβηκε δὲ τότε τῆς βασιλικῆς οἰκίας Εὐσέβιος*, quæ verba *Comitem rerum priuatarum* designant. Alter *Eusebius Eunuchus* sub Constantio fuit *Praepositus S. cubiculi*, cuius meminit *Athanasius* ad *solit. vit. ag. loc. cit.* *Marcellinus* lib. 14. c. 11. lib. 16. c. 8. lib. 20. c. 2. lib. 22. c. 3. *Philostorgius* loc. cit. & *Socrates hist. eccl.* lib. 3. cap. 1. *Εὐσέβιον δὲ τὸν προεβίβηκε τῇ βασιλικῇ οἰκίᾳ*, *ἐζημίωσε δὲ τὸ πᾶν*, *Eusebium vero Praepositum imperialis cubiculi supplicio affecit* (*Julianus Aug.*) & ex *Socrate* Auctor *hist. tripart.* lib. 6. c. 1. *Eusebium praesidentem imperiali cubiculo morte dampnavit*. Meminit quoque eius *Palladius in Lausiaca* pag. 150. & eum perstringit *Julianus* in *Misopogone* pag. 357. Edit. *Spanhem.* *Lips.* scribens, *ὅμιν μόνους ἐκ πάντων Ῥωμαίων πολλῶν ὄδεν ἐὶ θεοῦ τῶν Κωνσταντιῶν περαθῆναι, μᾶλλον δὲ τῶν ἐκείνους φίλων τῆς πλεονεξίας, ὡς νῦν vobis solis ex omnibus Romanis deni Dii multos Constantios, vel potius amicorum eius rapinas experiri.* Fuit enim *Eusebius* diuitiarum audissimus teste *Marcellino* lib. 16. c. 8. & ob rapinas omnibus exosus, vt patet ex *Socrate* lib. 3. cap. 11. De eo etiam sensit *Julianus Epistol. ad Senat. popul. Atheniens.* pag. 272. Edit.

cit. cum ait, Gallum fratrem casum in unius spadonis & cubicularii gratiam, εἰς χάριν ενός ἀνδρὸς καὶ κατακομιεῖς, καὶ προσέτι τῶν μαγείρων ἐπιτρόπης, in unius spadonis & cubicularii gratiam, atque etiam coquorum magistri, ead. epist. pag. 274. detestandum spadonem & fidum Constantii cubicularium vocat, & Epist. 17. ad Oribasium, sceleratum eunuchum appellat, vbi consule doctissimi Petauii observationem. Tertius Eusebius, cum his non confundendus, Consul fuit A. D. 359. Eo enim anno Flavius Eusebius, & Hypatius Consules prodire, vt patet ex Casiodori Chron. Chron. Alexandr. Fastis Idat. & aliis, vid. Petr. Relandum in Fast. & Chronologiam nostram. Fuerunt autem Eusebius & Hypatius fratres germani & Constantii affines. Ammian. Marcellinus l. 18. c. 1. init. Et Eusebium atque Hypatium fratres sublimarent vocabula Consulium, & lib. 29. cap. 2. egregium illud par Consulium, Eusebium & Hypatium germanos fratres, Constantii principis quondam affines, erant nempe fratres Eusebiae Augustae, Idem Ammianus l. 21. c. 6. amissam pridem Eusebiam, cuius fratres erant Eusebius & Hypatius Consulares.

EUSEBIUS sub Honorio Imp. Comes S. L. A. D. 395. l. 32. de operibus publicis. Dat. Med. Recte in editione, quæ in quarto prodiit & in Cod. Iust. inscriptio huius leg. habet Comes S. L. Male in Parisiensi edit. Consulari Sicilio. PP. A. D. 395. Olybrio & Probino Coss. l. 12. de infirm. his, quæ sub. Tyr. Dat. Med.

A. D. 396. Arcadio IV. & Honorio III. Coss. l. 26. de nauicul. Dat. Med. l. 7. de Censorib. Dat. Med. l. 19. de Pistoribus. Agitur hac leg. de Pistoribus Urbis Romæ. Ad hunc pertinere videtur Symmachi epist. 52. lib. 9. & lib. 8. ep. 34. Huius Eusebii Præfecti meminit Paulinus in v. Ambrosii p. 3.

EVSIGNIVS sub Valentiniano Iuniore, Proconsul Africae A. D. 383. l. 95. de Decurionib. Dat. Med. l. 1. de Mandatis Principum. Dat. Veronæ. PP. (Italici scilicet) A. D. 386. l. 4. seu vltim. de fide Catholica. Dat. Med. l. 1. de his, qui super reb. Data Constantinop. Iungendæ hæc leges l. 11. de Legatis. Dat. Ticini. l. 18. de diuers. offic. Dat. Mediol. l. 114. de Decurion. l. vnic. si de momento fuerit appell. Dat. Mediol. l. 4. de executoribus. Dat. Mediol.

A. D. 387. l. 3. de itinere muniendo: l. 1. de defensorib. ciuit. l. 4. de domesticis. Dat. Mediol. l. 3. ne conlationis trans. l. 48. de appellationib. Dat. Mediol. Eodem inscribitur l. 1. Cod. Iust. de offic. Magistrum militum. Imp. Valentinianus, Gratianus & Theodosius inscripti, l. 4. Cod. eod. de metallariis. In hac lege agitur de Macedonia, Dacia, Moesia, Dardania, & de metu hostili. Ad hunc Eusignium PP. extant Symmachi nouem posteriores epistolæ lib. 4. ab epist. 67. Ita quidem, vt sub Valentiniano Iuniore eum in dignitate positum fuisse ostendat epist. 68. & diserte quidem Præfectum Prætorio Italiae epist. 69. 70. 71. 73. vbi & Aquileiensis Urbis meminit & Romæ & Africae epist. vlt.

EYSTATHIVS sub Constante Imp. Comes R. P. A. 345. l. 7. de petitionibus. Dat. Treu. huius Eustathii Comitæ R. P. apud Constantem Imp. παραδυναστεύοντα, meminit Philostorgius, hystor. Eccl. lib. 3. cap. 12. vbi vide quæ dixi.

PP. A. D. 349. l. 1. de Iurisdictione Eustasius in hac lege vocatur. l. 6. de exaction. Dat. Romæ.

EYSTATHIVS sub Theodosio Iun. V. illustis Quæstor A. D. 416. l. 17. de proximis. Dat. Constantinop. Eustathii Quæstoris sub Arcadio, Anno D.

404. in rebus Chrysostomi, meminit Georgius Alexandrinus num. 64. Theodorus Diaconus, apud Palladium in Dialogo. PP. A. D. 420. l. vltim. de litterarum & itin. custod. Dat. Constantinop. Theodosio A. IX. & qui fuerit nuntiatus. Consul fuit cum Agricola A. D. 421. Vid. Chronolog. & Pagium ad h. 4.

PP. A. D. 422. l. 13. de metatis: l. 3. de postulando: l. 2. de adfessoribus: l. 27. de cohortalibus. Dat. Constantinop.

Sine die & Coss. l. 15. Cod. Iust. de dignitatib. In nonnullis dicitur Eustasius, c. gr. in l. 2. de adfessor. Hunc Eustathium, vt puto, loquentem inducit Macrobius in Saturnaliis.

EYSTATHIVS sub Theodosio Iun. Vicarius Asiae A. D. 435. l. vltim. de Principibus Agentium in rebus.

EVTYMIVS sub Arcadio Imper. Vicarius Asiae A. D. 396. l. 4. seu vlt. de protostasia. l. 19. de cohort.

EVTROPIVS sub Theodosio Magno PP. (Orientalis Illyrici scilicet) A. D. 380. l. 4. Cod. Iust. de modo multarum: l. 7. de Legatis: l. 21. de operibus publicis: l. 6. de custodia reorum: l. 3. de exhibendis reis. Dat. Thessalonica. l. 15. de petitionibus. l. 1. Cod. Iust. de secundis nuptiis: l. 4. Cod. eod. ad S. C. Terryllianum: l. 1. de vsuris rei iudicata: l. 2. ad L. Iul. repetundarum: l. 1. de Primicerio: l. 8. & 9. de bonis proscriptor. l. 6. de sponsal. l. vnic. si Prouincia Reclor. l. 16. Cod. Iust. de testament. Dat. Thessalonica. In huius leg. inscriptione dignitatis nomen intercidit.

A. D. 381. l. 6. & 7. de hæretic. l. 11. de priuilegiis eorum, qui in S. Pal. l. 1. de Apostatis: l. 7. de hæretic. l. 1. de Censoribus. Dat. Constantinop. l. 85. & 86. de Decurionib. Dat. Heracleæ. l. 10. de tyronibus. Dat. Hadrianopoli. l. 1. de secundis nuptiis: l. 40. Cod. Iust. de transactionib. l. 12. Cod. eod. qui dare tutores.

A. D. 385. l. 4. Cod. Iust. de crimine sacrilegii. Ad hunc Eutropium PP. sed tum Præfectura defunctum, extant duæ Gregorii Nazianzeni epist. 137. 138. quibus clare ostendit, eum PP. fuisse: nam & ἀρχῆς eius meminit, μέγαν vocat & ἀρχοντα. & ὑψηλότατον θρόνον habuisse. Quod de Proconsule Asiae Valefius accipiebat, in Marcellinum lib. 29. cap. 1. Consul cum Valentiniano III. Anno D. 387. Sub Arcadio Consul & Patritius Anno D. 399. v. l. 17. de panis, quæ data Constantinop. De eodem vide Claudianum, Philostorgium & alios. **GOTHOFREDVS**. Iterum confundit Gothofredus duos Eutropios. Prior, qui Theodosio Magno imperante Præfectus Prætor. orientalis Illyrici fuit an. D. 380. & ad quem multæ leges datæ hoc Codice, a Nostro hic adductæ, Consul prodiit in Oriente, A. D. 387. vide Pagium in Critic. ad annal. Baron. h. 4. & Præfationem ad Tom. III. Cod. Theodof. Alter vero Eutropius, qui Arcadio imperante Consul fuit an. D. 399. notissimus ille Eunuchus est, in quem inuictus scripsit Claudianus Poeta, & de quo latissime dixit Gothofredus in Commentario ad cit. leg. 17. de panis. Hic Præpositus fuit S. cubiculi, & in aula Arcadii omnia potuit, Κυριεύων Ἀρκάδιος καὶ ἀπὲρ βουλήματος, in Arcadium, velut pecudem, exercens imperium, vt Zosimus habet lib. 5. c. 12. Is autem eodem anno, quo consularum gessit, omnibus dignitatibus exutus, relegatus in Cyprum, & paulo post inde abductus, capite multatus est, nomine etiam eius e fastis eraso. Consule Anton. Pagium in Critic. ad Annal. Baron. ad an. 399.

EVTYCHIANVS, sub Arcadio Imp. PP. A. D. 396. Arcadio IV. & Honorio III. Coss. l. vltim. de admi-

administr. & pericul. tutor. Dat. VI. Kal. Mart. Constantinop. l. 3. de incestis nuptiis: l. 2. si Curialis relicta ciuit. l. 30. de Prætoribus: in qua leg. Arcadius fratris sui Honorii meminit. Dat. Constantinop.

A. D. 397. Cæsario & Attico Coss. l. 1. de argenti pretio: l. 33. de hæreticis. Dat. Constantinop. Agitur hac leg. de Vrbe Constantinop. l. 4. de prædiis Senatorum: l. 3. de fisciis. Dat. Ancyra. l. 3. ne præter crimen maiest. l. 3. de vsuris. Dat. Constantinop.

A. D. 389. Honorio IV. & Eutychemio Coss. l. 10. de iurisdictione: l. 34. de hæreticis: l. 8. de Censoribus. Agitur hac leg. de Vrbe Hierapolitana. l. 25. de erog. mil. ann. Agitur hac leg. de Epiphaniis ordine. l. 38. & 40. de operibus publicis. Dat. Constantinop. l. 3. de his, qui ad Eccl. l. 57. de appellationib. l. 33. de Episcopis: l. 16. de pœnis. Dat. Minizo, vel Minizio. l. 159. de Decurionib. l. 9. de diuersis rescriptis. Dat. Constantinop.

A. D. 399. Theodoro V. C. Coss. l. 163. 164. 165. de Decurionib. l. 4 & 5. de patrociniis vicorum: Hac leg. agitur de Augustali. l. 1. de nauibus non excus. Agitur hac leg. de Aegypto. l. 36. de hæreticis. Dat. Constantinop. l. 16. de Paganis. Dat. Damasco. l. 18. de pœnis. Dat. Constantinop. l. 10. Cod. I. de fundis patrimonial.

A. D. 404. PP. Honorio VI. & Aristaneto Coss. l. 15. de Iudeis. Dat. 3. Non. Febr. l. 42. de operibus public. Dat. Prid. Id. Iul. Dat. Constantinop. Agitur hac leg. de Eudoxiopolis. l. ultim. de his, qui super relig. Dat. 14. Kalend. Decembr. Hac leg. fit mentio Arsacii, Theophili, & Porphyrii: eorumque communio imperatur.

A. D. 405. Stilichone II. & Anthemio Coss. l. 19. Cod. Iust. de nuptiis.

Consul cum Honorio IV. A. D. 398.

Eutychemii huius Præfæti Prætorio simul & Consul, meminit Socrates, lib. 6. cap. 2. ὁπατεύει τῇ ἐξῆς, ἡνέπετέλεον ἐν μὲν τῇ πρώτῃ ὁ βασιλεὺς Ὀνώριος, ἐν δὲ τῇ κωνσταντινῇ πόλει Εὐτυχιανὸς ὁ τότε τῶν βασιλείων ὑπαρχ, Consulatu proxime sequente, quem Rome quidem Imperator Honorius, Constantinopoli vero Eutychemianus Præfæctus Prætorio editionibus ludisque celebrarunt: quem alioquin locum male vertit interpres Christophorus, ideo notatus a Valesio in notis ad h. loc. De Consulatu Eutychemiani porro consule Pagium in Critic. ad annal. Baron. Petr. Reland. in Fastis & Chronolog. De eo PP. per Annum 404. exerte fidem quoque faciunt in rebus Ioan. Chrysostomi Georgius Alexandrinus num. 61. mense Iunio Anno D. 404. Theodorus Diaconus apud Palladium in dialogo de vit. Chrysostomi cap. 3. pag. 27. Edit. Bigotii, & pag. 11. Tom. XIII. Oper. Chrysostom. Edit. Benediclin. qui huius Eutychemiani tum Præfæti Prætorio (male editum apud Palladium, Prætoris, Georgius diserte τῶν πραιτωρίων) meminit in historia de incendio Constantinopoli oborto: vbi nominatim memorantur ornamenta Ecclesiæ, signata manu Studii P. V. & Eutychemiani PP. & Ioannis Comitæ thesaurorum, & Eustathii Quæstoris. Eundem vero inter initia quoque Anni 405. Præfectum Prætorio fuisse, ostendit lex 19. Cod. Iust. de nuptiis: cui in ea Præfectura successisse deprehenditur iam mense Iulio Anthemius, in l. 1. ne quis in Palat. De hoc Eutychemiano multa dixit Em. Baronius in Annal. Ecclæ. ad An. 404. num. 78. sequ.

EUTYCHIANVS P. V. ficeius mentio Anno D. 414. l. 11. de metuis.

EUTYCHIVS, sub Constantino & Licinio Præfex Cappadociæ l. 41. Cod. Iust. de liberali causa. al. ad Titianum.

Tom. VI. Pars II.

EXUPERANTIVS, Iulius & ceteri decuriales, sub Honorio Imp. A. D. 404. l. 4. de decuriis Urbis Romæ. Dat. Romæ.

F

FACUNDVS sub Constantio Ex-Proconsule A. D. 359. Fit eius mentio, eiusque simul exemplum aduocatur, l. 15. de Prætoribus, quæ ad Senatum (Vrbis Constantinop. scilicet) data Sirmio.

FAVENTIVS sub Valentiniano Sen. Vicarius Italiae A. D. 365. l. 12. de annona & trib.

POMPEIVS Fauonius sub Valentiniano Sen. sine dignitate A. D. 365. l. 5. de pactis. Allegata in Basilica Thermanum Commodianarum. Fuit hic vir priuatus, vt noto ad leg. citat.

EGNATIVS Faustinus sub Constantino Iuniore Præfex Bæticæ A. D. 337. l. 2. de distrabendis pignorib.

FAUSTINVS sub Honorio Imp. PP. A. D. 410. l. 34. de nauiculariis. Post alia. l. ultim. Cod. Iust. quæ res venire. sine die & Consule: & vulgatæ ibi editiones etiam Eustii, non Faustini nomen præferunt. A. D. 413. l. 16. de proximis. Dat. Rau. AP. POMPEIVS FAUSTINVS PRÆFECT. VRB. memoratur in veteri inscript. Romæ apud Gruterum CLXXXIII. 5. An Faustinus hic, de quo Symmachus, lib. 9. epist. 108.

FAVSTVS sub Gratiano, Valentiniano, & Theodosio Comes S. l. sine die & Consule l. 1. Cod. Iust. quæ res venire. Forte is, ad quem & Eusebium in Cod. Vat. extat Libanii epist. 159. lib. 1. Iu. 178. Edit. Wolff.

FAVSTVS sub Valentiniano III. P. V. (Romæ scilicet) A. D. 425. l. 62. de hæreticis. Dat. Aquil. Agitur in hac lege de Vrbe Roma & de Papa. Fuit hic Faustus, qui integro nomine Anicius Acilius Glabrio Faustus dicitur, Consul cum Theodosio XVI. an. D. 438. Vid. Onuphrium in Fastis, Pagium in Critic. h. a. Petr. Reland. in Fast. & Contellorium de Præf. Urb. pag. 74.

FELICIANVS Consul cum Titiano A. D. 337. Vid. Chronolog.

FELIX sub Constantino Magno Præfex Corsicæ A. D. 319. l. 2. de temporum cursu.

Sine dignitate A. D. 320. l. vnic. de erroribus aduocat. vbi Eurius Felix vocatur. A. D. 325. l. 1. de erog. mil. ann. A. D. 328. l. 4. de operib. publicis. Inscripito sic habet: Habe, seu Hauæ Felix K. NE. A. D. 333. l. 3. de administr. & periculo tutor. A. D. 334. l. 1. de excusat. arifæum: l. 6. de nauiculariis. PP. Karthagine. Hac leg. Felicisti sublimitatis titulus tribuitur, & Prouinciarum Africanarum fit mentio.

PP. A. D. 335. l. 21. de Decurionib. In hac leg. fit mentio Afrorum. A. D. 336. l. 5. de Iudeis: l. 1. ne Christianum mancip. PP. Karthagine. Sine die & Coss. l. 4. seu ultim. Cod. Iust. vestigalia noua. Procurator rei priuatæ, sine die & Coss. l. 2. Cod. Iust. de murelegulis.

FELIX sub Constantio Imp. Episcopus (Vrbis Romæ) A. D. 354. Ad eum data est lex 14. de Episcop. Quæ dicitur, data VIII. Id. Decembr. Med. Læta V. Kal. Ian. apud acla Constantio A. IX. & Iuliano Cæs. II. COSS.

FELIX sub Iuliano Comes S. L. A. D. 362. l. 5. de bonis proscript. l. 5. de fide testium.

De hoc Felice Comite S. L. eiusque apostasia & morte, Ammianus Marcellinus lib. 23. cap. 1. Iulianus Misopogone p. 125. Iu. pag. 365. Edit. Spanhem. Libanius, pro Aristophane, pag. 218. Edit. Morell. & Ep. lat. 29. ad Iulianum. Hic idem puto, ad quem extat C. Vat. Libanii ep. 262. lib 5.

- lib. 5. Vide Indicem Editionis Wolfii.* Theodoretus *lib. 3. cap. 8. 12.* Philostorgius *lib. 7. cap. 10.* ad quem dixi. Chrysostomus *Orat. 2. de S. Babyla.* item *orat. contra gentiles & in laud. Pauli bomilia 42.*
- FELIX** sub Valente Comes S. L. A. D. 365. Refer vel ad Annum D. 368. vel 370. *l. 2. de fide baste.* Dat. Marjanop.
- FELIX** sub Valentiniano Consularis Campaniæ A. D. 365. *l. 5. ad S. C. Claudianum.*
- FELIX** sub Valentiniano Vicarius Macedoniæ A. D. 365. *l. 5. de iurisdic.*
- FELIX** sub Valentiniano & Valente Consularis. Forte Comes S. Largi. Agitur enim hac leg. de seruo fiscali: Nisi Consularis Campaniæ hic accipiendus, ad quem scripta *lex 5. ad S. C. Claudianum* A. D. 371. *l. 7. Cod. Inst. de seruis fugitiuis.*
- FELIX**, sub Theodosio Magno Comes Orientis A. D. 380. *l. 19. de filiis milit. apparit.*
- FELIX** sub Honorio Imp. P. V. A. D. 398. Honorio IV. & Eutychiano. *l. 10. de Senatoribus & glebali collat.* Dat. Mediol. Hac leg. fit mentio Hispaniarum. An reponendum PP. quod visum mihi ad *d. legem?* (Galliarum scilicet) De hoc Felice Symmachus, *lib. 4. epist. 62.* quæ ad *d. l. 10.* omnino pertinet, ubi & *Illustrem Virum* vocat pariter, ut *lib. 7. epist. 58.* ubi eum quoque & Mineruium virtutum & litterarum Sacerdotio præditum, vocat. Ad eundem Felicem extant eiusdem epistolæ octo *lib. 5. ab epist. 47. ad 54.* qua Epistola postrema *Amplitudinis* titulum ei tribuit, & collegam Ampelii (qui sane P. V. fuit) eum vocat, & Quæstorem fuisse tum indicat superiore Anno D. 397. quo ea epistola data est.
- FELIX** sub Honorio PP. A. D. 412. *l. 13. de hæreticis.* Dat. Med. Agitur hac leg. de Iouiano (Iouiniano) hæreticos conuentus agente extra muros Urbis Romæ: eoque in Insulam Boam deportando.
- FELIX** sub Valentiniano III. Consul cum Tauro & quidem in Occidente, A. D. 428. Vid. Pagium in *Critic. h. a. & ad an. 463. & 511.* ubi de huius Felicis posteris disserit.
- FESTVS** sub Constantino Magno Præf. Sardinæ A. D. 319. *l. 3. de penis.*
- FESTVS** sub Valente Consularis Syriæ A. D. 365. siue rectius 368. *l. 11. de cohortal.* ubi vide quæ *not. b. & i.* obseruo. Festi huius Consularis Syriæ meminit Libanius *de vita sua pag. 51. 52. Edit. Morell. & Ammianus Marcellinus lib. 29. c. 2.* (ubi tamen perperam *Festinus* vocatur in editionibus nonnullis) ex quo dicimus, eum Syriæ Consulare, Magistrum deinde memoriam, & tandem Proconsulem Asiæ fuisse. De Festo Asiæ Proconsule sub Valente agit Zosimus *lib. 4. c. 15.* Eunapius in *Vit. Maximi pag. 111. 112. Edit. Commelin.* ex quo discimus, eum hanc dignitatem etiam sub Theodosio retinuisse. Quod Magister memoriam fuerit, præter Ammianum locum, ex Svidascimus *voc. Φῆσος, & Γλωσσόκομον.* Vide quæ dixi in Commentario ad *tit. leg. 11. de cohortalib.* ubi & Valerii conjecturam probavi, qui existimat, hunc Festum esse illum Sextum Rufum Festum, cuius extat Breuiarium ad Valentem Augustum, & simul docui, eum A. D. 368. Consulare Syriæ, A. D. 370. Magistrum memoriam, & A. D. 371. Proconsulem Asiæ fuisse. De Festo est Inscriptio apud Gruterum *CCCCXLIV. 7.* sed is ab hoc diuersus esse videtur.
- FESTVS** Proconsul Africae A. D. 366. occurrit in *l. 1. Cod. Instin. ubi de possessione.* & A. D. 367. *l. 3. ad leg. Cornel. de falsis.* Eius nulla sit apud auctores mentio, viderique possent, emendandæ hæc leges, rescribendumque Procons. Asiæ.
- FILAGRIVS** sub Theodosio Magno Comes Orientis A. D. 382. Antonio & Syagrius. *Coss. l. 41.*
- de cursu publico* PP. Byrito 12. Kal. Octobr. Filagrii huius Comitibus Orientis sub Theodosio Magno, meminit & Libanius *de vita sua, p. 64. & orat. 30. pag. 638. Edit. Morell. & Orat. MS.* ad Timocratem & Am. Marcellinum, *lib. 21. cap. 4.* ubi vide Valecium. Eiusdem meminit Libanius, in *responsione ad cuiusdam pedagogi maled. pag. 638. Edit. cit.* Oriundus autem erat ex minore Armenia, ut discere licet ex *Ep. eius 101.* quam ad eum scripsit. Ad eundem extant eiusdem Libanii in Codice Vaticano epistolæ vndecim: *lib. 1. epist. 70. 88. 112. 157. lib. 2. epist. 79. lib. 3. epist. 295. lib. 4. epist. 219. 294. lib. 5. epist. 34. 183. 283.* in Regio septem 82. 102. 122. 167. 579. 824. in exscr. Cler. Vide in Indice Edit. Wolfii omnes ad Filagrium Epistolas. Forte idem ille, quem Patricium fuisse duobis locis testatur Sidonius Apollinaris, *lib. 2. epist. 3. & Carm. 7. v. 162.* Proculo Comiti Orientis successit, qui hoc ipso Anno 8. Id. Mart. erat, *l. 90. de Decurion.*
- FILFMATIVS** sub Valentiniano & Valente, Comes S. L. A. D. 371. *l. 5. de murilegulis.* Dat. Treu. A. D. 372. *l. 7. de murilegulis.* Dat. Cilicia.
- FILOMETOR** sub Arcadio, Comes S. L. A. D. 406. *l. 13. de murilegulis.* Dat. Constantinop.
- FILOXENVS** sub Theodosio Magno, Vicarius Thraciar. A. D. 392. *l. 124. de Decurionibus.* Dat. Constantinop.
- FIRMINVS** sub Honorio Imp. Comes S. L. A. D. 398. *l. ultim. de domibus ad rem. pr. p.* Dat. Mediol. *l. ultim. de conlat. fund. patrimon.* Post alia. Dat. Mediol. Comes R. P. 398. *l. 22. de petition.* Dat. Med. 399. *l. 25. de susceptoris.* Dat. Med. Theodoro V. C. Coss.
- FLAVIVS** Flavianus sub Constantino Magno Consularis Æmiliæ & Liguriæ A. D. 323. Severo & Rufino Coss. *l. 2. de extraordinar. munerib.* Lecta apud acta.
- FLAVIANVS** sub Constantino Proconsul Africae A. D. 357. Huc retraho *l. 1. de operibus publicis* A. D. 358. *l. 10. de cursu publico.* A. D. 361. *l. 14. quorum appellationes.* Sine die & Coss. *l. 1. Cod. Inst. de apparitorib. Proconsulis.* Hæc lex perperam Valentinianum, Theodosium & Arcadium, vulgo inscriptos habet, alibi, Constantinum.
- FLAVIANVS** sub Valentiniano & Valente, Comes R. P. *l. 1. de fundis rei priu.*
- FLAVIANVS** sub Gratiano Vicarius Africae A. D. 377. *l. 2. ne sanctum baptism.* Flauiani huius Vicarii Africae meminit Ammianus Marcellinus, *lib. 28. extremo.* Himerius in proemio apud Photium num. 243. p. 1142. *Edit. Schotti.* ubi Africae meminit, tanquam ab eo administratæ, quod & de Flauiano P. C. Africae accipi possit. Statua ipsi Romæ posita est cum inscriptione, quam adducit Valecius ad cit. locum Ammiani, ubi integro nomine *Virius Nicomachus Flavianus, & Consularis Sicilia, Vicarius Africa, Quæstor intra palatium, Præf. Prætor. iterum & Cof.* dicitur. Vide Augustinum *Epist. 164. su. 87. Edit. Benedic. in. Symmachum Ep. 27. 63.*
- FLAVIANVS** sub Theodosio & Valentiniano Iun. PP. Illyrici & Italiæ A. D. 382. Antonio & Syagrius Coss. *l. 13. de penis.* Dat. Veronæ 15. Kal. Septembr.
- Habet hæc *l.* inscriptos Gratianum, Valentinianum & Theodosium. Refero hanc legem ad A. 390. vel 391.
- PP. A. D. 383. Merobaude II. & Saturnino Coss. *l. 8. de desertor. l. 2. de his, qui latrones.* Dat. 3. Kal. Mart. Post alia.
- His legibus congruit Symmachi *epist. 22. lib. 2.* quæ ad Flavianum filium P. C. Asiæ data est, quæ

que etiam beneficia Theodosii tum Imperatoris in Flavianum memorat. Imo ad eundem datæ sunt omnes, (paucis exceptis, quæ ad filium datæ sunt) eiusdem Symmachi epistolæ *lib. 2.* qui eum fratrem suum vocat. Præfecturam vero eius Prætorianam nominatim memorat *epist. 74.* Indicat & *epist. 8. 10. 27.* cum ab eo animalia curius, scilicet publici, collocata, mansiones instructas, titulos fiscales exactos, scribit: tria quippe hæc ad curam Præfecti Prætorio pertinebant. Adi & *epist. 33. 41. 43. 44. 46.* (vbi eum rogat ut Censuum Præpositorum avaritiæ ac moræ occurrat) *62. 74. 75. 81. 87. & ultim.* Meminit & *lib. 3. epist. 58. 66. 69.* (quæ tres epistolæ datæ sunt ad Ricomem) *86. 89.* De eodem sentit & *epist. 90.* vbi Quæstorem eum indigitat, (de qua Quæstura & *lib. 2. epist. 8.*) & Rectorem Prætorianum. Denique ipsum Consulem fuisse, testis est Symmachus *lib. 2. ep. 83. 84.* ab Eugenio, ut opinatur Valesius ad Marcellinum, factus; quo fit, ut nomen eius in Fastis non compareat.

FLAVIANVS sub Theodosio Magno Proconsul Asiæ A.D. 383. *l. 18. de susceptorib.* Dat. Constantinop. Ad hunc Flavianum filium Proconsulem Asiæ omnino pertinet quod Symmachus scribit *lib. 2. epist. 22. & 24.* quarum illa ad hunc Flavianum data est, hæc ad Flavianum patrem ipsius & *lib. 3. epist. media 69.* Himerii, ad hunc ipsum Propempticum, & *Ætasia apud Photium, n. 165. pag. 354. Edit. Schottii.* Eiusdem Proconsulis Asiæ meminuit quoque Libanius *Oratione inedita xatâ Inapix:* quem ait, ideo Magistratu depositum, quod Decuriones aduersus Theodosii constitutionem tormentis subiecisset.

FLAVIANVS sub Theodosio Magno, & Valentiniانو Iun. PP. A.D. 391. Tatiano & Symmacho Coss. *l. 11. de fide testium: l. 4. & 5. de Apostatis.* Dat. Concordiæ V. Id Mai. Fuit autem PP. Illyrici & Italiæ, quam Flauiani Præfecturam indicat Symmachus, *lib. 3. epist. 81. & l. 2. de Constitutionibus Principum: l. 6. de contrahenda emptione.* Dat. Vincentiæ 6. Kal. Iun. PP. A.D. 392. Arcadio & Rufino Coss. *l. 20. de petitionib.* PP. 6. Id April. De Flauiano PP. quomodo A.D. 392. Eugenio Tyranno adhæserit & Christianæ religioni infestus fuerit, agunt Sozomenus *lib. 7. cap. 22.* Paulinus, in *V. Ambrosii, & Rufinus lib. 2. cap. 33.* qui scribit, Flavianum PP. sub Theodosio Imp. fuisse Virum eximium eiusque magnam in sapientia prerogatiuam extitisse, (quem Præfectum Urbis a Rufino indicari perperam tradit Baronius *Anno 393. n. 37.*) Flavianum quoque hunc, quem *filium suum* semper vocat, memorat Symmachus, *Eugenianæ Tyrannidi implicitum*, apud Theodosium Imp. in conciliarum Præfectura bonisque multatum fuisse *lib. 7. epist. 103.* verum integrata mox ei bona ab eodem Theodosio *lib. 4. epist. 19.* tandem & instauratum ei honorem ex Theodosii ipsius destinatione ab Honorio filio eius. Quæ omnia differe est *lib. 4. epist. 5. lib. 7. epist. 92. 94. 95. 103. lib. 8. epist. 29. lib. 9. epist. 44.*

Flavianus sub Honorio P. V. A. D. 399. Theodoro V. C. Coss. *l. 3. de habitu, quo vii oportet intra Urbem.* Dat. Brixia. Agitur hac lege de Urbe Roma.

A.D. 400. Stilichone & Aureliano Coss. *l. 61. de appellationibus.* Dat. Brixia. Agitur hac lege de Vicario Urbis Romæ. *l. ultim. de Aqueductu.* Dat. Mediol. Agitur hac leg. de Aqua Claudia. *l. 20. de nauiculariis.* PP. Romæ in foro Apromano VIII. Kalend. Feb.

PP. (yp PV.) sine Consule inscribitur *l. 24. Cod. Iust. de excus. tutor.* Dat. Mediolan. III. Non. Mart. AA. Coss. Agitur hac leg. de nauiculariis.

Flauiani, quem *filium suum* semper vocat, Præfecturam Urbanam hanc memorat Symmachus *lib. 7. epist. 50. & 95.* Eandem perstringit & indicat *lib. 4. ep. 5. 7. lib. 5. epist. 6. lib. 7. epist. 92. 94. 103. lib. 8. epist. 29.* eius meminit idem, *lib. 4. epist. 39. 51.* Qui & illud indicat *d. l. 7. epist. 50.* Decium ei in Præfectura Urbana successisse, v. *supra Decius.* De eodem est vetus inscriptio apud Gruterum *CLXXVII. 5.* vbi fit mentio Secretarii Senatus ab isto instituti, dein fatali igne absumpti, postea ab Epiphania P. V. reparati & ad faciem pristinam reducti. In *l. 33. de erogat. mil. ann.* Anno Domini 414. fit mentio Flauiani & Cæciliani VV. Illustrium per Africam.

FLAVIANVS sub Valentiniano III. PP. A. D. 431. *l. 36. de annona & trib.* Dat. Rau.

A.D. 432. *l. 3. de Decurionibus & silentiariis.* Data Rauennæ.

FLORENTINVS sub Constantino Magno, vide infra Florentius.

FLORENTINVS sub Valentiniano & Valente Comes R. P. A.D. 369. Valentiniano NB. & Victore Coss. *l. 1. de incorporatione.*

Sub Valentiniano Iun. Comes S. L. A. D. 385. *l. 30. quorum appellat. l. 46. de appell.* vbi Florentius vocatur. Dat. Aquil. *l. 4. Cod. Iust. de agricol. & mancip. dom.* In nonnullis male ad *Florum.*

FLORENTINVS sub Honorio P. V. A. D. 396. *l. 5. de Senatorib.* vbi Florentio editum. Agitur hac leg. de Urbe sacratissima. *l. 7. de maternis bonis.* Dat. Med.

A. D. 396. *l. 2. de conditis in publicis horreis.* Dat. Med. Agitur hac leg. de Urbicaria Præfectura, deque canone antiquitus instituto (ex Africa scilicet) complendo. *l. 55. de cursu publico.* Dat. Mediol. *l. 3. de testimoniali ex tribunis.* Dat. Med.

A. D. 397. *l. 7. de Suariis: l. 3. de priuil. corpor.* V. R. *l. 19. de diuersis officiis: l. 153. 154. 155. 156. de Decurionibus: l. 9. de Senatorib. & glebalis collat.* Dat. Mediol. sine dignitate, *l. 1. Cod. vbi quis de Curiali.* Perperam hac leg. Florus PP. P. vocatur.

Sine die & Coss. *l. 12. Cod. Iust. de agricolis.* Florentinus hic P. V. ille est, ad quem Symmachus, *lib. 4. sex epistolas* scribit, puta *ep. 51. 52. 53. 54. 55. 57.* qui *epist. 52. & 54. Præfecturam eius Urbis* indicat. De hoc etiam accipienda eiusdem *ep. 21. & 30. lib. 4.* vbi pariter eam indicat. Gallus hic fuit Mineruii & Protadii frater. Ad Florentinum libros *de raptu Proserpine* emisit Claudianus.

FLORENTIVS sub Constantino Magno Rationalis A. D. 320. *l. 1. de custodia reorum.* Sine dignitate A. D. 323. *l. 12. de appellationibus.* (Hic vocatur Florentinus) *l. 8. de Decurionibus.* In Cod. Iust. in inscriptione additur PP.

FLORENTIVS sub Constantio Consul cum Tauro A. D. 361. vide Pagium, Relandum & *Chronologiam* nostram. Hic & Anno 357. fuit PP. Marcellino teste *lib. 16. cap. 12. & A. D. 359. lib. 18. c. 2. & A. D. 360. lib. 20. cap. 4. & A. D. 361. l. 22. cap. 3.*

FLORENTIVS sub Valentiniano Sen. Comes S. L. A. D. 364. *l. 6. de lustrali collatione.* A. D. 365. *l. 3. de immunitate concessa.* Dat. Med. A. D. 366. *l. 11. de susceptor.* Dat. Mantebri. An hic idem Florentius Constantii Imp. intimus, de quo Athanas. *ad solit. vii. agen. pag. 637. Edit. Commelin.* Florentius hic alius a superiore, teste Marcellino, hic quippe Nigriniani filius fuit, Magistri Officiorum munere antea functus, teste Marcellino *lib. 15. cap. 5. in gestis Anni 355. lib. 20. cap. 2. in gestis Anni 360. & lib. 22. in gestis Anni 361. cap. 3.* PP. Galliarum A. D. 367. Lupicino & Iouino Coss. *l. 5. de censu.* Huius Florentii PP.

- PP. Galliarum meminit hoc ipso anno Ammianus Marcellinus *lib. 27. cap. 7.*
- FLORENTIVS sub Theodosio Magno Praefectus Augustalis A. D. 384. *l. 1. de his, qui plebem: l. 9. de fide testium. Sine die & Consule. l. 1. Cod. Inst. de officio Praefecti Augustalis A. D. 386. l. 112. de Decurion.*
- FLORENTIVS sub Valentiniano Iuniore Comes S. L. A. D. 385. vide *Florentinus sup.*
- FLORENTIVS sub Theodosio Magno Proconsul Palaestinae A. D. 385. Arcadio A. I. & Bautone Coss. *l. ultim. de fisci debitorib.*
- FLORENTIVS sub Theodosio Magno P. V. A. D. 422. *l. unic. de Praepositis S. Cubiculi. Dat. Constantinop. Fit mentio hac leg. Macrobij Viri Illustres.*
- PP. A. D. 428. *l. 2. de Lenonibus: l. 65. de hereticis: l. unic. de imponenda lucrativis descript. l. 1. C. Inst. quando & quibus quarta pars: l. 1. Cod. eod. de praediis Curialium: l. 29. de cohortalibus. Dat. Constantinopol.*
- A. D. 429. *l. ultim. Cod. Inst. de precibus. Dat. Constantinop. l. 4. Cod. eod. de hereditat. Decurion.*
- Consul cum Dionysio Anno D. 429. Vide Anton. Pagium in *Critic. b. a. Relandum in Fast. & Chronolog.*
- PP. A. D. 435. *l. 5. Cod. Inst. de Apostatis. Alius annus assignandus: Florentius enim Isidori successor fuit (qui Anno 435. 436. PP. fuit) ut testatur quoque Theodoretus *epist. 47.**
- A. D. 436. *Nouella 1. Theodosii, de Theodosiani Codicis auctoritate, ad hunc Florentium data est: vbi PP. Orientis nominatim dicitur. Eidem plures Theodosii Nouellae inscribuntur A. D. 428. & 429. adde & de iureiurando Rectorum Provinciarum l. ultim. Cod. Inst. ad leg. Iul. de repetund. Huius Florentii meminit Isidorus Pelusiota, lib. 1. *epist. 4. 3. 6. & ad eum quoque scribit. Meminit & Theodoretus *epist. 47.* ad Proclum Episc. Constantinopolitanum, quae est de Censitore & Persequatore. Extat & eiusdem *epist. ad Florentium Patricium, 89. Eiusdem meminit Nouella 33.***
- FLORIANVS, sub Constantino Magno (Praefes vel PP.) A. D. 324. *l. 1. de Veteranis.*
- FLORIANVS, sub Valentiniano Seniore Comes R. P. A. D. 364. *l. 20. de cursu publ. l. A. D. 365. l. 11. de exactionib. Dat. Med. A. D. 367. l. 2. C. Inst. de bonis libertorum. Dat. Treu. Sine die & Coss. l. 4. Cod. de fundis patrimonialib. vbi MS. recte habent ad Florianum Com. R. P. male vulgo ad Florentium. Huic legi perperam inscribuntur Valens, Gratianus & Valentinianus. In MS. recte, Iidem AA. id est Valentinianus & Valens.*
- FLORIANVS sub Valentiniano Sen. Consul Venetiae, *l. 1. de executorib. l. 10. de exactionibus, Hac lex eadem est duobis locis repetita.*
- FLORIANVS sub Valente Comes A. D. 373. *l. 10. de accusationib. Dat. Marcianop. l. 11. eodem tit. Dat. Constantinop.*
- FLORVS sub Valente, Gratiano & Valentiniano, Com. R. P. *l. 2. de cursu publ.*
- FLORVS sub Gratiano & Valentiniano PP. *l. 1. Cod. Inst. de locat. pred. civil.*
- FLORVS sub Theodosio Magno Magister Officiorum A. D. 380. *l. 3. de Agentib. Dat. Thessalonicae A. D. 381. l. 6. de Curiosis. Dat. Constantinop.*
- PP. (Orientis) A. D. 380. *l. 6. de his, quae administrant. Dat. Thessalonica. Vide, quae de Floro hoc atque eius Praefectura hoc anno, dicta sunt in Praefatione ad Tom. III. huius Codicis.*
- A. D. 381. *l. 87. de Decurionib. Dat. Heracleae.*
- l. 3. de Primicerio. Dat. Constantinop. l. 6. de honorar. codicill. Post alia. Dat. Constantinop. l. 7. de Paganis. Dat. Constantinop.*
- A. D. 382. *l. 6. de diuersis rescriptis. Dat. Constantinop. l. 9. de hereticis. Agitur hac leg. de Manichaeis, Encratitis, Saccophoris, Hydroparastatis. l. 38. 39. 40. de cursu publ. l. 3. de abolitionibus. Dat. Constantinop. vnde desumpta lex ultim. Cod. Inst. de probation. die & Consulatui ommissis l. 4. ad L. Iul. repetundar. l. 10. de metallis. Dat. Constantinop. l. 7. de his, quae administrant. Dat. Constantinop. Et iungenda l. 13. de Numerariis. l. 92. de Decurion. l. 2. de secundis nupt. Dat. Constantinop.*
- A. D. 383. *l. 4. ne quid public. latit. l. 96. de Decurion. Hac leg. fit mentio Prouinciae Mysiae. Dat. Constantinop.*
- FLORVS (Florentinus) PP. V. reponendum) PP. sub Honorio A. D. 397. *l. 1. Cod. Inst. ubiquis de Curiali. Dat. Mediolani.*
- FORTVNATIANVS sub Valente Imper. sine dignitate A. D. 368. *l. 2. de tyronibus. Dat. Marcianopoli Comes R. P. A. D. 369. Valentiniano NB. P. & Victore Coss. l. 5. de metallis. l. 2. de Aqueductu. Agitur hac leg. de Daphnenfi Palatio. Data (id est reddita) Antiochia A. D. 377. l. 3. de debitoribus. Dat. Hierapoli.*
- Fortunatianus huius Comitris R. P. meminit Ammianus Marcellinus, *initio lib. 29. in narratione de his, quae facta ob Vaticinium quoddam sub Valente exercitum, vbi Comitem vocat, molestum flagitatorem eorum, quae arario debebantur, & sub eius dispositione fuisse Palatinos exigi, quae de arario interceperant, iussus: Rursum de eo agit eodem lib. cap. 2. Meminit & Zosimus, lib. 4. cap. 14. in eadem narratione, vbi τῆ τῶν βασιλικῶν ἐφεσῶτα ταμίαν φροντῖδι vocat: Interpretes parum accurate Imperatorio fisco Praefectum interpretatur, cum haec verba denotent Comitem Rei priuatae, vid. dicta in Commentario a d. l. 3. de fisci debitor. Ad eundem existant in Cod. Vaticano plures Libanii Antiocheni epistolae: puta lib. 2. *epist. 43. 48. 50. lib. 4. *epist. 31. 44. 149. 162. lib. 5. *epist. 25. 36. 115. Consule Indicem Editionis Wolff. & omnes ad Fortunatianum Epistolas inuenies.****
- VERSENNIVS Fortunatus sub Constantino Magno Consularis aquarum A. D. 315. *l. 1. de diuers. offis.*
- FORTVNATVS sub Valentiniano Sen. Consularis Pannoniae secundae, A. D. 365. *l. 27. de cursu publico.*
- FRAVITTA cum Vincentio Consul Anno Domini 401. Hic ad Consulatam euectus est, quod terra marique Gainam debellasset, ut est apud Sozomenum *lib. 8. c. 4. Fuit natione Gothus, & religione paganus, ut habet Philostorgius lib. 11. c. 8. & Svidas voc. Φράβιτος. vide Ant. Pagium in Critic. ad Annal. Baron. b. 4. Reland. in Fast. & Chronolog.*

G

- GADDANA Theodosii Magni tempore Satrapa Sofanena A. D. 387. *l. 6. de auro coronario.*
- GAISO sub Honorio sine die & Coss. Comes S. L. *l. 12. Cod. Inst. de vestigalib. vbi nonnulli habent Gaizoni.*
- Comes & Magister Officiorum A. D. 410. *l. 11. de indulgent. criminum. Dat. Rau.*
- Comes & Magister Militum A. D. 412. *l. 16. de defectoribus. Dat. Rau.*
- Alius fuit Gaiso, sed eiusdem proculdubio gentis (Francicae) qui Constantem Imp. iussu Magnum

gnentii interfecit, & ideo ab eo Consulatus collega assumptus.

GALLICANVS sub Constantino Magno Consul Anno 317. cum Basio. Idem & Anno superiore & hoc ipso fuit P. V. vide *Notitiam-Præf. Vrbi in Notitia Dignitat.* de quo & vetus inscriptio Romæ Crispo Cæsari dicata ab eo, vbi OVINVS GALLICANVS dicitur apud Gruterum CCLXXXIV. 7. Hic A. D. 330. iterum Consul cum Symmacho prodiit. Consule Anton. Pagi in *Critic. ad annos cit.* Petr. Reland. in *Fast.* & Contoliorum de *Præf. Urb. pag. 54.*

GAMALIELVS sub Theodosio Iunioris Patriarcha Iudeorum A. D. 415. l. 22. de Iudeis. Dat. Constantinop. Hic idem videtur, de quo Marcellus Empiricus, cap. 23. Hieronymus *epist. ad Pam-machium*, de optimo genere interpr. pag. 245. Tom. II. Op. Edit. Francof.

GAUDENTIVS sub Honorio V. C. Comes Africae Vincentio & Frauita Coss. A. D. 401. Mentio eius fit l. 3. de equorum conlatione. Vicarius Africae A. D. 409. l. 1. de terris limitaneis. Dat. Rau. Agitur hac leg. de Gentilibus, & de munitione limitis & fossati.

De Gaudentio hoc agit Renatus Profuturus Frigeridus apud Gregorium Turonensem, lib. 2. *histor. Franc. cap. 8.* qui vna cum Prospero Comitem & Magistrum Equitum vocat. De eodem agit & Zosimus lib. 5. in gestis Anni 408. cap. 36. Hic Aetii pater fuit.

GENNADIUS sub Arcadio Praefectus Augustalis A. D. 396. lex 1. de Alexandr. pleb. PP. Eutychio Alexandriae.

Ad hunc Gennadium Praefectum Augustalem extat Claudiani *Epistola*, ex qua de Praefectura eius Augustali liquet. Meminit eiusdem Synesius, *epist. 33. pag. 221.* vbi eum valde commendat, & Syrum fuisse ostendit, & initio κατὰ δόξαν, ἐν τῇ μεγίστῃ βελόδαρον ἐφόδω.

GEORGIVS, sub Valentiniano III. Proconsul Africae A. D. 425. l. 46. de Episcopis: l. 63. de hereticis.

GERASIMVS sub Gratiano Episcopus (in Gallis viro) A. D. 376. l. 23. de Episcopis. Dat. Treu.

GERMANIVS sub Iuliano PP. A. D. 362. l. 39. de appellationibus. Fit mentio in hac leg. Comitibus Orientis. Ammianus Marcellinus in gestis Anni 361. lib. 21. cap. 8. scribit Germanianum iussu a Iuliano vicem tueri Nebridii PP. Idem scribit lib. 26. cap. 5. in gestis Anni 365. Germanianum potestate Praefecti rexisse Gallias Provincias. An hic Germanus, ad quem sunt tres Libanii *epist. 194. 213. 258.* Vide *Indicem Epistol.* Libanii Edit. Cl. Wolfii.

Sub Valentiniano Comes S. L. A. D. 365. l. 1. de pascuis. Dat. Rom. l. 3. de murilegulis. Dat. Med. vbi male editum Consularis loco Comes S. L. l. 3. de fundis patrum.

A. D. 367. l. 13. de susceptoribus l. 4. de metallis. Dat. Rom. 79 Rem.

Sine die & Coss. & sine dignitate l. 1. Cod. Iust. de veteris numism. potest. quæ duobus superioribus iungenda est.

PP. A. D. 365. l. 9. de diuers. offic. Dat. Rem. Sine dignitate anno eodem, l. 2. Cod. Iust. de magistr. municip. PP. Galliarum A. D. 365. vel 368. l. 39. Cod. Iust. de Decurion. vbi Germanus vocatur.

Sine die & Coss. & sine dignitate l. 6. Cod. Iust. de Agriculis. Forte iungenda hæc lex cum l. 3. Cod. eod. de fund. patrum. Agitur hac leg. de Praefidis Provinciarum.

GERVLVS, sub Constantino Magno Rationalis trium Provinciarum A. D. 334. l. 1. de communi diuid. Agitur in hac leg. de Sardinia.

GILDO sub Valentiniano Iun. Comes & Magister

Tom. VI. Pars II.

utriusque militiæ per Africam A. D. 393. l. 9. de adulteriis.

Huius proscripti sub Honorio mentio fit A. D. 399. l. 16. de bonis proscriptorum.

A. D. 400. l. 7. de metatis, vbi hostis publicus vocatur.

A. D. 406. l. 19. de bonis proscriptorum.

A. D. 408. Basio & Philippo Coss. l. 19. de penis.

A. D. 409. l. 9. de metatis.

Videndus Claudianus, de bello Gildoniaco, alique, & in his quoque Symmachus, lib. 4. *epist. 4.* & Zosimus, lib. 5. cap. 11. vbi Gildonem πάλως ἐχόντα τῆς ὑπὸ Καρχηδὸνα Αἰβύνης τὸν ἡγεμόνα totius ad Carthaginem pertinentis Africa Ducem vocat: & Orosius, lib. ultim. cap. 36. De Comite Gildoniaci patrimonii *Notitia Imperii.*

GORGONIVS sub Valentiniano Iunioris Comes R. P. A. D. 386. l. vnic. de petitoribus & deffis. Dat. Mediol. Hic forte Gorgonius est, cui antea thalami Cæsariani cura commissæ erat, cuius meminit Ammianus Marcellinus, lib. 15. cap. 2. Forte etiam idem ille, quem Ausonio commendat, quemque fratrem suum vocat Symmachus, lib. 1. *epist. 33.*

Gracchus sub Valentiniano Iun. PP. A. D. 376. Valente V. & Valentiniano AA. Coss. l. vnic. ne quis in sua causa. Lecta Kalend. Decembr. A. D. 377. Gratiano IV. & Merobaudæ Coss. l. 3. de Questionibus. Dat. Treu.

Huius Gracchi meminit Hieronymus *epist. 7. ad Latam de institut. filia pag. 35.* Tom. I. Opp. Edit. Francof. apud Christ. Gensibium, & Prudentius lib. 1. adu. Symmachum v. 562. sequi, qui P. V. fuisse ostendunt. Et vero ita in his duabus legibus reponendum est, quomodo etiam præfert Codex Iustin. in l. vnic. ne quis in sua causa: vide quæ de eo plene dico, ad l. 3. de Questionibus.

GRACCHVS sub Honorio Consularis Campaniæ, A. D. 397. l. 1. de collegiatis. Praefectus Vrbi A. D. 415. l. 20. de diuers. offic. Dat. Rau. An de hoc sensit Hieronymus *dict. epist. 7?* Vide *Commentar. ad dict. l. 20.*

GRATIANVS Imp. & Consul.

GREGORIUS sub Constantino Magno PP. A. D. 336. l. 3. de annona & tributis.

Sine dignitate anno eodem, l. 1. Cod. Iust. de naturalibus liberis. Dat. (id est reddita) Karthagine. Fit hac leg. mentio Phoeniciarchias, & Syriarchias: Quod Tribonianus emblema est.

A. D. 337. l. 2. de contrab. empt. Dat. Constantinopoli Prid. Non. Febr. Hic est ille Gregorius Praefectus, de quo Optatus Mileuitanus, lib. 3. cap. 10. vbi Donati in eum conuicium memorat. De eo plura ad d. l. 3. not. b.

GREGORIUS sub Gratiano Praefectus annonæ. A. D. 377. l. 15. de Pistoribus. Dat. Treu. An hic idem, ad quem extant sex Symmachi *epistolæ lib. 3.* puta *epist. 17. 18. 19. 20. 21. 22.* vbi Quaestorem eum fuisse indicat. Memoratur & hoc tempore sub Gratiano Gregorius PP. Galliarum in causa Priscillianistarum a Sulpitio Seuerio *bis. eccles. lib. 2 cap. 49.*

GREGORIUS sub Theodosio Magno Episcopus Nyssenus A. D. 381. l. 3. de fide Cathol.

H

HADRIANVS sub Honorio Imp. Magister Officiorum A. D. 397. l. 11. de proximis. Dat. Med. A. D. 399. l. 11. de Agentibus. Dat. Med. PP. A. D. 400. l. 35. de Episcopis: l. 37. de hereticis: l. 3. de conlat. donatar. Dat. Rau. A. D. 401. l. 5. de tabulariis: l. 41. de operibus publicis:

- publicis: l. 16. de exactionib. l. 11. Cod. Iust. de anonis. Dat. Mediol. Vide etiam l. vn. de offic. Vicar. A. D. 403. l. 11. & 12. de desertorib. l. 31. de Agentibus in rebus. Dat. Rauennæ. l. 13. & 14. de desertoribus.
- A. D. 404. l. 65. de cursu publico: l. 2. de excoct. vel transil. l. 17. de Iudæis. Dat. Romæ. l. 31. de nauiculariis.
- A. D. 405. l. 4. & 5. ne sanctum baptisma: l. 43. de operibus publicis. Dat. Rauennæ. Hypobolimæa l. 2. de Episcopali iudicio.
- Sine die & Consule. l. 11. Cod. Iust. de omni agro deserto: l. 4. seu ultim. Cod. eod. de lucris aduocaturum. Honorio & Theodosio tribuitur. l. 3. Cod. eod. de locat. præd. ciuil. Arcadio & Honorio hæc lex tribuitur in libris MS. male in editis Honorio & Theod. Extat ad hunc Hadrianum PP. Claudiani epigramma satisfactionis: vt & alterum eiusdem de Theodoro & Hadriano.
- HADRIANVS PP. sub Honorio A. D. 412. l. 13. de infrmandis his, quæ sub Tyranno. Dat. Rau. Agitur hac leg. de Heracliano Tyranno.
- A. D. 414. Constantio & Constante Coss. l. 33. de erogat. milit. annonæ. Agitur hac leg. de Africa. l. 11. de curiosis. Dat. Rauennæ. l. 12. de metatis. Vbi inscriptio male præfert Proc. Africæ: quæ postrema vox ad initium leg. retrahenda est. A. D. 416. l. 21. de tyronib.
- HARIOBAVDES, v. infr. Tariobandus.
- HELENA sub Constantino Magno: ob Crispi & Helenæ paratum (ita enim repono) indulgentia criminum data a Constantino Magno l. 1. de indulgent. criminum. Anno Domini 322. Inscribitur hæc lex Maximo PP. & in subscript. dicitur Acc. Romæ.
- HELIANVS, v. supr. Ælianus.
- HELIO sub Theodosio Iun. Magister Officiorum per quatuor primum Annos A. D. 414. l. 17. de Medicis & Professor.
- A. D. 415. l. 17. de Agentib. in reb. Dat. Constantinop.
- A. D. 416. l. 18. de Agentibus in reb. l. 17. de proximis. Dat. Constantinop. l. vnic. de decanis. vbi Comes & Magister Officiorum vocatur.
- A. D. 417. l. 19. de Agentibus in reb. Dat. Constantinop. Iterum, per quatuor Annos.
- A. D. 424. Caltino & Victore Coss. l. 2. Cod. Iust. de officio Quæstoris.
- (A. D. 425. Helio in Italia fuit, vid. Chronicon bist. b. a.)
- A. D. 426. l. 20. de Agentibus in rebus.
- A. D. 427. l. 14. de metatis. His duabus legibus Patricius & Magister Officiorum vocatur, l. 18. de Medicis & Professor. Huius Helionis Magistri Officiorum, meminit Olympiodorus apud Photium, num. 80. Helionis Patricii Socrates, lib. 7. cap. 24. in fin.
- HELIODORVS sub Constantino & Constante, si inscriptio in nonnullis Codicibus recte habet, l. 1. Cod. Iust. de fundis rei priuæ.
- HELIODORVS sub Theodosio Iun. P. V. A. D. 432. l. ult. de domesticis & protectoribus. Dat. Constantinop. Forte is, de quo Cassiodorus l. Var. 4.
- AVRELIVS HELLADIVS sub Constantino Magno sine dignitate A. D. 325. l. 5. Cod. Iust. de postulando: l. 1. de fide testium. Dat. Naïssø. Forte Rector Prouinciæ fuit, ut ad d. l. 1. dixi.
- HELLADIVS sub Theodosio Magno Episcopus Cæsariensis, A. D. 381. l. 3. de fide catholica.
- HELLADIVS sub Theodosio Iun. Grammaticus Græcus Constantinopoli A. D. 425. l. vnic. de Professorib. qui in Vrbe Constantinop. De hoc Helladio agit Socrates, lib. 5. bistor. Eccl. cap. 16. & Suidas in v. Ελλάδιος: ex quo, vt & decem alii
- Indicem suum, seu Lexicon, idem confecit. Vide Commentarium ad d. l. vn.
- HELLEBICVS sub Theodosio Magno Comes & Magister vtriusque militiæ A. D. 383. l. 1. de exluminatoribus. Dat. Constantinop. In hunc Hellebicum extat Libanii Oratio 21. Eiusdemque epistole in Codice Vaticano lib. 1. epist. 2. lib. 1. epist. 166. 190. in Regio epist. 2. 764. 780. 794. 822. vide Indicem Epistolar. Libanii Edition. Cl. Wolffii. Ad hunc eundem extat epistola Gregorii Nazianzeni 129. vbi aperte ostendit, eum Magistrum militum fuisse. De eodem Ελλεβίχῳ στρατηγῶν Chrysostomus περὶ ἀνδραγαθῶν, siv. de statuis ad popul. Antiochen. Orat. 17. pag. 170. Edit. Benedicti. Tom. 2. Opp. & Theodoretus, lib. 5. cap. 19. Consule, quæ dixi ad d. l. 1. in Commentar.
- HELLENIVS sub Valentiniano Iun. Vicarius Urbis A. D. 386. l. 2. de Curatorib. Kalendarii.
- HELPIDIVS sub Constantino Magno Agens vicem Præfecti Prætorio A. D. 321. l. 6. Cod. Iust. de adificiis. Dat. VI. Kal. Iun. sine dignitate A. D. 321. l. 3. Cod. Iust. de feriis. Non. Mart. l. 1. de feriis. PP. Caralis V. Non. Iun. A. D. 323. l. 5. de Episcopis. Dat. Sirmi. A. D. 324. l. 4. de Nauiculariis. Agitur hac leg. de Portu Urbis Romæ, deque nauibus ex Hispaniæ littoribus eo appellentibus, indeque dimittendis. A. D. 329. l. 4. de falsa moneta.
- HELPIDIVS sub Constantino Imp. Consularis Panoniz A. D. 352. l. 6. de Veteranis.
- Sine dignitatis titulo A. D. 358. l. 4. de erogat. mil. ann. Dat. Doridæ.
- PP. A. D. 359. l. 5. de erogat. mil. ann. Dat. Constantinop.
- Sine dignitatis titulo A. D. 360. l. 1. de patrociniis vicor. Dat. Marcianop. Agitur hac leg. de coloniis per Ægyptum.
- PP. A. D. 360. l. 6. de erogat. mil. ann. Dat. Hierapoli. Indiæ. IV. id est Anno 360. l. 11. de cursu publico. Helpidii huius Præfecti Prætorio meminit Ammianus Marcellinus, lib. 21. cap. 6. in gestis Anni 361. qui eum Paphlagonem fuisse testatur, & aspectu vilem & lingua, sed simplicis ingenii, incruentum & mitem. Vide, quæ doctissimus Valesius notat ad Marcellinum l. c. Eundem proferibit Libanius, Orat. adu. Polydrom. quia Christianus erat. Eiusdem Libanii epistola extat Cod. Vatic. lib. 1. epist. 207. (quæ est in Edit. Wolffii Ep. 227.) τοῖς ΕΛΠΙΔΙΟΙΣ ΠΑΡΕΔΡΟΙΣ Helpidii affissoribus: vt & in Regio. In eodem Cod. Regio epist. 204. 445. & 507. ad Elpidium. Meminit eius & epist. ad Iulianum 638. & 655. Sallustiumque ei successisse indicat. Meminit & in editis Latine lib. 3. epist. 258. & in Luterianis epist. 199. ad Ampelium, vbi & κρᾶτισον vocat & ἀρχοντα & epist. ad Iulianum 618. vbi σκευὸν vocat. Consule Indicem Epistolar. Libanii Edit. Wolffii. Meminit & eius Hieronymus in vita Hilarionis pag. 158. Tom. I. Opp. Edit. Franc. apud Christ. Genfibium. vbi uxorem quoque eius Aristaneten memorat: & vtrumque Christianæ fidei & pietati operatum ostendit: Quæ causa forte Marcellino fuit acrius eum perstringendi. Quare nil mirum, si eum proferibit Libanius d. Orat. & d. epist. 638.
- HERACLIANVS sub Constantino Magno Tribunus & Magister Officiorum. Mentio fit eius A. D. 321. l. 1. de Paganis sacrif. & templis, quæ lex data est ad Maximum (P. V. Romæ scilicet.)
- HERACLIANVS sub Arcadio Comes Ægypti A. D. 395. l. 3. de patrociniis vicorum. Hic idem videtur cum Herculiano, ad quem scripta sunt decem

decem Synesii epistolæ ab *epist. 136. ad 145.* quæ ultima vt & *epist. 144.* vel in Ægypto Magistratum egisse, aperte testatur, inque officio suo habuisse & *δορυφόρος, Officiales*: & in his *ἀπο διπλημάτων, ab actis seu, a libellis, & subadiutorum*: Cuiusmodi sane subadiutoras habuere, Tingitanæ, Britannicæ Duces. Item Mauritanicæ Tripolitanæ, Pannonicæ 1. & 2. Dacicæ, Sequaniciæ Armoricanæ, Britanniarum Consulares. Item Campanicæ, Apulicæ, Calabricæ Præfides, præter Illustres, & in his Præfecti Prætorio, Præfectus Urbis, Proconsules, item Africæ Vicarii, Magister Officiorum, etiam Comites rei militaris, v. g. Africæ, vt docet *Notitia Imperii*. Idem *epist. 139.* cum corpore validum subque eo *ἰσχυρότην* constitutum fuisse docet.

HERACLIANVS sub Honorio Comes Africae A. D. 410. l. 51. de *hereticis*. Eadem lex quinquennio post rursum proposita Anno 415. retenta inscriptione l. 56. de *hereticis*. Meminit huius *Heraciani* Comitiss Africae Zosimus, lib. 5. cap. 37. in gestis Anni 408. vbi minus recte doctissimus alioquin interpret *τῶν ἐν μεγάλῃ Λιβύῃ στρατιωτῶν ἡγούμενον*, vertit, *militum in magna Lybia Magistrum*. Hic idem est, qui Tyrannidem in Africa postea vsurpauit: de quo Anno 413. l. 21. de *pænit.* & lex 13. de *infirm.* bis, quæ sub *Tyrannus*: & scriptores passim Ecclesiastici, Chronographi alique; Hieronymus quoque in Ezechielem lib. 28. de quo accipio quoque Philostorgium, lib. 12. cap. 6. vbi vide, quæ dixi. Hic postea Consulatus affectus est, cum Africam strenue tutatus esset, aduersus Attalum, vt Orosius habet lib. 7. cap. 92. Consul prodiit A. D. 413. cum Lucio, vid. *Chronolog.* sed cum novarum in Africarum reus & honorem amitteret & vitam, nomen eius e fastis erasum est. Vide dicta ad l. 13. de *infirm.* bis, quæ sub *Tyrann.* Baronium in *Annal. an. cit.* Pagium in *Critic. b. a. & Reland. in East.*

HERASIVS sub Gratiano & Valentiniano Iuniore Proconsul Africae A. D. 381. l. 9. de *scenicis*. PP. Karthagine.

HERCVLIVS sub Theodosio Iuniore PP. Illyrici A. D. 408. l. ultim. de *equorum collatione*. Data Constantinop. Agiturque hac leg. de necessitatibus *Illyricianis*. In inscriptione huius leg. in Cod. Theod. omissa vox *Illyrici*, quam habet Codex Iust. in l. 1. Cod. de quibus munerib. nemo excus. quæ ex d. l. ult. desumpta est.

A. D. 410. l. 172. de *Decurionib.* l. ultim. ne *collationis translatio*.

A. D. 412. l. 49. de *operibus publicis*. Ad hunc Herculum extat Ioannis Chrysostomi *epistola 201.*

HERMOCRATES, vide *infr. Hieritocrates*.

HERMOGENES, a quo Hermogenis equi, l. 1. de *Equis Curialibus*: seu Hermogeniani l. vnic. de *grege dominico*. Hermogenes Ponticus PP. sub Constantio Musonianus successor. Memoratur A. D. 359. ab Ammiano Marcellino, lib. 19. cap. 12. vide & de eo Libanium, de *vita sua* pag. 39. Edit. Morell.

HERODES sub Honorio A. D. 396. Arcadio IV. & Honorio II. Coss. l. 5. de *Censuribus*: vbi dignitatis seu officii nomen omisum. Sed Proconsul hic Africae fuit, vt testatur Augustinus, lib. 3. contra *Crescentium*, cap. 56. vbi & Anno 394. iam Arcadio III. & Honorio II. Coss. cum Proconsulem fuisse ostendit. Ad quem Annum forte hæc lex referenda. Vide *Commentar. ad leg. cit.*

HESPERIVS sub Gratiano Proconsul Africae A. D.

376. Valente V. & Valentiniano AA. Coss. l. 3. de *scenicis*. Dat. Triu. Hic Hesperius est Aufonii filius: cuius Proconsulatum ideam memorat in *epicedio patris*: Meminit & huius Hesperii Proconsulis Africae Ammianus Marcellinus, lib. 28. in *fin.* De eo nonnulli quoque accipiunt illud Paulini, in *Eucharistico*:

*Illic vt didici ter senis mensibus actis
Sub genitore meo Proconsule.*

Idem postea PP. fuit, de quo mox.

Sub Gratiano & Valentiniano Iuniore PP. A. D. 377. l. 34. de *curfu publico*. Dat. Treuiris. Fit hac leg. mentio Proconsularis Prouinciæ, (idest, Africae) & *Cubiculariarum* regionum (de qua voce ibi.)

A. D. 378. l. 4. de *hereticis*. Dat. Treuer. Adsumptus Coss. Valente & Valentiniano AA. Coss. A. D. 379. l. 2. de *desertoribus*. Dat. Aquileiæ. l. 11. de *Iussual. collat.* Dat. Aquileiæ. Fit hac leg. mentio *Illyrici, Italiae, & Galliarum*. l. 15. de *nauculariis*. Acc. Constantinæ, l. ultim. Cod. *quemadm. testam. aper.* Dat. Mediolani. l. 6. de *maternis bonis*: l. 5. de *hereticis*. Dat. Med. l. 4. de *Palatinis S. L.* Dat. id est reddita. Sirmio VIII. Id. Dec.

A. D. 380. l. 10. de *murilegulis*. Dat. Aquil.

Sine die & Coss. l. 2. Cod. Iust. de *officio Vicarii* ubi agitur de relationibus Vicariorum.

Sine dignitate, sine die & Coss. l. 3. Cod. Iust. de *fundis rei priuileg.* & lex 4. in quibusdam *Codicibus*.

Hanc Hesperii filii sui Præfecturam memorat Aufonius bis in *Gratiarum actione ad Gratianum*, quæ habita sine Anni 379. sic quidem, vt iudicet in eadem Præfectura Prætoriana sibi iunctum. Ad hunc Hesperium PP. extant Symmachi *epist. 14. lib. 1.* ab *epist. 69.* ad 82. sic quidem vt 82. doceat, eum Mediolani positum fuisse, quæ sedes Præfecti Prætorio Italiae erat: *epist. 72.* vocat *summam litterarum*: quomodo idem alibi Præfecturam Prætorianam vocat *Pontificium literati honoris*. Annonas item & Salarii emolumenta a Senatu V. R. Prisciano Philosopho decreta ab eo confirmari postulat *epistola 73.* quæ sane res ad curam Præfecti Prætorio pertinuit, vide l. 11. hoc *Codice de Medicis & Professorib.* De huius honore idem Symmachus exultat lib. 1. *epist. 10.* ad Aufonium patrem eius. Tandem ex *epist. 71. & 73.* colligitur, eum publicos honores gessisse ludicemque fuisse. Eundemque Anno D. 384. Comitem V. C. & Illustrem vocat lib. 10. *epist. 36.* Hunc vero Doctiss. Valefius ad Marcellini lib. 28. cap. 6. PP. Galliarum facit; pariter vt Aufonium patrem, unde colligit, tum primum videri duo simul fuisse Præfectos Prætorio per Gallias. Ego vero ita censeo, coniuncta potestate, & Aufonium patrem & Hesperium filium Præfectos Prætorio fuisse Italiae, Illyrici, Africae & Galliarum simul: nam vt de se Aufonius *Epigram. ad Syagrium v. 36.*

Præfectus Gallis & Lybie & Latio.

Ita in l. 11. de *Iussual. collat.* quæ ad Hesperium PP. data est, fit mentio *Illyrici, Italiae & Galliarum*: sic tamen, vt Aufonius in Galliis moraretur, Hesperius in Italia.

HESYCHIVS sub Theodosio Iuniore Proconsul Achaiae A. D. 435. l. ultim. de *Principibus Agentium in rebus*.

HIERITOCRATES sub Theodosio Iuniore Comes R. P. A. D. 435. l. ultim. de *bonis vacantibus*. Dat. Constantinop. In hac leg. agitur de Achaia & Proconsule Achaiae in Cod. Iust. l. ultim. eod. tit. *Hieritocrates*, vel vt al. *Hermocrates*. Vid. dicta not. b. ad leg. cit.

- HIERIVS** sub Honorio Vicarius Africæ A. D. 395. l. 29. de *Episcopis*.
- HIERIVS** sub Theodosio Iun. PP. A. D. 425. l. vnic. ne sine iussu. Dat. Constantinop. l. 4. de *Prætorio*. In hac leg. expresse dicitur, PP. *Orientis*, l. vltim. de honorar. codicillis. Dat. Topiso. In hac leg. memorat Theodosius Iun. aui sui, Theodosii scilicet Magni, Constitutionem. l. vltim. de *Palatinis S. L.* Dat. Constantinop. A. D. 426. l. 24. de *bonis proscriptis*. Dat. Constantinop. l. 16. seu vltim. de *Legatis*: l. 21. de *diuersis offic.* Dat. Nicomedix. l. 21. de *Agentibus*, A. D. 427. l. 10. de *domesticis*: l. 1. Cod. Iust. unde *vir & uxor*. A. D. 428. l. vltim. de *legitimis heredit.* l. vltim. de *nupt.* l. vltim. de *sponsalib.* l. vnic. de *omissa ad. imperat.* l. vltim. de *dotibus*. Dat. Constantinop. l. vltim. de *naturalibus filiis*: l. 2. Cod. de *bonis, qua liberis*. A. D. 432. l. 6. de *his, qui ad Eccl.* Dat. Constantinop. Hierii huius PP. mentio in Chronico Alexandrino Anno D. 427. pag. 250. Edit. Venet. inter *Script. Rer. Byzant.* vbi *δὲς ἐπαρχ* vocatur, maleque Interpretes Raderus, & Ducangius, Præfectum Vrbis interpretantur. Consul Hierius cum Ardabure Anno D. 427. Vide A. Pagium in *Critic. b. a.* Relandum in *Fastis & Chronologiam*.
- HIEROCLES** sub Constantio Imp. Consularis Syriæ Coeles A. D. 344. l. 7. quorum appellat. non recip. A. D. 348. l. 6. de *iure fisci*. Huius, ut puto, Hieroclis meminit Libanius in *epist.* ad Basilium, in Basilianis 145. Hic idem videtur, ad quem eiusdem Libanii *epist.* in Cod. Regio extant 336. 370. 380. 419. 468. 493. Consule *Indicem Edit. Wolff*. Hic idem forte, qui Apollonium Christo comparare ausus, & aduersus quem scripsit Eusebius.
- MECHILIVS** (vide *Mecilius*) Hilarianus sub Constantino Magno Corrector Lucaniæ & Bruttiorum A. D. 316. l. 1. de *falsis*: l. 3. de *Decurionib.*
- HILARIANVS** sub Constantino Magno Proconsul Africæ A. D. 424. l. 9. de *Decurionib.* Consul cum Pacatiano Anno A. D. 332. hic idem & Mecilius Hilarianus.
- MECILIVS HILARIANVS** sub Constante Imp. PP. A. D. 339. Constantio II, & Constante Coss. l. 3. de *Prætoribus & Quæstoribus*. Dat. VIII. (Kal.) April. l. 4. dicto titulo. Dat. IV. Kal. Iul. Fit quoque eius mentio l. 7. eod. tit. Reponendum tamen P. V. Testatur enim vetus auctor Notitiæ Præfectorum Vrbis, hunc Mecilius Hilarianum Præfectum Vrbis fuisse inde ab Idibus Ianuariis Anni superioris 338. Vrsio & Polemio Coss. ad Pridie Idus Iulias huius Consulatus 339.
- HILARIANVS**: Sine dignitate A. D. 341. Marcelino & Probino Coss. l. 32. de *Decurionib.*
- HILARIANVS** sub Honorio Imp. sine dignitate A. D. 396. l. 6. de *Censitoribus*. Dat. Med. Etiam hac leg. *Culmen* ei tribuitur, ut proinde in Illustri dignitate positus fuerit.
- HILARIVS** sub Gratiano & Valentiniano Iuniore PP. A. D. 383. l. 3. de *legitimis heredit.* Dat. Mediolani in Cod. Iust. *Hilarianus P. V.* Hic Hilarius videtur, ad quem Symmachus quinque epistolas scripsit lib. 3. puta *epist.* 33. 39. 40. 41. 42.
- HILARIVS** sub Honorio sine dignitate A. D. 396. Arcadio IV. & Honorio III, Coss. l. 2. de *conlat. aris*. Dat. Mediolani in Cod. Iust. vocatur *Præf. Præf.* PP. A. D. 396. l. 22. & 23. de *erogat. mil. ann.* Dat. Med. Hic idem forte, cuius meminit Symmachus, lib. 2. *epist.* 80. ad Flavianum.
- HILARIVS** sub Honorio P. V. A. D. 408. l. vlt. de *Suariis*. In hac leg. agitur de *Suariis* Vrbis Romæ & de privilegiis Vrbis Romæ.
- HONORATVS** sub Valentiniano Consularis Bizacii, ei inscribitur Anno D. 368. l. 1. Cod. Iustin. de *offic. Com. R. P.*
- HONORIVS** Imp. & Consul.
- HYMETIVS** sub Iuliano Vicarius Vrbis A. D. 362. l. 29. de *appellation.* Hymetii PC. Africa meminit Ammianus Marcellinus, lib. 28. in *princ.* Hymetii quoque meminit Hieronymus Ep. 7. ad *Latam* de *insituit. filia* pag. 34. Tom. I. Oper. Edit. *Francf. apud Christ. Gensb.* qui fratrem habuit Toxorium patrum Eustochii Virginis, ut colligitur ex D. Hieronymi loco.
- HYPATIVS** vel Hyppatius sub Gratiano & Valentiniano Iun. Geminam hic Præfecturam gessit, teste quoque Ammiano Marcellino, lib. 29. cap. 2. quod etiam ex hoc Codice constat. Nempe fuit is Hypatius sub Constantio Consul cum Eusebio A. D. 359. vide Anton. Pagium in *Critic. b. a.* & Petr. Reland. in *Fast.* & supra dicta *voc. Eusebius*. P. V. A. D. 379. Quo anno ei inscribitur *lex 26. quorum appellat.* Dat. Treu. PP. A. D. 382. quo ei inscribuntur l. 13. de *extraordin. & sord. mun.* PP. Karthag. Id. April. *lex 15. dicto titulo*: l. 3. de *proximis*. Dat. Pataui. Et Anno D. 383. quo anno ei inscribuntur l. 2. de *Senatoribus*. Dignitas ibi omissa. l. 99. & 100. de *Decurionibus*. Dat. Med. l. 4. de *contrab. empt.* Dat. Med. l. 3. de *Apostatis*: l. 5. de *inoffic. test.* Dat. Pataui. Ad Hypatium extat Gregorii Nazianzeni *epist.* 192. vbi & Præfecturam Prætorianam indicare videtur. Cæterum hanc Præfecturam Prætorianam & urbanam Hypatii intelligit quoque Marcellinus, lib. 29. cap. 2. de qua velut gesta iam cum agat, hinc liquet, eum post Annum 383. scripsisse.
- HYPATIVS** sub Theodosio Magno Præfectus Augustalis Anno A. D. 383. quo ei inscribitur l. 27. quorum appellationes. Dat. Constantinop. l. 17. de *suspensoribus*: quæ dicitur Dat. Constantinop. Et inscriptio sic habet, *Habe Hypati K. NB.* A. D. 392. quo ei inscribuntur l. 31. quorum appellationes: l. 20. de *nauculariis*. Huius Hypatii Præfecti Augustalis meminit quoque Farrago Alexandrina, quam edidit Scaliger in *Thesuro Temp.* pag. 70.
- HYPATIVS** sub Theodosio Iuniore Magister militum per Orientem A. D. 415. quo inscribuntur ei l. 15. de *Numerariis*: l. 2. Cod. Iust. de *offic. Magistr.* mil. sine die & Coss. Coniungendæ sunt inter se hæc duæ leges.
- HYPATIVS** sub Theodosio Iuniore Melloproximus, ut videtur Scrinii Epistolarum. Eius fit mentio Anno D. 416. l. 17. de *proximis*. Dat. Constantinopol.
- HYPERECHIVS** (male Sperechius) sub Honorio Imp. Comes R. P. Anno D. 397. Cæsario & Attico Coss. quo anno inscribitur ei l. 14. de *iure fisci*: l. 12. de *Tyronibus*. Dat. Mediol. vbi *Sperechius* vocatur. *Hyperechii* cuiusdam meminit, quem & commendat Victori olim Magistro militum, Gregorius Nazianzenus, *epist.* 124. Ad Hyperechium quoque extat Basilii *epist.* 367. Memorat & Ammianus Marcellinus lib. 26. cap. 8. Hyperechium antea Castrensis Apparitorem, postea sub Valente Dadaftanæ cum copiis a Prospero Præpositum. Ad Hyperechium quoque in Vaticano Codice Græco extant 13. Libanii epistolæ: lib. 1. *epist.* 205. 244. lib. 2. *epist.* 102. 129. 151. 173. 188. lib. 4. *epist.* 4. 155. 248. 271. lib. 5. *epist.* 20. 41. 75. in Codice Regio, Septem: puta 215. 252. 602. 639. 650. 674. 689. vide *Indicem* Epistolarum Libani Edit. Cl. Wolffii. de eodem agit *epist.* 711. 713. Symmachus quoque lib. 3. *epist.* 51. ad *Eutropium*, Hyperechium

rechium memorat ab Eutropio sibi commendatum, quem & fratrem suum, amicitia scilicet iure, vocat, & iamdudum institutione Romanum: & sic natione Barbarum fuisse indicat. Idem *epist. 54. & 66. lib. 5.* memorat Illustrem Virum *Sperechium*: ex quibus epistolis clare hoc ipso anno datus, de hac eius dignitate *Comitis R. P.* liquet. Omitto *Hyperrechium Alexandrinum Grammaticum sub Leone*, de quo *Suidas*, vide *infra Sperechius*.

I

IANUARIUS vel Ianuarinus sub Constantino M. sine dignitate A. D. 319. l. 2. de *accusationibus*. Acc. Corintho: l. 5. Cod. Iust. de *seruis fugitiuis*.

P. V. A. D. 319. l. 1. de *abolitionibus*. Hic Ianuarinus vocatur in MSS. & plerisque impressis. Cum autem Maximus hoc tempore P. V. fuerit, omnes vident, reponendum hic esse *Pro Pref.* Agens *Vicariam Praefecturam* A. D. 320. l. 3. de *famosis libellis*. Hic Ianuarinus vocatur in Editione, quæ in quarto prodit.

Sine dignitate A. D. 321. l. 2. de *falsa moneta*. PP. sine die & Coss. l. 2. Cod. Iust. de *agricol. & mancip. dom.* Hic Ianuarinus PP. forte pro *Pro P.* vocandus, Consul cum Iusto Anno Domini 328. Vide *Chronolog.* & *Relandi Fastor.*

INFANTIVS sub Theodosio Magno Comes Orientis A. D. 393. l. 3. Cod. Iust. de *Iudeis*. Modestus PP. filius fuit, cuius meminit *Libanius epist. 906. Edit. Wolff.*

IOANNES CHRYSOSTOMVS, & Ioannita sub Arcadio. Ad hos pertinent Anno D. 404. l. 4. 5. 6. de *his, qui super relig.* l. 27. de *Episcopis*.

IOANNES sub Honorio PP. A. D. 412. l. ultim. de *feriis*: l. 8. de *executoribus*. Male referuntur hæ duæ ad annum D. 409. vide *Commentar. ad dist. leg. ult. l. 20. de Iudeis*: l. 12. de *Censitoribus*: l. 3. de *secund. nupt.* Dat. Rau.

A. D. 412. l. ultim. de *diuersis rescriptis*: l. ultim. de *iure liberorum*: l. 6. de *inoffic. testam.* l. 19. Cod. Iust. de *testam.* Iungendæ hæ quatuor leges. l. 7. de *indul. debitorum*: l. 20. de *Palatinis S.* l. 1. 10. de *metatis*.

A. D. 414. l. 2. Cod. Iust. de *his, qui ad Eccl. vbi alii habent Iouius, alii Iouino*.

Ioannis olim Tribuni & Notarii, postea Praefecti, meminit auctor vitæ *Ambrosii in fin.* de *Ioanne Tribuno Zosimus* quoque in Anno 408. lib. 5. cap. 40. τῶν βασιλικῶν ὑπογραφεῶν, & τριβάνες καλεῖσθαι ἀρχόντα γεγενημένον, praepositum notariis principis, quos tribunos vocant. Hic idem Ioannes Comes Thesaurorum est, de quo Ioannes Diaconus apud *Palladium in dial. in reb. Chrysostomi*. Anno 404.

IOANNES sub Honorio PP. A. D. 422. l. unic. de *pecunie sequestrat.* l. unic. quod in *usu*: l. unic. de *peculio*: l. unic. de *actionibus ad potent.* l. ultim. de *executor.* l. 2. de *pignoribus*. Dat. Rau.

Sine die & Coss. l. 17. Cod. Iust. de *agricolis*.

IOANNES Tyrannus sub Valentiniano III. De eo accipienda est l. ultim. de *Episcopis*, quæ data est Anno 425. Ad eundem refero & l. 14. de *Senatorib.* & l. 33. de *petitionib.*

IOANNES sub Theodosio Iuniore Comes S. L. Ei inscribitur Anno 429. l. ultim. de *Iudeis*. Dat. Constantinop. Agitur hac leg. de vtraque Palæstina: sed & Occidentales partes ei parti, cui Theodosius Iun. præerat, opponuntur.

Extat in actis Orientalium post Synodum Ephes. Tom. VI. Pars II.

sinam Theodosii Imp. epistola missa per Ioannem Comitem sacrarum, διὰ Ἰωάννην τὸν Κάμητον σακρῶν: cui ea subdita eiusdem Ioannis Comitis Sacrensis (vt ibi vertitur) ad Imp. vide pag. 1554. 1555. Tom. I. *Conciliorum Harduin.* De eodem sentit & *Facundus lib. 7. cap. 4.*

Comes & Magister Officiorum. Huic inscribitur Anno D. 430. l. 15. de *metatis*. Dat. Constantinop. Fit hac leg. mentio Vrbis Constantinop. Putem *hanc leg.* datam ad Ioannem Comitem S. L. simul & ad *Paulinum Magistrum Officiorum*. Vide, quæ dixi *not. b. ad dist. leg.* Comes rerum priuatarum, l. vn. Cod. Iust. de *Palatiis*, sine die & Contulc.

IOVIANVS Imperator.

IOVIANVS sub Honorio Hæreticus. Eius fit mentio Anno D. 412. l. 53. de *hæreticis*. Dat. Med. Ea leg. fit mentio quoque mutorum Vrbis Romæ. Vocatur potius *Iouinianus*.

IOVINVS sub Valentiniano Sen. Magister Equitum, ei inscribitur Anno D. 365. l. 10. de *numerar.* vbi *Magister Equitum* tantum vocatur. l. 7. de *re militari*: vbi *Magister Equitum & peditum* vocatur. Dat. Mediol. In vtraque male *Iouius* vocatur.

A. D. 367. *Lupicino & Iouino Coss.* l. 9. de *re milit.* Dat. Remis. Fit mentio hac leg. Ducum & Comitum & eorum, quibus *Rheni* est mandata custodia, itemque *Regalium*: vocatur vero hac leg. *Magister Equitum*. l. 10. disto tit. de *re militari*. Dat. Remis: vocatur hac leg. *Magister militum*.

A. D. 373. (Male referri possit ad Annum 368. vel 370.) l. 11. de *Veteranis*: vbi *Magister militum* vocatur. Vide *not. m. ad d. leg. & Valesium* ad *Marcellinum lib. 28. c. 4.* Frequens huius *Iouini* Magistri militum, primo per *Illyricum* sub *Iuliano lib. 22. cap. 3.* postea vero sub *Iouiano & Valentiniano* per *Gallias*, mentio apud *Ammianum Marcellinum lib. 25. cap. 8. lib. 26. c. 5. lib. 27. c. 2. lib. 28. cap. 3.* vbi & *Valens Iouinus* vocatur, cuique successit *Theodosius*: & apud *Floardum lib. 1. histor. Rhemensis cap. 6.* Ad *Iouinum* Comitem extat quoque *Baliki epistola 378.* De hoc *Iouino* plene dico ad l. 7. de *re milit.*

IOVIVS sub Iuliano Quæstor Anno D. 362. Fiteius mentio in subscriptione l. 5. de *fide testim.* Meminit huius *Iouii Quæstoris* *Ammianus Marcellinus lib. 21. cap. 8.* in gestis anni 361. & lib. 22. cap. 8. nisi istud de alio accipiendum est. Sub *Valente P. V.* Constantinop. scilicet. Ei inscribitur Anno 364. l. 1. de *annonis ciuicis*: l. 3. de *his, quæ administr.* Dat. Constantinop. vocatur d. l. 3. *Iouinus*.

IOVIVS sub Honorio PP. Ei inscribitur Anno D. 409. Honorio VIII. & Theodosio III. l. 19. de *Iudeis*. Agitur hac leg. de *Cœlicolis*. l. 47. de *hæreticis*: l. 7. de *denunciatione*. Dat. Rau. l. 13. Cod. Iust. de *Iudeis*, quæ est in Cod. Theod. l. 3. de *feriis*, & l. 8. de *executor.* *Iouio* inscribitur, in Cod. Theod. vero *Ioanni*. Vide quæ dixi ad l. 3. de *feriis*. Mentionem huius facit *Zosimus*, lib. 5. cap. 47. 48. 49. & lib. 6. cap. 8. 9. 12. & *Sozomenus lib. 9. cap. 7.* qui PP. Italix diserte fuisse ait. Et *Olympiodorus* apud *Phorium Cod. LXXX.* qui modo *Iouinianum*, modo *Iouinum*, modo *Iouium* vocat *Vid. pag. 182. Edit. Schott.* Fortehicidem *Iouius* est, ad quem tres extant *Sym-machi epistolæ*, lib. 8. *epist. 30. 49. lib. 9. epist. 56. & epist. Paulini, de fortuna & fato.*

ISIDORVS sub Theodosio Iun. P. V. A. D. 410. l. 2. & 3. de *iure liberorum*.

A. D. 412. l. 50. de *operibus publicis*.

PP. A. D. 416. l. 6. Cod. Iust. de *precib. Imp. offer.*

PP. Illyrici A. D. 424. l. 4. de *Speclaculis*. Dat. Constantinop. Agitur *hac leg.* de curia Delphorum & de Illyrici ciuitatibus. l. 33. de *annona & tributis*. Dat. Constantinop. Agitur *hac leg.* de Macedonibus, Achiuis, & Ecclesia Thessalonicensi.

PP. A. D. 426. l. *vlm. de Paganis*. Dat. Constantinop.

PP. (Orientis) A. D. 435. l. 8. de *Princip. Agent. in reb.* Dat. Constantinop. Isidorus hic erat hoc tempore PP. Orientis, Reginus vero PP. Illyrici, vt ex illa *leg.* constat, & post Regnum Anno proximo Eubulus PP. Illyrici, vt docet l. 30. de *Cohortalib.* & l. 187. de *Decurionib.* Exstat etiam Edictum Praefectorum Nestorii de libris non legendis, hoc anno emissum, Part. 3. *Concil. Ephesin.* cap. 46. in cuius Epigrapha haec verba leguntur, *Flavius Anthemius Isidorus, Flavius Bassus, Flavius Simplicius Reginus, Praefecti edicunt*, ex quo integrum Isidori nomen discimus.

A. D. 436. l. 30. de *cohortalib.* l. 187. 188. 189. (*hac lege* agitur de Alexandrinis principalibus) 190. 191. 192. (Agitur *hac lege* de Hypomnemato-graphis & Augustali) de *Decurionibus* l. 3. de *indictionibus*. Agitur *hac leg.* de Aegyptiaco tractu & de Augustaliano officio. l. 2. de *frumento Alexandr.* l. 2. de *Alexandr. pleb. primatib.* l. 17. de *indulgent. debitor.* Dat. Constantinop. Meminit Theodoretus *epist.* 47. ad *Proclum Ep.* Constantinop. huius Isidori P. P. quæ est de Censitore & Peraquatore. Ad eundem extat quoque Isidori Pelusiotæ *epist.* 299. lib. 1. Consul cum Senatore Anno 436. Vide Anton. Pagium in *Critic. b. 4.* Relandum in *Fasl.* & Chronologiam nostram.

ITALICVS sub Constante sine dignitate. Ei inscribuntur

Anno D. 343. l. 5. de *extraordinar. munerib.* Data hæc lex Bononiæ (Galliarum scilicet) de quo ad eam *leg.* Iungenda cum l. 6. *Cod. Iust.* vbi *causæ fiscales*. Dat. Kalend. Febr. sine Coss. Quæ lex Constantino ibi male tribuitur. In hac vero fit mentio *Viri Illustris Comitum rerum priuatarum*.

ITALICVS sub Valentiniano Sen. Vicarius Italiæ. Ei inscribitur A. D. 374. l. 10. de *lustrali collatione*. Dat. Med.

IVLIANVS sub Constantino Magno Praefes Tarraconensis A. D. 316. l. 1. de *temporum cursu*. Consul cum Probiano A. D. 322. Vide Anton. Pagium ad b. 4. & Relandum in *Fasl.* & Inscriptionem in Baronii Annal. b. 4. in qua *Anicius Iulianus* dicitur. P. V. A. D. 326. l. 13. de *appellat.* Dat. III. Non. August. Heracleæ. Refertur hæc lex ad Annum 326. Atqui Iulianus P. V. factus tantum Idib. Nouemb. huius Anni. Vid. *not. f. ad d. l.* P. V. A. D. 327. l. 2. de *Prætoribus* l. 2. de *dilationibus*. Prop. Romæ.

Anicius Iulianus fuit P. V. sub Constantino ab Idib. Nouemb. Anno D. 326. ad 7. Idus Sept. 329. vt testatur *vetus Notitia Praefectorum Vrbi*, quam vide in *Notit. Dignit.* In hunc Anicium Iulianum P. V. extat Symmachi epigramma in *Aucllar. Symmach. ep. 1.* vbi de Praefectura Urbana hæc accipe:

—tum celsus honoribus, attamen illis

Grandior, æternam complebat nomine Romam.

Sub Constantio P. V. A. D. 329. l. 18. de *appellationib.* Data XIII. Kal. Iul. Serdicæ. PP. VI. Kalend. Aug. Rom. Integro vero nomine *Anicius Iulianus* in hac *leg.* vocatur. Vide Commentarium ad d. l. 18.

IVLIANVS sub Constantino, Praefes Anno D. 334. l. 3. de *fide testium*. Dat. Naïss.

An hic Cesonius Iulianus, de quo Vopiscus in

Vit. Firmi cap. 1. An idem cum eo, cui inscribitur sub Constantio sine dignitate l. 23. de *Decurionibus*. Dat. Antiochiæ. An Iulianus Vicarius, de quo Marcellinus, lib. 22. cap. 11.

IVLIANVS, sub Constantio A. sine dignitate (erat P. V.) Anno D. 357. l. 1. de *decuriis Urbis Romæ*. Dat. VI. Kal. Mart. Constantinop. Acc. Id. Maii Rom. *sublimitatis* titulus ei tribuitur *hac leg.*

IVLIANVS Imp. de quo consule *Chronicon. hist.*

IVLIANVS, sub Iuliano Imp. Comes Orientis. Ei inscribuntur, Mamertino & Neuitta Coss. A. D. 362. l. 51. de *Decurionibus*. Dat. Antiochiæ. V. Kal. Septembr. l. 3. de *contrabenda empt.* Dat. Antiochiæ VIII. Id. Decemb. l. 54. de *Decurion.* PP. Byrrho.

A. D. 363. l. 12. *Cod. Iust.* de *exceptionib.* Dat. Antiochiæ. Huius Iuliani Com. Orientis (qui & Iuliani Imp. auunculus erat, meminit Ammianus Marcellinus initio lib. 23. cap. 1. Iulianus ipse hunc indicat in *Misopogon.* pag. 103. & in *fin.* pag. 112. Edit. in 4. & pag. 348 365. Edit. Lips. Spanhem. & *Epist.* 10. ad *Alexandrinus*: sed & *epistola* eiusdem ad eum extat, 13. Theodoretus, lib. 3. c. 7. 8. 9. Philostorgius, lib. 7. cap. 10. 12. qui de eius morte agunt. Vide, quæ scripti *not. b. & c.* ad d. l. 51. & 54. de *decurion.* Hunc Iulianum indicat Libanius *Epist.* 648. Edit. Wolff. ad *Celsum*: & forte hic idem est, ad quem extant eiusdem Libanii *Epistolæ* inter latinas 280. 286. lib. 3. & inter Græcas Edit. Wolff. 503. 514. 528. 586. 591. & plures, quas euolue in Indice Edit. laudatæ. An vero is idem Iulianus sit Consularis Phœnices A. D. 362. l. 52. de *decurion.* Dat. Antiochiæ III. Non. Septembr. Accept. Id. Octobr. Tyro, & Comitua Orientis cum dignitate Consularis Phœnices fuerit conjuncta, non liquet. Certe ad Iulianum Phœnices Consulare scripta est Libanii *epistola* 224. in qua diserte eum Phœnicia præfuisse, reliquit: *ἡμᾶς μὲν καὶ ἐὰν τῷτο παθῶν ἢ Φοινίκην τὴν σὴν ἀρχὴν ὑμῶν ἀθανάτοις τιμῶσα*, at nos obliuisci tui non patitur Phœnice, imperium tuum immortalibus laudibus concelebrans: & *epist.* 652. σὺ τῆς Φοινίκης ἀρχῶν, te Phœniciam administrante.

IVLIANVS sub Valentiniano Sen. Praefectus annonæ A. D. 366. l. 2. de *Canone frumentario V. R.* Dat. Rem. Ei inscribitur l. 2. *Cod. de veteris numismatis potest.* Quæ sine die & Coss. est: & inscribitur male PP. quod etiam argumentum illius *leg.* confutat, vbi agitur de æstimatione solidi, deque pretio specierum, annonarum scilicet, vide *not. c.* ad d. *leg.* 2. de *canon. fr.*

IVLIANVS sub Valentiniano Sen. Proconsul Africae A. D. 371. Gratiano II. & Probo Coss. l. 2. de *secnicis*. Dat. Magontiaci.

A. D. 372. Modesto & Arinthæo Coss. l. 12. de *diu. offic.* Dat. Naïsonaci.

A. D. 373. (forte 370.) l. *ne sanctum bapt. iter.* Dat. Treu. Huius *Rustici Iuliani*, antea Magistri memoria, postea Proconsulis Africae, meminit Ammianus Marcellinus lib. 27. cap. 6. quem bestiarum more humani sanguinis auidum fuisse scribit. Integro hic nomine Rusticus Iulianus, vel vt apud Symmachum nouem *epistolis*, quæ ad eum datæ lib. 3. *Iulianus Rusticus*. Idem postea sub Maximo Tyranno, P. V. fuit, eodem Marcellino teste *loc. cit.* vbi & Valesii notam consule, & quæ Cl. Iuretus observat ad Symmach. lib. 3. ep. 7. Alius autem ab hoc, Iulianus Proconsul Africae, sub Honorio fuit, quem tamen cum nostro confundit laudatus Iuretus *loc. cit.*

IVLIANVS sub Theodosio Magno Praefectus Aegypti A.

pti A.D. 380. l. 50. de *Decurionib.* l. 20. de *operibus public.* Iuliani *ὑπάρχου Ἀγίουπτε* multa extant epigrammata in *ἀνθολογ.* lib. 4. c. 21. 29. Forte de hoc Libanius *epist. ad Anatolium* 79. Edit. Wolff.

IULIANVS sub Theodosio Magno sine dignitate A. D. 383. l. 1. *Cod. Iust. de canone largitionib.* tit. Hunc credo Iulianum (ex Praefecto forte Aegypti) Comitem S. L. (quod argumentum d. l. 1. omnino indicat:) de quo & ad quem Gregorius Nazianzenus, qui in carmine ait, ei a Deo creditum *φάρων τάλαντον*, cum antea Iustitiae lances ei commississet: eiusdem tres ad eundem epistolae extant *epist.* 166. 167. 168.

IULIANVS sub Arcadio & Honorio Proconsul Africae A. D. 397. l. 12. *Cod. Iust. de sentent. & interlocut.* dicitur Dat. Mediolani in nonnullis Codd. quod cum inscriptione stare non potest. Forte reponendum *Africae*.

IULIANVS sub Honorio Proconsul Africae A. D. 411. l. 64. de *appellationib.* Dat. Rau. II. Proconsul Africae A. D. 413. l. 176. de *Decurionibus*.

A. D. 414. l. *ultim.* unde vi: l. 3. de *integri restitut.* l. 54. & 55. de *haereticis*.

Iulius, exuperantius, & ceteri decuriales sub Honorio Anno D. 404. l. 4. de *Decur. V. R.* Dat. Rom.

IUSTVS sub Constantino Consul cum Ianuarino Anno D. 328. Vid. Pagium in *Critic.* & Relandi *Fast.*

IUVENALIS, sub Constante Rationalis Numidia A. D. 346. l. 4. de *bonis vacantibus*.

IUVENTIVS sub Valentiniano Sen. P. V. vide *infra Viuentius*.

L

LAMPADIVS sub Theodosio Magno sine dignitate A. D. 382. l. 2. de *his, quae ex publ. collat.* Dat. Constantinop. *Huius leg.* inscriptio sic habet, *Huue Lampadi K. NB* Occurrit sub Arcadio & Honorio Lampadius sine die & *Coss.* l. 11. *Cod. Iust. de vestigalibus*, quae leg. agitur de Mancipibus Salinarum, sed hic sine dubio alius est a nostro, vide dicta ad leg. cit. 2. de *his, quae ex publ.* & forte Lampadius P. V. ad quem extant duae Symmachi epistolae, 62. & 64. lib. 8. De quo & lib. 6. *epist.* 65. lib. 9. *epist.* 31. Alius etiam ab eo tertius Lampadius P. V. sub Valentiniano M. quem memorat Ammianus lib. 27. cap. 3. & quem cum superiore male confundit Iuretus in not. ad Symmach. lib. 8. ep. 62.

LAODICIVS sub Valentiniano, Praeses Sardiniae A. D. 375. l. 12. de *accusationibus*. Dat. Carnunti. Vid. *Commentarium dict. leg. in fin.*

LARGVS, sub Honorio Proconsul Africae A. D. 415. l. 27. de *petitionibus*. Restituenda haec lex Anno Domini 418.

A. D. 418. l. 3. de *incorporatione*: l. 28. de *petitionibus*, Iungenda inter se haec tres leges.

LATINVS PP. sub Valentiniano II. l. 1. *Cod. Iust. de fundis limetrophis* A. D. 385. Ita habet MS. Contii: al. ad *Licinium* PP.

LAURENTIVS, sub Arcadio Imp. Comes R. P. A. D. 356. l. 21. de *petitionib.* Dat. Constantinop.

LEONTIVS, sub Constantino Magno PP. A. D. 357. l. *unic. si quis solidi circulum*. Sine dignitate A. D. 319. l. 1. de *Numerariis*. PP. Hierapoli.

PP. A. D. 323. l. 1. *Cod. Iust. de comaeatu*: in Codice Theod. vero *Leontii* PP. nomen omissum *dict. l. 1. de comaeatu*.

PP. A. D. 332. l. 4. de *fil. militar. apparitor.*

LEONTIVS sub Constantio PP. A. D. 338. l. 7. de *accusat.* Haec leg. vocatur integro nomine *Dometius Leontius*.

A. D. 343. l. 5. de *falsa moneta*. Dat. Antiochia. l. 35. de *Decurion.* Dat. Hierapoli.

A. D. 344. Leontio & Sallustio *Coss.* l. 3. de *excusat. artificum*.

PP. sine die & *Coss.* l. 2. de *Salgamo*. Refero ad annum 343. vel 344. Vid. not. l. ad *dict. leg.* Sine dignitate A. D. 342. l. 6. *quorum appellat.* Dat. Antiochia. Leontius hic Consul prodit cum Sallustio A. D. 344. V. *Chronolog.*

LEONTIVS sub Constantio Comes Orientis A. D. 349. l. 5. de *maternis bonis*. An hic Leontius, cuius meminit Epiphanius, *haresi Photini*, b. 91. pag. 829. Tom. I. Opp. Edit. Colon.

LEONTIVS sub Constantino sine dignitate A. D. 357. (imo 356. ut proba in *Commentar.* ad d. leg.) l. 13. de *Episcopis*. Dat. Mediol. Agitur hac leg. de Ecclesia & Clericis Urbis Romae. Hic Leontius est P. V. cuius meminit Ammianus Marcellinus duobus locis: lib. 14. cap. 11. & lib. 15. cap. 7.

LEONTIVS sub Iuliano Consularis Palaestinae A. D. 363. l. 55. de *Decurion.*

LEONTIVS sub Valente Consularis Phoenices A. D. 372. l. 9. de *lustrali collat.* Ad hunc Leontium Libanii *epist.* 92 ubi Phoenices sic mentio, *Ep.* 282. 300. 625. 813. 966. ubi de Sidoniis, & de eius Praefectura, & ep. 992. 1001. Edit. Wolff.

LEONTIVS sub Theodosio Iunior PP. Illyrici A. D. 412. l. 32. de *erogat. milit. ann.* A. D. 413. l. 177. de *Decurionibus*.

LEONTIVS sub Theodosio Iun. Iurisperitus Constantinopoli A. D. 425. l. *unic. de Profligatoribus*, qui in *Urbe Const.*

LEONTIVS sub Theodosio Iun. P. V. A. D. 434. l. 3. de *frumento Urbis Const.* Dat. Constantinop. A. D. 435. l. *ultim.* de *haereticis*. Haec lex est adversus Nestorium. l. *ultim.* de *Principibus Agentium in rebus*. Dat. Constantinop.

LIBERIVS sub Honorio PP. A. D. 412. l. 25. de *cohortalib.* l. 170. de *Decurionib.* l. 2. de *collegiariis*. Dat. Rau. Agitur hac leg. de Vitutiaris, Nemesiacis, Cantabranis.

LICINIVS, Licinii filius, Caesar, & *Coss.* cum Constantino A. V. Anno D. 319. Vid. Ant. Pagium in *Critic.* b. a. *Fastos* Relandi, & *Chronologiam* nostram.

LICINIVS Tyrannus. De hoc extant tres Constantini Magni constitutiones: puta Anno D. 324. l. 1. de *infirmendis his, quae sub Tyrannis*.

A. D. 325. l. 2. *cod. tit.*

A. D. 326. l. 4. *cod. tit.* De Victoriis adversus eum l. 1. de *Veteranis*. ubi in *Commentario* dixi, Consul fuit quinquies: & quidem Tertium Anno D. 313. cum Constantino III A. D. 315. cum Constantino IV. A. D. 318. cum Crispo *Cos.* Consule Pagium & *Fastos* Relandi ad an. cit.

LICINIVS PP. (forte Viuentius) sub Valentiniano l. 1. *Cod. Iust. de fundis limetrophis*, quae lex in antiquis editionibus neque diem, neque *Coss.* subscriptos habet: Cujacius tandem ex Codd. edit, Dat. VIII. Kal. Octobr. Aquilei. Arcadio A. & Bautone *Coss.* 385. MS. Contii habet, ad *Latium* PP. Fit mentio hac lege Tiberiani (PP. scil. Galliarum.)

LIMENIVS sub Constante *Cos.* cum Cattullino A. D. 349. vide Pagium in *Critic.* & *Fastos* Relandi. b. a. PP. eodem anno 349. l. 6. de *falsamona*: l. 2. de *sepulchro viol.* Agitur hac leg. de Urbis Romae Pontificibus. Fuit autem hic Vipius Limenius simul PP. & P. V. hoc eodem anno

349. quo Consulatum gessit, ut præter legg. cit. testatur vetus Auctor de Præfectis Urbis. Fuit porro P. V. a Pridie Idus Iunias 347. ad 6. April. 349.

LIMENIVS sub Arcadio & Honorio Comes S. L. sine Coss. l. 10. Cod. Iust. de officio Rectoris Prou. A. D. 407. Honorio VII. & Theodosio II. Coss. Comes S. L. ut discimus ex l. vnic. Cod. eod. de officio Comitum S. L. Hic Limenius, postea PP. Galliarum fuit Anno proximo 408. teste Zosimo lib. 5. cap. 32.

LOLLIANVS sub Constantio Imp. Consul cum Arbetrone Anno D. 355. Consule Pagium in Critic. & Petr. Relandi Fastos b. a. & Chronologiam nostram, PP. (Italiam scilicet) eodem Anno quo Consul 355. Arbitrione & Lolliano Coss. l. 1. de Curiosis. Dat. Mediol. vno vero post mense Accepta. l. 25. de appellationib. Dat. Messadensi PP. Capua. l. 11. quorum appellationes. Iungendæ hæc duæ leges. Eidem inscribi puto legem 21. Cod. Iustin. mandati.

Hic ille *Mauortius Lollianus*, cui libros suos Astronomicorum sub Constantino Magno inscripserat Iulius Firmicus: Qui & *Lollianum* lib. 8. cap. 15. seueritatis merito commendat. *Mauortium* Campaniæ quoque Consularem fuisse ait in præfatione operis lib. 1. deinde totius ei Orientis gubernacula ab Imp. Constantino tradita, & ordinarij Consulatus insignia consecutum. Idem ille est, qui P. V. fuit sub Constante Anno D. 342. Constantino III. & Constante II. Coss. septem annis post Constantini M. mortem, ut testatur Auctor de Præfectis Urbis, quem vide in Notitia Dignitat. nostra. Sponius in miscell. pag. 129. lapidem profert, in quo eius mentio:

MAVORTI

Q. F. MESSIO. EGNATIO. LOLLIANO
V. C.

Q. K. PRAEFECTO. VRBANO

Apud Fabretum Inscrip. pag. 689. Igitur:

MAVORTI

FL. MESSIO. EGNATIO

LOLLIANO. V. C.

Q. K. PRAEF. VRBAN

Huius quoque Mauortii PP. mentio apud Ammianum Marcellinum, lib. 16. cap. 8. in gestis Anni 356. ubi vide eius elogium; & quæ Cl. Valesius ad hunc locum notat.

LONGINIANVS sub Constantio Imper. Præfectus Aegypti A. D. 354. l. 11. de Episcopis.

LONGINIANVS sub Honorio Imp. Comes S. L. A. D. 399. l. 17. de Palatinis S. L. Dat. Mediol. *Longianus* in hac leg. vocatur. PP. (Italiam scilicet) A. D. 406. l. vltim. de nauibus non excus. l. 10. de Censorib. l. 15. de desertoribus. In hac leg. *Longianus* vocatur. Dat. Rau.

Extant ad hunc Longinianum nouem Symmachi epistolæ lib. 7. puta epist. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. quibus omnibus perperam editum *Longimano*. Ex epist. certe 93. satis aperte colligitur de eius *Comitina* S. L. inter cætera, ibi: *Honor. militia vestra dandis beneficiis enitescit, ut & ex epist. 95. ex eo videlicet quod ab eo vinarii iuuli debita flagitata ait. Quod Præfecturam Prætorianam attinet Zosimus diserte lib. 5. cap. 32. in actis Anno 408. τῆς κατὰ τὴν Ἰταλίαν αὐτῆς ὑπαρχον, PP. Italia, vocat, eademque eius memorat. Hic idem videtur Fl. Macrobius Longinianus V. C. P. V. teste veteri inscriptione de instauratis ab Honorio muris, portis, turribus Urbis Romæ ex suggestione Stilichonis apud Gruterum CLXV. 1. & Baronium Anno*

403. num. 50. in marmore vero & Stilichonis & Longiniani nomina erasa sunt, (apparentibus tamen litterarum vestigiis) ob condemnatam eorum memoriam.

LVCIVS sub Arcadio & Honorio Comes S. L. A. D. 408. l. 30. de susceptorib. Consul 413.

LVCRETIVS Paternus, vide infra Paternus.

LVCRIVS Verinus, vide infra Verinus.

LVPIANVS sub Theodosio Iuniore Comes & Magister militum per Orientem A. D. 412. l. 175. de Decurionibus. Vid. not. b. ad b. l.

LYPICINVS Consul cum Iouino Anno D. 367. in Oriente. Magister enim Equitum in Oriente fuit, ut testatur Ammianus lib. 26. cap. 5. Consule Pagium in Critic. & Fastos Relandi, & Chronologiam nostram.

LVSIANVS (error in hoc nomine, forte *Volusianus*, uti & ed. tum est in posterioribus Editionibus) PP. sine die & Coss. sub Constantino l. 21. Cod. Iust. mandati.

M

MACEDONIVS sub Gratiano & Valentiniano Comes S. L. A. D. 381. l. 39. de appellationibus. PP. Karchagine. Meminit huius Macedonii, sed Magistri Officiorum sub Gratiano Imp. in causa Priscillianistarum post Synodum Caesar-augustanam Sulpitius Seuerus, lib. 2. sacr. hist. cap. 48. & Paulinus in vita S. Ambrosii. Hic idem videtur, ad quem extant quatuor Symmachi epistolæ lib. 7. puta epist. 26. 27. 28. 29. cuius eiusdem meminit lib. 2. epist. 42. Idemque Macedonius videtur, de quo idem lib. 10. epist. 58. ubi de mancipibus Salinarum agit, sub dispositione Comitum S. L. fuere. An idem, de quo lib. 10. epist. 49.

MACEDONIVS sub Honorio Comes R. P. A. D. 410. l. 20. de tyronibus. Dat. Rau.

MACEDONIVS sub Honorio & Theodosio Magister militum, sine Coss. l. 2. Cod. Iust. ubi de ratiociniis. *Macedonii* epistolæ ad Augustinum duæ 51. & 53. & retro Augustini duæ maxime ad Macedonium 52. & 54. extant, ex quibus epist. 52. ostendit, eum in Iudiciaria potestate constitutum fuisse, Edictoquo Donatistas ad unitatem inuitasse.

MAXIMIANVS MACROBIVS sub Constantino Magno, sine dignitate A. D. 326. l. 2. de emendat. seruor.

MACROBIVS sub Honorio PP. (Propræfecto Hispaniarum) A. D. 399. l. 15. de Paganis. Vicarius sub Vincentio PP. (Galliarum) A. D. 400. Fie mentio l. 61. de cursu publ. Dat. Med.

Ad eundem pertinere puto Symmachi epist. 9. in Aulario Symmach. liv. ep. 21. lib. 9. Edit. Paret.

Proconsul Africa A. D. 410. l. 6. de indulgent. debitor. Dat. Rau.

MACROBIVS sub Theodosio Iun. præpositus S. Cubiculi. Mentio eius fit A. D. 422. l. 1. de Præpos. S. Cubiculi. Dat. Constantinop. Hic videtur esse Scriptor Saturnalium, de quo dixi in Commentar. add. l.

MAGDALIANVS sub Constantio & Constante. Agens vicem Præfecti Prætorio A. D. 341. l. 2. de Paganis.

MAGNETIVS Tyrannus, meminit eius Constantius Anno D. 353. l. 5. de Paganis. De eodem accipienda eiusdem Anno D. 353. l. 2. de indulgentiis criminum. A. D. 352. l. 5. de infirmendis his, quæ sub Tyranno.

MAGNILLVS, sub Valentiniano Iun. Vicarius Africa A. D. 392. l. 3. seu vltim. de fide & iure hæsa. Dat. Aquileiæ. Acc. Hadrumeti.

Adhunc

Ad hunc Magnillum extant 17. Symmachi epistolæ lib. 5. ab *epist.* 17. qui & Vicariaturn eius Africæ indicat, *epist.* 20. 21. expresse vero eum memorat lib. 3. *epist.* 34. ad Ambrosium. De eodem agit & lib. 9. *epist.* 112. Vide dicta ad cit. leg. 3.

MAGNVS sub Constantino Magno agens Vicariam Præfecturam A. D. 326. l. 6. de *curfu publico*.

MAGNVS sub Valentiniano Seniore Vicarius Urbis Romæ A. D. 367. l. 3. & 4. de *tyronibus*.

Hic forte postea P. V. fuit, quem indicare videtur Ambrosius lib. 3. *offic.* qui A. D. 374. i. e. septennio post Episcopum Mediolanensis factus est. Occurrit quoque Magnus P. V. apud Gruterum *Inscriptione CLXXVII.* 7. Fuit & Magnus Comes S. L. sub Valente Anno 373. V. Scriptores Eccles. & imprimis Socratem lib. 4. c. 21. Theodoretum lib. 4. c. 19. Sozomenum lib. 6. cap. 19. de eo forte accipienda l. 63. de *Decurion.* vbi dixi in Commentario.

MAMERTINVS sub Iuliano Imp. Consul A. D. 362. cum Neuita. Vide Pagium in *Crit. b. a.* & Relandi *Fastos*.

PP. ad eum Iuliani Imp. leges octo datæ A. D. 362. Mamertino & Neuita Coss. l. 12. de *curfu publ.* Acc. VIII. Kal. Mart. *Syraculis.* l. 13. & 14. eod. tit. A. D. 363. Iuliano & Sallustio Coss. l. 2. de *dotibus.* l. 31. de *appellationibus.* l. 2. de *ponderatoribus.* Dat. *Salonæ.* l. 16. de *curfu publico*. Fit mentio hac leg. *Sardinie.* l. 8. de *Numerariis.* Data epistola PP. *Viminatio*.

Sub Valentiniano Imp. A. D. 364. D. Iouiano & Varroniano Coss. l. 6. de *Medicis & Professioribus.* l. 2. de *conlatione donatarum.* l. 2. de *Casarianis.* l. 18. de *curfu publico.* l. 8. de *cobortalib.* l. 3. de *Legatis.* l. 2. de *auro coronario.* l. 1. quibus *equorum vsus.* Agitur hac leg. de Picens, Flaminia, Apulia, Calabria, Brutiis, Lucania, & Sannio. l. 1. de *reparat. appellationum.* l. 1. de *Equestri dignitate.* l. 2. de *annonis ciuicis.* Agitur hac leg. de *panegradili.* & de *Præfecto annonæ.* l. 11. de *erogat. mil. ann.*

A. D. 365. Valentiniano & Valente Coss. l. 14. de *operibus publicis.* l. 18. de *diuersis officiis.* l. 70. de *Decurionibus.* l. 9. de *annona & tributis.* Agitur hac leg. de regionibus Suburbicariis & Italia. l. 23. 26. de *curfu publico.* l. 15. de *operibus publicis.* l. 4. de *pactis.* l. 4. de *annonis ciuicis.* Agitur hac leg. de *pane gradili* & de *pisforibus.* l. 1. de *militari veste.* Agitur hac leg. de *Africæ Proconsule.* qui & moueri iubetur. l. 4. de *sufceptorib.* Agitur hac leg. de *Proconsule Africæ.* l. 6. 7. 10. eod. tit. de *sufceptorib.*

A. D. 369. l. 3. ne *quid publ. latitie.* Missa ad PP.

Mamertinus ipse non Consulatus modo & Comitatus S. L. sed & Præfecturæ suæ meminit, non vno loco *Panegyrici sui.* ad *Iulianum.* Meminit & Ammianus Marcellinus, in gestis Anni 361. 362. lib. 21. cap. 8. 10. 12. in gestis Anni 364. 365. lib. 26. cap. 5. in gestis Anni 366. lib. 27. cap. 7. Symmachus quoque sub Iuliano Anno 363. lib. 10. *epist.* 53. Fuit vero PP. Italia, Illyrici, Africæ, quod idem Marcellinus diserte scribit, lib. 21. cap. 12. & lib. 26. c. 5. Idque ipsum ex legibus ad eum datis colligere est: de Urbe Roma testis l. 1. de *Equestri dignitate.* & l. 2. & 4. de *annonis ciuicis.* de Suburbicariis regionibus l. 9. de *annona & tributis.* de Italia, l. 1. quibus *equorum vsus.* d. l. 9. de *annona & trib.* de *Africa l. 1. de militari veste.* & l. 4. de *sufceptoribus.* de Sicilia & Sardinia l. 12. & 16. de *curfu publ.* de Illyrico l. 8. de *numerar.* vt ex subscriptione patet.

Sine die & Coss. Eidem inscribuntur Cod. Iul. Tom. VI. Pars II.

stin. l. 2. de *apparitorib.* *Magistri milit.* forte iungenda l. 8. de *cobort.* Anno D. 364. vel l. 1. quibus *equorum vsus.* l. 3. Cod. Iust. de *omni agro deserto.* forte iungenda cum l. 2. de *conlat. donat.*

MARCELLINVS sub Constantino Magno Præfex Provinciæ Lugdunensis primæ A. D. 312. l. 1. sine *censu vel reliquis.*

MARCELLINVS sub Constante, sine dignitate A. D. 340. l. 1. de *immunitate concessa.* Hic Marcellinus est Comes S. L. sub Constante: de quo Zosimus, lib. 2. cap. 42.

PP. A. D. 340. l. 3. de *honorar. codicill.* sed & hic rescribendum videtur *Com. S. L.* vide dicta in Commentario ad leg. cit. 1. de *immunit. concess.* & not. b. ad *hanc leg.* 3.

Cos. cum Probino A. D. 341. Vide Pagium, & Relandi *Fast.*

MARCELLINVS sub Constantio Præfex Phoeniciæ A. D. 342. Imo 339. l. 1. Cod. Iust. de *formulis.*

MARCELLINVS sub Constantio Comes Orientis, cuius caput Antiochia, vbi natus Ammianus Marcellinus historicus. l. 6. de *operibus publicis.* l. 1. vnic. de *præbendo salario.* In hac leg. male editum, ad *Marcellinum Corr.* An hic Marcellinus, postea Magister militum sub Magnentio: de quo Petrus Patricius in *Excerptis de Legat.* pag. 20. Tom. 1. *Script. Rer. Byzant. Edit. Venet.* An hic Marcellinus, cuius meminit Epiphanius, *heresi* 71. num. 1. pag. 829. Edit. *Colonienf.* apud *Schrey.* Forte pater Ammiani Marcellini. Vide Cl. Valesii *præfat. ad Ammianum.* & Claud. Chiffetii *μνησθῆναι* de vita Marcellini.

MARCELLINVS, sub Gratiano & Valentiniano Iun. sine dignitate A. D. 383. l. 5. ad *L. Iul. repetundar.* cuius inscriptio habet, *Hanc Marcelline K. NB.* Eaque lex data dicitur *Med.* An forte PP. vt ex illa l. 5. colligi videatur? Putem, Marcellino illi negotium extra ordinem datum ad inquisitionem facinorosorum Iudicum. Idemne cum Ammiano Marcellino historico? vide quæ dixi not. b. ad *laudatam legem.*

MARCELLINVS sub Honorio Imp. sine dignitate A. D. 410. l. 3. de *religione.*

Hic est Marcellinus Tribunus & Notarius Vir Spectabilis, qui collationi Karthaginensi præfuit Anno D. 411. Et certe *lex illa* 3. pars est Mandatorum ab Honorio datorum Marcellino ad eam collationem proficiscenti. Fit eiusdem mentio Anno D. 414. vt & actorum, quæ ab eo contra Donatistas gesta l. 55. de *hereticis.* De eiusdem morte Hieronymus, lib. 3. *contra Pelagium in fin.* pag. 206. Tom. 2. *Oper. Edit. Francf. apud Chriff. Genscb.* & Orosius lib. 7. cap. 42. in *fin.* De eo & ad eum in ipsum multa Augustinus *passim.* Vide *Commentar.* ad dict. leg. 55.

MARCELLVS sub Arcadio Magister Officiorum A. D. 395. l. 8. de *curiosis.* l. 29. de *heret.* Dat. Constantinop. Huius Marcelli Magistri Officiorum Theodosii A. liber de *medicamentis* extat ad filios inter Principes Medicorum Tom. ult. Hic idem est, de quo eiusque filiis Libanius *epist. ad Anatolium* 365. Edit. *Wolffii.*

MARCHARIDVS sub Honorio in Africa proscriptus. Eius mentio fit Anno D. 401. l. 18. de *hominis proscriptorum.* Videtur hic fuisse Comes Africæ, Gildoni suffectus: cui Bathanarius postea succellit, vt patet ex dict. l. 18. vbi vide *Commentarium.* & doctissimi Valesii de Marcharido coniecturam.

MARCIVS sub Constantio Præf. annonæ A. D. 354. l. 1. Cod. de *hereditat. decurion.* Constantio A. VII. & Constant. Cl. C. Coss. forte hæc lex referenda ad A. D. 326. cum nonnullæ Codicis Edition. Constantinum VII. Cos. præferant. In vulgatis Edit. etiam legitur, *Masichiano Præf. an.*

- MARCIANVS**, sub Valentiniano Iun. Vicarius Hispaniarum A. D. 384. l. 7. *de indulgent. criminum*. Dat. Med. XI. Kal. April. Ad hunc proculdubio extant aliquot Symmachi epistolæ lib. 8. puta *epist. 9. 22. 53. 57. 72.* Italiz porro Vicarium hunc fuisse conicio. De quo ad eam leg.
- MARCIANVS** sub Theodosio Iun. Comes S. L. A. D. 414. in subscriptione l. 9. *de indulgent. debitorum*. Dat. Constantinop. Agitur hac leg. de Prouinciis Orientis, deque metallis Docimenis, Proconensibus, & Troadensibus.
- MARINIANVS** sub Valentiniano Iun. Vicarius Hispaniarum A. D. 383. l. 14. *de accusationib.* Dat. Patau. Ad hunc extant septem Symmachi epistolæ lib. 3. puta *epist. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29.* De eo dico plura ad d. l. 14.
- MARTINIANVS** sub Honorio PP. A. D. 422. l. 7. *de sponsalib.* Dat. Rauenna. l. 3. *de dotibus*: l. 4. *Cod. Iust. de secundis nupt.* Dat. Rau. Consul cum Asclepiodoro A. D. 423. Male in nonnullis Cod. Iust. Edit. Martinus dicitur, l. ult. *solut. matrim.* & l. 4. *de sponsalib.* Vide Marmora apud Baronium in *Annal.* ad an. 423. num. 1. & Relandum in *Fassis an. eod.* Pagius in *Critica ad Annal. Baron.* ad an. cit. bene docet, hunc Marcianum patrem esse Rufi Prætextati Postumiani, qui an. 448. Consul ordinarius fuit.
- MARMARIVS** sub Theodosio Magno Episcopus Marcianopolitanus A. D. 381. l. 3. *de fide Catholica*. Dat. Heracleæ. Martyrius Sozomeno, lib. 7. cap. 9.
- MARTIANVS**, sub Theodosio Magno Comes Orientis A. D. 392. l. 7. *de Iurisdictione*, vbi *Martianus* vocatur, pariter vt l. ultim. *Cod. Iust. de incolis*: l. 13. *Cod. eod. de dignitat.* l. unic. *hoc Cod. de fideiussor. dotium*: vbi *Martinianus* vocatur, quomodo & nomen exhibent plerique MSS. vt noto ad d. l. 7. viderur enim idem esse cum eo, qui sub Arcadio A. D. 396. Comes S. L. fuit, de quo mox. Ad hunc extat Libanii *epist. in Codice Vaticano lib. 1. epist. 7. in Parisina & in Edit. Wolff. 9.*
- MARTINIANVS** sub Constantio Vicarius Africae A. D. 358. l. 44. 45. 46. *de Decurionibus*.
- MARTINIANVS** sub Theodosio Magno, vide supra *Martianus*.
- MARTINIANVS** sub Arcadio Comes S. L. A. D. 396. l. 4. *de militari veste*. Dat. Constantinop. Fit mentio hac leg. Illyrici l. 14. *de Palatinis S. L.* Dat. Constantinop.
- MARTINVS** sub Theodosio Iuniore Sophista Constantinopoli. Eius meminit Theodosius Iun. Anno D. 425. l. unic. *de Professoribus*, qui in Vrbe Constantinop.
- MATERNVS** sub Constantino A. D. 314. l. 10. *Cod. Iust. de acquir. & ret. poss.*
- MATRONIANVS** sub Theodosio Magno Dux & Præfes Sardiniz. A. D. 382. l. 3. *repetundarum*. Dat. Constantinop.
- MAVRIANVS** sub Honorio Comes domesticorum & vices agens Magistri militum A. D. 414. l. 1. *de venatione ferarum*.
- MAXENTIVS** Tyrannus. Ad hunc pertinet l. 1. *de Ingeniis*, qui tempore Tyranni seruiet. & l. 1. *de cohortalib.*
- MAXIMIANVS** (al. Maximilianus) Macrobius, Anno D. 326. sub Constantino Magno, vide supra *Macrobius*. Anno D. 322. Maximianus Præfes Prouinciæ l. 2. *Cod. Iust. de offic. Reft. Prou.*
- MAXIMILIANVS** sub Constantino Magno Consularis Aquarum A. D. 320. l. 1. *de Aqueductu*. Vide, quæ dixi not. h. ad hanc leg.
- MAXIMINVS** sub Valentiniano Sen. Corrector
- Tusciæ A. D. 366. l. 8. *de accusationibus*. Ammianus quoque Marcellinus, lib. 28. cap. 1. hunc Maximinum (qui postea Præfectus annonæ, mox & P. P. fuit) Tusciam rexisse testatur. Præfectus annonæ A. D. 375. (refero ad an. 368.) l. 3. *de annonis ciuicis*.
- A. D. 370. l. 6. *de annonis ciuicis*. His duabus legibus *Maximus* vocatur, pariter vt apud Hieronymum ad an. 371. & Rufinum lib. 2. cap. 10. Huius Maximini Præfecti annonæ multa mentio apud Ammianum Marcellinum, lib. 28. cap. 1. Meminit & Hieronymus *Chronico* Anno 371.
- Sine dignitate A. D. 371. l. 7. *Cod. Iust. qui testam. fac. poss.* *Maximus* hic perperam vocatur. Hoc tempore Maximinus erat quoque Vicarius Urbis Romæ. V. Marcellinum, lib. 28. cap. 1. quo ipso Ampelius erat P. V.
- PP. A. D. 374. l. ultim. *de raptu Virginum*. Sub Gratiano, vbi *Maximus* vocatur PP. A. D. 376. l. 1. & 2. *ne præter crimen majest.* vbi *Maximus* vocatur. l. ultim. *ad Corneliam de falso*. PP. Romæ. Et hac leg. *Maximus* vocatur.
- Sine Consule l. 7. *Cod. Iust. de agricolis*. Et hac leg. *Maximus* vocatur. Maximini huius Præfecturam Prætorianam memorat Ammianus Marcellinus lib. 28. cap. 1. & lib. 29. c. 2. 3. 6. lib. 30. c. 2. Memorant & Præfecturam in negotio schismatis Vrsicini Rufinus, lib. 2. cap. 10. Socrates, lib. 4. cap. 29. quam Præfecturam Urbis, vocat Sozomenus, lib. 6. c. 22. De hoc ferocce Maximino quoque Symmachus, lib. 10. *epist. 2.* vbi vide Iuretum, & quæ dixi in *Comment. ad l. 2. ne præter crimen*.
- MAXIMINVS** sub Theodosio Iun. Comes S. L. A. D. 424. Victore V. C. Cos. l. 3. *de vestibus olueris*. Data Constantinop. l. ult. *de metallis*. Dat. Constantinop. l. 14. *de murilegulis*. Dat. Constantinop. l. ultim. *de conlatione aris*. Dat. Constantinopoli.
- A. D. 425. Theodosio A. XI. & Valentiniano Cæs. Coss. l. 15. *de murilegulis*. Sine Consule l. 6. seu ultim. *Cod. Iust. de commerciis*: vbi perperam *Maximus* in nonnullis vocatur.
- MAXIMVS** sub Constantino Magno P. V. A. D. 314. l. 1. *ad L. Iul. Maiestatis*. Sed reponendum Præf. Prætor, cum hoc anno *Notitia Præf. Urb.* non Maximum, sed Rufinum Volusianum memoret. P. V. Anno D. 316. Sabino & Rufino Coss. l. 1. *de pactis*: l. 1. *de donationibus*. Hinc desumpta est l. 25. *Cod. Iust. de donation.* vbi diserte subscriptio habet, *Seuero & Rufino Coss. l. 1. de administr. & periculo tutor.* quæ excerpta est ex d. l. 1. *de donationibus*. Sed referendæ sunt hæc leges omnes ad *Seuerum & Rufinum Coss.* id est, ad Annum D. 323. vt probò not. pp. ad dict. l. 1. *de donat.*
- Sine dignitate Anno D. 319. l. 1. *de maleficiis & mathematicis*. Hic supplè P. V. vt ostendit subscriptio, PP. Rom. & Vetus *Notitia Præf. Urb.* P. V. A. D. 319. l. 2. *de sponsalibus*. PP. Romæ. A. D. 320. l. unic. *de hereditat. petitione*: l. 2. *de falso l. 5. de accusat.* his l. subscriptio perperam *Constantinus A. VII. & Cæs.* Reponendus *Constantinus A. VI. & Cæs.* l. A. D. 320.
- Sine dignitate A. D. 321. l. 1. *de Iudiciis*: l. 11. *de appellationib.* l. 1. *de Paganis sacrif. & templ.* Et in his legibus supplè P. V.
- PP. A. D. 321. l. 1. *de sentent. passis*: vbi editum PF. P. Reponendus autem hic P. V. teste veterè auctore *Notitiæ Præf. V.*
- P. V. A. D. 322. Probiano & Iuliano Coss. l. 1. *de liberali causa*: l. 5. *Cod. Iust. de dilationibus*.
- PP. A. D. 322. Probiano & Iuliano Coss. l. 2. *de denuncian-*

nunciationib. l. 1. de indulgent. criminum. Vide not. c. ad cit. leg. 2. Forte hic Maximus Praefecturam vitamque hoc anno gessit, quod saepe factum, docente Notitia Praef. Urb. P. V. A. D. 323. l. 2. de liberali causa. PP. l. ultim. Cod. Iust. de vindicta libert. l. ultim. Cod. eod. de liberali causa sine Coss. Hic Valerius Maximus, P. V. fuit a Kalendis Septembribus Anno D. 319. Constantino V. & Licinio Casare, & inde Constantino VI. & Constantino Casare, id est, A. D. 320. Crispo II. & Constantio II. id est, Anno D. 321. Probianus & Iuliano, id est, A. D. 322. ad Idus Septembres Anni 323. Seuero & Rufino: ut testatur vetus auctor de Praefectis Urbis. Forte idem & PP. fuit.

MAXIMVS P. V. A. D. 320. ut puto l. 2. Cod. Iust. de libertis.

MAXIMVS alius sub Constantino Magno Rationalis Africae A. D. 320. l. 1. de metatis.

MAXIMVS, sine Maximianus, sub Constantino Magno Praefes prou. A. D. 322. l. 2. Cod. Iust. de offic. Reclor Prou.

MAXIMVS sub Constantino Magno sine dignitate A. D. 325. l. 10. de Decurionibus, quae lex dicitur PP. Antiochia. Hic Vicarius Orientis. PP. (id est, Pro Praefecto) id est, Vicarius A. D. 325. l. 1. de Gladiatoribus. PP. Berytho. Vicarius Orientis A. D. 325. l. 12. de Decurionibus. Sine die & Coss. l. 1. Cod. Iust. in quibus causis coloni censiti: ubi diserte quoque inscriptio habet ad Maximum Vic. Orientis. PV. A. D. 325. l. 4. de Veteranis, quae lex dicitur PP. Antiochia. Sed reponendum etiam hic in inscriptione Pro PF. i. c. Vicarius. Vide, quae dixi not. b. ad l. 12. de decurion.

MAXIMVS sub Constantino Magno, sine dignitate A. D. 328. l. 5. de Veteranis. Dat. Treu. id est reddita. Forte hic PP. Galliarum fuit. PP. A. D. 333. l. 3. de Numerar. Sine dignitate A. D. 337. l. 2. de excusat. artificum: ubi dies ita subscriptus IV. Non. Aug. si vere, tum haec lex Constantino Magno tribuenda non fuerit.

MAXIMVS sub Constantio Praefes Ciliciae A. D. 358. l. 1. de inoffic. dotibus. An hic idem Maximus est, qui Praefectus Aegypti fuit Anno 356. de quo in *ἡμετέρας* populi Alexandrini apud Athanasium p. 356. Edit. Commelin. & alibi?

MAXIMVS sub Iuliano Imp. sine dignitate A. D. 363. l. 1. de longa consuetudine. Hic omnino Clytholias Maximus P. V. videtur, cuius meminit & Symmachus, lib. 10. epist. 47. quemque idem, ut & Ammianus Marcellinus, lib. 21. cap. 12. Tertullo in Praefectura Urbana a Iuliano submissum, seu substitutum, ait. Forte & hanc Maximi Praefecturam intelligit Libanius epist. ad eum 699. siue 718. Edit. Wolff. nisi is alius plane est Maximus. Symmachum etiam videtur Clytholias nomen corruptum, ut obseruat. Iurerus in not. Onuphrius in Fast. hunc Maximum Anicium appellat, sine auctore, ut notat Valesius ad Marcellin. l. c.

MAXIMVS sub Valentiniano, vid. supra Maximinus. l. 7. Cod. Iust. de Agriculis, ad Maximum. PP.

MAXIMVS Tyrannus. Eius mentio fit l. 7. & 10. de insurmandis his, quae sub Tyrannis. Ad eundem refero l. 6. & 8. eod. tit. & l. ultim. ne quid publ. letitis. Infandissimus Tyrannorum dicitur dicta lege 7.

MAXIMVS sub Arcadio PP. A. D. 396. l. 18. de accusat. PP. Constantinop. nisi in huius legis inscriptione reponendum, Casarius, quod suadere

videtur l. 15. de bonis proscriptorum, cum hac lege coniungenda. Vid. not. b. ad cit. l. 18.

MAXIMVS sub Honorio. Comes R. P. A. D. 415. l. 26. de petitionibus. Comes S. L. sine die & Coss. l. ultim. Cod. Iust. de commerciis. PP. (yp. P. V.) A. D. 420. l. 6. de legitimis heredit. Dat. Rauennae. Hic est PETRONIVS MAXIMVS COMES SACRARVM REMVNERATIONVM PER TRIENNIVM, POST PRAEFECTVS VRBIS, cui statua & inscriptio posita Romae, ab Honorio, Theodosio & Constantio Censoribus remuneratoribusque virtutum, apud Gruterum CCCCXLIX. 7. Altera de eo inscriptione legitur apud eundem MLXXX. 6.

MAXIMVS sub Theodosio Iunior Sophista Constantinopoli. Eius meminit Theodosius Iun. Anno D. 425. l. vnic. de Professoribus, qui in Vrbe Constantinop.

MELILIANVS sub Honorio Imp. Legatus Prouinciae Africae ad Honorium missus Anno D. 400. Fit mentio eius l. 166. de Decurionib.

MELITIVS sub Honorio PP. A. D. 410. l. 15. de proximis comitib. dispos. A. D. 412. PP. Galliarum l. ultim. de extraordinariis: l. vnic. qui a praebitione tyrorum: l. 2. de expostis: l. 40. & 41. de Episcopis. Dat. Kau. in nonnullarum legum inscriptionibus dicitur Melitius, neque satis constat de Praefectura eius, utrum eam in Italia, an Gallia gesserit. Consule dicta in Commentario ad leg. 41. de Episcop.

MENANDER sub Constantino Magno sine dignitate Anno D. 321. lex 2. de operibus publicis. A. D. 322. l. 2. de alimentis, quae inopes par. In hac leg. fit mentio Africae. A. D. 326. l. 4. de cursu publico: sine die & Coss. l. 5. Cod. Iust. de vestigalibus. Fuit hic procul dubio PP. Italiae, ut patet ex d. l. 2. & d. l. 4. ubi Africae, & Proconsulum fit mentio.

MENANDER sub Valentiniano Sen. sine dignitate A. D. 364. lex 17. de cursu publico. Dat. Med. Hunc Menandrum PP. Galliarum fuisse putem, arg. l. 28. & 30. eod. tit. de cursu publico. Vid. not. b. ad d. l. 18.

MENANDRVS sub Theodosio Magno A. D. 385. Vicarius Asiae. l. 2. de calumniatorib.

MEROBAVDES sub Valentiniano Sen. & sub Gratiano Consul cum Gratiano A. IV. Anno D. 377. Iterum Consul cum Saturnino Anno Domini 383. Vide Pagium in Critic. b. a. & Fastes Reland.

MEROBAVDES hic *ραζίαρχος* Magister peditum in Gallia vna cum Equitio, cuius meminit Philostorgius, lib. 8. cap. 1. Marcellinus, lib. 30. cap. 5. & 10. in gestis Anni 375. Zosimus lib. 4. cap. 17. & 19. Eius opera Valentinianus Iun. ad Imperium euectus est, Anno 375. Tandem iussu Maximi Tyranni mortem sibi consciiuit, ut refert Pacatus, in Panegyrico cap. 28. Merobaudes Dux Aegypti sub Theodosio Magno A. D. 384. l. 43. de appellat.

MESSALA sub Theodosio Magno PP. Anno D. 388. l. ultim. Cod. Iust. de modo multar. vide quae ad eam not. in Chronol. & quae mox dicam. Sub Honorio Imp. PP. A. D. 396. l. 55. de appellat. A. D. 399. Theodoro V. C. Coss. l. 9. de censitorib. Dat. Mediol. agitur hac lege de terris Lateticis. l. 8. de praediis nauticulariorum: l. 28. de nauticularius: l. 14. de Iudeis: l. 4. de itinere muniendo: l. 3. de his, quae ex publ. collat. Dat. Med. l. 1. de sacarianis: l. 161. de Decurionib. l. 6. de Quaestionib. l. 8. de contrab. emp. l. 5. & 6. de canone frum. P. R. l. 15. de exactionib. l. 4. seu ultim. de dilationibus. Post alia Dat. loco non addito. l. 16. de Palatinis

latinis S. L. Dat. Med. l. 8. de Aquaductu. Dat. Med. Agitur hac leg. de Campania.

A. D. 400. Stilichone & Aureliano Coss. l. 1. de patronis horreorum Portuens. Dat. Altino. l. 1. de Consularibus. Dat. Aquileia. l. 39. de cursu publico. l. 5. de locatione fundorum. Dat. Mediol. Agitur hac lege de fundis Templorum. l. 2. de discessoribus. l. 60. de cursu publico. Dat. Mediol. l. 1. de his, quæ potentiorum nom. Dat. Med. A. D. 403. Theodosio & Rumorido Coss. l. 3. Cod. Iust. de adfessoribus.

Sine die & Coss. l. 2. Cod. de collat. fundorum fiscal. &c.

Ad hunc Messalam duodecim extant lib. 7. Symmachi epistolæ: qui & Præfecturam eius Prætorianam indicat epist. 80. 81. 82. 87. 88. 90. pariter ut Rutilius Numatianus lib. 1. Itiner. v. 208. sequ.

Carmine Messala nobilitatus ager.

Hic & Præfetti nutu Prætoria rexit,

Sed menti & lingua gloria maior inest.

Messalæ quoque PP. nomen inscribitur l. 6. seu ultim. Cod. Iust. de modo multarum, Anno D. 388. sed vitium in ea leg. est. In ea enim agitur de Comite Orientis & de Præfecto Augustali; cum vero Messala Præf. Prætor. Italici fuit, ut liquet ex legibus hic adductis, alterius PP. nomen sine dubio reponendum est.

MESSIANVS sub Valentiniano Iun. Proconsul Africæ A. D. 385. Arcadio A. I. & Bautone Coss. Inscribitur ei l. 13. de iure fisci. Huius Messiani mentio quoque apud Augustinum lib. 3. contra Petilianum, cap. 25. qui & diserte eum hoc ipso Anno Bautone Cos. Proconsulem Africæ fuisse indicat.

Comes R. P. A. D. 389. l. 3. vnde vi. Dat. Treniris sub Valentiniano Iun. & sub Honorio A. D. 395. l. 20. de extraord. Dat. Med.

AVRELIVS MIMENIVS sub Constantio A. D. 346. sine dignitate l. 4. de fide instrumentorum.

MINERVIVS, sub Honorio Imp. Comes R. P. A. D. 397. Casario & Attico Coss. l. 14. de tyronibus: vbi de Æterna Vrbe agitur l. 1. Cod. Iust. de officio Com. S. Palatii. Dat. Kalend. Ianuar. Mediol.

A. D. 398. l. 25. de annona & trib. Dicitur hæc lex in subscriptione PP. in programme Varii V. C. Vicarii Urbis Rom. Sine die & Coss. l. 4. Cod. Iust. de locat. præd. civil.

Ad hunc Mineruium extant quindecim Symmachi epistolæ lib. 4. ab epist. 35. Meminit eiusdem & d. lib. 4. epist. 18. 20. 29. 30. & lib. 7. epist. 58. vbi eum illustrem Virum vocat & litterarum Sacerdotio præditum. Quinimo Comitem eum R. P. fuisse aperte indicat d. lib. 4. epist. 20. in fin. & epist. 37. 40. 42. 43. Ex eodem Symmacho patet, fuisse natione Gallum, Protadii fratrem.

MODESTVS sub Valente Imp. PP. A. D. 365. l. 63. de Decurionibus: refero hanc legem in Commentario ad Annum D. 373. l. 35. de appellationib. l. 17. quorum appellat. non recip. l. 19. de Episcopis: l. 8. de maleficiis. Referendæ hæc leges ad A. 350. vel 373. A. D. 366. l. 14. de annona & tributo. Referenda ad Annum D. 371. In lege 4. Cod. Iust. de agricolis censitis, quæ ex hac desumpta est, perperam Modestinus vocatur.

A. D. 370. l. 6. de Tyronibus.

A. D. 371. l. 7. de censu: l. 14. de nauiculariis: l. 74. de Decurionibus: l. 1. de conlatione aris: l. 76. de Decurionibus.

A. D. 372. l. 1. ne collatio per logogr. l. 1. de naufragiis: l. 6. de murilegulis.

Consul cum Arintheo A. D. 372. Vide Pagium in Critic. & Relandi Fastos.

PP. A. D. 373. l. 6. de reparat. appellat.

A. D. 377. Gratiano IV. & Merobauda. l. 3. de militari veste: l. 7. de tyronibus: l. 79. de Decurionibus: l. 17. de erogat. mil. ann. l. 8. Cod. Iust. de adific. priu.

Modestus hic integro nomine vocatur Domitius Modestus apud Idacium in Fastis A. D. 369. Valentiniano N. P. & Victore Coss. Vid. Scaligeri Thesaur. Temp. pag. 31. Antea sub Constantio fuerat Comes Orientis Anno D. 359. vide Ammianum Marcellinum, lib. 19. cap. 12. Ad eum extant quinque Libanii epistolæ ex editis hætenus Latine lib. 3. epistola 101. 103. 260. 262. 302. quadraginta vero quinque in Vaticano Græcarum Libanii epistolarum Codice: puta lib. 1. epist. 27. 39. 77. 81. 82. 86. 89. 91. 135. 144. 149. 162. 175. 177. 178. 181. 186. 187. 201. 213. 223. 258. 259. 275. 290. lib. 2. epist. 14. 21. 30. 31. 200. 203. 213. 223. 227. 283. l. 3. epist. 57. 73. 74. 79. lib. 4. epist. 103. 192. 203. 256. lib. 5. epist. 53. 83. In Regio Codice quadraginta. Epistolas Libanii omnes, Modesto inscriptas, vide Indic. 2. Edit. Libanii Cl. Wolffii. Meminit epist. 32. Edit. Wolff. ad Iamblichum, & eius elogium continet Epistola Libanii 95. Edit. cit. De eo item Vales. in Marcellinum lib. 29. cap. 1. Extant & Basilii ad eundem epistolæ sex: puta 274. su. 104. Edit. Benediclin. vbi Præfecturam eius Prætorianam designat, ἐπὶ τῆς μεγάλης καὶ ὑπερφυῆς ἐξουσίας: epist. 275. su. Epist. 110. Edit. Benediclin. vbi ἀνδρα τοσούτων vocat, eiusque πρέσβεια indicat, epist. 276. su. 111. Edit. Benediclin. ibi. μεγαλότητι ἐξουσίας: item mox vocat Φιλανθρωπώτατον τῶν ὑπάρχων: epist. 277. su. 279. Edit. cit. vbi περιφάνειαν ei tribuit, item ὑπερέχοντα vocat: epist. 278. su. 280. Edit. cit. vbi rogat eum, ut ad Præsidentem Provinciæ mandatum emittat: epist. 279. su. 281. Edit. cit. inquit, τῆς ὑπερφυῆς καὶ ἐξουσίας. Frequens eius quoque mentio apud Ammianum Marcellinum, lib. 29. in gestis Anno D. 370. cap. 1. & in gestis Anno 374. lib. 30. cap. 4. apud Zosimum, lib. 4. cap. 11. & 14. Gregorium Nazianzenum in Monodia Basilii, seu Orat. 20. num. 72. 73. pag. 348. 349. Edit. Colonienf. su. Lips. apud Weidman. Socratem, lib. 4. cap. 13. & 14. Philostorgium, lib. 9. cap. 11. Quo anno PP. factus fuerit, disquiri ad l. 63. de Decurion. Fuit hic Modestus Arianus & ab Arianis baptizatus, ut refert Gregorius l. c. hinc Valenti charus, quem variis etiam blanditiarum artibus sibi conciliauit, ut retineret diutius Præfecturam. Iuvat id scire, ut rectius possint intelligi varix ad hunc datæ constitutiones, quibus catholice ecclesiæ addictis, & monachis præsertim fit injuria.

MONAXIVS sub Theodosio Iun. P. V. A. D. 408. Basso & Philippo Coss. l. 19. de Palatinis S. L. huius legis inscriptio præfert PP. l. 15. de annonis ciuic. Dat. Constantinop.

A. D. 409. l. 47. de operibus publicis: l. 1. de frum. Urbis Constantinop. l. ultim. Cod. Iust. qui dant tutores: Monaxii huius P. V. Constantinop. meminit auctor Chronici Alexandrini Anno 409. pag. 716. Edit. Raderi.

PP. A. D. 412. l. 12. Cod. Iust. de offic. Reſtor. Prou. Forte ad Annum D. 415.

A. D. 414. l. 16. de Medicis & Professoribus: l. 12. de Senatoribus & glebali collatione. Hac lege dicitur P. V.

A. D. 416. Theodosio VII. & Palladio Coss. l. 182. de Decurionib. l. 23. de penis. Dat. Eudoxiopolis,

N

- opoli. l. 11. de indulgent. debitor. Dat. Heraclæ. l. 42. de Episcopis, quæ est l. 17. Cod. Iust. eod. tit. ubi male in vulgatis edit. expressum, Maximo. l. 15. de Legatis: l. 1. de Propositis laborum: l. 8. & 9. de domesticis: l. 2. Cod. Iust. de offic. milit. Iudicum. Dat. Constantinop.
- A. D. 417. l. ult. de donationibus: l. 4. ne Iudeus Christ. manc. l. 1. de Comitibus & Tribunis: l. 2. de venatione ferarum. Dat. Constantinop.
- A. D. 418. l. 43. de Episcopis: l. 183. de Decurionibus: l. 21. de lustrali collat. Dat. Constantinop.
- A. D. 419. l. 66. de appellationibus. l. 24. de pœnis. Dat. Constantinop. Eodem anno & Consul prodiit, cum Plinta. Vide Pagii Critic. ad Annal. Baron. & Relandi Fast.
- A. D. 420. l. 10. Cod. Iustin. de edificiis priuatis. Data Constantinop. Hac leg. nominantur Prouincix Orientales.
- MVSELLIVS sub Theodosio Iun. Præpositus S. Cubiculi A. D. 414. in subscriptione l. 9. de indulg. debitor. Dat. Constantinop.
- MVSONIANVS sub Constantio PP. A. D. 354. l. 5. de cursu publico. A. D. 356. l. 2. de Legatis. Hac leg. fit mentio Auxumitarum & Homeritarum. Proconsul Achaia fuit prius post Vetraniorem & Magnentium devictos. Vide Libanium de vita sua pag. 29. Edit. Morell. Mox post Domitianum casum, PP. Anno D. 354. testis Libanius de vita sua pag. 37. Edit. cit. & Ammianus Marcellinus, lib. 15. extremo. Huius Musonianus meminit quoque Valens l. 14. de nauiculariis. Hic antea Strategius vocabatur, teste Ammiano Marcellino, lib. 15. extremo, & Anno D. 356. lib. 16. cap. 9. & utrobique vide eius elogium & in gestis Anni 358. lib. 17. cap. 5. Ad Strategium sunt Libanii Epist. 347. 359. & 396. Edit. Wolff. ubi cum Antiochenum facit. Eiusdem meminit epist. 173. Edit. cit. ad Priscianum, & de vita sua pag. 29. Edit. Morell. Hic idem Musonianus Comes est, & Arianus, qui Sardicensi Concilio interfuit A. D. 347. cuius apud Athanasium mentio epist. ad solitar. vitam ag. pag. 818. & Apolog. 2. ad Constantium pag. 754. Tom. I. Oper. Edit. Lips. Hic item antea a Constantio Proconsul Achaia factus extincta Magnentii factione: testis Libanius de vita sua pag. 29. 37. Edit. Morell. qui & Praefecturam Prætorianam Orientis eius memorat pag. 37. ibi, πρότερον δὲ ἦν ἀρχιμέγας ἀρχὴν ἔχων, ἢ τῶν ἄλλων ἀρχαί, στρατηγός, ac prius quidem aduenerat, cum dignitate, quæ aliis imperat, Strategius. Ibidem eius mansuetudinem & lenitatem commendat, quemadmodum & Marcellinus. Hermogenes ei in Praefectura Prætoriana successit, Libanius de vita sua, p. 39. Edit. citat.
- MVSONIVS sub Constantio Comes & Magister Officiorum. Fit eius mentio Anno D. 357. in l. 8. de cursu publico, quæ lex data est ad Taurum PP. Meminit huius & Libanius Orat. pro Aristophane, p. 213. Edit. Morell. Forte & epist. 465. in MS. Regio suu. ep. 471. Edit. Wolff. Ad eundem epist. 472. Edit. cit.
- MVSVFVLVS (Musofilus) sub Valentiniano Imp. Vicarius Africæ. A. D. 363. imo 368. l. 3. de praediis nauiculariis.
- MYGDONIVS sub Constantino Magno Castrensis S. Palatii A. D. 315. l. 1. si petitionis socius. Dat. Antiochia. Mygdonio (forte huius filio) inscribuntur duæ Libanii Antiocheni epp. in Codice Vaticano & in Regio lib. 3. epist. 249. 290. epistola 511. 501. epist. 456. 465. Consule Indicem Edit. Wolff.
- Tom. VI. Pars II.
- NAMATIVS sub Honorio Magister Officiorum A. D. 412. l. 15. de Agentibus. Dat. Rau.
- NARSES sub Theodosio Iun. V. Sp. Comes & Castrensis sacri Palatii A. D. 416. l. 1. de Castrensi-anis. Dat. Constantinop.
- NATALIS Dux (Sardinia) Fit eius mentio a Theodosio Magno Anno D. 382. l. 3. ad L. lul. repetund. Dat. Constantinop. Vid. nor. e. ad leg. cit.
- NEBRIDIVS sub Theodosio Magno Comes R. P. A. D. 382. l. 10. de petitionibus.
- A. D. 383. l. 4. de locat. fundor. Dat. Constantinop.
- Sine die & Coss. l. 2. Cod. Iust. de locatione præd. ciuil. Vbi MS. diserte habet Nebridio Com. R. P. male in editis Nibrio, & in Niuelliano, Inibrio.
- A. D. 383. l. 18. de petitionibus: l. 5. de Palatinis S. L. & R. P. Dat. Constantinop.
- Sine die & Coss. l. 4. & 5. Cod. Iust. de fundis rei priuatae.
- P. V. A. D. 386. Honorio NP. & Euodio Coss. l. vnic. de honoratorum vehiculis. III. Kalend. Febr. l. 1. de Aedilitiis actionibus, III. Kalend. Iul. Dat. Constantinop.
- Sine die & Coss. l. vnic. Cod. Iust. de officio Praefecti Vigilum. Vbi inscriptio perperam habet Nephridio Praefecto Urbis. Ex cuius legis contextu apparet eam leg. Constantinopoli datam a Theodosio Imp. Nebridii huius P. V. Constantinopol. meminit quoque Palladius in Lausiaca, in Olympiade, p. 139. Nebridio quoque inscribitur in Codice Vaticano Libanii epist. 202. lib. 4. suu. Epist. 1391. Edit. Wolff.
- NEBRIDIVS sub Arcadio Proconsul Asiae A. D. 396. l. 56. de appellationibus. Dat. Constantinop.
- Sine die & Coss. l. 2. Cod. Iust. in quibus causis coloni. In cuius legis inscriptione Com. Asia, loco Proconsulis Asiae est editum.
- An hic, an superior Nebridius est, de quo agit quemque prædicat Hieronymus epist. ad Viduam ipsius Saluinam, ubi honorum culmen ei tribuit, Apparitorum ceterarum, honoris insulas.
- NECTARIVS sub Theodosio Magno Episcopus Constantinopol. Meminit eius Theodosius Anno D. 381. l. 3. de fide Catholica: qua fidem eius pro Catholicae fidei exemplari proponit. Ad hunc Nectarium extant quoque quatuor Gregorii Nazianzeni epistolæ: puta 51. 52. 226. 227. vt & oratio ad eundem p. 721. Edit. Paris. & Colon. Frater huius Arsacius, v. supra. Plura de eo inuenies not. g. ad leg. cit.
- NECTARIVS sub Theodosio Iuniore Vicarius Ponticæ A. D. 435. l. 8. de Principibus Agentium in rebus.
- NEMESIANVS sub Constantio Comes A. D. 340. l. 30. de Decurionib. Dat. Bessæ. V. P. Comes Larigit. A. D. 345. l. 5. de exactionib. Dat. Nizibi.
- NEOTERIVS sub Theodosio Magno PP. A. D. 380. l. 1. ad L. lul. repetundarum: l. 3. de Tabulariis: l. 81. & 82. de Decurionib. Dat. Thessalonica. l. 9. de tyronib. l. 3. de desertorib. PP. Antiochia. l. 11. de filiis mil. appar. Dat. Sirmio. ubi inscriptio sic habet, Habe Neoteri K. NB.
- A. D. 381. l. 5. de desertorib.
- Sub Valentiniano Iuniore PP. A. D. 384. l. 43. de cursu publico.
- A. D. 385. l. 8. de indulgent. criminum: l. 10. de extraord. l. 6. de iurisdictione, Dat. Med. l. 2. ne conlation. transl. l. 110. de Decurionib. l. 15. de cohorial. l. 2. quid probare deb. l. 4. finium regund. cuius

cuius inscriptio sic habet, *Neoteri P. F. P. O. K. N. i. e. Praef. Prator. Karissimo Nobis.* PP. A. D. 390. l. 3. de thesauris. Dat. Constantinop. VI. Non. Mart. l. 7. de Curiosis. Dat. V. Kal. Iun. Consul eodem Anno 390. cum Valentiniano IV. Ad hunc Neoterium extant Symmachii epistolae lib. 5. ab epist. 38. ad 46. e quibus ep. 39. data est post Victoriam de Maximo Tyranno, id est post Annum 388. epist. vero 46. Anno D. 392. Idem & lib. 5. epist. 38. de hoc Neoterii Consulatatu agit. Consule Ant. Pagium in *Critic. ad an. 390.* & Petr. Reland. in *Fast.* Prior probat, hunc Neoterium A. D. 390. fuisse PP. Illyrici Orientalis, & in Oriente etiam proditisse Consulem. Ante decennium autem, anno scilicet 380. administravit Praef. Praetorianam Orientis, quod assertum leges in *Praefat. ad Tom. 3.* huius Cod.

NESTORIVS sub Arcadio Comes dispositionum. Fit eius mentio Anno D. 397. in l. 10. de proximis. Dat. Constantinop. Comes R. P. A. D. 401. l. 6. de locatione fundorum. A. D. 405. l. 18. de Palatinis S. L. Dat. Ancyrae. Sine Coss. l. 18. seu ult. Cod. Iust. de rescind. vendit.

NESTORIVS sub Honorio Comes & Dux A. D. 406. Arcadio VI. & Probo Coss. l. ultim. quorum appellat. Dat. Rau. Mentio fit hac leg. Tripolitanae Prouinciae.

NESTORIVS haereticus sub Theodosio Iuniore. De eo agit Theodosius Iun. Anno D. 435. l. ultim. de haereticis.

NEVITTA Coss. cum Mamertino Anno D. 362. vide Ammianum Marcellinum, lib. 21. c. 10. qui ita de eo: Mamertino in Consulatatu junxit (Iulianus) Nevitam, nec splendore, nec usu, nec gloria horum similem, quibus magistratum amplissimum detulerat Constantinus, contra inconsummatum & subagrestem, & quod minus erat ferendum, celsa in potestate crudelem. Hic sub Constantio A. D. 358. equestris turmae praepositus fuit, vti legimus apud cit. Marcellin. lib. 17. c. 6. & a Iuliano A. D. 361. Magister armorum per Gallias factus est, idem lib. 21. c. 8. Eius meminit Zosimus lib. 3. c. 21. Fuit autem natione Gothus, vti probat Valestius ad Marcell. lib. 21. c. 10. & Deorum cultui addictus, Iulianoque eam ob causam acceptus.

NICENTIVS sub Valentiniano Iuniore Praefectus annonae A. D. 385. l. 5. Cod. Iust. de diuersis rescriptis. Dat. Med.

NICENVS (al. Decio. al. Cynegio. Malim, Monaxio vel Nicetio.) PP. sub Theodosio Iun. Anno D. 418. l. 4. de sacro S. Cub.

NITENTIVS sub Valente. Meminit eius Gratianus Anno 377. l. 2. ne sanctorum baptisma, ad Flavianum P. C. Africae. Dat. Constantinop. (vitiose.) Nicentii Tribuni & Notarii meminit Ambrosius, epist. 64. su. 46. Edit. Paris. Ad Nicentium Libanii quoque extat epistola 1114. eiusque meminit Epistol. 20. 200. 307. & alibi, Nicentii autem nomen, loco Nitentii, in dist. l. 2. rescribendum esse censeo.

O

OCTAVIANVS: sub Constantino Magno Comes Hispaniarum A. D. 317. Gallicano & Basso Coss. l. 4. de Decurion. l. 1. de accusat. Corrector Lucaniae & Brittiorum A. D. 319. Constantino A. V. & Licinio Cae. Coss. l. 2. de Episcopis: l. 1. de filiis militum. apparitor. Acc. Regio.

OLYBRIVS sub Constantio Imp. Proconsul Africae A. D. 354. l. 7. de cursu publico. Dat. Antio-

chia. In veteri inscriptione, Romae reperta, quae legitur apud Gruterum CCCLIII. 2. integrum, Q. Clodii Hermogeniani Olybrii, occurrit nomen, eiusque Proconsulatus fit mentio, inter reliquas dignitates:

TYRANIAE ANICIAE
IVLIANAЕ C. F. CONIVGI
Q. CLODII HERMOGENIANI
OLYBRII V. C
CONSVLARIS CAMPANIAE
PROCONSVLIS AFRICAE
PRAEFECTIVRBIS
PRAEF. PRAET. ILLYRICI
PRAEF. PRAET. ORIENTIS
CONSVLIS ORDINARIJ
FL. CLODIVS RVFVS VP
PATRONAE PERPETVAE

P. V. A. D. 357. l. 9. de nauicular. ibi autem Orphyti nomen substituendum videtur. vid. not. b. ad hanc legem.

Sub Constantio sine dignitate A. D. 361. l. 4. de inofficios. testament. & l. vn. de inofficios. donat. Sed in vtraque lege reponendum P. V.

P. V. sub Valentiniano Sen. l. 2. de postulando. Referenda haec lex ad an. 368. & plenior extat l. 6. Cod. Iust. de postulando.

A. D. 368. P. V. l. 3. de reparat. appellat. l. 9. de pistoribus. l. 9. penis: l. vn. de mancip. ihermarum: l. 10. de pistoribus: l. 4. de indulgent. criminum: l. 19. quorum appellationes.

A. D. 369. P. V. l. 2. de centonariis: l. 16. de fide testium: l. 1. de fructib. & litis expens. l. 5. Cod. Iust. de feriis: l. 13. de pistoribus: l. 4. de reparat. appellat. l. 1. de quest. l. 13. de nauicular.

A. D. 370. P. V. l. 9. de Medicis & Professoribus: l. 1. de studiis liberal. V. R. l. 7. Cod. Iust. de postulando: l. 17. de praetoribus. Consulatatus numerus non est additus.

A. D. 373. l. 5. de reparat. appellat. Dat. Altino. Referenda autem haec lex est ad A. D. 368.

A. D. 379. Consul prodiit in Occidente cum Ausonio. Vid. Chronologiam, Pagium in *Critic.* & Relandi *Fastos*, & veterem Inscriptionem supra adductam.

De hoc Olybrio P. V. Ammianus Marcellinus lib. 28. cap. 1. agit, & cap. 4. eod. libr. elogium eius apponit, simul & differit de Ampelio eius successore. Locus autem Claudiani in Panegyri. in Olybrii & Prohini Consulat. v. 30. sequi. non ad hunc, sed ad alium Olybrium, de quo mox, pertinet.

OLYBRIVS sub Valentiniano Sen. A. D. 370. Consularis Tusciae l. 72. de Decurion. Ad hunc forte pertinet Inscriptio Romana apud Gruterum CCCXII. 5.

C. CLODIO HERMOGENIANO
OLYBRIO V. C. FRATRI
ADMIRANDAE PIETATIS
FALTONIVS PROBVVS ALYPIVS V. C

Consule Reinesium ad Inscript. pag. 70. & Epistol. 69. ad Rupertum.

OLYBRIVS Consul A. D. 395. cum Probino. Vterque filius Sexti Anicii Petronii Probi Consulis & PP. de quo infra, & Aniciae Faltoniae Probae, quam Baronius perperam cum Faltonia Proba Poetria confundit. Peperit haec Anicia filios tres, Anicium Probum Consulem A. D. 406. cum Arcadio, Anicium Probinum, & Anicium Hermogenianum Olybrium, Consules A. D.

395. Hinc lucem capit marmor apud Gruterum
CCCC. 2.

SEXTO PETRONIO PROBO V. C.
PROCONSULI AFRICAE
PRAEFECTO PRAETORIO
QVATER ITALIAE ILLYRICI
AFRICAE GALLIARVM
CONSULI ORDINARIO
PATRI CONSULVM
ANICIVS PROBINVS V. C.
CONSUL ORDINARIVS
ANICIVS PROBVS VC
QVAESTOR CANDIDATVS FILII
MVNVS SINGVLARI RELIGIONI
DEBITVM DEDICAVNT

Et alterum ibidem num. 3.

SEXTO PETRONIO PROBO
ANICIANAE DOMVS
CVLMINI PROCONSULI
AFRICAE PRAEFECTO
PRAETORIO. QVATER
ITALIAE ILLYRICI AFRI
CAE GALLIARVM CON
SVLI ORDINARIO CON
SVLVM PATRI ANICIVS
HERMOGENIANVS
OLYBRIVS ET ANI
CIA IVLIANA C. F. EIVS
DEVOTISSIMI FILII
DEDICAVNT

Anicia Iuliana in lapide non confundenda est cum
Anicia Iuliana Turana siue Tyrana, uxore Q.
Clodii Hermogen. Olybrii, de quo supra. Neque
filiorum nomine intelligi debent frater & soror,
quod credidit Baronius in *Annal. ad an. 395.* ve-
rum maritus Olybrius natura filius Probi & Fal-
toniae Probae, & uxor eius Anicia nurus Probi
Probaeque. Scimus enim ex Hieronymi *epi-
stola ad Demetriadem*, quae si iuxta huius Olybrii,
& neptis Faltoniae Probae erat, Probo praeter
tres, quos supra memoraui, filios, filiam nullam
fuisse. Consule *citatum epist. Hieronym.* &
multa, haec illustrantia, ibidem legas. Huc per-
tinet etiam Claudiani *Panegyricus in Olybrii &
Probi Consulatibus*, qui v. 31. patrem Consulum,
Probum, laudibus ornat:

Vivit alicui, completque vagis sermonibus aures
Gloria fusa Probi

Et v. 62. canit filios Probinum & Olybrium Con-
sules, superasse patrem:

Sed nati vicere patrem, solique merentur
Victores audire Probi. Non contigit illi
Talis honor, prima cum parte viretceret aui,
Non Consul cum fratre fuit.

Consule Anton. Pagium in *Critic. ad Annal. Bar-
on. ad an. 395.* vbi de Olybrii adversus Baronii
sententiam multa disputat. Reinesius *Epist. 69.*
cit. omnem Hermogenianam & Aniciam fami-
liam illustrat, & multa collegit in Inscriptionum
opere. Adde Relandum in *Fastis.*

OLYMPIVS sub Honorio Magister Officiorum A.
D. 408. l. 42. de haereticis. Dat. Rau. De hoc
Olympio Magistro Officiorum Zosimus. lib. 5.
cap. 32. 33. 34. 35. Olympiodorus apud Photium

Cod. LXXX. Philostorgius, lib. 12. *hystor. Eccles.*
cap. 1. Ad eundem extant duae Augustini epistolae,
124. su. 96. Edit. Benediclin. vbi de cello & subli-
mi honore ei delato gratulatur, eique causam
Bonifacii commendat apud Imperatorem, &
epist. 129. su. 97. Edit. Benediclin. vbi & Comes
vocatur, eumque rogat, vt confirmetur leges
de idolis confringendis & haereticis corrigendis,
quae vivo Stilichone in Africam missae fuerant,
quas nesciente Imper. latas, Pagani & haeretici
iactabant. Plura de eo dixi ad *Philostorgium.*

OPTATVS sub Constantino Magno Consul cum
Paulino Anno D. 334. Optatus Patricius sub eo-
dem memoratur a Zosimo lib. 2. cap. 40. Vid.
Pagium in *Critic. ad Annal. Baron. b. a. & Re-
landi Fastos.* ibique lapides adductos.

OPTATVS sub Theodosio Magno Praefectus Au-
gustalis. Ad quem Hypobolimza l. 3. de *episto-
pali iudicio* data dicitur. Ad Optatum extant
duae Libanii epp. in Cod. Varicano, lib. 5. *epist.*
188. & lib. 6. *epist.* 38. & in Edit. Wolffii *epist.* 841.
1028. Eiusdem mentio fit sine *epist.* 73. in Cod.
Paris. & *Epist.* 78. Edit. Wolff. Sub Arcadio P. V.
A. D. 398. l. 160. de *Decurionibus.* Dat. Constan-
tinop. Arcadius aperte se huius legis auctorem fa-
cit. Male autem haec lex Optatii nomen praefert.
A. D. 405. l. 4. de *usuris.* Dat. Niciae.
Huius Optati P. V. meminit Socrates, lib. 6. c.
18. in fin. in rebus Chrysostomi in exilium abducti,
& incendii eius occasione exorti, (quod Anno 404.
superiori congruit) Theodorus item Diaconus
apud Palladium, in *dialogo de vita Chrysostom.*

OPTIMVS sub Theodosio Magno Episcopus An-
tiochenus (Pisidia) A. D. 381. Eius meminit The-
odosius Magnus l. 3. de *fide Catholica.* Adhuc
extat Basilii *epist.* 317. su. 260. Edit. Benediclin.
Socrates lib. 5. cap. 8. Theodoretus lib. 4. cap. 30.
& lib. 5. cap. 8. Nicephorus 1. cap. 44.

OREBIVS in quibusdam Codd. l. 4. Cod. Iust. de
fundis rei priu. sine die & Coss. Hoc nomen sine
dubio mendosum est.

ORIENTIVS, sub Valentiniano Iunioris & Theo-
dosio Magno Vicarius Urbis Romae A. D. 390. l.
6. de *adulteriis.* In aliis Codd. legitur *Orontius &
Origenius.* vid. not. a. ad d. l.

ORION sub Constantino & Constante V. C. A. D.
348. l. 2. si *petitionis socius.* Comes R. P. A. D.
353. l. 8. de *petitionibus.*

ORICVS PP. sub Valentiniano & Valente, l. 5. Cod.
Iust. de *agricol. & censu.* sine die & Consule. Re-
ponendum autem videtur *Atricus.*

ORPHITVS sub Constantio Imp. P. V. per sex an-
nos ferme Anno D. 354. l. 7. de *Pratorib. huius
legi* subnotatus perperam Consulatus Anni supe-
rioris 353. l. 1. de *raptu vel matrim. sanct.*

A. D. 355. l. 3. de *reuocandis donat.* l. 7. de *dona-
tionib.* l. 2. de *Pistorib.*

A. D. 356. l. 3. de *sepulchro viol.* vbi dignitas
omissa.

A. D. 357. l. 1. qui *petant.* vbi inscriptio sic habet,
Haue Orphite Kariff. Nob. l. 2. de *gladiatoribus.*

A. D. 358. l. 4. de *reuocandis donat.*

A. D. 359. Eusebio & Hypatio Coss. l. 1. de *cal-
cis collectoribus.* Sine die & Coss. Eidem Orphi-
to P. V. inscribuntur duae leges Codice Iust. l. 6.
de *dignitatibus:* l. 1. de *quadriennii praescript.* Con-
stantino tribuitur.

Orphitus hic integro nomine Memmius Vitrasius
Orphius. Meminit eius & Symmachus gener
ipsum, lib. 9. *epist.* 121. & lib. 10. *epist.* 47. Hic est &
quem Symmachus in *carmine lib. 1. epistola 1.* scri-
bit *Leges dedisse Aeneadis*, id est P. V. fuisse,
quod ad Orsitum, qui Senatusconsulti Orsitiani
auctor fuit, perperam nonnulli referunt. Vide
S 2 Cl. lu.

Cl. Iuretum in *obseruat. ad Symmach. lib. 9. ep. 121.* Primam Praefecturam hic gessit Anno D. 353. a VI. Idus Decembris: eamque continuauit toto Anno 354. ut testatur Auctor *Notitiae Praefectorum Urbis*. De eadem eiusdem Praefectura Ammianus Marcellinus, *lib. 14. cap. 6.* eo ipso anno 354. De secunda eius Praefectura idem Marcellinus, *lib. 16. cap. 10. & lib. 17. cap. 4. & vetus Inscriptio apud Gruterum XXXVIII. 6.*

APOLLINI SANCT
MEMMIUS VITRAS
ORFITVS V. C
BIS PRAEF. VRBI
AEDM PROVIDIT
CVRANTE FL. CLAUDIO
EVANGELO V. C COMITE

ibidem pag. CCLXXXIV. 8.

DOMINO NOSTRO
CL IVLIANO
NOBILISSIMO AC
FORTISSIMO CAES

MEMMIUS VITRASIVS
ORFITVS V. C. ITERVM
PRAEF. VRB. IVDIX
SACRAR. COGNITION
TERTIVM D. N. M. Q. EIVS

ibidem pag. CCCCXXXVIII. 1. omnes Orphiti huius honores, mancipum corpus in statua expressit.

HONORI
MEMMIO. VITRASIO. ORFITO. V. C
NOBILITATE. ACTIVSQUE. AD. EXEM
PLVM. PRAECIPVO. PRAEFECTO. VRBI
ET. ITERVM. PRAEFECTO. VRBI. PROCON
SVLL. AFRICAE. AC. TERTIO. SACRARVM
COGNITIONVM. IVDICI. COMITI. IN
CONSISTORIO. ORDINIS. PRIMI. LE
GATO. SECUNDO. DIFFICILLIMIS. TEM
PORIBVS. PETITV. SENATVS. ET. P. R
COMITI. ORDINIS. SECUNDI. EXPEDITION
BELLICAS. GVBERNANTI. CONSVLARI. SICIL
PONTIFICI. SOLIS. PONTIFICI. VESTAE
XV. VIRO. S. F. CONSVLI. PRAETORIO. Q. OM
NIBVSQ. PERVNCTO. HONORIB. INTRA
AETATIS. PRIMORDIA. OB. PROVIDENTIAM
ET. STATVM. OPTIMVM. VRBI. ROMAE. AB. EO
REDDITVM. CORPVS. OMNIVM. MANCI
PVM. STATVAM. SVB. AERE. CONSTITVIT.

Docent hi lapides, Orphitum hunc fuisse additum paganæ superstitioni.

Hic postea ex Praefecto Urbis peculatus reus factus, inque exilium missus, bonis proscriptis, a Valentiniano Anno D. 367. restitutus fuit, ut idem Marcellinus docet, *lib. 27. cap. 3. & 7.* Deceffisse tandem videtur Anno 370. ut colligo ex Symmachi *epist. 121. lib. 9. & lib. 10. epist. 47.* De hoc Orphito vel Orfito vide Valesium in *not. ad Marcellin. loc. cit.*

OSIVS sub Constantino Magno Episcopus A. D. 321. *l. 1. de manumissionib. in Eccl.* Hic est Osius siue Hosius Cordubensis Episcop. Constantissimi animi vir, & defensor strenuus ecclesiae catholicae, cuius auctoritas emittit in Concilio Nicaeno. Vid. Sulpitius Seuerus *hist. eccles. lib. 2: c. 40.*

OSIVS sub Arcadio Comes S. L. Anno D. 395. *l. 13. de Palatinis S. L. Dat. Constantinop.* Magister Officiorum A. D. 395. *l. 7. de Agentibus in rebus. Dat. Constantinop.* A. D. 396. *l. 6. de proximis: l. 8. & 9. de Agentibus. Dat. Constantinop.* A. D. 398. *l. 5. de metatis. Dat. Constantinop.* *l. 4. de fabricensibus. Dat. Constantinop.* Huius Offii Magistri Officiorum meminit Claudianus, *lib. 2. in Eutropium v. 346.* cuius verba refero ad *l. 4. de fabricensibus, not. b.* ex quibus intelligimus, eum secundum locum ab Eutropio in aula Constantinopol. obtinuisse, Hispanum, servilis conditionis, & antea coquum fuisse. Vide *Commentar. ad leg. 3. ad leg. Cornel. de fizar. num. 11.*

OTREIVS sub Theodosio Magno Episcopus Melitenus A. D. 381. Meminit huius Theodosius Magnus *l. 3. de fide Cathol.* Ad hunc Otireium Episcopum Melitenes extat Basilii *epist. 316. su. ep. 181. Edit. Benedictin.* De eodem Socrates, *lib. 5. cap. 8. & Sozomenus, lib. 7. c. 13.*

P

PACATIANVS sub Constantino Magno Vicarius Britanniarum A. D. 319. *l. 2. de exactionib.*

P. V. (ita Cod. Theod. Cod. Iust. PP.) A. D. 332. *l. 4. de sponsalibus.* Sed praefenda Cod. Iust. Inscriptio, cum notum sit ex vetere Notitia Praef. Urb. an. D. 332. Anicium Paulinum P. V. fuisse. Vid. *not. c. ad dist. leg. 4.*

Cos. cum Hilariano A. D. 323. Vid. Pagii *Critic. b. a.*

PP. A. D. 334. *l. 1. de Suariis. Dat. Romae, id est, reddita vel proposita. Agitur hac leg. de populo Romano, & de corpore suariorum. l. 2. de advocat. fisci.*

Sine dignitate A. D. 335. *l. 1. de lucris Officiorum. Agitur hac leg. de Restoribus.*

PALLADIUS sub Theodosio Magno Comes S. L. A. D. 381. *l. 2. de his, qui cum dispens. Dat. Heraclae.*

Sine die & Coss. *l. 8. & 9. Cod. Iust. de vestigal.* quibus agitur de vectigali Octavarii & Alabarchia per Egyptum & Augustamniam, & cum *d. l. 2. coniungenda videntur. Vid. Commentar. ad d. l. Magister Officiorum A. D. 381. l. 3. de his, qui cum dispensatore, PP. Byrito.*

A. D. 382. *l. 4. de Agentibus in rebus. Data Constantinop.*

A. D. 384. *l. 3. de metatis. Dat. Constantinop.* Ad hunc Palladium in dignitate constitutum in Magna Urbe, id est Constantinopoli, sunt Gregorii Nazianzeni *epistole 228. 229. 230. 231.* ex quarum priore 228. apparet, eum in summo aliquo Magistratu constitutum fuisse *ἐν δυνασείᾳ.* Ex *epist. 229.* eum Constantinopoli fuisse. Forte idem ille Palladius, ad quem est eiusdem *epist. 386.*

PALLADIUS sub Theodosio Magno Praefectus Augustalis A. D. 382. *l. 37. de cursu publico.* Meminerunt Palladii Praefecti Augustalis, verum sub Valente, Scriptores Ecclesiastici, Theodoretus *lib. 4. cap. 22. & Socrates lib. 4. cap. 21.*

PALLADIUS sub Theodosio Magno Dux Osdroenae A. D. 382. *l. 8. de Paganis sacr.*

PALLADIUS sub Honorio Proconsul Africae A. D. 410. *l. 7. de Princip. Agent. in reb. Dat. Rau.* PP. A. D. 410. *l. 12. de indulgent. criminum. Dat. Rauenae.* Agitur hac leg. de Republica liberata a Tyrannide Attali v. Zosimum *lib. 5. in gestis Anni 408.*

A. D.

- A. D. 415. *l. ultim. de Curiosis.* Dat. Rau. Mentio fit hac leg. Dalmatiae & Insularum.
- A. D. 416. *l. 2. de indictionibus: l. 4. de ambitu.* Huic forte cohaesit lex illa Honorii ad Palladium PP. quam ex Codice Theodosiano allegat Valentinianus *Novella 10. de confirm. his, que a ministris. l. 147. l. 181. de Decurionib. l. 6. de relationibus: l. 9. de executoribus.* Dat. Rau.
- A. D. 417. *l. 22. de Pistoribus: l. 9. de Suariis.* Dat. Rau. Hæc leges manifeste ad Urbem Romanam pertinent.
- A. D. 418. *l. 24. de Iudeis: l. 12. de indulgent. debitor.* Dat. Rau. Agitur hac leg. de Campania, deque Piceno & Tuscia Suburbicariis regionibus. *l. 6. de testamentis.* Dat. Rau.
- A. D. 419. *l. 1. de Inquilinis: l. 10. de Suariis.* Dat. Rau. Hæc lex de Suariis Urbis Romæ agit.
- Sine die & Coss. *l. 16. Cod. Iust. de Agricolis.* Dignitas omissa hac lege.
- A. D. 420. *l. 44. de Episcopis: l. 3. de raptu vel matrim. sanctum.*
- A. D. 421. *l. 2. de Repudiis: l. 29. de petitionibus: l. 1. de quinquenni præscript. l. 23. de bonis proscrip. l. 30. de petitionibus: l. 3. Cod. de requirendis reis: l. 1. si certum petatur de chirograph.*
- PALLIVS (γρ Panellenius) sub Theodosio Magno Consularis Lydiæ A. D. 382. *l. 17. de petitionib. vid. not. b. ad d. l. Ad Panellenium extant Libanii Epistola 780. & 782. Edit. Wolff.*
- PALMATIVS vel *Palmatus*, a quo Palmati & Palmati equi: de quibus *l. vnic. de grege dominico, & l. 1. de Equis Curulibus.* De hoc Palmatio est locus Helychii, quem servarunt Glossæ βασιλικῶν, voc. παλματίες. Vide dicta ad leg. *vn. de grege dom.*
- PALMATVS sub Honorio P. V. Anno D. 412. *l. ult. de privilegiis corporat. V. R.*
- PANCRAIVS sub Theodosio M. Comes R. P. A. D. 379. *l. 12. de iur. fisci.* Data Theſſalonica, *l. 2. de Palatinis S. L. data Scopis, siue rectius, Stopis.* Hoc eodem anno ad Pancratium P. V. data *l. 4. de auro coronario, Vico Augusti.* Sed reponendum est sine dubio Com. R. P. vide dicta ad *b. l.*
- A. D. 380. Com. R. P. *l. 12. & 14. de petitionibus,* Dat. Theſſalonica. *l. 3. de locatione fundorum iur. emphyt.* Dat. Theſſalonica.
- A. D. 381. P. V. *l. 6. de sepulchris violat.* Dat. Heracleæ. Pertinet autem eius Præfectura ad Urbem Constantinopolitanam.
- A. D. 382. P. V. Constantinopol. *l. 1. de habitu, quo uti oport. intra Urb.* Dat. Constantinopol. *l. 3. de cognitor. & procurat.* Dat. Constantinopol.
- A. 389. P. V. Constantinopol. iterum, *l. 4. de aquaduct.* Dat. Constantinopol.
- PANELLENIVS sub Theodosio M. A. D. 382. Consularis Lydiæ, *l. 17. de petitionib.* Vide supra *Pallius.*
- PASIPHVLVS sub Honorio sine dignitate A. D. 395. *l. 8. de Iurisdictione.* Dat. Mediol. *sinceritatis* titulus ei tribuitur: Rectorem ergo Provinciæ alicuius fuisse oportet. CL. VALESIVS in notis ad Marcellin. lib. 29. c. 1. hunc Pasiphylum eundem esse censet, cum eo, cui Palladius Rutilius Carmen suum de *Re Rustica* inscripsit.
- LVCRETIVS PATERNVS sub Constantino Magno sine dignitate A. D. 329. *l. 17. de Decurionib.* Dat. Heracleæ.
- PATERNVS, sub Theodosio Magno sine dignitate A. D. 393. *Theodosio A. III. & Abundantio Coss. l. 14. de metallis.* Dat. Constantinopol. Paternum hoc Comitem S. L. accipio: vt ex hac *Tom. VI. Pars II.*

leg. colligo. Sed & Symmachus aperte docet lib. 5. *epist. 59. 62. 63. 65. 66.* cuius ad eum extant nouem epistolæ. Neque dubito, quin is ipse sit, ad quem Ambrosius scribit, *Epist. 66. (iv. Epist. 48. Tom. 5. Oper. Edit. Cardinalis Felcis de Monte Alto.)* qua inter alia agit de vetito coniugio a Theodosio inter patruos fratres, & consobrinos.

PATRICIVS sub Valentiniano, Theodosio & Arcadio Magister Officiorum, sine die & Consule *l. 2. Cod. Iust. de offic. Magistrum Officiorum.* PP. Hadrumeti.

PATRICIVS sub Theodosio Iun. Comes R. P. A. D. 420. *l. ultim. de iure fisci.* Dat. Constantinopol. Ad Patricium Comitem extat Theodoretus *epist. 34.* vbi agit de Africæ & Carthaginis clade per Barbaros.

PATROCLVS sub Constantino Magno sine dignitate A. D. 319. *l. 6. de Decurionib.* Dat. Aquil. Ex hac lege desumpta est *l. 3. Cod. Iust. de intestis nuptiis, sine die & Consule.*

PAVLINVS sub Valentiniano Sen. Præses Epiri novæ A. D. 372. *l. 22. de Episcopis.* Dat. Treu.

PAVLINVS sub Gratiano & Valentiniano Iun. P. V. A. D. 380. *l. 4. & 5. de scienciis.* Dat. Mediol. An hic ANICIVS PAVLINVS PRAEFECTVS VRBI in Vet. Inscript. Romæ apud Gruterum *CCCLIII. 4.* GOTHOFREDVS. Mirorita Gothofredum scribere potuisse. En inscriptionem laudatam:

ANICII IVN

ANICIO, PAVLINO. IVN. C. V
PRO. COS. ASIAE, ET. HELLESPONTI
CONSVLI. ORDINARIO. PRAEF. VRBI
VICE. SACRA. IVDICANTI. OB
MERITVM. NOBILITATIS. ELOQVII
IVSTITIAE. ATQVE. CENSURAE. QVI
BVS. PRIVATIM. AC. PVBLICE
CLARVS. EST. PETITV. POPVLI. R
TESTIMONIO. SENATVS. IVDICIO
D. D. N. N. TRIUMPHATORIS. AVG
CAESARVMQVE FLORENTIVM
STATVAM. SECVNDAM. AVRO
SVPERFVSAM. LOCARI. SVMPTV
PVBLICO. PLACVIT

Hic Anicius Paulinus Iunior Consul prodit cum Optato anno D. 334. eodemque anno fuit P. V. Vetus Notitia Praefect. Urb. Optato & Paulino V. Kal. Mai. Anicius Paulinus P. V. Deinde verbaila, Iudicio Triumphatoris Aug. Caesarumque Florentum, non ad Gratianum Valentinianumque, sed ad Constantinum M. qui A. D. 332. de Gorhis triumphavit, & filios, atque Dalmatium & Hannibalianum, Caesares, pertinent.

PAVLINVS sub Theodosio Magno Praefectus Augustalis A. D. 385. *l. 10. de fide testium.* A. D. 386. *l. 22. de susceptorib.* Dat. Constantinopol. Libanii in Cod. Regio & in Edit. Wolffii, extat *epist. 5.* ad Paulinum quandam, vbi cum Iudicem fuisse indicat.

PAVLINVS sub Theodosio Iun. Magister Officiorum Anno D. 430. vel 435. *l. ultim. de Agentib.* Dat. Constantinopol. Meminit huius Paulini Magistri Officiorum in Anno D. 440. Marcellinus in *Chronico pag. 40. Theſaur. Tempor. Sciligeri, & Chronicon Alexandrinum, verum in Anno 421. pag. 249. Edit. Venet. & pag. 313. Edit. Reg.* vbi interpret primus male Μαγιστρον, Magistrum Palatii, vertit, qui error sublatu postea a Cl. du Fresno, quem

vide in *notis ad Chron. cit.* Hic Paulinus est, qui pomo ab Eudocia accepto, ob adulterii suspitionem, a Theodosio Imp. occidit iussus est: de quo Scriptores illi, alique plures.

PAVLVS sub Arcadio, sine dignitate A. D. 396. l. 15. de iure fisci. Dat. Constantinop. Comes dominicæ rei, l. 3. Cod. Iust. ne rei domin. & l. ult. Cod. de fundis & salibus, quæ eadem sunt cum dict. leg. 15.

PELAGIVS sub Theodosio Magno Episcopus Laodicensis. Eius meminit Theodosius Anno D. 381. l. 3. de fide Catholica. De hoc Pelagio Episcopo Laodiceo Socrates, lib. 3. c. 25. Theodoretus lib. 4. cap. 15. & lib. 5. cap. 8. Philostorgius lib. 5. cap. 1. Ad eundem extat Basilii epist. 311.

PELAGIVS sub Valentiniano Iun. Comes R. P. A. D. 385. l. 45. de appellationibus: l. 29. quorum appellat. Dat. Mediol.

PEREGRINVS sub Honorio Comes & Procurator diuinæ domus A. D. 399. l. 16. de bonis proscriptorum, Dat. Altino. Agitur hac leg. de possessionibus Gildonis.

PERICLES sub Constantino Præfex A. D. 335. l. 4. Cod. Iust. de offic. Rector. Prou. Dat. Nicopolis.

PETRONIVS PROBIANVS, vide *infra Probianus*.

PETRONIVS sub Constante Vicarius Africæ A. D. 340. l. 3. de dilationibus, Dat. Aquileiæ, l. 3. de aduoc. fisci. Subscripta Aquil. Coniungendæ sunt hæc duæ leges.

PETRONIVS PATRICIVS sub Valente Imp. sine dignitate A. D. 365. l. 7. de filiis militum apparit. Comitum Orientis accipio, vt colligo ex subscriptione d. l. 7. iuncta l. 54. 63. de Decurionibus: l. 41. de cursu publico. hac videlicet PP. Beryti. Huius Petronii Patricii meminit quoque Ammianus Marcellinus, cap. 6. in huius ipsius Anni 365. gestis, qui Valentis Imper. socer fuit, repentino saltu ex Præposito Martensium militum promotus Patricius.

PETRONIVS sub Honorio Vicarius Hispaniarum A. D. 395. l. vnic. quorum honorum.

A. D. 396. l. 151. de Decurionibus.

A. D. 397. l. 5. vnde vi.

PP. (forte, pro PE. P.) sine die & Coss. l. ult. Cod. Iust. de collatione fundorum fisci: vbi alii habent Centronio. An hic Petronius, ad quem vna cum Patruino tres extant Symmachi epistolæ lib. 7. puta epist. 101. 102. 103. Idem meminit & lib. 9. epist. 45. Petronii ex Consulari, cui lar apud Ariminum fuit. Hic idem Petronius Præfectus nonnullis creditur, cuius mentio fit in Constantini Tyranni epistola ad Agricola, quam primus protulit in lucem Ios. Scaliger in *Lectio. Ausonian.* lib. 1. c. 24.

PETRVS sub Theodosio Magno Alexandria Episcopus Anno D. 380. Fit eius mentio l. 2. de fide Catholica. Huius multa mentio apud Scriptores historici Eccles. Ad eundem extat Basilii epist. 320. & 321.

PETRVS sub Theodosio Magno Consularis Phœnices A. D. 380. l. 9. de filiis militum apparit. l. 83. de Decur. Iungendæ hæc leges.

PHILAGRIVS, vide *supra Filagrius*.

PHILEMATIVS, vide *supra Filematius*.

PHILIPPVS sub Constantino Magno Vicarius Urbis A. D. 315. l. 1. de Actoribus & procurat. rei priuat.

PHILIPPVS sub Constantio Imper. PP. A. D. 340. post Coss. Constantii II. & Constantis AA. l. 20. de appellationib. Malim tamen referre ad Annum 347. Vide *Commentar. ad dict. leg.*

A. D. 346. Constantio IV. & Constante III. Coss. l. 1. ne collationis transi.

A. D. 348. Consul cum Salia. Vid. Anton. Pagium in *Critic. h. a.* & Relandum in *Fast. Chronologiam nostram* & ibi lapides.

A. D. 349. PP. Limenio & Catullino Coss. l. 1. de dotibus: l. 1. & 2. de reuocandis donat.

A. D. 353. l. 2. de duersis offic. Dat. Arelate 3. Novas Nou. Hæc lex male Constantino Magno tribuitur, & Consules Anni 326. præfert Constantinum A. VII. & Constantium Cæs. verum rescribendum puto Constantius A. VI. & Constantius Gallus II. qui prodire A. D. 353. Vide *Commentarium ad dict. leg. 2.* Sine dignitate, sine die & Coss. l. 4. Cod. Iust. de dignitatibus.

Philippi huius γενόμενος ἐπαρχος, Præf. Est, meminit Athanasius *Apologia de fuga sua*, pag. 547. (vbi interpret male Præsidem, vertit) & epist. ad solitariam vitam agent. pag. 630. & 654 Edit. Commelin. & ex Athanasio Theodoretus, lib. 2. cap. 5. & Libanius de vita sua, pag. 25. 26. Edit. Morelli. Mentio quoque fit Philippi huius apud Ammianum Marcellinum, lib. 19. cap. 12. Zosimum, lib. 2. cap. 46. 47. 48. vbi agit de Magnentio, ad quem is a Constantio missus fuit A. D. 350. Hic ille Philippus PP. fuit Arianus, per quem Imp. Constantii iussu Paulus Constantinopoli exturbatus, atque in exilium missus fuit: Macedonius contra in sede eius collocatus, teste Socrate, lib. 2. cap. 12. Sozomeno, lib. 3. cap. 9. Hieronymo, *Chronico* an. 343. pag. 183. *Thesaur. Tempor. Scaliger.* Actis Pauli Constantinopoli. Theodoretus, lib. 2. cap. 5. Id quod tum Hieronymus Chronico, tum auctor vite Pauli, triennio ante Synodum Sardicensem factum fuisse indicare videntur. Imo id patratum demum post Sardicensem Concilium, quod & Scriptores Ecclesiastici, in primis Theodoretus *loc. cit.* testantur, & Baronius quoque putat. Huius tandem Philippi PP. ministerio Paulus interfectus fuit, Athanasius epist. ad solitariam vit. agent. pag. 547. & *Apolog. de fuga sua* pag. 547. Et vero anno nondum vertente post occisum Paulum, Præfectura depositum moxque mortuum scribit Athanasius ad solitariam vitam agent. d. pag. 630. Edit. cit. ἀλλ' ὅδε τὸν παρῖθεν ἡ θεὰ δίκη, ὅδε γὰρ παρῆλθεν εὐτυχὸς, καὶ μετὰ πολλῆς αἰτίας καθάρσθη τῆς ἀρχῆς ὁ Φίλιππος ὅτις, ὡς ἰδιώτην γενόμενος, ὅφ' ὦν ἐκ ἡθέλε καταπαύσασθαι: verum ad hoc scelus vindicta divina committendum sibi putauit: Philippus enim nondum vertente anno, præfectura sua magna cum ignominia spoliatus est, ac iam inde priuatus iis, quibus minime volebat, ludibrio fuit. Cuius proinde narratio non congruit cum iis, quæ Zosimus de Philippo scribit, vt notat Valefius in *Marcellinum loc. cit.* & recte puto legendum apud Athanasium φιλάργος ἔτι. Hic idem videtur, de quo Libanius epistola ad Basilium 369. Edit. Wolff. GOTHOFRED.

Valefius miratur *loc. cit.* Athanasium scribere potuisse, Philippum eodem anno, quo Paullum occiderat crudeliter, bonis spoliatum relegatumque fuisse, & misere paulo post finisse vitam, cum Zosimus tamen eius mentionem faciat paulo ante Mursensem prælium. Κωνσταντῖος ἐπέμπει Φίλιππον, τῶν ἐν μεγίστοις ἀχζώμασιν ἄνδρα, καὶ φρονήσει προέχοντα, Philippum Constantius ablegat, vnum ex iis, qui maximis in dignitatibus erant constituti, & prudentia præstantem. Gothofredus propterea Athanasii emendare verba voluit; sed emendatione illa nil opus est. Pugnata enim est Mursensis pugna A. D. 351. vt ex Idatio probat Pagium in *Critic. h. a.*

num. 2. eodemque etiam anno S. Paullus Constantinopolitanus mortem violentam occubuit Philippi PP. iussu, ut docet Idem *ibidem* num. 9. & Itaque in *Annal. ad A. 351. num. 47.* Potuit itaque Philippus nondum vertente anno 351. bonis spoliari relegatique. Ex his patet, male Gothofredum l. 2. de *diuers. offic.* referre ad annum D. 353. quo Philippus e vivis iam excesserat. Errat etiam Valesius, quando ad Marcellini locum cit. scribit, Philippum Thessalonica Macedoniae vrbe oriundum esse, prouocans ad Sozomenum, & veterem Neapolitanam inscriptionem. Inscriptionem enim apud Gruterum frustra quæres, & locus Sozomeni lib. 3. cap. 8. non ad Philippum, sed ad Paullum Ep. Constantinop. pertinet. Ita enim Sozomenus laudatus de Paulli deportatione scribit: *Φίλιππος τῷ βασιλεῶς ἐπέδειξε τὸ γράμμα. λάθρα τὴν διὰ τῶν βασιλείων τῷ λατῷ παρακειμέναν, ἐπὶ θάλασσαν αὐτὸν ἀχθῆναι προτάξας, εἰς πλῆθον ἐπεβίβασε, καὶ εἰς θερσαλοῦσιν ἐπεμψεν; ὅθεν καὶ τὰς προγόνους ἔχων ἐλέγετο: Philippus Imperatoris literas ei ostendit: simulque clam per palatium, quod vicinum est balneo, eum ad mare deduci præcepit, & nauigio impositum Thessalonica misit, ex qua vrbe maiores eius orti dicebantur.*

PHILIPPVS sub Arcadio Cos. in Oriente A. D. 408. cum Basilio. Vide Anton. Pagium in *Critic. ad Annal. Baron. b. a. Relandi Fastos, & Chronologiam.* Hic Philippus postea PP. per Illyricum factus est sub Theodosio Iunior A. D. 412. ut patet ex l. 21. de *Iudeis.* Dat. Constantinopol. quam refero ad an. D. 418.

PP. A. D. 421. l. 45. de *Episcopis.* Agitur hac lege de Antistite vrbis Constantinopolitanae, eiusque prerogatiua, per omnes Illyricanas provincias. GOTHOFREDVS. Male Gothofredus Philippum Consulem Occidentalem fuisse scripserat, quem errorem sustuli, itemque alterum, quem commisit, diuersos Philippum Consulem & PP. fuisse, statuens. Neque video, quid mouere potuerit optimum virum, ut l. 21. de *Iudeis* ad an. D. 418. referendam esse censeat. Hanc reddit rationem not. i. ad leg. cit. *Extat altera eiusdem Theodosii constitutio ad eundem Philippum PP. Illyrici data A. D. 421. quare referam hanc legem ad A. D. 418.* Sed qui anno 408. Consul prodit, nonne is anno 412. Praefecturam Praetor. primum, & A. 421. iterum administrare potuit? Denique errat Contelorius in libro de *Praefect. Vrb.* pag. 70. quando hunc Philippum P. V. fuisse statuit, & ad eum refert inscriptionem in hortis Barberinis, quam in *Chronologia* communicaui. Ignorauit forte Philippum & Consulem Orientalem fuisse, & in Oriente gessisse Praefecturam.

PHILOMETOR. Vide supra *Filometor.*

PHILOXENVS. Vide supra *Philoxenus.*

PINIANSVS sub Valentiniano Iun. P. V. A. D. 386. l. 13. de *privileg. eorum, qui in sacro palat.* Hæc lex in Codicem Iust. relata, ibique nonnulli Codd. præferunt *Ostautianum.* P. V. A. D. 387. l. 13. de *Med. & Profess.* & l. 4. de *princip. agentium in reb.* Dat. Mediolan. vide Palladium *Hist. Lausiac.* pag. 136. Edit. *Meursii* su. Scilicet 103. 104. Edit. *Hervetii* Tom. VII. *Biblioth. Patr.* vbi tamen deprauatum nomen. Augustinum Ep. 124. 125. 126. Baronium in *Annal.* ad an. 385. n. 6. vbi Rescriptum Valentiniani Iunioris memorat ex Codice Vaticano, datum ad Pinianum P. V. de ordinatione Siricii, simulque notat perperam Pinianum hunc in nonnullis libris dici Pi-

manum, & Alpiantum. GOTHOFREDVS. Magnus Annalium Parens ad Annum Christi 485. ex Codice Vaticano literas Valentiniani Imp. profert ad Pinianum Vrbis Praef. super Siricii summi Pontificis electione scriptas. Eidem Piniano inscriptæ sunt leges Cod. Theodos. anno 386. & 387. promulgatae. Hunc Pinianum Baronius & Gothofredus in animaduersionibus ad citatas leges putant fuisse Iunioris Melaniae maritum. Sed parum solide opinari tantos viros, euincam. Ante Majum anni 399. e vivis excessit Poplicola Melaniae junioris Pater, ac Piniani focer, vti egregie in quodam opusculo probat Clarif. Card. Norisius. Scriptor vero vitæ S. Melaniae apud Suri-um d. 31. Ianuar. eandem narrat vna cum coniuge Piniano de vita calibe incunda cogitasse, sed a Melaniae parente proposito tam sancto obuiatum. Subdit Auctor ille: *Eis quidem e vivis excedit Melania pater; illi vero, cum amotus esset is, qui prohibebat, quando Deo visum est, & tempus vocabat, statim quidem exeunt a magna ciuitate, vrbis multitudinem, & tumultus valere iubentes. Eis autem, quando hanc angelicam inceptum vitæ formam, etas erat, Aperiario quidem 24. annorum, Melania autem 20.* Igitur si ab anno Christi 399. sex annos retro numeres, quibus Piniani cum uxore matrimonium fletit, venies ad annum 393. quo ipse Melania nupsit, agens, ut idem scriptor ait, *annum circiter decimum septimum.* Rursus ab anno 393. retro recurrens ad annum 385. quo vrbis Praefecturam gessisse censetur, Piniano tum fuisse nouem circiter annorum ætatem manifestissime deprehendes. Quam igitur improvide Pinianum hunc Vrbis Praefectum Baronius & Gothofredus effecerint, nemo non videt. Vrbis vero Praefectura grandis erat moles, tenerosque respuebat humeros, uti videre est apud Pancirollum in Notit. Viriusque Imper. & apud eundem Gothofredum in Notitia Dignitatum. Id quoque ex Paulini silentio suaderi potest; cur enim Pinianum laudaturus, ac, ut laudet, omnia componens, hunc eius honorem insalutatum prætermisit? Sed inquires: Quis ille Pinianus Praefectura vrbana clatus? Me nescire lubenter fateor, Piniani tamen, quem Paulinus memorat, consanguineum, & fortassis patrem fuisse, cur non credamus, quom Heracles Pinianum *Seueri Expressi filium* vocet, ac Palladius *Seueri filium, qui erat Expressus?* Seuerus autem ille Piniani cognomentum vsurpare potuit. LVD. ANT. MVRATORIUS differtat. 6. ad S. Paulini *Pœmata* pag. 150. Tom. I. *Anecd. Latin.*

PLACIDVS sub Constante Consul cum Romulo A. D. 343. Vide Pagium in *Critic. b. a. Relandi Fastos, & Chronologiam.* PP. A. D. 344. l. 37. de *Decurion.* Fuit idem P. V. A. D. 346. & 343. ut testatur vetus Notitia Praefectorum Vrbis

PLINTA Cos. A. D. 419. cum Monaxio, vterque Orientalis, sub Theodosio Iun. Fuit postea A. D. 432. Magister militiæ, ut legere est in *Tragedia; Irenæi* cap. 46. Priscus in *Excerptis de legat.* pag. 47. Ed. Reg. prodit, Plintam ex Schytia oriundum, exercituum Ducem, & Consulatus honore insignem, missum esse legatum a Theodosio Iun. ad Rouam Hunnorum Regem, Attilæ decessorem. Vide Pagium in *Critic. ad an. 419.* Relandi *Fastos & Chronologiam.*

CLAVDIVS PLOTIANVS sub Constantino Magno Corrector Lucaniae & Brittiorum A. D. 313. l. 1. de *relationibus: lex 1. de appellationibus.* Iungendæ hæc inter se. Dicuntur *Acc. Regio.*

POLEMIUS sub Valentiniano Iuniore, Theodosio & Arcadio PP. A. D. 385. l. 10. *Cod. Iust. ubi causa fiscal.*
PP. Illyrici & Italici. A. D. 390. l. 26. *de operibus publ. l. 28. eod. tit.*
PP. Illyrici A. D. 390. l. 9. *Cod. Iust. de offic. Reſtoris Provincia.* Dat. Mediol. Agitur hac leg. de Augustissimæ Urbis ingressu Reſtoribus interdicto.
POLYCHRONIUS sub Theodosio Iuniore. Is Ex-Primipilari in Memorialium Scrinia irreperat. Fit eius mentio A. D. 410. l. 21. *de cohortalib.* Dat. Constantinop. Ad Polychronium multæ extant Libanii Epistolæ, quas require in Indice Edit. Wolffii.
BARBARUS POMPEIANUS sub Constantino Magno Consularis Campaniæ A. D. 333. l. 4. *de diuersis rescriptis.*
POMPEIANUS sub Honorio sine dignitate A. D. 400. l. 27. *de susceptorib.* Dat. Med.
 Proconsul Africæ A. D. 400. l. 7. *de metatis: l. 2. de ambu: l. 60. de appellationibus: l. 30. de nauiculariis: l. 106. de Decurionibus: l. 18. de lustrali collatione: l. 3. de Concussione: l. 28. de annona & trib. l. 27. de susceptorib.*
 A. D. 401. l. 2. *de Equorum collatione: l. 28. de susceptoribus: l. 1. de Indictionibus: l. 36. de Episcopis.* Hic Pompeianus videtur de quo Symmachus lib. 5. epist. 65.
POMPONIUS sub Constantio, sine dignitate A. D. 360. l. 2. *de inoffic. dotibus.*
PORPHYRIUS, sub Honorio imp. Proconsul Africæ A. D. 407. Honorio VII. & Theodosio II. Coss. l. 41. *de heret. l. 38. de Episcopis.*
PORPHYRIUS, sub Arcadio Episcopus (Antiochenus.) Fit mentio eius Anno D. 404. vna cum Arsacio Episcopo Constantinop. & Theophilo Alexandrino l. ultim. *de his, qui super relig.*
POSTHUMIANUS sub Theodosio Magno PP. A. D. 383. l. 98. *de Decurionib. l. 10. de bonis proſcriptorum: l. 2. de Apostatis: l. 1. quid probare deb. l. 11 & 12. de hereticis.* Dat. Constantinop. l. 19. *de susceptoribus: l. 104. de Decurionib. VII. Id. Nouemb. l. 7. de honorar. codicillis.* Dat. Constantinop. IV. Kal. Ian.
 PP. iterum 383. l. 102. *de Decur.* Dat. XIV. Kal. Aug. Constantinop.
 Sine dignitate A. D. 384. l. 13. *de lustrali collat.* cuius inscriptio sic habet, *Hæc Postumiane K. NB. VII. Id. Nou.* Forte emendandus hic Consularis: Iungendaque lex cum l. 104. *de Decurion.* Vid. not. a. ad d. l. 13. Ad hunc Postumianum scribit Gregorius Nazianzenus epist. περί εἰρήνης, *de pace*, 71. al. 68. ubi & Christianum cum fuisse testatur, & Præfecturam eius post gestos alios Magistratus indicat, cum ait, ἡλθες ἐπὶ τὸ ἀρχόντων τῆς ἐξουσίας, *venisti ad summum potestatis*, & mox, μεγάλων τυχῶν, *magnarum fortunarum*, & quidem Orientis, ibi, εἶτα ἐπέστησεν ἡμῖν ἐν ποικῶν ὁ θεός, *deinde præfecit nobis Deus benefactor*, meritaque eiusdem ibi commendat, doctrinaque præstantem utraque lingua vocat: tandem ut paci Ecclesiæ in Synodo quadam tum coacta consulat, aduersus eos, qui eam turbant, rogat, etiam si quid asperius, σφοδρότερον statuere necesse sit. Hunc eundem videtur Macrobius loquentem inducere in libris *Saturnaliorum*. Extat Libanii epist. 956. ubi τὸν πρῶτον Ρωμαιοῦν, *inter Romanos primum* vocat Postumianum, & multis laudibus extollit ejus peritiam linguæ græcæ.
POTAMIVS sub Theodosio Magno Præfectus Au-

gustalis A. D. 392. l. 2. *de defensor ciuit. l. 126. de Decurionib. l. 3. de his, qui super relig. l. 51. de cursu publico.*

POTIVS sub Gratiano & Valentiniano Iuniore Vicarius Urbis A. D. 379. Aufonio & Olybrio Coss. l. 1. *de Principibus Agentium in rebus.* Acc. Romæ VII. Id. Sept. l. 2. *seu ultim. de re iudicata.* Post alia. Dat. Rom. pro Acc. vid. notas ad b. leg. l. 2. *de executorib.*

A. D. 381. Eucherio & Syagrio Coss l. 2. *unde vi. Potius* meminit, eundemque Aufonio commendat Symmachus, lib. 1. epist. 13.

PRAETEXTIVS, sub Valentiniano Sen. P. V. A. D. 367. Lupicino & Ionino Coss. l. vnic. *de ingratiss liberis.* Dat. Ambianis. l. 10. *de penis.* Dat. Remis. l. 4. *de Suariis.* Dat. Remis. Agitur hac leg. de foro Romano & de foro Suario. l. 7. *de priuilegiis eorum, qui in S. Palatio.* Dat. Triu.

A. D. 368. l. 8. *de Medicis & Professoribus.* Dat. Triu. Fit hac leg. mentio Xysti & Virginum Vestalium. Male refertur ad Annum 370.

Sub Valentiniano Iuniore P. V. (yp. PP. ut habet etiam MS.) A. D. 384. mensis Maio. l. 2. *ut dignitatum ordo seruetur.* Dat. Mediol. vid. not. d. & PP. expansis literis, *Præfectus Prætorio*, dicitur 384. mensis Septemb. l. 5. *Cod. Iust. de modo multarum.* Dat. Aquileiæ. & hoc ipso anno 384. Symmachus fuit P. V. qui Prætextatum diserte PP. vocat lib. 10. ep. 34.

Hic est *Vettius Agorius Prætextatus* P. V. uti appellatur in veteribus Lapidibus apud Gruterum CCCCLXXXVI 3.

VETTIO. AGORIO. PRAETEXTATO. V. C. ET. INL. CORRECTORI. TVSCIAE. ET. VMBRIÆ. ILLYRICI. ITALIAE. ET. AFRICAE. CONS. DESIGNATO.

ACHAIAE. PRAEF. VRB. PRAEF. PRAETORI. CONSVLARI. LVSTANIAE. PROCONSVLI. LEGATO. AMPLISSIMI. ORDINIS. SEPTIES. ET. AD. IMPETRANDVM. REB. ARDVIS. SEMPER. OPPOSITO.

PARENTI. PVBLIC. PRIVATIMQ. REVERENDO. VT. ETIAM. STATVAE. IPSIVS. DOMVS. HONORARET. INSIGNIA. CONSTITVI. LOCARIQVE. CVRAVIT. & apud eundem MCII. 2.

AGORII

VETTIO. AGORIO. PRAETEXTATO. V. C. PONTIFICI VESTAE QVAESTORI. PONTIFICI. SOLI CANDIDATO. QVINDECIMVIRO PRAETORI. VRBANO. AVGVRI CORRECTORI. TVS. TAVROBOLIATO CIAE. ET. VMBRIÆ. CVRIALI CONSVLARI. NEOCOCO LVSTANIAE. HIEROFANTAE PROCONSVLI. PATRI SACRORVM ACHAIÆ. PRAEFECTO. VRBI. PRAEF. PRAET. IL. ITALIAE ET. ILLYRICI. CONSVLI. DESIGNATO.

In latere sinistro.

DEDICATA. KAL. FEB.

DN. FL. VALENTINIANO. AVG. III.

ET. EVTROPIO. CONSS.

Singularem merentur hae inscriptiones attentionem, & ex legibus allatis plurimum scelerantur lucis, facileque prior ex altera emendari potest, collatis auctorum veterum testimoniis. Ad hunc Agoriorum Praetextatum extant Symmachi epistolae 12. lib. 1. ab epistola 38. Memorat Praefecturam urbana Praetextati Ammianus Marcellinus lib. 27. cap. 9. in gestis Anni 368. cumque laudibus extollit, & Romae ab eo prudenter constituta esse multa, praedicat. Locum hunc illustratum vide in Commentario ad legem 8. de Med. & Profess. lib. 1. Praetextatus hic a Iuliano Proconsul Achaiae factus est, teste eodem Marcellino lib. 22. cap. 7. & perstitit in eadem dignitate primis Valentiniani annis, ut discere est ex Zosimo lib. 4. cap. 3. ἐπεὶ δὲ Πραετέστατος, ὁ τῆς Ἑλλάδος τὴν ἀντιόχου ἐχὼν ἀρχὴν, ἀνὴρ ἐν πάσαις διαπρέπων ταῖς ἀρεταῖς, Praetextatus Achaiae Proconsul, vir omnibus virtutibus excellens. Adde reliqua apud eundem, quae laudes Praetextati continent. Huius Proconsulatus mentio quoque fit in marmoribus supra adductis, Praefecturam autem eius Praetorianam A. D. 384. gestam, indicat disertissimis verbis Symmachus lib. 10. ep. 34. & 37. item & Hieronymus loco mox laudando, & lapis alter supra adductus, qui habet Consules Valentinianum Aug. III. & Eutropium, qui prodire A. D. 387. Hunc Praetextatum Macrobius inducit loquentem cum Symmacho. Vid. Saturnal. lib. 1. cap. 1. sequ. Consulem designatum fuisse adducta marmora testantur & Symmachus lib. 10. Ep. 25. Certe ille est Praetextatus, quem iure Consulens feceratis: ut memores celebre nomen extenderent. Abierit cum homine premium, &c. Adde Hieronymum advers. errores Iohannis Hierosolymitan. pag. 78. Edit. Basil. qui decessisse eum ait, cum esset Consul designatus, quod etiam clarum est ex allegata Symmachi epistola, ad quam vide, quae Cl. Iuretus notavit. Adde lib. 10. ep. 23. 24. quibus Symmachus eius mortem deflet. Nulla ergo mentio huius Consulis fieri potuit in priscis fastis, quia Consulatum re ipsa non gessit, quare labitur Lazius Commentar. Reipubl. Roman. lib. 8. c. 2. ubi scribit, Ammianum, Cassiodorum, Capitolinum & Symmachum meminisse Praetextati Consulis. Confundit ille male nomina & tempora, & Asinium Praetextatum cum Attico Consulem A. D. 242. cum Vettio Agorio Praetextato. Vid. Pagius in Critic. ad Annal. Baron. an. cit. & Relandus in Fastis. Praetextatus denique noster gentilitia fuit additus superpositioni, ut constet ex Symmacho lib. 1. ep. 41. ubi scribit, eum Romae sacerdotem in collegio Pontificum fuisse. Eo spectant Macrobius verba Saturnal. lib. 1. c. 7. ubi dicitur, Praetextatus sacrorum vnice conscius, & c. 11. princeps religiosorum, cap. 17. sacrorum omnium praeful. Idem docet marmor supra citatum & statua a virginibus Vestalibus ipsi posita, cuius inscriptionem vide in Commentar. ad leg. 8. de Med. & Profess. (in qua lege etiam Vestalium facta est mentio) item lapis apud Gruterum CCCIX. 5.

FABIAE. ACONIAE. PAVLLINAE. C. F. FILIAE. ACONIS. CATVLINI. V. C. EX. PRAEF. ET. CONSVLIS. ORDIN. VXORI. VETTI. PRAETEXTATI. V. C. PRAEF. ET. CONSVLIS. DESIGNATI. SACRATAE. APVD. ELEVSINAM. DEO. BACCHO. CERERI. ET. CORAE. SACRATAE. APVD. LERNAM. DEO. LIBERO. ET. CERERI. ET. CORAE. SACRATAE. APVD. AEGYNAM. DEABVS. TAURBOLITAE. ISIAEAE. Tom. VI, Pars II.

HIEROPHANTRIAE. DEAE. HECATAE. GRAECO. SACRATAE, DEAE. CERERIS.

Sed maxime insignis est locus Hieronymi Epist. 61. ad Pammachium, pag. 113. Tom. II. Oper. Edit. Francf. ubi scribit: Misericordis Praetextatus, qui designatus Consul mortuus est, homo sacrilegus & Idolorum cultor, solebat ludens beato Pape Damaso dicere: facite me Romana urbis Episcopum, & ero protinus Christianus: Confule etiam Gutherium de Iur. Pontific. lib. 1. cap. 5. Van Dale de sacris Tauroboliis pag. 8. Idlingam in Var. Iur. Civil. pag. 8. qui quae de Praetextato habet, ex Gothofredo hausit.

PRINCIPIVS sub Valentiniano Seniore P. V. A. D. 370. l. 10. de Medicis & Profess. Agitur hac leg. de Magistris & Medicis Urbis Romae.

Sub Valentiniano Iunior P. V. (72. PP.) A. D. 384. l. 2. Cod. Inst. de officio diuers. iudic. Richomere & Clearcho Coss.

PP. A. D. 385. Arcadio A. I. & Baurone l. 14. de penis: l. 10. de Palatinis S. L. l. 16. de diuersis officiis: l. 7. de diuersis rescriptis: l. 20. de annona & trib. l. 12. de murilegulis. Dat. Aquileia. l. 14. de lustrali collat. Dat. Veronae. l. 10. de Legatis: l. 17. de diuersis officiis: l. 17. de extraordinariis. Data Aquileia.

A. D. 386. Honorio NP. & Euodio. l. 17. de nauicul. l. 3. de executorib. Acc. Romae. l. 13. de exceptionib. Dat. Aquil.

PRISCIVS sub Theodosio Iun. P. V. A. D. 413. l. 1. de Comitibus & Tribunis. Fit mentio hac leg. Comitum Aegypti & Ponticae. l. 1. de Comitibus & Archiatris: l. 1. de Comitibus ordinis primi: l. 1. de Comitibus, qui Praeferunt: l. 3. de Comitibus rei militaris. Fit mentio hac leg. Comitum Aegypti & Ponticae. l. 1. de Comitibus, qui illust. Dat. Constantinop.

PRISCVS sub Constantino Magno Rationalis A. D. 319. l. 2. de bonis vacantib.

PROBIANVS sub Constantino M. Proconsul Africae A. D. 315. l. 3. de appellat. Dat. VIII. Kal. Septembr. Rom. Ad hunc Aelian in Proconsulatu successorem extat Epistola Constantini M. de Felice Aprungitano & Caecliano, quam leges apud Augustinum lib. 3. contra Cresconium c. 70. & in breuicollat. d. 3. sub fin. & epist. 68. fin. 88. Edit. Benedictin. vnde intelligimus, eum iam A. D. 314. Proconsulem fuisse. in l. 5. & 6. de appellat. A. D. 316. PP. Thebeste. & in l. 1. de bonis proscriptorum, A. D. 321. Serdicae Dat. occurrit PETRONIVS PROBIANVS dignitate non addita. An hic idem sit cum superiore, non liquet. Vide quae dixi in Commentario ad leg. 5. de appellat. In hunc Petronium Probianum est Symmachi Patris Epigramma in Auctuar. Symmachiano ep. 1. pag. 299. Edit. Paris. 1604. in 4. Idem fuit Consul cum Iuliano, A. D. 322. Vid. Pagium in Critic. b. a. & Relandum in Fast. A. D. 329. & 330. P. V. ut videre est apud Veterem auctorem de P. V.

PROBIANVS sub Gratiano & Valentiniano Iun. P. V. A. D. 377. l. 3. tributa in ipsis speciebus. Dat. Treu. Agitur hac leg. de Urbicariis regionibus, & de popularibus V. R. commodis.

PROBIANVS sub Honorio P. V. A. D. 416. l. 1. de sim de habitu, quo vti oportet intra Urbem. Dat. Rau. Agitur hac leg. de Vrbe sacratissima. Fit mentio in veteri inscriptione apud Gruterum CLXXI. 7. & MLXXX. II. GABINII VETTII PROBIANI P. V. caractere Constantiniani temporis.

ris, qui proculdubio hic Probianus est, vel certe superior.

PROBINVS sub Constantio & Constante cum Marcellino Coss. A. D. 341. De hoc accipio quod Claudianus scribit Panegy. in COSS. Olybrii & Probini v. 29. vid. Pagium in Critic. b. 4. & Relandi Fastos.

PROBINVS sub Honorio Consul cum Olybrio A. D. 395. Extat in hunc Claudiani Panegyricus. Vid. Relandi Fastos, & Pagii Critic. b. 4.

PROBINVS sub Honorio Proconsul Africae A. D. 397. l. vlt. quem munera ciuilia.

PROBVS sub Constantino Magno sine dignitate A. D. 314. l. 1. ad Senatusconsultum Claudianum, sine die & Coss. l. 9. Cod. Iust. de seruis fugitiuis. Memorat Hieronymus Lactantii (qui sub Constantino fuit) ad Probum epistolarum lib. 4.

PROBVS sub Constantio Proconsul Africae A. D. 358. Datiano, & Cereale Coss. l. 13. quorum appellations.

Sub Valentiniano Sen. PP. A. D. 365. (ad Annum 368. referendæ sunt hæc leges omnes) l. 1. de his, qui cum dispensatore. Dat. Treu. l. 1. si vagum mancip. per. Dat. Treu. XV. Kal. Iul. l. 9. de cohortatibus. Dat. Triu. l. 16. de erogat. mil. ann. l. 2. si vagum mancipium per. Dat. Treu. l. 3. de auro coronario. Dat. Salariæ. l. 5. de his, qua administr. Dat. Sirmio. l. 28. de cursu publico. Directa Sirmio. Fit hac leg. mentio Illyrici Italiaque regionum. l. 2. Cod. de defensorib. ciuit. PP. Illyrici 365. (ad Annum 368. refero) l. vnic. ne damna Prouinc. Dat. Agrippinæ. Ad hanc leg. dico plane.

PP. A. D. 366. Gratiano NB. P. & Victore Coss. l. 15. de annonæ & tributis.

Sub Valentiniano, P. P. A. D. 368. Valente & Gratiano Coss. Huc refero l. vnic. ne damna Prouinc. & l. 28. de cursu publ.

PP. A. D. 369. Valentiniano NB. P. & Victore Coss. l. 15. de susceptorib. PP. Sabariæ, l. 7. de Medicis. Dat. Sirmio. l. 5. de offic. Rectoris Prouinc. Dat. Treuiris. l. 7. de lustrali collat. PP. Karthagine. l. 7. de bonis proscriptorum. Dat. Treu. l. 6. de metallis. Dat. Martiatici. Agitur hac g. de metallariis translatis in Sardiniam: l. 1. de oblatione equorum. Dat. Sirmio. l. 8. de priuilegiis eorum, qui in S. Pal. Dat. Brisiaci. l. 2. de abolitionib. Dat. Treuiris. l. 10. de Veteranis. Dat. Triu. Memorantur hac leg. Præpositi Lætis.

A. D. 370. l. 7. de metallis. Fit hac leg. mentio Illyrici & dioceseos Macedonica.

Consul cum Gratiano A. II. Anno D. 371. vide de hoc Coss. Ausonium epist. 16. ad Probum PP. Onuphrium in Fastis, Pagium in Critic. b. 4. & Relandum in Fast.

PP. A. D. 371. l. 2. Cod. Iust. de sententiis ex periculo: l. 5. de custodia reorum. Dat. Concionaci. l. vltim. Cod. Iust. de operis libertorum.

A. D. 372. l. 8. de filiis milit. apparit. PP. Rom. l. 1. de Spectaculis. Dat. Triu. l. 78. de Decur. Dat. Patauione. l. 9. de cohortatib. l. 2. de locati-
one fundorum. Dat. Tribenris.

A. D. 374. l. 18. de operibus publicis. PP. Sirmio. l. 1. ad L. Cornel. de Sicariis. PP. Romæ. l. 2. Cod. Iust. de infantibus expositis: l. 1. de sententiis ex periculo recit. Dat. Treu. III. Non. Dec.

Sine die & Coss. l. vnic. Cod. Iustin. de nundinis: l. 8. Cod. Iust. de agricol.

PP. Galliarum vel Galliarum, sine die & Coss. l. 1. Cod. Iust. ne rei domin. vel templorum. Agitur hac lege de seruis, libertis & colonis rei priuata. Probi huius PP. qui integro nomine Sex. Petronius Probus, multa mentio apud Ammianum

Marcellinum. Eum in Vulcatii Rufini demortui locum PP. factum scribit A. D. 368. lib. 27. cap. 11. vbi & iudicium de eo suum fert. Addit ibidem, marcuissæ eum absque Præfecturis; quas ob iurgium ingentium familiarum, capeffere cogebatur: Item, interuallasse eum potestates assiduas. Idem meminit huius Probi PP. lib. 28. cap. 1. & quidem Sirmii agentis Anno 373. lib. 29. cap. 6. Anno 374. lib. 30. cap. 3. vbi relatio eius memoratur, docentis Illyrici clades, & in gestis Anni 375. lib. 30. cap. 5. vbique eius virtutes & vitia commemorans. Huius Probi dignitatum paginam & recensum continet apud Gruterum CCCCL. 3. vetus inscriptio, quam legis in Commentario ad leg. 1. ne damnaprovincial. vbi nominatim Proconsul Africa, Præfectus Prætorio quater dicitur; Italia, Illyrici, Africa, Galliarum Consul ordinarius. Apud eundem pag. cit. num. 1. & 2. in lapidibus eosdem Probi honores inueniet. Ausonii epistola ad hunc Probum PP. extat 16. vbi Sirmii eum egisse initio docet, eiusque Præfecturam Prætorianam & Consulatum memorat. Ad eandem Probi Præfecturam pertinent epistola 50. 51. 52. 53. 54. 55. Symmachi lib. 1. & apertissime epist. 53. & ex epist. 55. colligitur, eum PP. Italiæ & Africae fuisse. Meminit & Paulinus in vita Ambrosii. Claudianus quoque inter alia in Probini filii eius & Olybrii Consulatum, v. 57. sequ.

*Acta Probi narrare queam, quot in ordine gentes
Rexerit, Italia late cum frana teneret,
Illyricosque sinus & quos arat Africa campos:*

Et post,

*Vt pigeat meminisse Probi, quo iudice totam
Vidimus Hesperiam fessasque resurgere gentes.*

Locum hic sibi vindicant inscriptiones sepulchri Probi, cum alicubi in illustratione Legum ad eas prouocatum sit. Prima legitur apud Gruterum CCCCL. 4.

SVBLIMIS. QVISQVIS. TVMVLII. MIRA-
BERIS. ARCES

DICIS. QVANTVS. ERAT. QVI. PROBVS
HIC. SITVS. EST

CONSVLIBVS. PROAVIS. SOCERISQVE. ET
CONSVLE. MAIOR

QVOD. GEMINAS. CONSVL. REDDIDIT
IPSE. DOMOS

PRAEFECTVS. QVARTVM. TOTO. DILE-
CTVS. AB. ORBE

SED. FAMA. EMENSVS. QVICQVID. VBI
QVE. HOMINVM. EST

AETERNOS. HEV. ROMA. TIBI. QVI. PO-
SCERET. ANNOS

CVR. NON. VOTA. TVI. VIXIT. ADVS-
QVE. BONI

NAM. CVM. SEX. DENOS. MENSIS. SV-
SPENDERET. ANNOS

DILECTÆ. EGREMIO. RAPTVS. PROBÆ
SED. PERIISSE. PROBVM. MERITIS. PRO

TALIBVS. ABSIT

CREDAS. ROMA. TVVM. VIVIT. ET
ASTRA. TENET

VIRTVTIS. FIDEL. PIETATIS. HONORIS.
AMICVS

PARCVS. OPVM. NVLLI. LARGVS. ET.
IPSE. FVIT

SOLAMEN. TANTI. CONIVX. TAMEN. OPTI-
MA. LVCTVS

HOC. PROBA. SORTITA. EST. IVNGAT
VT. VRNA. PARES

FELIX

FELIX. REV. NIMIUM. FELIX. DVM. VITA
MANERET
DIGNO. IVNCTA. VIRO. DIGNA. SIMVL
TVMVLO.

Baronius in *Annalibus ad An. D. 395.* Gruterus
CCCCCL. 5. & Fleetwood in *Sylloge Inscription.*
pag. 555.

EXIMII. RESOLVTVS. IN. ÆTHERIS. ÆQVO-
RE. TANTVM.
CVRRIS. ITER. CVNCTIS. INTEGER. A
VITIIS
NOMINE. QVOD. RESONAT. IMITATVS
MORIBVS. ÆQVE
IORDANE. ABLVTVS. NVNC. PROBVS
ES. MELIOR
DIVES. OPVM. CLARVSQVE. GENVS. PRÆ-
CLARVS. HONORE
FASCIBVS. ILLVSTRIS. CONSVLE. DI-
GNVS. AVO
BIS. GEMINA. POPVLOS. PRÆFECTVS.
SEDE. GVBERNANS
HAS. MVNDI. PHALERAS. HOS. PROCE-
RV. TITVLOS
TRANSCENDIS. SENIOR. DONATVS. MV-
NERE. CHRISTI
HIC. EST. VERVS. HONOS. HAEC. TVA.
NOBILITAS
LÆTABARE. PRIVS. MENSÆ. REGALIS.
HONORE
PRINCIPIE. ALLOQVIO. REGIS. AMI-
CITIA
NVNC. PROPIOR. CHRISTO. SANCTORVM
SEDE. POTITVS
LVCE. NOVA. FRVERIS. LVX. TIBI. CHRI-
STVS. ADEST
O. NVNQVAM. DEFLENDE. TVIS. CVM. VI-
TA. MANERET
CORPORIS. ATQVE. ARTVS. SPIRITVS
HOS. REGERET
PRIMVS. ERAS. NVLLIQVE. PATRV. VIR-
TVTE. SECVNDVS
NVNC. RENOVATVS. HABES. PERPETV-
AM. REQVIEM
CANDIDA. FVSCATVS. NVLLA. VELAMI-
NA. CVLPA
ET. NOVVS. INSVETIS. INCOLA. LIMI-
NIBVS
HIS. SOLARE. TVOS. QVANQVAM. SOLA-
TIA. MESTA
GRATIA. NON. QVÆRAT. GRATIA. CHRI-
STE. TVA
VIVIT. IN. ÆTERNA. PARADISI. SEDE.
BEATVS
QVI. NOVA. DECEDENS. MVNERIS. Æ-
THEREI
VESTIMENTA. TVLIT. QVO. DEMIGRAN-
TE. BELIAL
CESSIT. ET. INGEMVIT. HIC. NIHIL.
ESSE. SVVM
NVNC. TV. CHRISTE. CHORIS. IVNGAS.
CAELESTIBVS. ORDO.
TE. CANAT. ET. PLACIDVM. IVGITER
ADSPICIAT
QVIQVE. TVO. SEMPER. DILECTVS. PEN-
DET. AB. ORE
AVXILIVM. SOBOLI. CONIVGIOQVE. FE-
RAT.

PROBVS sub Valentiniano Sen. Vicarius Vrbis A.
D. 372. l. 77. de Decurion. Dat. Treu.

PROBVS sub Valentiniano Iun. l. 2. de Princip. Agen-
tium in rebus. PP. Hadrumeto, l. 10. de privilegiis eo-
rum, qui in sacro Palatio. Dat. Aquil. A. D. 383. l.
vnic. si per obreptionem. Dat. Med. Agitur hac leg.
de Italia, & de Vrbicariis regionibus Africanis-
que, & de Illyrico.

A. D. 384. l. 6. de Palatinis S. L. Dat. Med. VII.
Kal. Non. Meminit Probi Præfecti Galliarum hoc
ipso tempore Paulinus in v. Ambrosii.

PROBVS sub Honorio Consul cum Arcadio Anno
D. 406. Meminit Hieronymus Epistola ad Deme-
tridem. Hic Anicius Probus filius fuit Sexti Pe-
tronii Probi & Anicia Falconia Proba, & frater
Anicii Probini & Hermogeniani Olybrii Consulm,
de quibus supra. vide Pagium in Critic. ad A. D.
395. & An. 406. Relandum in Fastis, & Chrono-
logiam nostram.

Comes S. L. A. D. 412. l. 24. de cohortalibus. Dat.
Rau. A. D. 414. l. 11. de metatis. Post alia. Præ-
lata literis ad Eutythianum Præfectum Vrbis. l. 8.
Cod. Iust. quæ res pignori. Vetantur hac leg. ea,
quæ ad culturam agri pertinent, pignori capi. Ar-
gumentum huius legis satis ostendit, Probum, cui
ea inscribitur, fuisse Comitem S. L. Sine digni-
tate A. D. 414. l. 13. de omni agro deserto Cod. Iust.
Sine dignitate simul & sine die & Consule. l. 8.
Cod. Iust. de Agricoltis. Inscribuntur Honorius &
Theodosius.

PROCLIANVS sub Constantino Magno: an Proba-
nus? Sine dignitate A. D. 315. l. 1. de annona &
tribut.

PROCLIANVS sub Constantio Proconsul Africæ. A.
D. 354. l. 10. quorum appellat. Acc. Karthag.

PROCLIANVS sub Honorio Vicarius quinque Pro-
vinciarum A. D. 399. l. 15. de Paganis. Dat. Rau.

PROCOPIVS sub Constantio Præfex Ciliciæ A. D.
348. l. 24. de appellationib. Ab hoc alius Procopius
Notarius, Anno D. 355. qui postea Tyrannus fuit
sub Valente: de quo Ammianus Marcellinus, lib.
26. extremo. & Eunapius Maximo pag. 104. Edit.
Commelin. vide Chron. histor. in rebus Valentis.

PROCOPIVS sub Valente sine dignitate A. D. 377.
l. 11. Cod. Iust. de dignitatibus. Dat. Hierapoli.
Forte hic videtur Procopius, ad quem exant Gre-
gorii Nazianzeni epist. 55. 56. 57. 58. 157. 158. vbi sa-
tis indicat, cum in dignitate constitutum fuisse.
Irem is, ad quem Libanii Epist. 847. Edit. Wolff.
Eum fuisse puto Præfectum Vrbis Constantinopol.

PROCOPIVS sub Theodosio Iun. Magister militiæ
per Orientem A. D. 424. l. 36. fin. ultim. de erogat.
milit. ann. Huius Procopii Magistri militum me-
minit Socrates, lib. 7. histor. Eccles. cap. 20. Sido-
nius, Carmine 2. ad Anthemium v. 90. seq. qui cum
militum Magistrum factum testatur ante biennium
post fœdus Persicum

Suscipit hinc reducem duplicati culmen honoris.

Patrius, nec non Peditumque Equitumque Ma-
gister

Præfatur castris, vbi Tauri claustra coercens,

Æthiopsque vagos belli terrore relegans,

Gurgite pacato famulum spectaret Orontem,

Quibus verbis postremis eleganter expressit Orien-
tem siue Orientis diocesim. Limes scilicet Orien-
tis a Tauri montis iugo ad Nilum vsque porrigeba-
tur, & Æthiopum fines quoque contingebat. Hi-
stor. Tripartita, lib. 11. cap. 15.

PROCVLIANVS sub Constantino Magno Tribunus
& Magister Officiorum A. D. 323. de distrabendis
pignorib.

PROCVLVS sub Constantino Magno sine dignitate
A. D.

A. D. 319. l. 1. de re iudicata: l. 2. Cod. Iustin. quæ sit longa consuetudo.

Proconsul Africa A. D. 319. l. 1. de itinere munier-do: l. 2. de priuil. eorum, qui in f. palat.

Meminit eius sub Constantino M. Augustinus in breuiculo Collat. d. 3. c. 23. quamuis ibi Codices varient. Ad hunc Proculum, qui integro nomine Q. ARADIVS RVFINVS VALERIVS PROCVLVS audit, referendi lapides apud Gruterum, CCCLXII. 1. vbi PRÆSES. PROVINCIÆ. VAL. BYZAC. appellatur, positumque ipsi monumentum dicitur Crispo & Constantino Iun. Nobilissimis Caesar. Consul. A. D. 321. & ibidem num. 2. atque CCCLXIII. 1. 2. in quibus appellatur tantum Q. ARADIVS VALER. PROCVLVS. Sed tres illi lapides eundem honorem, eisdemque Consules præferentes unius viri sunt. Sequenti anno 322. Probiano & Iuliano Coss. Prid. Kal. April. Coloni colonie Eliæ Hadrianæ Aug. Zama Regiæ Q. Aradium Valerium Proculum, liberos posterosque ejus Patronum cooptarunt sibi, quod testatur publicum monumentum apud laudatum Gruterum CCCLXIV. 1.

PROCVLVS sub Constantio Proconsul Africa A. D. 340. l. 21. de appellat. Hic idem esse videtur, qui eodem anno prodiit Consul cum Acindyno. Vide Pagium in Critic. h. a. Relandi Fastos, & Chronologiam. Ad eum pertinet marmor apud Gruterum CCCLXIII. 2. in quo L. ARADIVS VALERIVS. PROCVLVS. V. C. AVGV. PONTIFEX. MAIOR. XV. VIR. SAC. FACIENDIS. PONTIF. FLABIAL. PRÆTOR. TVTELARIS. LEGATVS PRO. PRÆTORE. a PROV. NVMIÐIÆ. PROCONS. PROV. AFRICÆ. VICE. SACRA. IVDICANS. PRÆF. PRÆTOR. COM. ORDIN. PRIM. PRÆF. VRB. CONSVL. ORDINARIVS. appellatur. Item lapis CCCLXI. 1. & num. 2. & 3. antiqua carmina; duo Romæ quondam effossa, quorum prius a Suariis Rom. Patrono dictum:

HIC. BIS. PRAEFECTVS. PATRIAE
PRAEFECTVS. ET. IDEM
HIC. LIBYAE. IDEM. LIBYAE
PROCONSUL. ET. ANTE
TER. VICE. QVI. SACRA
DISCINXIT. IVRGIA. IVDIX
CONSUL. ET. AETERNO
DECORAVIT. NOMINE. FASTOS
CETERA. QVID. MEMOREM
TANTO. SVB. IVDICE. GESTA
CVM. PROCVLVM. VIDEAS
TOTO. QVI. NATVS. HONORI. EST.

COLLEGIVM. SVARIORVM. PATRONO
PRESTANTISSIMO

alterum a Pistoribus in honorem Proculi factum:

ILLE. EGO. SVM. PROCVLVS
TOTVS. QVI. NATVS. HONORI
AVT. DIC. QVIS. SIT. HONOS
QVEM. MIHI. INESSE. NEGAS

COLLEGIVM. PISTORVM
PATRON. PRESTANTISSIMO

In eundem Proculum est etiam Symmachi Patris earmen in Aulularia Symmachian. epist. 1. carm. 2.

PROCVLVS sub Theodosio Magno Comes Orientis. A. D. 382. Antonio & Syagrius Coss. l. 90. de Decurionibus Dat. VIII. Id. Mart. A. D. 383. Merobaude & Saturnino Coss. l. 14. de cohortatibus: l. 103. de Decurionibus, Dat. VI. Kalend. Aug. Hac leg. cauetur, neminem cogi posse ad Syriarchiae munus.

Sine dignitate A. D. 383. l. 13. de operibus publicis: vbi inscriptio ita habet, Hunc, Proculum KNB.

Huius Proculi Comititis Orientis meminit quoque Libanius, de vita sua, pag. 68. & Oratione ad Icarium, pag. 455. 456. 458. Edit. Morelli, & in supplemento MS. eius Orationis: quibus locis omnibus tyrannicam eius administrationem sugillat. Adeundem extant Libanii epistolae 735. 767. 771. 775. 643. 793. 803. 824. 840. & aliae Edit. Wolff. in quibus tamen ei adulatur, jam ad Praefecturam Urbis promotus.

Comes S. L. A. D. 386. l. 11. de Palatinis S. L. Dat. Constantinop. Acc. a Valerio Com. S. L. Sub Theodosio Magno P. V. A. D. 389. l. 25. de operibus publicis: l. 9. de annonis ciuicis. His duabus legibus diserte vocatur P. V. Constantinop. l. 3. de Tutoribus & Curatoribus. Dat. Med. l. 2. de testamentis. P. P. Mediol. De hac leg. agit Symmachus lib. 2. epist. 13.

A. D. 390. l. 6. de Agentibus in reb. Dat. Med.

A. D. 391. l. vnic. de possess. ab eo, qui bis prouoc. Dat. Aquil.

A. D. 392. l. 10. de annonis ciuicis. Dat. Constantinop. Proculus hic antea Comes Orientis P. V. filius fuit Tatiani Praefecti Praetorio: de Praefectura Urbis ei delata Zosimus, lib. 4. cap. 45. Hic postea ἀνεπαρξων capite truncatus hoc ipso Anno 392. VIII. Id. Decembris, vide Zosimum, lib. 4. cap. 52. & l. 12. de annonis ciuicis: & Chronicon Alexandr. pag. 709. Edit. Rader. Hic est, ad quem Libanii epistolae extant plures, & in his epist. 771. 803. 840. quibus Praefecturam eius Urbis designat. Quomodo & Tatiani filium fuisse ostendit epistola 771. 824. 889. 942. De eodem accipio & quæ idem epist. 858. ad Priscianum.

PROCVLVS sub Honorio Comes R. P. A. D. 422. l. 31. de petitionibus. PP. in foro Traiani. PP. Italiae A. D. 423. l. vltim. de praediis nauicular. Dat. Rau. Agitur ibi de Africa.

PROCVLVS sub Theodosio Iuniore P. V. A. D. 428. l. 22. de Agentibus: l. vltim. de Medicis: l. vltim. de Senatoribus & glebal. collat. Dat. Constantinop.

PROFVTVVS sub Constantino Magno Praefectus annonæ A. D. 318. l. 3. Cod. Iust. de dilationibus. A. D. 319. l. 2. de relationibus. l. 1. de Pistoribus: l. 1. de contrab. empr.

PROMOTVS Consul cum Timasio A. D. 389. uterque Orientalis. De Promoto hoc Duce copiarum equestrium, agit Zosimus lib. 4. c. 35. & 45. Consule Pagium in Critic. ad an. cit. Relandi Fastos, & Chronologiam.

PROTOGENES Episcopus A. D. 316. Sabino & Rufino Coss. l. 1. Cod. de his, qui in Eccl. manum.

PVLCHERIA Augusta, germana Theodosii Iun. A. D. 418. l. vltim. de lustrali collat.

R

REGINVS sub Theodosio Iuniore PP. Illyrici A. D. 435. l. vlt. de Principibus Agentium in rebus. Dat. Constantinop. Integro nomine Flavius Simplicius Reginus: cuius vna cum Ildoro PP. Edictum διαταγμα extat, quo proposita Theo-

- Theodosii Lex aduersus Nestorium, deque Nestorii libris non legendis inter acta Concilii Ephesini parte 4. pag. 1718. Tom. I. Concil. Harduin.
- REMIGIVS sub Valentiniano Sen. Magister Officiorum. A. D. 365. Valentiniano & Valente Coss. (imo Anno 368. vel 370.) l. 2. de metatilis. Data Triueris.
- Remigii huius Magistri Officiorum meminit Ammianus Marcellinus, lib. 15. cap. 5. In gestis Anni 367. lib. 27. cap. 9. lib. 28. cap. 6. lib. 29. cap. 5. lib. 30. cap. 2. Gallum vero hunc fuisse & prope Magontiacum natum scribit lib. 30. c. 2. Eodemque tempore Magistrum Officiorum fuisse, quo Romanus Comes Africae, d. l. 27. c. 9. qui certe fuit Anno D. 372. Tandem laqueo vitam finisse, eique Leonem si fectum Magistrum Officiorum Anno 373. d. lib. 30. c. 2.
- REMIGIVS, sub Arcadio rrafectus Augustalis A. D. 396. Arcadio IV. & Honorio III. Coss. l. 8. de diuers. rescripti. l. 7. de contrab. empt.
- REMISTHEVS sub Arcadio Dux Armeniae A. D. 396. l. 15. de re militari. A. D. 397. l. 57. de cursu publico.
- BIBULENIUS RESTITVTVS sub Constantio Praefes Sardiniae A. D. 353. l. 7. de exactionib.
- RESTITVTVS sub Theodosio Magno P. V. A. D. 380. l. 2. de Praefectis Praetorio: l. 2. de Quaestorib. l. 8. de annonis ciuicis. Dat. Thessalonicae.
- RICHOMERES sub Theodosio Magno & Valentiniano Iun. Consul Occidentalis cum Clearcho Anno D. 384. Richomeris huius natione FRANGI Consulatus meminit Libanius, de vita sua, pag. 67. & Symmachus lib. 3. epist. 59. 61. Adde Pagium in Critic. ad an. cir. Relandi Fastos, & Chronologiam. A. D. 391 Comes & Magister veriusque militiae. Comitum eius & Magisteria militum passim meminere alii: vide de eo Ammianum Marcellinum, lib. 31. c. 7. 12. Libanium de vita sua, pag. 67. Edit. Morell. & Epistol. Latin. lib. 1. 21. De eo vide & Philostorgium lib. 10. cap. 8. Symmachus ad eum epist. 16. scripsit lib. 3. ab epist. 54. qui & epist. 67. indicium facit de militari eius potestate, & Zosimus, lib. 4. cap. 54. 55. In Codice Libanii Regio tres epist. 762. 866. 906. in Vaticano quatuor ad eum extant lib. 2. epist. 258. lib. 5. epist. 231. 264. 289. & in Editione Cl. Wolfii Ep. 785. 891. 926. 944. Mortuus is Anno 393. tempore expeditionis Theodosii aduersus Eugenium, teste Zosimo, lib. 4. c. 55. De eo plura & distincta ad d. l. 13. de re militari.
- ROMANVS, sub Valentiniano Sen. Comes Africae. A. D. 372. l. 13. de diuersi. officiis. De hac Romano Comite Africae, non vno loco Ammianus Marcellinus, lib. 27. cap. 9. lib. 28. cap. 6. lib. 29. cap. 5. Zosimus item, lib. 4. cap. 16. Ρωμαῖος ὁ τὴν στρατιωτικὴν ἔχων ἐν Μαυρησίῳ ἀρχὴν. Eum vero inde a Ioviniani Imp. & Valentiniani initii Comitem Africae fuisse, testatur idem Marcellinus.
- ROMANVS, sub Theodosio Magno Comes Aegypti A. D. 391. l. 11. de Paganis. Meminit huius Romani τὸς κατ' Αἰγύπτου στρατιώτας πεπιστευμένῃς, qui cum imperio praeerat Aegypti militibus, Eunapius Aedeso pag. 76. 77. Edit. Commelin. Sozomenus Hist. Eccles. lib. 7. c. 15. ἤρχε δὲ τότε τῶν ἐν Αἰγύπτῳ στρατιωτικῶν ταγματῶν Ρωμαῖός, erat tunc temporis Dux militum in Aegypto Romanus.
- ROMILIANVS sub Arcadio P. V. A. D. 398. l. 17. de re militi. Dat. Constantinop. Sub Honorio PP. A. D. 404. l. 18. de Iudeis. Dat. Rom.
- ROMVLVS sub Constantio & Constante Coss. cum Placido A. D. 343. In subscriptione l. 35. & 36. de Decurionib. vocatur Romylus. Consile Pagium in Critic. b. a. Relandi Fastos & Chronologiam. Tom. VI. Pars II.
- ROMVLVS sub Valentiniano Iun. Consularis Aemiliae & Liguria, A. D. 385. l. 4. de denunciationibus.
- Sub Theodosio Magno Comes S. L. A. D. 392. l. 1. de bis, qui ad Eccl. Dat. Constantinop. Agitur hac leg. de publicis debitoribus. l. 12. de metallis.
- Sub Honorio PP. A. D. 400. Stilichone & Aureliano Coss. l. 10. de indulgentiis criminum. Dat. Rau. Ad hanc legem vid. not. c. Romuli crebro mentio in Symmachi epistolis & in his lib. 8. epist. 38. & 56. Extar & Augustini epist. 211. ad Romulum, qua cum exhortatur, ne nimium acerbus tributorum exactor sit. De Romulo loquitur etiam Libanius epist. 807. & 808. Edit. Wolff. PISIDIUS ROMVLVS fit mentio in inscriptione Stilichonis statuae Romae apud Gruterum CCCCXII. 4. Sed appellatur V. C. PRAEF. VRB. Anidem fit cum nostro, non liquet.
- RVFINVS sub Constantino Magno PP. (yp. PV.) A. D. 313. l. 1. de Testimoniali ex Tribunis. Hic enim est Aradius Rufinus, qui P. V. fuit inde à III. Kalend. Decembris Anni superioris 312. itemque P. V. his Coss. vsque ad 6. Decembr. vt testatur vetus auctor Notitiae Praefectorum Urbis, quem vide in Notit. Dignitat.
- VETTIVS RVFINVS sub Constantino Magno P. V. A. D. 315. Data a Constantino Magno l. 1. de maternis bonis, ad Consules, Praetores, Tribunos plebis, & Senatum: quae in subscriptione dicitur. Recitata apud Vettium Rufinum P. V. in Senatu. In subscriptione male Constantinus A. V. loco IV. Coss. notatus. Vid. not. et. ad dict. leg. A. D. 316. l. 1. de longi temporis praescriptione.
- Huius Vettii Rufini P. V. meminit auctor de Praefectis Urbis, qui cum P. V. fuisse scribit a XIII. Kal. Sept. Anno 315. ad Pridie Nonas Aug. Anno 316.
- Consul prodiit A. D. 323. cum Severo, quod probat marmor apud Gruterum CCIX. 2. ACILIO SEVERO ET VETTIO RVFINO Coss. Vide Pagium in Critic. b. a. Relandum in Fast. & Chronologiam.
- RVFINVS sub Constantino M. Consul cum Sabino A. D. 316. Fleetwood in Sylloge Inscription. pag. 157 putat, Proculum esse hunc Rufinum, persuadetque sibi, dictum fuisse eum integro nomine, L. Aradium Rufinum Valerium Proculum. Verum marmor apud Gruterum CCCLXIII. 2. & CCCLXI. 1. id non probant. Vide supra voc. Proculus Neque etiam Q. Aradius Rufinus Valerius Proculus, qui A. D. 319. Proconsul fuit Africae, (vid. supra voc. Proculus.) Consul esse potest anni 316. cum probabile non sit, municipes, qui in clientelam eius se tradiderant, monumentisque publicis, quae supra adduximus, id testati fuerant, hunc honorem, Patrono delatum, tacuisse.
- RVFINVS sub Constantino Magno PP. A. D. 319. Constantino A. V. & Licinio C. Coss. l. 3. de privilegiis eorum, qui inf. p. l. 1. de sponsalibus. Meminit hac lege Imperator Patris sui. l. 1. de bonis decurionum. Forte haec leges Constantio tribuendae, referendaeque ad Annum D. 352. vide quae scribo ad dict. leg. l. de sponsal.
- IVNIVS RVFINVS sub Constantino Magno Consularis Aemiliae. A. D. 321. l. 1. de vestigalib.
- RVFINVS sub Constantino Magno PP. A. D. 326. l. 2. de Medicis & Professorib.
- RVFINVS sub Constantino Comes Orientis A. D. 342. l. 33. de Decurionib. Meminit Libanius epist. ad Nepotem eius Rufinum 737. Edit. Wolff.
- RVFINVS sub Constantio Consul cum Eusebio Anno D. 347. Hic Vulcatius Rufinus est, vid. Pagium in Critic. b. a. & Relandi Fastos.

- Sub Constante & Constantio PP. A. D. 349. l. 3. *Cod. Iust. de heredit. decur.*
 A. D. 352. l. 5. *Cod. Iust. qui testam. fac. poss.* Et for e adhunc annum reuocanda etiam l. 8. de spon-
 sal. l. 3. de priuileg. eorum, qui inf. palat.
 A. D. 354. Memoratur l. 6. de annona & tributis: vbi vide quæ dixi. Meminit Rufini Præfecti Prætorio, qui Galli C. auunculus erat, in Galliis hoc anno Marcellinus lib. 14. cap. 10.
 A. D. 356. l. 1. si quis pecunias const. Acc. Constantina. Erat hic Vulcatius Rufinus Constantii affinis, nam Gallus Cæsar natus erat Galla sorore Rufini, Marcellinus lib. 14. c. 11. Natus Gallus patre Constantio, Constantini fratre Imperatoris, matreque Galla sorore Rufini. Hinc & factum est, vt, missus A. D. 350. a Magnentio & Vetraniōne Tyrannis cum aliis legatus ad Constantium, ab eo humanissime exceptus sit, cum reliquos legatos Constantius in vincula conieceret. Vid. Petrum Parricium in Excerptis Legation. pag. 20. Tom I. Script. Rer. Byzant. Edit. Venet. Vide de hoc Rufino Ammianum lib. 14. c. 10. & lib. 16. cap. 8. ingessit anni 354. & 356. Epiphanius hæresi 51. fin. 71. pag. 829. Edit. Colonienf. apud Ierem. Schrey. anno D. 351. siue, vt nonnullis placet, an. 357.
RUFINVS sub Iuliano sine dignitate A. D. 362. l. 10. de operibus publicis. Dat. VII. Id. Decemb. Aquil.
RUFINVS sub Iuliano Comes Orientis (male editum Com. Officiorum) A. D. 363. l. 2. de metallis. Hic Aradius Rufinus Comes Orientis est, cuius meminit hoc ipso Anno 363. Ammianus Marcellinus, lib. 23. cap. 1. vbi cum Comitem Orientis a Iuliano Imp. in locum auunculi sui Iuliani recens defuncti prouectum, scribit. De eodem accipio Libanii epist. ad Zenonem 972. & ad eum est Eiusdem Epistol. 784. Edit. Wolff. & alia, quas require in Indice Editionis laudatæ.
RUFINVS sub Valentiniano Sen. PP. A. D. 365. (f. ad A. 368.) l. 1. de traſſoris. Miſſa Rom. VIII. Kal. Febr. l. 66. de Decurionibus. Dat. Rau.
 l. 3. quibus equorum vsus. Dat. Rau. XI. Kalend. Iun. Agitur hac leg. de Vrbicariis regionibus.
 A. D. 365. l. 2. de pascuis. Dat. Luceria IX. Kalend. Octobr. l. 11. de numerariis. Dat. Parisius Prid. Id. Dec.
 A. D. 366. l. 12. de susceptoribus. Dat. IV. Id. Nou.
 A. D. 367. l. 4. de aduocat. fisci. Dat. Remis. Hic Vulcatius Rufinus est, qui Mamertino in Præfectura Prætoriana successit, teste Ammiano Marcellino, lib. 27. cap. 7. cui vicissim Probus successit Anno D. 368. testis idem Marcellinus eodem lib. 27. cap. 11.
RUFINVS sub Valente, Gratiano & Valentiniano P. V. A. D. 376. l. 3. *Cod. Iust. de officio P. V.* De hoc ipso Rufino P. V. accipio Symmachum, lib. 7. epist. 126. ad Patruinum.
RUFINVS sub Theodosio Magno PP. A. D. 386. l. 2. de spectaculis. Dat. Heraclia.
RUFINVS sub Theodosio Magno Magister Officiorum. A. D. 390. l. 3. de fabricensib. Dat. Med. Rufini huius Magistri Officiorum meminit Ambrosius, epist. 53. ad Tatianum. Rufinus, inquit, ex Magistro Officiorum factus est in Consulatu Præfectus Prætorio. Zosimus, lib. 4. cap. 51. Theodoretus, in narratione cædis Theſſalonienſis lib. 5. cap. 18. e quibus Ambrosius & Zosimus, eum Magistrum Officiorum quoque fuisse testantur Anno 391. & 392.
 Consul cum Arcadio II. Anno D. 392. vide Pagium in Critic. b. a. & Relandi Fastos & Chronologiam. PP. ex Magistro Officiorum, teste Ambrosio ep. 53. A. D. 392. l. 2. de traſſoris. Dat. VII. Kalend. Sept. l. 1. de crimine peculari. Dat. IV. Id. Sept. l. 12. de Paganis. Dat. VI. Id. Nou. l. 5. finium regundorum.
 Dat. Prid. Non. Nou. l. 129. de Decurionib. Dat. X. Kal. Dec. l. 7. de adulteris. Dat. VII. Id. Decemb. A. D. 393. Theodosio II. & Abundantio Coss. l. 1. de metallis: l. 1. quis in gradu præf. l. 52. de curſu publico: l. 3. de Censitoribus: l. 134. de Decurionibus: l. 14. de Exactionibus: l. 11. de bonis proſcriptorum: l. 1. de quadrimenſtris breuib. l. 135. de Decurionibus: l. 12. de bonis proſcriptor. l. 23. de annona & tribut. His duabus poſtremis legibus agitur de Tatiano. l. 136. de Decurionib. l. vltim. de falſa moneta: l. 15. de Medicis & Proſſoribus: l. 20. de erogat. mil. ann. l. 1. si quis Imperatori maled. l. 137. de Decurionibus: l. 22. de Numerariis: l. 11. de ſcenis: l. 5. de liberali cauſa: l. 9. de Cognitoribus & Procuratoribus: l. 52. de appellacionibus: l. 1. de Carboniano ediſto: l. 4. de Censitorib. l. 8. de adulter. l. 23. de Nauiculariis. Dat. Constantinop.
 A. D. 394. l. 2. si cerum petat. de ſuffr. Dat. Constantinop. l. 18. de cohortalib. Dat. Heraclia. l. 139. de Decurionib. l. 31. de operibus publicis. Dat. Constantinop. l. 23. de hæreticis. Dat. Hadrianopol. l. 24. diſſolui. l. 12. de ſcenis. Dat. Heraclia. l. 9. C. d. Iust. de omni agro deſerto. Sine die & Coss. l. 2. *Cod. eod. de offic. Præf. Auguſt. l. vnic. Cod. eod. de colonis Thracenſib.*
 Sub Arcadio PP. A. D. 395. l. 1. ne quid oneri publico: lex 25. & 26. de hæreticis. Memorat hac leg. Arcadius constitutionem Genitoris ſui. l. 8. de pæſſis. Sine die & Coss. l. 10. *Cod. Iust. de veſtigalibus.*
 De Rufino hoc PP. ex Magistro Officiorum in Tatiani locum (qui adhuc menſe Iunio PP. erat) ſuo ipſius Conſulatu 292. factio, vide Ambroſium diſſ. epist. 53. Zosimum, lib. 4. c. 51. deſque eo plura apud eundem vide diſſ. lib. 4. c. 52. 55. 57. Ad eundem extant Symmachi epistolæ vndecim poſtremæ lib. 3. De huius nece hoc ipſo Anno 395. V. Kal. Decemb. vide Claudianum, Hieronymum. vide & Zosimum, Oroſium, Socratem, Sozomenum: dixi plene ad Philoſtorgium lib. 11. cap. 3. & in Chronico Theodoſiano. De bonis eius proſcriptis, v. Anno 396. l. 13. & 14. de bonis proſcriptorum.
RUFINVS sub Honorio Comes S. L. A. D. 423. l. 14. de indulg. debet. Regeſta Rau. Fit mentio hac leg. Vrbicariarum regionum.
RUSTICVS sub Constante P. V. A. D. 345. l. 23. de appellat. PP. Rom. VI. Non. Iul. Agitur hac lege de iure appellandi a ſententia Præſect. Vrbi. Quintus Ruſticus hic P. V. fuit, indea VI. Idus April. ſuperioribus Coss. ad III. Nonas Iul. his Coss. quibus Probianus ei ſuffectus, vt teſtatur vetus auctor Notitiæ Præfectorum Vrbi. Alius Iulianus Ruſticus ab hoc, ad quem Symmachus lib. 3. epist. 123. ſeq.

S

SABINVS sub Constantino Magno cum Rufino Conſul Anno D. 316. Vide Pagium in Critic. b. a. Relandi Fastos & Chronologiam.

SALLVSTIVS PP. sub Iuliano A. D. 362. l. 7. de erogat. militar. annona: l. 1. de exhibendis reis: l. 2. de protoſaſia: l. 1. de auro coronario: l. 53. de Decurionibus.

A. D. 363. Conſul cum Iuliano IV. Vid. Ammianum lib. 23. initio: Iulianus vero iam ter Conſul adſc. to in Collegium Trabeæ Salluſtio Præſecto per Gallias, quater ipſe inerat ampliffimum magiſtratum. Conſule Pagium in Critic. an. cit. Relandi Fastos, & Chronologiam.

A. D. 364. PP. sub Valentiniano & Valente, l. 1. de cognitoribus.

Hic Salluſtius eſt, qui alibi Secundus vocatur. Vocabatur enim Secundus Salluſtius, quod docet Marcellinus lib. 22. cap. 3. Breui deinde Secundo Sallu-

Sallustio promoti Praefecto Pratorio &c. Hinc & quæ a nonnullis Sallustio tribuuntur, ea Secundo ab aliis adscribuntur, veluti a Philostorgio lib. 8. cap. 8. in auguratione Valentini. Fuere porro duo Sallustii hoc ipso tempore A. D. 363. Sallustius puta PP. Galliarum, qui Consul fuit eo anno 363. & Sallustius PP. Praefens in Oriente, Ammianus Marcellinus lib. 23. cap. 5. lib. 26. c. 5. De Sallustio PP. Galliarum Marcellinus lib. 23. in princip. & cap. 5. lib. 25. c. 5. Eunapius etiam meminit Sallustii PP. in vit. Maximi pag. 108. Edit. Commelin. & Libanius Epistol. 648. Edit. Wolff. ubi eum a Iuliano eam primum dignitatem nactum scribit, firmatumque in ea a Valente, & Ep. 652. ubi eum Elpidio successisse significat. Alias ad utrumque Sallustium literas a Libanio datas, require in Indice Epist. Edit. Cl. Wolff. Zosimus lib. 3. c. 29. 31. 36. lib. 4. cap. 1. 2. 6. & Chronicon Alexandrin. A. D. 369. Sallustium memorant. Adde Lambecium ad Codini Origin. Constant. pag. 148. Excerpta Valesiana pag. 843. 847. Valesium ad Marcellinum lib. 22. c. 3. & ad Sozomenum lib. 6. cap. 3. leg. 7. de malef. not. b. GOTHOFREDVS. Duo Sallustii distinguendi sunt, quod Gothofredo in Prosopographia Cod. Theodol. verb. Sallustius & voc. Secundus, & Hermantio in notis ad vitam Galliam S. Athanasii a se compositam lib. 10. c. 11. observatum, quodque certis argumentis magis stabilendum, ne vnus pro alio sumatur, aut, quæ tanquam indubitata haberi debent, in dubium reuocentur. Vterque itaque Sallustius Praefectus Pratorio fuit, alter in Gallis, alter in Oriente. Qui in Gallis, anno D. 363. Iuliani in quarto eius Consulatu, collega fuit: qui vero Praefecturam Orientis administravit, Sallustius Secundus appellatus fuit, secus quam putavit Gothofredus, qui Sallustii Secundi nomine, Consulem intelligendum vult. Imo Sallustius Secundus alius non est, quam Saturninus secundus, quem tamen tam Gothofredus loco citato, quam Valesius in notis ad lib. 6. Sozomeni c. 3. in duos etiam diuidunt, quod apud Gruterum CCCCLXV. 8. & apud Smetium in Inscript. antiquis, Inscriptio referatur, in qua Saturninus Secundus, Sallustius non nominatur. Eam inscriptionem Romæ effossam hic represento:

SATVRNINO. SECVNDO. V. C
PRAESIDI. PROVINCIAE. AQVITANICAE
MAGISTRO. MEMORIAE. COMITI. ORDINIS. PRIMI. INTRA. CONSISTORIUM. ET. QVAESTORI. PRAEF. PRAETORIO. ITERVM. OB. EGREGIAEVS. IN. REMPVBLICAM. MERITA
DD. NN. VALENTINIANVS. ET VALENS. VICTORES. AC. TRIVMFATORES. SEMPER. AVGVSTI
STATVAM. SVB. AVRO. CONSTITVIT. LOCARIQVE. IVSSERVNT

Saturninus Secundum diuersum non esse a *Sallustio Secundo*, duplex Praefectura Pratoriana Orientis ante Valentini & Valentis mortem ab eo gesta certum reddit. Sallustius enim anno Christi CCCCLXVII. secundam Praefecturam posuit, Auxoniumque successorem accepit, Zosimus quippe lib. 4. cap. 20. de initio belli Gothici anno CCCLXVII. suscepti loquens: de Valente scribit: *Exeritum propter Isfri ripam porrigens. & ipse Marcianopoli degens &c.* Praefectum quidem Pratorii declarabat Auxonium, Sallustio

propter senectutem hoc munere liberato, qui iam secundo Magistratum hunc gesserat. Quod si Saturninus Secundus, diuersus esset a Sallustio Secundo, vtriusque eius Praefectura aliqua vestigia in legibus Cod. Theodosiani per haec tempora datis superessent. Decepit viros doctos cognominis Sallustii omisso in relata Inscriptiōe. Verum observare debuerant, quod anno CXXXVII. num. 8. sequi in Critica ad Annal. ostendimus, Romanos nempe ab historicis, & in vsu vulgari loquendi quibusdam quandoque cognominibus appellatos, quæ eis nunquam in Inscriptionibus, Aëdisque publicis attribuuntur. Quare Secundus a Zosimo variis in locis, ab Eunapio in Vita Maximi, Rufino lib. 13. Socrate lib. 3. cap. 19. Sozomeno lib. 5. cap. 20. aliisque Sallustius vocatur: ab Ammiano modo simpliciter Sallustius dicitur, vt lib. 23. c. 5. ubi ait de Iuliano Augusto: *literas iristes Sallustii Galliarum Praefecti suscepit*, anno nempe CCCLXIII dum in eundem pergeret, statimque ait, eodem tempore vitam cadauer cuiusdam apparitoris, quem Praefectus Sallustius Praefens ea re supplicio capitali dammarat. (Qui vitimus Sallustius diuersus est a priori, qui Gallias, dum Secundus Orientem, regebat. Quo etiam ex loco vtriusque Sallustii distinctio manifeste patet.) Modo ab eodem Ammiano Secundus Sallustius nuncupatur, vt lib. 22. c. 3. ubi de rebus anno praecedenti gestis loquitur: *Breui deinde Secundo Sallustio promoti Praefecto Pratorio summam questionum agitandaram, vt fido commisit.* Modo denique simpliciter & absolute Secundus vocatur, vt in inscriptione omnium legum Cod. Theod. quæ eidem inscribuntur, & a Philostorgio lib. 8. num. 8. ubi ait, *Secundum Praefectum Pratorio operam suam contulisse*, vt Valentinianus Senor Imperator eligeretur. Quæ narrans Zosimus lib. 3. in fin. ait: *Omnium suffragia in vnum Sallustium Praefectum Pratorii concurrebant: illo senectutem praetendente, filium summæ rerum praefici postulabant.* Ex quo & habemus, Sallustium istum Secundum vocatum.

Sed, vt de viroque Sallustio seorsim agam, Secundus Sallustius A. D. 361. Praefectus Pratorio Orientis a Iuliano Augusto post Constantii Augusti mortem renuntiatus fuit, vt diximus ex Ammiano Marcelino lib. 22. c. 3. Eum ea in dignitate Helpidio successisse, docet Libanius epistola ad Iulianum 652. & 670. Fuit Helpidius Christianus, cuius uxor Aristanete extitit, mulier ob pietatem eximiam celebris, quæ Sanctos Antonium & Hilarionem magnopere coluit, vt docet Hieronymus in Hilarionis Vita. Secundus gentilis erat, vt testantur Socrates, Sozomenus & Rufinus locis laudatis: Vir tamen perillustis, vt fidem facit statua aurea ei a Valentiniano & Valente Imperatoribus Christianis posita, exercitusque suffragium, vt Imperator fieret. Iulianum Aug. in expeditione Persica comitatus est. Eam Praefecturam continuauit vsque ad electionem Valentini, qua peracta, cum milites administratione, aliosque magistratus a Iuliano datos auferrent, eorum in numero Praefectus etiam Pratorii Sallustius erat, inquit Zosimus lib. 4. cap. 2. In Secundi locum Nebridium subrogatum fuisse affirmat ibidem Zosimus cap. 6. ubi ait: *Cumque Caesarium, quem Imperatores Praefectum Urbis constituerant, itemque Nebridium, quem post Sallustium Praefectum Pratorii fecerant, apprehendisset: hos quacunq; sibi viderentur, ad subditos scribere coëgit.* Procopius nempe, cum A. D. CCCLXV. mense Septembri Constantinopoli tyrannidem arripuit. Ammianus lib. 26. c. 7. Zosimo suffragatur, cum de eadem defectione loquens, ait: *Consestimus Nebridius in locum Sallustii Praefectus Pratorio factione*

*Petronii recens promotus, & Cæsarius Constanti-
nopolitanae urbis Praefectus in vincula compinguntur,
a Procopio scilicet.*

Nebrium porro A. CCCLXIV. paullo ante-
quam Imperatores inter se partiti essent imperi-
um, Secundo Sallustio substitutum fuisse, mo-
dus loquendi Zosimi indicat, duplexque Secun-
di Praefectura Orientalis; alioquin hic non du-
plicem Praefecturam, sed triplicem administra-
set. Quo pacto leges aliquae Cod. Theod. anno
CCCLXIV. & anno CCCLXV. ante mensem Se-
ptembrem Secundo Praefecto Praetorio directae,
anno CC. LXVI. vel initio CCCLXVII. (quo
tempore secundam Praefecturam Secundus gessit)
emissa, deceptisque Gothofredus in Chronolo-
gia Cod. Theodof. qui Secundum anno
CCCLXIV. & CCCLXV. Praefectum Praetorio
Orientis fuisse, credit. Ille tamen ex variis
constitutionibus ad Volusianum P. V. i. e. Prae-
fectum Urbis anno CCCLXIV. & CCCLXV. da-
tis, quo non Volusianus, sed Symmachus Prae-
fectus Urbis erat, quasque ideo ad annum
CCCLXXIII. Gothofredus retrahendas esse re-
cte vidit, intelligere poterat, leges illas ad Se-
cundum P. P. missas, extra ordinem in Codice
Theodosiano pariter recitari: quæ transpositio in
hoc Codice non infrequens.

Sed quicquid hac de re sit, recte scribit Libanius
in epistola ultima, Secundum a Iuliano Praefecturam
Praetorianam primum nactum, in eaque a Va-
lente Imperatore firmatum, & quidem, ut con-
iectura est, post Nebrii mortem, & non ante
eam. Is paullo postquam in carcerem a Proco-
pio coniectus fuit, fato functus est, ut Valerius
in notis ad Ammianum lib. 26. c. 7. colligit ex The-
misio in oratione nona iuxta veterem ordi-
nem, ubi Themisius inquit: *E summis vero ma-
gistratibus alter, qui erat vere mortuus, non cre-
debatur: qui vivebat, mortuus putabatur.* Hi
enim summi magistratus alii esse non possunt,
quam Nebrius Praefectus Praetorio, & Cæsarius
urbis Praefectus. Quorum Nebrius, cum bre-
ui post abiisset e vita, adhuc vivere fingebatur,
veliter eius nomine inscriptis Procopius populum
ad se pelliceret. Nebrius demortuo, vel sal-
tem in carcere detento, Valens Sallustium seu Se-
cundum iterum Praefectum Praetorii declaravit.
Tradit enim Eunapius in Maximo, Procopio ty-
rannidem Constantinopoli exercente, Sallustium
res imperii curasse. Praefecturam itaque hac
secunda vice vique ad annum CCCLXVII. quo
post inchoatum bellum Gothicum Valens ei Au-
xonium succedit, continuavit, ut iam ex Zosimo
docuimus, quem etiam successorem ei Eunapius
citatus attribuit. In Codice Theodosiano aliquae
constitutiones reperiuntur annis CCCLXV. &
CCCLXVI. datæ, & ad Secundum P. P. inscri-
ptæ, & post eum annum nulla amplius eius men-
tio. Sed earum legum subscriptiones, vel in urbe,
qua datæ sunt, vel in Consulibus, vel in aliis tem-
poris characteribus, mendosæ.

Venio ad Sallustium alterum, cui pars maxima
eorum, quæ ad Secundum Sallustium pertinent,
hucusque per errorem attributa. Hunc Constanti-
us cum Marcello in Gallias ablegavit, quando
eisdem Iulianum Cæsarem praefecit: Illis ipsis,
non Cæsari, tota isthic administratione credita, ut
prodit Zosimus lib. 3. cap. 2. qui postea cap. 5. di-
cit, Constantium Sallustium acceffisse. Hinc
in Operibus Iuliani Imp. habetur, Iuliani Im-
peratoris ob discessum Sallustii consolatoria Oratio
VIII. in qua, quantum eum diligere, ostendit.
Successit Sallustius in Gallica Praefectura Nebri-
dio. de quo Ammianus lib. 20. cap. 9. in gestis
CCCLX. ait, *In locum Florentii Praefectum Prae-*

*rii Nebridium, tum Quaestorem eiusdem Cæsaris pro-
mouerat, scilicet Constantius. Sed cum iuramen-
tum Iuliano praestare nollet, ad larem suum recessit
in Thusciam, inquit Ammianus lib. 21. c. 5.
dum de rebus eodem anno gestis sermonem ha-
bet. Tum cap. 8. loquens de rebus anni CCCLXI.
Discedens inter hæc Iulianus a Rauracis Sallustium
Praefectum promotum remisit in Gallias, Germani-
ano iussu vicem tueri Nebridii. Erat autem Ne-
bridius (ut hunc locum obiter explicem) Iuliani
Quaestor, cum Constantius eum Praefectum Prae-
torio Galliarum designavit, ut mox ex Ammia-
no diximus: cuius Quaesturam Constantius in
dispositione Iuliani Cæsaris reliquerat, quia is fa-
ctus a militibus Augustus ad Constantium scri-
pserat, Praefectos Praetorio scabullo accepturum:
residuos vero ordinarios iudices, militumque mo-
deratores suo arbitrio concedi consentaneum
esse. Quas Iuliani literas refert Ammianus lib.
20. c. 8. post quas Constantius Nebridium Prae-
fectum Praetorii creavit, præcepitque Iuliano,
intra Cæsaris se potestatem continere, ut cap.
9. habet Ammianus. In Codice Theodosiano nul-
lae leges ad Sallustium anno CCCLXI. directæ le-
gantur, sed anno CCCLXII. complures inscriptæ,
modo Sallustio P. P. modo Secundo P. P. ar-
gumento evidenti, hos Praefectos diversos fuisse,
& Saturninum Secundum in Actis publicis Sallus-
tium appellatum non fuisse. Sallustius P. P. Gal-
liarum eam dignitatem gessit anno CCCLXII.
quo Consul processit. Ammianus enim initio lib.
23. ait: *Iulianus iam ter Consul ascito in Collegium
Trabeæ Sallustio Praefecto per Gallias, quæ ipse
interat amplissimum magistratum.* Quis ei in Prae-
fectura Gallica successerit, incertum. Ex his li-
quet, duos eodem tempore floruisse Sallustios,
alterum Praefectum Galliarum, alterum Prae-
fectum Orientis: cuius diversitatis primus ex antiquis
meminit Suidas, voc. Σαλλύσιος, & quibus chara-
cteribus alter ab altero dignosci possit, quando
eius mentio, vel in Annalibus ecclesiasticis, vel
in historicis profanis occurrit.*

SALLUSTIUS sub Valentiniano Iun. P. V. A. D.
386. l. 18. de Pistoribus: l. 2. de decuriis Urbis Ro-
mae. Dat. Med. Sallustius hic superioris filius (de
quo alioquin Zosimus sine libri 3.) videtur: Idem-
que esse, ad quem extant tres Symmachi epistolæ
lib. 5. p. 55. 56. 57. Valentiniani Iun. scriptum
ad hunc Sallustium P. V. de construenda B. Pau-
li Apostoli Basilica v. a Ostiensis exhibet ex Codice
Vaticano Baronius Anno 386. n. 29. 30. 31. Adde
Pagium in Critic. ad Annales A. 362. num. 38.

SALLUSTIUS sub Theodosio Iuniori Quaestor A.
D. 424. Castino & Victore Coss. l. 1. Cod. Iust.
de officio Quaestoris.

SALVINUS sub Honorio Comes R. P. A. D. 400. l.
27. de annona & trib. Dat. Rau.
Hic proculdubio Salvinus est, ad quem extat Sym-
machi epist. 29. lib. 8.

SAPIDIANUS sub Honorio Vicarius Africae. A. D.
399. Theodoro Cos. l. 34. de Episcopis. A. D. 406.
Arcadio VI. & Probo l. 30. de annona & tributis.
Sine dignitate A. D. 409. l. 9. de metatis. Ad alium
annum hæc lex referenda.
Ad hunc Sapidianum extat Symmachi epist. 16.
lib. 9. ubi eum publica & maiora tractasse ait, de-
que animalibus ad ludorum apparatus præpa-
randis agit: quæ sane animalia ex Africa vel ma-
xime petebantur.

SATURNINUS sub Theodosio M. Consul in orien-
te cum Merobae Anno D. 383. Ad hunc Satur-
ninum extat non una Gregorii Nazianzeni epi-
stola, quibus ἀρχὴς ἑκάστω ei tribuit. Idem fuit
& Comes (Oriens scilicet) ut eum vocat Basilus
epist.

- epist. 315.* sunt ad eundem Libanii *epist. Latine 753.* & 793. & in Græco Varicano Codice *lib. 2. epist. 105. 249. lib. 5. epist. 65.* in Regio 753. 793. Confule Indicem Epistolar. Edit. Wolff. Confule Pagium in Critic. an. cit. & Relandi *Fastos*, & *Chronologiam*.
- SCYLLACIVS sub Constantio, sine dignitate A. D. 343. l. 22. de *appellationibus*. PP. Cyzico. Hac leg. iubentur ab eo moneri Praefides. Itaque fuerit Proconsul *Asiae*. Ad Scyllacium aliquin extant in Varicano Codice Græco sex Libanii epistolæ *lib. 4. epist. 107. 148. 158. 223. lib. 5. epistola 31. 255.* Confule Indicem Epistolarum Edit. Wolff. Sed & Himerii Orationis ad Scyllacium, Proconsulem *Græciae*, eclogam, vide apud Photium pag. 1135. 1136. Edit. Schottii.
- SCHOLASTICVS sub Theodosio Iuniore V. Sp. Comes & Castrensis A. D. 422. l. 2. de *Castrensiensis*. Dat. Constantinop.
- SEBASTIVS sub Honorio Comes primi ordinis A. D. 417. l. 14. 15. 16. de *Censitoribus*. l. 13. de *Senatoriibus* & *glebali collat.* Dat. Rau. Hinc sumpta l. 15. Cod. Iust. de *omni agro deserto*: l. 9. de *prædiis nauiculariorum*. Post alia.
- SECVNDVS sub Constantino Magno PP. A. D. 326. l. 3. de *operibus publicis*. A. D. 328. l. 6. de *accusat.*
- SECVNDVS PP. sub Iuliano A. D. 362. l. 7. de *numerariis*: l. 10. de *extraordinariis*: l. 4. de *lustrali collat.*: l. 50. de *Decurionibus*: l. 1. de *locatione fundorum*. Dat. Constantinop. l. 8. de *erog. mil. ann.* Dat. Nicomedia: l. 1. de *dominiis*: l. 1. de *dominio rei quæ posc.* l. 1. de *proximis*. Acc. Naisis. l. *quædam de offic. Rector. Prou.* Dat. Antiochiæ.
- A. D. 363. l. 1. de *Cognitoribus*. Lecta apud acta. l. 3. *sine censu*. Dat. Antiochiæ.
- Sine die & Coss. l. 2. de *Agentibus*. PP. Beryto. l. 2. Cod. Iust. de *diuersis prædiis Vrbanis*. In hac leg. agitur de *Ciuitatibus Pamphylia*.
- Sub Iouiano A. D. 364. l. 9. de *erogat. mil. ann.* Dat. Aedesa. l. 2. de *raptu vel matrim. sanctimon.* Dat. Antiochiæ.
- Sub Valentiniano & Valente A. D. 364. l. 5. de *lustrali collat.* Dat. Constantinop. l. 7. de *maleficiis*. A. D. 365. l. 11. de *extraordinariis*. Data Constantinop. l. 5. de *suscceptoribus*. Dat. Caesareæ. Firmen- tio hac leg. Prædis Cilicia: l. 8. d. tit. de *suscceptoribus*.
- A. D. 366. l. 6. ad SC *Claudianum*. Dat. Treuer. Istud stare non potest. Vide dicta ad b. leg.
- Secundus hic idem cum Sallustio: de quo supra: vbi vide notata, Secundus enim Sallustius dictus, vide Ammianum Marcellinum. Meminit huius & Eunapius in *Vita Maximi*, pag. 108. Edit. Com- melin. & Philostorgius *lib. 8. cap. 8.* Alius vero ab hoc Saturnius Secundus, cui statua aurea a Valentiniano & Valente constituta locataque: cuius titulum, vide in *Corpore Inscriptionum Gruteri CCCCLXV. 8.* GOTHOFRED. Saturninum Secundum, & Sallustium Secundum esse eum, probauit Pagius in *Critic. vid. voc. Sallustius*.
- SELEVCVS seu Seleuchus sub Honorio PP. A. D. 412. l. 52. de *hereticis*. Dat. Rau. Agitur hac leg. de Donatistis & de Africano solo. l. 1. de *annona & tribuitis*. Dat. Rau. Agitur hac leg. de Africano possessore. l. 22. de *cohortatib.* Dat. Rau. l. 34. de *nauiculariis*. Dat. Rau. Agitur hac leg. de *Canone sacratissimæ Urbis*.
- A. D. 414. l. 8. de *indulgent. debit.* Dat. Rau. Agitur hac leg. de *Africa*.
- A. D. 415. l. 178. & 179. de *Decurionibus*. l. 5. Cod. Iust. de *adfforibus*. Dat. Rau.
- SENATOR sub Honorio PP. A. D. 407. l. 40. de *hereticis*. Dat. Rau. Forte hic Senator, de quo Symmachus *lib. 2. epist. ult.*
- Tom. VI. Pars II.
- SENATVS sub Gratiano & Valentiniano Iun. P. V. A. D. 382. l. *unic. de Consulib.* Putat quis rescribendum ad *Senatum R. V.* vel *Seuerum P. P.*
- SENECA sub Valentiniano Sen. sine dignitate A. D. 365. l. 4. de *his, quæ administ.* Defensori A. D. 365. l. 1. Cod. Iust. de *defensoribus ciuitatum*. Dat. Terici (yp. Treueris.)
- SEPTIMINVS sub Honorio Proconsul Africa A. D. 403. l. 29. de *suscceptorib.* l. 64. de *curfu publ.* l. 19. de *lustrali collat.* Dat. Rau. Septimius huius Proconsulis Africae fit mentio in actis *Collationis Karchaginensis*, die 3. cap. 17. 4. pag. 1168. 1169. Tom. I. *Concil. Edit. Harduin.* vbi his ipsis Coss. continentur preces Catholicorum ei oblatae aduersus Donatistas, eiusdemque ad eas responsum.
- SERGIVS Consul cum Nigriniano, sub Constantio Anno 350. Vide Pagium in *Critic.* & Relandi *Fastos*.
- SEVERIANVS sub Constantio Proconsul Asia, al. Achaia, A. D. 349. l. 9. de *Episcopis*.
- SEVERIANVS sub Valentiniano, Dux. A. D. 366. l. 1. de *postluminio*. Dat. Remis. Hic Seuerianus Dux est, de quo Ammianus Marcellinus *initio lib. 27.* in gestis huius ipsius Anni 366.
- SEVERINVS sub Theodosio Magno & Valentiniano Iun. Comes R. P. A. D. 390. l. *ultim. repetundarum*. Dat. Med. In hac leg. fit etiam mentio Comitum domorum, & Præpositi Gynæcio.
- Comes S. L. sine die & Coss. l. 4. Cod. Iust. de *officio P. V.* vbi agitur de *Corporatis Vrbis Constantinop.* Libanii aliquot ad hunc extant epistolæ, quas vide in *Indice Edit. Wolff.*
- SEVERINVS sub Arcadio P. V. A. D. 399. l. 1. de *Comitibus Consistorianis*. Dat. Constantinop.
- SEVERINVS sub Theodosio Iun. P. V. A. D. 423. l. 11. Cod. Iust. de *adfficiis priuatis*. Ibi editum *Præfesto Prætorio*. Memoratur in veteri lapide apud Gruterum XLVII. 2. C. IULIVS POMPONIVS PVDENS SEVERIANVS P. V.
- A. D. 424. l. 52. de *operibus publicis*: vbi agitur de *Porticibus Zeuxippi*.
- IULIVS SEVERVS sub Constantino Magno sine dignitate A. D. 319. l. 2. de *maternis bonis*. Dat. VII. Id. Sept. Med. Acc. Non. Octobris. ad Seuerum *libros 2. Epistolarum* scripsit Lactantius teste Hieronymo in eius *Vita cap. 80.*
- SEVERVS sub Constantino Magno Rationalis Africae A. D. 319. l. 2. de *iure fisci*. PP. Romæ in foro Traiani.
- SEVERVS sub Constantino Magno Vicarius A. D. 319. l. 9. de *appellationibus*. Illyrici Vicarium suspicatur Blondellus: de quo ad eam leg.
- SEVERVS sub Constantino M. P. V. A. D. 320. l. *ult. de privileg. eorum, qui in sacro pal.* Sed reponendum aut PP. aut emendandus est Consulatus. Anno enim 320. non Seuerus, verum Valerius Maximus P. V. fuit, testante Vetere Notitia P. V. quam vide in *Notit. Dignit.* Nota l. ad legem citat. rescribendum esse censui, Constantino A. VII. & Constantio Cesare, vt ita lex hac referatur ad A. D. 326. Nam Seuerus, qui integro nomine *Adrianus Seuerus* dicitur, *Præf. Vrb.* fuit sub Constantino M. a *Præf. Non. Ian. A. D. 325. ad Idus vsque Nouembr. A. D. 326.* vt testatur laudata *Notitia P. V.*
- Ad eundem Seuerum P. V. data A. D. 321. l. 1. de *honorar. Codicill.* sed & illa lex, ea, qua dixi, ratione emendanda est. Vid. ad b. legem dicta *not. b.* A. D. 322. data ad Seuerum dignitate omiſſa, l. *ult. Cod. Iust. de præd. minor. non alienand.* vti expressum est in Editione Niuellhana; sed præferunt alii Codices, ad *Senatum*. Agitur hac lege de Constantiniano Prætor, & nemo non videt: & hic emendatione opus esse. Ad Seuerum data præterea l. 4. Cod. Iust. de *feriis sine die & cos.*
- A. D.

- A. D. 325. PV. l. 3. de diuers. rescript.** Vid. not. b. ad b. l. 1. 2. de iudiciis.
- A. D. 326. P. V. l. 3. de bonis vacant.** l. 1. vnde vi: l. 2. de fl. milit. apparitor. in vltimis duabus omiffa dignitas. Vid. not. b. ad cit. l. 3.
- Hic Acilius Seuerus PV.** idem videtur, cum eo, qui A. D. 323. Consul prodiit cum Rufino Vid. Pagium in *Critic. b. a.* & Relandi *Fastos*.
- SEVERVS** sub Constantino Magno Comes Hispaniarum A. D. 333. l. 2. de fide testium: l. 5. de donationibus. A. D. 334. l. 3. de maternis bonis. Sine dignitate A. D. 336. l. 8. de nauiculariis. Fit hac leg. mentio Hispaniarum.
- SEVERVS** sub Constantio P. V. A. D. 343. l. 1. de lenonibus. Dat. Hierapol. Nullus talis P. V. hoc Anno designatur in Notitia Praefectorum Vrbi. Vid. not. c. ad b. leg.
- SEVERVS** sub Constantio sine dignitate A. D. 355. l. 12. de Episcopis. Inscriptio ita habet, *Severo suo salutem.* Vide not. b. ad b. leg.
- SEVERVS** sub Valentiniano, Comes domesticorum A. D. 364. l. 2. 3. de domesticis. Dat. Med. Huius Seueri Comitum domesticorum sub Valentiniano meminit Ammianus Marcellinus, in gestis Anni 367. lib. 27. cap. 8.
- SEVERVS** sub Valentiniano Vicarius Vrbi. A. D. 365. l. 2. de auctoribus & procur. Dat. Med. P. V. A. D. 365. l. 68. de Decurionibus. Dat. Veronae. Fit hac leg. mentio ordinis Auellinatium.
- SEVERVS** sub Valentiniano Sen. Magister militum. A. D. 371. l. 11. de diuersis officiis A. D. 372. l. 11. de re milit. Dat. Treueris. Huius Seueri Magistri militum meminit Ammianus Marcellinus in gestis Anno 367. 368. & 369. l. 27. c. 6. 8. 10. In gestis Anni 370. l. 28. c. 5. In gestis Anni 371. l. 29. c. 4. Est & Libanii Oratio κατὰ Σευήρα, vbi cum ait *σπασιώτατος ἐπὶ τὰς ἀρχαί.*
- SEVERVS** sub Valentiniano Iun. P. V. (yp. PP.) A. D. 382. l. 8. de Legatis PP. Karthag. Agitur in hac lege de *δογμασία* decretorum Provincialium: quae ad PP. pertinebat. l. 4. de calcis colectoribus. Agitur in hac leg. de calce Urbis Romae. l. 1. de mendicantibus non inualidis. Dat. Pataui. l. 2. de lucris officiorum. PP. A. D. 382. l. 6. de desertoribus. PP. Rom. l. 13. de cohort. Dat. Med. Fuit igitur Seuerus hic PP. & quidem Italiae & Africae, vt ex argumento & subscriptionibus legum illarum colligimus.
- SEVERVS** sub Valentiniano Iun. & Theodosio M. Comes & Caesrensis. A. D. 390. l. 12. de Palatinis S. L. Dat. Med.
- SEVERVS** sub Arcadio P. V. A. D. 398. l. 14. de Numerar. Dat. Niciae. l. 39. de operibus publicis. Dat. Constantinop. Sine die & Coss. l. 33. de Pratoribus. De hoc Severo accipio Symmachum, lib. 8. epist. 6.
- SYAGRIVS** sub Gratiano & Valentiniano Iun. Magister Officiorum A. D. 379. l. 2. de commeatu. Ad hanc Syagrii Magistreriam Officiorum pertinere existimo Symmachi epist. 98. lib. 1. vbi ait, *Tua virtutis est, omnes, qui Palatinis stipendiis enicescunt, iuuare praesidio.* Huius quoque meminit lib. 3. epist. 19. PP. A. D. 380. l. 38. de appellationibus. l. 4. de desertoribus. PP. Rom.
- A. D. 381. l. 36. de cursu publico:** l. 15. de diuersis officiis. Inscriptio huius leg. male habet P. V.
- A. D. 382. l. 88. de Decurionibus.** PP. Karthag. l. 14. de extraordinariis. Lecta Capua. l. 89. de Decurionibus. Dat. Viminacio III. Non. Iul.
- Consul A. D. 381. cum Eucherio.** A. D. 382. cum Antonio. Syagrii huius Praefecturam & Consulatum memorat Ammianus Marcellinus, lib. 28. c. 2. *Per Syagrium, inquit, tunc Notarium, postea Praefectum & Consulem.* Antonius quoque ad Syagrium carmen scripsit. Ad eundem Symmachi epist. 14. datae extant lib. 1. ab epist. 88. ad vltim. de eodem agit & lib. 3. epist. 19. De Praefectura Praetoriana Italiae eius indicium ep. 96. & l. 4. de desertoribus. de Praefectura Praetoriana Galliarum epist. 95. 98. Integro vero nomine dicebatur *Afranius Syagrius*, teste Sidonio Apollinari, lib. 1. epist. 7. Triplicem eius Praefecturam idem memorat lib. 7. ep. 12. At cur? Ideo quia triennio eam continuauit, ait Sirmondus, nempe Anno 380. 381. 382. A quo dissentit recte Gutherius 2. de offic. dom. Aug. c. 7. De hoc denique accipienda sunt illa Ambrosii in Concilio Aquileiensi. *Denique etiam Praefectus Italiae literas dedit, ut si vellent consentire, in potestate haberent.* GOTHOFREDVS. Confundit duos Syagrios nosfer. Nam Syagrius, qui anno 381. Consul prodiit, diuersus est ab eo, qui anno 382. gessit Consulatum. Vide Ant. Pagium in *dissert. hypat. Prolegom. num. 27.* vbi de vtroque Syagrione fuisse egit. Adde eiusdem *Critic. an. 381. 382.* Relandi *Fastos*, & *Chronologiam*.
- SIBVRIVS** sub Gratiano PP. A. D. 379. l. 7. de re parat. appellat. Dat. Treu. III. Non. Dec. Ad hunc Siburium extant Symmachi epistolae tres lib. 3. puta epist. 43. 44. 45. e quibus 43. ait, eum Concilio publico iudicio Principis accessisse. De eodem Siburio accipio Marcellum, Virum Illustrem ex Magistro Officiorum, in epist. ad filios suos: vbi *Illustrem Virum* vocat, & Gallum fuisse indicat. Vide Iuretum ad Symmach. lib. 3. ep. 43. Ad Siburium extant Libanii in Cod. Regio quinque epist. 859. 875. 876. 883. 908. Confule *Indicem Epistolar. Edit. Wolff.*
- SIGISVLDVS** Comes Consul cum Actio, A. D. 437. Ei inscribitur *Novella* Valentiniani de tironibus. Vid. Pagium in *Critic. b. a.* & Relandum in *Fast.*
- SILVANVS** sub Constante Imp. Comes & Magister equitum & peditum A. D. 349. Limenio & Catulino Coss. l. 2. de re militari. Dat. Sirmio. Comes & Magister militum A. D. 349. l. 3. de diuersis officiis. Dat. Sirmio. Hic postea Tyrannidem in Galliis adsumpsit, caesusque est.
- SILVANVS** sub Theodosio Magno Dux & Corrector (yp. Com.) limitis Tripolitani A. D. 393. l. 133. de Decurionibus. Dat. Constantinop.
- SIMPLICIVS** sub Valentiniano Vicarius Urbis Romae A. D. 374. l. 1. de his, qui latrones. PP. Rom. Simplicii huius Vicarii V. R. meminit diserte Am. Marcellinus, lib. 28. c. 1. Mentio & in Gratiani rescripto apud Baronium *Annal. an. 381. num. 1.*
- SIMPLICIVS** sub Arcadio Magister militum A. D. 396. l. 56. de cursu publico. Dat. Constantinop. PP. A. D. 396. l. 28. de Pratoribus. Dat. Constantinop. Agitur hac leg. de his, qui Ducatum administrarunt, & armatam militiam pertulerunt. Emendanda in hac lege Inscriptio. Vide not. b. ibidem. Comes & Magister vtriusque militiae A. D. 398. l. 3. de pascuis. Dat. Constantinop. Agitur hac leg. de pratis Antiochenis & apamensis. Ad hunc Simplicium extant tres Synesii epistolae, puta epist. 24. 28. 130. ex qua postrema de Magistreria eius militum coniecturam facere licet.
- SIMPLICIVS** sub Honorio Praefes Tripol. A. D. 399. l. 59. de appellat. Dat. Verona.
- SIMPLICIVS**, sub Theodosio Iun. Proconsul Asiae sine die & Coss. l. 2. Cod. Iust. de officio Comitum sacri patrimonii. Agitur hac leg. de Consulari Helleponti, & de Vicario Asiae. Meminit & hac leg. Patris sui (Arcadii scilicet) Theodosius.
- SOPHRONIVS** sub Valentiniano Seniore Consularis Picensi A. D. 370. l. 71. de Decurionibus. Dat. Treu. Meminit Ammianus Marcellinus, lib. 26. cap. 7. in

7. in gestis Anni 365. Sophronii Notarii postea P. V. Constantinopol. Sophronio Magistro septem Basilii epistolæ inscribuntur, puta epistola 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. Sophronio ὑπάρχῳ Gregorii Nazianzeni epistola 58. seu 52. 59. & 60. Etepi. 107. & seq. Eidem Sophronio inscribitur Libanii epist. 842. Edit. Wolff. ex cuius argumento discimus, eum P. V. fuisse.

SPERECHIVS sub Honorio Comes R. P. A. D. 397. l. 12. de tyronibus: l. 14. de iure fisci. Dat. Mediol. In hac leg. *Hyperechius* vocatur. Huius *SperECHII* vel *Hyperechii* Illustris Viri meminit Symmachus, lib. 3. epist. 51. lib. 5. epist. 54. 66. ubi haud obscure eum Conitem R. P. indicat, & Illustrrem Virum vocat. In gestis purgationis Cæciliani & Felicis, sub Constantino, memoratur *SperECHIUS*, Sacerdos Iouis, Duumvir in Africa, Vide reliqua in *Hyperechius*.

STILICHO Comes & Magister vtriusque militiae sub Theodosio Magno in Oriente A. D. 393. l. 18. de erogat. militar. ann. l. 3. de salgamo. Dat. Constantinopol.

Sub Honorio in Occidente per Galliam, & Italiam.

A. 398. l. ult. de filiis milit. appar. Dat. Med.

A. D. 399. l. 1. de excoitione & transl. Dat. Med.

A. D. 400. l. 12. de Veteranis: l. ult. de re milit. Dat. Med. Comes & Magister militum vocatur hac leg.

A. D. 407. l. 18. de tyronibus: Comes & Magister militum, vocatur hac. leg. l. ultim. de Veteranis. Dat. Romæ.

Consul A. D. 400. cum Aureliano A. D. 405. cum Anthemio. Vide Pagium in *Critic. h. a. Fastos* Relandi, & *Chronologium*.

Hostis publicus iudicatus Anno D. 408. l. 1. de litorum & itin. custod. Consule *Commentarium* ad hanc leg. in quo fusc de Stilichone actum. Eius & satellitum ipsius bona proscripta anno D. 408. l. 20. 21. 22. de bonis proscriptorum. Comitatu Urbis Romæ iidem prohibiti l. 20. de pœnis. De Stilichone hoc passim Historici, Claudianus etiam in *Laud. Stilichon.* & nos ad *Philostorgium*. Ad eundem extant Symmachi epist. 14. priorer lib. 4.

STRATEGIVS sub Honorio Vicarius Africae A. D. 403. l. 3. de ambitu. Dat. Rau. Comes R. P. A. D. 410. Varane Cos. l. 50. de hæreticis. Dat. Rau. Ita habet Paris. editio. Male. Vid. not. m. ad b. l.

STRATEGIVS sub Theodosio Iun. PP. Illyrici A. D. 415. l. 1. de decurionibus & silentiariis. Dat. Constantinopol.

STRATOR sub Arcadio & Honorio Peræquator. Memoratur Anno D. 396. l. 5. de Censitorib.

STVDIVS sub Arcadio Comes R. P. A. D. 401. l. 17. de bonis proscript. l. 23. de petitionib. Eadem hæc lex est, & Data Constantinop. P. V. A. D. 404. l. 37. de Episcopis. Agitur hac leg. de incendio exorto Constantinop. l. 11. Cod. Iust. de Episcopis. Dat. Constantinop. IV. Kal. Septembr. l. 5. de his, qui super religione. Dat. Constantinop. III. Id. Septemb. Ad hunc Studium P. V. extat Chrysostomi epistola, inter Sautilianas 57. *romo* 7. pag. 197. Frontonianas 197. pag. 921. *Σπυδοῦς ἐπ' ἀρχῇ τῆς πόλεως*, qua eum consolatur de morte fratris. De eo Theodorus Romanus Diaconus apud Palladium in *dial. pag. 11. Tom. XIII. Oper. Chrysostom.* Edit. *Benedictin.* in narratione de exilio Ioannis Chrysostomi, & de incendio tum Constantinopoli exorto, quo pertinent & hæc duæ constitutiones.

SYAGRIVS, vide *supra* *Siagrius*.

SYMMACHVS sub Constantino Magno sine dignitate Anno D. 319. Constantino A. V. & Licinio Coss. l. 1. de denunciatione. Dat. Sirmio. Acc. Corintho. Licinio & Constantino tribuitur hæc lex in Cod. Iust. l. 2. Cod. Iust. si ex pluribus tutor, neque id male, vt docet *Chronologia*: l. vnic. de dolo malo. Dat. Naïss. Inscriptio ita habet, ad Symmachum V. G. In Cod. Iust. ad Symmachum Vicarium, male. Consul cum Gallicano A. D. 330. Hic integro nomine *L. Aurelius Symmachus*. Vide Pagium in *Critic. h. an.* & Relandi *Fastos*.

SYMMACHVS sub Valentiniano Sen. Hic integro nomine *Lucius Aurelius Avianus Symmachus*.

P. V. A. D. 364. D. Iouiano & Varroniano Coss.

l. 3. 4. 5. 6. de Pistoribus: l. 20. de erogat. mil. ann.

l. 11. 12. de operibus public. l. 1. de priuileg. corpor. V. R. l. 2. de calcis coctiorib. l. 1. de saccariis: l.

5. de pœnis: l. 8. de annonæ & tribut. l. 19. de cursu publ. l. 1. de canone frum. V. R. l. 1. de Nautis

Tiberinis: l. 16. quorum appellationes: l. 34. de

appellationib. l. 6. de bonis proscriptorum: l. 62.

de Decurionib.

A. D. 365. Valentiniano & Valente Coss. l. 8.

de pœnis: l. 8. & 11. de Pistorib. l. 2. de reparat. appellat. l. 9. de iure fisci: l. 2. de præd.

naucular. l. 12. tributa in ipsis speciebus: l. 1. de fide Catholica: l. 12. quorum appellationes.

Sine die & Coss. l. 9. Cod. Iust. de dignitatib. In quibusdam Codicibus hæc lex Iuliano

tribuitur: in aliis Valentiniano, Valenti & Gratiano: & data dicitur ad Symmachum PP. in qua

inscriptio, si vera, reponendum P. V. Symmachus hic, pater fuit Symmachi epistolographi, de quo mox. Hanc vero Symmachi Præfecturam Urbanam memorat Ammianus Marcellinus lib. 27. cap. 3. & Vetus inscriptio apud Gruterum CCCLXX. 3. cui additus Consulatus, Gratiano IV. & Merobaudæ Coss. id est, Anno D. 377.

ubi & integro nomine *LVCIVS AVRELIVS AVIANVS SYMMACHVS* vocatur.

SYMMACHVS (filius, Epistolographus) Hic integro nomine *Q. AVRELIVS AVIANVS SYMMACHVS*

in Fastis Capitolinis apud Onuphrium & Culpinianum, audit: Macrobius quoque in *Saturnal. lib. 1. cap. 5.* & Sidonius Appollinaris lib. 1. ep. 1. hunc

Quantum vocant. Sub Valentiniano Seniore Corrector Lucaniæ & Brittiorum A. D. 365. l. 25. de cursu publico. Proconsul Africae A. D. 370. vel 373. l.

73. de Decur. Dat. Treu. Symmachus ipse Proconsularem Virum se appellat lib. 10. epist. 16.

item eam sibi Africam dicit lib. 2. epist. 63. amicam lib. 10. epist. 1. iudicio & amore Karthagini gloriatur, lib. 8. epist. 20. sibi gratulatur ob merita laudesque suas celebratas apud Africam lib. 8. epist. 5. Tandem in carmine lib. 1. epist. 1. de se:

*Hos inter iuvenale decus, sed honore senili
Biffeno celsus, Symmache, fæste cluis.*

Sub Valentiniano Iun. P. V. A. D. 384. Richomere & Clearcho Coss. l. 44. de appellationib.

Post alia. Dat. Med. l. 4. de sententiis ex periculo. Dat. Med. l. 9. Cod. Iust. de crimine sacril. Dat. Med. Hic est ille Symmachus P. V. cuius hodie

Epistolæ extant, cuius liber decimus continet ferme Relationes ipsius, tanquam P. V. Meminit huius Urbanae Præfecturæ, sibi delatæ, ipse

lib. 10. epist. 16. Ambrosius lib. 5. epist. 31. ad Valentinianum, & epist. 88. ad Eugenium: Prudentius, qui aduersus eum scripsit. Augustinus lib. 5. Confession. c. 13. Paulinus in *vita Ambrosii*. Consul cum Tatiano A. D. 391. Huius Consulatus sui meminit ipse lib. 1. epist. 1. lib. 2. epistola 62. 63. 64. lib. 5. epist. 10. 15. lib. 9. epist. 120. & ultim.

Anni quoque sequentis Consulatus ita notatur in l. 3. de fide & iure baste. Post Consulatum Tatiani & Symmachi. Vide Iuretum de dignitat. & scriptis Symmachi. Pagium in Critic. ad an. 391. Relandi Fastos, an cit. Sirmundum not. ad Ennodium VII. ep. 25.

SYMMACHVS (nepos, Epistolographi filius) qui integro nomine Quintus Flavius Memmius Symmachus sub Honorio Imper. Proconsul Africa A.D. 415. l. 65. de appellat. Dat. Rau. Consul cum Victore A. D. 424. in l. 1. de actionibus certo temp. fin. appellatur, cum alias Victor solus Cos. ponatur in aliis legibus & Fastis. Neque Symmachus Victoris collega fuit: Marcellinus Castinus Victori collegam addit, cuius memoria damnata fuit. GOTHOFREDVS. De hoc Consulatu disputavit Iuretus de dignitat. & scriptis Symmachi pag. 6. & Pagium in Critic. b. a. aduersus Iureti & Baronii sententiam, qui sibi persuasere, quod & Noster fecit, Castini memoriam fuisse hoc anno damnatam, cum tamen id anno demum sequenti factum sit. Vide Chronologiam.

SYNESIUS sub Theodosio Iun. sine dignitate A. D. 412. l. 10. de curiosis. Dat. Constantinop. Synesius hic est Comes S. L. ut vel ex d. l. 10. factis colligitur, cuius mortui mentio quoque fit in l. ultim. de murilegulis, Anno D. 436. cui successit Anysius: Anyso post alios, Apollonius d. l. ultim. Eiusdem meminit auctor Chronici Alexandrini an. 407. pag. 717. Edit. Rader. Consule Commentarium ad d. l. 10. & ultim. καὶ Συνέσιου καὶ (hæc vox tollenda est) Κώμης τῶν λαρυγγιῶνων. Videndus & Synesius Episcopus Cyrenæus epist. 18. 35.

SYRIANVS sub Theodosio Iuniore Grammaticus Græcus Constantinopol. A. D. 425. Fit eius mentio l. unic. de professoribus qui in Vrbe Constantinop. Dat. Constantinop.

T

TARIOBANDVS, su. **TORIOBANDVS** sub Gratiano, Valentiniano & Theodosio Dux Mesopotamiæ l. 1. Cod. Iust. que res venire, sine die & Consule. Forte est Hariobaudes, vacans Tribunus, de quo Marcellinus sub Constantio lib. 18. cap. 2. nam & alii Codices habent Cariobandi.

TATIANVS sine dignitate A. D. 349. l. 2. de rapto virginum. Forte Titianus. Vide infra voc. Titianus.

TATIANVS sub Valente Præfectus Ægypti A. D. 367. Lupicino & Iouino Coss. l. 1. si Curialis relicta ciuitate. Dat. Constantinop. Tatiani huius Præfecti Ægypti mentio apud Suidam, in voce Ουνάλης: in Vita Athanasii apud Photium Cod. CCLVIII. pag. 1450. Edit. Schotti, & in Chronico Alexandrino, ubi dicitur, eum Lupicino & Iouino COSS. introiisse in Alexandria primum Augustalium, VI. Kal. Febr. addunturque duo præterea de eo. Nempe, eum condidisse in Alexandria fluuium (id est, lauacrum vel Aquæductum) qui vocatur Tatianus. Item eum portas fecisse, dictas Petrinæ, auro perfusas. In eodem Chronico iterum Augustalium fuisse dicitur, A. D. 374. 375. 376. verum Coss. ibi turbati.

Comes S. L. A. D. 374. l. 8. de murilegulis. Dat. Antiochiæ. Agitur hac leg. de Lynis Scythopolitanis. l. 1. de fabricensib. Dat. Antiochiæ. Agitur hac leg. de Antiochia & de Constantinopoli. l. 8. de falsa moneta. Dat. Antiochiæ. Sine die & Coss. l. 2. Cod. Iust. de commerciis. huic legi

inscribuntur perperam Gratianus, Valentinianus & Theodosius.

Sub Theodosio Magno PP. A. D. 380. l. 3. Cod. Iust. de luigiis. Dat. Theſſalonice. Item rursus Constantinop.

A. D. 385. l. 3. Cod. Iust. de offic. Præf. Prat. Orientis. Dat. Cap. (yp. Constantinop.)

A. D. 386. l. 16. de accusationib.

A. D. 388. l. 2. de his, qui super relig. cont. Dat. Stobis, l. 119. de Decurionib. Dat. Scupis. Fit mentio hac leg. Bithynia, & variorum in ea oppidorum. l. 2. de fabricensibus.

A. D. 389. l. 120. de Decurionib. l. 5. ne quid publ. latit. Inscriptio huius legis sic habet, Haue, Tatiane K, NB. l. 17. de hereticis: l. 16. de cohortalibus. Dat. Med. Erat hoc tempore Theodosius in Italia. l. 9. de falsa moneta. Dat. Constantinop. id est, reddita. Inscriptio huius legis sic habet, Haue Tatiane K, NB. l. 5. de Questionibus. Dat. Foro Flaminii. l. 19. de heret. Dat. Med.

A. D. 390. l. 4. de tutoribus: l. 17. de accusationibus: l. 121. de Decurionibus: l. 27. de Episcopis: l. 18. de extraordinariis. Dat. Med. l. 28. de Episcopis: l. 122. de Decurionibus. l. 1. de Monachis: l. 19. de nauicular. Dat. Veronæ.

A. D. 391. Consul cum Symmacho. Vide Pagium in Critic. b. a. Fastos Relandi & Chronolog. Eodem anno etiam fuit PP. l. 1. de patribus, qui filios distr. Dat. Mediol. l. 19. de extraordinariis. Dat. Med. Diserte in inscriptione huius legis Tatianus vocatur PP. Orientis. l. 4. de naufragiis: l. 123. de Decurionibus. l. 5. sine censu. Dat. Constantinop.

A. D. 392. Arcadio II. & Rufino Coss. l. 15. de penis. Data Constantinop. Agitur hac leg. de Comite Orientis, & de Præfecto Augustali. l. 1. Cod. Iust. si secundo nups. l. ultim. de defensoribus ciuitatum: l. 8. de Iudeis: l. 2. de Monachis: l. 2. de hereticis: l. 127. de Decurionibus. Dat. Constantinop. Prid. Kalend. Iul. l. 25. Cod. Iust. de procuratoribus. Dat. XVIII. Kal. Octobr.

A. D. 393. l. 19. de erog. mil. ann. Dat. Constantinop. Hanc leg. Rufino PP. inscribi oportet. Tatianus hic PP. factus in loco Cynegii: testis Zosimus, lib. 4. cap. 45. de quo plura idem cap. 52. Eidem in PP. successit Rufinus: vide in Rufinus. De huius eade & proſcriptione Claudianus, Zosimus, Libanius in Lucianum, Asterius, Vide, quæ dixi ad leg. 9. de indulgent. crim. & l. 13. de bonis proſcript. & Antonium Pagium in Critic. ad Annal. Baron. an. D. 392. cuius verba leges, ad d. l. 13. Huius Tatiani mentio Anno 393. l. 12. 13. de bonis proſcriptorum: l. 23. de annonæ & tributis: l. 131. de Decurionibus: & l. 19. de erog. mil. ann. & Anno 396. l. 9. de indulgent. criminum. Ad Tatianum extant in Cod. Vaticano plures Libanii epistolæ lib. 1. epist. 95. lib. 2. epist. 236. 243. 263. 264. 298. lib. 5. epist. 167. 176. 205. 209. 245. 249. 277. In Regio vero Codice quindecim epistolæ 109. 399. 336. 747. 751. 767. ubi multæ eius laudes congeruntur 768. 795. 806. 837. 855. 880. 884. 886. 914. De eodem agit & epistola 781. 815. Consule Indicem Epistolarum Edit. Wolffii.

TAVRVS sub Constantio PP. A. D. 353. l. 4. de Paganis. Præfert hæc lex male Annum 342. l. 40. de Decur. Dat. Rau.

A. D. 355. Arbitrione & Lolliano Coss. l. 8. Cod. Iust. ubi caule fiscales. Dat. Sirmii. l. 2. de erog. milit. ann. Dignitatis titulus omisſus hac leg. Agitur hac leg. de Africa l. 43. de Decurionibus. Data Mediolani. l. 2. de Iurisdictione. Dat. Mediolani. l. 1. de Legatis. Dat. Mediolan. Agitur hac leg. de Pro-

de Prouinciis Africanis. l. 8. de exactionibus. Acc. Karthag.

A. D. 356. vel 357. l. 5. de diuersis rescriptis. Data Medioli.

A. D. 357. l. 8. de extraordinariis. Dat. Medioli. l. 2. de Curiosis. Dat. Medioli. l. 5. de Actuariis. Dat. Romæ. l. 8. de cursu publico. Data Medioli. l. 3. de Iurisdictione. Dat. & Accepta loco non addito. l. 1. de Iustrali collatione. Acc. Romæ. l. 9. de cursu publico. Dat. Medioli. l. 3. de erog. milit. ann. Dat. Sirmio. l. 27. de appellationibus. Dat. Sirmii. Agitur hac lege, de Sardinia, Sicilia, Campania, Calabria, Bruttis, Piceno, Emilia, Venetia & cæteris, de- que P. V.

A. D. 358. l. 4. de bonis proscriptorum. Dat. Sirmii. Acc. l. 2. de murilegibus. Dat. Medioli. l. 6. de cohortalibus. Data Epistola PP. cui hæc sacra fuerat antelata. l. 6. de maleficiis. Dat. Arimini. l. 7. de diu. offic. Dat. Med.

A. D. 359. l. 9. de extraordinariis. PP. Romæ. Agitur hac leg. de Africa, Italiae Urbicariis regionibus & Sicilia. l. 28. de appellationib. Dat. Singiduno. Acc. Romæ.

A. D. 360. l. 15. de Episcopis. Data epistola Medioli. Agitur hac lege de Synodo Sirmiensi. item de Italia, Hispania & Africa. l. 2. de Iustrali conlat. Acc. Karthag.

A. D. 361. l. 7. de cohortalibus: l. 49. de Decurionibus: l. 4. Cod. Iust. de Episcopis. Dat. IV. Kal. Septemb. De Tauro hoc P. P. per Italiam Ammianus Marcellinus, lib. 21. cap. 6. 9. lib. 22. cap. 3. & Iulianus Orat. ad S. P. Q. Athen. pag. 524. siu. 286. Edit. Spanhem. Sulpitius Seuerus lib. 2. sacra historia cap. 41. alique, in historia Synodi Arimienensis: a Iuliano in exilium actus Vercellas, eodem An. 361. quo ipse Consul cum Florentio prodiit. Ammianus lib. 22. c. 3. Acta super eo (Tauro) gesta, non sine magno legebantur honore, cum id voluminis publici contineret exordium: Consulatu Tauri & Florentii, indulto sub præconibus Tauro. Adde Pagium in Critic. b. a. & Relandi Fastos.

TAURVS sub Theodosio Iuniore Comes R. P. A. D. 416. l. 12. de Palatinis S. L. Constantinop. Consul A. D. 428. cum Felice. Vide Chronologiam. PP. Anno D. 433. l. 16. de indulgent. debitorum: l. 17. seu ultim. de numerariis: l. 9. Cod. Iust. de adfessoribus domesticis, &c. Dat. Constantinop. Iungendæ autem hæc leges: omissa dignitas in huius legis inscriptione.

PP. & Patricius A. D. 434. l. 15. de indulgent. debitor. Dat. Constantinop. l. unic. de bonis Clericorum. Isidorus ei successit in PP. Orientis, Isidoro Florentius.

Ad hunc Taurum Patricium extat Theodoretii epistola 88. ubi etiam ait eum, τὰς μεγίστας κεκοσμηκότα ἀρχὰς, καὶ τὰς υπερτάτας εἰληθότα τιμὰς: ornasse maximas potestates, & supremos accepisse honores, item tribuit ei μεγαλοφύαν, magnificentiam; tandem, τῶν ἀρχιωματῶν τὸ ὄψος, καὶ τὸ τῶν νομίμων πρωτεύειν, omnium dignitatum apicem, & quod inter iustos equosque principatu obtineat. Ad eundem extat Isidori Pelusiotæ lib. 3. epist. 365. ubi eum vocat, ἀρχικῆς ἀξίης ἀνευδύνατον βασιανῆς ἡθίον, virtutis illius, quæ a præfecto requiritur, perissimum examen, & lib. 5. ep. 40. ἀρχινοίας τέμενον, sagacissimum virum.

TAVTOMEDES, sub Valentiniano Sen. Dux Daciæ Ripensis A. D. 364. l. 13. de operibus publicis. Dat. Med. vide Teutomeres: cui inferibitur Libanii Epistola 1287. Forte idem Teutomeres, qui Protector Domesticus fuit Constantii, teste Ammiano Marcellino lib. 15. c. 3. & Francus, ut iam quoque con-

Tom. VI. Pars. II.

iecit Vales. de gestis veterum Franc. lib. 1. p. 44. & ad Ammian. l. c.

TERENTIVS sub Valentiniano Sen. Corrector Tusciae A. D. 364. l. 4. de Iurisdictione. Dat. Med. l. 61. de Decurion. Agitur hac leg. de Vrbe Vulturnensium. A. D. 365. l. 65. de Decurionib. Dat. Medioli. Terentii huius Correctoris Tusciae meminit Animanus Marcellinus lib. 27. c. 3.

TERENTIVS sub Theodosio Magno Episcopus Scythiæ. A. D. 381. lex 3. de fide Catholica. Data Heracleæ.

TERTULLIANVS sub Constantino Magno P. V. Comes diocæseos Asianæ. A. D. 330. lex 1. finium regundorum.

TERTVLLVS sub Constantino Magno Proconsul Africae. A. D. 326. l. 3. de falsa moneta. In huius legis inscriptione male expressum P. V. Africa, pro P. C. Afric. An hic Tertullus idem est cum eo, qui postea sub Constante Vicarius Urbis Romæ fuit Anno D. 340. de quo Notitia vetus Præfectorum Urbis: mox & P. V. sub Constantio: cuius meminit Marcellinus, libro 19. cap. 20. & lib. 21. c. 10?

THALASSIVS sub Constantio PP. A. D. 357. l. 7. de Iudeis. Data Medioli. Huius Thalassii PP. Antiochiæ præsentis sub Gallo C. & sic PP. Orientis, meminit Ammianus Marcellinus, lib. 14. c. 1. & 7. ubi eum arrogantis ingenii vocat, meminit & in causa Photini Epiphanius heresi 71. & scribit Synodo Sirmiensi & disputationi Basilii interfuisse, vna cum Datiano, Cereale & Tauro. De eius apud Constantium auctoritate & gratia Zolimus lib. 2. cap. 43. in rebus Magnentii. Hic antea Comes fuerat, teste Athanasio ad solitariam vitam agen. pag. 637. Edit. Commelin. Idem a Constantio ad Constantem fratrem missus Porcutionem, eodem Athanasio teste, Apol. ad Constantium. Ad eundem extant quatuor Libanii epistolæ in Codice Vaticano lib. 2. epist. 291. lib. 3. epist. 67. 77. lib. 5. epist. 213. in Regio epist. 378. & 847. Consule Indicem Epist. Edit. Wolff.

THALASSIVS sub Gratiano & Valentiniano Iuniore Proconsul Africae. A. D. 378. l. 57. de appellationib. l. 23. quorum appellationes. Dat. Treuer. l. 24. d. tit. l. 25. d. tit. Dat. Trêu. Thalassius hic, quem cum superiori nonnulli perperam confundunt, Aufonii gener fuit. De cuius Proconsulatu Aufonius focer, in Epicedio patris, sub persona patris sui, v. 45.

Huius & ego natum & generum Proconsule vidi, Et in Protreptico ad Nepotem, v. 43.

Et cui

Proconsul genitor, Præfectus auunculus instant. De hoc vide & Symmachum lib. 1. epist. 19. & lib. 5. epist. 58. Integro veronimine Euronius Thalassius vocabatur.

THALASSIVS, sub Theodosio Iun. Comes R. P. A. D. 430. l. ultim. de petitionibus. Dat. Constantinop. Hic Thalassius postea PP. fuit: teste Socrate in fin. hist. eccles. & quidem per Illyricum, ut docet lex 7. Cod. Iustin. de aduocat. diuers. Iudiciorum.

THEMISTIVS sub Constantio Philosophus. Fit eius mentio in Constantii leg. Anno D. 361. l. 12. de Prætoribus: ubi ait, eius scientiam dignitatem augere: eidemque ius tribuit Senatui & Senatusconsulto celebrando interesse. Ad hunc Themistium Philosophum, qui & Præfectus Urbis Constantinopolitanz fuit, extant duæ Gregorii Nazianzeni epistolæ 139. & 140. plures item Libanii, quas vide in Indice Edit. Wolff.

THEODORVS sub Constantio P. V. Præfex Arabiæ. A. D. 346. l. 4. de pænis. Consularis Syriæ Coeles A. D. 347. l. 8. quorum appellationes. Alius ab hoc

Z

hoc Theodorus Consularis Syriae, ad quem extat Chrysostomi *epistola* inter Frontonianas 139. De Theodoro Consulari Syriae Libanius *de vita sua*, pag. 69. Edit. Morell. & ad quem proculdubio extant plures eiusdem *Epistola* in Codice Vaticano & Regio. Vide *Indicem Edit. Wolff.*

THEODORVS sub Gratiano & Valentiniano Comes R. P. A. D. 380. l. 12. *de extraordinariis muneribus*. Data Treueris. Agitur hac lege de Suburbicariis partibus. Hanc Comitum R. P. Theodori indicat simul & describit Claudianus Panegyrico in eius Consulatam a vers. 38.

Hinc sacra mandantur opes, &c.

Sub Honorio fuit PP. bis, ut docet Claudianus (Galliarum primo) A. D. 395. l. 140. 148. *de Decurionibus*. Data Mediolani. Memorat hanc Theodori Praefecturam Praetorianam Galliarum simulque eam describit Claudianus in Cos. huius Theodori a v. 47. Sic cum clara diu. &c. In hac P. Praetoriana Galliarum successit Theodoro Vincentius, vide Symmachum *epistola* 23. lib. 9. P. Italiae postea, quo tempore Vincentius PP. Galliarum erat: hanc memorat & describit, & laudat Claudianus v. 197.

Sic fatus, tradente Dea, &c.

A. D. 397. l. 21. *de extraordinariis*. Agitur de Episcopo Urbis Romae l. 30. *de Episcopis*: l. 22. *de extraordinariis*. Dat. Mediolani. l. 13. *de tyrionibus*. Dat. Patavi. Agitur hac lege de Amplissimi Ordinis petitione.

A. D. 398. Honorio A. IV. & Eutychiano Cos. l. 37. *de operibus publicis*: l. 157. *de Decurionibus*: l. 1. *de pretio panis Ostiensis*: l. 4. *de Canone frum*. Urbis Romae: l. 20. *de Pistoribus*: l. 31. *de Episcopis*. Agitur hac lege de Iudicibus Africanis, & de Comitibus Africae. l. 11. *de Iurisdictione*: l. 1. *Cod. Iustin. de statuis*.

A. D. 399. l. 58. *de appellationibus*: l. 12. *de Agentibus in rebus*. Hanc eius geminam Praefecturam Praetorianam memorat & describit Claudianus Panegyrico in eius Consul. v. 22.

ipsa hac Amplissima Sedes

Orantem stupuit. BIS LAUDATVRA
RENTMEM.

Item v. 12.

*eadem rursus complexa potestas
Euehit & reducem notis imponit habenis.*

Et v. 144.

*Sed meritis tantum redeunt, actusque priores
Commendat repetitus bonos, virtusque reducit.*
Aperte quoque eum indicat Symmachus lib. 9. ep. 23. ad eundem eiusdem Symmachi 13. *epistola* extant lib. 5. ab *epist.* 4. Consul autem Anno D. 399. in cuius Consulatam extat Claudiani Panegyricus, uti quoque meminit Symmachus lib. 5. *epist.* 5. 6. 10. 11. Vid. Pagium in *Critic. ad Annal. Baron. an. cit. Relandi Fastos, Chronologiam, & Rubenii dissertat. de vita Fl. Mallii Theodori.*

THEODORVS sub Honorio PP. A. D. 408. l. 4. *de indulgent. debitorum*. Dat. Mediolani. Agitur hac leg. de Italia l. 20. *de panis*: l. 20. *de bonis proscriptor.* Data Mediolani. l. 21. *dicto tit.* Agitur his legibus de Stilichone, eiusque satellitibus & de Vrbe Roma. l. 4. *de testimoniali*. Dat. Rauennae. Agitur hac lege de Vrbe sacratissima l. 22. *de bonis proscriptorum*. Dat. Rauennae. Agitur hac lege de Stilichone eiusque filio Eucherio. l. 7. *de officio Rectoris Prouincia*: l. 16. *Cod. Iust. si certum pet.*

PP. II. A. D. 408. l. 45. *de haereticis*. Dat. Rau. V. Kal. Decemb.

PP. A. D. 408. l. 39. *de Episcopis*. Dat. Rauennae. Kal. Decemb. l. 1. *de litorum & itiner. custod.* Dat. Rauennae. Agitur hac leg. de Stilichone. l. 25. *de petitionibus*. Dat. Rau. IV. Id. Decembr. Agitur hac

leg. de Illyrici partibus: & Illyricum Oriensque opponuntur Imperii parti, cui Honorius praerat. l. *ultim. de postliminio*. Dat. Rau. l. 8. *Cod. Iust. de Episcop. aud.*

A. D. 409. l. vnica. *si nuptia ex rescripto pet.* Data Rauennae.

PP. II. A. D. 409. l. 46. *de haereticis*. Agitur hac lege de Donatistis. Dat. Rauennae.

PP. Sine die & Cos. l. 3. *Cod. Iust. de commerciis*: l. 20. *Cod. eod. de nuptiis*. Theodori huius PP. meminit Zosimus, lib. 5. c. 44. in Anni 409. gestis: ubi & Praefectura eum deiectum, eique Caecilianum successum scribit.

THEODORVS sub Theodosio M. Defensor A. D. 385. l. 4. *Cod. Iust. de defensoribus ciuit.* Constantinop.

THEODORVS sub Theodosio Iun. Melloproximus, ut videtur Scenii libellorum. Huius fit mentio Anno D. 416. l. 17. *de proximis*. Dat. Constantinop.

THEODOSIVS (Theodosii Magni Imp. pater) Magister Equitum sub Valentiniano & Valente Anno A. D. 365. l. vnica. *de Nuptiis Gentilium*. Referam potius hanc legem ad Annum 370. vel 373. Huic eidem vindico legem 1. *Cod. Iust. quae res exportari*, quae Theodorum Magistrum militum praefert.

Hic Theodosii M. pater est, Arcadii & Honorii auius, cuius Ducis vel Comitibus multa & egregia mentio apud Am. Marcell. lib. 27. 28. 29. Ambrosium de *fun. Theod.* Symmachum lib. 10. *epist.* 1. Eundemque pluribus commendat Pacatus Panegyrico ad Theodosium filium eius. De hoc V. Claudianum, in III. Honorii Cos. Zosimum lib. 4. Orosium lib. 5. cap. 33. Hieronymum *Chronico*, & alios nominatum. Degessit in Britannia antequam Magister Equitum esset A. 367. 368. 369. agit Marcellinus lib. 27. cap. 8. & lib. 28. cap. 3. Perstringit & Claudianus in III. Honorii Cos. v. 53. &c. & in IV. Cos. v. 24. seq. mox Magister equitum factus Anno D. 370. in locum Valentis Iouiani, teste Marcellino lib. 28. cap. 3. Eius itaque iam Magistri Equitum gesta Anno 370. in Rhetia aduersus Alamannos, memorat idem lib. 28. cap. 5. Anno 371. in Africa, lib. 28. cap. 6. & Anno 373. rursus in Africa, lib. 29. cap. 5. Perstringit & Claudianus d. loco: & in IV. Cos. Honor. & de bello Gildoni. a v. 330. De eius in Africa caede (Anno ut coniiicitur 376.) Hieronymus in *Chronico*, Orosius lib. 7. cap. 33. vide & Ambrosium in *fun. Theod.* & Pagium in *Critic. ad Annales Baron. an. D. 373. n. 5.*

THEODOSIVS M. Imp. eiusque Consulat. Vide *Chron. bistor. & Chronologiam.*

THEODOSIVS Iun. Imp. eiusque Consulat. Vid. *Chron. bist. & Chronolog.*

THEODOSIVS sub Valentiniano III. Primicerius Notariorum Anno A. D. 426. in subscriptione l. 14. *de Senatoribus & glebalis conlatione*. Per hunc ea lex in Senatu recitata dicitur: quae data est ad Senatum V. R.

THEODOSIVS PP. A. D. 430. l. *ultim. de susceptoribus*. Dat. Rau. Agitur hac leg. de Byzacena & de Proconsulari Prouincia.

THEODORVS sub Theodosio Magno Magister Officiorum A. D. 393. l. 4. *de metatis*. Dat. Constantinop. A. D. 394. l. 14. *de re militari*. Dat. Constantinop. P. V. A. D. 395. l. 5. *de Principibus Agentium*. Dat. Constant.

THEODORVS sub Theodosio Iuniore, Comes Aegypti A. D. 435. l. 8. *de Principibus Agentium in rebus*. Forte hic est Theodorus Augustalius, ad quem Isidorus Pelusiota *epist.* scribit 462. lib. 5. & lib. 3. *epist.* 50.

THEOPHILVS sub Arcadio Vicarius Aeg. A. D. 398. l. 16. *de re militari.*

THEO-

THEOPHILVS sub Arcadio Episcopus Alexandrinus A. D. 404. *l. vltim. de his, qui super relig.* Eius fit mentio apud Eunapium *in vit. Edeffi pag. 76. Edit. Commelin.*

THEOPHILVS sub Theodosio Iuniore P. V. A. D. 425. *l. vnic. de Professuribus, qui in Vrbe Constant.* Dat. Constantinoop. A. D. 426. *l. 22. de diuersis officiis.* Dat. Nicomediz. Agitur hac leg. de regionibus Urbis Const.

THEOPHILVS sub Theodosio Iuniore Grammaticus Latinus Sophista Constantinop. Fit eius mentio Anno D. 425. *l. vn. de Professor. qui in Vrbe Const.*

TIBERIANVS sub Constantino Magno Comes per Africam A. D. 326. Constantino A. VII. & Constantino Caf. Coss. *l. 1. quemadm. mun. ciuilia A. D. 327.* Constantino Caf. V. & Maximo Coss. *l. 15. de Decurionib.* PP. Karthag. In hac leg. dicitur *Annius Tiberianus Com.* non addito dioceseos nomine.

TIBERIANVS sub Constantino Magno Vicarius Hispaniarum A. D. 336. Nepotiano & Facundo Coss. *l. 5. de sponsalib.* Acc. Hispani. Propraefectus igitur hic Galliarum per Hispanias fuit. At Hieronymus in Chronico Anno 337. id est, hoc ipso Anno, eum Praefectum Praetorio Galliarum perperam facere videtur. In Cod. Iust. extat quoque Anno D. 332. *l. 6. de seruis fugitiuis* ad Tiberianum Comitem Hispaniarum. Tiberiani denique fit mentio in Valentiniani Iunioris *l. 1. Cod. Iust. de fundis limitrophis.* A. D. 385. vbi dignitas eius non memoratur. Accursius & Gujaci Præfectum Praetorio fuisse coniciunt. Quidam nuper male Magistrum militum, mox Proconsulem Hispaniae facit. Inscriptio vetus in Hispania referente Ambrosio Morales, *lib. 10. bist. Hisp. c. 44.*

EX. OFFICINA
HOMONI, VTE
RE. FELIX, VAS
CONI. IN

X

PRO. C. TIBERIA
NO. FACTVM
EST. HORREVM
D. N. VALENTI
NIANO. AVG.
TER. ET. EVTRO
PIO. V. C. CONS
SCRIB. ELEFANTO.

Procul dubio hic idem, qui postea P. V. fuit: cuius meminit Vopiscus initio *vite Aureliani*, quem Iunium Tiberianum vocat. Vide. quæ scripsi in Comment. *ad d. leg. 5. de sponsal.* Tiberianus enim Comes cum Vicario Hispan. idem esse videtur.

TIMASIVS sub Theodosio Magno Comes & Magister Equitum A. D. 386. *l. 5. de sentent. ex periculo.* Dat. Constantinop. Timasii huius Magistri militum meminit Ambrosius *lib. 10. epist. 89.* vbi Magistrum equitum & peditum vocat. Tunc *Timasius Magister equitum & peditum cepit aduersus Monachos esse vehementior.* Adhuc extant quatuor Symmachi epistolæ *lib. 3. epist. 70.* (qua Castrensis curas ei adscribit) 71. 72. qua Felicem ei commendat probabilem, exercitationem militiæ, eius vt considerationem habeat. 73. qua & *epist. 70. 72.* militare eius officium indicat. De eo Zosimus *lib. 4. cap. 49.* in gestis A. 389. eumque Peditum Magistrum vocat *lib. 4. cap. 51. 57. & lib. 5. cap. 8. 9.* De eodem & Philostorgius *lib. 10. c. 8.* De eius exitu & exitio Zo-

simus *d. lib. 5. cap. 9.* Asterius *homilia in festum Calend. in sin. Sozomenus lib. 8. c. 7.* Hieronymus in *Epistaphio Nepotiani Tom. 1. Oper. pag. 15. Edit. Francf.* vide & Suidam duobus locis in *V. παύσια* & in *V. Τιμαρίῳ*. Consul cum Promoto Anno D. 389. Vid. Pagium in *Critica. b. a. Relandi Fastos & Chronologiam.* Adde obseruationem Valefii ad *Sozomen. lib. 8. cap. 7.*

TIMOTHEVS sub Theodosio Magno Episcopus Alexandrinus. Fit eius mentio Anno D. 381. *l. 3. de fide Catholica.*

TITIANVS sub Constantino Magno sine dignitate A. D. 316. *l. 2. de cursu publico.*

TITIANVS sub Constante P. V. A. D. 340. *l. 1. de sepulchro viol.* Dat. Med. VII. Kal. Iul. vbi male Tatianus audit.

Titianus hic P. V. fuit Anno D. 339. & A. D. 340. v. Noritiam veterem Praefectorum. Vbi integro nomine *Fabius Titianus* vocatur. Et in veteribus inscriptionibus Komæ apud Gruterum CXCHL 4. 7. 8. & CCCCVII. 8. TI. FABIVS. TITIANVS. Sine dignitate A. D. 343. *l. 36. de Decurionib.* Dat. pro Acc. forte Triueris.

PP. A. D. 349. *l. 3. de re milit.* De hoc Titiano PP. Galliarum Hieronymus *Chronico*, Anno Constantis 8. id est, Anno 344. Hic postea Magnentii partes secutus est. Sub eodem P. V. fuit A. D. 350. 351. vt testatur Vetus Notitia Praefectorum Urbis. Ab eodem ad Constantium legatus missus fuit, auctor Zosimus *lib. 2. cap. 44.* vbi vocatur *ἄνθρωπος τῶν ἀπὸ τῆς Ρώμης συγκαταβέβηκας*, vir ordinis Senatorii Romæ.

TITIANVS sub Valente Comes S. L. A. D. 377. *l. 14. de diuersis officiis.* Dat. Antiochiæ. Vid. not. c. ad h. leg.

TITIANVS sub Valentiniano Iun. Vicarius Africae. A. D. 380. *l. 17. de Pistorib.* Dat. Trin. Hic est *Celsinus Titianus*, ad quem extant Symmachi *epist. 13. lib. 1.* ab *epist. 56.* qui eum Vicarium Africae fuisse aperte indicat, *epist. 57. 58. 59. 62. 63. 64. 67. 68.* ac nominatim Nimidia Consulare sub eo fuisse *epist. 63.* & Mauritaniam Casaream *epist. 58* vbi etiam meminit Clementis Episcopi Casarienses. Idem *epist. 59.* curam Annonæ Urbicæ ex Africa Romam subuehendæ, ei incubuisse significat, quod etiam optime responderi *l. 17. de Pistorib.* De eodem accipio & Symmachi *epist. 84. lib. 2. & lib. 8. epist. 67.* Eundem Paganum fuisse ostendit *epist. 58. & 62. 65. 67.*

TORIABANDVS sub Valentiniano, Gratiano & Theodosio Dux Mesopotamiæ, sine die & Consule *l. 2. Cod. Iust. qua res venire.* Forte Hario-baudes: Nam alii Codices habent *Cariobandi*, de quo Marcellinus sub Constantio A. 359. *lib. 18. cap. 2.*

TRIFOLIUS Comes S. L. sub Theodosio Magno A. D. 384. *l. 7. de Palatinis S. L. l. 14. de murilegulis.* Dat. Heracleæ A. D. 385. *l. 8. & 9. de Palatinis S. L.* Dat. Constantinop. PP. sub Valentiniano Iun. A. D. 388. *l. 15. de heret.* Dat. Stobis. *l. 6. 7. de infirm. his, qua sub tyr.* Dat. Aquil. A. D. 389. *l. 3. de decuriis Urbis Romæ.* Dat. Med. Agitur hac leg. de Vrbe Roma. Fuit igitur PP. Italiae. Hic Trifolius ex Comite S. L. sub Theodosio Magno, sub Valentiniano Iun. PP. Italiae fuit, vide quæ dico ad *l. 15. de heret.*

TRIGETIVS sub Honorio Comes R. P. A. D. 423. *l. 4. de collat. donatar.* PP. in foro Traiani. *Papianus lib. Responsuram tit. 1. §. vlt.* habet *Strategio*, male. Trigetti cui idem meminit quoque Symmachus *lib. 1. epist. 38.* Et Paulus Diaconus Trig-tii, in *Theodosio Iun. lib. 14. bist. miscell. pag. 94. Tom. 1. Script. Rer. Ital.* qui Vandalis Afri-

cæ portionem dedit ad inhabitandum pace magis necessaria, quam vili. Sed & Augustinus *lib. de vita beata* Trigetii sæpe meminit, quem suum ciuem & discipulum vocat. Omitto posteriora.

TROILVS (*Troinus* editum) sub Arcadio Comes S. L. A. D. 401. *l. 11. de Senatoribus & glebalicol. lat.* PP. Med. Synecii ad hunc Troilum sunt *epist. 26. 73. 91. 112. 118. 123.* de eodem agit & *epist. 47.* Male porro in *d. l. 11.* editum *Troino*. De Troilo Sophista sub Theodosio Iun. v. Socratem *lib. 7. c. 1.*

TUSCIANVS sub Theodosio Magno Comes Orientis A. D. 381. *l. 26. de Episcopis.* Dat. Constantinop. Meminit Tusciani, quocum familiariter vixit Iulianus, Eunapius in *Iuliano pag. 120. 127. Edit. Commelin.* Sed hic alius.

V

VALENS Imperator, & Consulatus eius. Vid. *Chron. hystor. Chronologiam, & Fastos* Relandi.

VALENS sub Honorio Comes Domesticorum A. D. 408. *l. 42. de hæret.* Dat. Rau. An is Valens, de quo Zosimus in gestis Anni 409. *lib. 5. cap. 45. & lib. 6. c. 7.*

VALENTINIANVS Senior, Imperator, eiusque Consulatus, Vid. *Chron. hyst. Chronolog. Pagi in Critic. & Reland. Fast.*

VALENTINIANVS Iunior, Imperator, eiusque Consulatus. Vid. *cit.*

VALENTINIANVS III. Imperator, Constantii Imperatoris & Placidie filius. Vid. *cit.*

VALENTINVS sub Constantino Magno Consularis Numidie A. D. 330. *l. 7. de Episcopis.*

VALENTINVS sub Valentiniano Sen. Consularis Piceni A. D. 365. *de exhibendis reis: l. 4. quibus equorum usus.* Dat. Med. *l. 5. de pactis: l. 17. de operib. publ.* Meminit & Ammianus Marcellinus sub Constantio *lib. 18. cap. 4.* in gestis Anni 359. Valentini Tribuni Protectorum, mox Ducis in Illyrico: vt & sub Valentiniano *lib. 28. cap. 3.* Valentini Pannonii exulis in Britannia res nouas molientis, Kalendarium quoque vetus Romanum, quod Henuagius primus edidit, sub Constantio ferme scriptum, *Valentino* cuidam inscribitur.

VALERIANVS sub Constantino Magno sine dignitate A. D. 317. *l. 4. Cod. Iust. de seruis fugitiuis.*

VALERIANVS (al. Valentinianus) sub Constantino Magno agens Vicariam Præfecturam A. D. 330. *l. 3. de sponsalibus.* Valerius quidam Vicarius Africæ, ad quem Constantinus Magnus literas dedit, de exilio Donatistarum soluto & eorum furore Deo vindici mittendo, apud Augustinum *post. collat. cap. 33.*

PATERNVS VALERIANVS sub Constantino Magno sine dignitate, sine die & Consule *l. 1. de Persecutissimatus dignitate.* Hic idem videtur cum Valeriano agente vicariam Præfecturam an. 330. Vide quæ dixi in *Commentar. ad leg. cit.*

VALERIANVS sub Valentiniano Sen. Vicarius Hispaniarum A. D. 365. *l. 2. de offic. Rector. Prou. Prælati Veronæ. l. 4. de custodia reorum.* Prælati literis V. C. Vicarii Veronæ.

VALERIANVS sub Valentiniano Seniore P. V. A. D. 336. *l. 9. de accusationib.* Dat. Remis. Vbino-tanda illa *Sedis Tue.*

VALERIANVS sub Gratiano & Valentiniano Iunior P. V. A. D. 381. *l. 5. de honorariis codicillis.* Dat. Medioli. *l. 2. de Primiceriis.* *l. 2. de proximis.* Dat. Med. Iungendæ sunt inter se hæc leges. In *bus legis* inscriptione omiſſa dignitas. *l. 2. de Equis Curulib.* Dat. Aquil. Agitur *has leg.* de Campanorum populo, & de factionibus in Vrbe vene-

rabili. *l. 6. de scenicit.* Agitur *hac lege* de Vrbe Roma: Dat. Treu. *l. 7. dicto tit. l. 8. eod. tit.* Dat. Aquileiæ. Valeriani V. C. Senatoris præcellæ potestatis, seu potissimæ dignitatis, Anno 384. meminit Symmachus *lib. 10. epist. 44.* cui lar in Epiro erat.

VALERIVS sub Theodosio Magno Comes S. L. A. D. 386. *l. 11. de Palatinis S. L.* in subscriptione Legis.

VALERIVS sub Theodosio Iun. Inspector cum Theodoro & Arfacio. Meminit Theodosius Iun. Anno D. 415. *l. 6. de patrociniis vicorum.*

VALERIVS sub Theodosio Iun. Comes R. P. A. D. 425. *l. 32. de petitionib.* Sine die & Coss. *l. ult. Cod. Iust. de agricolis & mancip. dom.*

Comes S. L. A. D. 427. *l. 17. de murilegulis.* Magister Officiorum & Ex-Consule ordinario, A. D. 435. *l. ultim. de Princip. Agent. l. ult. de metatist.* Dat. Constantinop. Ad Valerium Virum Illustrem Comitem extat Augustini Epistola. De eo & *lib. adu. Iulianum:* item eiusdem libri duo de Nuptiis: vbi v. initum *lib. 2.* GOTHOFRED. Hic Valerius Consul prodiit cum Aetio A. D. 432. in Oriente, vbi Magister Officiorum fuit, & Nestorianæ factioni fauit, vt liquet ex epistola Ioannis Antiocheni ad eum data, ideoque diuersus est a Valerio Comite, S. Augustini amico, licet vtrumque Gothofredus & Em. Cardinalis Norisius *lib. 2. hyst. Pelagianæ c. 15.* inter se confundant. Ex legibus enim, quas laudant, satis patet, Valerium hoc anno Consulem gessisse dignitates varias in Oriente, eo tempore, quo Valerius, amicus S. Augustini, agebat in aula Honorii Imperatoris. Consule Pagium in *Critic. ad Annal. Baron. an. 432.* Relandum in *Fastis, & Chronologiam.*

VARANES Consul sub Theodosio Iun. A. D. 410. Annus quoque proximus 411. ita notatus *PC.* *Varanis.* Hic anno 407. *σατυραγος* erat cum Arfacio, vt testatur Chronicon Alexandrinum. Ad Varanem extat Libanii *Epistola 1024. Edit. Wolff.* Vide Pagium in *Critic. ad an. 410. & Relandi Fastos.*

VARVS sub Honorio V. C. Vicarius Vrbs Romæ A. D. 398. in subscriptione *l. 25. de annonæ & tributis.* Hic Varus omnino videtur, ad quem extat Symmachi *epist. 16. Auluarii:* vbi agit de Apulia & Campania, atque Varum Prouincialium aduersis mederi, salutaremque manum laborantibus porrigere, eundemque hortatur, vt iter ad *Campaniam* celeriter promoueat, & vt Apulis subueniat, a quibus iumenta poscebantur: Porro *Campania & Apulia* inter alias Prouincias sub dispositione Vicarii Vrbs Romæ fuisse, vt docet *Notitia Imperii.*

VENANTIVS sub Honorio Comes R. P. A. D. 422. *l. 13. de indulg. debitor.* PP. A. D. 423. *l. 2. de decurion. & silent.* Dat. Rau.

VERINVS sub Constantino Magno dignitatis titulus omiſſus A. D. 314. *l. 1. de Curatorib. Kalendarii.* PP. Kal. Febr. *Hac leg.* integro nomine *Locrius Verinus* vocatur. Verini huius Vicarii Præfectorum per Africam, quo tempore Ælianus erat Proconsul Africæ (Anno 314.) meminit Constantinus *epist. ad Probianum P. C.* Africæ apud Augustinum *epist. 68. siu. 88. num. 4. p. 214. Edit. Benedictin.* Dignitatis titulus omiſſus A. D. 319. *l. 1. de falsa moneta: l. 1. de inoffic. testam.* *Hac leg.* integro nomine *Lucius Verinus.* Sed addita dignitate, dicitur Vicarius Africæ *l. unic. de paricidiis.* Data A. D. 318. Acc. Karthag. A. 329. *l. 1. de famosis libellis.* PP. Kart. Eiusdem Constantini ad Valerium Verinum Vicarium Africæ *episto-*

12. seu Indulgentia pro Donatistis ab exilio relaxandis Crispo II. & Constantino II. Coss. III. Nonas Maias, memoratur. In Collatione Karthag. die 3. c. 549. *Tom. I. Concil. Harduin. pag. 1143.* ab Augustino in breuiculo collationis diei 3. circa fin. & post collat. cap. 31. 33. & epist. 152. liu. 141. num. 8. 9. Edit. Benediclin. Vide quæ noto in Commentario ad cit. leg. 1. de famosis libellis. Sine dignitate. A. D. 324. l. 1. *de his, qui veniam etatis: l. 1. familie erseiscunda.* In his legibus supple P. V. Fuit scilicet Lucer, vel Lucius Verinus P. V. ab Idis Sept. Anno 323. toto Anno 324. ad Pridie Nonas Ianuar. vsque, Anno 325. vt testatur Vetus Notitia Præfectorum Vrbi, quam vid. in nostra *Notitia Dign.* A. D. 326. l. 2. *de suar. dignitate omilla.* Videtur subscriptio legis in mendo cubare. Consule ibi *not. b.* Porro de hoc *Verino* extat Symmachi Epigramma in *Auſuario Epist. I.*

VERONICIANVS Vicarius Asiæ sub Constantino Magno A. D. 334. l. 4. *de Numerariis.* Sub Constantino l. 2. *de his, qui administ.* A. D. 346. l. 6. *de extraord. mun.*

VERSENNIVS Fortunatus, vide *supra* Fortunatus.

VLIVS VERVS sub Constantino Magno Vicarius Italiæ, A. D. 321. l. 4. *de priuileg. eorum, qui in sacro Palatio.* PP. Id. Mart.

VETTIVS Rufinus, vide *supra* Rufinus.

VICTOR sub Constantino Magno A. D. 327. Rationalis Urbis Romæ, l. 14. *de appellat.*

VICTOR sub Valente Imp. Dux Ægypti. A. D. 364. l. 5. *de Legatis.* Agitur hac lege de Legatis Gentilium & Regulis.

VICTOR sub Valente Imper. Magister militum A. D. 364. l. 11. *de derogat. mil. ann.* Dat. Bona mansione. Hic Victor factus *σπαρτης*, a Iuliano, teste Zosimo lib. 3. cap. 11. inque ea dignitate retentus a Valentiniano, lib. 4. cap. 2. Ad hunc Victorem *σπαρτηδάτης* extat Basilii epist. 374. vt & Gregorii Nazianzeni epist. 133. 134. ubi diserte dignitatem seu officium eius militare designat. De eodem Ammianus Marcellinus, lib. 26. cap. 5. & lib. 27. cap. 5. Hunc vero Christianum & Orthodoxum fuisse Basilii testatur d. epist. 374. & Gregorius d. epist. 133. qua eum hortatur ad procurandam pacem Ecclesiæ.

Conſul cum Valentiniano NP. P. Anno D. 369. Errauit itaque Baronius, qui cum Onuphrio statuit, Victorem Consulem huius anni, esse *Aurelium Victorem* celebrem historicum. Vide Pagium in *Critic. h. a.* Relandum in *Fast.* & *Chronologiam.* Ad Victorem hunc *ἀποστράτης* extat Basilii epist. vlt. Ad Victorem quoque Libanii est *Epist. 1544.* Edit. Wolff. De Victore quoque nonnulla monet Harduinus ad *Themistii Orat. 9.*

VICTORINVS sub Constantino Magno Veteranus. Fit mentio Anno A. D. 320. l. 2. *de Veteranis.*

VICTORIVS sub Theodosio Magno Proconsul Asiæ A. D. 392. l. 125. *de Decurion. l. 8. de reparat. appellat.* A. D. 393. lib. 50. *de appellat. l. 4. de Cognitorib. l. 5. de reuocandis donat.* Iungendæ inter se. l. 4. *de constitut. Principum.* A. D. 394. l. 22. *de hæreticis.*

VICTVRVS sub Honorio Proconsul Africæ, A. D. 398. l. 3. *de Calumniatoribus.*

VINCENTIVS sub Honorio sine dignitate A. D. 395. l. 33. *de operibus publ.* Huius legis inscriptio sic habet, *Hæc Vincenti K. NB.* PP. Galliarum A. D. 397. l. 5. *Cod. Iust. de Iurisdic.* PP. A. D. 398. Honorio IV. & Eutychio Coss. l. 58. *de cursu.* Dat. Mediol. l. vnic. *de Burgariis.* Dat. Med. *Hæc leg.* fit mentio Hispaniarum. PP. Galliarum A. D. 399. Theodoro Coss. l. 26. *de annona & trib.* PP. A. D. 399. l. vnic. *de centurionib.* Dat. Med. A. D. 400. l. 6. *de metaris.* Dat. Med.

PP. Galliarum A. D. 400. Stilichone & Aureliano Coss. l. 10. *de desertorib. l. 1. 2. 3. de his, qui condit. propr. l. 1. utrum vi.* PP. sine die & Coss. l. 33. *Cod. Iust. de agricolis & censu.* PP. A. D. 400. l. 61. *de cursu.* Fit mentio hac leg. Macrobbii, qui Vicarius Hispaniarum erat, vt docet l. 15. *de Paganis.* Ad hunc Vincentium scriptæ extant tres Symmachi lib. 9. epistolæ 7. p. 23. in qua postrema docet, eum in Præfectura Prætoriana Galliarum Theodoro suffectum. Meminit eius & Seuerus Sulpicius x. *dialogo c. 25.* Consul cum Frauita Anno D. 401. Vide Pagium in *Critic. h. a.* Relandi *Fastos*, & *Chronolog.* De Vincentio multa legis apud Baronium in *Annal. an. 400. n. 19.*

VINDICIANVS sub Gratiano Vicarius A. D. 378. l. 9. *de metallis.* Agitur hac leg. de Præfectis Prætorio Galliarum & Italiæ, & de Sardinia. Sine dignitate A. D. 379. l. 12. *de Medicis.* Dat. Triuer. Comes Archiatrorum hic est: cuius epistola extat inter opera Medicorum. Vide *Commentar. ad d. l. 12.*

VITALIANVS sub Theodosio Iun. Dux Lybiæ A. D. 417. l. 16. *de numerariis.* Dat. Constantinop.

VITALIS sub Honorio Præfectus annonæ. A. D. 403. l. 21. *de Pistorib.* Dat. Rau.

VIVENTIVS sub Valentiniano Sen. P. V. A. D. 364. l. 7. *de Pistorib.* Dat. Altino. In hac leg. Symmachi P. V. nomen reponendum. A. D. 367. l. 11. *de pænis: l. 3. de indulgent. crim.* Dat. Rom. (yp. Remis.) Meminit huius Viuentii P. V. Ammianus Marcellinus, lib. 27. cap. 3. ubi tamen in MSS. optimis *Iuuentius* vocatur, pariter vt apud eundem lib. 26. cap. 4. cuius & Iuuentii P. V. sub Valentiniano meminit Symmachus lib. 10. epist. 43. ad filium eius Valentinianum Iun. Et ita hic in Codicibus Theod. reponendum censet Doctiss. Valeſius in notis ad Ammianum.

VIVENTIVS sub Valentiniano Sen. PP. Galliarum, A. D. 365. l. 4. *de censu.* PP. A. D. 365. l. 3. *de relationib.* Dat. Treu. PP. Galliarum A. D. 365. l. 5. *de tyronib.* Dat. Triberis. Referendæ sunt ad Annum 368. PP. A. D. 368. l. 30. *de cursu publico.* A. D. 369. l. 1. *ne opera a collator. l. 4. de officio Rector. Prou.* Dat. Treu. l. 10. *de diuers. offic.* Dat. Complati. PP. Galliarum A. D. 369. l. 1. *de fide & iure haſta.* Dat. Treu. Huius quoque nomen forte reponendum loco *Licinii* in l. 1. *Cod. Iust. de fundis limitr.* PP. A. D. 370. l. 6. *de censu.* Dat. Triu. A. D. 371. l. 75. *de Decurionib.* Dat. Treu. P. V. A. D. 371. l. 1. *de scenicis.* Dat. Triu. Reponendum hic PP. vt probò *not. c. ad b. l.*

VOLVSIVS, sub Constantino Magno A. D. 314. Volusiano & Aniano Coss. l. 1. *de nauicular. l. vnic. de ingenuis.* PP. Romæ. P. V. A. D. 315. l. 2. *quorum appellat.* PP. V. Kal. Mart. Rom. Hic Volusianus P. V. fuit a VI. Idus Decemb. Anno 313. toto Anno 314. & 315. ad XIII. Kal. Sept. vt docet auctor Notitiæ Præfectorum. Consul cum Anniano A. D. 314. Vide Pagium in *Critic. h. a.* & *Fastos* Relandi. Sine dignitate A. D. 321. l. 1. *de Medicis & Professor.* PP. (yp. P. V.) sine die & Cos. l. 2. *Cod. Iust. de dignitatib.*

VOLVSIVS sub Constantio Vicarius Urbis A. D. 355. Arbitrone & Lolliano Coss. l. 2. *de incestis nupt.* Dat. Rom. PP. A. D. 355. l. 2. *de his, qui per metum.* Dat. Mediol. l. 26. *de appellat. l. 12. quorum appellat.* In hac leg. fit mentio Præfecti Urbis & Proconsulis (Africæ scilicet.) P. V. A. D. 355. l. 6. *Cod. Iust. qui testam. fac. poss.* Dat. Med.

VOLVSIVS sub Valentiniano Sen. P. V. A. D. 364.

l. 1. de conditis in publ. horrea, forte Aproniano inscripta. Agitur *hac leg.* de Præfecto Urbis & de Præfecto annonæ. Dat. VI. Id. April.

A. D. 365. *l. 22. de cursu publico*. Prolata literis XII. Kalend. Mart. Rom. Accepta IV. Kal. April. Venerabili. Hac lege iubetur Volusianus cunctos iudices monere. *l. 18. de Prætoribus*. Sinceritas tua. Data IV. Kalendas Iul. *l. 67. de Decurionibus*. Data Mediolani III. Kalendar. Iul.

Vicarius Urbis A. D. 365. *l. 3. de calis collectorib.* Dat. Med. III. Id. Aug. Serenitas tua Parens Karissime & amantissime.

P. P. A. D. 365. *l. vnic. de secundo lapsu*. Dat. Mediol. III. Non. Sept.

P. V. sine die & Coss. *l. 1. Cod. Iust. de officio* P. V. Iungenda est hæc *l. 1. Cod. Iust. de apparit.* PF. ann. Item, *l. 1. de conditis*.

Mentio huius Volusiani P. V. in quinque veteribus inscriptionibus apud Gruterum XXVIII. 5. CI. 9. CCLXXXV. 6. CCCXXXVI. 1. 2. CCCLXXXVII. 5. Vbi Ceionius Rufus Volusianus integro nomine tempore Valentis Imp. nuncupatur. Iterum Præfectum V. fuisse docent quatuor inscriptiones. Puto fuisse primum P. V. A. 364. ante Symmachum, & iterum Anno 373. Valentiniano & Valente IV. Coss.

P. Prætorio Anno D. 365. *l. 1. Cod. de precibus Imp. offer.* vbi subscriptio habet Dat. Rom. XV. Kal. Octobr. Vide & inscriptionem apud laudatum Gruterum XXVIII. 5. *l. 2. de præscript.* 30. vel 40. ann. Dat. VIII. Kal. Aug. al. P. V. Agitur *hac leg.* de Præfectorum Prætorio sententiis. Est & alius Rufius Antonius Agrippinus Volusianus, Præfectus Urbis, in veteri inscriptione apud Gruterum, CLXXXIII. 10. vide quæ dixi not. b. ad *l. 22. de curs. publ.* & *l. 1. de condit. in publ. horr.*

VOLUSIANVS sub Valentiniano III.

PP. A. D. 428. *l. ult. de tyronib.* Dat. Rau. Fit mentio *hac leg.* Proconsularis Prouinciæ.

A. D. 429. *l. 35. de annona & trib.* Dat. Rau. *l. 32. de susceptorib.* Dat. Rau. *l. 4. Cod. Iust. de legib.* Dat. Rau.

Sine die & Coss. *l. 5. Cod. Iust. de executorib.* Extat adhuc Illustræ Volusianum Augustini Ep. 1. & 3. & retro ipsius Volusiani ad Augustinum epist. 2. Eiusdem meminit Augustinus epist. 5.

Sub Constantio Imp. Valentiniani III. patre idem Anno D. 421. fuit P. V. ad quem eo Anno existat Imp. illius edictum aduersus Pelagianos ac nominationem aduersus Cœlestinum, quod legitur apud Baronium *ad an. 420. initio*. De huius conuersione per Proclum Ep. Constantinop. Anno D. 434. vide Baronium ex Metaphr. 31. Ianuar. Photium *bibl. n. 53. pag. 43. Edit. Schotti*.

VRANIVS sub Constantio A. D. 339. *l. 5. de annona & trib.*

VRSA CIVS sub Honorio Comes R. P. A. D. 414. *l. 2. Cod. Iust. de officio Com. S. Pal. seu l. ultim. Cod. eod. de offic. Com. R. P. A. D. 416. l. 13. de Censorib.* A. D. 417. *l. ult. de locat. fund.* Dat. Rau.

VRSICINVS sub Valente Comes A. D. 364. Fit eius mentio in Valentis *l. 12. de erog. mil. ann.*

VRSICINVS sub Valentiniano Præfectus annonæ A. D. 372. *l. 14. de Pistorib.* Data Triu. De hoc accipiendus Marcellinus *lib. 28. c. 1.* quem & Vicarium Urbis Romæ post Maximinum fuisse indicat.

VRSICINVS sub Honorio Comes S. L. A. D. 405. *l. 19. de bonis proscriptor.* Dat. Rau. Agitur *hac leg.* de bonis Gildonis.

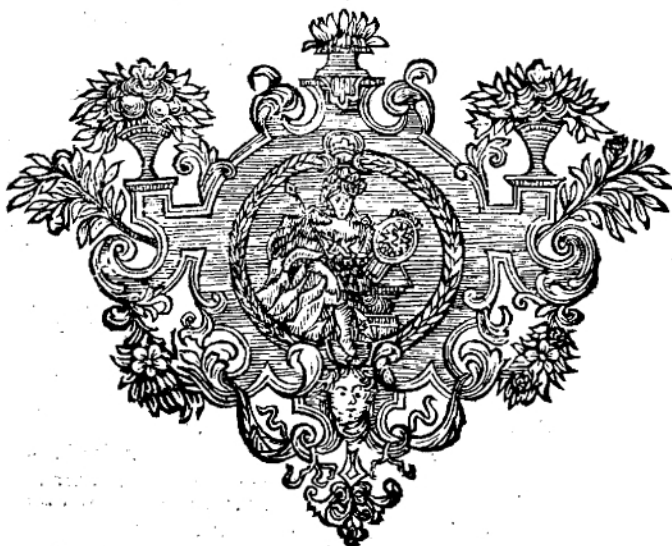
VRSVS, sub Constantino Magno Vicarius A. D. 314. *l. 1. de dilationib.* Dat. II. Non. Mart. *Vrsus* Rationalis Africæ in epist. Constantini Magni, quæ data Anno A. D. 313. ad Cæcilianum Ep. apud Eusebium *lib. 10. cap. 6.* Itaque hic reponendum ad *Vrsum* VI. CL. vide quæ ad eam *l. plura noto*. Sine dignitate A. D. 337. (Refero ad Annum 313.) *l. 5. Cod. Iust. vbi causæ fiscales*. Sub Constantio & Constante Consul cum Polemio A. D. 338. Vide Pagium in *Critic. & Fastos* Relandi.

VRSVS sub Theodosio Iun. P. V. A. D. 415. *l. 1. de decur. & silentiar.* A. D. 416. *l. 180. de Decurionib.* Dat. Constantinop. *l. 2. de frumento Urbis Const.* Vrsi huius P. V. meminit ter Anno 415. & 16. Chronicon Alexandr.

Z.

ZENOPHILVS Consul cum Dalmatio Anno Domini 333. Vide Pagium in *Critic. b. a. & Relandi Fastos*.

ZOSIMVS sub Valentiniano Præses nouæ Epiri. A. D. 373. *l. vnic. de fratoribus*. Data Avolloniæ (id est, reddita) *l. vnic. ne Præfectianus*. Data Mediolani.

TOPOGRAPHIA
THEODOSIANA
SIVE
ORBIS ROMANVS
EX
CODICE THEODOSIANO
DEPROMPTVS.

TOPOGRAPHIA CODICIS THEODOSIANI.

PARS PRIMA QVA CONTINENTVR

GENERALIA de Imperio Romano, eiusque Diuisione & Partibus.

I. IMPERIUM Romanum.

ORBS appellatione notatur: quo sensu Romanus orbis l. ultim. de fide Cathol. l. 5. de metallis.

Terrarum Orbis l. 5. de nauiculariis: omnis orbis terrarum l. 18. de hereticis. Totus orbis l. 6. in fin. de hereticis.

Orbis, & orbis terrarum, pro Imperio Romano: Ethicus Cosmogr. pag. 706. Edit. Gronov. Omnis orbis terrae intra annos 32. a diuersis peragratus est. Sic apud Græcos οὐρανός: vel illo D. Lucæ cap. 2. loco, ἀποπέλασθαι τῶσαν τῆς οὐρανός: unde & Occumenicis Conciliis nomen.

II. De Imperio Romano diuiso in Occidentale & Orientale: seu Geminos orbis: quomodo eos vocat Claudianus, idemque geminam aulam, geminos axes.)

Occidentales partes. l. 48. de heret. l. ult. de Iudæis. Occidit partes Nouella Theod. 2. Hesperia hæc sæpe Claudiano.

Oriens l. 1. de litorum & itin. custod.

Partes Orientis l. 158. de Decurion. Ita Theodosius Magnus l. 2. de fide Cathol. intelligendus, de Oriente, cunctos populos, quos clementia nostra regit temperamentum.

Ita Honorius (cui Occidentis Imperium cesserat) ex Oriente (inquit) ad hanc Imperii partem, d. l. 1. de litorum & itin. custod.

in nostro Orbe, ait idem l. 20. de Paganis.

Occidentali, scilicet cui ipse præerat: non vniuerso Orbe Romano, ut perperam visum nuper nonnemi. Gemini quippe Orbes fuerunt. Claudianus, de bello Gildonico v. 3.

Conspiciant GEMINI. franis communibus ORBES.

Rutilius Numantianus, de veteri Roma lib. 1. v. 47.

Exaudi Regina TVI pulcherrima MVNDI.

Sidonius, de noua Roma, seu Constantinop. carmin. 2. v. 30.

regina Orientis

ORBIS Roma TVI.

Quam constat meis partibus esse damnosam: ait idem Honorius l. 158. de Decurionibus.

Theodosius Iunior quoque l. 2. de litor & itin. custod. Ut nullus nostri possit Imperii regiones inreperere.

Tom. VI. Pars II.

Diuerso ideo quoque iure Oriens & Occidens quandoque vtebantur l. 158. de Decurion.

Vtriusque vero, Orbis sua quædam & summa Metropolis, & Regina fuit, Roma, & Constantinopolis, noua Roma, de quo in Urbibus.

III. De DIOECESIBVS, in quas diuisus vterque Orbis, & sic Imperium Romanum.

I. Mentio fit Diæceson hoc Codice l. 17. de suscepto-ribus: l. 34. de nauicular. l. 23. in princ. de diuers. offic. l. 3. de equorum conlat. l. 9. de Legatis: l. 12. de metallis, &c. l. 11. de medicis: & aliis legibus sequentibus.

II. Diæcesis est plurium simul Prouinciarum administratio. Ideo opponuntur singulæ Prouinciæ, integræ diæcesis l. 9. de Legatis: & l. 3. de equorum conlat.

Balsamo, in Can. 9. Chalcedon. διοίκησις δὲ ἐστὶν ἡ πολλὰς ἐπαρχίας ἔχουσα ἐν αὐτῇ, diæcesis vero est, quæ multas Præfecturas in se continet. vide & Notitiam Imperii, &c.

III. Synonyma diæceson.

1. Partes, pro diæcesi: veluti

1. Egypti partes in subditicia l. ultim. de Episcopali iudicio: seu Egyptiacæ, l. 14. de nauiculariis. Itaque & Alexandrinus episcopus d. l. ult. dicitur Præsul in suis partibus omnium Sacerdotum, id est, per Egypti diæcesim.

2. Macedonia partes: quomodo repono l. 3. de Senatorib.

3. Illyrici partes l. 25. de petitionib. seu Illyricianæ partes l. 49. de operib. publ.

4. Italiæ partes l. 15. de Episcopis.

5. Orientis partes l. 3. de militari veste: l. 3. de fide Cathol.

6. Suburbicaria partes l. 12. de extraordinar. munerib.

Partes etiam pro tractu quouis, l. ultim. de Curiosis.

2. Tractus pro diæcesi, veluti

Egyptiacus tractus l. 3. de Indictionib.

Illyrici tractus l. 8. de metallis.

Sic Orientalis tractus l. ultim. in princ. Cod. Inst. de tempor. & reparat. appellat. Ammianus lib. 15. c. 2. Constantii nomine per omnes Orientis tractus abolito. Orientis tractus l. 13. Cod. Inst. de fundis patrimon.

IV. Nomina diacefeon singularum. (Vide plura parte 2. in Notitia Diacefeon.)

Sub Theodosio Magno Anno D. 381.

1. *Thracia*, in qua Constantinopolis, Scythia, Marcianopolis.
2. *Aegyptus*: cuius Metropolis, Alexandria.
3. *Oriens*: in qua Laodicea, Tarsus.
4. *Asia & Asiana* diacefes: in qua Iconium, Antiochia (Pisidia scilicet.)
5. *Pontica* diacefes: in qua Caesarea (Cappadociae) Melita, Nisa l. 3. de fide Cathol. Sozomenus lib. 7. cap. 9. Quam diuisionem secuta quoque Catholica Ecclesia, canone 2. Concilii Constantinopolit. vide & Socratem lib. 5. cap. 8. qui canonem illum enarrat, de quo plene ad eam l. 3.

Aegypti Diacefes l. ult. de Episcop. iudicio: quæ & *Aegyptiaca* diacefes l. 97. de Decurion.

Africana Diacefes l. 3. de equorum conlat.

Asiana Diacefes l. 3. de militari veste: l. 12. de metallis: l. 69. de Decurionibus: d. l. 3. de fide Cathol.

Galliarum Diacefes l. 11. de Medicis & Professoribus.

Pontica Diacefes l. vnic. de Comitibus & Tribunis schol. d. l. 3. de militari veste: l. 7. de desertor. l. 42. de cursu publico: l. 12. de metallis: l. 94. de Decurionibus: d. l. 3. de fide Cathol. (Socrates, lib. 25. cap. 8.) l. 10. de heretic.

V. Praefectis Praetorio plures regulariter diacefes parebant l. 2. in fin. de Episcop. iudicio. Itaque & in l. 4. de Praetoribus: pro Diacefim legat quis Diacefes: nisi forte Diacefeos ibi appellatio pro integra Praefectura exaudienda. Et sane in inscriptione reponendum P. V.

VI. Singulae Diacefes regebantur a

1. Comitibus. Itaque, Comitibus diacefeos, Ducibus Prouinciarum opponuntur l. vnic. de Comitibus & Tribunis scholarum.

2. Vicariis l. 9. de Legatis.

Vnde Vicarii, dicuntur Diacefeon Vicarii, l. 7. de desertoribus: l. 42. de cursu publico: l. 12. de exactionib. l. 66. 69. 94. de Decurion. l. 9. de Legatis: l. 10. de hereticis.

Diacefes fortiti l. 1. ne quis in palat. man.

Propraefectis Diacefes sibi creditas temperare l. 4. de proximis Comitib. disposition.

Itaque & Receptoribus Prouinciarum Vicarii opponuntur passim: vt d. l. 9. de Legatis.

3. Magistri militum erant per singulares diacefes, vide Notit. Dignit.
4. Comes thesaurorum diacefeos occurrit l. 23. seu ult. in princ. de diuers. offic.
5. Rationales singularium diacefeon fuere. Vide Notitiam Dignit.

VII. Diacefeon

1. Legationes, de quibus vide Paratilon de Legatis, quæ singularum Prouinciarum legationibus opponuntur d. l. 9.
2. Synodi l. 23. de Episcopis. (Synodi Diacefeon sunt Synodi Episcoporum e multis Prouinciis sub vno Patriarcha constitutorum: sic in actis Ephesini Concilii pag. 1283. 1284. Tom. I. Concil. Harduin. ἡ συνελθῖσα Σύνοδος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκ τῆς Αἰγυπτιακῆς διοικήσεως, congregata Synodus Alexandria ex Aegyptiaca diacefi. Item, ἡ ἁγία Σύνοδος τῆς Ανατολικῆς διοικήσεως, sancta Synodus orientalis diacefeos. dixi fufius ad d. l. 23.)
3. Susceptores l. 17. de susceptoribus.

VIII. Metropoles Diacefeon.

Alexandria, Aegyptiacæ Diacefeos Metropolis. Ideo

Sedes Praefecti Augustalis fuit *Alexandria*: l. 1. de Alexandr. pleb. primatib.

Leges ad Praefectum Augustalem datae propositæ Alexandriae d. l. 1. Theodoretus, lib. 1. cap. 2. Ἀλεξάνδρεια πόλις ἐστὶ μέγιστη, καὶ Αἰγυπτίων μόνον, ἀλλὰ καὶ Ὁστρούμων καὶ Λιβύων τῶν πρὸς Αἴγυπτον τὴν ἡγεμονίαν πεπιστευμένη. Alexandria urbs est maxima, non Aegypti solum, verum etiam Thebaidos ac Lybie, quæ Aegypto finitima est, metropolis.

Thessalonica, Macedonia. Ideo lex 2. sine censu, quæ inscribitur Comiti Macedoniae, Thessalonicae data dicitur: Data, inquam, id est reddita: eo quippe tempore Constantinus in Macedonia non erat (Antipater, lib. 1. ἀνθολογ. cap. 26. Epigram. vi.

Θεσσαλονίκη

Μήτηρ ἡ πάσης πέμψε Μακεδονίας.

Thessalonica, totius Macedoniae mater misti. vide & Theodoretum, lib. 5. c. 17.)

Karthago, Africae diacefeos Metropolis. Ideo *Leges ad Vicarium Africae datae*, propositæ Karthagine: vt l. 9. de metatis: l. 1. de famosis libell. l. 84. de Decurionib.

Ludos in ea Sacerdotes Africani edidere l. 145. 176. de Decurion. l. 20. de Paganis.

In Africano Orbe quasi Romam Karthaginem vocat Saluianus lib. 7. cap. 16. quem confute.

Vide plura in Urbibus.

Triueris, Galliarum Metropolis. Ideo, *Clarissima ciuitas* per diacefim Galliarum, vocatur l. 11. de Medicis & Professorib.

Leges ad Praefectum Praetorio Galliarum datae, propositæ vel datae seu redditæ Treueris: veluti, l. 50. de cursu: l. 5. de proximis Com. dispos. & l. 1. de his, qui cum disp. l. 5. de Veteranis: l. 2. de Numerar.

Vide Ausonium, Zosimum, Ammianum, &c.

IV. De Prouinciis seu REGIONIBVS, in quas subdivisum Imperium.

Diacefes singulae Prouinciis pluribus constabant l. 3. de equorum conlatione: Hinc adeo integra diacefes & singulae Prouinciæ opponuntur l. 9. de Legatis.

- I. *Regiones, & Prouincia* Regio, pro Prouincia, etiam in l. 24. de corbortalib. l. 9. de executoribus. Repetitio inanis in l. 10. de Curiosis, videatur, vbi scriptum, per diuersas regiones atque Prouincias. Verum alio significato.

Regionis appellatio eo loco accipienda: pariter vt l. 2. in fin. de integri restitut. & l. ult. de defensor. ciuit.

- II. *Principatum* Prouinciarum vna, in diacefi obtinebat: veluti, Africa.

Africa, (ait l. vltim. de tyronibus,) omnium intra Africam (diacefeon) Prouinciarum obtinet principatum.

- III. *Nomen Prouinciæ* de Metropolis quandoque nomine inditum. Ita Karthago Prouincia l. 9. de Decurionibus. Sext. Rufus, in Breuiario ad Valentin. c. 4. Per omnem Africam sex Prouinciæ factæ sunt, ipsa vbi Karthago est Proconsularis. Suidas Καρχηδών: ἡ Ἀφρικὴ. Dicta & Prouincia Karthaginensis.

- IV. *Alia Mediterraneæ, alia mari alluuntur* l. 9. de metallis. Item alia

Contigua eadem & transmarina Prouinciæ: quæ in multis diuerso iure fuere, inque his constituti.

tuti l. 2. de Pratorib. l. 13. de iure fisci: l. 27. de petitionib. l. 41. 45. 46. 64. de appellation. l. 1. de Comitibus rei militaris: vel continuæ Prouinciæ l. 8. circa fin. de desertorib. vnde transmarina dilatio, quæ datur ad probationes ex transmarina Prouincia petendas, l. ult. de dilat. Italix, transmarinæ Prouinciæ sunt Africanæ: & vicissim Afris, Romanæ & Italicæ. Itaque passim apud Africanos Scriptores, & Canones, transmarina Ecclesiæ, transmarini Episcopi, transmarina Concilia. Ita etiam transmarina iudicia, sunt ferme Romana.

V. Termini Prouinciarum singularum: deque SVA cuiusque privati Prouincia, EADEMQUE est l. 10. de accusat. l. 16. eod. tit. quæ ex illa ferme descripta est: & l. 2. de off. iudicum omnium.

Extra hos accusatio prohibita. d. l. 10. & 16. & in ea Prouincia accusandus reus: ubi crimen admisum: etiam Senator, quod abrogatum. l. 13. eod. tit. de accusat. vt & Enocatio regulariter ad comitatum Principis. l. 2. de off. iudicum omnium.

In Prouincia sua nemo 1. Adfidere potest. l. 1. de adfessorib. 2. Executoris munere fungi. l. 4. de executoribus. 3. Tabularii l. 9. de Numerariis. 4. Domestici, Protectoris, Stratoris. Agentis in rebus. d. l. 4. de Palatinis S. L. vel R. P.

In eadem Prouincia, dilationes non tantæ, l. 41. 45. 46. de appellat. Præscriptiones alix l. 2. & 3. de his, qui cond. propr.

Delator honorum ad Prouinciam, vbi bona erant, dirigebatur: l. 12. 13. de petitionib.

Donationum acta intra eandem Prouinciam fieri debebant, in quæ res erant, l. 3. de donat.

VI. Metropoles Prouinciarum. De his sect. 5. huius partis, veluti Tyrus Metropolis Phœnicis, vt testatur subscriptio l. 11. de tyronib. Alias repetere ex Notitiis Vrbium.

1. Prouincia nomen, quandoque de earum nomine inditum, vide n. 4. supra.

2. Concilia Prouinciarum in his habita: vt docet inscriptio & subscriptio l. 2. quemadm. muner. civil. l. 15. de appellation. l. 12. 13. de Legatis.

VII. Præuilegia seu singularia iura quarundam Prouinciarum.

Tyronum corpora ipsa in quibusdam Prouinciis exigebantur, in aliis pretia. l. 2. de tyronibus.

Annonas Officiorum præstabant nonnullæ, quia transuersioni publicæ, neque arcæ, aliquod compendium deferre poterant. l. 19. de erogat. mil. ann.

Africæ Proconsularis Sacerdotes immunes a tyronum præstatione l. ult. de tyronib.

Cursus publicus, in quibusdam Prouinciis exhibebatur, l. 5. de cursu publico: vbi vide Paratitlon.

Hispaniæ quondam prauilegium quoddam datum circa glebalem collationem: quod abolitum l. 10. de Senatorib.

VIII. Magistratus, Officia & Munera Prouinciarum. Proconsules, Consulares, Corretores, Præsides, seu Rectores Prouinciarum, vide Notit. Dignit. Tabularii alii Prouinciarum, alii Vrbium singularum lex 5. de iis, quæ administ. Et quidem duo tabularii in singulis Prouinciis. lex 12. de Numerariis: l. 30. de susceptoribus.

Susceptores item duo. d. l. 30.

Agentes duo in rebus per singulas Prouincias curas gerebant, & cursum publicum gubernabant: l. 2. de curiosis: postea singuli tantum lex 8. eod. titulo: vide & Notitiæ Imperii.

Munera Prouinciarum l. 8. de contrab. empt.

Sacerdotes, siue, Sacerdotes, singulis & solidis Prouinciis præerant: vnde Prouinciæ Sacerdotes. l. 46. 148. de Decurionibus: & Prouinciæ seu Prouinciarum Sacerdotum. l. 75. 174. eod.

Tom. VI. Pars II.

Indeque nomina sortiti, Asarcha, Syriarcha, vide Paratitlon de Paganis.

IX. Actus Prouinciarum, & FATVM, seu aduersa.

1. Concilia Prouinciarum, vide tit. de Legatis. Habita ea in Metropolitanis Vrbibus l. 2. quemadm. mun. ciu.

Publicus tractatus. l. 148. de Decurionib.

2. Legationes Prouinciarum, vide titulum de Legatis.

3. Infamata quandoque Prouincia integra ob vnus ciuis delictum. lex 9. de indulgentiis criminum.

4. Prouincia quandoque bene gesto ab aliquo munere cum honesto testimonio prosequerantur: & quorundam munerum vacationem ei tribuebant. l. 1. de honor. codicill. l. 25. 52. de Decurionibus.

X. Divisio Prouinciarum.

Vna Prouincia in duas vel plures diuisa, Hinc Dacia Ripensis, Lugdunensis Prouincia prima, Pannonia secunda, Syria Cæle, Palestine dua, Epirus Noua, Mauritania Sitsensis.

XI. ADMINISTRATIO seu Regimen Civile Prouinciarum.

Aliæ Proconsulibus, aliæ Consularibus, aliæ Correctoribus, aliæ Præsidibus parebant.

Quandoque vna administratio in aliam mutabatur.

XII. Quandoque duæ Prouinciæ iunctæ erant administratione, seu sub uno eodemque Rectore agebant: veluti in Italia. 1. Emilia, Liguria. 2. Apulia, Calabria. 3. Lucania, Brutii. Quandoque separatos Rectores habebant.

XIII. Prouinciæ, quæ & ipsa Regiones quandoque dictæ, in peculiare REGIONES diuisæ: Eoque sensu accipienda Regionum vox in l. ultim. de defensoribus ciu. l. 2. de integritatib. l. 10. de Curiosis: l. 8. in fin. & 34. de cursu publico. (Quæ Græcis χώραι: a quibus & Chorepiscopi.)

XIV. His Regionibus præstituti quidam d. l. 8. in fin.

XV. Prouinciæ alix, alix varios in vsus conferebant. l. 19. de erogat. milit. ann. lex 2. 9. de tyronibus.

V. De CIVITATIBVS, seu VRBIBVS aliisque locis.

I. Ciuitates, Vrbes, ab aliis distinctæ.

Hinc, Ciuitas, oppidum, vicus, castellum, municipium l. 16. de Episcopis: vide Augustinum epist. 50.

Vrbes, oppida, municipia l. 8. in fin. de cohortatilibus.

Oppidum, frequens ciuitas, mansio, vicus. l. 35. de cursu.

Ciuitates vniuersæ atque Vrbes. l. 34. de heret.

Ciuitates vel oppida loca. l. 17. de pœnis: l. 8. de donatar.

Vrbes, vici, castella l. 13. de desertorib.

Ciuitates, municipia, vici, castella. l. 3. de conlat. donat.

Ciuitates & oppida, pro eodem l. 1. de Monachis.

Ciuitas & Vrbis absolute quandoque pro Metropoli: vt l. 9. de operibus publicis: vide plura num. 4.

II. Respublica, pro Ciuitate, vel saltem pro eius re publica Rubr. & l. 2. tit. de locat. fund. iuris. Emphyt. & Reip. l. vnic. de præb. sal. l. 69. de Decur. l. 18. de operib. publ.

III. Genera Ciuitatum. Non eiusdem meriti. l. 26. de operibus publicis.

Maiiores alix, alix minores. l. 12. de Decurionib. clariores alix, alix minores. d. l. 26.

Oppida & claræ Vrbes opponuntur. l. 7. vers. II. lud etiam de hereticis: vide Aufonium de claris Vrbibus.

Cc

Vrbes

Vrbes maximæ, *Roma* atque *Constantinopolis* l. 2. de feriis.

Oppida abdita. l. 14. de operibus publ.

IV. de Metropolitibus, aliisque eminentioribus Ciuitatibus.

Metropoleon mentio l. 11. de Medicis: l. 14. de operibus publicis: l. 20. de tyronibus. Cuiusmodi Tyrus Metropolis Phœnices l. 11. de tyronibus. Hæ Vrbes κατ' ἐξοχὴν διῆτα. l. 3. de Decur. V.

R. vide l. 4. de damno. πόλεως τῶν πόλεων, Ezechielis cap. 17. vbi Hieronymus vertit Ciuitatum matres. Vt & Ciuitates. l. 1. de Spectaculis.

Eminentiores Vrbes. l. 7. de Curiosis: Frequentiores Prouinciæ. l. 12. de Legatis. Opulentiores totius Prouinciæ l. 13. eod. frequentissima. l. 11. de Medicis. Splendidissima. l. 32. de operibus publ.

Mandata, Ediſta Principum in his proponantur, vt facilius innotescerent.

Concilia Prouinciarum in Metropoli, vel in frequentiore seu opulentiore totius Prouinciæ Vrbe habita. l. 12. 13. de Legatis: l. 15. de appellat. l. 2. quemadmodum muner. ciuili.

De Professorum numero & annonis in his l. 11. de Medicis.

De operibus publicis in his l. 14. 32. de operibus publicis.

Tributa quædam, puta aurum argentum ibi illatum. l. 32. 34. de annona: l. 2. de susceptoribus.

Exactores ibi ordinati in secretario Iudicis, admissio populo.

Spectacula seu ludi ibi edita a Sacerdotibus l. 145. 176. de Decurion. l. 20. de Paganis: l. 1. de Spectaculis.

Prouinciæ denominata de Metropoleon nomine: vt Prouincia Karthago l. 7. de Decurionibus.

V. de Ciuitatibus in genere.

Vrhibus frequentandis arcana nonnulla, vide in Constantinopoli.

Ius Italicum Vrbs Constantinopol. de eo titulus expressus lib. 14.

Coloniæ quædam; Colonia Adrimitina, Colonia Agrippina.

Consuetudines suæ ciuitatibus & municipiis seruandæ, l. vnic. de impon. lucr. descript. l. 22. de susceptorib. l. 68. 101. de Decurion. seu Leges l. 51. de Decurionib.

Nomina Ciuitatum, de Imperatorum, eorumque coniungunt nominibus: vt Eudoxiopolis, ab Eudoxia Arcadii coniuge: eaque in re Vrbum ambitio, l. 42. de operib. publ.

Natales dies Vrbum maximarum, Romæ & Constantinopoleos iuridicis exemti. l. 2. de feriis: & l. 7. Cod. Iust. eod.

Minoribus ciuitatibus aduersus maiores consulum. l. 12. de Decurionibus: & l. 1. de Spectaculis.

De operibus publicis & ornatu ciuitatum: tit. de operibus publicis: & nominatim l. 1. 14. 18. 26. 37. 41. 43. eo tit.

Palatia Principis ibi. l. 1. ne quis in Palat.

Res, ciuitatum, res publica ciuitatis. l. 2. de Iudiciis: l. 6. de Decurion. l. 38. de operibus publ.

Loca publica ciuitatum. l. 9. de operibus publ.

Prata publica, pascua, saltus. l. 2. 3. de pascuis.

Fundi tit. de locat. fund. iuris emphyt. Reip. vel in l. voce Respublica.

Reditus ciuitatum, ex fundis vectigalibus, & ad quid destinati l. 10. 18. 26. 32. 33. 41. 47. 48. de operibus publicis: l. 1. de locat. fund. l. vnic. de præb. sal. l. 2. de Veteranis.

Pecuniæ ciuitatum, eiusque ratiocinium & dispensatio l. 27. 28. de operibus publ. vide tit. de Curat. Kal.

Fœnori collocata, eius curator, Curator Kalendarum tit. de Curatorib. Kalendar.

Multæ quædam rei publicæ ciuitatis inflatæ l. 2. de Iudiciis.

Debitorum ciuitatum d. tit. de Curat. Kal.

Serui ciuitatum, seu Vrbum l. 3. & 4. ad Senatusconsultum Claud.

Persona & Partes ciuitatis. Ordines seu Curia, & incolæ l. 32. de operib. publ.

Curia & collegia, seu Curiales & collegiati, Corporati l. 146. 156. 162. 179. de Decurion.

Flamines in singulis municipiis & ciuitatibus, vide de Paratitlon de Paganis: l. 60. de Decurion.

Cœtus, Concilia, Consilia l. 4. 148. de Decurion. l. 84. d. tit. l. 20. de susceptorib. l. 3. de inoffic. test. l. 15. de appellat. l. 1. de libertis.

de Maiore eius parte l. 177. de Decurion. l. 12. de Legatis: de duabus partibus l. 84. 142. de Decurion.

Decreta, in defensoribus creandis. l. 1. de defensoribus: in Legationibus mittendis tit. de Legat. & decret.

Administratio, officia, publica. Curiales seu decuriones. Magistratus, seu Duumuii municipales l. 3. 8. de donat.

Curæ ciuitatum, l. 1. de honor. cod. seu Curatores. Defensores ciuitatum, vide suo tit. lib. 1.

Curatores Kalendarum, vide suo tit.

Largitionales ciuitatum. l. vn. de priuileg. appar. mag. l. 3. de priuileg. cor. qui inf. p. l. 6. 12. 13. de susceptorib.

Tabularii in singulis ciuitatibus, vide tit. de numerar.

Scribæ, l. 3. d. tit.

Logographi d. l. 3.

Decuriarum ordines l. 1. de lucris offic.

Mœnia, Muri, Portæ, vide tit. de operibus publ. l. 5. de locat. fund.

Metæ propriæ ciuitatis l. 174. de Decurionib.

Pomœria ciuitatum l. 5. de locat. fundor.

Fines l. 2. in fin. de Iudiciis.

Territoria ciuitatum l. 45. 46. 58. de hereticis: l. 18. de Iustit. l. 3. de consistorib. l. 5. de locat. fundor. l. 186. de Decur. l. 2. ne opera a conlat.

Termini ciuitatis l. 60. de Decurion.

Spectacula seu Ludi in his, vide tit. de Spectaculis: l. 145. 176. de Decurionibus: l. 20. de Paganis.

Priuilegia. Plebs Vrbanæ a censu seu capitatione immunis. l. 2. de censu.

Matre Curiali natus Antiochiæ Curia vindictus l. 51. de Decurion.

Intra Vrbes sepeliri vetitum l. 6. de sepulchr. violat.

Ingressi Vrbum seu oppidorum Monachi interdicti l. 1. 2. de Monachis.

Reparatio ciuitatum l. 1. de locat. fund. iur. emph. vide & Paratitl. de operibus publ.

Remissa quandoque nonnulla ciuitatibus in comune l. vltim. de collat. don.

Admissa in ciuitate grauius punita in sp. l. 6. vers. si vero de Decurionib.

Postulata ciuitatum l. 16. de Legatis.

VI. de Aliis locis (quæ in Territoriis Ciuitatum erant.)

de Burgis l. 2. de his, qui condit. propr. a quibus burgarii, de quibus tit. de burgariis.

De Castris l. 30. de erog. mil. ann.

de Castellis l. 2. de terris limitaneis: l. 13. de defensorib. l. 3. de conlatione donat. l. 16. de Episcopis.

de Mansionibus, & Mutationibus, vide l. 9. de annon. & trib. & l. 119. de Decurionib. l. 2. de coniug. aduoc.

In his quoque erant Curia & Curiales dist. l. 1. 119. tit. de cursu publ.

de Oppidis, Municipiis, vide num. 1. huius cap. Consule Paratitlon de Decurion.

de Pagis, & præpositis Pagorum, l. 1. de peculio: l. 49.

l. 49. in fin. de Decurion. l. 16. de cursu: l. 1. de eis, quæ administr. l. 8. de susceptor. de Villis l. 12. 21. ult. de hæreticis: l. 5. de offic. Reſtor. Prou. de Vicis, & Vicanis tit. de patrocini. vicorum: l. 5. de offic. Reſtoris Prouinc. l. 3. de conlat. donat. l. 16. 33. de Episcopis: l. 13. de defertor. l. 35. de cursu. ab Oppidis, ciuitatibus, municipiis, mansioni-

bus separati d. l. 13. de conlat. donat. & d. l. 16. d. l. 35. de cursu. ab Urbibus & Castellis l. 13. de defertor. Inter vicos, magni & celebres quidam, l. 33. de Episcopis. Metrocomiæ l. vltim. de patrociniis vicorum, Ecclesiæ & Clerici in Vicis l. 16. 33. de Episcopis. Cursus publicus in Vicis, dicta lege 35 de cursu.

PARS SECVNDA:

QVA CONTINET VR

DIOECESEON & PROVINCIA RV M NOTITIA.

ACHAIA: de hac vide *l. 11. de Prætoribus: l. ult. de bonis vacantibus: l. 17. 18. de exaction. l. 33. de annona & trib. l. 17. 18. de exactionibus: l. 11. de Prætorib.*

Proconsulum Achaia Notitiam repetere ex Notit. Dignit.

Corinthus, Metropolis Achaia, vide Corinthus.

ÆGYPTVS. Ægypti diocesis l. vltim. de Episcopali iudicio: diocesis Ægyptiaca l. 97. de Decurionib. Ægyptiacus tractus l. 3. de Indictionib.

Augustamnica Ægypti Prouincia, v. Augustamnica. Item Libya, vide Libya.

Sub dispositione Præfecti Prætorio Orientis, l. 1. de nauib. non excus. l. 31. de erog. mil. ann. l. 1. 46. de patrocini. vicorum: l. 3. de milit. veste.

de Comitibus, & Ducibus Ægypti, vide Notit. Dignit.

de Præfecto Augustali, seu Ægypti, vide d. Notitiam, unde repetenda Notitia Præfectorum horum.

de Iudicibus sub Præfecto Ægypti l. 8. 20. de operibus publ.

de Colonis seu Vicanis homologis per Ægyptum, vide l. 1. 3. 4. 6. de patrocini. vicor.

de Curialibus & vectigalium conductoribus l. 97. de Decurion.

de Cursu publico per diocesim Ægypti l. 38. 51. de cursu.

de Defensoribus ciuitatum l. 2. de defenf. ciuit.

de Episcopis & Clericis per Ægypti diocesim l. 11. de Episcopis.

de Nilo, Nilique aggeribus per Ægyptum, l. vnic. de Nili aggerib. non corrump.

Indictionis exordium in Ægyptiaca diocesi a Kal. Maij l. 3. de indictionib.

de Iudæis ac Samaritanis per Ægyptum, l. 18. de Nauiculariis: l. 2. de his, qui ad Eccles. conf.

Limes Ægyptiacus l. 52. de tractu. de Comite limitis Ægyptiaci, v. Notit. Dign.

Familiæ militarium apud Ægyptum l. 31. de erog. mil. ann.

Monazonton, seu Monachorum cœtus, per Ægyptum l. 63. de Decurionib.

Opera publica per Ægypti diocesim l. 20. de operibus publ.

de Paganis sacrificiis, templis, per Ægypti diocesim l. 11. de Paganis.

Dispurationes de religione speciatim intra Ægyptum prohibita l. 3. de his, qui super relig.

Archieroiyna Sacerdotum Ægypti l. 112. de Decurion.

In seditiones procliuus Aegypti populus. Eos seu ad eas amolendas spectant lex 3. de his, qui super relig. l. vnic. de his, qui plebem audent. l. 2. de defensor. ciu. In his consule Commentarium.

de Re tributaria per Aegypti diocesim l. 3. de Indictionib.

de Vicis & Metrocomiis Aegypti l. vltim. de patrocini. vicor.

de Alexandria Aegypti Metropoli, vide Urbium Notitiam.

de Colonis homologis, de Aruris d. l. vltim. de patrocini. vicor.

ÆMILIA. De hac vide l. 2. de appell. l. 2. de extra. ord. l. vnic. de vectigalib.

Sub dispositione P. P. Italia d. l. 27.

Administration modo iuncta, modo separata a Liguria, vide Notitiam Dignit.

Consularis Æmitia, de eo vide d. Notit.

AFRICAE diocesis: de hac vide quoque l. 3. de equor. conlat. l. 2. 3. de erog. mil. ann.

Sub dispositione Præfecti Prætorio Italia, l. 13. de annona & tributis: l. 2. 3. 33. de erog. mil. ann. l. 8. de exactionibus: l. 10. de metaris: l. 1. de milit. veste: l. 4. de susceptor. l. vnic. si per obrept.

Prouinciæ diocesens Africanæ, seu Africanæ Prouinciæ vel regiones l. 3. de equorum conlat. l. 9. de susceptoribus: l. 1. de Legatis: l. 1. de excus. artif. l. ult. de concuss. aduoc. l. 2. de relig. l. vnic. si per obrept.

Intra eam Africa seu Proconsularis Prouincia, Principatum obtinebat l. ult. de tyronib.

de Aduocatis per eam l. 2. de concuss. aduoc.

de Appellationibus per eam l. 5. 6. 33. de appell. de Centuriis per eam opulentiis, deieris, l. 10. de ann. & trib.

Concilia per Prouincias Africanas l. 1. de Legatis.

de Curialibus per eam l. 15. 24. 26. 27. 44. 45. 46. 84. de Decurion. l. 2. de honor. codic.

de Cursu publico per eam, l. 15. de cursu publico.

de Donatistis per eam l. 37. 38. 39. 41. 44. 52. 54. 55. de hæret. l. 1. 2. 3. 4. 5. ne ianctum hapt.

Edictum Constantini ad vsos l. 2. de cohort. de Episcopis, Ecclesiis & Clericis l. 29. 31. 34. de Episcopis.

Iudices l. 5. de operibus publicis: l. 17. de Pistorib. l. 31.

- l. 31. circa finem de Episcopis: l. 11. de Curiosis.*
Magistratum nominationes populi suffragiis, l. 1. quem. mun. ciuil.
Officiales Aduocati, eorum concussiones, l. 2. de concuss. aduoc.
de Hæreticis, per diocesim Africæ l. 1. 35. 51. 52. 56. de hæretic. l. 2. ne sanctum bapt.
Militaria per Africæ diocesim l. 2. 3. de erog. mil. ann. l. 13. de diuers. offic.
Opera publica l. 5. 15. de operib. publ.
de Priuata re, & Magistro rei priuatæ, per Africam, l. 1. de conlat. fundor. vide & Notitiam Dignitatum sub Comite R. P.
Sacerdotes seu Sacerdotes l. ult. de tyronibus: l. 145. de Decurionib. Ad eos pertinet quoque l. 21. 46. 145. 166. 174. 176. de Decurionibus: l. 2. quemadmodum mun. ciuil. l. 38. de Episcop. l. 52. 54. de hæreticis.
Res tributaria l. 10. 11. 13. 16. 17. 30. 31. de annona: l. 4. 8. 9. de exactionib. l. 1. de indulgent. debitorum.
Vide & earum munitio l. 2. de itinere mun. de Vicariis Africæ, vide & Notit. Dignit. de Comite Africæ, vide Notit. Dignit.
Africanæ Prouinciæ l. 1. de Legatis: l. 1. de excus. artif.
AFRICÆ Prouincia.
Proconsularis prouincia, pro Africæ Prouincia, l. ultim. de tyronib. l. 34. 63. de cursu: l. 82. de annona: l. 26. de erog. mil. ann. l. 186. de Decurionib. l. 13. de indulg. debitorum: l. ult. de susceptorib.
Proconsulum Africa Notitiam repete ex Notitia Dignit.
Sub dispositione P. P. Italiæ l. 10. de metatis: l. ult. de susceptorib. l. 33. de erog. mil. ann.
Omnium intra Africam (id est, Africæ diocesim) Prouinciarum, Proconsularis Principatum obtinebat l. ultim. de tyronibus. Et ideo maioribus expensis fatigabantur eius Sacerdotes, d. l. ult. Et ideo Sacerdotes eius Prouinciæ a tyronum præstatione immunes d. l. ult.
Ciuitates Prouinciæ Africæ: Karthago, Hadrumetum: vide suis locis.
de Appellationibus per eam l. 2. 3. 4. 15. 21. 32. 37. 53. 60. 62. 64. 65. l. ult. de appellat. l. 1. 3. 4. 10. 13. 14. 15. 23. 24. quorum appellat
Concilium Prouinciæ Africæ: ad id data Constantini Magni lex 19. Cod. Iust. de procuratoribus: quæ dicitur Dat. (id est, PP. vel Redd.) Adrumeti.
de Concussionibus frequentibus per Africam, l. 1. 3. 4. de concuss. aduoc.
de Curis, Curialibus, Duumiris, l. 7. 9. 21. 73. 95. 141. 142. 144. 145. 166. 174. 176. 185. 186. de Decurionib. l. ult. quemadmodum mun. ciuil. l. 31. de susceptoribus: de Duumiralibus l. 2. quem. mun. ciu.
de Cursu publico eiusque Præpositis, l. 7. 10. 34. 63. 64. (si vera est inscriptio) de cursu: l. 9. de Curiosis.
de Desertoribus & vagis per Africam l. ult. de desertorib.
de Episcopis, Ecclesiis & Clericis l. 18. 35. 38. 46. de Episcopis.
Equorum præstatio seu conlatio per Africam, l. 2. de annona: l. 2. de equorum conlat. l. 2. de priu. eorum, qui in S. Pal.
Famosi libelli frequentes in Africa sub Constantino Magno & Constante l. 1. 2. 5. de famos. lib.
Gentiles, eorumque Præfecti per Africam l. 62. de appellat. l. 1. de terris limit.
de Hæreticis per eam l. 39. 41. 44. 54. 55. 63. de hæret. l. 1. ne sanctum bapt.
Horrea fiscalia intra Africam l. 16. ultim. de susceptoribus: vide & Ammianum Marcellinum, lib. 28. cap. 1. & eorum Præpositi, dicta lege 16. ultim.
Ad instructionem Prouinciæ Numidiæ & Mauritanæ ex Prouincia Africa pecunia transmissa, l. 18. de susceptorib.
Itinera per eam l. 1. de itin. mun.
Militaris res per Africam Prouinciæ l. 26. 33. de erog. mil. ann. l. 1. de Indiction.
Monachi intra Africam l. 36. de Episcopis.
Monetæ l. 3. de falsa moneta.
Opera publica l. 1. de operibus publ.
de Paganis, sacrificiis & templis, l. 17. 18. 20. de Paganis.
Principales & Honorati l. 1. de mil. veste. l. 4. ult. de susceptorib.
Patrimoniales fundi, & emphyteutici, resque priuata l. 16. de iure fisci: l. 1. 2. 9. de extraord. l. 19. de exactionib.
Res Tributaria l. 5. 6. 13. de indulgent. debitor. l. 2. 24. 29. 32. 34. de annona & trib. l. 19. 20. ult. de exactionib. l. 2. de superexactionib.
Sacerdotes seu Sacerdotes Africæ Prouinciæ, l. ultim. de tyronibus: maioribus expensis fatigabantur, & ideo a tyronis præstatione immunes erant, d. l. ultim. de Sacerdotalibus & Flaminibus perpetuis l. 2. quemadmodum mun. ciuilia.
Scenicæ voluptates l. 2. 3. 9. 13. de scenicis, Tribunus voluptatum.
Vestium militarium collatio, susceptio l. 31. de susceptoribus.
Tribunus stabuli in Africa l. 3. de equorum collat. l. 29. de annona & trib.
Rationales Africæ seu per Africam, vide Notit. Dignit.
Rationalis rei priuatæ per Africam, vide dist. Notitiam.
Africanum solum l. 32. de hæreticis.
Præfectus annonæ Africæ, & nauicularii sub eo l. 2. 3. 12. 36. 38. de nauicular. l. 2. de naufragiis.
de Saurianis & Subafrensis tit. 19. lib. 7.
Annona, commeatus annonarius, & nauicularii per Africam l. 6. 10. 12. 14. 21. 24. 25. 30. 36. 37. 38. de nauicular. l. 3. 4. 6. 7. ultim. de præd. nauicular. l. 2. 3. ult. de naufragiis: l. 8. de indulgent. debitor. Quæ sub dispositione erant Vicarii Africæ, d. l. 36. l. 3. 4. de præd. nauic. Proconsulis Africæ l. 20. 25. 30. 36. de nauicul. & Præfecti annonæ Africæ l. 2. 3. 12. 36. 38. de nauicular. l. 2. de naufrag. Canon frumentarius ex Africa Romam l. 3. de canon. frum. V. R.
Annona etiam Constantinopolim ex Africa translata l. 2. de naufragiis.
Corpora Africæ l. 11. de Curiosis.
Curiales Africæ d. l. 11.
Curiosæ Africa remoti, l. 11. de Curiosis.
Episcopi ex Africa l. 15. de Episcopis.
Leones l. 1. de venat. ferar.
Ligna ex Africa Romam ad lauacrorum vsum aliasque necessitates: l. 10. de nauicul.
Litora Africæ l. 3. de canon. frum. V. R.
Marmora & marmorum metalla, l. 1. de metallis.
Gentiles ad curam & tuitionem limitis atque fossati, constituti per Africam l. 1. de terris limit. l. 62. de appellat. de istorum Præfectis d. l. 62.

Naucularii Africæ l. 11. de *Curiis* l. 33. de *erogat. militar. annon.*
Oleum ex Africa Urbicario Canonis seu ad vsum V. R. delatum l. 3. de *can. frum. V. R.*
Pistores ex Africa Romam missi, l. 12. 17. de *Pistoribus*. Eodem pertinet l. 2. de *naucul.*
Possessiones Principis per Africam, & in his Gildonis proscripta bona l. 7. 9. de *metatis*.
Honorati & possessores per Africam, l. 5. de *indulgent. debitor.* l. 31. 32. de *annona*.
Studiorum ergo adoluscentes ex Africa Romam se conferebant, l. 1. de *studiis* lib. V. R.
Tributorum exactioni per Africam incumbabant Rectores Prouinciarum, Præfectus annonæ & Rationales l. 8. de *exactionib.*
ALPES, (id est, *Alpium Prouincia*.)
 Edicta duo per Italiam & Alpes, de desertoribus l. 1. de *desertorib.* vbi dixi. Vide *Zosimum* l. 5. cap. 2.
APVLIA & Calabria sub dispositione Præfecti Prætorio Italiæ, l. 158. de *Decurion.* l. 7. de *indulgent. debitor.* l. 1. quibus equorum vsus.
 Curia & Curiales per eas d. l. 158. & d. l. 1.
 Iudæi per eas d. l. 158.
 a Latronibus & abactoribus infestata, l. 1. quibus equorum vsus.
 Indulgentia quædam his tributa ab Honorio Anno D. d. l. 7. de *indulgent. debitor.*
ARABIA: latrociniis infestata Arabia l. 4. de *penis*: vide & *Julianum* Oratore 1. in *laud. Constantii*, pag. 66. Edit. *Petan.* & pag. 21. Edit. *Spanhem.*
 Castra Veterina in limite Arabico Persis opposito, l. 15. de *erogat. mil. ann.* vide ibidem not. g. & *Commentarium* atque *Notitiam Imperii*.
ARMENIA: gentes diuersæ Armeniæ vicinæ, l. 57. de *curfu publico*, & l. vltim. de *auro coron.* vide quæ scribo ad l. 2. 5. de *Legatis*.
 Legatis harum ad Comitatum properantibus cursum publicum vsurpare licuit, d. l. 57.
 Curfus publicus per Armeniam, d. l. 57. de *curfu*.
 Duci Armeniæ cum sine euectione vsurpare & euectiones facere non licuit, d. l. 57.
 Militia & milites per Armeniam, Ducesque Armeniæ, *Kemistheus* Anno D. 356. & 397. sub *Arcadio* Imp. l. 15. de *re milit.* l. 57. de *curfu*.
 Tributaria res per Armeniam l. 21. de *fisciptor.*
 Susceptoribus Armeniæ, maiora epimetra data quam alibi, quod longinqua hæc Prouincia esset l. 21. de *fisciptorib.*
ASIANA diæcesis, seu **ASIA**: cui præfuit Vicarius. De hac l. 12. de *metallis*: l. 4. de *Numerar.* l. 1. *damus* 2. de *his, quæ administr.* l. 3. de *fide Catholica*: l. 1. *finium regundorum*: l. 3. de *milit. veste*: l. 69. de *Decurion.* Vide insignem locum *Eunapii* in *Vita Maximi* pag. 104. 105. 106. Edit. *Commelin.*
 Auri metalla & aurileguli in ea l. 12. de *metallis*.
 Rectores diuersi in ea d. l. 4. de *Numerar.* dicta l. *damus*.
 Vrbes in ea. *Iconium*: *Antiochia* *Pisidia*, l. 3. de *fide Cathol.*
 Comes Asiæ diæceseos, l. 1. *fin. regund.* vide *Notitiam Dignit.*
 Viciorum Asiæ *Notitiam*, repete ex *Notitia Dignit.*
ASIA: cui præfuit Proconsul. Asia Proconsularis ab Asiana diæcesi separatur l. 3. de *fide Catholica*.
 De Clericis per hanc Asiam l. 9. de *Episcopis*.
 Sacerdos & Munerarius Asiæ, Asiarcha l. 2. de *expens. ludor.*
 Proconsulum Asiæ *Notitiam* repete ex *Notitia Dignit.*
Attica. Doctrina Attica l. 11. de *Medicis*.
AVGVSTAMNICA: Præfes Augustamnicae *Auxentius*, l. 34. de *Decurion.* vide *Notit. Dignit.*
 Tom. VI. Pars II.

De hac Prouincia, vide *Notit. Imperii*. *Ammianum Marcellinum*, lib. 22. cap. 16.

B

BETICA: Recta Betica a Consulari primum, postea a Præside, vide *Notit. Dignit.*
 Patrimonii per Beticam Procurator l. 3. de *bonis proscript.*
 Tributaria res per Beticam l. 1. 2. de *distrahend. pignorib.*
 Præfides Beticæ, repete ex *Notitia Dignit.*
 Aurum & argentum contulit, d. l. 2.
 Castulo, Vrbs Beticæ: vide *Notit. Urbium*.
BITHYNIA sub dispositione Præfecti Prætorio Orientis l. 19. de *Decurion.*
 de *Curiis* & *decurionibus* per Bithyniam l. 5. 19. de *Decurion.*
 Leges municipales suæ Bithynis quædam fuere, l. 5. de *Decurionib.* vide *Plinium* l. 10. *epist.* 109. qui ipse PC. Bithyniæ erat.
 Vrbes Bithyniæ, *Claudiopolis*, *Prusias*, l. 119. de *Decurion.* *Nicomedia*, *Nicæa*, *Cyzicum*, vide *Vrbes*.
 Mansiones Bithyniæ, *Tottaium* & *Voris*, l. 119. de *Decurion.*
 Monetæ & monetarii in Bithynia, l. 1. de *murilegulis*: in Vrbe scilicet *Cyzico*, vide *Sozomenum*, lib. 5. cap. 14. in qua Vrbe & *Thesauri* fuere. *Ammianus Marcellinus*, lib. 26. cap. 8.
 Viæ per Bithyniam & earum reparatio l. 5. de *stin. mun.*
 Ad Bithynos data constitutio a *Constantino Magno*, cuius partes sunt *lex 1. de Cesarianis*: l. 4. de *cohortalibus*: l. 1. de *murilegulis*: l. 5. de *Decurion.*
BRITANNIÆ: *Decuriones* per diæcesim *Britanniarum*, l. 2. de *exaction.*
 Tributaria res per eam d. l. 2.
 Vicarius *Britanniarum* *Pacatianus* d. l. 2.
 Constantis Imp. in *Britanniam* transitus Anno D. 343. argumentum ex subscriptione, l. 5. de *extraordin.*
BRVTII (ita scriptum, l. 7. de *indulgent. debitor.* l. 1. de *relationib.* l. 27. de *appellat.* *Britui* l. 1. quibus equorum vsus. *Bruttii* l. 1. de *appellat.* (alias quoque *Bretii*) Sub dispositione Præfecti Prætorio Italiæ, l. 7. de *indulgent. debitor.* ad quem inde appellatum l. 27. de *appellat.* Vinum conferebant, l. 4. de *vsuris*.
 a Latronibus & abactoribus infestati l. 1. quibus equorum.
 Administratio eius Prouinciæ coniuncta fuit cum *Lucania*, sub eodem Correctore *Lucaniæ* & *Bruttiorum*, vide *Notit. Dignit.*
 Rhegium sedes huius Correctoris, vide *Vrbes*.
 Indulgentia quædam tributorum ei tributa ab *Honorio*, d. l. 7. de *indulg. debitor.*
BYZACENA Prouincia. *Byzacena* l. vlt. de *susceptor.*
 De hac d. l. vlt. de *susceptorib.*
 Concilium *Byzacenorum* in Colonia *Adrimittina*: ad quod extat *Constantini Magni* l. 1. de *libertis*, & l. 3. de *inoffic. test.*
 Consularis *Byzacena* Prouincia, l. 12. de *diuersis officiis*.
 Consularis *Byzacenæ* præfuit, vide *Notit. Dignit.*
 de Clericis per *Byzacenam*, l. 59. de *Decurion.* l. 17. de *Episcopis*.
 Curiales l. 60. de *Decurion.* l. vlt. de *susceptorib.*
 Emphyteuticarii possessores per eam l. 3. de *conlat. fundor. patrim.*
 Equi exacti a *Byzacenis* l. 29. de *annona*.
 Horrea & Præpositi horreorum, seu custodes l. vltim. de *susceptor.*
 Dd

Tributaria res per eam l. 13. de indulgentiis debitorum: l. 3. de conlat. fundor. l. 1. de conlat. donatar. Vrbes Byzacenæ. Colonia Adrimentina seu Hadrumetum: vide infra Vrbibus.

C.

CALABRIA, sub dispositione Præfecti Prætorio Italiae, l. 168. de Decurion. l. 1. quibus equorum vsus: l. 7. de indulgent. debitor. ad quem inde appellatum l. 27. de appellat. Latrones & abactores ibi, l. 1. quibus equorum vsus. Iudæi ibi, d. l. 158. Curia & Curiales per eam d. l. 158. & d. l. 1. Indulgentia quædam ei tributa ab Honorio d. l. 7. de indulgent. debitor.

CAMPANIA, sub dispositione Præfecti Urbis eam fuisse ostendere videtur l. 68. de Decurionib. l. 3. de Suariis: l. 2. de equis Curulib.

Fuit & sub dispositione Præfecti Prætorio Italiae, l. 7. de indulgent. debitor. ad quem inde appellatum l. 27. de appellat.

Forma, cui nomen Augustæ, erat, in Campania sumptu publico reparata l. 8. de Aqueductu: & ex ea deinceps aquæ deriuandæ copiam priuatis ducendæ tribui vetitum, d. l. 8.

Collegiati per Campaniam l. 1. de Collegiatis. de Curtu publico per eam l. 24. de cursu.

Equos voluptatibus profuturos, nequaquam Campanorum populus adeoque poterat antiqua & solemnî præbitione, quam si duo millia modiorum fabæ per singulas factiones stabulorum Romæ necessaria conferret, l. 2. de Equis Curul.

a Latronibus infestata Campania l. 2. quibus equorum vsus.

Pastores rei priuatæ Principis per Campaniam, lanigerarum ouium pecudumque l. 2. quibus equorum vsus.

Porcina e Campania in vsum Urbis Romæ tributata l. 3. de Suariis.

Pretia Porcinæ in Campania non ab Officialibus Præfecti Urbis, verum ab Officialibus Consularis Campaniæ exigî debebant, d. l. 3. de Suariis.

Senatores, prædia habebant: eorumque Procuratores & Actores per Campaniam l. 2. quibus equorum vsus.

Tributaria res per Campaniam, & indulgentia quædam tributorum ei subinde data tum propter desertæ & squalida loca, in quem finem & Inspectores missi.

Consularium Campaniæ notitiam pete ex Notitia Dignitatum.

Præfecti Urbis Iurisdictio intra Campaniam l. 12. de penis.

Vrbes Campaniæ, Capua, Auellinum, vide Notitiam Vrbium.

CAPPADOCIA, Comes domorum per Cappadociam l. 2. de Palatinis S. L.

Equi Cappadoces, Palmatii l. vn. de grege domin. l. 1. de Equis Curulib.

Cæsarea Cappadociæ, vide Notit. Vrbium.

CILICIA sub dispositione Præfecti Prætorio Orientalis l. 5. de susceptorib.

Præsidum Ciliciæ Notitiam, repete ex Notitia Dignit.

Tarsus Ciliciæ, vide Notit. Vrb.

CORSICA, De ea l. 20. de tyronib.

Vna fuit e tribus Prouinciis, quarum vnus Rationalis fuit, vide infra Sicilia.

Præfex Corsicæ, vide Notit. Dignit.

D.

DACIA: Præfex Daciæ Claudius: ad quem data l. 2. de inoffic. test.

Dux Daciæ Ripensis l. 13. de operibus publ.

Serdica Vrbis Daciæ, vide Notit. Vrb.

DALMATIA sub dispositione Præfecti Prætorio Italiae, l. vlt. de Curiosis.

Litora Dalmatiæ, insulæque d. l. vlt.

Curiosi remoti ab Honorio ex Dalmatiæ litoribus d. l. vlt.

E.

EPİRVS noua. De ea l. vnic. de stratorib. l. 22. de Episcopis: l. vnic. ne Præfæctianus.

Episcopi, Clerici, Virgines per Epirum nouam d. l. 22.

Equis Epirus pollebat: ideo ab Epiro exacti equi pro tributo, d. l. vnic. vide Virgilium 1. Georg. & ibi Seruium: Sidonium, Carm. 6. vers. 45. vide & Mamertini Panegyricum ad Iulianum.

Præsidum Epiri Nouæ Notitiam pete ex Notitia Dignit.

Apollonia Vrbis Epiri Nouæ. Ibi data (id est reddita, accepta) l. 1. de stratoribus, quæ scripta est ad Præsidem nouæ Epiri: vide Vibium Sequentrem, Peutingeri Itiner. & Antonin.

EVRATENSIS Prouincia: Limes Eufratenfis l. 2. ne Comitibus: l. 2. de venat. ferar.

Dux limitis Eufratenfis, & eius Officium, d. l. 2. ne Comitib. & d. l. 2. de venat. ferar.

Præfex Eufratenfis & eius Officium, d. l. 2.

Hieropolitana ciuitas in ea, d. l. 2. vide Ammianum Marcellinum, lib. 14. cap. 8.

F.

FLAMINIA: a Latronibus & abactoribus infestata l. 1. quibus equorum vsus.

G.

GALATIA: Ancyra Galatiæ, vide Notit. Vrbium. **GALLIÆ**: & Præfectura Prætoriana Galliarum.

Dioecesis Galliarum l. 11. de Medicis.

Prouinciæ Galliarum l. 10. de desertorib. l. 1. sine censu.

Quinque Prouinciæ, earumque Vicarius l. 15. de Paganis.

Lugdunensis prima Prouincia, eiusque Præfex l. 1. sine censu.

Aurileguli per Præfecturam Prætorianam Galliarum, l. 9. de metallis.

Census & capitatio per Gallias l. 4. 5. 6. de censu.

Census Gallicanus l. 1. sine censu: vide & Eumenium in Gratian. act. Flauientium nomine.

Centuriones per Præfecturam Prætorianam Galliarum l. vnic. de Centurionib.

Clerici intra Gallias, & negotiantium eorum priuilegium, seu Immunitas, maior quam intra Illyricum & Italiam l. 11. de lustrali conlat.

Collegiati per Præfecturam Prætorianam Galliarum l. 1. 2. 3. de his, qui condit. propr.

Coloni per Præfecturam Prætorianam l. vnic. vtrum vi.

Ordines & Decuriones seu Curiales per Præfecturam Prætorianam Galliarum l. 2. de Quæstionib.

l. 2. 3. de his, qui condit. propr. l. 36. 75. 140. 148. 171. de Decurionibus: l. vltim. de his, qui condit. propr. l. 33. de operibus publicis: & nominatim per dioecesim Galliarum dicta lege 171.

Primates ordinum d. l. 33. de operibus publ.

de Cursu publico per Gallias l. 17. 28. 30. 35. 50. 58. de cursu.

Defensores ciuitatum per Præfecturam Prætorianam Galliarum l. vltim. de his, qui condit. propr.

Defensores per Præfecturam Prætorianam Galliarum l. 10. de desertorib.

Hæretici nulli per Gallias hoc Codice memorantur. Ad Priscillianistas tamen, qui ex Hispania virus suum eo effuderant, pertinere suspicor l. 7. de fide testium.

Imperatores hoc ævo frequenter in Galliis consistere: vide *Urbes Galliarum*.

Officiales Præfecti Prætorio Galliarum l. 10. de diuers. offic. & examen de his agitur.

de Præfectis Prætorio Galliarum, deque iis, quæ ad eos pertinebant, & ad eorum Officium, vide *Notit. Dignit.*

Indiculum Præfectorum Prætorio, vide *ibid.*

Prætoriana Iudicium per Gallias lege 6. de metat. s. 1.

Loca fundique ciuitatum per Præfecturam Prætorianam Galliarum l. 33. de operib. publ. & ex his canon seu redditus.

de Magistris militum per Gallias, vide *Notit. Imperii.*

Mansiones per Præfecturam Prætorianam Galliarum l. 4. de offic. Rectoris Prouinc.

Militiæ euntandæ per Gallias quoque quidam pollicem sibi præcidebant, l. 5. de tyronib.

Et tamen Ammianus Marcellinus, lib. 15. cap. 12. contra scribit.

De re militari per Gallias, vide *Parat. de re milit.*

Rhenus, limes Galliæ: ad eum Duces & Comites, aliisque custodia eius mandata l. 9. de re militari: aduersus Francos scilicet & Alemannos.

Magistratus per Gallias. *Ciuites*: Præfectus Prætorio Galliarum, vide *Notitiam Dignitatum*, ubi omnes Præfecti Prætorio Galliarum, qui hoc Codice memorantur; & ad quos leges datæ sunt, sub vnum aspectum apponuntur. Iudices per Præfecturam Prætorianam Galliarum l. 6. de metat. s. 1. 2. de Quaest. s. 1.

Præfes Lugdunensis primæ l. 1. sine censu.

Vicarius Galliarum: de hoc accipio l. 11. de diuers. offic.

Vicarius quinque Prouinciarum lex 15. de Paganis.

Comes Gallicianorum, titularum scilicet, l. vnic. de Consul. & Præsidib. vide Ammianum Marcellinum, lib. 22. cap. 3.

Militares Duces, & quidem ad Rhenum l. 9. de re milit. Comites *ibid.*

Militaris res per Gallias l. 3. 7. 9. 10. 11. 13. de re milit.

Opera publica per Præfecturam Prætorianam Galliarum. Ad ea destinata tertia pars reddituum ciuitatum, l. 33. de operibus publ.

Reditus ciuitatum Præfecturæ Prætorianæ Galliarum d. l. 33.

Rustici per Præfecturam Prætorianam Galliarum: a quibus operæ exiguntur vetitæ ad prosecutionem animalium, l. 1. ne opera a conlat. ribus.

Professores per diocesim Galliarum: quinam, & in quibus ciuitatibus: nominatim in clarissima Treuironum ciuitate, l. 11. de Medicis & Professorib.

Res tributaria per Præfecturam Prætorianam Galliarum l. 1. de fide & iure hære: l. 1. sine censu: l. 26. de annona & tributis. Querelæ de eo d. l. 1. & d. l. 26. vide Saluiani de eo querelam lib. 5. cap. 7. 8.

Virgines deuotæ per Gallias l. 4. 6. de censu: vide Ausonium in *Emilia Hilaria* 7. & de *Catapromia* 26. Parental.

Synodus diocesana per Gallias aliqua, vt & Episcopi in ea memorari videntur l. quimosest, de Episcopis.

Urbes per Prætorianam Galliarum l. 1. 2. 3. de his, qui condit. propr. l. 171. de Decurionibus. Inter has ciuitates Galliarum frequentissimæ &

Metropoles. l. 11. de Medicis. Et in his omnibus Professores d. l. 11.

Oppida, frequentes ciuitates, mansiones, vici, & in his omnibus Cursus publicus, l. 35. de cursu.

Urbium Galliæ, quarum memoria seu Notitia extat hoc Codice. Agrippina, Altra ripa, Alzeium, Ambiani, Arelas, Bononia, Brisiacum, Complutum, Concionacum, Lauriacum, Lugdunum, Manteburum, Martiacum, Mogonti-acum, Nafonnacum, Nemasia, Nicomedia, (forte Nicromedio) Parisii, Robur, Treuiris, Vangiones, Verona, Vienna. De quibus singulis vide *Notitiam Urbium*.

Paganorum status per Gallias, l. 15. de Paganis.

Hispaniæ sub Præfectura Prætoriana Galliarum l. 61. de cursu publico: l. 15. de Paganis: l. 1. de Senatoribus: l. vnic. de burgariis: vide *Notitiam Dignit.*

Historiæ Gallicanæ Annalium ex hoc Codice confectorum specimen habes infra huius Indicis parte 4.

Græcia: vide *supra Achaia, Attica.*

Equi Græci l. 1. de Equis Curulibus.

Achiui Equi inter celeberrimos, vide Gratium Cynegetico, vers. 227. 531. Nemesianum v. 240.

H

HISPANIAE: sub dispositione Præfecti Prætorio Galliarum erant Hispaniæ l. 10. de Senator. & glebali collat. l. vnic. de burgariis: vide & Symmachum lib. 4. epist. 62. Zosimum & *Notit. Imperii.*

Vicarius Hispaniarum, vide *Notitiam Dignit.* ubi 7. huiusmodi Vicarii memorantur, Tiberianus, Albinus, Valerianus, Artemius, Marrianus, Petronius, Macrobius.

Annonarii commeatus ex Hispania Romam, l. 4. 8. de nauiculariis: vide Symmachum lib. 10. epist. 50. &c.

Burgi & Burgarii intra Hispanias l. vnic. de burgariis: vide & l. 2. de his, qui condit. prop.

Comes Hispaniarum, vide *Notitiam Dignit.* ubi duo memorantur.

de Curis & Decurionibus per Hispaniam, l. 4. 151. de Decurion. l. 2. de Tabulariis.

de Episcopis, Clericis, Seruis, l. vnic. de manum. in Eccl. l. 15. de Episcopis.

de Vestium collatione, l. 1. & 2. de distrabend. pignorb.

Litora Hispaniæ l. 4. de nauicular.

de Municipalium geitorum ibi forma l. 171. de Decurionib.

Equi Hispani sanguinis l. 1. de Equis Curulibus. Multa eorum mentio apud Symmachum & Claudianum.

Hos in curuli certamine debiles factos factionariis vendere licuit, d. l. 1.

de Equorum collatione in Hispania, vide l. 1. 2. de distr. pign.

Fruges: Nauicularii, qui commeatus annonarios ex Hispania Romam subuehebant, l. 4. 8. de nauicular.

Metalla: Aurum & argentum contulit Hispania, ac nominatim Betica l. 1. de distrabendis pignorb. Ad hæc tria refer illud Claudiani in laudibus Serenæ, de Hispania v. 54.

Diues EQVIS, FRVGVM facili, pretiosa METALLIS.

de Paganis sacrificiis & simulacris per Hispaniam l. 15. de Paganis.

Senatores per Hispanias l. 10. de Senator. & gleb. collat. l. 1. de accusat.

Circa Glebalem collationem peculiaris aliquando Hispaniarum ratio seu priuilegium fuit: verum eo abolito ad aliarum Prouinciarum consuetudinem ea redacta, l. 10. de Senator. & glebali collat.

Officium summæ rei per Hispanias, seu Rationalis summarum Hispaniæ, l. 2. de distrab. pignorib. l. vnic. de his, qui se defer.

Procurator patrimonii, id est rerum priuatarum, per Hispaniam l. 3. de bonis proscript. l. 2. in fin. de distrabendis pignorib. vbi Cuiacius lapsus est, qui de Procuratore summarum accepit.

Prouincia: Betica, vide supra.

Lusitania, ad Lusitanos data l. 1. de constitut. Princip.

Res tributaria per Hispanias l. 1. de discessor. vide supra annona, aurum, argentum, equi, vestis.

Vrbes Hispaniarum. Hispalis, Castulo, Corduba, Tarraco, vide in Urbibus.

1

ILLYRICVM totum l. 11. de Prætorib. duplex: Orientale, Occidentale (de Illyrico multa Capitolinus, Spartianus, Pollio, Vopiscus. Apud quos memorantur Præfectus, Dux, Curator Illyrici, Munimenta, Exercitus Illyrici, separaturque a Rhetia, Thracia, Dalmatia, vide & de Illyrico Appianum Illyric. Sept. Rufum, Zosimum, lib. 2. cap. 20. 39. Ant. Pagium in Critic. ad Annal. Baron. ad an. D. 380.

Illyriciani inde l. 25. de petitionib.

Partes Illyricianæ, vel Illyrici partes, d. l. 25. de petitionib. l. 49. de operib. publ. Tractus Illyrici.

Macedoniæ diocesis iungitur Illyricum l. 7. de metallis, seu Illyrici tractus l. 8. eod. tit.

Sub dispositione Præfecti Prætorio Italiæ Illyricum Occidentale l. 28. de cursu: & d. l. 25.

Prouinciæ Illyrici (Occidentalis) l. 9. de suspector. l. 9. in subscript. de indulgent. debitor.

Præfectus Prætorio suus, Illyrico Orientali: de quo vide Notit. Dignit.

Dioceses & Prouinciæ sub eo, l. 33. de annona & trib. l. 45. de Episcopis.

Macedonia scilicet & Achaia d. l. 33. l. 11. de Prætorib.

Ciuitates Illyrici l. 4. de Spectaculis, ciuitates Illyrici & Italiæ l. 26. 28. de operibus publicis. Ciuitates Illyrici Orientalis l. 177. de Decurionibus.

Clerici intra Illyricum & Italiam: eorum immunitas a lustrali collatione negotiantium in denis solidis, intra Gallias in quindenis, l. 11. de lustrali.

Iudices per Illyricum l. 4. de Spectaculis.

Metalla & metallarii per Illyricum auri l. 7. de metallis, per Prouincias Illyrici l. 9. in subscriptione de indulg. debitor. Lapidicinæ marmoris l. 8. de metallis.

Itaque suus Comes metallorum per Illyricum: cuius mentio in Notitia: de quo accipio l. 3. de metallis.

Opera publica per Illyricum & Italiam l. 26. 28. de operibus publicis.

Rei eo transmissi Romam pœnam ibi luituri, l. vnic. de mensis oleæ.

de Militibus per Illyricum l. 4. de milit. veste.

Illyrica expeditio & necessitates Illyricianæ l. 15.

18. de extraordinar. l. ultim. de equorum conlat. vide & l. 49. de operibus public. ad eam parangariæ exactæ, a quibus nullus immunis d. l. v. & ad constructionem murorum, & comparationi transuersionique specierum vniuersi sine vilo priuilegio coartati d. l. vlt. de equorum conlat. de Barbarorum incurfu in Illyrici (Occidentalis) partes l. 25. de petitionib.

Senatores per totum Illyricum, quo multi declinantes Curiam V. R. sese conferebant l. 11. de Prætorib.

De Præfectis Prætorio Illyrici & Italiæ, vide Notitiam Dignit.

INSULÆ: Præfes Insularum l. 32. de nauicul.

ISAURIA: Orientis dioceseos Prouincia l. 3. de milit. veste.

Latrones Isauri l. 7. de Questionib.

Militarem vestem conferebat, non aurum comparatitium l. 3. de militari veste.

ITALIA. Præfecti Prætorio Italiæ, vide Notit. Dignit. sub eo Italia, Illyricum, Africa.

Vicarii Italiæ. Horum Notitiam repete ex Notitia Dignitatum.

Judæi per Præfecturam Prætorianam Italiæ, l. vltim. de feriis: l. 8. de excusorib.

Opera publica per Præfecturam Prætorianam Italiæ, l. 37. de operibus publicis.

Italia triplici sensu. 1. Pro Italiæ diocesi, quo sensu Vicarius Italiæ. 2. Pro tota Italiæ, & sic generali appellatione complectens quaque Vrbicarias regiones & Siciliam, l. 9. de extraordinar. Tertio significatu Italia & Vrbs separantur l. 20. de tyronib.

Italia centesimo Vrbs miliario opposita, seu trans centesimum ab Vrbe miliarium l. 2. de integri restit.

Italiæ regiones, seu Italia, ab Vrbicariis seu Suburbicariis Regionibus separantur l. 9. de annona: l. vnic. si per obrept. l. 9. de extraordinar.

Italia & Alpes separantur l. 1. de desertoribus: vbi inscriptio ita habet: *Edicta duo per Italiam & Alpes.*

Regiones seu Prouinciæ Italiæ, & sub P. P. Italiæ l. 28. de cursu: l. 26. de operibus publ.

Italiæ Prouinciæ, Campania, Tuscia, Picenum, Samnium, Apulia, Calabria, Bruttii & Lucania nominantur l. 7. de indulgent. debitor. Emilia, Alpes, Apulia, Calabria, Bruttii, Campania, Flaminia, Lucania, Picenum, Samnium, Suburbicariæ regiones Tuscia, Valeria, Venetia, vide singulas suis locis.

Italiæ partes l. 15. de Episcopis.

Edicta duo per Italiam & Alpes l. 1. de desertoribus.

Italia a Prouinciis, vel a cæteris omnibus Prouinciis, separatur l. 13. de accusat. l. 2. de integri restit.

Italos suos, Italiam suam, peculiari effatu Principes quidam vocant l. 2. de extraordinar. l. 6. de annona: l. vnic. de his, qui sanguinolentos.

Ciuitates Italiæ (diocesi.) l. 2. ne opera a conlator. l. 26. 28. de operibus publ. l. 1. de alimentis, quas inop. par.

Clerici intra Illyricum & Italiam negotiantes in denis solidis a lustrali collatione immunes erant, l. 11. de lustrali collat.

Cursus publicus per Italiam l. 24. 25. 28. 31. de cursu publico.

Militiæ detractandæ in Italia quidam pollices sibi seu digitos truncabant, l. 4. de tyronib. l. 1. de filiis milit. apparit. & nominatim in diocesi V. R. d. l. 4. in Lucania & Bruttis, d. l. 1.

Opera publica per Illyricum & Italiam l. 26. 28. de operibus publ.

Patrimoniales & emphyteuticarii fundi per Italiam l. 2. *de extraordin.*
 Immunis ab Annonariis functionibus & a glebali pensione Italia aliquando reddita l. 4. *de indulgent. debitor.*
 Vinum ad Cellarii (Principis) vsus a cunctis Italiae possessoribus conferebatur l. 6. *de annona & tributis.*
 Res tributaria per Italiae dioecsim l. 6. *g. 12. de annona & tributis.*
 Comites Italicianorum (titulorum) l. *unic. de Consularibus & Praefidibus.*
 Fluuii Italiae, Tiberis, Liguentia.
 Vrbes Italiae: Roma, Alatinum, Aquileia, Ariminum, Anellina, Brixia, Casena, Capua, Concordia, Flauia Fanestri, Florentia, Forum Flamini, Luceria, Mediolanum, Opitergium, Oplia, Patauium, Portus V. R. Regium, Salernum, Senigalia, Spoletum, Valentia, Venabrum, Verona, Vincentia, Vulturnensium Vrbs: vide de singulis Notit. Vrbum.

L.

LIBYA: de Duce Libyz. vide *Notitiam Dignit.*
 Liguria, vide *supra Emilia.*
LYCANIA: administratio eius iuncta cum Bruttis: Corrector Lucaniae & Bruttiorum, vide *Notitiam Dignitatum.*
 de Clericis per eam l. 2. *de Episcopis.*
 de Cursu publico l. 25. *de cursu.*
 Leuorum criminum rei inde in pistrinum Urbis damnati, l. 6. *7. de penis.*
 Vinum conferebant Lucani & Bruttii, l. 4. *de vsuris.* Quibus id concessum, quia longe a Roma distiterant, vt pecunia dissoluere id possent, eo ipso loco quo vinum tradituri erant, d. l. 4.
 Indulgentia quaedam tributorum ei data ab Honorio l. 27. *de indulgent. debitor.*
LYGDVNENSIS Prouincia: prima mentio eius, vt & Antonii Marcellini Praefidis eius in Constantini Magni l. 1. *sine censu*, quae illi inscribitur Anno D. 312. (vt existimo) non 319.
LYSITANI: Ad Lusitanos data prima omnium huius Codicis constitutio, & quidem Constantini Anno 322. l. 1. *de constit. Princip.*
LYCIA Prouincia: Sub dispositione Praefecti Praetor O Orientis l. 9. *de indulgentiis criminum.*
 Deuotissima d. l. 9.
 Infamata aliquando sub Theodosio Magno ob Tatiani ciuis Lycii delictum. Verum restituta mox famae suae ab Arcadio d. l. 9. Vid. Anton. Pagium in *Critic. ad an. 392.* cuius verba legis ad l. 13. *de bon. proscript.*
 Lycia & Pamphylia administratione iunctae sub eodem Praefide l. 2. *de censu.*
LYDIA Prouincia: Consularis Lydiae Palladius, sub Theodosio Magno, ad quem data l. 17. *de petitionib.*

M.

MACEDONIA dioecesis: Dioecesis Macedonica l. 7. *de metallis.*
 Macedonia l. 11. *de Pratoribus:* l. 3. *de Senatoribus:* l. 8. *de metallis.*
 cum Illyrico seu Illyrici tractu iungitur, l. 7. & 8. *de metallis.*
 Lapidicinae marmorum per Macedoniam d. l. 8. *de metallis.* Auri metalla, d. l. 7.
 Res priuata Principis in dioecesi Macedoniae, l. 5. *de Iurisdic.*
 Rationales rei priuatae in dioecesi Macedoniae, d. l. 5.
 Seniores & Macedonia in Senatum Urbis Constantinopol. nouiter alleciti glebali collatione immunes fuere, l. 3. *de Senatoribus & glebali collat.*

Tom. VI. Pars II.

Comes Macedoniae l. 2. *sine censu:* vide *Notitiam Dignitatum.*
 Vicarius Macedoniae l. 5. *de Iurisdic.* l. 4. *de Quaest.* vide *Notitiam Dignitatum.*
 De Macedonibus, Achuis, Thessalonicensi Ecclesia, l. 33. *de annona & tribut.*
 Thessalonica, Metropolis Macedoniae, vide *Vrbes.*
 Constantini l. 3. *de extraordin.* ad Edictum Chalcedonensium & Macedonensium (nisi ibi aliter legendum.)
 Vrbes Macedoniae: praeter Thessalonicam, Stobis, Scupis.
MAVRITANIA. Ad instructionem Mauritaniae, ex Prouincia Africa pecunia missa l. 28. *de susceptor.*
 Militaris res in Mauritania d. l. 28.
 Mauritania Sitifensis: militaris res per eam l. 6. *de re militari.*
 Mauris Sitifensibus inscripta d. l. 6. & l. 64. *de Decurion.*
MESOPOTAMIA. Dux Mesopotamiae l. 4. *de cohortal.* l. 6. *de filiis milit.* apparit. vide *Notit. Dignit.*
 Vicarius Mesopotamiae d. l. 4. *de cohortalib.* vide *Notit. Imperit.*
MYRIA Prouincia: Curiae & Curiales l. 96. *de Decurionibus.*
 Myria (secunda scilicet) Thraciarum Prouincia l. 3. *de milit. veste.*
 Dux limitis Myriaci l. *unic. de lufor.* Danub. vide *Notitiam Dignit.*
 Vrbes: Bona mansio, Viminacium.

N.

NORICVM: Arelate ciuitas in Norico, vide *Notit. Urb.*
NUMIDIA: Consularis Numidiae, vide *Notitiam Dignitatum.*
 Agasones de Numidia sibi adiungere soliti stationari per Africam: plures vero quam duos sibi adfascere prohibiti, l. 2. *de cohort.*
 de Clericis per Numidiam l. 7. *de Episcopis.*
 Equorum collatio in Numidia l. 15. *de nauicul. l. 29. de annona.*
 Milites in Numidia l. 28. *de susceptorib.*
 Ad instructionem, id est, ad sumptus militares & limaneos, Numidiae ex Prouincia Africa pecunia missa, l. 28. *de susceptorib.*
 Nauicularii per eam, subuehendis comitatibus Urbis Romae, l. 15. *de nauicul.*
 Rationalis Numidiae l. 4. *de bonis vacantib.*
 Constantina Metropolis Numidiae d. l. 15.
 Thebeste in Numidia, vide *Notit. Urbium.*

O.

ORIENTIS seu per Orientem Praefectus Praetorio, vide *Notitiam Dignit.*
 Imperium Orientis, vide *supra cap. 1.*
ORIENTIS dioecesis: De ea l. 14. *de nauicul. l. 7. de Episcopis:* l. 3. *de erog. mil. ann.* seu orientis partes l. 3. *de milit. veste:* l. 3. *de fide Cathol.* l. 158. *de Decurion.*
 Omnis Oriens: ab Illyrico & Macedonica dioecesi separatus l. 7. *de metallis.*
 Orientales Prouinciae l. 14. *de nauicul. l. 2. de censu:* seu Prouinciae Orientis l. 22. *de nauicul.*
 In his Osroene & Isauria d. l. 3. *de milit. veste:* Cilicia, d. l. 3. *de fide Catholica.* Phoenice. l. 175. *de Decurionibus.* Syria, l. 103. *de Decurionibus.*
 Vrbes in ea in genere l. 22. *de operibus publicis:* Laodicea, Tarsus, dicta l. 3. *de fide Cathol.* Antiochia l. 8. *de metallis.* Berythus, vide *infra.*
 Ee Comi-

Comitum Orientis Notitiam repete ex *Notitia Dignit.*
 Tribuni, Comites, Duces, Præpositi numerorum per Orientis dioecesim sub Magistro militum per Orientem *l. ultim. de erog. mil. annon.*
 Magister militum per Orientem, vide *Notitiam Dignit.*
 Classis Seleucena ad auxilium purgandi Orontis, aliasque necessitates Comiti Orientis deputata, *l. unic. de Classicis.*
 Cursus publicus per dioecesim Orientis *l. 41. de cursu.*
 Ecclesie sancta loca per eam, *l. 26. de Episcopis.*
 Fabricæ & Fabricenses *l. 8. de metasis.* Antiochiæ nominatim *d. l. 8.*
 Familiæ militariam apud Orientem *l. 31. de erog. mil. ann.*
 Marmora *l. 2. de metallis.*
 Metalla in Oriente ac nominatim Docimenum, Proconense, Troadenſe *l. 9. 11. de indulgentiis debitorum.*
 Monachi per Orientem *l. 1. 2. de Monachis.*
 Opera publica per Orientem *lex 6. 10. 22. de operibus.*
 Tempia Paganorum per Orientem sub Arcadio, Asterio Comite Orientis destructa *l. 36. de operibus publ.* Eorumque materia ad Viatum, Pontium, Murorum refectionem ordinata *d. l. 36.*
 de Nauiculariis Orientis, Constantinopolim annonam subuchentibus, deque eorum priuilegiis *l. 7. 32. de nauicular.*
 Beryto PP. lex data ad Comitem Orientis *l. 1. de gladiatorib. l. 51. 54. de Decurionib. l. 41. de cursu.*
OSDROENA vel *Osdroëne*: De hac, *l. 79. 105. de Decurion. l. 2. de præd. & maucip. Curiali: l. 8. de Paganis: l. 3. de militari veste.*
 Orient's dioceſeos Prouincia *l. 3. de militari veste.*
 Dux *Osdroënæ, d. l. 8.*
 Præſes *Osdroënæ d. l. 79. & 105.* Officium eius seu cohors, & in ea Princeps Officii & Primipilaris, *d. l. 79. 105.*
 Edessa Vrbs eius *d. l. 79. 105.* De eadem accipio & *l. 8. de Paganis.*

P.

PALÆSTINA: Vtriusque Palæſtinæ mentio fit *l. vlt. de Iudeis.*
 Trium, *primæ, ſecundæ, & tertiæ, l. 30. de erog. militaris ann.*
 Caſtra per Palæſtinam Verſabinum, & Moenænum *d. l. 30.*
 Iudæi & Synedria per Palæſtinam *d. l. 29. vlt. de Iudeis.*
 de Sanctis Palæſtinæ locis, accipienda *l. 26. de Episcopis.*
 Proconſul, & Conſularis Palæſtinæ, eorum Notitiam repete ex *Notitia Dignit.*
 Dux Palæſtinæ *d. l. 30. de erog. mil. ann.*
 Præſes Palæſtinæ *l. 3. de proteſtaſia*: vide *Notitiam Dignit.*
PAMPHYLIA: Pamphylia & Lycia adminiſtratione iunctæ: & ab vno Præſide rectæ *l. 2. de cenſu*: vide *Notitiam Dignit.*
PANNONIA: Diuiſa, Pannoniæ ſecundæ, eiſque Conſularis mentio *l. 27. de cursu*: vide *Notitiam Dignitatum.*
 Veterani per Pannoniam *l. 6. de Veteranis.*
 Cursus publicus per Pannoniam ſecundam, *d. l. 27.*
 Vrbes Pannoniæ: *Sirmium, Muſſa, Sabaria*, vide *de Vrribus.*
PHOENICE. Metropolis Phœnicæ, Tyrus, *l. 11. de tyronib.* vide plura in *Notitia Urb.*

Baphia Phœnicæ *l. ultim. de murilegulis.*
 Conchylioleguli, ſeu murileguli in Phœnicia Berythi, *l. 9. de luſtrali conlat.*
 Curiales & ordines Curiarum per Phœnicen, *l. 175. de Decurionib.*
 ad Prouinciales Phœnicæ data *l. 1. de inceſt. nupt.*
 Conſularis Phœnicæ, vide *Notit. Dignit.*
 Damafco ſcripta lex, data ad Conſularem Phœnicæ *l. 9. de filiis militar. apparit. l. 83. de Decurion.*
 Tempia per Phœnicen *l. 16. de Paganis.*
 de Nuptiis inter fratris vel ſororis filiam, & patrui vel auunculi prohibitis ad Prouinciales Phœnicæ, *l. 1. de inceſt. nupt.*
 Vrbes Phœnicæ Berythus, Damafcus, Tyrus, vide *de Vrbes.*
PHRYGIA: Equorum greges Phrygiæ, *l. 19. de Prætoribus.*
 Editoribus donati certo numero a Principibus equi e Phrygia, *d. l. 19.*
 Phrygia Palæſtina male in *l. 3. de proteſtaſia*, reſcribendum vel *Hygia Palæſtina*: vel *Erygia Pacatiana.*
 Docimenum Phrygiæ, vide *Notit. Dignit.*
PICENVM ſub diſpoſitione Præfecti Prætorio Italiæ, *l. 7. de indulgentiis debitorum.* Ideo Conſulares Piceni, vide in *Notit. Dignit.*
 Appellatum ex Piceno ad eam *l. 27. de appellat.*
 Picenum, Suburbicaria regio *l. 12. de indulgentiis debitorum.*
 a Latronibus & abactoribus infeſtatum Picenum *l. 1. 4. vlt. quibus equorum vſus.*
 Indulgentia tributorum quædam ei data *l. 7. de indulgent. debit.*
 Opera publica per Picenum, veluti ſtabula, horrea, *l. 17. de operibus publ.*
 Palatini per Picenum *l. 4. quibus equorum vſus.*
 Vrbes Piceni *d. l. 17.*
 Flauia Faneſtri Metropolis Piceni *l. 5. de paſſis.*
 Gutherius de *Off. dom. Aug. lib. 1. c. 36.* ridicule, hanc Flauiam, Faneſtri vxorem fuiſſe, tradidit.
PISIDIA. Antiochia Piſidiæ, vide Antiochia in *Notit. Urb.*

PONTICA dioceſis: De ea *l. 42. de cursu. l. 7. de deſertoribus: l. ultim. de Principib. Agentium: l. 10. de hereticis: l. 3. de fide Catholica: l. 3. de milit. veſte: l. 12. de exactionib. l. 12. de metallis.*
 Tributa, & eorum exactio per Ponticam *d. l. 12. de exact.*
 Poſſeſſores per eam *d. l. 12.*
 Decuriones *d. l. 12.*
 Deſenſores ciuitatum, *d. l. 12.*
 Auri metalla & aurileguli in ea *l. 12. de metallis.*
 Comes Ponticæ dioceſeos, vide *Notitiam Dignitatum.*
 Vicarius Ponticæ. Notitiam Vicariorum Ponticæ repete ex *Notitia Dignitatum.*
 Cursus publicus per eam *l. 42. de cursu.*
 Dux Ponticæ, vide *Notitiam Dignit.*
 Hæretici in Pontica, veluti Taſcodrogitæ, *l. 10. de hereticis.*
 Vrbes, in Pontica dioceſi, *Cæſarea, Melita, Nyſſa, l. 3. de fide Cathol. vide Vrbes.*
PROCONSVLARIS Prouincia, vide *Africa.*

Q.

QUATVOR REGIONES (in Italia ſub Præfecto Urbis Romæ.)
 Harum fit mentio *l. 1. de calcis coſtorib.* vbi diſquiro plene, quænam eæ ſint. illud *ea lege canetur, vt ex iis regionibus, veſturariis calcis Urbis Romæ 300. boues dentur.*
QUINQUE PROVINCIÆ (Galliarum.)

Harum

Harum fit mentio *l. 15. de Paganis*: vbi plene dis-
quiro, quænam eæ sint.

Vicarius harum quinque Prouinciarum peculia-
ris, *d. l. 15. vbi & pro-Præfecto Hispaniarum*
iungitur.

TRES PROVINCIAE (id est: *Sicilia, Sardinia,*
Corfica.)

Rationalis harum trium Prouinciarum *l. vnic.*
communi diuid. l. 2. de susceptorib. l. 51. de peti-
tionib. cuiusmodi tres memorantur, de qui-
bus vide in *Notit. Dignit.* sub Comite S. L.

R

RETIÆ: De his sunt tres leges: puta Valen-
tiniani Iun. & Theodosii Magni *l. 15. & 18.*
de extraordinar. & Honorii l. ultim. de conlatione
fundorum patrum.

Rheticus limes, *d. l. 18.* seu limes Rheticus
d. l. 15.

Onerum Rheticorum pensio *d. l. ultim.*

Ad limitis huius instructionem annonæ militares
scilicet parangariæ, ab omnibus exactæ *d. l.*
15. & 18.

Sic v: nullus immunis esset, nulla dignitas aut
preffessio *d. l. 15 & 18.* non patrimonialium
fundorum, aut emphyteuticorum, aut priua-
tæ rei possessores, *d. l. vi.* nisi quod hi demi-
diam tantam onerum Rheticorum præstarent
partem, *d. l. vlt.*

Urbes Rhetiarum: *Bauxara, Dinumma, Mesta-*
tenfes, vicus Augusti.

CHRONICON.

Anno D. 355. a Constantio data *Mestatenfi l.*
2. de Iurist. l. 8. Kalend August.

Eodem Anno 4. Nonas Septemb. *Dinumma,*
l. 8. de exactiõib.

Anno D. 379. a Gratiano data 4. Idibus Aug.
vico *Augusti l. 4. de auro coron. Et 14. Kal.*
Septemb. Dat. *Bauxare l. 3. de Palatinis.*

Anno D. 382. a Valentino Iun. 5. Id. Dec.
d. l. 15. de extraordin. cuius sensum iam ex-
pressi.

Anno D. 390. a Theodosio Magno *d. l. 18.*
cod. tit.

Anno D. 398. ab Honorio *d. l. vlt. de conlat.*
fundor.

S

SAMNIVM Prouincia: a Latronibus & abactori-
bus infestata *l. 1. quibus equorum usus.*

Sub dispositione Præfecti Prætorio Italiae,
d. l. 1.

Samnium sub dispositione Præfecti Prætorio Italiae
l. 7. de indulg. debitor.

Indulgentia quædam ei tributa *d. l. 7.*

SARDINIA: Prouincia Sardinia, *l. 16. de cursu.*
Caralis Sardinie. vide *Notit. Urbium.*

Rationalis vnus fuit Siciliae, Sardinie, Corsicæ:
de quo supra in tres Prouincias, vide & *Notit.*
Dignit. De Sardinia nominatim fidem facit *l.*
unic. communi diuid.

Præses Sardinie, v. *Notit. Dignit.* vnde repete.
Dux Sardinie, vide *Notitiam Dignit.*

Sub dispositione Præfecti Prætorio Italiae, *l. 16.*
de cursu. Idco appellatum ad Præfectum Præ-
torio Italiae ex Sardinia, *l. 27. de appellat.*

Metropolis Sardinie Caralis, vide *Urber.*

de Cursu publico in Sardinia *l. 1. 16. de cursu.*

de Clericis Ecclesiasticis *l. 5. de Episcopis.*

Metallarii seu Aurileguli aliarum Prouinciarum
prohibiti transire in Sardiniam, *l. 6. 9. de me-*
tallis. Cur? vide *ibi.*

Rei leuiorum criminum in Sardinia in pistrina
Vrbis Romæ condemnati, & ad Vrbem Ro-
mam destinati *l. 3. de penis.*

Patrimoniales fundi vel Emphyteuticarii in Sar-
dinia *l. vnic. communi diuid.*

Portus Sardinie diuersi *l. 16. de cursu.*

Publicæ species ad diuersos Portus Sardinie an-
garis deferbantur, *l. 16. de cursu,* quæ scili-
cet ab ea conferebantur.

Tributaria res per Sardiniam, *d. l. 16. & l. 2. de*
susceptorib. l. 7. de exactiõib.

Rustica plebs seu pagi in Sardinia, *d. l. 16. de*
cursu.

Serui fundorum patrimonialium, vel Emphy-
teut corum *l. vnic. communi diuid.*

SATVRIANI (yp. Asturiani) & Subastrenses, de his
lit. 19. lib. 7. vbi vide quæ dixi.

SCYTHIA: Thraciarum dioeceseos Prouincia *l. 3.*
de milit. veste: l. vnic. de lufor. Danubii.

Limes Scythicus ad Danubium in dioecesi Thra-
ciarum, *d. l. vnic.*

Sub Magistro militum per Thracias, *d. l. vnic.*

Dux limitis Scythici, *d. l. vnic.*

Episcopus Scythie Terentius, *l. 3. de fide Ca-*
thol. id est, Tomorum in Scythia. Sozome-
nus, *lib. 7. cap. 9.*

SICILIA: sub dispositione Præfecti Prætorio Ita-
lie. Appellatum ex Sicilia ad P. P. Italiae, *l. 27.*
de appellat.

Rationalis vnus Siciliae, Sardinie, Corsicæ, vide
Notitiam Dignit.

Cursus publicus per Siciliam *l. 29. de cursu.*

Patrimoniales & Emphyteutici fundi per Sicili-
am, *l. 9. de extraordin.*

Separatur ab Italia, & ab Vrbicariis Regioni-
bus, *d. l. 9.*

Tyrones exacti in Sicilia *l. 20. de tyronib.*

Consularis Siciliae, vide *Notit. Dignit.*

Syracusa, vide *Notit. Urb.*

SOFANENA: Satrapa Sofanenæ, vide *l. 6. de au-*
ro coronario.

Aurum coronarium ab eo oblatum Imperatori
Romano, *d. l. 6.*

SUBVRBICARIÆ REGIONES, Suburbanæ, vide
& infra *Vrbicariae:* & supra *Quatuor Regiones,*
vide & *Vicina Regiones.*

Suburbicariæ Regionis *l. 9. de annona & tribut.*
l. 12. de indulgent. debitor. Suburbicariæ partes

l. 12. de extraordinar. munerib. Suburbicariæ
Prouinciæ, Nouella Valent. inter Theod. 41.

de tyronib. l. 2.

Suburbicariæ Prouinciæ *l. 13. de accusat.*

Consularis Suburbicariarum regionum, *d. l. 9.*
de annona. Iudices Suburbanarum Prouincia-

rum, *d. l. 13.*

Ab Italia & Italiae regionibus distinctæ Suburbi-
cariæ, *d. l. 9. seu Vrbicariæ l. super obreptionem:*
l. 9. de extraordin.

Tuscia & Picenum Suburbicariæ Regionis *l. 12.*
de indulg. debitor.

Immunes Suburbicariæ partes a tyronum præ-
statione *l. 12. de extraordin.*

De capite Senatorio ab his ad P. V. relatum
d. l. 23.

Tributaria res per Suburbicarias regiones *l. 12. de*
indulg. debitor.

SYRIA alibi & Syria Cæle: Sub PP. Orientis, *l.*
1. de præd. Senat. l. 169. de Decurionib.

Sub dispositione Comitum Orientis, *l. 103. de De-*
curionibus.

Consularis Syriæ Cæles, vide *Notit. Dignit.*

Vibæ Antiochena per Syriam ciuitas *l. 169. de Decu-*
ronib.

ronib. vide plura in Urbibus. Apamia, Dapbne, Scythopolis.
 Senatoria possessiones per Syriam, l. 1. de *prad. Senatorib.*
 Fiskales res & causae, l. 6. de *iure fisci.*
 de Syriarchia, & Syriarchis l. 1. de *prad. Senator. l. 2. de expens. ludor. l. 103. de Decurion.*

T

TARRACONENSIS Prouincia: Praefes eius Iulianus, ad quem data Constantini l. 1. de *temp. cursu.* Anno D. 316.

THRACIA: dioecesis Prouinciae Thraciarum, l. 3. de *milit. veste.*

In hac, *Mysia, Scythia, l. vnic. de lufor. Danub. earumque Duces.*

Vicarius Thraciae: vide *Notit. Dignit.*

Magister militum per Thracias d. l. vnic. vide *Notitiam Dignitatum.*

Aurileguli per Thraciam l. 7. de *metallis.*

Licinius in Thracia a Constantino Magno pulsus V. Non. Iulias l. 1. de *Veteranis.*

Senatores e Thracia in Senatum Urbis Constantinop. allekti a glebali collatione immunes fuere, l. 3. de *Senatoribus & glebali collat.*

Urbes. *Bessa.*

TRANSMARINAE Prouincia l. 1. de *Comitibus rei milit. l. 13. de iure fisci: l. 27. de petitionib. l. 41. de appellat. vnde & transmarina dilatio, l. ultim. de dilationib.*

Ad easdem pertinet & l. 2. de *Pratorib.*

TRIPOLITANA Prouincia: De ea l. ultim. *quorum appellat. l. 12. de diuersis officiis: l. 29. de annona: l. 133. de Decurion.*

Consularis Prouincia Tripolitana d. l. 12. de *diuersis officiis.*

Dux Tripolitanae, vide *Notitiam Dignit.*

Equi exacti a Tripolitanis, l. 29. de *annona & tribut. de Reis & Appellationibus eorum, d. l. vlt. quorum appellat.*

Praefes Tripolitanae, vide *Notitiam Dignitatum.*

TUSCIA: Florentia Metropolis Tusciae, l. 8. de *acusationib.*

Suburbicaria Regio l. 12. de *indulg. debitor.*

Consularis Tusciae, vide *Notitiam Dignit. vbi habes duorum nomina Olybrii & Claudii.*

Corrector Tusciae, vide *Notitiam Dignit.*

Calcei 900, vehes, Curiales Tusci inferre ad Urbis Romae usum cogebantur per singulos annos l. 3. de *calceis coctorib.*

Vulturnensium Urbs in Tuscia, l. 61. de *Decur. vbi agitur de Principalium eius Urbis privilegio & immunitate.*

Indulgentia quaedam tributorum ei data ab Honorio l. 7. de *indulg. debitor.*

V

VALERIA Prouincia inter Italiae Prouincias. Italiae Prouincia: iungitur seu simul nominatur cum Piceno, l. vlt. *quibus equorum vsus.*

Sub Vicario V. R. d. l. vlt. *quibus equorum vsus.*
 Pastores Valeriae d. l. vlt.

a Latronibus & abactoribus infestata, d. l. vlt. & ideo equorum vsu ibi Paltoribus interdictum d. l. vlt.

VENETIA Prouincia. Deca plures obseruationes historicae.

Sub dispositione Praefecti Praetorio Italiae erat. Ideo appellatum inde ad eum l. 27. de *appellationibus.*

Fuit item sub dispositione Vicarii Italiae, l. 2. ne *opera a conslatorib.*

Tributa & tributorum exactio per Venetiam: de ea l. 1. de *executoribus: seu l. 10. de exactio-nibus.*

De Diei Solis obseruantia per Venetiam, dicta l. 1. & 10.

Consularis Venetiam regebat, seu administrabat, d. l. 1. & 10. cuiusmodi erat sub Valentiniano Sen. Florianus d. l. 1. & 10.

Fluuius Lipientia: & Ponceius (in Venetia) l. 2. ne *opera a conslatorib. qui sub Valentiniano Sen. reparari iussus Anno D. 370. d. l. 2.*

Ciuitates Venetiae: (*Opitergium.* Indicatur ea, d. l. 2.) *Alinum, Aquileia, Concordia, Patavium, Brixia, Vincentia.* Vbi frequenter Imperatores constiterunt: variasque ibi constitutiones dedere. Ex quibus omnibus breue Chronicon conficere quisque facile per se potest ad illustrationem *historia Venetiae.*

Urbicariae regiones, vide & supra *Quatuor Regiones, Suburbicaria, Vicina.*

De his l. 3. *tributa in ips. speciebus: l. 9. de extraord. l. 3. quibus equorum vsus: l. vnic. si per obrept. l. 14. de indulg. debitor.*

Prima omnium mihi mentio occurrit Urbicariarum regionum Anno D. 359. sub Constantio, in l. 9. de *extraord.*

Prouincialium nomine veniebant, & qui Urbicarias regiones incolebant, l. 14. de *indulgent. debitorum.*

a Latronibus & abactoribus inquietatae, d. l. 3. *quibus equorum vsus.*

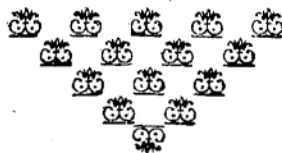
Patrimoniales & Emphyteutici fundi per Urbicarias regiones, l. 9. de *extraord.*

Vinum populi Romani vsibus ex Urbicariis regionibus conferebatur l. 3. *tributa in ipsis speciebus.*

Suarum per Urbicarias regiones l. 3. *quibus equorum vsus.*

ab Italia Urbicariae regiones distinguuntur lex vnic. si per *obreptionem: l. 9. de extraordinariis.*

Urbis Praefectura. Priuata res per Praefecturam Urbis Romae, non nisi sciente Comite R. P. tractari poterat, l. 9. de *iure fisci: l. 1. 4. 5. 6. 7. 8. de senicis: Vide Notitiam Dignitatum.*

PARS TERTIA:

QVA CONTINETVR

VRBIVM NOTITIA.

A

ADRYMETVM, vide *infra Hadrumetum*.

ÆDESSA, vel **Ædesa**, Osdroēnæ ciuitas l. 79. 105. de *Decurionibus*. De eadem accipio & l. 8. de *Paganis*: vbi agitur de quodam Templo.

Curia **Ædesena**, & **Ædesini** municipales, *dicta* l. 79. & 105.

Iouianus Imp. **Ædesiæ** constitutus Anno Domini 363. vnde data ab eo l. 9. de *erogat. milit. ann.*

AFRODISIENSIVM ciuitas (Cariæ alia fuit in Thracia) l. 37. seu *ult. de annona & tribut.* Episcopus eius ciuitatis **Cyrus**, cuius merita prædicantur d. l. *ultim.*

AGRIPPINA: Imperatores ibi constiterunt, legesque dederunt.

Constantinus Magnus A. D. 312. (non. 319.) vbi data ab eo l. 1. *fine censu.*

Valentinianus Sen. Anno D. 368. (non 365.) vbi data ab eo l. *unic. ne damna Prouinc.*

Curia & Decuriones **Agrippinensium**. Ad hos data a Constantino Magno Anno D. 321. l. 3. de *Iudeis.*

Iudæi **Agrippinæ** sub Constantino Magno d. l. 3.

ALEXANDRIA, seu ciuitas **Alexandrina** l. 1. 2. de *frum. Alex.* Ciuitas absolute, de **Alexandria**, l. 19. de *operibus publ.* Vide **Eunapium** in *Vita Ædesii* pag. 75. Edit. *Commelin.*

Diuisa, vt aliarum ciuitates, in *Curiam & Plebem*. de Curia **Alexandrina**: eiusque *Decurionibus*, *Primatibus*, *Principalibus* agitur l. 189. 190. 191. *ult. de Decurion.* l. 42. de *Episcopis.*

Senatores: ciuitatis **Alexandrinæ** l. 19. de *petition.* ad quos ea lex data.

de *Aduocatis* d. l. 189.

Plebs: de qua *tit. de Alexandrina plebis primatibus*: in varia corpora diuisa erat.

Corporati Alexandrini, seu ciuitatis **Alexandrinæ**, l. 2. de *Alexand. pleb. primatib.* l. 42. de *Episcopis.* In his

Artifices varii seu operarii, qui **ERGASIOI** **TARII** dicti l. 1. d. *tit. de Alex. pleb. prim.*

Horum Primates, **Archigerontes**, & **Diaceta** dicti, d. l. 1.

Episcopi Alexandrini l. 2. 3. de *fide Catholica*: l. 42. 43. de *Episcopis*: l. *ultim. de his*, qui *super relig.* l. *ultim. de Episcop. iud.*

Petrus l. 2. de *fide Cathol.*

Timotheus d. l. 3.

Theophilus, d. l. *ult. de his*, qui *super relig.*

Legatio Alexandrina, ad **Theodosium** Iun. Anno D. 416. l. 42. de *Episcopis*: de *Legatione Alexandrina*, vide & l. 188. de *Decurion.*

Sedes Præfecti Augustalis: ideo **PP.** ibi lex quæ ad eum data est, l. 1. de *Alex. pleb. prim.*

Eutycheum, locus **Alexandriæ**, vbi **PP.** dicitur d. l. 1.

Hypomnematographi Alexandriæ, & eorum munus l. *ultim. de Decurionib.* vide **Strabonem**, lib. 17. pag. 1148. Edit. *Almeloucen.*

Ecclesia Alexandrina venerabilis, l. *ultim. de pætom. VI. Pars II.*

zrocin. vicor. qua vetatur illi quoque *patrocinium* vicorum.

Parabolani Alexandriæ, qui ad curanda debiliū agra corpora deputati erant, num. 500. l. 42. de *Episcopis*: mox 600. l. 43. *eod.*

Spectacula publica Alexandriæ, ad quæ **Parabolani** accedere vetiti d. l. 42. 43.

Nauium titulus Alexandriæ, l. 2. de *Alexandr. pleb. prim.*

Frumentum Alexandrinum, de eo *titulo* 26. lib. 14.

Canon gratuitus ab Imperatoribus Alexandriæ **Vrbi** quoque concessus, qui a **Theodosio** auctus 110. modis diurnis l. 2. de *frum. Alexandr.*

Commeatus frumentarius ex Alexandria Constantinopolim. Hic **Alexandrinus stola** l. 7. de *naucul.* **Alexandrina Classis** l. 32. d. *tit.* quæ ex **Alexandrinæ** ciuitatis conditis frumentum transferebat, dispositione **PF. annonæ Alexandr.** l. 3. de *susceptoribus*. Eum in finem frumentum **Constantinopolitanæ Vrbi** destinatum **Alexandrinam ciuitatem** conuectum, l. 1. de *frum. Alex.*

Crithologus, & **Zygoftates** suscipiendo & excutiendo illi admetiendoque præerant: vnde **Crithologiæ & Zygoftasii munus**, d. l. 1.

Præfectus annonæ Alexandriæ, d. l. 3. de *susceptoribus*.

Vestigal dinummium ciuitatis Alexandrinæ, l. 2. de *Alexandr. pleb. prim.*

de **Legatis ad Gentes Auxumitarum**, & **Home-ritarum** missis, **Alexandriæ commorantibus** l. 2. de *Legatis.*

de **Ergasteriis publicis**, & domibus super iis constructis, l. 9. de *operib. publ.*

Legationum ex Alexandria ad Comitatum Principis mittendorum forma, l. 15. de *Legatis.*

ALTA RIPA (in Gallis ad Rhenum.) **Valentinianus** Imp. ibi constitit Anno D. 369. Data ideo ibi ab eo, eo Anno XIII. Kal. Iul. l. 4. de *reparat. appellat.* vbi dixi. Inde sese **Brisacum** ad eandem **Rheni ripam** contulit. **Alta ripa** & hodie nomen retinet.

ALTEIVM (in Gallia) **Valentiniani** Sen. Iex **Altci** data Anno D. 365. vel potius Anno D. 368. aut 370. l. 3. de *actor. & procur.* Forte & ibi (non **Altino**) data l. 3. de *repar. appell.*

ALTINVM **Italix**. **Valentinianus** Sen. ibi constitit Anno D. 364. vbi & data ab eo l. 1. 2. quibus equorum vsus: l. *unic. quorum vsus interd.* l. 16. quorum appellat. l. *unic. de Nautis Tiber.* l. 7. de *Pistorib.* l. 7. de *pænis.*

Honorius ibi constitit, Anno D. 399. vbi data ab eo l. 5. & 6. de *canone frum. V. R. l. 15. de exactionib.* l. 16. de *bonis proscriporum.* Anno 400. l. *vn. de patrocin. borreor. Poruensi.*

Anno 401. l. *unic. de off. Vicarii.*

Anno 406. l. 30. de *annona & tribut.* nisi hæc lex referenda ad Annum 399.

AMBIANIS (in Gallis) **Valentinianus** Sen. ibi constitutus mense Augusto A. D. 367. quare ibi data ab eo XV. Kal. Sept. eius Anni l. *unic. de Ingratis liberis.*

ANCYRA Galatiz: Imperatores ibi quandoque consistere:

Constantius Anno D. 347. vbi & data ab eo l. 8. *quorum appellat.*

Valens Anno D. 371. vbi & data ab eo l. 76. de *Decurionibus.*

Arcadius Anno D. 397. vbi data ab eo *lex quisquis ad L. Corn. de Sicar. l. ult. de pred. Senator.*

Anno D. 405. vbi data ab eo l. 1. *ne quis in Palat. l. vnic. ne mensuris. l. 17. de Palatinis.*

ANTIGONIA forte loco Antiochiæ in subscriptione l. 1. de *suscept.* quæ in Macedonia.

ANTIOCHIA: Antiochena per Syriam ciuitas, l. 169. de *Decurion.* De ea vide Eunapium in *Libanio* pag. 167. Edit. *Commelin.*

Decora ciuitas, d. l. 169.

Imperatores Antiochiæ sæpe consistere: vnde & complures datæ ab iis leges.

a Constantino A. D. 338. l. 23. de *Decurionib.* l. ult. de *temp. cursu.*

A. D. 339. l. 1. de *incestis nupt.*

A. D. 340. l. 5. 6. de *Prætorib.*

A. D. 342. l. 33. 34. de *Decurion.* l. 6. *quorum appell.* Forte & l. 7. de *cursu publ.*

A. D. 343. l. 5. de *falsa moneta.*

A. D. 349. l. 39. de *Decurionib.*

A. D. 361. l. 16. de *Episcopis.*

a Iuliano Anno D. 362. *lex, quedam, de officio Reſtor. Prouinc. l. 1. de domest. & protecto-rib. l. 51. 52. 53. de Decurion. l. 1. de dominio rei quæ possit: l. 29. de appellat. l. 1. de proximis: l. 8. 9. de operibus publ. l. 3. de contrah. empt. l. 1. de indulgent. debitorum: l. 1. 15. de cursu publ. l. 2. de itiner. mun. l. 7. Cod. Iust. de edific. priu.*

A. D. 363. l. 5. de *sepulchro viol. l. 3. sine cen-ſu: l. 55. de Decurion. l. 12. Cod. Iust. de exceptionib.*

a Iouiano Anno D. 363. l. 2. de *metallis: l. 16. de cursu: l. 3. de Suariis: l. 56. de Decurionib.* Nam has leges Iouiano adscribo: vt pote datæ post mortem Iuliani.

A. D. 364. l. 2. de *raptu vel matr. sanct.*

a Valente Anno D. 369. l. 2. de *Aqueductu: l. 5. de metallis.*

A. D. 372. l. 19. de *Prætorib.*

A. D. 374. l. 8. de *murilegulis l. 1. de fabri-ſensib. l. 8. de falsa moneta.*

A. D. 375. l. 7. de *tyronib. l. 79. de Decurionib.*

A. D. 376. l. 24. de *Prætorib.*

A. D. 377. l. 17. de *erog. mil. ann. l. 14. de di-uerſis officiis.*

Dat. (redd.) Antiochiæ Anno D. 364. l. 2. de *raptu vel matr. sanct.* ad Secundum PP. Anno D. 369. l. 5. de *metallis.*

Propositæ leges Antiochiæ, quæ datæ ad Vica-rium Orientis l. 4. de *Veteranis: l. 10. de De-ſcurion. ad PP. l. 9. de tyronib. l. 3. de deſertorib. l. ult. de temporis cursu: l. 2. de raptu vel matr. sanctim.*

Data ad Antiochenſes Constantii l. 16. de *Episcopis.* Anno D. 361. de *immunitate Cleri-corum.*

Magistratus, id est, Duumviri ciuitatis Antio-chenæ. Hi ludos edebant. Eorum census ere-ctus 600. solidorum præbitione, probatusque ab Arcadio l. 169. de *Decurionib.*

Alytarcha Urbis Antiochenæ l. 12. de *iure ſisci.* Alytarcha ſimpliciter l. 2. de *expens. ludor.* cui vnus cupreſſi excidendæ, plantandi plu-res priuilegium datum d. l. 12. de *iure ſisci.* Hic erat Sacerdos Urbis Antiochenæ, qui ludos curabat, ſic vt modum ludis poſitum excedere poſſet, d. l. 2.

de Clericis in Antiochenſi territorio l. 16. de *Episcopis.*

de Curia ſeu Ordine & Curialibus Antiochenis, l. 51. 131. 169. de *Decurionib.* vide & l. 2. *Cod. Iust. de excuſ. mun.* Ammianus Marcellinus, l. 14. cap. 7.

Matre Curiali Antiochena patre licet libero na-tus, Curia Antiochenæ vindicabatur. quod ius firmatum a Iuliano d. l. 51. de *Decurion.* vel primum inſtitutum, Zofimus lib. 3. cap. 11. in *fin.*

Barbaricarii, id est, qui caſſides & buccellas ar-gento tegebant, & deaurabant Antiochiæ, l. 1. de *fabricens.*

Fabricæ & fabricenſes Antiochenæ ciuitatis, l. 8. de *metatis, & d. l. 1. de fabric.* Horum domus a metato immunes, d. l. 8.

Ludorum Antiochenorum mentio l. 169. de *Decu-riionibus: de his inſignis locus Herodia-ni lib. 2. cap. 7. in fin. Procopii lib. 1. in Perſi-cis, cap. 17. Eo pertinent quæ de Magiſtratu-um ludis ſupra de Alytarcha.*

Prata priuatorum Antiochenorum ab animalibus militum depaſci, mutilari, vetuit Arcadius l. 3. de *paſcuis.*

Thermæ Antiochiæ. Harum mentio l. 131. de *De-curionibus: vbi agitur de earum calefactione.*

Daphne Suburbium Antiochiæ, vide *infra Dap-hne.*

ANTIOCHIA, vbi data Anno D. 364. l. 10. de *ero-gat. mil. ann.* videtur inſula Antiochia prope Conſtantinopolim, in ſyſchia & Propontide: pariter vt Anno D. 369. l. 5. de *metallis.*

ANTIOCHIA (Piſidia ſcilicet) in Aſiana diocēſi, l. 3. de *fide Cathol.*

Episcopus eius, Optimus Anno D. 381. d. l. 5.

APAMIA, vel Apamea; Publica prata Apamena ab animalibus militum mutilari vetuit Arcadius l. 3. de *paſcuis*, ſi recta ibi lectio eſt.

Conſtituit ibi Theodoſius Iun. Anno D. 436. data ibi ab eo l. *ultim. de annona, & l. ultim. de indiſtio-nibus.*

APOLLONIA: Apolloniæ data, id eſt, reddita An-no 373. (male vulgo 365.) l. 1. de *ſtratorib.* quæ data eſt ad Præſidem Epirinoræ.

AQVÆ: Aquis data Anno D. 325. l. 1. de *erog. mil. ann.* A. D. 333. l. 4. de *diuerſ. refer.* Quenam hæ Aquæ, ibi diſquiro.

AQVILEIA: Conſtantine Magnus ibi conſtitit Anno 312. vbi tum data ab eo l. 1. de *maternis bonis.* Anno D. 319. vbi tum data ab eo, l. 9. de *appella-tionib. l. 6. de Decurionib. l. 1. de tutoribus.*

Anno D. 320. vbi tum data ab eo l. 1. de *raptu vir-gin. l. vnic. ſiquis eam, cuius tutor. ad hunc enim annum hanc legem referre malo. Vide Com-mentarium.*

Anno D. 321. vbi tum data ab eo l. 3. de *maleficiis.* Anno D. 326. vbi tum data ab eo l. *unic. ſi quis eam, cuius tutor: l. 2. de filiis mil. apparit.*

Conſtans ibi conſtitit Anno D. 340. vbi data ab eo l. 3. de *dilationibus: l. 5. de aduocato ſciſi.*

Valentinianus Sen. Anno D. 364. vbi data tum ab eo l. 4. de *Legatis: l. 59. de donation. l. 17. de Episcopis: l. 9. de petitionib. l. 60. de Decurion. l. 33. de appellat. l. 3. de conſtat. fund. patrimon. l. vnic. de priuileg. apparit. Magiſt. pot. l. 6. de pri-uil. eorum, qui in ſacro Palatio: l. 21. de cursu: l. 2. de officio Reſtoris Prouinciæ.*

A. D. 365. vbi datæ ab eo l. 11. de *Piſtoribus: l. 13. de erogat. mil. ann.*

Gratianus Anno D. 379. quo ibi ab eo data l. 2. de *deſertorib. l. 11. de luſtrati collat.*

Valen-

Valentinianus Iun. Anno D. 380. l. 10. de murilegul. l. 10. de priuileg. eorum, qui in sacro Palat.
Anno D. 381. l. 2. de Equis Curulib. l. 18. de annona.
Anno D. 384. l. 6. Cod. Iust. de modo multarum.
Anno D. 385. l. 10. de Palatinis: l. 13. de iure fisci: l. 15. de diuersis offic. l. 7. de diuersis rescriptis: l. 20. de annona & tribut. l. 12. de murilegulis: l. 10. de Legatis: l. 46. de appellation. l. 30. quorum appellat. l. 17. de diuers. offic. l. 17. de extraord. l. 1. Cod. Iust. de fundis limitroph.
Anno D. 386. l. 17. de nauicular. l. 3. de executori-
bus: l. 13. de exactionib.
Theodosius Magnus & Valentinianus Iunior si-
mul, post Maximum Tyrannum ibi deuictum:
de quo vide *Chronicon nostrum*.
Anno D. 388. l. 6. de infirm. his, quas sub Tyrannis.
Anno D. 391. l. 11. de Paganis: l. vnic. de possess. ab
eo qui bis: l. 3. de fide & iure hastes: l. 2. de pri-
uileg. corporat. V. R.
Honorius Anno D. 400. l. vnic. de Consularibus &
Præsidibus.
Valentinianus Tertius Anno D. 425. l. 46. vlt. de
Episcopis: l. 62. 63. 64. vlt. de hæreticis.

ARELAS (Galliarum:) Constantinus Magnus Are-
late Anno D. 316. vnde data ab eo l. 5. & 6. de ap-
pell. post Magnentium deuictum.
Constantinus Magnus Arelate Anno D. 326. vbi
tum data ab eo l. 2. de diuers. offic. vbi vide quæ
dixi: si modo ea lex Constantini est.

ARELAPE (Norici ciuitas) namita reponam in sub-
scriptione d. l. 2. de diuers. offic. si ea Constantini
Magni est, vide *Itineraria*.
Ibidem constitit Valentinianus Anno D. 365. per
Emonam: inde Aquileiam & Altinum Medio-
lanum pergens: vbi & data ab eo l. 2. Cod. Iust.
de cond. in publ. bor. vbi hætenus pariter ma-
le Arelate.

ARIMINVM: Concilii Arimini habiti, seu Arimi-
nenfis mentio l. vltim. de fide Catholica: l. 15. de
Episcopis.
Dat. Arimini (pro redditu) Anno D. 358. l. 6. de
maleficiis: ad Taurum PP. hic enim Taurus PP.
Arimini tum erat.

AVELLINVM, vnde oppidani *Auellinates*. Ordini-
nis Auellinatum fit mentio in l. 68. de Decurion.
vbi & Ordinarii iudicis sub quo Auellinates fue-
ræ (nempe Consularis Campaniæ) mentio fit sub
Vicario Urbis.

AUGUSTENSIS Sutranea (Zeugitana, vide *Itine-
rar. Antonini*) ciuitas l. 1. de domibus ad rem pri-
uatam.

B.

BAUXARÉ (γρ. Bauzane in Rhetia) ibi data An-
no D. 379. a Gratiano l. 3. de Palatinis S. L.
vbi vide quæ dixi.

BERSABINVM Castrum in Palæstina, sub Duce
Palæstinæ, lex 30. de erog. militaris ann. vide
Notit. Imperii & auctorem de locis Hebraicis,
fol. 125.

BEROEÆ, vide *infra Verona*.

BERYTUS, al. Byritus, vel Byrithus, Metropolis
non erat Anno D. 382. imo ei opponitur l. 11. de
tyronib. Laudes eius Eunapius pag. 151. Edit. *Com-
melin*. habet.
Conchylioleguli seu murileguli in Phœnicia By-
riti, l. 9. de lustrali collat.
Propositæ ibi Leges: quæ datæ sunt ad Consula-
rem Phœnicis l. 9. de lustrali collat. Ad
PP. Orientis l. 63. de Decurion. (qua etiam agitur

de Comite Orientis, vt l. 2. de Agentib. l. 1. de
naufraigiis: l. 1. de gladiatorib.) nisi ibi Propæ-
fecto legendum.

Ad Comitem Orientis l. 41. de cursu: l. 54. de De-
curionibus.

Pro Præfectis l. 1. de gladiatorib. si in inscriptione
PP. ita accipimus.

ad Petronium Patricium l. 7. de filiis mil. apparit.
(quæquam subscriptio forte ibi emendanda.)

ad Magistrum Officiorum l. 3. de his, qui cum disp.
Lex quædam quæ inscriptione caret, data Tyro
Metropoli, PP. Beryto l. 11. de tyronib.

Vt & aliæ leges de re tributaria, sine inscriptio-
ne, Dat. vel PP. Byritho: puta l. 2. de publ.
comparat. l. 4. tributa in ips. spec. l. 19. de annona
& tribut.

Sub Constantino Magno A. D. 325. l. 1. de gladia-
torib.

Sub Iuliano A. D. 362. l. 54. de Decurionib. A. D.
364 l. 2. de Agentibus.

Sub Valente A. D. 372. l. 9. de lustrali collat. l. 1. de
naufrag. A. D. 373. l. 63. de Decurion.

Sub Theodosio Magno A. D. 381. l. vltim. de his
qui cum disp.

A. D. 382. l. 41. de cursu: l. 11. de tyronib.

A. D. 384. l. 2. de publ. comp. l. 4. trib. in ips. spec.
l. 19. de annona & trib.

BESSA (in Thracia) Ibi constitit Constantius, vbi
& ab eo data Anno D. 340. l. 30. de Decurion.

BETORINA CASTRA. Mentio fit eorum in l. 15.
de erog. mil. ann. vide *Notitiam Imperii*.

BONA MANSIO: Valentinianus & Valens e Phi-
lippopoli, Bonam mansionem profecti ex Thra-
ciis in Mœsiam: vnde data ab iis l. 1. de priuileg.
corpor. V. R. l. 12. de erog. mil. ann.

BONONIA (Galliarum scilicet) Constans Imp. con-
stitit Bononiæ Anno D. 343. vbi & data ab eo
l. 5. de extraordin.

BRISIACVM: Valentinianus Brisiaci Anno D. 369.
digressus Altaripa ad eandem Rheni ripam. Da-
ta ideo ibi ab eo l. 8. de priuileg. eorum, qui in sacro
Palat.

BRIXIA: Valentinianus Iunior ibi constitit Anno
D. 382. ibi data ab eo l. 9. de Legatis.

Honorius A. D. 396. l. 27. de Prætoribus.

Anno D. 399. l. 3. de habitu quo vti: l. 34. de
Episcopis.

Anno D. 400. l. 61. de appellat.

C.

CABILLVNM. Dat. Cabilluno Constantini M.
lex Anno D. 315. puta l. 2. de pœnis: vbi vide
quæ noto.

CÆSAREA (Cappadociæ scilicet) in Diocesi Pon-
tica l. 3. de fide Cathol. vide Sozomenum l. 7. cap. 9.
(Eiusque Metropolis) Episcopus eius Palladius,
d. l. 3.

CÆSAREA (Palæstinæ Metropolis.) Ideo PP. Cæ-
saræ lex, data ad Dracilianum Agentem vices
Præfecti Prætorio l. 1. de usuris. De Cæsarea Pa-
læstina id accipiendum, ibi doceo.

Data Cæsareæ Anno D. 365. Valentis l. 5. de sus-
ceptoribus, ad Secundum PP. qua & Præsidis Ci-
licię mentio fit.

CÆSENA & Cæsēnates: Constans Imp. constitit
Cæsēnæ. Anno D. 346. vbi ab eo data l. 38. de
Decurion. nisi eam legem referamus ad Annum
D. 354. & sic ad Constantium: quod mallem.
Ordo Cæsēnatum, ad quem scribit Constantius
Anno D. 354. l. 6. de annona (hic editum Cæsēna-
tium) l. 42. de Decurionib. (hic dicuntur Cæsēna-
tes,

tes, vt Plinio *lib. 14. cap. 6.* & Sidonio Apollinari *lib. 1. epist. 8.*)

Vinum ex collata ab Italis pecunia in cellarii Principis vsum, ibi quoque comparabatur, quo pertinet *d. l. 6. de annona.* De vino generoso, eiusque maxima copia in agro Cæsrenati testis Plinius, *d. lib. 14. cap. 6.* & Strabo *lib. 5. pag. 334. Edit. Almeloueen.*

CAPVA: Metropolis Campaniæ: hinc Accepta Capuæ Constantis *l. 1. de salgamo:* quæ data ad Prouinciales. Lecta Capuæ *l. 14. de extraordin.* quæ data ad Præfectum Prætorio. PP. Capuæ *l. 25. de appellat.* data ad Præfectum Prætorio.

CARALIS: Metropolis Sardinæ. Hinc Acc. Caralis dicitur *l. 1. de cursu publ.* quæ data ad Constantium (Præsidem scilicet Sardinæ vel PP. Italiæ, sub quo Sardinia erat) quæque id iubetur, ne boues aratris dediti ad cursum publicum abstrahantur, vt & *l. 1. de feriis*, quæ Helpidio inscribitur, vbi disquiri, quænam eius dignitas fuerit. *Caralis*, hodie Cagliari, apud antiquos etiam Carales.

CARNVTVM (Illyriorum:) Valentinianus Imp. Carnuti constituit: Anno D. 375. ideo ibi data ab eo *l. 12. de accusat.* Zosimus *lib. 2. c. 10.*

CASTVLO PP. Castulone dicitur Constantini M. *l. 1. de distrab. pignor.* A. D. 323. quæ caret inscriptione eius, ad quem ea data est: sed procul dubio ad Præsidem Beticæ data ea: cuius Beticæ Vrbs Castulo, vel Liuius teste *l. 24. c. 41. vide & Plinium lib. 3. c. 3.* & quæ dixi in *Commentario* ad h. l. Inde etiam Hannibalis vxor, nomine Helce, erat.

CHALCEDON. Ad Edictum Chalcedonensium & Macedoniensium data a Constantino Magno Anno D. 324. *l. 3. de extraordin.* de adscriptionis forma Acc. Chalcedone Anno D. 365. Valentis, *l. 14. de erog. mil. ann.* Secundo PP.

CIRTA, seu Constantina Cirtensium, vide *infra* in *Constantina.*

CLAVDIOPOLIS oppidum Bithyniæ, *l. 119. de Decurionib.* vide Ptolemæum *lib. 5. cap. 1.* Dionem in *vita Adriani.*

COMPLATVM. Data Complati Anno D. 379. a Valentiniano *l. 10. de diuersis officiis:* ad Viuentium PP.

CONCORDIA. Theodosius Magnus & Valentinianus lun. ibi constiterunt A. D. 391. vbi ideo data *l. 11. de fide testium l. 4. 5. de Apostatis:* ad Flavianum PP. Inde Vincentianum profecti, mox Aquileiam: vnde Constantinopolim rediit Theodosius.

CONSTANTINOPOLIS: Prima omnium lex Constantinopoli data, Anno D. 330. *l. 2. de Iudeis:* quo ipso Anno ea dicata fuit. Sed & eo ipso Anno eo refero *l. 1. de Aqueductu.*

Æterno nomine, iubente Deo donata a se ait Constantinus *l. 7. de nauicul.*

Epitheta: Æterna Vrbs *l. 4. de Spectaculis.*

Alma Vrbs *l. 15. vltim. de metatis: l. 4. de his, qui ad Eccl. l. 5. de iis, qui sup. relig. l. vlt. de Palatinis S. L.*

Amplissima Vrbs *l. 1. in fin. de frum. V. Confp. l. vlt. de calcis coctorib.*

Augustissima Vrbs *l. 32. de nauicul.* Augustissimi nominis *l. 14. de annona ciu.*

Chara nobis ciuitas *l. 33. de hereticis.*

Conspicua Vrbs *l. 25. de operibus publ.*

Elorientissima Vrbs *l. 4. de Aqueductu: l. 14. de metatis.*

Incluta Vrbs *l. 58. de hereticis.*

Maxima Vrbs *l. 2. de feriis.*

Vrbs nostra *l. 14. de numerariis.*

Noua Roma: ideo ad differentiam eius vetus Roma dicta *l. 45. de Episcopis.*

Sacratissima Vrbs *l. 32. de nauicul. l. vltim. de Decurion. & silent. l. 30. de hereticis: l. 13. de metatis: l. 37. de Episcopis: l. 5. de his qui ad ecclsef.*

Sacratissimi nominis *l. vnic. de honorat. vehic. Splendidissima l. 51. de operib. publ.*

Actuarii Constantinopoli vltra 50. dies morari prohibiti, sub poena 20. librarum auri, *l. 14. de numerar.*

Ædes Principis Constantinopoli *l. vlt. de calcis coctor.* vicinæ Amphitheatro, & D. Iuliani Portui, *d. l. vlt. Basilicam Theodosianam accipio, octaua Regione: vide Themist. p. 161. Edit. Petau. & veterem Constantinop. descript.*

Frequentandæ ciuibus & domibus Constantinopolitanæ Vrbi, varia priuilegia domos habentibus ciuibus indulta.

A metati onere immunes fuere, nisi præsentem Comitatu, *l. 14. de metatis.*

Ab extraordinariis item sordidisque muneribus *l. 6. de extraordin.*

Annonæ ciuicæ seu panes de publico dati, vt ædificandi studio magnitudo Vrbi augeretur, *l. 11. de annonis ciuicis.* pro extruendis domibus *d. l. 11. his qui domus haberent, l. 11. 12. 13. d. tit. domibus l. 2. de frum. V. Confp.* Quod a Constantino Magno institutum, isque canon a Constantino institutus dicitur *l. 9. 12. de annon. ciu. l. 2. de frum. V. Confp.* vide Socratem *lib. 2. cap. 13.* Sozomenum *lib. 3. cap. 6.* a Theodosio M. auctum fuit *l. 2. de frum. V. Confp.* Vnde & ædium panes dicuntur *l. 1. d. tit. de annonis ciuicis:* qui in tantum ædes sequebantur, vt vendi ædes retentis panibus non possent, *d. l. 1. Confule etiam Eunapium in Ædesio pag. 39. Edit. Commelin.*

Operibus item publicis ornandæ, Constantinus ingenti studio incubuit, vide *l. 13. de Prætoribus, & quæ ibi notauit.*

Frequentando item Senatui, Senatoribus quædam data immunitas *l. 3. de Senatoribus & glebali collat.*

Arca frumentaria Constantinopoli, *l. 1. de frum. V. Confp.*

Amphitheatrum Constantinopoli. Eius mentio *l. vltim. de calcis coctorib.* Inter id & D. Iuliani Portum per litus maris fornaces calci coquendæ erant, *d. l. vltim.* vide *Vet. descript. Vrb. regione 2. & 3.*

Annona ex Africa Constantinopolim delata: vt probat *l. 2. de naufragiis, ex Ægypto & Alexandria.*

Annonæ ciuicæ Constantinopoli: de his *l. 1. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. de annonis ciuicis.* Duplex ea: vetus & solita a Constantino scilicet instituta: altera noua a Theodosio M. *l. 12. 13. 14. de annonis ciuicis: l. 2. de frum. V. Confp.* (Hic distincta horrea Constantiaca & Theodosiana, vide *Veterem descript. regiones. & 9.*

Apostolorum & martyrum Sedes Constantinopoli *l. 6. de sepulchro viol.* In his quoque Theodosius Magnus sepeliri vetuit, *d. l. 6.*

Aquæductus Constantinopoli *l. 1. 3. 4. de Aqueductu: Aquæductus Theodosiacus l. 29. 30. de Prætorib.* Ad eundem refero *l. 6. de Aqueductu: l. 23. de operibus publ.*

Expensæ a Prætoribus in Theatrales ludos faciendæ ad huius Aquæductus fabricam conuersus *d. l. 29. & 30.*

Balneum Zeuxippi: de eo accipienda l. 52. de operibus publ. 1. Porticus id balneum præcurrere, quæ ideo Porticus Zeuxippi quoque dicuntur ea lege: de quibus vide & Zosimum lib. 2. c. 30. 2. In his Porticibus plures domus cum officinis suis privati habuere. 3. Reditus ex his domibus & officinis destinati ipsi balneo, ad luminaria, facta testæ eius, d. l. 52.

In priuatorum quoque domibus balneæ, seu lauacra fuere l. 3. de Aqueductu.

Barbaricarij, qui cassides & bucculas argento tegebant & deaurabant, erant Constantinop. l. 1. de fabricensib.

Basilica vetusta Constantinopoli l. 50. de operibus publ.

Bibliotheca publica Constantinopoli & bibliothecarii, vide Themist. orat. 13. a pag. 305. Edit. Petau. Hæc postea Basil. seu imperio conflagrauit. Zonaras, & Cedrenus in Annalibus.

Capitolium Constantinopoli, in eo Porticus: & in his Porticibus exedræ, cellulæ, l. ult. de Professoribus, qui in Vrbe Const. l. ult. de stud. lib. V. R. l. ult. de operibus publ. in eo docebant Professores, eorumque auditoria erant, l. ult. de stud. lib. V. R. l. unic. de Professorib. qui &c.

Ciues Constantinopolitani immunes erant ab extraordinariis oneribus & temonariis, l. 6. de extraordin. item a metati onere l. 14. de metatis.

Classes Vrbis Constantinop. l. 21. de diuers. offic. id est Corpora: ut puta Suariorum, Otionum, l. 22. eod. tit. eorum Actuarii & Cornicularii, d. l. 21. Nummulariorum quoque corpora l. 5. de his, qui super religione, aliaque d. l. 5.

Ecclesia venerabilis Constantinop. l. ult. de patrociniis vicor.

Edictum ad populum Vrbis Const. l. 5. de testam.

Episcopus Vrbis Constantinop. eius prærogatiua, l. 45. de Episcopis.

Memorantur Episcopi duo, Nestarius l. 3. de fide Cathol. Ariacius l. ult. de his, qui super religione.

Accipienda de Attico, d. l. 45.

Equi Curules Constantinopoli l. 22. de diuers. offic. Horum Actuarii certi erant d. l. 22. qui a Principe constituebantur, d. l. 22. vide & l. 21. eodem.

Frumentum Vrbis Constantinop. de eo tit. 16. lib. 14. vbi vide Paratitlon. Arca ibi frumentaria l. 1. d. tit. Destinata certa auri summa coemptioni frumenti ad prohibendam famem l. 1. & 3. de frum. V. Const.

Horrea publica seu Vrbis annonæ ciuicæ afferuanda l. 2. de frument. V. Constant. l. 32. de nauicular.

Magister census Constantinop. l. 8. de donat. Ludi, vide supr. Amphitheatrum. Equi Curules, vide infra Prætores, Thymela.

Murus nouus Constantinopoli l. 13. de metatis: l. 52. de operibus publ. eiusque Turres, d. l. 51. natalitius dies Vrbis Romæ & Constantinopolis otio sanctus, neque iuridicus, l. 2. de feriis: & l. 7. C. Iust. eod.

Opera publica Constantinopoli. De his l. 23. 25. 29. 30. 39. 44. 45. 46. 47. 50. 51. 52. 53. seu ult. de operibus publ. vide singula sparsim hoc Indice: & quæ supra dixi de Constantii in hæc studio.

Optiones & Suarii per omnes regiones Vrbis Constantinop. l. 22. de diuers. offic.

Palatium Constantinopoli l. 47. de operibus publ. Id cum priuatorum adificijs occupatum fuisse Tom. VI. Pars II.

set, ea dirui voluit, idque amplius fieri vetuit Theodosius Iun. ea leg. Anno D. 409.

de Parapetaliis, operibus publicis, priuatis, plateis, porticibus, vide l. 39. de operibus publ.

Populus Vrbis Constantinopoli. Theodosii M. edictum ad eum Anno D. 380. l. 2. de fide Cathol.

Porticus leg. 45. de operibus publicis. Incensæ Anno D. 406. d. l. 45. vide Chron. Alexandr.

Porticibus adherentes exedræ, Magistrorum confessibus deputatæ, l. ult. de operib. publ.

Porticus Zeuxippi, vide supra in Balneum.

Porticus, & in his imagines Principum Constantinopoli l. 44. de operibus publ.

Portus D. Iuliani l. ult. de calcis coctorib. Inter id & Amphitheatrum per litus maris fornaces calci coquendæ erant, d. l. ult. Palatium Principis huic spatio vicinum, d. l. ult. vide Veter. descript. Theodosianus Portus: de hoc est l. 23. de operibus publicis.

Præfectus Vrbis Constantinopolitanæ a Constantio institutus, quando: de eo ad l. 16. de Prætorib. & in Chron. Anno 359.

Dignitas eius ab eodem aucta variis modis Anno 361. vide l. 13. eod. tit. de Prætor.

Indiculum seu Notitiam Præfectorum Vrbis Constantinop. habes in Notit. nostra.

Prætores, quinque Constantinopoli duo Vrbis Constantinop. fabricis seu ad opera publica argentum inferebant ex Constantii l. 13. de Prætorib. sic ut eorum nomina operi publico inscriberentur d. l. 13. Simile quid postea factum ab Arcadio l. 29. 30. de Prætorib. a Marciano, vide Marcellinum Chronico Anno 452. & l. 2. Cod. Iust. de Consulib. Cateri, ludis edendis.

A Theodosio Magno plures adhuc instituti, l. 25. de Prætorib.

Prætoris Iurisdictio quæ Constantinopoli l. 16. de Prætorib.

Prærogatiua Vrbis Constantinopolitanæ: Veteris Romæ prærogatiua letabatur l. 45. de Episcopis: in Ecclesiasticis etiam d. l. 45.

Italici iuris auxilium nominatim ei tributum, quod & renouatum a Valente l. unic. de iure Italico Vrbis Constant. qui id ad perpetuum auctoritatem publicis actibus intimari, & tabulis incidi voluit, d. l. unic. Compone locum Sozomeni lib. 7. cap. 9.

Professores & studia Constantinopoli. De his sunt duo tit. de studiis liber. V. R. & Constantinop. (& nominatim l. 3. eo tit.) & tit. de Professorib. qui in Vrbe Constantinop. Adde & tit. de Medicis & Professorib.

In Capitolio docebant l. unic. de Professor. qui in Vrbe: & l. 3. de stud. lib. V. R. &c.

Quidam sub Theodosio Iun. nominantur dist. l. unic.

Helladius & Syrianus, Grammatici Græci.

Theophilus, Grammaticus Latinus.

Martinus & Maximus, Sophistæ.

Leontius Iurisperitus.

Proconsul: ibi a Proconsule lectæ leges ad Senatuum datæ Anno 356. l. 8. 9. de Prætorib.

Reditus, facultates, vires Vrbis Constantinop. Multæ his quædam inlatæ l. 13. in fin. de Prætorib.

Regiones Vrbis Constantinop. l. unic. de diuersis officiis.

Scenici & Tabernarii Constantinop. l. unic. de usu sellarum.

Senatus Constantinopoli. De eo vel ad eum datæ ab Anno D. 340. l. 3. de Senatoribus: l. 5. 6. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. Ex quibus etiam liquet, quo honore Constantius Imp. eum habuerit. Venerandus cæcis Senatus, l. 12. de proximis. l. 19. 24. 25. de Prætorib. l. 5. de Princip. Agentium: l. 8. de metallis: l. 11. de domesticis.

Singulari privilegio Curialis vnum e tribus maioribus filiis Senatui dando, eum Curie nexu liberabat, l. 132. de *Decurionibus*: (id quod abrogatum l. vltim. Cod. Iust. eod.)

Frequentando item Senatui, Senatoribus sese Senatui dantibus, quædam immunitas data l. 3. de *Senatorib.* & *glebali collat.*

Senatus. Lectæ leges in Senatu, quæ ad Senatum datæ l. 8. de *metallis*: l. 19. de *operibus publicis.*

Sepeliri mortuos in Vrbe Constantinopol. vultit Theodosius Magnus etiam in Apostolorum vel Martyrum sedibus l. 6. de *sepulchro violat.*

Suarii & Optiones per omnes Regiones Vrbs Constantinop. l. 22. de *diuers. offic.*

Thermæ Honorianæ, & de Porticu eas præcurrente l. 50. de *operib. publ.*

Thymele Constantinop. l. 22. de *diuers. offic.* id est, chori scenicorum mimerum, vide & l. 21. eod.

Proposita Constantinopoli l. 152. de *Decurion.* l. 6. de *Aqueductu*: data ad P. V. l. 50. de *Decurionib.* data ad P. P. Orientis & l. 40. de *lustrali collat.* & l. 1. de *locat. fundor.*

Imperatores ibi subinde habere: vnde

Data quamplurimæ leges Constantinopoli a Constantino M. id est, inde ab Anno D. 330. Constantio, Iuliano, Valente, Theodosio M. Arcadio, Theodosio Iun. quas nullo labore Lector ex Chronologia nostra seruata annorum serie, excerpere poterit. Imperatorum erga Constantinopolim studium, non tantum Constantini, qui eam excitauit; verum etiam Constantii: de quo vide notitiam ad l. 13. de *Prætorib.* Iuliani, Valentis: de quo vide notitiam ad l. vnic. de *Italico iure*, Theodosii Magni: de quo vide notitiam. Dat. pro Acc. vel Reddita (vt existimo) l. 7. de *Legatis.*

CONSTANTINA Cirtensium, alique Constantinæ: Constantinæ Cirtensium mentio, & Ordinis eius ciuitatis in l. 39. de *Decurion.* quæ ad eum data, vbi vide quæ dixi: vide etiam Victorem Schotti in Constantino.

Hic ipsa Constantina est: cuius mentio fit in subscriptione l. 15. de *naucul.* Acc. Constantinæ: quæ data ad Hesperium PP. apud Æthicum, & in Nou. Valent. inter Theodof. 23. Vrbshæc Concilio, quod inde Cirtense, habito A.D. 412. illustris. Vid. not. d. ad *dist. leg.* 15.

Et in subscriptione Acc. Constantinæ l. 9. de *susceptoribus*: quæ data est ad Vicar. Africæ & l. 15. de *naucular.* quæ data ad PP. Acc. Constantinæ l. 1. si quis pec. *const.* Anno 356. ad Rufinum PP.

CONTIONACVM (in Gallia) Data ibi Valentiniani l. 5. de *custod. reorum*: l. 17. de *annona & tribut.* Anno D. 371. l. 3. de *denunciat.* vbi dico l. 1. de *naucul. fil.*

CORDUBA. Acc. Cordubæ lex data ad Comitum Hispaniarum l. 1. de *accusat.* Anno D. 316.

Osio (Ep. Cordubensi) inscribitur l. vnic. de *manum. in Eccl.*

CORINTHVS: Metropolis Achaïæ: hinc acceptæ dicuntur Corinthi l. 1. de *denunciat.* l. 2. de *accusationib.* quæ datæ proculdubio ad Proconsules Achaïæ.

CYZICVM. Cynæcia & familiæ Cynæcii Cyzici, ita enim repono loco *Cilicia* in subscriptione l. 7. de *murilegulis.* Horum mentio apud Sozomenum, lib. 5. cap. 14.

Proposita Cyzico Constantii l. 22. de *appellat.* Anno Domini 343. quæ data ad Scyllacium (vel PP. vel Vicarium Ponticæ.) Forte & ibi PP. lex l. de *Veteranis:* emendata subscriptione.

Data Cyzico Anno D. 368. vel potius 370. Valentis l. 17. quorum *appellat.* ad Modestum PP.

Data (id est PP.) Cyzici d. l. 7. de *murilegulis.* ad Filematium Com. S. L. vbi male *Cilicia* editum.

D

DAMASCVS: Scripta Consulari Phœnicæ Damasco Anno D. 380. Theodosii Magni l. 9. de *filiis milit. apparit.* & l. 83. de *Decurionib.* quo tempore Theodosius Theſſalonicæ erat. Data (id est proposita) Damasci, de Phœnicæ templis, l. 16. de *Paganis.* Anno D. 399.

DAPHNE: Palatium Daphnese, l. 2. de *Aqueductu.*

Aqueductus qui Palatio Daphnensi vsum aquæ præstabat, d. l. 2. quæ data est Antiochiæ.

Lucus Daphnensis, & cupressus in eo: Priuato cupressos inde excindere ius non fuit. Alytarchæ tantum Vrbs Antiochiæ vnam excindere datum, pluresque inuicem in eo plantare l. 12. de *iure fisci:* quod postea abrogatum l. 2. Cod. Iust. de *cupressis ex luco Daphn. excind.*

DELPHVS: Curia Delphorum l. 4. de *Speſſaculis.*

DINVMMA in Rhetia, vel in Campis Caninis: Constantius Meſſatensis digressus ibi constitit Anno D. 355. vbi data tum ab eo l. 8. de *exactionib.*

DOCIMENVM (Phrygiæ) vide *Itiner. Peutinger.* Vnde Docimenum metallum, l. 9. 11. de *indulgent. crimin.* vbi iungitur Proconensis & Troadenſi.

DORILAVM (Phrygiæ) Pro Doride, in subscriptione l. 4. de *erogat. mil. ann.* quæ data ad Helpidium (PP. Orientis) repono Dorilao, quæ Phrygiæ ciuitas erat. Nifi ea Doris est in Macedonia.

DOROSTORVM, vel Dorostolum, data ibi Valentis lex Anno D. 367. l. 1. de *iure fisci:* & l. 14. de *susceptoribus*, data ad Com. R. P.

E

EMESA: Data Emesæ a Constantio Anno D. 338. l. 25. de *Decurionib.* In Syria Phœnicæ, Arabiæ vicina, vide Chronicon nostrum eius anni, illi. & anno appositum.

EMONA: Pannoniæ ciuitas Plinio, Ptolemæo, Zosimo lib. 5. cap. 29. inter Pannoniam superiorem & Noricum. Data Emonæ a Valentiniano Sen. qui ibi e Pannonia in Italiam, Aquileiam pergens, constitit, Anno D. 364. l. 2. de *auro coronario*, ad Mamertinum PP. vide Chronicon nostrum eius anni.

EPIFANIS ordo l. 21. de *erogat. mil. ann.*

EUDOXIOPOLIS: seu Eudoxiopolitana ciuitas. Ciues eius patriam suam Arcadio obtulerunt Anno D. 404. (vt de Eudoxiæ scilicet nomine deinceps nominaretur) l. 42. de *operibus publ.*

Ergasteria in ea ciuitate erant, d. l. 42. quæ ab aliis peti vetita d. l. 42. Sub PP. Orientis constituta d. l. 42. constitit ibi Theodosius Iun. Anno D. 416. vbi datæ ab eo l. 182. de *Decurionib.* & l. 23. de *panis:* l. 4. Cod. Iust. de *saecros. Eccl.* Anno D. 423. vbi data ab eo l. 61. de *hereticis:* l. 2. de *prod. & mancip. Curial.*

F

FLAVIA FENESTRI (rescribendum Faneſtri) Metropolis, vt videtur Piceni: & quidem Annuario Ideo allegata IV. Kal. Maii Anno D. 365. Flauia Feneſtri in Secretario l. 5. de *passis*, quæ inscribitur Valentiniano Consulari Piceni.

FLORENTIA: Metropolis Tusciae (Annonariae) ut videtur. Ibi certe Anno 366. Valentini *l. 8. de accusat.* quae ad Correctorem Tusciae data est, Accepta dicitur.

FORVM FLAMINII: Theodosius Magnus Roma Mediolanum tendens ibi constitit Anno D. 389. vbi tum data ab eo *l. 5. de Quaestionib.* ad Tatianum PP.

G.

GENERASTVM: Proposita Generasto lex Constantini Magni data Anno D. 326. ad Oracilianum (Agentem vices Praefecti Praetorio, simul & Palæstinæ Consularem, ut probat *ad l. 1. de vsuris*;) puta *l. 1. de hereticis.*

GIRYRA: Data Giryrae a Constantio, vbi tum consistebat, *l. 12. de Praetoribus*, ad Senatam, Anno D. 361. cuius loci f. b. scriptio supplenda in multis legibus, quae illi sociandae sunt.

H.

HADRIANOPOLIS: Imperatores ibi quandoque consistere. ideo datae Hadrianopoli leges Valentini & Valentis, qui ibi consistere Anno D. 364. *l. 5. de re militari*; *l. 9. de exactio-nib.* *l. 58. de Decurion.* *l. 8. de cohortal.* *l. 10. de nauicul.* Theodosii Magni, qui ibi constitit Anno D. 380. *l. 21. de operibus public.* A.D. 381. *l. 10. de tyronibus.* A.D. 394. *l. 23. de hereticis.*

HADRUMETVM: Acceptae leges Hadrumeti, quae ad Proconsules & Vicarios Africae datae sunt: *l. 1. de pœnis*; *l. 2. de appellat.* *l. 1. quorum appellat.* *l. ult. de fide & iure basta*; ut & *l. 10. de iure fisci*: in subscriptione. Dat. pro Prop. vel Acc. Dat. (id est reddita) Hadrumeto Anno D. 365. *l. 10. de iure fisci*: ad Vicar. Afr. ca.

PP. Hadrumeto lex data ad Probum PP. *l. 2. de Princip. Agent. in reb.* A.D. 380.

Dat. Hadrumeti *l. 19. Cod. Iust. de procuratorib.* ad Concilium Prouinciæ Africae.

Coloniae Admirtinae (loco Coloniae Agrippinae) data, id est, reddita constitutio Constantini Magni Anno D. 332. quae discrepta in duas leges, puta, *l. 1. de liberis*, & *l. 3. de inoffic. testam.* ad Concilium Bizaciorum.

HELIO POLIS: Proposita ibi, vel Dat. *l. 4. de mater-nis bonis*; & *l. 8. Cod. Iust. qui admitti ad b. p.* quae datae ad Dioecesium (Com. scilicet Orientis.)

HEMONA: vide supra Emona.

HERACLEA vel Heraclia (alia Vrbs Macedoniae, alia Thraciae) Imperatores ibi saepe consistere: Ideo datae ibi leges.

Constantini M. A.D. 315. *l. 1. de actorib. & condu-ctorib.* A.D. 326. *l. 1. ad L. Iul. de adulter.* *l. 2. de custod. reor.* *l. 13. de appell.* (haec lex ad alium annum pertinet, forte ad Annum 327. vel 329.) A.D. 329. *l. 17. de Decurion.* Retraho etiam huc *l. 13. de appellat.*

Valentis Anno D. 365. *l. 8. de re militari*: vbi Dat. Heraclae pro Reddita ad Comitum & Magi-strum militum.

Theodosii Magni Anno D. 381. *l. 85. 86. 87. de De-curionib.* *l. 2. de his, qui cum disp. l. 6. de sepulch. viol. l. 3. de fide Carol.* A.D. 384. *l. 8. de Palatinis*; *l. 1. 6. de Decurionib.* *l. 1. de expen. ludor.* *l. 11. de murilegulis*; *l. vnic. Cod. de Senatusconsultis.* A.D. 386. *l. 2. de Spectaculis*: (forte ad Annum D. 394.) *394. l. 18. de cohore.* *l. 12. de stenicis.*

Theodosii Ion. A.D. 46. *l. 11. de indulgent. debi-tor.* vide Chronicon Alexandr.

HIERAPOLIS, vel Hieropolitana ciuitas, ut *l. 8. de Consulorib.* *l. 2. de venat. fer.*

In Eufratenſi Prouincia *d. l. 2. de venat. ferar.* vide & Ammianum Marcellinum, *l. 14. c. 8.*

Per eam ciuitatem feræ ad Comitatum, Con-stantinopolim a Duce transmissæ, transibant, *d. l. 2.*

Legati ab Hierapolitana ciuitate ad Arcadium missi, &c. *l. 8. de Censitorib.*

Datae ibi leges variae, ab Imperatoribus, qui ibi aliquando consistere: Constantii Anno D. 343. *l. 35. de Decurion.* *l. 1. de Lenonib.*

Anno D. 347. *l. vnic. de bonis militum.*

Anno D. 360. *l. 6. de erog. mil. ann.* vide Ammia-num Marcellinum, *lib. 14. cap. 7. lib. 21. cap. 13.*

Valentis A. D. 365. *l. 19. de Episcop.* A. D. 368. *l. 3. Cod. Iust. de defensor. ciu.* nisi ad Annum D. 370. referantur.

Anno D. 370. *l. vnic. de iure Italico*; *l. 6. de tyro-nibus*; *d. l. 19. de Episcopis*; & *d. l. 3.*

Anno D. 377. *l. 3. de fisci debitoribus*; & *l. 3. de milit. veste*; *l. 1. de Senatorib.* & *glebali collat.* qua lege 3. Osdroënæ, Itauriæ, & Orientis Pro-uinciarum mentio fit.

Propositæ Hierapoli Anno D. 319. Constantini Magni *l. 1. de Numerar.* data ad Leontium PP.

HISPALIS: Accepta Hispali Constantini Magni *l. 5. de sponsalibus*, quae data est Anno 366. ad Vi-carium Hispaniarum, & Accepta XIV. Kal. Maii. Vnde apparet eam Hispaniarum metropolim fuisse, quod probatur ex Ausonio: vide quæ ad eam leg. noto.

I.

ICONIVM: In Asiana Diœcesi lex 3. *de fide Catholica.* Episcop. Iconienſis, Amphilo-chius A. D. 381. *d. l. 3.* vide Sozomenum *lib. 7. c. 9.*

K.

KARTHAGO: Splendidissima dicitur a Constan-te *l. 27. de Decurionib.*

Prouincia Karthago dicta *l. 7. de Decurionib.* ab eius metropoli. Sic & Sext. Rufus in breuiario, ipsa vbi Karthago est Proconsularis (quanquam & huius loci alius sensus esse potest) & Suidas. Vnde hæc plenius supra voc. Afr. Prouinc. Prouincia Karthaginensis.

Curia Karthaginensis *l. 176. de Decurionib.* seu Senatus *l. 27. de Decurionib.* seu Ordo ciuitatis Karthaginis. Ad quem scripta *l. 32. de appellat.* *l. 15. quorum appellat.* *lex 41. de Decurionibus.*

Capitolium Karthagine *l. 34. de annonæ & trib.* Mentio eius quoque apud Cyprianum *epistola 55. ad Cornelium*, & *lib. de lapsis, cap. 6.* In hoc inferebatur aurum, quod tributum nomine apos-tolorum collatum, *d. l. 34.*

Concilium Prouinciæ Africae Karthagine habi-tum: ut docet cum inscriptione iuncta sub-scriptio *l. 15. de appellat.* & *l. 2. quemadm. mun. ciuil.*

Exactores per Africam ordinati Karthagine in Se-cretario, populo admissi, constituto tempo-re *l. 20. de exactio-nibus.*

Corporati Karthaginis *lex 24. de annonæ & tributis.* Forum: Proposita in foro Karthagine sub pro-grammate Proconsulis *l. 41. de hereticis.*

Fruentum Karthaginense: de eo, titulo 25. *lib. 14.*

Ludi Karthagine a Sacerdotibus Africae exhibi-ti, *l. 145. 176. de Decurionibus*; *lex 19. de Pa-ganis.*

Ad eos conveniebant, ex aliis Prouinciis & Ci-uitatibus Sacerdotes.

Ne illi suas Prouincias & ciuitates destituerent diu, constitutum, ut ludi illi a Sacerdotibus suo tempore seu die implerentur.

Deinde, ut post ludos editos intra quinque dies Sacerdotales quique ad suas ciuitates redirent, *l. 176. de Decurionib. & l. 20. de Paganis.*

Tribunus voluptatum Karthagine, *l. ultim. de sceniciis.*

Sedes ea Proconsulis Africæ: ut diserte docet *l. 32. de annona & tribut. & l. 20. de exactionib. Saluianus lib. 7.*

Hinc & quæ leges ad Proconsulem Africæ datæ sunt plures, Acceptæ Karthagine dicuntur, *l. 3. 10. quorum appellat. l. 1. de concuss. aduoc. l. 9. de murilegulis: l. 9. de Decurionib. l. 1. de itiner. mun. l. 9. de sceniciis: l. 2. de famosis lib.*

Vicarii item Africæ: hinc & leges ad eum datæ ibi Acceptæ, *l. unic. de parricidio: l. 24. de Decurionib. l. 13. de annona: l. 1. de indulgent. debitor. l. 9. de exactionib. l. 1. de famosis lib. l. 9. de metatis.*

Magistri etiam rei priuatæ Africæ: ibi enim accepta quoque *l. 1. de conlat. fund. patrimon. quæ ad eum data est. Comitis Africæ, l. 15. de Decurionib.*

Acceptæ item vel Propositæ leges Karthagine ad Africam pertinentes: Quæ datæ sunt ad Afros *l. 2. de cohortalib.*

ad Præfectum Prætorio: sub cuius dispositione erat Africa: puta *l. 2. 7. de iust. l. 8. de exactionib. l. 13. de extraordinar. l. 1. de excusat. arif. l. 6. de nauicular. l. 88. de Decurionibus: l. 8. de Legatis: (vbi male inscriptus P. V) l. 5. de Iudeis: l. 1. ne Christ. mancip. l. 1. Cod. de naturalib. lib.*

ad Comitem S. L. *l. 39. de appellat. quæ de Comite ararii, id est, de Comite largitionum vel titulorum per Africam agit,*

ad Proconsulem Africæ *l. 1. de extraordinar. l. 2. de famosis lib. l. 9. de Decurionib. l. 9. de murilegulis: (vt existimo) l. 9. de sceniciis: l. 3. & 10. quorum appell. l. 41. de heres.*

ad Vicarium Africæ *l. 24. 84. de Decurion. l. unic. de parricidio: l. 1. de famosis: l. 9. de exactionib. l. 13. de annona & trib.*

ad Eucherium (vel Proconsulem vel Vicarium) *l. 9. de murilegul.*

ad Concilium Prouinciæ Africæ *l. 15. de appell. l. 2. quemadm. mun. ciuil.*

ad Tribunum voluptatum *l. ultim. de sceniciis.*

Textrina Principis seu Gynæceia Karthagine *l. 9. de murilegulis: l. 24. de annona & trib. vide quoque Notitiam Imperii.*

Aurum & argentum a possessoribus per Africam Prouinciam in Vrbe Karthaginensi inferri oportebat, *l. 32. 34. de nauicul.*

L.

LAODICEA (Phœnicia.) Constantius ibi constitit A. D. 339. vbi data ab eo *lex ultim. Cod. Iust. qui admittit ad bon. poss. forte & l. 15. Cod. Iust. de testam. adde & l. 21. Cod. Iust. de Legatis.*

LAODICEA (Syria.) In Orientis partibus (diocesi) ea fuit *l. 3. de fide Cathol.*

Episcopus Laodicensis Pelagius d. l. 3. vide Sozomenum *lib. 7. cap. 9.*

LASTRONA. Data ibi Constantini Magni Anno D. 326. *l. 1. Cod. Iust. de hered. decurionum.*

LAURENTVM Societas consortiumque *l. 46. de cursu publ. quæ data Anno 385.*

LAURACVM (forte in Batavia) Data ibi a Constante Anno D. 341. *l. 1. de Tabulariis, quæ repetitur l. 31. de Decurionib. ad Catullinum PP.*

LUCERIA (in Gallia Circumpadana.) Data ibi a Valentiniano Sen. Anno D. 365. *l. 2. de piscis.*

LYGDVNVM: vide *supra Lugdunensis Prouincia.*

Constantius Imp. ibi post Magnentium penitus deuictum constitit Anno Domini 353. vbi & ab eo tum data *l. 2. de indulg. crimin.*

M.

MAGONTIACVM, vide *infra Mogontiacum.*
MAMPYSTA (quæ alias Mompfistea, Mopsuestia, Mompfuestia) in Cilicia, Iouianus Imp. ibi constitit, vnde data ab eo Anno D. 363. *l. 1. de conlat. donatar. vide Ammianum Marcellinum, lib. 25. cap. ultim. & Commentarium ad d. l. 1.*

MANTEBRVM (in Gallia) Valentinianus Imp. ibi constitit Anno D. 366. vbi data tum ab eo *l. 11. de usurpatoribus, ad Florentium Com. S. L.*

MARCIANOPOLIS: Episcopus Marcianopoleos Marmarius (Martyrius, Sozomenus 7. cap. 9.) sub Theodosio Magno Anno Domini 381. *l. 3. de fide Cathol.*

Acc. Marcianopoli Valentis lex data ad Comitem S. L. puta *l. 1. de vestib. oloueris.*

Data leges Marcianopoli ab Imperatoribus, qui ibi constitere.

Constantini Anno D. 332. *l. 4. de sponsalibus.*

Valentis Anno D. 367. *l. 1. si Curialis relicta ciu. l. 1. de equorum conlat.*

Anno D. 368. *l. 4. de murilegulis: l. 2. de tyronib. l. 2. de milit. veste: l. 2. de patrosin. vicor. l. 35. de appellat. Forte & ad hunc annum referenda l. 8. de famosis lib.*

Anno D. 369. *l. 7. de falsa moneta: l. 15. de erog. mil. ann. l. 11. de petitionib. vide Ammianum Marcellinum, lib. 27.*

Anno D. 373. *l. 3. de appellat. l. 10. 11. de accusat. forte & d. l. 8. de famosis.*

Acc. Marcianopoli Anno D. 369. Valentis *l. 1. de vestib. oloueris, quæ data est Nebioduni ad Archelaum Com. S. L.*

MARTIATICVM; Quid si Martiaticum, vt sit Mamberm? (in Gallia) Valentinianus ibi constitit Anno D. 369. vbi data tum ab eo *l. 6. de metallis, ad Probum PP. indeque digressus Altam ripam.*

MEDIANA Suburbanum Naisi indicari videtur in subcriptione *l. 13. de operibus publ. ad Ducem Dacia Ripensis: vt & forte l. 8. de iure fisci.*

MEDIOLANVM: Imperatores ibi subinde constitere. Constantinus Magnus Anno D. 313. vbi data tum ab eo *l. 1. de bonis vacantibus.*

Anno D. 326. vbi data ab eo *l. 3. de falsa moneta. Et rursum Roma digressus, vbi data l. 1. vnde vi.*

Constantinus Anno D. 340. vbi data tum ab eo *l. 1. de sepulchr. viol.*

Anno D. 346. quo data ab eo *l. 6. de annona & tribut. l. 42. de Decurionib. (quæ leges male referuntur ad A. D. 354.)*

Anno D. 348. quo data ab eo *l. 2. si petit. socius.*

Constantius Anno D. 352. quo data ab eo *l. 5. de infirm. bis, quæ sub Tyrann.*

Anno D. 354. vide *supra* Anno D. 346.

Anno D. 355. quo data ab eo *l. 2. de bis, qui per metum: l. 6. Cod. Iust. qui testam l. 2. de Pistorib. l. 43. de Decurionib. l. 1. de curiosis: l. 2. de Iurisdic. l. 1. de Legatis: l. 6. de famosis lib.*

Anno D. 356. *l. 2. de Legatis: l. 6. de Paganis: l. 2. de bonis proscript. l. 8. 9. de Prætorib. l. 13. de Episcopis.*

Anno D. 357. *l. 4. 5. de maleficiis: l. 1. de operibus publ. l. 7. 8. de extraordinar. l. 2. de curiosis: l. 3. de censu: l. 4. de sepulcr. viol. l. 8. 9. de cursu: l. 7. de Iudeis: l. 5. de diuers. refer. l. 14. de Episcopis.*

Valentinianus Sen. Anno D. 364. vbi data ab eo tum

tum l. 2. 3. de domesticis. l. 32. de appellat. l. 6. de bonis proscriptor. l. 62. de Decurionib.

Anno D. 365. l. 14. 15. de operibus publicis. l. 11. de nauticular. l. 2. de præd. nautic. l. 2. ne quid publicat. l. 8. de Pistorib. l. 1. de fide Cathol. l. 2. de exbib. reis. l. 8. de diversis offic. l. 10. de petitionib. l. 2. de repar. appell. l. 3. de immun. cons. l. 9. de iure fisci. l. 23. 24. 25. 27. de cursu. l. 1. de desertoribus. l. 10. de cohort. l. 1. de mil. veste. l. 4. quibus equorum usus. l. 10. 11. 12. de annonæ. l. 18. quorum appellat. l. 11. de exactionib. l. 10. de numerar. l. 65. 67. de Decurionib. l. 7. de re milit. l. 3. de muril. l. 18. de Prætorib. l. 5. ad Senatusconsultum Claud. l. 2. 6. de passis. l. 3. de calcis coctorib. l. 1. vnic. de secundo lapsu. l. 2. trib. in ipsi. speciebus.

Anno D. 373. l. vnic. ne Præfæctiani. Forte etiam d. l. 3. de calcis coctor. & d. l. vnic. de secundo lapsu.

Anno D. 374. l. 10. de lustrali collat. Gratianus Anno D. 379. l. ult. Cod. Iust. quemadm. rest. aper. l. 5. de heret.

Valentinianus Iun. Anno D. 380. l. 4. 5. de scenicis.

Anno D. 381. l. 5. de honor. cod. l. 2. de proximis.

Anno D. 382. l. 13. de cohort. l. vn. de superinducto.

Anno D. 383. l. vnic. si per obrep. l. 3. de legit. hered. l. 95. 99. 100. de Decurion. l. 8. de censu. l. 5. ad l. Iul. repet. l. 5. de repar. appell. l. 4. de contr. empt.

Anno D. 384. l. 12. de lustrali. l. 7. de indulgent. crimin. l. 2. vi dignit. ordo. l. 6. de Palatinis. l. 44. de appellat. l. 3. de sen. ent. ex peric. recit. l. 2. Cod. Iust. de crimine sacril.

Anno D. 385. l. 5. Cod. Iust. de diu. reser. l. 54. de appellat. l. 29. quorum appell. l. 8. de indulgent. crim. l. 46. de cursu. l. 16. de extraordin. l. 6. de Iurisdic. lex no. de Decurionib. l. 15. de cohort. l. 4. de denunciati. l. ultim. quid probare.

Anno D. 386. l. ultim. de fide Cathol. l. 1. de his, qui super relig. l. vnic. de petitor. & de fisci l. 2. de decur. V. R. l. 18. de Pistoribus. l. 13. de priuilegiis. l. 1. in f. p. l. 18. de diversis offic. l. vnic. si de momento. l. 4. de executoribus. l. 114. de Decurionibus.

Anno D. 387. l. 13. de medicis. l. 4. de domesticis. l. 48. de appell. l. 4. de Princip. Agent.

Anno D. 388. l. 7. de infirm. his, quæ sub Tyr.

Theodosius Magnus & Valentinianus Iun. simul. Anno D. 389. l. 8. de infirm. his, quæ sub Tyr. l. 3. de decur. V. R. l. 2. de testamentis. l. 4. de legit. hered. l. ultim. ne quid publicat. l. 5. de denunciati. l. 17. 19. de hereticis. l. 16. de cohort. l. 3. de tutorib. l. 120. de Decurion.

Anno D. 390. l. 12. de Palatinis. l. 26. 27. 28. de operibus publicis. l. ultim. de tutoribus. l. 4. de exhib. reis. l. 17. de accusat. l. ultim. ad l. Iul. de vi. lex 3. de fabricenfib. l. ultim. ad l. Iul. repet. l. 121. de Decurion. l. 17. de Episcopis. l. 18. de extraord. l. 6. de Agentibus. l. 9. Cod. Iust. de offic. Rectoris Prouinciæ.

Anno D. 391. l. 10. de Paganis. l. vnic. de patrib. qui filios. l. 19. de extraord.

Honorius ferme ibi constituit Anno D. 395. & deinceps, nisi si quando Brixiam sese conferret, vel Rauennam, Veronam, Patavium, Altinum, Aquileiam. Ab

A. D. 402. Rauennam prætulit Mediolano. Idem tamen fœc aliquando contulit Mediolanum ut Anno D. 408. vbi data ab eo l. 4. de indulg. debitor. l. 20. de bonis proscript.

Valentinianus III. ab eo nulla lex data Mediolani.

Præfæcti Prætorio Italix ibi constituti: ut docet l. 6. de cohort. l. 15. de Episcopis. l. 3. ne quid publicat. Data quoque Mediolani, pro redditæ, vel
Tom. VI. Pars II.

Acceptæ l. 2. de bonis maternis. l. 2. de murilegul. l. 6. de cohortalib. l. 7. de diversis offic. l. 15. de Episcopis. l. 3. quibus equorum usus, quæ data ad Præfectos Prætorio Italix. Ciuitas Liguriæ Mediolanum sub Consulari, vide Liguria.

MELANTIA forte pro Valentia, vide infra Valentia.

MELITA: in Pontica dicæssi l. 3. de fide Catholica: Episcopus Melitenus Otreius (Otroinus, Sczomeno 7. c. 9.) sub Theodosio Magno d. l. 3.

MESIATENSE (in Rhætia, & speciatim in Lepontis) Constantius ibi constituit Anno D. 355. vbi data ab eo l. 25. de appellat. vbi scriptum hætenus Messidensi.

MINIZVM: vel Minizum: data ibi ab Arcadio A. D. 398. l. 3. de his, qui ad Eccles. confug. l. 57. de appellat. l. 33. de Episcopis. l. 16. de pœnis: in quarum nonnullis agitur de Comite Orientis.

MOENÆVM castrum in Palæstina sub Duce Palæstinae, l. 30. de erogat. milit. ann. vide & Notitiam Imperii.

MOGONTIACVM (vel Magontiacum) Valentinianus Sen. ibi aliquando constituit Anno D. 381. vbi tum data ab eo l. 2. de scenicis: ad Proconsulem Africæ.

Gratianus quoque Anno D. 377. vbi data ab eo l. 46. de Decurion.

MURSILLVM (male Murgillum) in Pannonia: Constantinus Magnus ibi aliquando egit Anno Domini 315. vbi tum data ab eo l. 1. de Iudeis.

N.

NAISSVM (in Dacia) Imperatores ibi subinde constituti.

Constantinus Magnus Anno D. 315. vbi data tum ab eo l. 1. de alimentis, quæ inop. par. l. 1. de Centonar.

Anno D. 319. l. vnic. de zelo malo.

Anno D. 325. l. 1. de fide testium.

Anno D. 329. l. 2. de integri restitut.

Anno D. 334. l. 3. de fide testium.

Constans Anno D. 337. l. 7. Cod. Iust. de repudiis: vbi editum Nesso.

Anno D. 340. l. 29. de Decurion. l. 5. de petitionib.

Valentinianus & Valens Anno D. 364. (vide Ammianum Marcellinum, lib. 26. cap. 5. Hinc igitur data ab eis l. 3. 4. 5. 6. de Pistorib. l. 2. de calcis coctoribus. l. vnic. de Saccariis. l. 12. de operibus publicis. l. 5. 6. de pœnis. l. 8. de annonæ & tribut. l. 1. de canone frum. V. R. l. 2. de annonis ciuicis.

NAISSIS: Accepta Iuliani lex Naissis, puta lex 10. de proximis, quæ data Antiochiæ ad Secundum PP.

NAFONNACVM, vel Naffonnacum (in Galliis, vt videtur) Data Nafonnaci Valentiniani Leges aliquot Anno D. 372. l. 12. de diversis offic. l. 1. de off. Præfæct. Prætor. l. 4. de honor. codicill. l. 1. de Quæstor. l. 1. de Magistr. Scrin. l. 1. de Comitib. l. 21. de Prætoribus.

NEMASIA, Nemay, prope Remos (in Gallia) Data ibi a Valentiniano Anno D. 367. l. 3. de ponderator. ad Dracontium (Vicarium Africæ.)

NICIA, seu Nicaea. Imperatores ibi quandoque constituti. Constantinus Magnus Anno D. 325. vbi data ab eo X. Kalend. Iun. l. 3. de diversis rescript. (ibi haberi cœpit pridie eius diei, quo hæc lex data. hoc Anno Concilium Nicænum, cui & Constantinus interfuit.) Arcadius: vbi data ab eo Anno D. 398. lex 14. de Numerariis.

Anno D. 405. l. ult. de vfuris, ideo ibi ab eo data, quas ad hunc Annum retraho, leges, vide Chronol.

NICOMEDIA: Imperatores ibi saepe conſtitere Anno D. 326. *l. 1. quemadm. mun. ciuil.*

Anno D. 328. *l. vnic. de menſis olear.*

Conſtantini Magni victoria de Licinio apud Nicomediā *l. 1. de Veteranis.*

PP. Nicomediæ Conſtantini Magni leges Anno D.

325. *l. 4. de accuſat.* quæ data ad vniuerſos Pro-

uinciales: & ibi PP. pro data: vel certe &

PP. & data eodem loco. Ad eundem annum

reſero *l. 15. Cod. Iuſt. de teſtam. mil.* ab A.D. 334.

A.D. 326. *l. 2. ad l. Iul. de adulter.* quæ data ad Eua-

grium PP. P.

Iulianus, vbi ab eo data Anno D. 362. *l. 8. de erog.*

mil. ann.

Valentinianus Sen. vbi ab eo data forte Anno D.

364. *l. 17. de curſu publ.* vbi hodie ſcriptum *Med.*

Anno D. 367. *l. 16. de annona & trib.* ad Dracon-

tium (Vicarium Africæ) vbi Nicomedia alia a

Bithynica, inque Gallia Belgica quærenda,

(forte *Nicro medio.*)

Arcadius: vbi ab eo data Anno D. 397. *lex 32.*

de Prætoribus.

Theodoſius Iun. Anno D. 326. vbi tum ab eo data

l. vltim. de Legatis: l. 21. 22. 23. de diuerſis

officiis.

Apud Nicomediā Veterani quidam a Conſtan-

tino Magno miſſionem meruere, quibus & cer-

ta per Edictum indulſit, vt ipſe teſtatur *l. 1. de Veteranis:* vide Chronicon noſtrum & di-

cta ad eam leg.

Ad Edictum Chalcedonenſium, & Nicomediē-

ſium (ita mallem, quam Macedoniēſium)

Conſtantini Magni *l. 3. de extraordin. accepta*

Anno D. 324.

NICOPOLIS. Data ibi Anno D. 335. *l. 4. Cod. Iuſt.*

de offic. Reſtoris Provinc. ad Periclem Præſidem.

Quænam ea ſit, diſquiro in *Chronologia b. 4.*

NIZIBIS, vel Nizebis. Data ibi a Conſtantino Imp.

Anno D. 345. *l. 5. de exactionib.* vide Chronicon

noſtrum.

NOVIODVNVM, (vel Nebiodunum l. 1. de veſti-

bus oloueris) Data ibi a Valente Anno D. 369. *l. 1. de veſtibus oloueris: l. 2. de ſſi debitor* quæ da-

tæ ad Com. S. L. & Acc. Marſianopoli, vide Am-

miānum Marcellinum, *lib. 27. cap. 4.*

NYSIA in Pontica dioceſi *l. 3. de fide Cathol.* Epico-

pūs Nyſenus Gregorius Anno D. 381. *d. l. 3. de fide*

Cathol. Sozomenus 7. c. 9.

O.

OPITERGIUM ciuitas eiusque territorium indi-

catur *l. 2. ne opera a conſlatorib.* Anno D. 350.

In Venetia Prouincia erat, *d. l. 2. Pontis Liquen-*

tix reparationi obnoxia *d. l. 2.*

OSTIA PANIS Oſtienſis: de eo eſt *tit. 19. lib. 14. vi-*

de & l. 1. & 4. in fin. de canone frum. V. R.

P.

PARISIIS. Valentinianus Sen. ex Italia in Gallias,

quas Alamanni tum poſt Iuliani cædem vaſta-

bant, proſectus, fuit Pariſiis Anno D. 365. menſe

Oſtobri, Nouembri, Decembri: vide & Ammianum

Marcellinum, *lib. 26. cap. 5.*

Itaque datæ eo Anno ex hac Vrbe ab eo tres le-

ges: puta *l. 13. de annona & tribuz. l. 3. de me-*

tallis: l. 11. de numerar.

Inde Valentinianus Remos progreſſus. Marcellinus *loc. cit.*

PATAVIUM. Valentinianus Iun. Anno D. 382.

conſtitit Patauī, vbi data ab eo *l. vnic. de Me-*

dic. non inual. l. 3. de proximis: & A. D. 383. l.

3. de Apoſtatis: l. 14. de accuſat. Honorius ibi quo-

que fuit Anno D. 397. vbi data ab eo *l. 13. de ty-*

ronib. Anno D. 399. vbi datæ ab eo *l. 1. de religione:*

lex 17. 18. de Paganis.

PATAVIO, (Pætauio) Data a Valentiniano A. D.

372. Patauione *l. 78. de Decurion.* ad Præbūm PP.

vbi diſquiro quænam illa ſit.

PHILIPPIS data a Valentiniano & Valente, qui

ibi tum conſiſtebant Anno D. 364. *l. 11. de operi-*

bus publicis.

PHILIPPOLI data a Valentiniano & Valente,

qui ibi conſiſtebant Anno D. 364. *l. 19. de curſu:*

ad Symmachum P. V. *l. vnic. de Equeſtri dignit.*

ad Mamertinum PP. P.

PORTVS Vrbis Romæ: de eo *l. 2. 4. de can. frum*

V. R. l. 12. de operibus publicis: l. 3. de calcis

coſtorib. tit. de ſaccariis Portus Romæ: lex 4.

vtim. de nauicular.

Eo canon Vrbis Romæ ſubuehebatur a nauicu-

lariis *d. l. 4. & vltim. de nauicular. ex Africa,*

d. l. vltim. ex Hiſpania d. l. 4. vt & a priuatis

l. vnic. d. tit. de ſaccariis.

Horrea itaque in eo erant ſiſcalia, *l. 12. de ope-*

ribus publicis: l. 4. de canone frum. V. R. cel-

lulæque, quæ piſtorio iure retinebantur, *d. l. 4.*

Quæ horrea Portuenſia ideo dicta: vnde *tit. de*

patronis horreorum Portuenſium. In quibus ſci-

licet canon Vrbis Romæ condebatur: vnde

& Conditæ Portuenſia *l. 9. de Suariis.* Quo-

rum etiam horreorum Patroni quidam erant,

de quibus *d. tit. de patronis horreorum Port.* &

menſores quoque ibi erant, qui pariter inde

menſores Portuenſes dicti *d. l. 9. de Suariis.*

Erant & ibi Caudicarii, qui a Portu annonam

Romam ſubuehebant, *l. 2. de Piſtorib. l. 9. de*

Suariis: l. 1. de canone frum. V. R.

Erant & Saccarii, qui ſcilicet aduentitias ſpecies

ſeu omnia ad Portum etiam a priuatis adue-

cta in horrea comportabant: de quibus *tit. 22.*

lib. 14. de Saccariis.

Erat & in hoc Portu Pharos, ad dirigendū na-

uiculariorum curſum *l. 3. de calcis coſtorib.*

Ad huius vtriusque vſum ſiue reparationem Ter-

racinenſes certum calcis canonem præſtabant,

d. l. 3.

Erant hæc omnia ſub cura Præfecti Vrbis, *l. vl-*

tim. de nauicul. l. vnic. de Saccariis: l. 42. de ope-

ribus publ. & Præfecti annonæ d. l. vltim. de na-

uic. qui canonis frumentarii inſpiciendi cauſa

eo ſe quandoque conferebat *d. l. vltim. de na-*

uic. l. 2. de canone frum. V. R. (vide & Sido-

nium Apoll. lib. 1. epiſt. 10.) Imo & Præfectus

Vrbis ipſe *d. l. vltim.* vide & exemplum Ter-

tulli apud Ammianum Marcellinum, *lib. 19.*

cap. 10.

PRVSIA oppidum Bithyniæ, *l. 119. de Decurionib;*

de hac præter alios, vide & Memnonem in *Ex-*

cerptis apud Photium Cod. CCXXIV. De hac ci-

uitate doctiſſime diſputauit Cellarius *Geograph.*

Veter. pag. 242. 243. Tom. 2.

R

RAVENNA. Conſtantius ibi conſtitit A. D. 353.

vel 354. Ibi data tum ab eo *l. 40. de Decurio-*

nibus.

Data (pro reddita vel Acc.) Anno D. 368. Va-

lentiniani Sen. *l. 66. de Decurion.* ad Ruſi-

num PP.

Data (pro reddita vel Acc.) Rauennæ A. D. 378.

Gratiani *l. 2. Cod. Iuſt. de aduoc. diu. iudicio-*

rum ad Antonium PP.

Honorius ibi conſtitit primum Anno D. 399.

ibi

Ibi tum data ab eo l. 15. de Paganis: dein A.D. 400. vbi data tum ab eo l. 35. de Episcopis: l. 37. de heretic. l. 10. de indulgent. criminum: l. 3. de conlat. donat. l. 27. de annona & trib. & deinceps ferme ab Anno Domini 402. vide *Chronologiam*.

Valentinianus III. ab Anno Domini 425. vide *Chronologiam*.

REGIUM in Italia (& quidem in Bruttis.) Sedes Correctoris Lucaniae & Brittiorum. Ideo Acc. Regio, leges ad eum datae: puta l. 1. de filiis mil. appar. l. 1. de relation. cui iungenda l. 1. de appell. vide & Olympiodorum apud Photium Cod. LXXX.

REGIUM prope Constantinopolim. De hoc accipio subscriptionem l. 5. de contrahend. empt. quae Theodosii Magni est & Accepta dicitur Regio Anno D. 384. dataque ad Cynegium PP. Orientis. Et l. 35. de operibus publicis, quae data ad Caesarium PP. Orientis, dicitur PP. Regio. De hac eadem accipio & Hieronymi locum epist. ad Eua-
grium.

REM. Valentinianus Sen. ibi, Parisiis progressus propter Alemannos Gallias vastantes, constitit Anno D. 366. Datae ideo eo Anno ibi ab eo l. 9. de diuers. offic. l. 1. de postliminio: l. 15. de annona & trib. l. 1. de canone frum. V. R. l. 8. 59. de accusat. Et Anno D. 367. l. 4. de metallis: l. 13. de suspectorib. (in quibus duabus ll. male haecenus editum Rom. loco Rem.) l. 9. 10. de re militari: l. 4. de praed. nauic. l. 3. de indulgent. criminum: in hac leg. pariter editum, Rom. pro Rem.) l. ult. de aduoc. fisci: l. 5. de censu: l. 4. de Suariis: l. 10. de pœnis. His adde & l. 3. ad L. Cornel. de falso, vbi perperam habet subscriptio Dat. Treu.

ROBUR: Valentinianus Sen. Robore fuit (prope Basilicam) teste Ammiano Marcellino lib. 30. cap. 3. Quare ibi data ab eo Anno D. 374. l. 33. de cursu publ. ad Constantium, vbi vide quae dixi.

ROMA. Vrbs, pro Roma l. 5. 9. 14. de Senatorib. & gleb. collat. l. 3. de Praetorib. l. vnic. de Equestri dignit. l. 2. de priuileg. corp. V. R. Rubrica, de mancip. therm. Vrbs: l. 1. in princ. de studiis libera-
b. V. R. l. 19. de operibus publ.

Vrbs Roma: l. 3. de pœnis: l. 4. 7. 11. de Praetor. l. 2. de sepulcr. viol. l. 2. de naufragiis: Rubrica de decuriis Vrbs Roma: Rubr. & l. 4. de priu. corpor. V. R. l. 3. de Suariis: Rubric. de calcis coctorib. V. R. l. 11. de operibus publ. l. 2. de gladiatores.

Aeterna Vrbs l. 14. de tyronib. l. 10. de pœnis: l. 18. de annona: l. 2. tributa in ipsis speciebus: lex 3. de decuriis V. R. l. 2. 3. de priu. corpor. V. R. l. 19. de Pistorib. l. 6. de Suariis: l. 1. de calcis coctorib. l. vnic. de succar. Portus Roma: l. 11. 12. de operibus publ. l. 14. de tyronib.

Aeternabilis Vrbs l. 3. de conlat. donat. Augusta ciuitas Roma, l. 27. de operibus publ. Incluta Vrbs Roma, l. 19. de operibus publ. Maxima Vrbs Roma, l. 2. de feriis. Patria communis l. 14. de Senatorib. & gleb. collat. l. 21. de Praetorib.

Sacra Vrbs l. 3. de habitu, quo uti: l. 2. 3. de canone frum. V. R.

Sacratissima Vrbs l. 5. 9. de Senator. & gleb. collat. l. vltim. de testimonial. l. 35. de nauicular. l. 5. de decuriis V. R. l. 12. de Pistorib. l. 5. de habitu quo uti: l. 53. de heretic.

Venerabilis Vrbs l. 49. de appellat. l. vltim. de nauicul. l. 4. de calcis coctoribus: l. 2. de habitu: l. vnic. quibus milit. ad Urbem: l. 4. de canone frum. l. 5. de Scenicis: l. 2. de Equis Curulib. l. 17. de Pistoribus.

Veneranda Vrbs l. 62. de appellat. l. 30. de nauic. l. 5. de canone frum.

Maiestas propria Vrbi Romae tribuitur ab Honorio l. 3. de conlat. donat. Eunapius etiam Rerum Dominiam appellat, in Vit. Porphy. pag. 15. Edit. Commelin.

Vetus Roma dicta ad differentiam Constantino-
poleos, quae noua Roma dicta, eademque cum veteri Roma praerogatiua donata l. 45. de Episcopis: vide & can. 3. Concil. Constantinop. & d. l. 45.

Reuerentia eius Constantinopoli: Romani nomi-
nis Praetura ibi instituta, l. 25. 29. de Praetor. Centesimum Vrbs Romae militarium, cum Vr-
be Roma, eodemque iure ambula-
bat, & Ita-
liae opponebatur l. 2. de integri restit. l. 62. de heret.

Italiae & Vrbs solum separatur, l. 22. de tyro-
nibus.

de Suburbicariis, seu Urbicariis regionibus supr.
parte 2.

Ad populum (Vrbs Romae scilicet) Datae Con-
stantini l. 1. 2. de petitionib. l. 1. de censu: l. 2. de tyronib. l. 2. de diu. rescript. l. 1. de iure fisci: l. 15. Cod. Iust. de fide instrum l. vnic. de com-
miss. resc. l. vnic. de infirm. pœn. cel. l. 1. de ra-
ptu virginum: l. vnic. de mulier. quae se seru.
propr. l. vn. Cod. Iust. de Concubinis: l. 4. de
Episcopis: l. 1. de integri restit. l. 22. Cod. Iust.
de admin. tutor. l. vltim. Cod. Iust. quando de-
creto: l. 25. Cod. Iust. de usuris: l. 9. Cod. Iust.
de precib. Imp. off.

Constantini l. 6. de famof. libel. l. 2. de bon. pro-
script. l. 4. 5. de maleficiis: l. 7. de extraord. l. 4.
de sepulcr. violat.

Valentiniani Sen. l. 8. de re milit. l. 5. de anno-
nis ciu.

Honorii l. 2. de habitu: l. vnic. de campo Mart.
l. vltim. de gladiator. l. vnic. quibus milit. ad
Urbem: ad Senatum & populum simul: vide
infra ad Senatum.

Lex apud Aetna Romae; lex Constantii ad Feli-
cem Episcopum, puta l. 14. de Episcopis.

Atrarium Vrbs Romae, l. 27. de operibus publ.
Amphitheatrum, Titianum scilicet. Eius men-
tio l. 1. de Paganis. Tacitum id fulgure sub
Constantino Magno d. l. 1.

Canon frumentarius Vrbs Romae, de eo cit. 15.
lib. 14.

Annona Vrbs Romae, l. 18. de annona.

Annonae ciuicæ & panis gradilis erogatio: l. 1. 3.
4. 5. 6. de annon. ciu.

ad Canonem Urbicarium ex Africa pertinent,
l. 8. 13. de annona: l. 6. 10. 12. 14. 21. 24. 25. 30.
36. 37. 38. de nauicular. l. 3. 4. 6. 7. vltim. de praed.
nauicul. l. 2. 3. vlt. de naufrag. l. 8. de indulg.
debitorum.

Aqueductus Vrbs Romae, l. 4. 5. 8. 9. de Aqua-
ductu.

In his Augustae forma, quae in Campania publi-
co sumptu reparata ab Honorio, d. l. 8.
Claudia d. l. 9.

Consularis Aquarum Romae: Maximilianus d.
l. 14. Versennius Fortunatus l. 1. de diu. offic.
vide Not. Imp. sub Pr. secto Vrbs.

Basilica Thermarum Commodianarum Romae, in
ea allegata l. 3. de pactis.

Calcis praestatio ad statum Vrbs Romae reform-
mandum, ad moenia seu opera publica: cal-
cisque eius coctores: de hoc vide tit. 6. lib. 14.

Campus Martius Vrbs Romae, de eo cit. 14.
lib. 14. Casus seu Tuguria in eo collocare pri-
uat. vetiti, l. vnic. d. tit.

de Ciuitatis Romanæ iure, dignitate, & de ma-
nibus.

- numissionibus: vide *l. vnic. de manumiss. & quæ dixi ad l. vnic. de heredit. pet.*
- Mater ciuis Romana, tantum a ciuibus Romanis, liberis ingratiss, reuocandæ donationis ius habuit, *l. 1. de reuoc. donat.*
- Clerici Urbis Romæ, vide *tit. de Episcop.*
- Confinia gratalocorum Urbis Romæ *l. 11. de Prætoribus.*
- Corporati Urbis Romæ. De his horumque priuilegiis est *tit. 2. lib. 14.* In his Pistoribus & Catabolensibus, de quibus *tit. 3. lib. 14.*
- Suaris, Pecuariis, susceptores vini, de quibus *tit. 4. lib. 14.*
- Mancipes Thermarum Urbis, & lignorum subuectioni obnoxii, *tit. 5. lib. 14.*
- Calcis coctores *tit. 6.*
- Curia Urbis Romæ, id est, Senatus *l. 11. de Prætor.*
- de Cursu publico per Præfecturam Urbis Romæ, vide *l. 19. 22. 32. 55. de cursu.*
- Decuriæ Urbis Romæ: de his *tit. 1. lib. 14.*
- Dies Iuridici & feriati Romæ, *l. 2. de feriis: vide & l. 7. Cod. Iust. eod.*
- Ecclesiæ Romæ. In his lecta Valentiniani Sen. *l. 20. de Episcopis.* Anno D. 370.
- Episcopi Urbis Romæ, vide *Parat. de Episcopis.*
- Fabricæ, vide *inf. Opera publ.*
- Factiones Romæ quatuor *l. 2. de Equis Curulib.*
- Eorum Stabula *d. l. 2.*
- Fora Romæ. Aproniani. In eo propositæ leges, veluti de nauiculariis Honorii, *l. 29. de nauic.* Anno D. 400.
- Suarium In eo proponi iubetur *l. 4. de Suar.*
- Traiani. In eo propositæ leges: cuiusmodi vndecim hoc Codice occurrunt: datæ ad populum, ad P. V. ad Rationalem Africæ, si recte habet inscriptio *l. 2. de iure fisci*, ad Comitem R. P. Constantini Magni *l. 2. de petitionibus: l. 2. ad L. Corn. de falso: l. 2. de iure fisci.* Constantii *l. 3. de sepulchr. viol.* Iuliani *l. 4. ad SC. Claud. Valentiniani Sen. l. 1. de priu. corp. V. R. Valentiniani Iun. l. 6. ad l. Iul. de adulter.* Honorii *l. 31. de petitionib. l. 4. de conlat. donatar. l. 2. de habitu quo vit: l. vnic. de Campo Martio.*
- Rerum Venalium *l. 10. de erogat. mil. ann.*
- Atrium Mineruæ. PP. Romæ in Artio Mineruæ Anno D. 390. *lex non patiamur, de suprat. tit. 1.* quæ refertur ex hoc Codice Theodosiano, ab auctore *Coll. legum Mosaicar. tit. 5.* insertaque legitur *tit. ad legem Iul. de adulter.* & eadem fuit cum *l. 6. hoc Cod. Iust. de adult.*
- Gradus Romæ: e quibus annona ciuica seu panis (qui inde gradilis dictus) distributus *l. 2. 3. 4. 5. de annonis ciuicis & pane gradili.*
- Haruspiciæ vsus Romæ sub Constantino M. *l. 1. 2. de maleficis: l. 2. de Paganis:* sub Constantio *l. 4. de maleficis:* sub Valentiniano *l. 9. de maleficis.*
- Horrea Urbis Romæ. De his *l. 7. de Prætorib. l. 16. de Pistoribus: l. 12. de operibus publ. l. 1. 2. de conditis in publ. bor. l. 24. de susceptoribus fiscalia d. l. 12. de operib.*
- Præpositi horum horreorum, de his *d. l. 24.*
- Prætores, qui editionis tempore abfuerint, Urbis Romæ horreis quinquagena millia modiorum tritici inferre compellebantur, *d. l. 7. de Prætorib. de eadem condemnatione, & de necessitudinis titulo (nam ita vocatur) vide l. 1. & 5. eod. tit.*
- Imperatores qui & quando Romæ fuerint. *Constantinus Magnus, ter: Quomodo & in*
- Kal. Heruagiano tres eius Aduentus notati. A. D. 312. Huc refero *l. 2. de petitionib. & vltro dat.* Primus hic Aduentus Constantini Magni ad Urbem Romam post deuictum Maxentium mense Octobri extremo: vbi substitit & mense Nouembri, & potissima parte mensis Decembris.
- A. D. 315. Mense Iulio, Augusto & Septembri. Ibi tum data ab eo *l. 3. de appellat.* (si recta est subscriptio) *l. 1. de iure fisci.* Eodem pertinet *l. 1. de diu. rescript.* quæ PP. Romæ dicitur.
- A. D. 326. Mense Iulio, Augusto, Septembri. Ibi tum data ab eo *l. 3. de infirm. his, quæ sub Tyr. ad Antiochum Præf. Vigil.* Ibidemque mansit vsque ad 9. Kal. Octobr. quo die Spoletum peruenit: vbi tum eo die data ab eo *l. 7. de hæreticis.* Eoque pertinet *Profectio Diui* notata mense Septembri extremo in Kalendar. Heruagiano. Vide *Chron. bistor. & Anton. Pagium in Critic. ad. an. cit.*
- Crispus & Helena, vt mihi quidem videtur Romæ fuerunt: Anno D. 322. quo refero *l. 2. de indulg. crim.* Consule Pagium *an. cit.*
- Constantinus A. D. 357. Ibi tum datæ ab eo *l. 9. de nauicul. l. 5. de Numerariis.* De eo vide Ammianum Marcellinum, & Pagium.
- Theodosius Magnus & Valentinianus Iun. vna. A. D. 398. Ibi tum datæ ab iis *l. 18. de hæret. l. 25. de operibus publ. l. 49. Cod. Iust. de appellat. l. vltim. Cod. Iust. de seruis fugit. l. 9. de annonis ciuicis: l. 2. de feriis: l. vnic. de mancip. l. 11. de maleficis: l. 5. 6. de Suariis: l. 5. de Aquæductu.*
- Honorius A. D. 404. Ibi tum data ab eo *l. 65. de cursu: l. 2. de excoll. vel transl. ann. l. 16. 17. de Iudeis: l. 4. de decur. V. R.* vide Claudianum in *VI. Co s. Honorii* de hoc Honorii aduentu Romam: vbi error calculi est, cum scribit, intra sæculum integrum seu centum annos ter tantum Imperatores Romam aduenisse: *versu 388.* quod verum quidem est de trino Constantii, Theodosii, Honorii Romam intra hos 50. annos Aduentu ad hoc vsque tempus: omisis tribus Constantinianis. Accuratissime hæc deducta leges apud laudatum Pagium in *Critic. ad an. cit.*
- A. D. 407. Ibi tum data ab eo *l. 40. de hæreticis: l. vlt. de Veteranis.*
- A. D. 408. *l. 8. de Suariis: l. 43. de hæretic. l. 19. de Paganis: l. vnic. de off. Iud. ciuil.*
- Valentinianus Tertius A. D. 426. Ibi datæ ab eo *l. 3. de conductorib. dom. Augustæ: l. 33. de petitionibus: l. 14. de Senatoribus: l. 6. de legit. hered.*
- Incolæ. Multi Romæ consistentes in Africa possidebant *l. 13. de annona & trib.*
- Iura (seu leges) ab ea nata *l. 2. de feriis:* vbi vide quæ notauimus plura.
- Locorum Romæ grata confinia, Senatoribus iucunda *l. 11. de Prætoribus.*
- Leges seu Constitutiones & Edicta Acc. Romæ, quæ data ad Præfectum Prætorio Italiae. *l. 1. de lustrali conlat. l. 1. de indulg. crim.* (nisi ibi PP. pro P. V.) *l. 3. de executorib.*
- ad Præfectum Urbis *l. 5. de accus. l. 2. de Prætoribus: l. 2. de postulando:* vbi Rom. omisum: *l. 1. de decur. V. R.* ad Iulianum, dignitate non addita. Fuit hic sine dubio P. V.
- Vicarium Urbis *l. 1. de Princip. Aegnt. in reb. Præfectum annonæ l. vnic. de mensis oleariis.*
- Allegatæ in Basilicis Romæ: veluti in Basilica thermarum Commodianarum *l. 3. de pactis.*
- Lectæ Romæ *l. 4. de extraordin. In Pantheo l. 10. de*

10. de Pistorib. in Ecclesiis l. 20. de Episcop. in Senatu, vide infr. *Senatus*.
 Missæ Romæ l. 1. de tractoriis: data ad Rurinum PP.
 Propositæ Romæ: Idque vel loco assignato: vt in Foris, vide *supra* Foræ: non assignato: quæ data ad populum, l. 1. de censu: (vnde suppleta subscriptio l. 1. de petitionib.) l. 2. de petitionib. l. 3. ad L. Iul. de adulter. l. 4. de Episcopis: l. 2. de habitu: l. vnic. de Campo Martio: l. vltim. de gladiatorib. l. vnic. quibus militantib. l. vnic. de infirm. pænis cælib. l. 1. de diu. re scriptis: l. vltim. de gladiatoribus: l. 5. de annoni ciuicis.
 ad Præfectum Vrbi l. 2. 19. quorum appell. l. 3. de sepulchr. viol. l. 5. Cod. Iust. de dilationib. l. 1. de maleficiis: l. 8. 18. 23. de appell. l. 3. ad L. Iul. de vi: l. 2. de dilationib. l. vnic. de bis, qui ven. atq. l. 2. de sponsalib. l. vnic. de longi temp. præscript. l. vnic. de ingenuis, qui temp. Tyr. l. 1. de legit. hæred. si nullum ibi vitium.
 ad Præfectum Prætorio (Italix scilicet) l. 28. de appell. l. 4. de desertor. l. 8. de fil. mil. appar. l. vltim. ad L. Corn. de falso: l. 6. de exactio- nib. l. 9. de extraordin. l. 1. de integri restit. l. 1. ad L. Corn. de fidei. l. 6. de desertorib.
 ad Comitum S. L. l. 5. de bonis proscript. & l. 1. qui bonis ex L. Iul. cedere.
 ad Rationalem l. 2. de iure fisci.
 ad Vicarium l. 3. de famos. libell. l. 1. de his, qui latrones: l. 25. de annona. PP. in program- mate Vari V. C. Vicarii V. R.
 Date Romæ constitutiones sæpe dicuntur: pro Redditæ, Acceptæ, Propositæ, vt l. 1. de feriis: (forte etiam l. 3. de donationib.) l. 2. ad L. Iul. de vi: l. 1. de emend. seruor. l. 15. Cod. Iust. de fide instrum. l. 2. de falsa mon. l. 2. de alim. quæ inop. (nisi ibi mendum aliquod subest) l. 1. de passis: l. 2. de admin. tutor. l. 1. de Suariis: l. 2. de inces. nupt. l. 1. de donat. l. 1. de passis: l. 10. de susceptorib. l. vlt. de re iudic. l. 20. de hæret. Ita quoque Datum Ro- mæ exemplum sacrarum literarum dicitur l. 43. de hæret. l. 19. de Paganis.
 Recitate Romæ leges, quæ datæ ad Præfectum Vrbi, vel Vicarium l. 6. de indulg. crim. l. 3. de vacantib. Idque in Palatio, d. l. 3. in Senatu, l. 4. de Senatorib.
 Ligna ex Africa Romam deuecta ad publicas ne- cessitates, l. 10. de nauicular.
 Ludi, spectacula, scenici Vrbi Romæ, l. 1. 4. 5. 6. 7. 8. de scenicis: l. 1. de expensis ludor. l. 1. 2. de Equis Curulibus: l. 2. 3. de gladiatoribus: l. 1. de studiis liberalib. V. R. vide & *supra* Factiones, infra Scenici. vide & titulum, de Prætoribus & Quæstoribus: vbi de ludis ab his ibi editis.
 Magistratus Romæ: Iudices Romæ, l. 11. de ope- ribus public. sub P. V. l. 3. de Prætoribus. Nec ab Vrbe abesse poterant. In Vrbe Roma Magi- stratibus perfuncti, ab editionibus immunes erant, l. 11. de Prætorib.
 Consules, Prætores, Tribuni plebis, Senatus. His iunctim inscriptæ leges, aliquot: l. 1. de ma- ternis bonis: l. 19. de accusat. l. vlt. de Iurisdic. l. 2. de Libertis.
 Præfectus Vrbi: Præfectorum Notitiam repeto ex Notitia Dignitatum.
 Præfecti Prætorio quoque partes aliquæ Romæ fuere.
 Præfectus Annonæ: vide eandem Notit.
 Vicarius Vrbi: vide Notit. Dignit.
 Tom. VI. Pars II.

Consularis aquarum: vide *Notitiam prædictam*.
 Magister centus.
 Medici seu Archiatri Romæ, l. 8. 9. 10. 13. de Medi- cis. Medici populares tot Romæ quot Regio- nes Urbis: & præter hos medici separati, Por- tus Xysti, Virginitumque Vestalium, l. 18. de Medicis.
 Monachi intra Episcopatum Urbis Romæ, l. 20. de Episcopis.
 Romæ esse prohibiti nonnulli: proscripti l. 20. de pænis: & alii, de quibus l. vltim. de testimon.
 Romæ agere iussi Senatores editores; neque par- uo tempore ab ea abesse his licitum: vide tit. de Prætorib. ac nominatim leg. 7.
 Natalitius dies Urbis Romæ, feriatas, l. 2. de feriis: vide & Sozomenum lib. 5. c. 16.
 Muri Urbis Romæ, l. 53. de hæreticis: l. 3. de Pa- ganis. Extra muros Tempia Gentilium, quæ Constans destrui vetuit, distat l. 3. Iouianus hæ- reticus sacrilegos conuentus habebat: quod facere prohibitus, & in Boam insulam relega- tus, d. l. 53.
 Opera publica Romæ, l. 11. 12. 19. forte etiam 48. de operibus publ. seu Fabricæ. Duo Prætores ex quinque argentum inferebant Urbis fabricis profuturum l. 19. de Prætorib. puta Constan- tiniana Prætura & Flauialis.
 De Paganis Romæ, l. 1. 3. 5. 10. de Paganis.
 Pontifices Gentiles Romæ, quorum de religiosis & sepulchris notio fuit, l. 2. de sepulchr. violat.
 Palatium Urbis Romæ. Huius mentio l. 1. de Pa- ganis: & l. 2. de bonis vacantib.
 Suum vocat Constantinus Magnus d. l. 1.
 Recitata in Palatio lex data a Constantino Ma- gno, Romæ tum consistente, ad P. V. d. l. 3. de bonis vacantib.
 Pantheon. Lecta in Pantheo Valentiniani l. 10. de Pistorib. Anno D. 368.
 Pistrina Urbis Romæ: de Pistoribus, vide *supra* Corporati. De his l. 3. 5. 6. 7. de pænis.
 In ea leuior criminum rei condemnati quandoque ex Imperatorum præcepto, nem- pe cum pistorum inopia esset. Et quidem per Sardiniam, d. l. 3. per Præfecturam Vr- banam, d. l. 5. in Lucania & Bruttis, d. l. 6. 7. sic vt sub idonea prosecutione Romam mitterentur ad Præfectum annonæ, d. l. 3. & 6. sub cuius dispositione Pistores erant.
 Populus. Leges ad populum datæ, vide *supra*.
 Facultates quandoque proscriptorum, veluti Manichæorum, populo V. R. publicatæ, l. 18. de hæreticis.
 Populo Romano adstante, teste, audiente, Sua- rii reuocati ad Suariorum obsequium, l. 14. de Suariis.
 Priuilegium. Cum extra ordinem aliarum ciuita- tum horreis, balneis, ergasteriis, domibus, tabernis, cœnaculis quid indiceretur, Roma ad hac indictione excepta fuit, ob reuerentiam propriæ maiestatis, l. 3. de conlat. donat.
 Professores seu Magistri Urbis Romæ, l. 10. de Me- dicis & Professorib.
 Studia liberalia Urbis Romæ: de his tit. 9. lib. 14. & nominatim l. 1. illius tit. Eo ex Africa studio- rum causa conueniebatur, d. l. 1.
 Leges Academicæ studiosis ibi positæ, d. l. 1.
 Regionem ipsius Urbis l. 8. de Medicis.
 Scenici, scenicæ, Thymelicæ, Urbis Romæ, l. 1. 4. 5. 6. 7. 8. de scenicis.
 Salinæ Romæ, l. vnic. de mancip. thermar. l. 3. de conlat. donat.
 Senatus: Mentio eius l. 14. in subscript. de Sena- toribus.

LECTA in Senatu leges, vide inter alias *l. 14. de accusat. l. 18. de Pratorib. l. 19. de operibus publ. l. 8. de metallis.*

VEL recitata in Senatu apud P. V. *l. 1. de maternis bonis.* Item, *l. 3. de conduct. domus August. l. 33. de petitionib. l. 14. de Senatorib.* Item, *l. vnic. de resp. prud. l. 2. 3. Cod. Iust. de legib. l. penult. Cod. Iust. si contrarius: l. 7. Cod. Iust. de precib. l. vnic. de cessione. l. 8. de legit. hered. l. penult. & ult. de maternis bonis: l. vnic. de bonis, quæ filiis: l. ultim. de reuoc. don. l. 18. de iure delib. quæ omnes sunt vnius orationis partes.*

Leges seu Orationes ad Senatum datæ: Constantini Magni *l. 11. de maternis bonis: l. 1. Cod. Iust. de præd. & aliis reb. l. 4. de infirm. his, quæ sub Tyran. Valentiniani Sen. l. vnic. de emend. propinq. l. 1. de nuptiis. Valentiniani Iun. l. 3. de accusat. Valentiniani III. l. 3. de conduct. dom. August. l. 33. de petitionib. l. 14. de Senator. & glebali.*

Ad Senatum & populum: Honorii *l. 27. de nauic. l. 3. Cod. Iust. quæ res venire: l. 5. de naufragiis: l. 3. de Can. frum. l. 67. de Senatorib. l. 24. de susceptor. l. 2. de Pratorib.*

Senatus & Senatores. Dicitur & Curia *l. 11. de Pratorib.* Roma sedes dignitatis propriæ Senatorum, *l. 11. de Pratorib. de Senatu & Senatoribus: vide Paratitlon tit. de Senatoribus.* In ipsa Vrbe Roma Senatores glebalem soluere tenebantur collationem, et si alibi possiderent.

Stabula factionum quatuor in Vrbe Roma, *l. 2. de Equis Curulib.*

Templa Gentilium extra Vrbis Romæ muros, *l. 3. de Paganis, in itinere l. 10. de Paganis, (id est, in viis, quæ Romam ducebant.)*

Thermæ Romæ seu populi Romani publicæ. De his *l. vnic. de mancip. therm. Vrbis Romæ: l. 3. de conlat. donat.*

Thermæ Commodianæ, & in his Basilica *l. 3. de passis: vbi ea Allegata dicitur.*

Vicinæ Vrbis Romæ Vrbes *l. 20. de heretic. Regionibus l. ultim. de habitu, quo vii.*

Vinum Romam collatum: & quomodo id erogandum *l. 1. 2. 3. tributa in ipsis speciebus.* Aliud ex Vrbicariis regionibus, aliud ex Prouinciis, *d. l. 3.*

Arce mentio in *l. 26. de susceptorib.* id est, Arce vinarie, (vide Symmachum lib. 7. *epist. 95.*)

Virgines Vestales Romæ. Harum mentio Anno 370. sub Valentiniano Sen. *l. 8. de Medicis.* Medicos hæ separatim a popularibus habuerunt, *d. l. 8.*

ROMESIANA prope Naissum forte accipienda in subscriptione, *l. 3. de abolitionibus: & l. 8. de Veteranis.*

S.

SABARIA (Pannoniæ Vrbis) Imperatores subinde ibi consistere: & ideo data ibi a Constantino Magno Anno D. 322. prima omnium huius Codicis constitutio, puta *l. 1. de constitutionib. a Constantio*

Anno D. 352. *l. 5. de petitionib.* Hactenus refertur ad Annum 342. Dat. (id est, reddita, vel Acc.) lex Valentiniani Sen.

Anno D. 368. *l. 3. de auro coronario,* ad Probum PP. Proposita ibi lex eiusdem Valentiniani Sen.

Anno D. 369. *l. 15. susceptoribus,* quæ inscripta Probo PP.

SALERNVM: Accepta dicitur Salerni Anno D. 364. *l. vnic. de priu. apparit. Magister. pot. quæ data est ad Arthemium Correctorem, (Lucaniæ & Brittiorum, vt existimo.)*

SALONA: data Salonæ Iuliani Imp. *l. 2. de ponderatoribus,* ad Mamertinum PP. Data, hic est, proposita vel Accepta.

SARDICA, vide *infra Serdica.*

SCOPIS, vel Scupis. Data ex ea Vrbe a Theodosio Magno, Anno D. 379. *l. 2. de Palatinis. A. D. 388. l. 119. de Decurionib.*

SCYTHOPOLIS (Cœles Syriæ Vrbis) Lynifi, seu Lynifarii, obnoxii publico canoni, Scythopoli, *l. 8. de murileg.*

SELEUCIA ad Orontem: Classis ibi erat, quæ inde Classis Seleucena, quæ ad auxilium purgandæ Orontis, aliasque necessitates Comitæ Orientis deputata erat, *l. vnic. de Classicis.* Quam Legem refero ad Annum D. 368. Valens Imp. constituit Seleuciæ, Anno D. 372. Ideo Seleucia data ab eo *l. vnic. ne conlat. per logogr. ad Modestum PP.*

SENIGALIA. Valentiniani lex data Senigalia Anno D. 365. *l. 16. de operibus publicis,* ad Mamertinum PP.

SERDICA, vel Sardica (in Dacia) Imperatores ibi quandoque consistere. Et ideo datæ ibi plures a Constantino Magno leges, Anno D. 316. *l. 2. de donation. l. 1. de Accusationibus. A. D. 317. l. 1. ad L. Iul. de vi. A. D. 319. l. 1. de abolition.*

A. D. 320. l. 3. ad Senatufconsultum Claud. l. vnic. de hered. petition. l. vnic. de infirm. pæn. cœl. l. vnic. de commiss. rescind. l. 4. de iure fisci: l. 1. de custod. reor. l. vnic. de mulierib. quæ se seruis, (quam ad hunc annum retraho ab Anno D. 326.) l. 1. de Paganis.

A. D. 321. l. 1. de bonis proscripior. l. 1. de Paganis. Acc. hoc Anno, quæ data Anno super. l. 2. de inoffic. testam. quæ data est ad Claudium Præsidem Daciæ,

A. D. 326. l. 2. ad Senatufconsultum Claud. l. 1. de hered. petition. l. 1. de mulier. quæ se seruis, (retrahenda hæc lex ad Annum D. 320.) l. 18. de appellation.

A. D. 327. l. 4. de exactionib.

A. D. 329. l. 18. de appellat. l. vnic. de his, qui sanguin. l. 16. de Decurion.

A. D. 330. l. 7. de Episcopis. a Valentiniano & Valente.

A. D. 364. l. 3. de Legatis, ad Mamertinum PP.

SINGIDVNVM (in Pannonia) Imperatores ibi quandoque consistere: & ideo data Singiduno a Constantino Magno, Anno D. 334. *l. 2. de aduoc. fisci, a Constantio Anno Domini 359. l. 28. de appellat.*

SIRMIVM (in Pannonia) Proposita Sirmio Anno D. 374. *l. 18. de operibus publ. ad Probum PP.*

Anno D. 315. *l. 1. de testimonialib. ad Rufinum PP. Directa Sirmio l. 28. de cursu publico,* ad Probum PP. Dat. Sirmio. pro reddita, vel PP. *l. 8. Cod. Iust. vbi causæ fiscales: l. 7. de susceptorib. l. omnis de iis, quæ administr. l. 7. de Medicis: l. vnic. de oblig. equor. l. 16. de erogat. militaris annonæ: l. 4. de Palatinis.*

Imperatores ibi subinde consistere: & ideo Datæ Sirmio a Constantino Magno A. D. 315. *l. 1. de pignorib. l. vnic. de frum. Karthag. Anno D. 317. l. 7. de appellat.*

Anno D. 318. *l. 3. & 4. Cod. Iust. de dilat.*

Anno D. 319. *l. 1. de denunciatis. l. 2. de Relationibus: l. 1. de filiis milit. apparit. l. 2. de bonis vacantib. l. 1. de inoffic. test. l. 3. de priu. eorum, qui in f. pal. l. 1. de sponsalibus: l. 2. de temporum cursu: l. vnic. de bonis decurion.*

A. D. 320. l. 1. de Pratoribus: l. 5. de accusationibus.

A. D. 321. l. 1. de iudiciis: l. 11. de appellat. l. 1. de bonor.

- honor. codicill. l. 2. de operibus: l. 1. de conlat. fund. l. 3. de temporum cursu: l. vnic. si pend. appellat. l. 1. de Medicis: vbi PP. pro Dat. l. vnic. de sentent. passus & restitutus. Pollit quoque ad hunc Annum referri l. vnic. de his, qui numero liber.*
- A. D. 322. l. 2. de denunciatio. l. 1. de liberali causa.
- A. D. 323. l. 5. de Episcopis.
- A. D. 324. l. vnic. de his, qui numero liberorum.
- A. D. 326. l. 5. de accusat. l. 5. de iure fisci: l. 1. de integri restit.
- A. D. 329. l. 4. de operibus publ.
- a Constante A. D. 338. l. 5. de operibus publ.
- A. D. 349. l. 2. de re militari: l. 3. de diuers. offic.
- a Constantio A. D. 352. l. 5. Cod. Iust. qui testam. l. 8. de petitionibus: l. 3. de priu. eorum, qui in s. p. l. 1. de sponsalib. l. 6. de Veteranis, ad Consularem Pannoniæ. Forte ab Anno 319. huc retrahenda l. vnic. de bonis decurionum.
- A. D. 355. l. 8. Cod. Iust. vbi causæ fisci. verum ibi error aliquis A. D. 357. l. 3. de erogat. milit. ann. l. 27. de appellation.
- A. D. 358. l. 1. de inoffic. dotib. l. 4. de bonis proscript. l. 44. 45. de Decurionib. l. 13. quorum appellat. l. 4. de reuoc. donat. l. 10. de cursu.
- A. D. 359. l. 14. 15. de Prætorib.
- a Valentiniano Sen. A. D. 364. l. 7. de pactis: l. 2. de Casariensis, ad Mamertinum PP. vbi Dat. pro Acc. vel Reddita, nisi aliud ibi emendandum.
- A. D. 365. l. 5. de his, quæ administ. & l. 7. de susceptoribus, datæ ad Probum & ad Mamertinum PP.
- A. D. 369. l. 7. de Medicis & Professorib. l. 1. de oblat. votorum.
- A. D. 374. l. 18. de operibus publ. datæ ad Probum PP.
- a Gratiano A. D. 378. vel initio Anni 379. Rescriptum ibi datum a Gratiano, cuius mentio fit, quodque abrogatur l. 5. de hereticis.
- A. D. 379. l. 1. de Palatinis S. L. l. 4. de Palat. S. L. forte Dat. ibi pro reddita, seu Acc.
- A. D. 380. l. 11. de filiis mil. apparit.
- SOLARAMIA (nam ita rescribo loco *Salamaria*) Data ibi A. D. 383. Theodosii Magni l. 103. de Decurionib. ad Proculum Com. Orientis.
- SPOLETIVM. Constantinus Roma digressus Mediolanum tendens, atque inde in Pannoniam reuersurus, fuit Spoleti Anno D. 326. vbi data ab eo l. 2. de hereticis, quæ agit de Nouatianis. Acc. Spoletio A. D. 362. Iulianil. 5. de Medicis & Professorib.
- STOBIS. Theodosius Magnus ibi constitit A. D. 388. vnde data ab eo l. 5. de heretic. l. 2. de his, qui super relig.
- SYRACUSÆ. Iulianil. lex data ad Mamertinum PP. (Italix scilicet) Acc. Syracusis, puta l. 12. de cursu. Anno D. 362.

T

- T**ACAPIS lex data ad Vicarium Africæ, puta l. 33. de appellat. accepta Tacapis.
- TARRACO, vide in Prouinciis, *Tarraconensis*, & in Notit. Dignit. *Præfes Tarraconensis*.
- TARSVS. In Orientis partibus, id est, in diocesi Orientis l. 3. de fide Catholica. Episcopus Tarsensis, Diodorus Anno D. 381. d. l. 3. Sozomenus lib. 7. cap. 9.
- TERRACINA. Terracinenses calcem phari & Portus Ostiensis vñbus præstabant lex 3. de calcis coloribus: vide & Symmachum l. 10. epist. 52.
- THAMUGADI. Accepta Thamugadi l. 2. de honor.

codicill. quæ data est ad Vicarium Africæ Anno Domini 388.

THEBESTE (in Numidia) PP. Thebeste l. 5. 6. de appellat. quæ inscribitur Petronio Probian, (Vicario, vt videtur, Africæ.)

THESSALONICA Macedoniæ Metropolis: Ideo l. 2. sine censu, quæ inscribitur Comiti Macedoniæ, Thessalonica data, id est, reddita dicitur, quo tempore Constantinus non erat in Macedonia.

Ecclesiæ Thessalonicensis immunis ab annona & tributis, l. 33. de annona & tributis.

Constantinus Magnus Thessalonica Anno D. 323. vbi data ab eo l. 2. de liberali causa. Anno D. 324. vbi data ab eo l. 4. de nauicular. & l. vnic. de his, qui ven. atat. quæ lex, vt existimo, male refertur ad Annum 321. A. D. 327. vbi data lex 2. sine censu. Acacio Comiti Macedoniæ.

Constans Thessalonica, vbi data ab eo Anno D. 337. l. 4. de annona & tributis.

A. D. 346. l. 7. de exactionibus.

Theodosius Magnus Thessalonica constitit: Anno D. 379. vbi data ab eo l. 12. de iure fisci. Anno D. 380. l. 1. ad L. Iul. repet. l. 2. de Thefauris: l. 12. de petitionibus: l. 3. de tabulariis: l. 2. de fide Catholica: l. 25. de Episcopis: l. 20. de operibus publicis: l. 81. 82. de Decurionib. l. 12. de extraordin. l. 4. de Quæstionib. l. 2. de Præf. Prætor. l. 2. de Quæstorib. l. 3. de locat. fundor. l. 1. de Primicerio: l. 3. de Agentibus: l. vnic. si quacunque præd. pot. l. 8. 9. de bonis proscript. l. quicunque de iis, quæ admin. l. 3. Cod. Iust. de litigiosis: l. 10. Cod. Iust. de testam. l. 6. de sponsalib. l. 2. ad L. Iul. repet. l. vnic. si Prou. Reclor. l. 6. de his, quæ admin. l. vnic. de vsuris rei iudic. l. 10. de filiis milit. appar. l. 8. de annonis ciuicis: l. 13. 14. 15. de petition.

Anno D. 388. l. 14. de hereticis: l. 2. de nuptiis: l. 5. ad L. Iul. de adult. l. 1. de priuati carcer. custod.

TICENVM. Valentinianus Iun. ibi constitit Anno D. 386. vbi tum data ab eo l. 11. de Legatis.

TOPISO, vel Topiro (Macedoniæ) Theodosius Iun. ibi constitit Anno D. 425. vbi data ab eo l. ult. de Primicerio: & l. ultim. de honor. codic.

TOTTAIVM. Mansio Bithyniæ, l. 19. de Decurion.

TREVRIS, vel Triueris. Clarissima ciuitas vocatur a Gratiano l. 11. de Medicis.

Professores, Rhetores, Grammatici Latini & Græci ibi fuere, d. l. 11.

Salarium his vberius constitutum, quam cæterarum per diocesim Galliarum Urbium & Metropoleon Professoribus d. l. 11.

Sedes PP. Galliarum fuit Treuiris. Et ideo PP. Triueris l. 50. de cursu, quæ data est Anno D. 390. ad PP. (supple Galliarum:) Quomodo & Datæ quædam dicuntur, eodem sensu, de quo mox.

Datæ innumeræ leges Treuiris, ab Imperatoribus ibi consistentibus: quas omnes habes infra in specimine historiæ Gallix, seruatæ Imperatorum & annorum ordine.

Et datæ tamen quædam Treuiris dicuntur, pro Acceptæ, Redditæ: vt tres Constantini leges: puta l. 1. de his, quæ ex publ. conlat. l. 5. de Veteranis: l. 2. de Numerar. & duæ Valentiniani Iun. Anno D. 389. puta l. 3. vnde vi: & l. 5. de proximis: quæ ad Constantinum PP. (Galliarum scilicet) scripta est.

TROAS. Metallâ ibi insignia fuere: hinc metallum Troadense: quod & cum Docimeno & Proconensi iungitur l. 9. 11. de indulgent. debet.

TYRVS. Metropolis erat (Phœnices scilicet) *l. 11. de tyron.* quæ data Anno D. 382.

Accepta Tyro lex quæ data est ad Consularem Phœnices: puta Iuliani *l. 52. de Decurion.*

Dat. Tyro Anno D. 394. *l. 9. Cod. Iust. de omni agro deserto.* ad Cynegium PP. quo tempore Theodosius Magnus Constantinopoli erat.

PP. Tyro Anno D. 328. lex quæ data est ad Dionysium Comitem, qui in Synodo Tyria iussu Constantini Magni congregata Cognitor præfedit: puta *l. 4. de famosis libellis.* De Tyro Phœnices metropoli elegans est locus apud Eunapium in *Vit. Porphyrii init. pag. 13. Edit. Comelin.*

V

VALENTIA: Data Valentia a Theodosio M. Anno D. 386. *l. 22. de annona & trib. & l. 113. de Decurionib.* (vbi forte substituendum Melantia) Anno D. 389. *l. 49. de cursu publico:* hæc Valentia Italia est, inter Romam & Forum Flaminii.

VALLI (Zeugitana in Africa: vide *Itinerar.* vtrumque & loca in Commentario ad *b. l.* adducta) PP. Vallis dicitur A. D. 357, Constantii Imp. *lex 7. de iure fisci,* data ad Rationalem summarum.

VANGIONES: Valentinianus Sen. ibi constitit Anno Domini 368. Ibi data ab eo tum *lex 2. de prænauicular.* ad Musulium Vicarium Africæ.

VELOVOCORVM ciuitas. Ibi data a Constantino M. *l. 2. de Veteranis:* forte Velanorum: de quo plenius ad *eam leg.*

VENABRVM: Accepta Venabri Valentiniani *l. 22. de cursu:* quæ & prælata dicitur literis Romæ: dataque ad Volusianum P. V.

VENETIA: Ciuitatis non fit mentio, sed Prouinciæ: de qua supra.

VERONA (in Gallis, haud procul Remis) Anno D. 366. Ibi data a Valentiniano Remis digresso, *l. 9. de Veteranis,* ad Dagalaiphum Magistrum militum.

VERONA (Italix.) Valentinianus Sen. ibi aliquando constitit: Anno 364. Ibi ideo data tum ab eo *l. 1. de reparat. appellat.*

A. D. 365. Prælata literis V. C. Vicarii Veronæ, ad Vicarium Hispaniarum, *l. 3. de offic. Rector. Prouinc. l. 4. de custod. reor.* Eodem anno data Veronæ *l. 67. de Decurion.*

A. D. 366. Data Veronæ *l. 9. de Veteranis* (verum vt supra notauimus hæc Verona Gallica est.)

Valentinianus Iun. Veronæ Anno D. 383. Ibi ideo data ab eo tum *l. vnic. de mandat. Principum.*

A. D. 384. *l. 107. de Decurionib.* nisi ibi reponatur *Veroca,* id est, Berocæ.

A. D. 385. *l. 14. de Iustali coll. 11.*

Theodosius Magnus Anno D. 390. Ibi ideo tum ab eo data *l. 28. de Episcopis: l. 122. de Decurion. l. 1. de Monachis: l. 19. de nauic. & vt putato hoc ipso Anno lex, si vindicari de penis.* Honorius Anno D. 399. Ibi ideo tum ab eo data *l. 59. de appellat.*

VERSAVINVM castrum, vide supra *Bersabinum.*

VETORINA castrum, vide supra *Betorina.*

VICVS AVGVSTI (in Rhetia) Gratianus ibi constitit Anno D. 379. vbi data tum ab eo *lex 4. de auro coronario.*

VIENNA (Galliarum) Constantinus Magnus ibi constitit Anno D. 316. quare data ibi ab eo *l. 1. de temporum cursu.*

VIMINACIVM (in Mysia) Imperatores ibi subinde fuere.

Constantinus Magnus Anno D. 321. vbi data ab eo *l. 1. Cod. Iust. de adific. priuat. A. D. 335. vbi data ab eo l. 21. de decurion.*

Constantinus & Constantius Anno D. 338. vbi data tum *l. 4. de petitionib.*

Iouiani epistola ibi data (id est, reddita) ad Mamertinum PP. Anno D. 363. *l. 8. de Numerariis.* quo tempore Iouianus in Oriente erat.

Item Anno D. 382. Dat. (id est, reddita) Viminacii *l. 89. de Decurionib.* quæ scripta est ad Syagrium PP.

VINCENTIA: Theodosius Magnus & Valentinianus Iun. Mediolano & Concordia digressi ibi constitit Anno D. 391. vbi data ab eis *l. 13. de re militari,* ad Richomerem Comit. & Magistrum vtriusque militiæ. Inde Aquileiam profecti atque exinde Theodosius Constantinopolim rediit. Eodem anno data ibidem *l. 2. de Confit. Principum: l. 6. de contrab. emptione.* Flauiano PP. Illyrici & Italix. Caterum in omnibus illis legibus clare *Vincientia* vocatur: non vt nonnulli expriment *Vicentia.*

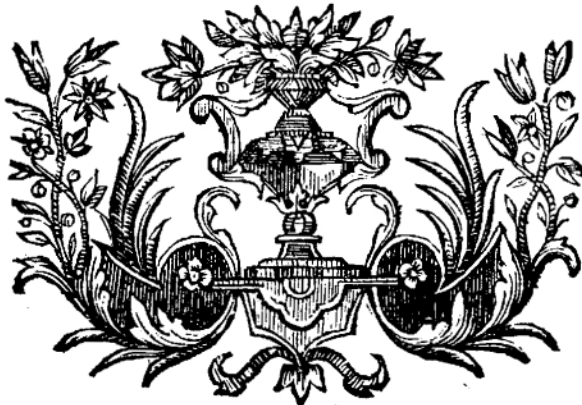
VOCORIVM ciuitas (in Norico) Huius nomen latere puter quis in ciuitate *Velouocorum, l. 2. de Veteranis:* verum ibi malo *Velonorum.*

VORIS mansio Bithyniæ: cuius mentio, vt & Tottai *l. 119. de Decurion.*

VVLINIENSIVM Vrbs: In Tuscia *l. 61. de Decurionibus:* vbi vide quæ dixi, hodie *Bolsena* Principium & Patronorum eius Urbis fit mentio *d. l. 61.*

Y

YSCOR data Constantini Magni lex Anno Domini 328. puta *lex 5. de priuil. eorum, qui in f. pal. ad vniuersos Palatinos.* (Esco fluuius in *Itinerar. Peutinger.* qui se in Danubium exonerat, non longe a Serdica.)

PARS QVARTA

QVA

GALLICANÆ HISTORIÆ

Annales centum Annorum, e Constitutionibus huius

Codicis sub vnum Conspectum dantur:

*Eorumque adeo exemplo specimen datur aliarum similiter Gentium, & Ciuitatum
Annales & Historias ex hoc Codice conscribendi.*

Sub CONSTANTINO M.

ANNO DOMINI 312.

Constantino A. II. & Licinio COSS.

LVGDVNENSIS Prouinciæ primæ Præses, Antonius Marcellinus. Ad quem data (prima omnium, quæ hoc Codice extat,) l. 1. sine censu vel reliquis. Ex Vrbe Agrippina, vbi tum Constantinus erat. Et pertinet lex ead Censum Gallicanum, seu ad rem tributariam, & ad Reliqua tributorum illius Prouinciæ: quorum causas aperit, iisdemque in futurum occurrat. (Itaque committenda proflus lex illa cum Gratiarum actione Constantino dicta, hoc ipso anno, vel certe sine superioris anni, Augustodunensium nomine. *Augustodunum* enim Lugdunensis primæ ciuitas fuit, cui tam afflictæ & in Reliquis hærenti Constantinus, & Censum releuauit, & quinque annorum Reliqua remisit. Quod arg. mentum vnicum est illius Gratiarum actionis. Quam ex hac leg. non Treueris (quod elegantissimo Liuneio visum) verum Agrippinæ habitam colligas. Agrippinensi certe Ponti, in Francos faciendo, occupatum per hæc tempora Constantinum fuisse, idem Eumenius Panegyrico qui incipit: *Vnde mihi testatur.*)

ANNO DOMINI 313.

Constantino A. III. & Licinio III. COSS.

TREVERIS hoc anno constitutus Constantinus Magnus: vbi data ab eo Kalend. Nou. l. 2. de annona & trib. l. 1. de exactionib. (quæ perperam hætenus referuntur ad Annum D. 315) ad Ælianum Proconf. Africæ. Et 3. Nonas Nouemb. constitutio ad Catulinum, cuius partes sunt l. 1. de penis: l. 2. de appellat. l. 1. quorum appellat. Item 6. Id. Nouemb. l. 1. de aduoc. fisci, ad Ælianum Proconf. Africæ. Et 3. Kal. Ianuar. lex data ad Claudium Plorianum Correctorem Lucaniæ, &c. cuius partes sunt l. 1. de appellat. & l. 1. de relationib. (Zosimus, lib. 2. cap. 17. testatur, Constantinum rebus Urbanis post Maxentium deuictum constitutis in Galliam reuersum: Et nominatim quidem ad inferiorem Germaniæ limitem, ob repentinos videlicet Francorum per absentiam eius in Gallia motus, docet auctor Panegyrici, qui incipit *Vnde mihi.*)

ANNO DOMINI 314.

Volusiano & Aniano COSS.

TREVERIS & hoc Anno Constantinus Magnus constituit, vbi data ab eo XI. Kalend. Febr. l. 1. Cod. Iust. de acquir. & ret. poss. vbi male editum PP. Tribon. item VII. (al. VI.) Kal. Apr. l. 1. de administr. & periculo tutor. Et IV. Kal. Nouemb. Tom. VI. Pars II.

l. 1. de priuil. eorum, qui in sacro Pal. ad Palatinos & benemeritos suos.

ANNO DOMINI 315.

Constantino A. IV. & Licinio IV. COSS.

CABILLVNO data l. 2. de penis. XII. Kalend. April. (Ante sexennium Constantinum, cum aduersus Maximianum (qui Arelaten, mox & Massiliam se contulerat,) moueret, Cabillonensem Urbem & Portum cum exercitu ingressum auctor est Eumenius Panegyrico, quem Constantino ipsi dixit, hoc initio, *Eacerem.* Vide & Ammianum Marcellinum lib. 14. cap. 10. in gestis Anno 354. Verum hæc lex de alio Cabilluno omnino accipienda est, vt ad eam ostendo.)

TREVERIS hoc eodem Anno a Constantino data dicitur Kalend. Iun. (siue 3. Kalend. Ian. vt ita iungatur cum l. 4. de appellat.) l. 2. de nauicul.

ANNO DOMINI 316.

Sabino & Rufino COSS.

TREVERIS hoc anno constitit Constantinus, a quo data ibi l. 1. de officio omnium Iudicum. III. Id. Ian. (Certe, hoc ipso Anno 316. TREVERIS dictus a Panegyriste Gallo Panegyricus, hoc initio, *Vnde mihi.* Constantino ipso præfente.)

VIENNAE constitit Constantinus Magnus, mens. Maio, vbi data ab eo l. 1. de temporum cursu, ad Præsidem Tarraconensem. Prædie Non. Maii.

ARELATE tandem hoc eodem anno constitit Constantinus: vbi data ab eo l. 5. 6. de appellat. Id. Aug. (Et in hac sane Arelatensi Vrbe in lucem editus Constantinus, Constantini Magni Filius, hoc ipso anno: de quo vide Zosimum, lib. 2. cap. 20. Post hunc annum Constantinus in Gallia nunquam versatus est: sed missus eo ab eo Crispus C. dein & Constantius.

ANNO DOMINI 320.

Constantino A. VI. & Constantino COSS.

Almeloueenius in *Emendandis ad Fastospag* 336. putat Gothofredum Consules hoc loco Constantinum & Constantium consulo adscripsisse. Sed cum in Chronologia agnoscat Constantinum VI. & Constantinum Cæs. Coss. facile iudicare possumus, Constantii nomen in editionem priorem irrepsisse aut Marvillii iniuria, aut typi errore.

VELOVOCORVM in ciuitate, data a Constantino, proponitur Kal. Mart. l. 2. de Veteranis. (*Belouacorum ciuitatem* accipiendam credunt plerique. Certe Serdica, vel in Pannonia Sirmii vel Aquileia, non in Gallia, Constantinum hoc anno constituisse, complures huius anni constitutiones docent.

cent. Itaque sic forte legendum: *Velonorum*, olim legebam, *In ciuitate vel O. Vocorio*, id est, *in ciuitate vel oppido Vocorio*. Vocorium Vrbs in *Norico*, cuius meminit itinerarium Peutingerianum, & Ptolemæus, cui dicitur *Ουακόριον*: in Itinerario Vocarium, verum de hoc adeam leg.

ANNO DOMINI 321.

Crispo II. & Constantino II. CC. COSS.

AGRIPPINENSIBVS decurionibus inscripta lex Constantini, qui tum in Pannonia agebat: nempe *l. 3. de Iudeis*: qua Iudeos ad Curiam vocari posse concedit. Iudeos itaque per Galliam adhuc, & Belgicam quidem sub Constantino fuisse, ex hac leg. apparet.

ANNO DOMINI 325.

Paullino & Iuliano COSS.

TREVERIS Prid. Non. Mart. *l. 1. de his, quæ ex publica conlat.* data proponitur: cum tamen hoc anno Constantinus longe a Gallia in Oriente & quidem in Bithynia confisterit. Itaque sic existimo, *Datam*, id est, redditam Treueris Præfecto Prætorio Galliarum, qui in ea Vrbe consistebat: nisi ibi lateat Bithyniæ locus aliquis.

ANNO DOMINI 326.

Constantino A. VII. & Constantio C. COSS.

ARELATO data III. Non. Nou. ad Philippum PP. dicitur *l. 2. de diuers. offic.* Sed illic rescribendum Arelape, qui locus in Norico: nisi ad Annum 353. hæc lex referenda videatur, & sic Constantio hæc lex tribuenda.

ANNO DOMINI 328.

Ianuario & Iulio COSS.

TREVERIS IV. Kal. Ian. (Iun. Cod. Iust.) data *l. 5. de Veteranis*, ad Maximum. Sed & hic rursum *Data* pro *Reddita* accipi oportet: ut ita Maximum, cui lex illa inscribitur, PP. Galliarum fuisse mihi persuadeam.

ANNO DOMINI 331.

Basso & Ablauio COSS.

TRIVERIS Kal. Iul. *l. 2. de Numerariis*, data dicitur. Certe, cum ex aliis huius anni constitutionibus constet, Constantinum Constantinopoli hoc anno hæsisse, de hac leg. idem quod de superiore iudicium faciendum: nempe datam eam ad PP. Galliarum: in qua illa verba perpende: ab officio *Sublimitatis tuæ*.

ANNO DOMINI 332.

Pacatiano & Hilariano COSS.

COLONIÆ AGRIPPINÆ data dicitur VII. (vel VI.) Kal. Aug. ad Concilium Byzacenorum *l. 3. de in-offic. test. & l. 1. de libertis*. (Verum, cum & hoc anno Constantinum in Oriente versatum constet, legam in subscript. illarum legum Coloniz Adrimitiæ: Colonia enim Adrumetus metropolis Byzacenz, vide *Æthicum pag. 47. 94. suu. pag. 721. 731. Edit. Gronov.*) Quare Valesio non ad hæreo, qui hinc colligebat, Constantinum hoc anno Coloniam Agrippinam petiisse, ut ipse quidem credebatur, ut cum Francorum Regibus collo-

queretur, quos ab Agrippinensibus Rhenus diuidebat.

Sub CONSTANTINO ARELATENSI.

Constantini Magni F. natu maximo.

ANNO DOMINI 339.

Constantio II. & Constante COSS.

TREVERIS data a Constantino Iun. ad Cellinum, *l. 27. de Decurionib.* In qua leg. Karthaginis & Africæ mentio fit. Vnde clarum, Karthaginem & Africam Constantino in Imperii partitione obtigisse: etsi de eo postea orta controuersia inter fratres Constantem & Constantinum: vide Vi-gorem Schotti, & Zosimum. (Certe, ex ea Vrbe Constantinus hic Iun. literas illas dedit ad populum Alexandrinæ Ecclesiæ, quibus munitus Athanasius Alexandriam repetiit, ipso Athanasio teste *Apol. 2. & Socrate, lib. 2. cap. 2.*

Sub CONSTATE.

ANNO DOMINI 340.

Acyndino & Proculo COSS.

TATIANVS (Titianus *infra* Anno 343.) PP. Galliarum fuit. (Hieronymus *Chronico* Anno D. 346. *Titianus Vir eloquens Præfecturam Prætorianam apud Gallias administrat.* Itaque in inscriptione *l. 1. de sepulchro violato*, pro ad *Tatianum P. V.* reponam, *P. P.* qui error hoc Codice frequens: vide & *infra* Anno D. 343. quamquam *Fab. Titianum P. V.* Anno 339. 340. fuisse testatur *Vetus Notitia P. V.*

ANNO DOMINI 341.

Marcellino & Prohino COSS.

LAVRIACO data a Constante VII. Kal. Iul. *l. 11. de Decurionib. l. 1. de tabulariis*, ad Catulinum PP. quem locum in Gallia, & Bataunia quidem, fuisse cenfeo.

ANNO DOMINI 343.

Placido & Romulo COSS.

BONONIÆ data a Constante non a Constantio, ut lex præfert, *l. 3. de extraordin. VIII. Kal. Febr.* (id est, Bononiæ Galliarum, non Italiæ, quod doctissimo Sigonio visum. Constant enim post pacem cum Francis initam superiore Anno 342. teste Socrate *lib. 2. cap. 10.* Sozomeno, *lib. 3. cap. 5.* Hieronymo, in *Chronico*, huius Anni 343. principio sæua hyeme in Britanniam (subsidio aduersus Scotos & Pictos teste Ammiano *initio lib. 20.*) nauigauit: ut testantur Firmicus Maternus, ad *Constantium & Constantem* scribens, & Libanius, *Βασιλικῶν*. In quam Britanniam solemniter Bononia transitus fuit: vide inter alios Ammianum *lib. 20. c. 1. & lib. 27. cap. 8.*

TREVERIS data ad Titianum pridie Kal. Iul. *l. 36. de Decurionib.* ad Titianum, supple PP. Galliarum, vide Anno 340. sup. & A. 349. infra.

ANNO DOMINI 345.

Amantio & Albino COSS.

TREVERIS data a Constante Id. Maii, lex ad Eustathium Com. R. P. lex, inquam *7. de petition.* qui

qui proinde Eustathius Com. R. P. fuit sub Occidente. Id quod diserte testatur Philostorgius 3. cap. 12.

ANNO DOMINI 349.

Limenio & Catullino COSS.

SILVANVS Comes & Magister Equitum & Peditum: seu militum, cui inscripta l. 2. de militari: & l. 3. de diuers. offic. (Hunc Magistrum militum fuisse per Gallias, & Agrippinā versatum testatur Ammianus Marcellinus, lib. 15. c. 5. Ex his interim duabus legibus apparet errare Valesium, qui Anno demum 355. Magistrum peditum factum scribit.

TITIANO PP. inscripta l. 3. de militari. Tatiano l. 2. de raptu virg.

ANNO DOMINI 350.

Sergio & Nigriniano COSS.

MAGNENTIUS & FRANCIS oriundus in Gallia Tyrannus exortus, a quo Constans interfectus: de quo infra Anno 353.

Sub CONSTANTIO

ANNO DOMINI 353.

Constantio A. VI. & Constaute (id est Gallo.) C. II. COSS.

LVGDUNI data a Constantio VIII. Id. Sept. l. 2. de indulgent. criminum. (Magnentius scilicet a Constantio ex Italia in Galliam retrusus apud Lugduum XVIII. Kal. Septembris ab eodem perfligatus fuit: ut Socrates, lib. 2. cap. 27. memoria prodidit. Itaque lex hac paucis post eam victoriam diebus a Constantio Lugduni lata: & alie duæ sequenti mense in Italia (nempe l. 5. de Paganis: l. 5. de infirm. his, quæ sub tyr.) abolendis, videlicet quæ Magnentii Tyrannis inuexerat: Magnentii, inquam, iam mortui, non ut Valesius credidit, viui adhuc.

ARELATO data l. 2. de diuers. offic. ad Philippum PP. huc retrahenda mihi videtur. De Constantii sane hoc tempore mora Arelate testis Ammianus Marcellinus, & Athanasius: vide plura in Chronico.

ANNO DOMINI 356.

Constantio VIII. & Iuliano C. COSS.

RVEINVS PP. Galliarum: ut testatur Ammianus Marcellinus lib. 14. cap. 10. in gestis A. 354. Itaque l. 1. si quis pecunias const. data ad Rufinum PP. quod de hoc Rufino PP. Galliarum omnino accipiendum. In subscriptione interim leg. nota, dici eam Acceptam Constantina. Eaque leg. de custodia Portuum & Litorum agi, ne quis pecunias ad barbaricum transferat. Itaque forte in subscriptione legis legendum Accepta ad Constantia, id est, castra, Constantia scilicet. quorum Ammianus Marcellinus meminit in gestis Anni superioris 355. lib. 15. cap. 11. Matrona, inquit, & Sequana amnes magnitudinis geminae: qui fontes per Lugdunensem, post circumclusum ambitu insulari Parisiorum castellum Lutetiam nomine, consociatim meant, meantesque protinus prope Castra Constantia funduntur in mare.

ANNO DOMINI 358.

Datiano & Cereale COSS.

IVLIANI Caesaris comitatus fit mentio l. 6. de maleficiis, in Gallis nempe: Vbi exercentes Magiam, vel diuinandi artem, Constantius illa leg. insequitur.

Sub IVLIANO A.

ANNO DOMINI 362.

Mamertino & Neuita COSS.

GERMANIANVS PP. Galliarum, teste Ammiano lib. 21. cap. 8. in gestis Anno 361. Hoc quoque Anno extat l. 30. de appellat. ad Germanianum PP. Quamquam quod ea leg. nominatim de Praefectis Urbis, de Proconsulibus & de Comite Orientis agitur, PP. Galliarum tum non fuisse suadere videtur.

SALLUSTIUM Praefectum Praetorio Galliarum hoc Anno fuisse & sequenti discretis verbis Ammianus Marcellinus testatur, initio lib. 23. cap. 1. & 5. Sallustio, inquit, Praefecto per Gallias: Item, litteras Sallustii Galliarum Praefecti suscepit. Extant certe plures hoc Anno ad Sallustium PP. constitutiones: nempe l. 7. de erogat. mil. ann. l. 1. de exhib. vel transf. reis: l. 2. de protostasia: l. 1. de auro coronario: l. 53. de Decurion. Sed ex nulla illarum colligi potest, cuiusnam Praefecturae administrationem habuerit.

Sub VALENTINIANO Sen.

ANNO DOMINI 364.

D. Iouiano & Varroniano COSS.

Menander, cui inscribitur l. 17. de cursu publico: videatur PP. Galliarum fuisse, arg. l. 28. & 30. eod. tit. Dicitur & his COSS. Dat. triueris Id. Decemb. l. 11. de erogat. mil. ann. ad Mamertinum PP. vetum ibi vitium haeret.

ANNO DOMINI 365.

Valentiniano & Valente AA. COSS.

Dat. his COSS. 7. Kal. April. l. 1. de desertorib. cuius inscriptio hæc est, Edicta duo per Italiam & Alpes: aduersus Desertores. Data item l. 7. de re militari, ad Iouium (yp. Iouinum) Magistrum Equitum & Peditum: qui hoc tempore & deinceps in Gallia fuit.

TREVERIS datæ complures hoc Anno leges proponuntur: ut & Agrippina l. unic. ne damna Provincialib. verum ea referendæ ad Annum Domini 368. vel 370. vel aliter ibi erratum. Valentinianus Mediolano ex Italia in Gallias profectus, propter Alamannos, qui post Iuliani mortem Gallias vastabant, Parisius huius anni fine constitit: Prope Kalendas Nouembris venturo Valentiniano Parisios, inquit Ammianus Marcellinus, l. 26. c. 5. in huius anni gestis: vide eundem & l. 27. c. 2. Itaque tres ex hac Vrbe constitutiones a Valentiniano datæ hoc Cod. ce extant: datæ, inquam, hoc Anno mense Octobri, Nouembri & Decembri: nempe l. 13. de annona & tributis: l. 3. de metallis: l. 11. de numerariis, ad Rufinum PP. Igitur & fides apud Parisiam ciuitatem exposita, (& Valentiniano oblata) quæ extat inter fragmenta Hilarii, ad hunc annum retrahenda est: quam integritatis & iudicii notissimi Nicol. Faber ille, Anno 362. celebratam credidit.

CVRVS publici hoc Anno per Gallias mentio fit *l. 82. de cursu*: qua leg. id quod iam Galliis proderat circa cursum publicum ad Illyricum & Italiae regiones extenditur.

ANNO DOMINI 366.

Gratiano NB. P. & Dagalaipho COSS.

TREVERIS data *l. 5. ad Senatusconsultum Claudianum*. Pridie Non. April. quæ inscribitur *ad Secundum PP.* verum ibi *Remis* forte rescribendum.

REMOS Lutetia Parisiorum progressus hoc anno Valentinianus ibi constitit, *Remos* scilicet Lutetia Parisiorum progressus Valentinianus (ait Ammianus *lib. 26. cap. 5.*) statuens interim nusquam extra Gallorum confinia mouere. Itaque datæ hoc anno plures ex ea Vrbe constitutiones: nempe *l. 9. de diuers. offic.* VII. Id. April. data *ad Germanicum PP.* (Galliarum) vide Ammianum *lib. 26. cap. 5. & Prosopogr. nostram. l. 1. de postliminio* XVI. Kal. Iun. vel Iul. ad Seuerianum Ducem *l. 15. de annonæ & tributis*: XIV. Kalend. Iun. *l. 1. de canone frum. V. R.* XVIII. Kal. Iul. *l. 10. de pænis*. VIII. Id. Octobr. (Hæc lex referenda ad annum sequentem 367.) *l. 8. de accusat.* XV. Kal. Decemb. *l. 9. de accusat.* VII. Kal. Decemb. Ex his legibus *l. 1. de postliminio*, data ad Seuerianum Ducem, cuius meminit Ammianus Marcellinus in huius anni gestis *initio lib. 27. cap. 1.* qui apud Galidona Diuitensibus præsidebat & Tungricanis, & prælio aduersus Alemannos equo deturbatus missilique telo per os fixus fuit. Quo prælio infelicitate gesto, cuncti metu compulsi in fugam, Carietto Comes per utramque Germaniam oppetiit: Erulorum Bataurorumque vexillum direptum fuit: ut testatur Ammianus *dicto loco*: multique adeo in captiuitatem a Barbaris (Alemannis) abducti, ut testatur *dicta l. 1. de postlim.* quibus ideo Valentinianus *ea leg.* postliminii ius indulget. Datæ quoque his ipsis *Coss.* duæ Valentiniani leges: una, XV. Kal. Octobr. Mantebri, puta *l. 11. de fustepior.* ad Florentium Comitem S. L. altera, Veronæ VIII. Id. Decembr. puta *l. 9. de Veteranis*, (ad Dagalaiphum, de quo mox.) Qui uterque locus haud procul Remis fuit, quo digressus inde Valentinianus & exinde rursum Remos sese contulit: de quo ad eas leges plenius. *Dagalaiphus* Magister militum fuit hoc Anno (per Gallias scilicet.) Ad quem data est hoc Anno VIII. Id. Decemb. *dicta l. 9. de Veteranis*. Eum clade ab Alamannis accepta, de qua supra, correcturum huiusmodi gesta a Parisiis missum Ammianus Marcellinus, *lib. 27. cap. 2.* scribit.)

ANNO DOMINI 367.

Lupicino & Iouino COSS.

REMIS, & hoc Anno substitit Valentinianus, ad Iunium mensent vsque. Itaque, ex ea Vrbe datæ complures leges hoc Codice extant: nempe *l. 13. de fustepioribus*: & *l. 4. de metallis*: (in quarum subscriptione perperam legitur haec tenus *Rom. pro Rem.*) *l. 9. 10. de re militari. l. 4. de prædiis nauicular. l. 3. de indulgent. crimin.* ubi pariter *Rom. pro Rem. excusum*: *l. 4. de aduoc. fisci. l. 5. de censu. l. 3. ad L. Corn. de falso*: (ubi perperam haec tenus *Treu. pro Rem.* editum.)

IOVINVS Magister Equitum vel militum (per Gallias) hoc anno. Ammianus Marcellinus *lib. 27. cap. 2.* a Parisiis aduersus Alemannos missum prodit (Anni scilicet 366. principio) partaque de Alemannis victoria Parisios redeunti Imp. Valentinianum lætum occurrisse, eumque postea Con-

sulem designasse. Data ad eum hoc Anno 367. IV. Kalend. Febr. *d. l. 9. de re militari*: qua *l. 9. Ducum & Comitum* per Gallias scilicet mentio fit, & eorum quibus Rheni est mandata custodia. Item, Regalium, (Francorum scilicet vel Alamanorum) &c. de quibus ad eam *l. 9. fufe.*

FLORENTIVS vel **FLORENTINVS** PP. Galliarum hoc anno fuit: ad quem data *l. 5. de censu*, quæ ad Censum Gallicanum pertinet. Meminit huius Florentii Præfecti Prætorio Galliarum quoque in huius ipsius anni gestis Ammianus Marcellinus *lib. 27. cap. 7.*

NEMASIE fuit mense Augusto Pridie Non. Aug. Valentinianus, ubi data ab eo Pridie Non. Aug. *l. 3. de ponderatoribus*. Qui locus in Gallia fuit *Nomay* prope Remos, de quo ad eam leg.

AMBIANIS exinde mense Augusto medio huius anni Valentinianus: Itaque data ab eo ex ea Vrbe *l. 1. de ingratissimis liberis*. (Et vero Gratianus a patre Valentiniano hoc mense IX. Kalend. Septembris Augustus renunciatus; Hieronymus, *Chronico* Anno 368. (metachronismo vnius anni illi solempni) Gratianus Valentiniani F. *Ambianis Imperator factus*. Ammianus quoque *lib. 27. narrata* Gratiani inauguratione, subiicit, *cap. 8. Profectus itaque ab Ambianis, Treuerosque festinans*, &c. (Valentinianus) Consules & diem quoque huius renunciationis recte notant Socrates, *l. 4. cap. 10.* & Fastorum Sicularum auctor.)

REMOS reuersus Valentinianus: ubi datæ ab eo *l. 4. de sceniciis*: & *l. 10. de pænis*, quibus anni superioris Consules male adscripti: mense Octobri.

TRIVERIS Valentinianus: quo ab Ambianis profectus, ut ex superiore Ammiani Marcellini loco constat. Itaque data ex hac Vrbe III. Id. Octobr. *l. 2. Cod. Inst. de bonis libert.* III. Id. Octobr. Reperitur medio hoc tempore data VIII. Kal. Nouemb. ad Dracontium (Vicarium Africæ) Nicomedie *l. 16. de annonæ & frum.* (forte Nicro medio.) Exinde Triveris datæ *l. 7. de priuilegiis eorum qui in sacro Pal.* XIV. Kalend. Decemb. & *l. 29. de cursu publ.* IV. Non. Decemb.

ANNO DOMINI 368.

Valentiniano & Valente II. COSS.

VIVENTIVS PP. Galliarum: ad quem data XI. Kal. Decemb. *l. 4. de censu*, cuius hæc sententia, *a Censu immunes esse in Virginitate perpetua viuentes, & viduas, de quibus ipsa maturitas ætatis pollicetur nulli iam eas esse nupturas. Item, pupillos virilis sexus vsque ad 20. annos: mulieres, donec virum fortiantur.* Per Gallias proinde Deuotas Virgines iam per hæc tempora claret: vide quæ supra notauimus. Ad eundem *Vientium PP.* data & *l. 3. de relationibus* 3. Kal. Ian. de Relationum super delictis Provincialium, quæ a Rectoribus Prouinciarum, ad Principem fiunt, forma & quidem data Treueris.

TRIVERIS & hoc Anno constitit Valentinianus: & ideo ab eo data III. Kal. Febr. *l. 8. de Medicis & Professoribus* (ad hunc enim Annum retrahenda ea lex, ut alibi ostendo ut & seqq.) Item *l. 18. de Episcopis. l. 1. de his qui cum disp. l. 3. de repar. appellat. l. 1. 2. si vagum mancipium. l. 9. de cohortalib. l. 9. de Pistoribus. l. vnic. de mancipibus therm. l. 10. de exactionib. l. 1. de executoribus. l. 2. de metatib. & l. 5. de tyronibus*. VI. Kal. Mai. Ad eundem *Vientium PP.* Galliarum hoc anno eodem fuit data *d. l. 5. de tyronib.* cuius hæc sententia est: Digitorum truncatione militiam fugientes, ignis supplicio afficiendos. Data ad

eundem *Viuentium* PP. l. 30. de *curfu*, quæ de *curfu publico* agit: item l. 4. de *censu*: vbi quoque diferte vocatur *Viuentius* PP Galliarum. Data & ad eundem l. 3. de *Relationib.*

ALTEIO verſatus *Valentinianus*: vbi data ab eo Pridie Non. April. l. 3. de *Aſtorib. procur.* Ea Vrbs procul dubio in Galliis erat. Eodemque reſero l. 5. de *repar. appell.*

VANGIONIBVS quoque aliquando verſatus *Valentinianus* hoc Anno menſe Iulio, data quippe Pridie Kalend. Aug. *Vangionibus* l. 3. de *pradiis nauicular.* quæ perperam hætenus *Valentinianum & Valentem* COSS. (id eſt, Anno D. 365.) ſubſcriptos præfert. (Oppoſiti ſcilicet *Vangiones* Alemanni erant: aduerſus quos & nominatim aduerſus Alemannum Regalem Randonem, qui Magontiacum latenter irrepſerat, hoc tempore *Valentinianum* cum Gratiano expeditionem mouiſſe Ammianus teſtatur, lib. 27. cap. 10.)

AGRIPPINÆ inde conſtitit *Valentinianus* vbi data ab eo Prid. Kal. Octob. l. unic. ne *damna Prouincialibus*, quæ perperam reſertur ad A. D. 365. atque ita a Valeſio colligatur: qui & illud addit, credere ſe non ob aliud Agrippinam petiſſe *Valentinianum*, quam vt cum Francorum Regibus fœdera antiqua ex morte iniret.

TRIVERIS rurſum fine huius anni & ſequenti Anno verſatus *Valentinianus*: quo reuerſus ille cum filio, triumpho de Alemannis obtento. Itaque data Kalend. Decemb. in ea Vrbe l. 12. de *Piſtoribus*, & IV. Non. Decembr. l. 29. de *curfu*. & III. Kalend. Ianuar. l. 3. de *Relationib.* (Ammianus lib. 27. cap. 10. Hiſque tali caſuum diuerſitate peractis milites ad hyberna, Imperatores Treueros acciperent, Et de hoc ingreſſu & triumpho accipienſus Auſonius Moſella. v. 421. ſq. - *Auguſta veniens* (Moſella) quod mœnibus Vrbiſ

Speſtauit iunctos nati patrisque triumphos.

Quod qui alio reſerunt, fallunt & falluntur: de quo alibi.

ANNO DOMINI 369.

Valentiniano NB. P. & Victore COSS.

TRIVERIS conſtitit hoc Anno *Valentinianus*: leges & primo quidem per primos quinque meſes: quare inde data plures tum ab eo: nempe l. 2. de *centonariis*: l. 6. de *Legatis*: l. 1. ne *opera a conſultoribus*: l. 6. de *fide teſtium*: l. 4. 5. de *offic. Reſtor. Prouinc.* l. 1. de *fructibus & litis exp.* l. 7. de *bonis proſcriptor.* l. 4. de *relationibus*: l. 12. de *nauicular.* l. 13. de *Piſtoribus*. ibidem data procul dubio l. 5. Cod. de *feriis*.

COMPLATI *Valentinianus*: vbi data ab eo XVI. Kal. Iun. (Iul.) l. 10. de *diuerſ. offic.* ad *Viuentium* PP. quam ego Urbem quoque in Gallia fuiſſe puto.

MARTIATICI *Valentinianus* Pridie Non. Iun. vnde eo die data l. 6. de *metallis*, Martiaticum accipio locum ad Martianas ſyluas in Alamannorum ſolo, vide *Itinerar. Peutinger.* & Ammianum lib. 21. cap. 8. ibique Cl. Valeſium.

ALTÆ RIPÆ *Valentinianus* III. Kal. Iul. fuit: inde data quippe l. 4. de *repar. appell.* *Altæ ripæ* hodiernum nomen remanſit: qui locus altero miliari ab Illuſtr. Heidelbergæ, haud longe ſupra confluens Nicri, inter Nemetes & Vangiones, de quibus Anno ſuperiore. Meminit huius loci *Notitia Imperii* in Duce Magontiacenſi: vbi hoc ordine & ſecundo Rheno loca hæc reſenſet. *Salatio, Tabernæ, Vico Iulio, Nemetis, Alta ripæ, Wangionis, Mogontiaco.*

Tom. VI. Pars II.

BRISIACI mox conſtitit *Valentinianus*: vbi data ab eo l. 8. de *privilegiis eorum, qui in ſacro Palat.* III. Kal. Sept. (Mentio huius loci quoque in Itinerario Æthici, inter Rauracos & Argentorat. Qui locus in ripa Rheni dextra in Alemannorum ſolo. Cæterum, ad huius & ſuperioris loci hoc Anno memoriam pertinet egregie, quod Ammianus ſcribit lib. 28. cap. 2. *At Valentinianus magna animo concipiens & utilia, Rhenum omnem a Rhetiarum exordio ad uſque fretalem Oceanum magnis molibus communiebat, caſtra extollens altius & caſtella, Turresque adſiduas per habiles locos & opportunos, qua Galliarum extenditur longitudo: nonnunquam etiam ultra flumen edificiis poſitis ſubradens Barbaros fines.* Denique cum reputaret munimentum celſum & tutum, quod ipſe a primis fundarat auſpiciis præterlibente Nicro nomine fluuij, paulatim ſubueri poſſe undarum pulſu immani, meatum ipſum alioſum vertere cogauit, &c. Ex hiſ clarum, cur Martiatici, Altæ ripæ, Briſiaci, *Valentinianus* conſtitit.

TRIVERIM, poſt Briſiacum, reuerſus *Valentinianus*: vbi data ab eo: Pridie Id. Octob. l. 2. de *abolitionibus*. III. Non. Nouemb. l. 1. de *fide & iure baſtæ*. IV. Non. Decemb. l. 13. de *nauicular.* X. Kal. Ian. l. 10. de *Veteranis*.

Viuentio PP. Galliarum inſcriptæ hoc Anno leges quatuor: quanquam nullibi Galliarum nomen additum ſeu expreſſum, l. 1. ne *opera a conſultor.* quæ vetat. Operas a collatoribus Prouincialibus exigere: ſed, ad proſecutiones extraordinarias cauſas, propola vel tabernaria lucrum ſectantes cogi. l. 4. de *offic. Reſtoris Prouincia*, quæ vetat Reſtores Prouinciarum religioſa deuerticula ſectari. l. 10. de *diuerſis officiis*, qua probatur iudicium Viuentii, qui iners vulgus ex officio ſuo eiecerat: & dicitur ea lex data Complati, qui locus procul dubio in Galliis fuit: vide ſupra locum Ammiani: & quæ de Martiatico dixi: niſi potius legendum Cambete: qui locus ad Auguſtam Rauracum: vide Itinerarium vtrumque. l. 1. de *fide & iure baſtæ*, quæ de diſtrahendis pignoribus Tributorum cauſa eſt.

ANNO DOMINI 370.

Valentiniano & Valente III. COSS.

TRIVERIS & hoc Anno conſtitit *Valentinianus*: vnde ab eo data hoc Anno l. 1. ne *ſanctum bapt.* l. 1. de *ſtud. lib. V. R. l. 7. Cod. Iuſt. de poſtulando*: l. 6. de *annonis ciuicis*: l. 7. de *metallis*: l. 6. de *censu*: l. 6. de *re milit.* l. 64. de *Decurionibus*. l. 8. de *luſtrali*: l. 5. de *tyronibus*: l. 71. 72. 73. de *Decurion.* l. 2. de *tabular.* l. 31. de *curſu publ.* (vide Ammianum lib. 28. cap. 5.)

ALTEIO quoque data l. 3. de *Aſtorib. & procur.* quæ huc forte retrahenda.

Viuentio (PP. Galliarum) inſcripta l. 6. de *censu*: cuius hæc ſententia: immunes a Cenſu eſſe vi-
duas, pupillos, donec ſuæ tutelæ fiant, item Virgines deuotas. Item, l. 5. de *tyronibus*, (quæ perperam reſertur ad Annum D. 365.) ad Viuentium PP. Galliarum diferte data eſt, quæ eſt de Murcis.

Iouinus Magiſter militum, ad quem hoc Anno data l. 11. de *Veteranis*.

ANNO DOMINI 371.

Gratiano II. & Probo COSS.

TRIVERIS conſtitit *Valentinianus*: vbi ad menſem Iunium uſque data ab eo lex 1. de *ſcenicis*: l.

9. de maleficiis: l. 5. de indulgent. crimin. l. 5. de murilegulis: l. 75. de Decurionib. quæ duæ leges datæ IV. Kal. Iul.

VIVENTIO PP. inscripta d. l. i. de scenicis, sed male ibi P. V. pro PP. scriptum (quæ est descenicis in vitimo vitæ Sacramenta, seu Extrema suffragia poscentibus, ut cum cognitione causæ id eis tribuatur: & conualescentes postea in scenam retrahi non possint,) l. 75. de Decurionib. quæ est de Sacerdotum & principalium immunitate.

CONTIONACVM vel CONTIONATVM profectus Valentinianus: vbi mansit mense Iunio, Iulio, Augusto, datæque ab eo l. 5. de custod. reor. postero statim die III. Kal. Iul. l. 17. de annonæ & trib. IV. Id. Iul. l. 3. de denunciationibus, IV. Kal. Aug. l. 1. de natural. filiis, XVI. Kalend. Septemb. (Contionacum, in Gallia fuerit oportet, & quidem inter Treueros & Magontiacum.)

MAGONTIACI inde versatus Valentinianus: a quo ibi data l. 2. de scenicis, VIII. Id. Septemb. (vide Ammianum lib. 29. cap. 4. qui locus huc omnino pertinet.)

TRIVEROS reuersus Valentinianus: vbi ab eo data l. 32. de cursu, III. Id. Decemb. (vide Ammianum lib. 28.)

Seuerus Magister militum per Gallias: vide Ammianum lib. 28. cap. 5. & lib. 29. c. 4. qui locus proprie huc facit. Ad eum data hoc anno X. Kal. Ian. l. 11. de diuers. offic.

ANNO DOMINI 372.

Modesto et Arintheo COSS.

TREVERIS substitit & his COSS. Valentinianus: a quo datæ ibi l. 14. de Pistoribus: l. 77. de Decurionibus: lex 3. de hereticis: l. 6. de prædiis nauticulis: lex 11. de re militari: lex 1. de spectaculis.

Seuerus Magister militum (per Gallias vt & dixi superiore Anno.) Ad eum hoc anno VIII. Kal. Mai. data l. 11. de re militari: qua agitur de ad crescentibus in militia.

PATAVIONE data occurrit XVII. Kal. Iun. Valentiniani l. 78. de Decurionib. quæ forte Galliarum Belgicæ ciuitas videatur.

NASSONACVM sese contulit Valentinianus: vbi data ab eo III. Kal. Iun. l. 12. de diuers. offic. & III. Non. Iul. l. 1. de Præfeco Prætorio: l. 1. de Questoribus: l. vnic. de Magistr. scrip. l. 1. de Comit. rei milit. l. 4. de honor. codic. quæ omnes vnius constitutionis partes sunt.

TRIVEROS reuersus Valentinianus: vbi datæ ab eo VI. Kal. Iul. l. 2. de locat. fund. iuris Emphyt. l. 22. de Episcopis.

ANNO DOMINI 373.

Valentiniano et Valente IV. COSS.

TREVERIS & hoc Anno fuit Valentinianus: vbi ab eo data l. 1. ne sanctum baptisma, nisi ad Annum 370. potius ea referenda. Referri potest & ad hunc Annum l. 6. de re militari: l. 64. de Decurionibus.

ANNO DOMINI 374.

Gratiano III. & Equitio COSS.

TREVERIS aliquando fuit his COSS. Valentinianus: vbi ab eo data l. 22. quorum appellat. VII. Kalend. Iun. & l. 4. de extrusation. artif. XII. Kal. Iul.

ROBORE inde constitit: vbi ab eo data lex ad Constantinum (PP. Galliarum scilicet) VI. Id. Iul. puta l. 33. de cursu) Ammiani locus hic singulari lib. 30. cap. 3. Secuto post hæc anno Gratiano adscito in trabes societatem Equitio Consule, Valentiniano post vastatos aliquos Alemannie pagos munimentum adificanti prope Basileam, quod appellant accole Robur, offertur Præfeci relatio Probi, &c.

TRIVEROS inde reuersus Valentinianus: vbi ab eo data III. Non. Decembr. l. 1. de sententiis ex periculo rec. Quo Valentinianus post foedus iustum cum Macriano Alemannorum Rege adhyberna discessit Ammianus, lib. 30. cap. 3.

ANNO DOMINI 375.

Post Conf. Gratiani III. & Equitii.

TREVERIS data V. Id. April. l. 16. de susceptoribus: inde mox Valentinianus pubescente vere in Illyricum se contulit, teste Ammiano lib. 30. cap. 5. relicto Treueris Gratiano lib. 30. cap. 10.

Sub GRATIANO.

ANNO DOMINI 376.

Valente V. & Valentiniano AA. COSS.

TREVERIS constitit Gratianus his COSS. post mortem patris: vbi ab eo datæ leges l. 3. de scenicis: l. 4. de hereticis: l. 23. de Episcopis: l. 2. de questionibus.

Antonius PP. Galliarum. Ita diserete vocatur, ad quem, hoc Anno duæ constitutiones a Gratiano hoc Codice extant: nempe l. 11. de Medicis & Professorib. & l. 2. de questionibus, data Treueris (Assentiendum non est Scaligero, qui 2. Auson. 17. leges has ad Antonium PP. Galliarum datas, aliasque duobus annis sequentibus, ad Ausonium traducit: & pro Antonii nomine Ausonii nomen substituendum putat. Neque enim tam diu Ausonius PP. Gallias rexit: Sed brevis fuit eius præfectura, in qua ad Consulatum euectus, Anno 379. vide ipsius Ausonii Gratianum actionem. Gesit eam itaque Anno 378. vt probat l. 35. de cursu: vide infra.) Ad hunc Antonium extant quoque Symmachi epist. 5. lib. 1.

ad SYNODVM aliquam Gallicanam pertinere omnino cenfeo dictam l. 23. de Episcopis, quam liquido non eruo, vt nec omnes Episcopos illi leg. inscriptos, Attanium, Euridicum, Appium, Gerasimum. Vide quæ ad eam legem scribo.

De PROFESSORIBVS per Galliarum Dioecesim omnem, in Metropolitanis Urbibus, & nominatim Treueris, eorumque annonis, est lex illa 11. de Professoribus ad Antonium PP. Galliarum, elegans & singularis admodum.

ANNO DOMINI 377.

Gratiano IV. & Merobaude COSS.

TREVERIS datæ hoc Anno a Gratiano l. 3. de questionibus: lex 15. de Pistoribus: lex 34. de cursu.

MAGONTIACVM inde (perperam editum Morantico) profectus Gratianus: vnde ab eo data lex ad Antonium PP. (Galliarum scilicet) Kal. Aug. lex, inquam 6. de officio Rectoris Prouinc.

TRIVEROS inde reuersus Gratianus: vbi ab eo data XV. Kalend. Octobr. l. 3. tributa in ipsis speciebus.

ANNO

ANNO DOMINI 378.

Valente VI. & Valentiniano II. COSS.

TREVERIS & hoc Anno constitit Gratianus: vbi ab eo data *l. vnic. victum civiliter: lex 7. de fide restium*: vtrique pars est vnius constitutionis, datae Pridie Id. Ianuar. Ad eundem Antonium PP. (Galliarum) *lex 37. de appellat. & l. 23. 24. 25. quorum appellat.* III. Kal. Feb. *l. 35. de cursu: l. 4. de hereticis: l. 12. de pœnis.*

Aufonius PP. (Galliarum scilicet.) Ad eum data hoc Anno XII. Kal. Mai. *d. l. 35. de cursu*: (vide ipsummet Aufonium in *Gratiarum actione*. De qua Præfectura Aufonius in Mosella sua sensisse non potuit, (quod tamen Scaliger putabat) cum Idyllium illud scripserit decennio ante: nempe Anno 369.)

Præfecti Galliarum fit etiam mentio hoc Anno XVIII. Kalend. Septembr. in *l. 9. de metallis*: quæ data est ad Vindicianum V. C. Vicarium, & ut ne ex Præfectura Prætoriana Galliarum metallariis in Sardiniam transire liceat.

ANNO DOMINI 379.

Aufonio & Olybrio COSS.

TREVEROS Sirmio reuersus Gratianus: Ideo data ab eo ibi *lex 26. quorum appellat.* Non. April. victum tamen ibi in mense. De Gratiani ex Illyrico in Galliam reditu: vide Aufonium in *Gratiarum actione*, Zosimum lib. 4. *cap. 24. l. 1. de Princip. Agent. Prid. Non. Aug.*

TREVEROS inde reuersus Gratianus: quare data ibi ab eo *l. 12. de Medicis & Professoribus*. XVIII. Kalend. Octob. *l. 7. de reparat. appellat.* III. Non. Decemb.

CLERICIS intra Gallias negotiantibus, maior intra 15. solidos immunitas a lustrali collatione tributa *l. 11. de lustrali conlat.* intra Illyricum & Italiam, intra 10. solidos.

ALEMANNOS Gallias hoc tempore infestasse, cum Gratianus Anno 378 in Illyricum profectus fuisset, testantur Sozomenus lib. 7. *cap. 4. Zosimus lib. 4. cap. 24.* Hi sunt Hostes & Perduelliones, quorum mentio fit *dist. l. 7. de reparat. appellat.* data Treueris ad Sibirium PP. (Galliarum) Victoriæ de illis Gratiani perstringit Sozomenus *d. loco*: & ut puto Aufonius *Gratiarum actione*: cum ait: *Testis est vno pacatus anno, & Danubii limes & Rheni.*

ANNO DOMINI 380.

Gratiano V. & Theodosiano I. COSS.

TRIVERIS potissimam huius anni partem egit Gratianus: vbi ab eo data *l. 16. de nauiculariis: l. 3. de naufragiis: l. 9. de privilegiis eorum, qui in sacro Pal. l. 12. de extraordinar. l. 17. de Pistoribus*. IV. Idus Iul. Inde Sirmium profectus.

ANNO DOMINI 381.

Eucherio & Syagrio COSS.

TRIV. data *l. 6. de scenicis*, quanquam ibi fortè proponendum *Trid. loco Triv. l. 2. vnde vi.* Atque hæc iam vltimæ sunt leges, quas Imperatores Treuiris constituti ibi dederunt. Et error est in *l. 1. ut intra ann. quæ data dicitur Anno D. 385. Treu. ut ibi ostendo.*

Sub VALENTINIANO Iun.

ANNO DOMINI 388.

Theodosio A. II. & Cynegio COSS.

MAXIMO Galliarum Tyranno apud Aquileiam a Theodosio debellato, capiteque truncato, Galliarum potitus Valentinianus Iun. Itaque sub eo gesta, statim per Præfecturam Prætorianam Galliarum infirmata datis legibus Aquileiæ *l. 6. de infirm. his, quæ sub tyrannis*. X. Kal. Octobr. & *l. 7. eod. tit. VI. Id. Octobr. vide infra Anno prox.*

ANNO DOMINI 389.

Timasio & Promoto COSS.

CONSTANTIANVS PP. Galliarum. Ad hunc data, initio huius Anni, XIX. Kalend. Febr. a Valentiniano *lex 8. de infirmendis his, quæ sub tyrannis*: qua infirmantur quæ sub Tyranno Maximo per Gallias gesta fuerant: puta Dignitates ab eo collatæ: Iudicum sub eo sententiæ: non tamen actus voluntarii. Ad eundem Constantianum PP. Galliarum data V. Kalend. Mart. *l. 4. de legit. hereditatib.* quæ lex ad ius priuatum pertinet.

TREVERIS data XVIII. Kalend. Iul. *lex 3. vnde vi*: quæ inscripta, ad Messianum Com. R. P. (Certe cum Valentinianum hoc Anno & sequentibus aliquot liquido constet extra Italiam pedem non mouisse, oportet Messianum Com. R. P. Treuiris constituisse: credo, reuocandis, iis quæ ad rem priuatam pertinentia sub Maximo tyranno usurpata fuerant, & fisco incorporandis rebus Maximi Tyranni: quod omnino suadet lex illa tertia. Proinde, in subscriptione eius *Dat. pro reddita* accipio.)

Constantiano PP. (Galliarum scilicet) rursus inscripta VI. Id. Nouembr. *l. 5. de proximis Comitibus dispositionum*: in cuius pariter subscriptione *Dat. Triveris*, pro reddita accipiendum videtur: Valentinianus enim tum in Italia, ut paulo ante dixi, versabatur: at Treuiris Præfecti Prætorio Galliarum sedes fuit.

ANNO DOMINI 390.

Valentiniano A. IV. & Neotherio COSS.

PP. TRIVERIS XV. Kalend. Iul. *lex 50. de cursu*: quæ data ad PP. cuius nomen intercidit: verum & PP. Galliarum accipiendum esse ex subscriptione satis constat: & Constantianum nominatim exaudiendum, quæ ad superiorem annum dicta, suadent. Argumentum autem illius legis, est de Cursu publico per Præfecturam Prætorianam Galliarum.

ANNO DOMINI 391.

Tatiano & Symmacho VV. CC. COSS.

RICHOMERES Comes & Magister vtriusque militiæ: ad quem data hoc Anno *lex 13. de re militari*.

ANNO DOMINI 392.

Arcadio II. & Rufino COSS.

VALENTINIANO hoc anno apud Viennam interfecto, ad Maiorianum vsque, nullum amplius Principum in Gallia constituisse, obseruat Sidorius Carmine 5. ad Maiorianum.

Ex quo Theodosius communia iura fugato.

Reddidit auctoris (Gratiani) fratri (Valentiniano) cui guttura fregit.

*Post in se vertenda manus: mea Galliarum
Ignoratur adhuc dominis, ignaraque seruit.
Ex illo multum perii, quia Principe (Honorio
& Valentiniano III.) clauso.
Quicquid erat miseri diuersis partibus orbis
Vasari solenne fuit: quæ vita placeret.
Cum rector moderandus erat? contempta tot annos.
Nobilitas iacuit: pretium Respublica forti (Ac-
tio.)*

*Restituit inuidiam. Princeps hæc omnia noster
Corrigit, &c.*

Itaque nullæ iam amplius nobis occurrent Prin-
cipum constitutiones in Gallia datæ. Et locus
ille Sidonii eximius infecuti postea Galliarum ex-
cidii causas retexens, huc inseri meruit.

Sub HONORIO.

ANNO DOMINI 395.

Olybrio & Probino COSS.

THEODORVS PP. Galliarum. Claudianus Panegy-
rico dicto in huius postea Consulatum Anno 399.
*Sic quum clara diu rerum documenta dedisset,
Non te parte sui, sed in omni corpore sumpsit
Imperium, cunctaque dedit tellure regendos
Reftores: Hispana tibi Germanaque Thebis
Paruit, & nostro diducta Britannia mundo,
Diuerfoque tuas coluerunt gurgite voces
Lentus Arar, Rhodanusque celer, & diues Iberus.
O quoties doluit Rhenus, quia Barbarus ibat,
Quod te non geminis fueretur ludice ripis.
Vnius fit cura viri, quodcumque rubescit
Occasu, quodcumque dies denexior ambit.*

Hic idem postea Anno 397. 398. 399. PP. Italiæ
fuit. Ad hunc igitur Theodorum PP. (Gallia-
rum) datæ hoc Anno leges duæ: nempe l. 140.
148. de Decur. quæ leges de Sacerdotibus Prouin-
ciarum eligendis tractant.

ANNO DOMINI 397.

Cæsario & Attico COSS.

VINCENTIVS PP. Galliarum. Ad eum data Hono-
rii lex 5. Cod. Iust. de Iurisdictione. V. Kal. Ianuar.

ANNO DOMINI 398.

Honorio IV. & Eutychiano COSS.

VINCENTIVS PP. Galliarum & hoc Anno fuit, ad
quem proinde extant hoc Codice per hunc An-
num & tres sequentes complures constitutiones:
cuius etiam mentio apud Sulpitium Severum di-
álogo 1. cap. 17. ad eundem est & Symmachi epi-
stola 23. lib. 9. ex qua clare apparet Præfectum
Prætorio Galliarum eum fuisse. Theodori enim
ea mentio fit (quem PP. Galliarum fuisse osten-
dimus:) & Hispaniæ.

FELIX PP. (Galliarum.) Ad eum extat lex 10. de Se-
natoribus & glebali conlatione, data IV. Kal. April.
quæ leg. id statuitur, glebam seu glebalem Sena-
toriarum possessionum collationem, possessionum
onus esse, non personarum: Hispanosque in po-
sterum ea parte cæterarum Prouinciarum consue-
tudinem seruare debere. (Ad hanc legem omnino
pertinet epistola 62. lib. 4. Symmachi; cuius idem
argumentum, quod huiusce legis: & in ea lege
etiam nominatim Illustris viri Felicis Præfecti
Prætorio, & Hispaniæ mentio fit: Itaque tom-
mittenda illa cum hac leg. tu vide sis eam.)

Hoc Anno igitur datæ ad eum (et si in inscriptione
legum Galliarum non additum) duæ constitutio-
nes, quæ tamen vnius & eiusdem legis portiu-
culæ sunt, XII. Kalend. Mart. nempe, l. 8. de cur-
su publico: & l. vnic. de Burgariis, quæ lex de
Burgariis Hispaniæ tractat. De Burgariis, vide

quæ ad eum titulum dixi. In subscriptione tan-
tum harum legum, reponendum XII. Kalend.
Mart. non. Mart. Hinc interim quoque apparet,
Hispanias sub Præfecti Prætorio Galliarum dispo-
sitione fuisse.

VICARIVS quinque Prouinciarum, Proclianus: ad
quem, vt & ad Macrobius Pro Præfecto Hispani-
arum, data hoc anno IV. Kal. Febr. l. 15. de
Paganis, sacrificiis & templis: cuius hæc inter
alias sententia, Sacrificia per eas Dioeceses pro-
hiberi quidem: sed ornamenta operum publico-
rum, id est, simulacra intacta seruari oportere.
QUINQUE Prouinciarum mentio quoque apud
Symmachum lib. 4. epist. 30. hoc ferme ipso An-
no: in Notitia Imperii (27. circiter post hanc le-
gem annis:) apud Philastrum Brixensem, (30.
circiter post hanc legem annis) in Catalogo hæ-
resium, cap. 61. de Manichæis: & in Conciliis Gal-
licanis, Valentiano, Taurinensi. Quibus omnibus lo-
cis modo Gallis, modo Hispaniis iunguntur; a Bri-
tannis certe clare separantur. Itaque certum & in-
dubitatum, Galliarum portionem fuisse, quæ a spe-
ciali Galliarum appellatione separata erat: sunt au-
tem hæ, quinque Prouinciæ illæ, Aquitania Pri-
ma, & Secunda, & tres Lugdunensis. De quo ple-
nius ad illam legem.

VINCENTIO PP. Galliarum inscribuntur duæ leges
hoc Anno: nempe l. 26. de annonæ & trib. & l. 1.
de centurionibus. Prioris hæc sententia est: Tri-
buta ab omnibus æqualiter agnosci oportere: Ple-
bem aliorum immunitate non pragrauandum:
de quo tamen querelæ tum ex quibusdam Gallia-
rum Prouinciis exortæ, vt testatur ea lex. (Ge-
minam querelam, vide 40. post annis apud Sal-
uium locis sæpe citatis supra.)

ANNO DOMINI 400.

Stilichone & Aureliano COSS.

VINCENTIO PP. Galliarum inscribuntur sex leges
hoc Anno: nempe l. 6. de metatibus, quæ est de Præto-
riis Iudicum a metati onere immanibus, l. 10. de de-
sertoribus, quæ de Desertoribus veteranorum filiis ac
vagus requirendis agit, & ne eo prætextu Prouincia-
les inquietentur, l. 1. 2. 3. de his, qui condit. propriam:
quæ leges agunt de retrahendis Curiarum, Col-
legiorum, Burgorum, Possessionum, aliisque con-
ditionis suæ refugis, l. vnic. vtrum vi, quæ pariter
de colonis refugis agit, l. 61. de cursu publico, quæ
lex vult, Vicariis Præfecti Prætorio Galliarum,
& in his Vicarium Hispaniarum euectiones cur-
sus publici facere non posse.

Comitum Gallicanorum fit mentio l. 1. de Consula-
ribus: vbi dixi plene.

ANNO DOMINI 409.

Honorio VIII. & Theodosio III. COSS.

DARDANVS PP. Galliarum. Ad hunc extat Ho-
norii l. 171. de Decurion. data VII. Id. Dec. quæ de
Principalibus Curiarum in Galliis agit. (Cæte-
rum lex hæc ideo ad Annum 412. retrahenda vi-
deatur: quia Dardanus, non ante PP. Galliarum
esse potuerit, quam sublato Constantino tyranno,
qui vniuersa Gallia (nisi qua extæræ gentes eam
iam arroferant) potiebatur. Quod certe factum
Anno 411. vt testantur Prosper Chronico, & Mar-
cellinus in Chron. Verum de hoc Dardano PP. Gal-
liarum plura ad eam leg.

Hic finis eorum, quæ ad Gallicam historiam pertinent.
Nullum quippe deinceps eius vestigium, ob turba-
tas hoc tempore Gallias, & a Barbaricis nationibus
lancinatas, occurrit in his constitutionibus.

PARS

PARS QUINTA.

DE MARI, FLVMINIBVS, INSVLIS,
MONTIBVS, LIMITIBVS, ET DE BARBARIS GENTIBVS.

MARE Carpathium, a quo Carpathia clas-
sis, l. 32. de nauiculariis: in quo Insula-
rum Prouincia.

Prouincia, quæ mari alluebantur, a custo-
diis obseruata: inter alia, ne aurileguli alio
transfretarent, l. 9. de metallis.

Huc pertinet & litorum custodia: de qua titulus
expressus lib. 7.

Transmarina Prouincia. Earum mentio l. 1. de Co-
mitibus rei milit. Singulari & præcipuo iure ha-
biti, qui ibi exercitum duxissent, d. l. 1.

Ciuitates maritimæ, mediterraneæ, vt differunt,
l. 22. de annona & tributis: ita &, quæ a mari-
timis collata erant, ad mediterraneas deuchi,
transferrî non debebant, & vicissim, d. l. 22.

In vicinum mare vel amnem proiectus parricida
culeo infusus, l. vnic. de parricidio.

Fluminum aggeres, puta Nili, vide tit. de aggeribus
Nili, qui & Chomata, vnde & logographi Cho-
matum, l. vlt. de patrociniis victorum. Poena eius,
qui eos rupisset, dicto titulo de aggeribus Nili.

Ripæ virentes. Cum supra virentes fluminum
ripas omnis legionum multitudo consistit, l. 13.
de re militari.

Milites seu Legiones Ripareses, l. vltim. de re mi-
litari. ripenses, lex 14. de erog. militaris annon.

Ripenses, lex 14. de Veteranis: lex 8. de filiis
milit. appar. Ripareses Castriciani d. l. vltim.
In ripa per cuneos auxiliaque constituti, lex 7.
de tyronibus: vbi Comitatuslibus oppo-
nuntur.

Classes & Classici in fluminibus Imperii Romani
fuerunt: de quibus Classicis titulus 23. lib. 10.
In Oronte nominatim, & apud Seleuciam:
de quo d. tit.

Nomina quorundam fluminum.

Danubius, limes imperii. Ad eum Scythicus,
& Myfiacus limes. Itaque in eo Lusoria
naues, quarum alia iudiciaria, alia agra-
riens, lex unica de Lusoriis Danubii.

Eufrates. Vnde Eufratenfis Prouincia: Limes
Eufratenfis.

Liquentia. Huius mentio in l. 2. ne opera a con-
latorib. vt & pontis Liquentia, ad cuius instaurationem omnes teneri vult ea
lex.

Nilus, de quo, eiusque aggeribus non rumpen-
dis, deque iusta eius incrementorum mensura,
titulo de aggeribus Nili non rumpendis.

Repurgandi Nili onus: ab eo Corporati ciui-
tatis Alexandriæ immunes erant, l. 2. de
Alex. pleb. primatib.

Orontes. Purgando inter alia Oronti, clasfis Se-
leucena Comiti Orientis deputata erat, l. vnic.
de Classicis.

Rhenus limes Gallia. Huius custodia mandata
nonnullis, Ducibus Comitibus, lex 9. de remi-
litari.

Tiberis. A Portu Vrbs Romæ, canon Romam
subuehebatur per Tiberim nauibus caudicariis.
Hinc nauæ Tiberini, de quibus est tit. 21. lib.
14. Et caudicarii, de quibus l. 2. de Pistoribus:
l. 9. de Suariis: l. 1. de canone frum. V. R.

Insule, litora, stationes, l. 8. de nauicul. l. 2. de litor.
& itin. custod.

In insulam relegatio, deportatio: vide Parati-
tion de panis.

Tom. VI. Pars II.

Boa, insula. In eam relegatio, & quidem Iouiani
hæretici, l. 53. de hæretic.

Carpathus insula: vnde clasfis Carpathia: de qua
l. 32. de nauicul.

Cyprus. In Cyprum insulam relegatio, & qui-
dem Eutropii, l. 17. in fin. de panis.

Dalmata litora, omnesque insulae l. vltim. de
Curiosis.

Oasis. Deportationis Oasena mentio l. vnic. de
Nili aggerib. Oasin tamen rectius inter loca
deserta referes.

Portus: De custodia Portuum, l. 5. de litor. & itin.
custod. l. 1. si quis pec. const.

de Instauratione Portus, lex 23. de operibus pu-
blicis.

Portus Constantinopoli Theodosianus d. l. 23. Iu-
liani l. 5. de calcis coëloribus.

Vrbs Romæ, l. vnic. de saccariis: l. 2. de canone
frum. V. R. l. vlt. de nauicul. vide plura in Vr-
bium Notitia.

Expeditionales Portus, l. 35. de nauicul. l. 2. de nau-
frag. Sardinia l. 16. de cursu.

Conductores Portuum & vectigalium, l. 3. de in-
dulgent. debitor.

Portus diceceseos cuiusque Iudicis, l. 34. de na-
uicular.

Prouincia Insularum, earumque Praefes, l. 32. de na-
uicul. vide Sext. Rufum Festum, in breuiario, &
Notitiam Imperii.

Insula sub dispositione Praefecti Prætorio Oriën-
tis, l. 2. de litor. & itin. custod.

De Trium Prouinciarum, Sicilia, Sardinia,
Corsica Rationali: vide Notit. Dignit.

Proconnesus insula in Propontide: vbi metallum,
quod Proconnesense, l. 9. 11. de indulgentiis de-
bitorum.

Montes. Alpes memorantur & Italia iunguntur, l.
1. de desertioribus.

Limites Imperii. fluminibus limitatum Imperium,
vt Rheno, l. 9. de re milit. Danubio l. vnic. de Lusoriis
Danub. Euphrate, vide mox.

Limites Imperii. Orientalis nominatim l. 15. de erog.
mil. ann.

In his limitibus Castra militum, annonaque mi-
litaris condita, d. l. 15.

Milites, Duces limitum, d. l. 15. & l. 13. de operib.
publ. l. 2. de venat. ferarum. Limitanei milites
l. 17. de cohortalib. v. plura Paratulo de re mili-
tari, & Notitiam Dignitatum.

Lusoria Naues tit. de Lusoriis Danubii.

Terræ limitaneæ quoque militibus tradita & ab
his exculta: de quibus terris tit. 15. lib. 7. pro-
pter curam munitionesque limitis atque Fos-
sati, d. tit. 15. l. 1.

Instructio limitis, l. 21. de annona & trib. l. 15. de
extraordin. l. 28. de susceptiorib.

Ad id exactæ Parangaria, a quibus nemo im-
munis erat l. 15. 18. de extraordin.

Ad limitaneorum annonam Prouinciales etiam
longius delegari poterant, l. 21. de annona.

Annona tranſuehebatur ad limitem a possessoribus
pro loco ac proximitate possessionum, l. 11. 21.
de annona.

Limes Myfiacus, Scythicus l. vnic. de Lusoriis
Danub.

Limes Egyptiacus, l. 52.

M m

Eufra.

Eufretenfis limes, d. l. 2. & l. 1. ne Comiib. & Tribunis laucra.

Rheni limes, eiusque custodia: de eo est lex 9. de re militari.

Danubii l. vnic. de Lusor. Danub.

Rheticus limes, l. 15. de extraord. seu limes Rhetianus l. 18. eod. tit. ad huius limitis instructionem Parangariæ exactæ ab omnibus dist. l. 15. & 18.

Tripolitani limes: cui Dux Præpositus, l. 133. de Decurion.

Turres in limitibus per opportuna loca: veluti in Dacia Ripensi, l. 13. de operibus publ.

De Barbaris nationibus, seu gentibus, hostibusque Imperii Romani.

de Postiminio a Barbaris reuersis, vide tit. de Postiminio 5. lib. 5.

de Litium reparatione, his qui per hostes & perduelliones lapsum temporis incurrebant, statim concessa, l. 7. de repar. appell.

Barbari tum priuati, tum milites plures in Vrbe Romano fuere. Iique sub Arcadio factionibus opportuni, l. quisquis, ad l. Corn. de Sicar.

Coniurantis cum Barbaris poena, l. quisquis, ad l. Corn. de Sicar.

Barbaris prædandi facultatem dantis, vel prædam cum eis diuidentis poena, l. 1. de re milit.

Ad nationes Barbaras merces quædam deferri prohibita, l. ult. de litor. & itin. custod. veluti pecuniæ, l. 1. si quis pecun. conf. aliaque, de quibus ad eam l. ult. Ideo etiam modus Viatico positus, d. l. vn. Et in vniuersum Curiosi litorum constituti, qui merces excuterent, vide tit. de litorum & itin. custod.

Nauium fabricandarum peritiam, qui Barbaros docuere, capitali supplicio afficiendi, l. vltim. de panis.

Auxilia gentium Barbararum fuere in exercitu Romano. Horum auxiliorum mentio, in l. 22. de erog. mil. ann. vbi a Legionibus separantur & vexillationibus, quæ ex Romanis fuere: vide Paratit. de re milit. Hi sunt Barbari, in l. quisquis, ad leg. Corn. de Sicar.

Fœderatæ gentes, eorumque Legati, vide tit. de Legatis. Fœderati in militia Romana l. 16. de tyronib.

Serui apud Romanos Barbari: de his l. vnic. de adilit. Edicto: l. 4. de excus. artif.

Dedititii apud Romanos ex Barbaris multi, vtque in exercitu Romano l. 16. de tyronib. qui & ipsi seruos habebant, d. l. 16.

Gentiles, inter Romanos: de quibus l. vnic. de nuptiis Gentilium: l. 1. de terris limit. l. 62. de appellat. per limitem Africæ dictis legibus, Italia, d. l. vnic. ad curam munitionemque limitis, atque fossati constituti d. l. 1. seu tuitionem, d. l. 1. His terræ quædam limitaneæ assignatæ, d. l. 1. Cum his connubii ius non erat, d. l. vnic. de nupt. Gentil. his præerant Præfecti quidam, d. l. 62. in Africa Prouinciæ ad Proconsulem ab his appellabatur, d. l. 62. sub Magistro Equitum fuere, d. l. vnic.

Ab his Gentilibus Gentilitius mos l. vltim. de patrociniis vicorum.

Dedentes se, vel in fidem recepti, inque solum Romanum translati Gentiles nonnulli, terris adscribebantur: vt per Egyptum, qui homologi coloni dicti inde: qui scilicet terras suas deferere non poterant, & functiones publicas, atque liturgos præstare tenebantur, l. vlt. de patrociniis vicor.

Lat hi, nominatim per Occidentem dicti, l. 10. 12.

de veteranis: indeque terræ læticæ l. 9. de Censurorib. Lætorum Alamannorum nominatim mentio fit, d. l. 12. Hi delectibus obnoxii erant, suosque & peculiare Præfectos habuere, d. l. 10. & 12.

Legati Gentilium l. 5. de Legatis, de diuersis gentibus l. 57. de cursu publ. Regalium l. 9. de re militari, per hæc tempora ad Principes seu imperatores missi: puta Rheno vicinorum, Francorum scilicet, seu Alamannorum, de quibus accipienda est dicta lex 9. Armeniæ item vicinarum gentium, d. l. 57. Egypto vicinarum, d. l. 5.

His cursu publico vtiliuit: annonæque & pabula ipsis eorumque animalibus, seu pecoribus præbebantur, d. l. 9. de re militari: l. 57. de cursu.

Regales gentium memorantur l. 9. de re militari: reguli, l. 5. de Legatis.

de Alamannis nominatim accipio legem 7. de repar. appell. quæ lex data Anno D. 379. Treuiris a Gratiano ad Sibirium PP. (vt putato Galliarum) quo pertinent, quæ Aufonius gratiarum act. c. 3. & Idyll. 8. habet v. 28 sq. vide & Sozomenum, lib. 7. c. 4. Zosimum lib. 4. cap. 24. quomodo & ad Victoriam de Alamannis refero legem 2. & 3. ne quid publ. let. Ad eosdem quoque pertinet, & ad eorum Regales l. 9. de re milit. Lætus Alamannus l. 12. de veteranis.

de Armeniorum Rege Arsace sub Constantino Magno fœderato, qui possessiones in Imperio Romano quasdam habebat, sed immunes ab annonis & tributis, l. 1. de annona & trib.

Gentes diuersæ Armeniæ conterminæ, l. 57. de cursu publ.

Axumite & Homerite.

Horum mentio l. 2. de Legatis.

Fœderati hi Romanorum fuere: & vltro citroque inter hos Legati commeauere, d. l. 2.

Franci ad summas dignitates promoti.

Magnentius natione Francus, Siluanus, Rappo, Merobaudes, Tautomeres, Bauto, Ellebichus.

Richomeres inter alios Comes & Magister militum l. 13. de re militari, idemque & Consul.

Regales Francorum, de his accipio legem 9. de re milit.

Scytha, & Gotbi.

De Barbara, id est, Alariciana vastitate, vide l. 20. de tyronibus, seu feritate, legem 2. de litorum & itiner. custod.

De Scytharum & Gothorum incurfibus accipienda lex 25. de petitionibus: & lex 2. de Postlim.

Hostium, id est, Gothorum incurfione vastata Campania, l. 2. de indulg. debitor.

Isauri latrones: de his l. vlt. de Questionib.

Asturiani & Subafricenses, vide tit. peculiarem, de his 19. lib. 7.

Sarmata delectibus obnoxii & legionibus inferendi, l. 12. de Veteranis.

de Scythis & Sarmatis accipio legem 1. de re militari. Hostilis impetus, de quo in l. 16. de tyronibus, est Alarici, Dagaisi in Italiam.

Vastitas Barbara in Italia siue Urbis solo & Alariciana in l. 20. de tyronib.

Sofanena, cuius mentio in inscriptione legis vltim. de auro coronario, vt & Satrapæ Sofanenes.

Hic vna cum aliis Satrapis pro deuotione, quam Imperio Romano debebant, coronam auream Imperatori solemniter & singulis annis offerre tenebatur, d. l. vlt.

Barbaries omnis inuitata a Stilichone, l. 22. de bonis proscript. Gotbi scilicet, Vandali & Alani, Alamanni, Franci, Burgundiones.

GLOSSARIUM
NOMICVM
CODICIS THEODOSIANI.

GLOSSARIUM

NOMICVM

CODICIS THEODOSIANI.

A. Hæc præpositio omiſſa eſt, l. 1. de patrocini. vicor. lib. 11. tit. 24. Quorum conſortio re- ceſſerunt, pro a quorum conſortio. 2.) A liberis alienare, l. 3. de dotib. lib. 3. tit. 13. eſt in fraudem liberorum quid alienare. Quam loquendi formulam etiam uſurpat Seuerus Aug. Nouell. 1. & Anianus ad l. 2. de ſecund. nupt. Vide not. g. ad l. 3. de dotib. 3.) A vigiliis & laboribus, l. ult. de primicer. & notar. lib. 6. tit. 10. idem notat, ac poſt vigiliis, & labores. Conſule ibi notas.

A. B. Ab eſſe, ἄνθε, l. 1. ne opere a conſlatorib. lib. 11. tit. 10. ab hoc obſequio eſſe patiatur. Et l. 10. de Episcop. & Cleric. lib. 16. tit. 2. Ab hominibus etiam eorum, qui mercimoniis ſtudent, cuncta diſpendia eſſe ſancimus. 2.) Ab pro, ex, vt leg. 1. de his qui ſe deferunt, lib. 10. tit. 11. tertiam ab omnibus defuncti bonis percipiat portionem. Cod. Iuſt. hic reſcriptum, ex omnibus bonis.

ABACTOR. Abactoribus annumerantur, ſeu æquantur ii, qui equorum uſum iure ſibi denegatum, uſurpant. l. 1. quibus equorum uſus. Eorum poenæ, vide l. 2. 3. quibus equor. uſ. lib. 9. tit. 30.

ABACTVM. Animalis abacti cauſa inter leuiores, l. 8. de iuriſdiction. lib. 2. tit. 1.

ABALIENARE. Abalienandi facultas, leg. 2. de ſecund. nupt. lib. 3. tit. 8.

ABDICARE. Abdicare re aliqua, veluti Codicillis honorariis, l. 1. de codicill. honorar. lib. 6. tit. 22. reiectus in plebem, quo plus extorquere conatus eſt, abdicetur.

ABDITVM. Abdita oppida, metropolibus & ſplendidisſimis ciuitatibus opponuntur, l. 14. de operib. publ. lib. 15. tit. 1. 2.) In abdito conſlocare res ſu- as, i. e. abſcondere & clanculum ſeruare, l. 1. de pi- ſtoribus, lib. 14. tit. 3.

ABDVCCERE. Abducere volentem virginem, & rapere inuitam, inconfultis parentibus, opponitur leg. 1. de raptu virgin. vel viduar. lib. 9. tit. 24. 2) Abducere licentiam, pro auferre & adimere, l. 12. de curſu publ. lib. 8. tit. 5.

ABHORRERE. Abhorret noſtris moribus, vt quem- quam fame confici concedamus, l. 2. de alimentis, quæ inopes parentes, lib. 11. tit. 27. Si abhorre- ant a conditione ſeruili, id eſt, ſi alieni ſint, l. un. de perſect. dignit. lib. 6. tit. 37.

Tom. VI. Pars II.

ABIICERE. Abiecti dicuntur illi, qui officio non fungentes ſuo, & ſchola aliqua eiecti, aut matricu- la expuncti ſunt, l. 18. & ultim. de agent. in reb. lib. 6. tit. 27. l. 15. de Palatin. S. L. lib. 6. tit. 30. & l. 9. de exſecutor. lib. 8. tit. 8. militia abiicitur. Di- cuntur etiam eiecti, & proiecti. Vide infr. pro- iicere. 2.) Abiecti Episcopatu aut ſacerdotio, l. 35. de Episcop. lib. 16. tit. 2. 3) abiecta pudicitia, l. 1. de reuocand. donat. lib. 8. tit. 13. vel porten- toſæ uilitatis, abiectæque pudicitia.

ABIRE. Abire permiſerint, id eſt, curia & curiali nexu liberos dimiſerint, l. 2. in ſin. quid probare deb. lib. 7. tit. 2. Fornerius ibi male legit ambire. Vid. not. f. ad leg. cit. Dimitti alibi dicuntur, vid. l. 27. 33. 40. de curſu publ. lib. 8. tit. 5.

ABIVRARE. Ore petentibus aliquid abiuretur, l. 2. de bon. vacantib. lib. 10. tit. 8. id eſt, ſubripiatur, aut ſubducatur. 2.) Pretium abiuratum, l. ult. de veſtib. olour. lib. 10. tit. 21. id eſt, non præſti- tum, non ſolutum. Symmachus lib. 2. ep. 87. par- tem pretii proteruus emptor abiarat. Caſſiodorus X. Var. 3. Non ſum callidus abiurator.

ABLEGARE. In exilium ablegare, l. 57. de heret. lib. 16. tit. 5.

ABLEGATIO. De ſacerdotibus inquietis & ab- iectis dicitur, l. 2. de episcop. iudicio, lib. 16. tit. ult. aliis debent eſſe conſtituta ablegatione ter- rori,

ABNVTIVVM duplex, vid. infr. negatiua dua.

ABOLERI. Abſolute, pro ſlammis aboleri, l. 3. 6. 14. de indulgent. debitor. lib. 11. tit. 28.

ABOLITIO. De abolitionibus eſt tit. 37. lib. 9. & l. 2. vt intra annum, lib. 9. tit. 36. l. 2. ad leg. Iul. de adulter. lib. 9. tit. 7.

ABOMINANDVS. Abominandi pagani, l. 26. de Iudeis, lib. 16. tit. 8.

ABOMINANTER. Si quis filiam fratris ſororisque faciendam reddiderit abominanter vxorem, l. 1. de inceſt. nupt. l. 3. tit. 12.

ABRADERE. Meſuram circuli exterioris in ſo- lido abradere. Ita legendum leg. vn. ſi quis ſolidi circulum, lib. 9. tit. 22. ibi: qui meſuram circuli exterioris aduſerit. Aut reſcribendum forte ad- roſeru. Vid. not. s. ad hanc leg. & ibi varias Co- dicum MSS. lectiones, & infra voc. adrodere.

- ABROGARE.** Bona *abrogare*, pro *adimere*, auferre, l. 3. ad leg. Iul. de vi, lib. 9. tit. 10. 2.) In leg. 1. qui bonis ex lege Iul. cedere poss. lib. 4. tit. 20. hac leguntur: Nisi forte propriorum dilapidationem bonorum, aut latrocinii abrogatam, aut fortasse naufragio constatam, docuerit, ubi abrogata dilapidatio bonorum latrocinii, idem plane significare debet, quod bonorum amissio latrocinii. 3.) De legis abrogatione, agit l. 28. de Episcopis lib. 16. tit. 2.
- ABRUPTVM.** Abruptum periculum, l. 28. de petitionib. lib. 10. tit. 10. est periculum imminens, præceps, & subitum. Glossarium Philox. abruptum, ἀπρόσμηκτον. Ita Tertulliano, homo abruptus, præcepit & mori cupidus, de coron. milit. c. 1. Idem de Trinit. c. 7. animos abruptos, dixit, & c. 20. Erroris semper est abrupta dementia, & de anima cap. 8. abruptum & absurdum. 2.) abrupte & abrupto occurrit. Victor de Cesar. c. 24. in Alexandr. Romanum statum, quasi abrupto præcipitare. Ammianus lib. 14. c. 1. que abrupte mariti fortunas trudebat. Et lib. 15. c. 2. damnabantur abrupte.
- ABSCISSVS,** sunt abdita loca, & recessus. L. 2. de litor. & itiner. custod. lib. 7. tit. 16. Omnes stationes nauium, portus, littora, omnes abscissus prouinciarum, abdita quin etiam loca, & insulæ.
- ABSCISVM,** est ademptum. Abscisa spes, multis legibus. Ita leg. 9. de desertorib. lib. 7. tit. 18. abscessa spe totius defensionis, i. e. sublata omni defensione. Similiter l. 35. D. de euictionib. & auctores optimi, imprimisque Liuius.
- ABSENTARE** est absentem reddere, L. 84. de decurionib. lib. 12. tit. 1. Crimen desertionis absentat, i. e. absentes reddit.
- ABSOLVTVS.** Cingulo & sacramento militari absolutus. L. 147. de decurionib. lib. 12. tit. 1. 2.) Absoluta dignitas, est, quæ expletis patriæ muneribus curiali obtingit, l. 94. de decurionib. lib. 12. tit. 1. eadem lege, liber honor, vocatur. 3.) Absolute, L. 20. de extraordinar. lib. 11. tit. 16. euidenter atque absolute iubemus. L. 13. §. ult. D. de ann. legat. absolute respondere, est, certo, determinate. 4.) Absoluta vox, id est libera, L. ultim. de apostat. lib. 16. tit. 7. Vt vniuersis ab interlato venientibus, etiam post mortem peccantis absolutam vocem infimulationi congruæ non negemus.
- ABSQVE.** Ita reposui l. 18. de Prætorib. lib. 6. tit. 4. absque his, quibus liberum commeatum clementia nostra concesserit, cum antea legeretur, ubique his quibus &c. Absque his hoc loco est, exceptis his. Eodem sensu occurrit l. 17. de extraordinar. siue sordid. mun. lib. 11. tit. 16. absque his, quæ diuali lege præcepta sunt, & apud Victorem de Caf. cap. 1. de Augusto: Felix adeo (absque liberis tamen simulque coniugio) ut Indi &c. legatos mitterent. Symmachus lib. 4. epist. 36. absque paucis.
- ABSTRVSVM,** est occultum L. 9. de desertorib. lib. 7. tit. 18. Quisquis in domo patrimonio suo, vel qualibet abstrusa & longissime a se discreta possessione, &c.
- ABSUMI,** est finire. Ita l. ult. ad leg. Cornel. de sicar. absumitur vsusfructus.
- ABSUMPTVS.** L. 41. de Episcop. lib. 16. tit. 2. naturali forte absumptus.
- ABVRDE.** L. 53. de decurionib. lib. 12. tit. 1. quoniam ex paucis plurima commissa non absurde suspicamus.
- ABVNDARE,** est superesse, L. ult. de infirmand. his, quæ sub Tyrann. lib. 15. tit. 14. Si tamen in eorum,
- quos pulsauerint, facultatibus, abundare aut refidere id potuerint comprobare.
- ACCEDERE,** ad aliquid, id est, suscipere aliquid. Ita, accedere ad administrationem, L. 1. D. de contr. tutel. l. 5. D. de magistr. conueniend. l. 20. D. de administr. & pericul. tutor. accedere ad vestigal conducendum, l. 1. Cod. Iust. ne tutor vel cur. accedere ad procuraciones vel curas ciuitatum. id est, fieri procuratorem vel curatorem ciuitatis, aut munus curatoris suscipere, L. 20. de decurion. lib. 12. tit. 1.
- ACCENDI.** l. 29. de petition. & uler. dat lib. 10. tit. 10. nullum fomitem calumniæ patimur litis accendi. Symmachus lib. 1. ep. 82. accendere culpam.
- ACCEPTVM.** Accepti expensique ratio l. 14. de iure fisci lib. 10. tit. 1. 2.) Accepto ferri, l. 6. 27. 28. de operibus publ. lib. 15. tit. 1. Quotiescunque auri massa transmittitur, in septuaginta duos solidos libra feratur accepto, l. 13. de susceptorib. lib. 12. tit. 7. Omnes publicas securitates, quæ gestis tenentur, a susceptoribus ferri accepto, l. 26. de susceptoribus, lib. 12. tit. 6. Nec in acceptum, ei qui suscepit, referendum, l. 28. de susceptoribus. Calculus nequaquam feratur acceptus, l. 32. de nauicular. lib. 13. tit. 5.
- ACCESSIO,** fœnus & incrementum. Qui studentes fœnori crescentis in dies singulos pecuniæ accessione lætantur, l. 18. de iustali conlat. lib. 13. tit. 1. eodem sensu l. ult. de administrat. tutor. lib. 3. tit. 19. vsurarum crescat accessio. Horatius Lib. 1. Ep. 1. multis occulto crescit res fœnore, L. 13. D. de SC. Macedonian. accessio vsurarum. Hinc titulo de Vfuris: Frui licet & causa, & omnibus accessionibus. 2.) Accessio, incrementum honoris. L. 42. de decurion. lib. 12. tit. 1. Si qui ex Praesidibus, vel Perfectissimatus accessione cumulati esse noscuntur.
- ACCIPERE,** id est, admittere. Ita appellationem accipere dicitur Iudex, qui eam a se factam admittit, l. 4. de appellat. lib. 11. tit. 30.
- ACCIRE** manes, l. 5. de malef. lib. 9. tit. 16. Vid. infr. Manes. Sollicitare umbras, Manilio lib. 1. v. 106.
- ACCVSARE** non sufficit, quod docet l. 9. de fide testium lib. 11. tit. ultim. Quis alioquin erit innocens?
- ACERVITAS.** Acerbitas. Filios contumaces, qui patres vel aceruitate conuici, vel cuiuscunque atrocis iniuriæ dolore pulsassent, &c. l. vn. de ingrat. liber lib. 8. tit. 14. Iniuriæ acerbitas, Symmachus lib. 10. ep. 7. Poenarum acerbitas, l. 2. de raptu virgin. lib. 9. tit. 24. Scelerosi raptus aceruitas, l. 1. de raptu vel matrimon. lib. 9. tit. 29.
- ACERBVS.** Ad solutionem ab exactore acerbius perurgendi sunt debitores, l. 6. de diuers. rescriptis, lib. 1. tit. 2. Ita, acerbus exactor, l. 33. D. de usuris.
- ACER.** Vbi falsi examen inciderit, acerrima fiat indago, argumentis, testibus, scripturarum conlatione, aliisque vestigiis veritatis, l. 2. ad leg. Cornel. de fals. lib. 9. tit. 19.
- ACIES.** Thermae Honorianas Porticus præcurrat acie columnarum l. 50. de operib. publ. lib. 15. tit. 1.
- ACRIMONIA.** L. 7. quorum appellat. lib. 11. tit. 36. Plerumque accidit, ut aduersarii calliditas testes subtrahat, qui veritatem audacia vel acrimonia superet. Rectius certe hic legendum, quo veritatem. Sensus hic est. Aduersarium, siue accusatorem, id omnibus artibus agere, ne testes causam rei possint iuuare, testesque ipsum adeo subtra-

subtrahere, aut remouere, quo veritatem superare queat, sola audacia & acrimonia fretus. Sed in Commentario ad hanc legem, hæc malui accipere de ipso reo, qui testes callide subtrahat iudicio, vt ita audacia & acrimonia superet veritatem, atque ita non plene conuinci possit. Audacia enim est, quando quis tormenta quæuis suffere potest. Vid. infra audacia & Nonius cap. 4. num. 23. Forte nonnullis placeret hic testis acrimonia & audacia, qui si in iudicio staret, veritatem omni gratia prælaturus esset, ingenua acrimonia, atque generoso animo. Itaque acrimonia testis hic, qui veritatis studio incensus a veritate orbita nunquam recedit, rigidi seruator honesti, vt est apud Lucanum. Nam veritati, vt acritas, ita acrimonia tribui solet. Nonius cap. 8. num. 80. Acritas: Accius Neoptolemo: Vis veritatis atque acritas. Idem cap. 2. n. 36. Acrimonia est animi viuacitas. Neuius Lycurgo: Ne ille mei feri ingenii, atque animi acrem acrimoniam. Accius Neoptolemo: Vim, ferociam, animum, atrocitatem, iram, acrimoniam. Sed minus recte Nonius, & dilute nimis, quando animi viuacitatem interpretatur. Auctor enim ad Herennium lib. 1. scribit, Conuenit igitur pudorem & acrimoniam in vultu esse. Græcorum prouerbiū τὸ ἀληθὲς πικρὸν. Dio Chrysostomus initio Troici, τὸ μὲν ἀληθὲς πικρὸν ἐστὶ καὶ ἀνδρὲς τοῖς ἀνοήτοις, veritas stultis acerba & odiosa est. Et erat & Stoicorum sentis hoc vnum, omnes Sapientes acrimonia & auctoritate censeri. Itaque & similes vino, quod medicaminis vim obtineret, ad computationes autem ineptum esset. Laertius in Zenone lib. 7. pag. 508. Edit. Casaubon. Καὶ δυσχερὲς δὲ φασιν εἶναι πάντας τὰς σπουδαίας, τῷ μὲν αὐτὰς πρὸς ἡδονὴν ὁμιλεῖν, μὲν παρ' ἄλλων τὰ πρὸς ἡδονὴν προσδεχόμενοι. Καὶ ἄλλον δὲ εἶναι δυσχερὲς (τὸν σοφόν) παραπλησίως λέγομεν τῷ ἀνθρώπῳ εἶναι, ὃ πρὸς μὲν φαρμακοποιῶν χρώται, πρὸς δὲ πρόποσιν ἢ πᾶν. Seueros vero aiunt esse sapientes omnes, quod neque ipsi iocuantur ad voluptatem, neque ab aliis ad voluptatem dicta admittant: esse autem & alios seueros (sapientes) qui ad rationem acris vini ferri dicantur, quo ad medicamenta potius, quam ad propinationem utantur. Ad hoc Stoicum dogma allusum a Persio, Satyr. 1. 107.

Mordaci radere vero Auriculas.

& Satyr. 5. Aurem mordaci lautus aceto.

ACTA. De Actorum & gestorū confectio: vide titulum de appellat. & quorum appellat. Actis legi instructiones legationum præcipimus l. 14. de Legatis, lib. 12. t. 12.

ACTIO. Actiones cremari, id est, instrumenta actionum l. 3. de iure fisci, lib. 10. t. 1. 2.) Actio pro accusatione. Actio falsi l. 2. ad l. Corn. de falsis. Actiones vtrique litigatori tribuuntur, cognitibus vtrique actionibus, l. 1. de appellat. lib. 11. t. 30.

ACTOR. Actores dominici, vide cap. de personis.

ACTVS Actus Iudicum. Donec ab aliis euocatum locis (consiliarium Iudex) suis actibus attribuerit, l. 1. de assessoris lib. 1. t. ult. 2) actus de articulis & suffragiis magicis, l. 3. de maleficiis lib. 9. t. 16. 3.) Qui in facultates Stilichonis & actus rationum videtur esse versati, l. 21. de bonis proscript. lib. 9. t. 42. Intelligendi hic actores prædiorum. 4.) Actus municeps, id est, spontanei qui municipibus genere aut actu obnoxii sunt, l. 137. de Decurion. lib. 12. t. 1. Tales autem sunt Nati patre Curiali, vel initis muneribus Curie, l. 164. actu muneris ipsius l. 177. de Decurion. Occupatio

Actuum publicorum. Lamprid. Alex. Actibus publicis operam dabat, l. ultim. de repar. appell. lib. 11. tit. 31. Omnes, qui Curiali obstricti sanguine, diuersis se officiorum priuilegiis & Actuum præiudiciis adgregarunt, l. 134. de Decurion. lib. 12. t. 1. Qui tamen in actu positi Reip. prouiderunt, l. 44. de cursu lib. 8. t. 5. 5.) Actus de Rationalibus l. 3. de honor. Codicillis. Quos non adumbratis honoribus, sed in actu positos immortalitati coniungimus l. 6. de honor. codic. lib. 6. tit. 22. vide & l. 3. de metat. Quoad in actu fuerint constituti, l. 3. de numerariis lib. 8. t. 1. Probeque in actu Reipublicæ diuersatis, l. 4. de agentibus lib. 6. tit. 27. 6.) Actus publici laboris, pro munere personali, l. 36. de Episcopis lib. 16. t. 1. Actibus nullorum misceantur, l. ult. de comestatu lib. 7. t. 12. vide infra Miseri.

ACCVLA ὑποκορισμῶς ab acu. Si præter hæc tria crimina repudium marito miserit, oportet eam usque ad acuculam capitis in domo mariti deponere, l. 1. de Repudiis lib. 3. t. 16. Acucula, in Onomastico veteri. Acus erat ornamentum muliebri, l. 27. §. 2. D. de auro, arg. crinibus ornandis discernendis; vnde & acus crinalis, Apuleio lib. 8. Metamorph.

ACVLEVS. In eos etiam auctoritatis aculei dirigantur qui, &c. l. 35. de hereticis lib. 16. t. 5. Concitato aculeo acrioris conmotionis non dubitet exerendos, l. 38. de hereticis lib. 16. t. 5. Aculeos consultissimæ legis incurrat, l. 1. vt intra annum lib. 9. t. 36. Competentes vigoris aculei exerantur, l. 3. de iurisdic. lib. 2. t. 1.

AD. Ad Senatoriæ dignitatis nomen ambiit, l. 14. de cohortalib. Si quis ad Inlustrem Palatii nostri ambierit dignitatem l. 1. ad l. lul. de amb. lib. 9. t. 26. Ambierit ad honores l. 2. de testimon. ex tribun. lib. 7. t. 2. Nec ad crimen vocari, l. 14. de cursu lib. 8. t. 5. Omnis memoratis intentione ad Prouinciæ Rectorem sit, l. 6. de executorib. lib. 8. t. 8. (Tribonianus hoc immutauit.) Ad summum, id est breuiter & in summa l. 17. 18. de hereticis lib. 16. t. 5. Sciat se ad veniam pertinere, l. 18. de bonis proscriptorum lib. 9. t. 42.

ADAEQVARI loca l. 12. de censitor. lib. 13. t. ult.

ADAERARE, abonner, adenerer, assuerer, ad æris pretium redigere. Annonæ species, adærari, l. 28. de erog. ann. mil lib. 7. t. 4. Valerianus episc. ad Zosimum Procurator. Syria apud Pollionem in Vit. Claudii c. 14. Iam cetera, quæ propter minutas suas scribi nequeunt, pro moderatione prestabis, sed ita vi nihil adæretur. Antea male adæretur, vt in l. 15. Cod. Iust. de erog. mil. ann. adærere, pro adærari. Adærata annonæ l. 31. d. t. quæ etiam appellantur ærarie annonæ l. 34. 35. 36. d. t. Quod adærata in pretiis exhibentur, cum scilicet ærarie annonæ in ære persoluebantur, pretio taxabantur ad. ll. χρυσικαὶ ῥόγυα, καὶ σινηθείας Mauritio Strateg. lib. 2. cap. 2. Adærata species. Illud prouisionis accedat, vt Lucanus possessor & Bruttius, quos longa subuectionis damna quatiebant, possint, si velint, speciem adæratam (ita γρ. non moderatam) hoc est septuagenarium librarum compensatione dissoluere, l. 4. de suariis lib. 14. t. 4. Adærat. ἐξαρρησθέντα, ἀποχαλκίζε. in Glossis. Ammianus, lib. 31. cap. 14. in adærandis reliquorum debitis. In speciebus adærandis, l. 19. de cohortalib. lib. 8. t. 4. Quoniam trecentas pene libras blattæ fericæ clandestina fucatione non sine læsæ maiestatis crimine coloratas, & adæratum, (id est ære æstimatum, ac proinde venditum, quod testantur mox illa verba, mundiæ purpura) conchylii non minimum pondus patefactum est, &c. l. ult. de murilegulis lib. 10. t. 20.

Equos canonicos secundum subiectam vocem iussumus adærari *l. 3. de conlat. equor. lib. 11. t. 17.* Illorum tantum innoxia relinquatur habitatio, quos iam dudum fiscus adæravit, *l. 8. de desertor. lib. 7. tit. 18.* Adærata leuius *l. ultim. circa pr. de conlat. donat. lib. 11. t. 20.*

ADÆRATIO. Est compensatio, quæ fit in pecunia vice specierum. In Glosis Cyrilli, ἀπαργυρισμός, ἐξαργυρισμός, adæratio. Dixi late ad leg. 28. de erogat. militar. annon.

ADAMARE. Qui nati origine Curiali militare munus adamauerunt, &c. *l. 56. de Decurion. lib. 12. tit. 1.* Si post definitam ætatem ignobile otium adamauerint. *l. 5. de re militari. lib. 7. t. 1.*

ADCORPORARE. Locis fisco adcorporandis, *l. 30. de heret. lib. 16. t. 5.*

ADCRESCERE. Adcrecentes in tractatu de Censibus, *l. 3. de priuil. eor. qui in f. p. lib. 6. t. 35. dixi tit. de censu.* Adcrecentes, *l. 7. de censu lib. 13. t. 10. vbi dixi.* Adcrecentes in militia: vide *l. 6. de tyron. lib. 7. t. 13. in censibus d. l. 6.* Adcrecentes milites, *l. 11. de re milit. lib. 7. t. 1. vbi dixi: vide & Paratitlon illius, & auctorem subditum Notitiæ Imperii, c. 5.* Adcrecentes. *l. vnic. de classis. lib. 10. t. 23.* (erant, qui in quoque corpore legitimi nondum milites erant, quique in promptu habebantur, vt in locum legitimorum amissionum, si ita res tulisset, subrogarentur: dixi fuse ad *l. 11. de re militari.*

ADCVMVLARE. Vt ademptio facultatum, poenam præmissæ indignationis adcumulet, *l. 29. de petitionibus. lib. 10. t. 10.*

ADDICERE. Addicere venditor, dicitur *l. 1. de prædiis & mancip. Curial. lib. 2. t. 3.*

ADEO, id est, tam necessario. Et si adeo aliquid fuerit inchoandum, ab aliis ciuitatibus conueniat temperari, *l. 14. de operib. publ. lib. 15. t. 1.*

ADFATIM. Adfatim ea prelia, quæ in Campania per singulos annos reperiuntur, suariis Urbis Romæ debent solui: ita vt periculo suariorum populo porcina species adfatim præbeatur, *l. 3. de suariis, lib. 14. t. 4. data anno 363.* Victor Schotti, illius *l. συγγρηγος, in Aureliano cap. 35.* Simulque usus porcinae carnis, quo plebi Romana *ADFATIM* cederet, prudenter magnificeque prospexit. Quibus locis adfatim pro viris accipio: Victor in Epitome, c. 35. Porcina carnis usum populo instituit: usum gratuitum, scilicet. Gl. Philoxeni. Adfatim, πρῶτον, μεμολογμένως, κατὰ μέρος. Ab affatu, Agroëtius de orthograph. affatim, de affatu dictum est. Eodem sensu, *l. vnic. de mendicantibus. validis.* Cunctis adfatim, quos in publicum questum incepta mendicitas vocauit, inspectu exploretur in singulis. 2.) Adfatim, abunde, fatis, *l. 122. de Decurionibus. lib. 12. t. 1.*

AFFECTATVM. Affectatis dolis, *l. 6. de heret. lib. 16. t. 5.*

AFFECTIO. Adfectiones, qui alias adfectus, liberi, *l. 3. de naufragiis, lib. 13. t. 9. & l. 11. de Episcopis, lib. 16. t. 2.* Sic enim ea *l. repono, per adfectiones, vt sequentia ostendunt: non quod voluit Burgius, per factiones: vide infra adfectiones.*

ADFIATVS. Anianus, siue interpres, leg. 2. de legitim. hereditat. lib. 5. tit. 1. Adoptiuum, id est, gestis ante curiam adfiliatum.

ADFINES. Culpæ adfines, *l. 29. de heret. lib. 16. tit. 5.* Cupiditatis adfines, Tertulliano de patient. 7. idololatriæ adfines c. 10.

ADFLICTATIO iniuriarum, *l. 22. de appellationibus. lib. 11. t. 30.*

ADFLICTI. Exceptis his, qui crimine Maiestatis fuerint adflicti, *l. 8. in fin. de bonis proscr.*

lib. 9. t. 42. Si aliquis supplicio fuerit adflictus, *l. 9. de bonis proscr. lib. 9. t. 42.*

ADGNATI. Remotis iniuriis, iussumus Veteranis nostris, vel adgnatis licere emere, vendere, &c. *l. 9. de Veteranis. lib. 7. tit. 20.*

ADGRESSVS. Quicunque militiam, cum esset Curialis, adgressus est, *l. 129. de Decurion. lib. 12. t. 1.*

ADGREGARI. Adgregandus. Adgregatus. Si quis in Archiatri defuncti est locum promotionis merito adgregandus, *l. 9. de Medicis. lib. 13. t. 3.* Senatorum censibus adgregentur, *l. 1. de protostasia. lib. 11. t. 23.* Merito Consularibus adgregetur, *l. 6. de Agentibus. lib. 6. t. 27.* Curiis adgregentur, *l. 5. de filiis militar. apparit. lib. 7. t. 22. & l. 8. de cohortal. lib. 8. tit. 4.* Munis Curialibus adgregentur, *l. 133. de Decurion. lib. 12. t. 1.* Si officio cohortis adgregarit, *l. 83. de Decurion. lib. 12. t. 1.* Curiis adgregabuntur, *l. 56. de Decurion. lib. 12. t. 1.* Ordinibus Curiarum non adgregentur, *l. 66. de Decurion. lib. 12. t. 1. mox, adgregandos.* Curialibus sine dubio muneribus, atque obsequiis adgregari, *l. 1. de filiis militar. apparit. lib. 7. t. 22.* Functorum coetibus adgregari, *l. 10. de Prætoribus. lib. 6. t. 4.* Domesticorum coetibus adgregamur, *l. 2. de domesticis. lib. 6. t. 24.* Vestris coetibus adgregentur, *l. 42. de Decurionibus. lib. 12. t. 1.* Qui venerando coetui Senatus fuerint adgregati, *l. 12. de prox. Com. disp. 6. t. 26.* Clericorum se coetibus adgregarunt, *l. 15. de Episcopis. lib. 16. t. 2.* Si quis sacrilegis coetibus adgregetur, *l. 7. de Iudeis. lib. 16. t. 8.* Fisci nostri compendiis adgregandum, *l. 54. de heret. lib. 16. t. 5.* Fisci nostri corporibus adgregentur, *l. vnic. de Saurianis. l. 7. t. 19.* Fisci nostri viribus adgregari, *l. 21. de Episcopis. lib. 16. t. 5.* Fisci nostri vilitatibus adgregandas, *l. 54. vers. igitur, de heret. lib. 16. t. 5.* Sciat fundum fiscalis tituli proseribitione signatum, priuatis rebus nostris adgregandum, addendum, incorporandum, *l. 4. de aqueductu. lib. 15. t. 2.* Rei nostræ adgregata, *l. 16. de iure fisci. lib. 10. t. 1.* Ei patrimonio, quod nostrum est, placuit adgregari, *l. 8. de iure fisci. lib. 10. t. 1.* Muneribus ciuicis adgregari, *l. 17. de Decurionibus. lib. 12. t. 1.* Omnes ciuilibus necessitatibus adgregentur, *l. 17. de Decurion. lib. 12. t. 1.* Eo anno, quo fuerint numeris adgregati, *l. 7. de tyronibus. lib. 7. t. 13.* Ciuitatum obsequio adgregantur, *l. 79. de Decurion. lib. 12. t. 1.* Prædicto adgregentur obsequio, *l. 2. de filiis milit. apparit. lib. 7. t. 22.* Ne Veteranorum filii officiis Prædialibus adgregentur, *l. 6. de fil. mil. apparit. lib. 7. t. 22.* Officiorum consortiis se adgregauit, *l. 7. de fil. mil. apparit. lib. 7. t. 22.* Diuersis se officiorum priuilegiis, &c. adgregarunt, *l. 134. de Decurion. lib. 12. t. 1.* Polatinis sunt officiis adgregati, *l. 35. de Decurion. lib. 12. t. 1.* Profanis ritibus adgregati, *l. 41. de heret. lib. 16. t. 5.* Eo tempore, quo iam honoratis viris coeperit adgregari: *l. 20. de Agentibus. lib. 6. t. 27.*

ADHIBERE. Ad necessitatem pensitationis adhibere, *l. 5. de lustrali cont. lib. 13. t. 1.*

ADIECTA, superindicta. Neque adiectis sæpius, ac præter primum delegationis Canonem postulat adficiantur impendiis, *l. 13. de extraord. lib. 11. t. 16. ἀνέκαστα, Synesio. Vid. not. ad h. leg.*

ADIPISCI. Adipiscendi licentia testamenti, id est, adipiscendi ex testamento, *l. 17. de heret. lib. 16. t. 5.*

ADITIO. Si publicam iudiciorum aditionem, amicitiarum forsitin impediuit affectio, *l. vnic. si cert. petat. de chirograph. lib. 2. t. 27.* Aditio Prætoris, *l. 1. §. 2. π. de op. nou. nunc. 2.)* Inque publicis neque priuatis aditionibus, id est, conuentibus, *l. 12. de heret. lib. 16. t. 5.*

ADIVDICIARI. Adiudicari fisco res alicuius *l. 4. de operibus publ. lib. 15. t. 1.*

ADIV-

ADIVMENTVM, *les Aydes*. 2.) Si nunquam ob-
stiterit tanta necessitas, vt aliquid in adiuven-
tum ararii nostri publica requirat expensa, adiu-
uari nos biennali pensione precipimus, l. 4. de
conlat. donatar. lib. 11. t. 20.

ADIVNCTA, pro, iniuncta, l. 10. de curiosis, lib. 6.
tit. 20.

ADIVTORES. De *Adiutoribus* inter officiales dixi
ad l. 10. de cohortalib. lib. 8. t. 4.

ADLECTI, & *Adlectionis* honor: vide *titulum de*
Senatoribus. Adlecti & immunes a Senatoriis
descriptionibus, l. 1. de decurion. & silentiar. lib. 6.
tit. 23. Inter allectos, l. 8. 9. 10. de domest. & pro-
sector. lib. 6. tit. 24. Inter allectos habeantur nul-
lis Senatoriis muneribus adstringendi: Inter al-
lectos esse mereantur, ita vt a senatoriis func-
tionibus habeantur immunes. Omnes hi *allecti* sunt
immunes a functionibus senatoriis, vt patet ex his
legibus, item ab oneribus Præturæ, quasi iam re-
uera iis functi essent. Vid. quæ dixi ad legem 15.
de extraordinar. siue sordid. munerib. lib. 11. tit. 16.
2.) Adlecti, qui a principe publici negotii ergo euo-
cantur. Græci interpretantur, τὸς ὑπὸ βασι-
λέως καλεσμένους. l. 15. 18. de extraordinar. siue
sord. lib. 11. tit. 16. Legati atque Adlecti. Vid.
Comment. ad leg. cit.

ADLECTIO, qua Principis beneficio immunitas a
Senatoriis functionibus, Præturæ onere, datur,
quasi iam functis, hinc *adlectionis* honos, l. 10.
de Prætoribus, lib. 6. t. 4. vbi dixi. Adlectio, l. 7.
de domesticis, lib. 6. t. 24. l. 7. de priuileg. cor. qui in
f. pal.

ADLEGARE. Donationum instrumenta apud acta
adlegare, l. 3. de donat. lib. 8. t. 12.

ADMINICULA. Adminicula æquitatis. Vt hoc
facto tanquam interposita appellatione, hisdem
æquitatis adminicula tribuantur, l. 30. de appellat.
lib. 11. t. 30. l. ult. Cod. Inst. de his qui per merit.
Adminicula appellationum, l. 11. de appellat. lib.
11. t. 30. Adminicula dignitatum, l. 35. de erogat.
milit. ann. lib. 7. t. 4. sunt officiales, vt Nouella
Valent. 7. Adminiculo ordinum & possessorum
quandoque rei correpti, l. 31. circa fin. de Episcop.
lib. 16. t. 2. Qui honestis testimonii adminiculis
enitentes, talium dignitatum priuilegia insignia-
que meruerunt, l. 25. de Decurion. lib. 12. t. 1. Sex-
tans eis ad vitæ adstrictæ adminicula referretur, l.
6. de bonis proscriptor. lib. 9. t. 42.

ADMINISTRATIONES, sunt gubernacula provin-
ciarum. l. 36. 155. 159. 160. de decurion. lib. 12. tit. 1.
Qui neque ex Administrationibus sunt, & tamen
vt perfectissimi delitefcunt, l. 1. in fin. de honor.
codicill. lib. 6. t. 22.

ADMINISTRARE. Administrare dicuntur Cura-
tores Ciuitatum, & Procuratores, l. 20. de Decu-
rion. b. lib. 12. t. 1. & Procuratorum Administra-
tiones, l. 1. de honor. codicillis. lib. 6. t. 22.

ADMINISTRATIVNCVLÆ, tribuuntur principi-
bus officiorum. Ipsos potissimum his admini-
stratiuiculis perfrui iubemus, l. 10. de cohortalib.
lib. 8. t. 4.

ADMISSIO. Admissionum officium, l. 3. de priuileg.
eorum qui in f. p. lib. 6. t. 35.

ADMITTI. Admitti & flagitari, vt differant, vide
l. 8. de fide test.

ADMODVM. Hoc admodum sufficiente numero l.
3. de tabul. lib. 8. t. 2.

ADMONERE, id est, excitare, coercere, castigare.
Flagro, cuius in cuspidē infixus brevis aculeus,
pigrescentes artus (animalium publicorum) inno-
cui titillo poterit admonere, l. 2. de cursu publ. lib.

Tom. VI. Pars II.

8. tit. 5. Nonius c. 4. num. 20. Admonere, percu-
tere. Virgil. lib. 10. v. 587.

Lucagus vt pronus pendens in verbera telo
Admonuit biungos.

Spart. Seuero cap. 11. Equum ipse residens supra ca-
daver Albini egit, expauescentemque admonuit, vt
effrenatus audaciter protereret. At Seneca II. de
ira 14. ita: Sicut tarde consurgentes ad cursum
equos, stimulis facibusque subditis EXCITAMVS,
Idem de clementia lib. 1. cap. 14. aliquando admo-
nere etiam veteribus. Valer. Max. lib. 1. c. 1. admo-
nere flagello, flagris. Vide etiam Columellam
lib. 2. cap. 2. & plura loca apud Brissonium de V.
S. 2.) Sensu & affectu propriæ salutis admoni-
ti, l. 7. de heret. lib. 16. tit. 5.

ADMONITIO. Legis admonitio l. 20. de Episcopis.
lib. 16. t. 2.

ADMONITOR, l. 7. de executor. lib. 8. t. 8.

ADNECTI. Fisco adnecti, l. 12. de bonis proscript.
lib. 9. t. 42. Adnectere gesta Consultationi, &c.
l. 1. de appellat. lib. 11. t. 30. vide infra Sociare.

ADNITI, l. 49. in fin. de Decurion. lib. 12. t. 1. Cum
omnimodo filios conducatur adniti, vt mercan-
tur, &c. l. 2. in fin. de maternis bonis. lib. 8. t. 18.

ADNOTARE. Adnotare personas, id est, videre:
remarquer. Neque vnquam post hac liceat in lo-
co honesto inhonestas adnotare personas, l. 12. de
fiscicis, lib. 15. t. 7.

ADNOTATIO, rescriptum Principis: dixi *Parati-
lo de diuersis. Rescriptis*.

ADNUMERATIO. Annorum adnumeratio, & ad-
numeratione annorum sibi adplaudere. Nemo
sibi arbitretur annorum adnumeratione adplau-
dendum, l. ult. de honor. codic. lib. 6. t. 22.

ADPETITIO, *adpetitum*. Adpetitæ maiestatis cri-
men, l. 2. ne præter crimen maiest. lib. 9. t. 6. Nec
enim patimur alienam innocentiam securitatem-
que sine crimine damnabili adpetitione terreri, l.
1. de calumn. lib. 9. t. 39. Vt ad incusantium iur-
gia facilis adpetitu sit vita priuata, l. 6. de nu-
merar.

ADPETITOR diuinorum vultuum, id est Principis,
l. 6. de indulg. crim. lib. 9. t. 38.

ADPLICARE, συγκαλλᾶν, iungere. Quoscumque
vacuos publico inuenieris officio in complexum
vestri ordinis adpicate, l. 3. in fin. de naufrag. lib.
13. t. 6. Quædam colonia propter aque commo-
dum, monti applicantur. Hyginus de limit. con-
stituend. pag. 165. inter Script. Rei agrar. W. Gesti.
Conciliabulis eorum se adplicauerit, l. 1. de Iudeis.
lib. 16. t. 8.

ADPONI custodem, proprie, l. 2. de studiis lib. V.
R. lib. 14. t. 9. l. 1. de fide Cathol. lib. 16. t. 1. Sue-
ton. Tiberio, c. 22. Hunc Tribunus militum cus-
tos APPOSITVS occidit: vide & Claudio, c.
2. & Martialem lib. 1. epig. 74. Imponi Ouidio 3:
Amor. Eleg. 4. initio:

Dure vir IMPOSITO tenera custode puella
Nil agis ingenio queque tuenda suo est.

ADPOTVM. Ita adpotæ fissule. Aquæductus, qui
Dafnensi palatio vltimæ aquæ præstat, quorundam
aviditate tenuatur, adpotis maioribus fissulis. l. 2.
de aqueductu. lib. 15. tit. 2. Adpotis est ad potan-
dum admotis. Nisi fortasse in ipsa lege scribi
debebat admotis, vt cuidam in mentem venie-
bat. Ita hac lege nonnullorum aviditas vteba-
tur maioribus fissulis, quam ex largitate imperia-
li licebat.

- ADPREHENSVS.** Inqua culpa si quis fuerit apprehensus, *l. 1. de erogat. militar. annon. lib. 7. tit. 4.* Ita in furto apprehendi, *l. ult. D. de furib. baln.*
- ADPROBARE,** probare, non pro assentiri. Quicumque Decuriones patre, atque maioribus adprobantur, *l. 147. de Decurionib. lib. 12. t. 1.*
- ADPROPERVM** facinus, *l. 6. de maleficiis.*
- ADRIPIRE** opus lex cohibet. Aliquid noui operis adripere prius quam, &c. *l. 15. de operibus publ. lib. 15. t. 1.* Quodcunque opus inchoandum esse necessario viderint, id arripere non dubitent, *l. 18. d. t.* Horreorum vel stabulorum fabricas arbitrato proprio Prouinciarum Iudices studio laudandæ deuotionis adripiant, *l. 37. de operibus publicis. lib. 15. t. 1.*
- ADRODERE,** propria vox παραράττειν. Emptio venditioque solidorum, quos excidunt, aut deminuunt, aut (vt proprio verbo utar cupiditatis) adrodunt, tanquam leues eos vel debiles nonnullis repudiantibus, inpeditur, &c. *l. 2. de ponderatorib. lib. 12. t. 7.* In *l.* quoque vnic. si quis solidi circulum, adroserit non adraferit, legendum videtur: nisi malis, abraferit: vide quæ notauimus ad v. Abradere.
- ADROGATIO.** Quæ ordinarii Iudicis nimia adrogatione gesta sunt in perniciem ordinis, sine auctoritate, ac iudicio principali, *l. 68. de Decurion. lib. 12. t. 1.* Adrogatione illicita Prouincialium, *l. 2. de actiorib. & procurator. lib. 10. t. 4.* Vid. Commentar. ad b. *l.*
- ADSCISCI.** Domus fisci viribus adfiscantur, *l. 3. de heretic. lib. 16. t. 5.*
- ADSCRIPTVM.** Conlatio adscripta, *l. 11. de conlat. donatar. lib. 11. tit. 20. i. e.* recte distributa.
- ADSCRIPTIO,** *l. 3. 26. de annona. lib. 11. t. 1. & l. 117. de Decurionib. l. 3. de extraordin. est idem quod partitio d. l. 26. de annona, seu distributio, l. 5. de his quæ administr. l. 4. de extraordin. l. 36. de annona. (L'affiette, & departement des Tailles.)* Vnde & adscriptus plebis numerus, *d. l. 26.*
- ADSENTATIO,** pro consensu, conuiuentia, *l. 5. in fin. de locat. fundor. iuris emphyt. lib. 10. t. 3.*
- ADSEQUI.** Donatum adsequi *l. 149. de Decurion. lib. 12. t. 1.* Equos nequaquam Campanorum populus adsequatur, *l. 2. de equis Curialib. lib. 15. t. 10.* Filios tunc militarium iuxta prius præceptum, aut patris adsequi militiam volumus, aut si, &c. *l. 8. de Decurion. lib. 12. t. 1.*
- ADSERTVS.** Causa adserta, id est probata, *l. 2. de dilation. lib. 2. t. 7.* Eos petere, quos iustis adsertos privilegii non poterunt obtinere, *l. 136. de Decurionibus. lib. 12. t. 1.*
- ADSIMVLATVS.** Hirenarcharum vocabula, quæ adsimulata, (qui fassant semblant de garder & defendre les sujets des Prouinces) Prouincialium rustela, quietis ac pacis per singula territoria haud sinunt stare concordiam, radicibus amputanda sunt. *l. vn. de Hirenarchis. lib. 12. t. 14.* Paulus V. sentent. 21. in pr. uaticinatores, qui se Deo plenos
- ADSIMVLANT.** Adsimulatum itaque hic, pro simplici, simulatum.
- ADSIMVLARE,** pro insimulare, accusare. Ex longinquo si quis est acciendus, non prius adsimulanti adcommoetur adfensus, quam solemnilege se vinxerit, &c. *l. 3. de exhib. reis. lib. 9. t. 2.*
- ADSIMVLATIO** pro dissimulatione. Nec ea inani (ita γε.) adsimulatione aliqua conualescant, quæ tunc decreta vel facta sunt, cum Paganorum animi, &c. *l. 18. de Episcopis. lib. 16. t. 2.*
- ADSIMILATVS.** Adsimilata species crucis, id est, species ad similitudinem crucis facta. Et sanctæ crucis adsimilatam speciem (potius scribendum faciem adsimilatam) in contemptu Christianæ fidei, sacrilega mente exurere, *l. 18. de Iudeis. lib. 16. t. 8.* Απεικόνισμα, ἀφομοίωσις, adsimilatio, Gloss. Seruitus morti adsimilatur *l. 59. D. de condit. & demonstr.* Is cui bona addicta sunt, bonorum possessori adsimilari debet, *l. 4. §. 21. D. de fideicom. libert.*
- ADSIMVLATITVS.** Insignibus Consularium emendcatis, atque adsimulatis, *l. 5. de honor. codic. lib. 6. t. 22.*
- ADSOCKETAS,** pro adfociatione. Quotque sint & quales recentii adfocietate electi, *l. 14. de nauicular. lib. 13. t. 5.*
- ADSOLET.** Ut adfolet, *l. vnic. de imaginib. Imperial. lib. 15. t. 4. l. 5. circa med. de metatis. lib. 7. t. 8.* Ictus de ritu nupt. si qua, ut adfolet in taberna cauponia pudori suo non parciat. Ut sæpe adfolet, *l. ult. de comæatu. lib. 7. t. 12.*
- ADSPERGERE.** Cum infamiz adspargitur vitiiis, *l. 3. de inoff. testam. lib. 2. t. 19.*
- ADSTRICTVS.** Adstrictior quæstio *l. vnic. ad l. lul. maieft.* Quæstio vel cruenta in eodem argumento Ammianus *lib. 28. cap. 1.*
- ADSTRERE.** Scripturam prolator affirmet, quam tamen astrui conueniet. Et mox: maioribus astrui potest conuentio longinqua documentis, *l. vnic. si certum petat de chirogr. lib. 2. t. 27.* Mecilianus. legatus adstruxit, *l. 166. de Decurion. lib. 12. t. 1.*
- ADSVETVM.** Adfueti officia *l. 21. de cohortalib. lib. 8. t. 4.* Consueti militia *l. 23. eod.*
- ADSVMERE.** Adsumere temeritatem. Vniuersos itaque, quos tantum sibi clauerit temeritatis adsumere, &c. *l. 1. de patrocin. vicor. lib. 11. t. 24.* Quæstionem, id est, crimen animo adsumere. Excepta sola maiestatis quæstione, quam si quis sacrilego animo adsumit, iuste pœnam ad suos etiam posteros mittit, *l. 6. de bonis proscripior. l. 9. t. 42.*
- ADSVMPITIO.** Nec Palatini quidem nominis adsumptionem huius esse volumus quæstionis exortem, *l. 1. de quæstion. lib. 9. t. 35.*
- ADTAMINARE.** Ne quis omnino Iudæorum Christianorum comparet seruum, neque ex Christiano Iudaicis Sacramentis adtaminet, *l. 5. de contrab. empt. lib. 3. t. 1.* Capitolinus, Gordianis, c. 27. ut nihil quod ad eorum fortunas pertinet, adtaminaret. Victor de Caesar. c. 16. Quæ imprudentiam regenda coniugis attaminauit. Ambrosius, de inflic. virginis. Semel mundo mortua, ne quæso attigeris, ne attaminaueris, quæ sunt istius seculi. Augustinus *lib. 12. de ciuitate Dei:* Rabidus canis facit hominem, quem forte adtaminauerit, contagione pestifera rabiosum. Gl. Isidori. Attaminat, Inquinat. Gl. Attaminatus, χαρποεις. Contra rem inattaminatam, dixit Tertullianus de Coron. mil. c. vi.
- ADTEMPERIES.** Ut Iudicibus immodice saeuientibus fræni quædam adtemperies adhibita videatur, *l. 2. de custod. reorum. lib. 9. t. 3.*
- ADTEMPTARE,** pro, sollicitare. Si quis, non dicam rapere, sed vel adtemptare, sollicitare matrimonii iungendi causa sacratas virgines, vel inuitas (yp. inuitare) ausus fuerit, &c. *l. 2. de raptu vel matrim. sancti. lib. 9. t. 15.* vide *ll. 9. 10. 11. D. de iniuriis.* Porro de hac leg. vide Sozomenum *lib. 6. c. 3.*

ADTEMPTATIO, inflicium, sollicitatio *adtemptatio*, l. 5. de locat. fundor. iuris emphyt. lib. 40. t. 3. Omni, venientis extrinsecus, atque occultæ conductionis, adtemptatione submotæ. Nullius adtemptationis molestiam sustinere decernimus, l. 26. de Episcopis. lib. 46. t. 2.

ADTERERE. *Adterere notam*. Singulos Iudices scire volumus, ne quis huic collegio iniuriis corporali- bus tentet notam *adterere*. (Vel *adurere*: quanquam istud *adterere* servat etiam Tribonianus Codex) l. 4. de Decurion. V. R. lib. 14. t. 1. Nec patronorum vestrorum familiaris res *adteratur*, l. 1. de Salgamo. lib. 7. t. 9.

ADTESTATIO. *Adtestatio* honorum. Etiam bonorum *adtestatio*, & consensus accedat, l. 4. in fin. de Agentibus in reb. lib. 6. t. 27. Propter *adtestationem* fidei, l. 2. de donat. lib. 8. t. 12.

ADTINERE. Hi qui inter adfcentes matriculis *adtinentur*, l. 1. de re milia. lib. 7. t. 1. Auctor subditus Not. Imperii c. 5. *Extra bos, qui matriculis continentur*.) Nec descriptio glebalis eos ideo *adtimeat*, l. 1. de decurion. & fil. lib. 6. t. 23. His legibus se quoque noverint *adtinendos*, l. 19. de Indeis. lib. 16. t. 8. Ad conlationem luniorum res tantum oportet *adtineri*, &c. l. 1. de tyronib. lib. 7. t. 13. Ad oblationem hanc *adtimeatur*, l. 3. de auro Coronario. lib. 12. t. 13. Multa *adtinendos*, l. 4. in fin. ne sanct. bapt. lib. 16. t. 6. Ad onus *adtinendis*, l. 1. de aqua ductu. lib. 15. t. 1. Quos priuatorum domos, non religionum loca, habitatio- num merito convenit *adtinere*, l. 2. de metatis. lib. 7. t. 8. ubi Cod. iust. habet, *adtingere*. Si aliquibus fortasse rationibus *adtinentur* impliciti, l. 7. de re milia. lib. 7. t. 1. Neminem pro alieni debitis territorii *adtineri*, l. 186. de Decurion. lib. 12. t. 1. Exactoribus, pro his negotioribus *adtinendis*, l. 12. de iustit. conlat. lib. 13. t. 1. Qui pro loco atque ordine iam pactui *adtimeatur*, l. 1. de Decurion. lib. 12. t. 1. Occultatores eorum adlubeundam poenam legibus *adtineri*, l. 13. de desertor. lib. 7. t. 18. Ad præscriptam poenam se noverint *adtinendos*, l. 4. de conlat. donatar. lib. 11. t. 20. *Adtinendis* his nihilominus in officio, &c. l. 20. de co- hort. lib. 8. t. 4. Nam æquitatis ratio persuadet, nisi idonei fuerint nominati, ipsos quorum est periculum, *adtineri*, l. 1. quemad. mun. civil. lib. 12. t. 5. Ad uniuersa munia sustinenda, transla- tionesque faciendas omnes Clerici debeant *ad- tineri*, l. 15. de Episcop. lib. 16. t. 2. Si eos tamen censibus confisterit *adtineri*, l. 7. de tyron. vers. bi vero qui. lib. 7. t. 13. Adprobantibus se Sacra- mentis militariibus *adtineri*, l. 3. de immunitate. lib. 11. t. 12. Obnoxium *adtineri*, l. vlt. de tabular. lib. 8. t. 2. Ex omnibus prædiis, quæ iamdudum præstationi calcis coeperunt esse obnoxia *adtime- ri*, &c. l. 1. de calcis coctor. lib. 14. t. 6. Ipse ad redhibitionem eius æstimationis debet *adtineri*, l. vnic. de secundo lapsu. lib. 11. t. 32.

ADTRACTARE. Si quis post hac temerario & in- considerato ausu vllum vsurpata *adtractauerit* iniuria, l. 128. de Decurion. lib. 12. t. 1.

ADTRIBVERE. Quæ beneficia fuerant *adtributa*, intemerata permaneant, l. 4. de itin. mun. lib. 15. t. 3.

ADVECTARE. Ita, vt cunctas petitiones cum lit- teris tuis vnus legatorum *aduectet*, l. 3. de Legatis lib. 12. t. 12.

ADVENÆ. *Aduenarum* cœmetio Iuniorum l. 7. de tyron. lib. 7. t. 13. *Aduena* iuniores sunt ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, qui extraneæ gentis, in Romano solo confident. De *aduenæ* voce, vide l. 239. D. de V. S. & Com- ment. ad d. l. 7.

ADVENTITIUM. *Aduentitiæ* necessitatis sarcina, inlationi canonica opponitur, l. 40. de Episcopis. lib. 16. t. 2. 2) *Aduentitiæ* species, l. vnic. de sac- car. Portus Roma. lib. 14. t. 22. quæ ex aliis Pro- uinciis importantur.

ADVECTITIVM, siue *aduentitium*. Ammianus lib. 14. c. 8. *Antiochia cui non certauerit alia AD- VECTITII* ita adfluere copiis & *INTER- NIS*, & lib. 15. cap. 11. *Belgæ non ADVENTI- TIIS effeminati delitiis*. Et mox: *Aquitani ad quorum litora, merces ADVENTITIÆ conue- huntur*; & lib. 14. cap. 2. *Cum ADVECTI- TIVM nihil inueniretur*. Victor de Caesar. c. 41. *Remota olei frumentique aduentitiæ præbitiones*.

ADVERSVM. Propter *aduersa* hiemis & calis for- tuitos, l. 26. de nauicul. lib. 13. t. 5.

ADVIVERE, l. 1. de legit. hered. lib. 5. t. 1. vbi dixi.

ADULTERINVM. *Adulterina* nomismata, l. 1. de falsa mon. lib. 9. t. 21. *Adulterina moneta* l. 2. eod. *Adulterini solidi*, l. 13. de susceptor.

ADULTERATVM. *Monetæ adulteratæ* figuratio, l. 8. de indulgent. criminum.

ADULTER. *Adulter* solidorum, l. 5. de falsa mon. *Adulteratores monetæ*, l. 1. de conlat. aris, l. 8. de indulg. crim. Qui & *Paracharactæ*, l. 9. de falsa mon.

ADVMBRATVM. *Adumbrata* dignitas. Quicon- que fugientes obsequia Curiarum, affectauerint *adumbratæ* nomina dignitatis, etsi eos spes falsi honoris inluserit, 30. argenti libras inferre co- gantur, l. 24. de Decurion. lib. 12. t. 1. Qui sine administratione *adumbratarum* dignitatum Codic- illos honorarios meruerint, l. 41. de Decurion. lib. 12. t. 1. Quos non *adumbratis* honoribus, sed in actu positos immortalitati coniunximus, l. 6. de honor. codic. lib. 6. t. 22. Calpurnius Ecloga 1. v. 69.

Iam nec ADVMBRATI faciem mercatus honoris

Nec vacuos tacitus fides & inane Tribunal Accipiet Consul.

Vbi *facies*, pro nuda imagine, vt vocat Claudia- nus. Et *vacui* faeces, id est cæci, atque nullius potestatis, vt *vacuus* labor Sedulio lib. 3. *claudere per noctem vacuo potuere labore*. Observatio- nes *vacuæ*, Apuleio lib. 9. *Metam. confitis ob- servationibus vacuis fallent omnes homines*, vti doctissimus Barthius ad loc. cit. Calpurn. observa- uit. Oportet enim viribus vacuari; quæ in dispendium publicum *adumbratione* extorta sint, l. 8. de suariis. lib. 14. t. 4.

ADVOCATIO, pro *aduocatis*, l. 3. de exhib. reis. lib. 9. t. 2. *Aduocatio* fisci pro *aduocato*. Hanc- que vocem illius loco substituit Tribon. l. 41. de appellationib. lib. 11. t. 30. Qui postea quam ad Iu- dicem venerit, adhibita *aduocatione* ius debet experiri, l. 3. de exhib. reis. lib. 9. t. 2.

ÆDES, id est, templum, l. 8. 18. de Paganis. lib. 16. t. 10. *Ædes* templorum, l. 3. de Paganis. lib. 16. t. 10.

ÆDIFICARE naues, v. infra *Exadificare*.

ÆDIFICATOR. *Priuatorum ædificator*. l. 137. D. de V. O. l. 46. de operibus publ. lib. 15. t. 1.

ÆGER. Paschæ celebritas postulat, vt quoscun- que nunc *ægra expectatio* quæstionis, poenæque formido sollicitat, absoluiamus, l. 4. de indulg. cri- minum. lib. 9. t. 38. Seneca lib. 2. de benef. cap. 5. *Bonarum rerum sollicita expectatio*.

ÆNEVM. *Æneum* frumentum, l. vnic. de frumento Carthaginensi. lib. 14. t. 15. vbi disquisitum quid sit.

ÆQVALE. *Æquale* coniugium, l. 1. de collegiis, vbi

vbi dixi. Omnesque, ad *equale* Prouincialium ceterorum consortium reducuntur, *l. vnic. si per obrept. lib. 11. t. 13.* Pax atque æqualis inlationis forma, *l. 7. de diuers. rescrip.*

ÆQUABILE. Quod a nobis exemplo *equabili* ex iuris prisci est formulis introductum, *l. vnic. de vsuris rei iud. lib. 4. t. 19.*

ÆQUANIMITAS. de adquiescente æqualitati in tributis agnoscendis, *l. vnic. si per obrept. lib. 11. t. 13.*

ÆQVITAS. Æquitatis ratio, *l. 1. quemadmodum munera ciuilia. lib. 12. t. 5.* In muniendis viis iustissimum æquitatis cursum reliquit auctoritas, *l. 2. de itin. mun. lib. 15. t. 3.*

ÆQVVM. Inter fiscum meum & parentes suos *æqua lance* diuidatur, *l. vlt. de metall. lib. 10. tit. 19.* Vid. *l. 20. D. de re iudicat. l. 17. Cod. lust. de collationib.* 2.) *Æquum ἐν σταβυλῇ* *Æqua lance* & libramenti paribus. Et mox: *Æquis ac paribus* suspensio statere momenti, *l. 1. de ponderatorib. lib. 12. t. 7.* Tertull. adu. Hermog. c. 41. si *ÆQVALIS MOMENTI* in neutram partem pronus & praecepto medio, quod aiunt, agine *ÆQVILIBRATO* impetu ferebatur. *Æquatam* examen Virgil. lib. 12. v. 725.

*Iupiter ipse duas æquato examine lances
Sustinet,*

Æqua lance, quod adagio cesset, *l. 20. de re iudic.* *Æqua lance*, pariter Symmachus 1. epist. 86. & lib. 2. epist. 56. & lib. 10. epist. 53. Veteres *Æquilancium.* Gl. Isidori. *Æquilanciorum* *Æquatio*, vbi corrupte *Æquilatium.* *Æquipondium.* Vitruuius lib. 10. c. 8. Idem lib. 9. c. 3. Sacra vocem retinet; Græci enim *σῆμαλα, ἰσορροπία* vocant. V. etiam Gl. Philox. Gl. Cyrill. *ἀνίσροπος.* *Æquilibrium*, *Æquamantum* Festo, & Nonio c. 1. num. 11. & forte in *l. 52. §. 2. D. pro socio.* Lucanus lib. 4. v. 58.

*- æquatis ad iusta pondera libra
Temporibus vicere dies.*

ÆRAMEN. Nemo ludicum ex diuersis operibus aramen aut marmora, vel quamlibet speciem, quæ fuisse in vsu vel ornatu probabitur ciuitatis, eripere vel alio transferre sine iussu tuæ sublimitatis audeat, *l. 37. de operibus publ. lib. 15. t. 1.* Est autem *aramen*, ornamentum ex ære, vt sunt ænea simulacra, & statuae æneæ. Paullus Sent. III. tit. 6. §. 56. vocat *aramenta.* Vide quæ dixi not. c. add. leg. 1.

ÆRARIVS. Ærarie annonæ, quæ adæratæ in pretiis exhibentur, pretio taxantur, vide supra Adæratæ *ll. 34. 35. 36. de erog. mil. ann. lib. 7. t. 4.*

ÆREVS. Æreæ Tabulæ legum, v. *Paratitlon de Constitut. & edictis.*

ÆS. Qui castrorum expertes habentur, nec in hostem martio are incaluerunt, *l. un. qui a præbit. tiron. lib. 11. tit. 18.*

ÆSTIMATIO. Mensor, qui vel frumenta modio metiatur, vel iustis *æstimationibus* colligat, quanta habeantur in condito, *l. 1. de conditis. lib. 11. t. 14.*

ÆSTIMARE. Nonnulla opera, in quibusdam Urbibus *æstimant* extruenda, *l. 7. de operib. publ. lib. 15. t. 1.*

ÆTAS. *Ædes ætatis l. 13. D. de tutelis:* propter aduersam valetudinem, vel ætatis senium, senio concussa *l. 44. de operibus publ. lib. 15. t. 1.* vide etiam infra *Senium.* Chirographi discuti oportebit ætatem *l. vnic. si certum petat. de chir. lib. 2. t. 27.*

ÆTERNVS. Æterna lex. Æterna lege sancimus. *l. 22. de petition. lib. 10. t. 10.* Æterna Roma, vide Roma. Æterni principes. Vid. *Principes.*

ÆTERNABILIS. Æternabilis domus, id est Princi-

pis, *l. 5. de locat. fundor. iuris emphyt. lib. 10. t. 3.* Æternabilis Urbs, Roma *l. 3. de constit. donatar. lib. 11. t. 20.*

ÆVVM. *Æuum* passura simulacra, *l. 12. de Paganis. lib. 16. t. 10.*

ÆFANTICVM. *Æfantica*, defecta, vastata, fœnea ieiuna *l. 3. de censorib. lib. 13. t. vlt.* Qui fundum aliquem velut *æfanticorum* mole depressum, cupit aliquatenus releuari. *Αφάνιστον* est euanidum, quod parum fructus fert. Euanidi enim vox propria in re rustica, vt patet ex Columella lib. de arboribus c. 17. nam quæ in proceritatem extenduntur, euanide fiunt, & parum fructus ferunt. Vide Commentar. ad leg. cit. & varias ibi viro- rum doctorum de *æfantis* voce coniecturas.

ÆFFATVS. Vt si ad alium quenquam a memorato Principe dixerit habere *æffatus*, petitor detento sacre literæ cum omnibus chartis signatæ ad meam clementiam transmittantur, *l. 2. de litior. & iim. custod. lib. 7. t. 16.* Sacri *æffatus*, *l. 2. quis in gradu. lib. 7. t. 3.* Sunt *æffatus* sacri, vt omnibus patet, principis epistolæ.

ÆFFECTIONES (vt repono) *l. 11. de Episcopis. lib. 16. t. 2.* sunt, qui alios affectus, seu liberi, vide supra Adfectiones. Si quis in parentis aut filii, aut omnino *æffectionis* eius quæ nuncupatione patricidii continetur, fœta properauerit, *l. vnic. de parricidio. lib. 9. t. 15.*

ÆFFECTVS, pro liberis, propinquis, proximis, Parentibus, qui affectu præcipuo amantur. Ita vt, qui singulorum tantummodo filiorum probabuntur esse genitores, ex integro vniciis fisco *æffectibus* cedant, *l. vlt. de metallis lib. 10. t. 19.* Denique ex perfectissimis honorariis, vel affectibus eorum *l. 26. de decurion. lib. 12. tit. 1.* Capitolinus ideo in Maximinis c. 23. quos Herodianus *πρόδικας καὶ γυναικας* vocat, *æffectus* dicit. Eadem ratione custodiri ergastula præcipit *l. un. de commun. diuidund. ne æffectus*, id est, liberi, parentes fratres, sorores, diuidantur, sed vt integra apud possessorem vnumquemque seruorum agnatio permaneret. Et impigilandum, ait lex, ne per prouinciam, aliqua posthac querela super diuisis mancipiorum affectibus persueret. Quis enim ferat liberos a parentibus, a fratribus sorores, a viris coniuges segregari. Hoc sensu quoque *æffectio* occurrit, *Instit. de publ. iudic. §. 6. Affectus* apud Orosium lib. 7. cap. 8. Sidonium lib. 6. epist. 4. Saluianum de gubernat. Dei lib. 1. c. 8. Capitolinum in Gordian. c. 6. Vulcatium in Audio Cassio c. 7. Confule Sauaronem in not. ad Sidonium l. c. Calaubonum & Salmasium ad Script. Hist. Aug. l. c.

ÆFFIRMARE. Vt scripturam prolator *æffirmet*, id est probet, vide *l. vnic. si certum petat. lib. 2. t. 27.*

ÆFFLICTARI. Vt actores rei priuatæ nostræ minime necessitatibus terrentur, adque *æfflicta-* rentur iniuriis, *l. 2. de actor. procur. lib. 10. t. 4.*

ÆFFLIGERE, vide supra Adfligere.

ÆFVERIT, pro abfuerit. *l. 1. t. 2. in fin. de commeatu. lib. 7. t. 12.*

AGASONES, ministri stationariorum *l. 2. de cohortal. lib. 8. t. 4.*

AGERE, pro negotiari. Publicani quoque, vt solent agentibus supercompellere, *l. 2. de Veteranis. lib. 7. t. 20.* Ita agite, vt boni sæculi possit *æffectio.*

AGGER publicus, pro via publica. V. Indicem Vitruu. p. 6. & *l. 4. §. 5. de itin. mun. lib. 15. t. 3. l. 2.*

ne quis in Palatiis maneat lib. 7. t. 10. In remotis ab aggere (id est, ab itinere publico,) publico ciuitatibus. Gloss. Agger, strata, via publica. Seruius Aen. V. v. 273. post eum Isidorus XV. Origin. c. ult. Agger est media strata eminentia, coaggeratis lapidibus strata: vide Ammianum lib. 18. c. 8. & lib. 19. c. 8. ubi vocatur Itinerarius agger. 2.) Aggeres consecrati. Pergit audacia ad busta defunctorum & aggeres consecratos: cum & lapidem hinc mouere, terram sollicitare, & cepitem vellere, proximum sacrilegio maiores semper habuerint. Iulianus l. 5. de sepulchris viol. lib. 9. t. 17. Agger hic est, quauis terræ alteriusue rei congestio, coaceruatio. Virgil. Aen. IX. 567. & fassas aggeres complent 3.) Aggeres Nili, videtis tulum de aggeribus non corrumpend. lib. 9. tit. 32. De aggeribus iuxta Ligerim, agitur Capiular. lib. 4. c. 10.

AGITARI, agitare, pro cursu publico, l. 2. de cursu publ. lib. 8. t. 5. 2) Censui agitari dicitur, l. 5. de censu. lib. 13. t. 10. Agitare contractus, l. 4. ne sanctum baptismi lib. 16. t. 6. Conuentus agitari, l. 34. de heretic. lib. 18. t. 5. Agitare delectus. Tempore delectus agitari, l. 10. de tyronib. lib. 7. t. 13. Descriptiones agitari dicuntur l. 173. de Decur. lib. 12. t. 2. Inter se potius volumus de tempore agitare discernimen, l. 6. de honor. codic. lib. 6. t. 22. Agitare examen, l. 53. de Decurion. lib. 12. t. 1. Cuius examen tormentis iam coeperat agitari, l. ult. de abolition. lib. 9. t. 37. Ex-dorationem agitare. Ut exploratione diligenter agitata, l. 18. de Agentibus lib. 6. t. 27. Agitari iudicia l. 10. de accusat. lib. 9. t. 1. Agitare ludicras artes. Ludicras artes concedimus agitari, l. 2. de Maiuma. lib. 16. t. 6. & ercimoniam agitare Et ercimoniam agitent, l. 7. de Veteranis. lib. 7. t. 20. Munus publicum agitare. Publicum munus agitates, id est in publico munere constituti, l. 4. de iis, que administr. lib. 8. t. 15. Questionem agitare. V. Symmachum lib. 10. Ep. 40. Agitare Cognitor dictus, l. 12. de accus. lib. 9. t. 1. Tempus ætatis agitare. Securi amolectus munus omnium publicorum reliquum tempus ætatis iugiter agitabitur, l. 4. de Medicis, lib. 13. t. 3. Supplementa numeris agitare. Supplementa numeris mansuetudo nostra decreuit agitari, l. 9. de tyronib. lib. 7. t. 13. Agitare, de cursu aurigarum. Hinc agitandi munus, l. 7. de stanicis, lib. 15. tit. 7. Vetus inscriptio, HIC IN QVATVOR STABVLIS AGITAVIT. Lamprid. Commodus c. 8. voluit etiam in Circo quadrigas agitare.

AGITATORES sunt aurigæ ab agitando L. 12. de stian. lib. 15. tit. 7.

AGMINALIS. Agminales equi l. 3. 6. de cursu publ. lib. 8. t. 5. Præsidibus, ait lex illa, & Rationalibus usurpandi agminalis, seu paraueredi licentia derogetur, & mox: Si a publico itinere aliqua militari via diuertendum fuerit, ubi cunctio non erit, publicis utemini agminibus, &c. Lex 6. Ne quis agminales aut paraueredos æstimes postulandos. Ex illis duabus legibus penitus lectis, apparet eos a Prouincialibus exactos. Agminales igitur equi sunt, qui deficiente cursu publico, ex Prouincialium agminibus usurpantur. Horum mentio & l. ult. §. 21. D. de muneribus. voc. Ποσειδάων. Ποσειδάας, Græci, πομάδας βοσκομένους, ut Suidas explicat Ποσειδάων Equus gregarius seu agminalis, qui cum aliis pascitur. Oppianus Κυνηγ. lib. 1. v. 164. πομάδας αὐτ' ἐπιφω, καὶ Ποσειδάων κεί πάλω. Ita Ποσειδάας βῆς, apud Apoll. Argon. 2. Sic Ποσειδάας γυνή ἢ πολλοῖς προσοικεῖσα τροφῆς χάριν. mulier quæ cuius sui corpori facit. V. & Scholiastem Nicandri. Fati-anus ἱπποὺν Ποσειδάας quoque dixit. In d. l. ult. Tom. VI. Pars II.

D. de muner. agminales equos interpretatur Cuiacius quasi quod agmen exercitus sequerentur conueherentque impedimenta. Galli, le bagage. Græci ταγματάρχες: & ab iis diuersos, quos iidem appellant ἀγελάτες, id est, maiores equos, qui & paraueredi, seu parafredi, ut in legibus Baiuuarorum. Vid. Commentar. ad l. 13. de cursu.

AGNATIO, pro filiis, l. 1. de collegiatis. lib. 14. t. 7. l. 19. in fin. de diu. offic. lib. 8. t. 7. Agnatio seruorum, id est, liberi, parentes, fratres, sorores, coniuges, l. vn. de communi diuid. lib. 2. t. 25.

AGNOSCERE. Vide leg. 14. 17. 38. de annon. & trib. Suorum scelerum poenas agnoscent, pro subeant, l. 5. de gladiatorib. lib. 15. t. 12.

AGON Gymnicus l. 3. de stanicis lib. 15. t. 7.

AGONOTHESIA munus erat ludorum exhibendorum, l. 109. de Decur. lib. 12. t. 1. Editores ipsi agonothetæ, l. 2. de expens. ludor. Vide ibi Commentarium. Quales erant quoque Sacerdotes Prouinciarum Metropoleon: Syriarchæ, Asiarchæ, Alytarchæ: de quibus v. Parat. de Pagan. sacrif. & templ.

AGRARIENSES naves, l. vn. de Isfortis Danub. lib. 7. tit. 17. sic dictæ quod agrarias exercerent, id est, in vigiliis & specula essent. Vide Marcellin. lib. 14. c. 3. ibique Valesium, & Commentarium add. l. vn.

AGRATICVM, l. 11. de Veteranis lib. 2. t. 20. est, quod pro agro concessu penditur. Agriter, Champart, in Consuetudinibus Gallicis dicitur. Dixi ad eam legem. Consuli etiam hic meretur du Fresnoy in Glossario voc. Agrarium.

AGRESTISVITA, l. 1. de his, qui condit. propriam. lib. 12. t. 11. Si agrestis vita sit, aut etiam gentis l. vn. de off. Præf. Prætor. lib. 1. t. 5.

ALARES milites cohortales distinguuntur, l. 4. de veteranis, lib. 7. tit. 20. Alares & cohortales dum militant, propria capita excusent.

ALBARI artifices sunt, testæ facientes, & tegoria inducentes, ut Tertullianus dicit de Idolatr. c. 8. Vide l. 2. de excusat. artifice lib. 13. tit. 4. ibique Commentar. & Indicem Vitruuii.

ALBUM. Album Curia. l. 48. de Decurion. lib. 12. tit. 1. ibique not. d. Adde Præfat. ad Tom. III. huius Codicis.

ALEA. Belli alea, l. vn. de Isfort. Danub. lib. 7. tit. 17. Ad belli aleam præparatis. Lucanus lib. 6. v. 7. Placet alea fatis, alterutrum mensura caput.

ALEATOR. Velut ebrioso, aut aleatori, aut mulierculario. L. 1. de repudiis, lib. 3. tit. 16.

ALIENARE, id est, impedire, quo minus quis certo loco se sistat, l. 84. de Decurion. lib. 12. t. 1.

ALIENIGENA, alterius fundi. Actor eius fundi, in quo alienigena, vel idoneus militiæ vel ante iam traditus latuerit, l. 2. de desertor. lib. 7. t. 18. Alienigenæ detentatores, l. 14. de murileg. lib. 10. t. 20.

ALIENVS. Hunc a conlatione iubemus esse alienum, l. 4. de conlat. donat. lib. 11. t. 20.

ALIMONIA, de annona Urbis Romæ dicitur. Vestra liberorumque vestrorum alimonia exsoluat. Ita Valentinianus Iunior, l. 18. de annona lib. 11. t. 1. ad Populum V. R. vide Symmachum VI. Ep. 26. Hac eadem voce utitur Arnobius non semel. 2.) Alimonia, l. 2. de alimentis, quæ inop. par. lib. 11. t. 27. 3) Equorum ex horreis fiscalibus alimonia præberi decreuimus l. 1. de equis Curulib. lib. 15. t. 10. 4) Alimonia Annonariæ, l. 2. de Legatis lib. 12. t. 12. Militares, l. 6. de decobor. lib. 8. t. 4. Pauperum reorum cultodia P p l. vit.

ult. de custodia reor. lib. 9. t. 3. Seneca Epist. 18. alimenta carceris vocat.

ALIQUA pro aliqua. Vid. l. 1. de accusat. & inscript. not. c. lib. 9. tit. 1. Quicumque virginem rapuerit, vel fines aliquos inuaserit, vel in aliqua culpa seu crimine fuerit deprehensus. In leg. 39. de operib. publ. lib. 15. tit. 1. legitur: *Ædificia, quæ vulgi more parapetasia nuncupantur, vel si qua aliqua opera publicis mœnibus coherent. Sed ibi vt in Cod. Iust. legendum, si qua alia.*

ALIQUANTI pro aliquot. Si non omnes, possunt tamen aliquanti cognosci, l. 31. de Episcop. lib. 16. t. 2. Tertullian. lib. 3. adu. Marcionem c. 10. Aliquantis enim indignis conueniet vti. Et quoniam aliquanti aut, &c. l. 9. de Censor. lib. 13. t. ult. Comperimus aliquantos relictis muneribus Curiarum scribas, Logographos &c. l. 3. de tabul. lib. 8. t. 2. Aliquantos in Iripolitana Prouincia reos, &c. l. ult. quorum appellat. lib. 11. t. 36. Solitorum figura aliquantium fraudibus deprauata, Auctor subd. Not. Imp. c. 3.

ALIQUATENVS. Non prius eidem accipiendi potestas, aliquatenus, id est, vilo modo tribuatur, l. 2. de aquaductu. lib. 15. t. 2.

ALIQVOLIBET, id est, aliquocunque. Omnes seu Conchylioleguli seu ex aliquolibet corpore mercatores, l. 9. de iust. ali. conlat. lib. 13. t. 1.

ALII, id est, reliqui. Datanus enim V. C. Patricius, qui hanc olim gratiam fuerat consecutus, auferri sibi cum tanta instantia depoposcit, cum quanta alii poscere consueverunt, l. 1. de annon. lib. 11. t. 1. Illultrat hæc Iustinus de Scythis lib. 2. c. 2. aurum & argentum perinde aspernuntur, ac reliqui mortales appetunt: & Sidonius lib. 2. epist. 13. illa refugit celeritate, diuitias deliciasque regales, qua solent appeti.

ALLECTI susceptores, vide Paratitlon tit. de suscept.

ALLECTI qui, vide supra Adlecti.

ALLEGATIO est rescriptum. Gestæ, quibus est huiusmodi allegatio inserta, l. 37. de heretic. lib. 16. t. 5. Gestæ allegationis. Augustinus de eadem re de qua lex illa, agens lib. 2. contra lit. Petilian, cap. 92. num. 202. & c. 97. n. 209 vide & lib. 1. contra epist. Parmeniani lib. 1. sub fin. cap. 12. 2.) Allegationis officium, l. 11. de susceptorib. lib. 12. t. 6. idem est, ac allectionis officium, siue susceptionis munus, vti mutauit Tribonianus in leg. 4. Cod. Iust. de susceptorib. Allecti enim sunt susceptores tributorum fiscalium. Vid. Commentar. ad leg. 13 de susceptorib. 3.) Allegationes, de refutatoriis partium, l. 3. de relationibus, lib. 11. t. 29. vide infra Refutatoria. Allegationes partium l. 11. de appellat. lib. 11. t. 30. Interrogatione Iudicis frequentetur, nunc quid noui resideat, quod annexi allegationibus in iudiciaria contentione oporteat, l. 1. de iudiciis lib. 2. t. 18.

ALTARIA, de Christianis, l. 27. de Episcop. lib. 16. t. 2. 2.) Altaria sibi vindicabant Imperatores. Hinc illud, Rescriptum de nostris altaribus (id est, e scriniis principis) meruerit, l. ult. de locat. fundor. iuris emphyt. lib. 10. t. 3. vide Princeps. Nostris altaribus suggestio offeratur, l. ult. de relation. lib. 11. t. 29.

ALTER pro alio. Ad altera functionis officia prohibeo deuocari, l. 2. de pistorib. lib. 14. t. 3. Tertull. de cultu fam. c. 2. expingamus nos vt ALTERI (id est alii) pereant.

AMPLEXARI Etiam illis adfectionibus remotis, quibus nonnulli amplexantur, quæ Diuorum Principum consecuti fuere permisso, l. 3. de prædiis nauic. lib. 13. t. 6.

AMPLIARE. Dignitatibus ampliari, l. 12. de legatis. lib. 12. t. 12. Ampliandi voce vtitur & Arnobius lib. 1. aduersus gentes: Lenociniis ampliari. Et honoribus ampliari, l. 74 de Decurionibus, lib. 12. t. 1. 2.) Significat pensionem augere. Cum nulla ratio sit, cur in passuis saltibus rei priuata debeat ampliari. Pensio additur in Cod. Inst. n. Quæ vox forte non necessaria, v. infra v. Augmentia, l. 2 de passuis lib. 7. t. 7. confer. l. 1. de passuis. Ita ampliari pretia l. 3. §. 5. D. de iure filii.

AMPLISSIMVS. Amplissimi Iudices sunt, P. P. I. vltim. de censu. lib. 13. t. 10. Amplissimus ordo Senatorius, id est Senatorius, vide titulum de Senatorib.

AMPVTARE: Amputare licentiam, l. 16. de operibus publicis. lib. 15. t. 1. Hirenarcharum vocabula radicibus amputanda sunt, l. vnic. de hirenarchis lib. 12. t. 14. Memoratum cursum penitus amputari decernimus l. 16. de cursu lib. 8. t. 5.

AMPVTARI. Ne iusta poenitudinis humanitas amputetur, l. 56. de appellat. lib. 11. t. 30. Amputata constitutione, l. vñ. de dominio rei, quæ poscitur. l. 2. t. 5. Publicus ac noster inimicus diuersis immunitatem dederat, ingratum capitacionibus & profissionibus amputatis, id est, censu expunctis, & immunitibus redditis, l. 1. de immunitate. lib. 11. t. 12. Omnia penitus amputentur, quæ tyrannicum tempus poterat habere tristissima, l. 2. de indulg. crim. lib. 9. t. 38.

AN, pro vel, aut. Nullum graui pulsatione Tribunus, Dux ille an Comes sit, curialem principalem contingat. l. 128. de Decurion. lib. 12. tit. 1. In Cod. Iust. legitur, Dux ille aut Comes sit. Sed illud eleganter dictum: cuius exempla multa: vnum hoc multis. Mamertinus, Panegy. Iulian. c. 24. Duo an tria ferme e veteri memoria amicorum paria proferuntur. Sed hic alii legant, Duo aut tria. Alia loca vide not. b. ad leg. citat. & apud Iuretum in Synmach. lib. 9. ep. 42. Adde etiam l. 83. D. de acquir. vel omitt. her. l. 11. D. vt in poss. legat.

ANGARIAE. De angariis & parangariis est pars tit. 5. lib. 8. de cursu publico. De his vide Schefferi librum de re vehicul. Gl. Cyrilli ἀγγαρεύω, Angario. Adde Libanii Orat. περί ἀγγαρείων.

ANGUSTARE. Eiusmodi postulantur curricula, quæ intra spatium lege receptum angustari nequeunt, &c. l. 2. de dilationib. lib. 2. t. 7. Quamuis angustat fauces saxosa Carphidos, Lucanus lib. 5. v. 232. angustare aditum, l. 19 §. 5. D. locati. spatia platearum, l. 39 de operibus publ. lib. 15. t. 1.

ANGUSTIA, rerum, id est paupertas, l. vñ. de his, qui numero liberorum, lib. 12. t. 17.

ANIMA Interrena siue animarum descriptione relecta sunt, l. ult. de conlat. donat. lib. 11. tit. 20. vbi paullo ante dicitur, capitatio humana, atque animalium. Est autem animarum capitatio, quæ pro leruis, colonis, adscriptis, censitis, item animalibus, quæ omnia cum prædio ambulare solent, præstat.

ANIMALIA, l. 16. 23. 24. 64. ult. de cursu publ. lib. 8. t. 5. l. 29. in fin. de Curiosis. Animalia publica (id est, censui publico deputata) l. 2. 10. 53. 60. de cursu publ. l. 35. de operibus publicis. Animalia publici cursus l. 8. de cursu publ. 2.) Pro equis, vide l. 17. 23. 24. 64. de cursu publ. 3.) Pro mulis, vide l. 8. 53. d. t. 4.) Pro asinis, l. 38. 41. 5.) Pro bobus, vide l. 11. 53. d. t. Vrapud Græcos ἀλογα, pro equis. Gloss. Animalia, ψυχικά, ζωα ἀλογα. Hesychius, παράβλημα ἀλόγῃς. Diaconus in Heraclio pag. 129. Tom. I. Script. Rer. Murator. Romani animalia sua nocte & aduenerunt, & acceperunt. Etiam animalia, pro,

pro equis l. 9. de re milit. lib. 7. t. 1. & l. 4. de muri-
legulis.

ANIMVS. Si implacabilem animum dicant. l. 1. de
liberal. causis. lib. 4. tit. 8. Sed legendum ibi in-
ducant, vt Horatius Serm. I. Sat. 3. v. 2. Vt
nunquam inducant animum. Aut reponendum
ducant, vt est apud Poëtam, ducit opes animum-
que freno. Si qui edificandi iuxta publicas aedes
animos dederit. Quem locum ita restituo, si qui
edificandis iuxta publicas aedes animosum se de-
derit. l. 46. de operibus publ. lib. 15. t. 1. Ani-
mum intendere l. 19. de operibus publ. lib. 15.
t. 1. Ne pietatis premium apud sceleratos & flagi-
tiosos animos permaneret, l. 3. de reuoc. donat.
lib. 8 t. 13.

ANIMOSVS. Homo animosus, qui aedes suas ad
ornatum Urbis excitat, l. 7. de præd. nauicul. lib.
13 t. 6. Eodem sensu Symmachus lib. 5. epist. 59.
de præparatoriis ad munus: Multum, inquit, re-
bus omnibus additurus, quas ciuium volaplati
ANIMOSO impendio præparamus.

ANNALES, sunt acta iudicialia, quæ per annos
digeri solebant. Hinc *annalibus* nescit. Hac igitur
lege sancimus, vt appellatio litigantium intra
tempus iure præscriptum suscepra, nectatur an-
nalsibus, vt promissa relatio intra triginta dies le-
gibus definitos, ad sacra scripta destinetur, l. 65.
de appellation. lib. 11. t. 30.

ANNECTI. Interrogatione iudicis frequentetur,
num quid noui resideat, quod *annecti* allegationi-
bus in iudiciaria contentione conueniat, l. 1. de
iudiciis. lib. 2. t. 18.

ANNIVERSARIVS. Religio *anniuersaria* obse-
rationis, id est, Paschatis, l. 7. de indulg. crim.
lib. 9. t. 38. Annuersario anno transcurso, l. 11.
de susceptorib. lib. 12. t. 6. Vt indictione anniuers-
fariis vicibus emissa, &c. l. 8. de extraord. lib.
11. t. 16.

ANNOA. Annoræ templorum, l. 19. de Paganiis.
lib. 16 t. 10. vbi dixi plene. Gl. Cyrilli ἀνωότα. sa-
larium.

ANNONARIVS. Annonaria, absolute l. 1. de do-
mesticiis. Annonaria exactio, l. 12. de appellat. lib.
11. tit. 30. Annonariæ functiones l. 14. de indul-
gent. debit. lib. 11. t. 28. Annonariæ functionis
munus intra Italiam, l. 4. de indulg. debit. lib. 11. t.
28. Necesitates *annonariae*, l. 1. de conditis in publ.
horr. lib. 11. t. 14. Annonaria res, vide lib. 11. tit. 1.
de annona & tributis. Annonarii census, l. ult. de
metallis. lib. 10. t. 19. v. infra Census.

ANNONARIJ, præerant annonæ militari. Eorum
fit mentio leg. 3. de numerar. lib. 8. tit. 1. vbi dixi.
Nisi forte *annosa* militia, & longa stinendi-
rum mole vexatus, l. 16. de Agentib. lib. 6. t. 27. *Annosa*
cornix, Horatio 3. Carminum 17. *Annosum a-*
uum, Lucano, lib. 9. v. 359. *Questio*, mora *annosa*,
Augustinus post collat. cap. 25.

ANNOSITAS, Nemo se *annositate* tucatur, l. 13.
de Decurionib. lib. 12. t. 1. *Annositatis* cursus, l.
ultim. de prædiis nauicular. lib. 13. t. 4.

ANNOTATORES, l. 3. de susceptorib. lib. 12. t. 6.
erant rationibus obnoxii, d. l. 3. qui scilicet inla-
tarum specierum breues seu rationes conficiebant.
Tabularii, l. 2. eod. tit.

ANTEFERRI. Incorporationem bonorum ante-
ferri competitionis effectui decernimus, l. ult. de
incorporat. lib. 10. t. 9. Antelatæ constitutiones
precibus ad Principem misis, l. 16. de nauicul. lib.
13. t. 5.

ANTICIPARE. A nullo ordine, obtentu *anti-*
cipata per se inlationis, vterius aliquid exigan-
tur, l. 10. de indulg. debit. lib. 11. t. 28.

ANTISTITES, id est Episcopi, l. 11. ultim. de Episcop.
lib. 16. t. 2. Antistites Episcopi, l. 20. quorum ap-
pellat. lib. 11. t. 36 l. 49. de Decurion. lib. 12. t. 1. An-
tistites supernæ legis, d. l. 49. in fin. Antistes sa-
crofanctæ legis, l. 45. de Episcopis. lib. 18. t. 2. Chri-
stianæ religionis, l. ultim. de custod. reorum, lib. 9.
t. 3.

ANTIQUARIJ ad Bibliothecæ Codices compo-
nendos, vel pro verustate reparandos, scribendi
periti, l. 2. de studiis lib. V. R. lib. 14. t. 9. Antiqua-
rius, recte Glossis, ἀρχαιογροφός, καλὸς γροφός.
Isidorus Origin. VI. 14. Librarij autem iidem &
Antiquarij vocantur: sed Librarij sunt, qui & no-
ua & vetera scribunt. Antiquarij, qui tantum-
modo vetera, unde & nomen sumserunt. Hilo-
nius ad Probum Epist. 16. init. oblata per antiqua-
rios mora. Augustinus de verbis Domini Serm. 44.
Laudat antiquarij manum admirans apicum pul-
chritudinem. Hieronymus, ad Florentium. Ha-
beo alumnos, qui antiquariis arti seruiunt: adde
& Sidonium lib. 9. epist. 16. & Cassiodorus de di-
uitiis lectionib. cap. 15. & 30. vbi scite describit
antiquarios. Hinc *antiquaria ars*, Hieronymo
epist. ad Florentium.

ANTIQUO. Vt eiusdem vniuersis actibus antiqua-
tis, &c. l. 17. de panis. lib. 9. t. 40.

ANTIQUITAS. Cæterum anteriore tempore ad-
scitos, ipsa æquum est antiquitate defendi, l. 74.
de Decur. lib. 12. t. 1.

ANTRVM. Antra feralia, Ecclesiæ hereticorum,
l. 57. de heret. lib. 16. t. 5.

ANVS. Anus ridicula senectute deformis, l. 8. de
scenicis. lib. 15. t. 7.

APERIO. Sublimitas tua det Inquisitores, ape-
riat forum, indicis denunciatoresque sine invidia
delationis accipiat, l. 9. de heretic. lib. 16 t. 5. Su-
per eodem conquerendi, vocem omnibus ape-
rimus, apud Conites cunctos Prouinciarum, l. 1.
de off. Rector. Prou. lib. 1. t. 7. Quando votis
communibus felix annus aperitur, l. vnic. de obla-
tione votor. lib. 7. t. ultim. vbi dixi fule.

APERTVS. In *apertum* deducere. Et ceptam at-
tæ discussionem volumus in apertum quæsitæ ra-
tione deduci, l. 26. de susceptorib. lib. 12. t. 6.

APEX. Sublimis apex Præfecturæ, l. 7. de honor. co-
dicill. lib. 6. t. 22. Apex de Præfectura, l. ult. de ho-
nor. codic. lib. 6. t. 22. Proconsularis apicis di-
gnitas, l. 7. de Princip. agentum. lib. 6 t. 28. Sub
quoquo apice potestatis quid donauit, l. quicumque
6. de iis quæ administr. lib. 8. t. 15. 2.) Apices, de
re litteraria, & scriptura. Et in tabulas, forma-
tæ legis huius apices inscribat, l. 4. de priuile-
corum qui in sacro Palat. lib. 6. t. 35. Sacri apices,
sunt principis literæ. Diuinis impetratis apici-
bus, l. 2. de Castrens. lib. 6. t. 32. Siue elicitis spe-
cialiter apicibus adnotationis expressæ, l. 27. de pe-
titionib. lib. 10. t. 10. Lectores diuinorum apicum,
& hypodiaconi, l. 7. de Episcop. lib. 16. t. 2.

APOCHARE. Scias inhibitam esse *apochandi* li-
centiam: ita vt ne ex præsentis, aut futuro vel
præterito sub hoc titulo nummus a Pro-inc ali-
bus postuletur, l. 1. tributa in. ipsis speciebus. lib. 11.
t. 2. Commoda cogitantes Urbis æternæ, vini
speciem ita Prouincialis statutuimus conportare, vt
apochandi præsumptione damnata vina Romam
portentur, l. 2. d. t. tributa in ipsis spec. *Apocha-*
re, his duabus legibus est mutare canonem, vt
loquitur l. 30. de annona: l. 5. de canone frum. V.
R. & quasi in aliud vertere, fondere: & accipi-
endo pretium seu aurum pro speciebus, apochas
seu securitates emittere. Quod alias *Adarare* di-
citur, vide supra *Adarare*. Vide l. 8. de annona,

- quæ eidem Symmacho P. V. cui est d. l. i. inscribitur: vide & d. l. 30. de annon.
- ΑΡΟΧÆ**, l. 2. 19. 22. de annona l. 27. de susceptor. lib. 12. t. 6. Cautiones apocharum, l. 16. de susceptoribus, lib. 12. t. 6.
- ΑΠΟΣΥΝΑΓΩΓΙΣΜΟΣ**, vide *Proici*, infra, & Commentar. ad leg. 8. de Iudeis, lib. 6. tit. 8.
- ΑΠΟΣΤΟΛΙ** (*Apostres, Lettres dimissoires.*) l. 7. 20. de appellat. lib. 11. t. 30. vbi dixi.
- ΑΠΟΣΤΟΛΙ** Iudæorum, l. 14. de Iudeis. lib. 16. t. 3. vbi dixi fuisse.
- APPARATVS**. Criminis apparatus. Cum ipsis delationum libellis, cum omni scribaturarum & meditati criminis apparatu, nefandarum accusationum concrementur auctores, l. 2. ne prater crimen maiest. lib. 9. t. 6. 2.) Apparatus magici. Ne quis deinceps nocturnis temporibus, aut nefarias preces, aut magicos apparatus. (Vide Kirchmannus de funer. lib. 3. cap. 23.) aut sacrificia funesta celebrare conetur, l. 7. de maleficiis. lib. 9. t. 16.
- APPARTITIO**, pro Apparitoribus, l. 59. de appellat. lib. 11. t. 30. Apparitio ciuilis, armata, l. 31. in fin. de Episcop. lib. 16. t. 12. Apparitio Prouincialis, id est, Rectoris Prouinciæ Apparitores, l. 4. ne conlat. translatio. lib. 11. t. 22. Apparitiones pro Apparitoribus, l. 15. de proximis. lib. 6. t. 26.
- APPARITORES** & apparitio proprie Præfecti Prætorio, l. 18. 24. 25. de cohort. lib. 8. t. 4.
- APPELLATIO**. Appellationis verbum in maioribus rebus dici oportet, l. 12. de appellat. lib. 11. t. 30.
- APPELLATOR**, l. 2. 14. 15. 28. 56. 67. de appellat. lib. 11. t. 30. l. 3. ult. de repar. appell.
- APPETITVS**. Appetita innocentia, l. 41. de Episcop. lib. 16. t. 2.
- ΑΡΥΔ**. Apud Antiochiam thermæ, id est, Antiochia, l. 131. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- ΑΡΑ**. Ara salutis, ὁρμὴς ἐλέους, l. 4. 5. de his qui ad Eccles. lib. 9. t. ult.
- ARATORIA**, terres labourables. Quid in vineis, oliuis, aratoriis, pascuis, syluis, fuerit inuentum, l. 7. de bonis proscript. lib. 9. t. 42. Similiter dicit Claudianus in Cos. Theod. v. 79. quæ gleba fayeret frugibus.
- ARATORIVS**. Boues aratorii, l. 1. de pignorib. lib. 2. tit. 30.
- ARBITER**. ARBITRA. Singularis meritorum arbiter, l. 11. de proximis Comitib. dispos. lib. 6. t. 26. In tantum humani generis inimicos arbitra æquitate persequimur vt, &c. l. 10. de petitionib. lib. 10. tit. 10. Italici iuris auxilium arbitra æquitate renouamus, l. vnica. de iure Italico. lib. 14. t. 13. Quis tam inueniri iniquus arbitrer rerum potest, qui, &c. l. vltim. quemadmodum muner. ciuilia. lib. 12. t. 5. 2.) Arbitri, pro testibus. Aduocata vicinitate, omnibusque arbitris adhibitis, quorum postea fide probabitur donatam esse rem, in l. 1. de donat. lib. 3. t. 12.
- ARBITRATIO**. Artis huius peritis omne commissimus sub fidei arbitratione iudicium, l. 4. finium regundorum, lib. 2. tit. 26.
- ARBITRIUM**, de vltimo arbitrio, l. 4. de Episcopis. lib. 16. t. 2. Arbitrium conditum, id est, vltima voluntas, l. 3. de testament. lib. 4. tit. 4. extremum arbitrium ibid. Arbitrium morientis, id est testamentum, l. 107. de Decurion. lib. 12. t. 1. Arbitrium vltimum, id est, vltima voluntas, testamentum, l. 124. de Decurion. lib. 12. t. 1. 2.) Bonorum virorum arbitrium, l. 1. 2. de maternis bon. lib. 8. t. 18. Arbitrium faciendæ diuisionis, l. 2. de mat. bonis. 3.) Arbitrium hastæ. Quibus res
- huiusmodi sub hastæ solemnibus arbitrio fisco ad dixerit, l. 1. de fide & iure bastæ. lib. 10. t. 17. Domina, id est, arbitra, ideo hasta dicitur a Iuuenale Satyr. 3. v. 33.
- Et præbere caput domina venale sub basta.
- 4.) Arbitria, id est, rescripta principum, seu mandata. Nostra potissimum explorentur arbitria, l. 10. de penis, lib. 9. tit. 40. Arbitria serenitatis nostræ, l. 11. de operibus publ. lib. 15. t. 1.
- ARCA**. Prouinciæ, quæ nec transuersioni publicæ, nec arcæ aliquod conpendium deferre possent, officiorum annonas præstabant, l. 19. de erogat. milit. ann. lib. 7. t. 4. Hæc verba videntur intelligenda, de Arca Præfectoria seu sublimium Potestatum, in quam species inferebantur, non ad horrea publica, seu fiscalia, militibus erogandæ, sed ad vsus necessitatesque Præfectorum Prætorio, pertinentes. Vide de arca Præfect. Prætor. Synesium Epist. 127. Quod refertur, in conditis, vel in arca continetur l. 2. de his, quæ ex publ. conlat. lib. 12. t. 9. Arca olearia frumentaria, l. 2. de Curator. Kalend. lib. 12. t. 11. vbi dixi. Arca in l. 26. de susceptor. lib. 12. t. 6. est arca vinaria, & ad eam illius l. speciem pertinet Ep. 98. lib. 7. Symmachi. Arca vinaria, l. 3. de calcis colorib. lib. 14. t. 6. Symmachus lib. 9. ep. 121. & lib. 10. ep. 42. 47. Eadem intelligitur, l. 26. de susceptoribus. In eam referebatur pretium vini ex Campania, Tuscia, exæti. 2.) Arcæ ratio, seu aurariæ Principis ratio, l. 29. de susceptorib. lib. 12. t. 6. Arcæ ratiocinia, aurum quod ad rei priuatæ rationem pertinet, l. 30. de susceptorib. lib. 12. t. 6. Arcæ ratiocinium, ratio, arca fiscalis, l. 12. de numerar. l. 29. 30. de susceptor. Quid esset dixi in Commentar. ad has leges. Quodiamdudum, vel fisco, vel arcæ est vindicatum, de tuo magis conferre videre, quam de suo reddere. Ambrosius lib. 1. aduersus Symmachum sub init. De arcis variis, vide Comment. ad l. 14. de susceptorib. consule etiam du Fresne in Glossario voc. arca.
- ARCANA**. Sacri Consistorii arcana, l. 23. de Prætor. lib. 6. tit. 4. Qui admitti intra Consistorii arcana meruerunt, l. ult. de Honor. Codic. lib. 6. t. 22. 2.) Arcana Philosophiæ rimari, l. ult. de studiis lib. V. R. lib. 14. t. 9.
- ARCARI** sunt susceptores, quibus reditus domui Principis debiti tradebantur l. 14. 32. de susceptorib. lib. 12. t. 6. l. 11. de iure fisci. lib. 10. t. 1. dixi de iis, atque arcis, quibus præficerant, late in Commentar. ad d. leg. 14. Gloss. Arcarius ὑποδότης χρυσῶν, ὁ ἐπὶ τῆς δημοσίας τραπεζῆς. Arcarii erant, qui reditus domui Principis debitos a colonis rei priuatæ accipiebant, l. 11. de iure fisci, lib. 10. t. 1. l. 14. de susceptor. quæ leges eadem sunt. Macarius homilia 16. §. 11. in fin. pag. 253. Edit. Lips. Πρίτιι, ἔχουσι δὲ καὶ φόβον ἃ τῶν φοβούμενων τὰ ποιητὰ πνεύματα, metum vero habent, non tamen eum, qualis est, qui extimescunt malos Spiritus. Hic autem nonnulli legunt, ἔχουσι δὲ καὶ φόβον ἃ τῶν ἀρχαίων, &c. Et pag. 254. 255. ὡς οἱ ἐγκρατισμοὶ ἀρχαίς ἐπαρχότητος, ἢ Ἱησαυρὸν βασιλικὸν πάντα τὸν χρόνον ἐν μερίμῃ εἶσι, μήπως ἄρα προσκρῶσσι τὰ βασίλει, & sicut ii, quibus gerenda Præfectura aut custodiendi thesauri regi, cura commissæ est, nunquam curis vacant, ne quo pacto regem offendant: vbi pro ἀρχαίς Brissionius legit ἀρχαίς, de V. S. voc. Arcarius.
- ARCHIATRI**, v. tit. de Medicis.
- ARCHIATRIA**, l. 8. de Medicis lib. 13. t. 3.
- ARCHIEROSYNA**, in l. 112. de decurionibus lib. 12. t.

12.1.1. Est, vt ostendit inscriptio legis, Sacerdotium Ægyptiacæ Prouinciæ.

ARCHITECTI, l. 1. 2. 3. de excusat. artif. lib. 13. t. 4.

ARDINIENSIS panis sordidus, l. 5. de annonis ciuicis. lib. 14. tit. 17. vbi dixi. Tales quos Plato Comicus in Nocte longa, (Comœdiæ nomen est) κιλικίης, cilicior vocavit, & in Alexandro, ἀγροαίης, gregales; Alexis, Φαῖς, fuscus. Vide Athenæum lib. 3. cap. 15. Πλάτων δ' ὁ κωμωδοποιὸς, ἐν νυκτὶ μακρᾷ τὰς μεγάλας ἀρτας καὶ ὑπαρὰς κιλικίης ὀνομάζει. Plato vero Comicus in longa nocte magnos panes & sordidos cilicior vocat. Theocrito lyl. 24. in fin. est ἀρτος δωρικὸς, quem ita describit: ἀσφαλῆως κε φυτόσκαφον ἔνδρα κορῖσσαι, qui facile etiam fossorem satiare possit. Vide Heinsum in Lexion. Theocrit. cap. 25. ibique Glossam Apollonii. Ejusmodi erant panes cibarii apud Romanos, quibus viliores vesciebantur rustici. Cicero Tusculan. V. 34. Ptolemæo peragranti Ægyptum, comitibus non consecutis, cum cibarius in casa panis datus esset, nihil visum est illo pane iucundius. Consule Clauem Ciceron. Cl. Ernesti, voc. cibarius. Nonius cap. 2. num. 188. cibarium neutro genere dictum tradit, de pane sordido aut alio indigno. Isidorus Origin. XX. 1. cibarius est, qui ad cibum seruis datur, nec delicatus. Apuleius Metamorphos. lib. 6. pag. 110. Edit. Lugd. Batav. apud Ioan. Maire: Sed ante pedes eius residens humilis, & pane cibario contenta. Vide etiam Hieronymum Epistol. ad Paulinum. Talis panis fuit etiam cumanus, cuius meminit Lucilius lib. 25. apud Nonium cap. 5. voc. accrosium num. 97. & pag. 1500. Tom. 11. Corpor. Poëtar. Edit. Londinens. farrē aceroso, oleo decumano, pane cumano. Consule Commentarium ad leg. 5. de annon. ciuic. vbi late dixi.

ARGENTARIVS. Argentaria multa, male appellantis, l. 20. quorum appell. lib. 11. t. 36.

ARGENTARI, l. 37. de Decurion. lib. 12. t. 1. iidem cum Barbaricariis, vide infra Barbaricarii: Argentariorum fabricæ, d. l. 37.

ARGUMENTA. Manilius lib. 5. v. 414.

Quæstor scelerum veniet, vindexque reorum,
Qui commissæ suis rimabitur ARGUMENTIS
In lucemque trahet tacita latitantia fraude.

L. 2. dd. leg. Cornel. de fals. acerrima fiat indago, argumentis, testibus, scripturarum conlatione. Sunt autem argumenta, quæ citra testium depositionem, citra scripturarum collationem, citra alia veritatis vestigia, vi animi & rationis colliguntur. Quintilianus Instit. lib. 5. c. 10. Argumentum est ratio probationem præstans, qua colligitur aliud per aliud. Vide plura in Commentar. ad dist. leg. 2.) Qui vel leui argumento a iudicio Catholice religionis & tramite detecti fuerint deuiare, l. 28. de hæretic. lib. 16. t. 5. Vbi argumentum est, thema, titulus, articulus fidei, aut propositio, cuius quis arguitur. 3.) Argumentum, in examinatione & supplicio reorum. Passio S. Euphemie apud Prosperum Martinengium: Confessum conscripta sunt omnia argumenta rotarum. Vid. du Fresne in Glossar. voc. argumentum.

ARGVTVS. Ac ne alicuius fallax & arguta solertia ab huius se præcepti intentione subducatur, l. 6. de sepulchro viol. lib. 9. tit. 17. 2.) Arguto pectine. Nec eiusdem infectionis (conchylii) arguto pectine solidanda fila decurrant, l. ult. de vestib. olouer. lib. 10. t. 21. Recte Lucas de Penna translatione, hoc ex principio Æneidos septima, indicauit:

ARGVTO tenues percurrens PECTINE
telas:

Tom. VI. Pars II.

Vbi Seruius male Arguto, interpretatur, garrulo, stridulo, seruanti: vt Forte sub arguta considerat illice Daphnis. Apuleius lib. 2. Metamorph. p. 23. Edit. Lugd. B. 1623. hoc imitatus est: Et pectinis arguti dente tenui discriminetur. 3.) Argutum est celer, festinum. Simili allusione Symmachus lib. 4. epist. 52. dixit. se tres literas quas acceperat omnes ARGVTO legendi transitu percurrisse. Geminas, inquit, fratrum communium literas in cumulum extulit, tertius honor scriptorum tuorum. Itaque vt rerum bonarum difficilis est celerio, paulisper basi, &c.

ARMARI. Iubemus insurgere leges, armari iura gladio victore, l. 3. ad l. lul. de adult. lib. 9. t. 7. 2.) Armare, pro animare. Si colonum ad contumaciam retractationis armaueris, lib. 2. de censor. lib. 13. tit. ult.

ARMATVS. Armata militia, l. 12. de diu off. lib. 8. t. 7. l. 5. 6. de re militari. lib. 7. t. 1. Armata naues. Armatae naues instrumentis suis, l. vnic. de lusor. Dan. lib. 7. t. 17. Eumenius in Panegy. Constantino dicto, c. 13. Cum totus Armatis nauibus Rhenus instructus sit. Armatum Sacramentum, l. 181. de Decurionib. lib. 12. t. 1. est, sacramentum militare.

ARRIPERE. Arripere examen, l. 61. de appellat. lib. 11. t. 30.

ARS. Ars calliditatis, l. 105. de Decurion. lib. 12. t. 1. Curiales plerique ad inane vocabulum militiæ cucurrerunt, ac tanta arte rem gerunt, vt nec munis militaribus obsequantur, nec oneribus oppidaneis profint, l. 40. de Decurion. lib. 12. t. 1. Artes fraudulentæ, l. 49. de decurion. artes insidiosæ, d. l. 49. Artes magicæ, l. 3. & 5. de malefic. lib. 9. tit. 16. Qui magicis accincti artibus. &c. Multi magicis artibus ausi sunt elementa turbare. Dicuntur dist. l. 5. etiam malæ artes. Ur quisque suos conficiat malis artibus. Ammiano lib. 14. c. 1. artes nefandæ, & lib. eod. cap. 7. artes vetiæ, lib. 28. c. 1. artes prauæ, Hispanilla cuiusdam artibus prauis adfectasse coniugium, Lactantio l. 2. c. 17. artes execrabiles.

ARCTARI. Nec ad iacturam veteris domini sub iniuria properæ festinationis arctandus, l. 27. de petitionib. lib. 10. t. 10. Idem itaque est, arctari, quod cogi. Religione iuris iurandi testes arctari præcepimus, l. 3. de fide testium. lib. 11. t. ult. Ad necessitatem conlationis arctentur, l. 7. de iust. li. contat. lib. 13. t. 1. Ad redintegrationem specierum arctari, l. 9. de susceptorib. lib. 12. t. 6. Ad solutionem debiti arctari, l. 3. ad l. lul. de ambit. lib. 9. t. 26. Ad simulationem iubemus arctari, l. ult. ad l. lul. repet. lib. 9. t. 27.

ARCTVS. Arctiores metæ temporum, id est, breviores, l. 1. de reparat. appellat. lib. 11. tit. 31.

ARTICVLVS, est caput quoddam legis, seu certa positio. Secundum legem, quæ de hoc articulo emissa, l. vnic. si secundo nupserit mulier. lib. 3. t. 9. Ita l. 142. D. de V. S. non possunt omnes articuli legibus comprehendi. Et l. 1. D. de rer. diuis. Summa rerum in duos articulos deducitur. 2) Articulus idem licet, quod interlocutio, a qua appellare non licet. Vid. l. 1. 3. 23. quorum appellat. lib. 11. tit. 36.

ARVA. Præcipimus vt Veterani, quibus bona mens est, aut arua versent, (id est rus colant,) aut certe in optimis negotiis pecuniam tractent, l. 7. de Veteranis lib. 7. t. 20.

As est integra solida quantitas, seu, vniuersitas. Per æquatis territoriis nomam partem tantummodo præteriti assis, publicarum toleret functionum, l. 12. de indulg. debit. l. 11. t. 28.

Asco-

- ASCODROGITA**, vide *l. 10. ff. de haret. ibique Commentar.*
- ASIARCHA**, vide *Comment. ad leg. 1. de prad. Senat.*
- ASPECTVS**. Sane, quæ quondam sacrata, sacrificiis deceptionem hominum præstiterunt, ab vñbus lauacrorum, vel publicis affectibus (*ye. aspectibus*) separentur, ne inlecebram errantibus præstent, *l. 20. de Paganis. lib. 16. t. 10.* Ne publicos oculos nudatus incesset, atque ita confundat aspectum, *l. 13. de re militar. lib. 7. tit. 1.* Efferri cognouimus cadauera per confertam populi frequentiam: quod quidem oculos hominum infauit incesset aspectibus. Iulianus *leg. 5. de sepulchr. violat. lib. 9. tit. 17.* Et mox eadem lege, liberari conuenit populi totius aspectus. 2.) Aspectus in operibus publicis. Ita *leg. 25. de operib. publ. lib. 15. tit. 1.* Turpe est publici splendoris ornatum, priuatarum ædium adiectione corrumpi, unde, si publicis nitorebus faciem adspicius deterioris inducit, &c. Cenforinus *de die nat. cap. 8.* Signorum *σχηματισμὸς*, conspectum appellat. Quid autem sit conspectus, & quot eius genera, pauca prædicam. Arabes & hodie passim aspectus, græci inferioris æui *βλέψας* vocant.
- ASYLVM**. Ad scholam Agentum in rebus passim plurimi velut ad quoddam asyllum conuolantur, *l. 18. de Agentib. lib. 6. t. 27.*
- ASYNDETON** elegans occurrit *l. 6. ad leg. Iul. repetundar. Iubemus, hortamur.*
- ATRM**. Aut tabescentes artus atro sanguine permixta sanie defluentes, *l. 1. de emendat. propinq. lib. 9. t. 12.*
- ATROX**. Atrox audacia ferui vel liberti volentis dominum vel patronum accusari, *l. vñc. ad l. Iul. maiest. lib. 9. t. 5.* Quos atrox cupiditas in scelera compulsi sæuiores, *l. 7. de indulg. crimin. lib. 9. t. 38.*
- ATTERERE**. Vt eosdem non atterat damnoculpa temeritatis alienæ, *l. 2. vñc. vi. lib. 4. t. 22.*
- ATTINERI**. Is profecto debet iustius attineri ad illa præstanda, &c. *l. 5. vers. cui vero non vendita, de conlat. donatar. lib. 11. t. 20.*
- ATTONITVS**. Qui ex Quæstura honore, aut efficiat Magisteria, aut Comitua vtriusque ærarii nostri attonito splendore vigerunt, *l. 2. de Quæstorib. lib. 6. t. 9.* Est autem attonitus splendor, stupendus, quique attonitos reddere valet. Vide loca collecta, *not. e. ad leg. cit.*
- AVCTIO**, *l. 1. & vltim. de fide & iure bastæ. lib. 11. t. 17.* Et, vt putat Cuiacius, *l. 1. de fidei debitoribus. lib. 10. tit. 16.* Nam illa verba, nonnulli fidei refugiant functionem, ita refingit, nonnulli fidei refugiant auctionem. Sed tu vide, quæ ibi monui *not. f.*
- AVCTOR**, id est, is a quo bona aliqua promanant, *l. 107. 123. de Decurionib. lib. 12. t. 1. l. vltim. circa fin. de conlat. donat. lib. 11. t. 20. d. 19. de nauicular. lib. 13. t. 5. l. 8. de prædiis nauicul. lib. 13. t. 6. l. vñc. sine censu. lib. 11. t. 3.* Vt beneficia hæredes ab auctoribus suis impetrata percipiant. Anianus *ad l. 2. de diuers. rescript. lib. 1. t. 2.* Idem eodem sensu *ad l. 8. end. tit. Successorem auctoris sui culpa comitatur, l. 5. vñc. vi. lib. 4. t. 22.* 2.) Auctor, a quo quid proficitur. Peccata suos teneant auctores, *l. 18. de penis. lib. 9. t. 40.* 3.) Auctores libertatis, & *l. 3. Cod. Iust. de donat. quæ sub modis*, id est patroni. Cessent liberti capitalium criminum tumultu, & nefarie delationis indicis, auctores libertatis incescere, *l. 1. ne præter crimem maiest. lib. 9. t. 6.*
- AVCTORAMENTVM** dicitur de sacramento militari: Inde Militæ auctoramentum, *l. 1. de quæstionib. lib. 9. t. 35.*
- AVCTORARI** se dicebantur, qui intercedente auctoramento vel sacramento, ad ludum se sponte, pretio accepto, vendiderant. Vniuersi, qui in Vrbe Roma gladiatorum munus impendunt, prohibitum esse cognoscant, sollicitandi aucto-randos milites, &c. *l. 2. de gladiator. lib. 15. t. 12.*
- AVCTORITAS**. In muniendis viis iustissimum æquitatis cursum reliquit auctoritas iuris prudentum, *l. 2. de iur. mun. lib. 15. t. 3.* Sivero domini auctoritate, vel iussione, vrgantur, *l. 1. de sepulchris viol. lib. 9. t. 17.* 2.) Auctoritas, pro lege, *l. vñc. de Centurion. lib. 12. t. 15.* 3.) Auctoritas, pro rescripto, *l. 31. de petitionibus. lib. 10. t. 10.* 4.) Auctoritates, id est, probationes. Reliqui, qui superflui fuerint, Prouinciis sine dilatione datis auctoritatibus, restituantur, *l. 17. in fin. de Palatin. S. L. lib. 6. t. 30.* Nimirum videtur, auctoritatibus datis, hic idem esse ac, adductis a curia probationibus, quibus manifestum fieret, hominem, velut curialem repetendum esse. Sed forte rectius etiam quis per auctoritates intelligeret, mandata seu literas Iudicum. Vide Iurum *ad Symmach. lib. 3. epist. 69.* 5.) Euectionis auctoritas, *l. 2. de curiosis. lib. 6. t. 29. l. 27. de cursu. lib. 8. t. 5.* est, data licentia vsurpandi cursus publici. 6.) Auctoritas, pro edicto Iudicis. Volumus creditorem editi Iudicis edictum mereri, auctoritateque postibus debitoris affigere, *l. vñc. si certum petat. de chirogr. lib. 2. t. 27.* in veteri lapide apud Gruterum *DCXLVII. 7. EX AVCTORITATE TVRCI APRONIANI V. C. PRÆ-FECTI VRBIS.* 7.) In eos iudiciorum auctoritas exferatur, *l. 10. in fin. de numer. lib. 8. t. 1.* 8.) Auctoritates, id est, sententiæ Iurisconsultorum, *l. vñc. de integri rescript. lib. 2. t. 16.* vide quæ dixi *ad l. 8. de diuersis rescriptis. lib. 1. t. 2.*
- AVCVPARI** Nihilque illis, qui mesium tempus adsolent aucupari, Agratici nomine deferatur, *l. 11. de Veterans. lib. 7. t. 20.* Dum popularem plausum alienis spoliationibus aucupantur, *l. 1. de spectaculis. lib. 15. t. 5.*
- AVDACIA**. Audacia testis. Plerumque accidit, vt aduersarii calliditas testes subtrahat, qui veritatem audacia vel acrimonia superaret, *l. 7. quorum appellat. lib. 11. t. 36.* Vide supra *voc. acrimonia.* An, vt Audax Cratinus, Persio Satyra *l. v. 137.* cuius comœdia omnium liberrima, & conuiciis, nullo sale conditis, referta. Est Audacia hic proprie hominum, quibus a tormentis & minis nullus timor. Ita confectores, Confiteces, qui se bestiis obuiarent AVDA CES vocat, Claudianus in Manlii Theodori *COS. v. 292.*
- AVDA CES** legati ipsa viros, qui colla ferarum, Arte ligent, ceruoque premant venabula nisa, Εὐδοκίμους τῶν τῶν τοῦ λυγρῶν, nobiles audacia, dixit Iustin. Nouella *105. cap. 1.* A Græcis eadem ratione parabolæ, & parabolani dicti, vide *infra Parabolæ.* Audacia est igitur testium (& seruorum maxime) quæ PATIENTIA seu DVRTIA tormentorum, quæ quidam ita tormenta contemnunt, vt falsum dicere nullo modo adigi possint, *leg. 1. §. 23. D. de quæstionibus.* Audacia furoris, *l. 7. Cod. Iust. vñc. vi.* Optatus Mileuitanus *lib. 1. de Schism. Donatist. cap. 26. o rabida furoris audacia.* De his verbis mira comminiscitur Cuiacius *Observat. IV. 10.* Vigilius Tapfent. *lib. 1. contra Eutychen.* Illud etiam solita furoris audacia reprehendere solet. Si quis de cætero vetiti furoris audacia, &c. *l. 4. de aqueductu. lib. 15. t. 2.* 2.) Audacia, de inuafore, *l. 3. vñc. vi. lib. 4. t. 22.* 3.) Audacia,

audacia, de raptu, l. 2. 3. de raptu virginum. lib. 9. c. 24. 4.) **Audacia tyrannica**. Nullus sibi honorem audeat vindicare, quem Tyrannica concessit audacia, l. 6. de infirm. his, quæ sub tyr. lib. 15. t. 14.

AVDIENTIA. Episcopalis, l. ult. de Episcopis. lib. 16. t. 2. Severus Sulp. lib. 2. cap. 49. aliis Episcopis **AVDIENTIAM** reservare. 2.) Iudicis **audientia**, l. 2. de temporum cursu, lib. 2. t. 6. Nulli prorsus **audientia** præbeatur, qui causæ contentiam diiudit, l. 2. de Iudiciis. lib. 2. t. 18. quæ lex data ad P. V. **Audientia** Vicarii Urbis Romæ, l. 29. de appellat. lib. 11. t. 30. **Audientia** diversorum, l. 30. de appellat. lib. 11. t. 30. scil. P. V. Procos. Comitum, Vicariorum. Aut subtractos **audientia** longa tæbe consumere, l. 1. de cassid. reor. lib. 9. t. 3. quæ verba ad omnes Iudices pertinent. Sedem tuam sacra vice, **audientiam** præbere sancimus. l. 61. de appellationib. lib. 11. t. 30. quæ ad P. V. data est. Manentibus his, quæ de **audientia** discretionis superioribus sunt decreta præceptis, l. ult. quorum appellat. lib. 11. t. 36. quæ Comiti & Duci inferibitur. Si in sacra cognitionis examine **audientiam** necessitas publica vel agritudo Iudicis abnegaverit, l. 3. de repar. appell. lib. 11. t. 31. quæ lex ad P. V. data est.

AVDITIO. Provinciarum Iudices sciant, si quas coelestes perscriptiones super reddenda militaria eliquerit Provincialis apparitor, quas non anteprecella sedes tua liberauit, **auditionem** huius legis intercessione depulsam, l. 26. de cohortalibus, lib. 8. t. 4. Sub tuæ sedis **auditione**, l. 32. de nautic. lib. 13. t. 5.

AVDITORIVM. sacrum, auditorium l. 33. 40. 44. 64. 67. de appellat. lib. 11. t. 30. l. 4. 5. ult. de repar. appellat. lib. 11. t. 31. l. 2. de pacis. Cum in nostro auditorio dari minime dilationem oporteat, l. 3. quorum appellat. lib. 11. t. 36. Qui a præiudicio appellaverint, vel ab executoribus rerum antea statuarum atque alterius auditorii præpropre iudicia popoicerit, &c. l. 2. quorum appellat. lib. 11. t. 36.

AVDITVS. Nefanda (monstruosis nominibus auditorum) prodigia sectarum ab ipso etiam aboleantur **auditu**, l. 6. de hæretic. lib. 16. t. 5.

AVELERE. Nec vilius temporis **avellet** obliuio, l. 15. de Prætor. lib. 6. t. 4.

AVERTA, l. 47. 48. de cursu publ. lib. 8. t. 5. Est pera, mantica, seu sarcina veredarii, id est, eius qui veredo vititur, vehitur, vetus interpres Horatii, in lib. 1. Satyra 6. v. 106. Pera, mantica, **averta**. Σάκκος, sarcinam vocat Suidas voc. ἀέρετη. ὑπομασχάλον. Eclog. Basil. 58. tit. 17. ἡ δὲ ἀβέρτα, τέρετι τὸ ὑπομασχάλον, ὅπερ ἐπιφέρειται καὶ τῶν αὐτῶν, καλῶν δὲ ἀβέρτα, ἐκ τῶ ἀπεσφάδισα. **Averta** vero id, id est, lateralium, quod in tergo gestum: vocatur autem **averta** ex eo, quod **averta** sit. **Avertarius** equus, l. 22. de cursu publ. **Ve Parbippum** vel **AVERTARIVM** nullus impune presumat, nisi cum nostra serenitatis arbitrio aliqua necessitate cogente, Vir Inl. Mag. Off. textui euectionis addiderit. Qui pro equi ornamento laterali pectori substricto, vel antilena. lorisque, plerique omnes accepere, turpiter lapsi sunt. Vide quæ dixi d. l. 47. Gloss. Philox. Liba, ἀβέρτης, qui locus corruptus: forte **Lixa**, qui quod fascinas domini ferret, ἀβέρτης quoque dictus fuerit. Hesychius etiam ἀορτης, ἐφίσης ὑπὸ Μακεδόνων.

AVFERRE, Auferenda absolute, censu eximenda: ut & remouenda, l. 13. de inulig. debitor. lib. 11. t. 28.

AVFUGERE. Nec poenam consuetus **aufugiat** (in Codice Iust. limitem effugiat) l. ultim. finum regundorum. lib. 2. t. 26.

AVGMENTVM. Augmentum honoris seu incrementum, l. 57. de Decurion. lib. 12. t. 1. Honoris **augmentum** non ambitione, sed labore ad vnumquemque convenit devenire, l. ult. de remilit. lib. 7. t. 1. Augmentum honoris, l. 3. de Agentib. lib. 6. t. 27. Augmentum pensionum. In locis rei priuata **augmenta** (huius legis sensum vide l. 3. de locatione fundorum iuris emphyt. lib. 10. tit. 2. vt & l. 2. de pastuis & supra, v. ampliari.) pensionum non esse facienda, l. 1. de pastuis. lib. 7. t. 7. Is qui nutu nostro in schola Agentum in rebus **augmenta** perceperit, l. 9. de Agentibus. lib. 6. t. 27. Vectigalium inlibata **augmenta**, l. 48. de operibus publ. lib. 15. t. 1. 2.) **Augmenta** tributii, **Creuē**. Claudianus in IV. COS. Honorii v. 495. Impia continui cessant **AVGMENTA** tributii. Ammiano lib. 17. c. 3. Indictionale **AVGMENTVM**. & apud Calliodorum lib. IX. Var. 10. ex quo vel maxime patet, **AVGMENTVM**, proprium tributii nomen esse. Augmentum & superindictum, **Creuē**. l. ult. de conlat. fundor. patrim. lib. 11. t. 19.

AVGVSTVS. Augusta ciuitas Romana, l. 27. de operibus publ. lib. 5. t. 1. Augusta memoria Valentianus, l. 7. de proximis. lib. 6. t. 26.

AVGVSTALES id est, Praefecti Augustales, seu Aegypti, l. 4. de patrociniis lib. 11. t. 24. Vid. Notitiam Dign. hinc & Augustalianum iudicium, id est, Augustalis Praefecti iudicium, l. ult. de patrociniis vicorum. lib. 11. t. 24. Augustalianum Officium, id est, officiales Praefecti Augustalis, l. 3. de indiction. lib. 11. t. 5.

AVDITAS, de eo, qui vitra licitum **Aquam** ex aqueductu publico, vel rei priuatae deriuat; l. 2. 6. de aqueductu. lib. 15. t. 2. 2.) Competitorum **auditas** super vacanribus ac caducis. Cum forte largitatem nostram **auditas** (cupiditas, l. 29. inhiatio l. 15. libido, l. 25. inhiantium praeda, l. 27.) circuit postulantium, l. 11. de petition. lib. 10. t. 10.

AVITVS. Auita lex, l. vnic. de honor. codicill. lib. 6. tit. 22.

AVRA. Qui **aura** communis haustu & lucis aspectu diu priuati sunt, l. 22. de penis. lib. 9. t. 40.

AVRARIA **functio**, l. 11. 13. 18. 19. de lustrali conlat. lib. 13. t. 1. id est, lustralis conlatio. **Auraria** **Pensio**, id est, lustralis conlatio, l. 3. de testimoniali ex trib. & l. 36. de Episcopis. **Auraria** **Præstatio**, l. 19. de annona. lib. 11. t. 1. id est tributa, quæ in auro præstantur: vide l. 32. eod. **Auraria** principis ratio, l. 29. de susceptor. lib. 12. t. 6. id est, lustralis collationis, quæ hic **auraria** simpliciter vocatur, & apud Calliodorum II. Var. 26. **Aurariis** tamen quas tempus efflagit iuuare Rempubl. statuimus expensis, l. 13. de cohort. lib. 8. t. 4.

AVRATAE **paragauda**, l. 2. de vestib. oloueris. lib. 10. tit. 20. quo loco, de paragaudis fuisse dixi.

AVSPICATVS **dies**. Quis enim dies est bene **auspicatus** a funere? Iulianus l. 5. de sepulchris viol. lib. 9. t. 19.

AVSPICARI. Nil **auspicari** quenquam noui operis patieris, l. 16. de operib. publ. lib. 15. tit. 5. **Auspiciatur** passiuè. Post celebratam denunciationem litis exordium **auspicatur**, l. 4. de denunciatione. lib. 2. t. 4.

AVSPICIA Inter ipsa cognitionum **auspicia**, l. 6. de denunciat. lib. 2. t. 4. A primi quoque honoris **auspicis**, l. 4. de Agentib. lib. 6. t. 27. Cum vterque

- que pari eiusdem gradus niteretur *auspicio* l. 2. *quis in gradu pref. lib. 7. t. 3.* Cuius exordium testatæ apud Iudicem competentem actionis nascitur *auspicio*, l. 2. *ad l. Corn. de falso. lib. 9. t. 19.*
- AUSTERITAS.** Vt alterutram partem digna legum tenere possit *austeritas*, l. 8. *de Iurisdic. lib. 2. t. 1.* Austeritas vigoris publici, l. 3. *de calcis coctorib. lib. 14. t. 6.*
- AUSVS.** Ausugraui, adque damnabili, l. 2. *de his qui sup. relig. lib. 16. t. 4.*
- AUT.** ponitur pro *vel*, etiam. Nec cuiquam *aut* (id est, *vel*: nisi malis, *ut*, id est, *velut*. Nam quod Fornerius III. *Quot. ii. ob desiderium* reposuit: nil opus) delectationis desiderio, erudita fœminea, Musicæ artis studio, liceat habere mancipia, l. 10. *de scenicis. lib. 15. t. 7.* Qua lege haberi Psalterias Theodosius vetuit. Vide *Commentar.* & ibi alia loca Symmachi Arnobique, ex quibus clarum fit, *aut*, idem significare, quod *et*, etiam, *vel*.
- AUTHENTICVM.** Authentica pittacia, l. 11. 13. 16. *de erog. mil. ann. lib. 7. t. 4.* Vide *Commentarium ad d. l. 11.*
- AVTOPRATORVM** impetratio, l. 4. *ne conlationis transl. lib. 11. t. 22.* Est, ut quis sponte tributa inferat, sicut a compulso compelli, exigi, ut ceteri, non possit. Studium spontaneæ deuotionis eleganter vocat, l. 34. *de annona & tributis. lib. 11. t. 1.* *Αυτοπραγία* Græcis, actio spontanea. Inter Stoica dogmata apud Laërtium *lib. 7. in Zenone, pag. 511. Edit. Stephan. ἐλευθερία ἐστὶν ἐξουσία αυτοπραγίας: δαλεία, ἐξερησικαυτοπραγίας.* Libertas, potestas est per se agendi, seruitus autem priuatio arbitrii sui & voluntatis. *Αυτοπραγτος*, spontanea. Spontaneum fit, quod sine alterius interuentu vel ope fit.
- ΑΥΤΟΚΑΤΑΚΡΙΤΗΣ**, suo iudicio damnatus, l. 7. *de fals. moneta, lib. 9. tit. 21.* Si quidem ipse, se dignum condemnatione iudicauit.
- AUTVMNVS** pro autumnalis. Et autumnis fatibus decerpendis. l. 2. *de feriis. lib. 2. tit. 8.* Vbi Tribonianus male reposuit, *autumnos*, intelligunt *autumnos dies*. Sic *autumnus* frigus, Onid. *Metamorph. III. v. 729.* *Autumna tempestas.* Gellio XIX. 7.
- AVELLERE.** Atque ita omnia suo corpori, a quo sunt *auulsa*, restituit, l. 15. *de iure fisci. lib. 10. t. 1.*
- AUXILIA** (Barbarorum) in exercitu Romano. Ea a legionibus & vexillationibus, (utpote quæ ex Romanis compositæ) separantur, l. 22. *de erog. milit. ann. lib. 7. t. 4.* vide *Festum* in v. *Auxiliares*. Per cuneos & auxilia in ripa constituti, l. 7. *de tyronibus. lib. 7. t. 13.* 2.) *Auxilium* pronocationis, l. 10. 13. 14. 37. *de appell. lib. 11. t. 30.* & l. 1. *de repar. appellat.* Idem est quod suffragium, perfrigium, adminiculum, iuris remedium: vide *suis vocibus*. 3.) *Auxilium* de iure liberorum, l. 1. *de iure lib. 8. t. 17.* Martialis, lib. 2. *epig. 9.* *Solatium: παραμυθία* Dion. lib. 55. quo loco scribit, Livia, extincto filio Druso, datum ius trium liberorum, ἐπὶ παραμυθία, in solatium.
- B**
- BAFIA** loca in quibus fucabatur seu tingebatur purpura, l. 1. *de murilegulis lib. 10. t. 20.* vbi dixi. Consule etiam Briffonium de V. S.
- BAIVLI** sunt portatores. Vide Schedas Festi, *uoc. baiulus*, & du Fresne in *Glossar. voc. baiuli*. Pecuniæ baiulos hinc inde produci, l. vnic. *si certum pet. de chirogr. lib. 2. t. 27.*
- BALLUCA.** l. 3. 4. *de metallis. lib. 10. t. 3.* vbi dixi, denotat autem, arenam aurosam, seu minuta ramenta nondum excocta. *Baluca, γήδιον χρυσὸς ἀκαθάρτος.* *Gloss.* Prudentius hymno D. Laurent. II. v. 196.
- Quod terrulentum ac sordidum
Flammis necesse est decoqui.*
- Crudus pulvis** Persio, *Satyræ II. v. 66.*
- & stringere venas
Feruientis massæ crudo de puluere iussit.*
- BARBARICARI.** l. 1. *de fabricensibus. lib. 10. t. 22.* & l. 2. *de excusat. artific.* Erant qui arma, argento & auro, decorabant, d. l. 1. Barbarico scilicet opere. De quibus plura & plene ad eam l. 1. vide & *Notu. Imper. fol. 42. & 141.* & l. 1. *Cod. Iust. de præp. agent.* Hinc & *Βαρβαρικόν*, armamentarii genus, cuius fit mentio apud Theophylact. *Sinoc. lib. 5. hist. cap. 13. Tom. I. Script. Rer. Byzant.* vide Meursium in *Glossar.* & du Fresne in *Gloss. lat. voc. barbaricarii*.
- BARBARI.** Prope in ipsis aegerit cruciatibus vitam linquere sæuitia immanium Barbarorum, l. 1. in fin. *de emendat. seruorum. lib. 9. t. 12.*
- BASILICA.** Vide *Ind. Vitruu.*
- BASTAGA.** est onus transuectionis, ἀπὸ τῆς βασιλείας. Hinc Sollicitudo *bastage*, l. 11. *de cohortalib. lib. 8. tit. 4.* Hesychius: *βασταγή, βάρος.* Consule du Fresne in *Glossar. voc. bastaga*.
- BASTAGARI.** sunt, qui species fiscales animalibus transuehebant. *Βασταγίδης, baiulus, ἐχθροφόρος*, in corona pretiosa, & apud Portium. Vide Meursium & du Fresne in *Glossar.* & *Glossarium* explicationi Officiorum magn. ecclesi. additum. inter *Script. R. Byzant. l. 4. de mari. legul. lib. 10. tit. 20.* Decimum animal *bastagarii* pro reparatione præbeatur. l. 11. *eod. tit.* Ne vnquam *bastagarii* militiam vel suam desere liceat.
- BEATITVDO.** Constantinus A. dixit: Magis magisque conueteranis meis *beatitudinem* augere debeo, quam minuire, l. 2. *de Veteranis. lib. 7. t. 20.*
- BELLARE.** Qui sudore bellandi stipendiorum gradus vsque &c. l. 7. *de lustrali conlat. lib. 13. t. 1.*
- BELLVM.** Si tanta Clericorum ac Monachorum audacia est, (in retinendis reis addictis ductisque ad supplicium) ut *bellum* potius quam iudicium futurum existimetur, l. 16. *de pœnis. lib. 9. t. 40.*
- BENEFICIUM,** pro immunitate, pro rescripto aduersus ius commune. Extraordinariorum munerum *beneficia*, id est immunitates, l. 18. *de extraordin. lib. 11. t. 16.* *Beneficium* quibusdam datum plebis iniuria est, l. 9. *de lustrali conlat. lib. 13. t. 1.* Eodem sensu. Generale præceptum beneficio speciali anteferendum est, l. *plim. de constitut. Princip. & Nouella Valentini inter Theodosianas 42.* Omni amoto privilegio beneficiorum possesores sublimitas tua præcipiat vniuersos muneribus adstringi. Beneficii prerogatiua, id est, rescripti ad ius commune, lib. 2. *de iudiciis. lib. 2. t. 18.* 2.) *Beneficii* vox, de aquæ concessione ex aqueductu publico, l. 6. *de aqueduct. lib. 15. tit. 2.* vbi late ex Frontino dictum.
- BENEFICIARI.** l. 5. & 7. *de cohortalibus. lib. 8. t. 4.* οἱ ἐπὶ διακονίᾳ τῶν μαγιστρῶν τεταγμένοι. *Gloss. Basilica*, ita enim legendum non μετα-

μεταρῶν: neque ut putat aliquis *Βεταρῶν*. Conquirendis hominibus malis criminumque reis per Prouincias occupati erant, ut curiosi & stationarii. Itaque curiosi iungit eos Tertullianus, lib. de fuga in persequit. cap. 13. vide Eusebium histor. eccles. lib. 9. cap. 9. & Spartianum, Hadriano c. 2. & Veteres Inscriptiones: dixi plenè ad d. l. 5. Consule etiam Salmasium ad Spartiani loc. cit. Torrentium ad Sueton. Tiber. c. 12. Rittershusium ad Plinium lib. 10. ep. 32. 36. Du Fresne in Glossar. viroque.

BENEMERITI. Palatinis & benemeritis suis salutem Constantinus, l. 1. de priuilegiis eorum, qui in f. pal. lib. 6. t. 35. Lampridius Alexand. Seuerus cap. 16. Sive re militari tractaret, adhibebat milites veteres & senes ac benemeritos. Omnibus benemeritis Veteranis, quam volunt, patriam damus, l. 8. de Veteranis, lib. 7. tit. 20.

BENIGNVS. In eo sane larga ac benigna his licentia tribuetur, l. 16. de operib. publ. lib. 15. t. 1.

BLANDIRI. Blandiri sibi, id est, vani aliquid sibi in causa sua persuadere, Blandiri sibi auctoritate aliqua, id est, Rescripto, aut quadam lege. Ac ne sibi aliqua auctoritate blandiantur qui ea conantur euertere, &c. l. 15. de Paganis lib. 16. tit. 10. Blandiri sibi iussione. Iussio, qua sibi Iudææ legis homines blandiuntur, &c. l. 99. de Decurion. lib. 12. t. 1. Blandiri sibi honore. Nec sibi posthac eo honore blandiantur, quo se ipsi indignos indicauerunt, l. 1. ad l. Iul. reperund. lib. 9. t. 27. Ita ut nihil sibi ex his, quos adepti fuerant, honoribus blandiantur, l. 12. de infirm. his, quæ sub tyr. lib. 15. t. 14. Blandiri statuto. Ne eis nouelli statuti, quod fuerat elicitum, priuilegio, transcundi ad Sardiniam spes improba blandiatur, l. 9. de metallis. lib. 10. t. 19. Blandiri priuilegio. Submoto priuilegio militari, quo sibi Actuarii blandiuntur, l. 125. de Decurion. lib. 12. t. 1. Iudæos & Samaritanos, qui sibi Agentum in rebus priuilegio blandiuntur, omni militaria priuilegia esse censemus, l. 16. de Iudæis. lib. 16. t. 8. Blandiri sibi obiectu criminis. Nemo tamen sibi obiectu cuiuslibet criminis blandiatur, de se in questione confessus, veniam propter flagitia sperans adiuncti, l. ult. de accus. lib. 9. t. 1. Blandiri sibi consensu. Nec ullus sibi ex posteriore consensu valeat raptæ blandiri, l. 1. de raptu vel matr. fun. Etimon. lib. 9. t. 25. Ita Augustinus in Psalm. 98. Non sibi ergo blandiuntur, quia eos in quibusdam exaudivit Deus. Omitto alia.

BLANDITIÆ. Verum huius beneficii maritis & vxoribus inter se vlturpatio non patebit, quorum fallaces plerumque blanditiæ, vix etiam opposito iuris rigore, cohibentur, l. unic. de infirm. pæn. cæl. lib. 8. t. 16.

BLANDVS. Blandum ministerium delatoris, aliqui bona caduca delata denuntiantis, quæ ipse postea a Principe petat, l. 2. de petition. lib. 10. t. 10. Inde male credulas mentes ad spem secundæ indulgentiæ blandus error inuitat, l. 4. ne san. etum bapt. lib. 16. t. 6.

BLATTA. purpura. V. Gregor. Turon. lib. 2. c. 38. Blatta autem significat cruorem, seu bullam sanguinis concreti. Inter blattas excellebat, quæ Oxyblatta dicebatur, l. 1. Cod. Iust. quæ res venire. Cedrenus in Tiberio pag. 310. Edit. Venet. inter Script. Rer. Byzant. φοιδας παλινωτας βλαττας οξυς, sotas rugosas siue tabulatas, Oxyblattas. Blattium οξύ, siue acutum, purpura scilicet fulgentissima, quæ acumen & flos ipse. Lottas in posterum serica blatta ac mataxæ &c. l. 13. de murilegul. vbi de blatta latissime exposui. Ad Tom. II. Pars VI.

de Glossarium Cedreni, & du Fresne in Glossar. viroque.

ΒΟΜΟΣ ἐλέα, ara salutis, l. 4. & 5. de his, qui ad Eccles. lib. 9. t. ult. vbi dixi.

BONVS. Bona mens. Præcipimus, ut Veterani quibus bona mens est, aut arua versent, aut certe, &c. l. 7. de Veteranis. lib. 7. t. 20. Bonorum cœtus, l. 9. de heret. lib. 16. t. 5. congressus, l. 13. eod. Estimatione, si res diuidi bonorum (ἀγαθῶν ἀνδρῶν δοκιμασία. Gloss.) virorum arbitrio permittenda, l. 1. de maternis bonis. lib. 8. t. 18. & l. 2. eod.

BONVS CVLA. Vno tamen petitorio singulorum bonuscula iubemus adscribi, l. 29. de petitionibus, lib. 10. t. 10. Sidonius lib. 9. epist. 6. Reiractare, quantum de BONVS CVLIS ausis paternisque sumptuosius domestica charybdis obligarisset. Ita recula siue rescule apud Saluianum non semel. Donatum, in V. Virgili. Iuonem epist. 91. 101. in Capitularibus lib. 7. cap. 192.

BREVIS. Mora brevis Præsertim cum si voluntas continuata perstiterit, brevis (facile, proclive, & ut loquitur Theodosius l. vltim. de legitimo hered. Non ita laboriosa vel sumptuosa est testandi occasio) mora sit recentibus vetustatem innouare temporibus, l. 6. de testam. lib. 4. t. 4.

BREVIS vel breue, est tabella, in qua & nomina debitorum, & priuata quæque negotia adnotantur. Genere masculino occurrit l. 3. de fisci debitorib. Inter chartulas deportati, brevis quidam adseueratur inuenius. Titul. 25. lib. 11. de quadri-mensuris breuib. & leg. 1. eius tit. vbi consule Commentarium. Alia loca vide apud Brissonium de V. S. & du Fresne in Glossar. Latin.

BVCELLÆ MVNDÆ. Sunt panes mundi, l. 5. de annonis ciuicis. lib. 14. tit. 17. vbi dixi.

BVCCELLATVM. l. 6. de erogat. mil. ann. lib. 7. t. 4. vbi dixi fusc. Dicitur & expeditionalis annona, l. 4. 5. d. tit. Erat frumentum, ad diuturnitatem vsus excoctum, ut solet panis nauticus, du Bisuit. Ammianus lib. 17. cap. 8. Viginti dierum frumentum, ex eo quod erat in sedibus consumendum, ad vsus diuturnitatem excoctum, BVCCELLATVM, ut vulgo vocant, humeris imposuit libentium militum. Βυκελλος Constantio Porphyrog. de them. them. 6. & κρυκελλοειδές Ιωάννιον, ibidem, panis in modum circuli factus.

BVCCLÆ. l. 1. de fabricensibus. lib. 10. t. 22. Cassidibus ea lege iunguntur. Fuisse certa buccarum cassidibus, vtrunque dependentia tegmina putat Turnebus Aduersar. IX. cap. 16. Buccula, παράγυαθις Gloss. Iuuenalis, Satyra X. v. 134. fracta de casside buccula pendens. Capitolinus Maximino cap. 3. Fecit & spatias argenteas, fecit etiam aureas; fecit & galeas gemmatas, fecit & bucculas. Hinc & Buccule in mechanica apud Vitruuium, lib. 10. cap. 15. Regulæ quædam dictæ quæ in catapulis dextra & sinistra ad canalem, in quo telum, affigi solitæ, quarumque opera missile dextra ac sinistra, ne ipsa epitoxide vacillaret, continebatur. Buccula Cupidinis apud Apuleium Metamorphos. lib. 6. pag. 111. Edit. Lugd. Ioan. Maire. est bucca pusilla. Iupiter pænisa Cupidinis buccula, manueque ad os suum relata, consumauit. Consule du Fresne in Glossar. Latin. voc. buccula, qui existimat, bucculam non fuisse cassidis partem, quæ demissa buccam tegat, sed umbronem clypei, seu scuti partem eminentiorem. Buccularum structores, occurrunt in leg. ult. D. de immunitat. quos, clypeorum confectores, interpretatur laudatus Du Fresne.

BVRGARIJ. Burgus, vide titulum de burgariis 14. lib. 7.

BVSTVM pro ipso sepulcro. Pergit audacia ad busta diem functorum & aggeres consecratos &c. Iulianus l. 5. de sepulcr. violat. lib. 9. tit. 17. vide Festum voc. *bustum*. Seruius ad illud *Æn. XI. v. 850. terreno ex aggere bustum; bustum*, inquit, hoc loco sepulcrum. Huc pertinent illa Lucani lib. 4. v. 815. nullo contextus Curio busto. Quod Græci *τύμβον*, Cicero de Legib. 2. cap. 26. *bustum* vocat.

C

CABALLATIO, pro capitatione, seu capito, & pabulo animalium, seu equorum, & caballorum. His scholaribus, quibus laborum intuitu regendos numeros dederimus, de arariis annonis singulos solidos pro opinatores, Caballationis quoque rationem per administrato tempore debitam, quando militibus erogatur, sine mora præberi oportet, l. 34. de erogat. militar. ann. lib. 7. tit. 4. ubi vide quæ dixi fuisse.

CADO. Quod ex cuiusque patrimonio ceciderit (inde *caduca*). Simili forma cadere in commissum. Strabo lib. 17. *πίπτει εἰς κοίταρα*.) in casum, & legibus, & rectiori iuris ordine, fisci aduocatis agentibus, vindicetur, l. 3. de petitionib. lib. 10. t. 10.

CADVCVM. Cadura bona; de his vide l. ultim. de bonis vacantibus. lib. 10. t. 8. l. 2. de incorporatione. lib. 10. t. 9. l. 11. 12. 20. 27. 30. 31. ultim. de petitionibus. lib. 10. t. 10. Caduca bona, dammati. Ad beneficium legis Valentinianæ pertineant postumi quoque puniti patris, ut bona faciant non caduca, l. 10. de bonis proscriptorum. lib. 9. t. 42. Caduca mensa olearia, l. vnic. de mensis oleariis, lib. 14. t. 24. intelligitur, modus olei, cui Romano gratuito destinatus, qui certo casu in fiscum cadit. Ut caducus panis, caduca popularia, caduca relicta. Caduci panes, l. 1. de annonis ciuicis, lib. 14. t. 17. Caduca popularia, l. 2. de studiis lib. V. R. lib. 14. t. 9. sunt annonæ ciuicæ vacantes, l. 8. de annonis ciuicis, quæ scilicet abeunte aliquo ex vrbe, l. 7. d. tit. vel obeunte, dist. 1. 8. fisci rursum viribus vindicantur, d. l. 1. in horreorum conditis reseruantur, d. l. 7. mox petentibus aliis ex eodem ordine deferendæ, d. l. 7. Hæc popularia, vocantur in l. 3. tribut. in ipsi speciebus. lib. 11. tit. 2. comoda popularia, in leg. 3. de annon. ciuic. lib. 14. tit. 17. alimenta popularia & l. 27. dist. tit. annona popularis. Caduci titulus, l. 7. de heret. lib. 16. tit. 5.

CAEDERE metallum, l. 1. 2. de metallis. lib. 10. t. 19.

CAESARIANI, de his titulus. 7. lib. 10. ubi v. *Paraiton*. vsurpat & hoc nomen Arrianus, lib. 3. in Epictet. c. 24. Erant autem Officiales Procuratoris Cæsaris, vnde etiam iis nomen, bonaque ad Principem deuoluta, velut vacantia, occupabant. Confule du Fresne *Glossar. voc. Cæsarianus*. & Cuiacium ad leg. 7. Cod. de iur. fisci.

CALAMITAS. Deficiente calamitate membrorum, l. l. de fil. mil. appar. lib. 7. t. 22.

CALCARIENSES, l. 37. de Decurion. lib. 12. t. 1. sunt, qui obstricti erant excosioni calcis.

CALX. Qui inculpatim ad calcem terminumque militiae peruenerint, l. 20. de Palatinis S. L. lib. 6. t. 30. Si intra prædicti temporis calcem suis partibus abuisset, l. 64. de Decurionib. lib. 12. t. 1. Hinc & extra calcem. Quæ locutio iam nota.

CALCVLVVS. Quotiens fiscalis calculi satisfactio postulatur, l. 19. quorum appellat. lib. 11. t. 36. Dic.

solis, qui repetito in se *calculo* reuoluuntur l. 2. de feriis. lib. 2. t. 8.

CALLIDVS. Callida ars, de tacito fidei commissio in fraudem legis, l. 27. de Episcopis. lib. 16. t. 2. Callidæ debitorum artes, l. 32. quorum appellat. lib. 1. t. 36. Hecallido (l. 7. D. de Publiciana) consilio reppererunt, vt, &c. l. 161. de Decurion. lib. 2. t. 1. Fraus callidæ molitionis, l. 161. de Decur. lib. 12. t. 1. Callidis litigatorum obiectionibus, l. ult. de infirm. bis qua sub tyrann. lib. 15. t. 14.

CALLIDITAS. Ars calliditatis, l. 105. de Decurion. lib. 12. t. 1. Calliditas aduersarii, l. 7. quorum appellat. lib. 11. t. 36. Calliditatis auxilium, l. 9. d. t. Calliditas negotiatorum, l. 16. de lustrali conlat. lib. 13. t. 1.

CALVMNIÆ, id est, lites, actiones improbæ, calumniosa criminationes, vt Arnobius lib. 1. initio, vocat. Calumniarum faces. Ne igitur ea quæ aboleri ante censuimus, nouis calumniarum facibus inardescant, l. 2. de Curat. Kalend. lib. 12. t. 11. Fomes calumnie. Nullum fomitum calumnia patimur litis accendi, l. 29. circa fin. de petition. lib. 10. t. 10. A Palatinis procul vniuersas calumnias, siue nominationes iubemus esse summotas, l. 1. de priuil. eor. qui in s. p. lib. 6. t. 35. Subtra calumnia, l. ult. de indictionib. lib. 11. tit. 5. quibus prouinciales, non ante præmoniti, sepe ab officialibus cogebantur soluere indebita.

CALVMNIARI & reprobare materiem seu massam obryzi, l. 12. de fusciporibus. lib. 12. t. 6.

CANALIS. Neque tamen sit cuiusquam audacia, qui parangas aut parauerdos in ciuitatibus ad canalum audeat commouere, l. 15. de cursu. lib. 8. t. 5. Sufficit duos tantummodo curas gerere, & cursum publicum gubernare, vt licet in Canalicibus publicis hæc necessitas explicetur, numerus tamen amplior esse non debet, l. 2. in med. de curiosis, lib. 6. t. 29. Canalis autem est via publica, quo sentu occurrit etiam apud Apuleium lib. 6. pag. 160. & lib. 9. pag. 204. Edit. Lugd. & Canon. 21. Synodi Sardicens. pag. 651. Tom. 1. Concil. Harduini. Athanasium Apolog. 2. pag. 768. Tom. 1. Oper. Edit. Lips. Vide Commentar. ad dist. leg. 2. & 15.

CANCELLARIVS. De eo dixi ad l. 3. de assessor. lib. 1. tit. 12.

CANDIDATVS ordo, id est Senatorius, l. 22. de Prator. lib. 6. t. 4. ubi dixi add. l. t. de habitu.

CANON, l. 19. de exactionib. lib. 11. t. 7. Canon. Rubr. l. 3. t. 5. de canone frum. V. R. lib. 14. t. 15. l. 2. de conditis in publ. hurr. Urbicarius d. l. 3. Urbanus l. 27. de nauicul. Canon Frumenti: vnde Canon frumentarius d. t. Canon, pro reditu, & pensione. Si ciuitatis eius Respublica tantum in tertia parte pensionis non habeat, ex aliarum ciuitatum Reipublicæ canone præsumant, l. 15. de operib. publ. lib. 15. t. 1. Canon, pro reditu annuo ex fundis & locis cuiusque ciuitatis seu Reipublicæ, l. 33. de operibus publ. lib. 15. t. 1. Qui dempto canone possessiones cuiuslibet iuris donationis obtinent titulo, l. 5. de conlat. donatar. l. 11. t. 20. Canon, præstatio tributorum ordinaria, solemnitas, l. 30. 31. de annona. lib. 11. t. 1. l. 8. 13. de extraordin. lib. 11. t. 16. vide & titulum de canone frumentario V. R. Hinc, canonici tituli, l. 36. de annona. Canonica, absolute, l. 2. de extraord. lib. 11. t. 16. Canonica præbitiones, vel tributa, l. 4. trib. in ipsi speciebus. vide solemnitas infra. Canon ex possessionibus. Ex possessionibus Gildonis, quæ ad nostrum ærarium sunt deuolutæ, canonem omnium titulorum ex integro solemniter more imputata cautione solui præcipimus, l. 16. de bonis pro-

proscripte. l. 9. t. 42. Canon anniversarius, l. ult. de iudeis lib. 16. t. 8. Aurarius Canon, l. 13. de extraord. lib. 11. t. 16. Primus delegationis canon, l. 13. de extraordin. lib. 11. t. 16. Canon fundorum Reipublice, & iuris templorum, l. 5. de locat. fundor. iuris emphyt. lib. 10. t. 3. Canon metallicus, est quod fisco ab his, qui metalla exercent præstatur, l. 4. de metallis. lib. 10. t. 19. De cuius modo, videl. 3. 8. 10. 11. 12. eod. Canon priuata rei, l. ult. de his que ex publ. conlat. lib. 12. t. 9. Obnoxios Scythopolitanos lynifos publico canon, l. 8. de murileg. lib. 10. t. 20. Terracinenfis præstationis canon, l. 3. de calcis coctor. lib. 14. t. 6. Senatorius Canon, l. vltim. de prædiis Senatoriis. lib. 6. t. 3. Canon vestium, l. 2. de militari veste. lib. 7. t. 6. Idem est, ac Vestes Canonice, l. 1. de distrab. pignor. Vestis collatio annua, l. 3. de militari veste. Canon sacratissimæ Urbis, l. 35. de nauicular. l. 15. t. 5.

CANONICA & consuetæ, quæ extraordinariis opponuntur, l. 2. de extraord. lib. 11. t. 16. Canonici equi militares, l. 3. de eorum conlat. lib. 11. t. 17. Canonica indictionis tributum, l. 14. de proxim. Comitib. disp. lib. 6. t. 26. Quod opponitur superindictio, venalicio d. l. 14. Canonica inlatio, l. 40. de Episcop. lib. 16. t. 2. Xenia, aut munuscula, quæ canonica ex more fecerunt, l. vn. ne damna prouincial. lib. 11. t. 11. Solemnes & canonicæ pensitationes, l. 2. de conuiss. aduoc. lib. 8. t. 10. Canonica species, veluti vestes atque equi, l. 14. de nauicul. lib. 13. t. 5. Canonici tituli, & superindicti opponuntur, l. 36. de annon. lib. 11. t. 1. Vestes Canonice & equi, l. 1. de distrab. pignor. quæ trib. causa. lib. 11. t. 9. Vox hæc a Græcis postea quoque usurpata: apud quos *κανονικός* tributum ordinarium, & *κανονικάριος*, huius exactores.

CANTABRARI, l. 2. de collegiatis. l. 14. t. 7. vbi dixi plene. Sunt, qui in solemnibus Gentilium, & per Africam nominatim cantabra seu vexilla per Urbem tulere: (vt Nemescii signiferi, qui signa Deorum,) *Banners, ou porteurs de banniere aux processions.*

CANTATVM. Hoc toto iure *cantatum* est, vt scripturam prolator affirmet, l. vn. si certum petat. de chirograph. lib. 2. tit. 27. Vide & l. ult. de pignoribus. Sua sunt l. Ctes *ἀσματα*, carmina, id est, regulæ, axiomata. Sic vñ fori receptas sententias, Carmina seu Cantilenas fori dicere possis: vide & infra *Decantare*.

CAPACITATIS priuilegium & modus. Et donatio maritalis ante tempus criminis ac reatus, conlata in uxorem, obseruanda est: tanquam si maritos eis natura, non poena subdlexerit, *capacitatis* priuilegio videlicet & modo inspecto (id est, quantum vxor per leges decimarias capere ex bonis mariti possit.) Et mox, in quantum capere potuit. *Capacitas* eodem sensu apud Gaium lib. 12. ad l. lul. & Papiam in l. 55. D. de legat. 2. vnde & solidi *capacitas*, apud Vlpianum fragm. tit. 16. §. 1. vide quæ dixi plenius ad c. 12. l. lul. de maritandis ordinibus. Vt consideretur quid capere potuerit, l. 1. de bonis proscriptor. lib. 9. t. 42.

CAPERE, de acquisitione ex liberalitate vel testamento alicuius, l. 20. in fin. de Episcop. lib. 16. t. 2. Capiendi vbertas, de pretio maiore tyronis venditi, l. 9. de tyronib. lib. 7. t. 13. id est, accipiendi pretii maioris spes.

CAPESSERE. Sitque omnibus æqua conditio *capeffendi*, (id est acquirendi, capiendi ex bonis) quod quisque mercatur, l. vn. de infirm. pæn. cel. lib. 8. t. 6.

CAPITALITER. Si quis post hæc fuerit in hac ma-

chinatione deprehensus, *capitaliter*, (id est, capitale, rem,) se fecisse cognoscit, l. 6. de falsa moneta. lib. 9. t. 21.

CAPIO pignorum, l. 7. de exactionibus. lib. 11. t. 7. vide tit. de distrabend. pignoribus qua tributorum causa. lib. 11. t. 6.

CAPITA, pro animalibus & veredis nominatim, l. 6. de curiosis. lib. 6. t. 29.

CAPITATIO. Describitione facta pro *capitatione* aut iugatione, l. 1. ne quid publ. lat. lib. 8. t. 11. Plebeia *capitatio*, l. 36. de Decurion. lib. 12. t. 1. *Capitatio*, l. 2. de excoct. vel transl. ann. lib. 7. t. 5. *Capitatio*, l. 2. 4. vlt. de censib. lib. 13. t. 10. Plebeia *capitatio*, d. l. 4. Hac vocatur, *exactio plebis*, l. 6. d. t. de censib. Est autem *capitatio*, census impositus per capita, seu iuga. Hinc & *præstatio* vel *capitatio*, l. vltim. de cens. Dividiturque in *capitationem humanam*, & *animalium*, siue animarum. Vide *Commentar. ad leg. 6. de conlat. donatur.* vbi late dixi.

CAPITVLA legum, l. 4. de falsa mon. lib. 9. t. 21.

CAPITVLARII, l. 3. de priuileg. eorum qui in f. pal. lib. 6. t. 35. Ne exactorum vel turmariorum, quos *capitularios* vocant, curam subeant, vel obsequium temoniariorum, vel prototypiæ. Symmachus lib. 9. epist. 10. *Postulant Capitularii taxationem tyronis.* Vide *Commentar. ad dist. leg. 3.*

CAPITVLARIA, id est, *capitularia functio*. Omnium vilium munerum, ac totius *capitularia*, siue (vt rem quam volumus intelligi communi denunciatione signemus) temonariae functionis fieri iubemus exortes, l. 14. de extraordin. lib. 11. t. 16. Est autem *capitularia functio*, onus tyronum seu capitum exigendorum.

CAPITVLI onus seu necessitas, l. 15. de extraordin. Et leg. 18. eod. tit. Temonis, siue *capituli onera* non sentiet. *Capitulum* autem idem quod *capitatio*.

CAPITA. Pro iugorum numero vel *capitum*, quæ possidere noscatur, adstringi cogantur, l. 5. de iun. mun. lib. 15. t. 3. *Capita* sunt iuga. 2.) *Capite* censu, l. 26. de Episcopis. lib. 16. t. 1.

CAPITVM, l. 7. (vbi vide quæ dixi) l. 13. 17. de erogat. mil. ann. lib. 7. t. 4. l. 1. de domesticis & prætor. l. 10. de numerar. lib. 8. t. 1. Idem est quod *Capitatio*, l. 8. 16. de erogat. mil. ann. Erat nempe foenum & palea, seu pabulum animalis, dixi fusc ad d. l. 7. Ammianus lib. 22. c. 4. *Pabula iumentorum*, quæ vulgo dicuntur *capita*. Hesy-chius, *καπήτων, παρὰβλημα ἀλόγων.* pabulum iumentorum.

CAPTATI, pro, postquam *captauerunt*, vel, *captantes*, vel, *captauerunt*, vel, qui *captant*. Quod nonnulli, *captati* aliquorum in momentarias necessitates, sub hac conditione fundos opimos conparent, &c. l. 1. sine censu, vel reliquis. lib. 11. t. 3. apud Valerium M. lib. 9. cap. 5. legi Lipsius spreto *mortali habitu diuinum captatus est*, ductu veteris Codicis: vbi legitur, *caput latus est*. Ita ex aliis Codicibus idem cap. 8. reponit, *exiguo momento maxima rei casus fluctuatus est*. Huic simile apud Tertull. & Sallustium, *homo ventus, & aduentus*, id est, qui venit, aduenit: in XII. Sol occasus. Ita apud Lucretium lib. 4. v. 1249.

- - penetratum

Ægre admiscetur muliebri semine semen.

Et tamen Tribonianus, quia hoc obscurius erat, reposuit, *captantes*. Consule Salsasium in *Solum pag. 39.* Edit. Traiecti. qui hanc loquendi formam, multis confirmat locis.

CAPTIO. Eiusmodi captio minime admittatur, l. 74. de Decurion. lib. 12. t. 1. Sic enim fiet, vt
Rr 2 testan-

- testantium successiones sine aliqua *captione*, (id est *fraude*;) seruentur, *l. 1. de testamentis. lib. 4. t. 4.* vbi dixi. Quoniam inter alias *captiones* (Captio, quæ alias *fraus*, *damnum*, *ζημία*) præcipue commissoria legis crescit asperitas, *l. vnic. de commissoria rescindenda. lib. 3. t. 2.* Quam poenam illi etiam sustinebunt, qui *captione* (forte, captiose) supplicatione delata, speciale rescriptum in fraudem sanctionis extorserint, *l. 33. in fin. de Decurion. lib. 12. t.*
- CAPTIOSVS.** In iudicio *captiose* præscriptionis vincula, *l. 1. de Episcop. iudicio. lib. 16. t. 12.* Captiosum aliquid, *l. ult. tributa in ipsis speciebus. lib. 11. t. 2.*
- CAPTVS, conditio.** Pro *capto* virium & mediocritate censuum, *l. 8. in fin. de cohort. lib. 8. t. 4.*
- CAPVT.** Atque ideo calumniosissimum *caput* & personam iudicio inritæ delationis infamem deportatio sequatur, *l. 2. de calumniator. lib. 9. t. 39.* Suum *caput*, patris ac maris & vxoris, si tamen eos superstites habeant, omnes excusent, si censibus inditi habeantur, *l. 4. de Veteranis. lib. 7. t. 20.* vide eadem *l. alia* adhuc exempla. Si oblati iunior fuerit, qui censibus tenetur insertus, ex eo tempore, quo militia sacramenta suscepit, proprii census *caput* excuset, ac si quinquennii tempus fida obsequii deuotione compleuerit, vxoriam quoque *capitationem* merito laborum præstet innumem, *l. 8. de tyronib. lib. 7. t. 13.* Vniuersi qui militaria sacramenta suscepserint, eo anno quo fuerint numeris adgregati, si tamen in suscepto labore permanserint, innumes propriis *capitibus* mox futuri sint: completis vero quinque annorum stipendiis, qui Comitatenfibus numeris fuerit lociatus, patris quoque & matris, nec non & vxoris suæ *capitationem* meritis suffragantibus excusabit. Hi vero, qui in ripa per cuneos auxiliaque fuerint constituti, cum proprio *capite* vxorem suam tantum post quinque annos, vt dictum est, præstet immunes, si tamen eos censibus constiterit attineri, *l. 7. de tyronib. lib. 7. t. 13.*
- CARCERALIS.** Claustra *carceralia*, *l. 23. de panis. lib. 9. t. 40.* Custodia *carceralis*, *l. ultim. de custod. reorum. lib. 9. t. 3.*
- CARITAS.** Soluta matrimonii *caritate*, *l. 3. de sponsalibus. lib. 3. t. 5.*
- CARMINA** dira, castis precibus opponuntur, quæ scilicet adhibebantur sacrificiis Consultoriis, *l. 7. de Paganis. lib. 16. t. 10.* Inde nostrum *Charmes*. Dicantur suffragia, *l. 3. de maleficiis.* Contamina, *l. 6. d. t. de malef. pro quo in iust. repositum* **CARMINA.** *Nefaria preces*, magici apparatus, *l. 7. d. t.* Fremor, stridor, murmur, de quo alibi.
- CARPTIM.** Quod quidem non solum in generali iubemus bonorum petitione seruari, verum etiam *fi carptim*, vel vacantia rura poscentur, aliqua etiam huiusmodi, quæ viritum solent obtentu liberalitatis inuadi, *l. 12. de petitionibus. lib. 10. t. 10.* Delatores, ab ipsis qui bona nobis delata; vel *carptim* suscipiunt, fundos vel vacantia rura, &c. *l. 13. de petitionibus. lib. 10. t. 10.* Carptim minutatim, a Carpere, minuire, Virgil. *Georg. III. v. 215.* *Carpit enim vires paulatim, vritque videndo Femina.*
- CARVCA,** *l. vnic. de honor. vehicul. lib. 24. t. 21.* vbi dixi plene.
- CASARI.** Quotue mancipia in prædiis occupatis vel Urbana vel Rustica vel quarum artium generibus inbuta teneantur: quot sint *Casarii* (in Cod. Iust. male *censuarii*) vel *Coloni*, *l. 7. de bonis proscriptor. lib. 9. t. 42.* Casati in Capitularibus, *lib. 1. c. 68. lib. 3. c. 74. lib. 4. c. 75. lib. 5. c. 136.*
- Qui scilicet intra casam seruiunt. Casatorum Ecclesiæ mentio apud Iuonem *ep. 29.* & in vetusto lapide, dixi plura ad *d. l. 7.*
- CASSVS.** Inanes vmbras & *castus* imagines dignitatum Codicillis honorariis lectantes, *l. 74. de Decur. lib. 12. t. 1.* Non sint *casta* iudicia, *l. 4. de Episcopis. lib. 16. t. 2.* Si quis priuatorum eiusmodi rescriptione nitatur, *casta* eadem sit, *l. 3. de immunitate. lib. 11. t. 12.* *Cassi* honoris argumentum, *l. 57. de Decurionibus. lib. 12. t. 1.*
- CASSARE.** Nam cum in priuatis causis, quæ contra leges fuerint elicitæ, *castantur*, &c. *l. 30. de annonæ. lib. 11. t. 1.* Si quæ quolibet genere fuerint elicitæ vel emendicæ, *castentur*, *l. 8. de Suariis. lib. 14. t. 4.* Pacta per vim & metum apud omnes satis constat *castata*, viribus reseruenda, *l. 4. de pactis. lib. 2. t. 9.* Superiore lege *castata*, *l. 6. de contrahend. empt. lib. 3. t. 1.* *Castatis*, quæ hoc modo impetrata sunt, *l. 3. ad l. Iul. de ambitu. lib. 9. t. 26.* *Castatis*, quæ pragmaticis vel adnotatione manus nostræ potuerint impetrari, *l. 52. de heretic. lib. 16. t. 5.*
- CASSIDES & bucculæ,** *l. 1. de fabricensibus. lib. 10. tit. 22.*
- CASTELLA,** *l. 2. de territ. limit. lib. 7. t. 15.* a quibus Castellani milites, *d. l. 2.* Vid. *Commentar. ad d. l. 2.* 2.) *Castella* aquarum, vide *tit. de aquaeductibus & Vitruuium Indicem.*
- CASTRA,** *l. 5. 10. de re militari. lib. 7. t. 1. l. 1. de com. meatu. lib. 7. t. 12.* *Castra*, *l. ult. de priuil. eorum qui in f. pal. lib. 6. t. 35. l. 5. de re militari. lib. 7. tit. 1.*
- CASTRENSES.** *Est & alia militia regiarum familiarum: Nam & CASTRENSES* appellantur, munifici & ipsi solemnium *Cæsareanorum.* *Tertullian de Corona, c. 12.*
- CASTRENSIANI,** qui sub dispositione Castrensis S. P. sunt; de quibus est *tit. 32. lib. 6.*
- CASTRENSIA** munia, id est, in Palatio obita, *l. 2. de tractoriis. lib. 8. t. 5.*
- CASTRICIANI.** Sed ne (de) ipsis quidem Pseudocomitatenfibus legionibus, seu de Riparenfibus *Castricianis* ceterisque cuiquam eorum transferendi militem copiam adtributam, *l. ultim. de re militari. lib. 7. t. 1.* Aurelianus in *epist. ad Vlpium* Ciuium apud Vopiscum *Aurel. c. 38.* *Hi, compressi sunt, septem millibus Hiberorum Ripariensium, & Castrianorum & Dacisiorum interemptis.* In Tribon. Cod. Iust. est *Castrenfianis.* Itaque *Castriani* sunt, qui in castris erant: Riparienses, qui prætendebant ad ripas fluminum. Atque *Castriciani & Castriani* sunt iidem.
- CASTVS.** Vt seruetur honestas, & verecundia castis moribus perseveret, *l. 2. de Maiuma. lib. 15. t. 6.* *Castæ preces.* Cum nos iusta institutione moneamus, *castis* Deum precibus excolendum, non diris carminibus profanandum, *l. 7. de Paganis. lib. 16. t. 10.* *Castæ preces*, id est, mortem alterius non spectantes, quæ & ideo *diris carminibus* opponuntur, quæ ab incertorum consultoribus adhibita, de alterius fine quærentibus. Huiusmodi enim impia non tantum vota, sed & sacrificia, neque vlla res frequentior: & de his astrologi, haruspicesque consulti. Iuuenalis *Satyra III. v. 42.*
- - motus
Astrorum ignoro. funus promittere patris
Nec volo nec possum.
- Et *Satyra VI. v. 565.*
Consultis iſterica lento de funere matris
Ante tamen de te Tanaquil tua: quando sororem
Efferat, & patruos, vid. infra *spes. Castius* propositum;
Nec

Nec se sub simulatione fallaciæ eorum scilicet nominum (quibus plerique vt cognouimus, probatæ fidei propositi *castioris* dici ac signari volunt) maligna fraude defendant: cum præsertim nonnulli ex his Encratitas, Apotactitas, &c. l. 7. de *hæretic. lib. 16. t. 5. Casta sacerdotia*. Vt veræ ac Nicanæ fidei sacerdotia *casta* permaneant, l. 3. de *fide Cathol. lib. 16. t. 1. Gerulus castissimus*. Hæc sine pretio nuntuari excipique sancimus: gerulum iubemus esse *castissimum*, Indices nummarios esse prohibemus, l. 4. ne quid publ. latit. lib. 8. t. 11. Auctor subditus Notit. Imp. c. 4. Si *Præuincias CASTI & integritatis cupidimoderentur*. Vide *Commentar. ad cit. leg. 4.*

CASTITAS. Castitatis affectio, de clericatus voto & professione, l. 44. de *Episcopis. lib. 16. t. 2.* Castitatis tempus, de *Palchali, l. 8. de indulg. crim. lib. 9. t. 38.* Idem tempus, appellatur, auspiciū cærimoniarum, l. 4. de *question. lib. 9. t. 35.* Castitas, sordibus & auaritiæ opponitur. Vitruuius c. 1. nullum opus sine fide & castitate fieri potest. Ante enim inceserat auaritiā. Eodem modo, in oratione pro *L. Manilia*, vsurpatur.

CASVS pro morte. l. 6. de *legit. hæred. lib. 6. t. 1.* & ita quoque Tribon. substituit in l. 10. *Cod. Inst. de suis*. Quod ex cuiuscunque patrimonio ceciderit in casum, l. 3. de *petitionibus. lib. 10. t. 10.* Symmachus, lib. 10. relat. ad *Valent.* Quod nomen accipiet ablatio facultatum, quas nulla lex, nullus *CASVS* fecit caducas?

CATABOLENSES, Rubr. & l. 9. 10. de *pistorib. & catabol. lib. 14. t. 6.* sunt, qui delatam ad Vrhem Romanam annonam ciuicam & ligna ad horrea veterinis comportabant. Ideo pistoribus iunguntur, d. t. Alioquin generaliter *Catabolenses* sunt, omnes, qui vehenda veterinis onera conducebant, *Charitiers, ἀπό τῆ καταβολῆς*, quod est comporta- re. Meminit eorum quoque *Cassiodorus III. Variar. 10. IV. 47. in fin.* dixi plane ad d. l. 9. *Κατάβολος* etiam est nauale, emporium, quo comportantur & exonerantur mercēs. *Suidas: ἐπὶ νηὶ, παραθαλάσσιον χωρίον, ἢ προσωρη- τήριον, ὃ λεγόμενος κατάβολος; castellum maritimum, aut portus, qui & dicitur κατάβολος.* & statim *δύνασαι δ' ἐπὶ παντὸς ἐμπορίας καὶ παραθαλάσσις χρεῖσασθαι τῷ ὀνόματι τῷ τῷ, ὃν νῦν οἱ πολλοὶ κατάβολον καλεῖσι.* potest vero pro quolibet emporio vel oppido maritimo accipi nomen hoc, quod nunc multi *κατάβολον* vocant.

CATHOLICVS, Catholica, Communio, l. 46. de *hæretic. lib. 16. t. 5.* Concilium Catholicum, l. 4. de *Episcopis. Catholica Disciplina, l. 9. de hæreticis. Ecclesiæ Catholica, l. 3. de fide Catholica, lib. 16. t. 1. l. 6. 47. 54. de hæreticis: l. 31. de Episcopis: l. 1. de annona. Fides Catholica ut de fide *Cathol. lib. 16. t. 1. Catholica Lex, l. 1. de hæreticis. Catholica Obseruantia, l. 54. de hæreticis. Catholica Obseruatio, l. 5. d. t. Catholica Religio, l. 28. de hæret. Catholica Sanctitas, l. 4. 11. de hæret. Catholica Secta, l. 5. de Episcopis. lib. 16. t. 2. l. 42. 44. vltim. de hæreticis. Catholica Veneratio, l. 38. de hæret. Christianorum Catholicorum nomen, l. 2. de fide *Cathol. lib. 16. t. 2.* Ita & *D. Augustinus 9. Confess. 1. Catholicum Christianum*, dicit.**

CAUDICARI, l. 2. de *pistoribus. lib. 14. t. 3. & l. 1. de canone frum. V. R. l. 9. de furiis.* Erant, qui caudicibus, seu caudicariis nauibus annonam *P. R.* a Portu Vrhis Romæ per Tiberim subuehebant. Vide & *Senecam de breuitate v. c. 13.* Dixi plenè ad dictas leges. Romæ amnicos nauicularios Aurelianum constituisse *Vopiscus* refert.

CAVEA ferarum l. 2. de *venat. ferarum, lib. 15. t. 11.*
Tom. VI. Pars II.

male *Briffonius d. V. S. pro cauea theatri* accipit. *Cauea* est quod vocamus, *cage*. *Caueæ* hæc portatiles, aliæ *caueæ* theatrales: quibus feræ dum emitterentur, includebantur: vnde *ὀπὲρ γαυα* *Herodiano in Commodo lib. 1. c. 15.* ferreis aut ligneis portis obstructa: *Clabros caueæ*, vocat *Horatius sub fin. art. poet.*

CAVSARI. Neque enim de inmaturo præiudicio, temporis possunt breuitate *causari*, l. 16. de *Decurionibus. lib. 12. t. 1.* *Causari*, est causam prætere- dere, excipere, conqueri. *Causari Testamenta parentum. Liberis parentum iudicia inofficiosa causantibus, l. 5. de inoff. testam. lib. 2. t. 19.* Quod si se forsitan *causetur* absentem, l. vnic. si certum petat. de *chirogr. lib. 2. t. 27.* Vt vires sibi met *causetur* locorum incognitas, l. 4. de *contrab. empt. lib. 3. t. 1.* Nihil sibi numeratum *causetur*, l. vnic. si cert. petat. de *chirogr. lib. 2. t. 27.*

CAUSA. Ut si causam non tenuerit, cautum legibus supplicium delator excipiat. l. 12. de *petition. lib. 10. tit. 10.*

CAVSARIÆ vel honestæ missiones, l. 9. de *desertor. lib. 7. t. 8.* vbi dixi.

CAVSATIO. Si quando *causatio* (causari tempesta- tem, vel vim fluminis, l. 2. §. 3. *D. si quis cau- tionib.*) est, de impetu procellarum, &c. l. 9. de *naufragiis. lib. 13. t. 9.* Ne qua *causatio* vectiga- lium nomine relinquatur, &c. l. 24. de *nauicul. lib. 13. t. 5.* Pia *causatio* *Symmacho 2. epist. 36. de vxoris vtero causatio epist. 22. de fruge causatio lib. 5. epist. 48.* Nulla debet esse *causatio*, quin solidi ex quocunque titulo congregati, in massam obryzæ soliditatemque redintegretur, l. 12. de *susceptoribus. lib. 12. t. 6.* Vniuersis *causationibus* pulsus, l. 2. de *sponsalibus. lib. 5. t. 5.*

CAVSIDICINA. l. vlt. de *cohortat. lib. 8. tit. 4. Cau- sidicinam* profiteri, l. 188. de *Decurionibus. lib. 12. t. 1.*

CAVSIDICVS, id est, aduocatus, l. 2. de *postulando. lib. 2. t. 10.*

CAVTVS. Quem penitus liberum inquisitio tam *cauta* deprehenderit, l. 1. quid prob. deb. ad quam- cunque mil. lib. 7. t. 2. v. illam leg. Studio *cauta* celeritatis nouerint explicandam, l. 21. de *operibus publ. lib. 15. t. 1.* *Priscarum legum cautio, l. 1. de priuileg. corp. V. R. lib. 14. t. 2.*

CAVTIO, pro chirographo, quod protritum, vido l. vnic. si cert. petat. de *chirogr. lib. 2. t. 27.*

CAVTIONES. Cum neque testibus credita pecu- nia probaretur, neque *cautionibus* quæ (breui) in- ferta sunt doceantur, l. 3. de *fisci debitor lib. 10. t. 16.* *Cautiones*, id est, *Apocheæ*, l. 2. de *annona. lib. 11. t. 1.* *Cautiones* *Apocharum, l. 16. de susce- ptoribus. lib. 12. t. 6.* *Cautiones, l. 2. de annona. lib. 11. t. 1.* sunt securitates *Apocheæ*.

CAVTIVM nobilitas, de marmoribus, l. 14. de *me- tallis. lib. 10. t. 19.*

CELEBRARE *Contractus*. Vide & *infra Emptio*. *Contractus* sine vlla culpa celebratus, l. 1. de *contrab. empt. lib. 3. t. 1.* Nec inter emptorem & venditorem solemnitas in exquisitis cuniculis cele- brentur, l. 2. d. t. *Cognitio celebrata*. Donec repererit cognitio celebrata discrimen, l. 3. de *exhib. reis lib. 9. t. 2.* *Conuentualia celebrare*, id est agitare, l. 37. de *Episcopis. l. 16. t. 1.* Post celebra- tam denunciationem, l. 4. de *denunciat. lib. 2. t. 4.* *Celebrata descriptio, l. 173. de Decurionibus. lib. 12. t. 1.* *Distributionem celebrare, l. 4. de extraordi- nar. lib. 11. t. 16.* *Diuisionem celebrare, l. vnic. de his qui se defer. lib. 10. t. 11.* Cum editio muneris celebratur (celebrari certamina, l. 21. *D. de annuis leg.*) l. 1. de *Prætoribus lib. 6. t. 4.* Qui editio-

- nem celebrare censuerunt, l. 13. de Prætoribus. lib. 6. t. 4. Emptio celebrari dicitur, l. 8. de suscepi-
onibus. lib. 12. t. 6. Emptiones celebrate, l. 2. de
præd. & mancip. Curial. lib. 12. t. 3. Exactio cele-
brari dicitur, l. 15. de exactiombus. lib. 11. t. 7. Ex-
actionem celebrari. l. 5. de executor. lib. 8. t. 8. Ex
eo die, ex quo iussio nostra fuerit celebrata, l. 16.
de iure fisci. lib. 10. t. 1. Et apud Iudicem Inter-
pellatione celebrata, l. 2. de distrab. pignor. lib. 11.
t. 9. Quoniam vias, pontes, per quos Itinera
celebrantur. l. 36. de operibus publ. lib. 15. t. 1. Lu-
dis celebrandis, l. vlt. de Prætorib. lib. 6. t. 4. Per
quorum terras Murus celebratur, l. 51. de operibus
publ. lib. 15. t. 1. Nominatio magistratuum cele-
brari dicitur, l. 1. quemadmodum. mun. civil. lib. 12. t. 5.
Nominaciones celebrari dicuntur, l. 84. de Decur.
lib. 12. t. 1. Nominatio (ad Magistratum) celebra-
ri dicitur, l. 10. de appellat. lib. 11. t. 30. Celebra-
re sacrificia, l. 2. de Paganiis. lib. 16. t. 10. Celebra-
ri solatio, seu collatio tributorum dicitur, l. 13. de
annonæ. lib. 11. t. 1. & tit. ne conlatio per logogra-
phos celebretur. Celebrata est, pro celebratur,
l. 15. de Episcopis. lib. 16. t. 2.
- CELEBRITAS** Hominum. Qui in hominum
erit celebritate veritatus, l. vlt. de liberali causa lib.
4. t. 8. Paschæ celebritas, l. 4. de indulg. crim. lib.
9. t. 38. Celebritas perfidix, vel solemnitas diræ
communiois de hæreticorum conuentibus, cœ-
tibus, l. 12. de hæretic. lib. 16. t. 5. Celebritas vo-
torum, l. 8. de Paganiis. lib. 16. t. 10.
- CELERIS** redhibitio, l. 4. unde vi: Reformatio, l.
vnic. unde vi: Executio: celeri executione re-
uerti, l. vnic. de inquil. & colon. Est autem pos-
sessionis per vim vel alio modo ablatae interuer-
sæ restitutio.
- CELERITAS**. In interdictio quorum honorum,
cessat licentia prouocandi, ne quod beneficio
celeritatis inuentum est, subdatur iniuriis tardi-
tatis, l. 22. quorum appell. lib. 11. t. 36. Studio cau-
tæ celeritatis nouerint explicandum, l. 21. de operi-
bus publ. lib. 15. t. 1.
- CELLÆ**. Vide Vitruuium Indic.
- CELLARIUM & Cellarienses** species. Dixi plene
ad l. vlt. de officio Iudicum omnium. lib. 1. t. 10. l. 9.
16. de indulg. debitor. lib. 11. t. 28. Cellarium, l. 6.
de annonæ & tributis. lib. 11. t. 1. Sunt species an-
nonaræ ad Principis vsum. Seruius *En. l. v.*
707. Inter Penum & Cellarium hoc interest, quod
Cellarium est paucorum dierum: Penum vero longi
temporis. Est lapsus Beroaldus, qui Seruium
erroris arguit, quasi Cellarium nunquam pro
ipsis rebus reconditis accipitur. Annonæ &
cellaria Iudicum: de his vide quæ dixi l. vlt. de
off. Iud. omn.
- CELSIORIS** militiæ ac fastigii viris, l. 8. de Agentib.
lib. 6. t. 27. Ita Celsæ potestates. Ammianus, lib.
14. cap. 1. & 10. lib. 16. cap. 12.
- CENATICA**, l. 12. de erogat. ann. mil. lib. 7. t. 4. Ex-
actionis genus erat quoddam quod milites a pos-
sessoribus seu Provincialibus exigebant. Super-
fluatorum graue atque inusitatum quoddam no-
men Cenaticorum, ait lex citata. Nominis hæc
ratio videtur, quod quasi pro cœna exigeretur.
- CENSERE**, pro decernere, constituere, præcipe-
re, ait l. vlt. in l. iii. D. de V. S. & Festus. Hoc
sensu in legibus sequentibus accipienda vox ea,
l. 4. de Medicis. lib. 13. t. 3. l. vlt. de furis lib. 2. t.
vltim. l. vlt. de curiosis lib. 6. t. 29. l. 53. de cursu lib.
8. t. 5. l. 7. de malefic. lib. 9. t. 6. l. 9. de in-
dulg. crim. lib. 9. tit. 38. l. vlt. de incorpor.
lib. 10. tit. 9. l. 4. de patrociniis vicor. lib. 11.
tit. 24. l. 2. de indulgent. debitor. lib. 11. t. 28. l. 32.
quorum appellat. lib. 11. t. 36. l. 171. de Decurionib.
- lib. 12. t. 1. l. 176. de Decurion. lib. 12. t. 1. l. 179. de
Decurion. lib. 12. t. 1. l. 190. de Decurion. lib. 12. t. 1.
l. vnic. de auri publ. prosecut. lib. 12. t. 8. l. 36. de
operibus publ. lib. 15. t. 1. l. 7. de aqueductu. lib. 15.
t. 2. l. 4. Cod. Iust. cod. l. 20. de Episcopis. lib. 16. t.
2. l. 21. de Episcopis. lib. 16. t. 5. l. 45. de hæret. lib.
16. t. 5. l. 1. ne sanctum baptisma. lib. 16. t. 6. l. 41.
in fin. de hæret. lib. 16. t. 5. l. 3. de Apostatis. lib.
16. t. 7. l. 20. de Iudeis. lib. 16. t. 8. l. 3. ne
Christianum mancip. lib. 16. tit. 9. l. 16. de Pa-
latinis S. L. lib. 6. tit. 30. l. 14. de penis. lib.
9. tit. 40. l. 21. de penis. lib. 9. t. 40. Censeri hon-
nore. Qui Clericatus honore censentur l. 44. de
Episc. l. 16. t. 2. Passiva obseruatio est, censeri,
hoc est, exigi, & aliqua reatimari Martialis VIII.
Epigr. 6. Hi duo longæuo censentur Neflore fundi.
luuenalis Satyra VIII. initio: Longo sanguine
CENSERI. Omitto alia.
- CENSIO**. Vbiunque Manichæorum conuentus vel
turba huiusmodi reperitur, Doctoribus grani cen-
sione multatis, domus, &c. l. 3. de hæreticis. lib.
16. t. 5.
- CENSOR**, l. vltim. de censu. lib. 13. t. 10. qui alias
censitor: Vide titulum 11. lib. 13. Censor apud
Suidam τμητής, vt in Gloss. ἀπογραφεὺς καὶ
τμητής.
- CENSURA**. Aderit armata censura, quæ nefario-
rum capita ceruicesque detruncet, l. 1. de off. Re-
tor. Prou. lib. 1. 7. Reddi Urbibus debita cen-
sura præcipimus, l. 170. de Decurion. lib. 12. t. 1. Iu-
dices censura P. P. subditi dicuntur, l. 108. de De-
curion. lib. 12. t. 1. Censura tua hanc Iudicibus
licentiam amputabit, &c. l. 16. de operibus publ.
lib. 15. t. 1. quæ inscripta P. P. Legibus censuram
experiantur vitricem, l. 5. ne sanctum baptisma.
lib. 16. t. 6.
- CENSUS**. Ceteros (seruos) quos rectæ religionis
participes constitutos, in suo censu, nefanda
superstitione iam videtur esse sortita, vel deinceps,
&c. l. 4. ne Christianum mancip. lib. 16. t. 9. In suo
censu, est in bonis suis Decectu tit. 10. l. 13. Censu
ἀπογραφῇ ἐστίν, ἀποτίμησις. Gloss. Ad Cen-
sus annuarius transire, dicuntur metallarii,
qui conditione propria relicta, priuatorum
nexibus implicuntur, priuatis censibus suum no-
men indiderunt, l. vltim. de metallis. lib. 10. tit.
vlt. Criminalis vero programmatis tenor hanc
tantum ferat de iure censuram, vt inter reos ad-
notato non tam censum debeat transferre, sed
famam, l. 29. de petition. lib. 10. t. 10. Censum trans-
ferre, id est, facultates, bona. Omnes quibus est
census angustia, l. 4. de Senator. & glebali conlat. lib.
6. t. 2. Si regendis pupillaribus censibus (substan-
tiis Tribon.) pares esse non possunt, l. 3. de Tutori-
bus. lib. 3. t. 17. Ne census sui quisquam interce-
pta lucra exploret, sed e contrario cum pulchri-
tudine ciuitatis etiam fortunas suas auctas esse læ-
tetur, l. 50. de operib. publ. lib. 15. t. 1. Ciuium
censum cupimus ampliari, l. 42. d. t. Dispar
census (Tribon. patrimonium) est, l. 2. de falsa mon.
Census tenuis, id est paupertas, l. vnic. de his
qui numero liberorum. lib. 12. t. 17.
- CENSVALES** functiones, l. 12. de indulg. debitor.
lib. 11. tit. 25.
- CENTENÆ** dignitas, l. 1. de Cesarianis: l. 3. de co-
hort. l. 1. de mulierib. l. 5. de Decurion. lib. 12. tit. 1.
quæ leges inter se coniungenda. De Centenæ di-
gnitate: vide Comment. ad l. 7. de Agent.
- CENTENARI**, unde Centenæ dignitas, in scho-
la Agentium in rebus, l. 6. de Agentibus. lib. 6. t.
27. Ducenarii, & Centenarii, l. 1. de concess. ad-
uoc. sine app. lib. 8. t. 10. l. 1. t. p. de exactiomb. Erant
offi-

- officiales Iudicum, ut dixi plene ad l. 8. de Agentib. § 1. de exalt. quos tributorum exactores Iudices mittere soliti, d. l. 1. § 9. Quod idem de sexagenariis dicendum dist. l. 1. & l. 2. de annon. & trib. lib. 11. t. 1.
- CENTENARIUM** aris, vocat l. ultim. de conlat. aris. lib. 11. t. 21. Centum libras aris.
- CENTENIONALIS** nummus, l. 2. si quis pecunias confluat. lib. 9. t. 23. Qui & Centenionalis communis, l. 1. eod. tit. A maiorina, seu maiore, seu decargyro separatur, d. l. 1. 2. Vtraque pecunia aliquando prohibita: d. l. 1. verum centenionalis rursus in conuersionem publicam & vsum publicum reducta, d. l. 2. dixi de his nummis fufius ad eam l. 2.
- CENTESIMUM** miliarium, l. 2. de integri restitut. lib. 2. tit. 16. idem notat, quod centesimus lapis, & continebantur hoc centesimo miliario regiones suburbicariz. vide Comment. ad d. l.
- CENTONARIUM**, de his tit. 8. lib. 14. vbi Dendroforis iunguntur & fabris. De hisdem vide & l. 162. de Decurion. lib. 12. t. 1. Non confundendi sunt cum Centonariis, vti rescribendum l. 20. de paganis, qui centenis plebis videntur esse praefecti, ut influerent pompam sacrorum gentiliorum. Centonarii autem qui fabris iunguntur l. cit. circa domos & adificia facta recta habenda occupabantur. Vid. Commentar. ad l. 1. de centonar.
- CENTURIAE** agrorum, l. 10. de annon. & trib. lib. 11. l. 1. vbi dixi.
- CENTVRIONES**: de histit. 15. lib. 12. Hi certum corpus in municipiis constituerunt, ut ex tit. cit. patet, obieruntque munera personalia. Quidnam vero eorum munus fuerit, hodie vix liquet. Forte vigiliis nocturnis in municipiis praefuere. Vid. Commentar. ad d. l. 2.) Centuriones inter officiales, l. 1. de offic. Rectoris Prouinc. lib. 1. tit. 7.
- CEPHALAEOTAE**, l. vlt. de patroc. vicor. lib. 11. t. 24. Videntur esse, capitationis in vicis collectores: vel certe, qui capitationis rationes & censuales libros tractabant: quales in ciuitatibus Tabularii; vel, qui collectam capitationem ad ciuitatem, cui vicus suberat, deferabant.
- CERTARE**. Certantibus studiis deuotionis exsoluant, l. 11. de exactionib. lib. 11. t. 7.
- CERVIX**. Earumque ceruicibus inposita iuris imperia, velut quaedam iuga soluimus promiscue omnibus, l. vnic. de inf. pen. cel. lib. 8. t. 16. 2.) Liberti si quadam iactantia vel contumacia ceruices erexerint, l. 1. de libertis. lib. 4. t. 11. Iudicem desidem ac respiciua ceruice (Subtilior itaque illa, quam verior, Sernii differentia ad. En. 11. v. 707. Ceruix quum numero singulari dicitur, collum significat: si plurali utamur, superbiam ostendimus) tantum titulum gerentem, &c. l. 6. de custod. reor. lib. 9. t. 3. dixi in v. Resupina. 3.) Heraclianum hostem publicum iudicantes, digna censuimus auctoritate puniri, ut eius rescantur infausta ceruices, l. 21. de penis. lib. 9. t. 40.
- CERVISA**, l. 1. de Veteranis. lib. 7. t. 20. plumbum est acuto aceto solutum, quo incrustabantur apud antiquos tabulae, quibus inscribere solebant transmittenda ad feram posteritatem. Citata l. 1. Certa per edictum (veteranis) indulsimus, quae encausto & cerussa conscribere detur eis licentia. Hinc tabulae cerussatae in l. 1. de aliment. quae inop. parent. lib. 11. tit. 27. Aereis tabulis, vel cerussatis scripta, proponatur lex.
- CESPES**. Erecta effossis ara cespitibus, l. 12. de Paganis. lib. 16. tit. 10. Ara rustica ex cespitibus congestis struebantur. Horat. III. Carm. 8. posiusque carbo in Cespite viuus.
- Pergit audacia ad busta diem functorum & aggeres consecratos: cum & lapidem hinc mouere, terram sollicitare, & cespitem vellere proximum sacrilegio maiores semper habuerint. Iulianus. § 1. de sepulch. viol. lib. 9. t. 17. Sidonius lib. 3. epist. 2. de se pulchro violato pariter agens. Quid plura? iam niger CESPES ex viridi, iam supra antiquum sepulchrum gleba recentes. Hieronymus ad Innocentium. pag. 153. Tom. I. Oper. Edit. Francf. Recens a Clericis cespes ostenditur, & audum superiecta humus. Virgil. III. Aeneid. v. 304.
- Manesque vocabant
Hectorum ad tumulum viri di quem cespitem inanem.
Cespes Africanus. Si quod praedium in quolibet cespibus Africani loco, &c. l. vlt. de pradiis nauic. lib. 13. t. 6.
- CETERVS**. Legis a nobis paulo ante latae, cetera quidem cautio necessaria nobis admodum visa est, sublata vero, &c. l. vlt. de donat. lib. 8. t. 12. Ut cetera huiusmodi homines poena sequatur, l. 5. ne sanctum bapt. lib. 16. t. 7. Cetera munus publicorum obire non abnuant, l. 1. de honorar. codicill. lib. 6. tit. 22. Cetera morum, Symmacho. 1. epist. 17. terrarum, apud Festum. Auiem. in destr. orbis. Augustino conf. lib. 9. cap. 7. Circi, Casiodoro Variar. 57. facinoris cetera, Rufino in versione Iosephi de bell. Iud. lib. 6. cap. 1. veritatis. Apuleio 2. de Assino. Cetero modo suis desideriis vindicando, l. 10. de metallis. lib. 1. t. 19.
- CHALDAEI** l. 4. de malef. & mathemat. Chaldaei ac Magi & ceteri. Sunt autem Genethiaci & Astrologi, quorum frequens est apud veteres mentio. Vide loca collecta in Commentar. ad d. l. 4.
- CHARTAE** πλάως, pro famosis libellis, l. 7. de famosis lib. 9. t. 34. Sidonio lib. 1. epist. 11. famosa charta, Aniano ad l. 1. de famos. libell. & Famosa chartula, Eidem ad leg. 9. de famos.
- CHARTULA**. Inter chartulas deportati, breuis quidam adseueratur inuentus, l. 3. de fisci debitor. lib. 10. t. 16. & l. vlt. Cod. Iust. eod. Intelligendae autem hic sunt chartae, res vel curas domesticas continentes, ut loquitur Symmachus lib. 5. Ep. 34.
- CHILIARCHA**, l. 20. de Paganis. Chiliarchas insuper vel Centenarios, vel qui sibi plebis distributionem usurpare dicuntur, &c. ex quibus patet hos χιλιάρχας, millenis plebis praefuisse ad instruendam pompam sacrorum gentiliorum. Vid. Commentar. ad d. l.
- CHLAMYS**, l. 1. de habitu quo vii oport. l. 14. tit. 10. Nullus Senatorum habitum sibi vindicet militarem, sed chlamydis terrore deposito, &c. Vide Commentar. ad d. leg.
- CHOMATA**, id est, aggeres Nili, aggestae terrae moles, quibus aquas continent. Logographi Chomatium, l. vlt. de patroc. vicor. lib. 11. t. 24. Hesychnus χῶμα, ὕψωμα γῆς, ἐχθρῆ. Hinc & παραχωματα 60. Basil. tit. 22. Aggeres, moles, Latinis: Gallis, chauffres, levées. Adscripta Apuleio ni fallor. Metamorphos. lib. 2. pag. 35. Edit. Lugd. & pag. 39. Edit. Pricei. vbi perperam adscripta Coptica legebatur. Vid. etiam l. penult. D. de extraordinar. criminibus. Iosephum Antiquit. Iud. lib. 2. & alia loca in Commentar. ad leg. 1. de Nili aggerib. Logographi itaque Chomatium fuerunt, qui muniendae Nili ripae tuendisque chomatibus, siue aggeribus, praerant.
- CHRISTIANITAS**, l. vlt. de spectaculis. lib. 15. t. 5. 2. plim. de Apostatis. lib. 16. t. 7. l. 19. 23. de Iudeis. lib. 16. t. 8. vtitur & Ambrosius sermone 10. vt Romanitas,

- manitas** apud Tertullianum; **Paganitas**, l. ult. de spectaculis. Est autem Christianitas, religio Christiana; observatio Christianitatis, siue cultus religionis Christianæ, l. 12. de Decur. lib. 12. t. 1. Veneranda Christianitas, l. 26. de Iudeis. lib. 16. t. 8. 2.) Christianitas pro clericatu, l. 123. de decurion. lib. 12. tit. 1. ut apud nos olim, Episcopalis audientia, dicebatur, Curia Christianitatis, Cour de Chrestienté, c'est à dire, Cour d'Eglise V. Pasquier 3. des recherches chap. 26. vide Commentar. ad l. 1. t. 2. de postlimin.
- CHRISTIANI** pro clericis l. 2. de postlimin. lib. 5. tit. 5. l. 50. 123. de decurion. lib. 12. tit. 1. l. 11. de pistorib.
- CHRISTIANVS**, Christiana legis votum, pro clericatu, l. 16. de Episcop. lib. 16. t. 2.
- CICATRICES**. Gloriosorum vulnerum cicatrices (in milite) l. 12. de Veteranis. lib. 7. t. 20.
- CINGVLVM**. Absolutos cingulo militiæ ad propriam functionem reduci, l. 25. de cohort. lib. 8. t. 4. Absolutus cingulo, militia abicietur, l. 9. de execut. lib. 8. t. 8. Cingulum dignitatis alicuius, vel militiæ, l. 11. de muner. lib. 8. t. 1. Cinguli honore, l. 14. de priuileg. eorum, qui in f. pal. lib. 6. t. 35. Cingulum militare, l. 181. de Decur. lib. 12. t. 1. l. 147. de Decurion. lib. 12. t. 1. Cingulum militiæ, l. 18. de Palatinis. S. L. lib. 6. t. 30. Nullius cingulo dignitatis vtantur. l. 1. de conductor. & hominib. domus August. lib. 10. t. ult. Solutio cingulo matricula conuenit aboleri, l. 11. de indulg. crim. lib. 9. t. 38. Vlo cinguli obiectu frustrabuntur, l. 2. de conduct. & homin. dom. Augustæ. lib. 10. t. ult. Solutio militiæ cingulo, l. 16. de cohort. lib. 8. t. 4. Cingulo priuari, l. 4. de his, qui super religione lib. 16. t. 4. Quisquis cinguli sacramenta desiderat, l. 2. quid prob. deb. ad mil. lib. 7. t. 1. Spoliati cingulo ad priorem statum reuocentur, l. 29. de cohort. lib. 8. t. 4.
- CIRCITORIA** dignitas in militia equestri, l. 2. de fil. mil. appar. lib. 7. t. 22. vbi dixi plene.
- CIRCITORES**, Eorum fit mentio l. 3. de agent. in rebus. lib. 6. tit. 27. Erant hi inter equites, qui duobus equis vel saltem vno, cum seruo, merebant, & binas ideo accipiebant annonas. De his dixi in Commentar. ad d. l. 3. & ad leg. 2. de fil. militar. apparitor. Consule etiam du Fresne in Glossar. latin. voc. Circitor.
- CIRCUIRE**. Super vacantibus ac caducis cum forte largitatem nostram auditas circui postulantium prius, &c. l. 11. de petition. lib. 10. t. 10.
- CIRCVLVS**. Nullis circulis (hæretici) coeant, nullum colligant multitudinem, nullum ad se populum trahant, l. 11. de hæreticis lib. 16. t. 5. περισταεις Græcis. Inde περίστατοι, qui corona hominum cingantur: apud Ilocratem θαυματοποιοι περίστατοι. vide notas ad d. leg. 2.) Circulus solidi, vide tit. 22. si quis solidi circulum lib. 9. κύκλον quoque Procopius 3. Gothic. cap. 1. pag. 112. Edu. Venet. inter Script. R. B. vocat.
- CIRCVMCELLIONES**, l. 52. de heret. vbi dixi.
- CIRCVM Dare**, id est, constringere, impedire. Cui, si per impugnantium profecionem, circumdato, ad comitatum pergere aut peruenire liberum intra curricula præfinita non fuerit, l. 27. de petition. lib. 10. t. 10.
- CIRCVM DUCTIO** ad assertorem quærendum, l. 1. de liberali causa. lib. 4. t. 8. vbi dixi.
- CIRCVM FLVERE**. Si patrimonio circumfluat, id est, si diues sit, l. vnic. de off. Praef. Prat. lib. 1. t. 5.
- CIRCVMIRE templa**, Nemo Templa circumeat,
- nemo delubra suspiciat, l. 1. n. de Paganis. lib. 16. t. 10. perlustrare, l. 10. eod. tit. παραπορεύεσθαι. Polybio lib. 9. pag. 545. Edit. Casaubon. αἱ δὲ γυναικες παραπορεύουσαι τῆς ναὸς, ἐκέλευον τὰς θεῖας, πλύνουσαι τοὺς κόμους τὰ τῶν ἱερῶν ἐδάφη: τὸτο γὰρ αὐταῖς ἐθῆς ἐστὶ ποιῆν, ὅταν τις ὁλοκρῆς τὴν πατρίδα καταλαμβάνη κίνδυνον. Mulieres vero circa Deum delubra discurrunt, supplicia diis faciunt, ædium sacrarum pauimenta crinibus passis mandant. Is namque illis mos est, quoties in aliquo insigniore & grauiore periculo patria versatur. Arnobius lib. 1. pag. 2. Edit. Stewech. Cum per omnia supplices irent templa. &c. Eadem vox in Litaniis & Processionibus Christianorum, Gregorius noster 3. c. 29. Ut muros ciuitatis psallendo CIRCUIRENT. Ita Circumire ades sacras, l. 7. §. 1. D. de off. Procons.
- CIRCVMSCRIPTVS**. Suis patrimoniis cum viuendi circumscripcta temporibus, l. 18. in fin. de extraord. lib. 11. t. 16.
- CIRCVMSCRIPTOR**. Non inlusor utilitatis alienæ, nec futura disceptationis circumscribitor occurrat, l. 27. de petition. lib. 10. t. 10.
- CIRCVM SPECTVS**. Horum omnium fideli circumspectoque dilectu, l. 8. de Medicis. lib. 13. t. 3.
- CITATIORES**, id est, proniores, l. 3. de exacti-onib.
- CITVS**. Et citam remeandi accipiant facultatem, l. 17. de re milit. lib. 7. t. 1.
- CITATORIA**, id est, citationes. Omnia citatoria, omnium scilicet causarum, atque personarum, ad Principes (officii) specialiter reuocari præcipimus, l. 5. de Princip. Agent. lib. 6. t. 28.
- CIVICVS**. Ciuiæ annone: de his tit. 17. lib. 14. & sic nominatim vocantur, l. 9. 10. 11. illius tit. Ciuiçi honores, l. 7. de nauic. lib. 13. t. 5. l. 4. 29. de Decurion. lib. 12. t. 1. Ciuiça Munera, l. 7. 27. de Decurion. lib. 12. t. 1. Ciuiça Onera, l. 26. de Decurion. Ciuiçum Nomen, l. 46. de Decurion.
- CIVILIS**, Ciuiles honores, l. 5. de Decurion. lib. 12. t. 1. Ciuiles necessitates l. 17. de Decurion. lib. 12. t. 1. Ciuiile ius pro XII. Tabulis, l. 9. de bonis proscriptor. lib. 9. t. 42. Ciuiilis iuris, id est, iuris Reipublicæ, l. ult. in pr. de conlat. donat. lib. 11. t. 20. Ciuiilia munera, l. 1. 5. 17. 25. 36. 37. 46. 78. 175. 191. de Decurionib. lib. 12. t. 1. Ciuiilia Munia, l. 147. de Decurion. lib. 12. t. 1. Ciuiilia Officia, l. 37. de Decurion. Ciuiilia Onera, l. 36. d. t. Ciuiiles partes, militari nomini opponuntur. Illos tantum tironum, &c. munus adstringat, quos honorarios vocauit antiquitas, vel qui fasces ciuiilium partium consecuti, nulla prius laboribus rudimenta posuerunt. De ipsis etiam militaris nominis viris, &c. l. vnic. qui a præbit. tyronum. lib. 11. t. 18. Huc pertinet locus Vegetii lib. 1. c. 5. Tunc plures militiam sequebantur armatam. Nec dum enim CIVILIS pars florentiorem abduxerat iuuentutem. Ciuiilis causa militari iudicio opponitur, l. 8. de iurisdictione.
- CIVILITER**. Nec vllus inquirat, vtrum ciuilitate iure communi. Nouella Valent. 10.) rem actam constet an turbide, l. omnis 5. de iis, quæ ad min. lib. 8. t. 15. Ad exigenda debita ea, quæ ciuilitate poscuntur. l. 1. de pignorib. lib. 9. t. 30. His verbis Anianus fiscalia debita seu tributa intelligit. Verum de priuato etiam accipi posse, vox Creditoris in ea lege ostendere videtur, si retineatur.
- CIVES** aurigæ, sunt cuiuscunque ciuitatis aurigæ, l. 3. de spectaculis lib. 15. t. 5. Cives plebei, l. 53. de decurion. lib. 12. t. 1.

- CIVITAS** pro Metropolitana, l. 1. de spectaculis. Ciuitatum, l. 16. de Legatis. lib. 12. t. 12.
- CLABVLARIS** cursus. dixi plene ad l. 23. de cursu. lib. 8. tit. 45.
- CLABVLARIAE** regiones, l. 43. de cursu. lib. 8. tit. 5.
- CLANCULO.** Obreptine aut clanculo supplicare, l. vlt. de fide Cathol. lib. 16. t. 1.
- CLANDESTINVS.** Quod si Clandestinis artibus putauerit inrependum, l. 7. de cohort. lib. 8. t. 4. Clandestina fraus l. vlt. de pistorib. lib. 14. t. 3. Digma clandestinum, l. 9. de suariis. lib. 14. t. 4. Clandestina supplicatione, l. 27. in fin. de susceptor. lib. 12. t. 6.
- CLARESCERE.** Vt facilius accepti expensique ratio clarescat, l. 14. de iure fisci lib. 10. t. 1.
- CLARISSIMVS.** Domum clarissima memoriae Eusebii ex-Consule, l. 1. de annona & trib. lib. 8. t. 1.
- CLARISSIMATVS,** id est Senatoria dignitas, l. 180. 183. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- CLARISSIMI,** l. 52. de haret. lib. 16. t. 5. sunt Consulares, Praefides.
- CLARISSIMVS,** id est Senator, l. 23. de appellationib. lib. 11. t. 30.
- CLASSES** Urbis Constantinopolitanae, l. 21. de diu. off. lib. 8. t. 7. sunt corpora, vt docet l. 22. cod.
- CLASSICI,** de his tit. 23. lib. 10. vbi dixi.
- CLAVSVS.** Vt imminens accusatio nullis clausa temporibus petiorem possessoremue deluderet, l. 2. ad l. Corn. de falso, lib. 9. t. 19. Ex die clausi renuntiatque census, l. 5. de censu lib. 13. t. 10.
- CLAVSTRA** carceris, l. 2. de custod. reor. lib. 9. t. 3. Claustra carceralia, l. 23. de penis. lib. 9. t. 40. Claustrorum tutamina, sunt conclauiam in carcere, l. 3. de custod. reor. lib. 9. t. 3.
- CLAVSVLA** Donationis vel possessionis occurrit, l. 1. de bonis vacant. lib. 10. tit. 8. hunc in modum: Cum adiacentibus, & mancipiis, & pecori- bus, & fructibus, & omni iure suo: siue quod idem significat, Integro statu.
- CLIBANARII** scutarii, l. 9. de annonis ciuicis. lib. 14. t. 17. id est, equites Cataphracti. Horum mentio quoque in Notitia Imperii fol. 42. & apud Eutropium lib. 6. cap. 7. Lamprid. Alexandro cap. 56. Vegetium lib. 3. cap. 6. Eorum descriptionem v. apud Ammianum lib. 16. cap. 10. & Suidam, in v. Σκῆλας. Eos describit & Claudianus in VI. Consul. Honor. v. 569. sequi. Consule Commentar. ad dict. l. 9. & du Fresne in Glossar.
- CLIENTELA.** Qui clientelam susceperint rustico- rum, l. 4. de patrocinii vicor. lib. 11. t. 24.
- COADVNARE.** Velut castrense peculium Filiifamilias assessores post patris obitum vindicant, si quid licitis honestisque lucris coadunare potue- rint, l. 2. de assessorib. lib. 1. t. 1. vlt. Coadunata summa in vnam, l. 9. §. vlt. D. de pactis.
- COALDESCERE.** Ne deinde (id est deinceps) facinora impunita coalescant, &c. l. vlt. de canone frum. V. R. lib. 14. t. 15.
- COARCTARE.** Ad solutionem debiti coarctandi sunt, l. 2. si cerum petat. de suffrag. lib. 2. t. 29.
- COCTVS.** Coctum aurum, l. 1. de ponderator. lib. 12. t. 7. vide quae ad eam leg. dixi.
- CODICILLARIVS.** Codicillaria dignitates, l. 7. de honor. codicill. lib. 6. t. 22.
- CODICILLI.** De Codicillis, atque epistulis digni- tatum: vide titul. 22. lib. 6. de honorar. codi- cillis.
- COECLATVS.** Fide deuui, & mente caecati, l. 4. de Apostatis. lib. 16. t. 7.
- COELICOLAE.** De his l. 19. de Iudeis. lib. 16. t. 8. & l. 43. de haret. lib. 15. t. 5. dixi fuse ad d. l. 19.
- COELITVS.** Infusa caelitus sanctitas, id est, bap- tisma, l. 4. ne sanctum baptismum, lib. 16. t. 6. 2.) Caelitus, id est a Principibus. Iuxta formam caelitus datam beneficio principali, l. 16. de mu- rilig. lib. 10. t. 20. l. 23. de Palatinis. lib. 6. t. 30. l. 2. de castrens. lib. 6. t. 32. Simili ratione caelestes litterae, &c.
- COENOBITAE,** Monachi, caenobita, l. 16. de penis. lib. 9. t. 40. seu Synodita, vt est in l. 57. de appellat. quae eadem est lex. Dixi tit. de Monachis. Similes κοινόβιοι, οἱ τὰς σχολὰς κοινοῦσες τοὺς καὶνοβίτα, qui facultates communes habuerunt, & κοινόςβιος nomen, & genus, inter Pythagoricos: de quo vide Iamblichum, de Vit. Pythagor. lib. 1. cap. 6. pag. 43. cap. 18. pag. 184. Edit. Commelin. τῶν Πυθαγορείων κοινὴν εἶδος τὴν σχολὰν διέταξε, καὶ τὴν συμβίωσιν αἶμα διὰ πάν- τος τὸ χρόνον διατελεῖν. Pythagoreorum fortune simul & conuiuium toto vite tempore commu- nem transigere praecipit. Vide & Gelium lib. 1. cap. 9. κοινόβιοι, qui Charondæ in legibus ἑμο- σίννοι, οὐκῆται Epimenidi Cretensi, sodali- tia, consortia vocat Ammianus lib. 15. cap. 9.
- COENOSVS.** Erepto splendore eius (Eutrop.) & Consulatu a tatra inluuie & a commemoratione nominis eius, & caenosis fordibus vindicatio, l. 17. de penis. lib. 9. t. 40.
- COENVM.** Nullus omnino immundo fimo, for- didatis fluentis, commune poculum polluat, at- que ita & turbido potum caeno misceat, l. 13. de re milit. l. 7. t. 1. Eos, qui orthodoxorum ritu fue- rint initiati, caeno profanatarum religionum hæ- reticorumque fordibus pollueri molitur, l. 6. ne sanctum baptismum, lib. 16. t. 6.
- CAERIMONIAE.** Quadraginta diebus, qui auspi- cio caerimoniæ Paschale tempus anticipant &c. l. 4. de question. lib. 9. tit. 35. Caerimoniae hieru- sēia, ieiunium: vide Socratem lib. 5. cap. 21. Sozomenum lib. 7. cap. 19.
- COETVS,** de Curiis ciuitatum, l. 42. 66. de Decu- rion. lib. 12. t. 1. Hinc caetus Curiarum, l. 23. de Decurionibus. lib. 12. tit. 1. Vid. Paratitlon de decurion.
- COGERE,** colligere, exigere, congregare. Cogere debita. Cogendis obuium debitis prouocationis suffragium, l. 39. de appellat. lib. 11. t. 30. Ne cun- ctantes cogentur, l. 1. de liberali causa lib. 4. t. 8. Poeta Æn 11. v. 235. accitos alta intra limina cogit. Cogendarum intuitu pensionum a fundis patrimonialibus, l. 17. de extraord. lib. 11. t. 16. Cogere animalia, l. 2. de cursu publ. lib. 8. t. 5. Ammianus lib. 15. initio. Equorum permutatione veloci, vt nimietate COGENDI quosdam extingue- ret. Eodem sensu, l. 39. D. ad l. Aquil.
- COGNATVS** Sanguis. Qui venerandum cognati sanguinis vinculum profano cœcus violauit ince- stu, l. 6. de indulg. crim. lib. 9. t. 38. Martialis quoque lib. XII. Epigr. 44. Vnice COGNATO iunctum mihi sanguine nomen. Vid. not. g. ad dict. leg.
- COGNITOR,** Iudex, l. 4. de Iuris d. lib. 2. t. 1. l. 10. de Iuris d. lib. 2. t. 1. l. 2. de fructib. & lit. exp. lib. 4. t. 18. Cognitor, Iudici opponitur, l. 5. ad l. Iul. repet. Cognitor priuatarum litium, ad diff. Procuratoris vel Rationalis l. 5. ad l. Iul. repet.
- COGNITORES,** id est, Iudices & Rectores Pro- uin-

- vinciarum, l. vlt. de administr. & periculo tutor. lib. 3. t. vlt.
- COGNITOR**, præsens Procurator: vide tit. de cognitorib. lib. 2. t. 12. *Auqurnes en la coustume de Normandie.*
- COGNITIONALIS** sententia, l. 32. de petitionib. lib. 10. t. 10.
- COGNOSCERE**, pro agnoscere, l. 17. de Prator. lib. 6. t. 4. Cognoscere annonarias functiones, pro agnoscere, l. 4. in fin. de annona lib. 11. t. 1. Cognoscere censum, id est, agnoscere, l. 4. de censur. lib. 13. t. vlt. Cognoscenda, absolute, quæ agnoscere, subire quis tenetur. iubemus eos ad munera relicta, & ad cognoscenda coniungi, l. 129 de Decurion lib. 12. t. 1. ita, defendenda l. vnic. de Irenarchis lib. 12. t. 14. Functiones publicas cognituri, l. vlt. de patrociniis vicor. lib. 11. t. 24.
- COHAERERE**. Querimoniam, quæ finali coheret cum proprietate controuersæ, l. 1. finium regundorum lib. 2. t. 26.
- COHIBERE**. Si vero intra præstitutum modum litigii summa se cohibet. l. 49. de appell. lib. 11. tit. 30. Id est, litigii summam non excedit. *Gloss. Philox. cohibet, καμῦναι καταμῦναι*
- COHORTES** Cohortium nomine, officia Rectorum Provinciarum, donata, l. 2. de cohort lib. 8. t. 4.
- COHORTALINI**, l. 26. 28. de cohort. lib. 8. t. 4. l. 184. de Decurion lib. 12. t. 1. l. 14. de priuileg. eorum, qui in f. p. sunt Provinciales Apparitores, d. l. 26. Ab Apparitoribus P. P. separantur, d. l. 14.
- COHORTATIO** inponitur, non necessitas imperatur, l. 2. de publ. compar. lib. 11. t. 15.
- COITIONES** profanæ & inlicitæ hæreticorum, l. 7. de hæret. lib. 16. t. 5. Coitio vetitæ congregationis, l. 12 de hæreticis, lib. 16 t. 5.
- COLLATIVVM**. pro collatione. Nullis, aut equorum oblationibus, aut quibuscunque præterea de collatio omnium, postulatis parere cogantur, l. 3 de proxim. Comitib. disp. lib. 6. t. 26. Vbi late dixi.
- COLLEGIATI**. De his est titulus 7. lib. 14.
- COLLIGERE**, συναγειν, συνιέναι, Absolute. Damus copiam colligendi his, qui secundum ea sentiunt, quæ Ariminensi concilio decreta sunt, l. vlt. de fide cathol. lib. 16. t. 1. Mox his, qui sibi tantum existimant colligendi copiam contributam, &c. d. l. vlt. quod repetitur l. 1. de his, qui super religione, lib. 16. t. 4. Si licentiam dederit colligendi, l. 21. de hæret. lib. 16. t. 5. Congregationes colligere, l. 14. de hæret. Cohors hæreticorum colligi dicitur. Ne in quoquam loco sacrilega cohors talium hominum colligatur, l. 20. de hæret. Vide quæ scripsi ad l. 36. de hæret. Inde Collectiōnes d. l. 36. συναγωγæ quas Collectas scripta Ecclesiastica sæpe vocant. 2.) Colligere plebem. De his qui plebem audent contra publicam disciplinam colligere (suscipere, defendere in l. vn. illius tituli) est tit. 33. lib. 9. 3.) Colligere dicitur de expositis, vide leg. 1. de expositis, lib. 5. tit. 7. Inde collectiui. vid. not. e. ad cit. leg. 4.) Summa collecta, l. 1. de frum. V CSP. lib. 14. t. 16. Cuius tota substantia 30. librarum argenti æstimatione colligitur, l. 9. de pistorib. lib. 14. t. 3. Et de præterito, si qua ipsis possidentibus reliqua colliguntur a semetipsis sciunt sine aliqua excusatione soluenda, l. 14. de murilegulis, lib. 10. t. 20. Adeum modum, quem habitæ concetrationis impendia supputata colligerint, &c. l. 2. in fin. si vagum petat. mancip. lib. 10. t. 12. Et susceptorum substantiæ & fideiussorum facultates diligenti descriptione collecta,
- ad officii notitiam perferantur, l. 25. de suscepto-ribus. lib. 12. t. 6. Mensor, qui vel frumenta modio metiatur vel iustis æstimationibus colligat, quanta habeantur in condito, l. 1. fin. de conditiis in publ. horreis. lib. 11. t. 14. Sciat intra anni metas debere collectis ratiociniis ad proprium iudicem remeare, eique suam efficaciam ostendere, quid eius instantia exactum fuerit, &c. l. 9. de executor lib. 8. t. 8. Ex summa, quæ quinquennii perpenfis frugibus colligitur, l. vlt. de annona. lib. 11. t. 1. Ita se a coniunctis acceptorum solidos nouerit, ut integri pretii modus in 36. tantummodo solidis colligatur, l. 7. de syron. lib. 7. t. 13. 5.) Litigatores quorum interest, collectis omnibus gestis, & ipsius Relationis exemplis, veniendi ad comitatum, l. 47. de appellat. lib. 11. t. 30. Hinc Collecta scriptura. Quid portendat ab haruspiciis requiratur, & diligentissime scriptura COLLECTA ad nostram scientiam referatur, l. 1. de Paganis. Ita facultates diligenti descriptione COLLECTÆ deferantur, l. 25. de suscepto-ribus. Apud Scriptores alios de coloniis, p. 92 99. iii. 17. Edit. Rigat. COLLECTVS iugerationis modus: collecta territoria: Agri mensura collecta. Colligere de tenui quæritu l. 10. 14. de Episcopis. lib. 16. t. 2.
- COLOBIA**. De his dixi ad leg. 1. de habitu, quo uti oportet intra urbem, lib. 14. tit. 10. Erant autem colobia vestimenta sine manicis.
- COLLOCARE**, vide infra Conlocare.
- COLONATVS**, l. 33. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- COLOR**, prætextus. Breuis hæc videtur iniuria, quæ inani honestatis colore velatur, &c. l. 6. de contrah. empt. lib. 3. t. 1. Nullius iuris color proficiat, l. 3. de abolitio. lib. 9. t. 37. Nihil ex his quæ institutioni, ornatibusque singulis deputauit antiquitas, nullius colore occasionis auferri volumus, l. 47. de operibus publ. lib. 15. t. 1. Et si color petitionis aut ratione aliqua aut tempore possit admitti, l. 18. de petitionibus. lib. 10. t. 10. Symmacho lib. 5. epist. 54. in hoc eodem argumento color fiscalis. His ausibus COLOR FISCALIS admittitur, veluti ob inquisitionem mobilium ex bonis, quæ meruit Eusebius, diuina domui debitorum.
- COLORARE**. Vtrum is fuerit petitionis hortator, qui iniquæ retentionis inuidiam aliquo necesse habuit colorare vela nunc, l. 2. si vagum mancip. lib. 10. t. 12. Licet sub testamento vocabulo erepta, cum perfectæ non sint, euauisse videntur: tamen dispositiones vltimæ coloratam (si pater inter filios disponat) iuris imaginem referentes, iustus in se legum proclium fauorem debent prouocare, l. 1. de famil. heredit. lib. 2. tit. 24.
- COMITARI** pœnæ criminosos dicuntur, l. 180. de Decurion lib. 12. t. 1. Sceleris tanti auctores capitali pœna, profectione comitante plectentur, l. 4. in fin. ne Christian. mancip. Iudeus. lib. 16. tit. 9.
- COMITATENSES**. Scrinia largitionum Comitatus, id est, Comitatus S. L. l. 7. de Palatinis S. L. lib. 6. t. 30. Largitionales Comitatus, l. 6. de diuers. offic. Officium largitionum Comitatus, l. 3. 7. de priuileg. eorum qui in f. pal. Largitionales Comitatus sunt officiales Comitatus largitionum, l. 6. de diuers. offic. lib. 8. t. 7. Theodoretus biss. Eccles. lib. 4. cap. 22. καὶ ὁ τῶν κομητατῆσιν δὲ λαργιτικῶν κῶνης, στρατιωτῶν επαγομένους ἀμετρον πλῆθὺν, & Comes etiam Largitionum Comitatus, immensam militum multitudinem secum ducens.
- COMITATENSES numeri**, l. vltim. de re milit. lib. 7. t. 1.

- CL. & l. 10. de numer. lib. 8. t. 1.** Erant, qui in id constituti fuerant, ut Comitatum Principis sequerentur, ita ut ibi consisterent, ubi Comitatus esset, l. 17. de re milit. Horum alii, pedines erant: unde legiones Comitatenſes, l. ult. de bonis militum. Alii Equites: unde vexillationes Comitatenſes, seu cunei, d. l. unic. Ammianus, lib. 29. c. 5. Cum Comitatenſi auxilio militis pauci Theodosius Magister militum mittitur. Comitatenſe militie munus, l. 38. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- COMITATVS,** vide l. 2. de officiis iudicum omnium. lib. 1. t. 10. Comitatus est, ubi rerum domini sunt: ut Amianus exponit ad l. 20. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- COMITIANI,** l. 18. de cohort. lib. 8. t. 4. sunt officiales Comitatus Orientis.
- COMITIVA honoraria,** l. 150. de Decurionibus. lib. 12. tit. 1.
- COMITIVA sedes,** id est Comitatus S. L. l. ult. de conſtat. aris. lib. 11. t. 21.
- COMMACVLARE** Quae praedictorum se consortiis commaculauerunt. Et mox: illicitis memoratarum nuptiarum ſcelerebus commaculati, l. 3. de inestis nupt. lib. 3. t. 12. Ne viduitatem stupri procacitate commaculet, l. 2. de repudis.
- COMMANERE.** In aedibus commanendi habeant facultatem, l. 2. ne quis in Palat. man. lib. 7. t. 10.
- COMMEARE,** iter facere. Callida machinamenta commeanitum (transcuntium, l. 7.) ac simulata oblationis ingenia & fraudes depellant, l. 6. de curiosis. lib. 6. t. 29. Nec euenſis euectionibus dandam commeani cuique am facultatem grauitas tua cognoscat, l. 27. de cursu. lib. 8. t. 5. Qui viri, & euectiones commeanitum exactissima cura inspicere debebant, l. 22. de cursu. lib. 8. t. 5. Ut ſecuritas antiqua vel conſistentibus, vel commeanitibus reparetur, l. ult. de curiosis. lib. 6. t. 29. Quotiens eos commeanere per Prouinciam Sardiniam neceſſitas publica perſuulerit, l. 6. de cursu. lib. 8. t. 5. Quotiescunque ex diuerſis Prouinciis ad ſacrum manuſcriptum noſtræ Comitatum legationes quaſi inſtruxere decreta, neceſſe erit commeanere, &c. l. 10. de Legatis. lib. 12. t. 12. Per quorum praedia ductus commeanat. l. 1. de aquaductu. lib. 13. t. 2. id est, ut eadem l. paulo ante, per quorum fines formaturus meatus tranſeunt. 2.) Breues commeanere dicuntur, l. 2. in fin. de bonis vacantibus. lib. 10. t. 8. cum ſcilicet mittuntur ad Comitem R. P. 3.) Commeanendi officium, id est, nauicularii, l. 27. de nauic. lib. 13. t. 5.
- COMMEATVS.** Commeatus annonae, l. unic. de patronis horreor. Porruenſium: lib. 14. t. 23. Ne vnam veteris erogationis ratiocinium, NOVVS COMMEATIBVS inferatur. L. 18. de annonae. lib. 11. t. 1. Eius anni atque Indictionis exordio, quaſi NOVVM denovo annonae COMMEATIBVS poſſit obſequium. Et l. 32. de nauicular. commeatus pro canone frumentario ponitur. Commeatus P. R. Lamprid. Alexand. cap. 21. Commeatum populi Romani ſic adiunxit, ut quum frumenta Heliogabalus eneruiſſet vicem de propria pecunia reponeret. Nam commeatus ſignificat exercitus & hominis etiam priuati alimoniam. Imo cum plures naues vna aliquo appellant, commeatus dicuntur. Huc pertinet locus Catonis origin. lib. 2. Si indu nauis putidas atque ſentioſas commeatum onerare volebat. παρασθησις. Gloſſ. Phil. ita enim legendum: cum vulgo editum ſit: Commeatus. παρασθησις. Frumentarius commeatus, l. 32. de nauicular. lib. 13. t. 5. Onus frumentarii commeatus, qui per Orientales nauar-
- chos ex Alexandrinæ ciuitatis conditis debuerat transferri. Hispanienſes atque Alexandrini commeatus, apud Symmachum lib. 10. epiſt. 50. Macedonici, apud eundem lib. 3. epiſt. 82. Idem, annonarium commeatum, appellat, lib. 9. epiſt. 14. Frumentarios commeatus pariter, lib. 10. epiſt. 31. Saepe, apud Ammianum, vox ea eo ſenſu, lib. 14. 18. & alios. Vide Iuretum ad Symmach. Commeatus maritimi nauiculariorum Alexandrinorum, Orientis, l. 7. in fin. de nauicular. lib. 13. t. 5. Commeatus annonarii, l. 3. ne conlationis tranſit. lib. 11. t. 22. 2.) Commeatus, pro ita, reditu, l. 15. de Agentib. lib. 6. t. 27. lib. 16. de palat. S. L. lib. 6. tit. 30. Ut ciuitatis Prouinciæ ſuæ finibus peregrinos expeterent commeatus, l. 161. de Decurionibus. lib. 12. t. 1. De commeatu hoc eſt tit. 12. lib. 7. 3.) Commeatus eſt facultas merces importandi & exportandi. Et ne rarior ſit diuerſarum mercium commeatus, l. 1. de ſutorum & itin. cuſt. lib. 7. t. 16.
- COMMEMORATIO** criminis, l. 2. de cuſtod. reor.
- COMMENDARE.** Quæque antiqua conſuetudine commendantur, l. ult. de iure ſſei. lib. 10. t. 1.
- COMMENTITIA** venditio. Aduerſus commentitias venditiones & aduerſus Tutorum inſidias, &c. l. 1. de integri reſtitutione. lib. 2. t. 16.
- COMMENTVM** cretionis, l. 1. de maternis bonis. lib. 8. t. 18. Commentum fraudis. Fraudis huius commenta facile compinguntur, l. 43. de Decurion. lib. 12. t. 1. l. 3. Cod. luſt. de except. on. Fruſtrationis commentum. l. 21. de appellat. lib. 11. t. 30. Audax commentum. Abſtinea t patr. cinis agricolæ, ſubiugandi ſupplicio, ſi talia ſubimet adiumenta commentis audacibus conſuſerint, l. 2. de patrociniis vicor. lib. 11. tit. 24. Commentum, deſteſtabile, l. 1. de pſſorib. lib. 14. t. 3. Exquiſitum. Commentum. Nec ex iſta commentis ars eiusmodi ſubornetur, ut, &c. l. 15. de pæ. ſ. lib. 9. t. 40. Fædum Commentum. Fæda commenta, id eſt, emendicata ad honores vel empta ſuffragia, l. 1. ſi certum petatur de ſuffr. lib. 2. t. 28.
- COMMENTARIENSIS,** vide Parateton, lib. 9. de cuſtod. reorum.
- COMMENTARIJ,** pro Commentarienſes. P. P. l. 21. de appellat. lib. 11. t. 30.
- COMMILITONES.** Aut ſciant ſe non abſque deuotionis nota, & morſu honoris aleni commilitonibus eſſe poſtponendos, l. 10. de re milit. lib. 7. t. 1.
- COMINVS** partibus conſtitutis, l. 2. de fruſtibus & ſit. exp. lib. 4. t. 18.
- COMMISSVM** eſt, cuius dominium vectigali acquiritur. Vitium commiſſi. vide l. 3. de adminiſtrat. & pericul. tutor. lib. 3. t. ult. Commiſi offeſſa d. l. 3. Commiſi l. gem incurere, id eſt, in commiſſum cadere. Abſque omni mora auro ſuſcipiendo: ne quis in aliena ciuitate ſumptus faciat, vel (quod eſt grauius) legem commiſi fruſtratus incurrat, l. 2. de ſuſceptorib. lib. 12. t. 6. Et mox ead. leg. commiſi nexu liberatus. Tale commiſſum, l. 18. de ſuſceptor.
- COMMODA,** dere annonaria proprie, l. 25. de annonae. lib. 11. t. 1. l. 2. 3. trib. in iſſiſpec. l. 8. de Medicis & Proſſor. Hinc, commoda annonaria, d. l. 8. Publica, d. l. 25. Popularia, d. l. 3. Populi, d. l. 8. 2.) Commoda, pro annonae ſpeciatim, l. 3. de canone frum. V. R. lib. 14. tit. 15. Commoda annonarum, l. 10. 12. de erogat. mil. ann. lib. 7. t. 4. late dixi add. l. 12. 3.) Commoda Curiarum, l. 43. de Decurion. lib. 12. t. 1. Commoda Publica, l. 36. de Decurion. lib. 12. t. 1. Commoda Oppidanæ, l. 43. de Decurion.

- Commodum publicum**, l. 8. *quorum appellat.* 4.) **Commodum fisci**, l. 10. *quorum appellat.* lib. 11. tit. 36. Fisci commodis iussum vindicari, l. 8. de *falsa mon.* lib. 9. t. 21. Qui curam fisci commodi gerit, l. 8. de *appellat.* lib. 11. t. 30. Patroni fisci commodorum, l. 3. de *aduocato fisci.* lib. 10. t. 15. Fiscalia commoda, l. 14. de *Decurion.* lib. 12. t. 1. Debita quæcunque Vicini fisci docebuntur commodis intulisse, l. 1. de *patrocinis vicorum.* lib. 11. t. 42. 5.) **Commodum sententiæ latæ**, l. 6. *quorum appellat.* Nec libellos suscipi, qui in damna fisci, commodum sententiæ latæ aut dilatione suspendant, aut terrore (*iniectione iudicibus*, & quidem terrore appellationis) detorqueant. 6.) **Commoda domus priuatæ principis.** Commoda, quæ domui nostræ debentur, l. 32. *quorum appellat.* lib. 11. tit. 36. 7.) **Legationalia commoda**, l. ult. de *immunitate.* lib. 11. tit. 12. 8.) **Commoda militum.** Caesar apud milites de commodis eorum, non Frustrabo vos milites. Diomedes lib. 1. p. 395. apud Putseb. inter Grammaticos. Ouidius de *Art. am.* l. v. 131. Romule militibus scisti dare COMMODA solus. Gloss. Philoxeni. Commodum, τὸ σπαστικὸν ὀφείλον; editum τὸ σπαστικόν; male Vulcanius τὸ ὀφείλον reponit. 9.) **Commoda Prouincialium**, l. 1. 3. de *Legatis.* lib. 12. t. 12. 10.) **Commoda publica**, de capitatione, l. 36. de *Decur.* lib. 12. t. 1.
- COMMODOVS.** Commoda nobis visa est ea dispositio, quæ, &c. l. 6. de *nouicular.* lib. 13. t. 5.
- COMMODARE.** Qui seruo, &c. pecuniam commodat: mox nisi specialiter vt pecuniam commodet, a domino fuerit postulat. Item, si fuerit commodata pecunia, l. vnic. quod iussa. lib. 2. t. 31. *Commodatum promutuo.* Vide quæ dixi ad l. illam not. 1. 2.) **Commodare conhibentiam** l. 8. de *appellationib.* lib. 11. t. 30. id est, conuiuentiam iri buere. Ita commodare patientiam, l. 13. *quorum appell.* lib. 11. tit. 30. Horatius l. Epist. 1. v. 40. Si modo cultura patientem commodet aurem. 3.) **Operam commodare.** Emendis vendendisque rebus operam voluerint commodare, l. 14. de *lustral.* collat. lib. 13. tit. 1.
- COMMODERATA** (tenet alius, cum moderata) dispositione tua retentis, l. ult. de *annonis ciuicis.* lib. 14. t. 17.
- COMMODITATES** patriæ, l. 190. de *Decurionibus.* lib. 12. t. 1.
- COMMONERI.** Singularum ciuitatum ordinibus commonendis, &c. l. 5. de *filiis mil. appar.* lib. 7. t. 22.
- COMMONITORIVM,** est præceptum, mandatum, quo negotium alicui committitur. Hinc commonitoria a principe dantur, *Instructionum mandata*, Ammianus lib. 28. c. 1. *commonitorium cum Augusti literis tradidit.* Dantur etiam a priuatis, *Commissions* appellares recte. Huius generis commonitorium occurrit l. 2. si certum petat. de *suffrag.* l. 2. tit. 29. vbi quidam commonitorium de suffragio dederat, promiseratque in eo simul *αἰτιώσων*. Si quis, ait lex, dum solo commonitorio de suffragio nititur, bona duxerit occupanda. Marcellinus lib. 28. c. 1. *commonitorium reperiunt* est, manu scriptum Hymeti, petentis, vt obsecrata ritu sacrorum solennium numina, erga se Imperatores delinrent. Commonitorium principis occurrit l. 27. de *erogat. militar. annon.* vbi dixi, & l. 10. de *curios.* lib. 6. tit. 29. Curiosi idonei transmittantur commonitoris competentibus atque mandatis instructi. Confule etiam Iuratum ad Symmach. lib. 5. ep. 22.
- COMMOTIO**, pro ira. Circa hos maxime vrgenda commotio est, qui, &c. l. 62. de *heret.* lib. 16. t. 5. **Commotio iudicis**, l. 14. *quorum appellat.* lib. 11. tit. 36. Sine villo metu iudiciariæ commotionis, l. 1. de *Palatini S. L.* lib. 6. t. 30.
- COMMOVERE.** Calumnias commouere, l. 1. in fin. de *aduocato fisci.* lib. 10. t. 15. 2.) **Commouere**, id est, Mouere de loco in locum. Si quis vsurpato vno vel duobus veredis, quos solos euectio continebit, alterum tertiumve extra ordinem commoueat, l. 14. de *curfu.* lib. 8. t. 5. Qui Parangarias aut paraueredos in ciuitatibus ad canallem audeat commouere, l. 15. de *curfu.* lib. 8. t. 5.
- COMMUNE.** τὸ κοινόν, prouincia, aut ciuitatis. Legatos dixisse libere, quæ illorum f. erant a communi fidei constantique commissa, l. ult. de *Legatis.* lib. 12. t. 12. Symmachus lib. 4. epist. 46. Legationem illis Campanorum Prouincialium COMMUNE mandauit: & lib. 1. epist. 11. Ambrosium, ad Dominum & Principes nostros Silius COMMUNE legauit. Vide not. v. ad leg. cit. & Iuratum in Symmach.
- COMMVNIS.** Neque eos quicquam, vltra hanc formam in cursum habere commune l. 7. de *curiosis.* lib. 6. t. 29. **Communes**, Dies filijs opponuntur, l. vnic. de *imag. nō. imper.* lib. 15. t. 1. **Communes**, id est profana. Commune pro profano: sic κοινὰ χῆρες, communes, illicite, apud D. Marcum cap. 7. v. 2. κοινὰ Ματθ. 15. v. 11. **Communicare**, vt recte verè verus interpretes, d. est, inquinare, poluere. Quod Tertullianus imitatus est, lib. de *pudicitia*, cap. 8. Non vasulorum inquinamentis, sed eorum, quæ ex ore promanant, hominem communicari. Et lib. de *specul. cultu*, c. 17. *Que ore prolata communicant homines.* **Communes Literæ**, quibus vii communiter mos est. His ideo opponuntur apices seu literæ, quibus s. firma Principis vtebantur. l. 3. ad l. Corn. de *iur. lib.* 9. t. 19. **Communeus**, l. 23. de *heret.* lib. 10. t. 5. **Commune poculum**, v. de *infra Pocula.* Quod in commune omnibus profuturum est, l. 1. de *itin. mun.* lib. 15. t. 3. In commune omnibus profuturum communi labore caretur, l. 49. de *operib. publ.* lib. 15. t. 1. Varro 2. de *vita pop. Rom.* apud Nonium cap. 7. num. 11. Non IN COMMUNE spectant, sed suum quisque diuersi commodum faciliunt.
- COMMVNIO.** Catholica communionis cultus, l. 46. de *hereticis.* lib. 16. t. 5. **Communione** criminis applicato, l. 4. de *heret.* lib. 16. t. 5. **Communione** istius muneris separentur, l. 3. de *indulg. crim.* lib. 9. t. 38.
- COMMVTARE.** Qui merces, emendo atque vendendo, *commutantes*, l. 8. de *lustrali conlat.* lib. 13. t. 1.
- COMMVTATIO.** In mercimonii commutatione, l. 7. de *lustrali conlat.* lib. 13. t. 1. Anonymus auctor subditus N. titæ Imperii, cap. 1. *commutationum necessitatem*, vocat, quam paulo ante emendi & vendendi utilitatem, dixerat. Vid. l. 1. D. de *contrahend. empt.* Apuleius *A. vlog.* Sane pretio mutauit. Nouella Valentini an. 10. de *confirmand. iis*, quæ administr. Commutato instar emptionis obtinet.
- COMPARARE.** Ne vllis parentibus aut propinquis in capiendis ab intestato hereditatibus præferantur coniuges, vel etiam comparentur, l. ult. de *legitim. hered.* lib. 5. t. 1. 2.) **Suffragio comparato**, l. 5. de *decurion.* lib. 12. tit. 1. Idem est, quod, *suffragio parato*.

COMPARATIO publica, quæ & *Synoneton*: de ea *tit. 15. lib. 11. de publica comparatione*, vide ibi *Paratilon*, & *commentarium ad leg. 1.*

COMPENDIA, pro redditibus & vectigalibus cuiusque ciuitatis, *l. 26. de operibus publ. lib. 15. t. 1. 2.)* Per illicitæ ambitionis compendia prouecti non merito probantur esse, sed pretio, *l. 86. de Decur. lib. 12. t. 1. 1.* Vbi compendia sunt, per quæ quis non ordine, aut per gradus, ad quæcunque rem enititur. 3.) Fisci nostri compendiis profutura, *l. 179. de Decur. lib. 12. t. 1. 1.* Tricenas auri libras compendiis fiscalibus conferent, *l. 25. de pœnis. lib. 9. t. 40.*

COMPENSATIO. Numerus ex adfrescentibus primitus reparatur, ac si compensatio non potuerit conuenire, &c. ita demum, &c. *l. 6. de tyronibus. lib. 7. t. 13.*

COMPETENTISSIME. Diuinum Iulianum hoc competentissime decreuisse comperimus, *l. 2. de actorib. procurat. lib. 10. t. 4.*

COMPETITIO, pro querela eius, qui se a peræquatore prægrauatum queritur, *l. 5. de censu: & l. 4. 15. de censitoribus. lib. 13. t. ult.* Si eadem per alias competitionum nebulas detectus fuerit amisisse, *l. unie. de rei vindicat. lib. 2. t. 23.* vbi petitiones intelligendæ, de quibus est *titulus 10. lib. 10.*

COMPLEXVS. Quoscunque vacuos publico inuenieritis officio in complexum vestri ordinis adplicare, *l. 3. in fin. de naufrag. lib. 13. t. 9.* Complexus ordinis Senatorii, *l. 57. de decurionib. lib. 12. tit. 1. 2.)* Complexum, passine. Hoc quoque legis auctoritate complexo, *l. 28. de erogat. mil. ann. lib. 7. t. 4.* Complecti passineu significatu apud Tertullianum quoque adu. *Hermog. c. 31.*

COMPONERE. Vt si vnus patruus seu duo pluresque sint, siue filius filiusque eorum, vsque ad nepotem extiterint, in partem tertiam component, *l. 2. de legitim. hered. lib. 5. t. 1.* vide & *l. 7* ibi: compositionis nomine. 2.) Componere Prætorium, est rebus necessariis instruere, *l. ult. de offic. Iud. omnium. l. 1. tit. 10.* 3.) Compositæ pacis si erit efferenda tranquillitas, *l. 4. ne quid publ. lat. lib. 8. t. 11.*

COMPROBARE, *l. 4. de accusat. lib. 9. t. 1. 1. 12. de fam. lib. libell. lib. 9. t. 34.* Idem est adprobare, *l. 6. ad l. Iul. repetund. lib. 9. t. 27.* Comprobare his de rebus, *l. 1. de fam. libell. lib. 9. t. 34.*

COMPELLERE. Quos atrox cupiditas in scelera compulit seuiora, *l. 7. de indulg. crim. lib. 9. t. 38.*

COMPULSOR. Erat exactor, qui tempore elapso, quo tributorum exsolutionem factam oportebat, ad compellendos prouinciales mittebatur. Vid. *l. 34. de annon. & tribut. lib. 11. tit. 1.* vbi late dixi. *l. 186. de decurion. l. 5. de Off. Recl. prouinc. l. 7. de executor. Επείκτης*, græcis in libris βασιλ. & apud Cedrenum in Leon. *Philosoph. Επείκτης τῆ βασιλέως*. Vide du Fresne in *Glossar. utroque voc. compulsor, & Επείκτης*.

CONCEPTACULA aquarum, *l. 2. de aqueductu. lib. 15. t. 2.* vbi dixi. Immissaria & receptacula, *Vitruuius lib. 8. c. 7.* Castella, *l. 5. eod. tit.*

CONCERTATIO. Habitæ concertationis impendia supputata, *l. 1. in fin. si vagum petat. mancip. lib. 10. t. 12.*

CONCEDAS, id est remittas, *l. 17. de Prætoribus. lib. 6. t. 3.*

CONCESSA, pro remissa, indulta, *l. 3. de immunitate. lib. 11. t. 12.*

CONCIDERE. Ne tanta res eorum concidat uilitate, *l. 8. de donat. lib. 8. t. 12.* vide legem ipsam *Tom. VI. Pars II.*

CONCILIABVLA hæreticorum, *l. 2. de fide. Cathol. lib. 16. t. 1.* Conciliabula damnata: dudum opinionionis, id est, hæreticorum, *l. 5. de heret. lib. 16. t. 5.* Funesta conciliabula hæreticorum, *l. 9. de heret. lib. 16. t. 5.* Conciliabula Iudæorum, *l. 1. de Iudeis. lib. 16. t. 8.*

CONCILIARE. Quæ ex earum rerum quaestu ac fructibus conciliata sunt, *l. 2. de liberali causa. lib. 4. t. 8.* Conciliat, oues & posca, *Gloss. Philox. vide quæ ad eam legem dixi.*

CONCILIATRIX. In masculis, si repudium mittant, hæc tria crimina inquiri conueniet, si moecham, vel medicamentariam, vel conciliatricem repudiare voluerit, *l. 1. de Repudiis. lib. 3. t. 16.* vbi dixi.

CONCINNATVS. Commentitia & concinnata, *l. 4. de Apostatis. lib. 16. t. 7.* Vid. ibi *Commentarium in fin.*

CONCILIVM sanctissimum Catholica, venerabileque. Est *Ecclesia Catholicorum*, *l. 4. de Episcopis Eccles. lib. 16. t. 2.* & *l. 1. Cod. Inst. de sacros. Eccles.*

CONCITATVS. Concitato aculeos acrioris commotionis non dubitet exerendos, *l. 38. de heret. lib. 16. t. 5.*

CONCITATOREM iudicii, qui inquietudinem inferre temptauerit, *l. 2. de bonis vacantib. lib. 10. t. 8.*

CONCLVDERE. Indultum nostrum eo præcepti fine concludimus, vt, &c. *l. 6. de indulg. crim. lib. 9. tit. 38.*

CONCORDARE. Cum omnis hæreditas dote dicitur exhausta, concordare (id est, bona occasio est, legibus quibus aliquid introductum, concordet & similes casus ad eandem utilitatem vel aequitatem tendentes, addere, supplere, *l. 13. D. de legibus*) legibus promptum est, vt ad exemplum inofficiosi testamenti aduersus dotem immodicam exercendæ actionis copia tribuatur, *l. 1. de inoffic. dotib. lib. 2. t. 21.* Itaque male Tribonianus, qui hoc sibi immutauit, *leges legibus concordare promptum est.*

CONCORDIA quietis ac pacis, *l. unie. de hirenarchis. lib. 12. t. 14.*

CONCVRRERE. Docuit tua sublimitas, exactionem tributorum Senatus non posse concurrere, adeo vt in nonnullis Prouinciis Senatorii Canonis medietas in debitis resideret, *l. ult. de præditi Senat. lib. 6. t. 3.* Concurrere autem exactio tributorum dicitur, quæ respondet breuib. tributorum seu canonis, neque quicquam in reliquis residet.

CONCVSSIO. Non perpetui exactores in continuata vexandorum Prouincialium potestate veluti concussionum dominatione, teneantur, *l. 22. de susceptor. lib. 12. t. 6.*

CONCVSSVS. Aedes ætatis senio seu fortuitis concussa (veluti incendio, vt in *sp. d. l. 44.*) casibus, *l. 44. de operibus publ. lib. 15. t. 1.* Concussus tetra motu ædificium, *l. 95. D. locati.* Concussus paries, *l. 18. §. 11. D. de damno inf.* 2.) Si quis a Iudice fuerit aliqua ratione concussus, *l. 6. ad l. Iul. repetund. lib. 9. t. 27.* Quicunque se a Comite domorum meminerit esse concussus, *l. ultim. ad l. Iul. repetund. lib. 9. t. 27.*

CONDEMNATIONES, *l. 27. de Decurion. lib. 12. t. 1.* Facultatum suarum condemnatione vindicetur, *l. 16. de re militari: vide quæ dixi ad l. 12. eod. tit.* Condemnatio, proprie de multa *l. 38. de appellat. lib. 11. t. 30.* confer eam legem cum *l. 25. Cod. Inst. eod.* Condemnationes, sunt multe, *l. ult. de ponderatoribus. l. 12. t. 7.* Ipse 150. libras argenti: & eius officium parem summam condemnationis inferre cogetur, *l. 48. de appellat. lib. 11. t. 30.* Vid. *leg. 4. ne sanctum baptisim. in fin.*

CONDI decreta a Prouincialibus conciliis dicuntur, l. 1. de Legatis, lib. 12. t. 12.

CONDICTVM pondus. Cum pondere quod a nobis moderantibus *condictum* (hactenus, *condictum*, male) est, l. 13. de Prætorib. lib. 6. t. 4.

CONDIGNVS. Sed quoniam nec *condigna* crimini ultio est, nec par poena peccato. Et mox: ut cum vix par poena his possit flagitiis mueniri, neque *condignis* tantum nefas cruciatibus expiari, l. 1. de crimine peculatus, lib. 9. t. 28.

CONDITA, l. 3. 15. de erogat. mil. ann. lib. 7. t. 4. (vbi late in Commentar.) Quæ & horreorum *condita*, l. 10. de numerariis, lib. 8. t. 1. leg. 7. de annon. ciuit. lib. 14. tit. 17. Fiscalia *condita*, l. 16. de erogat. mil. ann. *Condita* militaria, Spartiano in Hadriano cap. 11. ἀποθετὼν, *conditum*, Gloss. Cyrilli, ἀποθετὰ, Nouella Iust. 103. sunt annonæ in horreis repositæ, reconditæ, in castris limitaneis. Vide *Castra*, & Capitulinum in Gordian. c. 28. Arminianum lib. 14. c. 2. lib. 18. c. 2. De *Conditiis* est tit. de *conditiis* in publicis horreis, lib. 11. t. 14. l. 2. de his quæ ex publ. conlat. l. 9. de suariis. Ex l. 1. de *conditiis*, intelligit clare *condita* dicta frumenta in horreis ad vsum Urb. Romæ. adde leg. 2. eius tit. *Condita* etiam ad militarem vsum. Vide l. 1. 3. 5. 11. 16. 17. 32. de erogat. mil. ann. *Condita*, sacræ largitiones. Quod refertur in *conditis*, vel in arca continetur, l. 2. de his quæ ex publ. conlat. lib. 12. t. 9. Alexandrinæ ciuitatis *condita*, l. 32. de nauicular. lib. 13. t. 5. Portuensia *condita*, l. 9. de suariis, lib. 14. t. 1. (Vt annonariæ species aut vina dicuntur *Condita*, & in *conditiis* ea quis habere dicitur, ita pecunia *confiscata*, in fisco vel sacco *condita*, apud Suetonium Aug. c. 102 quam summam representari iussit, nam & *confiscatam* semper repositamque habuit. & Tertullianus de fuga c. 12. eleganti vtitur translatione, *Felices* itaque pauperes, qui animam totam in *confiscato* habent. Apud Manilium lib. 2. pag. 56. Edit. Scaliger. ex occulto: Quam rata sint fossis, scrutatur, vota metallis, Aque ex occulto, quantum contingere possit.) Horatius 1. Carm. 1.

*Illum si proprio CONDIDIT borreo
Quidquid de Libycis verritur areis.*

Conduntur fructus geminum mihi semper in annum,
Ausonius Idyllio 3. προβολὴν quoque & ἀφορμὴν
Græci. Scholiasies Euripidis Medea: ἦν ἡμεῖς
προβολὴν καλεῖμεν εἰς τὸ ζῆν, Ἀττικοὶ ἀφορμὴν
καλεῖσι, quam nos προβολὴν, vite, vocamus,
Attici dicunt ἀφορμὴν. *Condita* monilia. Quis-
quis thesauros & *condita* ab ignotis domi-
nis tempore vetustiore monilia quolibet casu re-
pererit, l. 2. de thesauris, lib. 10. t. 18. IC. l. 31. D. in
fin. de acquir. rer. domin. CONDIDERIT sub ter-
ra. Deposita alii dicunt hac in re. Manilius,
lib. 4. pag. 91. Edit. Scaliger.

*Scrutari cæca metalla,
DEPOSITAS & opes*

Thesaurus inde l. 31. D. de acquir. rerum dom. *Vetus*
DEPOSITO pecunia. (Cassiodorus VI. Var. 8.
DEPOSITIVÆ pecunia, qua longa vetustate com-
petentem dominum amiserunt, 3.) *Conditi* modii,
id est, in publico *conditi*, locati, l. 21. de suscepto-
ribus, lib. 12. t. 6.

CONDITIO præceptorum, l. ult. de sent. ex pericu-
lo recit. id est, tenor, forma sententiæ, & qui-
deu militaris. 2.) *Conditio*, de nuptiis. Quod
si in conditionis delectu mulieris voluntas cer-
tat sententiæ propinquorum, l. 1. de nupt. lib. 3.
t. 7. 3.) *Conditio* (ex eo ipso quod in territorio
ciuitatis possidet ad Curiam vocatur) possidendi,
est lex possessori dicta. Ex possidendi *conditio*-

ne vocatur in Curiam, l. 5. fin. de Decurion, lib.
12. t. 1. 4.) *Conditio*, l. vnic. de rei vindicat. qui
locus accipiendus de conditione occupatoria. 5.)
Donatio *conditionibus* faciendi ac non faciendi
suspensa, l. 1. de donation. lib. 8. t. 12.

CONDITIONALES, l. ult. de ponderator. lib. 12. t. 7.
sunt, qui conditione personæ actui alicui tenean-
tur. Dixi ad eam legem. Occurrunt etiam
Servi *conditionales*, leg. 5. de iure fisci, lib. 10. tit. 1.
qui quales fuerint, disquiri ibi in Commenta-
rio. Annonarii & Actuarii *Conditionales*, l. 3.
de numerariis, lib. 8. tit. 1. de his ad d. leg. Con-
sule etiam du Fresne in Glossar. latin. voc. *condi-*
tional.

CONDITVS, *humatus*. Quolibet in loco sancto-
rum est aliquis *conditus* (*humatus initio* leg.) l. ult.
tim. de sepulchr. viol. lib. 9. t. 17.

CONDITOR. Quæ legis suæ verba aliis quoque
scitis clemens *Conditor* explanauit, l. 14. quorum
appellat. lib. 11. t. 36. Veteres iuris voluerunt *condito-*
res, i. e. Iurificonsulti: l. 1. de cognitoribus, lib. 2. t. 12.

CONDONARE. Quibus omnibus *condonamus*, ne
exactorum curam subeant, l. 3. de priuileg. eo-
rum qui in s. p. lib. 6. t. 35. Non prius otio *con-*
donetur, quam, &c. l. 16. de cohort. lib. 8. tit. 4.
Ita his quoque honorem congruum *condonamus*,
l. 9. de domesticis lib. 6. t. 24.

CONDUCIBILE, l. 3. de indictionibus, lib. 11. t. 5.
Damus itaque optionem, ut quod *conducibile* se-
natui videtur, eligendi habeat potestatem, l.
13. de tyron. lib. 7. t. 13. *Conducibili* deuotione
volumus festinare, l. 4. de itin. mun. lib. 15. t. 3.

CONDUCTELA vectigalium, Anianus in interpreta-
tione l. vnic. de vectigalibus, lib. 4. t. 12. pro *con-*
ductione.

CONFERRE. Vicariis conferatur, l. 11. de proximis
Com. disp. 6. t. 26. id est, vicariis exaquetur.

CONFERTVS. Per *confertam* populi frequentiam,
& per maximam insistentium densitatem, l. 5. de
sepulchris viol. lib. 9. t. 17.

CONFESSIO Augurum, & Vatum. Nemo haru-
spicem consulat, &c. Augurum & vatum praua
confessio (id est, *professio*, *responsio*) conticescat,
l. 4. de maleficiis, lib. 9. t. 16. 2.) *Confessiones* te-
stium, l. ult. ad leg. Iul. de vi lib. 9. tit. 10. sunt,
testium depositiones.

CONFESSI. De conuictis & *confessis*, v. l. 1. 7. 31.
13. ult. quorum appellat. lib. 11. t. 36.

CONFICERE. Multi magicis artibus ausi elemen-
ta turbare, vitas infantium labefactare non du-
bitant, & Manibus accitis audent ventilare, ut
quisque suos, *conficiat* malis artibus, inimicos,
l. 5. de maleficiis, lib. 9. t. 16. Aut proprium for-
tas inimicum sub huius vindictæ nomine con-
filio atrociore *confecerit*: l. 11. eod.

CONFIDENTIA. Catholicæ *confidentie* stabilita
constantia, l. 37. de heret. lib. 16. tit. 5. cui op-
ponitur Donatistarum desperatio; *fucata per-*
fidia.

CONFINIVM. Eum gradum honorariæ admini-
strationis petat, quem proximior *confinio*, lo-
co ordinis sui cognoscit esse contiguum, l. 7. de
honor. codic. lib. 6. t. 22. 2.) Locorum Romæ gra-
ta *confinia* Senatoribus, l. 11. de Prætorib. lib. 6.
t. 4. 3.) *Confinium* temporis. Si in *confinio* legi-
timi temporis petantur, l. 2. de dilationib. lib.
2. t. 7.

CONFLARE. Nec *conflandæ* criminationis erit oc-
casio, l. ult. de his, qui ad Eccles. lib. 9. t. ult.
Criminis *conflatur* inuidia, l. 61. de appellationib.
l. 1. t. 30. 2) Proprie dicitur *conflari* pecunia, l.
1. §

1. si quis pec. conflauerit, unde conflatores, l. 1. de conlat. aris.

CONFLICTVS, de causis & litibus, *l. 40. de appellat. lib. 11. t. 30.* Quandiu priuato iurgio æquis constitutibus decertatur, *l. 32. de petition. lib. 10. t. 10.* Exercendum inter partes iure conflictum, *l. 27. de petition. lib. 10. t. 10.*

CONFOVERE, est occultare. Actorem qui in perniciem fortasse domini, aut sceleris participatione confouit (desertorem) aut dissimulatione, neglexit, *l. 4. de desertor. lib. 7. t. 18.*

CONFUGA. Quidquid fuerit interiaccens, confugas interioris templi vice, tueatur, *l. 4. de bis, qui ad Eccles. lib. 9. t. ult. πρὸς Φύγας, l. 5. eod. tit.*

CONFUNDERE. Vt eos nec inuitos, nec volentes coeno propriæ sectæ confundat, *l. 4. ne Christian. mancip. iud. lib. 16. t. 8.* Idem hoc quod *l. 22. de Iudeis. Iudaica nota* **FOEDARE**. Ita *l. 13. de remilit. lib. 7. t. 1.* Publicos oculos nudatus inceslet, & **CONFUNDAT** aspectum. Cum supra virentes fluminum ripas omnis legionum multitudo consistit, nullus omnino ablucendo equorum sudore deproperus, publicos oculos nudatus inceslet, atque ita confundat aspectum, sed procul a cunctorum obtutibus, &c. *l. 13. de remilitari. Ambrosius I. offic. 18. Quæ abscondenda accepimus, & si casu aperiantur hæ partes, confunditur verecundia: si studio, impudentia estimatur.* 2.) Qui diuinæ legis sanctitatem nesciendo confundunt, *l. 25. de Episcop. lib. 16. t. 2.* 3.) Episcopum ad testimonium dicendum admitti non decet: nam & persona dehonatur, & dignitas Sacerdotalis excepta confunditur, *l. 8. de fide iestrum. lib. 11. t. ult.*

CONFUSIO bonorum, id est collatio, *l. 8. de bonis proscriptorum. lib. 9. t. 42.* eodem sensu apud Paulum *V. sent. 9. in fin.*

CONFVSVS. Iubemus omnes numerarios, non eos modo, quos plebe confusa vulgus abscondit, sed primos etiam, &c. *lex 8. de numerariis. lib. 8. tit. 1.* Qui pacem publicam actuum perturbatione confusam rebus contumacia miscuerunt, *l. 31. quorum appellat. lib. 11. t. 36.*

CONFVTARE. Vt qui perperam vel petita, vel erogata notauerit, confutetur, *l. vnic. de quadrim. breuib. lib. 11. t. 25.*

CONFVTATVS. Si quis exactorum superactionis crimine fuerit confutatus, &c. *l. 1. de superexactionib. lib. 11. t. 8.*

CONGEMISCERE. Viginti sibi antepositos ex congemiscat, *l. 16. de desertor. lib. 7. t. 18.* Nec inputari sibi, quod exsoluerint congemiscant, *l. vnic. de quadrim. breuib. lib. 11. t. 25.*

CONGERERE, pro inferere. Nemo in refutatione aliquid congerat (mox, ingerere vocatum) quod adferere intentione neglexerit, *l. 11. de appellationibus. lib. 11. t. 30.* 2.) Si quid vel parsimonia vel prouisione, vel mercatoria, honestati tamen concilia, congererint, *l. 14. de Episcop. lib. 16. t. 2.* id est, sibi parauerint. 3.) Cuius negligentia perniciem formæ congererit (pro ingesserit) *l. 1. de aqueductu. lib. 15. t. 1. (l. 1. Cod. Inst. eod.)*

CONGESTIO. Sepulchri ruinas terræ (*l. 57. D. locati.*) congestione celare, *l. 2. de sepulchr. viol. lib. 9. t. 17.*

CONGLUTINARI argumenta dicuntur: cum ex pluribus coniecturis, præsumptionibus argumentum deducitur. Plerumque accidit, ut fortuna iudicii argumenta conglutinet, quorum similitudine opprimatur reus, qui non possit vera ratione conuinci, *l. 7. quorum appellat. lib. 11. t. 36.*

CONGREGARE, Curia congregentur, *l. 105. in fin. de Decurionib. lib. 12. t. 1.* His abiectionis de officio, qui Palatino inconsiderate ac vulgo sunt congregati. *l. 15. de Palatinis S. L. lib. 6. t. 30. 2.)* Species quæ in Prouinciis a possessoribus congregantur, *l. 21. de erogat. mil. ann. lib. 7. t. 4.*

CONGRESSVS. In ipso latrocinio vel congressu violentiæ, *l. 5. de exhib. reis. lib. 9. t. 2.*

CONGRVVM. Emendatio congrua, *lex 191. de Decurionibus. lib. 12. t. 1. 2.)* Si veteribus finem cum signis limes inclusus congruum erudita arte præstiterit, *l. 4. finium regundor. lib. 2. t. 26. 3.)* Congrua obsequia, *l. 44. in fin. de Decurionibus. lib. 12. t. 1. 4.)* Ad speciem pristinam, & vsum congrue utilitatis instaurant, *l. 16. de operibus publ. lib. 15. t. 1.*

CONHIBENTIA. *l. 27. 39. de Episcop. lib. 16. t. 2. 1. ult. de aqueduct. lib. 15. tit. 2. pro conuientia.* Probosa conhibentia, de eo, qui tacitam fidem accommodat. in sp. d. *l. 27. Culpabilis conhibentia, l. 10. quorum appellat. lib. 11. t. 36.* Si quando damnabilem voluerit conhibentiam commodare, *l. 8. de appellat. lib. 11. t. 30.* Gloss. Cyrilli conhibeo, καμνῶ, quod a Vulcano mutari non debuit. Et *Mūa conhibeo, conuiueo.* Qui tam ignaue conhibentiam adhibuerit, *l. 26. quorum appellat. lib. 11. t. 36.* Si conhibentia domini patuerit, *l. 21. de Episcop. lib. 16. t. 5.* Conhibentia Iudicantium, *l. 24. ne haret. lib. 16. t. 5.* Si per conhibentiam huiusmodi appellationem admiseris, *l. 2. quorum appellat. lib. 11. t. 36.* Officium si conhibentiam præstet Iudici, *l. 59. in fin. de appellat. lib. 11. t. 30.*

CONHIBERE, pro conuiuere. Conhibente curia, *l. 71. de decurion. lib. 12. tit. 1.* Conhibente Iudice, *l. 77. de decurionib.*

CONIVGIA, pro coniugibus, *l. 3. de re militari. lib. 7. t. 1.* Coniugia Clericorum, id est, coniuges, *l. 14. de Episcop. lib. 16. t. 2.*

CONIUNCTIO, pro coniuge, *l. vnic. in fin. de Burgariis. lib. 7. t. 14.* (confer. *l. 58. de cursu,* quæ illi legi coniungenda.) 2.) Cum & in deliberationibus coniunctionum futurarum, commodis prospiciatur hæredum, *l. 149. de Decurion. lib. 12. t. 1.* Id est, futurorum coniugiorum.

CONIUNCTISSIMVS. Necessariæ coniunctissime quæ personæ, *l. 5. de donat. lib. 8. t. 12.* sunt, liberi & parentes, quos Paulus etiam *IV. sent. 1. coniunctarum personarum* appellatione intellexit.

CONIVRATVS. Vix enim fieri potest, ut per hæc tempora omnem testium conscientiam mors coniurata surripiat, *l. 6. de testam. lib. 4. t. 4.*

CONIVRATIO. Superstitiosa coniuratio, de hæresi, *l. 53. de haret. lib. 16. t. 5.*

CONIUNGERE. Inter se potius volumus de tempore agitare discrimen, quam cum his vita usurpatione coniungere (committere) quos non adumbratis honoribus, sed in actu positis immortalitati coniunximus, *l. 6. de honor. codicill. lib. 6. t. 22.*

CONLOQVI. Qui nec paciscendi, nec conloquendi (conloquendi, id est, transigendi: vide *l. ult. Cod. Inst. de feriis.*) de negotio substantiam habuit, *l. 6. de pæctis. lib. 2. t. 9.*

CONLOCARI. Conductio vestigialium conlocari alicui dicta, cum ei in licitatione addicebatur, *l. vnic. de vestigialib. lib. 4. t. 12.* 2.) Mansionem conlocare, *l. 9. de re milit. lib. 7. t. 1.* 3.) Conlocare pecuniam, id est, fœnor conlocare, *lex 1. in fin. de Curatoribus Kalend. lib. 12. t. 11.*

- CONLVBIO.** pro *conluio*. Reddatur vnusquisque patriæ suæ, qui habitum Philosophiæ indebitæ & insolenter vsurpare cognoscitur: exceptis his, qui a probatissimis adprobati, ab hac debent *conlubione* (in Cod. Iust. *perperam conlusione*) fecerint, l. 7. de Medicis. lib. 13. t. 3.
- CONLVDIVM.** Iudices statuimus esse sollicitos, ne turpi *conludio* quærat ex miseris pretium gaudiorum, l. 4. ne quid publ. lat. lib. 8. t. 11. *Conludium*, συνιδασμός. Gloss. Phil. *Conludia* fœda, l. 39. de Episcop. lib. 16. t. 2. Absque vilius gratiæ *conludio*, l. 41. de operibus publ. lib. 15. t. 1.
- CONMANERE.** In eorum domibus nullus hospitalitatis iure commaneat, l. 1. de metatis. lib. 7. t. 8. A conductoribus sub quibus conmaneat, l. 52. de heret. lib. 16. t. 5. Ne diuturnitas *conmanentium* vlla ex parte pradium vexet, lex 10. de metatis. lib. 7. t. 8. vide l. 1. eod.
- COMMERCIA.** Neque vilem vitam commerciis exhibent, l. 7. de Veteranis. lib. 7. t. 20.
- COMMVNIVM** liberorum ius, l. vltim. de iure liber. lib. 8. t. 17. vbi dixi: & l. 9. de infirmis, his, quæ sub tyrannis.
- CONNECTI.** Senatui connecti, l. 74. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- CONNVBIVM** cum personis non potest esse seruilibus, l. 6. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- CONPARATIVVM** aurum, l. 3. de militari veste. lib. 7. t. 6. quod pro veste datur comparanda.
- COMPESCERE.** Sed & his personis legem imponimus, vt crimen abolitione *compescant*, l. 2. ad l. Iul. de adulter. lib. 9. t. 7. Corrigat propinqui iuuenis erratum & priuata animaduersione *compescat*, l. vnic. de emendat. propinqui. lib. 9. t. 13.
- COMPETENS.** Iudicem competentem, l. 1. de prædiis & mancip. Curialium. lib. 12. t. 3.
- COMPETENS.** Censuimus etiam in absentes pro competenti ultione debere *confergi*, lex 14. de pœnis. lib. 9. tit. 40.
- CONPLACITVM.** Aut suum tantum munus agnoscat, aut si *conplacito* opus est, magis alteri ipse societur, quam eidem alter annectatur, l. 14. de extraord. lib. 11. t. 16. *Conplacite conditiones.* Hisque penitus cognitæ vel recipiantur si (conditiones, pactiones) *conplacite* sunt, l. 1. de donat. lib. 8. t. 12. Vid. ibi not. m. & Symmachi loca.
- COMPLEXVS.** Obnoxii municipum *complexu* relinquendis, l. 8. de cohort. lib. 8. t. 4.
- CONFLORATIO.** Nec tenuiores in querellas infu&notæ conplorationis incurrant, l. 6. de nauiculariis. lib. 13. tit. 5.
- COMPONERE.** Domesticos & Notarios Consulibus componimus, l. 2. in fin. de primicerio & Notar. lib. 6. t. 10. i. e. *equamus*.
- CONPVLSCOR.** l. 7. de executorib. lib. 8. t. 8. l. 3. 4. de conuuls. aduocat. lib. 8. t. 10. l. 34. de annona. lib. 11. t. 1. l. 15. de exactorib. l. 4. ne conlat. transl. l. 186. de Decurion. lib. 12. t. 1. est, qui præterito tempore quo tributorum solutionem factam oportuit, mittitur ad compellendos Provinciales eosque exigendos. Dixi plene ad d. l. 1. de conuuls. aduocat. & iam supra voc. *Compulsor*.
- CONPERTA** integritas, l. vnic. de sent. pass. & ressit. lib. 9. t. 43.
- CONQUESTI** Provinciales per legatos ad Principes missos, l. 21. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- CONQVIESCERE** hæreses earumque coetus iubentur, l. 4. 5. de heret. lib. 16. t. 5.
- CONQVIRERE,** de tenui quaestu, l. 14. 15. de Episcop. lib. 16. t. 2. Abstineant patrociniis agricolæ subiugandi supplicio: si talia sibi met adiumenta commentis audacibus *conquisserint*, l. 2. de patrociniis vicor. lib. 11. t. 24. Quod anterioris ætatis indultia *conquisiuit*, l. 14. de proximis inf. lib. 6. t. 26. Labore dignitas *conquisita*, l. 14. de proximis. lib. 6. t. 26.
- CONSANGVINEVS** filius adoptiuo opponitur, l. 2. de legit. hered. lib. 5. t. 1. *Consanguinei*, l. 5. de suariis. lib. 14. t. 4. sunt filii, posteri, successio generis, l. 7. eod. *Consanguineus*, pro agnatione, l. 1. de legit. hered. lib. 5. t. 1.
- CONSCCELERATVS.** Aduocatos, qui *consceleratis* depactionibus suæ opis egentes, spoliant atque denudant, &c. l. 1. de postulando. lib. 2. t. 10.
- CONSCIENCIA.** Verecundæ & tacitæ *conscientiæ* remuneratione contentus, l. 177. de Decurion. lib. 12. t. 1. 2.) *Conscientia* pro consensu, l. 27. de operibus publ. lib. 15. t. 1. 3.) *Conscientiæ* fructus, l. 27. de Episcop. lib. 16. t. 2. 4.) *Conscientiam* Principis fallere, l. vnic. de his, qui a non domino. lib. 4. t. 10. 5.) Qui vitæ suæ tempore diuersis *conscientiam* suam dicuntur pollicisse criminibus, &c. l. 30. de petitionibus. lib. 10. t. 10. Cum veteris iuris auctoritas, de se confesso ne interrogari quidem de aliorum *conscientia* sinat, l. vlt. de accusat. lib. 9. t. 1. Nemo igitur de proprio crimine *conscientem*, super *conscientia* scrutetur aliena, l. vltim. de accusat. lib. 9. t. 1.
- CONSCIVS.** Dicat securus & bene sibi *consciis* dicat; si probauerit, &c. l. 4. de accusat. lib. 9. t. 1. 2. Mercatura honestati *conscia*, l. 14. de episcop. lib. 16. tit. 2.
- CONSCRIBERE.** Iuniores in arma *conscribere*, l. 12. de tyronibus. lib. 7. t. 13.
- CONSECRARE.** Quæ sunt sanctionibus *consecrata* (id est, constituta) violant, l. 22. de Prætor. lib. 6. t. 4.
- CONSENECERE** leges dicuntur. Vt vetustatis auctoritas & appellandi facultas & origo repetatur, scilicet *consenescente* priore lege, qua istiusmodi potestas videtur exclusâ, l. 23. de appellat. lib. 11. t. 30.
- CONSILIANTES,** qui ad Consilium conueniunt, qui consultant, l. 12. de Legatis. lib. 12. t. 12. Horatius III. Carm. 3. *Gratum eloquia consiliantibus Iunone Diuis.*
- Tacitus 2. Hist. c. 53.** Rediere omnes Bononiam *con-*
siliaturi. Cicero 15. ad Atticum 9. *Diff-*
cili ad consiliandum legatione. Priscianus, de præx. Rhet. *Consiliabantur* de vrbe condenda. Inde & *Consiliator* apud alios.
- CONSILIVM & concilium** promiscue; v. ll. 12. 13. de Legatis. lib. 12. t. 12. Si Iudæi ad Christianæ religionis lucem de tenebris propriæ superstitionis *consilio* meliore migrauerint, l. 28. de Iudæis. lib. 16. tit. 8. Nisi prauæ mentis errorem reuerendam aduersus fidem *consilii* emendatio correxerit: ita lego lege 4. ne sanctum baptisma. lib. 6. tit. 6.
- CONSISTERE.** Nec enim patimur frequenter iterari, quæ *consistere* prima actione non quiverint, l. 1. de calumn. lib. 9. t. 39. 2.) *Consistat*, pro *confset*, l. 6. de accusationibus. lib. 9. t. 2.
- CONSISTORIUM** Principis, est vbi Princeps consistit. Dixi ad leg. vn. de Comit. *Consistorian*.
- CONSOCIATIONES,** quas proximas putamus esse criminibus, ait Valentinianus, l. 1. de studiis liber. V. R. lib. 14. t. 9. *Consociationes* sunt *quædam*.

CONSOLARI sua tristitia oblectatione (id est, ludis) l. 169. de Decurion. lib. 12. t. 1. Consolatio *παρρησία*, de ludis.

CONSONVS. Vt si sint salui consonas (ita repono: haecenus, *ut sint salui cum sennas*) consequantur poenas indulgentiae, l. 2. in fin. de Veteranis. lib. 7. t. 20. Consona ciuium fama, l. 75. de Decurion. lib. 12. t. 1.

CONSORVS, l. unie. de dominio rei qua possitur: vbi dixi.

CONSORTES, l. 164. de Decurion. lib. 12. t. 1. sunt Concuriales. Habeat vnaquaque ciuitas *consortem* (mox *socium*) munerum, quem habuit in professione collegam, l. 2. ne conlat. transl. lib. 11. t. 22.

CONSORTES socii sunt, qui communiter, communi nomine, iunctis nominibus, rem a Principe impetrarunt, l. 2. si petitionis socius. lib. 10. t. 14. 2.) *Consortes* sunt, plures coniuncti, vni tironi exhibendo, si exiguas possessiones haberent. Illud etiam similiter definitum est, vt hi tantum a *confortibus* segregentur, quorum iugatio ita magna est, vt accipere non possit adiunctum: cum pro suo numero in exhibendo tironem solus ipse respondeat, l. 7. de tyronibus, vers. illud etiam lib. 7. tit. 13. Et mox ibidem: qui primo anno, & suo & *confortis* nomine tironem dederint.

CONSORTIVM, pro coniunctione, & communione. Vel communione criminis *consortium* personae superioris optans, l. vltim. de accusationib. lib. 9. t. 7. 2.) *Consortium* pro collegio & ordine. *Consortium* Curiae l. 19. 177. de Decurionibus lib. 12. t. 1. *Consortium* Curiale, l. 33. 175. eod. *Consortium* Ordinum, l. 41. 42 eod. *Consortium* Senatus, l. 73. 74. de Decurionibus. lib. 12. t. 1. 3.) *Consortium* pro communione hereditaria. Quod filius in potestate constitutis obuenerit, cum patre mortuo sui iuris fuerint, praecipuum habere eos, & sine cuiusquam *consortio* placuit, l. 1. de maternis bon. lib. 8. tit. 18. 4.) *Consortium* pro coniugio illicito. Etiam de feminis, quae praedictorum se *consortio* commaculauerint, custodiatur, l. 3. de incest. nupt. lib. 3. tit. 12. 5.) *Consortium* pro coniugio licito. Inter pares honestate personas nulla lege impediende, fiat *consortium*, l. vlt. de nuptiis. lib. 3. tit. 7. 6.) *Consortium*, pro vicinia, & connexis aedificiis. Horrea, ex quatuor lateribus priuorum *consortio* (id est, ne sociata cohaereant, vt l. 39. eodem tit.) separata sint, l. 38. de operibus publ. lib. 15. t. 1. Confer & l. 4. eiusdem tituli.

CONSPECTVS. Vtilitate conspecta, l. 30. de erogatione mil. ann. lib. 7. tit. 4. id est, bene perpen-

CONSPECTVS. Iudiciorum conspectu segregari, id est, foro arceri, l. 1. de postulando. lib. 2. t. 10. 2.) Sub nostris acta conspectibus, l. 8. de priuilegiis, qui in f. pal. lib. 6. t. 35.

CONSPICVVS. Ab omnibus quacunque conspicui fuerint dignitate, l. 8. de cursu. lib. 8. t. 5.

CONSPIRATIO. Communi omnium bonorum conspiratione, l. 11. de haeret. lib. 16. t. 5.

CONSTANTIA & fides, de legatis, l. vlt. de Legatis. lib. 12. t. 12. 2.) *Constantia* definiendi in Iudice requiritur, l. 55. de appell. lib. 11. t. 30. Iudex constans, l. 9. D. de off. Praefidis, opponitur infirmo disceptatori. Rerum iudicatarum *constantia*, l. 15. de pistorib. lib. 14. t. 3.

CONSTANTIANA Praetura, vide l. 5. 13. 25. de Praetoribus. lib. 6. t. 4. vbi dixi.

CONSTITVERE. Praefertim cum neque nouam

constitui fabricam iusserimus, antequam vetera reformentur, l. 14. de operibus publicis. lib. 15. t. 1. vt institui, leg. 16. eod. tit. *Constituta*, pro proposita, conculcata, l. 7. de Iudais. lib. 16. t. 8.

CONSTRICTVS. Tum demum omnia ea, quae vel le nos perspicis inquisitione *constricta*, Rationalis rei priuatae tradantur officio, l. 7. de bonis proscriptor. lib. 9. t. 42.

CONSTRINGERE. Hac poena *constringimus*, l. vltim. de aqueductu. lib. 15. t. 2. Quos diuersi mercimonii cura *constringit*, l. 19. de Iustali conlat. lib. 13. t. 1. Officium adque ipsum Iudicem auti pondo dena *constringent*, l. 28. de operibus publ. lib. 15. t. 1. Quos officii sollicitudo *constringit*, l. 1. de denuntiatione. lib. 2. t. 4. Par conditio & sollicitudo *constringat*, l. 4. de itin. mun. lib. 15. t. 3.

CONSVETVDO, de more veteri haruspices consulendi, l. 2. de maleficiis: l. 1. de Paganis. lib. 16. t. 10. Hi, quos Curagendarios, siue Curiosos, Prouincialium consuetudo appellat, l. 1. de Curiosis. lib. 6. t. 29. Ammianus lib. 17. c. 8. Francos, quos Salios, consuetudo vocauit, & lib. 31. c. 3. Alanos, quos Tanaitas, consuetudo appellauit. Consuetudinis solemnia, de aruspicina, l. 2. de maleficiis. lib. 9. t. 15. Eodem sensu, Mos veteris obseruantia, l. 1. de Paganis. lib. 16. t. 10. & Praterita usurpationis officia, d. l. 2. αὐτὴν τῶν ἐδῶν, pariter de aruspicum & vatum constitutionibus, canone Ancyran. 24. 2.) Consuetudines manumissionum, id est solemnia, l. 13. de his, quae sub tyr. lib. 15. t. 14.

CONSVLI haruspices, Mathematici, harioli dicti, l. 4. de maleficiis. lib. 9. t. 16. Suetonius, Tiberio. cap. 38. vetuit haruspices secreto, & sine testibus Consul. Consultus astrologus, l. 15. §. 13. D. de iniur. 2.) Consulere, sibi prospicere bene vel male. Singuli loca debent quaque sortiri, vt sibi consulant vel negligentia vel labore, l. 2. de itinere mun. lib. 15. t. 3. Vt vehementissime consulere, pro asperius & seuerissime, *κατάξεν*, cauere, apud Spart. Hadr. cap. 12. 3.) Consulere spirantia exta, proprie, l. 12. de Paganis. lib. 16. t. 10. Seruius in haec verba IV. Aeneid. v. 64. Trepidantia consulit exta, Proprie, ait, dixit **CONSVLIT**: Auruspices enim exta consulere dicuntur, cum inspiciunt: vide infra Inspicere.

CONSVLARITAS. id est, Consulis dignitas, leg. 74. de decurionib. lib. 12. tit. 1.

CONSVLTVS. Consulta praeeptione mandauimus, l. 63. de decurion. lib. 12. t. 1.

CONSULTATIO, l. 3. 4. de relation. lib. 11. t. 29. Rubr. & l. 8. 34. 35. 47. 66. de appellationib. lib. 11. t. 30. l. 9. de diuersis rescriptis lib. 1. t. 2. quae & consultum, l. 11. d. tit. de appellat. lib. 11. t. 39. Est relatio ad Principem, super aliquo dubio a Iudice facta. 2.) Consultatio, Haruspicum, Augurum, Vatum, &c. Ne quis mortalium ita faciendi sacrificii sumat audaciam, vt inspectione iecoris extorumque praesagio vanae spem promissionis accipiat: vel (quod est deterius) futura sub execrabili CONSULTATIONE cognoscat, l. 9. de Paganis. lib. 16. t. 10. Vlpianus apud auctorem collat. legum Moisaic. tit. 15. num. 2. sub titulo de Mathematicis & Manichaeis. Quod quidem magis per contumaciam & temeritatem eorum factum est, qui visi erant vel **CONSVLERE** vel exercere. Mox: Et varie puniti sunt hi, qui id exercuerunt, pro mensura scilicet & **CONSVLTATIONIS**. Nam qui de Principis salute, &c. vide Ammianum lib. 16. cap. 8. Tertull. Apolog. cap. 35. Non enim ea mente de charis **CONSVLITVR** qua de dominis. Paulus V. sentent. 21. §. 3. Qui de salute Principis: vel, de summa Rei-

publ. Mathematicos, ariolos, aruspices, vaticinato-
res **CONSULTIT**, cum eo qui responderit, ca-
pire punitur. Omitto alia innumera aliis præoc-
cupata. Vide & Tacitum lib. 16. *Annal. c. 30, 31.*
Spartianum Severo cap. 2. alii dicunt, scrutari,
perferutari, interrogare.

CONSULTISSIMVS. Lex consultissima. Iuxta D.
Iuliani *consultissimam legem*, l. 20. de *curfu* lib. 8.
t. 5. Aculeos *consultissima legis* incurrat, l. 1. *ve*
intra annum lib. 9. t. 36. Princeps consultissimus.
Iuxta D. Pii, *consultissimi Principis instituta*, l. 4.
de *donat.* lib. 8. t. 12. *Definitio consultissima*. Con-
sultissima definitione statuimus, l. 11. de *Agenti-*
bus lib. 6. t. 27. *Consulti ἀπλῶς* pro iuriscon-
sultis. Definitione iuris, *consultorum omnium*,
consona responsione firmatur, l. 8. de *diuers. re-*
script. lib. 1. t. 2. Horatius II. *Epist.* 2. v. 160.
Quadam si credis Consultis mancipat usus. Vetus
Interpres Horatii l. *Saty.* 1. *Consultor*, qui con-
siliium rogat, nam **CONSULTVS** est, qui dat
consilium. Gloss. Cyrilli ἀγαθοσύμβουλος, be-
nefascior, Consultus.

CONSULTVM, pro Consultatione seu relatione ad
Principem, l. 11. de *appellationibus* lib. 11. t. 30.

CONSUMPTA causa, i. e. amissa, perempta, l. 37.
de *appellat.* lib. 11. t. 30.

CONSUMERE actionem, l. 14. §. 13. D. *quod mo-*
ius causa: l. 2. D. de *privat. del.*

CONTAGIO & Contagium, Nonius c. 3. num. 57.
Contagio feminin. genere appellatur. Sallust. *Post*
vbi contagio quasi pestilentia inuasi. *Contagio neu-*
tro. Lucretius lib. 3. *Quandoquidem penetrant in*
eum contagia morbi. Donatistarum hæreticorum,
Iudæorum noua adque inuisitata detexit audacia,
quod Catholicae fidei velint sacramenta turbare.
Quæ pestis adque *contagio* ne latius emanet, ac
profluat, l. 44. de *hereticis* lib. 16. t. 5. Rutilius
lib. 1. de *Iudæis agens* v. 397.

LATIVS excise pestis **CONTAGIA** ser-
punt,

Victoreque suos natio victa premit.

Sallustius *Catilin.* c. 10. & apud Nonium l. c.
Post, vbi contagio quasi pestilentia inuasi. Hæ-
reticorum polluta *contagia* pesti viribus vicinis,
&c. l. 20. de *heret.* lib. 16. t. 5. Quæ lex pro-
rie ad Manichæos pertinet. Ambrosius *epist.* 81.
Omnes qui illos viderunt quasi quadam CON-
TAGIA refugerunt. Vt nec præsentia, crimi-
nosorum *contagione*, (Ca. holicis) scedentur, l. 62 de
heret. lib. 16. t. 5. Homines semel munere di-
uinitatis ablutos, *contagione* profana repetitio-
nis infecerint, l. 4. *ne sanctum bapt.* lib. 16. t. 6.
Contagio, de heresi, l. 56. de *heret.* lib. 16. t. 5.
Iudaicis semet pollueret *contagiis*, l. 3. de *Apostat.*
zis lib. 16. t. 7. Quod diuinum præmium Con-
sulatus, lutulentum prodigium (Eutropius) *con-*
tagione scedauit, l. 17. de *penis* lib. 7. t. 40. Clau-
dianus pariter in hunc *Eutropium* lib. 1. v. 489.

Inquinat hic omnes CONTAGIA fasci-
bus, oro

Defendas ignaua tuis.

Quandoquidem hæc scelera velut *contagium* quod-
dam funesta pestis debeant declinari, l. 2. de *cri-*
mine pecul. lib. 9. t. 28.

CONTAMINA magica, id est percuntationes, con-
sultationes. Sis quis magus, vel magicis con-
taminibus adfectus, qui maleficus vulgi con-
suetudine nuncupatur, l. 6. de *maleficiis* lib. 9.
t. 16. In *Cod. Iust.* legitur, *carminibus*. Aliis
placuit *cantaminibus*. V. de *Commentar. ad cit. leg.*

CONTAMINARI gaudia lætitiæque communem,
&c. l. 8. de *indulg. crim.* lib. 9. t. 38.

CONTAMINATIO. Fotiniana labis *contaminatio*,
l. 6. de *hereticis* lib. 16. t. 5.

CONTAMINATVS. *Contaminata religio* bisto-
rum, Iulianus, l. 5. de *sepulchris viol.* lib. 9. t. 17.

CONTEMPLATIO. Periculi sui *contemplatione*
prouideant, vt &c. l. 1. *quemad. mun. ciuita.* lib. 12.
tit. 5.

CONTENTVS. Vel sibi vacans vel alieno obse-
quio *contentus* (id est, intentus) l. 17. de *re milit.*
lib. 7. t. 1.

CONTESTATIO, pro scribura, libello, l. 8. de
famosi libell. lib. 9. t. 34. Vt omnes deinceps cautio-
nes intra duodecennium vim *contestationis* accipi-
ant, 2.) iure delata *contestationibus* tempora, l.
unic. si certum petat. de *chirogr.* lib. 2. t. 27. Pro
exceptione, & quidem ea leg. pro exceptione non
numerata pecunia, v. *legem ipsam*.

CONTEGERE. Sin vero tantum nefas simili ta-
curnitate *contexerint*, l. 21. de *erogat. mil. ann.*
lib. 7. t. 4. 2.) *Contextæ* naues dicuntur, l. *unic.*
de *lufor.* Danub. lib. 7. t. 17. Nonaginta recentis
fabricatione *contextas* luforias, l. *unic.* de *luforiis*
Danubii lib. 7. t. 17.

CONTINENTIA, id est, tenor, series. *Continen-*
tia venditionis. Cur enim *continentiam* (an
continentiam) venditionis alienæ inquisitio pala-
tina timeretur? l. 29. in *fin. de petit.* lib. 10. t. 20. vi-
de *eam legem ipsam*. *Continentia* causæ. Nulli
prorsus audientia præbeatur, qui causæ *continen-*
tiam diuidit, &c. l. 2. de *Iudiciis* lib. 2. t. 18. vbi di-
xi. *Continentia*, id est, tenor, συνοχή, περιόχη.
Ita, iuxta edicti nostri *continentiam*, l. 40. *Cod.*
Iust. de liber. causa: id est, iuxta tenorem. Græ-
ce illo loco ἀκολουθία. Scripturæ *continentia*.
Etiam si iisdem scripturæ *continentia* (id est, tenor:
male Alciatus hoc explicauit) non fuerit intima-
ta, l. 3. de *testam.* lib. 4. t. 4.

CONTINENTES, Monachi, Ecclesiastici
aut ex Ecclesiasticis, vel qui *continentium*
se volunt nomine nuncupari, l. 20. de *Epis-*
cop. lib. 16. tit. 2. Concil. Carchag. Anno 397.
seu canon 38. *Cod. Afric. pag. 883.* Tom. 1. *Con-*
cil. Har. dum. Clerici vel **CONTINENTES** ad vir-
gines & viduas, nisi ex iussu vel permissu Episco-
porum, non accedant. Vide *Commentarium*
ad d. l.

CONTINERI. Scientes magis religionibus, quam
officiis & labore corporis vel sudore, nostram
Rempublicam *contineri*, l. 16. de *Episcop.* lib. 16.
tit. 2.

CONTINGENS. Pro rata *contingentis* muneris,
l. 32. in *fin. de nauic.* lib. 13. t. 5.

CONTINVS. Apostatarum sacrilegum nomen
singulorum vox *continua* accusationis incesse,
& nullis finita temporibus huiusmodi crimi-
nis arceatur indago, l. vlt. de *Apostatis* lib. 16. t. 7.
Continua, id est, perpetua, vt l. vlt. de *Episco-*
pali iudicio: **CONTINVA** lege sancimus, id est,
perpetua, in æternum victura, vt ahibi loquantur
Imperatores. 2.) iter *continuum*. Omniumque
sit adceleratum iter, & *continuum*, nec illi liceat
residere, l. 10. de *metatis* l. 7. t. 8. 3.) Nisi in *con-*
tinua quacunque Prouincia, l. 8. circa *fin. de de-*
fector. lib. 7. t. 18. * Id est, *contigua*: sic *conti-*
tinua prædia, l. 31. D. de *seruit. præd. russ.* l. 7. D.
commun. præd.

CONTRADICTORII libelli, vide l. *unic.* de *his*
qui *potent. nomina*: vbi dixi. lib. 2. t. 14.

CONTRAHENS, secum trahens, vel trahens sim-
pliciter. Curialem *contrahens* originem, l. 58. de
Decurion. lib. 12. t. 1.

CON

CONTRouERSIÆ vox propria, vbi de controuer-
fis agrorum agitur, l. 1. 3. *finium regundorum.*
lib. 2. t. 26. vide quæ scripti ad d. l. 1. vnde *finalis controuersia*, d. l. 1. t. 3.

CONTUBERNALES, milites, l. 33. de *erog. mil. ann.*
lib. 7. tit. 4. vbi dixi, vide & *Commilitones*.
Viceni quidem solidi pro singulis equis a Pro-
uincialibus exigantur: septem vero *contubernali-*
bus (denotissimo militi l. 3. *ead.*) ministrentur,
l. 3. de *equorum contat.* lib. 11. t. 17.

CONTUBERNIVM personarum seruilium, l. 6. de
Decurion. lib. 12. t. 1. 2.) Illas etiam feminas, li-
beras a *contubernio* scænici præiudicii durare.
præcipimus, l. 4. 9. de *scænicis.* lib. 15. t. 7. Id
est, a *vinculo naturalis conditionis*, vt paulo an-
te loquitur. 3.) *Contubernium* serui, l. 1. 3. 5. de
SC. Claudiano. lib. 4. t. 8. imo, pro seruo ipso, d.
l. 1. 4.) *Contubernium*, de gynæciarii complexu
cum ingenua muliere, l. 3. de *mulierig.* lib. 10.
t. 20.

CONVERTI Horum (Officialium vel ex Officia-
libus Proconsulis Africa) interest huiusmodi ex-
plorare rationem & quærere qualitatem eorum,
quorum ad *contuendum* cura commodior est, l.
31. de *suscceptor.* lib. 12. t. 6. Ad *contuendum*, id est,
ad inspiciendas, & explorandas vestes, quæ con-
feruntur. Vide quæ huius loci defensione
aduersus Cuiacium & Ruardum, ad *eam legem*
notauit.

CONTUMACIVS, quam decus publicum sinebat,
erectos l. 3. vnde *vi. lib. 4. tit. 22.* *Contumacius*
erecti, sunt homines audaces superbique.

CONTUMACIA. Rebellis *contumacia* de seditio-
nis, l. 31. quorum appellat. lib. 11. t. 36.

CONTUMACITER, pro *grauiter*. Constantius
A. dixit. Apertius indica, quæ sunt maxime mu-
nera, quæ vos *contumaciter* grauant, l. 2. de *Ve-*
teranis. lib. 7. t. 20.

CONTUMAX iudex dicitur, qui appellationem
interpositam legitime, recusat, l. 59. de *appellat.*
lib. 11. t. 30.

CONTUMELIA. Nonnulli proterue id faciunt
(id est, accusationem adulterii instituunt) & fal-
sis *contumeliis* matrimonia deformant, l. 2. ad l.
Iul. de adulter. lib. 9. t. 7. *Contumelia*, in hac
re propria: nam & ὕβρις & ὑβρίσεων, de adul-
terio, apud Græcos, quod & Vlpianus ad Demo-
sthenem notauit. Ita Aristoteles *Nicom.* lib. 7.
cap. 6. ὁδὸς ὑβρίσεως λυγρὸς πόνος, nemo dolore affe-
ctus pudicitie vim affert. Hinc & ὑβρίδες stu-
pratores. Basilii Seleuciensis orat. 41. ἐξ ὑβρί-
ζων εἰς ἐτέραν, alteram petulanti amore prose-
quens.

CONTURBARE. Nec sententiam iudicantium
aut inlico patrociniis sui fomire, iura conturbent,
l. 1. de *conductor. & hominibus dom.* August. lib.
10. t. ult.

CONVALESCERE, de eo quod nunc primum ob-
tinet: non quasi antea iam valuerit. Sententia
super hos lata sine aliquo cunctamine conualescat,
l. 23. in fin. de *Decurion.* lib. 12. t. 1.

CONVECTARE. E vicefimo non amplius lapide
milites sibi iubemus paleas conuectare, l. 9. de *ero-*
gat. mil. ann. lib. 7. t. 4.

CONVEHI pabula, de translatione annonæ, l. 9. de
annona & tribut. lib. 11. t. 1. Inde, conuectio an-
nonæ. Ammiano lib. 14. cap. 10. Atque monstra-
ret, quam ob causam annonæ CONVECTIO
sic impedita. Euectionem Eumenius in *Græcia-*
rum actione cap. 7. Cum paucarum frugum no-

bis difficilior sit *EVECTIO*, quam ceteris pluri-
marum.

CONVENIRE. In secundas nuptias non sine pa-
tris sententia conueniant, l. 1. de *nuptiis.* lib. 3. c. 7.
In secundas conuenire nuptias, l. 4. de *reuoc. don.*
lib. 8. t. 13. Conuenire in matrimonium, l. 15. D. de
ritu nupt. l. 121. §. 1. D. de *V. O.* Gellius lib. 18.
c. 7. 2.) Conueniri ad munerum societatem, l. 17.
de *Decurion.* lib. 12. t. 1. id est, adstringi, cogi.

CONVENTICVLA heretiorum, l. 10. 20. de *heret. lib.*
16. t. 5. Conuenticula tumultuosa, l. 4. 5. de *bis*
qui super religione. lib. 16. t. 4.

CONVENTVS, l. 3. 4. de *heret. lib.* 16. t. 5. Agere
Conuentus, d. l. 4. Conuentus Urbis, l. 8. de *Paga-*
nis. lib. 16. t. 10. Festos conuentus ciuium & com-
munem omnium lætitiā, l. 17. de *Paganis.* lib.
16. t. 10.

CONVERSATIO, pro vsu publico forensi, & nego-
tiatione. Singulis quibusque annis ea pretia por-
cinæ possessor adnumeret, quæ vsus publicæ
conuersationis adtulerit, l. 2. de *suariis.* lib. 14. t. 4.
Æs, quod dichoneutum vocatur, non immodico deinceps
largitionibus inferatur; verum de vsu penitus
& conuersatione tollatur, ac nemini publice hoc
habere liceat, l. 1. de *contat. aris.* lib. 11. t. 21. Cen-
tensionalem nummum in conuersatione (id est, in
vsu publico vt est, l. 1. *ead.*) publica tractari præ-
cipimus, l. 2. si quis pecun. *const.* lib. 9. t. 23. Pe-
cunia, quam habet (negotiator) in conuersatione,
l. 72. de *Decurion.* lib. 12. t. 1. Luxa pretia quæ
reperiuntur in publica conuersatione, l. 3. de *suariis.*
lib. 14. t. 4. In quinis denis solidis immunem
vsu conuersationis exerceant, l. 11 de *lustral. col-*
lat. lib. 13. tit. 1. 2.) Conuersatio pro administra-
tione. Omnes adolescentes, qui paternam fru-
gem vel maiorum patrimonia urbana vel rustica
conuersatione (omissum a Iriboniano) rectius
gubernare cupiunt, l. vnic. de *bis qui ven. etatis.*
lib. 2. t. 17.) Non ante ex eius officii conuersa-
tione (πολιτεία, administratione) remouendus,
quam vitæ finis, &c. l. 23. de *cohorte.* lib. 8. tit. 4.
3.) Conuersatio pro quondiana vitæ consuetu-
dine. Vt ab omni contractu eos, & prope-
modum Romana conuersatione submouerit, l. 48.
de *heret. lib.* 16. tit. 5.

CONVETERANI. Constantinus A. dixit: magis
magisque Conueteranis meis beatitudinem auge-
re debeo, quam minuire, &c. l. 2. de *Veteranis.*
lib. 7. t. 20. Vt milites commilitones; ita Vete-
ranos, Conueteranos suos, vocauere Principes:
vide Rittershus. in *Plinium* p. 130.

CONVICANI, l. ultim. de *patrociniis vicor.* lib. 11.
tit. 24. Eiusdem vici homines.

CONVICIVM. Conuicio pulsare, vel atrocis iniu-
riæ dolore, l. vnic. de *ingratis liber.* lib. 8. tit. 14.
vide infra *Pulsare*.

CONVICTI. De conuictis & confessis, vide l. 1. 7.
31. 32. *vt. quorum appellat.* lib. 11. t. 36.

COPIA de annonis ciuicis, l. ult. in fin. de *suariis.*
lib. 14. t. 4. 2.) *Copia*, de comæatu, canone &
annona P. Romani frequenter. Incertus auctor
Panegyrici; vnde mihi cap. 18 *sancte Tibri, tu Ro-*
me tua alior COPIS subuehendis. Et in com-
mune, pro omni annona. *Copia mansionum*,
apud Eumenium *Panegy.* c. 16. vide & *Seneca*
6. de *benef.* cap. 7. Omitto alia apud Sym-
machum complurima, & alios. Experimentis
nuperrimis palam factum est ædificiorum quæ
horreis adhærebant, incendiis fiscales copias
laborasse, l. 4. de *operibus publ.* lib. 15. t. 1.

COPIATÆ. Clerici verò, vel hi quos copiatas re-
cens

cens vsus instituit nuncupari; ait Constantius Ann. D. 360. l. 15. de *Episcop. lib. 16. t. 2.* Negotiatores omnes protinus conuenit aurum argentumque præbere: Clericos excipi tantum, qui *Copiate* appellantur. Constantius Anno D. 387. l. 1. de *lustrali contat. l. 13. t. 1* de his dixi plene ad eam l. 15. ex Epiphonio. *Gloss. Philoxeni. Bispelliones, νεποδαπται, κοπίδται.*

COPYLARE. Exedras, quæ Septentrionali videntur adhaerere porticui; & mox, iis vero, quæ tam Orientali, quam Occidentali lateri copulantur, &c. l. vlt. de *operibus publ. l. 16. t. 1.* id est, adhaerent. 2.) Quam sibi uxorem copulauerat affectu, l. 6. de *tyron. lib. 7. t. 13.* Qualibet necessitudine copulatus, l. 49. de *decurionib. lib. 12. t. 1.* Pistorum corpori copulentur, l. 10. de *pistoribus. lib. 14. t. 3.* Caudiciorum corpori minime de cetero copulandos, l. 2. de *pistorib. lib. 14. t. 3.* Nonnulli Curiis derelictis, domesticorum seu protectorum se consortio copularunt, l. 37. de *Decurion. lib. 12. t. 1.*

COQVERE, prædecoquere, interuertere; ita forte accipienda vox coquendum in l. vnic. de *auri publ. prosecutor. lib. 12. t. 8.*

CORNICVLARI leg. 10. de *cohortal. lib. 8. tit. 4.* vbi plenissime dixi. Consule etiam Brissonium de *V. S. & du Fresne in Glossar. voc. Cornicularius.*

CORONARIVM aurum quid, vide *Paraiton de Auro Coronario. lib. 12. t. 13.* Seruius ad *g. Aeneid.* ad illa v. 721. *Dona recognoscit populorum Aurum coronarium,* inquit, quod triumphantibus hodieque a *VICTIS* gentibus datur. Imponebant autem hoc Imperatores propter concessam vitam. Ideo ergo dicit, *dona: si hoc non esset, spolia diceret.* Vide & Gellium, lib. 5. c. 6. 2.) *Coronarium aurum,* quod Patriarchis præstatur, l. vlt. de *Iudeis. lib. 16. t. 8.* vbi dixi: vide l. 14. 17. eod. tit.

CORONATI, l. 38. de *Episcop. lib. 16. t. 2.* Hi videntur fuisse clerici, qui sese ad ecclesiarum defensionem iudiciis stiterunt. Non enim finxere a coronis clericorum insigni. Vid. Commentarium ad h. l.

CORPORA de Curialium Corporibus, l. 70. 21 de *Decurion. lib. 12. t. 1.* 2.) Militaris corporis virum l. 2. de *Comitibus rei milit. lib. 6. t. 14.* 3.) *Corpus traforiarum,* i. e. Diploma euectionis. Intraforiarum corpore præfinitus quinque dierum numerus adscribatur, l. 2. de *traforiis. lib. 8. t. 6.* 4.) Notas etiam Pauli atque Vlpiani in Papiniani corpus (Homeri corpus l. 52. D. de *legat. 3.*) factas præcipimus infirmari, l. vnic. de *resp. Prud. l. 1. t. 4.* 5.) *Corporatironum,* pretiis tironum opponuntur, l. 2. 7. de *tyron. lib. 7. t. 13.* Et corpora, pro tyronibus absolute, d. l. 7. Sic corpora seu σώματα, proferuis, v. Moschionem apud *Atthænaum*, & Epiphanium, in *ἀρχυράτω*, Pollacem, *Harpocratonem*, Aristotelem de *miraculis* audit. *Demofthenem*, contra *Eneg.* Pro tironibus in corporibus postulatis, pretia conferri iubemus, l. 14. de *tyron. lib. 7. t. 13.* 6.) *Corporis iniuria,* id est quæstio, l. 39. 75. de *Decur. lib. 12. t. 1.* 7.) *Corpora,* pro bonis, l. 3. de *bonis proscriptorum. lib. 9. t. 42.* 8.) *Corpus,* pro reo, l. omnis 5 circa fin. de *ius que administr. lib. 8. t. 15.* 9.) *Corpora,* bona, facultates, patrimonium, l. 1. de *Curatoribus. Kal. lib. 12. t. 6.* *Corpora,* pro rebus hæreditariis, l. vnic. quorum bonor. l. 4. t. 21. Adre: to rerum quolibet corpore, l. 1. de *legitimis hæred. lib. 5. t. 1.* Huc referenda illa verba: Et si iniustum atque dedecus videtur mulieres ad Latumclauum atque insignia procedere, tamen *Corpora* eam Præturam, iuxta glebam paternæ substantiæ cognoscere poterunt,

l. 17. de *Pratoribus. lib. 6. tit. 4.* Ita enim lego, cum hætenus scriptum sit, *tamen carbonariam præturam,* nullo plane sensu. *Corpora,* id est, *res hæreditaria,* vocantur ad sumptus Præturæ. Hæc coniectura, si minus placet, adi *Commentarium* ad h. l. & de *Charonaria* Prætura, aliam obserua.

CORPORALIS contumelia, iniuria, id est, quæstio, contumelia, l. 39. de *Decurion. lib. 12. t. 1.* *Corporalis* traditio, l. 1. 8. de *donat. lib. 8. t. 12.*

CORPORALITER. Inductione corporaliter impleta, l. 2. de *donation. lib. 8. t. 12.* Quam (dotem) se corporaliter tradidisse docuerit, l. 15. de *bonis proscript. lib. 9. t. 42.*

CORRUMPERE. Si quis post exactum commeatus diem, indultum beneficium morando corruperit, l. 3. de *commeatu. lib. 7. t. 12.* 2.) Opera corrupta desidia, l. 2. de *operibus publicis. lib. 15. t. 1.*

CREATOR id est nominator, qui nominat ad publica munera alium, l. vlt. de *Decurion. lib. 12. t. 1.* l. 1. de *suf. epioribus. lib. 12. t. 6.* Creatores, l. 1. in fin. de *Curator. Kalend. lib. 12. t. 11.*

CREDERE exigendum, pro, exigere. Qui huiusmodi conditiones crediderint exigendas, l. 4. de *spe. elaculis. lib. 15. t. 5.*

CREDVLVS. Male credule mentes, l. 4. ne *sanctum baptisma. lib. 16. t. 6.*

CREDVLITAS recta, de fide Catholica dicitur. Vnam & veram fidem catholicam, quam recta credulitas confitetur esse retinendam, l. 2. de *re. lig. lib. 16. t. 12.*

CRESCERE. Crescit audacia conuiuentia Iudicum. Nec per cohibentiam Iudicantium, &c. eiusmodi audacia negligatur & crescat, l. 24. de *heretic. lib. 16. t. 5.* 2.) *Crescere pecunia,* scænotæ seu iuura, dicitur. Qui studentes foener, crescentis in dies singulos pecuniæ accessione latantur, l. 18. de *lustrali contat. lib. 13. t. 1.* Horatius 3. *Carm. 16. v. 17. CRESCENTEM* sequitur cura pecuniam, Maiorunque fames. Iuuenalis, *Satyra 14. v. 139.*

Crescit amor nummi quantum ipsa pecunia CREVIT.

Horatius rursus l. *epist. 1. v. 80.*

Multis occulto CRESCIT res scænotæ.

Ouidius l. *Fastor. v. 211*

CREVERVNT & opes, & opum furiosa libido.

CRETIO. De Cretione vel bonorum possessione est titulus l. *libri 4.* De cretione sublata est pars tituli 18 *lib. 8.* vbi dixi plene. Cretionis Commentum, l. 1. de *maternis bon. lib. 8. t. 18.* Cretionis obseruantia, Necessitas, l. 4. de *maternis bon. lib. 8. t. 18.* Cretionis, Solemnitas scrupulosa, l. 8. de *maternis bonis lib. 8. t. 18.*

CRETA hæreditas, l. 2. de *integri restitut. lib. 2. tit. 16.* Mox cum creta fuerit vel adita hæreditas.

CRIMEN. Moderator eiusque officium ad crimen suum nouerit pertinere, &c. l. 32. de *suf. epioribus. lib. 12. t. 6.*

CRIMINARI. Neganda est accusatis licentia criminandi, priusquam se crimine quo premuntur, exierint, l. 11. de *accusat. lib. 9. t. 1.*

CRIMINATIO, id est accusatio, l. 5. de *accusationib. lib. 9. t. 1.* Nulli Iudicum quemquam omnino inconsulta nostra clementia in vilo genere *criminationis* tristi liceat proscriptiois tempestate percellere, l. vnic. ne *sine iussu Princip. lib. 9. t. 41.* Nullis vero *criminationibus* implicanda sunt, &c. l. 3. de *maleficiis. lib. 9. t. 16.* Ne mortuos perpetua vexet *criminationis* iniuria, l. 5. de *Apostatis. lib. 16. t. 7.*

CRIMINOSE. Si quid egerint *criminoſe*, l. 190 de *Decurionibus*, lib. 12. t. 1.

CRIMINOSVS. *Criminoſa* commercia, l. 4. de *cenſuribus*, lib. 13. t. ult. In iudicando *criminoſa* eſt *celeritas*. Publius Mimus. Quo remotis, abiectis peſſimis *criminoſis*, l. 18. in fin. de *Agentib.* lib. 6. t. 27. Si apparitor diffugerit *criminoſus*, l. 15. de *cohort.* lib. 8. t. 4. In reos *criminoſos*, l. 11. de *Iuriſd.* lib. 2. t. 1. Qui, ad publicum, deduxerint *criminoſum*, l. 21. de *pœnis*, lib. 9. t. 40. *Criminoſi*, l. 35. de *heret.* lib. 16. t. 5. *Criminoſa* religio, l. 13. de *heret.* lib. 16. t. 5. Vnumquemque *criminoſum* non dignitas debet, ſed poena comitari, l. 108. de *Decurionib.* lib. 12. t. 1. *Criminoſum* contagione, l. 62. de *heret.* lib. 16. t. 5. Facultas ſupplicandi *criminoſiſſimis* patet, l. 4. de *pœnis*, l. 9. t. 4.

CRVDELITAS. Illud etiam obſeruabitur, vt neque his qui ſtratorum funguntur officio, neque miniſtris eorum, liceat *crudelitatem* ſuam accuſatoribus vendere, & innocentes intra carcerum ſepta leto dare, aut ſubtractos audientiae longa tabe conſumere, l. 1. de *cuſtod. reor.* lib. 9. t. 3.

CRVENTVS. Conditio *cruenta*, de fidiculis & tormentis, l. 2. de *queſtion.* lib. 9. t. 35. Sententiae *cruenta*. Qui *cruentas* excepere ſententias, l. 31. de *bonis proſcript.* lib. 9. t. 42. Spectacula *cruenta* dicuntur, l. 1. de *gladiatorib.* lib. 15. t. 12. quaecumque ſpectacula, in quibus humanus ſanguis effunditur. Quae Conſtantius in d. l. 1. in otio ciuili & domeſtica quiete diſplicere ſibi profiteatur. Scilicet in acie & bellorum tempore egregium ſpectaculum cadentis hoſtis, *Bene olere hoſtem occiſum*. Hæc huiusce legis ſententia eſt; quam nemo dum viderat.

CRVOR. *Cruor* conchylii, l. vlt. de *veſtibus oluearis*, lib. 10. t. 21. Caſthodorus inter alia, l. *Variar.* 2. *Color*, nimio lepore vernans, obſcuritas rubens, nigredo ſanguinea. Vide *Commentar.* ad hanc leg. *Cruſta veſtes*. His quoque veſtibus nouerint abſtinentum, quas græco nomine a latino, *Cruſtas* vocant, in quibus alio admixtus color, puri rubor muricis in ardeſcit, l. 11. de *Scenicis*, lib. 15. tit. 7. De *cruſtis* his vide *Commentar.* ad leg. cit.

CVBITVS Nili, l. vlt. de *aggerib.* Nili.

CVDI pecunia, l. 3. de *faſſa mon.* lib. 9. t. 21. *Cudi* æs, l. vlt. eod. tit.

CVSTO monetalis, l. 18. de *extraord.*

CVIQUE pro, cuiquam, l. 41. de *operibus publicis*, lib. 15. t. 1. niſi cuiquam reponendum putes.

CVIVSMODI. Quaecumque ex cuiusmodi (ita repono: hætenus legitur *buiusmodi*) fœce progenitæ, &c. l. 9. de *ſcanicis*, l. 15. t. 7. Ita leg. 4. eodem tit. ex qua hæc noua deſumpta, ſcriptum eſt: *Mulieres, quæ ex vltiori ſorte progenitæ.* Fornarius III. *Quotid.* 12. reſpoſuit hic, ex *bumiliori*.

CVIVSQUE, pro cuiusquam, l. 3. de *maleficiis*, lib. 9. tit. 16.

CVLMEN. Diuerſa *culmina* dignitatum Conſulatus cedere decernimus, l. vnic. de *Conſulibus*, lib. 6. t. 6. *Militare culmen*, id eſt, Magiſtri militum, l. vnic. de *Conſulibus*, *Præſidis*, *Magiſtris Militum*, lib. 6. t. 6. *Culmen*, de PP. & Coſ. Claudianus in *Manlium Theodorum*, qui Coſ. & PP. Italiae erat: *Culmen vtrumque tenes*.

CVLPABILIS cohibentia, l. 10. *quorum appellat.* lib. 11. t. 26. Si ad noſtra ſerenitatis notitiam *culpabilis* geſta peruenerint, l. 3. de *curioſis*, lib. 6. t. 29. Quos vita *culpabilis*, & origo habet ignobiles, l. 18. de *Agentib.* lib. 6. t. 27.

CVLTIO. Chriſtiana *cultio*, l. 21. de *Iudeis*, lib. 16. t. 8. *Cultionis* diuinæ via, id eſt, *Clericatus*, Tom. II. Pars VI.

l. 49. *verſ. vel ſi propinquorum. de decurion. lib. 12. t. 1. 2.)* Qui ex rebus noſtris vel paruū vel minorem iugerationis modum ſtudio *cultionis* exerceat, l. 33. de *Decurion.* lib. 12. t. 1. id eſt, *agriculturæ*.

CVLTURA. *Boues cultura* terræ inferuientes, l. 1. de *curſu publ.* lib. 8. t. 5. 2.) *Cultura*, pro cultu, & adoratione. Excedens *cultura* hominum dignitatem ſuperno numini reſeruetur: l. vnic. de *imagin.* Imp. lib. 15. t. 4. quod paulo ante vocauerat adorationis ambitioſum faſtigium.

CVLTVS diuinæ reuerentiæ, id eſt *Clericatus*, l. 49. in med. de *decurion.* lib. 12. t. 1. *Cultus* legis noſtræ, id eſt *Clericatus*, l. 21. de *Episcop.* lib. 16. t. 2. 2.) *Cultus*, pro ædium ornamentis. Ne otioſis ædium *cultibus* Prouincialium patrimonia fortunæque lacerentur, l. 15. de *curſu.* lib. 8. tit. 5. *Cultus* domorum, l. 7. de *prædiis nauicul.* lib. 13. tit. 6.

CVM neque excuſari quisquam poterit, &c. l. 7. *verſ. contra hæc de tyron.* lib. 7. t. 13.

CVMQVE. Aurum ſiue argentum (*quodcumque*, in *Cod. Iuſt.* quod non probo, non ad materiam collationis id pertinet, ſed ad tempus) *cumque* a poſſeſſore conſertur, *Arcarius* vel ſuſceptor accipiat, l. 32. de *ſuſceptor.* lib. 12. t. 6. *Cumque*, pro *quandocumque*, vide l. 2. de *ſuſceptor* l. 2. de *conlat. fundor.* l. 35. de *annona*.

CVMVLAIRE. Collatio rei mobilis inita, integra fide hac ratione *cumulatur*, l. 2. *ſicertum petatur de ſuffr.* vbi dixi. Milites recorderent commoda ſua, extrinſecus detrimentis Prouincialium non eſſe *cumulanda*, l. 12. de *erogat. mil. ann.* lib. 7. t. 4. Comitum tertii ordinis honore *cumuletur*, l. 9. de *ſuariis*, lib. 14. t. 4. Si familiaris rei amplitudo *cumuletur*, l. 13. de *luſtrali.* lib. 13. t. 1. Quos peractæ militiæ labor protectoris honore *cumulauit*, l. 14. de *luſtrali.* lib. 13. t. 1. Qui emeritæ militiæ honore *cumulati* ſunt, l. 7. de *luſtrali conlat.* lib. 13. t. 1. Perſectiſſimatus acceſſione *cumulata*, l. 42. de *Decurionib.* lib. 12. t. 1. *Agentes* in rebus, quos diuæ memoriæ pater noſter, vnus gradus dicitur adiectione *cumulaſſe*, l. 7. de *Agentib.* lib. 6. t. 27.

CVMVLATIVS, pro, plus. Ne quidquam oneris, vehiculis publicis *cumulatiſ*, quam ratio ſiſcalis poſceret, ſuperponeretur, l. 20. de *curſu*, lib. 8. t. 5.

CVMVLVVS. *Cumulum* debiti minime nutriri commodum iſtis debitoribus, l. 1. de *Curatoribus Kaland.* lib. 12. t. 11. Nihil de his viginti annis ſuperet publicorum *cumulus* horreorum, l. 16. de *indulgent. debitor.* lib. 11. t. 28. Si non omnem, cui eſſe conſtrictus dicitur, reliquorum intulerit *cumulum*, l. 25. de *annona*, lib. 11. t. 1. 2.) Cum ad dignitatum *cumulos* elati fuerint, l. 15. de *priuilegiorum qui in ſ. pal.* lib. 6. t. 35.

CVNCTAMEN. Sententia ſuper his lata ſine vlllo *cunctamine* conualeſcat, l. 23. de *Decurion.* lib. 12. tit. 1.

CVNCTARI. Ne *cunctantes* (vel *cunctanter*) cogerentur, l. 1. de *liberali cauſa.* lib. 4. t. 8.

CVNCTVS. Indifferentem *cunctum* poſſeſſorem obnoxium videlicet publicæ poſſeſſioni, compellet, &c. l. 36. de *annona.* lib. 11. t. 1.

CVNEI auxiliares, l. 1. de *tyron.* lib. 7. t. 13. Per *cuneos*, & auxilia in ripa conſtituti, l. 7. d. t. De *cuneis*, vide plura ad l. vnic. de *bonis militum.* lib. 5. t. 4.

CVNICVLI. Quosdam operta humo eſſe ſaxa dicentes, id agere cognouimus, vt deſoſis in altum

tum cuniculis alienarum ædium fundamenta labefacient. l. 14. de metallis, lib. 10. tit. 19. Martialis lib. 13. Epigr. 60.

*Gaudet in EFFOSSIS habitare CVNICV-
LVS antris,*

Monstravit tacitas hostibus ille vias.

2.) Cuniculi, dolus, infidia, & fraudes occultæ. Cessantibus his, quæ quibusdam cuniculis & subreptionibus impetrata noscuntur, l. 3. de protoflasia, lib. 11. t. 27. Nec inter emptorem & venditorem solemnia in exquisitis cuniculis celebrentur, sed fraudulenta venditio penitus sepulchra depercat, l. 2. de contrab. empt. lib. 3. t. 1.

CVPIDE. Quod vnuquisque compulsor insolenter egisset, aut cupide, l. 5. de officiis Rectoris Provincie. l. 1. t. 7. id est, auare.

CVPIDITAS, de superexactoribus, l. 1. de superexact. lib. 11. t. 8. Si quis scit venalem de iure fuisse sententiam: si quis poenam vel pretio remissam vel vitio cupiditatis ingestam, l. 6. ad l. Iul. repetundarum lib. 9. t. 27.

CVRECIUITATUM, id est, officium curatoris Ciuitatis, l. 20. de Decurionibus, lib. 12. t. 1. & l. 1. de honor. codicillis. 2.) Cura, speciatim pro cura & sollicitudine cursus publici, & litiorum, ne quis illicitas merces exportaret, l. 2. 4. 5. ult. de curiosis, lib. 6. t. 29. & l. vnic. ne Præfæctianus exactoris vel curiosi, lib. 12. tit. 10. 3.) Cura, pro potestate patria, vel de obsequio filiorum. A quibus sese meminerint vinculis Cura, (hactenus Curia, male) exutos, l. 16. in fin. de Prætor. lib. 6. t. 2. vide antecedentia. 4.) Sollicitudinis curam impendere, l. 21. de operibus publ. lib. 15. t. 1.

CVRAGENDARI. De iis, videl. l. de curiosis, lib. 6. t. 29. lidem cum curiosis. Hi, quos curagendarios siue Curiosos Provincialium consuetudo appellat.

CVRARE. Singuli loca debent quæque sortiri, vt sibi consulant vel negligentia, vel labore. Igitur eos loca iuxta morem prisum delegata curare oportebit, l. 2. de itin. muniendo, lib. 15. t. 3. ab huius oneris curatione, l. 4. eod. t.

CVRATORICII equi, l. 29. de annonæ, lib. 11. t. 1. Curatoricio nomine flagitari dicuntur, l. 2. de equorum collatione. An Cursatoricii & Cursatoricio nomine, argumento l. 63. de cursu publico, quæ d. l. 29. iungenda. An Cursuales, vt vocat l. 64. de cursu publico? Minime. Sed curatoricii dicti, quod ab iis collati sunt, quibus per Africam cura aliqua demandata fuit. Vide Commentarium ad d. l. 29. Ab his sane diuersi sunt qui Canonici militares dicuntur, l. 3. de equorum conlat.

CVRIA pro Curialibus, lex 4. de spectaculis, lib. 15. tit. 5. 2.) Curia, pro Senatu, l. 10. de Prætoribus, lib. 6. t. 4. & quidem Urbis CSP. in l. 48. de Decurionibus, lib. 12. t. 1. ibi, albo Curie. 3.) Ad Curiam deuocari, l. 7. de Episcopis, lib. 16. t. 2. non est, reum ad secularem magistratum trahi, sed ad Curiam aliquem munus eligi, nominari, deposci: qui sensus etiam l. 1. eod. tit. & l. 9. & c. Labuntur, qui aliter accipiunt. Ad munera Curialia deuocari, l. 11. d. t.

CVRIOSIOR. Indagatior, l. 13. de hæret. lib. 16. tit. 5.

CVRIOSITAS diuinandi. Sileat omnibus perpetuo diuinandi curiositas, l. 3. de maleficiis, lib. 9. t. 16. περίεργια. Actorum 19. v. 19. τῶν τὰ περίεργια πράξαντων, vbi recte, qui curiosa exercentes, vertunt: nam & de libris mox combustis sequitur. Hinc Curiosi. Catullus epigr. 7. ad Lesbiam v. 11.

*Quæ nec pernamerare curiosi
Possint nec mala fascinare lingua.*

Horatius epod. 17. v. 76.

*An quæ mouere careas imagines
(Vt ipse nosti curiosus), & Polo*

Deripere lunam vocibus p'ssum meis?

Vnde Curiositas. Tertullianus c. 9. de Idololatriæ, vbi de Magia, Angelos desultores, proditores huius Curiositatis: & l. 1. de cultu femine. c. 2. de muliebri habitu. Et incantationem vires prouulgauerunt, & omnem curiositatem usque ad stellarum interpretationem designauerunt.

CVRIOSVS. Cum semper in petendo debeat esse sollicitus, quicumque est in impetrandi occasione curiosus, l. 16. de petition. lib. 10. t. 10.

CVRRERE. Currit adscriptio. Hoc pacto inpendis ordinandis, vt adscriptio currat pro viribus singulorum, l. 34. de operibus publ. lib. 15. t. 1. 2.) Currit licitatio. Initituant auctionem hastis habitis & (ita γῆ.) citatione currente l. 1. de domib. ad rem priu. pert. lib. 10. t. 2. 3.) Scripta dicuntur currere. Quid super his gestum sit, scribitis currentibus instruite, l. 41. de appellat. l. 11. t. 30. 4.) Currere ad prouocationis auxilium, pro recurre, l. 10. de appellat. lib. 11. t. 30. 5.) Curiales plerique ad inane vocabulum militie cucurrerunt, l. 40. de Decurionibus, lib. 12. t. 1. 6.) Currere ad legiones &c. Ad legiones vel ad diuersa officia currentibus, l. 13. de Decurionibus, lib. 12. t. 1. Ad suffragia cucurrisse, l. 43. de Decurionibus, lib. 12. t. 1.

CVRRICVLVM. Numero stipendiorum & curricula euolutis, l. 15. de diu. off. lib. 8. t. 7. Quindecennii transcurfus curriculo, l. 14. de priuilegiis eorum qui in f. pal. lib. 6. t. 35. Post XXV. annorum curricula, l. ult. de Princ. ag. lib. 6. t. 28. Sin præstituta temporis curricula defluerint, l. ult. ad l. Iul. repet. lib. 9. t. 27. Intra anni curricula, l. 2. vi intra annum, lib. 9. t. 36. Curricula temporum, l. 4. de denuntiis, lib. 2. t. 4. Annorum moderata curricula, l. 171. de Decurionibus, lib. 12. t. 1. Eadem temporis curricula, l. 5. de inoffic. testam. lib. 2. t. 19. Transacto anni curriculo, l. 54. de appellationibus, lib. 11. t. 30.

CVRSVALES equi, l. 64. de cursu, lib. 8. t. 5. cursuales redæ, l. 9. de Legatis.

CVRSVS. Æquitas cursus. In muniendis viis, iustissimum æquitatis cursum reliquit auctoritas, l. 2. de itin. mun. lib. 15. t. 3. 3.) Cursus pro navigatione. Nauicularii non promissæ, sed per vicissitudines rite seruati iuges cursus agnoscerent & exiguos implorent, l. 6. de nauicul. lib. 13. t. 5. Currere enim bonis auctoribus est nauigare. Statius Sylvarum III. 2. v. 87.

Quos tibi CVRRENTI præcepta ferat Adria mores.

Virgil. III. Æneid. v. 191.

Vastumque caua trabe CVRRIMVS aquor.

Propertius: Current lintres.

Horatius dixit Epist. I. 1. v. 45.

Currit mercator ad Indos

Per mare, pauperiem fugiens.

Dictæ & naues ambulare Catoni de re rust. c. 1. Aut mare aut annis qua naues ambulant. Et cursus nauium. V. Gellium, lib. 10. c. 26. Itaque & pedes pro remis nauibus tributis. Hinc & currus pro naue. Catullus de nupt. Pelei, v. 9.

Ipsa leui fecit volitantem flumine currum.

Æschylo in Prometheus, ναυτίλων ὄχηματα. Euripides Medea ναυτίαν ἀνήν. Vide Schefferum de milit. naual. p. 2. Muretum Var. Lest. lib. 1. c. 11. De cursu publico est simul lib. 8. t. 5. vbi v. Parat.

CYSTIO monetalis, l. 18. de extraord. lib. 11. t. 16.

CYSTODIA, pro custode, l. 13. in fin. de panis. lib. 9. tit. 40. 2.) Custodia, pro his qui in custodia, quo sensu & Tertullianus adu. gentes cap. 9.

D.

DAMNABILIS. Si quando *damnabilem* voluerit conhibentiam (connuentiam) commodare, l. 8. de appellat. lib. 11. t. 30. Elicitum *damnabili* subreptione rescriptum, l. 7. de diu. refer. lib. 1. t. 2. & l. 20. de annona & trib. lib. 11. t. 1.

DAMNATIO perpetua, l. 1. de falsa. mon. pro perpetua deportatione.

DAMNARE. Conductusue pro paupertate personis, quas fors *damnauit* humilior, l. 2. de lenonib. lib. 15. t. 8.

DAMNOSVS. *Damnosa* conuentionis molestia, de superindicto, l. 4. de conlat. donat. lib. 11. tit. 20. *Damnosa* hereditas, l. 149. de Decur. lib. 12. t. 1.

DAMNUM. Si quis ad fugienda sacramenta militie fuerit inuentus truncatione digitorum *damnum* (dispendium corporis), ait, l. 1. de filiis mil. apparit. lib. 7. t. 22.) corporis expedisse, l. 5. de tyron. lib. 7. t. 13. Iuuenalis, de castore, Satyr. XII. v. 35.

cupiens euadere DAMNO

Testiculorum

2.) *Damnum fama*, id est infamia, l. 2. vt intra annum. lib. 9. t. 36. l. 1. Cod. Inst. de modo multarum. *Damnum* exstimationis, l. 1. Cod. eod. si cont. matris volunt. 3.) *Publica damna*, l. 1. vltim. de his qui condit. propr. l. 12. t. vlt. 4.) *Damnum pudoris*, id est infamia, l. 41. de Episcop. lib. 16. t. 2. Ausonius:

Quantum deprensit DAMNA PVDORIS emunt. 5.) Si a militaribus Provinciales qualibet *damna* pertulerint, l. 21. de erog. mil. ann. lib. 7. t. 4. Nec vero quisquam orbus habeatur: proposita huic nomini *damna* non noceant, l. vnic. de infirm. pœn. cœlib.

DARE necessitatem, pro imponere, l. 1. de fide testim. lib. 11. t. vlt.

DATA. Lex. In subscriptionibus legum frequens & passim occurrit. Suidas, *δατὸν παρὰ Ῥωμαίοις σημασία τῆς ἡμέρας καὶ τῆς καὶ*, ὅτε τις ἢ ἐκ πόλεως ἢ ἐκ τῶος τόπος ἀποσταλῇ. *Datum* apud Romanos est significatio diei aut temporis, cum quis aut ex vrbe, aut ex alio loco litteras mittit. Magno in Notis DAT. Data. 2.) *Loca data*. Si per errorem aut incuriam domini, *loci data* ab aliis possessa sunt, ipsis folis cedere debent, l. 1. finium regundorum. lib. 2. t. 26. quæ lex inscripta Comiti Dicecefeos Africanæ. *Loci data*, sunt *loci* & *centuriæ* militibus veteranisque assignatæ. Vide quæ scripsi ad l. illam, & l. 16. D. de acquir. rerum dominio. 3.) *Fastis*, si honor *datus* (dare nomen *Fastis* Cassiodorus II. Var. 1.) fuerit regalium trabearum, l. 4. ne quid publ. lat. lib. 8. t. 11. Hinc & *dati fasti* dicuntur, cum ipsorum consulum nomina efferebantur, nuntiabantur: ita enim accipio illud Sidonii 8. ep. 6. *Itaque*, vt primum breui peracta, ne breuis sportula, *Dati*que *fasti* acclamatum est, &c.

DE pro ab. *Dextera* leuaque de (pro quo Tribonianus ex: male: melius, si ab dixisset) ipsi formis XV. pedibus intermissis, arbores habent, l. 1. de aqueductu. lib. 15. t. 2.

DE cetero, id est, in posterum, l. 4. de aqueductu. lib. 15. t. 2. De cetero, l. 14. de agentib. lib. 6. t. 27.

DE futuro, l. 8. de annona. lib. 11. t. 1.

DE integro. Vt apud eos de integro (vide quæ dixi ad l. vbi de intexto forte legendum) litiget tanquam appellatione suscepta, l. 16. de appellat. lib. 11. t. 30.

DEBILES solidi, Foible: non iusti ponderis, l. 2. de ponderatorib. lib. 12. t. 7.

DEBILITAS. *Debitatis* obtentu inconueniens bellico operi, l. 83. de Decurion. lib. 12. t. 1.

DEBILITARE. Ne paucorum absentia *debilitet*, quod a maiore parte ordinis salubriter fuerit constitutum, l. 142. de Decurion. lib. 12. t. 1.

DEBITA, pro publicis debitis, l. 54. de Decurion. lib. 12. t. 1. *Debita pro publicis*. l. 39. de appellat. lib. 11. t. 30. Eodem significato, l. 3. ad L. Iul. de ambitu. l. 6. quor. appellat. lib. 11. t. 36. l. 6. de diuersi. rescript. lib. 1. t. 2. vt Rubr. lib. 11. de indulg. debitor. Quod nec Anianus, nec Tribonianus intellexere. Quæ causa fuit Triboniano interpolandæ legis illius 6. in l. 4. Cod. Iust. de diuersi. rescriptis. Eundem errorem errant, qui in l. 2. Cod. Iust. ex quibus causis infamia, pro debitorum reponunt, tributorum. *Debitorum* enim vox ibi pro tributis. 2.) *Debita*, pro tributorum debitis, l. 1. 3. 7. de exaction. lib. 11. t. 7. l. 26. de erog. milit. ann. lib. 7. t. 4. l. 1. de distrab. pignor. lib. 11. t. 9. l. 1. de parocin. vicor. lib. 11. t. 24. Titulo & l. 3. 4. 5. 9. vlt. de indulg. debitor. lib. 11. t. 28. 3.) *Debitum*, absolute, de tributis l. 15. 19. 31. 34. de annona. lib. 11. t. 1. Nec temere apparitor Provincialis debiti reum, quem Rationalis officium ad solutionem cogit, abducit, l. 4. de Palatinis S. L. lib. 6. t. 30. 4.) *Debitum*, de fiscali, l. 14. de appell. lib. 11. t. 30. *Debita & debitores*, de fiscalibus proprie, l. 9. de muner. lib. 8. t. 1. *Debitum & debitor*, pro fiscali, l. 186. de Decurion. lib. 12. t. 1. l. 1. de ponderatorib. lib. 12. t. 7. Quidue in debitis habetur, vel penes quos resederit, l. 9. de executor. lib. 8. t. 8. Vt in nonnullis Provinciis Senatorii canonis medietas in debitis (in reliquis) resederet, l. vlt. de prædiis Senator. lib. 6. t. 3.

DEBITVS. *Debiti* curiæ, id est, Curiali nexu obligati, l. 136. 139. de Decur. lib. 12. t. 1. Originales ac *debite* curiæ, l. 159. de Decurionib. lib. 12. t. 1. *Debitæ* functiones, l. 154. de Decurionib. lib. 12. t. 1. id est, functiones Curiæ debitiæ, Curiales.

DEBITORES, pro tributorum debitoribus, l. 1. 7. 16. de exactionib. lib. 11. t. 7. l. 1. de discussor. lib. 11. t. 26. l. 3. 9. 11. 14. de indulg. debitor. lib. 11. t. 28.

DECANICA, l. 30. de hereticis. lib. 16. t. 3. quæ Carceris Ecclesiastici vsum præbuere: ibi dixi plene. vide Nouellam Iustin. 79. c. 3. & Iulianum Constit. 73. Basilii Diaconus in libello ad Theodosium & Valentinianum in Concil. Ephesin. pars. 1. cap. 17. num. 3. pag. 1337. Tom I. Concil. Harduin. καὶ τὸν τοῦτο μὲν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ δεκανικῷ, καὶ γυνὴς ἡμῶς ὡς δημῶν καὶ ὕπνου τικωρία ἐρύλισαν: inde casti in carcerem abducimur, ibique nos, vt nequam sceleratos nudos ad palum alligarunt. Consule etiam Goarum in not. ad Codin. c. 14. Gresserum lib. 3. obseruat. ad Codin. du Fresne in Gloss. tr. voc. Διακονικον.

DECANI. De decanis est tit. 33. lib. 6. vbi vide Commentarium. Ambrosius meminit Epist. 20. n. 4. pag. 853. Edit. Benedictin. Fuerunt autem Decani militum palatina genus. adhaerentes Principis famulationibus, finitimi agentibus in rebus & mensoribus.

DECANTARE. Iuris & legum auctoritatibus decantatur (in Cod. Iust. immutatum declaratur)

per seruum vel procuratorem, colonum vel actorem seu conductorem præiudicium possessioni, inuito vel inscio domino, imponi non posse, l. 2. de pign. lib. 2. t. 30. Decantari dicuntur, quæ regularia: sua sunt Jurisconsultis *δομαρα* Carmina ut Philosophis: quo sensu apud Catonem: *Si Deus est animus, nobis ut Carmina dicunt.* Vide supra Cantatum ex l. vnic. si certum petatur de chirogr.

DECARGYRVS nummus, idem cum maiore pecunia, l. 2. si quis pecun. confl. lib. 9. t. 23. seu maiorina, quæ ex argento & ære conflata, l. 6. de falsa mon. *Δεκαγυρον* autem dictum credo, quod decima pars eius argentum esset: sicut *Electrum* est, *μύγμα χρυσῆς καὶ ἀργύρης*, in quo quinta argenti portio est, teste Plinio lib. 33. cap. 4. cuius mentio & apud Silium lib. 1. v. 229.

hic omne metallum

Electri, & **GEMINO** pallent de semine **VENÆ**.

Diuersus a **Centenionali**, d. l. 2. vide quæ ad eam l. 2. & 6. dixi.

DECEDERE administratione, l. vlt. ad l. lul. repetund. lib. 9. t. 27.

DECIMPRIMATVS. Vide l. 7. de domesticis. lib. 6. t. 24. & *Paratilon* eius tituli.

DECEPTVS. Etiam si laqueos *deceptæ* ignorationis exciderit, l. 16. de petition. lib. 10. t. 10.

DECEPTIO. Deceptione hominum præstare dicuntur simulacra, l. 20. de Paganis. lib. 16. t. 10.

DECERNERE. Iudex sententiam decernat, l. 5. de iurisdic. lib. 2. t. 1.

DECERPERE. Nihil hic subripiendum (hinc *subreptum*) decerperet ambitio, l. 19. de nautic. lib. 13. t. 5. Quod si huic Archiatorum numero aliquem aut conditio fatalis, aut aliqua fortuna decerpserit, l. 8. de Medicis. lib. 13. t. 3. Conuictis in questione violentiæ perfugia appellationis decerpisse, l. 14. quorum appellation. lib. 11. t. 36. Symmachus in relat. lib. 10. ep. 54. Nil ille decerpit sacrarum Virginum priuilegiis.

DECERTATIONES, pro certaminibus, & laboribus in militia peractis. Filios quoque eorum (Veteranorum) defendunt *decertationes*, quæ in patris persona fuerunt, (forte profuerunt) l. 2. de Veteranis. lib. 7. t. 20.

DECESSOR, l. 1. de distrab. pign. qua trib. causa lib. 11. t. 9. Quidquid in tempus vsque dispositionis habitæ a Viro inlustri decessore sublimitatis tuæ, &c. l. vlt. vers. quidquid de patroc. vicor. lib. 11. t. 24. *Decessores*, l. 3. de operibus publ. lib. 15. t. 1.

DECIDERE. Cuius modum. ponderatione certa deciderit suarius, l. 4. de suarius. lib. 14. t. 4.

DECLINARE suam Curiam, l. 5. 73. 120. de Decur. lib. 12. t. 1. Declinare Obsequia, l. 33. de Decurion. publicorum munerum obsequia declinare. l. 16. de Decurion. Declinare Munia, l. 50. de Decurion. & l. 4. de iustit. conlat. quæ ex illa desumpta. Declinare Munera ciuitatis, l. 8. de decur. Declinare functionem, l. 129. de Decurionibus. lib. 12. t. 1. Declinare laborem Curialis officii, l. 85. de Decur. lib. 12. t. 1. Declinare onera Curialia, l. 98. de Decurionibus. lib. 12. t. 2.

DECOCTIO. Natalium decoctio. Cum ius vetus ingenuas fiscalium seruorum contubernio coniunctas ad decoctionem natalium cogat, l. 3. ad SC. Claud. lib. 4. t. 9.

DECOCTOR pecuniæ publicæ, l. 117. de Decurion. lib. 12. t. 1. Decoctorum vitia, l. 15. de pistorib. lib. 14. t. 3.

DECOLORARI. Eum qui probabilem sæculo disciplinam agit, decolorari non oportet confor-

tio sororiæ appellationis, l. 44. de Episcop. lib. 16. t. 2. Ambrosius epist. 4. Noxiæ sunt conuersationes cum insipientibus. & insciant sobriam mentem atque **DECOLORANT**. Marcellinus in edicto suo, quod refertur inter *acta collat. Carthagin.* Africam vario religionum genere inquietari **DECOLORARIQVE** passus non est. Symmachus lib. 2. epist. 75. Ne innocentiæ Senatorum obnoxia rumoribus suspicio **DECOLORET**. Omitto his similia, quæ Iuretus in suis ad Symmachum miscellaneis præoccupauit pag. 76. 77.

DECORVS. Decora ciuitas, Antiochia, l. 169. de Decurionib. lib. 12. t. 2.

DECORA. Ornamenta Urbium ac decora marmorum (ita morum decora Symmacho 1. epist. 19.) l. 26. de operibus publ. lib. 15. t. 1. 2.) Ut quos ad vitæ decora domesticæ laudis exempla non prouocant: saltem correctionis medicina compellat, l. vnic. de emendat. propinq. lib. 7. t. 13.

DECOXIT. Nemo eorum semel in interuersione conuictus, id rursus officium gerat, in quo ante decoxit, l. 27. de susceptorib. lib. 12. t. 6. Si susceprores de Curia citati, aliquid vel negligentia vel fraude decoxerint, &c. l. 9. de susceptorib. lib. 12. t. 6.

DECRETA, Rubr. l. 1. 10. 11. 16. de Legatis. lib. 12. t. 12. & l. 15. de accusat. lib. 9. tit. 1. erant, quæ in communi consilio, consilioque Prouinciæ vel ciuitatis conuenerant: quæ in illis ad Principem legatis ferme tradebantur. 2.) *Decreta* pro constitutionibus, edictis, sanctionibus, l. 43. de appell. lib. 11. t. 30. confer cum l. 65. eod. 3.) *Decreta*, pro responsis & rescriptis Principis, l. 8. de appellat. lib. 11. t. 30. 4.) *Decretum* in alienandis minorum bonis, l. vnic. de his, qui veniam et. lib. 2. t. 17.

DECURRERE fila pectine. Arguto pectine solidanda fila decurrant, l. vlt. de vestib. oloueris lib. 10. t. 21. (Virgilius initio septimi *Æneidos*, *Percurrere*.

Arguto tenues percurrrens pectine telas

Vbi Serui s: aut manu percurrrens, aut ictu pectinis: ut videmus: aut quia apud maiores flammestegebant: ut hodie lineones, videmus: est autem Homeri qui ait: *ισόνειρονχομένην*. (id est, *telam percurrentem*.)

Ille etiam stantes radio percurrere telas

Erudit, & rarum pectine densat opus. Ouidius 3. *Fastorum*, de Minerua & Quinquatribus.

DECURSVS, si internis negotiis vsquequaque decursis ex euidenti clauerit, &c. l. vnic. de off. Praef. Prat. lib. 1. t. 5. Decursus hastis, l. 1. de fisci debitorib. lib. 10. t. 16. l. 2. de fide & iure haste. lib. 10. t. 17. Post Magistratus decursa insignia, l. 21. de Decur. lib. 12. t. 1. Ratione decursa, l. 10. de Legatis. lib. 12. t. 12. Siue mancipationis decursa fuerit solemnitas, l. 4. de donat. lib. 8. t. 12. Decursus stipendiis, l. vlt. de domesticis lib. 6. t. 24. Quos decursus actus inlustrat auctoritas, l. 3. de metatis. lib. 7. t. 8. Militiæ ordine ac labore decursus, l. 20. de Agentib. lib. 6. t. 27.

DECUS. Domorum cultu decus Urbium potius quam fructus acquiritur, l. 7. de prædiis nautic. lib. 16. t. 6. Decus sumptuosum, d. l. 7. Contumacius, quam decus publicum sinebat, erectos, l. 3. unde vi. Quem maxime rustica plebs, id est, pagi, contra decus publicum (id est, publicam utilitatem) tolerarunt, l. 16. de curs. publ. lib. 8. tit. 5. Qui inhoneste & contra decus sæculi, vel honorem militiæ versabuntur, l. 3. de curiosis. lib. 6. t. 29. 2.) Decus, pro ornamentis operum publicorum, l. 1. de operibus publicis lib. 15. t. 1. Decus sumptuosum de marmoribus quibus

DEFINITIO. Hac aperta definitione decernimus,
Zz l. 2.

- l. 2. de Indiction. lib. 11. t. 5.** Consultissima definitione statuimus, l. 11. de Agentibus. lib. 6. t. 27. Oraculi nostri definitione, l. 16. de extraordinar. lib. 11. t. 16. Quæ definitio si fuerit præterita, l. 4. de Princip. agent. in reb. lib. 6. t. 28. Salutari definitione censuimus, l. 16. de Palat. S. L. lib. 6. t. 30. Id aperta definitione sancimus, l. 6. de iustod. reor. lib. 9. t. 3. Hac definitione sancimus, l. 31. de annonæ. lib. 11. t. 1. Definitio iuris, id est regula, l. vnic. victum civiliter, in fin. lib. 9. t. 20. & initio leg. a plerisque prudentium generaliter definitum est. Definitione iuris, Consultum omnium consona responsione firmatur, l. 8. de diuersis rescript. lib. 1. t. 2. Ultima definitio, id est, sententia definitoria, l. 1. de sentent. ex periculo recit. lib. 4. t. 17.
- DEFINITIVA sententia, l. 18. 29. quorum appellation. lib. 11. t. 36.** Definitiva inter partes dicta sententia, l. 2. si vagum petat. mancip. lib. 10. t. 12.
- DEFINITVM.** Euidens sanctionis definitum est, l. 125. de Decur. lib. 12. t. 1. 2.) Particip. præter. Definitum est, l. 2. de iurisdictione. Constitutionibus perspicue definitum est, l. 28. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- DEBIT.** Cui debit in functionibus numerus personarum. Ita lego in l. 123. in fin. de decurion. lib. 12. t. 1.
- DEFIXVS.** Iuxta nummaria defixa (id est, præfixa) pretia l. 29. de erog. mil. ann. lib. 7. t. 4.
- DEFLECTENS.** Nihil sibi deflens a iustitia indignatio Cognitorum intellegat licere, &c. l. 6. de question. lib. 9. t. 35.
- DEFLERE,** de Prouincialium querelis, l. 186. de Decurionib. lib. 12. t. 1. l. 9. de Legatis. lib. 12. t. 12.
- DEFLVERE** successiones maternæ adliberos. Cum ad liberos maternarum rerum successiones defluerint, l. 2. de maternis bonis. 2.) Defluunt tempora. Nullis eum temporum, quæ ex rescriptorum editione defluunt, moris esse ludendum, l. 5. de denuntiatis. lib. 2. t. 4. 3.) Artus sanie, corruptoque sanguine defluunt. Aut tabescentes artus atro sanguine permixta sanie defluentes, l. 1. de emendat. seruorum. lib. 9. t. 12. Virgil. 8. Æneid. v. 487. sanie taboque fluentes.
- DEFORMARE.** Matrimonia deformare. Nam etsi omne genus accusationis necessitas inscribitionis adtingat, nonnulli tamen proterve id faciunt (accusationem adulterii instituunt) & falsis contumeliis matrimonia deformant, (initio leg. sedare connubia) l. 2. ad l. Iul. de adulter. lib. 2. t. 7.
- DEFORMATIO manus.** Eos qui amputatione digitorum castra fugiunt, tua sinceritas non sinat manus deformatione defendi, l. 4. de tyronib. lib. 7. t. 13.
- DEFORMIS.** Vicarii etiam adfecti nota deformi, (id est, infamia) tricenæ auri libras conferent. Iudices autem ordinarii similiter deformati (infamia) quinas denas cogentur exsoluere, l. 15. de pœnis. lib. 9. t. 40. 2.) Quæ iam deformibus ruinis intercidisse dicuntur, l. 11. de operibus publ. lib. 15. t. 1. Ideo Vrbs ruinis deformari dicitur. Plinius lib. 10. epist. 75. Locus nunc deformis ruinis: vide Brissonium de V. S.
- DEFORMITAS.** Is quem obsequii deformitas militia secernit, offerri militiæ non potest, l. 8. de tyronibus. lib. 7. t. 13. Sunt, qui de Eunuchis accipiunt: malum de iis, qui ad Gynæceum aliquid pertinens tractant, vide Vegetium. lib. 1. c. 7.
- DEFRAVDARE.** Sed ut cum functio vlla non teneat, conlatio non defraudet, l. 6. de Agentib. lib. 6. t. 27.
- DEFUGA.** Ne passim vagari, Curia vel collegii defugas, in publica damna patiantur, l. ult. de his, qui condit. propr. lib. 12. t. ult.
- DEFVGERE** originem, l. 13. de Decurion. lib. 12. t. 1. Quisquis ex nauiculariorum corpore defugiens solita munia, &c. l. 11. de nauic. lib. 13. t. 5.
- DEGENER.** Ingratus & degener ciuis, l. 18. de annonæ. lib. 11. t. 1. Qui stipendiis militaribus degenerem latebram præbuisse monstrantur, l. 4. de desertor. lib. 7. t. 18. Mox: Degeneri morte gladium subiturus. Nam cuius vitæ probrosa fuit, eius mortem degenerem esse oportet. Si quis militaris profapæ degeneri mente officiorum se consortiis adgregauit, l. 7. de filiis milit. appar. lib. 7. t. 22. Si non otio & tempore degeneri paternam exuere virtutem, l. 155. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- DEGVSTATVM** fulgore, *κρῖσις*, prolatum, disiectum, derasum, exustum. Haruspicina vocabulo, ni fallor, proprio. Si quid de Palatio nostro aut ceteris operibus publicis degustatum fulgore esse constiterit, ait Constantius, l. 1. de Paganis lib. 16. t. 10. Lucretius etiam lib. 2. v. 192. Nec cum subsiliunt igneis ad tecta domorum Et celeri flamma DEGVSTANT tigna, trabesque.
- Pro quo idem, lib. 5. Ambesse, id est, ambedere, dixit v. 397. Ignis enim superauit, & AMBENS multa perussit.
- Vt Lucanus, lib. 6. v. 266. Frangentem fluctus scopulum ferit, aut latus alii Montis ADESS.
- Eodem sensu Virgilius, lib. XII. de lancea infixæ, v. 376. summum DEGVSTAT vulnere corpus. Vide Commentarium ad b. l. 2.) Qui ad annos ferme duodeviginti nati, liberales litteras degustauerint, l. 1. de excus. artif. lib. 13. t. 4. Id est, mediocrem earum scientiam habeant: vide Vitruuium in eadem re lib. 1. c. 1.
- DEHONORARE.** Episcopum ad testimonium dicendum admitti non decet, nam & persona dehonatur, l. 8. de fide testium. lib. 11. t. ult.
- DEI donum,** thesaurus: vide l. ult. de thesauris. lib. 10. t. 18. dixi in v. Fortuna donum.
- DEIECTI sacerdotes.** Ut veneratio Sacerdotibus debetur innoxii, ita & pœna moderata inquietis atque deiectis, l. 2. de Episcop. lud. lib. 16. t. 12.
- DEINDE,** pro deinceps, l. ult. de canone frum. V. R. lib. 14. t. 15. Victor Schotti cap. 20. in fin. Sic deinde, laborantibus secundarum initia, earumque auctores memoria sunt. Quem locum Vir Doctus parum accurate sollicitat.
- DELERI.** Nullus his indicatis conetur inniti, quæ & tempore & auctore delentur, l. 8. de infirm. his, quæ sub tyr. lib. 15. t. 14.
- DELECTVS** (militaris) l. 3. de tyron. lib. 7. t. 13. Delectus Iuniorum, l. 3. 10. de tyronibus. lib. 7. t. 13. dicitur haberi, d. l. 3. agitur, d. l. 10. Symmachus lib. 6. epist. 58. Iuniorum delectus urbanis familiis imperatus Gloss. Ifid. Delectus agitur, id est, probatio fit tyronum, 2.) Inter arbitros & patronos aliquem oportet esse delectum, l. 2. de postulando. lib. 2. t. 10.
- DELEGATIO & delegatoria** l. 1. de annon. l. 8. de extraordinar. l. un. ne conlat. per logograph. l. 16. de executionib. l. 22. de erogat. militar. annon. Sunt descriptio-

- scriptiones, quibus exigendarum annonarum, & tributorum, modus continebatur. Suidas: *δηληγραφίων κατὰ Ρωμαίαις ἡ ἐκταγὴ τῶ σιτοπομπείας, καὶ ἡ ἀννωνίων μετακομιδὴ. Delegatio, apud Romanos vocatur procuratio rei frumentaria, & annonae transportatio. Vide not. b. ad leg. 1. de annon. & Commentar. ad l. 22. de erog. milit. annon. Du Fresne in Glossar. voc. delegatio.*
- DELEGATVS.** Igitur eos loca iuxta morem priscum delegata curare oportebit, l. 2. de itin. mun. lib. 15. t. 3.
- DELEGARI.** Annonas omnes quæ vniuersis officiis adsolent delegari (assignari, Mandari, l. 1. de domesticis.) l. 35. de erog. mil. ann. lib. 7. t. 4. Opinatoribus nihil sit cum possessore commune, cui non militem, sed exactorem, si sit obnoxius, conuenit imminere. Iudices itaque, qui Prouinciales passi fuerint opinatoribus delegari, eiusdem quantitatibus duplex poena retinebit, l. 16. de exactorib. lib. 11. t. 7. Delegari opinatoribus, id est, exigendos committi. Vt mox: si per semet exigendos voluerint delegare militibus. Ultra id tempus, si tarditas adferatur tunc militi (opinatori) debiti postulati delegandam esse rationem, l. 34. de annona. lib. 11. t. 1. Opinatores, quibus species in diuersis Prouinciis delegantur, l. 1. de exact. & transl. lib. 7. t. 5. Mox, cum opinatores in Prouinciis delegantur, d. l. 1. Tunc militi debiti postulati delegandam esse rationem, l. 24. de annona. lib. 11. t. 1.
- DELICATVS.** Delicata vestes, sed & lintheamen amicturium nostrorum vibus necessarium, l. 48. de cursu. lib. 8. t. 5. Delicati pueri, apud Spartianum Hadriano cap. 4. qui imperatori in ministerio secretiore. Gratiissimi delicatorem, Sueton. Tit. cap. 7. quos græci πωδῶδες ἀπαλῆς vocant. Deliciae apud Plutarchum Antonio, & Sueton. Vitell. cap. 12.
- DELICIAE.** Mansura poena in eos, qui ad inrigationes agrorum, vel hortorum delicias furtiuis aquarum meatibus abutuntur, l. 7. de aqueductu. lib. 15. t. 2. Est qui ita tentat: Ad inrigationes agrorum vel hortorum, delicias furtiuis aquarum meatibus abutuntur; (de quo dixi ad eam legem) doctæ & ingeniose: sed non ideo vere hic. Ad hortorum usum dixit Frontinus.
- DELICIOSVS.** His, quos delictiosis nutrimentis eneruatos esse perspeximus, l. 5. de fil. mil. appar. lib. 7. t. 22.
- DELYBRA, l. ult. de pagan. lib. 16. t. 10.** Cuncta eorum sana, templa, delubra. Erant cellæ Deorum ad templa additæ. Dixi in Commentar. ad leg. cit.
- DEMENTES** vrsanique hæretici, l. 2. de fide Catholica. lib. 16. t. 1.
- DEMENTIA** Eunomianorum, l. 32 de hæreticis lib. 16. t. 5. Hæreticorum dementia, l. 24. de hæret. lib. 16. t. 5. Obstructionis animi dementia, hæresis, l. 6. de hæreticis. lib. 16. t. 5.
- DEMIGRARE.** Ex confectio Curiali ad officium demigrass, l. 175. de Decurion. lib. 12. t. 1. Patrimonia nauiculariorum, quæ quolibet genere in extraneorum dominia demigrarunt, l. 2. de prædiis nauicular. lib. 13. t. 6. Ad quorum iura terrulæ demigrauerunt, l. 51. de operibus publ. lib. 15. t. 1.
- DEMITTERE,** pro mittere. Quæcunque naues ex quolibet portu seu litore demittuntur, nullam concussionem vel damna sustineant, l. ultim. de litore. & itinerum custod. lib. 7. t. 16.
- DEMOLIRI** sepulchra, l. 1. de sepulchr. viol. lib. 9. tit. 17.
- DEMORARI,** vnde nostrum *demeurer.* Si in libertate esset per annos sedecim demoratus, l. 3. de liberali causa. lib. 4. t. 8. vide l. 2 §. 4. D. de iudiciis. l. 8. Cod. iust. qui petant tutor.
- DEMOVERE** se, pro, abire, relinquere communionem. Qui licet ex Manichæis orti, sensu tamen & affectu propriæ salutis admoniti, ab eiusdem vitæ professionisque collegiis; pura semet dediti religione demouerint tali inimunes a crimine, l. 7. de hæret. lib. 16. t. 5.
- DENARIISMVS,** l. 107. 123. de Decurion. lib. 12. t. 1. Aliquando accipitur pro computatione per numeros æreos, vt apud Epiphani. de ponderib. in fin. In dictis legibus autem Denarismus significat, quæcunque exiguum prabitionem in pecunia, aut denarium argenteum, quem pro singulis dare jugis decuriones cogebantur. Vide Commentarium ad d. l. 107.
- DENDROFORI:** de his pars tit. 8. lib. 14. de Centonariis & Dendrophoris. Centonariis & fabris iunguntur d. l. 1. Hærum certum corpus fuit in oppidis l. 1. d. l. Multa eorum mentio in veteribus inscript. Dixi plene ad eam legem. An iidem cum his Dendroforis accipiendi sint, quorum mentio l. 20. de Paganis. lib. 16. tit. 10. dubito. Dendrophori professionis gentilitiæ nomen per Africam, l. 20. de Paganis. lib. 16. tit. 20. vbi dixi.
- DENOTARI.** Et suis apertis criminibus denotentur, l. 6. de hæret. lib. 16. t. 5.
- DENOTATIO,** pro ignominia. Cum denotatione iudicium, l. 3. de exacton. vbi vide quæ dixi plura.
- DENSITAS,** id est frequentia. Efferricognouimus cadauera mortuorum per confertam populi frequentiam, & per maximam insistentium densitatem, Iulianus, l. 5. de sepulchr. viol. lib. 9. tit. 17.
- DENVNCIATIO,** vox haruspiciæ & fulguralis nominatim disciplina. Eam autem denunciationem atque interpretationem, quæ de tactu Amphiteatri scripta est, l. 1. de Paganis. lib. 16. t. 10. Ammianus, lib. 30. cap. 5. Sortem DENVN-TIARAT eis supremam prodigiis ingredientibus multis: nam apud Sirmium EVLMEN excussum Palatii partem incendit, ἀποτέλεσμα Græcis: vt ipsi denunciandi artem exercentes, dicebantur ἀποτελεῖν, apud Ptolemæum & eius interpretem: ὁ γὰρ ΑΠΟΤΕΛΩΝ ἡ καθ' ὅλα ἔβη καὶ πόλεις ἀποτελεῖ, ἡ τὸνδε τινὰ τῶν ἀνθρώπων: Diuinatoriam artem exercentes, aut denuntiat integris gentibus aut urbibus, aut singulis tantum.
- DEPACTVS** pro turpi pactione lasus. Cum supplicans inique se oppressam, & post sententiam sacri auditorii depactum esse commemoraret, l. 2. de pactis. lib. 2. t. 9.
- DEPASCII,** pro affligere. Prototypiæ munus, quod Prouinciarum interna depascitur, ab imis, vt dicitur, radicibus eruat, l. 7. de ryron. lib. 7. t. 13.
- DEPECTVS.** Si quis nihil cum parentibus puellæ ante depectus, inuitam rapuerit vel volentem abduxerit, l. 1. de raptu virginum. lib. 9. tit. 24. Forte hic legendum depactus. Vid. not. d. ad b. l.
- DEPECTIO.** Vt si circa depektionem (corruptionem, Anianus, recte) id fiat, postulata humanitas præbeatur; sin aliquid suspicionis extiterit, quod manifestus reus depektionem celebrata legibus subtrahatur, l. 1. de abolition. lib. 9. t. 37. Aduocatos, qui consceleratis depektionibus suæ opis egentes spoliant atque denudant, &c. l. 1. de postulando lib. 2. t. 10. Depektor Intimus Apulejo in Apolog. 2. Vid. Comment. ad d. l. 1.

- DEPELLERE.** Et fraudes depellant, l. 6. de curiosis. lib. 6. t. 29.
- DEPENDERE,** de tributorum solutione. Vt in locis propriis conlata fromenta dependat, l. 29 de annona. lib. 11. t. 1. Possessor Africanus pro destitutis possessionibus cogitur tributa dependere. &c. l. 31. de annona. lib. 11. t. 1. Dependere de illatione tributorum, l. 13. de susceptorib. lib. 12. t. 6. Dependuntur. In hac voce frequens error, vt defenduntur extet, pro dependuntur: vt l. 12. de annonis ciuic. lib. 14. t. 17. Item apud Salsianum. lib. 5. Si respicias quod defendunt, abundare arbitreris: si respicias quod habent egere, reperies.
- DEPENSO.** Lustralis auri depensio, l. 11 de lustrali conlat. lib. 13. t. 1. Theatralis per Praetores facienda depensio: l. 29. de Prator. lib. 6. t. 4. Etiam, pretium his, qui adarare voluerint, depensionis, l. 32. de erogat. mil. ann. lib. 7. t. 4.
- DEPLORATIO.** Velut licito committi frequenti laetorum deploratione (comploratio, l. 6. ne nauicul. Subclamatio, l. 4. de exactionib.) didicimus, &c. l. ult. de superexactionib. lib. 11. t. 8. Vt si intra praefinitum tempus nulla fuerit delata querimonia, omnis posthac deplorationum aditus obstruatur, l. 2. de naufrag. lib. 13. t. 9.
- DEPONERE.** D. fensor qui absentiae iustas allegationes deponat, l. 23. de Decurion. lib. 12. t. 1. Deponere querimoniam, l. 67. de appellationibus. lib. 11. t. 30.
- DEPOPVLATIO.** Sub clade Barbaricae depopulationis, l. ult. de infirm. his, quae sub tyrann. lib. 5. t. 14.
- DEPOPVLATOR** Iudaeorum, l. 14. de Iudaeis. lib. 16. t. 8.
- DEPORTATIO.** Deportationis functio, l. 14. de Iudaeis. lib. 16. t. 8. id est Apostolatatus, transiitum (ἀποστολῆς ἐπικρασίη, ἀποστολή) quod totius orbis Synagoga Patriarchae Hierosolymitano exsoluebant, coronarii auri nomine. Vide & l. 17. ult. d. tit. dixi fusc ad d. l. 14.
- DEPOSITVS.** Neue ex eorum facultatibus, vel deposita denegat, vel accepta non prodat, l. 21. de penitis. lib. 9. t. 40. In deposito collocantur fructus possessionum appellatione facta ab executione, l. 25. quorum appellat. lib. 11. t. 36. idoneo collocantur, eadem l. paullo ante.
- DEPRAEDATIO,** l. 2. de re militari lib. 7. t. 1.
- DEPRAVITAS.** Scruitas paternae deprauitatis, l. 4. ne sanctum bapt. lib. 16. t. 6.
- DEPRAVITAS.** Si quis fuerit eiusmodi infortunio deprauatus, vt debeat subleuari, &c. l. 1. de Decurionib. lib. 12. t. 1. Tentare possit etiam aliquis deprauatus: Quamquam illud temere non sollicito. Deprauatus, id est inutilis ad munia sustinenda redditus: nisi ad animum, vt saepius vox ea referatur.
- DEPRECATIO,** ἀξίωσις, desiderium, preces, libellus supplex, l. 6. de accusat. lib. 9. t. 1.
- DEPRESSVS,** pro reiectus. Contestatio, quae caput alterius contra iuris ordinem pulliat, depressa nostris legibus iaceat, l. 8. de famos. lib. lib. 9. t. 34.
- DEPRIMI** reus, aliena & propria voce dicitur, qui conuictus & confessus, l. 7. quorum appellat. lib. 11. t. 36. vide infra Opprimi.
- DEPRIMERE** ἐν σάβμω. Nec pondera deprimant, nullo examinis libramento seruato, l. 1. de ponderator. lib. 12. t. 7. Pessundare propria voce & pondus ipsum vergere, Virgil. *En. XII, v. 727. quem damnet labor, & quo vergat pondere letum.* Vide Commentar. ad leg. cit.
- DEPRIMI** sententia dicitur, l. 56. de appellation. lib. 11. t. 30.
- DEPROPERARE,** l. 182. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- DEPROPERVS,** id est, valde properus & profusus. Nullus omnino abluende equorum sudore deproperus (cum supra virentes fluminum ripas omnis legionum multitudo confiluit) publicos oculos nudatus incesset, atque ita confundat aspectum, sed procul a cunctorum obtutibus, &c. l. 13. de re milit. lib. 7. t. 1. Properium, Glossa Philoxeni. Cyrilli Properium, οὐσιδιώτος. Improperat, οὐσιδιᾷ; vnde properus & deproperus. Tribonianus cum hoc non inteligeret, reposuit inepte deproperans. Vt deparius apud Saceronium Nerone cap. 30. & Apuleium Apolog. pag. 263. Edit. Lugdun. Ioan. Maire. qui Plauto in Persa triparcus, in Aulularia, parce parcus.
- DEPVLVS.** Sciatis, auditionem, huius legis intercessione depulsum, l. 26. de cohort. lib. 8. t. 4. Omnes omnium criminum reos vel deportacione depulsos, vbi, &c. l. 10. de indulgent. crim. lib. 9. t. 38. Dierum distinctione siue interpretatione depulsa l. 1. de emendat. seruorum. lib. 9. t. 12. Totius dignitatis exceptione depulsa, l. 92. de Decurion. lib. 12. t. 1. Id officium a quo depulsus est, usurpasse, l. ult. de curiosis. lib. 6. t. 29. Scrutitudo depulsus, l. 2. de liberali causa. lib. 4. t. 8. Vt lacte depulsus, Virgilio. ἀπογαλακτισῶ, lacte depello, Gl. Cyrilli. Tribonianus male seruuitue depulsa. Depulsus Curialium munus sollicitudinibus, l. 5. de re milit. lib. 7. t. 1.
- DEPVARE.** Eorum commodo deputabuntur, l. ult. de pactis. lib. 2. tit. 9. Ita vt decima pars, fisci nostri utilitatibus: decima, ei cuius locus est deputetur, l. 11. de metallis. lib. 10. t. 19. Annonas horreis antiquitus deputatas, his reddhibere compellas, qui eas in damna publica ausi sint, occupare l. 12. de operibus publ. lib. 15. t. 1. Qui inpunitatem vereris admissi non emendationipotius, quam consuetudini deputarunt, l. 6. in fin. de indulg. crim. lib. 9. t. 38. Curiae deputari, l. 33. de Decurion. lib. 12. t. 1. Ludicis min istis deputarentur, l. 4. de scenicis. lib. 15. t. 7. Eorum vsu deputari, l. 51. de operibus publicis. lib. 15. t. 1. Nihil ex his, quae instauracioni, ornatusque singulis deputauit antiquitas, &c. l. 48. de operibus publ. lib. 15. t. 1.
- DERIVARE.** Aquam, & aquae usum in suum fundum. Aquam ad suum fundum ex aqueductu publico deriuando, l. 4. de aqueductu. lib. 15. t. 2. l. 2. Cod. Iust. eod. Quicunque aquae usum putauerit deriuandum, l. 6. de aqueductu lib. 15. t. 2. ἐπὶ τὸ χῶρον τὸ ὕδωρ ἐφέλκεται. Gregor. Nyssenus de Virg. c. 8. 2.) Fallaciter incusantibus, maxime post exhibitionem accusati, nullius iuris color, velut deriuata ex catione proficiat, non publica abolit o, &c. l. 3. de abolition. lib. 9. t. 37. In notitiam serenitatis nostrae deriuetur, l. 26. de operibus publ. lib. 15. t. 1.
- DEROGARE.** Scribituræ diversæ, & fidem sibi inueniem derogantes. l. 2. de fide test. & instrum. lib. 11. t. ult.
- DESAEVIRE.** Ne diu apparitorum praua admodum venalisque perfidia in publica impune commoda desautret, censuimus, &c. l. 14. de penitis. lib. 9. t. 40.
- DESCENDERE.** In condiciones descendat, l. ult. de tyron. Nulla praeditos dignitate ad sordida descendere connubia seruauimus, et si videtur indignum, minime tamen legibus prohibetur, l. 6. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- DESCRIBERE,** id est, descriptione seu adscriptione facta exigere, l. 8. de extraordinar. lib. 11. t. 16. itaque, describserit vel exegerit, ait ea lex, vel ἐξηγητικώς. 2) Rusticos colonosque vestros inter ne-

- ter negotiatiores describi non oportet, l. 3. de *lustrali conlat. lib. 13. t. 1.*
- DESCRIPTVS**, cui adscriptio imposita, l. 173. de *Decurion. lib. 12. t. 1.*
- DESERI**, destitui, l. 82. de *Decurion. lib. 12. t. 1.*
- DESERTVS**. *Deserta* appellatio, seu prouocatio, quæ intra tempus non interposita, l. 14. de *appell. lib. 11. t. 30.* Hinc in foro nostro *Desertion d' appel.* *Deserta* centuriæ, l. 1. de *annonæ lib. 11. t. 1.* Quæ & defectæ (vnde prædiorum defectio, l. 31. eod.) Destitutæ possessiones, d. l. 31. Inutiles, l. 4. eod. *Deserti* agri, l. 12 eod. *Deserta* loca, & vastas solitudines sequi Monachi iubentur, l. 1. de *Monachis. lib. 16. t. 3.* *Desertum* prædium, l. 14. de *cenfitor. l. 13. t. ult. & ibidem: de desertis nihil postea conqueratur.*
- DESERTIO**. *Desertionis* crimen, l. 11. de *desertorib. lib. 7. t. 18. l. 84. de Decurion. l. 12. t. 1.*
- DESERVATIO**, vel potius *deseruitio*, de religione, & Iudaica nominatim, l. 20. de *Iudeis. lib. 16. t. 8.* Hinc & formula illa bis in l. 4. de *Iudeis: qui Synagogis DESERVIVNT.* Ita l. 4. D. de *bis qui not. inf. Qui certaminibus sacris deseruiunt.*
- DESERVIRE**. Vt cuncti restituti Curiarum muniis (ita *re* non *munus*) cum omni posteritate *deserviant*, l. 139 de *Decurion. lib. 12. t. 1.* Religionis obsequiis *deservire*, l. 26. de *Episcopis. lib. 16. t. 2.* Nec vlli extraordinario oneri *deservire*, l. 4. de *nauc. lib. 13. t. 4.*
- DESIDERIA**, l. 6. 7. 8. 9. 12. 16. de *legatis. lib. 12. t. 12. l. 9. 66. de Decurionibus*, sunt, quæ in communi consilio ciuitatis, Prouinciæ, Dioceseos, a Principe postulari conuenerat: legatisque ad Principem missis tradebantur. Si qui *desideria* sua explicare cupientes, ferri sibi a quoquam suffragium postulauerint, &c. l. 2. si *certum petat. de suffragiis. lib. 2. t. 29.* Eodem sensu Sueton. *August. cap. 5.* Tanta comitate *adeuntium DESIDERIA* exipiens, &c. 2.) *Desiderium*, de eo qui extrema suffragia, id est, baptismum vel eucharistiam in extremo vitæ poscit, l. 1. de *scenicis. lib. 15. t. 7.* vide quæ dixi ad *eam leg.* vnde & *Desiderata* pro ipso sacramento. Gloss. *Desiderata*, *λειτῶργια*, *τελετή*. Quæ Iosephi Scaligeri obiteratio est ad Tibullum p. 171. Hoc ideo, quia catechumeni, qui toto *κατηχησεως* tempore sacra Synaxi, siue *κοινωνία* excluderentur, diem illum *τῆς κοινωνίας* multis votis ac desiderijs prosequerentur: hinc factum, ut ipsa *κοινωνία*, *desiderata* diceretur. 3.) *Desideria* patrimoniorum. Animos diuina obseruatione deuinctos non decet patrimoniorum *desiderijs* occupari, l. 104. de *Decurion. lib. 12. t. 1.* Decimas fisco, decimas etiam domino representent, cetero modo suis *desiderijs* vindicando, l. 18. de *metallis. lib. 10. t. 19.*
- DESIDIA**. Qui ad se intellegit vel *desidia* inuidiam, vel industriæ gloriam pertinere, l. 5. de *exactor. lib. 8. t. 8.*
- DESIDIOSVS**. Qui sine conmeatu aliquo annum in penatibus propriis, vel in quibuslibet locis, *desidiosa* quiete transegerit, &c. l. 16. de *desertoribus. lib. 7. t. 18.*
- DESIGNATIO** ad Praturæ onus aliasque functiones, l. 7. de *Senator. lib. 6. t. 2. l. 31. de Pratorib. lib. 6. t. 4.* vbi dixi. Vide Symmachum, lib. 10. *epist. 59.*
- DESOLARI** Quoniam Curias *desolari* cognouimus, his qui per originem obnoxii sunt; militiam sibi poscentibus, l. 13. de *Decurion. lib. 12. t. 1.*
- DESOLATVS**. *Desolata* loca, l. 10. de *indulgent. Tom. II. Pars VI.*
- crimin. lib. 9. t. 38.* Claudianus lib. 3. de *raptu Proserp. v. 154.*
Dum vacuas sedes & DESOLATA pererrat Atria;
Statius Thebaid. 1. v. 653.
quod DESOLATA Domarum Tecta vider.
Aula *desolata* desertaque subsidiis, Sueton. *Calig. 12.* *Desolatum* rus. Qui vicis, quibus adscripti sunt, derelictis ad alios seu vicos seu dominos transferunt, ad sedem *desolati* ruris redire cogantur, l. ult. de *patroc. vic. lib. 11. t. 24.*
- DESPERATIO**. Sed sola miseris (coniugibus orbis) ad potendum auxilium (ius liberorum) sufficiat *desperatio* liberorum, l. 1. de *iure liberor. l. 8. t. 17.* vbi dixi. Donatistarum *desperatio* fucata perfidia, l. 37. de *heret. lib. 16. t. 5.* cui opponitur Catholica *confidentia* stabilita constantia. *Desperati* a Gentilibus Christiani vocati: vide Lactantium lib. 5. & Minutium Felicem. In vet. Gloss. *Desperatus*, *παράσολος*. Eos vero, quibus lentum regressum necessitas *desperationis* indixit, &c. l. 11. de *indulg. crimin. lib. 9. t. 38.*
- DESPONDERE** puellam pater, mater, tutor, curator, affinis dicitur, l. 4. de *Sponsalib. lib. 3. t. 5.*
- DESTINARE**. Reum carceri *destinare*, l. vnic. de *privati carceris custod. lib. 9. t. 11.* Nec denegent vocem in supplicium sententia *destinatis*, l. 20. de *appellat. lib. 11. t. 30.*
- DESTITVERE**, pro negligere. Placuit, ut potestas quidem & ius fruendi res liberorum suorum in sacris constitutorum penes patres maneat: *destituendum* autem liberorum eis licentia derogetur, l. 1. de *maternis bonis. lib. 8. t. 18.* Et in earum Metrocomiarum locum, quas temporis lapsus vel *destituit*, vel viribus vacuauit, ex florentibus aliæ subrogentur, l. vltim. de *patrociniis vicorum. lib. 11. t. 24.*
- DESTITVTVS**. *Destituta* possessiones, *destitutio*, l. 31. de *annonæ lib. 11. t. 5.* Vt sarcina *destituta* possessionis possit melioribus sociari, l. 14. de *cenfitor. lib. 13. t. ult.* *Destituti* copulatione coniugij principalis, id est vidui, l. 3. de *maternis bonis.*
- DESTRINGERE**, pro distingere. Quæ magnificentiam tuam probabili cunctatione *destringant*, l. 3. de *Legatis. lib. 12. t. 12.*
- DESTRICTVS**. Placet *destricta* moderatione præscribere, l. 40. de *Episcop. lib. 16. t. 2.* Quæstio *destricta*, l. 3. de *naufragiis. lib. 13. t. 9.* Cursus publici obseruatione *destricti*, l. 4. de *cursu. lib. 8. t. 5.* id est, occupati, obstricti, destinati. Bona quæ suarum functioni *destricta* sunt, l. 1. de *suariis. lib. 14. t. 1.*
- DESTRINGI**. In illos gladii sui ius & seueritatis exerceant, in quos statim *destringi* ferrum iura præcipiunt, l. vnic. ne *sine iussu. lib. 9. t. 41.*
- DETENTARE**. Quos militia armata *detentat*, l. 16. de *tyronibus. lib. 7. t. 13.* Qui hæc loca sub conductione *detentant*, l. 3. de *conlat. donat. lib. 11. t. 20.* Quos ad præfens labor publicus officiumue *detentat*, l. 21. de *Prator. lib. 6. t. 4.*
- DETENTATORES**, l. vltim. circa finem de *conlat. donatar. lib. 11. t. 20. l. 14. de murileg. lib. 10. t. 20. l. ult. de patrociniis vicor. lib. 11. t. 24. l. 5. de suariis. lib. 14. t. 4.* Quod si quispiam in his locis fuerit *detentator* inuentus, l. 2. de *terræ limitaneis. lib. 7. t. 15.*
- DETERMINATVS**. Ante causam examinatam & determinatam, l. 2. de *appellat. lib. 11. t. 30.*
- DETERIMVS**. Nexu conditionis *deterima* ad-

- stringatur**, l. 4. ad SC. Claud. lib. 4. t. 9. Superstitio deterrima Gentilium, l. 20. de Paganis. lib. 16. t. 10.
- DETESTABILIS**, Quibus iniustas constiterit esse notas detestabilis turpitudinis, l. 1. de offic. re. flam. lib. 2. t. 19. Detestabilia commenta, l. 1. de pistor. lib. 14. t. 3.
- DETESTATI**, Quæsti adducantur in publicum, ac detestati criminosi congrua & seuerissima emendatione rescantur, l. 35. de heret. lib. 16. t. 5. Detestati pro detestabiles: nisi legas detestati. Cæterum de Manichæis sermo est.
- DETESTANDVS**, Nomen detestandum gladiatorium, l. 2. de gladiator. lib. 15. t. 12. Illiciti ac detestandi emptores dicuntur, qui in officio publico positi quid comparant, l. 2. de iis, quæ administr. lib. 8. t. 15.
- DETEXIT**, pro emerfit, detecta est, l. 44. de hereticis, lib. 16. t. 5.
- DETINERE**, Vt suspectæ scripturæ & falsæ reos esse detinendos, l. 7. de fide testium. l. 11. t. ult. Nullo alio modo posse firmas detineri, nisi, &c. l. 3. de donat. lib. 8. t. 12.
- DETORQUERE**, Ab his concessa quædam conantur priuilegia detorquere, l. 5. de priuileg. eorum, qui in s. palat. lib. 8. t. 39. Detorquere commodum sententiæ latæ, terrore appellationis, l. 6. quorum appell. lib. 11. t. 36.
- DETRACTARE**, Fidem detractare, l. 9. in fin. de numer. lib. 8. t. 1. dicuntur, qui non ex fide & officio officium gerunt.
- DETRIMENTVM**, Vnius immunitas cæterorum est detrimentum, l. 5. de operibus publ. lib. 15. t. 1.
- DETVLERIT**, Si quis super inuasis sui iuris locis detulerit querimoniam, &c. l. 2. finium regund. lib. 2. t. 26. Vt l. 2. qui finalem retulerit quæstionem.
- DEVERTERE**, Si quis iter faciens ab itinere vestro deuerterit (id est deuiarit, vt eadem lex ait) l. 25. de cursu. lib. 8. t. 5.
- DEVERTICVLA**, Iudex non deverticula deliciofa sectetur, l. 4. de off. Reitor. Prou. lib. 1. t. 7. Neque enim paulo deverticulo (milites) abducendi sunt ab excubiis sibi pro publica vtilitate commissis, l. 33. de cursu. lib. 8. t. 5.
- DEVIVS**, Recta nauigatione contempta litora deuia sectatur, l. 33. de nauicul. lib. 13. t. 5. Plurimi collegiati, cultum Vrbium deserentes agrestem vitam secuti in secreta sese & deuia contulerunt, l. 1. de his, qui condition. propr. lib. 12. tit. ult. Fide deuui & mente cæcati, l. 4. de Apostatis. lib. 16. t. 7. Deuii errores rebaptizantium, l. 23. ne sanct. baptism. lib. 16. t. 6.
- DEVIARE**, Qui vel leui argumento a iudicio Catholicæ religionis & tramite detecti fuerint deuia-re, l. 28. de heret. lib. 16. t. 5. Postquam fide deuiauerint, l. ult. de apostat. lib. 16. t. 7. Vniuersi qui a Catholicæ religionis dogmate deuia-re contendunt, lex 13. de Paganis. lib. 16. t. 10. 2.) Ab itinere solito deuiari, (id est, vt mox sequitur, ab itinere recto deuerii) l. 25. de cursu. lib. 8. t. 5.
- DEVO CARE**, Deuocari ad Curiam. Ad Curie consortium deuocari, l. 19. de Decurion. lib. 12. t. 1. Deuocari ad Ciuilia munera. Ad ciuilia munera vel Curie deuocari, l. 1. de cohortat. lib. 8. t. 4. Qui ad Curiam deuocati sunt, l. 7. de Episcop. lib. 16. t. 2. Mox, minime ad Curias deuocentur, d. l. 7. Deuocari ad Extraordinaria. Qui ad extraordinaria minime deuocantur, l. 1. de itin. mun. lib. 15. t. 3. In irritum deuocari, l. 53. de Decurion. lib. 12. t. 1. In irritum gesta deuocentur, l. 5. de iis, quæ admin. lib. 8. tit. 15. In irritum deuocari, l. vnic. si per obreptionem fuerit impetrata. lib. 11. t. 13. Deuocare in iudicium. Qui alterius famam, fortunas, caput denique & sanguinem in iudicium deuocauerint, l. 11. de accusat. lib. 9. t. 1. Deuocari ad Prosecutiones equorum vel præbendas operas. Neue ad prosecutiones equorum vel ad præbendas operas deuocentur, l. ult. de excus. artif. lib. 13. t. 4. Deuocari ad Conlationem negotiatorum. Ad negotiatorum conlationem non deuocari, l. ult. de excus. artif. lib. 13. t. 4.
- DEVOLVTVS**, Deuoluta res. Res quæ ex matris successione fuerint ad filios deuolutæ, l. 1. de maternis bonis. Triginta annorum deuoluto curriculo, l. vnic. de abt. certo temp. fin. lib. 4. t. 14.
- DEVOTVS**, Executio deuota Iudicum & officiorum, l. 65. de appellat. lib. 11. t. 30. Vnusquisque Prouincialium nostrorum arbitratu proprio & mente deuota species petitas hisdum pretiis, quæ in foro rerum venalium habentur, libens præstet ac distrahatur, l. 2. de publ. compar. lib. 11. t. 15.
- DEVOTE** ac strenue militando, l. 10. de domesticis. lib. 6. t. 24.
- DEVOTIO** fidei, l. 23. de Iudeis. lib. 16. t. 8. Dies feriati & deuotionum, l. ultim. de nauicular. lib. 13. t. 5. Fideli deuotione, l. 46. de heret. lib. 16. t. 5. Priuilegia Ecclesiarum omnium quæ seculo nostro Tyrannus inuiderat, prona deuotione reuocamus, l. ultim. de Episcopis. lib. 16. t. 2. Deuotio absolute, l. 22. 29. 32. 34. 35. de annona. l. 11. t. 1. Et deuotio publica, l. 20. de ann. & l. 7. de diu. reser. De tributorum illatione, seu de deuotione, quæ debetur in collatione tributorum, vel diligentia in illatione tributorum: Contra negligentia, mora, indeuotio dicitur, Vid. infr. Indeuotio. Vnde & deuotissimus ipse collator seu Prouincialis, l. 5. de annona. Vniuersos quos tantum sibi clauerit temeritatis adsumere, vt præbeant latebram, (colonis) & defensionem repromissa aditum implendæ deuotionis (tributi) obclaudant, &c. l. 1. de patrociniis vicor. lib. 11. t. 24. Deuotionem aurariæ functionis agnoscant, l. 19. de lustrali collat. lib. 13. t. 1. Vnius anni, hoc est, tertie indictionis, deuotione congrua, a locorum dominis, pensio conferatur, l. 3. de conlat. donat. lib. 11. t. 20. In vna libra auri solidos septuaginta duos obryziaci Principibus offerendi deuotionem animo libenti suscipimus, l. vnic. de oblat. votorum. lib. 7. t. ult. 2) Deuotio pro fide. Considerantes Africæ deuotionem (quod in fide manserat aduersus Attalum) vsque &c. leg. 6. de indulgent. debitor. lib. 11. t. 28. 3) Deuotio, de obsequio militari, l. 10. de re militari. lib. 7. t. 1. seu obsequio, quod a milite rei publicæ debetur. Deuotionis nota, in ea lege est, crimen læsæ deuotionis. Si quinquennii tempus fida obsequii deuotionis (tyro) compluerit, l. 6. de tyron. lib. 7. t. 13. Ipsorum etiam qui militaturi sunt, priuilegiis accedentibus facilius deuotio prouocabitur, l. 7. de tyron. lib. 7. t. 13. 4) Deuotio Principalitatis. Habeat hanc mercedem laboris multorum munerum testimonium commendata deuotio. l. 6. de quæstion. lib. 9. t. 35. 5) Deuotio aduersus Principem: Habeant præteritas dignitates sperentque sui deuotione venturas, l. 9. de indulg. crim. lib. 9. t. 38. Si quis deuotionis suæ, ac salutis publicæ custodiam gerit, hominem suum profiteatur, & ea quæ per famosum prosequenda putauit, ore proprio edicat, &c. l. 7. de famos. libellis. lib. 9. t. 34. 6) Deuotio pro affectu in

in Rempubl. & ubi quid publice interest. Propter immensas vastitates viarum, certatim studia cunctorum ad reparationem publici aggeris conducibili deuotione volumus festinare, l. 4. de imm. mun. lib. 15. t. 3. Vniuersi deuotionis studio contendant, l. vn. de ingenuis qui tempor. tyranni seruiunt, lib. 5. t. 6. Horreorum vel stabulorum fabricas arbitratu proprio Prouinciarum Iudices studio laudandæ deuotionis adripiant, l. 37. de operib. publ. lib. 15. t. 1. 7) Solitæ deuotionis officia, de spectaculorum editionibus, l. 4. de spectaculis. lib. 15. t. 5. 8) Deuotionis tuæ officio obseruatum, l. 2. de fil. mil. apparit. lib. 7. t. 22. Tua deuotio, ad Magistratum aliquem, forte P. P. l. i. de Veteranis. lib. 7. t. 20. 9) Deuotio a Satrapis Romano Imperio debita, id est, cultus. Omnes Satrapæ pro deuotione quæ Romano debetur Imperio, coronam, &c. l. vlt. de auro coronario. lib. 12. t. 13. Id est, deuotione, qua colunt comiter, maiestatem Imperii Romani, quod prædicat de Cappadocibus Sextus Rufus in breuiat. cap. 11. Cappadoces ita maiestatem coluere romanam, ut in honorem Augusti Caesaris Mazaca, ciuitas Cappadociae maxima, Caesarea, nuncuparetur. 10) Deuotio pietas aduersus Deum. Hinc dies Deuotionum l. vlt. de nauicular. lib. 13. t. 5. sunt dies diuino cultui dicati.

DEVOTVS. DEVOTISSIMVS. Dio lib. 53. ad A. V. C. 727. καὶ ἰὼν προτρεπόμενοι τὸν κρατῶντα, λέγειν εἰώθαμεν, ὅτι σοι ΚΑΘΟΣΙΩΜΕΘΑ. & hodie etiam, qui Imperatorem verbis adhortantur, se ei dicunt esse sacros. Ita male verbum. Reddendum enim: Dicere solent, Deuoti Tibi sumus. Notum iam illud D. N. M. Q. E. Seneca 3. de benef. 4. Nemo non deditum se & deuotum professus est: & si quod aliud humiliter verbum, quo se oppigneraret, inuenit. Deuotissimi domestici, l. 6. 8. de domest. & protectores. lib. 6. t. 24. l. vn. de prepos. lib. 6. t. 15. Deuotissimi Protectores, l. 9. de domest. & protect. Deuotissimi milites. Fortissimi ac deuotissimi milites, l. 17. de erog. mil. ann. lib. 7. t. 4. Valerianus apud Pollionem, in Claudio cap. 14. Virum deuotissimis quibusque ac fortissimis veterum præferendum, l. 13. de metat. lib. 7. t. 8. l. 28. de suscept. lib. 12. t. 6. l. 3. de equorum cont. lib. 11. t. 17. l. 19. de Paganis. lib. 16. t. 10. l. 2. de excoct. & transl. ann. lib. 7. t. 5. Nemefianus Cynegético, v. 82.

Et fidos ad bella duces, & milite multo

Agmina, quæis fortes animas DEVOTIO mentis.

Deuotissime nobis Prouinciæ Lyciæ priorem famam meritumque inter ceteras renouari censemus, l. 9. de indulg. crim. lib. 9. t. 38. Quæ specialiter a Prouincialibus deuotissimis conferenda sunt, l. 5. de annon. lib. 11. t. 1. Quod ab obnoxiiis sæpe debetur deuotissimi quique coguntur exsoluere, l. 186. de Decur. lib. 12. t. 1. Deuoti, qui nisco, quod debent, solvunt. Principales deuoti & nihil debentes, habeant priuilegium, &c. l. 126. de Decur. lib. 12. t. 1. Deuoti, qui annonas & tributa inferunt, l. 4. in fin. de naufrag. lib. 13. t. 9. Deuotum possessorem ab omni inquietudine liberamus, l. 10. de metatis. lib. 7. t. 8.

DEVOVERE. Qui intra apparitionis amplissimæ Præfecturæ Prætorianæ sacramenta se deuouerit, l. 14. de priuileg. eorum qui in f. pal. lib. 6. t. 35.

DIACATHOCI, l. i. de fisci debitorib. lib. 10. t. 16. (vnde & Diacathocia, l. 7. Cod. Iust. de omni agro deserto) sunt possessores patrimonialium fundorum, seu priuata rei, perpetuo iure locatorum: de quo vide Commentar. ad d. l.

DIACONICA, l. 30. de heret. lib. 16. t. 5. ubi dixi plene.

DIADOTAE. Nulli omnino per præpositos pistorum, & diadotas nulla in specie præbeatur annona, nisi quem substatem, atque in præsentem constitutum, postulare constituerit, l. 28. de erogatione militaris annonæ. lib. 7. t. 4. διαδοτης, distributor, diuisor.

DIAMETRV M, desebet, descal. Detrimentum & iactura specierum susceptorum & nauiculario commendatarum. Si quando nauicularius extra modum centesimarum, diametrum incidisset, intra dies quinque, ex quo portum venerabilis urbis esset ingressus, Urbana præfectura, quid euenisset detrimenti inquireret. l. vlt. de nauicular. lib. 13. t. 5. Nam pro diametro, siue detrimento, quod necessario incurritur, antequam frumentum perferri Romam a nauiculariis potuit, data ipsis centesima, i. e. vna libra, in centum libras frumenti. Diametra, l. 5. de naufragiis. lib. 13. t. 9. Quemadmodum quod τὸ μέτριον excedit, dicitur ὑπερμέτρον: ita, quod ei abest, διάμετρον. Harpocratio διάμετρον, τὸ ἐλλείπον, ἀπὸ τῆς διακόως μετρώμεντος, Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Καλλιθένης εἰσαγγελίᾳ: Diametrum, quod rei iuste mensurate ad mensuram deset. Dinarchus in accusatione contra Callisthenem. Consule Commentarium ad d. leg. vlt.

DICATIO pro deuotione. Imp. Constantinus A. Floriano Præf. Edictum autem continens indulgentiam nostram ad deuotionem tuam misimus, & ut tua dicatio, & cuncti agnoscant quid præstitimus memoratis, l. i. de Veteranis. lib. 7. t. 20. Qui accusandi fiduciam gerit, oportet comprobare, nec occultare, quæ scierit: quoniam prædicabilis, erit ad DICATIONEM publicam merito peruenturus, l. 2. de famos. libell. lib. 9. t. 34. Vbi dicatio publica, est deuotio, quæ publice debetur & præstatur, & quæ exinde laus sequitur, & prædicabilis, Vir laude, & prædicatione dignus. Igitur verba id innuunt: Virum prædicatione dignum laudem maximam consequuturum, ut l. 7. eod. tit. ait, vel Gloriam reportabit, l. 6. ad l. Iul. repetundar. Ad dicationem πρὸς καὶ θεοσύσσω. Gloss. Philoxeni. Dicatonis tuæ est, ad Correctorem Lucaniæ & Brutiorum, l. i. de appell. lib. 11. t. 30. Ad Dicatonis tuæ officium, ad officium, ad Procons. Afric. l. 21. de appell. lib. 11. tit. 30. In Veteribus monumentis, Nomini Majestatique eius dicatus & deuotus, Consule not. m. ad leg. i. de Veteranis. Salmasium in Not. ad Pollion. Gallien. c. 14. Du Fresne in Glossar. voc. dicatio.

DICATVS. Infulis dicatus. Curiales maneat in sinu patriæ, & veluti dicati infulus, mytherium perenne custodiant; sit illis piaculum inde discedere, l. 122. de Decurion. lib. 12. t. 1.

DICHONEVTVM (διχώνευτον) æs, quod & figuratum, l. i. de conlat. aris. lib. 11. t. 21. id est, conflatum.

DICTATOR. Nullus igitur obstat cœtib. dictat. nemo consiliis obloquatur, l. i. de Legatis. lib. 12. t. 12. ubi vide quæ dixi.

DICTARE. Vltioni, quam ratio ipsa dictabit, conueniat subiugari, l. 3. de patroc. vicor. lib. 11. t. 24. Quo eam formam statuere possimus, quam modus facti contemplatioque dictauerit, l. 10. de pœnis, lib. 9. t. 40.

DICTIO. De dotis dictione, vide tit. de dotibus, lib. 3. tit. 13.

DICTVS. dicta dos. Dos data, aut dicta, aut promissa, l. 3. de incestis nupt. lib. 3. t. 12.

DIEM funfti. Pergit audacia ad hunc diem funftorum (defunctorum, suppositum Trigon.) l. 5. de sepul.

- sepulchris viol. lib. 9. t. 17. Prætorum diem fun-
ctum, l. 17. de Prætor. lib. 6. t. 4.*
- DIFFICULTAS locorum.** Quod se armis aut lo-
corum difficultate tueatur, l. 31. de Episcop. lib. 16. t. 12.
- DIFFUSIVUS.** Qui in latius diffusiusque porrigitur,
l. vnic. de Iusor. Danub. lib. 7. t. 17.
- DIGERIES.** Animal vero a possessore tradendum
ob digeriem prius vnus tantum noctis ieiunita-
te, vacuetur, l. 4. de suariis. lib. 14. t. 1.
- DIGERERE.** Exceptis his, quos eminentissimæ
tux sedis specialiter consideratio digessit, l. 4. de
conlat. trans. lib. 11. t. 22. i. e. quos P. P. relatione
sua ad Principem facta, censuit esse excipiendas.
Digerere, est, exprimere, ingerere, enumerare.
Nisi propria adnotatione digesserit Senatorium
nomen agnoscere, l. 2. de Senat. & gleb. cont. lib.
6. t. 2. Priusquam primipili pastum digesta ratio-
ne compleuerint, l. 16. de cohort. lib. 8. t. 4. Ita
tamen, ut singularum quoque centesimarum
ratio semper evidens scientiæ tuæ digesta refera-
tur, l. 11. de iure fisci. l. 14. de susceptor. quæ
leges eadem sunt. Apotharum vel securitatum
digesta signatio, l. 19. de annona. lib. 11. t. 1.
- DIGMA,** indicium, Specimen (*monstre, eschantil-
lon.*) Vnus est patronis custodiam Portuensium
suscipiat conditorum, clandestinum ad collegas
digma missurus, ne quid ex specie fraus occulta
vectorum (cum) pessimæ qualitatis inmutet, l. 9.
de suariis. lib. 14. t. 4. Harpocratio: δειγμα,
κυρίως τὸ δεικνύμενον ἀπ' ἐκάστου τῶν πωλυνέ-
ων, καὶ ὁ τόπος εἰς ὃν τὰ δειγµατὰ ἐκτίθετο.
Digma, proprie est specimen, quod de singulis rebus
venalibus monstratur, sed & Digma locus est, in
quem specimina ferebantur. Quod iisdem plane
verbis Moschopulus, p. 80. Suidas, & Etymologi-
ci auctor exscribunt. Ita ἀπόδειγμα Polluci
lib. 9. Segment. 84. pag. 999. Edit. Hemsterhuis.
De loco, qui Digma, fuisse dixi ad d. l. 9. In rebus
liquidis, Gustus, seu γῆμα. Ammianus lib. 21.
cap. ult. INDICIUM vocat, seu, probam. Ei ve-
hiculo insidentis, ut Principibus solet, annone mili-
tariis offerbantur INDICIA, ut ipsi nominant
proba: vide & l. 13. de annona & trib. & l. ult. de
supereract.
- DIGNATIO.** Quæ, dum in palatio constituti sunt,
aut labore proprio, aut dignatione nostra quæsi-
uerint, l. ult. de privileg. eorum qui in sacro
pal. lib. 6. t. 35. Dignatio principis est eius libe-
ralitas, munificentia, donatio. Ideo peculia, di-
gnatione principis quæsitæ, hac lege, sunt peculia,
quæ donis principum palatini consecuti sunt, ut
paullo ante ead. leg. vocantur.
- DIGNISSIMI & meritis,** & facultatibus eligendi
Sacerdotes, & ad alia munera, l. 140. 146. de De-
cur. lib. 12. t. 1.
- DII se feruent,** l. 2. de Veteranis: vbi dixi.
- DILABI.** Ne sub specie dignitatis facinora dila-
bantur, l. 2. de exhib. reis. lib. 9. t. 2.
- DILACERATIO.** Non absque publicæ dilacera-
tionis incommodo, officia peracta reperuntur,
l. 3. ad l. Iul. de ambitu. lib. 9. t. 26. Vide infra
Lacerare.
- DILANEARE.** Si dominus dilaneauerit pœnis
publicis corpus (serui) ferarum veltigii latera
persecando, vel exurendo admotis ignibus mem-
bra, &c. l. 1. de emendat. seruorum. lib. 9. t. 12.
- DILAPIDATIO.** Nisi forte priorum dila-
pationem bonorum aut latrociniiis inro-
gatam, aut fortasse naufragiis incendioque
conflatam, &c. l. 1. qui bonis ex l. Iulia ce-
dere. lib. 4. tit. 20. Quadruplum deinceps etiam
propriæ dilapidatione patrimonii exsoluat, l. 19. de
annona & trib. lib. 11. t. 1. Dilapidatis facultati-
bus, l. 14. de pistorib. lib. 14. t. 3. Dilapidare,
euertere rationem, l. 1. de susceptoribus. lib. 12. t. 6.
- DILATARI.** Tempora dilatari, id est produci, l.
4. de denuntiis. lib. 2. t. 4.
- DILIGENTIA.** Ea quæ in competenti loco follers
diligentia præparauit, l. 1. de spectaculis. lib.
15. t. 5.
- DILIGERE.** Errorem suum diligere dicuntur, qui
in suo errore perseverant, l. 2. in fin. ne sanctum
baptisma. lib. 16. t. 6.
- DILUCIDVS.** Dilucida & probatissima veritatis quæ-
stio, lib. 1. quorum appellat. lib. 11. t. 36.
- DIMENSIO** i. e. certa temporis dilatio, l. 2. de
dilat. lib. 2. t. 7. vide & l. vnic. de his, qui veniam
atatis.
- DIMICARE.** De patria, de liberis, de fortunis,
de vita denique dimicare, l. 5. de accusat. lib.
9. t. 1.
- DIMITTERE.** Euectiones dimittere, l. 33. de cursu
publ. lib. 8. t. 5.
- DINOSCERE.** Dinoscant, l. 1. de suariis. lib. 14. t. 4.
Iuven. Satyra 10. v. 2. sequi.
- pauci DINOSCERE possint
Vera bona, atque illis multum diuersa remota
Erroris nebula.
- DINVMIVM** vectigal Alexandrinæ Urbis, l. 2.
de Alexand. plebis primat. lib. 14. t. vltim. vbi dixi:
διναγίων Græce dicas: quale ad reficiendos Vr-
bis muros a Leone Icomacho institutum recte
Cedreno sine Tom. I. Edit. Reg. a Nicephoro, si fides
Constantino Manass. in Annal. pag. 93. Edit. Reg.
inter Script. R. B.
- DIOECESIS** quid, vide Topograph.
- DIOECETA,** l. 1. de Alexand. pleb. primat. lib. 14. t.
vlt. vbi dixi.
- DIRECTVS.** Directo iure, atque perpetuo absque
omni quæstione volumus obtineri, l. 2. de iure
fisci. lib. 10. t. 1. Directum ius est, quod nullo iu-
re labefactari potest. 2.) Directus, propria vox
in agrimensoria. Quod si altera pars moras at-
tulerit, ne possit controuersia finire, ad loco-
rum ordines & directus, agrimensor dirigatur ad
loca, l. 1. finium regund. lib. 2. t. 26. Sed suspecta
est vox directus in ea lege, maluitque Cl. Goe-
sius & delectus. vide Commentarium ad b. l. Di-
rectura Innocentio de casis lit. pag. 2. 44. inter
Script. Rei agrar. Gœssi. Dirigi termini, Agge-
no Commentar. in Frontinum pag. 52. Ed. cu.
- DIRECTORIA,** id est, itinera recta, recta navi-
gatio. Urbani etiam vsus frumenta, si quando
vel fortuna vel ratio in Africæ coegerit reside-
re litoribus, attingere nullus audeat, aut muta-
tis directoriis quopiam, præter sacram Urbem
præscripti vllius inuouatione transmittere, l. 3.
de canone frum. V. R. lib. 14. t. 15. Directoria,
sunt viæ directæ, solemnes. Itaque & in hac
materia ἀπὸ πρυτανέως, quasi dicas director via-
rum, mansionum (qui alias metator) qui scilicet
viam dirigii, præparat apud Suidam: vide & in-
fra Preparare.
- DIRIGERE.** Dirigere actionem, l. 6. de denuntiis.
lib. 2. t. 4. Dirigere consultationem seu relatio-
nem, l. 1. de appell. lib. 11. t. 30. l. 1. 4. 5. de rela-
tion. lib. 11. t. 29. (id est, ad Principis Scrinia mit-
tere: v. l. 34. 65. de appell. seu ad Comitatum, l.
1. 8. d. 1.)
- DISCEPTATIO,** Iudicis, l. 13. de accusat. lib. 9. t.
1. id est, cognitio. Productos e custodiis reos
disceptationi debita subdere, l. 18. de accusat. lib.
9. t. 1.

9. t. 1. Iudicantur *disceptatio*, l. vlt. de denuntiatio. lib. 2. t. 4. Quotiens in *disceptatione* confiterit inique discussionem factam, l. 1. de discussorib. lib. 11. t. 26. *Disceptatio* Principalis, id est, cognitio Principis, l. 11. de appellat. lib. 11. t. 30.

DISCEPTATOR pro Iudice, l. 55. de appellationibus. lib. 11. t. 30. Prætor liberale negotium *disceptator* ipse examinet, l. 16. de Prætor. lib. 6. t. 4.

DISCEPTARE Iudex dicitur, l. 4. de Iurisdic. lib. 2. tit. 1.

DISCERE. Numerarii qui publicas rationes civitatum versutis fraudibus lacerare didicerunt (consequenter) l. 6. de numer. lib. 8. t. 1.

DISCIDIVM, de hæresi, l. 2. de hæreticis. lib. 16. t. 5. (δίσκος)

DISCINGERE pro distinguere & iudicare, dirimere. Ut non culmine distinguantur inæquali, sed tempore, l. vlt. de Palat. S. L. lib. 6. t. 30. Iudex in audiendis ac discingendis litibus, &c. l. 2. de offic. Reclor. Provinc. lib. 1. t. 7. vide Savaronem in Sidonium lib. 2. ep. 7. & Iurem in Symmachum lib. 10. ep. 32. Discingere negotia, l. 64. de appellat. lib. 11. t. 39. Discingere causam, l. 2. quorum appell. lib. 11. t. 36. Discingere, l. 3. eod. Rufinus histor. Eccles. lib. 10. cap. 2. His omis, illa quæ ad fidem Dei pertinent, absque ulla animorum contentione DISCINGITE: ubi & distinguite alibi legitur. Nulli posthac sine nostræ Maiestatis auctoritate discingendi Agentem in rebus, nulli eximendi pateat copia, l. 17. de Agentib. lib. 6. t. 27. Ut exploratione diligenter agitata, discingendi abiciis punitione coercentes, l. 18. de Agentib. lib. 6. t. 27. Quando omne huiusmodi iurgium solo præcipimus iure discingi, l. 4. finium regandor. lib. 2. t. 26. Quicunque apparitores ob culpam vel negligentiam fuerint iudicato discipuli, l. 20. de diu. eff. lib. 8. t. 7.

DISCIPLINA. Apostolica disciplina, l. 2. de fide Cathol. lib. 16. t. 1. Disciplina Catholica, l. 9. de hæret. lib. 16. t. 5. l. 28. de Episcop. lib. 16. t. 2. 2.) Disciplina, pax, quies. Per omnes regiones. in quibus fera & periculi sui nescia Latronum feruet infamia, probatissimi quique acque districtissimi Defensores adfint disciplina, & quotidianis actibus præfint, l. vlt. de defensor. civit. lib. 1. t. 11. Disciplina publica, id est, pax publica, quies. securitas, &c. l. vlt. de his qui plebem audent contra publicam disciplinam colligere. lib. 9. t. 33. (v. & l. 1. 2. 12. D. de off. P. V. Tr boniani male in Remp. mutavit.) Si quis contra evidentissimam iussionem suscipere plebem & adversus publicam disciplinam defendere fortasse temptaverit, &c. d. l. vlt. Apuleius lib. 3. Et de latronis huius sanguine legibus vestris, & DISCIPLINÆ PUBLICÆ titare. Et lib. 10. ne de parvis indignationis elementis ad exitium disciplinæ civitatisque seditio procederet. Habet severitas multa, quæ sumat ad faciendam publici officii disciplinam, ut abstineant tam cruentis, l. 2. de question. lib. 9. t. 35. Nullus omnino Principatum, ceteraque officia repetere audeat, cum publica disciplina semel gesta sufficiant, l. 2. ad l. Iul. de ambitu. lib. 9. t. 26. 3.) Disciplina, ordo domi servatus. Filii de inofficioso agentes docere debent, se parentibus iugiter obsecutos, ut naturæ ipsius religio flagitabat, disciplinam illatam inoffensamque servasse, l. 2. de inoffic. test. lib. 2. t. 19. 4.) Probabilis sæculo disciplina, l. 44. de Episcopis. lib. 16. t. 2. Vbi late dixi. Disciplina, πολιτεία, quæ alias scilicet, vide infra Scilicet, conversatio. Ita Χριστιανῶν. vel Αποστολική πολιτεία, apud Clementem Alexandrinum & Sozomenum. Et Disciplina hac lege pro clericatu. Tertullianus de Idololatria, cap. Tom. VI. Pars II.

20. Verum enim verò cum conversatio diuine disciplina non factis tantum, verum etiam verbis perclitetur. Et libro de virginibus velandis cap. 1. Hac lege fidei manente, cetera iam disciplina & conversationis admittunt novitatem correctionis. Ommitto alia. 5.) Vetus disciplina, ordo vetus. Curfus publici præpositos scire præcipimus, si sibi, & militiæ suæ consulunt, nihil eos contra veterem disciplinam debere præsumere, l. 9. de curiosis. lib. 6. t. 29. Teneat apparitio veterem disciplinam, nec a suggestionibus necessariis metu eius cui ad tempus paret, retrahatur, l. 59. de appell. lib. 11. t. 30.

DISCRETIO. Separatio. Discrimen. Manentibus his, quæ de audientia discretionis superioribus sunt decreta præceptis, l. vlt. quorum appell. lib. 11. tit. 36. Stabit legitima servitutis libertatisque discretio, l. 33. de petition. lib. 10. t. 10. Oportet inter eos, &c. esse discretionem, l. vltim. de Veteranis. lib. 7. t. 26. Hac discretionis servata, l. 7. circa med. de honor. codicill. lib. 6. t. 22. Dummodo superstitiosa coniunctio exili ipsius discretionis solvatur solitariis & longo spatio inter se positus insulis in perpetuum deportatis, l. 53. de hæret. lib. 16. t. 5.

DISCRIMEN, periculum. H's quorum salus ad discrimen vocatur, l. 6. de accusat. lib. 9. t. 1. CURIAM SVVM NOSSE DISCRIMEN formulæ interlocutionis, in sp. l. 71. de Decur. lib. 12. t. 1. quæ sic id innuit: Curialium penuriam in periculum reliquorum recidere. Vide Commentar. ad b. l. Quicunque in discrimen capitis arcescitur, l. vlt. de accusat. lib. 9. t. 1. Rerum discrimen, iactura bonorum, l. 76. de Decurion. lib. 12. t. 1.

DISCURSVS, de navibus iudiciariis, l. vlt. in fin. de lufor. Danub. lib. 7. t. 17. 2.) Discursus nutritum redempti. Nutricibus, quorum detestabile ministerium fuisse argueret redemptique discursus poena imminet, ut eis, &c. l. 1. de raptu virginum. lib. 9. t. 24. Discursus sunt, internuntia, messager, allicet & venues, portepaquets. Errat enim Vir Doctus Lindenbrogius, qui pro διαλογισμῶ accipit. Martialis, VII. ep. 38. de saluatoribus Romæ:

Discursus varios, vagumque mano.

Seneca de iisdem, c. 3. de brevit. vitæ; Dic quantum ex isto tempore abstulerit officiosa per Urbem DISCURSATIO (al. DISCURSATIO.) Forte & hoc sensu Iuven. Sat. 1. v. 86. Gaudia, DISCURSUS nostri est farrago libelli. Quos περιθρόντες ἐν κύκλῳ τὴν πόλιν, traducit Lucianus in Nigrino. Fumicus lib. 8. c. 6. Ac per omnium limina maturimus semper salutationibus DISCURRENT. 3.) Discursus veredorum, &c. l. 16. de cursu lib. 8. t. 5.

DISCURSSIO. Ut omnium bonorum & munerum civilium in discussione perfundus, l. 5. de Decurionibus lib. 12. t. 1. Tenter aliquis decursione, id est, decursus omnibus muneribus. Sed nil temere mutandum: discussio omnium bonorum & munerum dici videtur, de eo, qui si discutitur, omnibus honoribus functus appareat: videtur de discussionibus simili sensu. 2.) Discussio pecuniæ, l. 14. de iure fisci. lib. 10. t. 1. id est, per quam excepti & expensi ratio claretur, ut hac ipsa lege explicatur. 3.) In discussionibus Comitibus iterare, l. vlt. ad leg. Iul. de ambitu. lib. 9. tit. 26. est Comitum Diffussionum denuo ambire. Comes enim Diffussionum est, cui de sciendum, inquirendum opus publicum, vel discutienda rationes, seu impensa publicæ committuntur extra ordinem. Vide Commentarium ad b. l. & varia ibi Casiodori & Symmachi loca.

DISCVSSORES, reliquorum inquisitores, exactores: de quibus vide *tit. de discessorib. lib. 11. t. 26.*

DISCVTERE. Cum accusatores serui dominis intonent, nemo iudiciorum expectet euentum, nihil queri, nihil discuti placet, *l. 2. ne prater crimen maiest. lib. 9. t. 6.* Vide *Commentar. ad b. l.*

DISPENDIA negotiatorum, id est, tributa & colationes, quæ a negotiatoribus præstabantur, *l. 10. de Episcop. lib. 16. t. 2.* 2.) Enormia dispendia sunt graues expensæ, *l. 111. de Decurion. lib. 12. t. 1.* 3.) Dispendia pecuniaria, *l. 190. de Decurion. lib. 12. t. 1.* 4.) Pudoris dispendium, *l. 1. de habitu. lib. 14. t. 10.* Dispendium Existimationis, *l. ult. Cod. Iust. de pen. iudic.* 5.) Dispendium, *l. 15. de susceptorib. lib. 12. t. 6.* est quod nos Galli vocamus **DESCAL**.

DISPENDIOSVS. Propterea, quod veteris (vini) dispendiosa videtur erogatio, *l. 25. de erogat. mil. ann. lib. 7. t. 4.*

DISPOLIATIO quinquaginta librarum auri, id est multa, *l. 6. de sepulchris viol. lib. 9. t. 17.*

DISPOLIATOR. Prædam, velut ipsi firmi sexus dispoliator inuaderet, *l. 28. de Episcop. lib. 16. t. 2.*

DISPOSITIO, *l. ultim. circa finem de conlat. donatar. lib. 11. t. 20.* Ut reuerentissimi Sacerdotis præceptis ac dispositionibus obsecundent, *lex 43. de Episcopis. lib. 16. t. 2.* Rectorum consiliis & dispositione vniuscuiusque ciuitatis fiat adscribitio, *l. 3. de extraordinar. lib. 11. t. 16.* Omnia igitur, quæ consuetudo vel dispositio nostra amplectitur, cuncti implere pariter compellantur, *l. 10. de extraordinar. lib. 11. t. 16.* Salubris nostra dispositio, *l. 8. de operibus publicis. lib. 15. t. 1.* 2.) Dispositio, pro prouisione. Nauiculario Africanos, qui idonea publicis dispositionibus ac necessitatibus ligæ connectant *l. 10. de nauic. lib. 13. t. 5.* Publicis dispositionibus, id est, prouisionibus, necessitatibus: vide *l. 1. de proximis. Capitolin. Gordian. cap. 28.* Cuius viri tanta in Republ. dispositio fuit ut, & mox *cap. 29.* Tantum habuerat conditorum, ut vacillare dispositio Romana non posset. vide & Ammianum *lib. 19. cap. 11.* vbi de Anatolio: apud eundem disponere, pro annona prouidere, *lib. 14. cap. 7.* Ita non semel dispositio hoc sensu apud veterem *Periegeta Interpretem.* In Ariminensi Synodo super Ecclesiarum & Clericorum privilegia tractatu habito, vsque eo dispositio progressa est, ut iuga, quæ videntur ad Ecclesiam pertinere, a publica functione cessarent, *l. 15. de Episcop. lib. 16. t. 2.* Quid nostris iugiteribus, quæ publica utilitate mouet, magna atque anxia dispositione vix vicenorum agminalium numerus subministrari queat, *l. 3. in fin. de cursu publ. lib. 8. t. 5.*

DISPONERE, in ordinem redigere, *l. 2. 3. de præd. Senator. lib. 6. tit. 3.*

DISPVNCTIO. Breuis, seu tabella contributionis. Celebratæ descriptionis dispvnctio societur, *l. 173. de Decurion. lib. 12. t. 1.*

DISSEMINARE. Quotiescunque quid per terrarum orbem diffeminatur, *l. 3. ne quid publ. lat. lib. 8. t. 11.*

DISSIMILE est. Nec enim crimen dissimile est rapere. & ei, qui rapuerit, rapta seruare, *l. 2. de crimine pecul. lib. 9. t. 28.* ἀμφότεροι κλώπες, καὶ ὁ δεξαμένοσ καὶ ὁ κλέψας. Vterque fur est, & qui recipit, & qui furatur. Phocylides *sent. v. 129.*

DISSIPARE sepulchra. Eadem etiam poena, qui dissiparunt, vel ornatum minuerunt, teneantur,

l. 2. de sepulchris viol. lib. 9. t. 17. Dissipare ædificium, *l. 3. §. penult. D. de incendio.*

DISSOCIARE, distinguere, separare. Qui dissociata inius diuersum mancipia traxerunt, in vnum redigere eadem cogantur, *l. unic. de communi diuidendo. lib. 2. t. 25.* Dissociata locis. Quid. *l. Metam. v. 25.*

DISSOLVERE de præstatione munerum curialium *l. 110. de decurion. lib. 12. tit. 1.* Nisi patriæ, quicquid debet, ante dissoluerit.

DISTENDI. Per varias Prouincias, per quas res nostra distenditur, *l. 12. de tyron. lib. 7. t. 13.* id est, per quas prouincias Res principis priuata, siue domanium, extenditur.

DISTINGVERE. Causas appellationis euidenti adfirmatione distinguant (edant, dicant distincte) *l. 30. de appell. lib. 11. t. 30.*

DISTRICTVS. Contra delatores seueritatem iudicium inplorare ferro districtam, *l. 3. de petition. lib. 10. t. 10.* 2.) Probatissimi quique ac districtissimi Defensores ad sint disciplinæ, & quotidianis actibus præstat, *l. ult. de defensor. ciuit. lib. 1. t. 11.*

DITARE. Patrimonium, quod ex ordine nauiculariorum aduenit, prodatur, pro moderatione quem ditat, *l. 49. de Decurionib. lib. 12. t. 1. §p. pro moderatione quæ eum ditat: alioquin subintelligenda vox is, is quam ditat.*

DITATVS spoliis Prouincialium, *l. 22. de cohortalib. lib. 8. t. 4.*

DIVALIS lex, *l. 74. de Decurion. lib. 12. t. 1.* Lege diuali, *l. 2. ne sanctum bapt. lib. 16. t. 6.* Præceptum diuale, *l. 6. de domesticis: statuta diualia, l. 5. de numerar. sanctio diualis Nouell. Theod. 19. ita Diuorum arbitria, Ammiano lib. 28. cap. 1. vbi vide Lindenbergium.*

DIVERSA sunt, quæcunque species fiscales variæ & diuersæ. Operas ad prosecutionem equorum, vel diuersorum neminem Prouincialium præbere permittimus, *lex 12. ne opera a consatorib. lib. 11. tit. 10.* Sollicitat hunc locum Mercerus, rescribens diuersorum. Male: ut ad eam legem ostendit. Quid quod διαφόρων appellatione (cui respondet Diuersorum vox) pecuniæ intelliguntur? Maccabæorum 2. cap. 1. v. 35. καὶ οἱς ἐχαιρίζετο ὁ βασιλεὺς πολλὰ ΔΙΑΦΟΡΑ ἐλάμβανε καὶ μετεδίδο, & quibus Rex bene cupiebat, his multas acceptas pecunias, conferebat. *cap. 3. v. 6.* ὥστε τὸ πλῆθος τῶν διαφόρων ἀναριθμητὸν εἶναι, quod multitudo pecuniarum innumerabilis esset. τῶν διαφόρων, est τῶν χρημάτων. Vide & Ecclesiastici, *c. 7. v. 20. & c. 27.* τὰ διαφόρα vox eo sensu sæpe apud Aristotelem, Dionysium Halic. alios. Ita quoque Theophrastus *Charakter. 10.* ἡ δὲ μικρολογία ἐστὶ φειδωλία τὰ διαφόρα ὑπὲρ τὸν καιρὸν, sordida parcimonia est studium parcendi sumptibus supra modum. Consule Casaubonum *ad b. l.* qui loca hic adducta omnia illustrauit.

DIVERSVS. Habeant ex vagantibus, siue ex diuersis, vbi elegerint, agros, *l. 8. de Veteranis lib. 7. t. 20.* Quicunque vel conflare pecunias vel ad diuersa vendendi causa transferre detegitur, &c. *l. 1. si quis pecunias consi. lib. 9. t. 23.* id est, ad diuersa loca. Diuersorum criminum rei, *l. 18. de accusationib. lib. 9. t. 1.* Diuersa culmina dignitatum Consulatu cedere decernimus, *l. unic. de Consulib. lib. 6. t. 6.* id est, alia omnia: ut mox Omnibus fastigiis dignitatum. Aduersos hereticos & diuersi dogmatis sectatores, *l. 47. de hæret. lib. 16. t. 5.* Et ne rarior sit diuersarum mercium comiectus, *l. 1. de litorum & iunctorum custodia.*

flod. lib. 7. t. 16. Hæreticis diuersa nomina, sed una perfidia, l. 60. de hæret. lib. 16. t. 5. Officio quoque Iudicum diuersorum, l. 16. de iure fisci. lib. 10. t. 1.

DIVERSATVS, pro versatus. Probeque in actu Republicæ *diuersatis*, l. 4. de Agentib. lib. 6. t. 27.

DIVERSORIVM, l. 4. de offic. Reclor. Prou. lib. 1. t. 7. vide Nonium. l. n. 301. & Symmachum, Marcellinum, Apuleium in *Comment. ad b. l.* Est autem *diuersorium* hoc ævo locus aut secessus amoenus & delitiosus.

DIVES. Hi, quibus ad exercenda metalla priuata diues marmorum vena consentit, &c. l. 11. de metallis. lib. 10. t. 19.

DIUI Principes a successoribus vocabantur, vide Briffonium de *V. S.*

DIVIDERE. Quia totam inhibere non possumus ratione diuidimus, l. 149. de Decurion. lib. 12. t. 1.

DIVINVS. Divinæ reuerentiæ cultus, cultionis via, l. 49. de Decurion. lib. 12. t. 1. pro Clericatu. 2.) Diuinorum vultuum adpetitor, pro falsæ monetæ causæ reo: nempe, quia vultus Principis in moneta, l. 6. de indulg. crim. lib. 9. t. 38.

DIVISIO. Architecti, qui diuisionis partium incisiones, que seruant, l. 3. de excus. artif. lib. 13. t. 4.

DOCILIS. Qui aquarum inuentos ductus & modos docili libratione ostendunt, l. 3. de excusation. artif. lib. 13. t. 4.

DOCUMENTVM. Post documenta fidelis obsequii, l. 8. de priuileg. eorum qui in f. pal. lib. 6. t. 35. 2.) Documentum libelli, de periculo sententiæ, l. 40. de appellat. lib. 11. t. 30. 3.) Documenta, probationes, l. 41. de Episcopis. lib. 16. t. 2. Ad nos documentorum probationumque pensanda libramenta mittantur, l. vnic. ne sine iussu Princ. l. 9. t. 41. Sciant cuncti, præmeditentur, ante præcaueant, eam se rem deferre debere, quæ munita sit testibus, instructa documentis, signis luce clarioribus expedita, l. 3. de abolition. lib. 9. t. 37.

DOGMA. Catholice religionis dogma, l. 13. de Pagani. lib. 16. t. 10. Hæretici dogmatis intamia, l. 1. de fide Catholica. lib. 16. t. 1. Scædum dogma hæreticorum, l. 19. de hæreticis. lib. 16. t. 5.

DOLOR in exequiis secretum amat, Iulianus, l. 8. de sepulchris viol. lib. 9. t. 17.

DOLOR, propria vox in adulterii crimine. Proximi necessarii que personis tantum adulterii concessa accusatio, quos verus dolor ad accusationem impellit, l. 2. ad l. iul. de adulter. lib. 9. t. 7. Vide & l. 9. de accusat. lib. 9. t. 1. Iuuenalis Satyr. X. v. 314.

exigit autem

Interdum ille dolor plus, quam lex vlla dolori permittit.

Vide & l. 4. Cod. Iust. de adulter. in eadem re Phædrus lib. 3. fab. 11. v. 28.

Nihil respiciens, dum DOLOREM vindicet;
Hinc & dolor maritalis, l. 15 §. 6. D. ad l. iul. de adul. Non prius quemquam finceritas tua iubebit, adduci, quam solemnibus satisfecerit, qui nititur fidem doloris adferere, l. 9. de accusat. lib. 9. t. 1. vbi dixi.

DOMESTICVS. Clandestinis ac domesticis fraudibus facile quiduis pro negotiis opportunitate confingi potest, vel id, quod vere gestum est, aboleri, l. 5. de donat. lib. 8. t. 12. Fructus domesticos (vide infra vernacula) suis possessionibus innatos, l. 12. de lustrali conlat. lib. 13. t. 1. Vt quos ad vitæ decora domesticæ laudis exempla non prouocant, Saltem correctionis medicina compellat, l. vnic. de emendat. propr. lib. 9. t. 13.

DOMINATIO. Non perpetui exactores in continuata

vexandorum Prouincialium potestate, veluti concussionum dominatione, teneantur: sed, &c. l. 22. de susceptorib. lib. 12. t. 6.

DOMINI, Imperatores: vide Briffonium de *V. S.*

DOMINICVS. Dominicæ possessiones, id est Principis, l. 8. de lustrali. lib. 13. t. 1. Dominica res, id est, Principis res priuata, l. 2. de his qui condit. propr. lib. 12. t. vlt. l. vlt. de iure fisci. lib. 10. t. 1. Si villa dominica fuerit, l. 21. de hæret. lib. 16. t. 5. Dominicus actor, id est, actor rei priuatæ Principis, l. 11. de Iurisdic. lib. 2. t. 1. l. vlt. de conlat. fundor. patrimon. lib. 11. t. 19. 2.) Dominicus dies, Dies Solis, L. S. de Spectacul. lib. 15. tit. 5. Dominico, qui septimanæ totius primus est dies, &c. Vide Commentarium ad leg. 1. de feriis, lib. 2. tit. 8.

DOMINIUM possessionis, pro usufructu, l. 2. de macternis bonis. lib. 8. t. 18. & l. 3. D. si usufruct. pet. Ita proprietas reddituum, l. 14. circas. Cod. Iust. de sacros. Eccl. Dominicum possessionis, l. 1. C. Gregor. si sub alterius nom. res emptæ erit. tit. 7. &c. vide quæ scripti ad d. l. 2. 2.) Dominium, pro possessione. Vsum aquæ veterem, longoque dominio constitutum singulis quibusque manere censemus, l. 7. de aquaductu. lib. 15. t. 2. l. 4. Cod. Iust. cod. 3.) Sacrum dominium, l. 15. de iure fisci. lib. 10. t. 1. Domani vox Barbara in huius legitima hodie locum intruit.

DOMVS ab ædificiis separantur, l. 3. de conlat. donatar. lib. 11. t. 20. & quidem ampliores fuisse ostendit. 2.) Domus defunctorum, id est, sepulchra. Qui ædificia Manium violant, domos vt ita dixerim defunctorum. Constantius, l. 4. de sepulchr. viol. lib. 9. t. 17. Portus corporis, Ennio. DOMVS ÆTERNA passim in Inscriptionibus. Et Ecclesiastice: sepulchra eorum DOMVS in æternum. Tibullus III. El. 2. v. 23.

Atque in marmorea ponere siccæ domo.

Vide quæ dixi ad eam legem, & infra Sedes, & Quiescere, & Broeckhus ad Tibull. l. c. Stabula cadauerum dixit Tertull. de resurr. cap. 37. Nec ipsa monumenta aliud quam cadauerum stabula.

DONARE. Nisi forteille, qui hæc pertulit, contemnat, & donet, in se quod pertulit, l. 2. de abolitionib. lib. 9. t. 37.

DOTALES fundi, l. 7. de pistorib. lib. 14. t. 3. sunt fundi additi pistrino, qui in originem adscribi corpori (Pistorum) dotis nomen & speciem retinent, l. 3. de pistorib. dotis nomine & titulo nuncupantur, d. l. 13.

DVBIVS. Dubia interpretationis ambages hac sententia resoluentes, l. 6. de hæret. lib. 16. t. 5.

DVBITAS. Dubietatis ambiguum, l. 86. de Decurionibus lib. 12. t. 1.

DVBITARE. Illud omnino dubitare non conuenit, l. vnic. de in offic. donat. lib. 2. t. 20.

DVCATVS, l. vlt. de domesticis lib. 6. t. 24. est dignitas Ducis. Sedulus in epist. ad Rom. cap. 2. de Mosis officio agens, DVCATVM vocat.

DVCENA. Ducena dignitas, l. 1. de Casarianis: l. 3. de cohorte. l. 1. de murilegul. lib. 10. t. 20. l. 5. de Decurion. lib. 12. t. 1. quæ leges omnes inter se coniungendæ. De Ducena dignitate, vide quæ dixi ad l. 3. de cohorte.

DVCENARIJ, l. 8. 20. 21. de Agentibus in rebus, lib. 6. t. 27. (vnde Ducenæ dignitas, d. l. 20. 21. & l. 3. de cohorte. l. 1. de Casarian. l. 1. de murilegul. l. 5. de Decurion.) Erant proximi Principibus in schola Agentium, dict. ll. 8. 20. 21. Igitur Ducenarii, vel Centenarii, l. 1. de conuss. aduoc. siue apparit. lib. 8. t. 10. vbi dixi: l. 1. 9. de exactionib. lib. 11. t. 7. l. 8. de Agentib. lib. 6. t. 27. erant officiales

- Iudicum**, ut dixi plene ad *d. l. 8. § 1.* Quos tributorum exactores Iudices mittere sunt soliti, *d. l. 1. § 9.* Quod idem de sexagenariis dicendum, *d. l. 1. & l. 2. de annon. & trib. lib. 11. t. 1.*
- DVCERE**. Ducente fortuna. Eos, qui suadente numine, vel ducente fortuna thesauros reppererint, *l. ult. de thesauris. lib. 10. t. 18.* Ducente libidine. Ne decuriones in gremia potestissimarum domorum libidine ducente confugiant (ancillis earum se coniungendo) *l. 6. de Decurionibus. lib. 12. t. 1.*
- DUCIANVS**. Duciani apparitores, id est, ducisapparitores, *l. unic. de quadrim. breuib. lib. 11. t. 25.* Officium Ducianum, id est Ducis, *l. 2. de venat. fer. lib. 15. t. 11.* Ducianus, *l. ult. de litor. & itin. custod. lib. 7. t. 16.* est Ducis limitis alicuius Officialis.
- DUCTVS** (pro quo Tribonianus in *l. 1. Cod. Inst. eod. aqueductus* reposuit) pro aqueductu, *l. 1. de aqueductu. lib. 15. t. 2.*
- DVDVM**, pro, ante biennium, *l. 9. de Senator. lib. 6. t. 2.* collata cum *l. 5. eiusdem tit.*
- DVM** ad vixerint, *l. 1. in fin. de legitim. heredit. ubi dixi.*
- DVODEVIGINTI**, *l. 58. de Decur. lib. 12. t. 1.*
- DVPLVS**. Duplorum fructuum poena, *l. 12. de bonis proscript. lib. 9. t. 42.*
- DVRARE**. Si quis Decurionum, &c. militiæ sacramenta durasset, &c. *l. 12. de Veteranis. lib. 7. t. 20.* Id est, militiæ stipendiis perfunctus fuisset. Sunt tamen, qui reponunt, *durasset.* Et forte non incepte.
- DVNTAXAT**, pro scilicet, *l. 13. de Prætorib.*
- DVRVS**. Si duriores casus & tritiores fortunam Imperatoria humanitate molliamus, *l. 17. de bonis proscriptor. lib. 9. t. 42.*
- DVO**. Duum mensium spatia, *l. 2. de Decur. lib. 12. t. 1.* Duum mensium tempora, *l. 10. de appellat. lib. 11. t. 30.*
- DVVMVIRALES** in *l. 2. quemadm. mun. civil. lib. 12. t. 5.* sunt duumviratu functi: confer *l. 42. de Decur. lib. 12. t. 1.*
- DVCERE**. Quem fors militiæ in eum progressum duxerit (eueherit) *l. 2. quis in gradu. lib. 17. t. 5.*
- DIPTYCHA**, *l. 1. de expens. ludorum. lib. 15. t. 9.* dixi in *Commentario ad eam leg.* Est, qui diptycha a munerariis siue editoribus ideo missa ad amicos putat, vt in his notarent amici quæ vellet, siue, quæ notare visit in spectaculis.
- ΔΥΣΦΗΜΙΑΣ** euitate exempla a Principibus in constitutionibus suis: in *l. quisquis ult. ad l. Cornel. de sicar. lib. 9. t. 14.* ibi de nece ETIAM: *l. 1. de maleficis. lib. 9. t. 16.* ibi, nec ob alteram causam: *l. 4. de Paganis. lib. 16. t. 10.* ibi, licentiam delinquendi perditis negari: Vide quæ dixi ad Theoph. rit. de his, qui sui. Ita etiam ΔΥΣΦΗΜΙΑ euirata, *l. 2. de quæstionib. lib. 9. tit. 35.* ibi: Maiestatis tantummodo reos, & quæ nefanda dictu sunt confisos aut molientes ex ordine municipali maneat tam cruenta conditio. Per molientes enim eos intelligit, qui Magiam & maleficas exercebant artes, quique de Principis vita consultationes faciebant. Moliri aliquid dicuntur malefici, *l. 3. 4. de malefic. quos ideo perstringit l. 1. de malef. & l. 4. de pagan.* Ad illa autem verba: Nefanda dictu, sequentia pertinent. Vt, filius non nominandus, *l. 3. in pr. de liberis & postb. Non nominandus coquus*, in Gronnii Corocottæ porcelli testamento. Non dicendus filius, apud Aulicium sub finem *lib. 5. homo cum gemitu nominandus*, apud Ammianum Marcellinum *lib. 28. c. 1.*
- EBRIOSVS**. Placet mulieri non licere propter suas prauas cupiditates marito repudium mittere exquisita causa, velut ebriosi, aut aleatori, aut mulierculario, *l. 1. de Repudiis. lib. 3. t. 16.*
- ECCLESIASTICI** sunt Episcopi, Clerici, *l. 5. 20. 21. de Episcop. lib. 16. t. 2.* Ecclesiastici, id est Clerici, *l. 49. in med. de Decur. lib. 12. t. 1.* 2.) Ecclesiasticus, pro eo qui officium aliquod in Ecclesia sustinet, *l. 1. de lenonib. lib. 15. t. 8.*
- ECVLEVS**. De Eculeo, vide Paratitlon tit. de penis.
- EDAX**. flamma edax. Materia diu multumque flammæ edacis examine in ea obryza detineatur, quemadmodum pura videatur, *l. ult. de ponderatorib. lib. 12. t. 7.*
- EDICERE**. Ore proprio edicat. *l. 7. de famof. libell. lib. 9. t. 34.* Præter eum qui edicere cogitur, vtrum pro possessore an pro hærede possideat, *l. 12. in fin. de fide testium. lib. 11. t. ult.*
- EDICTVM**, quo latens aliquis citatur tam in ciuili quam crimali causa, *l. 29. de petitionibus. lib. 10. t. 1.* Edicto, tertio vocari, *l. 23. de Decur. lib. 12. t. 1.* Edictis euocari, *l. 119. de Decur. lib. 12. t. 1.* Edictis vocari, *l. 161. de Decur. lib. 12. t. 1.*
- EDITIO** ludorum, *l. 1. de expens. lud. lib. 15. t. 9.* Editiones, & editiones munerum pro ludis: vide *l. 1. 6. 11. 13. 14. 15. 18. 19. 20. 21. 22. 25. 29. 32. de Prætorib. lib. 6. t. 4.* vnde Editores, *l. 5. 7. 18. 31.* Editiones pro ludis aut spectaculis, *l. 1. de spectaculis. lib. 15. t. 5.*
- EDVCTVS**. Reus poenam carceris sustineat, atque ita postmodum eductus apud Acta audiat, *l. 2. de custod. reor. lib. 9. tit. 3.*
- EFFECTVM** pro effectus. Inauditus, ac sine effecto remeare protinus iubeatur, *l. 11. de Legatis. lib. 12. t. 12.*
- EFFECTVS**. Effectui tradi, *l. 8. de operibus publ. lib. 15. t. 1.*
- EFFERRI** cadauera bis, *l. 5. de sepulchro viol. lib. 9. t. 17.* vox propria. Donatus. Efferrī proprie dicuntur cadauera mortuorum. Omitto alia. Græcis perit ex Πέρεται. 2.) Compositæ pacis, si erit offerenda tranquillitas, *l. 4. ne quid publ. latit. lib. 8. t. 11.* Offerenda, id est, orbi nuncianda.
- EFFICACIA**. Si ad quamcunque necessitatem profluendam quis fuerit destitutus, fiat intra anni metas debere collectis rationibus ad proprium Iudicem remeare, eique suam efficaciam ostendere, quid eius instantia exactum fuerit, *l. 9. de executor. lib. 8. t. 8.* Efficacia vox hic propria. Ita Ulpianus *l. 33. D. de usuris*; in Curatore Reip. requirit, vt non acerbum se exactorem, nec contumeliosum præbeat, sed moderatum & cum EFFICACIA benignum, & cum INSTANTIA humanum. Eo sensu Seneca, de breuit. vitæ, cap. 6. Ausus est gratiam suam interponere tam EFFICACITER, vt quedam iudicia constet ab illo raptâ.
- EFFICAX**. Magisteria efficax, pro Magisteria officiorum. *l. 2. de quæstorib. lib. 6. tit. 9.* 2.) Neque enim debet esse vnquam efficax vlturpatio, quæ possit animalibus publici cursus inferre perniciem, *l. 8. de cursu. lib. 3. t. 5.*
- EFFICERE**. Sacros vultus efficere. Neue (pictores) a Iudicibus ad efficiendos sacros vultus, aut publicorum operum expositionem sine mercede cogantur, *l. ult. de excus. aristicum lib. 13. t. 4.* Quintilianus *lib. 12. cap. 10.* Phidias, Diis quom hominibus EFFICIENDIS melior artifex traditur. Non improbabiler tentat Vir elegantissimus Forti-

nerius I. Quotid. 15. effigandos, quod etiam a Mainardo V. C. adnotatum postea vidi. Vide, quæ dixi ad eam leg. not. f. sic Apuleio I. Florid. initio: truncus dolamine effigatus. Minucius Felix Octavio c. 3. in lapides effigatos, unctos & coronatos. Possis tamen EFFINGENDOS, legere, ut l. 17. de penis. lib. 9. t. 40. vel INFICIENDOS, vide Plinium, lib. 33. c. 3. & Plutarchum in Catonis. Verum nil mutandum.

EFFINGERE. Effingenda. Omnes statuas, omnia simulacra, tam ex ære, quam ex marmore, seu ex facis, quam ex quacunque materia, quæ apta est effingendis (simulacris scilicet) l. 17. de penis. lib. 9. t. 40. Gloss. Cyrilli ἀποτύπω, effingo, ἀποτύπωμα, effigies.

EFFOSIONES. Saxorum effosiones. Cuncti, qui per priuatorum loca, saxorum venam laboriosis effosionibus persequuntur, &c. l. 10. de metallis. lib. 10. t. 19. De metallis auri argenti Poeta l. Metam. v. 148. EFFODIVNTVR opes, irritamenta malorum. De termino excavato Iuvenalis XVI. v. 38. Et sacrum EFFODIT medio de limite saxum.

EFFVNDERE. Rescripta dicuntur effundi, quomodo & preces fundi, l. 5. Cod. Inst. de edictis priuat. Rescripta iis tantum negotiis opitulentur, quibus effusa docebuntur, l. 9. de diuersis rescript. lib. 1. t. 2.

EGREGIATVS. dignitas, l. 3. de cohortalib. l. 1. de Cesarianis: l. 1. de mureleg. l. 5. de decur. lib. 12. t. 1. quæ leges omnes inter se coniungenda. Adi Comment. ad h. leg. & Du Fresne in Gloss. voc. Egregiat.

EGRESSVS. Egresso ad publicum, l. 2. de his qui super relig. lib. 10. t. 4.

EIECTVS. Eiecti pistorum corpore, l. 15. de pistorib. lib. 14. t. 3.

ELATVS. Eminentium dignitatum elati tituli, l. 74. de decurion. lib. 12. t. 1. Vide ibi Commentar. p. 450. T. IV.

ELECTVS. testamento hæres, l. 107. de Decurionib. lib. 12. t. 1.

ELEMENTA. turbati a Magis, l. 5. de maleficis. lib. 9. t. 10. dixi in Turbare.

ELICERE. Aquam elicere, l. 5. de aquaductu. lib. 15. t. 2. l. 3. Cod. Inst. eodem. Quidquid (aquæ) ex rescripto fuerit elicium, l. 8. de aquaductu. lib. 15. t. 2. Ne quis Claudiam, interruptis formæ lateribus adque perfosis, sibi fraude elicitam existimet vindicandam, l. ult. de aquaductu. lib. 15. t. 2.

ELIMATVS. A te probata, atque eliminata ad nos desideria perferantur, l. 8. de Legatis. lib. 12. t. 12. i. e. bene limata.

ELIMINARE. est extra limen prolicere. Pacuvius: Quoniam clam vos eliminat. Vid Nonius cap. 1. num. 179. Competitorem quinquennii possessor eliminat, l. vnic. de quinquennii præscript. lib. 4. t. 15. ΚΑΙΕΠΕ ΤΩ Magis, l. 9. de susceptorib. lib. 12. t. 6. Vid. Magis.

ELOGIVM. de exheredatione, l. 28. de Iudeis. lib. 16. t. 8. Nisi forte avia elogis inuenda impiis nepotibus iusta semotis ratione monstrauerit, l. 4. de legit. hæred. lib. 5. t. 1. Vide loca alia huc pertinentia apud Brissonium de V. S. voc. elogium. 2.) Elogium est textus malorum gestorum, item ordo criminum & vitiorum, ut veteres Glossæ exponunt. Vide Lexicographos, & Brissonium de V. S. Quicumque in hac fraude fuisset inuentus sibi elogio, adiuncto idoneo executore (yp. prosecutore) mox ad Africam atque ad V. C. P. F. ann. iudicium deduceretur, l. vltim. de nauticul. lib. 13. t. 5. Ligatus ferreis nexibus cura Prouincialis officii sub elogio ad debitum mittatur examen, l. 9. de executoribus. lib. 8. t. 8. Adde l. 6. D. de custod. reor. & quæ dixi not. k. ad leg. 31. de Episcop. lib. 16. tit. 2.

ELOQVIVM. Legati eloquium, quod apud Principem exponit, eloquitur. Quæ pietatem nostram Viri spectabilis Comitibus & Legati decernere coegit eloquium, l. 34. in fin. de annonæ. lib. 11. t. 1. Claudianus, de Quæstore Manlio Theodoro. v. 35. - - - oracula Regis ELOQVIO creuere iuo.

ELVERE. Sit satis immensorum cruciatuum semel eluisse supplicia, l. 22. de penis. lib. 9. t. 40. Perpetua infamia inultus, ut nec speciali quidem rescripto notam vel eluere (ita repono, hæcenus eruere) mereatur, l. 8. de Decur. lib. 12. t. 1.

EMENDICATVS. Per priuilegia emendicata dignitatis effugiant, l. 7. de testimon. lib. 7. tit. 21. Dignitas emendicata, l. 153. de Decurion. lib. 12. t. 1. Affectata vel emendicata huius ordinis gratia, l. 129. in fin. de Decurion. lib. 12. t. 1. Insignibus Consularium emendicatis atque adimulatis l. 5. de honor. codic. lib. 6. t. 22. Emendicata suffragia decretorum, l. 15. de accusat. lib. 9. t. 1. l. 75. de Decur. lib. 12. t. 1. Emendicato suffragio, lex 7. de Palatinis S. L. lib. 6. t. 30. Emendicatio suffragio, l. 19. de Agenibus. lib. 6. t. 27.

EMENSVS. Emenfis 60. annis, l. 27. de Episcop. lib. 16. t. 2. Nec emensis cuctionibus, dandam commeandi cuiquam facultatem, grauitas tua cognoscat, l. 27. de cursu. lib. 8. t. 5. Nec emensa militaria relictæ originis inuidia quatiatur, l. 14. de priuileg. eorum qui in sacro pal. lib. 6. t. 35. Antestipendia emensa, l. 4. de re militari. lib. 7. t. 1. Tempore prouocationis emensio, l. 16. de penis. lib. 9. t. 40. Vel iniuncti negotii tempus emensum est, l. 15. de Agenib. lib. 6. t. 27.

EMERITVS. Veteranos autem, post emerita missionis epistulas, l. 4. de Veteranis. lib. 7. t. 20. Post palmam laboris emeriti, l. 3. de Princip. agent. lib. 6. t. 28. Post emeritam missionem, l. 11. de priuileg. eorum qui in sacro pal. lib. 6. t. 35. Testimonium emeriti laboris, l. 7. de re militari. lib. 7. t. 1. Ad finem emeriti laboris, l. 3. de Agenib. lib. 6. t. 27.

EMIGRARE. Quoties codicillis vel sacris affatibus, villus ex alio ad alium gradum, cum iisdem stipendiis emigrarit (ascenderit) l. 2. quis in gradu, lib. 7. t. 3.

EMITTERE. Emitti appellatio dicitur, l. 58. de appell. lib. 11. t. 30. Cautiones emitte dicuntur, l. 1. de susceptoribus, lib. 12. t. 6. Euectiones emitte, l. 33. de cursu publ. lib. 8. t. 5. Securitates emissa, l. 27. de susceptorib. lib. 12. t. 6. Securitatem emitte, l. 32. de susceptorib. lib. 12. t. 6.

EMOLVMENTA. Rei annonariæ emolumenta tractantes, ut cognoscere, &c. l. 1. sine censu, lib. 11. t. 3. Emolumenta, id est, tributa, annonæ. Ut præceptis congruis emolumentis opinatores impleto anno ad proprios numeros valeant remeare, l. 16. de exactionib. lib. 11. t. 7. Fiscalia emolumenta, l. 13. de susceptorib. lib. 12. t. 6. Nemo ex nostra uestione, præcipuis emolumentis familiaris iuuetur substantiæ, l. 1. de annonæ & tributis, lib. 11. t. 1. id est, immunitate ab annonæ & tributis. Ita rei annonariæ emolumenta, leg. 1. sine censu, lib. 11. t. 3. 2.) Emolumenta, de militari stipendio, l. 28. de susceptorib. lib. 12. t. 6. 3.) Emolumenta, vetusta rudera. Nouum quoque opus, qui vult in Vrbe moliri sua pecunia, suis operibus absoluat, non contractis veteribus emolumentis, non effosis nobilium operum substructionibus, l. 19. de operibus publ. lib. 15. t. 1. Emolumentis, ab emoliri.

EMORTVVS. Ne hereditariæ quæstiones temporum varietate longorum prorsus emortue in redituos semper exagitantur conflictus, l. 3. de Apostatis. lib. 16. t. 7.

EMPHYTEVTICI, emphyteuticarii fundi: de his vide titulum 3. lib. 10. & Paratist.

EMPTORES. Illiciti ac detestandi emptores dicuntur, qui in officio publico constituti quid comparant, l. 2. de iis que administr. lib. 8. t. 15.

ΕΝ ΔΙΑ ΔΥΟΙΝ. Umbras & nomina: id est, adumbrata nomina, l. 2. de honor. codic. lib. 6. tit. 22. quam leg. confer. cum l. 24. de Decurion. lib. 12. tit. 1.

ENCAVTVM. Encantum l. 1. de Veteranis. lib. 7. t. 20. l. 4. de extraord. mun. lib. 11. t. 16. fuit autem Encantum, scripturæ species quædam, quæ a Principe solo vsurpabatur, purpurea videlicet, cum costis muricis & conchylii ardore pagine signarentur. Sacrum ideo encantum dicitur l. 6. Cod. Iust. de diuers. rescript. Vid. Comment. ad leg. 1. de veteran. vbi late dictum. Adde Du Fresne in Glossar. voc. encantum, Briffonius de V. S. voc. ead. Montfaucon Palæograph. Græc. pag. 2. sequ.

ENCAVTARIA ciuitatum ac Prouinciarum, l. ult. de censu. lib. 13. t. 10. sunt libri censuales, seu Catastra, inde nomen habentes, quod encauto scripti erant. Vide Commentar. ad h. leg. & ad leg. 1. de veteran.

ENERVARE. Hi quos debilitas fortuita, aut morbus & corporis valetudo confecta ita enervauerit, vt ad vsum, &c. l. 5. de re militari. lib. 7. t. 1. Quos deliciosi nutrimentis enervatos esse perspeximus, l. 5. de filiis mil. appar. lib. 7. t. 22.

ENITI. Honestis testimonii adminiculis enitentes talium dignitatum privilegia insignitaque meruerunt, l. 25. de Decurion. lib. 12. t. 1.

ENIXVS. Indices tuitionem pulsatis præstare iubemus enixam, l. vnic. de quinquenni præscript. lib. 4. tit. 15.

ENORMITAS. Qui enormitatem expendii non recusant, l. 21. de Prætorib. lib. 6. t. 4.

ENORMIS. Enormia stipendia, sunt graues expensæ, l. 111. de Decurion. lib. 12. t. 1. Vt enormium vehiculorum vsus interdicat, l. 17. de cursu. lib. 8. t. 5.

ENTHECA pistrinorum, sunt dotes & instrumenta pistrinorum. Officinam cum animalibus seruis, molis, fundis dotalibus, pistrinorum potremo omnem entbecam, l. 7. de pistorib. lib. 14. t. 3. vide & l. 12. de operib. publ. & Commentar. ad h. l. 2) Entbeca, ἀπορμή, & quicquid sepositum conditumque vsus alicuius & præsidii causa. Ita Entbeca populi Romani, est annona publica, seu Canon vrbicarius. Annonas antiquitus horreis imputatas hos redhibere compelles, qui eas in damna publica ausi sunt occupare, quorum substantiam entbeca populi Romani proficere præcipies, l. 12. de operib. publ. lib. 15. t. 1. dixi ad eam leg. Adde Harpocrat. Lex. voc. ἀπορμή, & ibi Mauffacum. 3) Entbeca, pro instrumento & instructo rustico & vrbano. Quantum auri & argenti, vestium ac monilium, vel in specie vel in pondere, & in quibus speciebus, quidve in Entbecis (apothecis, Tribon.) sit repertum, l. 7. de bonis proscript. lib. 9. t. 42.

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ. Indecorum est, imo (vt verius dicamus) illicitum, &c. l. 112. de Decurion. lib. 12. tit. 1.

EPIMETRA. l. 15. de susceptorib. lib. 12. t. 6. sunt, quæ a conlatoribus, susceptoribus specierum annonariarum, supra & præter modum collationis dabantur ad leuandum dispendium, pour le DESCAL; de quibus vide l. 3. 14. 15. 21. de susceptorib. lib. 12. t. 6. Mantisa Latini veteres vocabant. Festus, voc. Mantisa. Mantisa additamentum dicitur lingua Tusca, quod ponderi adii-

citur: Sed deterius, & quod sine vltimo vsu est. Lantius: Mantisa obsonia vincit.

EPISTOLARIS. Rescriptum epistolare, literæ responsoriæ. Promississe solutiones epistolari rescripto, l. vnic. si certum pet. de cibogr. l. 2. t. 27.

EQUINVS. Equinum pecus, l. 2. quibus equorum vsus. lib. 9. t. 30. Equina animalia, l. ult. eod.

ERECTVS. Quoniam Gamalielus existimauit se posse impune delinquere, quod magis est erectus fastigio dignitatum, l. 22. de Indais. lib. 16. t. 8. Punientes, contumacius, quam decus publicum sinebat, erectior, l. 3. vnde vi. lib. 4. tit. 22. vbi dixi.

EREPTIO. Ac si quid ereptio (eruptio, Cod. Iust. accuratius) factioia tempraueit, l. 6. de heret. lib. 16. t. 5.

ERGA. Si proximis erga nos iuuantibus codicillos reportauerit, l. 74. in fin. de Decur. lib. 12. t. 1.

ERGASIoTANI, siue, ergasiotarii, l. 1. de Alex. pleb. primatibus. lib. 14. t. ult. Artifices Alexandrini sic dicti. ἔργασίωτας, artifices vocant Græci: ab ἐργασίωτης, Ergasiotarius: vt a Græco λήνθος, lusus, l. 16. de murilegul. a Græco παραβόλος, Parabolarius, Firmico, marthes. 8. Sic ἐργάτας operarios Poëtæ ἐργατίους dicunt, Vt ferre credam in l. 42. 43. de Episcop. non Parabolani, sed Parabolarii legendum quoque, quo ipso errore hætenus in d. l. legitur ergasiotanorum: quod tamen Cuiacius 23. Obseru. 3. tueretur. Vide Commentar. ad d. l. 1. Du Fresne in Glossar. Briffonius de V. S.

ERGASTERIA, l. 9. de operibus publ. lib. 15. t. 1. 1. 5. de metatis. lib. 7. t. 8. l. 14. de Episcopis. lib. 16. t. 2. Erant tabernæ negotiationi & mercimoniis agitandis, destinatæ.

ERGASTVLA. Tracta de ergastulis nomina, lex 8. de tyronibus. lib. 7. t. 13.

ERIGERE. Nonnunquam se altius erigente censura, l. 8. de desertor. lib. 7. t. 18. Ceruices erigere, l. 1. de libert. 2) Mulieres honore maritorum erigimus, l. 7. de iurisdic. lib. 2. t. 1. Prouinciales pro imminuentibus necessitatibus omnes inuitamus edicto, quos erigat militiam innata libertas, l. 17. de tyron. lib. 7. t. 13. Sexcentorum solidorum præbitionem, qua magistratuum census Antiochenæ per Syriam ciuitatis, cum frequenter nartaret, erectus est, grantanter admissus, l. 109. de decurion. lib. 12. t. 1.

EROGATIO militaris annonæ, vide titulum 4. lib. 7. de erogat. milit. annonæ. Roga quoque stipendium militum, apud Cedrenum, Curopalatæ, Diaconum: & ῥογάτορες, Curopalatæ milites stipendia facientes, ῥογεύειν apud Nicetam in Manuele lib. 1. vum. 3. militibus stipendium dare. Vide du Fresne in Glossario vtroque voc. roga, ῥόγα, ῥογεύειν.

ERROR, de Mathematicorum professione, l. 8. t. 12, seu ult. de maleficiis & mathem. lib. 9. t. 16. 2) Error hæresum, l. 11. 13. 19. 20. 41. 60. 63. 64. de heret. lib. 16. t. 5.

ERVDITVS. Eruditus, in falsa moneta facienda. Qui venerabiles formas sacrilegio eruditus impressit, l. 6. de indulg. crim. lib. 9. t. 38. Si veteribus finem cum signis limes inclusus congruum erudita arte præstiterit, l. 4. finium regund. lib. 2. tit. 26. Nec cuiquam erudita feminea Musicæ artis studio liceat habere mancipia, lex 10. de scenicis. lib. 15. t. 7. Quæ (Palatinos) intentos eruditus studii, itinerum prolixitas & expeditionum difficultas exercet, l. ultim. de priuileg. eorum qui in s. palat. lib. 6. t. 35.

ERYMPERE. Nemo ludicum in id temeritatis erumpat, l. 37. de operib. publ. lib. 15. t. 1. (& l. 13. Cod. Iust. eod.)

ERVE-

ERVARE, de metallario opere, *lex 8. de metallis. lib. 10. t. 19.* Manilius, *lib. 5. v. 533.* Et coquet argenti glebas, venamque latentem **ERVET**. *Paccatus Pangyr. cap. 28.* Quod de montium venis, aut fluminum glareis quatuor Bessius, aut scrutator Callaicus **ERVISSET**. 2.) Eruere, inuestigare Qui occultatus fuerit, eruatur, *l. 9. de defensorib. lib. 7. t. 18.*

ET PRO, id est: stabulis, & receptaculis animalium publicorum, *l. 35. de operibus publ. lib. 15. t. 1.*

ETIAM, pro, licet, quantumlibet, initio legis 2. de publica comparatione. *lib. 11. t. 15. vt docet coniunctio, l. 4. tributa in ipsis spec. lib. 11. t. 2.*

EVAGARI. Copia latius euagandi, id est, cursus publici, *l. 39. de cursu. lib. 8. t. 5.* Tribuni vel milites nullam euagandi per possessiones habeant facultatem, cum signis propriis in mansionibus solitis ac publicis maneant, *l. 12. de remil. V. Lamprid. Alex. Severo c. 51.*

EVECTIONE, id est licentia cursus publici vsurpandi, *l. 4. 5. 8. 9. 12. 13. 14. 18. 19. 20. 21. 27. 29. 32. 33. 38. 40. 41. 43. 44. 49. 52. 54. 55. 56. 57. 59. 61. de cursu publ. l. 2. de curiosis. l. 9. de Legatus: unde euectiones dare, d. l. 12. in fin. Emittere, d. l. 33. Facere l. 5. 9. 12. 13. 19. 29. 38. 43. 52. 56. 57. 61. d. l. 1. Præbere, l. 4. 18. pro licentiam cursus publici facere. Itaque & 2.) euectio, pro ipsis literis, quibus euectio conceditur, *l. 9. 14. 22. 23. 29. 35. 49. d. l. 1.* Unde & series euectionis, *d. l. 22. textus euectionis, d. l. 22. in fin. auctoritas euectionis, d. l. 27. & l. 2. de curiosis.* Harum euectionum mentio apud D. Augustinum *epist. 55.* Severum Sulpitium, *lib. 2. cap. 42.* Symmachum, non vno loco, *Cassiodorus XI. Var. 9.* 2.) Euectio, de subuectione, conuectione, transuectione nauicularia specierum annonariatum, *l. 6. de prædiis nauic. lib. 13. t. 6.* Cuius nomine vindicatio competit euectionis, ac meliorate rei &c. ubi tamen legendum euectionis. Sed occurrit Naualis euectio apud Victorem Vitensem *lib. 5. de persecut. Vandal. cap. 6.* Omnis ciuitas euectione nauali de proximo ad Hispaniam confugit, *Fredegarium Scholast. Chron. continuat. part. 2. in fin. pag. 676.* Nauali euectione prosperat. Et continuat part. 3. pag. 679. *Edit. Ruinart.* Cupientes nauali euectione euadere. Quibus locis naualis euectio, est expeditio, vsus omnis naualis. 3.) Tertium genus euectionis naualis ad cursum publicum: de quo vide quæ dixi ad *l. 48. de cursu publico.* 4.) Euectio, pro ipso cursu publico, *l. 3. de cursu. lib. 8. t. 5.* ibi, Si a publico itinere aliqua militari via auertendum fuerit, ubi euectio non erit, publicis vtentini agminalibus. Quicunque de scriuiis, aut Agentibus in rebus, vel etiam ex officiis Palatinis, his videlicet, qui sacrarum & priuatarum remunerationum Comitibus obsecundant, sex mensium spatium supra diem commeatus aut iussione euectionis affuerit, is in inferiore locum, &c. *l. 2. de commeatu. lib. 7. t. 12.* Euectiones publici cursus: vide *tit. 5. lib. 8. de cursu publico.**

EVERSOR. Officialis Comitum thesaurorum semel deprehensus *euersor*, &c. *l. 14. de diuersis officiis. lib. 8. t. 7.*

EVERTERE rationem. Si quem susceptorem evertisse constiterit rationem, & ad soluendum non esse idoneum, &c. *l. 1. de susceptor. lib. 12. t. 6.* *Mox:* Quidquid ille dilapidauit. Paraueredorum exactio multorum patrimoniorum, *euerit, l. 7. de cursu publ. lib. 8. t. 5. l. 1.* D. si familia furtum. Si quis sane decurio eueruens fiscalia commoda, fugiens Curiam, &c. *l. 14. in fin. de Decurion. lib. 12. t. 1.*

EVIDENS. Euidenti præceptione, consulentes, *l.*

l. 5. de canone frum. V. R. lib. 14. t. 15. Euidenti præceptione decernimus *l. vlt. de canon. frum.* Si ex euidenti claruerit, *l. vlt. de offic. Prefect. Prat. lib. 1. t. 5.*

EVOCATORIA, *l. 3. de Decur. & fil. lib. 6. t. 23.* Augusta iussio vocatur, *l. 14. de proximis. lib. 6. t. 26.* Vide *Commentar. ad b. leg.*

EVOLARE. Qui ab hinc quinquennio desertis propriæ apparitionis obsequiis in ordines indebitos euolant, *l. 15. de diu. offic. lib. 8. t. 7.*

EVOLVTVS. Euoluta curricula, *l. 4. de reparationib. appellat. lib. 11. t. 31.* Si gemino labitu causâ fuerit euoluta, *l. vlt. de secundo labu. lib. 11. t. 32.* Si definitum tempus fuerit euolutum, *l. 22. de Prat. lib. 6. t. 4.* Euoluto anni spatio, *l. 25. de annonâ. lib. 11. t. 1.* Euolutus temporibus, *l. 1. de appell. lib. 11. t. 31.* Numero stipendiorum & curricula euolutis, *l. 15. de diu. offic. lib. 8. t. 7.*

EVOLVERE, pro exsoluere. Eas, quas melior viuendi vsus vinculo naturali conditionis euoluit, retrahi veramus, *l. 4. de scenicis. lib. 15. t. 7.*

ΕΥΘΗΜΙΣΜΩ formula. Quod non optamus, *l. 4. de collat. donat. lib. 11. t. 20.* vide plura *infra in v. Quod.*

EX. Sequestret pecuniam litigaturus ex falso, *l. vlt. si certum petat. de chirogr. lib. 2. t. 27.* pro de falso: vel ex falso moto a se, id est, propter falsi crimen a se motum. Ex possessionibus Gildonis, quæ ad nostrum ærarium sunt deuolutæ, canonem omnium titularum ex integro solemniter innotata cautione solui præcipimus, *l. 16. de bonis profer. lib. 9. t. 42.* Ex integro, non, denovo & de nouo, sed plene, integre, *conf. l. 28. de susceptor. lib. 2. t. 6.* Ex pro a. Nec ab illis qui ex parte sunt, vindicatur, *l. 7. de maternis bonis. lib. 8. t. 18.*

EXACVERE. Ne diutius in perniciem Curiarum, laudandi spes, & solatium eos impunitatis exacuat, *l. 161. de Decurion. lib. 12. t. 1.*

EXÆDIFICARE naues, *l. 28. de nauiculariis. lib. 13. t. 5.* Propria hæc vox. vide *Plautum & Seruium ad Virgilium.*

EXAGGERATA. Et officium in quatuor partibus multa exaggerata constringat, *l. 5. ne quid publ. let. lib. 9. t. 11.* Exaggeranda sententia, *l. 3. D. de Decurionibus.*

EXAGOGÆ: (ita enim restituo) *l. 6. de nauicul. lib. 13. t. 5.* sunt euectiones nauales: euectiones nominatim vocantur, *l. 6. de prædiis nauiculariorum: σύγκων εξαγωγή, καὶ οἷα εξαγωγή,* apud Ilocratem, Plutarchum. Commeatus, *l. 7. de nauicul. Conuectio, l. vlt. de præd. nauicul. Transuectio, l. 1. de nauib. non excus. lib. 13. t. 7.* ita *ἀναγωγὰς* Athenæo his verbis *lib. 9. cap. 16.* τῆς δὲ Σικελίας ἐν Ἑρμῇ καὶ τῆς ἑσῶ, ὅν καλεῖται ἀναγωγὰς, tempus quoddam est in Eryce Siciliæ, quod vocant transuectionem. Aelianus *ἀναγωγία* vocat, *l. πικρὰ 15. ex Athenæo.*

EXAMEN ἐν σαθρικῇ, ligula, γλωσσίδα Græci vocant. Nullo examinis libramento seruato, *l. 1. de ponderator. lib. 12. t. 7.* *Persius Sat. l. v. 20.*

EXAMENVE improbum in illa

Castiges trutina. Seruius ad XII. Æneid. v. 725.

Examen proprie est flum. quo trutina regitur.

Cassianus collat. 23. cap. 3. Verus Schol. Persii.

Examen est lingua, &c. Virgilius XII. Æneid. v. 725.

Iupiter ipse duas, æquato examine lances

Sustinet.

Examen auri edaci flamma. Materia diu multumque flammæ edacis examine in es obryza detineatur, quemadmodum pura videatur, l. vlt.

- de ponderatorib. lib. 12. t. 7. 2.) Examen, pro iudiciali cognitione. l. 3. vnde vi. lib. 4. t. 22. Examen cognitoris, l. 181. de decurion. lib. 12. tit. 1. 3.) Examen, pro iudicio. In examine poscere, l. 1. de matern. bonis, & ita hic vertunt βασιλ. ἐν δικάσῃ. Examen adhibere, l. 36. de appellat. lib. 11. t. 30. Examen agitare, l. 37. de appellat. lib. 11. t. 30. Examen iudicis, l. 172. 175. de Decurion. lib. 12. t. 1. Iudex intendendi examinis & cognoscendi causas, habeat potestatem, l. 18. de accusat. lib. 9. t. 1. Examine Praefecti Prætorio Decreta legationum Prouincialium subdita, l. 4. 15. de Legatis, lib. 12. t. 12. (in eandem sententiam, vide l. 3. 8. 10. 12. 14. eod. Ita Concilio Sardicensi, canone 9. cautum. Qui Romam venerit (Legatus) Sanctissimo Fratri & Coepiscopo nostro Romana Ecclesie preces, quas habet, tradit: ut & ipsa prius EXAMINET SI HONESTÆ & iustæ sint, &c.*
- EXAUCTORITAS.** Militans exauctoritatem subibit decurio vel princeps relegatione annua plectetur, l. 35. de cursu. lib. 8. t. 5. Exauctorandi vox nota, a qua minus frequentata altera, Exauctoritas.
- EXARDERE.** Si iudex vel in condemnationibus exprimentis, vel in corporalibus iniuriis ultra licitum contra Curialem exarserit, l. 47. de Decurionibus. lib. 12. t. 1.
- EXCELLERE moribus.** Magistros studiorum, doctoresque excellere oportet moribus primum, dein facundia, l. 5. de Medicis. lib. 13. t. 3. Vegetius lib. 1. cap. 7. de Tirone: Et genere si copia suppetat, & moribus delect excellere.
- EXCEPTVS.** Excepta omni concussionem, id est, exclusa, l. ult. de frum. V. CSP. lib. 14. t. 16.
- EXCEPTOR publicus, l. 151. de Decurionibus. lib. 12. t. 1. & Nouella Valent. inter Theodos. 23. est, qui conficiendis gestis municipalibus præerat: qui Amanuensis vocatur, apud veterem formularum auctorem form. 3.**
- EXCIDIVM.** Accipientem pudoris fortunarumque manebit excidium, l. 4. ne quid publ. lat. lib. 8. t. 11. Quibus in legum nostrarum & in religionum excidium conhibentiam præstiterunt, l. 29. de heret. lib. 16. t. 5.
- EXCIPERE.** Excipere Cruentas sententias, l. 13. de bonis profer. lib. 9. t. 12. Excipere Stilum proscriptionis, l. 15. de bonis profer. lib. 9. t. 42. Excipere Publicam sententiam l. 17. eod. Sic poenam excipere. Saluianus lib. 1. p. 19. Sententiam subiit, paradysum perdidit, poenam damnationis EXCEPIT, & p. 37. Excipit vim sententia, & p. 52. Excipit iudicium. Tum enim ordinis Senatorii complexus excipiet, &c. l. 57. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- Nam si subeunt prospera castra
Me pauidum excipiat tironem porta secundo
Sidere. Iuuenalis Satyra 16. mitto.*
- EXCITARE.** In contumacem vigor iudiciarius excitetur, l. 19. quorum appellat. lib. 11. t. 36.
- EXCITATIVS.** [In eos proculdubio vindicaturus, quorum fuerit deuota desidia excitata, l. vnic. de officio Vicarii, lib. 1. t. 6. (forte iudex.) Excitata autem est, cognita, perspecta.
- EXCLVDERE, erogare, promere.** Actuarii, nisi expleto 30. dierum spatio, pittacia authentica confectum tradiderint, species quas ex fiscalibus conditis dissimularint *excludere*, vel numero, cuius ratiocinia pertractant, superfederint erogare, &c. l. 16. de erog. mil. ann. lib. 7. t. 4. Educere Horatius dixit, horreo deripere, de horreo promere 3. Carm. 28. v. 8.
- PARCIS DERIPERE horreo**
Cessantem Bibuli Consulis amphoram.
πρὸς ἀπὸν Græci, quod notum. Alio sensu excludi aqua l. 1. §. 2. D. de aqua & aqu. plu. arc.
- EXCOLERE vetera opera, l. 19. de oper. publ. lib. 15. t. 1. Adificium, l. 44. D. de usufr.**
- EXCUBIAE.** Officium tuum sollicitis obseruet excubis, l. 1. de Alex. pleb. primat. lib. 14. t. ult. Vinciatque custodia, & excubis sollicitibus vigilanter obseruet, l. 13. de penis. lib. 9. t. 40.
- EXCULPERE, exculpere.** An exactores, ultra quam oportuit, de fortunis Prouincialium aliquid exculpere voluerunt, l. 3. de annon. lib. 11. t. 1. Nihilque amplius Duces Sportulæ solemnia prætextu conentur exculpere, l. 9. de cohort. lib. 8. t. 4. Statutum multæ modum ab his mox iubemus exculpi, l. 65. de appellat. lib. 11. t. 30. Cum si ea prouocatio aduersum leges fuerit emissæ, facile post iudicium sacri examinis ab huiusmodi litigatoribus multa possit exculpi, l. 44. de appellat. lib. 11. t. 30.
- EXCURARE.** E cursu clabulari singulas angarias ad exhibendam humanitatem venientibus excurretis (hactenus male, excusetis, vide quæ ad eam l. dicta nobis:) & mox, aliquid excurare ultra quam, l. 5. de curiosis. lib. 6. t. 29.
- EXCURRERE.** Quæ securitas ad Ordinariorum iudicium, Officiorumque terrorem debet excurrere, l. 11. de extraord. lib. 11. t. 16.
- EXCVSSVS temporibus, l. 7. de repar. appell. lib. 11. t. 31.**
- EXECRABILIS.** Execrabilia mysteria hæreticorum, l. 57. de her. lib. 16. t. 5. Execrabiles Manichæorum conuentus, l. 35. de heret. lib. 16. t. 5. Execrabiles religiones & professiones, id est hæretices, l. 61. de heret. lib. 16. t. 5.
- EXECRANDVS.** Execranda sceleris temeritas, de hæreticis, l. 51. de heret. lib. 16. t. 5.
- EXEDRA, l. vltim. de operibus public. vide Pitrus. Ind.** Sunt loca seu diæta, non deambulandi gratia prope porticus edificata, sed confusis causis, multorumque hominum capacia, qui coire, docere, disputare, audire cupiebant. Vid. Comment. ad cit. leg.
- EXEMPLA.** Ut quos ad vitæ decora, ad domesticæ laudis exempla non prouocant, saltem correctionis medicina compellat, l. vnic. de emendat. propinq. lib. 9. t. 13. Neque Curialis aut cohortalini filius conditione desertæ ad aliam audeat aspirare fortunam, cui maiorum suorum exempla præiudicant, l. 28. de cohort. lib. 8. t. 4.
- EXEMPTVS.** Negotium temporibus exemptum, l. 1. de temporum cursu. lib. 2. t. 6. id est, cuius tempus elapsum.
- EXEQUI, pro consequi, l. 5. de metatis. Exequi proprias allegationes in iudiciis, l. 45. de Decurion. lib. 12. t. 1.**
- EXERCERE.** Exercere ad alterinam monetam (l. 6. §. 1. D. ad L. iul. priuileg.) l. 2. de falsa mon. lib. 7. t. 21. 2.) Exercere agros, l. 10. de iust. l. i. conlatione. lib. 12. t. 1. rus, l. 5. Cod. iust. de vici gal. Qui ex rebus nostris vel paruum, vel minorem iugerationis modum studio cultionis exercet, l. 33. de Decur. lib. 12. t. 1. Exercere Loca. Ut loca abiectionis squalentia, & situ dissimulationis horrentia exerceant, l. 11. de Veteranis. lib. 7. t. 20. 3.) Exercere metalla, l. 11. 13. de metallis. lib. 10. t. 19. Exercitium metallorum, l. 3. eod. Pacatus, Panegyrico ad Theodosium cap. 28. Nec enim, qui Regibus mos est, EXERCENDIS inuigilabat metallis, ut latentia natura bona in usum arcesseret, &c. 4.) Opus exercere.

cere. Ut sub praesentia eius opus, quod exerceri coeptum fuerit, construat, l. 13. de Pratorib. lib. 6. t. 4.

EXERCITATIO. Si & censu opulenti erunt, & exercitatione quantulacunque eruditionis, l. 8. de cohortalibus. lib. 8. t. 4.

EXERCITIA terrarum. Quot sint casarii vel coloni, quot boum, exercitiis terrarum atque vomeribus instruendum, l. 7. de bonis proscriptis. lib. 9. t. 42. Vide supra *exercere.* Huc pertinent illa Horatii *Epod. 2. v. 3. rura bobus exercet suis.* 2.) Pistrinorum exercitium, l. 6. de panis. lib. 9. t. 40. Vide Sueton. *Octavio c. 4. l. 18. §. 1. D. de instrueto, l. ult. D. de excusat.*

EXERERE. Iudices auctoritatem suam exerant in contumaces debitores, l. 16. de exceptionibus. lib. 11. t. 7. In eos vigor iudicarius exeratur, l. ult. de superexad. lib. 11. t. 8. Poena competens exeratur, l. 1. de abolition. lib. 9. t. 37. Poena exeratur, l. 32. de petition. lib. 10. t. 10. Competens in eum vindicta & praesens sententia exeratur, l. 2. de Paganis. lib. 16. t. 10. Capitalis in eum seueritas exeratur, l. ult. de desertoribus. lib. 7. t. 18. Seueritas competens exeratur, l. 8. de petitionibus. lib. 10. t. 10. 2.) Versutias *exerere*, lex 27. quorum appellationibus. lib. 11. t. 35. 3.) Exeri adsertio dicitur. Si plena, ut iubemus, adsertio per litigatorem in iudiciis exeratur, l. 11. de appellation. lib. 11. t. 30. Huc pertinent illa: In aliquem supplicium *exeri* (pro quo Tribon. *exerceri*), l. 1. ad l. Iul. de vi. lib. 9. tit. 10.

EXERTVS. Exerta auctoritate mandamus, l. 34. de hereticis. lib. 16. t. 5. Exerta dupli animaduersione, l. vnic. ne conlatio per logog. lib. 11. tit. 4. Ita ut *exerto* vigore Praefecti Urbis libræ auri pondus exactum, &c. l. 13. de Pratorib. lib. 6. t. 4.

EXHAURIRE. Peremptoria praescriptio, totius negotii cognitionem tollere, & vires principalis negotii exhaurire dicitur, l. 3. de diuersis rescriptis. lib. 1. t. 2. (l. 2. Cod. Iust. de precib. imp. off.)

EXHAUSTVS. Exhaustum spatium, id est, elapsedum tempus, l. 1. de repar. appell. lib. 11. t. 31.

EXHIBITIO. Publici cursus exhibitio (id est, cura *mancipatus*), l. 51. de cursu. lib. 8. t. 5. Exhibitio thermarum, id est, calefactio, l. vn. de mancip. thermar. lib. 14. t. 5.

EXHIBERE. Humanitatis instar exhibere, l. 6. de sepulchris viol. lib. 9. t. 17. vide infra *Humanitatis.* Exhibere ludos, l. 2. de Pratorib. lib. 6. t. 4.

EXIGI, id est, celebrari. Editiones in his (locis) debent *exigi* quas delegit antiquitas, l. 1. de spectaculis. lib. 15. t. 5. 2.) *Exigi*, id est, censeri, aestimari, dici, constitui: Cunctis accusationis huius licentia absque metu delationis indulget. Neque enim *exigi* (id est, haberi,) conuenit proditorem, quem pro pudicitia religionis inuitat humanitas, l. ult. de raptu vel matrim. lib. 9. t. 25. 3.) *Exigere*, quandoque pro definire, constituere. Virgil. 4. *Aeneid.* v. 476.

Decreuitque mori, tempus secum ipsa modumque;
EXIGIT

4.) Quinque auri librarum multam *exigatur*, l. 2. de murilegul. lib. 10. t. 20. Totiens multam *exigatur*, l. 54. vers. ac ne id solum de heret. lib. 16. t. 5. Indifferenter dignitate poenas debitas *exigatur*, l. 1. de priuil. eorum qui in sacro pal. lib. 6. t. 35. vide infra *Petantur.* Sancimus quinquaginta auri libras officium Palatinum de suis facultatibus *exigi*, l. 22. de petition. lib. 10. t. 10. 5.) Si iure delata contestationibus tempora debitor taciturnus *exegit*, l. vnic. si certum petatur de chirogr. lib. 2. t. 27.

Tom. VI. Pars II.

Id est, *transiit, abiit*: hinc exactum pro transcurso, praeterito, vide *Nonium.*

EXILIVM. Deportationis exilium, l. 1. ad l. Iul. de ambitu. lib. 9. t. 26.

EXIMVS. Meritum *eximia* singularisque virtutis, l. 16. de Episcop. lib. 16. tit. 2. est clericatus. ὑψηλὴν πολιτείαν, Gregorius Nyssenus variis locis vocat: Latini Scriptores, *sublimius* propositum. Vnde contra apud D. Augustinum, *Lai- cus inferioris propositi*: Probabilis seculo disciplina, l. 44. de Episcop. 2.) Quorum *eximius* labor, l. 3. de Agentibus in rebus. lib. 6. t. 27. l. 34. D. de donation.

EXISTIMATIO. Vniuersa integra in liberos proximis vel in quoscunque alios arbitrii sui *existimatione* (pro arbitrio suo) transcribant, l. 27. de Episcopis. lib. 16. t. 2.

EXITVS. Deportationis *exitum* sortiatur, l. 5. de Decur. lib. 12. t. 1. Tenet quis *exitium*.

EXORCISTA, l. 121. de Decurion. lib. 12. t. 1. vbi dixi.

EXORS. Conlatione luniorum habeantur *exortes*, l. 13. de Agentib. lib. 6. tit. 27. vt a tyronum praebitione reddantur *exortes*, l. 2. de Palat. S. L. lib. 6. t. 30. *Exortes* omnino volumus esse poenarum, l. 2. de quaestion. lib. 9. t. 35. Quae- stionis *exortem*, l. 1. de quaestion. lib. 9. t. 35.

EXOSVS. Institutio Deo atque hominibus *exosa*, l. 12. de heret. lib. 16. t. 5.

EXPECTARE. Expectante populo, pro spectante, l. 6. ad l. Iul. de adulter. lib. 9. t. 7. 2.) Eos par atque ipsos reos poena *expectet*, l. 1. de his qui latrones. lib. 9. t. 28. 3.) *Expectaretur*, id est, timeretur, l. 32. de nauicular. lib. 13. t. 5.

EXPEDIRE. Si quis ad fugienda sacramenta militiae fuerit inuentus truncatione digitorum damnum corporis *expedisse* (procurasse) l. 5. de tyronibus. lib. 7. t. 13.

EXPEDITIONALIS annona, l. 4. §. de erogat. mil. ann. lib. 7. t. 4. est buccellatum & acetum: vide supra *buccellatum*. Forte vox ea restituenta apud Suidam; vbi sic scriptum, ἐσκαπόνδῳ κατὰ ῥωμαίους στρατιωτικὰ ἐφόδια. *Escupondia* apud Romanos nominantur *commenatus* militum. Scribam ἐξπένδῳ; quamquam in Glosis Basilicis, σεσκαπόνδῳ editum. Vide not. a. ad d. leg. 4. ibique Lud. Kusteri sententiam. 2.) Portus *expeditionales*, l. 35. de nauicul. lib. 13. t. 5. *Expeditionales* portus, l. 2. de naufrag. lib. 13. t. 9.

EXPENSIO. *Expensionis* modum, l. 24. de Pratorib. lib. 6. t. 4.

EXPENSÆ vel *Expensa* proprie de annona militari, l. 22. de annona & trib.

EXPERTS. Officiis publicis atque Militiae muneribus *expertes*, l. 6. de honor. codic. lib. 6. t. 22.

EXPERIENTIA, de Parabolanorum cura, qui curandi gerunt *experientiam*, l. 43. de Episcop. lib. 16. t. 2.

EXPERIMENTA. *Experimentis* nuperrimis palam factum est, l. 4. de operibus publ. lib. 15. t. 1.

EXPETI, adorari. l. 38. de heret. 2.) *Expeti* vocibus populi ad clericatum, l. 49. de decurionib. lib. 12. t. 1.

EXPIARE. Condignis tantum nefas cruciatibus *expiari*, l. 1. de crimine peculatus. lib. 9. t. 28. Grauis est ista commotio, ac non ferenda iracundia iudicis, quæ effusione humani sanguinis *expia- tur*, l. 14. quor. appellat. lib. 11. tit. 36.

EXPLANARE. Quæ legis suæ verba aliis quoque scitis clemens conditor *explanauit*, l. 14. quorum appellation. lib. 11. t. 36.

EXPLICARE. Eo tempore, quo contractus sole- mniter

- niter explicatur, l. 2. de contrab. empt. lib. 3. t. 1. Explicare desideria, l. 7. de Legatis. lib. 12. t. 12. 2.) Qui explicauerit (adplicauerit) mansionem, si forte boves non habuerit, immorari debet, l. 1. de cursu publ. lib. 8. t. 5. Munus explicare, l. 177. de Decur. lib. 12. t. 1. Prætores qui loco p. imo sunt, in explicando munere non cogantur excedere, l. ult. de Prator. lib. 6. t. 4. Explicare (id est peragere) necessitatem, fungi munere, l. 1. de protostasia. lib. 11. t. 23. 3.) Explicare opus, l. 21. de operibus publ. lib. 15. t. 1. 4.) Aduersario supradefendente, quominus explicaret (id est, adimpleret) ea quæ sponponderat, l. 5. de patris. lib. 2. t. 9. 5.) Explicari sacris, id est, solui familia & potestate patris, l. 7. de Decur. lib. 12. t. 1.
- EXPLORARE.** Prasentium vel futurorum explorare veritatem, l. 9. de Paganis. lib. 16. t. 10. Valerius lib. 1. cap. 6. Solemnique sacrificio voluntates Deorum **EXPLORARET.**
- EXPRIMERE** condemnationes Iudex dicitur, l. 47. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- EXPROMI.** Supplicium iuste animaduersionis expromi, l. 44. de heret. lib. 16. t. 5.
- EXQUISITVS.** Placet mulieri non licere propter suas prauas cupiditates marito repudium mittere *exquisita* causa, (colore quæstio) velut ebrioso aut alcatori, aut mulierculario, nec vero maritis per quasunque occasiones vxores suas dimittere, l. 1. de Repudiis. lib. 3. t. 16. Nec *exquisita* commentis ars eiusmodi subornetur, vt, &c. l. 15. de penis. lib. 9. t. 40. Nec inter emptorem & venditorem solemnia in *exquisitis* cuniculis celebrentur, l. 2. de contrab. empt. lib. 3. t. 1. Neque umbra aliqua *exquisita* defensionis aut muniminis obducetur, lex 4. de Apostatis. lib. 16. t. 7. Protrahens matremfamilias e domo sua in publicum, capitali poena, vel *exquisitis* potius exitiis supplicisque plectatur, l. 1. de officio Iudicum omnium, lib. 1. t. 10. *Exquisita* lucra, l. 32. in fin. de annona & tributis. lib. 11. t. 1. *Exquisitis* penis, leg. 3. ad l. Iuliam, de adulteriis. lib. 9. t. 7. *Exquisitis* remediis prospexit, l. ult. de manicular. lib. 13. t. 5. Qui terminatam rescribit, vel consultatione quæstionem *exquisito* suffragio refricare conabitur, l. 6. de appellat. lib. 11. t. 30.
- EXSECARE,** (marmora, lapides) de lapidicinis, l. 8. 11. de metallis. lib. 10. t. 19. Secare, l. 1. eod.
- EXSECRANDVS.** Delatorum *exsecranda* perniciēs, l. 2. de petition. lib. 10. t. 10. Exsecrabiles nuntiatores, l. 4. Cod. Iust. eod. *Exsecranda* dæmonum sacrificia, l. 23. de Paganis. lib. 16. t. 10. *Exsecranda* hostiarum immolationes, l. ultim. de Paganis. lib. 16. t. 10.
- EXSECVTIO,** de obsequio & officio Agentis in rebus, l. 11. de Agentib. lib. 6. t. 27.
- EXSEQVI** pro consequi, l. 5. de metatis. Sibi quisque obnoxium *exsequatur* (pro, persequatur) l. 16. in fin. de Palatin. lib. 6. t. 30. *Exsequi* proprias allegationes in iudiciis, l. 45. de Decur. lib. 12. tiz. 1.
- EXSEQVIÆ.** Dolor in exsequiis secretum amat. Iulianus l. 5. de sepulchris viol. lib. 9. t. 17. *Exsequiarum* pompa. Iulianus l. 5. de sepulchris viol. lib. 9. t. 17.
- EXSERENDVS.** In eos protinus ultio competens *exserenda* est, l. 22. de cursu publ. lib. 8. t. 5.
- EXSORTS.** Omni inquietudine ciuiliū functionum *exsortes*. l. 9. de Episcop. lib. 16. t. 2. Temonaræ functionis fieri iubemus *exsortes*, l. 14. de extraord. lib. 11. t. 16. Nec hi sane poenæ *exsortes* futuros sese credant, &c. l. vnic. de saturnianis. lib. 7. t. 19.
- EXSVRGERE** Mox in ipsos capitaliter *exsurgendum*, l. 7. de Veteranis. lib. 7. t. 20.
- EXTERMINARE.** Ecclesiastici, aut ex Ecclesiasticis, vel qui continentium se volunt nomine nuncupari, viduatum ac pupillarum domos non adeant, sed publicis *exterminetur* iudiciis, si posthac eos ad fines earum vel propinqui putauerint deferendos, l. 20. de Episcop. lib. 16. t. 2. Ab ipsis etiam Urbium mœnibus *exterminato* furore propelli iubemus, lex 6. de hereticis. lib. 16. t. 5. *Exterminatus* genitali solo ad quamcunque in longinquo positam ciuitatem mittatur, l. 1. de falsa mon. lib. 9. t. 21.
- EXTIMARE** pro existimare. Qui vero id vobis *extimatis* conducere, l. 2. de maleficiis. lib. 9. t. 15.
- EXTOLLERE.** Duumuirum impune non liceat *extollere* potestatem fascium extra metas propriæ ciuitatis, l. 174. de Decur. lib. 12. t. 1.
- EXTORRIS.** *Extorres* (sustineri potest: etsi probabiliter admodum elegantissimi ingenii Vir Fornerius II. Quotid 9. *exortes* reponat) sint ab omnibus quibus inhauerant bonis, l. 27. de Episcop. lib. 16. t. 2. Vide ibi notas. *Extorrem* impetrata fortuna, l. 6. de custod. reor. lib. 9. tiz. 3. ἐκπίπτοντα τῆς ἀξίας, Græcis. Ex vel de ciuitatibus pellantur *extorres*, l. 31. 32. de heret. lib. 16. t. 5.
- EXTRA** noxam esse, l. 40. de heret. lib. 16. t. 5.
- EXTRANEVS.** *Extraneum* sibi mulierum consortia interdita cognoscant (Clerici) l. 44. de Episcopis. lib. 16. t. 2. συνατάκτες Græci canone 3. Concilii Nicani: vbi recte Rufinus & vetus interpreter, συναίστακτον **EXTRANEAM** vertunt: eosque secuti alii; plura dixi ad d. l. 44. Adde Muratorii *Disquisit. de Synsallis & Agapetis* p. 218. Anecd. Græcor.
- EXTREMVS,** Defessæ senectutis *extrema*, l. 16. de cohortalibus. lib. 8. t. 4. *Extrema* suffragia sunt sacramenta l. 1. de scanicis. lib. 15. t. 7. vide infra Suffragia: & quæ dixi ad eam leg.
- EXTRINSECVS.** Aliunde. Nam ita eos munimus, vt nullius conuentioni patiamur *extrinsecus* subiacere l. 2. de fide & iure basta. lib. 10. t. 17. Salua possidentium proprietate, quibus in perpetuum quæsitæ est firmitas possidendi, deliberationis nostræ sit, qualiter his, qui allegationes suas probauerint, beneficio lenitatis nostræ *extrinsecus* debeat subueniri, l. 3. de bonis vacantibus. lib. 10. t. 8. Multæ quoque nomine dimidium *extrinsecus* pretii cogatur inferre, lex 20. de Pratoribus. lib. 6. t. 4.
- EXTRUDERE.** Nec enim videtur conueniens, cum inlustribus viris vnam, in qua ipsi habitant, domum excusare concessum sit, alios (puta militares viros) & sua omnes domu *extrudere*, & alienis adibus inferre molestiam, l. 15. de metatis. lib. 7. t. 8. Legendum hic forte: & suis omnes domibus *extrudere*.
- EXVERE se crimine.** Neganda est accusatis licentia criminandi, priusquam se crimine, quo premuntur, *exuerint*, l. 12. de accusat. lib. 9. t. 1. Ita quoque Chrysostomus, homil. 2. in epist. ad Rom. τό τε ἔγκλημα ἀποδυσάμενος τῆς βαθυρίας, *exuens crimen desidia*. Imo & Latini sæpe. Imo & Iosephus 2. ἀλώσ. cap. 8. ἀπέδυσσας τὰς πρὸς βασιλεὺς αἰτίας, *exuens culpam* apud Reges, &c. Quare recte locum illum Chrysostomi tueretur Doctissimus Doucæus. Nullis *exuendum* se indulgentis recognoscat, l. 11. de Paganis. lib. 16. t. 10. Antequam re conuicta crimen agnoscat, & *exuat* dignitatem, l. 1. de exhib. reis. lib. 9. t. 2. *Exuere* potestate, id est, emancipare. Vt liberos suos *exuant* potestate, l. 16. de Prator. lib. 6. t. 4. & mox, vinculis curæ *exutos*. Propriis facultatibus *exuatur*, l. 5. de patrocim. vicor. lib. 11. t. 24.

Ea pecuniæ taxatione quam dederint, *exuantur*, l. 5. de iis que admin. lib. 8. t. 15. *Exutus* omni patrimonio suo, l. vnic. de his qui se defer. lib. 10. t. 11. *Exui*, excusari, liberari. Neque ob hoc sordido quolibet, minime *exuatur*, l. 153. in fin. de Decurionib. lib. 12. t. 1. Ita reponendum: hæcenus *tueatur*. Curiales in exitum Curiarum se conantur *exuere*, &c. l. 149. de Decurion. lib. 16. t. 1. Si quis municipum militiam debitis prætulit functionibus, nullis privilegiis, nullis postremo temporibus *exuatur*, l. 154. de Decurionib. lib. 12. t. 1. Inlustrium Virorum liberos, si non otio & torpore degeneri paternam *exuere* virtutem, l. 155. de Decurion. lib. 12. t. 1. Curialia vincula non *exuant*, l. 155. de Decurionib. lib. 12. t. 1. Præiudicio contractæ, non suo vitio, tarditatis *exutus*, l. 27. de petition. lib. 10. t. 10.

EXURGERE. Ne clementia nostra ob contumaciam dissimulantium in maiorem indignationem *exurgat*, l. 146. de Decurion. lib. 12. tit. 1.

F

FABRICAE, sunt opera publica, l. 13. de Pratorib. lib. 6. t. 4. *Fabricæ*, horrea publica. Quos inuenies *fabricarum*, (id est, horreorum publicorum: de his enim hac lege agitur) destructionis auctores, &c. l. 12. de operibus publ. lib. 15. t. 1. Eam fabricam, quam administrationis tempore debueras fabricare, l. 13. de operibus publ. lib. 15. t. 1. loquitur de turribus in limite. *Fabrica* publica, l. 30. de operibus publ. lib. 15. t. 1. *Fabrica* formæ, pro aquæductu, l. 1. de aquæductu. lib. 15. t. 1. l. 1. Cod. Inst. eod. Ne aliquid nouellum adgrediantur opus, veterum inlustrium *fabricarum* reparatione neglecta, l. 16. de operib. publ. lib. 15. t. 1.

FABRICATIO (fabricari naui dicitur, & l. 13. §. 1. D. de manum. test. l. 3. D. de vacat. & excus. & locis aliis) lustrarum, (nauium lustrarum) l. vnic. de lustris Danubii. lib. 7. t. 17. *Fabricatio* publica, id est opus publicum, l. 2. de sepulchro viol. lib. 9. t. 1.

FABVLÆ *nutricum*. Et quoniam parentum sæpe custodiæ *Nutricum fabulis* & prauis suasionibus deluduntur, l. 1. de raptu Virginum. lib. 9. t. 24.

FACIENDA. Ab Ediçti nostri tenore, quo tempora negotiis *facienda* (statuenda, præfinienda) esse censuimus, l. 7. de iure fisci. lib. 10. t. 1.

FACES *calumniarum*. Ne igitur ea, quæ aboleri ante censuimus, nouis *calumniarum* facibus inardescant, l. 2. de Curator. Kalend. lib. 12. t. 11.

FACIES Principis in nummo, l. vnic. si quis falsi circulum. lib. 9. t. 22. Iuuenalis Satyr. XIV. v. 191.

Concisum argentum in titulos FACIESQUE minutas.

Vide infra *Vultus*.

FACILE, id est, temere, l. 4. de Agentib. in reb. l. 3. de fide testium.

FACTA. Honorati, qui lites habere noscuntur, his horis, quibus causarum (suarum) merita vel *facta* paudentur, residendi cum Iudice non habent facultatem, l. vnic. de officio Iudicum civilium. lib. 1. t. 8. In quibusdam Cod. Iust. *facta*, vt l. 41. hoc Cod. de appellat. disceptationis *facta*. Sed *facta* recte tueri Cuiacius Obseruat. XVI. Vide not. g. ad d. l.

FACTIO de eo, qui moram iniicit alicui, ne ad diem se sistat, l. 27. de petition. lib. 10. t. 10. 2.)

Si quis Barbaris scelerata *factione* facultatem depredationis in Romanos dederit, l. 1. de re militari. lib. 7. t. 1. 3.) *Factio* scelerata, coniuratio in Principem. Quisquis cum militibus, vel priuatis Barbaris, sceleratam inierit *factionem*, aut *factionis* ipsius susceperit sacramenta, &c. l. quisquis 3. ad l. Corn. de fisci. lib. 9. t. 14.

FACTIONARIJ, qui prærant factionibus agitatorum. Erant enim quatuor factiones, seu icholæ agitatorum circensium, a diuersis coloribus nomen habentes, quarum frequens est mentio apud Scriptores huius æui. Equos Hispani sanguinis vendendi solitam *factionariis* copiam non negamus, l. 1. de equis Curulib. lib. 15. t. 10. vbi dixi.

FÆX. Quæcunque ex cuiusmodi *face* progenitz scænica officia declinarint, l. 9. de scienciis. lib. 15. t. 7. Ex viliori sorte, l. 4. eod. tit. vnde hæc nomina repetita. Ita scribendum, pro *huiusmodi*. Abit nimium Forerius III. Quor. 12. cum reponit *humiliori*. Quos origo habet ignobiles, & ex feruili *face* protupisse demonstrat, lex 18. de Agentibus. lib. 6. t. 27. Seruili *face* descendens, l. 21. de hereticis. lib. 16. t. 5.

FALCIDIA. De *falcidia*: vide & l. 28. de Iudais. lib. 16. t. 8.

FAMA. Nouis molitionibus industriæ captare *famam*, l. 2. de operibus publ. lib. 15. t. 1. *Fame* & propriis laudibus prouidere lude publicis operibus debet, l. 20. de operibus publ. lib. 15. t. 1. Quæ res in eam *famam* mali iugitate peruenit, vt, &c. l. 186. de Decurion. lib. 12. t. 1.

FAMOSA ἀπλῶς pro famosis libellis, l. 7. de famosis libellis lib. 9. t. 34. Græci quoque Φάμισσον, Φάμισσον. Harmenopolus lib. 5. tit. 1. §. 24. Glossa βασιλ. voc. Φάμισσα. Suidas in voce ιοβιανός: Ἀπέσκωπτον ἐν αὐτὸν ὠδῶς καὶ παρωδίας καὶ τοῖς καλεμένοις Φαμώσις, in seclatū eum sunt carminibus & parodis & famosis libellis. Tzetzes Hist. Cbil. 13. v. 489.

Φάμισσα δὲ μοι λεγέσθαι τοῖς νομογράφοις νέει,

τὰ ἐγγράφα ληρήματα κατὰ τῶν ὑπερέχων

ἄπερ λαθροῦς καὶ κρυφῇ ταῖς ἀγοραῖς εἰπτόνται.

Photius Nomocan. tit. 9. c. 36. bis pag. 1022. Edit. Iustelli, ποιόντων Φάμισσα, vbi vide Balsamonis notam. E. log. Basilicon lib. 35. tit. 1. c. 19. pag. 322. Edit. Leonclaw. ὁ διὰ Φάμισσον καταδικασθείς, is, qui ob carmen famosum damnatus est. Alia loca vide apud Du Fresne in Glossario voc. Φάμισσον. Claud. Salmasius ad Capitolini Antonin. c. 8. illa, famosa voce percussus est, vrget, rescribitque famoso percussus est, quasi famoso libello. Verum, recte se Capitolini habent verba, nihilque mutandum, vt apparet ex Commentario ad dict. leg. 7.

FAMOSVS. Eunomiani, Macedoniani, Arriani nec non Apollinariani inter sacræ religionis officia pro suis erroribus *famosa* sunt nomina, l. 13. de heret. lib. 16. t. 5.

FAMILIÆ. Successio *familie*, l. 57. de Decurion. lib. 12. t. 1. Eodem sensu quo, in XII. *AGNATVS PROXIMVS FAMILIAM HABETO: SI AGNATVS NEC ESCIT, GENTILIS FAMILIAM HÆRES NANCITOR.* 2.) *Familia* Conchilegularum, l. 5. de marilegul. lib. 10. t. 20. Gynæcei, l. 7. de marilegul. 3.) *Familia*: de his, qui circa cursum publicum destinati, occupati, l. 21. de cursu. lib. 8. t. 5. 4.) *Fami-*
D d d 2 lia

- lia militum**, l. 3. de re militari. lib. 7. t. 1. Ammianus lib. 20. c. 4. Familiarum militarium quoque Codinus in *Constantinopol. Origin.* p. 10. Edit. Reg. meminit. Has secum ducere, nisi ex Principis auctoritate non licuit, d. l. 3. & Ammianus d. loco. Harum appellatione quid veniat. vide d. l. 3. 5.) **Familia** videtur dicti ii tirones, qui in castris quidem erant, sed nondum in numeris. Fortissimi ac deuotissimi milites, familia quoque sed & ceteri quibuscunque præditi dignitatibus, l. 17. de erogac. mil. ann. lib. 7. t. 4. Tam numeris, quam familia, nec non & impedimentis, l. 28. eod. tit. Aderatarum annonarum, quæ fam. lis præberi consueverunt, l. 31. d. t. Vide *Commentar. ad d. l. 17.* 6.) In pabulis vel sumptu familia ministrandi, l. vit. de iure fisci. lib. 10. t. 1. Vide Frontinum, de Colonis pag. iii. inter *Script. Rer. agrar. Wilelm. Gæsi. & Mauricii* 2. *strateg. cap. 2.* Dixit eam l. 17. vbi & sequentes leges illustrandi. Si quos etiam Veterani seruulos familiae sue ad agrum duxerint, ismunes perpetuo possideant, l. 8. de Veteranis. lib. 7. t. 20. A Prouinciarum Rectoribus caueatur, vt tam numeris, quam familia nec non & impedimentis præter eas annonas, quæ adærantur, id tantum in specie præbeatur, quod militis flagrant inspectio, l. 28. de erogatione militaris ann. lib. 7. t. 4.
- FAMILIARES**, a seruis separantur, l. 3. ne præter crimen maiest. lib. 9. t. 6. Familiares, Domesticos interpretatur Anianus. In ead. leg. mox legitur: familiaritati & dominio inherere. 2.) De familiaribus epistolis, vide l. vnic. quod. iussu. lib. 2. t. 31.
- FAMVLANTES**, Curiales functionibus & muneribus Curiae satisfaciendo, l. 96. de Decurionibus. lib. 12. t. 1.
- FAMVLARI** Functioni famulari, l. 35. de nautic. lib. 13. t. 5. Obsequio famulata serui, l. 3. ad l. lul. de adulter. lib. 9. t. 7. In qua eum Gentilina constititit superstitione famulatum, l. 12. de Paganis. lib. 16. t. 10. v. Tercull. de Idololatr. c. 3. Vt priuatis indulti meatus mensura famuletur, (sufficiat) l. 6. de aqueductu lib. 15. t. 2.
- FAMVLATVS**. Qui tituli possit famulatus nexibus liberare eum, l. 3. de liberali causa. lib. 4. t. 8. lugo laxatus herili, Claudiano in IV. Cos. Honor. v. 614. Prouinciarum Iudices, ita nostris famulatum statutus deferendum esse cognoscant, l. 23. de Iudeis. lib. 16. tit. 8.
- FANVM**, l. vlt. de pagan. lib. 16. tit. 10. Erat quicumque locus diis dicatus, consecratus. Fanorum mentio quoque fit l. 12. 13. 19. dist. tit. Vide *Comment. ad d. leg. vlt.*
- FAS** est, sequi nos paternæ dispositionis arbitrium, l. 11. de infirm. bis, quæ sub tyr. lib. 15. t. 14. Fas erit excusari, l. 155. de Decur. lib. 12. t. 1. Fas non est, l. 1. de operibus publ. lib. 15. t. 1.
- FASCES** ciuilium partium consecuti, nulla prius laboribus rudimenta posuerunt, l. vnic. qui a præbitione tironum. lib. 11. t. 10. Duumcirum impune non liceat extollere potestatem: fascium extra metas propriæ ciuitatis, l. 174. de Decurion. lib. 12. t. 1. Fascis multæ, l. 22. de appellat. lib. 11. t. 30. Fasces consularitatis, l. vlt. ad l. lul. de ambitu.
- FASTIBVS** pro fastis. Ita demum de fastibus publicis hi, qui ex superfluo veniunt, exantantur, l. 6. de tyronibus. lib. 7. t. 13. His Consulibus reuerentia in lectione recitantium tribuatur: qui tunc in Oriente annuos Magistratus, vicloris perpetuo sunt fastibus auspicari, l. 9. de infirm. bis, quæ sub tyr. lib. 15. t. 14. Ita utrobique legi fastibus potest: Imo in priore debet. Lucanus
- Nec meus Eudoxi vincetur fastibus annus:*
Quo loco Lucanus Seruius male reprehendit ad III. En. v. 326. scribens: Nam liber, qui dierum habet computationem, secunde declinationis est: vnde errauit Lucanus dicendo, &c. Columella IX. 14. sequor nunc Eudoxi & Medonis FASTVS Astrologorum, quem locum etiam annotauit pro Lucano contra Seruium Ph. Beroaldus. Horatius Carminum IV. 14. v. 4. vt est in Codicibus nonnullis, obseruante Torrentio:
- Per titulos memoresque fastus*
Varro, in *Ephemeride* apud Priscian. l. 6. p. 711. inter *Grammat. Putschii*. Postea honoris virtutum causa lulii Caesaris, qui fastus porrexerat, mensis Iulius appellatus est. Sidonius ad Maiorianum *Carm. XII. v. 8.*
- Sic lustro Imperii perennis æsto*
Quinquennalia Fastibus dicentur.
- Vide Priscianum, lib. 6. de desinentibus in VS. pag. cit. & *Commentar. ad d. leg. 6. de tironib.* in quo Horatii locus, male ex tertio libro carminum excitatus, suo loco reddendus restituendusque est. Cæterum Fastorum cum de Coss. agitur mentio signata. Claudianus in VI. Honorii Consulatum v. 640.
- Iamque nouum FASTIS aperit felicibus annum.*
Item Panegyr. in *Stelicon. lib. 2. v. 4.*
FASTISQUE suum concessit annum.
- FASTIDIVM** vel gratia cognitoris, l. 6. de Iurisdic. lib. 2. t. 1. Suficientium fastidium, i. e. repudiantium probam massam obryza, l. 12. de susceptioribus lib. 12. t. 6. Ne fluctuet dubius, si de alieno (adsertoris scilicet) necesse habebit pendere fastidio, l. vlt. de liberali causa. lib. 4. t. 8.
- FASTIGIVM**. Ambitiosum adorationis fastigium, l. vnic. de Imaginibus imp. lib. 15. t. 4. in Cod. lust. fastidium. Consulatus præponendus est omnibus fastigiis dignitatum, l. vnic. de Consulibus. lib. 6. t. 6. Nec personæ merito nec honoris fastigio defendendus est, l. 1. de erogac. mil. ann. lib. 7. t. 4. Summum Præfecturæ fastigium, l. vlt. de honor. codic. lib. 6. t. 22. Ad Præpositi sacri cubiculi gradum fastigii l. vnic. de præpos. sacri cubiculi. lib. 6. t. 8. Fastigium Presbyteri, l. 121. de Decurionibus. lib. 12. t. 1. Nec intelligunt fastigii promotionis in sublime prouectos, ab immunitate legitima exui minime oportere, l. 5. de priuileg. eorum qui in sac. pal. l. 6. t. 35. Senatorium fastigium, l. 2. de Senator. & glebali conlat. lib. 6. t. 1.
- FASTVS**. Numerariorum fastus vel rapaces quæstus, l. 11. de priuileg. eorum qui in sacro pal.
- FATA** disceptationis. Ad eos iudices disceptationis fata transeant, &c. l. 41. de appellat. lib. 11. t. 30. Fata retrahantur. In criminalibus (causis) in quibus vitæ hominum salutis quodammodo fata retrahantur, appellationes, &c. l. 20. de appellat. lib. 11. t. 30. 2.) Fata pro morte. Si quis eorum in fata concesserit, l. 34. de erogac. mil. ann. lib. 7. t. 14. Cum in fata concedit, l. 27. de Episcop. lib. 16. t. 2. Sin vero fati manus expleuerint, l. vlt. de metus. lib. 7. t. 8.
- FATALIS**. Condicio fatalis, l. 8. de Medicis. lib. 13. t. 3. Mors. Fatalis necessitas, pro morte, l. vnic. de bonis decur. lib. 5. t. 2. Fatalis necessitas, l. 2. de emendat. serior. lib. 9. t. 12. Si fatali forte fuerit consumptus, l. 3. de dotibus. lib. 3. t. 13. d. est, morte. Si quis filiam Decurionis suo iunctam consortio fatali forte perdidit, l. 124. de Decurionibus. lib. 12. t. 1.
- FATIGARI** vtilitas prouincialium dicitur tributorum exactione. Ne separatim ab vnoquoque auro exacto, multis & assiduus incrementis Prouincialium vtilitas fatigetur, l. 2. de susceptioribus. lib. 12. t. 6. Ammianus lib. 17. cap. 10. Multibus alimenta præberet, susceptiorum vitium more, secuturales

ritates accipiens pro illatis: quas si non ostendisset in tempore, sciret se rursus ea de re FATIGANDVM. Et diutius non oportet priuatorum siue fisci emolumenta fatigari (id est, eludi) l. 4. de iure fisci. lib. 10. t. 1. Ne Prouinciales rei priuatæ nostræ fatigari immunitas, l. 6. de exactionibus. lib. 11. t. 7. Ne publicarum rerum statum fatigent, l. 3. de spectaculis. lib. 15. t. 5. Fatigatos itineribus l. 3. de Episcopalis. iud. lib. 16. tit. vii. ita enim ibi legendum, non flagitatos. Vid. not. f. ad leg.

FATISCERE. Lex cohibet aliquid noui operis adripere prius quam ea, quæ victa senio fatiscerent, repararent. l. 15. de operibus publ. lib. 15. t. 1.

FAVENTES. Ignoscentes facto potius quam fauentes, l. 24. de Iudeis. lib. 16. t. 8.

FAVOR. Quodlibet fauoris gratiam præferens, l. 5. de appell. lib. 11. t. 30. Minax fauor Rectoris Prouinciæ, l. vnic. si quacunque præditus potest. lib. 3. t. 11. vide eam leg. Male in Iustiniano f. uor. Cunctos Iudices admonemus, ut ludorum quidem, quibus moris est interfine festiuitati, & oblectamenti fauorem eliciant populo, l. 2. de expens. ludor. lib. 15. t. 9. Symmachus lib. 6. epist. 42. Longe ante ludos, & ipsos iungendis equis erudire debemus, & nouitate eorum fauorem plebis allicere. Vid. not. d. ad d. l. 2. Faventes editionibus populos, ea lex, plausores vocat.

FAVORABILIS editio, l. 145. de Decur. lib. 12. t. 1.

FAVTVS. Si quando faustorum nuntiorum gaudia Prouincialibus intimantur, l. 3. ne quid public. latit. lib. 8. t. 11.

FECONDITAS. *Fecunditatis privilegium, idem cum iure liberorum, l. 8. de bonis proscript. lib. 9. t. 42. vide quæ dixi ad c. 14. l. Iul. de maritandis ordinib. Sin autem Iula supererit mater, Papiæ tamen legis privilegis destituta, neque trino partu fecunditati publicæ gratiosa. l. 9. de bonis proscript. lib. 9. t. 42. Perantur futuræ partitionis testimonia, adhibitisque custodibus fecunditas publica seruetur, l. 10. de bonis proscript. lib. 9. t. 42. Fecunditas, de liberorum numero. Principum liberi, si singuli essent, memoratæ ciuitatis Curialibus iungerentur: sin verò bini, diuisa fecunditate singuli militiæ, singuli vero Curia necerentur, l. 105. de Decurionibus. lib. 12. tit. 1.*

FELIX. Quando votis communibus felix annus aperitur, l. vnic. de oblat. votor. lib. 7. t. vlt. Quos emeritis felicibus castris, &c. l. 3. in fin. de testimon. lib. 7. t. 21. Felicis natalis nostri die, l. 6. de curiosis, lib. 6. t. 29. Felicibus pro salute Reipublicæ expeditionibus occupati, l. 14. de metat. lib. 7. t. 8. Lautum adeo felixque patrimonium, l. 11. de fil. mil. appar. lib. 7. t. 22. Populus felix. Non inuidemus, sed potius cohortamur amplectenda felicitis populi studia, gymnici ut agonis spectacula reformatur, l. 3. de scenicis. lib. 15. t. 7. Qui proxime signis felicibus adplicati militiæ rudimenta timuerunt, l. 4. de desertor. lib. 7. t. 18. Lucanus l. v. 374. per signa decem felicia castris.

FELICITAS. Si quis Senatorium fastigium generis felicitate sortitus, &c. l. 2. de Senatoribus & glebali coplat. lib. 6. t. 2. ex προγόνων λαμπρότατος ὢν, a maioribus illustrissimus, Synesius epist. 38.

FELICITER. Ex quartadecima feliciter futura indictione, l. vlt. de constat. donatar. lib. 11. t. 20.

FERAX Si quis feracium ramorum fetus hebetauerit, l. 1. de censitoribus lib. 13. t. vlt. Cultorum

feracium multiplicantes annuos fructus, Ammianus lib. 14. cap. 6.

FERALIS. Insutus culleo & inter ferales eius angustias comprehensus, serpentum contuberniis misceatur, l. vnic. de parricidio. lib. 9. t. 15. Antra feralia, Ecclesiæ hæreticorum, l. 57. de hæret. lib. 16. t. 5. Infandæ & ferales mentes Apostatarum, l. 5. de Apostatis. lib. 16. t. 7. Ministri ferales, l. 6. de custod. reor. lib. 9. t. 3. Sunt clauicularii, ministri, qui carcerem & reorum custodiam gerebant. Feralia mysteria hæreticorum l. 7. vers. illud etiam, de hæret. lib. 16. t. 5. Feralis pestis. Hos (magos) quoniam naturæ peregrini sunt, feralis pestis absumat, l. 5. de maleficiis. lib. 9. t. 16. Viuicomburium accipio: etsi Græci gladii poenam, & Photius 9. Nomoc. 25. bestiarum supplicium intelligant: vide quæ ad eam leg. dixi. Feralia sacrilegia rebaptizantium, l. 4. ne sanctum bapt. lib. 16. t. 6. Feralis secta Iudeorum, l. 1. de Iudeis. lib. 16. t. 8. Feralibus carcerum tenebris, l. 1. de curiosis. lib. 6. t. 29. Metallorum ferales officinas vocat Tertull. lib. de cultu fiam.

FERIRE. Multa feriendum, l. 40. de hæret. lib. 16. t. 5. Quinque librarum auri multa protinus feriat, l. 179. de Decur. lib. 12. t. 1. Capitali sententia feriat, lex 8. de maleficiis. lib. 9. t. 16. Capitali sententia ferietur, l. 2. de raptu vel matrim. sanctimon. lib. 9. t. 25. Multa duarum librarum auri feriat, l. 5. de fabricensib. lib. 10. t. 22. Feriri damno. Anianus ad l. 5. de dia. rescript. lib. 1. tit. 2. multari. Eadem vitrumque raptorem seueritas feriat, l. 1. de raptu vel matrim. sanct. lib. 9. t. 25. Quis auri libris feriendus, l. 8. de mulieribus. lib. 10. t. 20. Quæ occultatores certa feriri poena voluerunt, l. 162. de Decurion. lib. 12. t. 1. Quinque libras auri multa nomine feriat, l. 15. de re militari. lib. 7. t. 1. Ex condemnatione ferietur, l. 7. in fin. de bonis proscript. lib. 9. t. 42. Memorata multa feriendus, l. 4. de patrocini. vicor. lib. 11. t. 24. Decem libris auri condemnatione feriendum, l. 5. de Iurisdict. lib. 2. t. 1. Quinque librarum auri condemnatione feriantur, l. 8. in fin. de Iurisdict. lib. 2. t. 1. Capitali sententia eff. feriendus, l. 16. de pænis. lib. 9. t. 40. Potius in V. D. Cypriani. Sententia ex tabella recitata est: ita: Cyprianus gladio feriat. D. Ambrosius 5. epist. Resistentes gladio feriri. Publica iactura nauium quoque dominis feriendis, l. 1. de nauib. non excus. lib. 13. t. 7. Vltimo supplicio feriantur. l. 36. de hæreticis. lib. 16. t. 5. Fortunarum propriarum feriantur dispendiis, l. 34. de nauicul. lib. 13. t. 5. Quinquaginta libris condemnatione feriantur, l. 15. quorum appellat. lib. 11. t. 36. Ferri multa, l. 3. de aqueductu. lib. 15. t. 2. Centum librarum auri multa ferietur, l. vltim. ne constat. transl. lib. 11. t. 22.

FERITAS. Barbarica feritas, l. 2. de possim. lib. 5. t. 5. Hoc enim & Tyrannici furoris & Barbaricæ feritatis occasio persuadet, l. 2. de tutor. & iim. custod. lib. 7. t. 16.

FERRI poena l. 1. ne prator crimen maiest. Vid. Paratitlon de pænis.

FERVOR, l. vlt. de legit. hæred. Per omnes Regiones, in quibus fera, & periculi sui nescia latronum feruet infamia, l. vltim. de defensor. ciuit. lib. 1. t. 11.

FESSVS. Nam remedia fessis quibusque (Prouincialibus) necessaria, nostro arbitrio decernentur, l. 14. de Legatis lib. 12. t. 12.

FESTINVS. Festina celeritate, l. 52. de hæret. lib. 16. tit. 5. Qui ceteros in labore positos festinus cupiditate transierint, l. 7. de re militari. lib. 7. tit. 1.

Ece

FESTI-

- FESTIVITAS.** *Festivitas Paschæ*, l. 6. in fin. ne san-
ctum baptisma. lib. 16. t. 6. Solemnnes festivitates,
id est, ludii, & officia magistratuum, l. unic. de
Præposit. sacricubicul. lib. 6. t. 8. Festivitas de spe-
ctaculis, l. 3. de spectaculis. lib. 15. t. 5. Ut ludo-
rum intersit festivitas, l. 2. de expens. ludorum.
lib. 15. t. 7. Exceptis Alytarchis, Syriarchis,
Agonothetis, itemque Asiarchis, & ceteris, quo-
rum nomen votiva festivitatibus solemnitas dedi-
cabit, l. 2. de expens. ludor. lib. 15. t. 9. Principis
natalium festivitatibus, l. 30. de Prætor. lib. 6. t. 4.
Id est, ludis & spectaculis.
- FETVS** ramorum feracium, l. 1. de censitor. lib. 13. t.
ult. Fetus Agrorum, d. l. 1. vide infra Fetus.
- FIDVS.** Si quinquennii tempus fida obsequii de-
votione (tyro) compleverit, l. 6. de tyron. lib. 7. t.
13. Fida peruestigatione, l. 3. de tabul. lib. 8. t. 2.
Fida prosecutio, l. 175. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- FIDELIS.** Fidelis in Ecclesia qui: vide Sacra, & tituli.
Apostat. Fidele, id est, firmum, ratum, Sta-
bit ratum ac fidele, quod iudicia nostra rescribse-
rint, l. ult. de appellat. lib. 11. t. 30. Ita Poëtæ Per-
sio Satyra 2. v. 41.
- corpusque FIDELIS senectæ
Quod scilicet firmum ad senectam. Artis hu-
ius peritis omne commissimus sub fidele ar-
bitratione iudicium, l. 4. finium regundor. lib.
2. t. 26. Agrimenfor dirigatur ad loca, ut si fide-
lis inspectio tenentis locum esse probaverit, l.
1. finium regundor. lib. 2. t. 26. Horatius de Art.
Poet. v. 181.
Quam quæ sunt oculis subiecta fidelibus:
vide quæ notavi ad v. Inspectio. Est autem fide-
lis inspectio proprie hic, quæ fit ex fide termino-
rum. Fidelis obsequii officia, l. 5. & l. 8. de pri-
vil. eorum qui in f. pal. lib. 6. t. 35. Mos reti-
nendus fidelissima vetustatis, l. 4. de testam. lib. 4.
t. 4. vide Rittershus. in Plin. p. 131.
- FIDES.** Super fide casus, (id est, super veritate) ex-
amen agitur, l. 2. de naufrag. lib. 13. t. 9. Fides
Catholica: titulus de ea. lib. 16. Fides censuum,
lex ultim. ne conlatio translatio. lib. 11. t. 22. Pa-
troni fiscalium commodorum fidem cum verita-
te tucantur, l. 3. de advocato fisci. lib. 10. t. 15. Ven-
ditionis atque emptionis fidem, nulla circum-
scriptionis violentia factam, l. 1. de contrab. empt.
lib. 3. t. 1. Quotiens in discrepatione constiterit
iniquè discussionem factam, & fidem facti non
poterit adprobare discussor, l. 1. de discussoribus.
lib. 11. t. 26. Fides hæstæ, tit. 17. lib. 10. de si de
iure hæstæ. Fides Testium & instrumentorum, li-
tulus libro 11. ult. Fides & constantia, de le-
gatis, l. ultim. de Legatis. lib. 12. t. 12. Fides, pro
depositione, l. ult. de fide testium. lib. 11. t. ult. eius-
que probatio. Placiti fides, l. 5. de pactis. lib. 2. t.
9. v. Symmachum lib. 7. ep. 108. Fides viarum,
id est, constantia. Claudianus de raptu lib. 2.
v. 188.
- - - astra viarum
Mutauere fidem.
- FIDICVLÆ,** vide l. 1. t. 2. de quæstion. lib. 9. t. 35. &
Isidorum. V. Ety. 25.
- FIDVCIÆ.** Qui accusandi fiduciam gerit, oportet
comprobare, l. 2. de famos. libell. lib. 9. t. 34.
2.) Pignoris adque fiducie obligatio, l. 9. de in-
firm. his quæ sub tyr. lib. 15. t. 14. De fiducie in
emancipationibus, vide l. 3. de legit. hæred. lib. 5.
t. 1. vbi dixi in Commentar.
- FILIIS,** pro filiabus. His, qui supererunt ex prio-
re suscepti matrimonio filius relinquat, l. 2. de se-
cundis nuptiis. lib. 3. t. 8. vide ipsam legem. Leno-
nes patres, qui suis filiis vel ancillis peccandi ne-
cessitatem imponunt, nec iure frui domini, nec
- tanti criminis patimur libertate gaudere. Igi-
tur ancillis filiabusque si velint, liceat, &c. l. 2.
de lenonibus. lib. 15. t. 8. Tribonianus reposuit,
filiabus.
- FILICON:** vide infra Philicon.
- FIMVS.** Ut nullus immundo simo sordidatis flu-
entis commune poculum polluat, l. 13. de re mi-
lit. lib. 7. tit. 1. Mox: turbido potum cœno mi-
sceat.
- FINES,** pro domibus, l. 20. de Episcop. lib. 16. t. 2.
ibi, viduarum ac pupillarum domos non adeant,
sed publicis exterminentur iudiciis, si post hæc eos
ad fines earum vel propinqui putauerint deferendos.
Lapsus enim Baronius, qui vna voce, Adfines
vel affines legit. 2.) Sine vilo ætatis fine, l. 3. de
indulgent. debitorum. lib. 11. t. 28.
- FIRMVS.** Aui nostri pro patribus firma lege sanc-
xerunt, l. 2. de reuoc. donat. l. 8. t. 13.
- FIRMATVS.** Firmata ætas, l. unic. de his, quæ ve-
niam et, lib. 2. t. 1. 7. firmissima, d. l. unic. vbi dixi.
Virgilius Elog. 4. v. 37.
Hinc vbi iam firmata virum te fecerit ætas.
Lucanus lib. 2. v. 631.
Tunc sobole e tanta natum, cui firmior ætas
Assatur.
- FIRMAMENTVM.** Nemo scriptis proprium au-
ferat robur, & non scriptis, sub pretextu nostri,
vel potentium nominis, ingerat firmamentum,
l. 5. in fin. de testam. lib. 4. t. 4.
- FIRMARE,** pro affirmare. Firmantes, pro affir-
mantes, l. 1. de his qui per metum iudicis. lib.
11. t. 34. Ut septem vel octo annorum consti-
tutos nominasse firmetur, l. 29. de Decurion. lib.
12. t. 1.
- FISCALIA** absolute, sunt annonæ, tributa quæ fi-
sco debentur, l. 7. de annona. lib. 11. t. 1. pro quo
alibi, fiscale onus, l. 17. d. t. pensatio fiscalis, l.
12. eod. D. Ambrosius in ep. ad Romanos c. 13.
Ideo dicit tributa præstari, vel quæ dicuntur FISCALIA,
ut subiectionem præstent, &c. Scholia Ano-
nymi ad illa Iuliani Antecess. c. 72. tributa fisco.
Nota, inquit, quando is, qui nihil possidet, FI-
SCALIA dare cogitur.
- FISCALIS,** Copiæ fiscales, id est, annona publica
reposita in horreis, l. 4. de operibus publ. lib. 15. t.
1. Fiscalis panis, seu Ostiensis, l. unic. de pre-
tio panis Ostiensis. lib. 14. t. 19. qui de fiscali frumen-
to, quod Ostiæ, pistoribus vendito confectus, po-
pulo Romano vendebatur: v. l. 1. 4. de canon.
frum. V. R. Eius mentio in veteribus Glossis Per-
sii, ad illud Satyræ III. v. 112.
Populi cribro decussa farina.
Farinam, inquit, panem non deliciosius crebro
discussum, sed plebeium de populi annona, id est,
FISCALEM dicit. Lapsus Lipsius 2. de ma-
gnitud. 10. p. 125. qui ex eo de Scholiastis loco, Fi-
scalem eundem cum Gradili putauit. Gradilis
enim gratuitus: Fiscalis, venditus, ut ex illa l.
unic. constat manifestissime.
- FISTVLÆ,** quibus ex castello aqua in priuato-
rum prædia ducebatur l. 2. de aqueductu. lib. 15. t. 2.
vbi dixi: vide Frontinum de Aqueductu.
- FIXVS.** Fixum edictum, l. 29. de petition. lib. 10. t.
10. ut in ea l. repono. Fixæ leges, quod notum. ex
Brissonio Formul. lib. 2. num. 17.
- FIGERE.** Eternam fiximus legem, ne vnquam,
&c. l. 11. de murileg. lib. 10. t. 20.
- FLAGELLVM,** pro quadriga, quod vno flagello, vel
auriga regeatur. Singulos solidos per singulas
redas, id est, quas quadrigas vel flagella appel-
lant,

Jant, percipiatis, l. 5. de curiosis, lib. 6. t. 29. Vide Commentar. ad b. l.

FLAGITIVUM, de contubernio Decurionis & ancillæ, l. 6. in medio: de Decurion. lib. 14. t. 1. 2.) Flagitium morum, l. 4. de Apostatis. lib. 16. t. 7. 3.) Flagitia ludæis tribuuntur, lex 6. de Iudæis. lib. 16. tit. 8.

FLAGITARI & admitti vt differunt, Vid. l. 8. de fide testium.

FLAGITIOSVS. Sin vero flagitiosa ignavia delitescat, l. 4. de desertor. lib. 7. t. 18.

FLAMINES, municipiorum, ceu cuiusque ciuitatis Sacerdotes, de his v. Parat. tit. de Paganis. tit. 10. lib. 16.

FLAMINIVM, id est, honor & sacerdotium flaminis. Post flaminii honorem & Sacerdotii, &c. l. 21. de Decurion. lib. 12. t. 1. Sidonio lib. 5. epist. 7. FLAMONIUM. Hi sunt, qui inuident prædia promiscualibus; flamenta municipibus. Et Isidori Gloss. Flamonium, honor qui datur Flaminibus. Inscriptiones veteres pariter Flamonium præferunt, vt apud Gruterum CXC. 5.

L. FL. VALEN
OB. HONOREM
FLAMONII
B. P. D.

Et apud eundem CCLIV. 5.

M. VLP. HAD F DIVI TRAI NEPOT
DIVI NERVAE PRONEP. AEL. HAD
ANTONINO. AVG. PIO. PONT. MAX
TRIB. POT. V. COS. IIII. P. P
Q. AVRELIVS. Q. F. PAP. TERTIVS
DEC. COL. SARM. OR. HONOR
FLAMOMI . . . ET
H. S. LXXX. N. AD. ANNONAM
DEDIT
L. D. D. D.

Flaminium veteres. Hinc flaminio abire dixit Valer. Maximus lib. 1. cap. 1. num. 4. & flaminio decedere, Gellius lib. 10. cap. 15. Vide etiam Tertulianum de spectacul. c. 12. Valesium ad Marcellin. lib. 28. c. 6. & Commentarium ad leg. 21. de Decurionib.

FLATVRARIJ, qui pecunias conflabant, l. 6. de falsamon. lib. 9. t. 21. vbi dixi.

FLAVIALIS Prætura: l. 5. 13. de Prætor. lib. 6. t. 4.

FLOS. In ipso ætatis flore, l. 12. de Veteranis. lib. 7. tit. 20.

FLORENTISSIMVS. Florentissimus coetus, id est Senatorius, l. ult. de vsuris. lib. 2. t. vlt. Florentissimis legionibus inferendes, l. 12. de Veteranis. lib. 7. t. 20.

FLVCTVARE. Ne fluctuet dubius, l. vltim. de liberali causa. lib. 4. t. 8.

FLVENTA. Nullus immundo fimo sordidatus fluentis commune poculum polluat, l. 13. de re milit. lib. 7. t. 2.

FOEDVS. Et quoniam ad potentium domus confugisse quosdam relatum est Curiales, vt tam sæda perfugia prohibeantur, multam statuimus, l. 50. de Decurion. lib. 12. t. 1. Fæda commenta, sunt quæ sita Palatinorum suffragia, quibus nonnulli ad honores & officia adspirabant, l. 1. sicert. pet. de suffrag. lib. 2. t. 29. Fæda vexatio rei familiaris, est erogatio, profusio. Dum vniuersi indebitæ dignitatis infulas fœda familiaris rei vexatione mercantur, l. 27. de decurion. lib. 12. t. 1.

FOEDARE. Ne volentibus liceat temere fœdare connubia, proximis necessariisque personis solummodo placet copiam deferri accusandi (adulterii) l. 2. ad l. Iul. de adulter. l. 9. t. 7. Deformant matrimonia in fin. l. 2.) Iudaica nota fœ-

dare, id est circumcidere, l. 22. de Iudæis. lib. 16. t. 8. 3.) Quæcunque ab his fœdantibus honores, consumpta sunt, l. 26. de Decur. lib. 12. t. 1. De his, qui honorarias dignitates pretio consecuti.

FOEDVS. Secludimus mulierem, quæ in secundi matrimonii fœdus innublerit, l. 1. de reuocat. donat. lib. 8. t. 13. Ac si numero maritorum matrimonii fœdere fulcirentur, l. vnic. de infirm. pæn. lib. 8. t. 18. Fœdus coniugale, l. vlt. de legit. hered. lib. 5. t. 1. Fœdus naturale, de proximis, l. 44. de Episcopis. lib. 16. t. 2. Curiam cui aut necessitudinis fœdere, aut nexu sanguinis teneantur, l. 122. de Decurion. lib. 12. t. 1.

FOEDERATI & Dediticii in exercitu seu militia Romana, l. 16. in fin. de tyron. lib. 7. t. 13. ad quam l. dixi fuse.

FOEDITAS. Adulterii fœditas, l. 4. de indulgentiis criminum. lib. 9. t. 38.

FOEMINEVS. Mancipia feminea erudita Musicæ artis studio, l. 10. de scanicis. lib. 15. t. 7. id est psalteria.

FOENEI, defectiue, qui scæneos & defectos agros possident. Nouerint igitur officia ad se omne dispendium rediturum, si occultatis idoneis, eorum locum scæneos defectosue subiecerint, l. 3. de indulg. debitor. lib. 11. t. 28. Apud Ciceronem quoque fragm. Cornel. cap. 1. homines scænei, hoc est nullarum vitium, sine ingenio, sine literis. Ortum Proverbium a pilis, seu simulacris hominum ex scæno, ad proritandos tauros in spectaculis: Vide Asconium in Cornel. Ita scænos Imperatores, vocauit Pescennius teste Spartiano in Pescen. c. 12. τῆς δόξας καὶ ἐπιδόξας. Consule Salmasium ad Spartian. l. c.

FOETVS feracium ramorum hebetare, l. 1. de Censitorib. lib. 13. t. 11. Fructuarii arborei fetus, Ammiano lib. 23. c. 6. & paulo post, arborum fetus. Cassiodoro l. Variarum 12. fetus arborei & 35. messum fetus.

FOLLIS. Primæ Præturæ, quæ Flauiali nuncupatione signatur, viginti & quinque milium follium erogationem præscripsimus, l. 5. de Prætorib. lib. 6. tit. 4. Vide Commentarium ad b. l. & ibi conspectum legum omnium, in quibus facta follis mentio. Est autem follis proprie crumena vel pecuniæ sacculus, Vegetius lib. 2. cap. 20. Sed pro ipsa pecunia coepit accipi, & docuit Gronovius de pecun. veter. IV. 13. 16, follem sequiori æuo idem fuisse, quod sestertium apud antiquos. Sunt autem duo follium genera, vt ex legibus huius Codicis, quas collectas vides, ad d. l. 5, Epiphano de mensur. & ponderib. in fin. Glossis Basil. Suida voc. Φόλις, est colligere. Velenim κατὰ ἀναρίστημόν, pro specie numerorum areorum, folles dicuntur, vrin d. l. 5. l. 3. de Veteran. l. 3. de pistorib. vel κατὰ ἀγρονομίαν, pro maiore, pecuniæ summa, quæ in folibus colligitur, accipiendi, l. 21. de prætorib. lib. 6. t. 4. Candidati (Præturæ) cum duos folles, aut quatuor, aut certe amplius in possessione habebunt. Vide Commentarium ad leg. vn. de mens. oleariis. lib. 14. t. 24. & ad leg. 1. si quis pecun. conflauer. lib. 9. tit. 23. Du Fresne in Glossario vtroque, Petauium Diatrib. de folle Tom. II. Oper. Epiphan. pag. 431. Baronium in Annal. ad an. 330. n. 43. Briffonius de V. S.

FOMES, pro augmento. Iubemus quidquid ex prædicta ratione adcreuerit, ad cumulum memorata auri quantitatis, & frumentarii tituli fomitem redundare, l. vlt. de frum. V. CSP. lib. 14. t. 16. 2.) Fomes, incitamentum. Nullum fomitem calumniæ patimur litis accendi, l. 29. in fin. de petition. lib. 10. t. 10. Cauendum est enim, ne in-

- ficiendi fomitem ministremus obnoxiiis, l. unie. si cert. petat. de chirogr. lib. 2. t. 27. Nec sententiam iudicantem aut illicito patrocinii sui fomitem iura conturbent, l. 1. de conductor. & homin. dom. August. lib. 10. t. ult.
- FONS** *μεταφορικῶς*. Legum fonte demanans sententia, l. 3. de passis. lib. 2. t. 9.
- FORINSECVS**. Inuigilantibus forinsecus quoque officiis publicis, l. 4. de desertor. lib. 7. t. 18. Extrinsecus, reposuit Tribon. Sed vocis huius elegantiam similibus exemplis recte stabilit & asserit Sauaro in Sidonii lib. 7. ep. 14.
- FORMAE**, pro aquaductibus, l. 1. 8. g. de aquaductu. lib. 15. t. 2. & l. 3. de calcis coct. V. R. Hinc & formarum meatus, d. l. 1. (vt aquarum meatus, d. l. 8.) fabrica forma, d. l. 1. repurgium formarum, d. l. 1.
- FORMA**, pro castello, quo aqua, cum ad moenia Romanae Urbis venisset, excipiebatur primum: indeque per matricis fistulas in alia castella minora diffundebatur, l. 5. de aquaductu. lib. 15. t. 2. Isidorus Or. 19. c. 10. Forma, per quas aqua per modulus certos diuiduntur. Vide & Frontonium de aquaductu. Sidonium lib. 1. epist. 5.
- FORMAE** erant gradus certi in singulis scriniis & scholis, & quasi characteres, quibus manipuli, sic vt dicam, scholarium & scriniariorum inter se distabant. Hanc aliter, vt inter Comites, alii ordinis primi, alii secundi, alii tertii fuere, sic inter Palatinos S. L. siue in scriniis Comitum S. L. fuere qui Prima forma, Secunda & Tertia, dicebantur, l. 7. de Palatinis S. L. lib. 6. tit. 30.
- FORMA**, pro ratione & dispositione. Forma indicationis, l. 19. de annona lib. 11. t. 1. Formainlationis, l. 20. de annona: & leg. 7. de diuersis rescriptis. Forma iuris, l. 146. de Decurion. lib. 12. t. 1. Forma Legis, l. 147. de Decurion. lib. 12. t. 1. Forma publici iuris, l. 2. de Decur. lib. 12. t. 1. Omnes, quos olim legum forma complectitur, l. 8. de iis, quae administrant. lib. 8. t. 15. 2.) Forma nummi, l. unie. si quis solidi circulum. lib. 9. t. 22. Venerabiles formae sunt vultus Principis monetae impressi, l. 6. de indulg. crim. lib. 9. t. 38. 3.) Oraculi nostri forma comprehendit, l. unie. in fin. de rei vindicat. i. e. praescriptum edicti. 4.) Pretii forma. Non semper, nec in omnibus locis vna est forma pretiorum, &c. l. 2. de suariis. lib. 14. t. 4. Hinc FORMALE pretium: cuius stata vnaque semper forma est, l. 62. D. ad l. Falcidiam.
- FORMARE** nummum falsa fusione, l. 3. de falsa mon. lib. 9. t. 21. Nummus formari, l. 1. de expens. ludor. 2.) Formare sententiam, l. 2. vt intra annum. lib. 9. t. 36.
- FORMARI**, pro informari. Cunctos formari plenius conueniet, vt in &c. l. 2. de publ. comparat. lib. 11. t. 15.
- FORMIDABILE**. Iudicium formidabile ministerium, l. 1. vnde vi. lib. 4. t. 22.
- FORMIDO**. His qui tempore competenti non appellant, redintegranda audientiae facultas denegatur. Omnes igitur qui contra Praefectos Urbis, &c. sub specie formidinis prouocationem non arbitrantur interponendam, a reuocanda litepellantur, l. 30. de appellat. lib. 11. t. 30.
- FORMVLAE**. FORMVLAS iuris ac legum qui pandat, l. ult. de studiis lib. V. R. lib. 14. t. 9. Voluntates, Tribonianus. formulis vt potest sublati. Sunt autem formulae iuris atque legum, legis & iuris textus & dispositiones. Hoc sensu Iuuenalis VIII. v. 50.
Qui iuris nodos & legum aenigmata soluat.
- Vbi Schol. id est, *quaestiones obscuras*. Sidonius etiam lib. 4. epist. 1. Iurisconsulto obscurum tribuit: vide & Nouellam Theodosii 1. & cetera, quae ad eam l. ult. notauit. Iurisconsultum Cicero 1. de oratore c. 55. Formularum cantorem appellat. Nam & horum erat formulas componere. Vide Valer. Maxim. lib. 8. cap. 2. Itaque & formularii, qui formulas concipiebant apud Quintil. lib. 12. c. 13. ad fin.
- FORTIS**. Viri fortes, de militibus, l. 12. de Veteranis, l. 28. de cohortalib. Hinc formula illa, qua Imperatores milites alloqui soliti, Fortes & fidi: de qua vide Ammianum, lib. 15. c. 6. & lib. 20. c. 5. ibique Lindenbrogium. Etiam Christiani in suis supplicationibus, sic orabant, Fortis esset exercitus & fidus. Vide Prudentium in Martyrio Romani Hym. X. v. 416. Tertullian. Apologitico cap. 30. & in epistola apud Vopiscum in Aureliano cap. 41. Felices ac fortes exercitus Senatui Populoque Romano. Themistius, orat. 7. p. 88. Edit. Harduin. ἡ Ῥωμαίων Φωνή, τοῖς στρατιώταις ἐξ ἀνδρείας μόνης τὰς ἐπαυνοίας νομοθετήσας, Romanorum lingua militibus de sola fortitudine imposuit nomen.
- FORTISSIMI** milites, l. 17. de erog. mil. ann. l. 4. & l. ult. de milit. veste. Consule not. d. ad d. l. 17.
- FORTVITI** casus, pro incendio, l. 46. de operibus publ. lib. 15. t. 1.
- FORTVNA**, pro conditione. Incongrua alicui fortuna l. 183. de Decur. lib. 12. t. 11. Miseranda fortuna, id est egestas, l. unie. de patrib. qui fil. distrax. Fortuna pro origine, conditione, l. 14. de priuileg. eorum, qui in f. pal. lib. 6. t. 35. Fortuna, pro conditione, l. 172. de Decurionibus. lib. 12. t. 1. Decurio, fortunam (conditionem) quam nascendo meruit, non mutet, &c. l. 118. de Decur. lib. 12. t. 1. Fortuna iudicii, l. 7. quorum appell. lib. 11. t. 36. Experiantur iurgandi fortunam, l. 2. de offic. Iudicum omnium. lib. 1. t. 10. Si vis fuerit in iudicio prosperiore fortuna, vel eadem reclamante deactus, l. ult. de cognit. lib. 2. t. 12. Fortuna, pro facultate maris, l. 3. de canone frument. V. R. lib. 14. t. 15. vide l. 5. de naufrag. quae iungenda. Fortuna, id est facultates, l. 123. in fin. de Decurion. lib. 12. t. 1. Fortuna, pro bonis, l. 20. de bonis praescriptorum. lib. 9. t. 42. Fortuna donum, thesaurus. Eos qui suadente numine, vel ducente fortuna, thesauros reppererent, &c. l. ultim. de thesauris. lib. 10. t. 18. Thesaurus, fortuna donum, l. 63. §. 1. D. de acquir. rerum dominio. Dei beneficium, l. unie. Cod. Inst. de thesauris: δῶρα namque Θεῶν dicta antiquis τὰ τυχερά, id est, fortuita. Plutarchus, quomodo legendi sint Poetae: τὰ τυχερά τῶν ἀγαθῶν, ΔΙΟΣ ΔΩΡΑ κέκληται, πλεῖστές καὶ ἀρχαῖες καὶ πάντα ὅλως τὰ ἐκτός. Fortuna bona, diuitias, principatus, & omnia omnino, quae sunt extra nos, vocantur Iouis dona. Fortuna munus de bonis ex defuncti successione alicui quocunque titulo delatis, l. 27. de Episcop. lib. 15. t. 2. Fortuna iniuria miserabiles, morbo fatigati, debiles, l. 2. de officio Iudic. omn. lib. 1. t. 10. Omnes, quos parentum miseranda fortuna (id est paupertas) in seruitium, dum victum requirunt, addixit, &c. l. unie. de patribus qui filios distrax. lib. 3. t. 3. Prosperioris fortuna iudicio, l. 14. de proximis. lib. 6. t. 26.
- FORVM** competens cuiusque, patriae forum, seu Cognitoris proprii, l. 110. de Decurion. lib. 12. t. 1. Fori praescriptionis obex, l. 164. de Decurionibus. lib. 12. t. 1. Fori praescriptio, l. 1. de accusat. lib. 9. t. 1. Aperire forum. Sublimitas tua, det Inqui-

- INQUISITORES**, aperiat forum, indices delatoresque sine invidia delationis accipiat, l. 9. de heret. lib. 16. t. 5.
- FOSSATIUM**. Munitio limitis atque fossati: mox, cura fossati, tuitioque limitis: mox, prouisio fossati limitisque, leg. 1. de terris limitaneis, lib. 7. t. 15. vbi dixi. Consule du Fresne in Glossario viroque.
- FRACTVS**. Nisi qui aut fractus senio aut membris debilis, aut paruitate deformis, indignus confortio virorum fortium reperitur, l. 12. de Veteranis, lib. 7. t. 20. Ennius: Sicut fortis equus spatio qui sepe supremo Vicit Olympia, fractus senio requiescit. Ita vt fractis viribus grandæviam proferat senectutem, l. 7. de fil. mil. appar. lib. 7. t. 22.
- FRAUS**. Si in aliquo fraudum scelere fuerint deprehensi, l. 11. de numer. lib. 8. t. 1. Sine fraude molitionis, l. 9. de heret. lib. 16. t. 5. Deprehensus in fraudem, l. 9. de suariis, lib. 14. t. 4.
- FRAUDATOR**. Callidi fraudatores, Nec enim fas est eludendi licentiam callidis fraudatoribus relaxari, l. 8. quorum appellat. lib. 11. t. 36.
- FRAUDATORIVS**. Fraudatorum Interdictum: vide l. 1. de integri restit. lib. 2. t. 16.
- FRAUDULENTVS**. Fraudulenta Artes, l. 9. de Decurion. Consilia fraudulenta, l. 49. de Decur. lib. 12. t. 1. Vorax & fraudulentum Numerariorum propositum, l. 4. de numer. lib. 8. t. 1. vbi dixi. Iisdem tribuuntur Fraudes versutæ, l. 6. d. 1. fraudes, l. 8. d. 1. Fraudum futele, l. 7. Fraudum scelus, l. 11. Collutio, a Sidonio, lib. 2. epist. 1. & Fastus & rapaces quæstus, l. 11. de priuil. eorum, qui in sacro pal.
- FREDIANI**, professionis gentilitiæ nomen per Africam, l. 20. de Paganis, lib. 16. t. 10. vbi dixi.
- FRENUM**. Vt iudicibus immodice sæuientibus, freni quadam adtemperies adhibita videatur, l. 2. de custod. reor. lib. 9. t. 3. Qui aduersus statuta huius oraculi, auida cupiditatis noluerit frena cohibere, &c. l. 6. de aqueductu, lib. 15. t. 2.
- FREQUENTARE**. Et crebra interrogatione frequentetur, num quid noui resideat, l. 1. de iudiciis, lib. 2. t. 18. Vide quæ dixi ad eam leg. Vt in monetis tantum nostris cudendæ pecuniæ studium frequentetur, l. 3. de falsa mon. lib. 9. t. 21. Agite igitur securi atque ita patrimonia vestra tenete, colite, frequentate, vt boni seculi poscit affectio, l. 19. de petition. lib. 10. t. 16. Quo remotis, abiectis, pessimis, criminosis, spectata militiæ in statum pristinum reuocata bonorum virorum collegio frequentetur, l. 18. de Agentib. lib. 6. t. 27.
- FRIVOLVS**. Quicquid elicium fuerit, friuolum iudicetur, l. 4. de denuntiati. lib. 2. t. 4.
- FRONS**. Atque hæc omnia per eos commissæ, qui ad regumenta frontis, sacerdotii nominis titulos præferbant, l. vltim. de Episcop. iudic. lib. 16. t. 12. Id est, ad regendam audaciam & impudentiam.
- FRUCTVS aridi**, l. 15. de susceptorib. lib. 12. t. 16. l. vlt. in fin. de iure fisci.
- FRUGES arentes**, l. 1. de usuris, lib. 2. t. vlt. sunt mæles. ἑρπόςκαρπός, Nouella Iustin. 32. Larido & vino opponuntur, d. l. 15. de susceptor. Humidis frugibus, d. l. 1. Harum non tantum dispendium, quantum humidarum, d. l. 15. 2.) Fruges, pro bonis. Omnes adolescentes, qui honestate morum præditi, paternam frugem, vel maiorum patrimonia gubernare cupiunt, l. vnic. de his, qui veniam etat. lib. 2. t. 17.
- FRVI**, cum accusatio. Integra beneficia perfruantur, l. 2. de Veteranis. Potestas & ius fructus liberorum suorum, l. 1. de maternis bonis. Veteres verbum frui, seu vt loquebantur fruiscei, accusandi casui iunxisse Nonius Marcellus cap. 2. num. 343. & A. Gellius lib. 3. c. 22. testantur. Ita Cato apud Gellium, loc. cit. Si quid est, quod vitæ, vitæ: si non est, ego sum, cuique per me vii atque frui licet, & Nonius: Quod magno opere quæserunt, id fruiscei non quærent. Symmachus lib. 2. ep. 22. Frui agrorum salubritatem, & in aulæ ep. 3. Autumni bona raptim fruamur.
- FRVSTRA**, id est temere. Ex priuatorum sollicitudine contractum, qui frustra negantur, l. 29. de petition. lib. 10. t. 10.
- FRVSTRARE**. Ne concludio mancipium, quæ sunt iussa frustrentur, &c. l. 110. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- FRVSTRATORIVS**. Frustratoria defensiones, leg. 16. de iure fisci, lib. 10. t. 1. Frustratoria dilationes, l. 1. quorum appellat. lib. 1. t. 36. Promocationes frustratoriæ, l. 4. 9. 10. quorum appell. lib. 11. t. 36.
- FRVSTRATIO**, tergiversatio, mora. Si qui fiscale debitum per sententiam luere iussi appellationem frustrationis commento crediderint obponendam, l. 21. de appellat. lib. 11. t. 30. Frustratio diuturna, l. 8. quorum appell. lib. 11. t. 36. Cuiuslibet excusationis alterius frustratione submota, l. 33. de Decurion. lib. 12. t. 1. Moratoriæ frustrationes, l. 3. quorum appellat. lib. 11. t. 36. Vt omnibus frustrationibus amputatis in petiorem corpora transferantur, l. vnic. quorum bonorum, lib. 4. t. 21. Omnia frustratione teneantur, l. 1. de fisci debitor. lib. 10. t. 16. Glossæ Philos. ἀντιπερ-Γεωγος, immoranter, incunctanter. Omni frustratione submota, l. 38. de Decur. lib. 12. t. 1. Si ne frustratione aliqua relictum, l. 139. de Decur. lib. 12. t. 1.
- FRVSTRATVS**, cui mora & frustratio iniecta, l. 2. de susceptorib. lib. 12. t. 6.
- FVCATIO**, de purpuræ tinctura. Quoniam trecentas libras blattæ sericæ clandestina fucatione, non sine læsæ maiestatis crimine, coloratas patetatum est, l. vlt. de murilegul. lib. 10. t. 20.
- FVCARE**. Ministri fucandæ purpuræ Ammiano, lib. 14. cap. 9. Fucandæ vel distrahendæ purpuræ. l. 1. Cod. Iust. quæ res vendi. Antonius Panegy. cap. vlt. Prætextam meam purpuræ tuæ luce FVCATAM. Virgil. IV. Georg. v. 335.
- - - Vellera Nymphæ
Carpebant hyali saturo fucata colore.
- FVCATVS**. Fucatum nomen hereticorum, l. 15. de hereticis, lib. 16. t. 5. Perfidia fucata, Donatistarum desperatio, l. 37. de heret. lib. 16. t. 5. Est illud, quod Donatistæ Iuliano Apostatæ, quo videlicet ab eo restituerentur, dicere ausi sunt. Quod apud eum solam insititia locum haberet: vt testatur Augustinus variis locis: vide eum lib. 1. contra Respons. Parmen. cap. 7. in fin. & contra literas Petil. lib. 2. cap. 97. & epist. 48. ad Vincentium: & epist. 166. ad Donatum. Male itaque qui vocem hic fucata sollicitat & fugata intrudit.
- FVCI**. Simulacra, tam ex ære, quam ex marmore seu ex fucis, quam ex quacunque materia quæ apta est effingendis, l. 7. de panis, lib. 9. t. 40. Nazarius, Panegyrico cap. 12. Aboleri hic vultus non potest, vniuersorum pectoribus infixus est, nec commendatione ceræ, aut pigmentorum FVCIS renidet. Male itaque, qui ex fucis reponunt. Antonius Idyll. 7.

Biffula nec ceris, nec fuco imitabilis vllō.
 Vid. not. q. add. l. 17. 2.) Ad *Fucum* iniquitatis
 augendum lex nostri Genitoris adscita est, l. 14.
quorum appell. lib. 11. t. 36.

FVERIT, pro est. Sed quoniam verendum fue-
 rit ne, &c. l. 49. *vers. sed quoniam*, de *Decu-
 rion.* lib. 12. t. 1.

FVGA. Nec rescribitur aut adnotationes, ad mune-
 rum *fugam* prodesse permittimus, l. 137. de *De-
 cur.* lib. 12. t. 1.

FVGAX. Causas plurimi de *fugaci* seruo institu-
 tes, l. 8. de *iurisdic.* lib. 2. t. 1. Ipsorum est
 providentia, militarius potius quam *fugacibus*
 instruere necessaria supplementa, l. 6. de *deser-
 tor.* lib. 8. t. 18. In locum *fugacium* subrogentur,
 l. 119. de *Decur.* lib. 12. t. 1. Ut *Currax* apud *Ca-
 ium* IC. l. 18. D. de *Ædilit. Edict.* & *Gratium* v.
 89. *Cyneget.*

Nam fuit & laqueis aliquis *CVRRACIBVS*
 vsus. Vid. *Barthium* ad b. l.

FVGERE. Ab administratione *fugiat*, neque tutor
 esse desinat, &c. l. vnic. de *sentent. pass.* & *rest.*
 lib. 9. t. 43. 2.) Quodam tempore admissum est
 ut non subscriptio, sed proflatio criminis, vno
 sermone ex ore *fugiens* tam accusatorem quam
 reum de vita, &c. *dimicare* cogeret, l. 5. de *ac-
 cusat.* lib. 9. t. 1.

FVGITIVARIVS, l. 1. in fin. si *vagum* petatur *man-
 cip.* lib. 10. t. 12. Est, hac lege, serui fugitivi oc-
 cultator. Alias, qui seruos fugitivos persequitur,
 quo sensu in l. 18. D. de *prescriptis verbis*: &
 apud *Paulum* l. *sentent. cit.* 6. de *fugitiuis*:
Florum lib. 3. cap. 19. *Varronem*, l. de *re rust.* c.
 14. occurrit.

FVLCIRE. Qui variis honoribus fulciuntur, l. 1. de
patrocinii vicor. lib. 11. t. 24.

FVLGOR, pro *fulgure*: & utramque pro *fulmine*
 seu κεραυνόβολος. Si quid de *Palatio nostro*,
 aut ceteris operibus publicis degustatum *fulgore*
 esse constitit, l. 1. de *Paganis.* lib. 16. t. 10. Res
 apud veteres *Scriptores* obuia: ut *Haruspiciæ*
 propriam vocem existimem, *Suetonius* in *Octavio*
 c. 29. cum *lecticam* eius *FVLGOR* (sic est in ed. *Plant.*
cetera fulgur) perstrinxisset, seruumque pralucem
 examinasset. Ita *Plinius* quoque non semel. *Glos-
 sariū* κεραυνόβολος ἡμερῶν. *fulgur diurnum*:
 vide & *Festum*: item κεραυνόβολος ἀπὸ πρῶτ,
 νυκτερινόν, *fulgur submanum*. *Capitolinus Anto-
 nino* P. p. 20. & *fulgur* *celo sereno sine noxa in*
eius domum venit. Hæc fere exscripta e *Casaub.*
 ad *Suet.* l. c. conficiam ad *Domit.* c. 15.

FVMARE. Omnia loca, quæ *thuris* confutit *va-
 pore fumasse*, l. 12. de *Paganis* lib. 16. t. 10.

FUNCTIONES, de *Curialibus* muneribus, l. 29.
 87. 129. 134. 137. in fin. 139. in fin. 180. 182. & l.
 vlt. de *Decurion.* lib. 12. t. 1. *Functiones* *Curia*, l.
 72. 74. 83. *Functiones* *Curiales*, l. 96. *Functiones*
Curialium munerum, l. 155. officiorum, l. 77.
Functiones *Debitæ*, l. 134. 148. 154. *Functiones*
Municipales, l. 172. *Patria*, l. 74. *Patria* *debitæ*,
 l. 91. 116. *Publicæ*, l. 119. 140. 183. & l. vlt. *Publi-
 corum* munerum, l. 76. 2.) *Functiones*, de *lu-
 dis* & *spectaculis*, l. 4. de *spectaculis*, lib. 15. t. 5.
 3.) *Functio* de *tributorum* praestatione, l. 36. de
annonæ lib. 11. t. 1. Vnde & *functiones* *annonæ*
ritæ, l. 14. eod. tit. in fin. *functiones* *suar*itæ, l. 1.
 10. de *suar.* lib. 14. tit. 4. *Functio* *publica*, d. l. 36.
Munia functionis, d. l. 10. in princ. In *Glossis* *Pa-
 laemon* quoque *functionem*, *Tributorum* *exsolu-
 tionem* exponit. *Functiones* *tributariæ* *Sidonio*
 lib. 7. in concione post epistolam 9. *Functio* *mu-
 nicis*, l. 12. de *murileg.* lib. 10. t. 20.

FVNDATVS. *Fundata* actio, l. 7. ad l. *Iul. de adult.*
 lib. 9. t. 7.

FVNESTVS. *Funeſta* conciliabula hæreticorum, l.
 19. de *heret.* lib. 16. t. 5. *Funeſtorum* *Consulium*
 (qui sub tyranno) nomina iubemus aboleri, l. 2.
 de *infirm. his*, quæ sub tyr. lib. 15. t. 14. *Eunomi-
 anorum* *funeſta* conuenticula, l. vltim. ne *ſan-
 ctum bapt.* lib. 16. t. 16. *Funeſta* *sacrificia*. Ne
 quis deinceps nocturnis temporibus aut nefarias
 preces, aut magicos apparatus, aut sacrificia *ſu-
 neſta* celebrare conetur, l. 7. de *maleficiis.* lib. 9.
 t. 16. vide tit. de *Paganis*, *sacrif.* *Isidorus*, VIII.
Originum cap. 9. *Arioli* vocati, propter quod ar-
 ca aras *Idolorum* nefarias preces emittunt, & *FV-
 NESTA* *sacrificia* faciunt. *Funeſta* vox serui vel
 familiaris dominum accusare volentis, l. 3. ne
 præter crimen *maieſtatis*, lib. 9. t. 6.

FVNEſTARE. Si quis incestis sese nuptiis *funeſtarit*,
 l. 3. de *inceſtis nupt.* lib. 3. t. 12.

FVRIALIS. *Animi furiales*, l. 12. de *Episcop.* lib.
 16. t. 2.

FVROR hæreticis tribuitur, l. 6. 25. 60. de *hereti-
 cis.* lib. 16. t. 5. *Furor* *Donatiſtarum*, l. 38. de
heret. lib. 16. t. 5. *Furor* *Eunomianorum*, l. 31.
 32. de *heret.* lib. 16. t. 5. *Furor* *famosorum* *libello-
 rum*. Interdicitur *furor*, *famosorum* *ſape* ut con-
 ſtituimus, *libellorum*, l. 8. de *famoſ. libell.* lib. 9.
 t. 34. *Iudicium furor*. Quod si quis forte *iudi-
 cum* in hanc pertinaciam *inliciti furoris* eru-
 perit, l. 85. de *Decurion.* lib. 12. t. 1. *Furor*, de
 violentiæ crimine, leg. 3. vnde vi: & l. 4. ad l.
Iul. de vi. Hoc enim & *Tyrannici furoris* & *Bar-
 baricæ* feritatis occasio persuadet, l. 2. de *litor.*
ſuim. cuſtod. lib. 7. t. 16.

FVRTIM. Ineundos *furtim* existimant contractus,
 l. 8. de *contrab. empt.* lib. 3. t. 1.

FVRTIVVS. *Manſura* poena in eos, qui ad iriga-
 tiones agrorum vel hortorum delicias, *furtivis*
 aquarum meatibus abutuntur, l. 7. de *aqueductu.*
 l. 15. t. 2. l. 4. *Cod. Inſt. eod.* Quæ de *furtivis* com-
 pendiiſ obſcure capta ac parta ſunt, l. 2. de *libe-
 rali cauſa.* lib. 4. t. 8. *Furtiua* compendia, ſunt
nundinationes. Vide *Varronem* *Eumenidibus*
 not. e. ad d. l. 2. A fructu *furtiue* *impetrationis*
arcemus, l. 39. de *curſu.* l. 8. t. 5. *Furtiua* *reſcripta*,
 l. 2. de *Episcop.* *iudic.* lib. 16. t. 12.

FVSTO, pro *indictione*. *Conſiderantes* *Africæ*
deuotionem, vſque in initium *Fuſionis* quintæ
vniverſa *reliqua* *relaxari* præcipimus, l. 6. de *iudulg.*
debitor. lib. 11. t. 28. Alioquin pro *functionibus* &
inationibus publicis. *Gloſſ. Philox.* *Fuſto* *εὐφορὰ*
δημοσίων: ita enim legendum & *mox*: *Fuſiones*:
συγγέλειαι, εὐφορὰ. Vide & l. 27. §. 3. D. de *uſu-
 fruct.* & *quemadmodum*. 2.) *Fuſto* *nummi*. Si quis
nummum falſâ fuſione formauerit, l. 3. de *falſa*
mon. lib. 9. t. 21.

FVSTES. *Fuſtibus* *verberari*, l. 5. de *Episcopis.* lib. 16.
 t. 2. vbi de *Fuſuario* *ſupplicio* aliquamultra dixi.

FVTILITAS verborum. Etiamſi *inceptum*, neque
impletum eſſe *teſtamentum* *memoretur*, vel ſi à
ſutilitate verborum, vel *ſolemnitate* *iuris* *inanis*
ſcriptura eſſe dicatur, l. 1. de *famil. herediſc.* lib. 2.
 t. 24. Ita legi poteſt quoque: ſed melius forte
 à *ſubtilitate*.

FVTVRA. *Futuris* *regulam* *imponunt* *conſtitutio-
 nes*, l. 3. de *conſtitut. Principum*, lib. 1. t. 1. Ne quis
futura ſub *exceſſabili* *conſultatione* *cognoſcat*,
 l. 9. de *Paganis.* lib. 16. t. 10. Id eſt, *cognoſcere ſlu-
 deat*. *Iuuenalis* *Satyra* VI. v. 556.
 Et genus humanum damnat caligo *FVTVRI*.

FVTVRA, *Incerta*, l. 7. de *Paganis*, vocantur. Vid.
infra *Incerta*.

G.

GAUDERE. Eos qui Curialibus muneribus ob-
novi honoratis dignitatibus gaudent, &c. l. 34.
de Decurion. lib. 12. t. 1. Nec tanti criminis pati-
mur libertate gaudere, l. 2. de lenonib. lib. 15. t. 8.
R. familiari gaudentes, l. 5. de filiis milii. apparit.
lib. 7. t. 22.

GAUDIVM. & gaudium commune de Paschali, l. 8.
de indulg. crim. lib. 9. t. 38. dicitur & letitia, letitia
communis, d. l. 8. & 6. eod. 2) Iudices statuimus
esse sollicitos, ne turpi confudio quaeratur ex
miseris pretium gaudiorum, l. 4. ne quid publ. lat.
lib. 8. t. 11. Si quando faustorum nuntiorum gau-
dia Pro incialibus intimantur, l. 3. eod. tit.

GEMINVS. Gemina suspitioni obnoxius, id est
alterutri, l. 11. de malef. lib. 9. t. 16.

GENERALIS. Generali lege sancimus, l. ult. de ex-
actionibus. lib. 11. t. 7. Generale præceptum (id
est constitutio, Ed æum) speciali beneficio an-
teferendum est, l. ult. de constit. Princip. lib. 1. t. 1.
Generales tituli, l. 9. de indulgent. debit. lib. 11. t. 28.
His contraria, vt accipio, personalia debita, l.
3. eod. Generales itaque tituli, qui non ab vno
colliguntur, sed ab omnibus viris: personalia
debita vero, quæ ab vno præstuntur fisco: puta
a publicanis, telonariis, conductoribus Portuum,
vici galium, d. l. 3.

GENERALITAS. Promiscua generalitate (generali
lege, C. Iust.) decernimus, l. vnic. ne in sua causa
quis iud. lib. 2. t. 2.

GENIALIS torus, id est, coniugalis. Inprimis
matrimonii genialis tori vindicem esse oportet, l. 2.
ad l. iul. de adulter. lib. 9. t. 7. Qui genialis tori
accessit fuit inuolator alieni, l. 6. de indulg. cri-
minum. lib. 9. t. 38. Apuleius, lib. 2. Metamorphos.
pag. 22. Edit. Lugdun. apud Ioan. Maire. Anexu
venero, hospitis tue tempera, & prohi Milonis ge-
nialem torum religiosus suscipe. Apud Virgilium
quoque VI. Aeneid. v. 603. Geniales tori. Cassio-
dorus epist. 37. lib. 1. Genialis tori maculam depre-
bensi adulteri sanguine diluisti.

GENITALIS. Ciuitates gentiles, l. 20. de Pa-
ganis. lib. 16. t. 10. Genialis Curia, cui quis
nascendi & originis iure tenetur, l. 161.
de Decurion. lib. 12. t. 1. Similis etiam conde-
mnatio ordines ciuitatum manebit, nisi ornamen-
tum genialis patriæ decreti huius auctoritate de-
fenderit, l. 37. de operibus publ. lib. 15. t. 1. l. 13.
Cod. Iust. eod. Solum genitale, l. 177. in princ.
de Decurionibus. lib. 12. t. 1.

GENITIVI in ium. Parentium, l. 90. de Decurion.
lib. 12. t. 1. vt ibi legitur in vltima Editione Pari-
sina. Ita etiam sapenumero Ciuitatum, & apud
Plautum Casina Act. III. sc. 3. v. 22. meretricium.
Non matronarum est officium, sed meretricium. Ge-
nitui in um. Recedentum, l. 115. de Decurion. lib.
12. tit. 1.

GENITOR, pro patre, l. 7. de donation.

GENIVS. Genium mero venerati Gentiles, l. 12. de
Paganis, lib. 16. t. 10. Persius Satyra II. v. 3.

Funde MERV GENIO ---

Tibullus eleg. 8. lib. 1. v. 49.

--- GENIVMQVE choreis

Concelebra, & multo tempore funde MERO.

Vide Censorinum de die Natali, c. 3. & Martia-
num Capellam lib. 2. Philolog. Horatius ad Pifo-
nes de Arte Poet. v. 209.

--- vinoque diurno

Placari Genius, &c. ---

Solipater lib. 1. Instit. Grammat. pag. 26. Genium
explicat, τὴν τύχην, τὴν ἐκάστην δαίμονα, ὃν ἐκάστω
προσάτην καὶ ἡγεμόνα ὁ θεὸς ἔδωκεν. Genium
esse vniuscuiusque fortunam, quem cuique Iupiter

ipsi tanquam præpositum rectoremque adiu-
xerit. M. Antoninus Imper. lib. 5. de vita sua:
ἐπιτροπον ἐκάστω παρέσθαι τὸν ἐκάστω δαίμονα
καὶ παρέδωκε φυλάσσειν αὐτὸν αὐτῶ. Inspecto-
rem cuiuslibet imposuit suum genium, & custodiam
ipsi eius demandauit. Arrianus in Epist. lib. 1.
cap. 14. Consule de genio etiam Lindenbrogii
notas ad loc. Censorini citat. & Barthium ad Ru-
tilii Itinerar. lib. 1. v. 328. qui latissime de genio
exposuit.

GENTILES. Gentilium voces à Christianis reten-
tæ: Diui Principes, expiari, fata, fortuna, ge-
nialis torus, lares, manes, Penates, piaculum,
Venus. 2) Gentiles, de his agitur, l. vnic. de
nuptiis Gentilium: vbi dixi, l. 1. de terris limita-
neis. lib. 7. t. 15. l. 62. de appellat. Sunt ii Barbari,
& male Brisslonius de V. S. Ethnicos seu Paganos
hac voce accipit.

GERERE. Bona gerere, id est, administrare. Filiis
suis Curatore (si id aetas poscit) petito, bona sua
idoneis sedula religione gerenda committat, l. 27.
de Episcop. lib. 16. t. 2. l. 23. in princ. D. de pecul.
legato. Ita Prouincias gerere, l. 2. §. 11. D. de ori-
gine iuris: ἐκχειρῶν τὰς ἐπαρχίας. Populum
gerere. Lucifer ad Constant. Imp. lib. 1. pro Atha-
nasio pag. 184. Tom. IV. Bibl. Patr.

GERVLVS, l. 4. ne quid publ. lat. lib. 8. t. 11. l. 29. 31.
de appellat. lib. 11. t. 30.

GENVINVS. Functio genuina, l. ult. de suar. lib. 14.
tit. 4. est functio orig naria, cui quis natus est,
aut cui nascendi iure tenetur. Geniuus Natalis
Principis dies, l. 11. 17. de proximis Comitib. disp.
lib. 6. t. 26. Dies Genitalii Capitolino m. v. Per-
tinatis sub fin. si modo locus mendo vacat.
Γενέθλιος, vt est in Glossis Philoxen. quo in lucem
editus. Alius à Natali Imperii. Eodem sensu
non semel apud Mamertinum in Genethliaco Ma-
ximian. c. 1. 2. 19. quod haftenus vel non intelli-
gitur, vel corripitur, & in geminis mutatur.
Itaque & locis illis omnibus V. C. Iuretus gemi-
num tuetur, genuinum assero. Tu vide eum ad
Symmachi lib. 1. epist. 125. & Commentar. ad d. l. 11.

GESTA. Gestorum appellatio de contractibus, l.
vnic. de sent. pass. & resit. lib. 9. t. 43. ibi: Ita ta-
men, vt gesta per filium, cuius consilia legitima
aetas firmauerat, rata sint, eodem in potestatem pa-
triam redeunte. 2) Gesta ὑπομνήματα. Gloss.
Philox. Sub testificatione gestorum, l. 28. de susce-
ptorib. lib. 12. t. 6. Gestorum testificatio, id est, acta
publica, l. 41. de operibus publ. lib. 15. t. 1. Publicas
fideiuratas, quæ gestis tenentur, l. 26. de sus-
ceptor. lib. 12. t. 6. Gestis lectæ securitatis, l. 26. de
Decurionibus. lib. 12. t. 6.

GESTIENS, lætitia & desiderio plenus. Quas ora-
tum gestiens populus primas ingreditur, l. 4. de
bis qui ad Eccles. lib. 9. t. vlt.

GLADIVS. Gladii ius, l. vnic. ne sine iussu Principis.
lib. 9. t. 41. Ordinarii Iudices habent, d. l. vnic.
Nisi vel antiquitate participati Senatus, vel præ-
stituti temporis prerogatiua muniatur, vel ius
gladii habuit, vel præconum, qui honores con-
cessi ceteris, & antiquum instar Senatorii nomi-
nis fuerint consecuti, l. 74. de Decurion. Gladii
pœna, l. 1. de off. Reft. prou. gladio ultore puniri,
l. 3. ne præter crimen maiest. Vindex legum gla-
dius, l. 6. de annon. ciuic. Vide Paratilon de
panis, Tom. III. pag. 314.

GLEBA. De Gleba, & Glebali collatione: vide
titulum 2. lib. 6. vbi consule Paratilon. Gleba
possessio quæcunque, l. 72. de Decurionib. lib. 12.
t. 1. Pro rata possessionis sue glebam inutilem &
collationem eius & munera (ne) recusent, l.
vlt. de patr. vicor. lib. 11. t. 24.

GLEBATIO Senatoria, *l. 12. de Senator. l. 6. t. 2.* est glebalis collatio.

GLORIA. Quamquam innumeris legibus scrinio-
rum gloria decoretur, *l. 14. de proximis. lib. 6. t. 26.*

GLORIOSVS. Gloriosa adolescentia, *l. vltim. de stu-
diis lib. V. R. lib. 14. t. 9.* Gloriosorum vulnere
cicatrices (in milite) *l. 12. de Veteranis. lib. 7. t. 20.*
Vide & §. 1. *Iust. de ext. tut.*

GRADATIM. Gradatim Curia munera explenda,
decurrenda, *l. 75. 77. de Decurion. lib. 12. t. 1.*

GRADILIS panis, *Rubr. & l. 2. 3. 6. de annonis
ciuicis & pane gradili. lib. 14. t. 17.* qui de, vel in
gradibus *d. l. 2. 3. 4. 5.* erogabatur populo palam:
de quo ad *d. l. 2.* plene dixi.

GRADVS. Gradu succedere dicitur substitutus, *l.
107. de Decurion. lib. 12. t. 1.* ibi: quicunque hæres
Curiali, vel legitimus, vel electus testamento
graduue successerit.

GRÆCITAS. Græcitatæ facundia, *l. vltim. de stu-
diis lib. V. R. lib. 14. t. 9.*

GRAMINA. Qui noxiis quæsitæ graminibus & di-
ris immurmurata secretis, mentis, & corporis
venena composuit, *l. 6. de indulg. crim. lib. 9.
t. 38.*

GRANDÆVVS. Ita vt fractis viribus grandævam
preferat senectutem, *l. 7. de fil. mil. appar. lib.
7. t. 22.* Si infractis viribus graduam præferat
senectutem, *l. 83. de Decurion. lib. 12. t. 1.*

GRASSARI. Plerique expulsi de Ecclesiis occulto
tamen forore grassantur, *l. 2. ne sanctum baptisma.
lib. 16. tit. 6.* Quicunque ultra centesimam iure
permissam, aliquid sub occasione necessitatis eru-
erit, quadrupli poenæ obligatione constrictus,
ablata reddibebit. Hi vero, qui antea pari furo-
re grassati vspiam deteguntur, in duplum extorta
restituunt, *l. 2. de usuris. lib. 2. t. vlt.* In cuius inge-
nuitatem adfida petitorum silet libido grassari, *l.
25. de petition. lib. 1. t. 10.* Statuta in sepulchrorum
violatores poenæ grassatur, *l. 1. in fin. de sepulchris
viol. lib. 9. t. 17.* Vsurpatione quorundam in
publici cursus damna grassante *l. 25. de cursu. lib.
8. t. 5.*

GRATANTER. Gratanter admisimus, *leg. 169. de
Decurionibus. lib. 12. t. 1.*

GRATIA. Gratiam appellationis fuerit, id est,
fecerit gratiam appellationis reuocandæ, *l. 48. de
appellat. lib. 11. t. 30.* 2.) Gratia, id est baptisma,
l. 1. ne sanctum baptisma. lib. 16. t. 6. Diuina gra-
tia, *l. 5. d. t.* Cyprianus *epist. 17. lib. 3. fin. ep.
18. Edit. Ioan. Fell.* Audientibus, si qui fuerint pe-
riculo præuenti, *est in exitu constituti, vigilantia
vestra non desit, implorantibus DIVINAM GRA-
TIAM misericordia Domini non denegetur.* Qui
locus committendus cum *l. 1. de scænicis.* Ita et
iam Gratia communionis, *l. 5. de Apostatis.* Græ-
cis χάρις sæpe pro baptismo & Eucharistia, apud
Cyrillum sapius hæ locutiones occurrunt: τῆς
θείας χάριτος μεταλαμβάνειν, accipere diui-
nam gratiam, & προσίεναι πρὸς τὴν θείαν χά-
ριν, ad cælestem venire gratiam, de participatione
cenæ Dominicæ: sim illime apud Latinos, veni-
re ad Gratiam: vide *Optatum lib. 5. cap. 7.* Nec
minus sæpe de baptismo: χάρισμα, χάρις: in
4. *Mythologica* Cyrilli num. 8. pag. 322. *Edit. Be-
nedictin.* προσέρχεται τῇ χάριτι, est accedere
ab baptismum, &c. vide quæ ad eam *l. 1. dixi.*
3.) Gratia locorum. Quæ etiam gratia, & quæ
amœnitas sit locorum, *l. 7. de bonis proscript. lib.
9. t. 42.* 4.) Gratiam patriæ implere principales
dicuntur, iubentur, *l. 171. de Decur. lib. 12. t. 1.*

5.) Nec infamiam criminis tollit, sed poena
gratiam facit, *l. 5. de indulg. crim. lib. 9. t. 38.* Ita
sacrorum neglectorum gratiam facere, *Symon.
lib. 2. epist. 7.*

GRATIOSVS. Gratiosa auctio, *l. vltim. de fide &
iure bassa. lib. 10. tit. 17.* est, in qua multa pec-
concludum sunt, vt Anianus explicat. Gra-
tiosa conhibentia, vel ignobili dissimulatione, *l.
1. de extraord. lib. 11. t. 16.* Neque trino partu fe-
cunditati publicæ gratiosa, *l. 9. de bonis proscript.
lib. 9. t. 42.* Gratiosa professio ordinis, cui quis
se sponte & vltro subiicit, *l. 177. de Decurion. lib.
12. t. 1.* Gratiosa sententiæ, *l. vlt. de suariis. lib. 14.
t. 1. l. 5. D. de calumniator.*

GRATVLARI. Nec gratulentur se privilegio esse
munitos, quorum professio per legem cognosci-
tur esse damnata, *l. 14. de Paganis. lib. 16. t. 10.*

GRATVLATIO. Nihil ab inuitis gratulationis no-
minæ exigendum esse decreuimus, *l. vlt. ne quid
publ. latit. lib. 6. t. 11.* vbi vide quæ dixi.

GRAVE, & contra rerum ordinem iudicamus, vt
&c. *l. vlt. de exaction. lib. 11. t. 7.*

GRAVITAS tua, *l. 1. de Episcop. lib. 16. t. 2.* Gravitas: ti-
tulus Ducis Dacæ Ripensis, *l. 13. de operibus publ.
lib. 15. t. 1.*

GRAVIS spes, pro opimo prædio, *l. 13. de Senato-
rib. lib. 6. t. 2.*

GREGARII milites, *l. vltim. de militari veste. lib.
6. t. 7.* vbi dixi.

GREGALES. Damnato portentosæ superstitionis
auctore Nestorio, nota congrui nominis eius in-
uratur gregalibus, ne Christianorum appellatio-
ne abutantur, *l. vlt. de hereticis. lib. 16. t. 5.* Ita
Macrobio histriones eiusdem gregis Gregales, *lib.
2. c. 10.*

GREMIA domorum. Ne Decuriones in gremia po-
tente sissima domorum libidine ducente confu-
giant (seruulis seu ancilliscarum se coniungendo)
l. 6. de Decurion. lib. 12. t. 1.

GREG. E grege cohortalinorum, *l. 26. de cohortali-
bus. lib. 8. t. 4.* Grex, de hereticorum corpo-
re, *16. de hereticis. lib. 16. t. 5.* Grex: Dona-
tistarum, *l. 54. vers. huiusmodi autem, de heret. l.
16. t. 5.*

GVERNACULA. Ei gubernacula rerum traden-
da sunt, *l. vnic. de sent. passit. lib. 9. t. 43.* Guber-
nacula Prouinciæ, *l. 77. de Decurionibus. lib. 12. t. 1.*
Gubernacula Urbium principales administrare di-
cuntur, *l. 171. de Decurion. lib. 12. t. 1.*

GVERNARE. Quicunque amplioem ex re pri-
uata nostra iugerationis modum cultura & sol-
licitudine propria gubernauerit, *l. 33. de Decurion.
lib. 12. t. 1.*

GYMNICVS agon, *l. 3. de scænicis.*

GYNÆCIARIJ, de his vide *tit. 30. lib. 10.*

H.

HABILIS. Vel armis gerendis habiles, *l. 4. de
filiis milit. appar. lib. 7. t. 22.*

HABITVS. Ciuitatis. Omnibus tabulatis, ad
formam peristylinam excitatis, ciuitatis habitus
reuocetur, *l. 45. de operibus publ. lib. 15. t. 1.* Habi-
tus faciei. Habitus faciei, in nummo modo ma-
ior, modo angustior expressio, *l. vnic. si quis so-
lidi circum. lib. 9. t. 22.* Habitus Philosophiæ,
l. 7. de Medicis. lib. 13. t. 5. Qui Philosophiam fastu
& HABITV mentuntur. Symmachus *lib. 1.
epist. 14.* Habitus, pro veste & cultu corporis, *l. 12.
de scænicis. lib. 15. t. 1.* vide *tit. de habitu quo vi-
oportet intra Urbem. lib. 14. tit. 10.* Eo sensu fre-
quen-

quenter Suetonius: hinc & *manipulario habitu inter milites, in Calig. 9.*

HÆRERE. Officium, penes quod culpam neglecta iussionis *hære* manifestum est, l. 10. de *privilegiis eorum qui in f. pal. lib. 6. t. 35.*

HÆRESIS *naualis*, id est conditio, functio, l. penult. ult. de *præd. naual. lib. 13. t. 6.*

HERESIOTÆ, id est functioni, conditioni adstricti: *Heresiota* *naucularii*. His autem *nauculariis*, qui fuerint instituti, seruari privilegia Africana decernimus, ita ut facultatibus propriis per succedaneas hereditatum (*γρ. Heresiotarum*) vices, perpetuo sint obnoxii functioni, l. 14. de *naual. lib. 13. t. 5.* *Heresiota*, οἱ κοινωνῆντες τῆς αἰρέσεως ναυτικῆς, qui participes sunt *naucularie functionis*, ut *Διασώται*, *sodales*, l. ult. D. de *collegiis*, & apud Harpocrationem; *voc. Διασώται*: *Διασώται*, οἱ κοινωνῆντες τῶν Διασώων. Ut *Ergasiota* & *Ergasiotarii*, l. 1. de *Alexandrina plebis primatib.* Et iuvat maxime, quod lex illa ad Alexandrinos *naucularios* pertinet. Apud quos professionum nomina, & *nautica* nominationi rei, voces Græcæ hoc Codice plures. Ita *Stolus Alexandrinus*, l. 7. de *naual.*

HARENA. Neminem de numinis nostri sacrario prouidentem *harena* fuscipiat, lanista doceat, &c. l. 11. de *penis. lib. 9. t. 40.*

HARVSPICINA, l. 9. de *maleficiis.*

HASTA olim in foro *pauca* venditiones a fisco celebrabantur: unde *titulus de fide & iure hastes*, lib. 10. t. 17. & hæc formula: Sub *hasta* distracta comparare, l. 2. de *distrabend. pignori.* *Hastis* decursis comparare, l. 2. de *fide & iure hastes*: l. 1. de *fisci debitor.* *Hastis* habitus, l. 1. de *domu ad rem priu. pert.* Sub *hasta* sollempnis arbitrio, l. 1. de *fide & iure hastes.* Inde & *jubbastatio publica*, l. 3. d. t.

HAVSTVS. Qui auræ communis *haustu*, & lucis aspectu diu priuati sunt, l. 12. de *penis. lib. 9. t. 40.*

HEBETARE. Si quis sacrilega vitem falce succiderit, aut feracium ramorum fetus *hebetauerit*, l. 1. de *confis. lib. 13. t. vlt.*

HENOTICON, siue edictum de vnitate. Vide l. 2. de *religione*: l. 38. de *hereticis. lib. 16. t. 5. l. 2. 3. de fide Catholica. lib. 16. t. 1. dixi plene ad d. l. 38.*

HERCVLEA decuria, l. 46. de *curfu. lib. 8. t. 5.* Suffragium *herculeæ* decuriæ, d. t. 46. Eo licet post officialem militiam indepto officialis a mancipatu cursus publici non excusatur, d. l. 46.

HERMOGENIANI equi, l. vnic. de *grege domini. co. lib. 10. t. 6.* seu *Hermogenis* equi, l. 1. de *equis Curulibus. lib. 15. t. 10.* quibus locis dixi plene.

HIEROFANTÆ agrorum (tento, *sacrorum*.) l. 14. de *Paganis. lib. 16. t. 10.* vbi dixi plene.

HIPPOCOMVS, l. 37. 50. de *curfu publ. lib. 8. t. 5.* Est, qui cursum publicum mouenti adiungebatur, curaturus animalia & reuerturus postea *veredus* ad suam mutationem seu mansionem: V. & l. 48. *cod. Possillon*, de quibus accipio, quod horum saga *veredarii*, in vias suos vertere ipsisque *hippocomis* subtrahere vetiti, *dicta leg. 37. 50.* *Hippocomorum* voce vititur *Xenophon*, *Plutarchus.*

HOLOSERICA vestis, l. 1. de *expens. ludor. lib. 15. tit. 9.* vbi dixi.

HOMVS, pro *tyrone*, l. 7. *vers. contra hæc*, de *tyronib. lib. 7. t. 13. 2.)* Conductores & homines domus Augustæ, tit. & l. 1. de *conduct. & hominib. domus Augustæ. lib. 10. t. vlt. 3.)* Hominis Tom. VI. Pars II.

appellatione in l. vnic. *quod iussu. lib. 2. t. 31.* intelliguntur serui, coloni, conductores, procuratores actoresue possessionum, ut apud *Gracos ἀγέωτος*. Quem locum corrupti *Tribonianus. Homines*, id est coloni, l. 3. de *iustrali conlat. lib. 13. t. 1.*

HOMOLOGI coloni, l. vltim. de *patroc. vicor. lib. 11. t. 24.* Sunt coloni adscripti vicis, & fundis adstricti, de quibus dixi in *Commentario ad d. l.* Forte eiusmodi homologi fuere seruitres, *Chresto Syracusano* additi, ut in via eliminarent, in epistola *Constantini ad Chrestum* apud *Eusebium lib. X. cap. 5.*

HONESTAMENTA, sunt honorum prerogatiua, προνόμια, προτίμια, πρεσβύα τῆς τιμῆς. Ita ut illi etiam, qui præfidatum ante tempus reportarunt, post expletos honores ciuicos *honestamentis* præstitis potiantur, l. 4. de *Decurion. lib. 12. t. 1.* *Symmachus lib. 1. epist. 3.* Quod quod hanc liberalitatem cumulatissimo testimonio. Cuius ego *HONESTAMENTVM* *Mproptio* muneribus. *Honestamenta* morum, *Apuleius*, in *Apologia. pag. 276.* Contra, *dehonestamentum*. *Symmachus*, lib. 10. *epist. 39.* Ex usu operis, non in *dehonestamentum* *Cyrilidis V. C.* asserbat remedium huiusmodi esse prouisum. Et *Salustius*, *dehonestamentum* honorum, *bist. fragment. lib. 1. in orat. Lepidi num. 21.* *Dehonestamenta* *amicitiarum*, *Tacito bist. 2. cap. 87.* *Sallustium* imitatus *Ammianus*, *Procopium* tyrannum scilicet lib. 26. c. 6. adde *honestamentum* honorum sublatum. In *honestamentum*, *Apuleio Apolog. pag. 275.* & *Graccho* apud *Isidorum Orig. 11. 21.* Exceptis eminentium elatis titulis dignitatum, si *honorario* nomine a (vel ac) summo gradu vsque ad *Consularitatem* haut exiguis profecto meritis amplissima sibi *honestamenta* pepererunt, l. 74. de *Decurion. lib. 12. t. 1.*

HONESTAS. Omnes adulescentes, qui *honestate* morum præditi, &c. l. vnic. de *his qui veniant aetat. lib. 2. t. 17.* *Latitia* populis ita relinquenda, ut seruetur *honestas*, & *verecundia* castis moribus perseueret, l. 1. de *Mauma. lib. 15. t. 6.* vide & l. 2.

HONESTVS. *Honestas* missio, l. 43. 45. de *Decurion. lib. 12. t. 1.* *Honestorum* cætus, id est aduocatorum, l. 1. de *postulando. lib. 2. t. 10.* vbi dixi. *Honestiores* testes, l. 3. de *testib.*

HONOR. Si quis filium suum armorum honore condignum, &c. l. 8. de *remilitari. lib. 7. t. 1.* *Fastis* si honor datus fuerit *regalium* *trabeatum*, l. 4. ne quid publ. lat. lib. 8. t. 11. In honorem æternæ Urbis, l. 3. de *privilegiis corpor. V. R. lib. 14. t. 2.*

HONORARE. Vel redimita vittis arbore, vel erecta effossis ara cespitibus vanas imagines (humiliore licet muneris præmio, tamen plena religionis iniuria) honorare temptauerit, l. 12. de *Paganis. lib. 16. t. 10.* vide & quæ notabo in v. præmii. Ut honorem diis haberi proprie dictum, quod notum, ita & *Dii honorari*, *Arnobius lib. 7.* *Atque omnino sacræ hæc HONORANDIS* instituta esse celestibus, & ea quæ faciunt honoris ergo facere: idem, *Nidoribus COHONESTATIS* deos & succis. Cui geminus hic locus *Theodoret* in *Ἡεραπευτικῇ* *serm. 7. p. 104.* σφόδρα γὰρ αὐτὸς χαίρειν οἱ ποιηταὶ φασὶ τῇ λοιβῇ καὶ τῇ κνίσσῃ, valde enim eos gaudere dicunt *poeta* *libatione* & *nidore*. Nam *Honores* pro *sacris*, ut *Marcellus*, & *Seruius* ad *tertium Æneidis* notant. v. 406. & apud *Tacitum*, lib. 16. *Annal. c. 21.* vide *Nonium c. 4. v. Honor num. 231.* Sine honore, est sine sacrificio: vide & *Symmachum* l. *epist. 43.*

HONORARIVS. De *honorariis* codicillis est tit. Ggg 22. lib.

22. lib. 6. *Honoraria* dignitas in l. 138. de *Decurion*. lib. 12. t. 1. est Senatoria dignitas. Imaginarias tantum atque *honorarias* meruerint dignitates, l. 7. de *honor. codic.* lib. 6. t. 22. Nam hi quos *honorarii* tantum nominis suffragia prosequuntur, l. 44. de *curfu*. lib. 8. t. 5.
- HONORATI**, l. *unic.* de *honorat. veb.* lib. 14. t. 12. sunt dignitatibus quibuscunque perfuncti, civilibus militaribus. *Gloss.* *Honorati*, ἀξιωματικοί.
- HONORATISSIMVS**. *Honoratissima* quiete donetur, l. 55. de *Decurion*. lib. 12. t. 1.
- HORREATICÆ** species, quæ in horreis conditæ, l. ult. de *conditis in publ. horreis*. lib. 11. t. 14.
- HORRENS**. Loca absentium squalida, & situ dissimulationis *horrentia*, l. 11. de *Veteranis*. lib. 7. t. 20.
- HORRIDVS**. Parcat insuetis *horridus* carcer aliquando luminibus, l. 6. de *indulg. crim.* lib. 9. t. 38.
- HORROR**. Inscriptionis *horror*, l. 8. de *Iurisdic.* lib. 2. t. 1.
- HOSPITALITAS**. l. 11. de *metatis*. lib. 7. t. 8. *Hospitalitatis* munus, l. 3. *cod.* est munus Hospitii præbendi, l. 18. de *Medicis*. Siue Hospitum recipiendorum, l. 16. de *metatis*, l. 3. 10. *inf. de medic.* *Hospitalis* molestia, d. l. 18. *Infauista hospitalitatis* præbitio, l. 12. de *metat.* lib. 7. t. 8. quid sit, vide quæ ad eam leg. dixi.
- HOSPITARI**. Sint ab omni *hospitantium* iniuria defensata, l. 5. circa *med. de metat.* lib. 7. t. 8. Et postibus *hospitaturi* nomen adscribunt, l. 4. de *metatis*. lib. 7. t. 8.
- HOSPITES**. *Hospitum* inquietudo, l. ult. de *decur.* & *silent.* promerati onere.
- HOSTIS** communis salutis, maleficus, l. 11. de *maleficus*. lib. 9. t. 16. Hoc conuitti genere Christianos olim profecuti Gentiles: dum *publicos hostes* vocarent: quod notum. Ita Cicero 3. *offic. cap.* 29. Piratam *COMPVNEM HOSTEM omnium* vocat. *Hostis publicus*. Quamvis plurimis petentibus facultates eorum qui sub *hoste publico* egerunt, adque in prælio pœnas debitas penderunt, liberalitas nostra largita sit &c. l. 4. de *bonis vacantibus*. lib. 10. t. 18. data anno 346. ad Rationalem *NUMIDIÆ*. De quo *hoste publico* accipiendum sit, hoc mihi non liquet. Vide tamen coniecturas in *Commentario ad b. l. Prædia ex Gildonis hostis publici & satellitum ejus bonis*, &c. l. 7. de *metatis*. lib. 7. t. 8. *Heraclianum hostem publicum* indicantes, &c. l. 21. de *pœnis*. lib. 9. t. 49. *Hostis publicus* Stilico, l. 1. de *delictorum & itin. custod.* lib. 7. t. 16.
- HVCVSQVE**. Ita vt vetusta ætate seruatum est, *bucusque* prærogatiua veniente, leg. 1. de *lucris officiorum*. lib. 8. t. 9.
- HVMANITAS**. *Humanitatis* instar exhibere. Omnia, quæ supra terram vnus clausa, vel sarcophagi corpora detinentur, extra urbem delata ponantur, vt & *humanitatis* instar exhibeant, &c. l. 6. de *sepulchr. viol.* lib. 9. t. 17. Id est, prætereuntes humanæ conditionis admoncant. Varro 5. de *lingua* pag. 38. inter *Autor. Lingu. Latin.* *sepulchra* ideo secundum viam sunt quo prætereuntes admoncant, & se fuisse & illos esse mortales. Plura dixi ad eam leg. *Humanitas*, de his nominatum, quæ in fauorem litigatorum, reorum. Hinc iudiciorum *humanitas*, Symmacho lib. 7. *epist.* 82. Ita *Pœnitudinis* iustæ *humanitas*. Intra triduum appellatorem habere licentiam arbitrium commutandi, ne iustæ pœnitudinis *humanitas* amputetur, l. 56. de *appellationibus*. lib. 11. t. 30. *Prouocationis humanitas* pro alio ad supplicium ducto, addito. Quibus in causa criminali humanitatis consideratione, si tempora suffragantur, interponendæ prouocationis copiam non negamus, l. 16. de *pœnis*: l. 57. de *appellat.* lib. 11. t. 30. vide & l. 6. *D. de appellat.* Huc pertinet Symmachi locus lib. 7. *ep.* 82. ex quo intelligimus, ob peregrinationem longam *gratiam* litigatori quoque factam, cum causa ad propiorem iudicem transferretur. Iudices omnibus dominicis diebus productos reos a custodia carcerali videant, interrogent, ne his *humanitas* clausis per corruptos carcerum custodes denegetur, victualium substantiam non habentibus faciant, l. ult. de *custod. reorum*. lib. 9. t. 3. *Humanitas* denegetur: id est, ne inhumaniter habeantur. Quicumque propria voluntate eum quem domum receperit, necessariis rebus oleo, ligno, aliisque huiusmodi noluerit adiuuare, facultatem sibi istius rei sciat esse concessam. Nec spontanea in vobis *humanitas* retardetur, &c. l. 1. de *salgamo*. lib. 7. t. 9. *Humanitatis* contemplatio. Monachis & Clericis in causa criminali pro additis supplicio interponere appellationem licet, *humanitatis* consideratione, ait lex. 16. de *pœnis*. lib. 9. t. 40. & l. 57. de *appellat.* quæ eadem. *Iurisconsultus* in l. 6. *D. de appellat.* Credo enim *HUMANITATIS* ratione omnem prouocantem audiri debere. Quibus, si quicquam in usu vestium vel alimonie impensum est, *humanitati* sit præstitum, l. 2. de *postliminio*. lib. 5. t. 5. *Humanitati* multa tribuunt *iurifconsulti*: quæ ego hic non cogo. Consule sis quæ P. Daniel ad *Petronium* p. 88. 89. Neque enim exigi conuenit proditorem, quem pro pudicitia religionis inuitat *humanitas*, l. ult. de *raptu vel matr. sanct.* lib. 9. t. 25. *Humanitatis* necessitate commoniti, l. 21. de *suspensorib.* lib. 12. t. 6. *Humanitas*, pro abolitione, l. 1. de *abolitionib.* lib. 9. t. 37.
- HVMANVS**. *Humana* capitatio, atque animalium, l. ult. de *conlatione donatar.* lib. 11. t. 20. quæ paulo post terrena siue animarum descriptio. *Humani* generis inimici, delatores a *Valentiniano* vocantur, l. 10. de *petitionibus*. lib. 10. t. 16. vide *Inimici*. Cum aliquis fuerit rebus *humanis* exemptus, l. *unic.* de *bonis mil.* lib. 5. t. 4. Si quis tam alienus ab *humano sensu* est, vt hac indulgentia ad contumaciam abutatur, &c. l. 2. de *exactionib.* lib. 11. t. 7. Vnum maximum *humane vitæ* malum delatorum execranda perniciēs, l. 2. de *petition.* lib. 10. t. 10. *Humanior* placuit sequi viam, l. 23. de *Decurion*. lib. 12. t. 1.
- HVMATVS**. *Humatum* corpus nemo ad alterum locum transferat. l. ult. de *sepulchr. viol.* lib. 9. t. 17.
- HVMERI**. *Ærariæ* præstationis adiectio, quam citra priscam consuetudinem *Prouincialium* *humeris* *Tatianus* imposuit, &c. l. 23. de *annona*. lib. 11. t. 1.
- HVMILIS**. *Humili* veste *Pantomimus*, l. 12. de *scenicis*. lib. 15. t. 7. vide ibi *Commentarium*.
- HVMILITAS**, ταπεινότης, status humilis & abiectus, *bassisse*. Vt, *Miseræ humilitatis* inclinati despectu, l. 41. de *Episcopis*. lib. 16. t. 2. Promotus regradationis *humilitate* plectetur, l. 2. de *curfu publ.* lib. 8. t. 5.
- HYBRIDA VOX**, *Melloproximi*: vide *infra* *Melloproximi*. Vide complurcula exempla apud *Forn. V. Quotid.* 2.
- HYPOMNEMATOGRAPHI** *Alexandriæ*, l. ult. de *Decur.* lib. 12. t. 1. Mentio *hypomnematographi* *Alexandri* apud *Sabronem* lib. 17. pag. 1148. *Edit. Almelooven.* Dixi de eo in *Commentario* ad b. l.
- HYPOTIACONI**, l. 7. de *Episcopis*. Vide *Commentar.*

I.

IACTURA existimationis, rerum discrimen, *l. 76. de Decurion. lib. 12. t. 1. Iactura Infamiae, l. vit. Cod. Iust. de secundis nupt.*

IAM IAMQUE. Militarum filios, qui gestis armis idonei non esse dicuntur, curis iam iamque tradi oportet, *l. 32. de Decurion. lib. 12. t. 1.*

IAM NUNC, id est, ex die praesenti, continuo ilico. Prisco iam nunc ordine reuocato, *l. 2. de Palatinis sacrarum largit. lib. 6. t. 30.* Cessent iam nunc rapaces officialium manus: cessent, inquam: nam si, &c. *l. 1. de off. Reclor. Prou. lib. 1. t. 7.* Constantinus A. dixit: iam nunc munificentia mea omnibus Veteranis id esse concessum perspicuum sit, *l. 2. de Veteranis, lib. 7. t. 20.* Omnes iam nunc studio negotiationis intenti seu conchylioleguli, seu ex quolibet corpore mercatores ad pensationem auri, quod negotiatoribus indicitur, compellantur, *l. 9. de lustrali collat. lib. 13. t. 1.* Quibus tamen ternos ex summa supradicta iam nunc solidos praebere mandauimus, *l. 17. de tyronibus, lib. 7. t. 13.* Electos igitur Inspectores iam nunc censum esse mittendos, *l. 31. de annona & tribut. lib. 11. t. 1.*

IANUA. Ianuam adolescentie patefacere. Cum vicissimi anni clausa aetas adolescentiam patefacere ianuam coeperit ad firmissimam iuuentutis ingressum, *l. vnic. de his, qui veniam aet. impetr. lib. 2. t. 17.*

ICTVS plumbatarum, *l. 80. 85. de Decurion. lib. 12. t. 1.* Consule Commentarium ad b. leg.

IDOLA, *l. 13. de Paganis, lib. 16. t. 10. l. 6. de Apostatis, quae alibi imagines, l. 12. d. t. Simulachra, l. 6. 8. 10. 12. 20. de Paganis.*

IDONEVS. Si res mobilis est, ad quam restituendam executoris opera fuerit indulta, appellatione si excepta, possessori res eadem detrahatur & idoneo collocetur (in deposito collocetur paulo post eadem lege, id est, sequestro) reddenda ei parti, pro qua iacer cognitor iudicauerit, *l. 25. quorum appellat. lib. 11. t. 36. Idonei re & fide, lex 9. de suspectoribus, lib. 12. tit. 6. Idonei Tam moribus quam facultatibus, l. 7. eod. tit. Fidelis iam, & idoneus, l. vnic. de patronis horreorum port. lib. 14. t. 23. ubi proprie idoneus, de eo qui facultatibus idoneus est.*

IECVR. Iecoris inspectio in sacris: *l. 9. de Paganis, lib. 16. t. 10.* Ne quis mortalium ita facienda sacrificii sumat audaciam, ut inspectione iecoris, extorumque praesagio vanae spem promissionis accipiat. Huius ἱερατοσκοπίας obuia apud veteres exempla. Consule Commentarium ad b. l. & Fabrotti notas.

IEIUNVS. Squalidiora adque ieiuna culta atque opima conpensent, *l. 3. ad Censitor. lib. 13. t. vlt. De ieiunis ac desertis possessionibus, l. 5. de col. lat. donatar. lib. 11. t. 20.*

IEIUNITAS. Animal vero a possessore tradendum ob digeriem prius vnus tantum noctis ieiunitate vacuetur, *l. 4. de suariis, lib. 14. t. 4.*

IGNAVE. Iudici, qui tam ignaue conhibentiam adhibuerit, *l. 26. quorum appellat. lib. 11. t. 36.*

IGNAUIA. De ignauiæ latebris vel fera indagatio-ne retractus, *l. 83. de Decurion. lib. 12. t. 1.* Ignauia latebris vel fera indagatio protractum, *l. 7. de fil. mil. apparit. lib. 7. t. 22.* Quidam ignauiæ fectatores, desertis ciuitatum muneribus, captant solitudines ac secreta, & specie religionis cum cœtibz monazonton congregantur. Hos igitur erui e latebris, &c. *l. 63. de Decurion. lib. 12. t. 1.*

IGNIS. Igne larem venerati Gentiles, *l. 12. de Paganis, lib. 16. t. 10.*

IGNOBILIS. Si post definitam a nobis aetatem, ignobile otium adamauerint, *l. 5. de re mil. lib. 7. t. 1.* Si quid eorum gratiosa conhibentia, vel ignobili dissimulatione temeritas admiserit Curialis, *l. 11. de extraord. lib. 11. t. 16.*

IGNOSCENS. Ignoscens factio potius quam fauentes, *l. 24. de Iudais. lib. 16. t. 8.*

IGNOTVS. Thesauros & condita ab ignotis dominis tempore vetustiore monilia, *l. 2. de thesauris, lib. 10. t. 18. Poeta Æn. l. v. 362.*

VETERES tellure reclusos

Thesauros **IGNOTVM** argenti pondus & auri.

Vide & *l. 31. in fin. D. de acquir. rerum dominio.*

ILLE, In splendidissimum ordinem Senatorium, & **ILLAM** nobilissimam Curiam cooprentur, *l. 122. de Decur. lib. 12. t. 1.*

ILLUMINARE. Ad illuminandam hereditarii debiti fidem, *l. vn. si cert. petat. de chirogr. lib. 2. t. 72. vide Iur. in Sym. p. 147. Illuminare veritatem, l. 10. 12. Cod. Iust. de question. l. 10. §. 5. D. de questionibz.*

IMVS. Qui ad imam vsque scelerum nequitiam peruenerunt Manichæi, *l. 64. de heret. lib. 16. t. 5.*

IMAGINARIVS. Apochæ imaginaria, *l. 2. de annona, lib. 11. t. 1.* Titulus imaginariae venditionis, *l. 58. de hereticis, lib. 16. t. 5.* Quia prauenerit imaginario eandem, quam ille actu inlustrauit, apice, dignitatem, *l. vlt. de honor. codic. lib. 6. t. 22. Imaginarias tantum atque honorarias meruerint dignitates, l. 7. de honor. codic. lib. 6. t. 22.*

IMAGO. Inanes umbras & cassas imagines dignitatum codicis honorariis sectantes, *l. 74. de Decur. lib. 12. t. 1.* Qui se aut actibus subsequuntur, aut codicillorum pari imagine fulciuntur, *l. vltim. de honor. codic. lib. 6. t. 22. Imagines, & simulacra, vel idola pro eodem, l. 12. de Paganis.* Imaginem principalis disceptationis accipere P. V. Roma dicitur, *l. 11. de appellat. lib. 11. t. 30.* Vide ibi Commentarium Litis imago, Quintil. lib. 4. cap. 1. & 2. Imaginem nauicularii inducere, *l. 5 & 9. D. de iure imm.*

IMBIBERE. Testes sunt leges a me in exordio Imperii mei datae, quibus vnique quod animo imbibisset, colendi libera facultas data est, *l. 9. de maleficiis, lib. 9. t. 16. Imbibere pro discere. Lucretius lib. 3. v. 1010.*

Qui petere a populo fasces sauasque securis

IMBIBIT.

Ommitto sexcenta. Id postea sequior aetas praesumendi verbo extulit.

IMMANIS. Qui fide imbutos immani furore rebaptizare dereguntur, *l. vlt. ne sanctum bapt. lib. 16. t. 6.*

IMMANITAS. Et pro criminum immanitate damnatos, *l. 16. de penis, lib. 9. t. 40.* Pari sceleris immanitate, *l. 4. quorum appellat. lib. 11. t. 36.* Impositorum tormentorum immanitas, *l. 7. quorum appellat. lib. 11. t. 36.*

IMMODERATVS in exactione, *l. 19. de Decur. lib. 12. t. 1.* Immoderatus venditor, *l. 1. de pradiis & mancip. Curialium, lib. 12. t. 3.*

IMMORARI. Neque vterius cuiquam hoc loco liceat immorari, *l. vnic. de Decanis, lib. 6. t. 33.*

IMMORTALITAS. Quos non adumbratis honoribus, sed in actu positos immortalitati (ita rescribo) coniunximus, *l. 6. de honor. codic. lib. 6. t. 22. vide quæ ibi dixi.*

IMMUNITAS operum publicorum, pro immunitate a collatione ad opera publica, *l. 6. de operibus publ. lib. 15. t. 1.*

- IMMVRMVRARE.** Qui noxiis quaesita graminibus & diris immurmurata secretis mentis & corporis venenacomposuit, l. 6. de indulgentiis criminum. lib. 9. t. 38. dixi de murmure magico plene ad legem 5. de maleficiis: vide Meursium in Theocritum pag. 7. 8.
- IMPATIENTIA** litigatoris, l. 54. de appellat. lib. 11. t. 30.
- IMPENDIA**, tributa, collationes. Neque adiectis saepius, ac praeter primum delegationis canonem postulatis, adficiantur impendiis, l. 13. de extraord. lib. 11. t. 16.
- IMPENDERE.** Vniuersi, qui in Vrbe Romagladatorium munus impendunt, l. 2. de gladiatorib. lib. 15. t. 1.
- IMPERFECTVS.** Imperfecta aetas, l. 3. de sponsalib.
- IMPERIALIS** auctoritas, l. 30. de operib. publ. lib. 15. t. 1. Auxilium imperiale, l. vnic. de his, qui veniam aetatis. Beneficium Imperiale, l. 5. de denunt. lib. 2. t. 4. Imperialis largitas, l. 2. de aqueductu. lib. 15. t. 2. Imperialia praeccepta, l. 2. de operibus publ. lib. 15. t. 1. Sunt mandata quae Iudicibus dabantur.
- IMPETIRE.** Nominaciones impetunt, l. 1. quemadm. mun. ciuil. lib. 12. t. 5.
- IMPETRARE.** Impetrata subreptitia, scil. Rescripta, l. 13. de medicis, lib. 13. t. 3.
- IMPETRABILE.** Cum impetrabile huius fuerit postulatum, l. vlt. de petition. lib. 10. t. 10. De voce Impetrabilis: vide Durandum Casellum l. var. 9.
- IMPETRATIO** obscura, pro subreptione: v. Obscurum.
- IMPETVS.** Centurionum aliorumque officilium parua magnaue poscentium intolerandi impetus obdantur, l. 1. de offic. Reclor. Prou. lib. 1. t. 7.
- IMPIGER.** Impigro quinquennii labore, l. 6. de re milit. lib. 7. t. 1.
- IMPII** sunt, qui patriam vitant praelato rure Curiales, l. 2. si Curialis relictus ciuit. lib. 12. t. 18. vide infra Improbis. Impius terminus, pro morte, l. vltim. de domestic. lib. 6. t. 24.
- IMPLACABILIS.** Haredes si implacabilem animum inducant, l. 1. de liberali causa. lib. 4. t. 8.
- IMPLERE** functiones, l. 140. de Decurionibus. lib. 12. t. 1. Necessitatem solutionis implere, l. 12. de susceptorib. lib. 12. t. 6. Iudicantem, nisi post sententiam dictam implerent suas partes, &c. l. 31. quorum appellat. lib. 11. t. 36. Id est, executioni tradiderit. Implere summam collationis tribus vicibus, l. 15. de annon. lib. 11. t. 1. Eumenius, Flautianum nomine cap. 11. Desperatio perfruendi debiti, etiam id quod dari poterat inhibebat: nec erat ratio conandi, cum non esset spes ulla **COMPLENDI**.
- IMPLICATVS.** Si sit aliquis sceleribus implicatus, l. 21. de Iudeis, lib. 16. t. 8.
- IMPLICITVS.** Impliciti sceleris auctores, l. 4. ne sanctum bapt. lib. 16. t. 6.
- IMPLICARE.** Sese fraudibus implicauerunt (miscuerunt, l. 3. de contrabend. empt. lib. 3. tit. 1.) lex 3. de iure fisci. lib. 10. tit. 1.
- IMPOSITVS.** Si quis simulacra imposito ture venerabatur, l. 12. de Paganis. lib. 16. t. 10.
- IMPRESSIO:** vide Iur. in Symm. p. 71.
- IMPROBITAS** profanorum, de haereticis, l. 4. de haeret. lib. 16. t. 5.
- IMPROBUS.** Improbum, quod contra leges sit. Improbum coeptum, de eo, qui citra, vel supra modum euectionis cursum publicum vsurpare nititur, l. 2. de curiosis. lib. 6. t. 29.
- IMPROBE,** de eo qui cursui praesidens praedas & rapinas exercet, d. l. 2. in fin. Non improbum tamen est, &c. l. 4. de cursu. lib. 8. t. 5. id est, non improbatum. Improbis, peruasor finium vel agrorum alienorum, l. 4. fin. regundor. lib. 2. tit. 26. Ne peruasoribus improborum proelanda cognitioni praebatur occasio, l. 5. de denunciati. lib. 2. t. 4. Iuuenalis Satyr. XVI. v. 36.
- conuallem ruris ausi
- Improbis, aut campum mihi si vicinus ademit.
- Improbitas** ideo incubatoris, eleganter B. August. homilia 30. Raptor, fur improbus, l. 14. §. 12. D. quod metus causa. l. 2. §. 10. D. de vi bon. raptor. Improbis, qui patriam deserit. Parui habito generis & originis nexu plerique, muniis oppidanis improbe destitutis ad militiam confugisse dicuntur, l. 45. de Decur. lib. 12. t. 1. Improbis Iudex, l. 6. ad l. Iul. repetund. lib. 9. t. 27. Iuuenalis Satyra XIII. v. 3.
- improba quamuis
- Gratia fallaci Praetoris vicerit vrna.
- Vt** miseri homines longis ac pene perpetuis actionum laqueis implicati ab improbis petitionibus vel a cupiditate prepropera maturo fine discedant, l. 1. de Episcop. iudic. lib. 16. t. 12. Sola sit igitur huiusmodi legibus (yp. litibus) vna praerogatio, qua improbi petitoris refranare possit inuidiam, l. 4. finium regundor. lib. 2. t. 26. Si intentio petitoris improba iudicetur, l. 1. de fructibus & litis exp. lib. 4. t. 18. Sub specie iudicati iure alienum improba temeritate peruasit, l. 2. vnde vi. lib. 4. t. 22. Illicitae adque improbae voces libertorum patronos acculantium, l. vlt. ne praetor crimen maiest. lib. 9. t. 6.
- IMPROVIDVS.** Error improvidus, l. 3. ad S. C. Claud. lib. 4. t. 9.
- IMPUNITAS.** Crimina impunitate coalescunt, l. vlt. de defensor. ciu. lib. 1. t. 11. vbi dixi. Si crimen apud iudicem probatum impunitate donauerit, l. vlt. ad l. Iul. de vi. lib. 9. t. 10.
- IMPVRE.** Impurius ad patriam reuertatur, id est, cum dedecore, l. 1. de studiis lib. V. R. lib. 14. t. 9.
- IMPUTARE, alloier.** Susceptoribus ea summa imputanda, &c. l. 21. de erogat. mil. ann. lib. 7. t. 4.
- IN. In actu.** Viri illustres in actu positi, l. vnic. de Comitib. qui inlustr. ag. adfid. lib. 6. t. 15. In commune. Quamuis adulterii crimen inter publica referatur, quorum delatio in commune omnibus sine aliqua legis interpretatione conceditur, l. 2. ad l. Iul. de adulter. lib. 9. t. 7. Quae Ciuitatibus, vel Curias vel officiis in commune remissa sunt, l. vlt. de conlat. donat. lib. 11. t. 20. Cum omnes in commune, si necessitas exegerit, conueniat vilitatibus publicis obedire, l. 2. de nauib. non excus. lib. 13. t. 7. Siue integra dioecesis in commune consuluerit, siue singulae inter se voluerint Prouinciae conuenire, l. 9. de Legatis. lib. 12. t. 12. In commune consulere quoque Ammianus. Consule doctissimum Sauaronem, qui plurima veterum loca conegit ad Sidonium lib. 7. ep. 7. Vt non singulis indulta personis, sed in commune dignitati vel corpori eiusmodi beneficia docebuntur fuisse concessa, l. 15. de extraord. lib. 11. t. 16. Vbi in commune (ita yp.) coeperint conueniri, l. 10. de tyron. lib. 7. t. 13. In domos. Conuenticula eorum in domos, l. 58. de haereticis. lib. 16. t. 1. In annonarum suarum commodis id est, pro annonarum suarum commodis, l. 10. de erogat. mil. ann. In facia. Quibus vti non fuerint,

rint, qui in fata concedunt, l. 2. de diuers. rescript. lib. 1. t. 2. In feminam, id est, instar foeminae, l. 3. ad l. Iul. de adulter. lib. 9. t. 7. In functionem permanere, l. 16. de murileg. lib. 10. t. 20. In lucro habere, l. 5. de operibus publ. lib. 15. t. 1. In Hieropolitanam Urbem residentes, l. 2. de venat. fer. lib. 15. t. 11. In (id est, post) mortem quoque inquisitio tendat, l. 40. de heret. lib. 16. t. 5. Inferuilem conditionem, id est, instar feruorum, l. 1. de fugitiuis colonis. In nuptias confortumque conuenire, l. 8. ad l. Iul. de adulter. lib. 9. t. 7. In potestatem esse. Cicero: Quum vestros Portus, atque eos Portus, quibus vitam ac spiritum ducitis, in prædonum fuisse potestatem sciatis: de quo vide Gellium lib. 1. cap. 7. in mentem esse, Plautus. In propria reuocentur officia, l. 25. de cohortalib. lib. 8. t. 4. Domus, in quas nefarios conuentus habitos claruerit, l. 58. de heret. lib. 16. t. 5. Criminibus in (de) quibus videntur argui, l. 27. in fin. de petition. lib. 10. t. 10. In quo. Et in quo libentius adquiescant, proprio æquanimitatem docemus exemplo, l. vnic. si per obrept. lib. 1. t. 13. In reliquum, id est deinceps, l. 3. de proximis. In se ferre sententiam. Quem si mora forsitan prolixior delectarit, nec intra anni metas ad priuatæ rei Comitæ examen occurrerit, sciat seipsum in se iudisse sententiam: nec subeundi vitra certaminis expediendam esse fortunam, l. 27. de petition. lib. 10. t. 10. Qui si per anni metas defuerit, in se videtur tulisse sententiam, l. 30. in fin. cod. autocrat. dicitur. D. Paulus ad Titum, cap. plurim. vers. si fieri damnatum, vertit Tertullianus, Canone 18. Eccles. Afric. si autem ad Concilium vniuersale; occurrere noluerit, ipse in se damnationis sententiam dixisse iudicetur: vide Forn. VI. Quotidian. 21. In se sententiam ferre dicuntur, qui se interficiunt, cum criminis rei essent, l. 3. §. 6. D. de bonis eorum qui ante sententiam. Et omne in tantum inefficax sit, &c. l. 20. de Epist. lib. 16. t. 2. Ferri non potest in multo militaris laudis inirepre, eos, &c. l. 1. de testim. ex Tribunis. lib. 7. t. 21.

INANIS. Grauis hæc videtur iniuria, quæ inani honestatis colore velatur, &c. l. 6. de contrab. empt. lib. 2. t. 1. Curiales plerique ad inane vocabulum militiæ cucurrerunt, l. 40. de Decurion. lib. 12. t. 1. Inanes umbras & cassas imagines dignitatu codicillis honorariis sectantes, l. 74. de Decur. lib. 12. t. 1. Vacuæ & inanes sine naturali successione fortunæ, l. 123. in fin. de Decurion. lib. 12. t. 1. Neque inanibus immorari sinatur obiectis, l. 4. de contrab. emt. lib. 3. t. 1.

INANITER residere apud aliquem, quod sine causa apud aliquem est, l. 6. de passis. lib. 2. t. 9. vel ex non iusta causa, d. l. 6. Inaniter prouocare, l. quorum appellat. lib. 11. t. 36.

INAPTUS. Inaptus militiæ, l. 5. de filiis militar. apparitor. lib. 7. t. 22.

INARDESCERE. Ne igitur ea quæ aboleri ante censuimus nouis calumniarum facibus inardescant, l. 2. de Curator. Kalend. lib. 12. t. 11. In quibus alio admixtus coloris puri robur muricis inardescit, l. 11. de scanticis. lib. 15. t. 7.

INBECILLVS. Intra 20. etiam stipendia dimissus, quoniam inbecilli & debiles censibus non dedicantur, eodem beneficio vtatur, l. 4. de Veteranis. lib. 7. t. 20.

INBVTVS. Mysteriis Christianis inbuti, lex 39. de Iudeis. lib. 16. t. 8.

INCASSVM. Ita impetrata largitate fruatur, si incassum se pulsari sub iudiciaria cognitione probauerit, l. 16. de Agentib. lib. 6. t. 27. Incassum, l. 9. de Legatis. lib. 12. t. 12.

Tom. VI. Pars II.

INCENDIA. Quos inter incendia (initia) Tyrannidis adsumptæ fidelis penitudo reuocauit, &c. l. 11. de indulg. crim. lib. 9. t. 38.

INCENSITI & adrecentes, l. vnic. de classis. lib. 10. t. 23 incensiti sunt, qui censuibus paginis adscripti nondum erant, quique in exemptorum censu locum subrogabantur: vt l. 7. de tyronib. vbi dixi. Vid. infr. Incessit.

INCERTVS. Incerta absolute. Si qui vetitis sacrificiis diurnis nocturnisque, velut vasa sanctus ac sacrilegus incertorum consultor animum (ita γγ.) inmerferit, &c. l. 7. de Paganis. lib. 6. t. 10. Vlpianus apud auctorem coll. legum Mosaic. t. 15. Vt Mathematicis, Chaldeis, Ariolis & ceteris qui similem INCERTVM fecerunt: aqua Signi interdicatur, vbi reponendum clare incertorum quasum, vel artem, aut quid aliud simile. Futura, l. 9. cod. tit. de Pagan. Incertum absolute. Ambiguitatis humanæ incertum Rufino lib. 16. cap. 7. Si tamen eorum libri, propter antiquitatis incertum, codicum collatione firmantur, l. vnic. de Resp. Prud. lib. 1. t. 4. Equis, quos in curulis certaminis forte, vel contentionis incertum, vel annorum series, vel diuersa ratio debiles fecit, l. 1. de equis Curulib. lib. 15. t. 10. Etatis incertum, l. 49. D. de fideiussor. Incertum, Morbi. Symmacho lib. 2. epistola 36. & similia multa.

INCESSANTER. Et sine aliqua futuræ pristinae conventionione incessanter stipendia meruerit, l. 28. de cohortalib. lib. 8. t. 4. Nec existimationem latentis incessit, l. 29. de petitionib. lib. 10. t. 10.

INCESSIS. Ex incessibus atque adrecescentibus in eorum locum qui defensi militia fuerint, alios præcipimus subrogari, l. 7. in fin. de tyronibus. lib. 7. t. 13. Veteri scriptura pro incensibus. Tertullianus adu. Praxeam, c. 8. editum olim, ac cessu eius pro ac censu eius. Incensis, vt illiberis incensis, id est, incensitis, qui censibus adfixo opponitur de quo l. 6. eodem tit. vide supra Incensiti.

INCESTARE. Qui Christiani nominis sacramenta sortitos alio rursus baptizare non purificant, sed incestant lauari nomine pollicentes, l. 2. ne sanctum bapt. lib. 16. t. 6. Cum supra virentes fluminum ripas omnis legionum multitudo constitit, nullus omnino abluendo equorum sudore deproperis publicos oculos nudatus incestet, atque ita confundat aspectum, sed procul a cunctorem obtutibus, &c. l. 13. de re milit. lib. 7. t. 1. Effertur cognouimus cadauera mortuorum per confertam populi frequentiam & per maximam infinitum densitatem; quod quidem oculos hominum infans incesat aspectibus, &c. Iulianus, l. 5. de sepulchris viol. lib. 9. t. 17. Virgilius Æn. VI. v. 150.

totamque incestat funere classem.

INCISIONES, in architectura, l. 3. de excusat. artif. lib. 13. t. 4. vide ibi Commentar.

INCLAMATVS. Per longioris temporis intervallo inclamatus, aduertat consulari debere, &c. l. vnic. si cert. petat. de cboro. lib. 2. t. 27.

INCLEMENS. Quia excludere casus & inclementem non possumus cohibere fortunam, l. 5. de naufrag. lib. 13. t. 9. Inclemens fortuna, id est, naufragium.

INCLINARI dignitas. Ne plebi mixta dignitas inclinetur, l. 12. de Legatis. lib. 12. t. 12. Tenet aliquis, inquinetur, non ego. Misere humilitatis inclinatio despectu, l. 41. de Episcop. lib. 16. t. 2.

Hhh

INCLV

- INCLUSVS.** Si veteribus finem cum signis limes inclusus congruum erudita arte præstiterit, l. 4. *finium regundor. lib. 2. t. 26.*
- INCOLATVS;** l. 5. 46. 52. 141. de *Decurion. lib. 12. t. 1.*
- INCOLONATVS,** l. 52. d. t. de *Decurion.*
- INCOMMODVM.** Quinque librarum auri molitur incommodo, l. 18. de *diu. off. lib. 8. t. 7.* Rei publicæ incommodum est Curias hominum paucitate languescere, l. 32. de *Decurionibus. lib. 12. t. 1.* Deportationis incommodo subiugetur, l. 92. de *Decurion. lib. 12. t. 1.*
- INCOMMODE.** Quicumque locus in Palatio huius Urbis priuatis ædificiis incommode occupatus est, l. 47. de *operibus publ. lib. 15. t. 1.*
- INCONCVSSVS.** Ac volumus inconcussum æternumque durare, l. 6. de *domesticis. lib. 6. t. 24.* Inconcussa æternitate, l. ultim. de *censo. lib. 13. t. 10.* ἀσάλευτος Gloss. ἀσάλευτος. inmotus, inuasatus. inconcussus. Inconcussio iure, l. 9. de *operibus publ. lib. 15. t. 2.* Robore inconcussio, l. 50. de *operibus publ. lib. 15. t. 1.*
- INCONGRVVS.** Neminem obnoxium Curia & publicis functionibus inuolutum ad incongruam sibi fortunam deinceps aspirare, l. 183. de *Decurionib. lib. 12. t. 1.*
- INCONSVLTE.** Ne eos inconsulte pertinaciæ sero pœniteat, l. 1. de *conducto. & hominibus domus Augustæ. lib. 101. ult.* Id est, imprudentis, inconsiderate.
- INCONVENIENS.** Bellico operi inconueniens iudicetur, l. 7. de *fil. mil. mil. appar. lib. 7. t. 22.* Inconuenientia, l. vnic. in *fin. de saturian. lib. 7. t. 19.* id est, sibi suisque vñibus minus conuenientia.
- INCONVVLVS.** Cesset rescriptorum Hirenarchas circiter inconuulsa simplicitas, l. vnic. de *bi. renarchis. lib. 12. t. 14.*
- INCORPORATIO** honorum fisco, seu rei priuatæ delatorum: de hac est titulus 9. lib. 10.
- INCORRVPTVS.** Incorrupta ordinis ad stipulatione, l. 177. de *Decur. lib. 12. t. 1.*
- INCREDVLITAS** Iudaica, l. 19. de *Iudeis. lib. 16. t. 8.*
- INCREMENTVM.** Incrementis dignitatum utilis augeatur immunitas, l. 5. de *privileg. eorum qui in sacro palat. lib. 6. t. 35.* Incrementum honoris. l. 57. de *Decurionibus. lib. 12. t. 1.* 2.) Incrementa, quæ ad his quæ ad Urbis alicuius bonum, cultum & decus addita, l. 169. de *Decurion. lib. 12. t. 6.* Ammianus lib. 22. cap. 9. Antiochiam ire contendens reliquit Constantinopolim INCREMENTIS maximis saltam: natus enim illic, diligebat eam ut genitalem patriam & colebat. ad quem locum consule Valesium. 3.) Incrementa, quæ venundato tritico accesserint, l. 1. de *frum. V. CSP. lib. 14. t. 16.* Interpretum, Ammiano lib. 28. cap. 1. Cassiodoro II. Var. 26. & Nouella Valentiniani 15. de *Suaris.* Vide etiam Cujacium Obseruat. XVI. 4. 4.) Incrementa, de vñis, l. ultim. in *fin. de adminstr. tutor. 5.) Incrementum, l. 2. de susceptorib. lib. 12. t. 6.* Incrementum obryzæ, lex 4. de *auro coronario. lib. 12. t. 13.* Est, quod susceptori aurario, seu solidorum, supra modum collationis dabatur, prout obryzam. Vt epimetron, quod dabatur specierum susceptori: vide supra epimetron. Symmachus lib. 4. epist. 56. Inter seculi sui bona. Flandæ monete nequitiam decoquit larga purgatio: nullo iam Prouincialis auri INCREMENTO trutinam spectator (id est, qui spectat, & auri
- pondus probat) inclinat. 6.) Incrementum est liberalitas. Vopiscus, in *Probo cap. 4. ut eius dignitas incrementis tuetur*, id est, liberalitate. In veteri inscriptione apud Gruterum CCCCLXI. INCREMENTA PVERIS CVRIÆ ET SPARSIONEM NVCVM DENT. Alio sensu incrementum apud Ammianum lib. 17. c. 3. pro augmento indictionali, ut idem ibidem appellat.
- INCVBATIO.** Incubatio diuturna, l. 15. de *iure fisci. lib. 10. t. 1.* paulo ante, præscriptio longi temporis, dicitur.
- INCVBARE.** Qui post conventionem rei incubavit alienæ, l. 1. de *fructibus & luis exp. lib. 4. t. 18.* Tribon. incubit.
- INCVBATORES,** iniusti possessores. Ita ut ex eo tempore, quo inhibitus est publicis sumptus superstitioni deterrimæ exhiberi, fructus ab incubatoribus exigantur, l. 20. de *Paganis. lib. 15. t. 10.* B. Augustinus, *homil. 30.* Non erit vox iusti possessoris, sed impudentis INCVBATORIS improbitas. Seruus ad *Æn. VII. v. 266.* tyrannum ideo imperii incubatorem appellat.
- INCVLPATVS.** A Palatinis, qui obsequiis nostris inculpati officia præbuerunt, l. 1. de *privileg. eorum qui in sacro palat. lib. 6. t. 35.* Cum continuos tredecim annos inculpatas excubias peregerint, l. ult. de *decurion. & silent. lib. 6. t. 23.*
- INCVLPATIM,** culpa carens. Qui inculpatim ad calcem terminumque militiæ peruenerint, l. 20. de *palatin. S. L. lib. 6. tit. 80.*
- INCUNCTANTER** l. 58. vers. illo, de *hered. lib. 16. t. 5. l. 20. D. de manumiss. vind.*
- INCVRIA.** Quorum classem incuria vetustate conlapsam Prætoriana Præfectura restituat, l. 27. de *nauis. lib. 13. t. 5.*
- INCVRERE.** Lapsum temporis incurere, l. 2. de *temporum cursu. lib. 2. t. 6.*
- INCVRVS.** Reciproci pœnæ incurfus, l. 7. de *accusation. lib. 9. t. 1.* id est, rationis pœna.
- INCVSARE.** Ut incipiat functio quam nullus incusit, l. ult. de *Decurion. lib. 12. t. 1.* Ut ad incusantium iurgia facilis adpetitu sit vita priuata, l. 8. de *numerar. lib. 8. t. 1.* Fallaciter incusantibus, l. 3. de *abolition. lib. 9. t. 37.*
- INDAGARE.** Ad eos, quibus cura indagandi (Desertores) mandata est, l. 8. de *desertor. lib. 7. t. 18.* Huc pertinet Tertulliani locus *Apolog. c. 2.* Latronibus vestigandis per Prouincias militaris statio sortitur. Sola igitur indagatur voluntas, l. 2. de *sponsalibus. lib. 3. t. 5.*
- INDAGATIO.** De ignauia latebris vel fera indagatio retractus, l. 83. de *Decurion. lib. 12. t. 1.* Totum fisci nostri viribus imminentis indagatio ne societur, l. 7. de *heret. lib. 16. t. 5.* Eundem ignauia latebris vel fera indagatio protractum, &c. l. 7. de *filis militar. appar. lib. 7. t. 22.* Seuera indagatio per tormenta, l. 3. de *questionib. lib. 9. t. 35.* est strictior inquisitio, l. vnic. ad *l. lul. maies.*
- INDAGO,** pro, indagatio. Vbi falsi examen inciderit, acerrima fiat indago argumentis, testibus, scripturarum collatione aliisque vestigiis veritatis, l. 2. ad *l. Corn. de falso. lib. 9. t. 19.* Indago, de ludice. Etiam eo pergat (ordinarii Rectoris) indago, ut cuncta rimando cognoscat, &c. l. 2. si *vagum petat. manc. lib. 10. t. 12.* Indago de propinquis. Si propinquorum cesset Indago, l. 49. vers. si *propinq. de decurion. lib. 12. t. 1.* Indago criminis. Et nullis finita temporibus huiusmodi criminis arceatur indago, l. ult. de *Apostatis. lib.*

lib. 16. t. 7. Indago publica. Quod si factum publica indago comperit, *l. 5. de contrab. empt. lib. 3. t. 1. Indago discussionis.* Quibus discussionis indago mandatur, *l. 5. de iis, quæ administrantur.* *lib. 8. t. 15.* Omnibus huius Urbis latebris indagine curiosiore spectus pellantur, *l. 13. de barei. lib. 16. t. 5.* Tui culminis indagine, *l. 1. de frumento V. CSP. lib. 14. t. 16.* Solerti custodiantur indagine, *l. 2. de lit. custod. lib. 7. t. 16.*

INDEBITVS. Indebitus honor, qui ante tempus arripitur, *l. 4. de Decur. lib. 12. t. 1.* Indebita lucis usurpandæ mora, *l. 7. quorum appellat. lib. 11. t. 36.* est indebita lux, reis conuictis, confessis, concessa.

INDEPTVS. INDIPISCI. Qui indeptus insignia Magistratus, *l. ultim. de honor. codic. lib. 6. t. 22.* Restituere indepta cogantur, *l. 13. de bonis profcript. lib. 9. t. 42.* Sub occasione indepti honoris, *l. 11. de Palatinis S. L. lib. 6. t. 30.* Senatorio necdum indepto honore, *l. 74. de Decur. lib. 12. t. 1.* Indipisci honores non semel Aufonius: vt in *Professur. 18. Casareum qui mox indepti nomen.* Indepi semel Clarissimus dignitatem, *l. 74. in fin. de Decur. lib. 12. t. 1.* Ex quo eos splendor indepti proximitas ostentat, *l. 4. de proximis Comitib. disp. lib. 6. t. 26.* Etiam post aliquam indepti sunt dignitatem, *l. 46. de cursu. lib. 8. t. 5.* Qui vero indepti sunt missiones, *l. 9. de desertorib. lib. 7. t. 18.*

INDEVOTVS. Indeuota desidia (ita enim forte legendum) pro mora facta, in inlatione, exactiōe tributorum, vel transmissione, *l. vnic. de off. Vicarii. lib. 1. t. 6.* Gloss. Cyrill. ἀναδοξίωτος, indeuotus, ἀναδοξίωτον, indeuotum.

INDEVOTIO, de eo qui vitat & fugit patriæ muneræ, *l. 19. de Decurion. lib. 12. t. 1.* Ambrosius *lib. de Elia. cap. 17.* Bibamus pro salute Imperatorum & qui non biberit, sit reus **INDEVOTIONE.**

INDICERE. Eos vero, quibus lentum regressum necessitas desperationis indixit, *l. 11. de indulgent. crimin. lib. 9. t. 38.* Indicatur, immineat. Nec accusatori tantum quæstio incumbat, nec probationis ei tota necessitas indicatur, *l. 2. ad l. Corn. de falso. lib. 9. t. 19.*

INDICIUM. Indicia. Ad officium deduci oportet, conlaturos apud acta, qui transmissum, quid peractum sit: cuius rei indicia manere & perferri ad scripta nostra debebunt, *l. 15. de annona lib. 11. t. 1.* Indicia hic sunt Breues. Alias etiam Indicia sunt δέγματα (vide supra Digma) annonæ. Digmata ideo etiam vocantur, *l. 9. de suariis: quæ Principibus oblata, missa.* Ammianus *lib. 21. in fin.* Ei vehiculo insident, vt Principibus solet, annonæ militaris offerebantur **INDICIA**, vt ipsi nominant proba. Et indicii vox simili significatu, *l. ultim. de superexactionibus. lib. 11. tit. 8.* Deprehensosque ad iudicium dirigant cum ipso commissæ fraudis indicio, *l. ult. de superexact. lib. 11. t. 8.* 2.) Indicia nefaria delationis. Cessent liberti capitalium criminum tumultu & nefaria delationis indicia, auctores libertatis incesfare, *l. 1. ne præter crimen maiest. lib. 9. t. 6.* His qui occultatores perfidos publicauerint, pro premio huius indicii gradus vnus addetur, *l. 10. de re milit. lib. 7. t. 1.*

INDICTVM pro interdictum, *l. 1. de Comiteatu.*

INDIGENÆ. Indigenas, atque ipsius Prouinciæ finibus inductos, *l. 6. de tyron. lib. 7. t. 13.*

INDIGNATIO Ne clementia nostra ob contumaciam dissimulantium in maiorem indignationem exurgat, *l. 146. de Decurion. lib. 12. t. 1.*

INDISCRETVS. Indiscreta dignitate poenas debitas exagatur, *l. 1. de priuilegiis eorum, qui in f. pal. lib. 6. t. 35.* id est, sine distinctione dignitatum. Præfectum Vrbi, Præfectum Prætorio, Magistros equitum ac peditum indiscreta ducimus dignitatis, *l. 1. de Præfests Prætor. lib. 6. t. 7.* id est, paris dignitatis ducimus, Agentum in rebus indiscreta merita esse non linimus, *l. 19. de Agentibus. lib. 6. t. 27.* Merita indiscreta sunt, quando nullum sit meritorum discrimen, & indigni quoque ad honores & priuilegia, aspirant. Vide eam legem. Ita etiam indiscreta obsequia dicuntur, quando vel fides vel res priuata principis. sine discrimine alimenta præbent egenis parentibus, qui liberos præ paupertate educare non possunt. Ad quam rem & fiscum nostrum, & rem priuatam indiscreta iussimus præbere obsequia, *l. 1. de alim. qua inop. par. lib. 11. t. 27.* Duorum follium maneant cunctos (Senatores) indiscreta professio, etiam si possessionem forte non habeant, *l. 2. de Senatorib. lib. 6. tit. 2.* Indiscreta est professio, sine discrimine facultatum.

INDISCRETIM, id est passim, nulla distinctione habita, ἀδυσκρίτως. Clericos etiam, quos **INDISCRETIM** ad seculares Iudices debere deduci infaustus præsumptor edixerat, *l. ult. de Episcop. lib. 16. t. 2.* Id ab omnibus indiscretim meritis atque personis inbemus impleri, *l. 18. de extraordinariis. lib. 11. t. 16.*

INDITA actis, *l. 9. de appellat. lib. 11. t. 30.*

INDUBITANTER. *l. 29. de appellat. lib. 11. t. 30.* Fisci viribus indubitanter adsciscantur, *l. 3. de barei. lib. 16. t. 5.*

INDVCIÆ. His conuentione præmissa viginti dierum condonauimus inducias, *l. 62. de barei. lib. 16. tit. 5.* Per hunc vnum annum, conuentioni ad iustitiam iudicium intemeratis facultatibus, præstamus inducias, *l. 30. de petition. lib. 10. tit. 10.* Quatuor mensium ab edicti publicati die induciis datis, *l. 34. de annona lib. 11. t. 1.*

INDVLGENTIA. Vt hac indulgentia ad contumaciam abutatur, &c. *l. 3. de exactiō. lib. 11. t. 3.* Indulgentia debitorum; partim reliquorum; partim, in futurum: vide tit. de indulg. debitor. lib. 11. t. 28. Indulgentia, de baptismo, *l. 4. nefanctum bapt. lib. 16. t. 6.*

INDVLGENS. Illos tantum manere feriatarum dies fas erit, quos geminis mensibus ad requiem laboris indulgentior annus accepit, æstiuis feruoribus mitigandis, & autumnii fructibus decerpendis, *l. 2. de feriis. lib. 2. t. 8. l. 7. Cod. Iust. eod. Statius IV. Sylu. 4. v. 40. Et pacem piger annus habet, messesque reuersa Dimiserat forum.*

INDVLTÆ. Per nostra indulta, *l. 5. de aqueductu. lib. 15. t. 2. l. 3. Cod. Iust. eod.*

INDVSTRIA, de aduocatis, *l. 116. de Decurionibus, lib. 12. t. 1.* Industria circa opera publica. Nouis molitionibus industria captare famam, *l. 31. de operibus publ. lib. 15. t. 1.*

INDVERE. Qui nomen Christianitatis induti sacrificia fecerunt, *l. ultim. circa finem de Apostatis. lib. 16. t. 7.* Nomen successionis induere, *l. 2. §. ult. D. ad SC. Tertyl. Vbi tamen alii legunt, inducere.*

INERS. Qui castris idoneos iuuenes studio inerti obsequii putat erunt occulendos, *l. 10. de re milit. lib. 7. t. 1.* Quid iners obsequium sit, ipsa lex docet.

INEVNTEÆVO, *l. 8. de cohort. lib. 8. t. 4.*

INEXCUSABILIS. Sin excusabilis necessitas nouum quiddam exigit, *l. 7. de extraord. lib. 11. t. 16.* **Æ.**

- gritudine, vel alia *inexcusabili* necessitate impediuntur, l. 19. de *Legatis*. lib. 12. t. 12.
- INEXPIABILIS.** Summo supplicio, & *inexpiabili* poena iubemus affligi, l. 9. de *hæret.* lib. 16. t. 5. Vltio *inexpiabilis* exceptura videatur, l. 9. de *ron.* lib. 7. t. 43.
- INEXPLETVS.** Eorumque qui iurgantibus actarestituunt, *inexpleta* auiditas temperetur, l. 1. de *offic. Reft. Prou.* lib. 1. t. 17.
- INFAMIA.** Hæretici dogmatis *infamia*, l. 2. de *fide Cathol.* lib. 16. t. 1. Hæresis *infamia* pariter Scvero Sulpitio lib. 2. c. 45. 50.
- INFAMIS.** *Infamissima* utilitas, l. 92. de *Decurion.* lib. 12. t. 1.
- INFANDVS.** Infandæ & ferales mentes Apostatarum, l. 5. de *Apostatis.* lib. 16. t. 7. Maximus *infandissimus* Tyrannorum, l. 7. de *infirm.* bis, qua sub Tyr. lib. 15. t. 14.
- INFAVTVS.** *Infausti* aspectus. Quod quidem oculos hominum *infaustus* incestat aspectibus, Iulianus inquit, l. 5. de *sepulchris viol.* lib. 9. t. 17. vide supra *Aspectus.* *Infausta* ceruices. Heraclianum, hostem publicum iudicantes, digna censuimus auctoritate puniit, vt eius rescetur *infausta* ceruices, l. 21. de *pænis.* lib. 9. t. 40. *Infausti* damnatique conuentus hæreticorum, l. 34. de *hæret.* lib. 16. t. 5. Error *infaustus* de hæresi, l. 63. de *hæret.* lib. 16. t. 5. *Infausta* hospitalitatis per Africam præbitio, l. 12. de *metatis.* lib. 7. t. 8. quid sit: vide quæ ad eam l. g. dixi *Infaustis* defunctorum obsequiis occupati, id est, *Copiate*, l. 12. de *Veteranis.* lib. 7. t. 20. *Infaustum* Officium Tribunalium per Africam missorum ad vagos & desertores requirendos, l. vltim. de *desertoribus.* lib. 7. t. 18. *Infaustus* præsumptor, id est, Tyrannus, l. vlt. de *Episcop.* lib. 16. t. 4.
- INFERIOR.** *Inferioris* loci Christianæ legis minister, id est, Clericus post gradum Presbyteri & Diaconi, l. 41. de *Episcop.* lib. 16. t. 2. *Inferioris* gradus Iudices, l. 12. de *appellationibus.* lib. 11. t. 30.
- INFERRE** litem, l. 1. de *denuntiis.* lib. 2. t. 4.
- INFESTARE.** Nemo in hac alma Vrbe, qui propriæ domus possessione lætatur, alterius domum *infestare* peremptet, l. 15. de *metatis.* lib. 7. t. 8.
- INFESTVS.** Delatorum nomen *infestum*, l. 24. de *petitionib.* lib. 11. t. 10.
- INFIGERE; Infectionio.** Tradanturque tunica & pallia ex omni parte texturæ cruore *infesta* conchylii: nulla stamina subtexitur tincta conchylio, nec eiusdem *infectionis* arguto pectine solidanda fila decurrant, l. vlt. de *vestib. olouenis.* lib. 10. t. 21. 2.) Homines semel munere diuinitatis ablutos, contagione profanæ repetitionis *infecerint*, l. 4. ne *sanctum bapt.* lib. 16. t. 6.
- INFIDELIS.** Serui *infideles*, negligentes propinqui, l. 1. unde *vi.* lib. 4. t. 22.
- INFIRMVS disceptator.** Neque enim fas est, quod apud *infirmum* disceptatorem definiendi constantiam prouocantis trepidatio retardauit, litigatorum sub consultationis ambiguo iugi expectatione pendere, l. 55. de *appellat.* lib. 11. t. 30. *Infirmus* disceptator hic opponitur *constanti.* V. supra *Confans.*
- INFIRMITAS.** Etatis *infirmetas*, l. 134. de *Decur.* lib. 12. t. 1.
- INFORMARE.** Informare actiones, l. 12. de *fide*
- testium.* lib. 11. t. vlt. dicitur reus, qui titulum possessionis actori edit. 2.) Informare nouum opus, l. 11. de *operibus publicis.* lib. 15. t. 1. Est de nouo excitare. 3.) Informare, instruere. Suggestione sublimitatis tuæ *informata* mansuetudo nostra, l. 2. de *incorporat.* lib. 10. t. 9.
- INFORTVNVM.** Si quis fuerit eiusmodi *infortunio* deprauatus, vt debeat subleuari, &c. l. 1. de *Decurionibus.* lib. 12. t. 1. Nec alieni criminis, *infortunio* (*ἀτυχήματι*) stringi vxorem, l. 1. de *bonis proscript.* lib. 9. t. 42.
- INFRACTVS.** Desertus tradatur ei, qui seruum dixerit non *infracta*, sed dilata libertate, l. 1. de *liberali causa.* lib. 4. t. 8. Si *infractis* viribus grandæuam præferat senectutem, l. 83. de *Decur.* lib. 12. t. 1.
- INFRINGERE.** Nemo præscriptione communi exordium accusationis huius *infringat*, l. 9. de *hæret.* lib. 16. t. 5.
- INVLÆ** dignitatis, l. 27. 42. de *Decurionibus.* lib. 12. t. 1. l. 155. de *Decurion.* l. 12. t. 1. ubi dixi. Vitis se *infulis* dignitatum & cingulis penitus denegatis munisse dicuntur, &c. l. 14. de *murileg.* lib. 16. t. 20. Cum gerunt *infulas* dignitatis, l. vnic. qui a *præbitione* tyronum. lib. 11. t. 18. Ad diuuiratus aliorumque honorum *infulas*, l. 19. de *appellat.* lib. 11. t. 30. Cum illustres Viri memoratarum Comitibus dignitatum, ita simili iugiter *infularum* splendore decorentur, vt non culmine discingantur inæquali, sed tempore, l. vlt. de *Palat.* S. L. lib. 6. t. 30. *Infulas* adfectati honoris amittant, l. 8. de *cohort.* lib. 8. t. 4. Nemo sibi præsumat Moderatorum Prouinciarumque Rectorum, sub quibuscunque *infulis* potestatis quemquam, &c. l. vnic. ne sine iussu Princip. lib. 9. t. 41. Curtiales maneant in sinu patriæ, & veluti dicati *infulis* mysterium perenne custodiant: sit illis piaculum inde discedere, l. 122. de *Decur.* lib. 12. t. 1. vbi vides ad *infulas* Sacerdotales allusum.
- INFUNDERE** veneni virus, l. 1. de *emendat. seruorum.* lib. 9. t. 12. Horatius *Epodon.* 5. v. 77. de beneficio pariter:
- Minus parabo, maius infundam tibi
Fasidienti poculum.
- Iuuenalis *Satyr.* VI. v. 617.
- Cui totam tremuli frontem Cæsonia pulli
INFVDIT.
- Infundere* medicamentum, l. 9. §. 1. D. ad l. *Aquil.*
- INGEMISCERE.** Arcadius de Eutropii Consulatu fastis eradendo agens; nec *ingemiscant*, inquit, aut qui sua virtute ac vulneribus Romanos fines propagant, vel qui eisdem seruandi iuris æquitate custodiunt, quod diuinum præmium Consulatus lutulentum prodigium contagione foedauit, l. 17. de *pænis.* lib. 9. t. 40. Claudianus pariter, lib. 1. in *Eutrop.* v. 145.
- Vt primum vetulam texere Palatia vulpem
Quis non INGEMVIT? &c. Vide *Commen-*
mentar. ad h. l.
- INGENS.** *Ingentia* officia ad quæ originalis Curialis tenetur, l. 108. de *Decurion.* lib. 12. t. 1.
- INGENIVM,** id est natura, conditio, qualitas. Ingenium ruris. Et plena descriptio comprehendat, quod spatium, & quod sit ruris *ingenium*, quid aut cultum sit, aut colatur, l. 7. de *bonis proscriptor.* lib. 9. t. 42. Virgilius, 2. *Georg.* v. 177.
- Nunc locus aruorum INGENTIIS, quæ ro-
bora cuique
Quis color.

Arborum ingenium, apud Gellium, lib. 3. cap. 6. **Animalium ingenium**, l. 38. §. 9. D. de edil. edito. **Metalli ingenium** Apulejo lib. 9. pag. 194. Ed. Pricat, & pag. 175. Ed. Lugd. B. apud Ioan. Maire. vid. & Nonium, cap. 4. num. 235. **Ingenium** loci Sallustio in fragment. hist. lib. 3. pag. 978. Edit. Cortii. Tacito hist. lib. 1. cap. 51. Petronio c. 126. **crimes ingenio suo flexi**, id est sponte aut natura flexi, Apulejus lib. 2. *Metamorphos.* pag. 155. vocat, *infectatum capillitium*. Glossæ; *Ingenium*, ἐνφύα, φύσις. & ingenium, ἀποφύσις, id est, quod spontaneum & naturale est. Hinc etiam apud Ausonium Mosell. v. 65. *ingenui fontes*. Pertinet etiam huc Nævii locus apud Nonium loc. cit. *Ingenio arbuta confusa*. Veteres enim, quicquid rei cuidam velut ingenitum & naturale erat, dixerunt ingenium. Confer. Brissonium de V. S. Barthium ad Claudian. de rapto Proserpin. l. v. 143. Drackenborgium ad Silium Ital. IV. 90. 2.) **Commentum** omne excogitatum callide & solerter ingenium vocatur. Remotas quoque peragant stationes, & callida machinamenta commentantium, ac simulate observatio nis ingenia & fraudes depellant, l. 16. de curiosis. lib. 6. t. 29. Engin: Vnde mal-engin, pro fraudibus. **Ingenium paupertatis**. Si quis sacrilega vitæ falce succiderit, aut feracium ramorum fetus hebetaverit, quo declinet fidem centium, & mentiatior callide paupertatis ingenium, &c. l. 1. de censur. lib. 13. t. ult. **Ingenium**, pro machinamento, apud Tertullianum non semel: Hinc, *Artium ingenia*, de spectac. c. 10. *Pœnarum ingenia*, de resurr. carn. c. 8. 3.) **Ingenia**, sunt mores atque studia, quæ quis sequitur, natura ductus. Plurimi collegati cultum Urbium deferentes, agrestem vitam secuti, in secreta sese & devia contulerunt, sed talia ingenia huiusmodi auctoritate destruiamus, l. 1. de his qui condit. propr. lib. 12. t. ult. Victor de Caesarib. cap. 3. Denique natus potestatem, ut talia **INGENIA** verti solent, anni mensibus, &c.

INGERERE. Si peccandi ingerant necessitatem inuitis, l. 2. de lenonibus. lib. 15. t. 8. **Ingerere** est, inferere, inferre, offerre. Non licere refutatoriis tale aliquid ingerere, quod apud ludicem non ausi fuerint publicare, l. 11. de appellat. lib. 11. t. 30. **Congerere**, paulo ante. Meritoque his *ingerimus* largitionales Urbium singularum, l. 3. de privil. eorum qui in sacro pal. lib. 6. t. 35. Nisi legas, *inferimus*. Officiis *ingerendi* (inferendi. Cod. Iust.) damna, licentia denegetur, l. ult. de indiction. lib. 11. t. 5. Detrimere, quod fisco *ingeritur*, l. ult. de bonis vacant. lib. 10. t. 8. **Ingerere** libellos appellatorios, id est, offerre, l. 56. de appellat. lib. 11. t. 38. Id efficiunt, vt nobis eorum relationes, non necessariae & insolentes *ingerantur*. l. 13. de appell. lib. 11. t. 30. Nisi iudicibus debitorum ac reliquorum m. dum frequenter *ingererint* sub actorum testificatione, l. 9. de numer. lib. 8. t. 1. Nisi intra tricessimum diem semper commentariensis *ingererit* (iudici) numerum personarum, &c. l. 6. de custod. reor. lib. 9. t. 3. **Pœnam ingerere**, L. 6. ad leg. Iul. repetund. lib. 9. tit. 27. **Pœnam**, vel pretio remissam, vel vitio cupiditatis ingestam.

INGLORIVS. *Ingloriosus esse non patimur*, l. 9. de domesticis. lib. 6. t. 24. Gloss. Cyrilli, ἀκλεής, inglorius.

IGNAVVS. Veteranorum liberos, aptos militiæ, quorum quidam adeo ignavi sunt, vt cum dispendio corporis militiæ velint necessitatem eundem, l. 1. de filiis milit. apparit. lib. 7. t. 22.

INGRAVATIO, onus. Necvillus qui releuandus Tom. VI, Pars II.

fuerit, perpetuæ *ingravationi* addici, l. 7. vers. contra hac, de tyronib. lib. 7. t. 13.

INGRAVARE. Per singulos obolos, libræ vnus auri dispendius *ingrauetur*, l. 2. de aquaductu. lib. 15. t. 2. Id est, mulctetur, afficitur.

INHÆRERE. Et eodem officio *inhæserint*, l. 8. de numerariis. lib. 8. t. 1.

INHATIIO petitorum. Quoniam plerumque ita in nonnullis inuerecunda petentum *inhatione* contringimur, &c. l. 15. de petition. lib. 10. t. 10.

INHIERE, cupide aliquid velle, optare, desiderare. Vt prædæ *inhiantium* non dedatur, l. 27. de petition. Symmachus lib. 9. epist. 17. *Quæture ac legibus sunt relicta, alienari impetratione non possunt*: Proinde remoue a te *inhationis inuidiam* quam etiam consorti opto suaderi. Sacros vultus *inhiantibus* si forte populis inferemus, l. 4. ne quid publ. let. lib. 8. t. 11. Vide quæ dixi ad eam leg. Extorres sint, ab omnibus quibus *inhiauerant* bonis l. 87. de Episcopis. lib. 16. t. 2. Qui rebus eorum videntur *inhiasse*, l. 14. de murtel. lib. 10. t. 20.

INIMICVS. Omnem sectam Catholicis inimicam, l. 62. de heret. lib. 16. t. 5. Omnes catholicæ sectæ *inimicos* insectamur errores, l. 63. de heret. lib. 16. tit. 5.

INIMICVS. Sanctæ legis *inimici*, id est heretici, l. 51. de heret. lib. 16. t. 5. Catholicæ sectæ *inimici*, l. 42. cod. *Inimici* humani generis, vocantur delatores a Valentiniano l. 10. de petition. lib. 10. t. 10.

Marialis lib. *Speilaculor.* Epigr. 4.

Turba grauis paci, placidaque **INIMICA** quieti.

Κοινὲς ἀλάστορας τῆς χώρας, communes terrarum pestes, vocat Synellus, in epistolis. Sicut malefici, l. 11. de maleficiis, communes hostes salutis. Hoc nomine quoque traducti Christiani olim. v. Hostes. *Inimici* humani generis, magi, l. 6. de maleficiis. lib. 9. t. 16. Naturæ peregrini l. 5. eod. ut. vocantur. *Inimicus publicus*. Publicus ac noster inimicus, l. 1. de immunitate concessa. lib. 11. t. 12. Quis ille, liquido nescio: vide supra hostis publicus.

INIQUVS. *Iniquum*, quod a modo & mensura recedit. Partitio *iniqua* tributorum, l. 26. de annona. lib. 11. t. 1.

INIQUITAS. Ponderum *iniquitas*, lex 32. de susceptoribus. lib. 12. t. 6. *Iniqua* pondera, l. 32. D. de ael. empt. ita *iniquæ* mensuræ, modii. Persius l. Satyr. in fin.

Frerit beminas Areti edilis *iniquas*.

Mensuræ *iniquæ*, l. 13. §. 8. D. locati. iniusta pondera Gregorio epist. 42.

INITIARE, addicere. Quibus vel sponte *initiatum* est, vel retinetur consortio maiorum, l. 16. de diu. off. lib. 8. t. 7.

INITIATVS. Cum alii necdum pene *initiat* Curia sacris fuerint, l. ult. quemadmodum. mun. civil. lib. 12. t. 5. *Initiat*, Christianis proprie dicuntur baptizati. Nullus rebaptizandi scelus aduipiat, nec eos qui orthodoxorum ritu fuerint *initiat*, cœno profanatarum religionum hæreticorumque sodibus pollueri molitur, l. 6. ne sanctum bapt. lib. 16. t. 6. Vide etiam Tertullianum de Monogam. c. 8.

INIURIA corporis, l. 39. 75. de Decurion. lib. 12. t. 1. *Iniuria Corporalis*, l. 10. de fide testium. lib. 11. t. 2. ult. l. 47. 80. 190 de Decurion. lib. 12. t. 1. l. 6. de quest. lib. 9. t. 35. id est, questio. Hinc *Iniuria* questionis, l. 10. de fide testium. lib. 11. t. ult. Gra-

- nes iniuriæ, l. 61. de Decurion. lib. 12. t. 1.** Iniuriæ, absolute, l. 127. de Decurion. lib. 12. t. 1. 2.) Fortunæ iniuria miserabiles, id est, morbo fatigati, debiles, l. 2. de off. Iudic. omn. lib. 1. t. 10. 3.) Maiestatis iniuria, l. 4. de indulg. crim. lib. 9. t. 38. 4.) Iniuria necessitatis, voluntati opposita, l. 4. de auro Coronario. lib. 12. t. 13. 5.) Iniuria, de carcere, tormentis, verberibus, catenis, l. 2. de abolit. lib. 9. t. 37. 6.) Iniuria pro exhibitione, l. 9. de exhib. reis. lib. 9. t. 2. Hinc iniuria exhibitionis, l. 8. de accusat. lib. 9. t. 1. Iniuria, pro munere personali, l. 36. de Episcop. lib. 16. t. 2.
- INIURIOSVS.** Porro tenuioribus, ab hac sorte iniuriosa necessitatis alienis, l. 1. ne quid publ. lat. lib. 8. t. 11. Nihil est tam iniuriosum, &c. l. 1. de dignit. ordo. lib. 6. t. 5.
- INIUSTVS.** Iniustus emptor, l. 1. de pradiis & mancip. Curialium lib. 12. t. 3. Iniustum onus, dum quis a peræquatoribus prægrauatur, l. 4. de censurorib. lib. 13. t. ult.
- INLATIO.** Inlatio tributorum, l. 2. 22. 29. 32. 34. de annona. lib. 11. t. 1. Inlatio, pro tributorum illatione, collatione, l. 7. de diuers. rescript. lib. 1. t. 2. l. 20. de annona & trib. lib. 11. t. 1.
- INLECEBRÆ.** Familiarium rerum carere inlecebris, l. 63. de Decurion. lib. 12. t. 1. Careant emolumentis, quæ ex donationibus, vel morientium voluntate alternis solebant inlecebris fraude & circumuentione percipere, l. 49. de heret. lib. 16. t. 5.
- INLIBATVS.** Quod conscientia mentis inlibata protulerint, l. 1. de Episc. iudic. lib. 16. t. 12.
- INLIGARI** muneribus vel officiis, l. 156. de Decurion. lib. 12. t. 1. Inligentur, l. 156. 161. de Decurion. lib. 12. t. 1. Qui manifestis Curia nexibus inligantur, l. 161. de Decurion. lib. 12. t. 1. Quos cohortalina militaria inligat obsequiis & functionibus, l. 48. de heret. lib. 16. t. 5. Nullus sane solis materni sanguinis vinculis inligetur, l. 137. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- INLVDERE** commodis Curiarum, l. 43. de Decurion. l. 12. t. 1. Alia officia inlusurus, lex 62. de Decurionibus. lib. 12. t. 1. Curiales publicis inludere functionibus per suam fugam cognouimus, l. 119. de Decurionibus. lib. 12. t. 1. Et si eos spes falsi honoris inluserit, l. 24. de Decurionibus. lib. 12. t. 1.
- INLVSTRARE** pro gerere. Quamille actu inlustrat dignitatem, l. ult. de honor. codic. lib. 6. t. 22. 2.) Inlustrari dicuntur, quæ probationibus inlustrantur. Securitatibus nomen inferentis, dies, Coniul, Mensis, causa, & summa comprehendatur: quo & descriptionis æquitas inlustratur: & descriptis documentis eudentibus fulciatur, l. 173. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- INLVSTRVS.** Ne aliquid nouellum adgrediantur opus, veterum inlusurium fabricarum reparatione neglecta, l. 16. de operibus publ. lib. 15. t. 1.
- INLVVIES.** Erepto splendore eius (Entropii) & Consulatu, a tætra inluuie, & a commemoratione nominis eius & cenosis fordibus vindicato, l. 17. de panis. lib. 9. t. 40.
- INLVSOR.** Non inlusor utilitatis alienæ, nec futura disceptationis circumscriptor occurrat, l. 27. de petition. lib. 10. t. 10.
- INMANE.** INmane aurum, id est immensum, l. 7. de tyronib. lib. 7. t. 13.
- INMISSVS.** Actuarii pittacia prorogent, vt hoc modo inmissis pittacis species capitum annonaarumve ex horreis proferantur, l. 13. de erogat. mil. ann. lib. 7. t. 4. Inmissis, id est, Ante missis, prorogatis.
- INNATAVS.** Quos erigit ad militiam innata libertas, (id est, ingenuitas,) l. 17. de tyron. lib. 7. t. 13.
- INNECTERE.** Veteranorum filios Curialibus muniis innectendos, l. 15. de Decurion. lib. 12. t. 1. Sacramentis innexi, l. 105. in fin. de Decurionibus. lib. 12. t. 1.
- INNOCENS.** Nam & innocens creditur, cui defuit accusator, cum non defuerit inimicus, l. 6. de famosis libell. lib. 9. t. 34. Nullus innocentium fortunarum delator occurrat, l. 33. de petition. lib. 10. t. 10. Innocens industria rusticorum. Nemo negotiator muneribus publicis eximatur, exceptis his dumtaxat, qui innocenti industria fructus domesticos suis possessionibus innatos simpliciter vendunt, l. 12. de iustali conlat. lib. 13. t. 1.
- INNOCENTER.** Innocenter adhibita suffragia nullis criminationibus implicanda sunt, Constantinus, l. 7. de maleficis. lib. 9. t. 18. quæ nulli nocent, contra profunt. Contra Valentinianus, l. 9. eod. tit. Haruspicinam nocenter exerceri, vetamus.
- INNOCENTIA.** Innocentia auctoritate securæ, l. 6. de quaestionibus. lib. 9. t. 35.
- INNOCVVS.** Innocuo titillo admonere: vide Titillum.
- INNODATVS.** Nexibus municipalis ordinis innodatus, l. 180. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- INNOTESCERE,** pro notum facere: vide Salm. in Capitolin. Maxim. & Balbin. c. 2. & in Vopisc. Aurelian. c. 38. ubi prouocat ad Codicem Theodosianum.
- INNOVARE.** Tempora innouare. Placuit cum de appellationibus iudicatur, altero ex litigatoribus in lite defuncto, menses quatuor innouare, & noua tempora prorogari, &c. l. unic. si pendente appell. lib. 11. t. 35. Symmachus lib. 10. epist. 45. Orta descriptio est, quæ afferret NOVARI tempora possidere mortuo debuisse.
- INNVBERE,** nubere. Secludimus mulierem, quæ in secundi marimonii foedus innubserit, l. 1. de reuoc. donat. lib. 8. t. 13. Si qua femina perditio marito, intra anni spatium alteri festinarit innubere (nubere Tribon.) l. 1. de secundis nuptiis. lib. 3. t. 8. Nonius c. 2. num. 431. Innubere, postum pro transire, quod hæc quæ nubunt ad domos maritorum transeunt. Lucilius Satyr. lib. 6. suam enim innubere atque INNVBERE censent. Vox hæc profecta a more deducendæ seu traducendæ nouæ nuptæ in domos maritorum.
- INOLITVS.** Licentia inolita, l. 21. de Prator. lib. 6. t. 4. hæcenus male, ex molita.
- INOPINVS.** Quod si armatus nullis hoc suspicantibus inopinus inruerit, l. ult. de his qui ad Ecclesi. lib. 9. t. vlt.
- INOPS.** Siquis assertore inops atque ignotus, l. 1. de liberali causa. lib. 4. t. 8. Emendant alii assertoris.
- INORMITAS.** Vel vehiculi inormitate vel ponderis, l. 30. de cursu publ. lib. 8. t. 5. Censeret quis, reponendum esse enormitate, vt leg. 17. eod. tit. enormium vehiculorum. Verum veteres inorme & enorme, olim promiscue dixerunt, vide Salmasium ad Spartiani Ael. Verum c. 1.
- INPATIENTER.** Qui inpatienter ab articulo appellandum putauerit, l. 3. quorum appellat. lib. 11. t. 36. Id est, Præpropere, vt l. 2. eod. dic tur.
- INPATIENTIA.** Quod si quis corporali inbecillitate quassatus, eoque modo laboris inpatientia, longam militiæ seriem tolerare non patitur, l. 19. de Agentibus. lib. 6. t. 27. Frequentissimum hoc: Patiens laboris, & impatientis.
- INPEDIMENTA,** pro lixis, l. 28. de erogat. mil. ann. lib. 7. t. 4. vide Vegetium lib. 3. c. 6.

IMPENDIA. Impensæ, sumptus. Hoc pacto *iNpendus* ordinandis, ut adscribitur currat pro viribus singulorum, l. 34. de operibus publ. lib. 15. t. 1. Iudices expensarum (in ludos nomine) non excedant duorum librata *iNpendia*, l. 2. de expens. lud. lib. 15. t. 9.

INPENSUS. accuratus. Ut *iNpensorem* sollicitudinem adhiberi magnopere iubemus, l. 10. de curiosis. lib. 6. t. 29.

IMPENSE. Statui publico *iNpensius* providendum est, l. 2. de his, qui condit. prop. lib. 12. t. ult.

INPIGRE. Et sumptus ex fructibus *iNpigre* facere, l. 1. de maternis bonis. lib. 8. t. 18.

INPLICARE. *Implicari* metallo, id est, damnari in metallum, l. 6. de Decur. lib. 12. t. 1. Vnusquisque qui ordini se *iNplicat* Senatorio, l. 111. de Decurion. lib. 12. t. 1. Quos in exercendis agris ingentium iam pridem studium non retinet, sed mercandis distrahendisque rebus institutum vitæ & voluntatis *iNplicuit*, l. 10. de lustrali conlat. lib. 13. t. 1. Ausonius, Parentalibus V. p. 13.

Grassantis dudum fortuna tela pauperem

Pauperis Æmiliæ conditio IMPLICVIT.

Communione criminis *iNplicato*, l. 40. de heret. lib. 16. t. 5.

INPONERE. Inponere tura, l. 12. de Paganis. lib. 16. t. 10. Laetant. lib. 5. c. 20. Et animas suas cum ture ipso cremandas aris detestabilibus **IMPONVNT.** Aristophanes in *l'ispiis* v. 97.

Ὡς περ λιβαυτὸν ἐπιτίθεις νεμνία
Velut thus inponens in novilunio.

Conditiones, quas venditor minus idoneus in se receperit *iNposita* mentis arbitrio, l. 8. de pred. nauc. lib. 13. t. 6. Sed legendum hic, *conditiones inpositas mentis arbitrio.* V. d. not. f. ad. d. l. *iNposita* sententia dicitur, l. 1. de repar. appell. lib. 11. t. 31.

IMPORTARE. Vel ipso cultui locoque aliquid *iNporiet* iniuriæ, l. 31. de Episcopis. lib. 16. t. 2.

IMPORTUNE. Litigatorem, qui tam *iNportune* appellaverit (ab apertura testamenti, &c.) l. 26. quor. appell. lib. 11. t. 36.

IMPORTUNITATES. l. 7. in fin. quorum appell. lib. 11. t. 36. de frustratoris appellationibus.

IMPOTENTIA. Violentia, quam adhibent potentiores infirmioribus. Qui per *impotentiam* fundos optimos ac fertiles occupant, cum quaestuosos vberibusque, pro rata portione suscipiant infœcundos, l. 8. de censitor. lib. 13. t. ult.

IMPRESSIO. *Impressio* potentium, l. 173. de Decurion. lib. 12. t. 1. Consule Brissonium de V. S.

INPROBVS. iniustus, inciuilis, impius. *INproba* licitatio æstimationis in sp. l. 7. de pred. nauc. lib. 13. t. 6. Si quis modestiæ nescius & pudoris ignarus, *iNprobo* petulantique maledicto nomina nostra crediderit laceßenda, ac temulentia turbulentus obiretator temporum fuerit, &c. l. 1. unic. si quis Imperatori. lib. 9. t. 4. Voces *iNprobo* vocantur in l. 22. de Prætor. lib. 6. t. 4. falso se a Prætura munere eximere volentis. Nec eis novelli statuti, privilegio, transendi ad Sardiniam *iNproba* spes blandiatur, l. 9. de metatis. lib. 10. t. 19.

INPROBE. parum probe, non iure & contra fidem bonam. Quæ aut male sunt tradita, aut *iNprobe* ab aliquibus occupata, l. 9. de censitor. lib. 13. t. ult. Fisci patropus, si litem *iNprobe* cuiquam intenderit, &c. l. ult. in fin. de bonis vac. lib. 10. t. 8. Id est, si priuatis, fisci nomine, calumnias commouerit, l. 1. de aduocato fisci.

IMPVNITAS. Ne diutius in perniciem Curiarum

latitandi spes & solatium eos *iNpunitatis* exacu-
at, l. 161. de Decurion. lib. 12. t. 1.

INQUIETARE. Eum qui hanc formam ausus fuerit *inquietare*, &c. l. ult. de frum. V. CSP. lib. 14. t. 16.

INQUIETUDO. Quibus aliquam *inquietudinem* filicus infert, l. 5. de iure fisci. lib. 10. t. 1.

INQUINARE. Netas existimamus religiosissimos famulos impiissimorum emptorum *inquinari* dominio, l. ult. ne Christianum mancip. Iudeus. lib. 16. t. 9.

INQUISITIO. Census *inquisitio*. Si quis census *inquisitione* completa grauatum se esse credat, &c. l. 5. de censu. lib. 13. t. 10.

INREPERE. Ferri non potest in titulo militaris laudis *inrepere* eos, qui nec aciem viderint, &c. l. 1. de testim. ex-Tribun. lib. 7. t. 21. Ad indebita officia tra. de callidæ molitionis *inrepant*, l. 161. de Decurion. lib. 12. t. 1. Nec ad quasdam *inrepant* dignitates, l. 5. de numer. lib. 8. t. 1. At si quispiam promotorum, denuo ad id munus *inrepperit*, quod docebitur ante gessisse, &c. l. 2. ad l. lul. de ambitu. lib. 9. t. 26. Quod si clandestinis artibus putauerint *inrependum*, l. 7. de cohort. lib. 8. t. 4. in nomen *inrepsisse* militiæ, l. 3. de tabularis. lib. 8. t. 2. In honores primos *inrepant*, l. 77. de Decurionib. lib. 12. t. 1. Ne locum possint laborantibus debitum, *inrepere*, l. 2. de numerar. lib. 8. t. 1. Ut nulla quaestio voluntatis possit *inrepere*, l. 4. de donat. lib. 8. t. 12.

INREPTOR. Is, qui *inreptor* agrorum, fuerit in lite superatus, tantum agri modum, quantum diripere tentauit, amittat, leg. 2. finitum regundorum. lib. 2. tit. 26.

INRETITVS. Ciuitium apparitionum vel aliorum necessitatibus *inretitus*, l. 12. de Veteranis. lib. 7. t. 20. Fiscus aliqua circumscriptione fuerit *inretitus*, l. 3. de aduoc. fisci. lib. 10. t. 15. Memoratarum conditionum laqueis *inretitus*, l. 28. de cohort. lib. 8. t. 4.

INRITVS. In *inritum* deuocentur, l. 29. de cohort. lib. 8. t. 4.

INRVERE. Ut agnoscant, oportere a Iudeis, *inruentum* contumelias propulsari, eorumque synagogas in quiete solita permanere, l. 12. de Iudeis. lib. 16. t. 8.

INSANIA. Neque præsumptionis *insania*, l. 22. de Prætorib. lib. 6. t. 14. *Insania* sacrificiorum, l. 2. de Paganis. lib. 16. t. 10. Furor Minucio Felici Octau. c. 24. *Insania* ideo: quia neque vlla probabili ratione sunt: imo quibus iniuria fit Deo: vide Eusebium, Arnobium lib. 7. alios.

INSCRIPTIO. libellus accusatorius. Iudices Præfecti Vrbi *inscriptio* conuenti, l. 13. de Prætorib. lib. 6. t. 4.

INSCRIPTVS. pro accusato, aduersus quem accusator se in crimen inscripsit. Postquam aliquid iniuriæ, merito inscriptionis inlatæ tolerarit *inscriptus*, id est, si vel carcerem sustinuerit, vel tormenta, &c. l. 2. de abolit. lib. 9. t. 37.

INSECTATIO. Si quis e grege cohortalium vr-guente criminis *insectatione* stipendii fuerit exemptus, l. 26. de cohort. lib. 8. t. 4.

INSIDERE. Quod si exacto spatio anni eius regionis visceribus prædator *insidens* deprehensus fuerit remorari, &c. l. 9. de executor. lib. 8. t. 8. *Insidians*, in Cod. Iust. male.

INSIDIÆ venenorum, l. 4. de indulgentiis criminum. lib. 9. t. 38. Aduersus commentitias venditiones, & aduersus Tutorum *insidias*. l. 1. de inegri restitut. lib. 2. t. 16. vbi dixi.

INSIDIARI. Alienæ verecundiæ *insidiari* dicuntur,
lii 2 qui

qui calumniosam instituunt accusationem, l. 41. de Episc. lib. 16. t. 2

INSIDIOSVS. Insidiosus artibus, l. 49. in med. de Decurionib. lib. 12. t. 1.

INSIGNIA dignitatum, l. 25. de Decurionib. lib. 12. t. 1. Claret domus insignia, l. 27. de Episcop. lib. 16. t. 2. Insignia honoris, l. 4. de Decurionib. lib. 12. t. 1. Palatini laboris insignia, l. 73. de Decurionibus, lib. 12. t. 1. Insignia Magistratus, id est, duumviratus, l. 21. de Decur. lib. 12. t. 1. Insignia potestatis, & Insignia Consularitatis, l. 2. de Senator. & glebali conlat. lib. 6. t. 2. Prætorum insignia, l. 15. de Prætorib. lib. 6. t. 4. Prætorum insignia (honorem dignitatemque) l. 12. de Prætor. lib. 6. t. 4. Insignia Prætorum, l. 74. de Decurion. lib. 12. t. 1.

INSIGNITVS. Insignitus macula, l. 10. de tyron. lib. 7. t. 13.

INSIMVLARE, crimen in aliquem conicere, accusare. Si quis focus criminis insimulatus fuerit, l. 1. de exhib. reis lib. 9. t. 2.

INSIMVLATIO, accusatio. Quia nonnulli ex ordine Senatorio maleficiorum insimulatione atque inuidia stringebantur, l. 10. de maleficiis, lib. 9. t. 16. Insimulatio congrua, l. ultim. de Apostatis, lib. 16. tit. 7.

INSINUARE, denunciare, notum facere, intimare, publicare, tradere. Placuit iusta suggestio, qua insinuasti, l. 8. de palatin. S. L. lib. 6. t. 30. Licet insinuare, id est denuntiare, l. 1. de denuntiatio. lib. 2. t. 4. Insinuato iudici desiderio, proficiscendi licentiam consequatur, l. 9. de Decurion. lib. 12. t. 1. Decreta sua Praefecto Augustali insinuare, l. 15. de Legatis, lib. 12. t. 12. Insinuatum est quosdam patres, &c. l. 3. de maternis bonis, lib. 8. t. 18. In tali volumus religione versari, quam diuinum Petrum Apostolum tradidisse Romanis religio usque nunc ab ipso insinuata declarat, l. 2. de fide cathol. lib. 16. t. 1. & l. 1. Cod. Iust. eod. Ne Antistites eorundem audeant fidem insinuare, quam non habent, l. 24. de hæreticis, lib. 16. t. 5.

INSINUATIO, commendatio. traditio. Episcopi, populo (vel populo) Christianæ religionis doctrinæ insinuatione moderantur, l. 16. de penis, lib. 9. t. 40.

INSISTERE. Efferi cognouimus cadauera mortuorum per confertam populi frequentiam, & per maximam insistentium densitatem, Iulianus, l. 5. de sepulchris viol. lib. 9. t. 17. Insistentem, id est, in via stantem. Insistere (id est persistere) mora pestiferæ perseuerationis, l. 2. de his, qui super religione, lib. 16. t. 4.

INSOLENTER. Quid vnusquisque compulsi insolenter egisset, aut cupide, l. 5. de off. Rector. Prou. lib. 1. t. 7. Atque aduenarum coemptio tuniorum insolentius, quam conuenit æstimatur, l. 7. de tyron. lib. 7. t. 13.

INSOLENTIA, violentia. Nemo carcerem, plumbatarumque verbera aut pondera, aliaque ab insolentia ludicum reperta supplicia, in debitorum solutionibus vel a pueris, vel ab iratis iudicibus expauescat, l. 3. de exactionib. lib. 11. t. 7.

INSOLESCERE, arrogantia, & superbia intumescere. Indulta potestate per iactantiam insolescere, l. 11. de appellat. lib. 11. t. 30.

INSONS. Insons victima. Nemo insonem victimam cædat, l. 10. de Paganis lib. 16. t. 10. Nullus omnino insonem victimam cædat, l. 12. de Paganis, lib. 16. t. 10. Cato: Cum sis ipse NOGENS, moritur cur victima prore? &c. vide in hac sententiam eleganter differentem Arnobium lib. 7. p. 206. 207. Edit. Ste-

wech. p. 273. ubi ad locum hæc: *Quenam est ergo causa, ut alienum crimen meo luatur sanguine, & in nefas extraneum mea vita & INNOCENTIA perducatur? Et post: Cum docuerit nos ratio neque deos irasci aliquando, neque alterum velle pro altero confici, cædi, nec INNOCII sanguine abolitionem designationibus comparari.*

INSPECTIO. Agrimenfor dirigatur ad loca, ut si fidelis inspectio tenentis locum esse probauerit, l. 1. finium regundor. lib. 2. t. 26. Fidelis inspectio est, quæ fit ab agrimenforibus ex fide terminorum. Oculis suis subiectis locis, l. 8. §. 1. D. eod. tit. Hinc in veteribus lapidibus, & scriptoribus INREPRESENTI. Aggenus, p. 79. Edit. Rigalt. & pag. 62. Edit. Goes. Inspectio artificis eam finiet. 2.) Inspectio iecoris. Ne quis mortalium ita faciendi sacrificii fumat audaciam, ut inspectione iecoris extorumque præstigio vanæ spem promissionis accipiat, l. 9. de Paganis, lib. 16. t. 10. Omitto huius σπέρματος, καὶ ἡπατοςσκοπίης, καὶ ἡπατοςσκοπιῆς τέχνης (cuius & Phlegon Trallianus meminit) obuia apud veteres testimonia. Sed Inspectionis verbum in ea re proprium. Ouidius Metamorph. XV. v. 136.

Protinus ereptas vuenti pectore fibras
INSPICIUNT, mentesque Deum scrutantur
in illis.

Seneca, Thyeste actu 4. SC. 1. v. 756.

At ille fibras trahat, ac futa INSPICIT
Et adhuc calentes viscerum venas notat.

Inde EXTISPICVM, & extispiciorum nomen: videlicet Sullum de diuinatione l. 16. Valerium cap. 6. num. 9. & Senecam Natural. quæst. lib. 2. cap. 32. Ad etiam Barthium Adversar. XXV. cap. 11. 3.) Æqua inspectio, est discussio, examinatio, quando quis immunitatem a vectigalibus, aut iustitrali collatione obtendit. Omnium rerum ac personarum, quæ priuatam degunt vitam, in publicis functionibus æqua debet esse inspectio, l. 3. de immunitate concessa, lib. 11. t. 4.) id tantum in specie præbatur, quod militis flagitavit Inspectio, l. 28. de erogatione militum. annon. lib. 7. t. 4. Inspectio hic La montre. Alioquin σιμωντικὸς, annona militaris inspicitur dicitur. Lamprid. Alexand. Sev. cap. 15. Annonam militum diligenter INSPEXIT. Ita & respicere. Vulcatius in Audio Cassio cap. 6. arma militum septima dies semper respexit, vestimenta etiam & calceamenta &c.

INSPICERE, id est, agnoscere tributa, l. 2. sine censu, lib. 11. t. 1.

INSTANTIA. Vide supra efficacia, & l. 33. D. de usuris. Est autem instantia, debiti flagitatio & exactio. Ita, Instantia compulsiuorum, l. 4. ne conlat. translatio, lib. 1. t. 22. 2.) Instantia, est diligentia & studium rem persequendi. Priuatorum manus ab exercendo quolibet marmoreo metallo prohiberi precipimus, ut fiscalibus instantia locis liberior relaxetur, l. 13. de metallis, lib. 10. t. 19.

INSTAR. Semper aliquam indicat magnitudinem, & similitudinem ut apud optimos auctores, ita & hoc Codice. Iuxta instar l. 3. de Palat. S. L. lib. 6. tit. 30. Primitiarii Scriniarum, per trionium, iuxta instar Sacrorum Scriniarum, administratione fungantur. Male sollicitant nonnulli hanc lectionem. Vid. not. d. ad dict. legem. Qui antiquum instar Senatorii nominis fuerint consecuti, l. 74. de Decurionibus, lib. 12. t. 1. Απεικονισμα, specimen, INSTAR, effigies. Αντίτυπον exemplum, exemplar, INSTAR, in Gloss. Philoxeni. Hinc, ad Instar l. 5. Cod. Iust. de inoff. dotib. Instar quoddam, & quasi facies quædam

dam operis, l. 21. §. 3. *D. de oper. noui. nunciat. Instar exhibere.* Cum duæ partes Ordinis in Vrbe positæ totius Curie instar exhibeant, l. 42. *de Decurionibus. lib. 12. t. 1.* Donationis instar perspicitur obtinere, l. 3. *de dotibus.* Anianus recte interpretatur: *similitudo donationis est.* Humanitatis instar exhibere, l. 6. *de sepulchr. viol. lib. 9. t. 17.* vide supra Humanitatis. Ad etiam Seruium in *En. II. v. 15.*

INSTAURARE. Opera publica *instaurare*, l. 2. *de operibus publicis. lib. 15. t. 1.* *Instaurare*, non tantum de operibus; sed & de rationibus. Quidquid ille dilapidauit, ipse de propriis rebus instaret, l. 1. *de susceptorib. lib. 16. t. 6.*

INSTAURATIO, de reparatione appellationis, l. 7. *de repar. appell. lib. 11. t. 31.* *Instauratio* itinerum l. 4. *de itiner. muniend. lib. 15. t. 3.*

INSTINCTVS sanctæ religionis, l. 13. *de exactionib. lib. 11. t. 7.* quamquam pro eo in l. 3. *de executor. habetur institutio.*

INSTITERIT. Officium quod non *institerit* huic iussioni statuta, obnoxium tenebitur, l. 13. *de erogatione mil. ann. lib. 7. t. 4.*

INSTITVERE opera, id est inchoare, noua extollere. Nihil auspicari quemquam noui operis parieris, exceptis stabulorum fabricis, quæ ex usu publico, si ita res tulerit, non prohibemus institui (vt *constitui* l. 14. d. 1.) l. 16. *de operibus publ. lib. 15. t. 1.*

INSTITVTIO diuina, l. 45. *de heret. lib. 16. t. 5.* *Institutio* protana, de hereticis, l. 3. *de hereticis. lib. 16. t. 5.* Vitiatorum *institutio*, Deo atque hominibus exola, Eunomia scilicet, &c. l. 12. *de hereticis. lib. 16. t. 5.* *Institutio*, pro eruditione. Hinc *Institutionis* varietasque Grammatici, l. 18. *de extraord. lib. 11. t. 16* qui audiunt. Eruditionis vtique l. 15. *ead.* & Grammatici, Artice Romanæque doctrinæ, l. 11. *de Medicis & Professor.*

INSTITVTVM. Instituta (*institutions*) de sacris præceptis, l. 1. l. 2. *ne sanctum bapt. lib. 16. t. 6.* vbi cõsule Commentarium. 2.) *Institutum* liberale, æquius, de ædificio instituto. Aut, vt est plerumque liberale *institutum*, habitationem suam quis ornamento vrbis adiecit, l. 7. *de præd. nauic. lib. 13. t. 6.* Architecti, qui mensuris & *instituitis*, operam fabricationi stringunt, l. 3. *de excusation. artif. lib. 13. t. 4.* 3.) *Institutum* vitæ & voluntatis implicuit mercandis rebus, l. 10. *de iustali. conlat. lib. 13. t. 1.* 4.) *Institutum* publicum, id est, publica disciplina, l. 4. *quorum appellat. lib. 11. t. 36.*

INSTRVCTIONES, l. 6. 9. *de appellat. lib. 11. t. 30.* *Instructiones* necessaria, d. l. 9. *Instructio* vniuersa, d. l. 6. Sunt, quæcumque ad instructionem causæ pertinent, l. 8. d. tit. cuncta, quæ litigatores instructionis probationisque causa recitant, *dict. l. 9.* vniuersa quæ in negotio geruntur, l. 29. d. tit. Has autem *instructiones*, appellatione interposita, vel relatione promissa, ad Principem vel iudicem ad quem appellatum, mitti oportebat, d. l. 6. 8. 9. 29. Frequentia moris huius vestigia apud Symmachum *lib. 10. epist. 29. 37. 38. 40. 41. 43. 44. 45. 46. 53. 58. 63.* 2.) *Instructiones* legationum. Sunt decreta legationum, *Instructio* de deputat. l. 14. *de Legatis. lib. 12. t. 12.* Sic, Legationes, quas *instruxere* decreta, l. 10. d. tit. ita apud Symmachum *lib. 1. epist. 11. & epist. 52.* legatus & legatio instructa mandatis. 3.) *Instructio* limitis. Ne Parauerorum huiusmodi vris, aut Parangariarum præbitio mandetur (exceptis his, quibus ex more Rhetici limes *instruitur* (ita repono, pro *includitur*) vel expeditionis Illyricæ pro necessitate vel tempore utilitas adiunatur, l. 15.

Tom. VI. Pars II.

de extraord. lib. 11. t. 16. *Instruitur* autem limes, pastus militaris translatione, quod probant sequentia verba l. 18. Exceptis his, quas Rhetiarum limes, expeditiones Illyricæ, quas pastus translatio militaris vel pro necessitate, vel pro solemnitate deposcunt. Ita habet l. 18. *ead. tit. Instructio* Prouinciæ, id est, limitis in Prouincia & militaris annonæ instructio, copia, l. 28. *de susceptorib. lib. 12. t. 16.* 4.) *Instructio* vitæ publicæ, l. 10. *de iun. mun. lib. 15. t. 3.* 5.) *Instructio* ad palatina officia missa, leg. 2. *de Senator. lib. 6. tit. 2.* est, noticia, breuis.

INSTRVERE, iuuare, parare. Ita enim promptius *instruitur* vltus armorum, l. 1. *unic. de oblat. equorum. lib. 7. t. 23.* *Instruere* ædes, id est ædificare, l. 12. *de annoni. ciuicis. lib. 14. t. 17.* *Instruere* mansiones, l. 21. *de annona. lib. 11. t. 1.* id est, parare. Data copia vniuersis, qui concussi fuerint, vt Præsidum *instruant motionem*, l. 1. *de off. Rector. Pron. lib. 1. t. 7.* id est, certiores faciant. *Instructum* possessionis vel domus, leg. 1. *de bonis vacant. lib. 10. tit. 8.* est omne id, quo possessio vel domus, vt in rebus necessariis abundare possit, *instruitur.* *Instructum* munitionis, l. 4. *de itiner. muniend. lib. 15. t. 3.* est, quo via *instruitur.*

INSTRVMENTVM. *Instrumentum* nauis. *Instrumentis*que suis vniuersis armata. Et max. Cum omni suo instrum-nto, l. 1. *unic. de iuror. Danub. lib. 7. t. 18. l. 3.* *D. de l. Rhod. l. 1. vlt. D. de instruct. vel instrum.*

INSVDARE. Et strenue armis susceptis *insudauerit*, l. 28. *de cohort. lib. 8. t. 4.*

INSVETVS. Pateat *insuetis*, horridus carcer, aliquando luminibus, l. 6. *de indulg. crim. lib. 9. t. 38.*

INSVRGERE. Iubemus *insurgere* leges, armari iura gladio vltore, l. 3. *ad l. iul. de adulter. lib. 9. t. 7.*

INTEGER. Hoc *integra* (id est seria: *auec entiere & meure deliberation*) deliberatione sancimus, l. 47. *de appellat. lib. 11. t. 30.* *Integre* opinionis, l. 177. *de Decurion. lib. 12. t. 1. l. 21. D. de rei vindicat. Integro* statu donata possessio, l. 1. *de bonis vacant. lib. 10. tit. 1.* est quando ea omnia donantur, quæ possessio stat *integra*, & omnibus aut, quibus, possessionem vel domum *integrant*, rebus necessariis abundat. *Integro* legum statu, l. 1. *de bon. proscrip. lib. 9. tit. 42.* id. est, *integris*, illibatis legibus.

INTEGRE. Quis est, cuiuscunque loci, ordinis aut dignitatis, qui se in quemcunque Iudicum, Comitum, Amicorum, vel Palatinorum meorum aliquid veraciter & manifeste probare possit: confidit, quod non *integre*, adque i. ste gessisse videatur, &c. l. 4. *de accusat. lib. 9. t. 1.*

INTEMERATVS. Dignitates *intemerate* inconcussæque. Eorum sane *intemeratas* inconcussasque dignitates volumus permanere, l. 25. *de Decurionibus. lib. 12. t. 1.* Pactum, vel, iura *intemerata.* Qui *intemerati* (*intemerata. C. iust.*) pacti iura seruauerint, l. 1. *de pactis. lib. 2. t. 9.* *Intemeratum* apud accipientium iura persistat, l. 1. *de bonis proscrip. lib. 9. t. 42.* *Intemerata* fidei sensus, l. 6. *de heret. lib. 16. t. 5.* Proinde etiam quæ (hæc) circa Vrbis Romæ Episcopum observatio *intemerata* custodiet, l. 21. *de extraord. lib. 11. t. 16.* Tutores necesse habeant comprobare, quod nulla sit *intemerata* virginitas, l. 1. *unic. si quis eam cuius tutor fuerit. l. 8. t. 9.* id est, pudor intactus: vide *ibid.* non violata castitas. Quæ bene-

Kkk

beneficia fuerant adtributa, *intemerata* permaneant, l. 10. de itin. mun. lib. 15. t. 3. Frumenti integri adque *intemerati*, l. 1. de canone frum. V. R. lib. 14. t. 15.

INTEMERATE. Dum popularibus plausibus *intemerate* seruiunt, l. 3. de equis curul. lib. 15. tit. 5. Sed rescribendum ibi *intemperate*, vel *intemperanter*, vt l. 19. de decurion. lib. 12. tit. 1.

INTEMPERANTER. Quoniam nonnulli diuersarum ciuitatum Curiales, *intemperanter* minores quibus publica tutela debetur ad Curiae consortium deuocarunt, l. 19. de Decurion. lib. 12. t. 1.

INTEMPERANTIA. Quæ adulterium commisit, vtrum domina cauponæ, an ministra fuerit, requiri debet, & ita obsequio famulata serui, vt plerumque ipsa *intemperantia* vina præbuerit. Et mox, si potantibus ministerium præbuit, l. 1. ad l. Iul. de adulter. lib. 9. t. 7.

INTEMPESTIVE. Quod adpeti *intempestiuus* solet, l. 7. de honor. codic. lib. 6. t. 22.

INTEMPESTIVVS. *Intempestiua* conuiuia. Adolescentes itud osi, ne spectacula frequentius adeant, aut adpetant vulgo *intempestiua* conuiuia, l. 1. de studiis liber. V. R. lib. 14. t. 19. *Intempestiua* conuiuia, quæ aut multo ante horam solitam die, vel in multam & intempestam noctem producuntur. Vtriusque vitii Pisonem culpât Cicero, cum ait: *Qui nunquam solim Orientem aut Occidentem viderit.* Et Silius, Campanos, lib. 11. v. 41. f.

medioque dierum

Regales epula, atque ortu conuiuia Solis
Deprensa.

Propertius, lib. IV. 6. in fin.

Sic NOCTEM patera, sic ducam carmina,
donec

Iniiciat radios in mea vina dies.

Curtius lib. 6. cap. 2. *Intempestiua* conuiuia & perpauendi perurgilandique insana dulcedo. Cicero pro Murena cap. 6. *Intempestiui* conuiuui, amœni loci, multarum deliciarum comes est extrema saltatio. Suetonius Caio cap. 45. *Senatum* populumque oburgauit editio, quod Casare præliante, *intempestiua* conuiuia circum & theatra & amœnos secessus celebrarent. Sed apud Curtium, Ciceronem, & Suetonium rectius legitur *tempestiua* conuiuia. Obseruauit enim Salmastius ad Vopisii Florian. c. vlt. conuiuia *intempestiua* nulla extrare in veterum libris, nisi librariorum negligentia, & esse illam distinctionem inter conuiuia *tempestiua* & *intempestiua*, quasi *tempestiua* diurna fuerint, *intempestiua* vero nocturna, nullius auctoritatis. *Tempestiua* autem conuiuia sunt, quæ de die ante horam solitam & iustam inibantur, atque in multam noctem, vel ad sequentem aliquando protrahantur lucem. Vid. Græuius ad Suet. l. c. & in præfat. in vlt. Tom. Antiquit. Rom.

INTENDERE. *Intendere* crimē, l. 3. n. vlt. de accusat. lib. 9. tit. 1. l. vltim. ad l. Corn. de falso lib. 9. t. 19. t. vnic. ad l. Iul. maiest. lib. 9. t. 5. Curam *intendere.* Muneribus patriæ perferendis curam sedulæ mentis *intendant*, l. 43. de Decurion. lib. 12. t. 1.

INTENTATVS. *Intentata* depellere, id est obiecta, l. 8. ad l. Iul. de adult. lib. 9. t. 7.

INTENTIO, actio, executio, solutio. Nemo susceptor, &c. cessionem bonorum faciens, *intentionem* publicæ necessitatis euadat, l. vlt. de fisci debitor. lib. 10. t. 16. Quinque pedum præscriptione summota finalis iurgii vel locorum li-

bera peragatur *intentio*, l. 4. finium regund. lib. 2. t. 26. *Libera intentio*, id est, accusatione aperta, l. 4. de famos. lib. 1. Contra quem decernenda *intentio* huiusmodi fuerit expetita, l. vnic. de dolo malo. lib. 2. t. 15.

INTERCESSIO, interuentus, impedimentum. Auditionem, huius legis *intercessione* (videt. l. 1. Cod. I. de abolitione,) depellam, l. 26. de cohort. lib. 8. t. 4. Militares *intercessionēs*, l. 1. de lucris officiorum. lib. 8. t. 9. id est, executiones. *Intercessio*, pariter in l. 4. de Princip. agentum in reb. lib. 6. t. 28. vocatur, quæ initio legis executio.

INTERCESSORES, sunt executores. Ideo, qui *intercessores* vocantur, l. 1. de pignor. lib. 2. tit. 30. eorum loco Tribonianus l. 7. Cod. Iust. quæres pignori, posuit executores.

INTERCIDERE. *Intercidendam* specialiter eam sectam censuimus, &c. l. 4. ne sanctum bapt. lib. 16. t. 6.

INTERCIDERE. Quæ iam deformibus ruinis *intercidisse* dicuntur, l. 11. de operibus publ. lib. 15. t. 1.

INTERCIPERE, impedire, prohibere, in his, quæ nauiculari vendunt, quoniam *intercipere* contractum emendi vendendique fas prohibet, emtor, &c. l. 7. de præd. nauis. lib. 13. t. 6. Ne plures frustra litibus premerentur, si nullus *intercepta* metis actio tolleretur, l. 4. de censor. lib. 13. tit. vlt.

INTERCLVDERE. Aditum sibi *interclusum* Senatoriæ dignitatis intelligat, l. 1. 10. de Decurion. lib. 12. t. 1.

INTERCOLUMNIA. Omnibus tabulatis, tam his quæ *intercolumniis* adfixa sunt, quam his quæ superiores porticus diuidunt, &c. l. 45. de operibus publ. lib. 15. t. 1. vbi dixi. Eadem forma apud Vitruvium lib. 6. c. 3. *interpensua*: & lib. 4. cap. 2. *interignia*: Spatia inter ligna. Vide Virtuuium Indicem in Diastylas.

INTERESSE. Neque aliud, (vel aliquid) *interceptum* ambitum atque perfectum esse abiretur, l. 1. ad leg. Iul. de ambitu, lib. 9. tit. 26. Vid. Briffonium de V. S.

INTERFECTVS. Negotium *interfectum*, est negotium finitum. Ita vt neuter reparationem *interfecti* hoc pacto semel negotii audiat postulare, l. 2. unde vi. lib. 4. t. 22. Plautus Menach. Act. 3. sc. 2. v. 46. *Interfecta* hæc res est: Apud Aristophanem τὸ τεύξιόν τῆς κῆρας.

INTERIECTVS. Moratoris quibusdam frustrationibus *interiectis*, l. 3. quorum appellat. lib. 11. t. 36.

INTERLOCVTIO. Interlocutionis formula, hæc est: Curia suum nouit discrimen, l. 71. de Decurionib. lib. 12. t. 1.

INTERMIVS, continuus, æternus. Vt circa eos, quibus conlocata ac releuata sunt prædia, ad securitatem perpetuæ proprietatis *intermina* possint ætate seruari, l. 13. de indulg. deb. lib. 11. t. 18. Vid. not. r. ad b. leg. Briffon. de V. S.

INTERMINATVS. *Interminata* poenæ erunt obnoxii, l. 60. de heret. lib. 16. t. 5.

INTERMINATIO. De hac Vrbe pellantur sub *interminatione* iudicii, l. 18. de hereticis. lib. 16. t. 5. Sub poenæ *interminatione* prohibemus, l. 30. de Episcop. lib. 16. t. 2. Sub viginti *interminatione* librarum auri, l. 21. de diu. off. lib. 8. t. 7. Poenæ *interminatione* prohibemus, l. 22. de extraord. lib. 11. t. 16. Ab huius *interminatione* præcepti, l. 6. de sepulchr. viol. lib. 9. t. 17. Recenti quoque *interminatione* vetamus, l. vlt. de murileg. lib. 10. t. 20. Si parum profecerit in seruos *interminatio*

sio constituta, &c. l. 2. de desertor. lib. 7. t. 18. Curiales omnes iubemus interminatione moueri, ne, &c. l. 2. si Curialis relicta ciu. lib. 12. t. 18. Priuilegia hac interminatione firmamus, l. 36. de nauic. lib. 13. t. 5. Sub hac interminatione, ut &c. l. 2. quibus equorum usus. lib. 9. t. 30. Metu seuerissimæ interminationis, l. 6. ne sanctum. lib. 16. t. 6. Interminationi, quam vestra sedes statuerit, subiacebit. l. 173. in fin. de Decurion. lib. 12. t. 1. Grauiissimæ poenæ interminatione proposita, l. 64. de spectaculis. lib. 15. t. 5.

INTERVVS. Interna causæ. Totius causæ interna discutiant, sollicitæque ac diligenter interrogent, &c. l. 2. si vagum petatur mancip. lib. 10. t. 12. Illibatis atque omnibus integris causæ principalis internis, &c. l. 1. unde vi. lib. 4. t. 22. Si internis negotii usquequaque decursis, ex euidenti claruerit, sententiam a iure iustitiæ discedere, l. unie. de officio Præf. Prætorii. lib. 1. t. 5. Interna prouinciarum. Prototypie munus, quod Prouinciarum interna depascitur, ab imis, ut dicitur, radicibus eruat, l. 7. de tyron. lib. 7. t. 13.

INTERNECIVVS, aut internecinus. Internecium crimen, l. 14. de accusat. lib. 9. t. 1. Est (ut volunt) crimen, interfecti alicuius ab eo, qui falsum eisdem testamentum supposuit: vel, homicidii & suppositi simul testamenti, crimen: de quo tamen vide quæ scripti ad d. l. 14. Cujacium Obseruat. l. 2. Brissonium de U. S.

INTERPONERE prouocationes, l. 9. quorum appellat. lib. 11. t. 36. Interponi appellationes dicuntur, l. 4. §. 10. 13. 14. 25. 27. 30. 57. 58. 59. 62. 64. 66. de appell. lib. 11. t. 30. obponi, l. 21. eod.

INTERPELLARE. Possessionis statum interpellare, l. 6. unde vi.

INTERPRES, pro internuntio. Interpres, nuptiarum scilicet, l. 1. de nupt. lib. 3. t. 7. In oppugnationem consentit atque sequestres, atque interpretes, taciti nuntii renuntique corrupti. Interpres hic non est is, cuius interuentu ad extraneam linguam intelligendam utimur, sed internuntius.

INTERPRETATIO, vox fulgurales disciplinæ propria. Eam autem denunciationem adque interpretationem, quæ de tactu Amphitheatri scribita est, l. 1. de Paganis. lib. 16. t. 10. Plinius lib. 2. cap. 53. In fulgurum **INTERPRETATIONE** eo profecit scientia, ut ventura alia finito die prædicant. Unde & ipsi fulguratores, **INTERPRETES** apud Ammianum lib. 23. t. 3. Tacitus 15. Annal. cap. 47. Vis fulgurum non alia crebrior. Et mox: Secutaque Haruspicum **INTERPRETATIO**. Hæc interpretatio dicitur **SENTENTIA** in veteri inscriptione apud Gruterum XXI. 4.

DEO FVLGVATORI
ARAM
ET LOCVM. HVNC
RELIG.
EX HARVSPIC. SENT
PVBLCIVS FRONT
POS ET
D. D.

Vide Commentarium ad b. l. legem. 2.) Interpretatio pro exceptione & limitatione. Quorum delatio in commune omnibus sine aliqua legis interpretatione conceditur, l. 2. ad l. Iul. de adulter. lib. 9. t. 7. 3.) Interpretatio pro distinctione.

Dierum distinctione, siue interpretatione depulsa, l. 1. de emendat. seruor. lib. 9. tit. 12.

INTERVPTVS. Ne quis Claudiam, interruptis formæ lateribus adque perfoctis sibi fraude elicitam exillimet vindicandam, l. vlt. de aqueductu. lib. 15. t. 2. 2.) Artificiofis obstaculis interruptis (id est, explosis atque reiectis, ut in initio eiusdem leg.) l. unie. de dominio rei quæ possit, lib. 2. t. 5. vide infra Ruptus.

INTERVENTIO. Sine villa gratiæ interuentione pellantur l. 13. de heret. lib. 16. t. 5. Mutui interuentione obposita inuadere, l. 1. de his, quæ ex publ. contat. lib. 12. t. 9. Sub specie publici creditoris, l. 2. de his, qui cum disp. Vid. Commentar. ad d. leg. 1.

INTERVERSVS. Interuersa ratione fiscali, l. 7. de cohort. lib. 8. t. 4.

INTERVERSIO. Si autem aliquid a susceptore vel Tabulario fraudis admissum, & possessor deprehendat, nemo eorum semel in interuersione conuictus id rursus officium gerat, in quo ante decoxit, l. 27. de suspector. lib. 12. t. 6.

INTERVRSOR pecuniæ fiscalis. Qui in contrahibus scelestis ac fisco perniciosus, interuersorum maculosis sese fraudibus implicauerint, &c. l. 10. de iure fisci. lib. 10. t. 1. vide supra Eueriores.

INTESTABILIS, l. 9. de heret. lib. 16. t. 5. Intestabiles, l. 54. de heret. lib. 16. t. 5.

INTIMVS. Nec verò sedis intima tenebras pati debet inclusus, sed viurpata luce vegetari, l. 1. de custod. reor. lib. 9. t. 3. εἰς τὰ ἐντὶ τῆς οὐρανῆς, Astitum 16. v. 24. Cachot. Vide quæ ad eam leg. plenius scripsi. Intima ita pars domus, l. 13. §. vlt. D. de usufructu. Intimum cor, l. 3. de indulgent. crim. lib. 9. t. 38. Ob diem Paschæ, quem intimo corde celebramus.

INTIMARE, est docere, plauum facere, significare. Cum vestræ sedi l. l. (ita γρ.) aliquid intimandum, l. 12. de Legatis. lib. 11. t. 12. Quæ clementiæ nostræ auribus intimanda videantur, l. 4. de Legatis. lib. 12. t. 12. Gloss. γυαρίσας, εὐφραίνοντας, Φανερώσας. Hæc singulis quibusque Iudicibus intimetur, l. 18. de pænis. lib. 9. t. 40. Descriptiones apud acta Prouinciarum Rectoribus intimentur, l. 173. de Decurion. lib. 12. t. 1. Si quando faustorum nuntiorum gaudia Prouincialibus intimantur, l. 3. ne quid publica latet. lib. 8. t. 11. Si huius sanctionis nostræ normam etiam insequentibus Magistris deserint intimare, l. 3. de Agentib. lib. 6. t. 27. Cunctis pistoribus intimari oportet, l. 1. de pistorib. lib. 14. t. 3. Quam legem cunctarum Prouinciarum Iudicibus intimari conueniet, ut nouerint, &c. l. vltim. de trin. mun. lib. 15. t. 3. Eo tempore quo rescriptum allegatur ac libertas intimatur, l. 12. de petition. lib. 10. t. 10. Id nostræ intimari clementiæ, l. 7. de extraordinar. lib. 11. t. 16. Rerum nobis noticia intimetur, l. vlt. de bonis vacantibus. lib. 10. t. 8. Cunctis per Ægyptum intimetur, l. 1. de nauibus non excus. lib. 13. 7. Clementiæ nostræ auribus intimari, l. unie. ne Præf. Prætorius. lib. 12. t. 10. Relatio tui culminis intimauit, l. 4. de spectaculis. lib. 15. t. 5. Protinus super occupatione eorum scribis competentibus intimetur, l. 3. de bonis proscriptorum. lib. 9. t. 42. Consultationes eorum quantocius nostris auribus intimare cogantur, l. 66. de appellationibus. lib. 11. t. 30. Iudicis, &c. volumus intimari &c. l. 1. de Iudeis. lib. 16. t. 8. Donec de his clementiæ nostræ auribus intimetur, l. 16. de re milit. lib. 7. t. 1. Eorum nominibus Viro spectabili P. F. Augustali intimatis, l. 42. de Episcop. lib. 16. t. 2. Rescripto aduersario solemniter

- intimato**, l. 2. vnde vi. lib. 4. t. 22. Etiam si iisdem scripturæ continentia non fuerit *intimata*, l. 3. de *testam. lib. 4. t. 4.* Lis *intimata*, id est, denunciata, l. 1. de *denuntiari. lib. 2. t. 4.* Viueriarum Prouinciarum Rectoribus *intimato*, l. 15. de *Decurion. lib. 12. t. 1.* Cum populo fuerit *intimatum*, l. 21. de *Prætor. lib. 6. t. 4.*
- INTONARE.** Cum accusatores serui dominis *intonent*, nemo iudiciorum expectet euentum, nihil quæri, nihil discuti placet, l. 2. ne *præter crimen maieſt. lib. 9. t. 6.* Iuuenalis de domino. *Satyræ VI. v. 485.*
Et cædit donec lassis cædentibus, exi
INTONET horrendum, iam cognitione *peracta.*
- INTRARE** portum *navis* dicitur, l. 4. de *nauiular. lib. 13. t. 4.*
- INTREPIDVS & securus** accedat, l. 4. de *accusation. lib. 9. t. 1.* Duas dominus propriæ domus *intrepidus* ac securus possideat portiones, l. 5. de *metatis. lib. 7. t. 8.*
- INTRODVCRE.** Causarum patroni ne ignorante Principe villam postulationem introducant, l. 4. in *fin. de Princ. agent. lib. 6. t. 28.*
- INVALIDVS.** Si *inualidi* & *inbecilles* sint, l. 5. de *fil. mil. appar. lib. 7. t. 22.*
- INVERECVNDVS.** *Inuerecunda* petentum inhiatio, l. 15. de *petition. lib. 10. t. 10.*
- INVETERATVS.** Iuxta *inueteratas* leges, l. 8. de *susceptoribus. lib. 12. t. 6.* *Inueterata* consuetudo l. 32. *D. de legibus.* Licet adeo *inueteratum* malum longa ac diuturna meditatione nutruerint, l. 41. de *hereticis. lib. 16. t. 5.* Non Tribunos vel Præpositos militares post testimonium *inueterata* militiæ, l. unic. qui a *præbitione tyrõnum. lib. 11. t. 18.*
- INVIDIA.** Et sub quodam potentie tenore infimos fatigari ad iudiciorum spectat *inuidiam*, l. 6. de *pactis lib. 2. t. 9.* vide l. 9. §. 5. *D. de off. Proconsul. Inuidia* lingua detrahoribus tribuitur, l. 2. de *petition. lib. 10. t. 10.* Sola sit igitur huiusmodi legibus (*yp. litibus*) vna præscriptio, quæ improbi petitoris refrenare possit *inuidiam*, l. 4. *finium regundor. lib. 2. t. 26.* Criminis constituitur *inuidia*, l. 61. de *appellationib. lib. 11. t. 30.* Nec emensa militia relictæ originis *inuidia* quatiatur, l. 14. de *privilegiis eorum, qui in sacro lib. 6. t. 35.* Ad *inuidiam* non vocentur, l. ult. de *infirm. his, quæ sub. tyr. lib. 15. t. 14.* Perpistores, in quos totius criminis confertur *inuidia*, &c. l. 16. de *pistorib. lib. 14. t. 3.* Ab *inuidia* & formidine delationis amoveantur, l. 9. de *desertor. lib. 7. t. 18.* Nec *inuidiam* metuat, qui ad publicum deduxerit criminofum l. 21. de *pænis. lib. 9. t. 40.* Curfus publici præpositos scire præcipimus, si sibi & militiæ suæ consulunt, nihil eos contra veterem disciplinam debere præsumere: cui cum geratur *inuidia*, haut dubie sacrilegii crimine obligantur, l. 9. de *curiosis. lib. 6. t. 29.* Maleficiorum infimulatione adque *inuidia* stringi, l. 10. de *malefic. lib. 9. t. 16.*
- INVIDIOSVS.** *Inuidiosa* vox, criminatio, accusatio, recriminatio. Neganda est accusatis licentia criminandi, priusquam se crimine, quo premuntur, exuerint. Nam sanctionum veterum conditores adimendam licentiam omnibus censuerunt in accusatores suos *inuidiosam* dicendi vocem, l. 12. de *accusat. lib. 9. t. 1.*
- INVIDIOSÆ.** Si qua aut per fugam aut per congregationem infelicium populorum indigne *inuidiosæque* commissa sunt, l. ultim. de *infirm. his, quæ sub Tyrann.*
- INVITARE.** Cum prosperior flatus *inuitat*, l. 34. de *nauiular. lib. 13. t. 5.*
- INVOLVERE.** Nam & accipientem & dantem illicitæ transactionis reatus *involuet*, l. 4. *tributa in ipsis speciebus. lib. 11. t. 2.* Grauioris exitii dominum quoque casus *involuat*, l. 6. de *desertor. lib. 7. t. 18.* Si dominum quoque talis conscientia *involuerit*, leg. ead. Multa & litigatorem & iudicem *involuat*, l. 26. *quorum appellat. lib. 11. t. 36.* *Parem capitis ac vitæ* quæ peculatus reos consuevit *involueri*, cogatur subire *iacturam*, l. 5. ad l. *lul. repetund. lib. 9. t. 27.* Publicis functionibus *involutus*, l. 183. de *Decur. lib. 12. t. 1.* Functionibus *involutus*, l. 180. de *Decurionibus. lib. 12. t. 1.* Publicis priuatisue rationibus *involutus*, l. 3. de *his qui ad Eccles. lib. 9. t. ult.* Sceleribus *involutus*, l. ultim. de *bonis proscrip. lib. 9. t. 42.* *Involuta* magnis criminibus conscientia, l. 2. de *Repuâis.*
- INVRERE.** Nisi forte auiæ elogia *inurenda* impius nepotibus iusta semotis ratione, monstrauerit, l. 4. de *legit. hered. lib. 5. t. 1.* Probrosus *inuſta* notis, l. 1. de *secundis nuptiis. lib. 3. t. 8.* *Inuratur* (notetur *Cod. Iust.*) infamia, l. ult. de *pactis. lib. 2. t. 9.* Quibus *inuſtas* constitit esse notas de testabilis turpitudinis, l. 1. de *inſſic. testam. lib. 2. t. 19.* Perpetuus *inuſtos* infamia, l. 54. de *heret. lib. 16. t. 5.* Perpetua infamia *inuſtus*, vt nec speciali quidem rescripto notam vel eluere mereatur, l. 85. de *Decurion. lib. 12. t. 1.*
- INVTILIS.** Qui in totum nihil possident ac patrimonio *inutiles* sunt, l. 11. de *Episcop. lib. 16. t. 2.* *Inutilia* legationis, l. 42. de *Episcop. lib. 16. t. 2.*
- IRA.** Vt sopita *ira*, & per hæc spacia mentis tranquillate recepta ad supremam actionem cum ratione veniant adque consilio, l. 5. de *accusat. lib. 9. t. 1.*
- IRA.** *Ire* præcipi legati dicuntur, leg. 2. de *Legatis. lib. 12. t. 12.*
- IRENARCHÆ:** de his tit. 14. *lib. 12.* vide inibi quæ dixi. *Gloss. ἐιρηναρχης, Pacator, Irenarcha.* An iisdem fuerint cum Præfectis pacis, dixi quoque ad leg. un. eius tit.
- ITA.** Curiales, qui gradu meritorum vsque ad honorariam peruenerint dignitatem, nulla equorum prælatio, nec gleba Senatoria ab his postatur, quos non ita fecit obligatos, l. 138. de *Decurion. lib. 12. t. 1.* Tentat tamen hic lures: quos nouitas, de quo ad eam leg. Ita mihi summa diuinitas semper propitia sit, & me incolumem præstet, vt cupio, felicissima & florente Republica. Est id Constantini Magni iusiurandum sanctissimum in l. 4. in *fin. de accusat. lib. 9. t. 1.* Cui geminam hoc Augusti apud Suetonium Oratione. c. 28. Quodam *EDICTO*, ait Sueton. Augustus his verbis restatus est. *ITA* mihi salutem ac sospitem Remp. sistere in sua sede liceat, aique eius rei fructum percipere quem peto, vt optimi status auctor dicar, & moriens, vt feram mecum spem, mansura in vestigio fundamenta Reipublicæ quæ iecero.
- ITALICVS.** *Italici* fundi, l. 2. de *donat. lib. 8. t. 12.* vbi dixi.
- IUBERE.** *Iubeo*, in manu missionibus vox legitima. Cum adipisci iubeatur patronorum iudicio sedula seruitus libertatem, l. 16. de *Prætorib. lib. 6. t. 4.* vbi dixi. hæcenus, iubeat male. *Iubemus*, pro permittimus, concedimus, l. 1. in *fin. de legit. hered. vt contra non iubere*, pro inhibere: vide *infra Non. Iubemus*, hortamur, vt si quis forte, &c. Theodosius Magnus edicto suo ad Prouinciales, l. 6. ad l. *lul. repet. lib. 9. t. 27.*

IUCUNDISSIMVS. Optate carissime ac iucundissime. Ita Optatum Præfedi Augustalem Theodosius alloquitur, *l. ult. de Episcop. ind. lib. 16. t. 12.*

IUDICATIO. Si quistalis sub tua iudicatione fuerit conuictus, *l. 21. 22. de diuers. off. lib. 8. t. 7.* Cui ad vicem nostram delata iudicatio est, *l. 18. de appellat. lib. 11. t. 30.*

IUDICARE. Iudicantes, *l. 109. de Decurion. lib. 12. tit. 1.* Quod si loca in controuersiam veniant, solemniter iudicans (ita restituo) cognoscat, *l. ult. finium regund. lib. 2. t. 26.* Iudicans, id est, iudex, *l. 1. de Iudiciis. lib. 2. t. 18.* Disceptatio iudicantium, *l. ult. de denuntiatis. lib. 2. t. 4.*

IUDICES, id est, Rectores Prouinciarum, *l. 2. 5. 7. de operibus publ. lib. 15. t. 1.* Prouinciarum Iudices, *l. 3. eod. tit.*

IUDICIARIVS. Domus iudiciaria, *l. 8. de operibus publ. lib. 15. t. 1.* Iudiciaria emendatio, id est, Iudicis animaduersio, *l. 153. in fin. de Decurion. lib. 12. t. 1.* Iudiciaria naues, *l. vnic. de lufor. Danubii. lib. 7. t. 17.* vbi plene dixi. Iudiciaria seueritas, *l. 1. ad l. Iul. de adulter. lib. 9. t. 7.*

IUDICIUM Catholica religionis, id est, fides Catholica, *l. 28. de heret. lib. 16. t. 5.* Iudicium, pro Iudice, *l. 9. 10. de Iurisdic. lib. 2. t. 1.* vti senatus, pro Senatoribus, *ultim. de Iurisdic. lib. 2. t. 1.* Ita etiam Iudicia, pro Iudicibus, *l. 58. de appellat. lib. 11. t. 30.* Iudicium, pro iudice, *l. vltim. de super-exactionib. lib. 11. t. 8.* Iudicium, pro Iudice, seu Rectore Prouinciæ, *l. 3. de repar. appell. lib. 11. t. 31.* Iudicium pro rescripto, *l. 2. de offic. iud. omnium. lib. 1. tit. 10.* Adire iudicia, *l. 1. de conuuls. aduoc. lib. 8. t. 10.* Nulla vrguentium rerum præceptio, quæ de iudicio (a iudice) prolata fuerit, *l. 6. de Princip. agent. lib. 6. t. 28.* iudiciorum aditio, & iudiciaria conuentio, *l. vnic. si certum petat. de chirogr. lib. 2. t. 27.* Et iudiciorum ostendat, *l. 11. de maleficiis. lib. 9. t. 16.* Ad iudiciorum spectat inuidiam, id est, Iudicium, *l. 6. de pactis. lib. 2. t. 9.* vide sequentia, vide *l. 9. §. 5. D. de off. Proc. Iudicium animi.* Sed nuda tantum voluntas claruerit, quæ non dubium consilium teneat nec incertum, sed iudicium animi tale proferat, vt nulla quæstio voluntatis possit inreperere, *l. 4. de donation. l. 8. t. 12.* Iudicia, vltimæ voluntates, *l. 4. de Episcop. lib. 16. t. 2.* Liberis parentum iudicia inofficiosa causantibus, *l. 5. de inoffic. testam. lib. 2. t. 19.* Extremum iudicium, testamentum, vltima voluntas, *l. 20. de Episc. lib. 16. t. 2.* Deficientium iudicium, pro vltima voluntate, *l. 9. de infirm. his quæ sub tyr. lib. 15. t. 14.* Aduersus iudicium (id est, testamentum) omnibus integris atque seruatis; quibus inofficiosi actio coeperit forte competere, *l. 6. de inofficioso. lib. 2. t. 19.*

IUGATIO. Iugatio agrorum mensuram significat, pro cuius modo certa pensitatio præstatur. Describitione facta pro capitacione, aut iugatione, *l. 1. ne quid publ. lat. lib. 8. t. 11.* Vniuersi pro portione suæ possessionis & iugationis adhuc mœnia cohortentur, *l. 49. de operibus publ. lib. 15. t. 1.* & *l. ult. de equorum conlat. lib. 11. t. 17.* quæ, eadem pene leges sunt. Si quis conlator iugationem suam logographo commiserit, eam fisco nouerit vindicandam, &c. *l. vnic. ne conlatio per logogr. lib. 11. t. 4.*

IUGIS, iuge, continuus. Triennio iugi, *l. 11. de susceptorib. lib. 12. t. 6.* Iugi dominio possidentem, *l. vlt. de maternis bonis. lib. 8. t. 18.* Iugis expectatio. Litigationem sub consultationis ambiguo iugi expectatione pendere, *l. 55. de appellationibus. lib. 11. t. 30.* Post iugis militiæ tempus, *l. 13. de Agentibus. lib. 6. t. 27.* Iuge obsequium, *l. 21. de Episcop. lib. 16. t. 2.* Iugis obseruatio, *l. 2. quis in gradu præfer. lib. 7. t. 3.* Penes eos iugem per-

manere iubeas possessionem, *l. 3. de locat. fundor. iuris emphyt. lib. 10. t. 5.* Intra hoc iuge quinquennium, *l. vnic. si cert. petat. de chirogr. lib. 2. t. 27.* Triginta annorum iugi silentio, *l. vnic. de act. certo temp. fin. lib. 4. t. 14.* Illa tempora, quæ ante nostræ Mansuetudinis sanctionem iugi taciturnitate fluxerunt, *l. vnic. de act. certo temp. fin. lib. 7. t. 14.* Ad finiendas causas iuge tempus habeat præstitutum, *l. 2. de integri restitutione. lib. 2. t. 16.*

IUGERATIO, idem est, quod iugatio. Iugerationis modus, *l. 33. de Decurion. lib. 12. t. 1.*

IUGITAS (aiugando) in *l. 32. de cursu publ. lib. 8. t. 5.* ni fallor pro copia cursus publici. Mali iugitas, perpetuitas mali. Quæ res in eam famam mali iugitate peruenit, vt &c. *l. 186. de Decurion. lib. 12. t. 1.*

IUGITER, continuo, perpetuo. *l. 169. de Decurion. lib. 12. t. 1.* Ea iugiter atque perpetuo poena comitetur, *l. 3. de Apostatis. lib. 16. t. 7.* Iugiter patere decernimus, *l. 8. de Paganis. lib. 16. tit. 10.* Iugiter obseruare præceptum est, *l. 2. de canonefrum. V. R. lib. 14. t. 15.* Defectorum iugiter pretia vindicamus, *l. 6. de defectorib. lib. 7. t. 18.* Apud vnum iugiter permanente administratione, *l. 1. de numerar. lib. 8. t. 1.* Securi reliquum tempus ætatis iugiter agitabitur, *l. 4. de Medicis. lib. 16. t. 3.* Per decennium iugiter siluerit, *l. 28. de cohort. lib. 8. t. 4.* Viceni & terni solidi per singulos equos, qui a colonis atque ab obnoxiiis exiguntur, ipsi magis iugiter, quam fraude procuratorum nostrorum equi offerantur, *l. 1. de equorum conlat. lib. 11. t. 17.* Iugiter obsecutos, *l. 2. de inoffic. testam. lib. 2. t. 19.*

IUGVM. Eique illicite iugum seruitutis imponere, *l. 25. de petition. lib. 10. t. 10.* Ita etiam *l. 8. Cod. Iust. de possim. reuers. t. ad Timoth. 6. v. 1.* & apud Claudianum:

*Si metuis, si praua cupis, si ducis ira,
Seruiti pati iugum, tolerabis iniquas
Interius leges."*

Earumque ceruicibus imposita iuris imperia, velut quædam iuga soluimus, promiscue omnibus, *l. un. de infirm. pæn. calibat. lib. 8. tit. 16.*

IUMENTA, pro equis, *l. 9. de re milit. lib. 7. t. 1.*

IUNCTURA, iumentum, subiugium, equus combinatus. Quisquis ex eo (equis Circensibus) quamlibet commodis compendioque priuato deriuandam duxerit esse iuncturam, &c. *l. 6. de scenicis. lib. 15. t. 7.* vbi dixi. Male enim legitur hæcenus iacturam. Vide Salsamium in Capirolin. Verum. c. 5.

IUNGERE. Octo mulæ iungantur ad redam, *l. 8. de cursu publ. lib. 8. t. 5.* vide infra Subiungere.

IUNIORES, pro tyronibus, vide *Paratitlon tit. de tyronib. lib. 7. tit. 13.* Iuniores, pro tyronibus, *l. 1. 6. 7. 10. 12. 15. 18. de tyron. lib. 7. t. 13. l. 13. de Agentib. in reb. l. 8. 9. 10. 14. de defector. l. ult. de filiis militar. apparit. lib. 7. t. 22. l. 78. de Decurion. lib. 12. t. 1.* vide Ammianum & Symmachum in Comment. ad b. leg. Augustinus 3. de Ciuit. Dei ult. Tunc Vtica ex XXX. millibus IUNIORVM, qui ibi erant, decem remansisse confirmant.

IURGARE. Iurgantes, *l. 24. de appellat. lib. 11. t. 30.* Qui non ante in proprio foro iurgauerint, *l. 6. de Iurisdic. lib. 2. t. 1.* Iurgantibus licentia pandatur, *l. vnic. de dominio rei quæ possit. lib. 2. t. 5.* Iurgantes, *l. 30. de appellation. lib. 11. t. 30.* Quam vinculo legis adstrictus pari coeperit poenæ conditione iurgare, *l. 14. de accusation. lib. 9. t. 1.* Iurgantes, *l. vnic. de dilat. ex conf. lib. 11. t. 33.* Iurgium, de ciuili proprie: quod & criminali opponitur, *l. 29. de petition. lib. 10. t. 10.* Vt tunc ciuili iurgio terminato, secunda falsi actio subderetur, *l. 2. ad l. Cornel. de falso. lib. 9. t. 19.* 2.)

Iurgivox propria de controuersis agrorum inter vicinos, l. 4. §. finium regundorum. lib. 2. t. 26. unde, finale iurgium, d. l. 1. §. 6. vide quæ scripti ad d. l. 4. & ad illud XII. Tabularum. Si iurgant adfines.

IURIDICVS. Omnes dies iubemus esse iuridicos, l. 2. de feriis. lib. 2. t. 8. ἐμπράκτες. Quæ iuridica sententia decidi non possunt, l. 1. de relationib. lib. 11. t. 29.

IUS. Iuris imperia, velut iuga, l. vnic. de infirm. pæn. cæl. lib. 8. t. 16. Iuris ordo, l. 7. de haret. lib. 16. t. 5. Iuris vincula: vide infra, vincula, nexus: Iuris templorum, seu de iure templorum fundi, possessiones, ædificia, iuga, capita, tit. de locat. fundor. iuris templ. l. 24. de petitionib. l. 41. de operibus publ. l. ult. de constat. donatar. Nouella Martiani 2. Iuga seu capita in iuro templo- rum, l. 8. de iure fisci. Hinc templorum IVRA, apud Ambrosium oratione funebri de obitu Valentiniani Imper. Vt Pistorum IVRA. Cassiodoro VI. Formul. 18. pro locis & prædiis ipsis, quæ Templorum sumptibus, annonis, & Pistorum adscripta. Ius & constitutiones separantur, l. 25. quorum appellat lib. 11. t. 16. Ius, pro iure priuatorum, & civili petitione, l. 6. ad leg. Jul. repetund.

IUSSA, de tributorum delegationibus, l. 7. 20. de extraord. lib. 11. t. 16.

IUSTVS. Iusta infamia, l. 7. de hareticis. lib. 16. t. 5. nisi potius legas eo loco iniusta infamia. iusta sensu institutionis, l. 7. de hareticis. lib. 16. t. 5. Nisi malis indignationis. Merita iusta militiæ, l. 77. de Decurionibus. lib. 12. tit. 1. Iusta priuilegia, sunt labore, aduipso impetratæ dignitates, cui dignitates beneficiis consecutæ opponuntur. l. 15. de tyron. lib. 7. t. 13.

IUSTITIA. Si probauerint, iustitiam suæ petitioni adesse, l. 1. de iure fisci. lib. 10. t. 1. Qui vaga mancipia iuris alieni petunt, si iustitia eadem probant. impetrati beneficii auctoritate potantur, l. 1. si vaxum petatur mancipium. lib. 10. t. 12. Symmachus lib. 10. epist. 55. Annus fere secundus est, ut per Defensores & Rationales Augustissimæ domus cum iustitia solemniter oraculi scripti fatigantur heredes.

IUVARE de suffragiis. Si Proximis, erga nos inuuantibus, codicillos reportauerint, l. 74. in fin. de Decurion. lib. 12. t. 1. Iuuari. Aurum mercatoribus adque argentum quo erogatio publica Iuuatur, indiximus, l. 6. de iustit. constat. lib. 13. t. 1. Mox: Hanc virilem Iuuantem Reipub. partem. Templorum detrabantur annonæ, & rem annonariam Iuuent expensis deuotissimo militum profutura, l. 19. de Paganis. lib. 16. t. 10.

IUVENES, l. 10. de Episcopis. lib. 16. t. 2. A Clericis separantur: sunt, qui ἀκόλῳτοι dicuntur: de quibus plura ad eam l. 10. Hesychius ἀκόλῳτος, ὁ νεώτερος παῖς, νεώτερος δὲ ὁ περὶ τὸ σῶμα.

K.

KALENDARIA sunt ratiocinia pecuniæ scænebris, seu codices, in quos debitorum nomina referuntur. Hinc Kalendaria oleariæ arcæ & frumentariæ, l. 2. de Curatoribus Kalend. lib. 12. t. 21. Kalendarii Curator, est, qui ciuitatis seu reipublicæ pecuniam fœnori collocabat, & vsuras præcipiebat: vide tit. de Curatorib. Kalend. 12. lib. 11. Consule etiam Briffonium de V. S.

L.

LABI. Et succisus quasi quarundam vitium neruis, reliqua, lababuntur, l. 4. de annona & tribut. lib. 11. t. 1. Labentia sepulcra. Vt re-

parationis gratia labentia sepulcra deponerent, l. 2. de sepulchris violat. lib. 9. tit. 17.

LABEFACTARE. Labe factare castimoniam viduæ, l. 1. de raptu vel matrim. sanctum. lib. 9. t. 25. Vitas infontium labe factare magi dicuntur, l. 5. de maleficiis. lib. 9. t. 16.

LABES. Egri corporis labes. Egri corporis labem, l. 16. de cõbort. lib. 16. t. 4. Fotinianæ labis contaminatio, l. 6. de hareticis. lib. 5. t. 5. Maleficiorum labe pollutus. Quicumque maleficiorum labe pollutum audierit, l. 11. de maleficiis. lib. 9. t. 16. Sæculi labes, l. 17. de pœnis. lib. 9. t. 40. Temporis tyrannici labes. Quos tyrannici temporis labes infecerat, l. 12. de infirm. his quæ sub tyr. lib. 15. t. 14.

LABOR, de obsequio Agentium in rebus, l. 3. de Agentibus. lib. 6. t. 27. & Nouella Valentin. inter Theodosianas 37. 2.) Labor, de militari. Vt laborum suffragium incrementa militiæ consequantur, l. 14. de re militari. lib. 7. t. 1. Laborum præpositi, de his titulus lib. 6. t. 25. Sunt Labarorum Præpositi, de quibus vt & de Labaro, & Labratis, ibidem late differui. Labor castrorum, l. ult. de priuilegiis eorum qui in f. pal. lib. 6. t. 35. vide Iuuenal. Satyr. 16. v. 52. Si quis armatæ sacramenta militiæ impigno quinquennii labore pertulerit, l. 6. de re militari. lib. 7. t. 1. Ceteros in labore positos, l. 7. d. t. & testimonium emeriti laboris, d. l. 7. Quæ post labores suos pereantiter fruantur, l. 2. de Veteranis. lib. 7. t. 20. Honoris augmentum non ambitione, sed labore ad vnumquemque conuenit deuenire, l. ult. de re milit. lib. 7. t. 1. impositum militiæ laborem, l. 10. de tyron. lib. 7. t. 13. Qui ordine militiæ sub armorum labore decurrit, ad hunc honorem peruenierint, l. 1. de testim. ex Tribunis. lib. 7. t. 21. Is potissimum potiorum adipiscatur gradum, qui meruerit de labore suffragium, l. 1. quis in gradu præferatur. lib. 7. t. 3. 3.) Labores hominum, de agricultura, & rustico opere, l. 3. de maleficiis. lib. 9. t. 16. Frequentius hoc sensu apud sequentes qui scriptores, in legibus Salicis, Longobard. Gregorio Turon. lib. 7. cap. 22. itaque vox ea etiam num remansit. Ita apud Græcos ἔργα, de Agricultura: vide Hesychium. Sic Callimachus hymno 3. v. 125.

Κτῆνέα Φιν λοιμὸς καταβόσκειται, ἔργα δὲ παύχην.

Pecora ipsorum pestis deuorat, segetes vero grando.

Et, mox, v. 156.

Σύες ἔργα, σύες Φυτὰ λυμαίνοντα. Ἀπρίοπε-
ρα, a pri plantas vastant

Hesiodus Epy. v. 46.

ἔργα βιῶν ἀπόλοιτο, opera bouum cessarent,

Virgilius Æn. II v. 306.

Sternis agros, sternis fata laeta bouumque LABO-

RES. Opus, alias, Ouidio, & Tibullo.

LABORARE. Cum plerumque etiam ipsius femine aduersus commoda propria inueniatur laborare consilium, l. 7. de sponsalib. lib. 3. t. 5. Si quis tali contractu laborat, hac sanctione respiret, l. vnic. de commissoria rescind. lib. 3. t. 2. Pro remouendis his, quorum consortio Agentum in rebus schola laborabat, l. 17. de Agentib. lib. 6. t. 27. Laborare autem dicitur schola, quæ, incondita & superuacua turba repletur. Laborare, id est, in periculo esse. Palam factum est, ædificiorum quæ horreis adhaerebant, incendiis fiscales copias laborasse (in periculo fuisse) l. 4. de operibus publ. lib. 15. t. 1.

LABORIOSVS. Non laborioso ad ministracionis actu, sed honorario titulo dignitatis, l. 186. de Decurionibus. lib. 12. t. 1.

LACERARE: vide *Dilaceratio*. Patrimonia fortunæque lacerantur. Ne otiosis ædium cultibus Provincialium patrimonia fortunæque lacerentur, l. 15. de cursu lib. 8. t. 5. Plautus Mercatore Act. 1. sc. 1.

LACERARI valide suam rem, illius auferier.

Quod paulo post ait, funditare ac perdere. Lacerare Commoda publica. Plebeiam quoque sustineat capitationem: ne commodi publica sub vinbratili suffragiorum pactione lacerentur, l. 36. de Decurion. lib. 12. t. 1. Lacerare Rationes publicas fiscales. De diacathocis quosdam comperimus ita fiscales lacerasse rationes, ut satisfieri aratio nostro sine patrimonii eorum venditione non possit, l. 1. de fisci debit. lib. 10. t. 16. Numerarii qui publicas (ita enim γρ.) rationes civitatum veritus fraudibus lacerare didicerunt, l. 6. de numerar. lib. 8. t. 1.

LACERATIONES, sunt vngularum fodicationes. Et nunc itidem sancimus conditioni eos subdi tormentorum, & eculeis adque lacerationibus subiacere, l. 4. de numerar. lib. 8. t. 1. Seneca de ira. cap. 3. Apparatusque illi reddendus est suus, eculei, & fideiule. Et mox: *Varia vinctulorum genera. varia sanarum, lacerationes membrorum, inscriptiones frontis.* Prudentius quoque in Eutelliam Hym. III. v. 147.

Non laceratio vulnificæ

Cratæ tenus, nec arata cutis.

LACUNA, pro iura. Diffendit lacuna, l. 31 in fin. de nauticular. lib. 13. t. 5. Etarii lacuna, ita Symmacho lib. 10. epist. 33. Sumptuum lacuna eidem lib. 5. epist. 76. Famae lacuna, Gallio lib. 1. c. 3. Rei familiaris lacuna Ciceroni Verrina 2. cap. 55. Conscie luctum in Symmacho lib. 5. ep. 76.

LADERE. Ladere sepulchrum, l. 2. in fin. de sepulchr. viol. lib. 9. t. 17. Ladere pudorem. Ut se ipsum probet ab iniuriæ a leſi pudoris immunem, l. vnic. si quis eam cuius tutor. lib. 9. t. 8.

LÆTI, l. 10. 12. de veteranis, lib. 7. tit. 20. barbari sunt, qui sponte in Romanorum solum transiere. Hi terras colendas accipiebant, quæ Latia terra ideo audiunt, l. 9. de censurorib. lib. 13. tit. ult. Dixi de iis in Commentario ad dict. leg. 12. Consule etiam Valesium in Aemilianum lib. 16. c. u. lib. 20. cap. 9. Gillesmont dans l'histoire des Empereurs liv. IV. part. 1. art. 1. De Preside in Glossar. Latin. Tom. IV. Edit. noue. Neque abhorret a vero coniectura Miræi, qui in not. ad Diplomati. Belg. pag. 548. originem colonorum, in Germania passim obuiorum, quos vocamus Læſſen, Saxones Latæ. & Belgæ Læren, hic querit. Distinguit tamen, Læſos. Læſſos & Lædos Doctissimus Wachterus in Glossario Tom. I. pag. 908. 930. 938.

LÆTARI, id est frui. Honore lætari. Adsumpti cingul honore lætatur, (id est fruatur) necemessaria malitia relictae originis inuidia quatiatur, l. 14. de privileg. eorum, qui in sacro palat. lib. 6. c. 35. Dignitate lætari. Concessa sibi dignitate lætatur, l. 109. de Decur. lib. 12. t. 1. Numeri filiorum lætari. Quicunque maiore lætatur numero filiorum, l. 79. de Decurion. lib. 12. t. 1.

LAETITIA. Laetitia publice, vide tit. 11. lib. 8. ne quid publ lætit. Laetitia communis de Paschali, l. 8. de indulgent. criminum, lib. 9. t. 38. Vnde & Paschalis laetitia, l. 6. d. 1. Dicitur, & gaudium commune, d. l. 8. Communis omnium laetitia, de festis conveniendis, votis publicis ludis, l. 17. de Paganis. lib. 16. t. 10. Publicum gaudium. Tertuliano, Apolog. c. 35. κοινή πάντων εὐφροσύνη

communis omnium laetitia, Asterio homilia infestum Kalend. Laetitia de ludis. Hinc Maiuma laetitia, l. 1. de maiuma. lib. 15. t. 6.

LANX pro trutina. Sub æqua lance, l. 9. de indulgentiis debitorum. lib. u. t. 28.

LANGVESCERE. Nam reipublicæ incommodum est, curias hominum paucitate langvescere, l. 32. de Decurion. lib. 2. t. 1.

LANIGER. Lanigera oves, pecudesque, l. 2. quibus equorum usus. lib. 9. t. 30. Varro λογμαχία apud Nonium cap. 2. num. 873. Hæc LANIGERAS deonderi docuit, tunicarumque hominibus. Lucetius lib. 2. v. 660.

Lanigera pecudes & equorum duellita proles, Bucinaeque greges.

LAPIDATIO. Grandinis Lapidatio. In agrestibus locis, ne maturis videremus metuerentur imbres, aut ruentis grandinis lapidatione quaterentur, innocenter adhibita suffragia, l. 3. de maleficiis. lib. 9. t. 16. Vid.

LAPIDICINAE, l. 8. de metallis. lib. 10. t. 19.

LAPSI & errantes in l. 4. de Apostatis. lib. 16. t. 7. qui perditis opponuntur, d. l. 4. sunt, qui nondum fideles, nondum baptizati sed tantum Catechumeni Apostatae facti: perditis contra, qui iam fideles & baptizati Apostatae facti. Quod a Cuiacio minus animaduersum.

LAPSVS SECVNDVS, de quo titulus 32. lib. 11. qui & geminus lapsus, l. vnic. d. tit. est, cum causa siue appellatio semel reparata rursus intra tempus agitata non fuit. Quod quidem si iudicis culpa evenit, ipse ad litis æstimationem tenetur, d. l. vnic.

LAQUEVS. Miseri homines longis ac pene perpetuis actionum laqueis implicati, l. 1. de Episcop. iudicio. lib. 16. t. 12. Memoratarum conditionum laqueis inretritus, l. 28. de cohort. lib. 8. t. 4. Iuuenalis Satyra VII. v. 50.

Laqueo tenet ambitioſi

Consuetudo mali.

Etiam si laqueos deceptæ ignorationis inciderit, l. 16. de petition. lib. 10. t. 10. Ne quis in laqueos novæ constitutionis incurrat, l. ult. de vestib. olou. lib. 10. t. 21. Nostre legis laqueis obnoxios futuros, l. 9. de filiis mil. appar. lib. 7. t. 22. Ac legis laqueis implicari, l. 16. in fin. de divers. offic. lib. 8. t. 7. Nostre sic legis laqueis implicandus, l. 6. de re milit. lib. 7. t. 1. Legis laqueos non euadat, l. 35. de hereticis. lib. 16. tit. 5. Legis laquei leg. ultim. de habitu quo vii. lib. 14. tit. 10. Iuris laqueis liberentur, l. vnic. si Prouincia Reſtor lib. 3. t. 6. Laqueus legis, pro inscriptione in crimen. Accusator, qui se laqueo legis adstringit, agnoscat nullum sibi fore ad latebram abolitionis recursum, postquam aliquid iniuriæ merito scribitionis inlate tolerarit interdictibus, l. 2. de abolition. lib. 9. t. 37. Necessitatis laquei. Quicunque necessitatis huiusmodi laqueis beneficio meo eximi postulauerit, l. 2. de his, qui per metum iudicis. lib. 11. t. 34. Ut eius necessitudinis titulo minime teneantur, cuius laqueis vincuntur hi, qui, &c. l. 2. de Prætoribus. lib. 6. t. 4.

LAR. Lares, Dii Familiares, & domicilium. Larem igitur venerat. Gentiles, l. 12. de Paganis lib. 16. t. 10. Laris conlocatio, l. 52. de Decurion. lib. 12. t. 1. Eos tamen esse in Vrbe sacratissima non veramus. qui posuerunt illic larem adque domicilium, l. ult. de testimon. lib. 7. t. 21. Ad eam Prouinciam, ex qua oriundus est. v. l. in qua conlocauerit larem bis, l. 4. de executorio. lib. 8. t. 8. Qui in Prouinciis larem fouent, l. 5. g. de Sena.

- 109. lib. 6. t. 2.** Extra Prouinciā laremque suum, l. 3. de donat. lib. 8. t. 12. Et instruendi quem deserit laris habiturus, l. 27. de petitionib. lib. 10. s. 10. Ad propriæ originis stirpem laremque reuocentur, l. ult. de metallis lib. 10. t. 19. Etiam in administratione deposita ad larem proprium reuertuntur, l. 44. de cursu publ. lib. 8. tit. 5. Quam sibi vxorem copulauerat affectu, & in priore lare derelictam meminerit, l. 6. de tyron. lib. 7. t. 13. Larem transferre familiarem, l. 1. si Curialis relictā ciuit. lib. 12. t. 18.
- LARGVS.** Licentia largā ac benigna his tribuetur, l. 16. de operibus publ. lib. 15. t. 1.
- LARGE,** abunde. Certum est namque hoc numero large abundare substantiam virtutis honorandā, l. 9. de Prætor. lib. 6. t. 4.
- LARGITAS.** Largitates Principis, pro annonis militaribus, l. ult. de Salgamo. lib. 7. t. 9. Largitas Principalis, l. 4. de conlat. don. lib. 11. t. 20. Largitas Imperialis, l. 53. de operib. publ. lib. 15. t. 1.
- LARGITIONALIS.** Largitionale aurum, quod ad sacras largitiones pertinet, & quod arcæ ratiociniis, siue fiscali arcæ, opponitur, l. 30. de susceptorib. lib. 12. t. 6. Largitionales tituli, l. 12. de numerariis. Vide Commentar. ad d. l. 14. de susceptor. Largitionales Comitatenfes, l. 6. de diuers. off. lib. 8. tit. 7. Sunt officiales Comitatus. Largitionum.
- LATEBRA.** Latebra auctor, l. 9. de defertor. lib. 7. t. 18. In quibus latebram conlocauerint, l. vnic. de saturianis. lib. 7. t. 19. Metallarii, qui incolunt latebras, producantur, l. 5. de metallis. lib. 10. t. 19. Qui aliquem ex familiis gynæcei in latebris habere comperti sunt, l. 7. de murileg. lib. 10. t. 20. Vt præbeant latebram, l. 1. de patrociniis vicorum. lib. 11. t. 24. Si quis latebram delertori præbuerit, præstiterit, l. 4. 8. de defertor. lib. 7. t. 18. Qui latebram huiusmodi hominibus præbuerit, l. 7. de metallis. lib. 10. t. 19. Prædiis, quæ latebram præstiterunt, l. 6. de defertor. lib. 7. t. 18. Adgnoscat, nullum sibi fore ad latebram abolitionis recursum, l. 2. de abolition. lib. 9. t. 37. Fugæ latebris, l. 15. de cohort. lib. 8. t. 4. Ignauitæ latebris, vel sera indagatione protractum, l. 7. de fil. mil. appar. lib. 7. t. 22. Deignauitæ latebris vel sera indagatione retractus, l. 83. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- LATERA.** Latera formæ, l. ult. de aquaductu. lib. 15. t. 2.
- LATIBVLA.** Ad diuersa semet latibula contulerunt, l. vnic. de saturianis. lib. 7. t. 19.
- LATROCINIVM,** de rapacitate officialis, l. 1. in fin. de offic. Reſtor. Prou.
- LATVM** inter patres iudicium, l. 102. de Decur. lib. 12. t. 1.
- LAVACRVM** cœleste, pro baptismo, l. ult. de spectaculis. lib. 15. t. 5. Lauacrum venerabile, id est baptismus, l. 5. de hereticis. lib. 16. t. 5.
- LAVACRA,** probalncis, tit. ne Comitib. & Tribunis lauacra præstentur. lib. 7. t. 11. & l. 2. illius t. & l. 52. de operibus publicis. lib. 15. t. 1. l. 20. de Paganis. lib. 16. t. 10. l. 3. de conlat. donatar. l. 3. de aquaductu lib. 15. tit. 2. dixi ad d. tit. ne Comitibus.
- LAUDABILIS,** Quos emeritis felicibus castris vulnerum laudabilis excusatio absoluit, l. 3. in fin. de testim. lib. 7. t. 21. Laudabilis intentio accusare clericos criminosos, l. 41. de Episcop. lib. 16. t. 2. Laudabilis titulus dicitur, viarum munitio, l. ult. de itinere mun. lib. 15. t. 3.
- LAUDANDVS.** Horreorum vel stabulorum fabricas arbitrato proprio Prouinciarum Iudices studio laudandæ deuotionis adripiant, l. 37. de operibus publ. lib. 15. t. 1.
- LAVREATVS.** Laureata Prætura: vide l. 25. 29. de Prætorib. lib. 6. t. 4.
- LAVRENTES.** Societas consortiumque Laurentium, l. 46. de cursu lib. 8. t. 5. vbi dixi.
- LAXAMENTVM** (rabbais, diminution) pretii, l. 2. tributa in ipsis specie. lib. 11. t. 1.
- LAXIOR.** Laxiore sumptu, id est, maiore, ampliore, l. 14. de lustrati conlat. lib. 13. t. 1.
- LAXITAS** reliquorum, id est dilatio, indicis, in retributaria, l. 4. de exactionibus. lib. 11. t. 7. Inducias vocat Anianus, ad l. 6. de diuers. rescript. & Nouella, Maioriani, de indulgentiis reliquorum. Laxamentum, Ammiano, lib. 16. cap. 5. ἀνοχὴ laxamentum. Gloss. Cyrilli, ἀνοχὴ, laxatio, laxamentum. ibid.
- LECTIO** est, allegatio, auctoritas. Vt Caium atque Paulum, Vipianum & ceteros comitetur auctoritas lectionis, quæ ex omnium opere recitatur, l. vnic. de resp. Prud. lib. 1. t. 4. Lectiones sunt auctoritates, allegationes, testimonia, textus Iuriconultorum, legum, quæ adducuntur ad confirmandam aliquam sententiam; vide quæ dixi ad eam legem pleniusque: vide & l. 9. de infirmis. quæ sub tyr.
- LECTA** in subscriptionibus legum.
- LECTISSIMVS.** Inter optimas lectissimorum militum turmas, & c. l. 8. de tyron. lib. 7. t. 13.
- LECTVLVS.** Qui genialis tori ac lectuli fuit inuasor alieni, l. 6. de indulg. crim. lib. 9. t. 38. Genialis lecti multa mentio apud veteres. Si heſilem lectulum ancilia ascenderit, l. 3. de liberali causa. lib. 4. t. 8.
- LEGATI.** De iis vide tit. 12. lib. 12. & ibi Paratitlon.
- LEGENDVS,** pro allegendus & in Senatum cooptandus, l. 1. de Senatorib. lib. 6. t. 2.
- LEGIONARIVS.** Legionaria militia, & equestris opponuntur, l. 2. in fine, de filiis militar. appar. lib. 7. t. 22. est enim legionaria peditum: vide Paratitlon de re militari.
- LEGITIMVS.** Legitima ætatis filius, l. vnic. de his qui numer. lib. 12. t. 17. Id est maior viginti quinque annis. Legitima personæ, leg. ult. Cod. Inst. de Carbon. Edict. Legitima dignitates honorariis opponuntur, l. 2. ad l. lul. rapt. lib. 9. t. 27. Legitimæ itaque sunt ἐμπόκτοι. Legitimum munus, l. 1. ne quid publice leticia. lib. 8. t. 11. id est necessarium, & canonicum & ordinarium. Vt legitimæ crimen, legitimæ pœna, quæ ordinaria, l. 3. §. 2. D. de crim. ſtellion. Legitimi gladiatores, id est, ordinarii, non cateruarii, legitima feriæ, id est ordinariæ. Vide Briffonium de V. S.
- LENITAS.** Lenitatis paternæ testis emancipatio liberorum, l. vnic. de ſentent. paſſ. lib. 9. t. 43.
- LENITUDO** Iudicantis, l. 7. de accusat. lib. 9. t. 1. Lenitudo Mendicantium, l. vnic. de mendicant. non inualid. lib. 14. t. 18. est inertia, ignauia. Lenitudo noſtra, leg. 2. de operibus publicis. lib. 15. tit. 1. de Principe dicitur.
- LETVM.** Et innocentes intra carcerum septa leto dare, l. 1. de custod. reor. lib. 9. t. 3.
- LEVAMEN,** Leuamentum, de defectorum prædiorum releuatione, l. 4. & 14. de cenſitoribus. lib. 13. t. ult.
- LEVAMENTARIVS,** l. 1. de nauicular. lib. 13. t. 5. Est, qui inſcapa naui interueiebat. Naui quippe maiori ſcapa adiuncta erat, leuandæ equis, ſi quan-

quando opus, causa. Galli nos inde vocamus ALLEGE, *Esquis*, ἐσκόμιον. Turisconsulti in l. 4. D. de l. Rhodia. *Navis onusta LEVANDÆ causa, si quædam merces in scapham traicta sunt, &c.* vide quæ notavi ad eam l. i. fufius.

LEVAMENTVM. Quando per vicissitudines iustas nauticarii cursum agnoscunt, & pari ratione omnes species fiscales deserunt, neque coguntur tenuiores longinqua semper facere itinera domi residentibus, conuenientia iudicium, ditioribus. Ut non promiscue, sed per vicissitudines rite seruatas iuges cursus agnoscerent, & exagogas (ita repono) implerent: quo ita leuamentis alternantibus auxilii cunctorum fortunæ, & tenuioribus tum potissimum confirmant, l. 6. de nautic. lib. 13. t. 5.

LEVARE. *Leuato velo, l. ult. de naufrag. lib. 13. t. 9. ubi dixi.*

LEVIS. Vel leui argumento, l. 28. de heret. lib. 16. t. 15. *Leuis offensæ culpa, l. 4. de libertis. lib. 4. t. 11. Leuis nota, l. 3. de inoff. test. lib. 2. t. 19. Velleus culpæ offensione detecta, l. 1. de primicerio & Notar. lib. 6. t. 10. Leuis Nota in hærede instituto sufficit, ut frater aduersus fratris testamentum querelam inofficiosi testamenti mouere possit, l. 3. de inoff. lib. 2. t. 19. Offensa in libero sufficit, ut in seruitutem reuocari possit, l. 1. de libertis. lib. 4. t. 11. quæ duæ leges coniungendæ.*

LEX. Lex Catholica, l. 1. de heret. lib. 16. t. 5. Apud Ammianum lib. 15. cap. 7. *Legis Christianæ Antiflex.* Christiana *Lig's* reuerentia, l. 4. 9. de sc. m. lib. 15. t. 7. *Legis* Christianæ votum, pro clericatu, l. 16. de Episcopis. lib. 16. t. 2. Commissoria lex. Quoniam commissoria legis (id est, conditensis, conuentionis: ut perissologia laborent, qui pactum legis commissoria, vocant) crescit asperitas, l. vnic. de commissoria resind. lib. 3. t. 2. Lex sanctissima, id est, Christiana religio, l. 5. de episcopis. lib. 16. t. 2. Lex sanctissima, l. 18. de Episcopis. lib. 16. t. 2. ubi accipio, pro clericatu. Legis iuperne Antiflex, id est Episcopis, lib. 49. in fin. de Decurion. lib. 12. t. 1. Lex venerabilis, id est, Christiana religio, l. 7. de Iudeis. lib. 16. t. 8. Veneranda Christiana lex, l. 13. de Iudeis. lib. 16. t. 8. Lege agere. Lege actum, de manumissionibus, l. vnic. de his qui a non domino. lib. 4. t. 10. Lege agi iubebat Magistratus Princeps, d. l. vnic. ubi dixi: vide & Ammianum. lib. 22. cap. 7. *Legibus oportet audiri*, id est, secundum leges & coram secularibus iudicibus, iureque communi. Quæ ad ordinarios Cognitores vel ad vsum publici iuris pertinent, legibus oportet audiri, l. 1. de religione. lib. 16. t. 11. vide Nouellam Valent. 12. *Legibus vii*, id est, leges exercere, l. 11. de iurisdic. lib. 2. t. 1. *Leges*, pro actionibus legitimis, l. 4. fin. regund. Seneca 3. de benef. cap. 7. vide Commentar. ad b. l. Habeant (Veterani) ex vagantibus, siue ex diuersis ubi elegerint agros, & a lege habeant, ut sibi foliorundem fructus, cessuros esse cognoscant, l. 8. de Veteranis. lib. 7. t. 20. A lege, id est, ἀνόμους, & immunes: ita nonnullos interpretari video. Verum manifeste legendum hac lege, quod frequentia offendunt.

LIBELLA, l. ult. de custod. reor. v. Vitrou. Indic.

LIBER. Siliber a rationibus fuerit, quas regebat, l. vnic. de peculio. lib. 2. t. 32. *Libera custodia, l. 3. de exactionibus. lib. 11. t. 7. ubi dixi. Libera legatio in l. 15. de legatio. lib. 12. t. 12. Est quæ certa formula mandatorum decretorum, scripturæ seu literarum, inclusa non est, sed in arbitrium ac secretum legati collata. Alio sensu legatio libera, quæ Senatoribus indulta sui negotii causa, quo maiore*

cum dignitate abessent. *Libera luce*, id est publice. Nec enim prohibemus præteritæ usurpationis officia libera luce tractari, l. 2. de maleficis. lib. 9. t. 15. Ut aliis necessitatibus absoluti, eam tantummodo functionem libera mentis nobis exsequantur, l. 2. de pistorib. lib. 14. t. 4. *Libera mentis nobis*, quia se bona fide in multa intendere animus totum potest. Quintilianus lib. 10. c. 3. Et duabus curis ingenium occupari non debet. Vide Cassiodorum IX. Variar. 21. l. ult. de adfessor. *Libera* peragatur intentio, l. 4. fin. reg.

LIBERTI. Ius liberorum tit. 17. lib. 8. de iure liberi ubi vide Paratitlon.

LIBERTAS, & libertatis munus, pro emancipatione, l. vnic. de ingrat. lib. 8. tit. 14. l. 1. de maternis bonis. lib. 8. t. 18. *Libertas*, de emancipatione, l. vnic. in fin. de sentent. pass. lib. 9. t. 43. *Libertas oculorum*. Pondusque porcorum trutinæ examine, non oculorum libertate quaratur, l. 4. de suariis. lib. 14. tit. 4.

LIBERTI. Libertini a libertis separantur, l. 1. de reuoc. donat. lib. 8. t. 13. ubi dixi.

LIBIDO. Ad libidinem prauæ consulentium Iudicum, l. 61. de Decurion. lib. 12. t. 1. *Libido* petitorum, l. 25. de petition. lib. 10. t. 10. *Libido* potiorum, l. 3. de extraord. lib. 11. t. 16. *Libidinum omnium seruus*. Ut furioso, ac dementi itemque prodigo, libidinum omnium vitiorumque seruo, non est eorum pecunia committenda, l. vnic. de sent. pass. lib. 9. t. 43. Plinius l. 6. 8. epist. 22. *Nosine hos, qui OMNIVM LIBIDINVM SERVI* sic aliorum viris irasuntur, quasi inuideant, & grauissime puniant, quos maxime imitantur.

LIBRAMENTVM, examen per libram. *Libramenis paribus*. Aurum, quod infertur, æqua lance, & libramenis paribus suscipiatur, &c. l. 1. de ponderatorib. lib. 12. t. 7. Prouerbiū Græcorum, cuius meminit Eustath. ad 7. Iliad. ζυγὴ πρὸς δίκην ἐνθύτερος, homo trutina, quoad iustitiam rectior. Ita etiam Pollux de Rege lib. 1. c. 2. Sest. 41. pag. 27. Edit. Hemsterhuis ἀκριβέστερος πρὸς τὸ δίκαιον ζυγὴ, quoad iustitiam trutina accuratior, & de iudice, lib. 8. c. 3. Sest. 10. ἀκριβέστερος τῆ ζυγὴ τὴν ῥοπήν, certior libram momento. Clemens Alexandrinus, lib. 1. Pedagog. cap. 10. καὶ θάπερ ἐπὶ ζυγὴ τὰς ἰσοστασίους ἀντιστηνῶσμεν τῆ δίκαια πλάσσειν, iusti lancem in æquilibrum appendimus, sicut in trutina res paris ponderis. Prudentius Hym. IV. v. 11.

Gentibus instam positurus æquo

Pondere libram. Et Hym. X. v. 1134. 1135.

Libramine æquo qui malorum pondera,

Et premionum comp arabit copias

Libramenta ἐν σταθμικῇ. Paribus libramenis aurum suscipiatur, l. 1. de ponderator. lib. 12. t. 7. Nullo Examinis libramento seruato, d. l. improbo examine, ut vocat Persius Satyr. 1. v. 20. 2.) Ad nos documentorum probationumque pensanda libramenta mittantur, l. v. ne sine iussu Princip. lib. 9. t. 41. Si quis præscribere moderaminis Imperatorii libramenta transcriberit. l. 47. de cursu. lib. 8. t. 5

LIBRARIVS. Librariorum decuriæ, V. I. 1. de lucris officior. lib. 8. t. 9. ubi dixi, & l. 1. de decur. V. R.

LIBRARE. Cœlestes percriptiones, quas non antea præcella sedes tua librauit, &c. l. 26. de cohort. lib. 8. tit. 4. Iudices expensarum (in ludos nomine) non excedant duorum solidorum

Mmm

libra-

- librata impendia*, l. 2. de *expens. ludo*. lib. 15. t. 9.
LIBRATOR. *Libratores* aquarum, l. 1. de *excus. artif.* lib. 13. t. 4.
LIBRATIO. Qui aquarum inuentos ductus docili *LIBRATIONE* ostendunt, l. 3. de *excus. artif.* De *Librationibus* aquarum: v. *Vitruuii cap. 6. lib. 8.* & *Frontinum. Niuelles, Niuelleurs.*
LICENS. Vt *supremæ voluntatis liber sit stilus & licens*, quod iterum non redit arbitrium, l. 4. de *Episcopis*. lib. 16. t. 2.
LICENTER. Si quis citra nostræ adnotationis indultum id *licenter* exegerit, seuerissimæ subiacet ultioni, l. 29. de *curfu*. lib. 8. t. 5.
LICENTIA. Volumus, vt remota professionis *licentia* ac temeritate, ad subscriptionis morem ordinemque criminatio referatur, l. 5. de *accusat.* lib. 9. t. 1. *Licentia*, i. e. procacitate. *Testamentorum licentia*, apud *Suetonium Octauio*, cap. 56. Beneficio, quo sibi in ordinem splendidissimæ Curie præstitam humanitate *licentiam* vindicaret, l. 12. de *Agentibus*. lib. 6. t. 27.
LICENTIVS. Vt nullus clarissimus a P. V. sententia prouocandi vsurparet *licentius* facultatem, l. 23. de *appellat.* lib. 11. t. 30.
LICITATIO. Instituant auctionem hastis habitis, & (ita *yp.* non *ex*) *licitatione* currente, l. 1. de *dom. ad rem pr. pert.* lib. 10. t. 2.
LICITO. licite. Velut *licito* committi, frequenti *lactorum* deploratione didicimus, &c. l. ult. de *superexaction.* lib. 11. t. 8.
LIMARE. Nec non etiam aliis, quæ tuæ cognitionis *limauit* examen, l. 32. de *nauicul.* lib. 13. t. 5.
LIMEN. Circa *limina* Palatii nostri Comitatumque fuerit deprehensus, l. 34. de *appellat.* lib. 11. t. 30. *Limina* quoque, pro templis: vt, *limina patris*, apud *Martialem*, lib. 1. *Epig.* 2. *limina Iani*, apud *Statium*. Sic & *Limina Apostolorum*. Nullus aruspex *limen* alterius accedat, l. 1. de *maleficiis*. lib. 9. t. 16. Mox: domum alienam, v. & l. 2. eod.
LIMES, terminus in agro actus ad observationem finium. Si veteribus finem cum signis *limes* inclusus congruum erudita arte præstitit, l. 4. *finium regund.* lib. 2. t. 26.
LIMITANEVS. *Limitanei* milites, l. 17. de *cohort.* lib. 8. t. 4. comitate casibus opponuntur, d. l. 17.
LIMITATVS. Vbi actio partium *limitata* sit, l. 1. de *iudiciis*. lib. 2. t. 13. i. e. finita, terminata.
LINGVA inuidiæ delatoribus tribuitur, l. 2. de *petition.* lib. 10. t. 10.
LINIFI. *Linifarii*: v. *infra Lynifi.*
LINTEARIJ, seu *linteones* l. 6. de *murilegul.* lib. 10. t. 20. dicuntur opifices *linteæ vestis* contexendæ, in usus scilicet militum, quibus eas vestes principes erogabant. Vid. *Comment. ad d. leg. 6.* Qui *linteones* retentare dicuntur, l. 8. de *murilegul.* Corpus *linteariorum*; l. 16. d. 1. 2.) *Lintearius* f. *Linteo*, pro *linteæ vestis* negotiatore, l. 7. *Cod. Inst. de excusat. muner.* qui locus obseruandus ideo, quod in *Commentario* ad leg. 8. de *murilegul.* male l. 2. de *excusat. artificum* allegata est.
LINVM stateris l. 1. de *ponderator.* lib. 12. t. 7. Duobus digitis summitas *lini* retineatur,
LITANIA, l. 30. de *hereticis*. lib. 16. t. 5. vbi dixi.
LITARE. Eius supplicio publicæ seueritati *lueatur*, l. 12. de *petition.* lib. 10. t. 10.
LITIGIOSVS. Nec enim contractus sine vlla culpa celebratus *litigioso strepitu* turbandus est, l. 1. de *contrab. empt.* lib. 3. t. 1.
LITIGIVM. Priuatorum *litigia*, l. 8. de *exsecutor.* lib. 8. Inferre *litigium*, l. 2. de *dilation.* lib. 2. t. 7. Et mox: Quando *litigio* pulsaretur.
LITVRGI. *Functiones publicæ & liturgas*, quos homologi coloni præstare noscuntur, l. vlt. de *patrocin. vicorum*. lib. 11. t. 24. *Liturgi* per *Agyptum* (eo enim pertinet ea *lex vlt.*) sunt personæ munifices ministeria publica, per colonos vico seu terræ adscriptos, siue *homologos*, præstantes: veluti, *Cephaleoræ*, *Hirenarche*, *Logographi Chomatium*, de quibus eadem l. 2. *Gens de seruite.* Vid. *Comment. ad d. l.*
LIVOR. *Sacrilegus liuor*, l. 2. de *Episcopis*. lib. 16. t. 2. v. *Eusebii* locum, lib. 10. c. 7. & *Comment. ad l. 1. & 2. d. tit.*
LIXÆ. Plerique milites secum hominem conditionis ingenuæ propinquitate simulata, vel conditione *lixarum* frequenter abducunt, l. 10. de *re militari.* lib. 7. t. 1.
LOCARE. Iudices, quos potestas in excelsis *locat*, l. 19. de *oper. publ.* lib. 15. t. 1. In medio iure *locatis*, l. 2. de *liberali causa.* lib. 4. t. 8. vbi dixi.
LOCUPLETARE. Si quem liberalitas *locupletauit* viuens, l. 107. de *Decurionibus*. lib. 12. t. 1.
LOCVS. Controuersia de *Loco*: v. *tit. finium regundorum.* tit. 26. lib. 2. vbi dixi. 2.) *Locus*, de gradu militari, l. 14. de *re milit.* lib. 7. t. 1. vbi dixi plene. 3.) *Locus*, pro regione, tractu, l. 12. de *penis*. lib. 9. t. 40. 4.) Vbi aliquis pro qualitate criminis, fisco fecerit *locum*, l. 3. de *bonis proscript.* lib. 9. t. 42. Fisco *locum* facere, est, bona alicuius proferri, l. 1. de *Curatoribus Kalendariis*. lib. 12. t. 11. Si *locum* fisco factum esse claruerit, l. 11. de *petitionibus*. lib. 10. t. 10.
LOGOGRAPHI. *Logografi* ciuitatum: de his in *Commentario* ad leg. *un ne conlatio per logographos celebr.* lib. 11. t. 4. Eorum sit mentio quoque, l. 6. de *diuers. offi.* l. 8. de *cohortalibus*, l. 3. de *tabular.* ubi *Logografi* ciuitatum dicuntur. Erant hi, qui tributorum rationes conficiebant, officiumque eorum erat *tabularius*, scribis, censualibus, finitimis, quibus etiam iunguntur, *titulo de tabulariis, logografis & censualibus* lib. 8. tit. 2. Alii sunt *Logografi Chomatium*, l. 6. de *patrocin. vicor.* lib. 11. tit. 24 qui tuendis *Niliageribus* præerant. Vide *Comment. ad b. l.*
LONGINQVVS. Taciturnitas *longinqua*, l. vn. si *certum per.* de *chirogr.* lib. 2. t. 17 id est, *taciturnitas absens* creditoris a debitore.
LVBRICVS. Auctores vero persuasionis huius, qui *lubricas* mentes in proprium deflexerunt confortium, l. 3. de *Apostatis*. lib. 16. t. 7.
LVCELLA, l. 31. de *susceptor.* lib. 12. t. 6. id est, *lucra*.
LVGERE. Diuini Sacerdotii integritate *lucentes*, l. 2. de *Episcop.* iud. lib. 16. t. 12.
LVCRARI. *Lucrati* Duumviratus *Curas*, id est, *liberati* Duumviratus, & *Curæ* ciuitatum muneribus, l. 1. de *honor. codicill.* lib. 6. t. 22.
LVCRATIVA, tit. de *imponenda lucratiuis descriptione*. lib. 12. t. 4. (seu *lucratiuæ* facultates, l. 173. de *Decurionibus*. lib. 12. t. 1.) sunt ea, quæ ex substantia *Curialium*, seu ex bonis *Curialium*, quacumque ex causa *lucratiua*, seu liberalitate, ad alium non *Curialem* perueniunt, l. 107. 123. 173. de *Decurionibus*. lib. 12. t. 1. l. 16. in *fin. de agentibus in rebus.* Vide *Paratiil. ad tit. de lucratiu. de script. imponend.*
LVCRATIVVS. Quinta pars eius speciei *lucratiuæ* fisco vindicetur, i. e. fisci lucro vindicetur, l. vn. de *Sactariis portus*. lib. 14. t. 22.
LVCTA-

LVCTAMEN. Certamen. Appellationis iniustitiae discrimen competenti subire *luctamine*, l. 40. de appellat. lib. 11. tit. 30. Etiam si quod possit tribui de proprietate *luctamen*, l. 4. v. quorum bonorum. lib. 4. t. 21.

LVCTVOSVS. *Luctuosa* portio, quam parens ex filii defuncti bonis capit, l. 2. de inoffic. testam. lib. 2. t. 19. Ita, *luctuosa* hereditas, l. ult. Cod. lust. de instit. & subst. *luctuosum* lucrum, l. ult. Cod. eod. comm. de success. Durae fortunae solatia, l. 4. Cod. eod. ad SC. Tercull. v. & Symmachum, lib. 1. ep. 3.

LVDERE, pro eludere. Si post has contestationum voces longa debitoris absentia vel redhibitio proleatur, vel novatio iusta *ludatur* (eludatur.) l. 1. v. si certum petat. de chirogr. lib. 2. t. 27. Nullis eum temporum moris esse *ludendum*, l. 5. de denuntiatio. lib. 2. t. 4.

LVDIRIVM, corporis prostitutio. Mimae, & quae *ludibrio*, corporis sui quantum faciunt, l. 15. de Scenicis. lib. 15. t. 7.

LVDICRVS. *Ludicras* artes concedimus agitari, l. 2. de Maiuma. lib. 15. t. 6. In locum Oratoris doctor *ludicrarum artium* accitur, Ammianus, lib. 14. cap. 6. *Ludicra* cruenta, eidem lib. eod. cap. 7.

LVDFICARE, illudere. Si quispiam mora *ludificante* in longum protrahere coeperit possidentem, &c. l. 1. v. de petitor. & desistentib. lib. 10. t. 13.

LVDFICATIONES. Moratorias dilationes frustratoriasque non tam appellationes quam *ludificationes* admitti non convenit, l. 1. quorum appellat. non recip. lib. 11. t. 36. Symmachus, lib. 4. ep. 71. Sed, vereor, ne *ludificationibus* res iniuncta frigeat, obliuente eo, quem socium *ludificationis* accepit.

LVDS. *Ludorum* appellatione proprie scenici intelliguntur, l. 3. de paganis. lib. 16. t. 10. *Ludus* gladiatorius, l. ult. de gladiator. lib. 15. t. 12.

LVERE. Ad *luendum* debitum, l. 3. de denuntiatione. lib. 2. tit. 4. *Luere* fiscale debitum per sententiam iussi, l. 21. de appellat. lib. 11. t. 30.

LVITIO. *Luitio* pro solutione, praestatione, l. 14. de nauicul. lib. 13. t. 5.

LVMEN. *Lumen* de lumine Christus Dominus noster: cui laus & gloria in aeternum, l. 6. de hereticis. lib. 16. tit. 5. *Lumina* accendebant Diis Gentiles, l. 12. de paganis. lib. 16. t. 10. In *Lumen* peruenire metalla cum eruuntur, dicuntur. Fore enim arbitramur, ut etiam conplures saxorum nitentium venae in *lumen* usumque perueniant, l. 2. de metallis. lib. 10. t. 19. Manilius, lib. 5. v. 519.

Et glebas inter deprendere gazam,
Inuitaque NOVO tandem producere
COELO.

Ita & *ludex* in *lucem* trahere latitantia dicitur eidem Manilio lib. 5. v. 414.

Quaestor scelera venit, vindexque reorum
Qui commissis suis rimabitur argumentis,
IN LVCEMQUE trabi tacita latitantia
fraude.

Metallariis enim & *Iudicibus* voces multae communes: V. infra Rimari. *Lumen* caelestis lauacri, de baptismo. Quamdiu caelestis *lumen* lauacri imitantia nouam sancti baptismatis *lucem* vestimenta testantur, l. ult. de spectaculis. lib. 15. t. 5.

LVSORIVS. *Naues lusoriae.* *Lusoria* Danubii, de his tit. 17. lib. 7. ubi dixi fusc: v. Vegetium, lib. 5. c. ult.

LVSTRA. *Lustrorum* sacrificia, l. 5. de Episcopis. lib. 16. t. 2. sunt quae votis publicis, & cum festa conuiuia inirentur, ludique exhiberentur, fieri solebant: v. l. 17. de Paganis.

LVSTRALIS. *Lustrale* aurum, *lustralis* conlatio: v. tit. 1. lib. 13.

LVTVLENTVS. *Lutulentum* prodigium, de tyranno. Quod diuinum praemium Consulatus *lutulentum* prodigium (Eutropius) contagione foedauit, l. 17. de panis. lib. 9. t. 40.

LVX. *Lux* instructionis, l. 26. de petition. lib. 10. t. 10. *Lux* Christianae religionis; tenebris Iudaicae superstitionis, opponitur, l. 28. de Iudeis. lib. 16. t. 8. *Lux* baptismatis, l. ult. de spectaculis. lib. 15. t. 5. v. & *Lumen.* *Lux* prouita. Si munere lucis excesserit, l. 1. v. de heredit. petit. lib. 2. t. 22. v. & in fin. eius leg. Seneca Hippolyto v. 589.

Cur dulce munus reddita lucis fugis?

Lux metaphorice. Signis ad probationem *lucis* clarioribus expedita, l. 3. de abolit. lib. 9. t. 37.

LVXVRIA. Paulus V. sent. 6. §. 13. *Luxuries* ramorum compescatur. Ita, vitis *luxuriosa* apud Columellam, lib. 4. c. 21. Gratius Cynegetico. v. 140.

Ergo age LVXURIAM primo, FOETVSQVE
nocenteis

Detrahe, frondosas grauat indulgentia siluas.

Nonius c. 4. num. 286. *Luxuria* intempestiua abundantia. Virgil. Georg. lib. 1. *Luxuriam* segetum tenera depascit in herba, &c.

LVNIFI seu *Lynifarii*, l. 8. & 16. de murilegulis. lib. 10. t. 20. Sunt iidem, cum *linceariis*, de quibus supra, & qui initio dictae legis 8. *linceones* audiunt, in fine legis dicuntur *lynifi*: Conficiebant autem militares *linceas* vestes in gynaeceis siue textrinis Principis. Vide *Paratilon* tit. de murilegul. & *Commentar.* add. l. 8.

M.

MACERARE. Liberandum custodia diuturna non *maceret*, l. 6. de custod. reor. lib. 9. t. 5. Solitudine, quam eligunt, *macerentur*, l. 62. de hereticis. lib. 16. t. 5.

MACHINA. Cunctis motionibus & *machinis* amputatis, finalibus iurgis omnem modum praescripimus, l. ult. finium regundorum. lib. 2. t. 26. *Machinationibus* in C. lust. Non igitur vita cuiusquam, non dignitas concussa his *machinis* vacillabit, l. 5. de famosis libell. lib. 9. t. 34. Intelliguntur hic *machine* famosorum libellorum.

MACHINAMENTA. Callida *machinamenta* comementum depellant, l. 6. de curiosis. lib. 6. t. 29.

MACHINARI. Multos declinantes obsequia *machinari*, ut priuilegia rei priuatae nostrae sectantes, &c. l. 33. de decurionib. lib. 12. t. 1.

MACHINATOR. *hæresiaracha*, l. 53. de hereticis. lib. 16. tit. 5. Tantorum scelerum *machinatores*, l. 1. v. de Saturianis. lib. 7. t. 19.

MACTARE. Detectum adque conuictum contenti animaduersione *maettare*, perenni auctoritate censemus, l. 3. de maleficus. lib. 9. t. 16. Ita, ultimo supplicio *maettare*, l. 9. D. de l. Pomp. de parricid.

MACVLA. Quicunque libidinis *macula* forte polluerit pudicitiam, l. 3. de iurisdic. lib. 12. t. 1. Qui clericatus velamine religioni *maculam* conantur infligere, l. 19. de hereticis. lib. 16. t. 5.

MACVLARE. Iudices, qui se furtis & sceleribus fuerint maculasse conuicti, l. 1. ad l. Iul. repet. lib. 9. t. 27. Eos, qui cum essent Christiani, idolorum se substitutione impia maculauerint, l. 6. de Apostatis. lib. 16. t. 7. Qui cuiusquam præterea hominis cæde maculatus est, l. 6. de indulg. crim. lib. 9. t. 38. Maculati, id est infamia criminis aspersi, l. 41. de Episcop. lib. 16. t. 2. Poeta:

ne crimine vero

Neu dubio MACVLER.

MACVLOSVS. Interueterum maculosa fraudes, l. 10. de iure fisci. lib. 10. t. 1.

MAGI, vide tit. de maleficis.

MAGIS. Ἐπιστάτης ἢ Magis, l. 9. de susceptorib. lib. 12. t. 6. Eos re & fide idoneos haberi, quam eos, &c. Sileri & intelligi Magis, crebrum & pulchrum in oratione, non Græcis tantum, sed & Latinis, ut præter Lipsium in Tacitum, & lib. 5. epistol. quest. 23. animaduertit Sanctius in Minerva lib. 4. c. 7. pag. 693. ibique Perizonius, Vossius de constr. c. 61. Aufon. Popma de Vfu ant. locut. lib. 2. c. 11. Vide etiam Brissonium de V. S. & Lambertum Bos in Ellips. Græc. p. 327. Edit. Lips. Iurisconsulti nostri sæpe: veluti Martianus l. 1. D. de mort. caus. donat. Cum quis se habere vult, quam eam cui donat. ex Homero: Αὐτὸν ἔχοντά σε βέλομαι ἐπαυρέμεν, ἢ τίνα τῶν δέ. Magis omisum etiam l. 8. de Pagan. l. 16. t. 10. Simulacra artis pretio, quam diuinitate metienda. Et ibi: Si quas sub gratia donationis a militibus auferunt, quam merentur annonas, l. 25. de erog. mil. ann. lib. 7. t. 4. Magis ἑρως ponitur, ut habeat contrarii negationem, vel id, quod magis probatur, solum probet, & alterum remoueat. Quibus honorum omnium species suffragio est magis parva, quam merito, l. 6. de honor. codic. lib. 6. t. 22. Vide infra potius. Contra ius rescripta non valent, quocunque modo fuerint impetrata. Quod enim publica iura præstribunt, magis sequi Iudices debent, l. 1. de diuers. rescript. lib. 1. t. 2. Quicunque ex Aquæductu magis quam ex castellis aquæ vsum parauerit deriuandum, l. 16. de aqueductu. lib. 15. t. 2. Ne vacuatis vrbibus ad agros magis latere curiales transferant. l. 1. si curialis, lib. 12. t. 18.

MAGISTER pro Magistro officiorum, l. ult. de primic. & not. vbi dixi. De Magistris aliis vide Briss. son. de V. S.

MAGISTERIA, dignitas Magistris officiorum. Magisteria efficax, l. 2. de quaestorib. l. 6. t. 9. vbi dixi.

MAGISTRA. Magistra falforum consuetudo, l. 3. ad l. Corn. de falso. lib. 9. t. 19. Omnium virtutum magistra, literatura. Ita repono, l. 1. de Decur. V. R. lib. 14. t. 1. Ingenii magnitudo virtutum omnium mater, dicitur Auctori de rebus bellicis subdito Notitie Imp.

MAGISTER NAVIS. Si a Nauiculario, Magistrone navis aliquid accepisse detegitur, l. 37. de nauicul. lib. 3. t. 5. vide & l. 3. de naufrag. Gloss. Magister navis. Κοσμητής. Magister, ἐπιστάτης. Gloss. Alii, Magister, gubernator. Valer. Flaccus lib. 8. Puppe procul summa vigilis post terga Magistri.

MAGISTRATIONES, sunt cellulae, auditoria Professorum, Magistrorum, l. ult. de studiis liber, V. R. lib. 14. t. 9. vbi vide not. c.

MAGISTRATVS, pro Duumviris, l. 8. 16. 21. 29. 39. 77. 151. 169. de Decurion. lib. 12. t. 1. l. 1. de Medicis & Profess. l. 1. 3. 5. de reparat. appell. lib. 11. t. 31. Qui & Magistratus municipales, l. 2. de cursu publico. lib. 8. tit. 5.

MAIESTAS. Sanctionis maiestate, lege 80. de Decurionibus. lib. 12. t. 1.

MAIORES. Qui paternam frugem, vel maiorum (aurorum posuit Tribon.) patrimonium gubernare cupiunt, l. unic. de his, qui veniam atatis. lib. 2. t. 17.

MAIORINVS. Maiorina pecunia, l. 6. de falsa moneta. lib. 9. t. 21. & l. 1. in fin. si quis pecun. confl. lib. 9. t. 23. Erat maior pecunia: (sic enim etiam vocatur, l. 2. si quis pecun. confl.) Ex argento & ære conflata, d. l. 6. Quam eandem cum decargyro facio. Nam quæ maior pecunia, d. l. 2. dicitur, ea mox decargyros nummus vocatur. Diueria autem fuit a centenionali, d. l. 1. & 2.

MAIUMA populi festiuitas, de qua vide titulum 6. lib. 15. vbi late dixi.

MALVS. Mala artes, de magicis proprie, l. 5. de maleficis. lib. 9. t. 16. ut malefici proprie magi: vide infra Malefici. Apuleius, lib. 2. de Asino pagin. 21. Edit. Lugd. B. 1623. apud Ioan. Maire. Cæue tibi, sed cæue fortiter a malis artibus & facinorosis illecebris. Pomphile: magi primi nominis & omnis carminis spulchralis magistra creditur. Præter artes, Ammiano lib. 28. cap. 1. vide & Artes. Illicite artes August. lib. 10. de ciuit. 9.

MALEFICI Rubr. & l. A. 6. de maleficis & mathematicis. lib. 9. t. 16. Quos ob facinorum magnitudinem vulgus maleficis appellat, d. l. 4. Qui malefici vulgi consuetudine nuncupantur, d. l. 6. Dicuntur etiam Maleficiorum labe polluti, l. 11. eod. tit. Maleficæ artis rei, d. l. 11. & Qui maleficiorum insimulatione stringuntur, l. 10. eod. tit. Imo Communis hostes salutis, d. l. 11. Lactantius, lib. 2. c. 17. Sed eos magi, & ii quos vere maleficos vulgus appellat, cum Artes suas execrabiles exercent, &c. Hieronymus comment. in Daniele cap. 2. Quos nos Ariolos, ceteri ἐπαυδῆς interpretati sunt, id est, Incantatores. Ergo videntur mihi incantatores esse, qui verbis rem peragunt. MALEFICI, qui sanguine vtuntur & vltimis, & sæpe contingunt corpora mortuorum. Augustinus 10. de ciuit. Dei, cap. 9. Qui quasi conantur ista discernere, & illicitis artibus deditos alios damnabiles, quos & maleficos vulgus appellat.

MALEFICIA, pro maleficiorum seu magorum artibus: hoc sensu, maleficiorum causa, l. 9. de maleficis, lib. 9. t. 16. Maleficiorum insimulatio & inuidia, l. 10. d. 1. Maleficiorum labe, l. 11. d. 1. Maleficii crimen, l. 1. quorum appellat. lib. 11. t. 36.

MALIGNITAS. Ut sextantem sine aliqua malignitatis interpretatione præsumat, l. 8. de bonis proscriptorum. lib. 9. t. 42.

MALITIOSVS. Malitiosa litiu semina conprimentes, l. 1. de Episcop. iud. lib. 16. t. 12.

MANCIPES & mancipatus, l. 18. de pistorib. lib. 14. t. 3. l. 2. 3. de frument. V. Const. l. unic. de municipibus: & l. unic. Cod. Iust. de pistor. Sunt præpositi pistrini, & ministerium pistrini. Vide Socratis locum insignem lib. 5. cap. 18. & Commentarium ad d. l. vn. Lapsus tamen est Ciucius, qui pistorem omnem mancipis appellatione exaudit, cum sciamus ex dicto Socratis loco, mancipes tantum dictos, qui in mancipiis siue pistrinis publicis, ministeria sua obabant. 2.) Mancipes thermarum, qui Romæ exhibitionem thermarum curabant, l. vn. de mancip. thermar. lib. 14. tit. 5. 3.) Mancipes cursus publici, l. 15. 24. 26. 34. 36. de cursu publ. lib. 8. t. 5. qui per mutationes & stationes cursui publico præerant, ob-

seruabantque, ne modum cursus publici quis excederet. De iis dixi in *Commentario ad l. 1. 15.* Consule etiam Briffonium de *V. S. & Henninum* ad Bergier. de *viis Rom. IV. 13* & Du Fresne in *Glossar.*

MANCIPARE, addicere, deuouere. Quicumque Decurionum sponte se censuali ministerio *mancipari*, *l. 4. de tabul. lib. 8. t. 2.* Clericorum se consortio *manciparunt*, *l. 163. de Decurion. lib. 12. t. 1.* Ordini *mancipari*, *l. 175. de Decurion. lib. 12. t. 1.* Mancipari Curii, *l. 35. 49. de Decur. lib. 12. t. 1.* Honoribus, *l. 46. de Decurion. lib. 12. t. 1.* Propriis Urbibus, *l. 48. d. t. Mancipari Curiae*, *l. 124. de Decurion. lib. 12. t. 1.* Functionibus, *l. 125. eod. Mancipari Curii*, *l. 18. de Decurion. lib. 12. t. 1.* Nexui Curiae *mancipatus*, *l. 168. de Decur. lib. 16. t. 1.* Curiarum functionibus *mancipetur*, *l. 83. de Decur. lib. 12. t. 1.* Custodiis *mancipari*, *l. 19. de panis. lib. 9. t. 40.* Nullus ante carceris custodia *mancipetur*, quam &c. *l. 4. de custod. reor. lib. 9. t. 3.* Obsequio *mancipati*, *l. 26. de Episcop. lib. 16. t. 2.* Otio *mancipati* sunt, *l. 4. de re militari. lib. 7. t. 1.* Tali praemio *mancipetur* (id est honoretur) *l. vnic. de his, qui se deser. lib. 10. t. 11.* Capitali supplicio *mancipetur*, *l. 8. de desertorib. lib. 7. t. 18.*

MANCIPATIO & traditio separantur, *l. 4. 7. de donat. lib. 8. t. 12.* Mancipatio enim in Italico solo, traditio in stipendiario: dixi ad *l. 2. eod. tit. de donat.*

MANCIPATVS, functio atque munus *mancipum*. *Mancipatus* functio, *l. vnic. de mancipib. lib. 12. t. 16. Gloss. Nom. Sirm. Μαγκπάτμα, τὸ λώνιον.*

MANCIPIVM. Quamuis hoc ipsum quod voluit esse delator, poenae iam sit *mancipium*, *l. 30. de petitionibus. lib. 10. tit. 10.* Urbana *mancipia* rustica, diuerso admodum iure censita, *l. 6. de Decurion. lib. 12. t. 1.*

MANDATA. De Mandatis Principum est titulus 3. *lib. 1. vbi dixi plene.* Dicta & ἐντολικά: vide Luitprandum in *legat.* apud quem male scriptum ἐντολικά Sed vidit errorem du Fresne in *Glossar. voc. ἐντολικόν.*

MANDARE. Mandare annonarias, est literas dare ad annonas percipiendas. Mandare ergo est, delegare, *l. 1. de domesticis. lib. 6. t. 24. ibique not. g.*

MANERE. Etiam si antiquitus hoc onus fundum manebat, *l. 13. de Senator. lib. 6. t. 2.* Quisquis ex desertis agris, veluti vagos seruos fuerit consecutus, pro fiscalibus pensitationibus ad integram glebae professionem, ex qua videlicet serui videntur manere, *l. 12. de annona. lib. 11. t. 1.* Manere hic, pro *manere*: vel, certe legendum *emanere*: vel *manare*.

MANES. Manium aedificia, id est sepulchra. Qui aedificia Manium violant, domos, ut ita dixerim, defunctorum Constantius, *l. 4. de sepulchris viol. lib. 9. t. 17.* Sepulchra reposuit, pro his verbis, Tribon. Porum corporis Ennius appellauit. Vid. *Comment. ad b. l. Manes accire.* Multi magicis artibus ausi elementa turbare, vitas infantium labefactare non dubitant, & manibus accitis audient ventilare, ut quisque suos conficiat malis artibus inimicos, *l. 5. de maleficis. lib. 9. t. 16.* Virgilius *Pharmaceutria* seu *Eclog. 8. v. 98.*

His ego saepe animas imis excire sepulchris

Vidi.

Horatius *Epod. Ode 17. in fin.*

Possum crematos excitare mortuos.

Tom. VI. Pars II.

Prudentius de *Mercurio lib. 1. adu. Symmach. v. 96.*

Murmure nam Magico ignes excire figuras

Atque sepulchrales scite incantare fauillas.

Hinc & Magi *ἰσχυροὶ* apud Tyrium, dicitur. 22. Tertull. *Apolog. cap. 23.* Porro si Magi Phantasmata edunt, & iam defunctorum inelamant animas, si pueros in eloquium oraculi eliciunt, si multa miracula circulatoris praestigis ludunt. Vide Kirchmannum de *funer. Roman. 3. cap. 23.* Horatius *lib. 1. Satyr. VIII. v. 28.*

Cruor in fuffam confusus, ut inde

Manes elicerent, animas responsa daturas;

Id est, manes mortuorum euocarent, ut vetus interpretes explicat. Poena manium vindice. Hoc fieri prohibemus, poena Manium vindice cohibentes, Iulianus, *l. 5. de sepulch. viol. lib. 9. t. 17.*

MANIPVLARIVS Ducis, *l. 3. ad l. Iul. repet. lib. 9. t. 27. vbi dixi.*

MANSIO pro domo. Caeteros, qui mansionum spatio angustiore sustentantur, *l. 3. de aquaductu. lib. 15. t. 2.* 2.) Mansiones *l. 9. de annon. & tribut. lib. 11. tit. 1. l. 1. ne quis in palat. l. 35. de curs. publ. separantur a ciuitatibus*, & dicebantur loca, in quibus, qui publica in causa comeabant, consistebant & manebant, tum alimonia atque annonarum, & cellariensium specierum consequendarum gratia, tum cursus publici viurpandi causa. Vide *Commentarium ad d. l. 9.* Hinc & *mansionarius*, (qui alias metator) apud Hincmarum, *epist. 3. cap. 23.*

MANVS. Omnes Cognitores & Iudices a pecuniis atque patrimonii manus abstineant, *l. 5. ad l. Iul. repetund. lib. 9. t. 27.* Purae manus in Iudice requiruntur: vide *Symmachum lib. 9. epist. 39.* & Iustiniani *Novellam 8. praefat. §. 1. Nouell. 17. c. 1.* Dixi plura ad *eam l. 5. v. & l. 1. de off. Reft. Prou. Manu iniecta retrahantur*, *l. 7. de fil. mil. appar. lib. 7. t. 22.* Ad Curiam velut manu mox iniecta reuocandos, *l. 159. de Decurionib. lib. 12. t. 1.* Et tanquam manibus iniectis eos de iudicio producere, *l. 8. in fin. de appell. lib. 11. t. 30.* Velut manu mox iniecta reuocentur, *l. 3. de his, qui ad Eccl. confug. lib. 9. t. 17.* In eundem manus iniectione concessa, *l. 181. de Decurion. lib. 12. t. 1.* Rapaces Officialium manus, *l. 1. de off. Reftor. Prou. lib. 1. t. 7.* Qui manu victum rimantur aut tolerant, figulos videlicet aut fabros, *l. 10. de lustrali conlatione. lib. 13. t. 1.* Qui parricidalis furore raptus sanguine proprio manum tinxit, *l. 6. de indulg. crim. lib. 9. t. 38.* Prius quam ad perfectum manu captum perduxerit, *l. 31. de operibus publ. lib. 15. t. 1. 2.) Manus pro chirographo*, Manum defuncti probare iubeatur, *l. vnic. si cert. petat. de chirogr. lib. 2. t. 27.* Vide loca graeca Arten idori & Pollucis not. m. ad d. l. Non sola manus collatione conuenient additui, *l. vnic. si certum petatur, de chirogr. lib. 2. t. 27.* Et mox si manum suam fateatur obnoxius.

MANVMISSIO. Menumissum solemnia repetenda, si Consul qui solemnia petegit, Tyrannus postea iudicetur, *l. 8. de infirm. his, qui sub tyr. lib. 15. t. 14.*

MAPPA. Mappa lintea, *l. 1. de alimentis qua inop. par. lib. 11. t. 27.* Leges his scribitur, proposita. Limites agrorum notati: hinc Mappa Albanensium in corpore de limitib. p. 139. Edit. Rigalt. & pag. 145. Edit. Goff. Mappa etiam mentio eodem in corpore p. 270. 273. Rigalt. p. 263. 266. Goff.

MARTIVS. Qui castrorum expertes habentur, nec in hostem *Martio* ire caluerunt, l. *unic.* in *fin.* *qua a prabit.* *tyronum.* lib. 11. t. 18. vbi vide *not. mm.*

MARITALIS. Obitus maritalis, l. 3. de dotibus. lib. 3. t. 13.

MARMOREVS. *Marmoreum* metallum, l. 13 de metallis. lib. 10. t. 19.

MASSA. In *massam* compleri debitum omnium, l. 12. de *susceptorib.* lib. 12. t. 6. *Massa* obryzæ soliditasque, l. 12. de *susceptoribus.* lib. 12. t. 6.

MATERIA. *Materies.* *Isidorus* lib. 13. c. 3. *Omne in forme, vnde aliquid faciendum est, MATERIA dicitur.* *Materia* lignum, & tabulata separantur, l. 15. de *extraord.* lib. 11. t. 16. *Materia* hac lege pertinet ad naues, vt in *Commentario* aduersus *Cuiacii* opinionem probat. Ita *Sylvarum materies lignorumque* apud *Vindicianum Epistol.* ad *Valentinianum*, præmissa *Operi Marcelli Empirici.* *Materia* (adificiorum) l. 36. de *operibus publ.* lib. 15. t. 1. *Materiaux:* vide l. 55. D. de *legat.* 3. & *Brissonium* de *V. S. Materies obryzæ*, l. 12. de *susceptoribus.* lib. 12. t. 6. *quæ eadem lege, massa obryzæ.* *Materia,* auri obryza, l. 13. *cod.* Eodem sensu apud *Manilium* lib. 4. v. 245. *terraque exterre venas*

MATERIAMQUE manu certa duplicari-
er arte.

Quem verum nollem ab *Illustri Scaligero* in notis expunctum. Est enim obryziacus, purus putus *Manilianus.* *Materia,* l. 1. & 3. de *ponderatorib.* lib. 12. t. 7. pro *massa* auri: ideo solidis opponitur, d. l. 1. *Materia* ad conficienda nauigia, l. 14. de *nauiular.* lib. 13. t. 5. 2.) *Materia* pro causa & occasione. Quorumque differri supplicium *materia* est intentus plurimorum, l. *unic.* ne *sine iussu.* lib. 9. tit. 41.

MATHEMATICI, *Videtur.* lib. 16. lib. 9. & ibi *Paratitlon.* *Brissonium* de *V. S.*

MATRIX. *Matrices* fistulae, l. 5. de *aqueductu.* lib. 15. t. 2. (l. 3. *Cod. Iust.* *cod.*) Dixi ad d. l. 5. Sunt autem primordiales & originales, quæ in capite ductus aquæ, castelline posita collocatae sunt: ex quibus alia quodammodo prodeunt. Eodem significato *Matrices, Arbores, Ecclesiae, Lex, Pecudes.* Vide *Brissonium* de *V. S.*

MATRICULA, pro descriptione, catalogo, indice. *Matricula* palatinorum S. L. l. 16. de *palatin.* S. L. lib. 6. t. 30. *Matricule* domesticorum, l. 25. 7. de *domesticis.* lib. 6. tit. 24. *Matricule* militares, l. 11. de *re militar.* lib. 7. t. 1. l. 16. de *desertorib.* lib. 7. t. 18. Nam *matricula* inscripta erant militum, etiam adrecentium nomina. Vide *Paratitl.* de *re militar.* *Vegetium* lib. 1. c. 26. & lib. 2. c. 6.

MATVRITAS. Quippe tunc demum relationibus plena *maturitas* (id est, plena fides constat) est cum vel allegationibus refelluntur, vel probantur ad sensu, l. 3. de *relat.* lib. 11. t. 29.

MATVRVS. *Maturo* sine, l. 1. de *Episcop. iudic.* lib. 16. t. 12.

MEATVS. *Meatus* Aquarum, l. 6. de *aqueductu.* lib. 15. t. 2. *Meatus* Formarum, *ὄχετος,* l. 1. d. t.

MEDICAMENTARIVS, Veneficus. In repudio mittendo a femina hac sola crimina inquiri, si homicidam, vel *medicamentarium*, vel sepulchrorum dissolutorem maritum suum esse probauerit, l. 1. de *repudiis.* lib. 3. t. 16. *Medicamentarium* appellat veneficum, l. 7. *Cod. Iust.* *cod.* tit.

MEDICAMENTARIA, venefica. In masculis etiam si repudium mittant, hac tria crimina inquiri conueniet, si moecham vel *medicamentari-*

am, vel conciliatricem repudiare voluerit, l. 1. de *Repudiis.* lib. 3. t. 16.

MEDICINA, remedium. Adhibenda est compotens medicina, &c. l. 18. de *Agentib.* lib. 6. t. 27. 2.) *Medicina,* animaduersio. Vt, quos ad vitæ decora domesticæ laudis exempla non prouocant, saltem correctionis medicina compellat, l. *unic.* de *emendat. propinquor.* lib. 9. t. 13.

MEDIETAS, dimidium. *Medietatem* consequatur inuenti, l. 1. de *Theauris.* lib. 10. t. 18. *Debiti medietas,* l. 1. de *usuris rei iudic.*

MEDIOGRES, l. 3. 4. de *extraord.* lib. 11. t. 16. *Paupertate mediocres,* l. 14. de *cenfitor.* lib. 13. t. vlt.

MEDIOCRITAS, id, quod modicum est. *Colonos,* quibus terrarum erit quantulacunque possessio, conuenit propriæ commissis *mediocritati,* annonariæ functionem cognoscere, l. 14. de *annona* *Mediocritas* censuum. Pro capto virium & *mediocritate* (id est, modo) censuum, l. 8. in *fin.* de *cohort.* lib. 8. t. 4. *Mediocritas,* paupertas. Hi vero, quos forte *mediocritas* a contumaciæ excusat inuidia, simplicem debiti, &c. l. 27. de *annona.* lib. 11. t. 1. *Vid.* l. 6. §. vlt. D. de *excusat.* *Mediocritas* proceritatis. Si quosdam *mediocritas* (id est, proceritas legitima minor) proceritatis ab armatæ militiæ conditione submouerit, l. 5. de *re milit.* lib. 7. t. 1.

MEDITATIO. Licet adeo inueteratum malum longa ac diuturna meditatione nutruerint, l. 41. de *hereticis.* lib. 16. t. 5. Neminem de numinis nostri sacrario prodeuntem harena suscipiat, lanista doceat, sua meditatio & pugnatrice exerceat, l. 11. de *pensis.* lib. 9. t. 49. *Meditatio* enim hinc exercitio propria. Vide *Commentarium* ad b. l.

MEDIVS. Medio muneris sui tempore, l. *omnis* 5 de *ius* quæ *admin.* lib. 8. t. 15. id est, durante officio. Adstante populo Romano dicere: vt his in medium publicæ rationis edoctis, &c. l. 2. de *suariis.* lib. 14. t. 4. Idcirco iudiciorum vigor iurisque publici tutela videtur in medio constituta, ne quisquam sibi ipse permittere valeat yltionem, l. 21. de *Iudais.* lib. 6. t. 8.

MELIVS. *Melius* est occurrere in tempore, quam post exitum vindicari, l. 2. ad l. *Corn.* de *ficar.* lib. 9. t. 14. Libertates quoque in *melius* reuocamus, l. 13 de *his* quæ *sub tyr.* lib. 15. t. 14.

MELLOPROXIMI, l. 16. 17. de *proximis.* lib. 6. t. 26 sunt insequente anno futuri Proximi scriniorum. Vide *Comment.* ad b. l.

MEMORIA. *Memoriam* accusare defuncti, l. 40. de *hereticis.* lib. 6. t. 5.

MEMORIALES, qui in scrinio memoriæ sunt, l. 2. de *priuil.* eorum qui in *s. pal.* lib. 6. t. 35.

MENDICITAS. Cunctis adfatim, quos in publicum quæstum incepta mendicitas (*Gueuserie*) vocauit, inspectis, exploretur in singulis, &c. l. *unic.* de *mendicantib.* non inualid. lib. 14. t. 18.

MENS. Mens per fida hæreticorum, l. 25. de *heret.* *Mens, Polluta. Profana,* l. 26. d. t. Sacrilegæ mentes hæreticorum, l. 41. de *hereticis.* lib. 16. t. 5. Honorati vero & Vrbibus suis eminentes ex arbitrio, quantum mens tulerit, largiantur, l. 9. in *fin.* ne *quid publ. let.* lib. 8. t. 11.

MENSVM, pro mensum, l. 62. de *Deturion.* lib. 12. t. 1.

MERVS. Vt quid præstare possint, mera fide & integra veritate scribatur, l. 12. de *cenfitor.* lib. 13. t. vlt.

MERCARI. Ab honoribus mercandis per suffragia, &c. l. 2. de *honor. codic.* lib. 6. t. 22.

MERCATOR *Iudex,* qui sententiam venalem habet:

bet. Priuatorum litium Cognitor, idemque mercator, l. 5. ad l. lul. repetund. lib. 9. t. 27. Auditor subditus Notitiæ Imperii cap. 4. de Iudicibus: bi velut MERCATORES in provincias se missos existimant, &c. vide quæ dixi ad eam l. 5.

MERCEDULA. Solatiis pro mercedula præstitis ex tributariæ pensationis immunitate, vel ex eo, quod vocatur Filicon, l. 32. de nauic. lib. 15. t. 3.

MERCIMONIUM, mercimonia, l. 3. 7. 10. 14. 19. de iust. lib. 13. t. 1. Mercimonis studere, d. l. 7. & l. 10. de Episcopis, lib. 16. t. 2. Ut vos in vestris volitis mercimonis. Mercurius apud Plautum, in Prolog. Amphitruon. init. Si exiguis admodum mercimonis tenuem sibi victum vestitumque consequent, l. 15. de Episc. lib. 16. t. 2. Qui operam in mercimonis habent, l. 14. de Episc. lib. 16. t. 2.

MERERE. MERERI. Honoris eius penitus amouemus umbraculæ: ita ut si quis id meruit, ac si nihil impetrauerit, habeatur, l. 153. de Decurion. lib. 12. t. 1. Decurio, fortunam quam nascendo meruit (sortitus est) suffragiis atque ambitione non mittet, l. 18. de Decurionib. lib. 12. t. 1. Nisi quis relevationem iuste meruisse firmauerit, l. ult. vers. nisi, de conlat. donat. lib. 11. t. 20. Nisi ex nostra adnotatione mereatur. Et quoniam aliquanti aut amplius quam meruerant occuparunt, l. 9. de censitor. lib. 13. t. ult. Quæ ante Sacerdotium maritorum legitimum meruere coniugium, l. 44. de Episc. lib. 16. t. 2. At de talibus reis ultionem mereri, l. 31. de Episc. lib. 16. t. 2. Nec se existimare ideo meruisse dignitatem, ut ludicum præcepta despiciant, l. 150. de Decur. lib. 12. t. 1. Transferat, qui orando meruerit ex iudicio tuæ magnitudinis, &c. l. 3. ne conlat. transl. lib. 11. t. 22. Quod unusquisque meruit, l. 4. de conlat. donat. lib. 11. t. 20. Ut mereatur sententiam, l. 3. de præditi & mancip. lib. 12. t. 3. Oblatis precibus meruerunt, l. 1. de lucris officior. lib. 8. t. 9. Omnesque, huiusmodi immunitates quacunque ambitione meruerunt, ad æquale, &c. l. vn. si per obreptionem fuerit impetr. lib. 11. t. 13. Si cuiusquam ambitione plebenda inportunitas id forte meruerit, l. ult. de relat. lib. 11. t. 29. Qui aliquid testamento vel donatione meruerunt, l. 10. de pistiorib. lib. 14. t. 3. Qui metrocómicas possidere nostro beneficio meruerunt, l. ult. de patrociniis, lib. 11. t. 24. Qui sine administratione adumbratarum dignitatum codicillos honorarios meruerunt, l. 41. de Decurion. lib. 12. t. 1. Manentibus dignitatibus, quas suffragio meruerunt, l. 42. de Decurion. lib. 12. t. 1. Beneficio principali quod aliquando meruerunt, l. 5. in fin. de conlat. donat. lib. 11. t. 20. Omnes omnino quicunque capitacionis indulgentiam immunitatemque meruerunt, &c. l. 1. de immunitate. lib. 11. t. 12. Quidquid & ipsi ex indulgentia meruerunt, l. 10. de indulg. crim. lib. 11. t. 28. Eos, qui rem paternam vel suam, a fisco recuperare meruerunt, l. 2. de conlat. donatarum. lib. 11. t. 20. Qui veniam debiti quantitatibus mansuetudinis nostræ absolutione meruerunt, l. ult. de immunit. lib. 11. t. 12.

MERITUM. Meritum eximie singularisque virtutis, id est, clericatus, l. 16. de Episcopis, lib. 10. t. 2. dixi in v. Eximia. 2.) Meritum, momentum. Etiam si ei vel probabilis negotii merita suffragentur, l. vn. de his qui pot. nom. lib. 2. t. 14. Negotii merita, l. 4. de appell. lib. 11. t. 30. Negotii merito discussio, l. 3. de pælis. lib. 2. t. 9. His honoris, quibus causarum merita vel facta (yp. fata) panduntur, l. vn. de off. iud. civil. lib. 1. tit. 8. Quia negotiorum merita partium assertione panduntur, l. 5. vnde vi lib. 4. t. 22. Atque ita vel causæ meritum vel personæ qualitatem ad nos referat,

l. 2. de exhib. reis. lib. 9. t. 2. Causæ merita, l. 13. de iure fisci. lib. 10. t. 1. 3.) Merita, fastigia dignitatum honorumque. Id ab omnibus indiscretim meritis, atque personis iubemus impleri, l. 18. de extraordinariis. lib. 11. t. 16. Neque sane deest, vbi vel meritorum privilegia, vel dignitatum a communione vindicemus. Ibid. 4.) Meritum, pretium. De ædificiis vero maioris meriti (id est pretii, ut Tribonianus maluit, l. 9. Cod. iust. eod.) l. 30. de operibus publ. lib. 15. t. 1. Ita mediocres & interioris meriti domus summis opponuntur, l. 3. de aqueduct. lib. 15. t. 2. 5.) Meritum, ius. In Synagogam Iudaicæ legis hospitii merito irruentes, id est, velut iure hospitii. l. 2. de metatis. lib. 7. tit. 8.

MERVUM. Mero venerati Genium Gentiles, l. 12. de Paganis. lib. 16. tit. 70. Perlius Sisyra II. v. 3. Funde MERVUM Genio.

Vide supra Genius.

META, tempus præstitutum. Intra alterius autem triennii metas, l. ult. de numer. lib. 8. t. 1. Anni metas habeat litigator, l. 67. de appellationib. lib. 11. t. 30. Metas temporis præstituti, &c. l. 22. de pænis. lib. 9. t. 40. Intra anni metas, l. 2. v. intra annum. lib. 9. t. 36.

METALLICVS. Metallica loca, l. vltim. de metallis. lib. 10. t. 19.

METALLUM. Metalla, sunt vel loca, in quibus metalla effodiuntur: quo sensu vox ea accipienda, l. 1. 11. 13. de metallis. lib. 10. t. 19. l. 9. 11. de indulg. debitor. Quæ & metalla loca dicuntur, dict. l. vlt. de metallis: vnde & metallopus, l. 8. de desertor. lib. 7. t. 18. Vel res ipsæ, quæ secantur, l. 1. de metallis, cæduntur, dicta lege 1. & 2. eruntur, l. 8. d. tit. exsecantur, dicta lege 8. 11. exercentur, d. l. 11. & 13. (vnde & metallorum exercitium, l. 3. d. tit.) effodiuntur, vnde effoliones saxorum, l. 10. d. 1. 2.) Metallum, de auro, & metallarii aurileguli, l. 3. 4. 6. 7. 9. de metallis. lib. 10. t. 19. hinc, auri metallum, d. l. 7.

METALLARIVS, L. 6. & 9. de metallis. lib. 10. t. 19.

METATVM, hospitium militibus a prouincialibus datum. De metatis est titulus 8. lib. 7. vbi dixi.

METAXA, l. 13. & vlt. de murileg. lib. 10. t. 20. Est fericum, in fila nondum deductum, neque tinctum, sed auripue, ut loquitur, l. 70. D. de legat. 3. Hinc Actuarius, Actio, Alexandro, medicis, μέταξα αὐρῆς: quam nos, soye crue. Ideo a ferico blatta, id est, ferico purpura tincto, dicta l. 13. separatur, & a nemate, id est, filo ferico, l. vlt. § 7. D. de publ. & delictis dixi plene ad l. 13. Gloss. Philoxeni, Ματαξα, οὐρεῖ. Hispani quoque Madexa vel Madexa, vide & Suidam in voc. ὀνῆες, Procopium 1. de bell. Persico cap. 20. Moschopolium περὶ Χερδῶν, Zonaram in Iustiniano pag. 54. Tom. II. Edit. Venet. inter Script. R. B. Isidorum XIX. Orig. 29. Vitruu. Indic.

METROCOMIA, l. vlt. de patrociniis vicorum. lib. 11. t. 24. Erat caput inter omnes vicos, qui uni ciuitati erant subiecti. Vide Comment. ad d. l.

METROPOLIS ciuitas prouinciæ princeps, & quasi mater. L. 11. de Med. & Profess. lib. 13. tit. 3. ut singulis vrbibus, quæ metropoles nuncupantur, &c. Vbi intelliguntur omnes prouinciæ frequentissimæ ciuitates. Vide Commentarium. Plures enim fuerunt vni prouinciæ metropoles. Vid. l. un. Cod. iust. de metropol. Beryto. Norisios de Epocha Syro Maced. diff. 4. c. 3. Bynckershoek obseruat. VI. 18.

METVERE. Metuens subito, quæ ipse simulacrit:

uerit: de cultore simulacrorum, *L. 12. de Paganis. lib. 16. t. 10.* Hoc argumento patres ferme simulacra, eorumque cultores traducunt. *Laetantius lib. 2. cap. 2.* Quae igitur amentia est, aut ea fingere quae ipsi postmodum TIMEANT, aut timere quae finxerint? Quae fecit, TIMEAT. Arnobius *lib. 6. pagina 191.* Ed. Stewech. *Supplicare tremebundum fabricata abs te rei: vide & Minucium Octauio cap. 23. Sedulius lib. 1. p. 39.*

Et quae fecere verentur.

Lucanus: *Quae finxere timent.*

MIGRARE ad Paganos ritus cultusque, *L. 2. de Apostatis. lib. 16. t. 7.* Ad aras & templa, *L. 3. d. t. dicuntur Apostatae.* Qui fidem, quam Deo dicauerant, polluerunt, & prodentes diuinum mysterium in profana migrarunt, *L. 4. de Apostatis. lib. 16. t. 9.* 2.) Bona eius in fisci iura migrarunt, *L. 1. de censitorib. lib. 13. t. vlt.*

MILITARES, id est milites, *L. 7. ii. de annon. ciuicis. lib. 14. t. 17.* Militares, pro militibus, *L. 20. 21. de erogat. mil. ann. lib. 7. t. 40.* Vide not. c. ad dict. leg. 20. Militares, *L. 18. 32. de Decurionib. lib. 12. t. 1.*

MILITES absolute, pro opinatoribus, *L. 34. de annon. lib. 11. t. 1. L. 16. de exaction. lib. 11. t. 7.*

MILITIA, pro onere militis seu tyronis conferendi, *L. 3. 10. de Medicis & Professoribus. lib. 13. t. 3.* in tyrocinium militiae, ut loquitur *L. 11. de tyronibus.*

MINAX. Fauor minax Rectoris Prouinciæ, *L. vnic. si quacunq. praedictus potest. lib. 3. t. 11. vide eam legem.*

MINIMVS. Minimi maximique, *L. vnic. de grege dominico. lib. 10. t. 6.* Neque ob hoc sordido quolibet, minimome exuatur, *L. 153. de Decur. lib. 12. t. 1.* Minimo, id est, minima quaque re.

MINISTER. Minister, Ducus, *L. 3. ad l. lul. repetund. lib. 9. t. 27.* 2.) Minister litis, Cognitor vel Procurator, *L. vltim. de Cognitor. & Procurator. lib. 2. t. 12.* 3.) Ministri, pro clericis, *L. 31. de Episcopis. lib. 16. tit. 2. & ead. leg. catholicae ecclesiae ministri.* Christianae legis ministri, *L. 41. eod. tit.* Diuini muneris ministri, *L. vlt. eod. tit. 4.* 4.) Ministri sacrorum, id est, Deorum ministri, (ut Symmachus appellat in relat. ad Valentin.) *L. 14. de paganis. lib. 16. tit. 10.* ubi consule Commentarium. 5.) Ministri ferales, dicuntur carcerum custodes, Commentarienses, clauicularii, *L. 6. de custod. reorum. lib. 9. tit. 3.*

MINISTERIALES sunt, qui in ministerio Principis erant Ministeriales & Pedagogiani *L. 5. de diuers. officiis. lib. 8. tit. 7.* Ministerialium quoque fit mentio in Notit. Imper. fol. 59. Sub dispositione Castrensis Pedagogiani, Ministeriales Domini. Ita & locus, in quo erant reposita vasa, cyathi, ministerium, qui alioquin abacus, repositorium audit. Glossa. *Abacus, Delphica, μυστήριον, & rursum: Delphica, μυστήριον.* Lampridius in *Alexandr. Seuero cap. 41.* Et quum argentum in MINISTERIO plus ducentis libris non haberet &c. Ministerium ergo un feruice.

MINISTERIVM, opera, quae praestatur interuentu certae personae. Ministeria religionis. Qui diuino cultui ministeria religionis impendunt, id est, hi, qui Clerici appellantur, *L. 2. de Episcopis. lib. 16. tit. 2.* Ludicra ministeria sceniconum, *L. 9. de scan. lib. 15. tit. 7.* Ministerium ecclesiae, *L. 39. de Episcopis. lib. 16. t. 2.* Ministerium Diaconi, *L. 121. de Decurionib. lib. 12. tit. 1.* 2.) Ministerium, pro ministro. Quod & coniugibus & liberis eorum, & ministeriis indulgemus. *L. 10. de episcop. lib. 16. t. 2.* Vt liberi quoque & ministeria, id est, ma-

res pariter ac faeminae immunes a censibus perseuerent, *L. 14. de Episcopis.* Eadem notione occurrir vox apud Aurel. Victorem *Epitom. cap. 48. de Theodosio: Prohibueritque lege ministeria lasciuia: psalteriasque commissionibus adhiberi.* Et forte inde dicti, quos Menestriers vocamus. Plura vide apud Brissonium de *V. S.*

MINVSCVLVS. Minuscula corpora, *L. vnic. de municipibus. lib. 12. tit. 16.*

MINVSCVLARII. *L. 3. de indulg. debit. lib. 11. t. 28.* videntur fuisse speciales & minimi tributorum ex actores, Collectores particuliers. Augustinus *7. de ciuitate Dei, cap. 4.* Videmus cum Deos videamus paritatis inter se operibus distributos, tanquam MINVSCVLARIOS vectigalium conductores. Hoc tamen Augustini loco Minusculari sunt certorum vectigalium conductores, qui maioribus suberant. Consule etiam Du Fresnoy in *Glossar. voc. Minuscularius.* Gronouium obseruat. *IV. c. 23.*

MISCERE, se immiscere. Hi, qui vacationem temporariam, ut saepe adsolet, impetrant, nihil sibi necessitatis vsurpent, nullorum actibus misceantur, *L. vlt. de comitatu. lib. 7. t. 12.* Id est, nullorum actibus se immisceant, aut, nullorum causas suscipiant, ut ex coniunctione, *L. 1. de cognitorib. & procurat. apparet.* Qui se illicitis contractibus misceant, *L. 3. de contrahend. empt. L. 3. t. 3.* 2.) Miscere, turbare, turbas concitare. (eutropius) ad insulam Cyprum perducatur: ut ibidem perigli cura vallatus, nequeat suarum cogitationum rabie cuncta miscere, *L. 17. in fin. de penis. lib. 9. t. 40.* Qui pacem publicam rerum perturbatione consilium rebus rebellis contumacia misceant, *L. 21. quor. appellat. lib. 11. t. 36.* 3.) Miscere dotem, id est conferre, *L. vnic. unde liberi. lib. 4. t. 2.*

MISERABILIS. Fortunae iniuria miserabiles, id est, morbo fatigati debiles, *L. 2. de officio Iudicum omn. lib. 1. t. 10. L. vnic. Cod. Iust. quando Imp. inter pupillos, vel viduas, vel miserabiles personas.* Miserabilis iniuria, ablato hippocomi sago, *L. 50. de cursu. lib. 8. t. 5.* Est ergo miserabilis iniuria, qua in miseriam alius incidit indigna spoliacione, ut paulo ante eadem leg. dicitur. Miserabilis egestas, *L. 2. de aliment. qua inopes par. lib. 11. t. 27.* Miserabiles preces, *L. 26. de ludis. lib. 16. t. 5.* id est, quibus miseriae & statum suum deflebant. Querelae, *L. 8. eod.*

MISERANDVS. Miseranda fortuna, id est egestas, *L. vnic. de patrib. qui filios distr. lib. 3. t. 3.*

MISERATIO, cum quis a crimine alicui intentato desistit, *L. 1. de abolit. lib. 9. t. 27.* Precum miseratio, cum quis precibus suas miseras deflet, suique Principes misereri rogat, *L. 26. de cohort. lib. 8. t. 4.*

MISERI, de reis criminum, *L. omnis 6. de iis quae administrant. lib. 8. tit. 15. L. 14. de accusacionibus. lib. 9. tit. 1.* Miseri, de orbis. Sola miseri (coniugibus) ad poscendum auxilium (iis liberorum) sufficiat desperatio liberorum, *L. 1. de iure liberorum. lib. 8. t. 17.*

MISERICORDIA, de ea, quam Collectores liberorum expositorum exercent. Si expositos quodammodo ad mercem, voluntas misericordiae amica collegerit, *L. 2. de expositis. lib. 5. t. 7.* Sanguinis misericordia, id est, quae debetur sanguini. Insinuat est, quosdam patres principalis coniugii copulatione destitutos, in perniciem filiorum ultra misericordiam sanguinis properare, *L. 5. de maternis bonis. lib. 8. t. 18.*

MISVS. Misti successio, transmissa in vltiorerem gradum, *L. 1. de his qui conditionis propria. lib. 12. tit. vlt.*

- MISSIO, dimissio.** *Missio honoraria, lege 153. de Decurionibus. lib. 12. tit. 1. Militaris missio, l. 4. de re militari. lib. 7. t. 1. & l. 9. de desert. lib. 7. t. 18.*
- MITTENDARI** Palatini officii, l. 2. 5. 7. 8. 22. 23. de Palat. lib. 6. t. 30. Dixi in Commentario ad d. l. 2. ex Glossis Nomicis.
- MITTERE.** *Mitti in munus* Nemo officialium in munus aliquod mittatur, l. 1. de Princip. agent. lib. 6. t. 28. mox: in aliquod munus direxerit. Repudium mittere: vide legem 1. de repudiis. lib. 3. t. 16.
- MOBILIA.** *Mobilia ab immobilibus distinguuntur, l. 4. de bonis vacant. lib. 10. t. 8. bonorum mobilium confiscatio, l. 6. de Decurion. lib. 12. t. 1.*
- MODERAMEN,** pro temperamento, l. 64. de appellat. lib. 11. t. 30. Moderaminis Imperatorii libramina, l. 47. de cursu. lib. 8. t. 5.
- MODERARE.** Moderare Rempublicam Principes dicuntur, l. 30. de appellat. lib. 11. t. 30.
- MODERATOR** Prouinciæ, pro Rectore, l. 7. de officio Rector. Prouinc. lib. 1. t. 7. l. 164. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- MODERATVS.** Moderata vltio, l. 41. de Episcop. lib. 16. t. 2. Moderata definitio, l. vlt. de vsuris. lib. 2. t. 33.
- MODERATIO.** Itineris agendi moderatio, l. 40. de cursu publico. lib. 8. t. 5.
- MODESTINVS** Iuriconsultus, l. vnic. de responsis prudentum. lib. 1. t. 4.
- MODIATIO.** Mensura frumenti & tritici per medios inita. Si quis calculus modulationis (ex commearu frumentario) dicatur tempestate maris deperisse, l. 32. de nauic. lib. 13. t. 5.
- MODIVS.** Modii lapidei, l. 21. de suscept. lib. 12. t. 6. De modis frugum, l. 1. de vsuris. lib. 2. t. 33.
- MOENIA** absolute pro ædificiis, l. 11. de annonis ciuicis. lib. 14. t. 17. Vrbis moenia, id est, publica opera seu ædificia, l. 1. de operibus publ. lib. 15. t. 1. Publica moenia, l. 32. eod. tit. l. 3. de calcis coctorib. lib. 14. t. 6. vbi vide not. d.
- MOENIANA.** De his vide, quæ scripsi ad l. 39. de operibus publ. lib. 15. t. 1. Adde Brissonium de V. S.
- MOERERE,** pro, libello apud Principem de aliqua re conqueri, l. 8. de diu. rescript. lib. 1. t. 2. eodem sensu desistere, l. 186. de Decurion. lib. 12. t. 1. Sed consule not. k. ad d. l. 8.
- MOEROR.** Mæror solitudinis, id est, cœlibatus, l. 2. de Repud. lib. 3. t. 16.
- MOLA.** Mola publicæ Romæ positæ, l. 7. de pistor. lib. 14. t. 3. l. 2. de canone frum. lib. 14. t. 15. Consule Henelium in otio Wratistau. c. 44. & Brissonium de V. S.
- MOLES.** Criminum moles, l. vnic. ne sine iussu Princip. lib. 9. t. 41. l. 12. de Paganis. lib. 16. t. 10. vide Nouellam Theodosii de Paganis. Debitorum moles, l. vlt. de fide & iure bast. lib. 10. t. 17. V. S. 8. Inst. de societat. Stipendorum moles longa, l. 16. de Agentibus. lib. 6. t. 27.
- MOLESTIA** de quacunque re molesta & graui, & de annonis & tributis, l. vlt. sine censu. lib. 11. tit. 3. Corporales molestiæ, id est quæstiones, tormenta, l. 126. de Decurion. lib. 12. t. 1. Curialis molestia, l. 177. de Decurionibus. lib. 12. t. 1.
- MOLIRI,** id est, attentare aliquid, veluti nouum opus, l. 19. de operibus publ. lib. 15. t. 1. §. vlt. D. de oper. nou. nuntiat. Moliri & molitio de magis & maleficis, qui contra hominum salutem quid moliantur, l. 3. de maleficis. lib. 9. t. 16.
- MOLIMEN** pro molitione & attentatione, l. 24. de Iudeis. lib. 16. t. 8.
- MOLITIO** pro extructione domus seu ædificii Nouis molitionibus indoltrix famam captare, l. 31. de operibus publicis. lib. 15. t. 1. l. 7. de præd. nauicular. lib. 13. t. 6. 2.) Molitio de fraude. Sine fraude molitionis, l. 9. de baret. lib. 16. t. 5. Occultæ molitiones per suppositas fraude perfonas, l. 1. de prædiis & mancip. Curialium. lib. 12. t. 3. Fraude callidæ molitionis inreperere, l. 161. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- MOMENTARIVS.** Momentarie necessitates, l. 1. sine censu. lib. 11. t. 3.
- MOMENTVM.** Momenta ἐν σαβωμῇ. Aquis ac paribus suspensio statere momenti, l. 1. de ponderatorib. lib. 12. t. 7. De momenti actione, l. 6. vnde vi. lib. 4. t. 22. Momentum pro mementi beneficio, l. 2. ad l. Corn. de falso. lib. 9. t. 19. Si de momento fuerit appellatum, est titulus 37. lib. 11.
- MONACHI.** De his est tit. 3. lib. 16. & lib. 5. tit. 3. de bonis Clericorum & Monachorum.
- MONAZONTES,** id est Monachi, l. 63. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- MONERE.** Monebantur & moneri iubebantur Rectores a Præfecto Prætorio, l. 1. de milit. veste. lib. 7. t. 6.
- MONETA** pro nummis ipsis, Rubr. & l. 2. de falsa moneta. lib. 9. t. 21. & l. 1. de conlat. aris. lib. 11. t. 21. 2.) Pro officina seu loco, in quo nummus formatur, l. 3. 7. 8. de falsa mon. lib. 9. t. 21. vnde, moneta publicæ, fiscales, d. l. 7.
- MONILIA,** l. 27. de Episcop. lib. 16. t. 2. Condita ab ignotis dominis monilia, l. 2. de Thsauris. lib. 10. t. 18. in Cod. Iust. legitur, mobilia.
- MONITIO.** Monitio diuina, id est, lex, seu constitutio, l. 7. de baret. lib. 16. t. 5. Frequenti monitione atque hortatu incitare, l. 39. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- MONOMEPΩΣ,** id est, ad vnius partis petitionem, l. vlt. de relat. lib. 11. t. 25.
- MONSTRARI,** pro demonstrari, probari, l. 8. de diuers. rescript. lib. 1. t. 2. l. 1. de numer. lib. 8. t. 1. & l. 105. de Decurion. lib. 12. t. 1. l. 12. de hereticis. lib. 16. t. 5. l. 4. (in medio) de desertorib. l. 7. t. 18.
- MONSTRVOSVS,** Monstruosa auctorum nomina, de hereticis, l. 6. de baret. lib. 16. t. 5.
- MONTANISTÆ** heretici a Montano dicti, l. 34. 48 57. 65. de baret. lib. 16. t. 5.
- MONTENSES** vocati Donatistæ, l. 43. de baret. lib. 16. t. 5.
- MONVMENTA** veterum chartarum in censibus, l. 2. de indulg. debit. lib. 11. t. 28.
- MORA** dilationis, l. 18. de annona. lib. 11. t. 1. Moras necesse artibus, l. 2. si certum pet. de suffrag. lib. 2. t. 29. Brevis mora est, l. 6. de testam. lib. 4. t. 4. Statius Syluarum §. protreptico ad Crispinum v. 2. Nec longa mora est, aut auiæ tellus. Temporum mora, l. 5. de denunciat. lib. 2. t. 4.
- MORATORIVS.** Moratoria cautio, l. 5. §. vlt. de censibus. Dilationes moratoria, frustratoria, l. 1. quorum appellat. lib. 11. t. 36. Moratoria, Frustratio, l. 3. quorum appellat. lib. 11. t. 36. Moratoria, Præscriptio, l. 3. de diuers. rescript. lib. 2. t. 2. Moratoria, Prouocatio, l. 4. quorum appellat. lib. 11. t. 36. id est, appellatio moratoria, apud Paulum V. sent. 35. §. 2.
- MORBVS** a quibus excusat vel non, proprius vel alienus, l. 2. 3. 4. de reparat. appell. lib. 11. t. 31.
- MORES.** De actione de moribus, l. vnic. vitium civil. agere. lib. 9. t. 20.
- MORSVS.** Morsus honoris, l. 10. de re milit. lib. 7. t. 1.

- MORS.** *Mortis metus.* Crimen non dicitur, quod mortis adegit impulsus, l. ultim. de infirmis quæ sub tyr. lib. 15. t. 14.
- MORTALIS.** *Mortali opera formata simulacra gentium dicuntur,* l. 10. de Paganis. lib. 16. t. 10. l. 12. eod.
- MORTIFERVS.** *Mortifera poena, l. vnic. si quis sol. circul. lib. 9. t. 22.*
- MORTALITAS,** l. 11. de domesticis. lib. 6. t. 24.
- MORTVI,** l. vnic. si certum petatur de chirogr. lib. 2. t. 27.
- MOS,** vetustus seruandus, l. 12. de iure fisci. lib. 10. t. 1. l. 166. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- MOTVS.** *Motus arbitrii proprii, l. 10. de Legatis. lib. 12. t. 12. Pro motu Iudicis, l. 37. de nauic. lib. 13. t. 5. Motus mansuetudinis principalis, l. 54. de cursu. lib. 8. t. 5. Motus æqualis Iudicis, l. ult. de falso. lib. 9. t. 19. Scueritatis congruæ motum excipiat, l. 9. de pænis. lib. 9. t. 40. Similia alia vide apud Fornerium III. Quotid. 3. Ita etiam Motu nostro, l. 60. de appellat. lib. 11. t. 30. De nostre plein mouement. Motus nostri vltione plectendos, l. 2. de fide Cathol. lib. 16. t. 1. id est, animi nostri vltione, vt habet Cod. l. d. l. Motus grauior, l. 46. de hæret. lib. 16. t. 5. id est, ira & seueritas. Ammian. lib. 28. c. 2. in fin. Imperiali motu oppressit.*
- MOTIONES.** *Cunctis motionibus, & machinis aniputatis, l. ult. finum regund. lib. 2. t. 26. In Cod. Inst. Molitionibus. Forte vox hæc agrimenforia. Quæquam, oculis molitionibus, dicatur, l. 1. de præd. Curial. lib. 12. t. 13. Vide quæ dixi in Comment. ad d. l. ult.*
- MVLIERCVLARIVS,** l. 1. de repud. lib. 3. t. 16. id est, femellarius & Mulierarius, vt est in Glossis l. l. d. l.
- MVLIONES,** l. 10. 14. 31 34. de cursu. lib. 8. t. 5.
- MVLROMEDICI,** l. 31. de cursu publ. lib. 8. t. 5. l. 2. de excus. artif. lib. 13. t. 4.
- MV LTA.** *Multa maxima, l. 8. de pænis. lib. 9. t. 40. Multa argentaria, l. 22. quorum appell. lib. 11. t. 36. Multa præiudicialis, l. 50. 65. de appell. lib. 11. t. 30. Multa pecuniaria hæreticis impolita, l. 39 52 54. de hæret. lib. 16. t. 5.*
- MVL TATIO,** pro multa, l. 2. de Prætorib. lib. 6. tit. 4.
- MVL TATITVS.** *Seruus multatitius. l. 1. de liberal. causis. lib. 4. tit. 8. qui multæ nomine, ab eo, qui fallam vindiciam tulit, in causa liberali, præstatur.*
- MVLTIMODVS.** *Multimoda donatio, l. 5. de suar. lib. 14. tit. 4. Obseruatio multimoda, l. 14. de Episcop. lib. 16. t. 2.*
- MVL TARE.** *Multandi ius priuatis datum, l. 10. de metatis. lib. 7. t. 8. id est, plagis afficiendi menforem.*
- MVL TPLICARE.** *Per scita diualia multiplicata, l. 48. de hæret. lib. 16. tit. 5. id est, per multas & repetitas principum constitutiones.*
- MVL TPLICITER.** *Quæ multipliciter pro salute communi constituta sunt, l. 47. de hæret. lib. 16. t. 5.*
- MVNDVS.** *Munda buccellæ opponuntur, seu separantur a panibus foetidis, l. 5. de annonis ciuicis. lib. 14. tit. 17. Apud Vopiscum in Aurelian. c. 9. Mundus panis, opponitur militari castrensi. Vid. Comment. ad d. l. 5.*
- MVNDVS,** pro hominum vniuersitate. Nihil ad summum his sit commune cum mundo, l. 18. de hæretic. lib. 16. t. 5. Ita hodie dicimus le monde.
- MVNERARE,** pro honorare. Honore principa-
- tus muneramus, l. 3. de Princip. Agent. lib. 6. t. 28.
- MVNERARIVS,** qui gladiatorum munus impendit, l. 2. de gladiat. lib. 15. t. 12. vbi dixi not. c.
- MVNERA.** *Munera pro ludis, l. 1. de Prætorib. lib. 6. t. 4. Munera, alia Corporalia, alia pecuniaria, l. 191. de Decur. lib. 12. t. 1. id est, personalia, & patrimonialia. Munera diuina, l. 3. de maleficis. lib. 9. t. 16. id est, Dei dona.*
- MVNIA** de Curialibus, l. 44. 48. 50. 65. 130. 134. 155. de Decurionib. lib. 12. t. 1. quæ & munia Ciuilia, l. 147. d. tit. ciuitatum, l. 158. 181. d. tit. Curialia, l. 15. 133. 155. Decurionatus, l. 96. Decurionum, l. 187. oppidanea, l. 45. patrie, l. 63. d. tit. Vid. Paratit. Militaria munia, l. 40. de Decurionibus. l. 12. tit. 1.
- MVNICIPALIS,** pertinet ad municipium. Municipales, id est Curiales, l. 62. de Decur. lib. 12. t. 1. Ciuitatum municipales, pro Magistratibus municipalibus ciuitatis, l. 3. de donat. lib. 8. t. 12. Functiones municipales, l. 172. de Decurionibus, lib. 12. t. 1. Causæ municipales, l. 5. de naufrag. lib. 13. t. 9. Necessitates municipales, l. 57. de Decur. lib. 12. t. 1. l. 1. ad l. Corn. de falso. lib. 9. t. 19. Municipalia gesta, l. 151. de Decur. lib. 12. t. 1. Munera municipalia, l. 57. 172. de Decurion. lib. 12. t. 1. Municipalia Obsequia, l. 19. de Decurion. lib. 12. t. 1. Municipalia Officia, l. 31. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- MVNICIPIA** l. 1. de conlat. donat. lib. 11. t. 20. l. 8. de cohort. lib. 8. t. 4. l. 16. de Episcop. lib. 16. t. 2.
- MVNICIPIES,** id est Curiales, Decuriones, l. 4. 89. 105. 110. 130. 137. 143. 144. 147. 154. de Decurion. lib. 12. t. 1. l. 41. de operibus publ. lib. 15. t. 1. l. 17. de lustrali conlatione. lib. 13. t. 1. l. 2. quid probare debeant. lib. 7. t. 2. Municipales eodem sensu, l. 62. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- MVNIFEX.** *Opponitur munifex promotus, l. 2. de cursu publ. lib. 8. tit. 5. Munifex miles erat gregarius aut cohortalis, cuius opera cursus publicus peragebatur. Vide Commentar. ad d. l.*
- MVNIFICENTIA,** liberalitas. Munificentiam principalem nefas est reuocare, l. ult. de annonæ. lib. 11. t. 1.
- MVNIFICVS.** *Munificum, id est, muneribus obnoxium, l. 7. de prædiis nauicular. lib. 13. t. 6. Prædium munificum, l. 31. de annonæ. lib. 11. t. 1. Munifici, munera subeantes, l. ult. de Decurion. lib. 12. t. 1. Symmachus lib. 5. epist. 87. Nos pro agris nostris functionibus publicis esse munificos. Munificum ius, l. 9. & 16. de indulg. debit. lib. 11. t. 28. Spectat ad id, quod præstari debet, tributis vel pensionibus aut canonis nomine. Munifica res, id est, muneri & functioni obnoxia, l. 7. de præd. nauic. lib. 13. t. 6. Munificus, pro pæne fisco inferendæ obnoxio, l. 6. de sennicis. lib. 15. t. 7.*
- MVNIMEN.** *Minima sententiarum, l. 1. de frum. Urbis Const. lib. 14. t. 16.*
- MVNIRE.** *Munire vias, l. 2. & 3. de itinere muniendo. lib. 15. t. 3. vnde viarum munitio, l. 3. d. t. Munitionis instructum, l. 4. d. t. 2. Testibus munita res, l. 3. de abolit. lib. 9. t. 37.*
- MVNITIO** limitis atque fossati, l. 1. de terris limitaneis. lib. 7. t. 15.
- MVNVS.** *Munus bestiarum, l. vnic. ad l. Fabiam. lib. 9. t. 18. Est cruentum spectaculum bestiarum, quod notum de venatione. Vide Commentarium ad h. l. 2. Diuinitatis munus, l. 4. ne sanctum baptisma. lib. 16. tit. 6. est baptismus. Vid. not. 1. ad d. l. 3. Libertatis munus, pro emancipatione, l. 1. de maternis bonis. lib. 8. t. 18. 4.) Publicum munus, de lustrali conlatione (speciatim,*

ciatim, l. 12. 14. de iustit. conlat. lib. 13. t. 1. 5.) Sacerdotii munus, id est, ludi Sacerdotales, l. 176. de Decurion. lib. 12. t. 1. 6.) Munus lucis, id est, vita, L. un. de heredit. petit. lib. 2. tit. 22.

MVNVS CVLA canonica, l. vnic. ne damna Provincialis. lib. 11. t. 11. dicuntur, quæ ab officialibus ludicum, exigebantur a rusticis, ac si publice debita atque solennia essent. Vide dicta in Commentario ad b. l. Nouella Leonis & Maioriani de Sanctimon. 8. munuscula infidiosa.

MVRCI sunt, qui pollices sibi præcidunt, munus martium pertimescentes, ut Ammianus refert lib. 15. cap. 12. Ad murcos pertinent, lex 4. & 10. de tyronibus. lib. 7. t. 13. ubi consule Commentar.

MVREX, conchæ genus, cuius cruore vestes inficiebantur, L. 12. & ult. de murilegul. lib. 10. tit. 20.

MVRILEGVLVVS, murices colligans, conchyliolegulus. De murilegulis est titulus. 20. lib. 10. & ad eos pertinet speciatim, l. 15. 14. 15. 16. 17. 18. eius tit. Dixi in Paratit. ad eum tit.

MVRMVR magicum. Qui noxiis quasita gramini- bus & diris innummurata secretis mentis & corporis venena composuit, l. 6. de indulgent. crim. lib. 9. t. 38. Hunc magicum fistrum, & murmur Fecale arcanum, Lucanis lib. 6. v. 440. vocat. Fecale murmur Apuleius initio lib. 2.

MVTARE Mutare laborem quiete, l. 1. de Pri- mic. & Notar. lib. 6. t. 7. Mutato eo, id est, reuocato, l. 2. ne constat. translatio. lib. 11. t. 22.

MVTATIONES, l. 34. 36. 53. 58. 60. de cursu publ. lib. 8. t. 5. l. 9. de annonæ & trib. lib. 11. t. 1. Loca, in quibus iumenta mutabantur.

MVTESCERE, id est, filere. Omnia mutescant tempora, l. 17. de penis. lib. 9. t. 40.

MVTILARE de quacumque imminutione, l. 173. de Decurion. lib. 12. t. 1. l. 4. de aqueductu. lib. 15. t. 2. Prata mutilare, l. 3. de pascuis. lib. 7. t. 7. Mutilare privilegia, l. 22. de extraord. lib. 11. t. 16. Exactio mutilatur, l. 31. de annonæ. lib. 11. t. 1. Infusione mutilatum, quod ante constitutum, l. 6. de suariis. lib. 14. t. 4.

MVTILI sunt, qui spurca amputatione digito- rum declinant usum armorum, & qui alias murci, l. 10. de tyron. lib. 7. t. 13. Vid. supra Murcus.

MVTVARI. Mutuatur pecunia, id est, locatur, l. 7. de prædiis nauicul. lib. 3. t. 6. Vide ibi not. p.

MYSTERIVM. Myseria de Religionis arcanis Dei omnipotentis, l. 26. de hæreticis. lib. 16. tit. 5. Imbuti mysteriis christianis, l. 19. de Iudæis. lib. 16. tit. 8. In sacris Dei mysteriis perseuerent, l. 163. de Decurionib. lib. 12. tit. 1. Inde etiam Clerici dicuntur, mysteriis sacrosanctis inseruientes, l. 123. de Decurion. lib. 12. t. 1. 2.) Myserium de baptisate. Diuinum myserium, l. 4. de Apo- stat. lib. 16. tit. 7. Sacrum myserium fuerit inqui- natum, l. 54. de hæret. lib. 16. tit. 5. Venerandis myseriis consecrata Indæorum Synagogæ iis ereptæ, l. 25. de Iudæis. lib. 16. t. 8. 3.) Myserii vox etiam de hæreticorum ritibus usurpatur. Myseria execrabilia hæreticorum, l. 57. de hæret. lib. 16. t. 5. Fecalia myseria, l. 7. vers. illud etiam, d. tit. de hæret. Profana myseria, l. 36. eod. tit. Myseriorum locus nullus hæreticis pateat, l. 6. eod. tit. ubi male, ministeriorum in Cod. Iustinian. intelligendus enim locus est, in quo hæretici myseria sua peragere cupiebant. Vide quæ dixi not. d. ad hanc leg. Myseriorum simulationem ad iniuriam veræ religionis aptare, L. 15. de hæ- reticis. 4.) Myserii vox etiam figurate dicitur

de munere Decurionis. Ita l. 122. de Decu- rionibus. lib. 12. tit. 1. Maneant in sinu patriæ, veluti dicati infulus, myserium perenne custo- diant.

N.

NÆVVS. Nævus excusationis, l. 16. de agentibus. lib. 6. t. 27. est, quando miles excusatione vtens, per contium quinquennium non militauit, at- que propter hunc excusationis nævum, ad curiam retrahitur, omisso privilegio. Ita ingratitude nævum dixit Cassiodorus V. Var. 8. & plura collegit exempla Iuretus ad Symmach. lib. 3. epist. 34.

NATIVVS. Natiua Curia, l. 122. de Decurionib. lib. 12. t. 1. Natiua libertatis decus, l. 10. de mu- rileg. lib. 10. t. 20.

NATALIS. Natales dies Urbium Romæ Constan- tinopoleos, l. 2. de feriis. lib. 2. t. 18.

NATVRA pro sexu, l. 17. de prætorib. lib. 6. t. 4. 2.) Natura leges velle rescindere, l. 12. de paga- nis. lib. 16. tit. 10. Natura peregrini, dicuntur magi & malefici, 5. de maleficiis. lib. 9. t. 16. Na- tura religio flagitat, l. 2. de inofficioso testamento. lib. 2. tit. 19. Natura hic est pietas naturalis. 3.) Natura pro hæreditibus naturalibus. Et natu- ra restituat, id est, naturali successioni, natu- ralis successoribus, l. 9. de hæreticis. lib. 16. t. 5.

NATVRALES. De Naturalibus filiis, lib. 4. t. 6. Naturale nomen munus curiale, l. 123. Decurio- nib. lib. 12. t. 1. Cui quis natura & nascendi iure tenetur. Naturalis successio, quæ & legitima di- citur, d. l. 123. de Decur.

NAVALIS. Naualis fundio, l. 13. de Senatorib. lib. 6. t. 2.

NAVARCHI, l. 32. de nauiculariis. lib. 13. t. 5.

NAVARCHIA. Nauarchie fundio, l. 20. de nauic. lib. 13. t. 5.

NAVICVLARI. De nauiculariis. lib. 13. t. 5. De nauiculariorum prædiis, lib. 13. t. 6.

NAVRAGIVM. De naufragio & naufragiis. lib. 13. t. 9.

NAVITER, diligenter, valde. Nauiter seruare & custodire, l. ult. de agentibus in rebus. lib. 6. tit. 23.

NAVTA. Nauta Tyberini, lib. 14. t. 21.

NEBVLA. Nebula competitionum, l. vn. de rei vin- dicatione. lib. 2. tit. 23.

NEC. Nec minime duplici negatione, l. 189. de Decu- rionib. lib. 12. t. 1. Nec vero, pro, non ideora- men, l. 11. de medicis & professoribus. lib. 13. t. 3. Vide Brissonium de V. S.

NECESSARIVS. Necessaria, l. 2. de tractoriis. lib. 8. t. 16. sunt annonæ, ἐπιτήδεια, 2.) Necessa- ria personæ, testes, l. ult. de fide testium. lib. 11. t. 39. 3.) Necessaria coniunctissimæque personæ, l. 5. de donationib. lib. 8. t. 12. sunt sanguine iun- cti. 4.) Necessaria ac salutaris artis Professores, l. 14. de Medicis. lib. 13. t. 3. sunt Medici.

NECESSITAS pro collatione, l. 7. de operibus pu- blicis. lib. 15. t. 1. 2.) Necessitas distrahentis vel venditoris, l. 1. de prædiis & mancipiis curialium. lib. 12. t. 3. 3.) Necessitas publica, seu publica ne- cessitates, de tributis. l. 16. de cursu. lib. 8. t. 5 & l. 61. eod. tit. l. 1. de officio iudicum omnium lib. 1. t. 10. l. 1. 2. de nauibus non excusandis. lib. 13. t. 7. l. 3. de Principibus agentium. lib. 6. t. 28. l. 10. 15. 25. 29. de annonæ & tributis. lib. 11. t. 1. Ne- cessitas rei annonariæ, d. l. 29. de annon. & trib.

- NECESSITAS** principalis, l. 11. de exactionibus. lib. 11. tit. 7. id est, tributaria collatio ad principis necessitatem spectans. *Necessitas* statuta, l. 25. de annona & tributis. lib. 11. t. 1. *Necessitatem* submovere, l. 35. de annona. lib. 11. t. 1. 4.) *Necessitates*, id est functiones municipales curiales, l. 65. 171. de Decurionibus. lib. 12. t. 1. quæ & *necessitates* ciuiles, l. 17. eodem. curiales, l. 46. eod. curiarum, l. 89. 177. eod. municipales, l. 57. eod. & l. 1. ad l. Corneliam de falso. lib. 9. t. 19. oppidanæ, l. 46. de Decurionibus. lib. 12. t. 1.
- NECESSITUDO.** *Necessitudines* pro coniunctione & cognatione, & quidem proxima, l. 49. vers. sed quoniam de Decurionibus. lib. 12. t. 1. l. 2. de testamentis. lib. 4. t. 4.
- NECTERE, NECTI** pro sociari, obligari fisco, seu fisci viribus, fisci rationi, l. 33. de hereticis. lib. 16. t. 5. l. 7. de desertionibus. lib. 7. t. 18. *Necti* ficalibus actibus, l. 1. de bonis proscriptorum. lib. 9. t. 42. *Necti* militiæ Curie, l. 105. de Decurionibus. lib. 12. t. 1. *Necti* ordinibus, l. 14. eod. patrimonio principis, l. 7. de bonis proscriptorum. lib. 9. t. 42. *Necti* præstationi, l. 13. de iustitiae collatione. lib. 13. t. 1. 2.) *Nectere*, moliri aliquid. Ita: *Nectere* infantibus calumnias, l. 1. de curiosis. lib. 6. t. 29.
- NEGATIVÆ** duæ magis negant: v. gr. *Nec* Senatoriis minime functionibus adstringantur, l. 189. de Decurionibus. lib. 12. tit. 1. *Neque* nulla, l. 22. de cohortalibus. lib. 8. t. 4. *Ne* quis eorum nullo munere conveniatur, l. 2. de veteranis. lib. 7. t. 20. fustulit Tribonianus hanc elegantiam.
- NEGLIGERE** publica damna, pro conciliare damnum publico. Si quis ædificandi amore publica damna neglexerit, l. 4. de operibus publicis. lib. 15. tit. 1.
- NEGOTIVM, l. 2. 15. 37. 49. 61. 62. de appellationibus.** lib. 11. t. 3. *Negotium* appellationum, l. 3. civile, l. 1. 255. ficalit, l. 41. principale, l. 15. eod. *Negotium* minus, l. 5. quorum appellationes. lib. 11. t. 36. 2.) *Negotium* pro causa, litigio, iurgio, l. 4. ult. de relation. lib. 11. t. 29. *Negotium* discernere, l. 64. de appellationibus. lib. 11. t. 30. *Negotii* merita, l. 46. de appellat. lib. 11. t. 30. 3.) *Negotium* gerere, pro negotiationem exercere, l. 3. de veteranis. lib. 7. t. 20.
- NEFANDVS.** *Nefanda* prodigia sectarum, l. 6. de hereticis. lib. 16. tit. 5. *Nefanda* superstitio Iudaica, l. 4. ne Iudeus Christianum mancipium. lib. 16. t. 9. *Nefandi* conatus serui vel liberti dominum, vel patronum accusare volentis, l. 1. ne præter crimen maiestatis. lib. 9. t. 6.
- NEFARIVS.** *Nefarie* preces, aut magici apparatus, l. 7. de maleficis. lib. 9. t. 15. *Nefarie* scripturæ, l. 7. de fide testium & instrumentorum. lib. 11. t. ult. & l. 24. de probationibus Cod. Iust. ubi pro nefarias, reposuit Tribonianus suspectas, & vicissim infra, pro suspectas, nefarias.
- NEMESIACI, l. 2. de collegiis.** lib. 14. tit. 7. Vanum hominum genus, fata hominum explicans, nomenque a Dea Nemestrahens. Vide Commentar. ad b. l.
- NEPOTES** filiorum loco, l. 1. de naturalibus filiis. lib. 4. t. 6.
- NEQVISSIMVS.** *Nequissima* secta, l. 25. de heret. lib. 16. t. 5.
- NEQVITIA** in tributorum solutionibus, pensationibus, l. 3. de exaction. lib. 11. t. 7. *Nequitia* ima scelerum. Ad eam Manichæi peruenisse dicuntur, l. 64. de heret. lib. 16. t. 5. *Nequitiam* seruilis ingenii recipere, l. 2. de libertis. lib. 4. t. 11. *Nequitia* procuratorum rei privatae, l. 1. de domibus ad rem privatam. lib. 10. t. 2.
- NERVI.** *Nervi* virium, l. 4. de annona. lib. 11. tit. 1. Et succis quasi quarundam virium nervis reliqua lababuntur.
- NESCIVS.** *Nescius* modestiæ & pudoris ignarus, l. 1. un. si quis Imperatori maledixerit. lib. 9. t. 4. *Nescius* sui periculi latronum infamia, l. 6. de defensoribus civitatum. lib. 1. t. 11.
- NESTORIANI** qui & Simoniani, l. 66. de hereticis. lib. 16. t. 5. Vide Commentarium.
- NEVTIQUE** pro neutiquam, l. 3. de aqueductu. lib. 15. t. 2.
- NEXVS** obligationis vinculum. *Nexus* commissi, l. 2. de susceptoribus. lib. 12. t. 6. *Nexus* condemnationis frumentariæ, l. 1. de pratoribus. lib. 6. tit. 4. *Nexus* Curie, l. 58. 64. 86. 107. 161. 168. de Decurionibus. lib. 12. t. 1. l. 177. 178. eod. municipalis ordinis, l. 180. de Decurionibus. lib. 12. t. 1. originis, l. 181. eod. curialis, l. 6. de re militari. lib. 7. t. 1. l. 58. de Decurionibus. lib. 12. t. 1. *Famulatus* nexus liberare, l. 3. de liberali causa. ingo laxatus, herili, Claudian. in IV. Cos. Honor. v. 614. *Generis* & *originis* nexus, l. 45. de Decur. lib. 12. tit. 1. *Iuris* nexus, l. 1. ad l. Iul. de adult. lib. 9. tit. 7. *Ordinum* nexus, l. 48. de hereticis. lib. 16. tit. 5. *Prædiorum* nexus. *Nexum* non facit prædiorum, nisi persona quæ iure potuit obligari, l. 2. de pignoribus. lib. 2. tit. 30. *Sanguinis* nexus, l. 122. de Decurionibus. lib. 12. t. 1. l. 16. de muris. lib. 10. t. 20. *Statuti* nexus obligare, l. 8. in fin. de appellat. lib. 11. tit. 30.
- NICAENA** fides tenenda, l. 3. de fide cath. lib. 16. t. 1. l. 6. de heret. lib. 16. t. 5.
- NIDOR.** *Nidore* venerati penates gentiles, l. 12. de pagan. lib. 16. t. 10. *Pabula* nidoris, Tertullianus vocat, Apologet. c. 22. *Nidor* altarium, Minucio, cap. 27.
- NIHILVM.** *Nihilominus* pro nihilo magis, l. 189. de Decurionibus. lib. 12. t. 1. Vbi dixi in Commentario. Si nauicularius, originalis leuamentarius fuerit, *nihilominus* apud eosdem, apud quos & parentes eius fuisse videntur, firmiter permanebit, l. 1. de nauicular. lib. 13. t. 5. *Nihilo* secius, l. 9. de bonis proscriptorum. lib. 9. t. 42.
- NILVS.** *Nili* aggeres. De *Nili* aggeribus non rumpendis, lib. 9. t. 32.
- NIMIETAS.** l. 9. de Iudeis, lib. 16. t. 8.
- NISVS.** *Nisus* exceptionis alicuius. Sine vilius nisi exceptionis reuocentur, l. 1. de his, qui condit. propr. lib. 12. t. 19. *Nisus* liberæ mentis functionem vnam exequi, l. 2. de pistoribus. lib. 14. t. 3.
- NITENS.** *Nitentium* saxorum venæ, id est marmorum, l. 2. de metallis. lib. 10. t. 19. Vnde & cautium nobilitas de iisdem, l. 14. eod.
- NITERE.** *Ciuitates* destitute ministeriis, splendorem, quo pridem nituerant, amiserunt, &c. l. 1. de his, qui condit. lib. 12. t. 19.
- NITOR.** *Publicus* nitor in operibus publicis, l. 20. 25. de operibus publ. lib. 15. t. 2.
- NOBILITAS.** *Nobilitatis* oblitus, qui aduersus Senatorum dignitatem quid admiserunt, l. 22. de pratoribus. lib. 6. tit. 4. 2.) *Nobilitas* cautium, de marmoribus, l. 14. de Metall. lib. 10. tit. 19.
- NOBILIS.** *Nobiles* pro Senatoribus & Senatoriis, l. 1. de nupt. lib. 3. t. 7. *Nobiles* equi victoribus, l. 6. de scanicis. lib. 15. t. 7. *Nobilior* curia, id est Senatorius, l. 155. de Decurionibus. lib. 12. t. 1. *Nobilium* operum substructiones, l. 19. de operibus publ. lib. 15. t. 1. vt l. 16. in lastrum fabricarum.
- NOBILISSIMVS.** *Nobilissimi* & *nobilissimæ* dicuntur sanguine proximi Imperatoribus, vt fratres, filii, sorores. Ita: *Nobilissima* puellæ, filia, foro-

forores, l. vn. de priuil. Domus Auguste. lib. 10. t. 25. l. vlt. de lustrali collat. lib. 13. t. 1. Estque dignitas Nobilissimatus tertia ab Imperatore. Vide quæ dicta sunt in Commentar. ad d. l. vlt. de lustral. collat.

NOMEN. Nomen delatorum, pro ipsis delatoribus, l. 16. 19. 24. de petition. lib. 10. t. 10. Super possessionibus ac terris, quas hoc nomen, (id est, delatorum) vsque vexauit, d. l. 19. Artis ac fraudis nomine, l. 6. de numerariis. lib. 8. t. 1. id est propter artem & fraudem, siue fraudis ergo. Casariani nomen, l. 5. de iure fisci. lib. 10. t. 1. Insectum nomen Delatorum, l. 24. de petitionib. lib. 10. t. 10. Nomina Principum maledicto laceffere, id est Imperatorem ipsum, l. vn. si quis Imperatori maledixerit, lib. 9. t. 4. Ne inuidia nomini principis oriatur, id est, principi, l. 1. de conductorib. & hominibus Domus Auguste. lib. 10. t. 26. Militiæ nomen inferere, l. 19. de Decurionib. lib. 12. t. 1. vel tradere, l. 43. cod. Orborum nomen, pro orbis, l. vn. de infirmendis penis cælibatus, lib. 8. t. 16. Petitoris nomen, pro petitore, l. 16. de petitionib. lib. 10. t. 10. Senatorium nomen, pro Senatoribus, l. 3. de quaestionib. lib. 9. t. 35. Supremum nomen, pro testamento, l. 3. de apostatis. lib. 16. t. 7. Sacra nomina, l. 1. de maternis bonis. lib. 8. t. 18. Vbi intelliguntur, Nomina patrum, quæ filiis Sacra esse debent. 2.) Nomen loco aduerbii ponitur, vt improbum, pro improbe, in l. 26. de petitionib. lib. 10. t. 10. ita Nouella Valentiniani de Episcopi ordinatione 24. inter Theodosianas: Ne quid præter auctoritatem sedis istius illicitum præsumptio ademptare nitatur. Illicitum, pro, illicite.

NOMINATIM, id est, a singulis viris. Si, postquam viritum nominatimque suscepierint, l. 12 de susceptorib. lib. 12. t. 6.

NON. Non dicam, l. 3. de raptu vel matr. sanctimon. lib. 9. t. 25. Vt non solum quod eius, non dicam, domesticus, seu manipularius & minister accepit, verum etiam quod ipse, &c. l. 3. ad l. Iuliam repetundarum. lib. 9. t. 27. Non iubere, pro, Inhibere. Vide supra iubere. Pastores Valeriæ provincie vel Piceni, vti equinis animalibus non iubemus, l. vlt. quibus equorum vsus. lib. 9. t. 30. Præsertim cum neque nouam constitui fabricam iusserimus, antequam vetera reformentur, l. 14. de operib. publ. lib. 16. t. 1. Non merito, sed pretio, l. 86. de Decurionibus. lib. 12. t. 1. Non minus, de eo, quod tamen minus est. Scias te, officium tuum non minus multa, quam graui poena esse compellendum, l. 22. de susceptor. lib. 12. t. 6. Non nesciat, l. 17. in fin. de Diu. off. lib. 8. t. 7. Non sera pubertate, l. vn. de his, qui ven. erat. lib. 2. tit. 17. Non temnenda militia, l. 16. de agentib. lib. 6. t. 27.

NOTA. Stigma, punctum inustum militibus & Fabricensibus, l. 4. de fabricensib. lib. 10. t. 22. Stigmata, hoc est, nota publica, Fabricensium brachiis, ad imitationem tironum, infligatur. 2.) Notamacula, labes existimationis famæque. Ita: Deuotionis nota, l. 10. de re milit. lib. 7. tit. 1. vbi intelligitur, lase deuotionis crimen. Vid. not. b. ad b. l. Nota infamiæ, l. 11. de infirm. his, quæ sub tyrann. lib. 15. t. 14. Detestabilis turpitudinis note inusta, l. 1. de inoffic. test. lib. 2. tit. 20. Probrosis inusta notis, l. 1. de secund. nuptiis, lib. 3. t. 8. 3.) Nota Iudaica, est circumcisio. Ita l. 22. de Iudeis. lib. 16. t. 8. Nota Iudaica foedare, id est, circumcidere. 4.) Nota, observatio alienis scriptis adiecta. Ita leg. vn. de Responsis Prudent. lib. 1. tit. 4. Nota Vlpiani & Pauli in Papinianum.

Tom. VI, Pars II.

NOTABILIS in prauum sensum. Iubemus eos notabiles esse sine venia, qui notabili popularitate, l. 37. de censu. lib. 13. t. 10. l. vlt. ad l. Corn. de sicar. lib. 9. t. 14. l. 3. de executor. lib. 8. t. 8.

NOTARE, est infamare. Notare dicitur indulgentia, l. 5. de indulg. crim. lib. 9. t. 38. Indulgentia quos liberat, notat.

NOTATIO, pro adnotatione, & præcepto, l. 12. de Iudeis. lib. 16. tit. 8. Vt percepta notatione cognoscant.

NOTATVS. Notatus lite perditâ abscedat, l. 16. de appellat. lib. 11. tit. 30.

NOTIO, cognitio & iurisdictio. Notio iudicis, Cuius de ea re notio erit, l. 26. quorum appellationes. lib. 11. t. 36. l. 6. de iis, quæ admin. lib. 8. t. 15. Notio & sollicitudo Marcellini Tribuni & Notarii dicitur, l. 55. de hereticis. lib. 16. t. 5. qui collationi Carthaginiensi cognitior præfuit, l. 3. de religione. lib. 16. t. 1. Vbi vide not. b. Altioris iudicis notio, l. 6. de iurisdict. lib. 2. t. 1. Notio propria, l. 2. de iurisd. lib. 2. t. 1. Notio publica, l. 9. de abolit. lib. 9. t. 37.

NOTITIA, id est, breuis, inuentarium, l. vn. de quadrimestris breuib. lib. 11. t. 25. Eodem sensu occurrit Notitia, & in eadem re, apud Casiodorum, XII. Var. 2. Consule Brissonium de V. S. Huc etiam pertinent illa: Rerum nobis notitia intimetur, l. vlt. de bonis vacant. lib. 10. t. 8. 2.) Notitia, cognitio, scientia. Subtrahere notitiæ, l. 4. de curiosis. lib. 6. t. 29. In notitiam partis præparanda, l. 3. 4. de repar. appell. lib. 11. t. 31. 3.) Notitiæ fides a testibus postulatur, l. vlt. de fide testium. lib. 11. t. 39. Id est, depositio eius, quod norunt. Sic tutor notitiæ causa datus, l. 1. de periculo tutorum. lib. 3. t. 19. l. 32. §. 1. D. de testam. tut. l. 14. §. 6. D. de solution. dicitur qui instruendi causa datur, d. §. 6.

NOTORIÆ apparitorum, l. 31. de Episcopis. lib. 16. t. 2. Sunt, libelli, quibus criminum rei magistratibus significantur. Male notarios hic somniant nonnulli, quos refutaui not. k. ad d. l. 1. Audiant notoria etiam elegia, l. 9. de executorib. lib. 8. tit. 8. & alibi. Vide Brissonium de V. S. & Du Fresne in Glossar.

NOVVS. Nouæ & recentes species dicuntur, licet ex præteriti anni reliquiis inferantur, l. 10. de susceptoribus. lib. 12. t. 6. 2.) Nouum, huius aoni. Noui comiteatus, l. vn. de patronis hor. Portuensis. lib. 14. t. 23. Nouum denuo annonæ comiteatibus obsequium, l. 18. de annonæ. lib. 11. t. 1. 3.) Nouum de extraordinariis indictionibus, collationibus, l. 7. de extraordin. lib. 11. t. 16. Et l. 2. de priuilegiis corporator. Urbis Rom. lib. 14. t. 2. Ambrosius orat. funebri in Valentin. Iun. pag. 108. Tom. V. Oper. Ed. Paris. 1614. f. Præterita non queunt soluere, noua poterunt sustinere? 4.) Nouus heres, pro postumo, l. vn. de Carbon. editio. lib. 4. t. 3.

NOVARI, Nouari pro iterari, l. vn. de oblat. equor. l. 7. t. 23. Nouari tempora, pro innouari: V. supra innouari.

NOVATIO. De nouatione ter in chirographo, l. vn. vers. de cetero si certum pet. de chirogr. lib. 2. t. 27.

NOVATIANI heretici. De his, l. 2. 59. 65. de hereticis. lib. 16. t. 5. l. 6. ne sanctum baptismum. lib. 16. t. 7. l. 24. de Paganis. lib. 16. t. 10.

NOVELLVS, nouus. Nouella lex, l. 160. de Decurionib. lib. 12. t. 1. l. vlt. de Medicis. lib. 13. t. 3. Professio nouella, l. 15. de iure fisci. lib. 10. t. 1. paulo ante, noui census præiudicium. Nouella Superstitio, l. 3. seu vlt. de religione. lib. 16. t. 11. Nouellum

- uellumopus**, l. 16 de operib. publ. lib. 15. t. 1. **Novellum Statutum**, l. 9. de metallis. lib. 10. t. 19. **Novellum Vinum**, l. 25. de erog. milit. annon. lib. 7. t. 4. **Novellus possessor**, l. 26. de annona. lib. 11. t. 1.
- NOVERCA**. De *noverca* superinducta, l. 3. de mater. bonis. lib. 8. t. 18.
- NOVITAS**. *Novitas* decurionum, id est, novi decuriones, l. 54. de Decurion. lib. 12. t. 1. **Supplola novitate**, l. 4. ne conlatio. transl. lib. 11. tit. 22.
- NOVEMBER** mensis, l. 3. de naufr. lib. 13. t. 9. **A nouembri novellum vinum militi præbendum**, l. 25. de erog. milit. lib. 7. t. 4.
- NOX**. *Nox* geminat custodiam, l. 1. de custodia reorum. lib. 9. t. 3.
- NOXA**, l. 18. de penis. lib. 9. t. 40. **Sancimus ibi poenam esse, ubi & noxa est**. De hac voce vide *Brissonium* de P.S.
- NOXIVS**. *Noxii* Manichæi, l. 35. de heret. lib. 16. t. 5.
- NUBERE** de viro. Cum vir nubet in foeminam, l. 3. ad l. Iuliam de adult. lib. 9. t. 7. ubi dixi.
- NUDARI** est spoliari, priuari. Ita prouinciam nudare, est spoliare, l. 3. ad l. Iuliam repetundarum. lib. 9. t. 27. **Defensione nudari**, id est, priuari, prohiberi. Vti nullus omnino militæ autoramento, vel generis aut dignitatis defensione nudeatur, l. 1. de questionib. lib. 9. t. 35. id est, uti prohibeatur, ut *Tribonianus*. Militæ nudati præliis, oppidaneis restituantur obsequiis, l. 38. de Decur. lib. 12. t. 1. 2.) **Nudari** dicuntur, qui naufragium passi, spoliantur, l. ult. de naufragiis. lib. 13. t. 9.
- NUDVS**. *Nudi*, id est, vacui, l. 2. de emendatione seruorum lib. 9. t. 12. **Culpa nudi** sunt.
- NUDITAS**, est spoliatio bonorum. Qui propriam nuditatem in extrema positi egestate lugent: Vel, qui gladio acerbiorum stylium passi ærumnas suas, nuditatem, fleuerunt, l. 12. 13. de bonis proscript. lib. 9. t. 42.
- NUMEN**. *Numen* principis: V. Iuretum in Symmachum, lib. 10. epist. 16. & quæ scripsi ad leg. 8. de pactis. lib. 2. tit. 9. **Superum numen**, id est Deus, l. vn. de imagin. Imp. lib. 15. t. 4.
- NUMERARIJ**, de his est, *liber*. 8. t. 1. ubi consule *Paratitlon*.
- NUMEROSVS**. *Numerosa* causæ, l. 8. de diuersis rescriptis. lib. 1. tit. 2. **Iussio numerosa**, l. 5. de heret. lib. 16. t. 5. **Manus numerosa** incolarum, l. 25. de petitionib. lib. 10. t. 10. **Soboles numerosæ**, l. 74. de Decurion. lib. 12. t. 1. **Numerosissima** pubes, l. 10. de re militari. lib. 7. t. 1.
- NUMEROSITAS**. *Numerositas* votiuæ curialium, l. 3. quemadmodum munera ciuilia. lib. 12. t. 5.
- NUMERVS**, catalogus militum, quo eorum nomina continebantur, siue *matricula*. Hinc illud, *esse in numero*, & *numeri* militares, l. 4. 7. 16. 17. de re militari. lib. 7. t. 1.
- NUMARIVS**. *Nummaria* pretia defixa, l. 29. de erog. militaris annona. lib. 7. t. 4. **Nummarij ludices**, l. 4. ne quid publica latitia. lib. 8. t. 11. sunt *luci auidi*, & *nummorum exactores*.
- NUMVLARIJ**, idque *Constantinopoli*, l. 5. de his qui super religione. lib. 16. t. 4.
- NUNC VSQVE**, pro, *vsque nunc*, l. 45. de Episcopis. lib. 16. t. 2. l. 54. de hereticis. lib. 16. t. 5. l. 2. de frumento Alexandrino. lib. 14. t. 26.
- NUNDINARE**, est vendere, l. 10. de cohortalibus. lib. 8. t. 4. 2.) **Nundinare**, est furtiuum aliquod compendium querere. Ita *nundinandi* copia, l. 3. de exhibendis reis. lib. 9. t. 2. ubi vide *Commentarium*.
- NUNDINATIO**, pro mutui datione, ut *foedum* lucrum captare possent pecunia, quæ vel ad rem publicam vel principem pertinet. Huc pertinent illa: *Aurum*, quod a Prouincialibus sine cundatione persoluitur, *nundinatione* consumitur, l. ult. de his qui cum dispensatore contraxerunt. lib. 10. t. 24. 2.) **Bono sensu nundinatio**, pro pretio forensi, l. 32. de erog. milit. ann. lib. 7. t. 4.
- NUNDINÆ**, pro turpibus nundinationibus. *Nundinae turpes* ludicum, l. 5. de his quæ administr. lib. 8. t. 14.
- NUUTARE**. *Nutare* privilegiorum firmitatem, nec volumus &c. l. 2. de Decurijs Urbis Romæ. lib. 14. t. 1. Cum opera nonnulla neglecta nutarent, l. 29. de operib. publ. lib. 15. tit. 1. **Census Magistratum nutare** dicitur, l. 169. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- NUUTIRE**. *Nutrire* inueteratum malum longa ac diuturna meditatione, l. 41. de heret. lib. 16. t. 5. **Cumulum debiti nutrire**, l. 1. de Curatorib. Kalend. lib. 12. t. 11. **Licentia nutrita**, l. 32. de erogatione milit. annona. lib. 7. t. 4.
- NUUTICES**, l. 1. de raptu virginum. lib. 9. t. 24.
- NUUTVS**, voluntas. *Nutus* Principis, l. 9. de Agentib. lib. 6. t. 27. **Clementiæ nutus**, l. 14. de Legatis. lib. 12. t. 12. **Numinis nostri nutus**, l. 13. de Iudeis. lib. 16. t. 8. **Principalis nutus**, leg. 22. de diuersis officiis. lib. 8. tit. 7. **Serenitatis nostræ nutus**, l. 8. de Agentibus. lib. 6. tit. 27.

O.

OBCLAVDERE, id est, obcludere. Ita leg. 1. de patrocinijs vicorum. lib. 11. t. 24. **aditum implendæ deuotionis obclaudant**.

OBDOVCERE, obendere. Neque umbra aliqua exquisitæ defensionis, aut muniminis obducetur, l. 4. de Apostatis. lib. 16. t. 7.

OBDOVRARE. In *Obdurata* nequitia manere, l. 3. de exactionibus. lib. 11. t. 7.

OBEDIRE, obsequi. **Obedire** publicis utilitatibus ac satisfacere, l. 34. de Decurionib. lib. 12. t. 1. l. 2. de nauibus non excus. lib. 13. t. 7.

OBEX, impedimentum, obstaculum. **Obex** præscriptionum, veluti fori præscriptionis, l. 164. de Decurion. lib. 12. t. 1. **Obicibus interiectis** prohiberi, l. 2. de litor. & itim. custod. lib. 7. t. 16.

OBIICERE, opponere. Inde *Obiecta* inania. Neque inanibus immorari sinatur *obiectis*, l. 4. de contrab. empt. lib. 3. t. 1.

OBIECTIO, pro obtentu, exceptione, l. 12. de Veteranis. lib. 7. t. 20. l. 3. de testimon. lib. 7. t. 21.

OBIECTVS, pro obtentu & exceptione. Quos *Obiectus* debilitatis alienat, l. 84. de Decurion. lib. 11. t. 1. **Sequestrationis obiectus**, l. vn. si certum petat. de chirogr. lib. 2. t. 27. **Prouocationis obiectus**, *Symmachus*, libro 10. epist. 41.

OBIICI appellationes dicuntur l. 44. 58. 59. de appell. lib. 11. t. 30. pro interdictis. Sic *obiectus* prouocationis, de quo paullo ante.

OBIRE iudicium, l. 5. de repar. t. appell. lib. 11. t. 31.

OBLATVS. *Oblati* rei, & offerri Iudicibus, dicuntur, qui eruti a Iudicibus dicuntur, l. 7. 8. 9. 12. de defensoribus. lib. 7. t. 18. l. 5. de exhib. reis. lib. 9. t. 2. l. vn. ad l. Fabiam. lib. 9. t. 18.

OBLATIVVS. *Aurum oblatiuum*, quod a Senatoribus persoluitur, l. 5. de Senator. lib. 6. tit. 2.

OBLATIONES Senatoriæ, l. 14. de Senator. lib. 6. t. 2. l. 17. de Pratorib. lib. 6. t. 4. Sunt, *aurum Oblatium*, quod *Senatus urbis Romæ Principi* offerre-

- offerebat. In d. l. 17. autem oblationum vniuersarum nomine, & oblatitium, & glebale aurum continetur.
- OBLECTATIO** de ludis, l. 169. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- OBLECTAMENTVM**, de ludis, l. 2. de expensis ludorum. lib. 15. t. 9.
- OBLIGARI** crimine, veluti sacrilegii, l. 9. de curiosis. lib. 6. t. 29.
- OBLITERARE**. Obliterata laboris exacti consideratione, l. 11. de priuilegiis eorum qui in sacro pal. lib. 6. t. 35. Flagitium morum, poenitentia non obliterabitur, l. 4. de Apostatis. lib. 16. t. 7.
- OBNIITI**. Si nostrae iussioni fuerit obniti, l. 36. de heret. lib. 16. t. 5. Si obnitiendum armis putauerint, opprimi hi possunt, l. 11. de desertoribus. lib. 7. t. 18. ita recte Fornerius II. Quotid. 9. reposuit.
- OBNOXIUS**. Obnoxii absolute, pro debitoribus, l. 27. 28. quorum appellat. lib. 11. t. 36. l. vnic. si certum petatur, de eborogr. lib. 2. t. 27. Ne incian-di fontem obnoxius minitremus. Et mox: Si manum suam fateatur obnoxius. Et postea: Si peregrinetur obnoxius. 2.) Obnoxii publici, seu tributorum, l. 16. de exaction. lib. 11. t. 7. l. 1. de equorum conlatione. lib. 11. t. 17. hinc obnoxii publicis priuatisque rationibus, l. 32. de Episcopis. lib. 16. t. 2. hinc & obnoxii fisco, l. 2. de fisci debitoribus. lib. 10. t. 16.
- OBOLI** aquae, l. 2. de aquaeductu. lib. 15. t. 2. sunt certi aquarum moduli.
- OBPIGNORARE**, l. 2. de alimentis quae inopes pauperes. lib. 11. t. 27.
- OBPROBRIUM** actae vitae, l. 74. de Decurionibus. lib. 12. t. 1.
- OBREPTIO**, l. 3. de aquaeductu. lib. 15. t. 2. Si per obreptionem fuerit impetrata immunitas, lib. 11. t. 13. Precum obreptio, l. vnic. si nuptiae ex rescripto. lib. 3. t. 10.
- OBREPTIVE** aut clanculo supplicare, l. ult. de fidei C. iohanna. lib. 16. t. 1.
- OBRRERE**. Obrui testibus quaestioneque reus dicitur, l. 1. quorum appellat. lib. 11. t. 36. Obruta vel submersa fluctibus nauis, l. 3. de naufragiis. lib. 13. t. 9.
- OBRYZA**, l. 4. de auro coronario. lib. 12. t. 13. est aurum coctum, & flammae examine probatum & ad puritatem redactum. Obryza massa, l. 12. de suspectoribus. lib. 12. t. 6. Obryza auri, l. 13. de suspectoribus. lib. 12. t. 6. quae aurum coctum dicitur eadem lege. Dicitur etiam Materia auri, l. 13. de ponderatoribus. lib. 12. t. 7. Materia diu (inquit lex vltima, de ponderatoribus. lib. 13. t. 7.) multumque flammae edacis examine in ea obryza detineatur, quemadmodum pura videatur. Vbi obryza est probatio auri. Consule Commentarium ad leg. un. de oblat. votorum. lib. 7. tit. 24. ubi de obryza latissime dixi.
- OBRYZIACVS** Obryziacum aurum, vel obryziaci solidi, l. vnic. de oblat. votorum. lib. 7. t. 24.
- OBSCVRVS**. Obscura interpretatio, l. 10. de operibus publ. lib. 15. t. 1. ype. impetratio: obscura impetratio, est subreptitia.
- OBSCVRITAS**, pro vilitate. Praesidialis officii obscuritas, l. 134. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- OBSECRATIO**. Religio anniuersariae obsecrationis, id est paschatis, l. 7. de indulgent. crimin. lib. 9. t. 38.
- OBSECVNDARE** Obsecundare functionibus municipalibus, l. 172. de Decurion. lib. 12. t. 1. Obsecundare. Largitionibus publicis, l. ult. de parrociniis virorum. lib. 11. t. 24. Obsecundans officii gratia, leg. 51. de appellat. lib. 11. t. 30. Obsecundare officium iussionibus magistratum dicitur, l. 13. de palatinis. lib. 6. t. 30.
- OBSECVNDATIO**. Obsecundatione seruii dammare, l. 92. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- OBSECVNDATORES** sacrorum scriniorum, l. 3. de proximis comitibus dispos. lib. 6. t. 26.
- OBSEPIRE**. Obsepire copiam ad iudicia veniendi, l. 7. de repar. appellat. lib. 11. t. 31.
- OBSEQUELA** de muneribus publicis & curialibus functionibus, l. 49. vers. quod si soboles, de Decurionibus. lib. 12. t. 1.
- OBSEQVIVM**, l. 1. de iure fisci. lib. 10. t. 1. De opera & labore in publicis muniis obeundis. 2.) Obsequium de officio & labore, lege 1. de agentibus. lib. 6. tit. 27. Obsequium Apparitionis, l. 13. de diuersis off. lib. 8. t. 7. Obsequium Clericorum, l. 84. de Decurion. lib. 12. t. 1. Obsequium Praepositi mansionum, l. 21. de Decurion. lib. 12. t. 1. Obsequium pittrini l. 15. de extraordinar. lib. 11. t. 16. Conlationis obsequium, l. 1. de iustitiae conlatione. lib. 13. t. 1. 3.) De muneribus curialibus, obsequii vox, l. 21. 33. 49. de Decurion. lib. 12. t. 1. Hinc obsequia ciuitatum, l. 79. 94. eod. Obsequia Curiarum, l. 24. 79. curialia, l. 87. Obsequia Functionum, l. 19. Obsequia Munerum publicorum, l. 17. Obsequia Municipalia, l. 19. Obsequia Oppidanea, l. 38. 108. 4.) De labore quocunque. Medicorum obsequium, l. 8. de Medicis. lib. 13. tit. 3. Obsequium Militum, l. 43. de Decurion. lib. 12. t. 2. Obsequium Militare, l. 2. de re militari. lib. 7. t. 1. In priuato obsequio, militem retinere, l. 15. de re militari. Vide Vigetium, lib. 2. cap. 19. Municadis itineribus obsequium impendere, l. 1. de itin. manendo. lib. 15. t. 3. 5.) De operarum praestitione obsequii vox l. 1. 2. de opera a conlat. lib. 11. t. 10. 6.) Religiosum diuini cultus obsequium, id est clericatus, l. 121. de Decurion. lib. 12. t. 1. 7.) De tributorum functionibus, solutionibus, illatione, l. 3. de exactionibus. lib. 11. t. 7. solutionis obsequio cum libertatis proprietate suscepto, l. 18. de annon. lib. 11. t. 1. Oblationis iustitiae obsequium, l. 7. de iustitiae collat. lib. 13. t. 1. 8.) Obsequia, de officiis, honore & reuerentia. Praestitutum in deferendis obsequiis ordinem, id est in salutationibus iudicum, l. 7. de honor. codicill. lib. 6. t. 22.
- OBSERVANTIA** pro cultu & religione catholica, leg. 12. 54. versiculo. igitur Proconsulari, de hereticis. lib. 16. t. 5. Rectae observantiae cultus & pulchritudo, id est, orthodoxa religio, l. 11. de heret. lib. 16. t. 5.
- OBSERVARE**. Obseruare seditionis aditum, l. 37. de Episcopis. lib. 16. t. 1. id est, impedire. Nisi ibi obserandi vox substituenda. 2.) Obseruare, id est, custodire, l. 2. de executoribus lib. 8. t. 8.
- OBSERVATIO** pro cultu & religione: Christianitatis observatio, l. 112. de Decurion. lib. 12. t. 1. Diuina obseruatione animi Clericorum deuincti, l. 104. de Decurion. lib. 12. t. 1. 2.) Obseruatio temporis, id est, praescriptio, l. vltim. finium regundor. lib. 2. t. 26. 3.) Obseruatio iuris, pro solemnitate, l. 9. de donation. lib. 8. t. 12. 4.) Obseruationis simulatae ingenia & fraudes, l. 6. de curiosis. lib. 6. t. 29.
- OBSERVATOR**. Legis catholicae obseruatores, l. 1. de heret. lib. 16. t. 5. opponuntur haereticis & schismaticis.
- OBSIDERE**, l. 2. de inofficiosa testam. lib. 2. t. 28. Infusis aggressionis itinera obsidere, l. 2. ad legem Cornel. de fisciis. lib. 9. t. 4.
- OBSONIA**, l. ult. de suarius. lib. 14. t. 4.

- OBSTACULA** dicuntur praescriptiones, seu exceptiones, quibus litigatores iudicia protrahunt, *l. vn. de dominio rei quae possitur. lib. 2. t. 5. 2.)* Sine dubitationis obstaculo, *l. 22. de bonis proscriptorum. lib. 9. t. 42.* Legis obstaculum, *l. 11. de Paganis. lib. 16. tit. 10.*
- OBSTARE** necessitas dicitur, pro ingruere, *l. 4. de conlat. donat. lib. 11. t. 20.* Obflare, obfistere, Iudici officiales debebant, *l. 10. de Pagan. lib. 16. t. 10.*
- OBSTINATVS**, pertinax. *Obstinatio* animi demencia, haereticis, *l. 6. de haeret. lib. 16. t. 5.* Tribuuntur haereticis pertinaces spiritus, *l. 25. de haeret. lib. 16. t. 5.* Vide quae dixi in Commentar. ad *l. 28. dist. tit.*
- OBSTRUCTVS**. Itineris obstricti aditus, vel obstructi, *l. 8. de cohort. lib. 8. t. 4.*
- OBTENTVS**, color, praetextus. *Obtentus* debilitatis, *l. 83. de Decurion. lib. 12. tit. 1.*
- OBTERERE**, opprimere. *Obterere* innocentem, *lege 21. de Iudeis lib. 16. tit. 8.*
- OBTVTVS**. *Obtutus* intuentum polluere aliquid dicitur, *l. 17. de penis. lib. 9. t. 40.*
- OBVIARE**. *Obuiare* cupiditatibus, id est obfistere, *l. 161. de Decurion. lib. 12. t. 1.* *Obuiare* Ambientibus, *l. 2. ad legem lul. de ambitu. lib. 9. tit. 26.* *Obuiare* Fraudibus, *l. 161. de Decurionibus. lib. 12. t. 1. l. 2. de nauib. non excus. lib. 13. t. 7.* *Obuiare* Latroni, militi, *l. 2. ad legem Cornel. de sicariis. lib. 9. tit. 14.* Mureribus publicis *obuiare*, multitudo freto, *l. 3. de patrocin. vicor. lib. 11. t. 24.* Conlatis viribus *obuiare*, officium iustum, *l. 11. de Paganis. lib. 16. t. 10.*
- OBVIVS**. *Obuium*, id est, impediens, contrarium, *l. 39. de appellat. lib. 11. t. 30.* Et, cogendis *obuium* debitis, prouocationis suffugium, fuerit obiectum. Sic Symmacho, *lib. 5. epist. 5. obuia manus*, id est obuiantes, obitantes.
- OBVMBRARE**, id est, vmbra facere, vt minus conspicuum aliquid sit. Sic *Obumbrati* latebris, *lex 33. de haereticis. lib. 16. tit. 5.* Vide, quae scripsi ad Tertull. ad Nation. II. 9.
- OCASIO**. *Ocasio* tribuatur, pro superstit facultas, *l. 3. de maternis bonis. lib. 8. t. 18.*
- OCCIDERE**, id est, finire, extinguere, *l. 1. de liberali causa. lib. 4. t. 8.* *Occidant* cum personis delicta.
- OCCLAVDERE**: vide sup. *Obclaudere.*
- OCCVLTVS**. *Occulta* delationes, in *l. 4. de petitionibus. lib. 10. tit. 10.*
- OCVPARE**. *Occupari*, pro nequi, confringi. Originalibus vinculis *occupati*, *l. 82. de Decurionibus. lib. 12. tit. 1.* 2.) *Occupare*, de praepropera occupatione testimonialium, *leg. 11. versic. dummodo de veter. lib. 7. t. 20.* 3.) *Domum* secundis nuptiis *occupare*, *l. vlt. de maternis bonis. lib. 8. t. 18.* 4.) *Occupare* pro tenere. Sic poena aliquem *occupare* dicitur, *leg. vltima, ad leg. Cornelianam de falso. lib. 9. tit. 10.*
- OCVRERE** proprie de eo, qui suo die ad aliquid se ficit, *l. 27. de petitionib. lib. 10. t. 10 & l. 1. de aqueductu. lib. 15. t. 2.* Ne circa alias occupati repurgium formatum facere non *occurrant*. Pro quo Tribonianus in *l. 1. Cod. Iust. eod. non curent*. Satius, *occurrere* in tempore. 2.) *Occurrere*, pro sufficere, concurrere, *leg. 26. de cursu. lib. 8. t. 5.* Si praedicta numerus functioni non potuerit *occurrere*.
- OCVRSVS**, *l. 161. Decurion. lib. 12. t. 1.* *Congrua* emendationis *occurfu*. Iudicis *occurfus*, *l. 1. de iudiciis. lib. 2. t. 18.* quando iudex litiganti silentium imponit.
- OCVLVS**. Ante oculos conlocare, *l. 4. de conlatione donat. lib. 11. t. 20.* Oculos incestare hominum, infaustus aspectibus, *l. 5. de sepulchris violatis. lib. 9. t. 13. l. 13. de re militari. lib. 7. t. 1.* Oculis Iudiciorum communis hostem salutis ostendat, *l. 11. de malefic. lib. 9. t. 16.* Sub oculis constitutus, *leg. 21. de susceptioribus. lib. 12. t. 16.*
- ODIVM**. Odium commune delictorum, *l. vlt. de raptu virginum. lib. 9. t. 24.* Odii professio, & odio ducti, *l. 12. 13. de petition. lib. 10. t. 10.*
- OECONOMI** Ecclesiarum, *leg. 3. de his, qui ad Ecclesias lib. 2. tit. 45. l. unica de bonis Clericorum. lib. 5. t. 3.*
- OFFENSA**. *Offensa* culpa, aut erroris, *l. 85. de Decurion. lib. 12. t. 1.* *Offensa* Vitii, in re litteraria, *leg. 1. de decuriis vrbis. lib. 14. t. 1.*
- OFFERRE** iudiciis, reos. Latrones, quisquis offerre iudiciis superfederit, *l. 2. de his qui Latron. lib. 9. t. 29.* Vid. etiam *l. 1. de cursu publ. lib. 8. t. 5. l. 14. de Iudeis. lib. 16. t. 8. l. 4. 5. ne sanct. baptisim. lib. 16. tit. 7.* Offerre desertores *l. 7. 8. 9. de desertorib. lib. 7. tit. 18.* Inde etiam Oblati rei iudiciis. vide supra *voc. oblati*. 2.) Offerri appellatio dicitur, *leg. 67. de appellationibus. lib. 11. tit. 30. l. 6. quorum appellationes. lib. 11. t. 36. l. 11. eod.*
- OFFICIVM**, Officia, pro officialibus Iudicum. De his est *titulus 7. lib. 8. de diuers. officiis*. Et de lucris officiorum, agitur *lib. 8. tit. 9. 2.) Officia. l. 7. in fin. de haeret. lib. 16. t. 8. l. 4. 5. ne sanct. baptisim. lib. 16. tit. 7.* Offerre desertores *l. 7. 8. 9. de desertorib. lib. 7. tit. 18.* Inde etiam Oblati rei iudiciis. vide supra *voc. oblati*. 2.) Offerri appellatio dicitur, *leg. 67. de appellationibus. lib. 11. tit. 30. l. 6. quorum appellationes. lib. 11. t. 36. l. 11. eod.*
- OFFICIALIS**. *Officia*, pro officialibus Iudicum. De his est *titulus 7. lib. 8. de diuers. officiis*. Et de lucris officiorum, agitur *lib. 8. tit. 9. 2.) Officia. l. 7. in fin. de haeret. lib. 16. t. 8. l. 4. 5. ne sanct. baptisim. lib. 16. tit. 7.* Offerre desertores *l. 7. 8. 9. de desertorib. lib. 7. tit. 18.* Inde etiam Oblati rei iudiciis. vide supra *voc. oblati*. 2.) Offerri appellatio dicitur, *leg. 67. de appellationibus. lib. 11. tit. 30. l. 6. quorum appellationes. lib. 11. t. 36. l. 11. eod.*
- OFFICINA**, de Manichaeorum variis sectis, professionibus, *leg. 9. de haeret. lib. 16. tit. 5.*
- OLEARIVS**. *Olearia* mensa: de his est, *libro 14. titulo 24.*
- OLIVA**, *leg. 7. de bonis proscriptor. lib. 9. t. 42.*
- OLVERVS**. *Olouera* vestes, de vestibus *oloueris*, *lib. 10. tit. 21.*
- OMNIFARIA** M, pro omnino, *l. 2. fam. hercis. lib. 2. t. 24. l. un. de bon. cleric. lib. 5. t. 3. l. 21. de bon. proscriptor. lib. 9. t. 42.*
- OMNIMODIS**, pro, omnibus modis. Intelligat sibi *omnimodis* non vsurpandum, *leg. 7. de bonor. codicillis. lib. 6. tit. 22.*
- OMNIS**. *Omnium* honorum & munerum ciuiliu discussione perfundus, *leg. 5. de Decurionibus. lib. 12. t. 1.*
- OMOOTESIA** incorruptae Trinitatis indiuisa substantia, *l. 6. de haeret. lib. 16. t. 5.*

ONVS publicum; *Onera de Nautico onere, leg. 28. de Nauticular. lib. 13. tit. 5. leg. unica, ne quid publ. oneri imponatur. lib. 13. tit. 8. leg. 3. 5. de Naufrag. lib. 13. t. 9. L. un. de nautis Tyberin. lib. 14. t. 21. Dicitur etiam Pondus, leg. 4. de naufrag.*

OPERÆ. *Operarum collatio ad opera publica, l. 5. 28. de operib. publ. lib. 15. t. 1. 2.) Opera, corvæ, convoy. Ne opera a conlatoribus exigantur, lib. 11. t. 10.*

OPERA publica, *de his est lib. 15. t. 1.*

OPERTVS. *Operta humo saxa, leg. 14. de Metal. lib. 10. tit. 19.*

OPES *de thesauris, leg. 9. in fine, de thesauris. lib. 10. tit. 18.*

OPIFICES *vestis, & quidem lineæ, l. 6. de muri. leg. lib. 10. t. 10.*

OPIMVS. *Opimi fundi, electi, l. 1. sine censu vel reliquis. lib. 11. t. 3. Dicuntur opimi & Fertiles, l. 8. de censitorib. lib. 13. t. 11. & mox ead. leg. Cum opimis fundis, & minus idoneos suscipiant. Squalidiora atque ieiuna, culta atque opima prædia compensent, l. 3. de Censitorib. lib. 13. t. 11. Id est opimi, & electi fundi compensent,*

OPINATOR, *l. 26. 34. de erogatione milit. annona. lib. 7. t. 4. l. 1. de exat. lib. 11. t. 7. l. 34. de annona & tribut. lib. 11. t. 1. l. 16. de exactionib. lib. 11. t. 7. l. 186. de Decurion. lib. 12. t. 1. est, exactor militaris annonæ, extra ordinem in provinciam missus, si annonæ militari mora fieret. Dixi in Commentar. ad d. l. 26. de erogat. milit. an. Adi etiam Briffonum de V. S. & Du Fresne in Glossar. Bynckersh. Obseruat. VI. 22.*

OPINIO *pro relatione, l. 5. de relationibus. l. 6. 8. 9. 14. 16. de appellationibus, lib. 11. tit. 1. aliquando cum relatione confunditur, quæ ante sententiam dubio aliquo orto a Iudice ad principem mittebatur, aliquando proprie sententia, a qua appellatur. Itaque clare separantur, l. 8. & 11. & 16. de appellat. lib. 11. t. 1. l. 5. de relationib. 2.) Opinio, census, æstimatio. Hinc Agri opinio, l. 8. de prædiis nauticular. lib. 13. t. 6. 3.) Opinio, sententia. Damnata opinio, l. 5. de hæret. lib. 16. t. 5. Et Dei opinio, leg. eadem, i. e. sententia de Deo. 4.) Opinio pro voluntate. Hinc integræ opinionis, l. 177. de Decurion. lib. 12. t. 1. 5.) Opinio honestatis, pro fama & exultatione Anian. l. vn. de his qui veniam ætatis. lib. 2. t. 17.*

OPITVLARI. *Si adfectionibus veri fides fuerit opitulata, l. 7. de famos. libell. lib. 9. t. 34.*

OPPIDANEVS. *Oppidanea commoda, l. 43. de Decurion. lib. 12. t. 1. Oppidana munera, l. 46. de Decurion. eod. Oppidanea Munia, l. 45. de Decurion. eod. Oppidanea Obsequia, l. 38. 168. eod. Oppidanea Onera, l. 40. eod. Necessitates oppidanea dictæ, l. 46. eod. Ordines oppidanei, l. 47. eod.*

OPPRIMERE. *Opprimere desertores, l. 11. 13. de desertorib. lib. 7. tit. 18. Reus opprimi argumentorum similitudine dicitur, l. 7. quorum appell. lib. 12. t. 36.*

OPPROBRIUM, *v. Obprobrium.*

OPPORTVNITAS, *negotii, l. 5. de donat. lib. 8. t. 12.*

OPSONIA, *v. Obsonia.*

OPTIMVS. *Optima negotia. In optimis negotiis pecuniam tractens, l. 7. de veter. lib. 7. t. 20. Optimum est. Quod & circa hos, optimum est custodiri, l. 173. de Decurion. lib. 12. t. 1.*

OPTIO, *l. 24. de erogatione milit. annona. lib. 7. t. 4. erogator annonæ, siue militaris, siue civilis, qui*

susceptam, seu exactam a susceptore annonam erogabat. Vid. Commentar. ad l. 1. de erogat.

OPULENTVS. *Opulenta desertæ centuriæ, l. 10. de annona & tribut. lib. 11. t. 1.*

OPVS inconueniens, *l. 183. de Decurion. lib. 12. tit. 1. Publicum opus, de operibus publicis, lib. 15. tit. 1. eodem etiam pertinet, t. 2. de aquaductu, lib. 15.*

ORACVLVM, *l. 17. 51. de hæret. lib. 16. t. 5. est lex, rescriptum, edictum.*

ORARE *causas. Quia huiusmodi conditionis hominibus (seruis) causas orare fas non fit, l. 1. vnde vi. lib. 4. t. 22.*

ORATIO & orationis pagina, *id est preces, l. 16. de nauticul. lib. 13. t. 5.*

ORATORIVM *templi, l. 4. de his qui ad Ecclesias. lib. 9. t. 45.*

ORBITAS, *De infirmandis poenis cœlibatus & orbitatis est lib. 8. t. 16.*

ORDINARE *opus nouum, l. 3. de operibus publico. lib. 15. t. 1.*

ORDINARIVS. *Ordinarii curiales, l. 16. de nauticul. lib. 13. t. 5. Ordinarii Iudices, l. 16. de officio rectoris provincie. lib. 1. t. 7. sunt clarissimi Rectores Prouinciarum, Consulares, Præfides. Vide etiam leg. 5. de proximis. lib. 6. tit. 26. l. 2. ne quis in palatio, lib. 7. tit. 10. 2.) Ordinarii inter officiales Iudicum, seu apparitores recensentur, l. 3. de his que adm. lib. 8. t. 15. l. 16. de cohortal. lib. 8. t. 4. Polt, principem, Cornicularium, Commentariensem, numerarium, d. l. 3. Speculatoribus iunguntur, d. l. 16. de cohort. lib. 8. t. 4. vbi dixi. 3.) Ordinarie potestates, id est, consulares, præfides, l. 7. de honor. codicill. lib. 6. t. 12. opponuntur Vicariis potestatibus. 4.) Ordinaria sedes, id est Iudicium, l. ult. de his qui conat. propr. lib. 12. t. 19. 5.) Ordinarium officium, id est officiales Iudicis ordinarii, l. 7. de bonis proscripte, lib. 9. t. 42.*

ORDINATIO, *est χερτορία, quando quis in ordinem recipitur, seu ordinatur. Item ordinis ratio, vt quisque in ordinem allectus est. Ita l. 118. de Decurion. lib. 12. t. 1. Propter ordinationem, curiam non relinquat, vide Commentar. ad leg. 140. de Decurion. Et leg. 12. de hæretic. lib. 16. tit. 5. Neque villos creandorum sacerdotum habeat ordinationes. Sanctiones de ordine dignitatum vide leg. 1. de Consulib. lib. 6. tit. 6.*

ORDO *siue gradus Presbyterorum, l. 10. de fide test. lib. 11. t. 39. 2.) Ordo seu ordines, id est curiæ ciuitatum, l. 2. de pascuis. lib. 7. tit. 7. l. 6. 14. 37. 41. 42. 47. 66. 68. 75. 84. 95. 110. 120. 142. 173. 175. 177. 190. de Decurion. lib. 12. t. 1. l. 2. de quæst. lib. 9. t. 35. l. 2. quid prob. deb. lib. 7. t. 2. Ordinis Viri, id est, ordinis curiales, l. 46. de hæret. lib. 16. tit. 5. Ordines Ciuitatum, l. 29. 50. 65. 110. 133. 158. 168. 175. de Decurion. lib. 12. tit. 1. l. 4. de lustrat. lib. 13. tit. 1. l. 6. de fabricens. lib. 10. tit. 22. l. 34. 47. de operib. publ. lib. 15. t. 1. l. 15. quor. appell. lib. 11. t. 36. l. 32. de appell. lib. 11. t. 30. Curiarum ordines, leg. 66. 249. de Decurion. lib. 12. t. 1. Ordines Curiales, l. 80. 121. de Decurion. Ordines Municipales, l. 180. de Decurion. l. 2. de quæst. lib. 9. t. 35. Ordines Oppidanei, l. 47. de Decurion. lib. 12. t. 1. Ordines decuriarum, leg. 1. de lucris officior. lib. 8. tit. 9. Ordo Patriæ, l. 79. de Decur. lib. 12. t. 1. Ordines Vrbum, dicta leg. 2. quid probare debeant. lib. 7. tit. 2. Ordines locorum, l. 1. finium regundorum. lib. 2. tit. 26. 3.) Ordo, gradus militiæ. Ita: Ad inferiorem ordinem reuoluentur, l. 10. de re militar. lib. 7. t. 1.*

- ORIGINALIS.** *Originalis* coloni, l. 14. de anno-
na. lib. 11. t. 1. *Conditio originalis*, l. 14. de pri-
uil. cor. qui in S. palat. lib. 6. t. 35. *Originalis*,
Curiales, l. 13. 96. de Decur. lib. 12. t. 1. *Suarii ori-
ginales*, l. 5. de Suariis. lib. 14. t. 4. *Vincula ori-
ginalia*, l. 82. de Decurion. lib. 12. tit. 1.
- ORIGINARIUS.** *Originaria*, seu colona, l. 10.
de murilegulis, lib. 10. tit. 20. *Originarium solum*,
leg. 22. de cohortalibus. lib. 8. tit. 4.
- ORNAMENTVM.** *Ornamenta honoris*, l. 14. de
proximis. lib. 6. titulo 26. 2.) *Ornamenta Publi-
corum operum*, leg. 25. de Paganis. lib. 16. tit. 10.
Sepulchrorum ornamenta, l. 5. de sepulchris viol.
lib. 9. t. 17. siue ornatus, l. 2. eod. tit. vt sunt,
marmora columnæ, dict. l. 2. & 4. eod.
- ORTHODOXVS.** *Orthodoxi*, l. vlt. de his qui su-
per religione. lib. 16. t. 4.
- ORTVS imperii**, l. 21. de Episc. lib. 16. t. 2.
- OSCVLVM** in sponsalibus, l. 5. de sponsalibus. lib.
3. tit. 5. *Osculum* in salutationibus, l. 109. de De-
curion. lib. 12. t. 1.
- OSTENTARE.** Ex quo eos splendor indepti pro-
ximatus ostentat, l. 4. de proxim. Comit. disp. lib.
6. t. 26. Quos militaribus aptos muniis insitum
robur ostentat, l. 9. de fil. milit. lib. 7. t. 22.
- OSTENTATIO.** Dolor in funeribus, non pom-
pa exequiarum, non ostentatio esse debet, l. 5.
in fin. de sepulchris viol. lib. 9. t. 17.
- OSTIARIJ**, l. 24. de Episc. lib. 16. t. 2.
- OTIVM** de pace, & pacis tempore. Cruentum
spectaculum in otio ciuili & domestica quiete
non placent, l. 1. de gladiatorib. lib. 15. t. 12. Diu-
turnum otium, l. 4. fin. regund. lib. 2. t. 26. *Otio*
tradi de vacatione & missione militari, l. 4. de re
milit. lib. 7. t. 1.
- OTIOSVS.** *Otiosum* & immune patrimonium, l. 7.
de prad. nauicularior. lib. 13. t. 6. i. e. liberum a
functione. 2.) *Otiosi* ad mancipatus functio-
nem vocati, l. vn. de mancipib. lib. 14. t. 15. 3.)
Ædium Otiosis cultibus lacerare prouincialium
patrimonia, l. 15. de cursu. lib. 8. t. 5. id est, cul-
tibus ædium minime necessariis.
- ΟΤΣΙΑ**, l. 6. de heret. lib. 16. t. 5
- OUES**, laniferæ pecudes, l. 2. quibus equorum usus.
lib. 9. t. 30.
- P.**
- PABVLA** in mutationibus, l. 60. de cursu publico.
lib. 8. t. 5. *Pabulla* periniquo pretio æstimantur.
2.) *Pabula* vel sumptus familiaræ, l. vlt. de
iure fisci. lib. 10. tit. 1. *Vbi pabulum* est, quod alias
capitum animalis dicitur, Sumptus vero hominis.
- PACTVM.** De pactis & transactionibus est titulus
9. lib. 2.
- PACATVS.** *Pacatis* rebus, l. 17. de tyron. lib. 7.
t. 13.
- PACTIONES**, id est pacta, l. 9. de infirm. his que
sub tyrann. lib. 15. t. 14. l. vlt. de pactis. l. 36. de De-
curion. lib. 12. t. 1.
- PÆDAGOGIANI** & ministeriales, l. 5. de diuersis
officiis. lib. 8. t. 7. Hi in domestico Principis mi-
nisterio erant. *Pages* hodie vocamus.
- PAGANI** non militantes. Si quis de Paganis, vel
Decurionibus ambierit ad honores protectoriæ
dignitatis, l. 2. de testimoniali ex-Tribunis. lib. 7.
t. 21. 2.) *Pagani*, id est, Gentiles, de his est
lib. 16. t. 10.
- PAGANITAS**, id est, gentilium superstitio. *Pa-
ganitas* stoliditas, l. vltim. de spectaculis. lib. 5. t. 5.
- ΠΑΓΑΡΧΕΙΝ**, l. 1. de his que administr. lib. 8. t. 15.
- est, præposituram loci pagique gerere. Vide
Commentar. ad d. l.
- PAGVS.** *Præpositi pagis*, l. 49. de Decurion. lib. 12.
t. 1. Male ibi *Præfectus Pacis* legitur, ut & l. 1.
de pignorib. *Præpositos pagis*, qui horreis pub-
licis præerant, muneraque debita ex pagis præ-
bebant, annonæ militaris exigendæ, suscipien-
dæ & erogandæ curam gerebant, memorat quo-
que lex 1. de his que administr. l. 1. de erogat. mi-
litar. annon. vbi consule *Commentar. & Cl. Goe-
ffii obseruation.*
- PAGINÆ** orationis, id est preces, l. 16. de nauic-
ular. lib. 13. t. 5.
- PALAM** fieri, l. 4. de operibus publ. lib. 15. t. 1.
- PALATINI**, & de dignitatibus Palatinis: vide *No-
titiam Dignitatum*, pag. 19. & tit. 30. lib. 6. ibique
Paratit. 2.) *Palatini numeri*, l. vlt. de re mili-
tari. lib. 7. t. 1. erant, qui præsentibus Principis ob-
sequio deputati erant, l. 17. de re militari. lib.
7. t. 1.
- PALATIVM**, *Palatia* Principis. Vide lib. 7. t. 10.
- PALEA** in annona militari, l. 9. de erogat. milit.
ann. lib. 7. t. 4. idem notat, quod capitum, siue
pabulum iumentorum.
- PALLIA** serica, l. 3. de vestibus olou. lib. 10. t. 21.
- PALMA laboris.** Post palmam laboris emeriti, l. 3.
de Princip. agent. lib. 6. t. 28. id est, post superatos
labores, *Palmarum* numero gloriosi equi, l. 6. de
scenicis. lib. 15. t. 7. id est, equi sæpius victores facti.
- PALMATII** seu *Palmas* l. equi, l. vnic. de grege domi-
nico. lib. 10. t. 6. l. 1. de equis Curulib. lib. 15. t. 10. no-
men habent a Palmatio quodam, vt scimus ex
Gloss. Basil. erantque simul cum Hermogenianis
optinæ notæ. Vide dicta in *Commentar. ad d.
l. vn.*
- PANDERE**, pro referere, publicare, vulgare, ex-
plicare. *Aditus supplicandi*, l. 3. de diuers. re-
script. lib. 1. t. 2. *Formulas iuris ac legum pande-
re* (iuris scilicet professor) dicitur, l. vltim. de stu-
diis liberalibus Urbis Romæ. lib. 14. t. 9. *Respon-
dendi licentia* iurgantibus pandatur, l. un. de do-
min. rei, lib. 2. t. 5. *Merita* causarum pandere vel
facta, l. vnic. de offic. Iudicum ciuili. lib. 1. t. 8. *Ne-
gotiorum merita* pandantur, l. 5. vnde vi. lib. 4.
t. 22. *Obfutura* aliis pandere, l. 10. de Legatis.
lib. 12. t. 12. *Testificationem* gestorum pandere,
l. 1. de frum. Urbis Const. lib. 14. t. 16.
- PANEFICIVM**, l. 4. 21. de pistorib. lib. 14. t. 3. pro
panificio. *Paneficii* necessitas, l. 3. eod. tit.
- PANIS.** *Panis Ostiensis* & ficalis, l. vnic. de pretio pa-
nis Ostiensis, lib. 14. t. 19. *Panis gradilis*, l. 2. 3. 4. 6.
de annonis ciuicis & pane gradili. lib. 14. t. 17.
vbi dixi. *Panis Ardinienfis*, sordidus, l. 5. de an-
non. Vide supra *Ardinienfis*. *Panis excoctio*,
l. 15. 18. de extraord. siue sordidis munerib. lib. 11. t. 16.
- PAPA** venerabilis, l. 62. de heret. lib. 16. t. 5. dicitur
Cælestinus Romanæ Urbis Episcopus.
- PARABOLANI**, vel *Parabalani* sunt, qui cum cor-
poris sui periculo, si qua lucis aut contagio in-
gruebat, versabantur inter ægrotos, medicinam
que exercebant, & clericis annumerabantur.
Vide, quæ de his dixi. in *Commentario ad legem*
42. de Episcopis. *Parabolani* 500. vel 600. ad cu-
randa debiliū ægra corpora deputati, l. 42. 43.
de Episcop. lib. 16. t. 2. de eorum numero. *Alex-
andriæ*, d. l. 42.
- PANTOMIMI**, l. 12. de scenicis. lib. 15. t. 7. Vide
Briffonium de P. S.
- PARACHARACTÆ**, l. 9. de de falsa moneta. lib. 9.
t. 21. *Falsæ monete* rei, quos vulgo *Paracha-
ractas* vocant, maiestatis crimine tenentur ob-
noxii. Consule *Commentar. ad b. l.*
- PARA-**

PARAGAUDÆ proprie erant lora vestibus circumtexta, vel aurata, vel serica. *L. 1. de vestib. olo-
veris lib. 10. t. 21.* Auratas, ac sericas *paragaudas*,
auro intextas priuatis vñibus contexere prohibe-
mus. *L. 2. eod. tit.* Nemo auratas habeat, aut in
tunicis, aut in lineis, *paragaudas*. Ab his vero
paragaudis, vestes ipsæ, ornare *paragaudis*,
Paragaudæ dictæ sunt, quod latius deductum vi-
des in *Commentario ad d. l.* Errauit Heineccius
ad *Brissonium de V. S.* statuens, *paragaudas* lora
fuisse, quibus velles constringebantur. Occur-
runt enim *paragaudæ monolores, dilores, trilor-
es, pentelores.*

PARANGARIÆ, *Rubrica & l. 15. 59. 63. de curs.
publ. lib. 8. tit. 5.* erant vehiculorum & boum ex-
actiones, & præstationes extra viam regiam,
seu in via transuersa. De *angariis & parangariis*
agitur etiam *l. 3. 4. de decurion. & silentiar. lib. 6.
t. 23.* *Parangariarum* præstatio, *l. 14. de Episcop.
lib. 16. t. 2.*

PARAPETASIA, *l. 39. de operibus publ. lib. 15. t. 1.*
Ædificia quæ vulgi more *Parapetasia* nuncu-
pantur. Vide *Commentar. ad d. l. & Du Fresne
Glossar.*

PARATVS pro apparatu itineris, *l. 1. de indulg. crim.
lib. 9. t. 38.* Quod probò in *Commentar. ad b. l.*

PARAVEREDVS, *l. 3. 6. 7. 15. 16. 63. 64. de cursu
publico. lib. 8. t. 5. l. 4. de Decurion. & silent. lib. 6.
t. 23. l. 15. de extraord. lib. 11. t. 16.* est veredus, quo
quis vtendi ius non habet, qui præter modum
euectione comprehensum vsurpatur. Equis cur-
sualibus opponitur, *d. l. 64.* & animalia indebita
ibidem vocantur. Dicitur & *Parhippus*, vide
Parhippus.

PARERE pro apparere. Si deprædator fraudium
pareat, *l. 32. de annona. lib. 11. t. 1.* Officium in
quo parent. *l. 13. de diuersis officiis. lib. 8. t. 7.*

PARENS & amicus noster. Sic Præfectum Præto-
rio Rufinum vocat Constantinus, *l. 6. de annona &
tributis. lib. 11. t. 1.* 2.) *Parens Caria*, cui quis na-
scendi, & originis iure tenetur, *l. 149. de Decu-
rion. lib. 12. t. 1.* 3.) *Parentes suos* vocabant Im-
peratores Antecessores suos, & si parentes ge-
nuini non essent, *l. 9. de Veteranis. lib. 7. t. 20.
l. vnic. qui conductores rei priuata. lib. 10. t. 5. l. 90.
105. de Decurion. lib. 12. t. 1. l. 33. de operibus publ. lib.
15. t. 1. l. 2. de censu. lib. 13. t. 10. l. 17. de Prætorib.
lib. 6. t. 4. l. 12. de pistorib. lib. 14. t. 3.* Consule
*Commentarium ad leg. un. de action. certo tempor.
fin. lib. 4. tit. 14.* Ezech. Spanhemium *Orb. Ro-
man. Exercit. 2. cap. 25.*

PAR dicitur, quando accepti & expensi summæ
congruunt, ac pares fiunt. Inde *paria facere*,
dicimus, quando nulla, redditis rationibus,
trahimus reliqua. Vide *Brissonium de V. S.*
Inde etiam *Paria* concludi, *l. 3. de conlat. fun-
dor. lib. 11. tit. 19.* est, solutionem integram fieri.
2.) *Par ἐν σταθμῶν*, *L. 1. de ponderatorib. lib.
12. t. 7.* Aurum æqua lance & libramenti
paribus suscipiatur. Et mox: æquis ac *paribus*
suspenso statere momenti.

PARIES domesticus, *l. 6. de Decurion. lib. 12. t. 1.*

PARILIS, æqualis. *Parilis* maiestas, *l. 2. de fide
Cathol. lib. 16. t. 1.* Notitia *parilis*, *l. vnic. ne qua-
drimenf. breuib. lib. 11. t. 25.*

PARHIPPVVS, *l. 14. 22. 27. 29. de cursu publico. lib.
6. t. 5.* Quid *parhippus* sit, dicta *lege 14.* decla-
ratur, ibi: Sublimitas Tua noscat, *Parhippum*
cum videri, & habendum esse, si quis vsurpato
uno, vel duobus veredis, quos solas euectio
continebit, alterum tertiumue extra ordinem com-
moueat. 2.) Alias *Parhippus* est veredus, siue

equus, qui etiam licite exigitur præter vehicu-
lum & veredorum numerum concessum, cuius-
que in euectione nominatim fiebat copia. Et
hæc sensu accipitur *Parhippus* in *l. 22. 27. 29. de
curs. publ.* Vide quæ dixi in *Commentario ad
d. l. 14.*

ΠΑΡΟΝΟΜΑΣΙΑ. Quorum vel habendo vel
habitando sibi patrimonialia præsumpserunt, *l. 134.
de Decurion. lib. 12. t. 1.*

PARRICIDIVM. De eo eiusque poena, *lib. 9. t. 15.*

PARS. *Pars* pro loco alicui (veluti Tribuno) com-
missio, *l. 13. de re milit. lib. 7. t. 1. 2.)* *Partes*
Orientis, id est Dioecesis, *l. 3. de milit. veste. lib. 7.
t. 6. l. 3. de fide Cathol. lib. 16. t. 1.* *Illyricianæ par-
tes*, *l. 49. de operibus publ. lib. 15. t. 1.* *Suburbi-
carianæ partes*, id est, regiones ad dioecesim Sub-
urbicariam pertinentes, *l. 12. de extraord. mu-
nerib. lib. 11. t. 16.* 3.) *Partes ciuiles* opponuntur
militari nomini, *l. 1. qui a præbitione tiron. lib.
11. tit. 17.* ibi: Illos tantum tironum munus adstrin-
gat, quos Honorarios vocauit antiquitas, vel
qui fasces ciuiliū partium consecuti, nulla prius
laboribus rudimenta posuerunt. Consule Iu-
retum ad *Symmach. lib. 9. ep. 102.* & not. *ll. ad d. l.*
Vide etiam *supra* *Ciuilis.* 4.) *Partes* pro officio.
Ita *partibus* suis curialibus abesse dicitur, qui cu-
rاليا munera, ad aliud officium currendo, fu-
git, *l. 64. de Decurion. lib. 12. t. 1.*

PARTICIPATVS, participatio. Si quis in con-
trahendis nuptiis incestis *participatum*, atque
concilium inisse monstrabitur, *l. 3. de incestis
nupt. lib. 3. t. 12.* Consule *Commentarium ad leg.
un. si prouincia.*

PARTICIPARE. *Participantes* augusti pectoris
curas, dicuntur Comites Consistoriani, *l. 3. de
metatis. lib. 7. t. 8.* *Participare* collegium am-
plissimi ordinis, *l. 74. de Decurion. lib. 12. t. 1.*
Senatoriam dignitatem accipere. Et mox *ead.*
lege: Nisi antiquitate *participati* Senatus munia-
tur. Consule Iurretum ad *Symmach. lib. 7.
Ep. 99.*

PARTICIPATIO. *Participatio* sceleris, *l. 4. de
desertorib. lib. 7. t. 18.*

PARTICEPS. *Participes*, dicuntur adfessores,
*l. vnic. si Prouincie Reſtor. lib. 3. t. 6. l. 5. de his
que admin. lib. 8. t. 15.* Dixi in fine *Commentarii
ad d. l. vn.*

PARTIVS. *Partium* obsequium, *l. 42. de De-
curion. lib. 12. t. 1.*

PARTITIO, *departement des Tailles*, *l. 26. de ann.
lib. 12. t. 1.* alias adscriptio: vide *Adscriptio, Dis-
tributio.*

PARTITVDO, partura. Petantur futuræ *partitu-
dinis* testimonia, *l. 10. de bonis proscript. lib. 9.
t. 42.*

PARTVS. *Partus* trinus sæcunditati publicæ gra-
tiosus, *l. 9. de bonis proscript. lib. 9. t. 42.* *Par-
tus* Crispi atque Helenæ, *l. 1. de indulg. crim. lib.
9. t. 38.* vbi tamen legendum, *paratas.* *Depar-
tu* custodiendo *l. vnic. de Carboniano edict. l. 4.
t. 3. l. 10. de bonis proscript. lib. 9. t. 42.*

PARVVS. *Parua* magnaque poscentes, *l. 1. de of-
ficio Reſtoris Prou. lib. 1. t. 7.* *Parua* ac minima
contributio, *l. 20. de Inſtali conlat. lib. 13. t. 1.*
Parui habere, *l. 45. init. de Decurion. lib. 12. t. 1.*

PARVITAS. *Paruitas* in milite spectanda, *l. 12. de
Veteranis. lib. 7. t. 20.*

PASCERE. *Pascere* milites, *l. 6. de cohort. lib. 8.
t. 4.* 2.) *Pascere* auariciam, *l. 7. de cursu publico.
lib. 8. t. 3.*

PASSIVO significatu deponentia quædam occur-
runt:

- RUNT:** Vt *aspicatur*, l. 4. de *denunciat. lib. 2. t. 4.*
Præstolari, l. vlt. de *denunciat. lib. 2. t. 4.*
- PASTORES:** *Pastores* rei nostræ habendi equini pecoris licentiam non habent, l. 2. quibus *equor. vlt. conc. aut deneg. lib. 9. t. 30.* *Pastores* Valeriæ Prouinciæ vel Piceni non vtantur equis, l. 5. *cod. tit. Pastoribus* non trandantur filii nutriendi, l. vnic. de *pastor. lib. 9. t. 31.*
- PASTVS,** de annona militari, & primipilo. Imo, l. 8. & 16. de *cobortalib. lib. 8. t. 4.* dicitur *Pastus primipili*, cum primipilum sit annona, quæ datur primipili centurionibus, inter milites distribuenda. Vide *infra primipilum*. Qui pro loco atque ordine iam *pastui* adincentur, l. 11. de *Decurion. lib. 12. tit. 1.* Ratio vestium & *pastus*, l. 13. de *tironib. lib. 7. t. 13.* Militaris *pastus* translatio, l. 18. de *extraordinar. lib. 11. tit. 16.* In lege 6. de *diuers. offic. lib. 8. tit. 7.* loco *pastus* positum *passio*. Propterea quod non exhibent primipili *passionem*. Consule *not. c. ad d. leg. 11. de Decurion. & Commentarium ad leg. 6. de cobortal. & Paratit. ad b. t.*
- PATAMEN,** pro patente aditu & egressu. Qua nullus a platea aditus atque egressus *patamen*, l. vlt. de *operibus publ. lib. 15. t. 1.*
- PATERFAMILIAS** filius emancipatus, l. 1. de *maternis bonis. lib. 8. t. 28.*
- PATESCERE,** l. vltim. de *fide Catholica. lib. 16. t. 1.* *Patescat* arbitrium. Occasio *patescat* disceptandi, l. 2. de *his qui super religione. lib. 16. t. 4.*
- PATIBVLVM.** *Patibuli* poena & *patibulo* affigi, l. vnic. ad l. *Iul. maiest. lib. 9. t. 5.*
- PATIENTIA.** *Patientiam* commodare, l. 13. *quorum appellation. lib. 11. t. 36.* Idem innuit *Conhibentiam* præbere, l. 10. *cod. tit. Patientiam* præbere, l. 3. de *famosis libellis. lib. 9. t. 34.* *Tenere patientiam*, l. 14. de *desertor. lib. 7. t. 18.* 2.) *Patientia* nomen in re fœda. Omnes quibus flagitii vsus est virile corpus miliebriter constitutum alieni sexus damnare *patientia*, l. 6. ad l. *Iul. de adult. lib. 9. t. 7.*
- PATRES** concipiti, l. 10. de *Prætorib. lib. 6. t. 4.* 2.) *Patres* synagogarum, l. 4. de *Iudæis. lib. 16. t. 8.*
- PATRIA.** *Patriæ* ordo, l. 79. de *Decur. lib. 12. t. 1.* *Functiones patriæ*, l. 74. 91. 116. de *Decurion. lib. 12. t. 1.* *Honores patriæ*, l. 69. *cod. Ministerium patriæ*, l. 94. *cod. tit. Munia patriæ*, l. 63. *cod. Stipendia patriæ*, l. 57. *cod. 2.) Patria communis*, Roma dicitur, l. 14. de *Senator. lib. 6. t. 2. l. 21. de Prætorib. lib. 6. t. 4.*
- PATRICII,** *patriciatus*, de his est pars *tit. 6. lib. 6.*
- PATRIMONIUM** maternum, l. 1. de *maternis bonis. lib. 8. t. 18.*
- PATROCINARI.** *Patrocinaus* suffragium, l. 24. de *Iudæis. lib. 16. t. 8.*
- PATROCINIUM.** *Patrociniurum* fiducia, l. vlt. de *lustrali conlat. lib. 13. t. 1.* *Patrociniurum* honorarium dignitatum, l. 34. de *Decurion. lib. 12. t. 1.*
- PATRONATVS.** *Curiarum* horarius *patronatus*, l. 46. de *cur. publ. lib. 8. t. 5.* De *Patronatu* hoc dixi in *Commentar. ad b. l. & ad leg. 61. de Decur. lib. 12. tit. 1.*
- PATRONVS,** id est *Aduocatus*, l. 2. de *postulando. lib. 2. t. 10.* *Patronus* fisci. Vide *Paratit. de Aduocato fisci.* 2.) *Patroni* de dominis prædiorum, l. 1. de *Salgamo. lib. 7. t. 9.* 3.) *Patroni*, respectu libertorum, l. 3. de *reuocand. donat. lib. 8. t. 13.* 4.) *Patroni* curiarum, l. 61. de *Decur. lib. 12. tit. 1.* vbi dixi *collat. lib. 6. t. 2. l. 21. de Prætoribus. lib. 6. t. 4.*
- PAVLO.** *Paulo* diuerticulo abducendi sunt milites, l. 33. de *cur. publ. lib. 8. t. 5.*
- PAX,** l. 4. de *hæret. lib. 16. t. 5.* *Hæresibus* opponitur.
- PECORA** pro animalibus, equis, l. 9. de *re milit. lib. 7. t. 1. l. 3. de cursu publ. lib. 8. t. 5.*
- PECTVS.** Augusti *pectoris* curas participans, l. 3. de *metatis. lib. 7. t. 6.* id est, Comes *Consistorianus*.
- PECVLATVS,** l. 2. de *abolitionibus. lib. 9. t. 37. l. 1. de crimine peculatus. lib. 9. t. 28. l. 5. ad l. Iul. repetundarum. lib. 9. t. 27.*
- PECVLIVM.** *Peculium* apparitorum, l. 16. de *cobortal. lib. 8. t. 4.* est patrimonium. De *peculio* lib. 2. t. 52. agitur.
- PECVNIA** pro facultatibus, l. vnic. de *sentent. passis & restit. lib. 9. t. 43.* 2.) *Pecunia* tantum publicæ conuehi debent, l. 2. si quis *pecunias* construerit. lib. 9. t. 23.
- PECVS.** *Pecus* equinum, l. 2. quibus *equorum* vsus. lib. 9. t. 30.
- PEDANEVS.** *Pedanei* Iudices, l. *quedam de officio Refforis. Prou. lib. 1. t. 7. l. 3. de reparationibus appellat. lib. 11. t. 31. l. vlt. de excusat. artif. lib. 13. t. 4.* sunt Iudices, qui humiliora disceptant negotia, de quibus dixi ad d. leg. *quedam*.
- PEDEPLANA,** sunt *ἐπίπεδα*, seu pars illa edificii, solo proxima, quæ pede plano aditur. *Deuotissimos* milites, *sacratissimæ* vrbi, singulæ turres, in *pedeplanis* suis, suscipiant, l. 13. de *metatis. lib. 7. t. 8.*
- PELLIONES,** l. 2. de *excusat. artif. lib. 13. t. 4.*
- PENATES.** *Penates* mœsti, l. 3. de *exhibendis reis. lib. 9. t. 2.* *Penates* proprii, l. 16. de *desertorib. lib. 7. t. 18.*
- PENDERE** iugi expectatione sub consultationis ambiguo, l. 55. de *appell. lib. 11. t. 30.* 2.) *Opera pendere* dicuntur, cum cœpta non perficiuntur, l. 29. de *operibus publ. lib. 15. t. 1.*
- PENETRALIA** regalis aulæ, l. 12. de *Medicis. lib. 13. t. 3.*
- PENSARE,** id est, ponderare allegationes, l. 55. de *appellat. lib. 11. t. 30.* *Pensare* dicta hominum, l. vnic. si quis *Imperatori* maledixerit. lib. 9. t. 4.
- PENSIONES.** *Pensiones* aquæ molarum, l. 4. de *canone frum. V. R. lib. 14. t. 15.* sunt moduli aquarum, quibus aqua expenditur, seu erogatur, & sic *expensiones*.
- PENSITARE,** & tituli *pensitandi*, de tributorum collatione, l. 8. de *extraord. lib. 11. t. 16. l. 1. 7. 35. de annona & tribut. lib. 11. t. 1. l. 15. de Episcopis. lib. 16. t. 2. l. 21. de Decurion. lib. 12. t. 1.*
- PENSITATIO,** l. 1. 2. 3. *sine censu. lib. 11. t. 3. l. 5. 9. de lustrali conlat. lib. 13. t. 1. l. 2. de conlat. fundor. patrimon. lib. 12. t. 19.* est tributis solutio, vt *Anianus* explicat ad d. l. 3. Ita *Pensitatio* Auri, quod negotiatoribus indicitur, d. l. 9. *Fromenti* ænei *pensitatio*, l. vnic. de *frum. Caribag. lib. 14. t. 25.* *Pensitatio* ordinaria, l. 6. de *extraord. collat. lib. 11. t. 16.* *Pensitationes* fiscales, l. 12. de *exactionib. lib. 11. t. 7. l. 12. de exactionib. lib. 11. t. 7. l. 15. de Episcopis. lib. 16. t. 2.* *Pensitationes* publicæ l. 1. 2. 3. *sine censu. lib. 11. t. 3.* *Canonicæ pensitationes*, l. 2. de *concul. aduocat. lib. 8. tit. 10.*
- PENSITANDA** substantiue, pro functionibus fiscalibus, l. vlt. de *patroc. vic. lib. 11. t. 24.*
- PENULA** genus vestis, qua utebantur Romani non tantum in itinere, sed & in Vrbe & pluuiarum & frigoris causa, vt discimus ex *Lampridio Alexandr. Seuer. c. 27.* Induant *penularum* vestimenta, l. 1. de *habitu quo vti oportet intra urbem. lib. 14. t. 10.* vbi dixi in *Commentario*.
- PEPYZITÆ.** l. 24. de *Paganis. lib. 16. tit. 10. l. 59. d. hæ.*

- d. heret. lib. 16. t. 5. Alias Pepuzita, de quibus dixi ad d. l. 59.*
- PER.** *Per publicum conuenire, pro in publicum, l. 51. 56. de heret. lib. 16. t. 5. Per se habere pondus argenti, id est, in argento, in specie, l. 9. de pistorib. lib. 14. t. 3. non eius affirmationem.*
- PERAEQUATIO,** *peraequatores, de iis in partem est tit. de censoribus, peraequatoribus & inspectoribus, lib. 13. t. 11.*
- PERCELLERE,** *l. 15. 16. de Agentib. lib. 6. t. 27. l. 32. de erog. mil. ann. lib. 7. t. 42. Poena percellere, l. ultim. ad l. iul. de vi. lib. 9. t. 10.*
- PERCEPTIO** sua ac sibi debita, id est, annona, seu modus annonae percipiendus, *l. 17. de erog. mil. ann. lib. 7. t. 4.*
- PERCVRRE** militiam, id est, absolueret, *l. 24. de Iudeis. lib. 16. t. 8.*
- PERDERE.** Nihil necessarii moris perdat antiquitas. Ita legendum *l. 2. de lucris officior. lib. 8. tit. 9. 2.) Perditi de Apostatis, in l. 4. de Apostatis. lib. 16. t. 7. Sunt, qui fideles iam, & baptizati, Apostatae facti. His lapsi & errantes, d. l. 4. opponuntur, qui sc. Catechumeni adhuc Apostatae facti. 3.) Perditi de latronibus, l. unie. in fin. de futuris. lib. 7. t. 19. 4.) Placuit, licentiam delinquendi perditis abnegari, l. 4. de paganis. lib. 6. t. 10. Quo loco de his, qui de statu publico vel salute Principis consulunt, accipio, qui & vassini dicuntur, l. 7. eod. Consule Commentar. ad b. l.*
- PERDOCERE,** *perdoceri, pro docere, doceri, l. unie. de rei vindic. lib. 2. t. 23. l. 177. de Decur. lib. 12. t. 1. l. 2. de Decur. V. R. lib. 14. t. 1.*
- PERDVELLIONES,** id est hostes, *l. 7. de repar. appellat. lib. 11. t. 31.*
- PERDVARE.** *Perdurare in affectu libertatis cum parentibus, l. 3. de liberali causa. lib. 4. t. 8.*
- PEREGRINATIO** est legatio, *l. 9. de Legatis. lib. 12. t. 12. l. 189. de Decurion. lib. 12. t. 1. Peregrinationis onus, id est, legatio, l. 189. de Decurionib. lib. 12. t. 1. vide not. k. ad d. l. 9.*
- PEREGRINVS.** *Peregrinus ciuis, alterius Prouinciæ ciuis, l. 1. de adfessorib. lib. 1. t. 12. Peregrini commeatu, l. 161. de Decurion. lib. 12. t. 1. sunt itinera extra prouinciā. Conditio peregrinorum, l. 36. de heret. lib. 16. t. 5. Episcopi Clerici peregrini alterius ciuitatis vel Prouinciæ, l. 37. de Episcop. lib. 16. t. 2. Peregrina iudicia uetita in specie, l. 10. de accusat. lib. 9. t. 1. 2.) Peregrini naturæ. Magi, vitas infantium labefactantes, l. 5. de maleficis. lib. 9. t. 16. vide supra naturæ humani generis inimici, l. 6. eod.*
- PEREMPTORIVS.** *Peremptoria præscriptio, l. 23. 24. quorum appellat. lib. 11. t. 36.*
- PERENNIS.** *Perenne ærarii emolumentum, l. 2. de Senatorib. & glebali conlat. lib. 6. t. 2. Perennis memoriæ pater noster. Ita Constantius appellat Constantinum Magnum, l. 6. de cohort. lib. 8. t. 4. Recordationis perennis pater noster, l. 5. in fin. de heret. lib. 16. t. 5. Perennes notæ. Quare perennibus inuretur ludex notis, l. 9. de appellat. lib. 11. t. 30. Sanctiones perennes, l. 1. de proximis. lib. 6. t. 26.*
- PERENNITAS.** *Nostra Perennitas. Hoc elogio se ornavit Theodosius M. l. 31. init. de operib. publ. lib. 15. t. 1.*
- PERFECTVS.** *Ad perfectum perducere manu coëptum, l. 31. de operibus publ. lib. 15. t. 1.*
- PERFECTISSIMATVS** dignitas, de ea est titulus ultim. lib. 6.
- PERFIDIA.** *Perfidia nomen in commune hæreticorum. Tom. VI. Pars II.*
- cis tributum, speciatim Eunomianis, l. 6. 25. de hereticis. lib. 16. t. 5. Perfidia fucata, Donatistarum desperatio, l. 37. de heret. lib. 16. t. 5.*
- PERFERRE.** *Perferre cuediones, pro præstare, præbere, deferre, l. 20. de cursu publ. lib. 8. t. 5.*
- PERFRUI,** *l. 5. de numerar. lib. 8. t. 1. Honore perfrui, l. 186. de Decurion. lib. 12. t. 1. Perfrui præsidio muneris Principis, l. 10. de Prætoribus. lib. 6. t. 4. Perfrui priuilegiis, l. 186. de Decurion. lib. 12. t. 1. Perfrui quiete, l. 4. de re milit. lib. 7. t. 1.*
- PERFUGIVM.** *Perfugium appellationis, l. 14. quorum appellat. lib. 11. t. 36. Perfugium prouocationis, l. 30. de appellat. lib. 11. t. 30. Perfugia fœda, l. 5. de Decur. lib. 12. t. 1.*
- PERFVNCTORIE.** *Ne hæc perfunctorie curentur, l. 1. de studiis liberalibus Urbis Romæ. lib. 14. t. 9. Idoneas causas alienationis alleget non perfunctorie a iudice, sed verissime requirendas, l. 2. de prædus & mancip. lib. 12. t. 3.*
- PERFVNGI** munus susceptionis, *l. 7. in fin. de susceptorib. lib. 12. t. 6. pro munere perfungi.*
- PERGVLA.** *Pergule & officinæ pictorum, l. ult. de exusat. artif. lib. 13. t. 4. Pergula autem est locus apertus, in publicum prospiciens, in quo quæ proponebantur, oculis omnium erant exposita. Consule Commentarium ad b. l.*
- PERHIBERE,** id est, dici, *l. ult. de bonis vacanti. bu. lib. 10. t. 8.*
- PERHORRESCERE.** *Perhorrescere nominationem, l. 16. de Agentibus. lib. 6. t. 27. Calumniam nullam perhorrescere, l. 1. de his, qui condit. propr. lib. 12. t. 19.*
- PERIBOAH,** id est, oratorium templis circumiectum, quod Ecclesias quadripartito intrinsecus parietum sepius concludit, *l. 4. 5. de his, qui ad Ecclesias confugunt. lib. 9. t. 45.*
- PERICLITARI.** *Periclitantes, id est, criminis accusati rei, l. 12. de accusat. lib. 9. t. 1. Periclitantium furor, d. l. 12.*
- PERICVLVM,** pro ignis periculo & incendio, *l. 46. de operibus publ. lib. 15. t. 1. 2.) Periculum pro tabella & experimento. Hoc sensu, de sententiis ex periculo recitandis, est titulus 17. lib. 4. Confer Ottonem in Præfat. Tom. II. Thesaur. Iur. pag. 20.*
- PERISSOCHOREGIA,** *περισσοχορηγία, nomen Alexandræ accessionis cuiusdam, factæ ad veterem gratuiti frumenti præbitionem, l. 2. de frum. Alexandrino. lib. 14. t. 26. Idem significat περίτρευμα, l. 2. Cod. Iust. de annon. ciuil. quæ Theodosium auctorem habet. Vide quæ disputaui eam in rem aduersus Cuiacium, parapetasma respondentem, in Commentario ad leg. 14. de annon. ciuic. lib. 14. t. 17.*
- PERLATOR.** *Eo perlatore referri ad scientiam nostram, l. 8. de exarad. lib. 11. t. 16. ita rependendum, cum hæcenus legatur perfolutore. Certe Perlatoris vox occurrit apud Symmachum eodem sensu, lib. 5. ep. 30. & perlatori apicum benignus arripe.*
- PERLVRARE.** *Perlustrare templa, l. 10. de Paganis. lib. 16. t. 10. circumire, l. 11. de Paganis. lib. 16. t. 10. vide Circumire.*
- PERMVTATIO.** *Vt Contractus quidam & permvtatio facta videatur, l. 50. de operib. publ. lib. 15. t. 1.*
- PERNICIES** execranda delatorum, *l. 2. de petition. lib. 10. t. 10. Hæreticis perniciem committatur Gratianus, l. 4. de heretic. lib. 16. t. 5.*

- PERNICIOSVS.** Perniciosus est militum molestiis fatigari, *l. ult. de passuis. lib. 7. t. 7.*
- PERORARE.** Perorare causam, *l. 21. de appellat. lib. 11. t. 30.* Negotia perorare, *l. 19. 64. in fin. de appellat. lib. 11. t. 30. vnic. si pend. appell. lib. 11. t. 35.* Perorandis negotiis operam dantes, id est, Aduocati, *l. 46. de Decurion. lib. 12. t. 1.*
- PERPENSVS.** Cura perpensa statutum, *l. 29. de annon. lib. 11. t. 1.* Deliberatione perpensa duximus faciendum, *l. 3. de metallis. lib. 10. t. 19.* Studio perpensa prospeximus, *l. 5. de susceptorib. lib. 12. t. 6.* Longa deliberatione perpensa constitutiones, *l. 2. de constit. Princip. lib. 1. t. 1.* Vbi dixi in Commentario. Ex Digestis præterea huc pertinent *l. 11. princip. de penis*, vbi legitur, *perpensa iudicio*, & *l. 13. de testibus*, qua innuitur, iudicantem esse, testimonii fidem perpendere. Male illæ leges in Commentario ex Codice adductæ sunt.
- PERPES, perpetuus.** Perpes auctoritas, *l. vlt. de canone frum. Urbis Roma. lib. 14. t. 15.* Perpes firmitas, *l. 4. de conlat. donat. lib. 11. t. 20. l. 5. de Medicis. lib. 13. t. 3. l. 2. si certum petatur de suffrag. lib. 2. t. 29.* Lege quoque *55. de heret. lib. 16. tit. 5.* ibi: habere volumus *perpetim* firmitatem, rescribendum est, *perpetem firmitatem*, quo loco in Cod. Iust. etiam *perpetuam* Tribonianus substituit.
- PERPETVARE,** perpetuum facere, quod erat temporarium. Ita *perpetuare* actionem, *l. vlt. de Apostatis. lib. 16. t. 7.*
- PERPETVARIVS.** Perpetuarii fundi rei priuatae, *l. 14. de tyronibus. lib. 7. t. 13.* Dixi de iis, in Commentario.
- PERPETVITAS,** *l. vnic. de aff. certo temp. fin. lib. 4. t. 14. l. 9. de auronis ciuicis. lib. 14. t. 17.*
- PERPETVVS.** Perpetuo iure consignata prædia, *l. 13. de extraord. lib. 11. t. 16.* sunt prædia iuris emphyteutici. Perpetua actio, *l. vn. de action. certo temp. finiend. lib. 5. tit. 14.* Perpetua sanctitatis Ecclesiæ, hæreticis opposita, *l. 2. de heret. lib. 16. t. 5.*
- PERQVISITVS.** Perquisiti ab omnibus vrbibus ac locis, *l. 12. de heret. lib. 16. t. 5.*
- PERSCVTARI.** Persecutari illicita, *l. 12. de Paganis. lib. 16. t. 10.*
- PERSECARE.** Vel dilaniauerit pœnis publicis corpus ferarum vestigiis latera persecando, *l. 1. de emendat. seruorum. lib. 9. t. 12.* Probabilis emendatio persulcando, vt, vngulis sulcantibus latera, *l. 6. de maleficiis. lib. 9. t. 16.*
- PERSECVTIO.** Persecutio fideicommissi, *l. 7. de testamentis. lib. 4. t. 4.*
- PERSOLVERE** de præstatione munerum curialium, *l. 106. 109. de Decurion. lib. 12. t. 1.*
- PERSONA.** Personarum diuersitates & genera, *l. 12. de Pagan. lib. 16. t. 10. l. 7. de tyronibus. lib. 7. t. 13. l. 1. ad legem Iul. de ambitu. lib. 9. t. 26. l. vnic. ne pastorib. lib. 9. t. 31. l. 2. de expensis ludor. lib. 15. t. 9. occurrunt.* 2.) Persona, pro iure personæ. Maiorem sibi in rebus filiorum vindicare personam, *l. 3. de mnternis bonis. lib. 8. t. 17.*
- PERSONALIS.** Personale debitum. Personalibus debitis sacro ærario adstricti conductores portuum ac vectigalium, &c. *l. 3. de indulg. debitor. lib. 11. t. 28.* Munus personale, *l. 24. de Episcop. lib. 16. t. 2.*
- PERSPICERE.** Constantinus. A. dixit: Apertius indica, quæ sunt maxime munera, quæ vos contumaciter grauant: Vniuersi veterani dixerunt, Ipse perspicis scilicet. *l. 2. de veteran. lib. 7. t. 20.* Huic simile apud Plinium illud *lib. 1. ep. 5. Re-*
- spicis ipse. Perspicitur*, id est perspicuum est. Quia donationis instar perspicitur obtinere, *l. 3. de dotibus. lib. 3. t. 13.*
- PERSPICVVS,** dubio carens. Perspicui debitores, *l. 9. quorum appellat. lib. 11. t. 36.* sunt debitores manifesti, minime dubii.
- PERSTREPERE** præscriptiones, & occurrere examini dicuntur, *l. 7. ad l. Iul. de adulter. lib. 9. t. 7.* Nusquam calumnia perstrepet *l. 33. de petitionibus. lib. 10. tit. 10.*
- PERSTRINGERE** cura aliquem dicitur, *l. 1. de alim. qua inopes parentes de public. petere debent. lib. 11. t. 27.*
- PERSVASVS.** Persuasa professio, *l. 27. de Episc. lib. 16. t. 2.* est imaginaria disciplina, species religionis.
- PERSVASIO** de hæresi, *l. 3. de Apostatis. lib. 16. t. 7. & l. 24. de Paganis. lib. 16. t. 10.*
- PERTEMPTARE** pro tentare, *l. 4. in fin. de Princip. agent. lib. 6. t. 28. l. 137. de Decurion. lib. 12. t. 1.*
- PERTENTATOR,** vel retentator, *l. vlt. de temporum cursu. lib. 2. t. 5.* id est, possidens. Vide Comment. ad b. l.
- PERTIMESCERE,** pro timere, *l. 27. de Iudeis. lib. 16. t. 8.*
- PERTINAX.** Pertinax animus. Pertinaciamolaterere, *l. 16. de Decurion. lib. 12. t. 1.* Pertinaces spiritus hæreticis tribuuntur, *l. 25. de heret. lib. 16. t. 5.* Consuetudo obstinationis pertinax, *l. 7. eod. vide supra Obstinatio.*
- PERTINACIA.** Pertinacia Iudicis, *l. 85. de Decur. lib. 12. t. 1.*
- PERTINACITER.** Pertinaciter resistere Iudici, *l. 58. de appellation. lib. 11. t. 30.*
- PERTINERE,** id est frui, gaudere. Ad legum priuilegia volumus pertinere, *l. 3. de priuileg. eorum, qui in sacro pal. lib. 6. t. 35.* Nemo possit ad indultum a nobis beneficium pertinere, nisi qui, &c. *l. 13. de petition. lib. 10. t. 10.* id est, nemo possit indulto sibi beneficio frui, gaudere. Vide & not. 1. ad leg. 1. de Episcop. iudicio. lib. 16. tit. vlt.
- PERVADERE.** Fines, qui peruasurunt, *l. 5. de pælis. lib. 2. tit. 9.* Peruadere est, vi fines & possessiones occupare & rapere. Ita legimus *l. 6. Cod. Iust. unde vi*; Sin habito colludio curatores vel tutores minorum, his rem debitam ea occasione peruadant, illico quidem possessio reddatur. Quo sensu etiam dixit Cassiodorus *l. Var. 15. Absentium facultates peruadere.*
- PERVASIO,** est possessionis alienæ occupatio. Procurandorum est, ne peruasione improborum, præbeatur occasio, *l. 5. de denuntiis. vel edit. Rescripti. lib. 2. tit. 4.* Momentariam possessionem peruasione violatam, *l. 6. eod. tit. unde etiam, peruasione actio, Nouell. Valentini-an. 12. de episcop. iudic. Ildorus*, de criminibus in lege constitutis agens, *Origin. V. 26. Peruasio*, ait, est rei aliena manifesta presumptio. Occurrit eodem significato sæpe apud alios, & in primis apud Saluianum Massiliens. Vide loca cummulata a Fornero *Selection. lib. 2. cap. 11. pag. 59. Tom. II. Thesaur. Iur.*
- PERVEHERE,** pro prouehere, *l. 2. quis in gradu præferatur. lib. 7. t. 3.*
- PERVERTERE,** pro inuertere & usurpare, *l. 3. de maternis bonis. lib. 8. t. 18.*
- PERVERVS,** improbus, prauus. Perveri Iudices, *l. 3. de exaction. lib. 11. t. 7.*

PERVERSITAS. *peruerfitas* hæreticorum, l. 20. de *heret. lib. 16. t. 5.* Iudaica *peruerfitas*, l. 19. 24. de *Iudeis. lib. 16. t. 8.*

PERVICACIA, animi obstinatio. *Peruicacia* obstinata temere sapius appellantis, l. vnic. de *posseff. ab eo qui bis prouocat. lib. 11. t. 38.*

PERVIGIL. *Peruigil* diligentia, l. 2. de *curiosis lib. 6. t. 29.* Labor *peruigil*, l. 6. de *suariis. lib. 14. t. 4.*

PERVRGERE dicitur, qui quid veluti in iudicio vrget, l. vltim. ad l. *Corn. de falso. lib. 9. t. 19.*

PES, mensura. In quinque *pedibus* delectus habetur, l. 3. de *tironib. lib. 7. t. 13.* De quinque *pedum* spatio, l. 3. 4. 5. *finium* regundor. lib. 2. t. 28.

PESSIMVS. *Pessimi* quique & *plebei.* Inter *pessimos* quosque & *plebeios* habeantur, l. 1. ad l. *ful. reper. lib. 9. t. 27.* id est, in vltimum civilem locum reiecti. *Pessimorum* secretas turbas eligere, l. 9. de *heret. lib. 16. t. 5.*

PESTIS. *Pestis* feralis, l. 5. de *maleficiis. lib. 9. t. 16.* vbi intelligendum, summum supplicium, de quo dixi in *Commentar. ad b. l.* 2.) *Pestis* lues contagiosa. Funesta *pestis* contagium, l. 2. de *crimine peculatus. lib. 9. t. 28.*

PESTIFER. *Pestiferum* dogma de hæreticis, l. 58. de *hæreticis. lib. 6. t. 5.* *Pestifera* persecutio, l. 2. de *his qui super religione. lib. 16. t. 4.*

PETI aliquid, l. 14. de *proximis. lib. 6. t. 26.* Vid. ibi not. l.

PETITIONES, & de *petitionibus* & vltro datis, lib. 10. tit. 13. Si *petitionis* socius sine hærede defecerit, lib. 10. tit. 14. De *petitione* operum publicorum, l. 10. 40. 41. 43. de *operibus publ. lib. 15. t. 1.* Solebant enim, non tantum bona vacantia & caduca, sed & opera publica a Principe expeti.

PETRVS diuinus Apostolus, l. 2. de *fide Catholica. lib. 6. t. 1.*

PETVLANS. *petulans* maledictum, l. vnic. si quis *Imperat. maledix. lib. 9. t. 4.*

PETVLANTER. Dictum iurgio in aduersarium immodestius iactatum *petulantiusque* fustum, l. 1. de *liberali causa. lib. 4. t. 8.* *Petulanter* dominium ahi acquirere, l. 4. ne *Christianum* mancip. lib. 16. t. 9.

PHILICON, Φιλικόν, l. 32. de *naucul. lib. 13. t. 5.* videtur idem cum vltro tributis.

PHILOSOPHI inter professores publicos, l. vlt. de *studiis liberalibus. lib. 14. t. 9. l. vnic. de professoribus. lib. 6. t. 21.*

PIACVLVM violata sepulchri religio. Quicquid enim adtingi nefas est, non sine *piaculo* comparatur, Constantinus, l. 2. de *sepulchro viol. lib. 9. t. 17.* Iulianus Apostata, l. 5. de *sepulch. viol. lib. 9. t. 17.* Ne in *piaculum* incidant contaminata religione. 2.) *Piaculum*, id est scelus, si quis infantis necandi *piaculum* adgressus, & c. l. 1. ad l. *Corn. de ficar. lib. 9. t. 14.* 3.) *Piaculum* committit, coriam, cui natus est, fugiens, l. 122. de *Decurion. lib. 12. t. 1.* sit illis *piaculum* inde discedere. 4.) *Piaculum* secretius, id est, domesticum & familiare sacrificium, l. 12. de *paganis. lib. 10. t. 10.* 5.) *Piaculum* de hæresi. Qui duræ frontis obstinato *piaculo* locum veniæ non relinquunt, Nouell. 3. Theodos. de *Iudeis, Samaritan. hæreticis, pagan.* Sulpitius Severus *Hist. sacræ. lib. 7. cap. 45.* Illud apud omnes constitit, vnius Hilarii beneficio Gallias nostras *piaculo* hæresis liberatas.

PIACVLARIS. *Piaculare* crimen commisit, qui rebaptizasse ausus est, l. 6. ne *sanct. baptis. lib. 16. t. 6.* *Piacularis* doctrina, rebaptizantium, l. 2. ne *sanctum bapt. lib. 16. t. 7.*

PIGNORA. De his est l. 1. 2. tit. 30. Item, titulus de *commissorio rescindenda. lib. 3. t. 2. vlt. & lib. 11. tit. 9. de distrabendis pignoribus quæ tributorum causa tenentur.* *Pignora* pro arhis sponalitiis, l. 6. de *sponsalib. lib. 3. t. 5.*

PIGRESCERE. *Pigrescentes* artus animalis innocuo titillo admonere, l. 2. de *curfu publ. lib. 8. t. 5.*

PIGER. *Pigra* senectus, l. 84. de *Decurion. lib. 12. t. 1.* *Pigrius* silentium, l. 22. de *Prætorib. lib. 6. t. 4.*

PISTORES, De *pistoribus* est lib. 14. t. 3.

PITTACIVM. *Pittacium*, ΠΙΤΤΑΚΙΟΝ, Brevis, vt est in *Gloss.* significat l. 11. 13. 16. de *erogat. militar. annon. lib. 7. tit. 4.* libellum breuem, siue commentarium, secundum quem species annonariæ a susceptoribus, militibus erogabantur. 2.) *Pittacium*, dicitur libellus, Principi oblatus, quo deportatorum bona fortunæque expetebantur. Ita l. 29. de *petition. lib. 10. tit. 10.* Nefas esse censentes, plurimorum vno *pittacio* postulari sub illicita cupiditate fortunas. Appellatur hic libellus paullo ante, *Petitorium.* Vide not. d. ibid. & *Commentarium* ad l. 11. de *erogat. militar. an.* ibique plures *Pittacii* significationes. Adde Du Fresnoe *Glossar. latin.* Briffonium de *V. S.*

PLACATVS. *Placata* res, l. vlt. de *inf. his qua sub tyrav. lib. 15. t. 14.* forte *pacata.*

PLACERE. *Placet*, formula solemnns, l. 26. de *appellat. lib. 11. t. 30. l. 1. de Episcopis. lib. 16. t. 2. l. 40. eod. l. 3. de donat. lib. 8. t. 12.* *Placuit*, l. 2. de *famil. hercis. lib. 2. t. 24. l. 1. de maternis bonis. lib. 8. t. 18. l. 8. de Palatinis S. Lib. 6. t. 30. l. 17. de coloratilibus. lib. 8. t. 4. l. 1. de bonis proscriptorum. lib. 9. t. 42. l. 1. sine censu. lib. 11. t. 3. l. 3. quorum appellat. lib. 11. t. 36. l. 145. de Decurion. lib. 12. t. 1. l. 4. de Paganis. lib. 16. t. 10.*

PLACITVM, pro pacto, conuentione & placiti fide, l. 5. de *pactis. lib. 2. t. 9. l. 9. de infirm. his qua sub tyr. lib. 15. t. 14. l. vlt. de pactis. lib. 2. t. 9.*

PLAGÆ, verbera. De *plagis* seruorum, l. 2. de *emendat. seruorum. lib. 9. t. 12.* 2.) *Plagæ* pro infidiis. Ita in *plagas* contubernii depellere, l. 3. ad *Senatusconsultum Claud. lib. 4. t. 9.* Si vel error improvidus, vel simplex ignorantia, vel atatis inirmæ lapsus, in has contubernii *plagas* depulerit.

PLAGIARI. De his, & aduersus hos, est lib. 9. t. 18. ad l. *Fabiam.*

PLANVM, apertum, manifestum. Quid tam *planius*, lege unica quorum bonorum. lib. 4. t. 21. *Consule* ibi not. c. & Briffonium de *V. S.*

PLATEA, l. 39. de *operibus publ. lib. 15. t. 1.*

PLAUSVS. *Plausus* populi, qui verecundæ & tacitæ conscientie opponitur, l. 177. de *Decurion. lib. 12. t. 1.*

PLAUSORES. *Plausorum* inconsculta infamia, l. 2. de *expensis ludorum. lib. 15. t. 9. v. iuretus in Symm. l. 6. ep. 42.*

PLEBEI VS. *Plebeia* & humilioris conditionis, l. 1. de *desertorib. lib. 7. t. 18.* *Plebeia* capitatio, leg. 36. de *Decurion. lib. 12. tit. 1.* id est, quæ a plebe, non a curialibus, præstatur. *Plebeia* fax, leg. 5. de *bonis proscriptorum, lib. 9. tit. 42.* *Plebei* curialibus opponuntur, l. 133. de *Decurion. lib. 12. t. 1.*

PLEBS. *Plebi* & *Decuriones* opponuntur, l. 2. de *desensorib. ciuitatum. lib. 1. t. 11.* *Plebi*, pro rusticis colonis, l. 26. de *annon. lib. 11. t. 1.* 2.) De iis qui *plebem* audent contra publicam colligere disciplinam, est libro 9. t. 33.

PLECTERE, punire. *Plectendum* crimen, l. 15. de *Rei a* *pei-*

- petitionib. lib. 10. t. 10. Plectenda* importunitas, *l. ult. de relationib. lib. 11. t. 29. Plectenda* subreptio, *Calliod. 8. var. 24.*
- PLECTIBILIS.** *Plectibilis* severitas, *l. 161. de Decurion. lib. 12. t. 1. Usurpatio plectibilis, l. 16. de pistorib. lib. 14. t. 3. Plectibilia, l. 5. de hereticis, lib. 16. tit. 5. sunt crimina & delicta improbanda. Dixi in Commentario ad b. l.*
- PLENVS.** *Plena* læticia potiri, id est, sine vilo onere, *l. ult. de Decurion. & silentiariis. lib. 6. t. 23. Plena ætas, l. 17. de Prætorib. lib. 6. t. 4.*
- PLENARIVS.** *Plenaria* interpellatio, *l. ult. de naufrag. lib. 13. t. 9.*
- PLENOMI** pro numeris militaribus, *l. 1. de domesticis. lib. 6. t. 24.*
- PLUMBARIJ.** *l. 2. de excusat. artificum. lib. 13. t. 4.* erant artifices, qui plumbeas fistulas conficiebant. Malunt tamen alij *plumarii* dicta legere.
- PLUMBATA,** erat flagellum, cuius lora plumbum, seu plumbeos globulos, in extremo habebant innoxum, & quo terga crebris ictibus cædebantur grandinis instar. Hinc *Plumbatarum* ictus, *l. 80. 85. 117. de Decurion. lib. 12. t. 1. & l. 2. de question. lib. 9. t. 35. vbi vide Commentar.*
- PLUMBVM.** *Plumbi* liquentis ingestio inter pœnas, *l. 1. de roptu Virg. lib. 9. t. 24.*
- PLVRIMVS.** *Plurima* rerum, *l. 18. de bonis proscript. lib. 9. t. 42. Plurima* notitia, *l. 6. de Senatorib. lib. 6. t. 2. Id est, plena.*
- PNEVMATOMACHI** heretici, *l. 11. de hereticis, lib. 16. tit. 5. Vide ibi Commentarium.*
- POCVLM** commune, flumen, *l. 13. de re milit. lib. 7. t. 1.*
- POENA,** *l. 6. 23. de Paganis, lib. 16. t. 10. Pœna subiugari, & subdi, *l. 6 & 23. pro pœna subiugari & subdi. Præferunt tamen nonnullæ editiones pœna.**
- POENALIS.** *Pœnales* homines, id est, noxii, quos pœna manet. Carcer *pœnalia*, carcer hominum noxiorum est, *l. 3. de exact. lib. 11. t. 7.*
- POENITENTIA** & abolitio, *l. 4. ne sanctum bapt. lib. 16. t. 7.*
- POENITVDO,** id est, poenitentia, *l. 11. de indulg. crim. lib. 9. t. 38.*
- POLLENS.** *Pollentior* litteris. Qui melior, innocentia potior, litteris *pollentior* reliquis, *l. 2. de aduocato fisci. lib. 10. t. 15.*
- POLLICERI.** Spem alieni interitus *polliceri, l. 12. de Paganis, lib. 16. t. 10. eodem sensu promittendi vox,*
- POLLEN.** *Pollinis* conficiendi cura inter sordida munera, *l. 15. 18. de extraord. lib. 11. t. 16. blutter, fasser.*
- POLLVERE.** Conscientia *pollui, l. 40. de hereticis, lib. 16. t. 5. conscientiam suam pollvere* criminibus, *l. 30. de petitionib. lib. 10. t. 10. Pollvere* obtutum intuentum, *l. 17. de pœnis. lib. 9. t. 40. Poculum commune pollvere, l. 13. de re milit. lib. 7. t. 1. dicitur mox, turbido potum cœno miscere. Puditiam pollvere, l. 3. de Iurisd. lib. 2. t. 1. Viros pollvere* sepultos spoliando, *l. 4. de sepulch. viol. lib. 9. t. 17. Pollvere* hostiis, *l. 10. de Pagan. lib. 16. t. 10. Incredulitate Iudaica pollvere, l. 19. de Iudeis, lib. 16. t. 8. Pollvere* Sacrilegio, *l. 4. ne sanctum bapt. lib. 16. t. 7. Scœuitate morum dignitates pollvere, l. 17. de pœnis. lib. 9. t. 40. Pollvere* vocabulo deformi, *l. 11. de infirm. bis qua sub. tyr. lib. 15. t. 14. Polluta* contagia hereticorum, *l. 20. de heret. lib. 16. t. 5. Loca* templa delubra Gentilium *polluta, l. 11. de pagan. lib. 16. t. 10. Polluta* mentes hereticorum, *l. 26. de hereticis. lib. 16. t. 5. Polluta* mentes paganorum, *Novell. Theodosij 3.*
- POLYPTYCHA,** *l. 2. de discussorib. lib. 11. t. 26. l. 13. de indulg. debitor. lib. 11. t. 28. sunt* ratiocinia publica, in quæ securitates etiam referebantur, seu apochæ tributorum solutorum. Consule *Commentar. ad d. l. 2. Du Fresne in Glossar. & Briffonium de V. S.*
- POMOERIA** ciuitatum, *l. 5. de locat. fund. iuris emphyteutici, lib. 10. t. 13.*
- POMPA** de ludis sacerdotalibus, *l. 176. de Decurion. lib. 12. t. 1. 2.) De pompa* nuptiarum, *l. 3. de nuptiis. lib. 3. t. 7. 3.) Pompa,* de sublimi & illustri honore magistrorum militum. Quos magistri equitum ac peditum *pompa* sublimat, *l. 44. de cursu publ. lib. 8. t. 5.*
- PONDERA,** de plumbatarum pœna, *l. 3. de exact. lib. 11. t. 7. Similis locus apud Ammianum lib. 29. c. 1. expediuntur pondera plumbea. 2.) Catenarum pondera, leg. 22. de pœnis, lib. 9. tit. 10. 3.) Debitorum pondera, l. 2. de his qui ad Eccles. lib. 9. t. 45.*
- PONDERATORES.** De ponderatoribus est *l. 12. tit. 7.*
- PONDERATIO.** *Ponderatio* librarum, *l. 48. de cursu. lib. 8. t. 5.*
- PONERE.** *Poni* in quæstione, *l. ult. de tabular. lib. 8. t. 2.*
- PONTIFICIVM,** potestas, prerogatiua, ius. *Pontificium* discepcionis sacræ, *l. ult. de Episcopali iudicio. lib. 16. t. 12. Hereditatis* adipiscendæ *Pontificium, l. 2. de Apostat. lib. 16. t. 7. Fruendi Pontificium, l. 1. de maternis bonis. lib. 8. t. 18. quod Tribonianus in fruendi facultatem immutauit, l. 1. Cod. Iust. eod. Ecclesiarum* obtinendarum *Pontificium, l. 3. de fide Catholica. lib. 16. t. 1. Eodem sensu Pontificii vox* occurrit apud *Gellium Noct. lib. 1. cap. 13. Solinum cap. 26. Symmachum lib. 3. ep. 17. lib. 7. ep. 27. vbi* consule luteri accuratam obseruationem. Recentiora testimonia magno studio collegit *Du Fresne in Glossar. 2.) Pontificium* est sacerdotium, & ministerio opponitur, *l. 13. de heret. lib. 16. tit. 5. Omnes, qui harum professionum vel Pontificium sibi, vel ministerium vindicarunt.*
- PONTIFEX.** *Pontifices* gentilium, *l. 2. de sepulchris violatis. lib. 9. t. 17. Pontifex* Damasus, *l. 2. de fide Catholica. lib. 16. t. 1.*
- PONTES,** *l. 36. de operibus publ. lib. 15. t. 1. l. 2. ne opera a contatorib. lib. 11. t. 10. l. ult. de itinere muniendo. lib. 15. t. 3. Pontium* sollicitudo interfordida munera, *l. 15. 38. de extraord. lib. 11. t. 16.*
- POPVLARIS,** quod populi est. *Popularis* accusatio, *l. 20. de exact. lib. 11. t. 7. Plausus popularis, l. 1. de spectaculis. lib. 15. t. 5. 2.) Populares* militaribus opponuntur, *l. 7. de annoniis ciuicis. lib. 14. t. 17. Dicuntur autem Populares, Urbana* multitudo, populus, quo etiam sensu *l. 1. §. 12. D. de offic. Praef. Urb. eadem forma, qua* militares pro militibus, *d. l. 7 & 11. eod. tit. Popularius* annonæ Romæ distribuebantur, *l. 5. de ann. ciuic. lib. 14. t. 17. Inde Annona popularis, l. 7. d. t. Caduca popularia, l. 7. de studiis liber. V. R. lib. 14. t. 9. vide supra Caduca. Commoda popularia, l. 3. tributa in ipsis speciebus. lib. 11. t. 2. l. 8. de Medicis & Professoribus, lib. 13. t. 3. l. 3. de canone frum. V. R. lib. 14. t. 15. pro canone Urbis Romæ, in populi V. R. vsum. Vide in verbo Commoda.*
- POPVLARITAS,** *l. 2. in fin. de offic. Recltoris Provincia. lib. 1. t. 7. Est* spectaculorum editio, quæ popu-

- populi fauor & applausus dicitur, l. 1. 3. de spectaculis, lib. 15. t. 5. Consule not. k. ad d. leg. 1.
- POPVLATIO**, Spoliatio. Qui sagum hippocomorum notabili *populatione* voluerit usurpare, l. 37. de cursu, lib. 8. t. 5.
- POPVLATOR**, expoliator, vt Anianus interpretatur. Quicumque ad agros nocturnus *populator* intrauerit, l. 2. ad legem de sicariis, lib. 9. tit. 14.
- POPVLVS**. *Populus*, id est, multitudo, l. 6. de Episcopis, lib. 16. tit. 2. *Aeternae Urbis Constantinopolitanae populus*, l. 4. & ult. de spectaculis, lib. 15. t. 5. Omnes *populi* (nos *peuples*) l. 21. de susceptoribus, lib. 12. t. 6. *Iudaeorum populi*, l. 14. 20. de Iudaeis, lib. 16. t. 8. *Populo* admissio Carthaginensium exactores ordinati, l. 26. de exact. lib. 11. t. 7. *Populi* suffragia in nominationibus Magistratum, l. 1. quemadm. muner. ciuilia, lib. 12. t. 5.
- PORCINVS**. *Porcina*, l. 2. & 3. de suariis, lib. 14. t. 4. *Porcina* annonae militaris pars, l. 2. de erog. mil. ann. lib. 7. t. 4.
- PORCINARIJ**, sunt iidem cum suariis, l. 6. de suariis, lib. 14. tit. 4. Hi *porcinam* carnem populo Romano distribuebant. Vide *Paratitlon de suar.*
- PORPHYRIANI** haeretici, l. 66. de haeret. lib. 16. t. 5.
- PORRIGERE**, pro emittere, concedere, praebere. Promotionis nostrae emolumenta *porreximus*, l. 2. tributa in ipsis speciebus, lib. 11. t. 2. *Privilegia porrecta* atque concessa, l. 11. de cohort. lib. 8. t. 4. *Procuracionem porrigere*, l. 23. de cursu, lib. 8. t. 5. *Scripta porrigere*, l. 12. de extraord. lib. 11. t. 16. l. 78. de Decur. lib. 12. t. 1. *Sententiam porrigere* reo, l. 134. de Decur. lib. 12. t. 1. *Vacacionem munerum ciuiliu porrigere*, l. 1. de Decur. lib. 12. t. 1. 2.) *Porrigere* etiam de muliebris officio, & *patientia* usurpatur, idemque est ac *χαρις* & *ἡσυχία*. L. 3. ad leg. Iul. de adulter, lib. 9. tit. 7. Cum Vir nubit in famina, viros *proiectura*, vbi Cod. Iust. legit, in *faminam* *viris porrecturam*. Consule *Commentarium* ad d. l. 3.
- PORTENTOSVS**. *Portentose* superstitionis auctor Nestores, l. ult. de haeret. lib. 16. t. 5. *Vilitatis portentose* obiectaeque *predicatrix* mulier, l. 1. in fin. de reuoc. donat. lib. 8. t. 13.
- PORTICVS**, l. 39. 44. 45. 50. 52. de operibus publ. lib. 15. t. 1. l. 12. de fiamis, lib. 15. t. 7. *Porticus* etiam in sepulchris, l. 5. de sepulchr. viol. lib. 9. t. 7.
- PORTIO**, pars rei, seu corporis. *Assessor* quaedam vniuscuiusque iudicis *portio* videtur, l. 5. de his que admin. lib. 8. t. 15. *Portio* Iactuosa: vide *Luctuosa*. 2.) *Portio*, territorium. *Decurio* pro ea *portione* conueniatur, in qua ipse colligit, l. 2. de exactionib. lib. 11. tit. 7.
- PORTIVNCULA**, l. 13. de Senator. lib. 6. tit. 2. notat *portionem* terrae desertam.
- PORITOR**. *Portitor* precepti, l. 7. de execut. lib. 8. t. 8. *Portitor* Frumenti, l. vnic. ne quid oneri publ. lib. 13. t. 8. *Portitor* Scriptorum, l. vnic. si cert. per. de chirogr. lib. 2. t. 27. *Portitor* Sacrarum litterarum, l. 2. de lit. & un. cust. lib. 7. t. 16.
- PORITORIVM**, l. 9. 13. de Veteranis, lib. 7. t. 20. l. 8. de metallis, lib. 10. t. 19. id est, *vestigal*.
- PORTVENSIS**. *Portuensis*, ad portum urbis R. pertinentia. Hinc horrea *portuensis*, tit. de patron. horr. portuensis, lib. 14. t. 23. *Condita portuensis*, l. 9. de suariis, lib. 14. t. 4. *Mensores portuensis*, d. l. 9. Hinc & *via portuensis*, quae ab Urbe Roma ad portum ducebat, apud Aethicum *Cosmograph.* p. 716. Edit. Gronou.
- PORTVS**, l. 1. si quis pecun. conflu. lib. 9. t. 23. *Portus* Constantinopolitanus, l. 5. de calcis coctoribus, lib. 14. t. 6. *Portus* Theodosianus, l. 23. de Tom. VI. Pars II.
- operibus publ.* lib. 15. t. 1. *Portus* expeditionales, l. 2. de naufragiis, lib. 13. t. 9. *Portus custodia*, l. 1. de lit. & itiner. custodia, lib. 7. t. 16. 2.) *Portus* quietis, l. 16. de Agentib. lib. 6. t. 27.
- POSCERE**. *Reum poscere*, l. 2. de Iurisdictione, lib. 2. t. 1. est, *reum agere*.
- POSSESSIO**. *Possessiones* ieiunae & desertae, l. 5. de conlat. donat. lib. 11. t. 20.
- POSSESSORES**, l. 91. 97. de annona, lib. 11. t. 1. l. 2. de extraordin. lib. 11. t. 16.
- POST**. *Post fata*, l. ult. de metatis, lib. 7. t. 6. *Post legem* *Primitus* datam, l. 7. de haereticis, lib. 16. t. 5.
- POSTES**, & *Postibus* affixa *authoritas*, l. vnic. si cert. per. de chirogr. lib. 2. t. 27.
- POSTVMI**, l. 10. de bonis proscript. lib. 9. t. 12.
- POSTLIMINIUM**, de eo est lib. 5. tit. 5. *Postliminium*, pro restitutionis beneficio, l. 2. de repudiis, lib. 3. t. 16.
- POSTMERIDIANVS**. *Postmeridianum* tempus, l. 6. de officio. Reftor. Prou. lib. 1. t. 7.
- POSTVLARE**. De *Postulando* est lib. 2. tit. 10. *Postulari* testes dicuntur, l. ultim. de fide testium, lib. 11. t. 39. *flagitari* l. 8. eod. tit. l. 20. eod. Dicuntur etiam *Iudices postulari*, l. 2. de Iudiciis, lib. 2. t. 18. *Postulatus* a Domino, id est, *rogatus*, l. un. quod iussu, l. 2. tit. 31.
- POSTVLATIO**, id est *causa*, l. 4. de Princip. agentum, lib. 6. t. 28.
- POTENTIA**. *Potentia* oppressus, l. 1. de praediis & mancipiis *Ciualium*, lib. 12. t. 3.
- POTENS**. De actionibus ad *potentiores* translatis est tit. 13. lib. 2. De his qui *potentiorum* nomina aut titulos praediis affigunt, & in lite praetendunt, est tit. 14. lib. 2. De *potentioribus*, l. 6. de pactis, lib. 2. t. 9. l. 2. de officio iudicum omnium, lib. 1. t. 10.
- POTESTAS**, dicitur, de iis, qui honorem munusve in republica gerunt. *Potestates* iudicum, id est *Iudices*, l. 56. de cursu, lib. 8. t. 5. *Magistratus* *potestas*, l. 31. de Episc. lib. 16. t. 2. quo sensu & *ἡσυχία* vox in sacris litteris. *Maiores potestates* l. 3. de suariis, lib. 14. t. 4. *Temporales potestates*, sunt *seculares* *Iudices*, l. ult. de Episc. lib. 16. t. 2. *Ordinaria potestas*, l. 1. si quacunque praedictus *potestate*, lib. 3. t. 11. *Annonaria potestas*, id est *Praefectura Annonae*, l. ult. de pistorib. lib. 14. t. 3.
- POTIORES** in Prouinciis, pro possessoribus, l. 2. de publ. comparat. lib. 11. t. 15. 2.) *Potiorum* *patrocinia*, l. 1. de nauibus non excusand. lib. 13. t. 7. dicuntur eorum, penes quos erat imperium & qui variis effulgebant honoribus.
- POTIRI** modum, l. 13. de annonis ciuicis, lib. 14. t. 17. nisi potius ibi legendum *commodo potitur*. Sed vetere verbum *potiri* quarto casui iunxerunt, vt Grammaticis notum, & vel *Lexica* docere possunt.
- POTIVS**, magis. *Potius* inimica quam mater, l. 2. de inoffenso testam. lib. 2. t. 20. *honoris locus* praesumitur *potius*, quam *teneretur*, l. 1. vi dignitatum ordo lib. 6. t. 5.
- PRÆBERE**, l. 155. de Decurion. lib. 12. t. 1. pro, implere & conferre. 2.) *Præbere*, praestare. *Quantae* *angariae*, vel *quantae* *operae* *praebende* sint, l. 4. de extraordinar. lib. 11. t. 16.
- PRÆBITIO** de collatione *annonaria*, l. 1. de indictionibus, lib. 11. t. 5. l. 4. tributa in ipsis speciebus, lib. 11. t. 2. hinc & *titulus* de *Salgamo* *hospitibus* non *praebendo*, lib. 7. t. 9.
- PRÆBITOR**. *Praebitores* *angariarum*, l. 21. de cursu, lib. 8. t. 5.
- PRÆCAVERE**. *Præcaueretur* iuris ordine, l. 2. de pactis, lib. 2. t. 9. id est, iam ante olim

- cauetur. *Præcauere* satisfactione, l. ultim. de testamentis. lib. 4. t. 4.
- PRÆCEPS.** Ne quicumque *præceps* in Christianæ reuerentiam cultionis admittant, l. 21. de Iudeis. lib. 16. t. 8.
- PRÆCEDENTIA,** prælatio. De ea agitur lib. 6. a titulo ut dignitatum ordo seruetur & lib. 7. tit. 3. quis in gradu præferatur.
- PRÆCEPTVM** pro quolibet iussu. *Præceptum* imperiale, l. 3. de incestu nuptiis. lib. 3. t. 12. l. 2. de operibus publ. lib. 15. t. 1. *Præceptum*, pro decreto, sententia, & quidem iudicis militaris, l. ult. de sent. ex peric. recitandis. lib. 4. t. 17. l. 28. quorum appell. lib. 11. t. 36. Nemo iudex officialem ad eam domum, in qua materfamilias agit, cum aliquo *præcepto* existimet mittendum, ut eandem in publicum protrahat, l. 1. de officio Iud. lib. 1. t. 9. *Præceptum* pro delegatione delegatoria, seu edicto & indictione, l. ult. de constitutionibus Principum. lib. 1. t. 1. l. 1. de superindicto. lib. 11. t. 6. simili sensu *præceptio*, l. 27. de annona. lib. 11. t. 21.
- PRÆCEPTIO.** *Præceptio* fidelis & deuota, l. 16. de Iudeis. lib. 16. tit. 8.
- PRÆCINCTI,** l. 3. de postulando. lib. 2. t. 10. sunt omnes in dignitatibus positi. Vide *Commentar. ad b. l.*
- PRÆCIPITARE.** *Præcipitante* avaritia, l. vnic. ne conlat. per logographos. lib. 11. t. 4.
- PRÆCIPITES,** id est, affectibus in transuersum acti, l. 3. de petition. & delatorib. lib. 10. t. 10.
- PRÆCIPVVM,** quod peculiari iure præ aliis habetur, ut filiorum bona *præcipua*, l. 1. de maternis bonis. lib. 8. t. 18. Emolumenta *præcipua* familiaris substantiæ, id est, immunita ab annonis & tributis, l. 1. de annona & tributis. lib. 11. t. 1. Nemo ex nostra iussione *præcipuis* emolumentis familiaris inueter substantiæ.
- PRÆCOGITARE.** *Præcogitare* abscessum, l. 20. de cohort. lib. 8. t. 4.
- PRÆCOMMODORE,** in antecessum erogare. Quarigentos solidos *præcommodari* decernimus l. 2. de Alexandr. pleb. primatib. lib. 14. t. 27. ut *prædelegatio*, l. 3. de indictionib. lib. 11. t. 5. quæ leges coniungendæ.
- PRÆCONIVM.** *Præconium* administrationis, l. 52. de Decurionib. lib. 12. t. 1. id est, testimonium, l. 1. de honor. codicillis. lib. 6. t. 22. & l. 25. de Decur. lib. 12. t. 1. Quoniam & ea voce forte allusum ad *præcones*, quos habebant maiores magistratus, vnde & *præconii* ius. Vide, quid sentiam ad d. l. 52. in *Commentar.*
- PRÆCVRRERE** Porticus thermas Honorianas *præcurrat* ac columnarum. l. 50. de operibus publ. lib. 15. t. 1. id est, porticus thermis adiciatur.
- PRÆDA,** l. 5. ad l. Iul. repet. lib. 9. t. 27. Neque alienum iurgium putent suam *Prædam* *prædas* agere l. 29. de nauic. lib. 13. t. 5. l. 2. de dyscuss. lib. 11. t. 26. In *prædam* mitti possessor dicitur, cum *prædæ* alicuius obicitur, l. 33. de annona. lib. 11. t. 1.
- PRÆDAMNATI,** id est ante damnati, l. 2. de hereticis. lib. 16. t. 5.
- PRÆDATOR,** l. 9. de executorib. lib. 8. t. 8.
- PRÆDELEGATIO,** l. 3. de indictionib. lib. 15. t. 5. id est, delegatio, quæ antetempus emittitur.
- PRÆDIA,** de iis est lib. 6. tit. 3. *Prædia* confiscata, l. 5. de desertorib. lib. 7. t. 18. *Prædia* Reip. l. 2. de locat. fundorum iur. emphyt. lib. 10. t. 3. *Prædia* patrimonialia, & emphyteutica, & priuata rei, l. 4. de conlat. fund. patrim. lib. 11. t. 19. *Prædia*, perpetuo iure consignata, l. 13. de extraordinar. lib. 11. t. 16. sunt emphyteutica. Vide *Commē-*
- tar. ad l. 12. de extraordinar. Prædia* a domibus distracta, l. 9. de mulieculis. lib. 10. tit. 10. Urbana *prædia*, l. 2. de incorporatione. lib. 10. t. 9.
- PRÆDICABILIS,** prædicandus, laudandus, l. 2. 7. de famosis libellis. lib. 9. t. 34. l. 6. ad legem Iul. repetundar. lib. 9. t. 27.
- PRÆDO** publicus Stilico, l. 22. de bonis proscrip. lib. 9. t. 42.
- PRÆFECTVS.** *Præfelli* sacrorum, l. 14. de Paganis. lib. 16. t. 10. De officio *Præfelli* Prætorio, lib. 1. tit. 5. lib. 6. tit. 7. *Præfelli* pagis, l. 1. de pignorib. lib. 2. t. 30.
- PRÆFECTIANI,** id est, *Præfelli* Prætorio officiales, de his l. vnic. ne *Præfectianus*. lib. 12. t. 10.
- PRÆFECTORII,** id est, *Præfectura* functi, l. 12. de Legatis. lib. 12. t. 12.
- PRÆFERRI:** vide *infra* *Prælatus*.
- PRÆFVLGERE.** *Præfulgere* honore præclaræ Curia, l. 3. de fide testium. lib. 11. t. 39.
- PRÆIUDICIUM,** quid, & ut a sententia differat, l. 40. de appell. lib. 11. t. 30. A *præiudicio* an appellari possit, l. 2. 25. 39. 40. 44. 59. de appell. lib. 11. t. 30. l. 1. 2. 3. 5. 11. 15. 16. 18. 25. 30. quorum appell. non recipiuntur. lib. 11. t. 36. Rescripto Principis *præiudicium* remitti potest, l. 3. de diuers. rescripti. lib. 1. t. 2. Sanguinis *præiudicio* postulari ad Curiam, l. 19. de Episcop. lib. 16. t. 2. id est, actione *præiudiciali*, & causâ status. Scenicum *præiudicium*, l. 4. 9. de scenicis. lib. 15. t. 7. id est, vinculum naturale conditionis. *Præiudicio* contractæ tarditatis exutus, l. 27. de petition. lib. 10. t. 10. id est, damno aut incommodo tarditatis liberatus.
- PRÆIUDICIALIS.** Multa *præiudicialis*, id est, immaturæ appellationis multa, veluti a *præiudicio*, l. 50. 65. de appellat. l. 11. t. 30. *Pamende de fol appel.*
- PRÆLATIO** & quis in gradu præferatur lib. 7. tit. 3. Vide *præcedentia*.
- PRÆLATVS.** *Prælato* legis tenore, l. 31. de Episc. lib. 16. t. 2. *Prælata* auctoritate oraculi, l. vnic. si per obreptionem. lib. 11. t. 13.
- PRÆMATVRS.** *Præmatura* cupiditate, l. 69. de Decur. lib. 12. t. 1.
- PRÆMEDITARI,** l. 3. de abolitionib. lib. 9. t. 37.
- PRÆMIUM** de gentiliū oblationibus diis suis, l. 12. de Paganis. lib. 16. t. 10. 2.) *Præmia* pollicetur princeps ei, qui ore proprio edicit, quæ per famosum libellum antea prosequenda putauerat, dummodo assertionibus fidem adstruere valuit, l. 7. de famosis libell. lib. 9. t. 34. Viri fortis *præmia*, l. 28. de cohort.
- PRÆOCCVPPARE** violentia litem, leg. 2. unde vi. lib. 4. t. 22.
- PRÆPARARE.** *Præparari* buccellatum dicitur, l. 2. de excoct. & transi. ann. lib. 7. t. 5. 2.) *Præparare* proprie dicitur metator, l. 10. de metatis. lib. 7. t. 8. 3.) *Præparare* animalia, manceps cursus publici dicitur, l. 9. de curiosis. lib. 6. t. 29.
- PRÆPOSITI.** De *præpositis*, susceptoribus, arcaariis est lib. 12. tit. 6. vbi vide *Paratitlon. Præpositi* & tribuni Scholarum, l. un. de Comit. & tribun. Scholar. lib. 6. t. 13.
- PRÆPOSITVRA,** l. vnic. de Comit. & trib. schol. l. 6. t. 13. l. 18. de tyron. lib. 7. t. 13. vbi intelligenda *præpositura* scholarum militarium. L. 25. de susceptorib. lib. 12. tit. 6. loquitur de *præpositura* horreorum. Annonarum *præpositura* occurrit l. 2. quemadm. mun. civil. lib. 12. t. 5.
- PRÆPOSTERVS.** *Præpostera* cupiditas, l. 3. de Agentibus. lib. 6. t. 27. *præpostera* ratio, l. 12. de fide testium. lib. 11. t. 39.

PRAEPOTENTES. Patrocinium *praepotentium* in medicis subrogandis, &c. l. 8. de Medicis. lib. 13. t. 3.

PRAEPROPERVS. *Prapropera* cupiditas, id est, valde *propera* seu *foeda*, l. 1. de Episcop. Iudic. lib. 16. t. ult. vide *infra* *Properus* & *supra* *Deproperus*.

PRAEPROPHERE. l. 2. quorum appellat. lib. 11. t. 36. id est impatienter, vt l. 3. eod. tit. dicitur.

PRAEROGARE, pro ante erogare expensas, l. 6. de Pratorib. lib. 6. t. 4. & l. 29. de Decurion. lib. 12. t. 1. 2.) *Prerogata* lex, l. 1. de Episcop. Iudicio, lib. 16. t. ult. est olim lata rogataque.

PRAEROGATIVA *Prerogativa* nominis superflui, l. 116. de Decurion. lib. 12. t. 1. veteris Romae & Constantinopoleos *prerogativa*, l. 45. de Episcop. lib. 16. t. 2.

PRAESCRIBERE, pro perscribere, l. 14. de exactionib. lib. 11. t. 7. nisi forte ibi reponendum, *perscribant*.

PRAESCRIPTIO, exceptio, qua reus agentem accusantem repellit. *Prescriptio* communis, l. 9. de heret. lib. 16. t. 5. Occurrere *prescriptiones* atque perstrepere examini consueverunt, in l. 7. ad l. Iul. de adulter. lib. 9. t. 7. *Prescriptiones*, id est, exceptiones, l. vnic. de dominio rei quae possitur, lib. 2. t. 5. artificiosa obstacula dicuntur. De *prescriptionibus* sunt tres tituli libri 4. t. 13. 14. 15. *Prescriptiones* peremptoriae, l. 3. de diuers. rescript. lib. 2. t. 2. & l. 2. 37. de appell. lib. 11. t. 30. pro definitiva sententia, *Prescriptiones* moratoriae, d. l. 3. *Prescriptionis* captiose vincula in iudicio promi, multa non patiuntur, l. 1. de Episcop. Iudic. lib. 16. t. 12. Coelestes *prescriptiones*, pro Imperialibus concessionibus, l. 26. de cohort. lib. 8. t. 4. Vide ibi not. i.

PRAESENTARE, exhibere. *Præsentare* agonothesian, l. 109. de Decurionib. lib. 12. t. 1. Examini *praesentari*, l. 3. de bonis vacant. lib. 10. t. 8. *Præsentari*, l. 31. circa finem de Episcopis. lib. 16. t. 2. male Iribon. flagitari. *Præsentari* enim hic est, iudicibus exhiberi. 2.) *Præsentari* pro publico conspectui ceu magnificum quid exhiberi. Summas domus, si lauacris lautioribus *praesententur*, l. 3. de aquaeductu. lib. 15. t. 2.

PRAESENS. In *praesenti* esse, vel constitutum esse, l. 28. de erog. milit. annon. lib. 7. t. 4. l. 1. de scanicis. lib. 15. t. 7. 2.) In *praesenti*, est in comitatu Principis, l. 1. de domesticis & protector. lib. 6. t. 24. Inde dicuntur *praesentales*, l. vlt. Cod. Iust. eod. 3.) *Præsentēs*, dicuntur magistratum in *praesenti* gerentes. Hinc etiam *Præsentēs*, & administrationum honore functi opponuntur, l. 13. de accus. lib. 9. t. 1.

PRAESENTIA. Sui *praesentiam* facere, l. 23. de Decurion. lib. 12. t. 1.

PRAESIDALIS, ad praesidem pertinens. *Præsidalis* industria, l. 1. de offic. Recl. Prou. lib. 1. t. 7. *Præsidalis* administrationis dignitates, l. 5. de honor. codic. lib. 6. t. 22. *Præsidale* officium, id est praesidis, l. 2. de venat. ferar. lib. 15. t. 11.

PRAESIDATVS, l. 2. de Princip. agentium. lib. 6. t. 28. l. 4. de Decurion. lib. 12. t. 1. est Praesidis honoraria dignitas. Hinc *Prærogativa praesidatus*, d. l. 4. de Decurion. lib. 12. t. 1.

PRAESIDERE. Legi Iudaicae *praesident*, l. 2. de Iudeis. lib. 16. t. 8. vbi intelligendi Archiisynagogi. Vid. Commentar. ad b. l.

PRAESIDENTES, pro Praesidibus & Recloribus Prouinciarum, l. 13. de diuers. offic. lib. 8. t. 7.

PRAESIDIUM. *Præsidium* armatae apparitionis, l. 31. de Episcop. lib. 16. t. 2. Legum l. 2. de integ. rest. lib. 2. t. 16. Sanctionum l. 1. de integ. rest. lib. 2. t. 16. *Præsidia* firmissima aduersus calumni-

as, l. 8. de famosis libell. lib. 9. t. 34. Militiae *praesidia*, & ad ea confugere, l. 11. de Decurion. lib. 12. t. 1. l. 38. eod. tit. Pacis *praesidium*, id est, defensio pacis. Pacis huiusmodi locupletioribus commissura (sedes tua) *praesidia*, l. 1. de hirenarcbis. lib. 12. t. 14.

PRAESTANTIA tua. Titulo hoc nonnullos Magistratus affati Principes, l. 39. de appellat. lib. 11. t. 30. l. 1. de lusoriis Danubii. lib. 7. t. 17.

PRAESTRICTI, l. 7. de Legatis. lib. 12. t. 12. obligati, obnoxii. Multae competentis denunciatione *praestrixis* his, qui Prouincias moderantur, d. l. 7. de Legatis. lib. 12. t. 12.

PRAESTIGIAE. Ne vllis *praestigiis* atque commentis exactio mutiletur, l. 31. de annon. lib. 11. t. 1.

PRAESTRINGERE. Id etiam huius legis auctoritate *praestringimus*, l. 5. de agentibus in rebus. lib. 6. t. 27. id est, praestituimus, comminamur, denunciamus.

PRAESVMERE, est vel ante sibi sumere vel praeter solitum sumere, l. 11. de metatis. lib. 7. t. 8. l. 4. de passuis. lib. 7. t. 7. 2.) *Negotium praesumptum*, id est anticipatum, l. vlt. de relac. lib. 11. t. 29. *Præsumere* enim hoc loco, est Iudiciorum ordine neglecto, violato, liem praepropere agere.

PRAESVMPTIO est actio illicita, iniusta. *Præsumptio* Iudicum, l. 14. de operibus publicis. lib. 15. t. 1. 2.) *Præsumptio* pro inuasionc. Tyrannica *praesumptio*, l. 11. de indulg. criminum. lib. 9. t. 38.

PRAESVMTOR. *Præsumtor* infaustus, id est tyrannus, l. vltima. de Episcop. lib. 16. t. 2.

PRAETENDERE verbum militare, idem notat, ac custodire limites. In locis quibus *praetendunt*, l. 1. de commentu. lib. 7. t. 12. Consule *Commentarium* ibi, & *Salmasium in Solin. pag. 295.* 2.) *praetendere* est velamento se quodam defendere. *Præto* veluti quodam beneficio, l. 15. de exactionibus. lib. 11. t. 7.

PRAETER, pro coram. *Præter* circensc certamen, l. 7. de scanicis. lib. 15. t. 7. vbi consule *Commentarium.* 2.) *Præter* pro citra. l. 3. de Decurionibus & silentariis. lib. 6. t. 28.

PRAETEREA, id est, praeter, l. 17. de proximis. lib. 6. t. 26.

PRAETORIVM. *Prætorium* Iudicum, l. 3. de offic. Iudicum omnium. lib. 1. t. 9.

PRAETORIANVS. *Prætoriana* scrinia, id est, Praefecti Praetorio, l. 13. de indulg. debit. lib. 11. t. 28.

PRAETOR. De *Prætoris* tutelari, l. 3. de tutor. lib. 3. t. 17. De *Prætoris* iurisdictione, l. 16. de Praetoribus. lib. 6. t. 4.

PRAEVARICATIO, id est, Apostasia, l. 3. de Apostatis. lib. 16. t. 7.

PRAEVARICATOR. *Præuaricatoris* calliditas, l. 3. de Aduocato fisci. lib. 10. t. 15.

PRAEVENTVS. *Præuenta* liberalitate principali, id est, circumuenta, l. 2. de bonis vacant. lib. 10. t. 8.

PRAGMATICVM est Edictum principis. *Pragmatici* nostri statuta, l. 36. de annon. lib. 11. t. 1. Vi. de Paratitl. de constitut. Princip.

PRAVITAS. Ab omni suspitione *prauitatis* alienos, l. 9. de tyrann. lib. 7. t. 13.

PRAVVS. *Præue* hominum voluntates, l. 41. de hereticis. lib. 16. t. 5.

PRECATIO, pro precibus principi oblatis, l. 36. de Decurion. lib. 12. t. 1. Colorata *precatio*, l. 15. de iure fisci. lib. 10. t. 1. paulo ante, rescripta obreptionibus impetrata.

PRECES, libelli, qui imperatoribus porriguntur. De his *precibus* vide *Paratitlon de constitut. principum.*

- cupum lib. 1. t. 2. 2.) Preces sunt sacrificia Diis oblata. Ita nefariae, l. 7. de maleficis. lib. 9. t. 16.*
- PREMI** crimine, l. 12. de accus. lib. 9. t. 1.
- PRESBYTERI** Christianorum: vide *Parat. de Episc. lib. 16. t. 2.*
- PRIDEM**, id est, ante decennium, l. 2. de falsa moneta. lib. 9. t. 21.
- PRIMARI** Curiarum, l. 39. de Decur. lib. 12. t. 1.
- PRIMATES** urbium, vicorum, castellorum, l. 13. de desertorib. lib. 7. t. 18. l. 30. de susceptoribus. lib. 12. t. 6. l. 3. de his, qui super religione contendunt. lib. 16. tit. 4. *Primates*, l. 4. de Decurion. lib. 12. t. 1. l. 4. de administr. & periculo tutorum. lib. 3. t. 19. l. 4. de conlat. donat. lib. 11. t. 20. l. 8. de Iudeis. lib. 16. t. 8. l. 2. ad l. Iul. de ambitu. lib. 9. t. 26. l. 16. de panis. lib. 9. t. 40. l. 2. de Curat. Kalend. lib. 12. t. 11. *Primates officii*, l. 3. de adfessoribus domesticis. lib. 1. t. 12.
- PRIMICERIVS** dignitas, l. unie. de decanis. lib. 6. t. 33. Consule *Commentar.*
- PRIMICERIVS**, in quocunque ordine primum locum obtinens. *Primicerius domesticorum*, l. 6. 8. 9. 10. 11. de domesticis. lib. 6. t. 24. *Primicerii* scriniorum, l. 3. 14. 19. 21. de Palatinis. lib. 6. t. 30. Dicuntur & *Primiscriinii*. Consule *Notit. Dignit.*
- PRIMPILVM**, l. 11. de Decurion. lib. 12. t. 1. est annona, quae datur primipili centurionibus, ut inter milites distribuatur. Vide *not. c. ad d. l. & du Fresne in Glossario voc. πριμίπιλον*. Necessitas primipili, l. 7. de cohort. lib. 8. t. 4. *Paustus primipili*, l. 8. 10. 11. 16. de cohortalibus. lib. 8. t. 4. vide supra *Paustus*.
- PRIMITVS**, pro prius, l. 12. de ann. lib. 11. t. 1.
- PRIMORES** officii, l. 4. de desert. lib. 7. t. 18.
- PRIMVS**. *Primus* honor, l. 4. de Agentib. lib. 6. t. 29. non est summus, verum ultimus, qui scilicet primus receptis intra scholam deferretur. *Primus* Curiae, l. 127. 171. 189. de Decurionibus. lib. 12. t. 1. *Primum* tempus vocantur Kalendae Martiae, l. 27. 105. de Decurionib. lib. 12. t. 1. *Primi* Clerici, l. 24. de Episcop. lib. 16. t. 2. l. 13. de Iudeis. lib. 16. t. 8. sunt Presbyteri, Diaconi. Vide & l. 10. de fide testium. lib. 11. t. 39.
- PRINCIPES** agentium in rebus. De iis est libro 6. tit. 28. De Principibus & principatu officiorum, est pro parte titulus 4. lib. 8.
- PRINCIPALIS**. *Principalis* causa, l. 15. de appellat. lib. 11. t. 30. & *principalis* quaestio, l. 2. de Iudiciis. lib. 2. t. 18. l. 1. unde vi lib. 4. t. 23. est causa proprietatis. 2.) *Munificentia principalis*, l. ultima, de annona. lib. 11. t. 4. id est, principis. Ita etiam *sanctio principalis*, l. 29. de Praetor. lib. 6. t. 4. *Principale* beneficium, l. 1. de diuersis officiis. lib. 8. t. 7. *Iudicium principale*, l. 14. de Decurion. lib. 12. t. 1. l. 55. de appellat. lib. 11. t. 30. 3.) *Principale* pro primo. Sic *principale* coniugium, id est primum, l. 3. de maternis bonis. lib. 8. t. 18. *Negotium principale*, l. 15. de appell. lib. 11. t. 30. l. 3. 14. quorum appell. lib. 11. t. 36. (*premiere Instance*.) 4.) *Principales* Urbium, Curiarum, l. 40. de haereticis. lib. 16. t. 5. A *principalibus* distributionum omnium forma procedit, l. omnis de iis, quae administrant. lib. 8. t. 15. De his vide *Paratitulum de Decurionib. lib. 12. t. 1. 5.)* *Principale* nomen, id est, titulus directus, vniuersalis. Ita l. 17. de haeret. lib. 16. t. 5. Non habeant licentiam relinquendi haereditatem nomine *principalis*, non fideicommissario.
- PRINCIPATVS** officium & honor principum agentium in rebus. *Principatus* honoraria dignitas, l. 19. de Agentib. lib. 6. t. 27. 2.) *Principatus* officiorum, l. omnis de iis, quae administrant. lib. 8. t. 15. est dignitas primi inter officiales iudicum. 3.) *Principatus* est omne ministerium ecclesiasticum, l. 19. de haeret. lib. 16. t. 5. Qui retinent *principatum*, hoc est, Episcopi, Presbyteri, Diaconi, Lectores.
- PRINCIPALITAS** dicitur honor principalium curiarum, l. 6. de quaestionib. lib. 9. t. 35. Personae *principalitatis* honore munitae.
- PRINCIPIA**. Ita dicitur locus iudiciorum militarium. Cum introisset *principia*, l. 2. de veteranis. lib. 7. t. 20. Vide *Commentarium ad b. l.*
- PRIOR** tempore, potior iure & ordine, l. 1. de Praefect. praetor. lib. 6. t. 7.
- PRIVATIANI**, sunt officiales Comitum Rer. Priuat. & Largitionibus, id est, Officialibus Comitum S. L. opponuntur, l. ult. de palatin. S. L. lib. 6. t. 30.
- PRIVATVS**. *Priuatum* & *priuata* absolute, pro re priuata principis, l. ult. de locat. fundor. lib. 10. t. 3. l. 5. de exactionib. lib. 11. t. 7. Hinc *priuatatum* Comes, id est rerum priuatatum *Principis*, d. l. ult. l. 120. de Decurionib. lib. 12. t. 1. *Comitiua priuatatum*, l. 49. de appellat. lib. 11. tit. 30. *Officium priuatatum*, id est, officiales Comitum R. P. l. 18. de palatin. Sacr. Largit. lib. 6. t. 30. *Magistri priuatae*, l. 14. de Decurionib. lib. 12. t. 1. Consule *Commentarium ad l. 5. de exactionib. lib. 11. t. 7.* 2.) *Priuata* conditionis homines, opponuntur militibus, l. 2. de terris limitaneis. lib. 7. t. 15. *Priuati* Iudices, l. 9. de infermandis his, quae sub tyrannis. lib. 15. t. 14. sunt Arbitri. *Priuatarum* litium cognitores, id est, qui inter priuatos cognoscunt, ad differentiam eorum, qui inter fiscum & priuatos, l. 5. ad legem Iul. repetundar. lib. 9. t. 27. *Priuata* privilegia, l. 4. de itinere muniend. lib. 15. t. 3. sunt personalia rescripta, ut vocantur, l. 5. cod. tit. *Priuati* omaes praeter Imperatores, l. 1. de expensis ludorum. lib. 15. t. 10. l. 3. de metatis. lib. 7. t. 6. l. 5. de operib. publ. lib. 5. t. 1. ibi enim sunt *priuata* indulgentiae, Iudicum indulgentiae, seu a Iudicibus concessae, qui respectu principis priuati sunt. Adde etiam l. 59. de cursu publ. lib. 8. t. 5. quae idem κατὰ διασολην continetur. *Priuati* militibus opponuntur l. 2. de falsa moneta. lib. 9. t. 21. *Priuati* Senatoribus opponuntur, l. 4. de naufragiis. lib. 13. t. 9. 3.) *Priuatum* absolute pro balneo, l. 12. de metatis. lib. 7. tit. 8. Nec *priuatum* quisque a domino aedium postuler. *Priuatum* hic non tantum Tribonianus, sed & Graeci pro balneo acceperunt, quos vide in *Commentario ad hanc legem*. Satis tamen non liquet, praesertim, cum Hesychius *Priuatum* interpretetur, locum ergasterii, περιβάτον, τόπος ἐργασησῆς.
- PRIVILEGIUM**. *Privilegium* priuatum, dignitatis privilegio opponitur, l. 4. de itin. mun. lib. 15. t. 3. & personale rescriptum vocatur, l. 5. d. l. *Priuilegiis*, pro *privilegiis*, l. 7. de tyron. lib. 7. t. 13. vers. ipsorum etiam qui militaturus sunt *privilegiis* accedentibus.
- PRO**. Pro possessore, pro haerede possidere, l. 12. in fin. de fide testium. lib. 11. t. vlt.
- PROBA** est, equorum probatio. Ut ab stratoribus vnus tantum solidus *proba* nomine posceretur, l. vnic. de stratoribus. lib. 6. t. 31. Consule *Commentarium ad b. l.*
- PROBABILIS**. *Probabilis* saeculo disciplina, de clericatu, l. 44. de Episcop. lib. 16. t. 2. *Negotium probabile*, & *probabilis* negotii merita, l. vnic. de his, qui potentiorum nomine. lib. 2. t. 14. *Proba*.

- Probabilis** vitæ studium, id est, Ecclesiasticæ, clericatus, l. 7. de *cohort. lib. 8. t. 4.* **Probabiles** Sacerdotes, l. 3. de *fide Catholica. lib. 16. t. 1.* **Res probabiles**, l. 6. de *Legatis. lib. 12. t. 12.* **Probabiles** ex scenicis, l. 2. de *scenicis. lib. 15. t. 7.* his qui vulgarem vitam exerceant, ea lege opponuntur. **Probabile** & celebrandum institutum, l. 10. de *Decurion. lib. 12. t. 1.* **Probabilia** & manifesta documenta, l. 28. de *Iudeis. lib. 16. t. 8.* non sunt verisimilia, sed quæ probationem & fidem omnino faciunt, certa atque manifesta.
- PROBABILITER.** Quæ probabiliter principibus afferantur, l. 9. de *Legatis. lib. 12. t. 12.*
- PROBAMENTVM**, pro probatione. **Probamenta** confutare, l. ult. de *prædiis nauicular. lib. 13. t. 6.*
- PROBARE.** Probari milites dicuntur, l. 25. de *filiis militarium apparitorum. lib. 7. t. 22.*
- PROBATVS.** Probata ætas, pro legitima, l. 7. de *maternis bonis. lib. 8. t. 18.*
- PROBATORIA**, dicitur libellus principis e sacris scriniis emissus, quo probabantur & eligebantur officiales. **Probatorie** officiorum & apparitorum. De his est in *partem tit. 7. lib. 8.* & *Rubrica eiusdem tit. Probatoria ex sacris scriniis emissæ, l. 21. 22. 23. de diuers. offic. lib. 8. t. 7.*
- PROBROSVS.** Probrosa conhibentia, de eo qui tacitam fidem accommodat testatori in fraudem, l. 27. de *Episcopis. lib. 16. t. 2.* Notæ probrosæ, l. 1. de *secundis nuptiis. lib. 3. t. 8.* Probrosus atque postremum est, l. 39. de *Decurion. lib. 12. t. 1.*
- PROCACITAS.** Procacitas stupri, l. 2. de *repudiis. lib. 3. t. 16.*
- PROCAX.** Procax licentia, l. 2. de *Maiuma. lib. 15. t. 6.* Vasaniam procax, l. 14. *quorum appell. lib. 11. t. 36.*
- PROCEDERE**, pro publice quid fieri, emanare, l. 20. de *exact. lib. 11. t. 7.* Auctoritas procedit, l. 25. de *naui. lib. 12. t. 5.* Indictio procedit, l. 15. de *proximis. lib. 6. t. 26.* Sanctio procedit, l. 29. de *Prætorib. lib. 6. t. 4.* 2.) **Procedere**, succedere. In locum parentum procedant, l. 9. de *filiis milit. apparit. lib. 7. t. 22.*
- PROCERES** sunt Senatores, l. 1. de *nuptiis. lib. 3. t. 7. l. 12. de Prætorib. lib. 6. t. 4.* Symmach. lib. 3. ep. 63. 2.) **Proceres** Iudæorum, l. 10. de *Iudeis. lib. 16. t. 8.* sunt Iudæorum maiores, ἀρχοντες, qui disciplinæ & modestiæ erant inspectores. Vide *Commentar. ad leg. 1. de Iudeis.*
- PROCERITAS** in milite, l. 5. de *re milit. lib. 7. t. 1.* Veget. lib. 1. cap. 5.
- PROCESSVS** temporis, l. 3. *tributa in ipsis speciebus. lib. 11. t. 2.*
- PROCINCTVS** bellicus, l. 2. de *domesticis. lib. 8. t. 24. l. 13. de metatis. lib. 7. t. 6.*
- PROCONSULARIS.** Proconsularis Prouincia, id est Africa, l. 22. de *tyronib. lib. 7. t. 13.* Honores Proconsulares, l. vn. de *præposit. sacri cubiculi. lib. 6. t. 8.*
- PROCONSVLATVS.** Proconsulatus insignia, l. 1. de *comitibus rei milit. lib. 6. t. 14. l. 4. de honor. codic. lib. 6. t. 22.*
- PROCONSVLES.** De proconsulibus in genere, & de singulis proconsulibus Achaïæ, Asiæ, Africa, Palæstinæ, Numidiæ: vide *Notit. Dignit. De appellatione a proconsulibus, l. 30. de appell. lib. 11. t. 30.*
- PROCRASTINARE.** Procrastinata autoritate, l. 8. de *desertoribus. lib. 7. t. 18.*
- PROCRASTINATIO.** l. 28. *quorum appell. lib. 11. t. 36.*
- PROCVL.** Proculdubio vindicare, id est, sine vlla exceptione, l. vn. de *officio Vicarii. lib. 1. t. 6.*
- PROCVRATIO.** Procuratio cursus publici, l. 23. 26. 28. 36. de *cursu. lib. 8. t. 5.* Possessionum procuratio, l. 8. de *desert. lib. 7. t. 18. l. 13. de Paganis. lib. 16. t. 10.*
- PROCVRATORES**, qui ad agendum negotium mandato vtuntur accepto. De his est *titulus 12. lib. 2. De cognitoribus & procuratoribus.* 2.) **Procuratores** Curiarum, l. 32. de *erogat. mil. ann. lib. 7. t. 4.* Dicuntur etiam Curatores Ciuitatum Curatores Reipublicæ, administrabantque totius ciuitatis res, & curam gerebant fundorum, ædium, pecuniarum. Creabantur hi a principe, quod probro in *Commentario ad leg. 20. de Decurionib.* vbi de munere hoc publico abunde dictum. 3.) **Domus augustæ procuratores**, l. vn. de *privileg. domus augustæ. lib. 10. t. 25.* 4.) **Rei dominicæ procuratores**, l. 13. de *iure fisci. lib. 10. t. 1.* De **Procuratoribus rei priuatæ**, est ex parte tit. 4. lib. 10. 5.) **Procuratores annonæ militaris**, l. 1. de *erogat. mil. ann. lib. 7. t. 4.* 6.) **Cursus clabularii procuratores**, l. 20. de *cursu. lib. 8. t. 5.* 7.) **Senatorum procuratores**, l. 2. *quibus equorum usus. lib. 9. t. 30.* qui villas Senatorum administrabant.
- PROCVRARE.** Procurare solutionem annonariam, l. 3. de *conlat. fundor. lib. 11. t. 19.*
- PROCVRATIO** pro officio, l. 3. de *cohort. lib. 8. t. 4.*
- PRODERE.** Prodere honorem, l. 15. de *Decurion. lib. 12. t. 1.* dicitur, qui eo abutitur.
- PRODIGA** in annonario titulo, l. 1. de *fide & iure haste. lib. 10. t. 17.* sunt annonæ, quæ in speciebus & annonis a collatoribus solvebantur: veluti vinum, frumentum, de quibus tit. de *annona & tributis*, & in fine *Commentar. ad d. l. 1.*
- PRODIGIALIS.** Prodigialis appellatio, l. 9. de *hæreticis. lib. 16. t. 5.* de Encratitis.
- PRODIGIVM.** Prodigium lutulentum. Eutropium, Eunuchum consulem ita vocat Arcadius, quod diuinum præmium consulatus contagione fecidauit, l. 17. de *pænis. lib. 9. t. 40.* Nefandum prodigium sectarum, l. 6. de *hæreticis. lib. 16. t. 5.*
- PRODIGVS.** Prodigus famæ suæ, l. vn. de *his, qui potentiorum nomina. lib. 2. t. 14.* Sui prodigus raptor, l. ult. de *repta & matrimon. sanctim. lib. 9. t. 25.*
- PRODITI** pro editi, l. 1. de *proximis. lib. 6. t. 26.* l. vn. *quod iussu. lib. 2. t. 31.*
- PRODITIO.** Proditio tutorum & curatorum, l. 3. de *administ. per. tutorum. lib. 3. t. 19.*
- PRODVCI** pro e longinquo educi, l. 1. de *denunciat. lib. 2. t. 4.* **Producti** e custodiis rei, l. 18. de *accus. lib. 9. t. 1. l. ult. de custodia reorum. lib. 9. t. 3.*
- PROFANVS.** Profana institutio, de hæreticorum doctrina, l. 3. de *hæreticis. lib. 16. t. 5.* profana mens. lib. 26. *dist. 11. de hæreticis. profana mysteria, l. 36. d. t. profana præcepta, l. 24. d. t. Profanorum improbitas, l. 4. d. t. Profani ritus, id est, gentilium ritus, l. 17. de Paganis. lib. 16. t. 10.* & profanus pagani ritus error, l. 21. d. t. Vnde libello Materni titulus, de *errore profanarum religionum.*
- PROFANARE** baptisma sanctum per apostasiam, l. 9. de *apostatis. lib. 16. tit. 7.*
- PROFANATOR** atque corruptor catholicæ disciplinæ, l. 9. de *hæret. lib. 16. t. 5.*
- PROFESSIO.** Apud censitores profitebantur possessores modum possessionum suarum, hinc professio

- fessio** l.1. de censu. lib. 13. t. 10. & Professio publicæ functionis, l. 3. ne conlationis translatio. lib. 11. tit. 22. 2.) Professio pro ipsa possessione, l. 2. si petitionis socius. lib. 10. tit. 14. 3.) Professio, disciplina, l. 27. de Episcopis lib. 16. tit. 2. Persuasa professio, id est, imaginaria disciplina, species religionis. 4.) Professio pro nuda iactatione, obtentione improbat in criminalibus; itaque in l. 5. de accusat. lib. 9. t. 1. opponuntur subscriptio & professio criminis, seu professionis licentia & remissitas. 5.) Professio Odii, l. 12. de petitionibus. lib. 10. tit. 10. Professio religiosa, l. 7. de hereticis. lib. 16. tit. 5. Id est, professio religionis. Ita etiam apud Sidorium lib. 4. epist. 13. Professione religionis arrepta. 6.) Professio pro oneris susceptione, l. 32. de nauicular. lib. 13. tit. 5.
- PROFESSVS** sacre religionis, id est, Clericatus (ia de professus) l. 39. de Episcopis. lib. 16. tit. 2. Professorem Clericatus interpretatur, ad eam leg. vocat.
- PROFESSVS.** Professa testataque scelera, l. ult. de bonis proscriptorum. lib. 9. tit. 42.
- PROFESSORES.** De professoribus fuisse propriis titulis. Vide Indicem.
- PROFICERE**, prodasse. Aut si forte non profecerit correctio. l. 8. de annon. lib. 11. t. 1. iunge l. 4. Codicis Iustiniani, Comminationes, epistolas.
- PROFLIGARE**, exigere. Vniuersa pensitationis profliganda, qui fuit, reuiuiscat solemnitas, l. 4. ne conlationis translatio. lib. 11. t. 22. Id est a compulsoribus exigenda pensitationis. Necessitate aliquam profligare, l. 9. de executoribus. lib. 8. t. 8. id est, tributa exigere.
- PROFLIGATIO** debitorum, id est, exactio, l. 10. de palat. sac. largit. lib. 6. t. 30.
- PROFUGVS.** De colonis profugis, l. 7. de ann. lib. 11. tit. 1.
- PROFUNDERE**, id est, prodigere ultra statutum modum, l. ult. de prator. lib. 6. t. 4.
- PROGRAMMA** criminale, leg. 29. de petition. lib. 10. tit. 10.
- PROGRESSVS**, id est, ordo promotionis, processus, l. 2. quis in gradu. lib. 7. t. 3.
- PROICI** dicuntur, qui corpore aliquo eiiciuntur, l. 8. de Iudeis. lib. 16. t. 8. vel qui inhoneste donata sunt, l. 1. si certum petatur de suffrag. lib. 2. tit. 27.
- PROIECTI**, pro expositis, leg. 1. de expositis. lib. 5. tit. 7.
- PROLATOR**, id est, qui profert Scripturam, l. vn. si certum petatur de chiographis. lib. 2. t. 27.
- PROLATVM**, pro dilatatum, leg. 14. de exact. lib. 11. tit. 7.
- PROLIXVS.** Prolixa stipendia, id est, ampla salaria, l. penult. de palat. sac. largit. lib. 6. t. 30.
- PROMERE.** Promere largitatem, l. 6. de his, que administr. lib. 8. t. 15. pro conferre donationem. Consensum promere, l. 49. de Decurion. lib. 12. t. 1. Promenda in indictionis tempus, l. 8. de extraord. lib. 11. tit. 16. Ultio promenda, l. 40. de Episcop. lib. 16. t. 2. Promi sententia dicitur, l. 1. de Episcop. iudicio. lib. 16. tit. ult. l. 8. de infirm. his qua sub tyrann. lib. 15. tit. 14. Prompta lex, l. 74. de Decur. lib. 12. t. 1. id est, lata.
- PROMERERE.** Promerere releuationem, id est, obtinere, impetrare, l. 5. de conlat. Donatarum. lib. 11. t. 20.
- PROMISCVVS.** Promiscua fruges, l. 3. de veteranis. lib. 7. t. 20. id est, omnis generis. Promiscua generalitate decernimus, l. vn. ne quis in sua causa iudicet, lib. 2. t. 2. ubi in Codice Iustiniani Generali lege, repositum.
- PROMISSIO** in vaticinatoria, l. 9. de paganis. lib. 16. tit. 10. Eodem sensu vox polliceri, l. 12. de paganis. lib. 16. t. 10. spem alieni interitus polliceri.
- PROMITTERE.** Promittere relationem, l. 2. de relationib. lib. 11. t. 25. l. 5. 8. 31. 34. 65. de appellat. lib. 11. t. 30. id est, spondere, l. 5. de relationib. lib. 11. t. 29. Vide not. f. ad d. l. 2.
- PROMOTIO.** Promotio accusationis, est probatio, l. 4. de famosis libellis. lib. 9. t. 34. Qui accusatio nis promotione confidat, id est, qui accusandi fiduciam gerit, ut est in l. 2. eiusdem tituli, & certo persuasum habet, se posse accusationem promouere, id est, probare. 2.) Promotio, quando quis in ampliore gradum provehitur. Ordo promotionis seruandus, l. 1. de diuersis officiis. lib. 8. t. 7. In militia, non per saltum promouendi, l. 7. de re militar. lib. 7. t. 1. Honeribus promotiones, l. 14. de Decurionib. lib. 12. tit. 1.
- PROMOTVS** est in gradu aliquo constitutus. Promotus a milite separatur, l. 2. de falsa moneta. lib. 9. t. 21. Vide Commentar. ad b. leg.
- PROMTE.** Promptius præcepta suscipiant, l. 39. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- PRONEPOTES**, l. 8. de legitimis heredit. lib. 5. t. 1. l. 6. de renouandis donat. lib. 8. t. 13. l. 9. de maternis bonis, lib. 8. t. 18.
- PRONVNCIATIO** pro sententia, l. vn. de officio præfectorum pratorio. lib. 1. t. 5. Pronunciatio iudicis requisita in specie, legis quarta de exhibendis reis. lib. 9. t. 2.
- PRONVNCIATIVS.** Pronunciatus de latore, puniri gladio iussimus, l. 10. de petitionib. lib. 10. tit. 10. id est, falso derulisse, pronuntiatus, atque adeo calumniatores, falsos delatores.
- PROPAGARE** ordinem legis, pro extendere, l. 1. de Episcop. iudicio. lib. 16. t. 12. Ultio legis propagator, id est, extenditur, l. 3. de iurisd. lib. 2. t. 1. Tempora propagare, l. 14. de priuilegiis eorum qui in sacro palatio. lib. 6. t. 35.
- PROPAGO.** Propago generis sui succedat, l. 6. de apost. lib. 16. tit. 7.
- PROPELLI**, pro pelli porro, seu longe pelli, l. 6. de heret. lib. 16. t. 5.
- PROPERVS.** Propera festinationis iniuria, l. 27. de petition. lib. 10. tit. 10.
- PROPERARE** in alicuius fata, l. vn. de parricidio. lib. 9. t. 15.
- PROPERANTISSIME**, l. 8. de appellat. lib. 11. t. 30.
- PROPINQVI** quinquam dicuntur, l. 18. de panis. lib. 9. t. 40.
- PROPOLA.** Qui caupona vel propola vel tabernaria lucrum familiare sectatur, l. 1. ne opera a conlat. lib. 11. t. 10.
- PROPONERE**, id est, exponere res venales, l. 10. de Iudeis. lib. 16. t. 8. Nemo externus religionis Iudeorum, Iudeis pretia statuet, cum venalia proponuntur. iustum est enim sua cuique committere. Proponunt, in Codice Iustiniani. Proponenda. Ita dicitur ea pecunia, quæ in nundinis ciuitatum nomine exigebatur, pro expositis mercibus, & venalibus propositis, l. 2. de veteranis. lib. 7. t. 20. Consulæ Commentarium ad b. l. Venalitium proponere, in l. 1. Codice Iust. de nundinis. Proposita bona, id est, venalia sub hasta, l. 1. de fisci debitoribus. lib. 10. t. 16.
- PROPOSITVM** fraudulentum & vorax, l. 4. de numerariis. lib. 8. t. 1. Castius propositum, l. 7. circa finem de heret. lib. 16. tit. 5.
- PROPRIVS.** Propria motio, l. 2. de iurisd. lib. 2. t. 1. Proprium, quod perpetuo iure alicuius est. Annonas alii putarunt tanquam proprias distrahas, l. 9. de annonis ciuis. lib. 14. t. 17.

- PROPRIETAS.** *Proprietatis actio, l. vn. quorum bonorum. lib. 4. t. 21. l. vn. si de momento. lib. 11. t. 37.*
- PROPULSARE,** est retro pellere. Exceptores placet pro loco & ordine suo, ad commentarios accedere, & eorum administrationi subrogari ceteris *propulsatis*, &c. l. 2. de numerariis. lib. 8. t. 1.
- PRORIPERE.** Vnde cum tam furiosa formido proripuit. l. ult. de his qui ad Eccles. lib. 9. t. 45.
- PROROGARE,** est erogare, praeitare, emitte. Euectiones *prorogare*, l. 12. de cursu. lib. 8. t. 5. 2.) *Prorogata* iussio, l. 2. de pascuis, lib. 7. t. 7. Id est, ante lata, emissio. *Prorogata* pittacia, l. 11. 13. de erogat. milit. ann. lib. 7. t. 4. Id est ante emissio, praestita, *payer par advance*. 3.) *Prorogari* pro extendi, l. 2. de integri restitutione. lib. 1. tit. 16.
- PRORUMPERE,** l. 4. de agentibus in rebus. lib. 6. t. 27. Nemo in scholam agentum in rebus *pro-rumpat*.
- PROSAPIA.** *Prosapia* curialis, l. 74. 177. de Decurionib. lib. 12. t. 1. *prosapia* militaris l. 7. de filiis militarium apparitorum. lib. 7. t. 22. l. 83 de Decurion. lib. 12. t. 1. Generis sui *prosapia*, leg. 16. de murilegulis. lib. 10. tit. 20. Ex municipibus *prosapia*, l. 6. de Episcopis. lib. 16. t. 2.
- PROSCENNIUM** theatri, l. 12. de scaenicis. lib. 15. t. 7. Vide *Commentarium*.
- PROSCRIPTIO** rerum a fisco venalium, l. 2. de fide & iure basta. lib. 10. t. 17. vnde & *proscribere*, l. ead. initio, quod & *proponere* dicitur l. 1. de fisci debitoribus. lib. 10. t. 16.
- PROSECUTIO,** est instructio. Hinc *prosecutio* argumentum, l. 5. de exhibendis reis. lib. 9. t. 1. ibi: Expressio criminis *prosecutionibus* argumentum cum his, a quibus fuerint accusati. Et l. 175. de Decurionibus eodem sensu, *prosequi* occurrit, ibi: Ordinibus civitatum *prosequentes*. *Prosecutio* ludicis apud principem etiam verbis facta, l. 4. de re milit. lib. 7. t. 1. 2.) *Prosecutio*, deductio, translatio reorum, l. 5. de exhibendis reis. lib. 9. t. 2. l. 175 de Decurionibus. lib. 12. t. 1. De hac *prosecutione* varia collegi in *Commentario* ad d. l. 5.
- PROSECUTORES** & *prosecutio* rerum & specierum, quae ad largitiones dirigebantur. De iis vide, quod collegi in fine *Paratili de annona & tributis* lib. 11. tit. 1. De *Prosecutoribus auri* publici, est lib. 12. tit. 8.
- PROSECUTORIA,** l. vn. de auri publici *prosecutoribus*, lib. 12. t. 8. est, praecipuum, seu iussio, ut aurum deuehatur. 2.) *Prosecutoriarum* adiumenta, l. 7. de priuil. eorum qui in S. Palatio. lib. 6. t. 35. Sunt principis literae, quibus aut proficiscentem *prosequatur*, aut vitam eius atque mores laudabat, cui dignitatem contulerat. Vide *Commentarium* ad d. l. 7.
- PROSEQUI** est factio aliquo suo quid, vel aliquem, prouehere, promouere. *Prosequi* congruis auxiliis inuestigatores, l. 5. de metallis. lib. 10. t. 19. Desideria ciuitatis, prouinciae, corporis *prosequi*, l. 11. de legatis. lib. 12. t. 12. *Prosequi* per famosum, l. 7. de famosis libellis. lib. 9. t. 34. id est, salutem publicam per famosum libellum promouere.
- PROSPER.** *Prospera*, id est, prosperae res, l. 4. ne quid publ. let. lib. 8. t. 11. *Prosperior* status, l. 34. de nauicul. lib. 13. t. 5. *Prosperior* Fortuna, leg. 14. de prox. comitibus disposit. lib. 6. t. 26.
- PROSPERITAS.** Acceptae securitatis *prosperitate*, letari, leg. 185. de Decurionib. lib. 12. tit. 1. id est, letari felicitate acceptae apothae.
- PROSTITUTVS.** *Prostitutus* pudor, leg. 1. de Le-nonibus. lib. 15. tit. 8.
- PROTECTORIVS,** ad Protectorem pertinens. *Pro-tectionis* dignitas, leg. 5. de veteranis. lib. 7. tit. 20.
- PROTECTORES** sunt, qui sollicitudinem gerunt protegendi lateris Principis. De his est pro parte titulus, lib. 6. t. 24. de domesticis & *Protecto-ribus*. De *protectorum* dignitate, & negotiis, iis alias, demandatis, consule *Paratilon de Do-mesticis*.
- PROTELARE,** differre. *Protelare* cognitionem, leg. 5. de denunciat. lib. 2. tit. 4. *Protelare* aliquid ultra praefinitum diem, l. ult. de nauicul. lib. 13. t. 5.
- PROTENDERE** laboris occasionem, l. ult. de cognit. lib. 2. t. 12. id est, protrahere, extendere.
- PROTERVE,** l. 2. ad l. Iul. de adult. lib. 9. t. 7. Id est, temere, ut initio legis dicitur.
- PROTESTARI.** Sanctio *protestari* dicitur. Ut coherens sanctio *protestatur*, leg. 17. de Medicis. lib. 13. tit. 3. id est, ut lex coherens testatur.
- ΠΡΟΘΥΣΤΕΡΟΝ.** Cum pari sorte leges scelus, quam scelus puniant voluntatem, l. 1. ad l. Iul. de ambitu. lib. 9. t. 26.
- PROTOSTASIA** est officium publicum, non cor-porale, sed patrimoniale, occupatumque circa collationem & exactionem tributorum in municipiis per Orientem. De ea est titulus 23. l. 11. & lex 3. de desertaribus. lib. 7. t. 18.
- PROTOTYPICA,** est munus, occupatum in aestima-tione tironum, seu in adarandis tironibus, & modo pretii statuendo, l. 2. de protostasis, lib. 11. t. 24. l. 3. de priuil. eorum qui in S. Palat. lib. 6. t. 35. l. 7. de tironibus. lib. 7. t. 7.
- PROTVRBARI,** id est, pelli verbis, l. 20. de ha-ret. lib. 6. t. 5.
- PROVECTIONES,** l. 23. de diu. off. lib. 8. t. 7. sunt, promotiones.
- PROVEHERE,** promouere. *Prouehenda* dignitatis tempus, l. 2. quis in gradu praef. lib. 7. t. 3.
- PROVENIRE.** Quibus prouenerit onus, l. 1. de suariis, lib. 14. t. 4. id est, onus accreuerit.
- PROVENTVS.** *Prouentum*, id est, fructuum emo-lumenta, l. 11. de veteranis. lib. 7. t. 20.
- PROVIDVS.** *Prouida* auctoritas, ratio, leg. 13. de prator. lib. 6. tit. 4. *Prouida* Sanctio, l. 24. de ero-gat. milit. an. lib. 7. t. 4. l. 3. de naufr. lib. 13. t. 9.
- PROVIDENTISSIMVS.** *Prouidentissima* dispositio, l. 19. de erogat. mil. ann. lib. 7. t. 4.
- PROVIDERE.** *Prouidendum*, l. 54. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- PROVINCIA,** pro officio, munere, l. 18. de susce-ptoribus. lib. 12. t. 6.
- PROVINCIALIS** *Provinciale* officium, l. vn. de qua-drimeustris breuib. lib. 11. t. 25. *Provincialium* nomine veniunt, & qui vrbicarias regiones in-colebant, l. 14. de indulg. debit. lib. 11. tit. 28.
- PROVISIO** est consilium & ratio principis, eorum-que, qui provincias regunt, leg. 169. 173. de De-curionibus. lib. 12. tit. 1. *provisionis* studium, l. 6. de his quae administ. lib. 8. t. 15. Praefecti pratorio *provisio*, l. 169. de Decurion. lib. 12. t. 1. 2.) *Proui-sio* dicitur, quando magistratus curam gerit, ut ad curandas reipublicae necessitates sufficiens sem-per adsit officialium numerus. Ita: Terni ex cen-turiis habito *provisionis* intuitu, cingulo liberetur, l. 8. 9. de Palatin. S. L. id est, cingulo libe-

- rentur, dummodo Comes S. L. provideat, curamque gerat, ut numerus officialium palatinorum, ad tributorum functionumque exactio-nes, ipsi semper sufficiens adsit. 3.) *Prouisio* dicitur occultatio Manichæorum, dum iis nonnulli in domibus suis ita *provident*, ne possint, quæ-
siti, in publicum adduci & puniri. Ita intelli-
genda sunt verba l. 35. de hæret. in fin. lib. 16. t. 5. A-
culei in eos dirigantur, qui eos, domibus suis,
damnanda *prouisione*, defendunt.
- PROVISVS.** *Prouisi* sumptus, l. 36. de oper. publ.
lib. 16. t. 1.
- PROVOCARE.** Euentus *prouocauit*, l. 3. de indi-
cition. lib. 11. tit. 5. Quæ postmodum indebita,
missa delegatione, forsitan *prouocauit* euentus.
Id est, euentus comprobauit indebite solum
fuisse.
- PROVOCATORES,** id est, appellatores, l. 25. quo-
rum appellat. lib. 11. t. 36.
- PROXIMVS.** *Proximi* iuriniurum, de his est, lib.
6. t. 26. de proximis. 2.) *Proximi*, qui circa prin-
cipem versantur, l. 74. de Decurion. in fin. lib. 12.
t. 1. De his dixi in Commentario.
- PROXIMITAS,** cognatio. *Proximitatis* obten-
tu præsumtio adulterii eliditur & stupri, l. 8. ad leg.
Iul. de adulter. lib. 9. tit. 7.
- PSEUDOCOMITATENSES** legiones, l. ult. de re
milit. lib. 7. tit. 1. De his dixi in Commentario.
- PVBES,** de milite, & quidem de iunioribus militi-
bus nouiter in militiam adscitis. Numerosissi-
ma *pube* crescat exercitus, l. 10. de re militari. lib.
7. t. 1.
- PUBLICVS.** *Publica* comparatio, de hac est, l. 11.
t. 15. publica commoda, l. 36. de Decurion. lib.
12. t. 1. l. 8. quorum appell. lib. 11. t. 36. Crimina
publica (in his adulterium) dicuntur, quorum de-
latio in commune omnibus, siue aliqua legis in-
terpretatione conceditur, l. 2. ad l. Iul. de adult.
lib. 9. t. 7. *Mœnia publica*, id est, opera publi-
ca, l. 39. de operib. publ. lib. 15. t. 1. Secretaria
publica, id est, iudicium, l. ult. de denuntiatis. lib.
2. t. 4. *Publica* prænæ, l. 1. de emendat. seruor.
lib. 9. t. 12. opponuntur iis, quæ in domestica
emendatione, castigatione vsurpantur, simplici-
bus quæstionibus, quibus domestica exercetur
potestas, l. 2. eod. tit. *Utilitates publica*, l. 34.
75. iug. de Decurion. lib. 12. t. 1. l. 12. quorum appell.
lib. 11. t. 36.
- PUBLICANVS,** l. 2. de veteranis. lib. 7. t. 20. l. 3. de
indulg. debit. lib. 11. t. 28.
- PUBLICARE,** id est, allegare, insinuare, deferre,
l. 11. de appell. lib. 11. t. 30. *produire*, l. 9. de petit.
lib. 10. t. 10. l. 10. de re milit. lib. 7. t. 1.
- PUBLICATIO.** De publicatione testamenti, l. 4.
de testamentis. lib. 4. tit. 4.
- PUBLICATVS.** *Publicata* causa, l. 1. de cognitiori-
bus & procurat. lib. 2. t. 12. est, denunciata.
- PUDICITIA.** *Pudicitia* præmia, leg. 1. de bonis pro-
scriptis. lib. 9. t. 42.
- PVDOR.** *Pudorem* fatigare principis, l. 6. de diu-
rescript. lib. 1. tit. 2. dicuntur, qui eius abutuntur
manuetudine, adigereque volunt, ut rescribat,
quod fraudibus suis conuenit. *Pudoris* damnum,
id est, infamia, l. 41. de Episcopis. lib. 16. t. 2.
Pudoris Dispendium, l. 1. de habitu lib. 14. t. 10.
Qui *pudoris* non possunt dispendium sustinere,
id est, qui pudore non possunt corrigi, emen-
dari. Accipientem *pudoris* fortunamque mane-
bit excidium, id est, infamiam & bonorum pro-
scriptionem sentiet, l. 4. ne quid publ. latit. lib. 8.
tit. 11.
- PVERITIA** prima ætas, leg. vnic. de his, qui veni-
am. lib. 2. t. 17.
- PVGNATRIX** & fixa meditatio gladiatorum, l.
11. de penis. lib. 9. t. 40.
- PVLPIVVM** scænicum, leg. 8. de scænicis. lib. 15. ti-
tul. 7. θυμέλη, unde iymelici. *Pulpitum*, sug-
gestus in theatro ubi actores agebant partes.
Vide Plinium Ep. lib. 4. ep. 25.
- PVLARE** est fatigare, vexare, iniuria afficere,
conuenire aliquem, iudicio percellere, l. 12. de
fide testium, lib. 11. tit. vltim. l. 5. de censu. lib.
13. t. 10. Crimen aliquem *pulsare* dicitur, l. 2.
de exhibend. reis, lib. 9. t. 2. Fructus liberalita-
tis *pulsatur*, l. 3. de bonis vacanti. lib. 10. t. 8. id
est, principis liberalitas iudicio percellitur. Iu-
diciu *pulsare*, id est, apud iudicium conueni-
re, l. 8. de iurisd. lib. 2. t. 1. Maiestatem *pulsa-
re*, est attentare, percellere, l. 6. de malef. lib. 9. t.
16. Ammianus, l. 14. c. 7. *Pulsata* maiestatis Im-
perii reus: & lib. 19. c. 12. ubi maiestas *pulsata* de-
fenditur, &c. Caput alterius *pulsare*, l. 8. de fa-
mosis libellis. lib. 9. tit. 34. Patres, filii atrocis
iniuriæ dolore *pulsare* dicuntur, l. vn. de ingr.
liber. lib. 8. t. 14. Possessorem *pulsare* conuenio
executoris dicitur, l. 4. de constat. donat. lib.
11. t. 20. *Pulsare* caput cuiuscunque accu-
satione. l. 14. de accusat. lib. 9. t. 1. *Pul-
sare* aliquem, l. vltim. de infirm. his, qui sub tyr.
lib. 15. tit. 14. *Pulsare* Conuicia acerbitate, l. vnic.
de ingr. liberis, lib. 8. tit. 14. *Pulsari* sub iudicia-
ria cognitione, leg. 16. de Agent. lib. 6. tit. 27. *Pul-
sari* iure, l. 4. ad SC. Claud. lib. 4. t. 9. *Pul-
sare* iudicio, leg. vltim. de patrocin. vicorum, lib.
11. tit. 24. *Pulsari* iniuria vel iniuriis, leg. 16. de
naucul. lib. 13. tit. 5. l. 5. de veteranis. lib. 7. tit.
20. l. 5. de iudeis. lib. 16. tit. 8. *Pulsari* Inque-
titudine, l. 81. de Decurion. lib. 12. t. 1. Ad conueni-
endos eos, quos *pulsat* intentio, leg. vltim. de repa-
rat. appell. lib. 11. tit. 31. *Pulsare* Lite, l. 3. de De-
curion. Vr. R. lib. 14. tit. 1. l. 164. de Decurion. lib.
12. tit. 1. l. vnic. de his qui pot. nom. lib. 2. t. 14.
l. 5. de iurisd. lib. 2. t. 1. l. 42. de Episcopis, lib. 16.
t. 2. *Pulsare* Litigio, l. 2. de detation. lib. 2. t. 7.
Pulsare Persecutione, leg. vnic. de act. certo temp.
fin. lib. 4. t. 14. *Pulsare* Parangariarum Præbitione,
l. 18. de extraord. lib. 11. t. 16. Iure legitimo
in sede ordinaria *pulsari*, l. vltim. de his qui con-
dit. propr. lib. 12. t. 19. Incaustum *pulsari*, leg. 16.
de Agentibus. lib. 6. titulo 27. Varia auctorum
veterum loca vide in Commentario ad leg. un. de
ingrat. liberis. 2.) *Pulsare* pro propulsare, l. 32.
de susceptorib. lib. 12. t. 6.
- PVLATIO,** id est actio, lis, l. vnic. de action. ad
pot. transl. lib. 2. t. 13.
- PVLATVS,** id est, conuentus, leg. vnic. de quin-
quennij præscriptione. lib. 4. tit. 15. l. 27. de pe-
tit. lib. 10. tit. 10. l. vltim. de prædiis naucul. lib.
13. t. 6. l. 14. de priuil. eorum, qui in S. palatio. lib.
6. t. 35.
- PVLVS.** *Pulsis* cautionibus, id est repulsis, non
admissis, l. 2. de spons. lib. 3. t. 5.
- PVLVERATICVM,** l. 16. de tiron. lib. 7. tit. 13.
Merces & stipendii genus quoddam quasi pro
labore & puluere, quod seruis ad militiam euo-
catis præstatur. Sic & *pulueraticum*, quod
agrimenfori pro labore dabatur. Vide Commen-
tariu ad b. l. & ibi obseruationes.
- PVLVS** castrorum. A puluere castrorum alieni,
leg. vltim. de priuileg. eorum, qui in S. Palatio.
lib. 6. t. 35.
- PVNITVS,** id est, poena affectus, l. 9. 10. de bonis
proscriptis. lib. 9. t. 42.
- PVILLI** & eorum priuilegia vel tuitio, l. 4. de
falsa

falsa mon. lib. 9. t. 21. l. 4. de Censu. lib. 13. tit. 10. l. vnic. de ast. certo temp. fin. lib. 4. tit. 13. leg. 2. de off. Iudicum omnium. lib. 1. tit. 9. leg. 20. de Episcop. lib. 16. t. 2. Pupilli vsque ad viginti annos, l. 4. de Censu. lib. 13. tit. 10.

PVRVS. *Fura materia, l. vlt. de ponderat. lib. 12. t. 7. est aurum purum. Ita purum putum argentum, quod notum. Murex purus, l. 11. de fcanicis. lib. 15. t. 7. Religio pura l. 7. vers. bis tantum de heretic. lib. 16. tit. 5.*

PVRGARE. *Purgare crimina poena solet, l. 41. de heretic. lib. 16. tit. 5. 2.) Ratiocina purgata, l. 1. de bonis proscript. lib. 9. tit. 42. id est discussa. Vide Cuiacium Obseruat. XI. 9.*

PVRIFICARE baptisinate, l. 2. ne sanctum bapt. lib. 16. tit. 7.

PVRPURA principis eiusque adoratio, l. 3. 4. de domestic. lib. 6. tit. 24. l. 4. 8. 9. 16. de diuersis off. lib. 8. tit. 7. l. vnic. de prepositis sacri cubiculi. lib. 6. t. 8. v. Sup. adorare. Fucatio purpure, leg. vltim. de murileg. lib. 10. tit. 20.

Q

QVA DE RE PRO, quare, l. 14. de Metallis, lib. 10. tit. 19.

QVADRAGESIMA, dies sacrati, feriat, l. 4. 5. de quass. lib. 9. t. 35. Consule Du Fresne Glossar. voc. quadragesim. 2.) Quadragesima hordei data susceptori Epimetri nomine, l. 21. de fustep. lib. 12. t. 6.

QVADRATARII, l. 2. de excusat. artif. lib. 13. tit. 4. qui opus quadratum faciunt. Vide Sidonium lib. 3. ep. 12. ibique Sauaronem, Cassiodorum in Psal. 125. Dulabellam pag. 294. inter Script. Rei Agrar. Goefti. Quadratum Saxum, a quo quadrataris nomen, occurrit apud Liuium lib. 6. c. 4. & apud Plinium lib. 10. ep. 46. quadratus lapis. Consule Du Fresne in Glossar. voc. Quadrataris. Cuiacium ad l. 1. Cod. l. de excusat. artif. Sirmondum ad Sidonium l. c. Briffonum de V. S.

QVADRIGÆ in cursu publico, l. 5. de curiosis, lib. 6. tit. 29. 2.) Quadrige in ludis circensibus, l. 19. de Pretor. lib. 6. t. 4.

QVADRIMENSTRI breues, de his est tit. 25. lib. 11. Vid. supra Breuis.

QVÆRERE contra salutem principis vel de salute, l. 12. de Paganis, lib. 16. t. 10. Finem querere salutis alienæ, d. l. 12. Queritur amor nec videtur, l. 3. de adulter. lib. 6. tit. 7.

QVÆSITVS. *Queste dignitatis sibi vocabulum opponere, l. 3. de diu. off. lib. 8. t. 7. Quæ sita patrocina, id est, conquisita, l. 5. de patroc. vicorum lib. 11. t. 24.*

QVÆSITOR, id est, Iudex, arbiter, l. 3. de naufragiis, lib. 13. t. 9. vbi, solers Quæstor dicitur. L. 2. de postulando, lib. 2. t. 10. vbi Tribonianus, in l. 6. cod. ex illa desumpta, pro quæstor posuit Iudex.

QVÆSITVM iudicis criminalis, l. 3. de exh. reis, lib. 9. tit. 2. est interrogatio Quæstitoris, siue inquisitio.

QVÆSTIONARIII, l. vltim. de Episc. iudicio, lib. 16. tit. 12. sunt tortores. Gloss. Cyrilli, Βαδώνων ὑπηρέτης, questionarius.

QVÆSTIO. *Questiones, id est, tormenta, de his lib. 9. t. 35. vbi consule Paratitlon. 2.) Quæstio, pro verberibus, plagis, l. 2. de emendat. seru. lib. 9. t. 12. 3.) Quæstio, pro controuersia. Absque omni questione volumus obtineri, l. 2. de iure fisci, lib. 10. t. 1. sine molestia litis, l. 9. de bonis vacant. lib. 1. t. 8. 4.) Quæstio, id est, cognitio, leg. 12. de accusat. lib. 9. tit. 1.*

Tom. VI. Pars II.

QVÆSTORES, de his est lib. 9. t. 4. & 9.

QVÆSTVS publicus, l. vnic. de mendicantibus, lib. 14. tit. 18. Quos in publicum quæstum incepta mendicitas vocauit, id est, ad stipem publice atque ostiatim & per plateas vicosque colligendam.

QVALIS. *Qualem te reperio, talem te iudico, l. vltim. de bis qui ad Eccles. lib. 9. t. 45.*

QVALIACVMQVE verba, opponuntur legitimis, solemnibus, l. vltim. de dotib. lib. 3. t. 13.

QVALITAS vini, frumenti, l. 9. de suariis, lib. 14. tit. 4. leg. 2. tributa in ipsis speciebus, lib. 11. tit. 2. Qualitates piscis, leg. vnic. de pretio piscis, lib. 14. tit. 20. Qualitas ædificiorum, l. 14. de metallis, lib. 10. t. 19. 2.) Qualitas pro circumstantiis, l. vlt. de conlat. donatar. lib. 11. t. 20.

QVAM. *Audacius, quam consultius, l. 28. de operib. publ. lib. 15. t. 1. Quam maturissime, leg. 3. de appellat. lib. 11. tit. 30. Quam primicus, l. vltim. de conlat. fundor. patr. lib. 11. t. 19.*

QVANTÆCVMQVE, pro, quocumque naues, l. 3. de nauicul. lib. 13. t. 5.

QVANTITAS, pro qualitate. Pro quantitate peccati austerior fuerit vltio proferenda, l. 10. de pænis, tit. 40. lib. 9. 2.) Quantitas pro numero decurionum, l. 84. de Decurion. lib. 12. t. 1.

QVANTI, pro quot, leg. 3. de Agentibus, lib. 6. tit. 27.

QVANTOCIVS, l. 6. de Senat. lib. 6. t. 1.

QVARTVS. *Quarta quæ per successionem bonis tantum liberis debetur, l. 4. de iuss. testam. lib. 2. t. 19. id est, pars quarta bonorum, quam quis ab intestato habuisset. Quarta bonorum parte multati, l. 1. ut infra ann. lib. 9. t. 36.*

QVASSARE provincias, l. 1. de crimine peculatus, lib. 9. tit. 28.

QVASSATVS. *Quassatus imbecillitate corporali, l. 19. de Agentibus, lib. 6. t. 27.*

QVATENVS, pro quo: Vide Fornerium II. Quotid. 28.

QVATI condemnatione decem librarum auri, l. 34. de appell. lib. 11. t. 30. Quati damno graui, leg. vltim. de superexactione, lib. 11. tit. 8. Quati dispendio familiari, l. 1. de frument. V. Constantin. lib. 14. t. 16. Quati inuidia, l. 14. de priuileg. eorum qui in S. Palat. lib. 6. tit. 35. Quati summa centum librarum auri, leg. 30. de erogat. milit. annon. lib. 7. tit. 4. Quati vexatione triginta librarum auri, l. 4. in fin. ne quid publ. lat. lib. 8. t. 11.

QVATVOR. *Quatuor viri adhibiti in cognitione a præfecto vrbi, l. vlt. de nauicul. lib. 13. t. 5. Quatuor regiones in præfectura vrbi, l. 2. de calcis col. lib. 14. t. 6.*

QVEMADMODVM, pro donec, l. vlt. de ponderatoribus, lib. 12. t. 7.

QVERELA, actio, accusatio. Apud Iudicem contestatis querelis, l. 27. de petition. lib. 10. tit. 10.

QVERIMONIA proprie, cum quis nominatus magistratus vel exactor refragatur, l. 12. de appell. l. 11. t. 30. Si nominatus magistratus aliquis refragatur, non appellatio, sed querimonia hoc dicitur: appellationis enim verbum, in maioribus rebus dici oportet. L. 8. de Decurion. lib. 12. t. 1. quæ cum d. l. 12. coniungenda est, Vt si Querimonia eorum iusta videatur. 2.) Querimonia pro querela, intentione, L. vlt. de relat. lib. 11. t. 29. Nunquam ad vnus litigatoris querimoniam, nostris altaribus suggestio offeratur.

QVI pro quis. Si qui agens in rebus, l. vlt. de princip. agent. in reb. lib. 6. t. 27. Vide Briffonum de V. S.

VVV

QVIO

- QVID** sibi liqueat, est formula, quam Constantinus M. iudici præscripsit, l. 2. ad leg. Cornel. de falso. lib. 9. t. 29.
- QUIES.** Quies otio perfrui, l. 3. de Decurion. & silent. lib. 6. t. 23. Quietem publicam perturbare dicuntur veterani latrocinia exercentes, l. 7. de veteran. lib. 7. t. 20. V. l. 3. D. de off. præsidis. Sepulchrorum quies, l. 8. de indulg. crim. lib. 9. t. 38. Nam sepulchrorum violatores dicuntur hac lege, qui quiescere sepulchro non sinunt. Vide ibi not. v. Summa quies, leg. ead. est paschalis. Trabeata quies, l. 33. de petitionib. lib. 10. t. 10. id est, Senatorum. Quietis decennium, (id est, quietum decennium) impleuit in consortio Clericatus, l. 19. de Episc. lib. 16. tit. 2. Id est, perdecennium interpellatus non fuerit. Quietem honoratam eligere, l. 2. de Decurion. & silent. lib. 6. t. 23. Laborem quiete mutare, l. 1. de primicer. lib. 6. t. 10. Secretæ quietis umbracula, lib. 6. de honorar. codicil. l. 6. t. 22.
- QUIETVS.** Quies coloborum ac penularum vestimenta, quibus militaris habitus seu Chlamydis terror opponitur, l. 1. de habitu. lib. 14. t. 10. Quies artes, l. 26. de cohort. lib. 8. t. 4.
- QUINDECENNIVM,** l. 171. de Decur. lib. 12. t. 1.
- QUINQVAGENA** l. 7. de iust. conlat. lib. 13. t. 1. est immunitas quinquagesimæ, pro qua neque portorium neque lustralis conlationem veterani soluebant.
- QUINQUE.** Quinque pedum præscriptio, l. 3. 4. finium regum. lib. 2. t. 26. Quinque liberi, l. vn. de his qui numero libero. lib. 12. t. 17.
- QUINQVENNALES,** leg. 1. de Medicis & profess. lib. 13. t. 3. Magistratus municipalis, de quo ad eam legem late.
- QUINQUEVIRALE** iudicium, l. 13. de accusat. lib. 9. t. 1. l. ult. de iurisd. lib. 2. t. 1.
- QUISQUE** pro quicumque, seu quisquis, quisquam, l. 4. de off. rest. prou. lib. 1. t. 7. l. 5. de Medicis, lib. 13. t. 3. l. 3. de Agent. lib. 6. t. 27. l. 12. de Metatis, lib. 7. t. 6. l. 149. de Decur. lib. 12. t. 8. de accusat. lib. 9. tit. 1. l. 15. de ann. lib. 11. t. 1. l. 54. de heret. lib. 16. t. 5. vers. Igitur proconsulari. l. 3. de filiis militar. apparitor. lib. 7. tit. 22.
- QVO** pro, ad quid, ad quam rem. Adunati veterani exclamauerunt Constantine Aug. quo nos veteranos factos, si nullam indulgentiam habemus, leg. 2. de veteran. lib. 7. t. 20. Consule Dukerum de Latin. veter. l. 1. cor. pag. 399.
- QVOD** in ἐν ὅντινι formula. Quod absit, l. 15. de bon. proscript. lib. 9. tit. 42. quod nescias dictu est, l. 16. de Agent. lib. 6. t. 27. quod nolumus, id est, quod absit, quod abominor, l. 41. de heret. lib. 16. t. 5. quod non opinamur, l. 2. de exco. lib. 7. t. 5. quod non optamus, l. 4. de conlat. donat. lib. 11. t. 20. 2.) Quod iussu, lib. 2. t. 31.
- QVODDAM.** In immensum quoddam saxorum pretia aucta, l. 2. de Metallis. lib. 10. t. 19.
- QVORVM** BONORVM interdictum. De eo, l. 4. t. 21. & l. 22. quorum appell. lib. 11. t. 36.
- QVOTIENS** pro quoties, l. 14. de legatis. lib. 12. t. 12.
- R.**
- RABIES** cogitationum. Rabie cogitationum cuncta miscere, leg. 17. de penis. lib. 8. tit. 40.
- RADICITVS.** Radicitus amputanda vocabula Irenarcharum, l. vn. de birearch. lib. 12. t. 14.
- RADIX.** Radicibus imis. Ab imis ut dicitur radicibus, l. 7. de tiron. lib. 7. tit. 13. Voluntatis radicibus folis nixum. Scripturæ, quas nulla solemnitate adminicula defendunt, folis nixæ radicibus voluntatis. Constantinus, l. 1. de famil. er. ciscunda, lib. 2. tit. 24.
- RAGÆ,** vestis barbaricæ genus, leg. 3. de habitu. lib. 14. t. 10. Consule Commentar. ad b. l.
- RAPAGITAS** plectenda, leg. 10. de censitor. lib. 13. tit. 11.
- RAPAX.** Rapaces manus officialium, l. 1. de off. restor. prou. lib. 1. t. 7. Quæstus rapaces numerariorum, l. 11. de priuil. eor. qui in sac. pal. lib. 6. t. 35.
- RAPTVS.** De raptu virginum & viduarum, lib. 9. t. 24. 25.
- RATIONABILIS.** Rationabilis consilii tenere perpenso, l. 49. de Episc. lib. 16. t. 2. Rationabilis dilatio, lib. 2. vt intra annum. lib. 9. tit. 6.
- RATIOCINIA.** Ratiociniis publicis ac chartis obnoxii, l. 11. de du. offic. lib. 8. t. 7. id est, Numerarii, Tabularii, Actuarii. Ratiocinia publica, dicuntur polyptycha, l. 2. de discuss. lib. 11. t. 26. vbi dixi. Ratiociniis fiscalibus obnoxii, & proscripti, lege 1. de bonis proscript. lib. 9. tit. 42.
- RATIONALES.** De his V. Notitiam dignitatum.
- RATIO.** Rationes publicæ & priuæ, l. 32. de Episc. lib. 16. t. 2. Rationes Ciuitatum, l. 6. de num. lib. 8. t. 1. l. ult. ad l. Cornel. de falso. lib. 9. t. 19. 2.) Ratio, pro causa. Ratio æquitatis exposcit, l. 4. de Medicis lib. 13. t. 3. Iuris ratio, non patitur, l. 52. de Decurion. lib. 12. t. 1. 3.) Ratio, pro modo & quantitate, l. 31. 34. de erog. militar. annon. lib. 7. t. 4.
- REATVS,** l. 1. de bonis proscript. lib. 9. t. 42. l. ult. de raptu Virgin. lib. 9. t. 24. Criminis reatus, l. 1. de bonis proscript. lib. 9. titulo 42. Maiestatis reatus, leg. 10. de bonis proscript. lib. 9. tit. 42. Transactionis illicitæ reatus, l. 4. tribut. in ipsis speciebus, lib. 11. t. 2. Reatus dicitur adstringere, leg. 3. de indulg. crim. lib. 9. tit. 38. Reatus excludit omnem honorem, l. 1. de accusat. lib. 9. t. 1. Ad omnem reatum, seu ante contractum est, seu postea contrahetur, leg. 41. de heret. lib. 16. tit. 5. In reatum deduci, id est accusari, l. 1. ad l. lul. de adul. lib. 9. t. 7. Reatu fatigati, l. 2. de his qui ad Eccles. consug. lib. 9. t. 45.
- REBELLIS.** Reb. l. l. contumacia, de seditiosis, l. 31. quorum appellat. lib. 11. t. 36.
- RECALCATVS,** iterum calcatus, repetitus. Recalcata mysteria, l. 4. ne sanctum bapt. lib. 16. t. 6. de repetito baptismo.
- RECAVERE,** est vice versa cauere. Srylo trepidante in poemam reciproce recauere, l. 3. de exhibendis reis. lib. 9. t. 2.
- RECENS.** Recens flagitium, l. ult. de raptu Virgin. lib. 9. t. 24. in eadem re Sidon. lib. 5. epist. 19. calentem culpam, vocat.
- RECEPTACVLVM** animalium publicorum, est stabulum, l. 25. de operib. publ. lib. 15. t. 1.
- RECEPTARE,** l. vn. de burgariis. lib. 7. t. 14. Sollicitare vel receptare burgarios.
- RECEPTORIVS.** Receptorie scrinia, leg. 3. de palat. larg. lib. 6. tit. 30. quæ adseruandis pecuniis & speciebus aliis erant destinata.
- RECEPTIO** mulionum, leg. 58. de cursu, lib. 8. tit. 5. est, occultatio mulionum. De receptoribus autem reorum V. tit. 29. de his qui latrones, lib. 9.
- RECERNI,** l. 38. de operibus publ. lib. 15. t. 1. Libero spatio recernantur. Verum ibi sine dubio legendum fecernantur.
- RECIDERE** est id modum redigere, l. 2. de domesticis. lib. 6. t. 24. v. recisus.
- RECI-**

RECIPERE appellationem seu prouocationem dicitur Index l. 16. 42. 60. de appellat. lib. 11. t. 3. v. sup. accipere, infra suscipere. 2.) Recipere matrimonium, pro iterare, l. 3. de mater. bonis. lib. 8. t. 18. Recipere nequitiam seruili ingenii, l. 2. de libertis, lib. 4. t. 11. v. Iur. in Symm. lib. 5. ep. 45.

RECIPROCVS. Poena reciproci, est poenatationis, l. 3. de exhibend. vel transmitt. reis. lib. 9. tit. 2. quæ similitudo supplicii, l. ult. de accusat. lib. 9. t. 1. & par poenæ conditio. l. 14. eodem. tit. dicitur. Reciprocus poenæ incurtus vocat lex l. 7. de accusat. lib. 9. tit. 1. vbi consule Commentarium.

RECISVS. Modum vero, qui recisus est, de chartis publicis iubemus auferri, l. 13. de indulg. debitor. lib. 11. t. 28. Nempe inspectores, facta inspectione, fundos steriles, qui censum præstare non poterant, subdlexerant, modumque professionis alium præscripserant, reciso modo antiquo professionis, siue temperato censu. Et hunc recisum censum Imperator etiam de chartis censualibus auferendum esse, statuit. Recisum onus census, l. 12. de indulg. debit. lib. 11. tit. 28.

RECITATAE leges, vbi, & per quem, v. Paratitlon de constit. princip. lib. 1. t. 1.

RECLAMARE, reclamandi copia, l. ult. de bonis vacantibus. lib. 10. t. 8. est, copia contradicendi. Fortuna reclamante, leg. vltim. de cognitorib. lib. 2. tit. 12. id est, fortuna aduersa.

RECLUDERE, id est, aperire aditum, l. 77. in fin. de Decurion. lib. 12. t. 1. Occulta recludere, leg. 12. de Paganis. lib. 16. tit. 10.

RECOGNOSCERE, pro agnoscere, cognoscere, l. 49. de operib. publ. lib. 15. t. 1.

RECORDATIO coelestis, leg. 2. vt dignitat. ordo, lib. 6. tit. 5. Coelestis recordationis Valentinianus.

RECREARE, id est, renouare. Iura licitationum, condictionemque, recreari oportet, l. vn. de vtilitat. lib. 4. t. 12.

RECRIMINATIO, quando ei locus sit, l. 12. de accusat. lib. 9. tit. 1.

RECTVS. Recta navigatio littoribus deuils opposita, l. 33. de nauicul. lib. 13. t. 5.

RECTIVS pro, potius, multo magis, l. 30. de ann. lib. 11. t. 1. 17. de operib. publ. lib. 15. t. 1. 32. de Episc. lib. 16. tit. 2.

RECTORES prouinciarum, de his est l. 6. t. 17. V. Notitiam dignitatum.

RECVPERARE debitum, id est, oblatum sibi recipere, l. 1. de vsuris. lib. 2. t. 33.

RECVRRERE, hoc est vitro citroque commeari, l. 2. de littor. cust. lib. 7. t. 16.

RECVRSVS ad latebram abolitionis, l. 2. de abolitionibus. lib. 9. t. 37.

RECUSATIO. Recusationis prerogatiua, l. 11. de cohortal. lib. 8. t. 4. Id est, prerogatiua recusandi onera sibi imposita, veluti bastagæ, nauiculariae functionis.

REDÆ in cursu publico, leg. 5. de curiosis. lib. 6. tit. 29.

REDDERE, præstare, edere. Reddere patriæ debitas functiones. l. 91. 109. 116. de Decurion. lib. 12. t. 1. Reddere sacerdotium, leg. 176. de Decurion. lib. 12. t. 1. id est, præstare siue edere, sacerdotales ludos. 2.) Reddere, efficere, facere. Obnoxii reddentur argenti conlationibus, l. 1. de conlation. donatar. lib. 11. t. 20. qua lege, vti & leg. 2. eodem tit. differentia quoque obseruanda est, inter bona a principe donata, & reddita proscriptis eorumque liberis. Consule ibi Commentarium. 3.) Reddere, est restituere. Romæ antiqua magis reddi conuenit, quam inchoari superuacua.

L. 27. de operib. publ. lib. 15. t. 1. id est, antiqua opera publica restitui conuenit. 4.) Reddere inuicem dare. Soluantur debita, securitatesque reddantur. l. 19. de annon. & tribut. lib. 11. t. 1. id est, apochæ inuicem dentur.

REDEMPTVS. Redempta vox miserationis, l. 1. de abolition. lib. 9. tit. 27. id est, redempta accusatoris misratio. Redempti nutricum discensus, l. 1. de raptu virginum. lib. 9. t. 24. Ingressus redempti, l. 1. de off. rector. Prou. lib. 1. t. 7. l. 7. de sponsal. lib. 3. t. 5. Redempti magistratus, l. vn. de frum. Caribag. lib. 14. t. 25. 2.) Redempti ab hostibus. De his agitur l. 2. de postlimin. lib. 5. t. 5.

REDEMPTORES calumniarum, l. vn. de his, qui potent. nomina, lib. 2. t. 14. sunt qui se sponte alienis litibus inferunt.

REDHIBERE, pro reddere, soluere, præstare, restituere, leg. 5. de pñtis. lib. 2. tit. 9. leg. 48. de Decurionibus. lib. 12. t. 1. l. vn. ne conlatio per logogr. lib. 11. tit. 4. l. 12. de censor. lib. 13. t. 11. l. ult. de Decurion. V. R. lib. 14. t. 1. Redhibere ablata, l. 2. de vsuris. lib. 2. t. 33. Redhibere Aurum, l. 3. de milit. veste. lib. 7. t. 6. Redhibere Debitum, l. 7. vers. fin. vero aurum de tyron. lib. 7. t. 13. Redhibere Duplum, l. 3. ne comitib. & tribunis, lib. 7. t. 11. l. ult. de frum. V. Constant. lib. 14. t. 16. Redhibere Simplam debiti summam, l. 27. de annona. lib. 11. tit. 1. Animalia publica Redhibere, l. 53. de cursu. lib. 8. tit. 5. Ingenua stirpe procreatos ciuitatibus reddibere, l. 179. de Decurionib. lib. 12. t. 1. Emptoribus pretium reddibere, l. 2. de postlim. lib. 5. t. 5. Redhiberi functionibus debitis, l. 86. de Decurionibus, lib. 12. tit. 2. id est curiæ restitui. Redhibere donata sponso eiusque heredibus, l. 2. de sponsalibus. lib. 3. tit. 5. Redhiberi ad signa leg. 14. de desert. lib. 7. titulo 18.

REDHIBITIO, id est, restitutio, præstatio, solutio æstimationis, l. vn. de secundo lapsu. lib. 11. t. 32. Damna reddhibitionis, l. 14. de desertor. lib. 7. titulo 18. Redhibitio debiti, vel publici, vel priuati, l. 3. de his, qui ad Eccles. lib. 9. t. 45. l. 19. quor. appellat. lib. 11. t. 36. Redhibitio multæ, l. 1. de liber. causa. lib. 4. t. 8. Redhibitio debiti quantitat, l. 1. qui bonis ex leg. Iul. lib. 4. tit. 20. Obnoxius redditioni, leg. vltim. fin. um regundorum, l. 2. tit. 26. l. 27. quorum appellat. lib. 11. t. 36. Redhibitio rei, leg. 1. de fructibus & litis expens. lib. 4. tit. 18. Redhibitio iurprium damnorumque, l. ult. de bonis vacantib. lib. 10. t. 8. Redhibitionem protelare, l. vn. si certum pet. de chirograph. lib. 2. t. 27. Ad reddhibitionem vrgeri, l. 7. de fisci debitor. lib. 10. tit. 16. In quadrupli reddhibitionem teneri, l. 10. de iure fisci. lib. 10. t. 1. Redhibitionem non sinit consecratio veneranda, l. 25. de Iudeis. lib. 16. t. 8. Redhibitionem celeri consulere, l. 4. unde vi. lib. 4. tit. 22.

REDIMITVS. Redimita vittis arbor, leg. 12. de Paganis. lib. 16. tit. 10.

REDINTEGRARE, id est, rem integram denuo sistere. Redintegrare iacturam, id est, reddere iacturam, l. 11. de susceptoribus. lib. 12. t. 6. Solidi in massam obryzæ soliditatemque redintegrantur, l. 12. de susceptoribus. l. 12. t. 6. 2.) Redintegrare, renouare. Ita redintegrare audientiam apud Iudicem, l. 30. de appellat. lib. 11. t. 30.

REDINTEGRATIO, restitutio, consolidatio. Redintegratio necessitudinum dissociatarum, l. vn. communi diuid. lib. 2. t. 25.

REDIVIVS. Rediuiua molestia, l. vltim. de prad. nauis.

- naucul. lib. 13. tit. 6. Lites rediuina, Cassiod. IV. Var. 37. Saxa de publico rediuina, l. 19. de operibus publ. lib. 15. t. 1. id est, saxa operibus publicis detracta, & ad molendum nouum opus adhibita, in quo quasi reuiuiscerent. In rediuinos semper exagitantur conflictus, l. 3. de Apostatis. lib. 16. t. 7. Rediuinus status. Nunquam in rediuinum statum negotium redigatur, leg. ultim. de relationibus. lib. 11. tit. 29.*
- REDVNDARE**, pro abundare, extendi, prorogari, l. 28. de cursu. lib. 8. t. 5. Redundare Priuilegiis compluribus, leg. 14. de Episcop. lib. 16. tit. 2. 2.) Redundare, pro redire, l. 41. in fin. de hereticis. lib. 16. tit. 2. Vide ibi not. 1.
- REFERRE**, Iudex dicitur referre sententiam, l. 2. de offic. rectoris prou. lib. 1. t. 7. id est, proferre, pronuntiare. Contrariam voluntatem referre, l. 22. de Prætor. lib. 6. t. 4. id est, afferre contrariam voluntatem, & resistere, reniti. Referri exceptio dicitur, l. 101. de Decurionibus. lib. 12. t. 1. quando exceptione se tueri Decurio uult. 2.) Referri pro reduci, remitti, l. 5. de accusat. lib. 9. t. 1. l. 10. de extraordin. lib. 11. t. 16. 3.) Referre, pro ferre & tolerare, l. 31. quorum appellat. lib. 11. t. 36.
- REFORMARE** est restituere, leg. 15. de pistor. lib. 14. t. 3. Rem amissam reformare, l. vnic. de rei vindicat. lib. 2. t. 23. Impensum reformare, leg. 31. de oper. publ. lib. 15. tit. 1. Reformare pontem, id est, reparare, l. 2. ne opera a conlat. lib. 11. t. 10. Seros dominis reformare, l. 9. de desertoribus. lib. 7. t. 18. Reformare Ingenuitatem pristinam, l. vnic. de patrib. qui fil. disfrac. lib. 3. t. 3. Reformare Locum l. 47. de operib. publ. lib. 15. t. 7. Reformare Spectacula l. de scianicis. lib. 15. t. 7. Reformare statum pristinum, leg. 2. de Decurionibus. lib. 12. tit. 1. Vitium operis reformare, l. 14. 31. 47. de oper. publ. lib. 15. t. 1.
- REFORMATIO**, restitutio. Reformatio ædium. l. 19. de oper. publ. lib. 15. t. 1. ubi tamen est legendum deformatio. Celeris reformatio, l. vn. utrum vi. lib. 4. t. 23. l. 5. de denunciat. lib. 2. t. 4. Possessionis reformatio, l. vn. si de momento. lib. 11. t. 37.
- REFRICARE**, denuo aliquid agere, repetere. Refricare exactionem, l. 30. de erogat. milit. an. lib. 7. t. 4. Refricare Negotia, leg. quarta, de donat. lib. 8. titulo 12. Refricare Quæstionem, l. 6. de appellat. lib. 11. t. 30. Refricare Securitatem, leg. 185. de Decurionibus. lib. 12. tit. 1.
- REFUGÆ**. Qui refugas occultandos putauerint, l. 21. de tyronib. lib. 7. t. 18. Desertores ac refugas, l. 6. ne sanctum bapt. lib. 16. tit. 7. dicuntur ii, qui reliquerant Sectam Nouatianorum.
- REFVNDERE**, restituere, refarcire. Refundere expensas prærogatas, l. 29. de Decurion. lib. 12. t. 1. Refundere publicis censibus, l. vlt. de Conlat. donatarum. lib. 11. t. 20. Refundere dotem uxori, l. 3. de dotibus. lib. 3. t. 13.
- REFVTATIO**, l. 11. de appellat. lib. 11. t. 30. dicitur quando partes aut litigatores relationem iudicis, additis allegationibus, referrunt. Vid. Refutatorius.
- REFVSIO**, solutio. Munerum refusio, id est, tributorum solutio, l. 185. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- REFVTARE**, id est, respondere, l. vn. ne damna provincialibus. lib. 11. t. 11. Refutati Iudicio, id est, confutati, l. 9. de heret. lib. 16. tit. 5.
- REFVTATORIUS**. Refutatoria preces, l. 1. 24. 28. de appellat. lib. 11. t. 30. Refutatorii, id est, libelli refutatorii, l. 11. de appellat. lib. 5. de relationib. lib. 11. t. 29. Refutatorii litigantis, l. 1. de appellat. Refutatorii, vel refutatoria parcium, l. 16. de appellat. Refutatorii libelli, l. 8 11. 24. 29. de appellat. lib. 11. t. 30. sunt allegationes, l. 3. de relat. lib. 11. t. 29. quibus litigatores relationem iudicis ad principem, si minus plena vel contraria videretur, refellebant, d. l. 3. & l. 1. de appellat. lib. 11. t. 30. Symm. lib. 2. ep. 30. Si relatio ad fortunam negotii pertineret, & supplementa, vel refutatorios iurgantes dedissent. Et lib. 10. ep. 45. Cuius sententia meritum perennitas vestra lætiss gestis ac refutatoriis coherentibus æstimabit. V. Iur. in Symm. lib. 2. ep. 30.
- REGALIS**. Regales (Francorum scilicet & Alemannorum) l. 9. de re militari. lib. 7. t. 1. Regales trabes, l. 4. ne quid publica lætit. lib. 8. t. 11. Aulæ regalis penetralia, l. 12. de medicis. lib. 15. t. 3.
- REGIVS**. Regia domus, l. 1. de conduct. & homin. domus Aug. lib. 10. t. 26.
- REGESTVS**. Maximas prædas hoc pacto agi de provincialibus certum est, vt acceptæ semel securitates, & regesta polyptychis, a discussoribus vel apparitoribus, denuo postulentur, l. 2. de discussor. lib. 11. t. 26. id est, insertæ rationibus publicis, relatæ in gesta publica, seu polyptica. Vnde polyptici ipsi, seu libri rationum, & actorum diurnorum audiunt Regesta. Hinc Regesta diuersorum officiorum, Nouella de Theodosiani Codicis autoritate. Nam singulis officiis fuere sui Codices, vel Indices, in quos quicquid actum esset, referebatur. Hinc & Regendarii appellati sunt, qui Codices hos tractabant, vt patet ex Cassiodoro Var. II. 29. Huc pertinet subscriptio legis 14. de indulgentiis debitorum, lib. 11. tit. 28. Regesta VI. Id. Febr. Rau. qua innuitur, legem hanc regestam seu relatam fuisse, in Acta seu Regesta Comitum S. L. cui hæc lex inscripta est. Vide quæ dicta sunt in Commentar. ad h. l. Vo-piscum in Probo c. 2. & ibi Salmasium. Raguelum in Commentar. ad Constit. Iustin. de Codice confirmand. Cuiacium Obseruat. XV. 37. Pancirolium ad Notit. Orient. c. 18. Du Fresne in Glossar. voc. regestum.
- REGIMEN** provincialium, l. 159. de Decur. lib. 12. t. 1.
- REGIONES** & provincie pro eodem, l. 24. de cohort. lib. 8. t. 4. quandoque pro provincialium certo tractu, l. vlt. de defensor. ciuit. lib. 1. t. 11. l. 2. de integri restitut. lib. 2. t. 16. l. 8. 34. de cursu lib. 8. t. 5. hinc clabularie regiones d. l. 34. id est, stationes in quibus cursus clabularis constitutus erat. 2.) Regiones pro vrbis parte. Hinc Regiones vrbis R. l. 8. de medicis. lib. 13. t. 3.
- REGVLA**. Regulam imponere. Omnia constituta, non præteritis calumniam faciunt, sed futuris regulam imponunt, l. 3. de constit. principum. lib. 1. t. 1.
- REI**. De exhibendis reis, est, tit. 2. lib. 9. de exh. vel transmitt. reis. De reorum Custodia est, tit. 3. lib. 9.
- RELECTVS**, pro deiectus ab officio, l. 1. de defenf. ciuit. lib. 1. t. 11.
- RELATIO**, l. 2. ad l. Corn. de falso. lib. 9. t. 19. Relationes seu consultationes iudicum ad Principem, de his, lib. 11. t. 29.
- RELATORIE**, l. 8. de naucul. lib. 13. t. 5. sunt securitates, quas naucularii redditatum, seu subuectarum a se specierum nomine, a susceptoribus accipiebant.
- RELAXARE** pro tribuere, concedere, indulgere, l. vlt. de incorp. lib. 10. t. 9. l. 26. ne perition. lib. 10. t. 10. de indulgentiis debitorum nominatim, l. 6. n. de indulg. debet. lib. 11. t. 28. Crimen relaxare, l. 15. de cohort. lib. 8. t. 4. Instantiam relaxare, l. 13. de metallis. lib. 10. t. 19. Licentiam

tiam relaxare, l. 8. quorum appell. lib. 11. t. 36. Moram ac tempus relaxare, l. 27. quorum appell. lib. 11. t. 36. Necessitatem relaxare, l. 7. de donat. lib. 8. t. 12.

RELAXATIO præscriptionis peremptoriæ, id est, remissio, l. 3. de diuersis rescriptis. lib. 2. t. 2.

RELEGATIO, l. 8. de desert. lib. 7. t. 18.

RELEGERE. Relegere libertatem, id est, repetere libertatem, l. 2. de liber. causa. lib. 4. t. 8.

RELEVATIO, *νοσησιος*, vox rei tributariæ, innuitque canone possessionem liberatam esse. Hinc releuata possessiones, tit. de conlat. donat. vel releuat. possiff. lib. 11. t. 20. Releuatio canonis, l. 5. d. t. Releuationis beneficium, leg. ead.

RELEVATVS. Releuata iuga seu capita, l. 6. de conlat. donatar. lib. 11. t. 20. releuata absolute, l. 15. de indulg. debitor. lib. 11. t. 28. & Nouella Martiani 2. Theodosii 33. subleuata prædia d. nouell. 33. id est, quibus canon demptus ex parte vel integer, l. 5. de conlat. donat. lib. 11. t. 20. quæ aliquatenus tributum munere subleuata d. nouella 33. Releuati, id est, immunes ab omni præstatione, l. ult. de veteran. lib. 7. t. 20. Necessitates releuata, l. 22. de prator. lib. 6. t. 4. Consule etiam not. f. ad d. l. ult. de veteran.

RELEVARE. Releuare incommmodum partitionis, l. 26. de ann. lib. 11. t. 1. Releuari in omnibus titulis, l. 13. de senat. lib. 6. tit. 1. Releuandus, l. 7. de tiron. lib. 7. t. 13. 2.) Releuare damna, l. 4. de suariis. lib. 14. t. 4.

RELICTVS. Relictum solum, l. 11. de veteranis. lib. 7. t. 20. Relictus hæres legibus ad successionem vocato oppositus, l. 5. de testam. lib. 4. t. 4.

RELIGIO. De Religione est l. 16. t. 11. De his qui super religione contendunt, est lib. 16. t. 4. Religionis libertas conceditur, l. 9. de malefic. lib. 9. t. 16. Religio Catholica, l. 28. de heret. lib. 16. tit. 5. 2.) Religio, pro clericatu, l. 123. de Decurion. lib. 12. tit. 1. Ita etiam, sacrosancta religio, pro professione clericatus, l. 46. de curs. lib. 8. t. 5. 3.) Iurisiurandi Religio, l. 3. de fide testium. lib. 11. tit. 39. Naturæ ipsius religio, l. 2. de inoff. testam. lib. 2. t. 20.

RELIGIOSVS. Religiosissimi famuli, id est, Christiani, l. ultim. ne Christianum mancipium Iudeus lib. 16. t. 9. 2.) Religiosum, id est, æquum, l. 1. de bonis proscript. lib. 9. tit. 42. Voces senatus religiosæ, l. 1. de Prator. lib. 6. t. 4.

RELIQVVS. Reliquum, debitum, & Reliqua, debita seu tributa præteriti temporis, quorum a principibus sæpe indulgentia data, l. 13. de ann. lib. 11. t. 1. l. 3. 5. 6. 8. 9. 10. 11. 14. 15. 16. de indulg. debitor. lib. 11. t. 28. Rubrica sine censu vel reliquis. lib. 11. tit. 3. Reliqua debita, l. 1. de fisci debitor. lib. 10. t. 16. l. 11. de iure fisci. lib. 10. tit. 1. l. 14. de suscept. lib. 12. t. 6. Fiscale debitum, reliquum, l. 17. de exact. lib. 11. t. 7. l. 10. de suscept. lib. 12. t. 6. Reliquorum cumulus, l. 25. de ann. lib. 11. t. 1. & reliquorum moles, l. 3. de censor. lib. 13. t. 11. Reliquum ex præterito trahatur, l. 17. de exact. lib. 11. t. 7. Reliqua sarcinarum, id est, onerum præstandorum, l. 50. de Decurion. lib. 12. t. 1. l. 4. de iust. conlat. lib. 13. t. 1. quæ lex eadem est cum d. l. 50. Reliquorum ratio ex centesima agnoscitur, l. 11. de iure fisci. lib. 10. t. 1.

RELIQVIA. Reliquia sanctorum & martyrum, l. 7. de sepulch. viol. lib. 9. t. 17. Reliquia corporum non conrectandæ, l. 4. de sepulch. viol. lib. 9. t. 17. Reliquia iracundiæ. Nullis residentibus iracundia mentis reliquiis, &c. l. ultim. de his, qui ad Eccl. lib. 9. tit. 45.

Tom. VI, Pars II.

RELUCTANS. Reluctantis, id est, defensoris, partes suscipere, l. 3. de bonis vacant. lib. 10. t. 8.

RELUCTARE. Reluctari nominationibus, l. 15. de prator. lib. 6. t. 4. l. 36. de appellat. lib. 11. t. 30.

RELUCTATIO. Reluctationis vocem obicere, l. 179. de Decur. lib. 12. t. 1.

REMEARE. Remeandi facultas, l. 16. de re militari. lib. 7. tit. 1.

REMEDIVM Iuris appellatio dicitur, l. 15. de appellat. lib. 11. t. 30. 2.) Poenitentia remedium, l. 4. de apostatis. lib. 16. tit. 7. 3.) Remedia necessaria, quibus princeps fessis prouincialibus succurrit, l. 12. de legatis. lib. 12. tit. 12. 4.) Humanis quæsitæ corporibus remedia ex arte magica, l. 3. de maleficis. lib. 9. t. 16. 5.) Remedia proprie de releuatione census, l. 13. in f. de indulg. debitor. lib. 11. t. 28.

REMISSIO. Remissionem veniæ, crimina nisi semel commissæ non habent, l. 6. de indulg. crimin. lib. 9. tit. 18.

REMITTI, in l. 3. de diu. rescript. lib. 1. tit. 2. pro permitti, deferri.

REMOVVS. Remota stationes, l. 6. de curiosis. lib. 6. t. 30.

REMOVERE. Remouere testamenta, id est, iniusta declarare, l. 2. de inoff. testam. lib. 2. t. 20. 2.) Remouenda, & auferenda, absolute censui eximenda, l. 13. de indulg. debitor. lib. 11. t. 28.

REMVNERATIO. Remuneratio conscientia, l. 177. de Decur. lib. 12. tit. 1. 2.) Remuneraciones sacræ, l. 20. de Palat. f. l. lib. 6. t. 30. l. 41. de appellat. lib. 11. t. 30. id est, sacræ largitiones.

RENOVARE. Renouare cuediones, l. 33. de cursu. lib. 8. t. 5.

RENVERE. Renuere debitum, est debitum non soluere, l. 6. quorum appellat. lib. 11. t. 36.

RENVNCIARE, nuntium mittere, repudiare. Renunciare senatoriæ dignitati quidam potuere & consulari, ut eius oneribus liberarentur, l. 4. & ult. de senator. lib. 6. t. 1. 2.) Renunciare, denuntiare, deferre. Officium, quod non renuntiarit, l. 16. quor. appellat. lib. 11. t. 36.

REPARARE. Reparare securitatem vel consistentibus, vel commenantibus, l. ult. de curiosis. lib. 6. t. 29. Possessionis amissa iura reparare, l. 3. ad l. Iul. de vi. lib. 9. tit. 10. Fetus agrorum reparare, l. 1. de censor. lib. 13. tit. ultim. Reparata mors, l. 5. de heret. lib. 16. t. 5. Vide ibi Commentar.

REPARATIO, de animalium bastaga, l. 4. de murilegulis. lib. 10. t. 20. 2.) De appellationum repARATIONE est titulus. lib. 11. De denunciationum repARATIONIBUS est t. 6. lib. 2.

REPEDARE, antiqui dixerunt, pro redire, ut est apud Festum, & Nonium cap. 2. n. 738. Repedare ad pristina sacramenta, l. 26. de cohort. lib. 8. tit. 4.

REPENSARE, l. 2. de tiron. lib. 7. t. 13. id est, compensare.

REPETERE pro petere, momentum repetere, l. 4. unde vi. lib. 4. t. 22.

REPETITVS, iteratus. Repetito calculo. Dies solis, qui repetito calculo reuoluuntur, l. 2. de feriis. lib. 2. t. 8. l. 6. Cod. I. eodem.

REPRÆSENTARE, id est, soluere, præstare. Representare maternam substantiam, soluere maternam substantiam, l. 1. de maternis bonis. lib. 8. tit. 18. Mancipatum debitum repræsentare, l. 46. de cursu. lib. 8. tit. 5. Decimas repræsentare, l. 10. de metallis. lib. 10. t. 19. Pensionationes equo-

Xxx

equo-

- EQUORUM REPRESENTARE**, l. 2. 4. de priuil. eorum qui in f. pal. lib. 6. t. 35.
- REPRESENTATIO** equorum, id est, præstatio, collatio, l. 2. de priuil. eorum qui in f. pal. lib. 6. t. 35. 2.) *Representatio*, id est, exhibitio reorum, l. 3. de actor. procurat. lib. 10. t. 4.
- REPREHENSIO** existimationis, id est, nota, l. 43. de oper. publ. lib. 15. t. 1. 2.) *Reprehensio*, pro pœna. In maximam se reprehensionem sciat venturum, l. 11. de cursu. lib. 8. t. 5.
- REPREHENSIBILIS**, *Reprehensibilis* temeritas, l. 5. de metat. lib. 7. t. 8.
- REPULSARE** iniuriam, l. 2. ad l. Iul. de vi. lib. 9. t. 10.
- REPUDIUM**. De repudiis est lib. 3. t. 16. vbi de causis & pœnis eorum.
- REPURGIVM** formatum. *Repurgium* facere, l. 1. de aqueductu. lib. 15. t. 2. i. e. purgare aqueductum. Vid. not. b. ad b. l.
- REQUIES**. Sine requie ablata redhibere, l. 2. de vsuris. lib. 2. t. 33. id est, protinus, sine mora.
- RES**. In rebus prima militia est, id est, in actu rerum, l. 1. de proximis. lib. 6. t. 26. *Rem* saluam fore, caueo, l. 1. de liberal. causa. l. 4. t. 8.
- RESRIPTA** principum. De his est l. 2. lib. 1. Item lib. 2. tit. 4. de denunciat. vel editione rescripti. Consule Paratilon.
- RESECARE** emendatione congrua, & seuerissima, detestatos criminosos, l. 35. de baret. lib. 16. t. 5. *qu'ils joint retranchés.*
- RESIDERE** dicuntur de re quapiam cognoscences Iudices, l. 13. de Iure fisci. lib. 10. t. 1. & Sacerdotes, l. 35. de Episcopis. lib. 16. t. 2. 2.) *Residere* pro in reliquis hære, & reliqui nomine deberi, l. ultim. de prædis senatorum. lib. 6. tit. 3. Quanta reliqua resedissent, l. 1. sine censu. lib. 8. tit. 3. *Residere* in debitum, l. 27. de ann. lib. 11. tit. 1. Ita enim diuitem legendum. l. 9. de executor. lib. 8. t. 8. 3.) *Residere*, id est, inutile, desertum manere, l. 13. de senator. lib. 6. t. 1.
- RESISTERE**. *Resistendi* sicariis, telo, armis, facultas data legibus, l. 2. ad l. Corn. de sic. lib. 9. t. 14. *Resistentes* officiales ludicibus, l. 32. de susceptor. lib. 12. tit. 6.
- RESPERSVS**, affectus. Ita *respersi* appellatione. Quos veteri tribunorum plebis appellatione *respersos*, constitit populo præfuisse, l. 74. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- RESPICERE** ad Dei cultum, est conuerti ad religionem Christianam, l. 1. de Iudais. lib. 16. t. 8.
- RESPIRARE** vires, id est, facultates dicuntur, l. 8. de censitor. lib. 13. t. ult.
- RESPONSA** prudentum. De his est lib. 1. t. 4. de respons. prud. v. Sauar. in Sid. lib. 3. ep. 10. & Com. mentarium ad b. t.
- RESPONSIO**, pro consensu, & quidem ad nuptias, l. 1. de raptu Virg. lib. 9. t. 24. 2.) *Testium responsio*, id est, depositio, l. 3. de fide testium. lib. 11. t. 39. 3.) *Responsiones*, pro rescriptis & responsis principum. V. l. 27. de appell. lib. 11. t. 30. & Paratilon de diu. rescript.
- RESPUBLICA** absolute pro ciuitate vel republica, l. 9. de Decur. lib. 12. t. 1. Ciuitatis republica, l. 2. de iudiciis. lib. 2. t. 18. l. 6. de Decurion. lib. 12. t. 1. l. 18. de oper. publ. lib. 15. t. 1.
- RESTARE** vel *resistere*, l. 27. de ann. lib. 11. t. 1. qui ad soluenda rei nostræ debita *resisterunt*, qui ont esse in *reste*.
- RESTITUTIO** in integrum est, l. 2. t. 16.
- RESTITVTVS**. De *restitutis* & sententiam passis est, lib. 9. t. 43.
- RESTITVERE**, pro præstare, leg. 16. 18. de ann. lib. 11. tit. 1. *Restituere* vsuras, l. 3. de vsuris. lib. 2. t. 33. *Restituere* promissa, id est, præstare, l. 2. si certum præstat. de suffragiis. lib. 2. tit. 29. *Functiones restituere*, l. 90. de Decurion. lib. 12. tit. 1. id est præstare. 2.) *Restituere*, repræsentare. Personam restituere, l. 115. de Decurion. lib. 12. tit. 1. 3.) *Restituere*, reddere. *Restituere* securitates vel apochas, l. 19. de ann. lib. 11. tit. 1. *Restitutus* in officium, l. 5. de domest. & protecl. lib. 6. t. 24. l. 3. de agent. lib. 6. t. 27.
- RESVLTA** est denegare se, & subtrahere se conditioni alicui, l. 89. & 181. de Decur. lib. 12. t. 1.
- RESUPINVS**, elatus. *Resupinacernix*. Iudicem desidem ac *resupina* ceruice tantum titulum gerentem, l. 6. de cust. reorum. lib. 9. t. 3. *Resupini* spiritus, l. 2. de Episcopali iudicio. lib. 16. t. ultimo. Confer not. i. ad d. leg. 6.
- RETENTARE** simpliciter, item, penes vel apud se quid *retentare*, pro simplici retinere, l. 12. de ann. lib. 11. tit. 1. leg. 19. de bon. proscriptor. lib. 9. tit. 42. l. vn. de auri publ. proscutor. lib. 12. t. 8. l. 7. de cohortalib. lib. 8. t. 4. l. 22. 30. de curs. publ. lib. 8. t. 5. l. 8. de murilegul. lib. 10. t. 20. l. 13. de pistorib. lib. 14. t. 3. 2.) *Retentare*, eligere. Idoneos faciat tutores *retentari*, l. 3. de tutorib. lib. 3. t. 17. 3.) *Retentare*, tenere, adstringere. Occultatores ad pœnam volumus *retentari*, l. 14. in fin. de desertor. lib. 7. t. 18. 4.) *Retentare*, prohibere, interdicere. Cæteris ab hac licentia *retentatis*, l. 21. de petition. lib. 10. t. 10.
- RETENTATOR** l. ult. de temporum cursu. lib. 2. t. 6. l. 3. vnde vi. lib. 4. t. 22. l. 8. de censitoribus. lib. 13. t. 11. l. vn. qui bonis ex l. Iul. lib. 4. t. 20. est, qui res alterius aut vi, aut clam, aut dolo *retentat*. Consule Sirmondum ad Ennod. pag. 5.
- RETENTIONES** dotium, l. 2. de repudiis. lib. 3. t. 16. l. 2. de dotibus. lib. 3. t. 13.
- RETHIBERE** v. sup. redhibere.
- RETINERE** pro abstinere. Omnesque se ab hac nefaria petitione *retineant*, id est, ablineant, l. 24. de petition. lib. 10. t. 10. 2.) *Retinere*, pro seruare sibi vindicare, l. 26. de ann. lib. 11. t. 1. l. 16. de exact. lib. 11. t. 7. prædia sub fisci nomine *retinere*, l. ult. de exact. lib. 11. t. 7. l. 19. de bonis proscript. lib. 9. t. 42. possessiones, quæ ex bonis Gildonis in ius nostræ serenitatis *retente* sunt. 3.) *Retinere*, subicere, obligare, obnoxium facere. *Retinenda* plebis ratio, l. 26. de ann. lib. 11. t. 1. 4.) *Retineri*, pro teneri. Ad multam *retineri*, l. 30. quorum appellat. lib. 11. t. 36. Ad maiestatis crimen *retineri*, l. 19. de Iudais. lib. 16. tit. 8. Condemnatione *retineri*, l. 27. de annonæ. lib. 11. tit. 1. Ad dispendia *retineri*, l. 52. de baret. lib. 16. t. 5. Ad solutionem *retineri*, l. 9. de num. lib. 8. t. 1. Ita l. 9. de famof. libell. lib. 9. t. 34. reus ex lege *retinetur*.
- RETRAHERE**. De *retrahendis* personis ad suam conditionem, l. 2. de censitor. lib. 13. t. 11.
- RETRO**. *Retro* principes, l. 2. ad l. Iul. de adul. lib. 9. t. 7. l. 11. de proximis comit. dispos. lib. 6. t. 26. *Ultra omnes retro* principes laudari, Pacatus ad Theodosium inirio & c. 14. cuiusdam *retro* principis, l. 15. de Iudais. lib. 16. t. 8. l. 20. in f. de Iudais. lib. 16. t. 8. l. 4. de conlat. donat. lib. 11. t. 20. l. 168. de Decurion. lib. 12. t. 1. l. 3. de medicis. lib. 13. t. 3. l. 44. de oper. publ. lib. 15. t. 1. l. 1. de fide testium. lib. 11. tit. ult. l. 25. de Iudais. lib. 16. t. 8. l. 6. ne sanct. bapt. lib. 16. t. 6. l. 181. de Decurion. lib. 12. tit. 1. *Retro* sanctiones lata, l. 16. de medicis. lib. 13. tit. 3.
- REVE-

REVELARE. Si aliquid fraudis eos admisisse fuerit *reuelatum*, l. 34. de *naucul.* lib. 13. t. 5.

REVERENTIA. *Reuerentia* diuina, pro religione, l. 56. de *heret.* lib. 16. tit. 5. *Æternæ* vrbs *reuerentia*, l. 1. de *privil.* corp. V. R. lib. 14. tit. 2. Cultus diuinæ *reuerentia*, id est, clericatus, l. 49. in medio de *Decurion.* lib. 12. t. 1. Religionis *reuerentia*, l. 29. 30. de *Episcop.* lib. 16. tit. 2. l. 22. de *extraordinar.* lib. 11. tit. 16.

REVERENTISSIME. *Reuerentissime* depoposcit, l. 21. de *prator.* lib. 6. tit. 4.

REVINCERE, pro conuincere, l. 11. de *appell.* lib. 11. tit. 30.

REVIVISCERE solemnitas iubetur, l. 4. ne *conlat.* translatio *postuletur.* lib. 11. t. 22.

REVOCARE, repetere, retractare, restituere. *Reuocari* ad heredem & originem filiorum nepotumque sollicitudinem, l. 4. de *conlat.* donat. lib. 11. tit. 20. *Reuocare* habitum ciuitatis, l. 45. de *oper. publ.* lib. 15. t. 1. De donationibus *reuocandis*, lib. 8. t. 13. & De filiorum emancipatorum *reuocatione* ob ingratitudinem, l. 8. t. 14. 2.) *Reuocare* pro deuocare, leg. 21. de *pistor.* lib. 14. tit. 3.

REVOLVERE, id est, retro trahere, l. vn. de *prapof. sacri cubiculi.* lib. 6. t. 8. 2.) *Reuolui*, id est, degradari, reici. In inferiorem locum *reuolui*, l. 2. de *commeatu.* lib. 7. t. 12. Ad ordinem inferiorem *reuolui*, l. 10. in f. de *re milit.* lib. 7. t. 1. 3.) *Reuolui*, id est, in se volui. Dies solis, qui repetito in se calculo *reuoluuntur*, l. 2. de *feriis.* lib. 2. t. 8. l. 7. *Cod. Iust. eod.*

RHETIA. *Rhetiarum* vel *Rheticus* limes, l. 15. 18. de *extraord.* lib. 11. t. 16.

RHETORES inter professores publicos, l. 11. de *medicis.* lib. 13. titulo 3. l. vltim. de *stud. liberalib.* lib. 14. tit. 9.

RIDICVLVS. *Ridicula* anus senectute deformis, l. 8. de *sanctis.* lib. 15. tit. 7. *Ridiculo* exemplo metuens subito, quem ipse simulauerit, l. 12. de *Paganis.* lib. 16. t. 10.

RIGOR. *Rigorem legis* mollire, l. 8. de *appell.* lib. 11. t. 30.

RIMARI, scrutari, inquirere, requirere. *Rimari* arcana philosophiæ, l. vlt. de *studiis* lib. V. R. lib. 114. t. 9. *Thesaurus rimari*, l. 2. in f. de *Thesauris.* lib. 10. t. 18. de metallis pariter. *Victum* *ma nu rimari*, l. 10. de *Iust. conlat.* lib. 11. tit. 1. 2.) *Rimari* de iudiciis inquisitione, l. 1. de *iudiciis.* lib. 2. t. 18. (omissa autem hæc vox in l. 9. *Cod. Iust. eod.*) l. 2. si *vagum pet. mancip.* lib. 10. tit. 12. l. 5. de *off. rest. prou.* lib. 1. t. 7. l. 9. in f. de *heret.* lib. 16. t. 5. Vide *Commentarium* ad d. l. 1. de *iudiciis.* 3.) *Rimari* de officialium inquisitione, l. 29. in f. de *petition.* lib. 10. t. 10.

RIPA. De ripis fluminum, & ad eas militibus consistentibus, l. 13. de *re milit.* lib. 7. t. 1.

RIPARIENSES milites, seu legiones, l. vlt. de *re milit.* lib. 7. t. 1. l. 14. de *erogat. milit. ann.* lib. 7. t. 4. sunt milites in ripa constituti. De his *con-* sulte *Commentar.* ad d. l. vlt.

RIPENSIS, in ripa constitutus, idem de ripariensis. *Ripenses* l. 7. de *tiron.* lib. 7. t. 13. l. 4. de *veteranis.* lib. 7. t. 20. *Ripensis* militia, l. 8. de *fil. mil.* appar. lib. 7. t. 22.

RITVS de aruspicina, l. 1. de *maleficis.* lib. 9. t. 16.

ROBUR militare, l. 7. 8. de *fil. mil.* app. lib. 7. t. 22. l. 9. de *desertor.* lib. 7. tit. 18. l. 13. de *diner. off.* lib. 8. tit. 7.

ROBUSTVS. *Robusta* sanitas animalium, l. 9. de *curiosis.* lib. 6. tit. 29. 2.) *Robustum*, quod robur

& vires obtinet. Quod concessimus firmum sit atque robustum, l. 3. de *immunitate.* lib. 11. t. 12.

ROGATVS, pro promulgatus. *Rogata* lex, l. 15. de *oper. publ.* lib. 15. t. 1.

ROMANVS. *Romana* prætura, vna ex præturis Constantinop. l. 25. de *prator.* lib. 6. t. 4.

RVDIMENTVM, prima institutio. *Rudimenta* militiæ, l. 4. de *desertor.* lib. 7. t. 18. Nulla laboribus *rudimenta* posuerunt, l. vn. qui a *præbitione tironum.* lib. 11. t. 18. id est, nulla tirocinii *rudimenta* depoluerunt, vti est apud Iustinum lib. 9. cap. 1.

RVERE. *Ruens* grando. Ne *ruentis* grandinis lapidatione quateretur, l. 3. de *maleficis.* lib. 9. t. 16. in C. Iust. aut *uentis* grandinisque.

RVGOSVS. *Rugosis* sinibus agitator, l. 12. de *scenicis.* lib. 15. tit. 7. Consule *Commentar.* ad b. l.

RVINA deformis. Quæ iam deformibus ruinis intercidisse dicuntur, l. 11. de *oper. publ.* lib. 15. tit. 1. *Ruinis* operum publicorum, quomodo occursum, v. *Paratylon* de *oper. publ.*

RVPTVS. *Ruptis* ambagibus, l. 6. de *denunciat.* lib. 2. tit. 4. id est, non seruatis, vt *rumpe moras.* Sic & *interruptis* artificiosis obitaculis, l. vn. de *dom. rei que posc.* lib. 2. t. 5.

RVS. *Ruris ingenium*, l. 7. de *bon. proscript.* lib. 9. t. 42. est natura & qualitas ruris aut agrorum. Vid. *not. e.* ad *hanc leg.* & ibi Virgilium, Sallustium, Gellium. *Curialis*, relicta ciuitate *rus* habitare ventus, l. 1. 2. si *curialis relicta ciuitate rus habitare* maluerit. lib. 12. tit. 18.

RVTICANVS, l. vn. ne *damna* *provincial.* lib. 11. tit. 11.

RVTICVS. *Rustica* *plebs*, l. 16. de *curfu.* lib. 8. t. 5. *Rustici* filii nutriendi dari poterant, non *pastoribus*, l. vn. ne *pastor.* lib. 9. t. 31.

S.

SABBATIANI hæretici, l. 53. 65. de *hereticis.* lib. 16. tit. 5.

SABBATVM Iudaicum, l. vlt. de *feriis.* lib. 2. t. 8. l. 8. de *exactionib.* lib. 11. t. 7. l. 20. de *Iudeis.* lib. 16. t. 8.

SACCARI sunt, qui saccis gestandis operam suam mercede locant. De *saccariis* portus vrbs *Romæ* est, lib. 14. tit. 22.

SACCOFORTI hæretici l. 7. 9. 11. de *heret.* lib. 16. t. 5. Consule ibi *Commentar.*

SACERDOTES de Christianorum Episcopis, l. 3. 4. de *fide* *Carbol.* lib. 16. tit. 1. l. 31. 35. 43. de *Episcopis.* lib. 16. tit. 2.

SACERDOTALES, id est, Sacerdotes *provincia-* rum, l. 77. 145. 176. de *Decurion.* lib. 12. t. 1. l. vlt. de *tironibus.* lib. 7. t. 13. l. 51. 54. de *hereticis.* lib. 16. t. 3. *sacerdotales* *Paganæ* superstitionis, l. 20. de *Paganis.* lib. 16. t. 10. *Sacerdotales* l. 2. *quemadmodum mun. ciuil.* lib. 12. t. 5. sunt sacerdotio functi. Confer. l. 21. de *Decurion.* lib. 12. tit. 1.

SACER. *Sacra* absolute de Imperatoris epistola & lege, l. 6. de *cohort.* lib. 8. t. 4. 2.) *Sacræ* absolute, sunt *res sacræ* principis, id est, *res largitionales*, vel *privatæ*, l. 17. de *exaction.* lib. 11. t. 7. hinc *Comes sacrarum*, l. 120. de *Decurion.* lib. 12. tit. 1. *Palatini sacrarum*, l. 13. de *indulg. debito-* rum lib. 11. t. 28. *officium sacrarum* *privatarum*, l. 18. de *Palatinis* S. L. & R. P. lib. 6. t. 30. vt *Palatini sacrarum* remunerationum, l. 20. *cod. tit.* Consule *Commentarium* ad d. l. 18. & 13. 3.) *Sacræ* nomina patrum, l. 1. de *maternis* *bon.* lib. 8. t. 18. 4.) *Sacrum* dicitur omne quod ad principem pertinet, eiusque iussu & voluntate fit. Hinc: *Sacrum* *auditorium*, l. 13. 40. 44. 64. 67.

- de appell. lib. 11. t. 31. l. 2. de pactis. lib. 2. t. 9. cognitio sacra vel sacrum cognitionis examen, l. 62. de appellat. lib. 11. t. 30. l. 3. de reparat. appellat. lib. 11. tit. 31. Auditor sacra cognitionis, l. 7. 8. de rep. appell. lib. 11. t. 31. Cognitor sacer, l. 25. quorum appell. lib. 11. t. 36. l. ult. de repar. appell. lib. 11. t. 31. Iudicium sacrum. Sacrum numinis nostri iudicium, l. 49. de appellat. lib. 11. t. 30. sacri iudicii examen, l. 52. de appellat. lib. 11. t. 30. vice sacra cognoscere, l. 16. de appellat. lib. 11. t. 30. Sacra vice audientiam præbere, l. 61. de appellat. lib. 11. t. 30. Auditor sacra, l. 67. de appell. lib. 11. t. 30. Ita etiam sacri oris imitator dicitur, l. 6. de indulgent. crimin. lib. 9. t. 38. qui faciem principis imitatur, fallamque monetam cudit. Sacri vultus, Principis imagines, l. 4. de excusat. artific. lib. 13. t. 4. l. vn. si quis solidi circum. lib. 9. t. 22.
- SACRA.** Liberi in sacris constituti, l. 1. de matern. bon. lib. 8. t. 18. qui dicuntur eadem lege, in potestate constituti. Liberos in sacris retinere, l. 9. de matern. bon. lib. 8. t. 18. & mox: aut ex ipso filio in sacris, auia viuentem dimitti. L. ult. de incest. nuptiis. lib. 3. t. 12. Ex hoc contubernio nec filii legitimi habebuntur, nec in sacris patris erunt, nec paternam, vt sui, suscipient hereditatem. L. quicunque 5. de iis qua administr. lib. 8. t. 15. Emancipato, an in sacris agenti. 2.) L. ult. quemadmod. mun. civil. lib. 12. tit. 5. Initiati curiæ, sacris, id est, qui functionem curialem susceperunt, aut Decuriones facti sunt.
- SACRAMENTVM,** mysterium. Sacramenta fidei Catholica, l. 47. de hæreticis. lib. 16. tit. 5. Ita etiam Sacramenta regionis Iudaica, l. 13. de Iudeis. lib. 16. t. 8. & Iudaicis sacramentis christianum feruum adtaminare, l. 5. de contrahend. empt. lib. 3. tit. 1. 2.) Sacramentum, iusiurandum militare. Militiæ armatæ sacramentum, l. 42. 43. de Decurion. lib. 12. tit. 1. Sacramentorum cupiditas, l. 3. de agentibus in rebus. lib. 6. t. 27.
- SACRARIVM** pro arario sacro, l. 49. de hæret. lib. 16. t. 5. Sacriarii nostri incrementis accedant. Neque opus pro sacriarii reponere sacri ararii. 2.) Sacrarium principis, pro consistorio & palatio principis, l. 11. de pænis. lib. 9. t. 40.
- SACRILEGVS.** Sacrilega audacia, l. 27. de operibus publ. lib. 15. tit. 1. Sacrilega cohors hæreticorum, l. 20. de hæreticis. lib. 16. t. 5. Sacrilega dissimulatio, l. 4. in f. ne quid publ. lat. lib. 8. t. 11. Sacrilega falx. Sacrilega falce vitem succidere, l. 1. de censur. lib. 13. t. ult. Apostatarum sacrilegum nomen, l. ult. de Apostat. lib. 16. t. 7. Iudeorum sacrilegus coetus, l. 7. de Iudeis. lib. 16. t. 8. Sacrilegus animus tribuitur ei, qui maiestatis crimine est pollutus, l. 6. de bon. proscrip. lib. 9. t. 42. Sacrilegi etiam appellantur, qui ecclesiarum privilegia turbant l. 40. in fin. de Episcop. lib. 16. t. 2. Sacrilegi, qui diem dominicum profanant, & a religione deflectunt, l. 3. de executor. lib. 8. t. 8. Nuptiarum Sacrilegi, dicuntur adulteri, l. 4. quorum appellat. lib. 11. t. 36.
- SACRILEGIVM** committere dicuntur Episcopi, qui vel imperiti, & inscientes inanem Episcopi titulum gerunt, & itaque nesciendo diuinæ legis sanctitatem confundunt, vel incuriosi & negligentes fidem catholicam aduersus hæreses non defendunt, vel aduersus ipsam fidem offendunt, l. 25. de Episcop. lib. 16. tit. 2. Sacrilegia templorum, l. 3. de apostat. lib. 16. t. 17. gentilium sacra & superstitio appellantur. Venenum Ariani sacrilegii, l. 6. de hæret. lib. 16. t. 5. dicitur hæresis Ariana. Baptismatis iterati sacrilegium, l. 4. ne sanct. baptis. lib. 16. tit. 6. committunt Donatistæ. Sacrilegii crimen, est maiestatis, & sacrarum constitutionum violatarum, crimen. L. 2. in f. vt dign. ordo. lib. 6. t. 5. Sit plane sacrilegii reus, qui diuina præcepta neglexerit. Vide Commentar. ad h. l. Ita etiam l. 30. de erogat. militar. annon. lib. 7. t. 4. l. 15. 24. de petition. lib. 10. tit. 10. l. 1. si quis pecun. lib. 9. t. 23. l. 6. de indulgent. crimin. lib. 9. t. 38. Sacrilegium dicitur de indeuotione in Principem, l. 4. de domest. & protect. lib. 6. t. 24. Sacrilegium faciunt, qui turbant ecclesiarum priuilegia, l. ult. de Episcop. lib. 16. t. 2. vel, qui in ecclesias impetum faciunt, & irruunt, l. 31. eod. tit.
- SACROSANCTVS.** Sacrosancta ecclesia, l. vn. de bonis clericorum. lib. 5. t. 3. l. 47. de hæret. lib. 16. t. 5. Religio sacrosancta, l. 46. de cursu publ. lib. 8. t. 5. est clericatus. Sacrosanctis mysteriis seruientes, l. 123. de Decurion. lib. 12. t. 1. sunt clerici.
- SÆCVLM.** Sæculi decus, l. 3. de curiosis. lib. 6. t. 29. Labes sæculi, l. 17. de pænis. lib. 9. t. 40. id est nota. Necessitates sæculi opulentos subire oportet, l. 6. de Episc. lib. 16. t. 2. Sæculi nostri otio & pace perfrui, l. 2. de Veteranis. lib. 7. t. 20.
- SAGVM,** vestimenti genus, quo corpus muiebant pro itineris necessitate. Ita definiuntur Sæga, l. 48. de cursu publ. lib. 8. t. 5. Hippocomorum sæga, l. 37. 50. de cursu publ. lib. 8. t. 5.
- SAGAX.** Sagacissima cura, l. 40. de hæret. lib. 16. t. 5.
- SAGACITAS.** Sagacitate summa quæri ac prodi, l. 34. de hæret. lib. 16. t. 5. Tota sagacitate vestigare, l. 5. de suscept. lib. 12. t. 16.
- SAL,** l. 17. de cohort. lib. 8. t. 4.
- SALARIVM.** De præbendo salario ex viribus rei publicæ est tit. 2. lib. 12. Residui temporis salarium, l. ult. de domest. & protect. lib. 6. t. 4. Non debetur salarium legatis post eorum tempus, l. 2. de Legatis. lib. 12. t. 12. Salaria professorum, l. 1. & 2. de Medicis. lib. 13. t. 3. Architectorum salarium, l. 1. de excus. art. lib. 13. t. 4. Salaria medicorum, l. 8. de Medicis. lib. 13. t. 3.
- SALGAMVM** sunt necessariae res, veluti sal, oleum, lignum, l. 1. 2. 3. de Salgamo. lib. 7. t. 9. Culcitæ, l. 2. 3. d. t. aliaue eiusdem, quæ comites, tribuni, præpositi, l. 2. d. t. milites l. 2. & 4. militantes l. 3. a suis hospitibus l. 2. 3. poscebant. flagitabant, extorquebant, usurpabant, quod prohibitum illo titulo.
- SALINÆ** Romæ. De his accipiendi l. vnic. de mancip. therm. lib. 14. t. 5. De priuatis salinis, l. 3. de conlat. donat. lib. 11. t. 20.
- SALTIM** pro saltem, l. 41. de Episc. lib. 16. t. 2. l. 7. 63. de hæret. lib. 16. t. 5. l. 28. de Iudeis. lib. 16. t. 8. Ita quoque in Nouella Theod. 3. vers. quamobrem.
- SALTVS** & pascui saltus, l. 2. de pascuis. lib. 7. t. 7. Saltus reipublicæ, & eorum locatio, conductio, l. 1. de locat. fund. iuris emphyt. lib. 10. t. 3.
- SALTVARIVS.** Saltuaria promotione prohibita: v. Promotiones.
- SALVVS.** Salua reuerentia, l. 1. de maternis bonis. lib. 8. t. 8. Salua reuerentia maiestatis nostræ, ius nobis cum priuatis non dedignamur esse commune, l. ult. de appell. lib. 11. t. 30. Salua Republica, l. 4. de accusat. lib. 9. t. 1. Salus id est, incolumes, sani, l. 2. de veteran. l. 7. t. 20.
- SALVBRIS.** Saluberrima lex, l. vnic. si secundo nupsit.

- nupserit. lib. 3. t. 9. Saluberrima præceptio, l. 185. de Decurion. lib. 12. t. 1. Salubre decretum, l. 29. de petition. lib. 10. t. 10. Edictum salubre, l. 1. de Episc. iudic. lib. 16. t. 12. Imperium salubre, l. 1. de Episc. iudic. lib. 16. t. 12. Oracula salubria, l. vlt. de immunitate, lib. 11. t. 12. Salubris dispositio, l. 8. de operibus publ. lib. 15. t. 1. Forma salubris, l. 4. de suariis. lib. 14. t. 4. Lex salubris, l. 17. de Paganis. lib. 16. t. 10. Salubris Moderatio, l. 23. de annona. lib. 11. t. 1.*
- SALVBRIER.** *Salubriter cauta, l. 16. de diuers. offic. lib. 8. t. 7. Salubriter constituta, l. 171. de Decurion. lib. 12. t. 1. Salubriter ordinata, l. 3. de indiction. lib. 11. t. 3.*
- SALVS.** *Salus priuatorum. Quorum salus in discrimen vocatur, l. 6. de accusat. lib. 9. t. 1. Saluti parcere, l. 1. de fide cathol. lib. 16. t. 1. Salus Communis, l. 3. de exact. lib. 11. t. 7. Contra salutem Principis, & de salute querere, l. 12. de Paganis. lib. 16. t. 10.*
- SALVTARIS.** *Salutaris ars, medicina, l. 14. de Medicis. lib. 13. t. 3. Salutaria imperata, id est, constitutiones & leges, l. 28. de appellat. lib. 11. t. 30. Salutaris opera militum, maxime Reipubl. l. 5. de re milit. lib. 7. t. 1.*
- SALVTATIO,** *l. vn. de præpos. sacri cubiculi. lib. 6. t. 8. est genus officii, quod iudicibus præstatur, obseruato quoque ordine dignitatum. De hac salutatio ne dixi in Commentar. ad b. leg. & ad leg. 1. de Præf. Prator. lib. 6. t. 7.*
- SAMARITANI.** *De Samaritanis est lib. 16. t. 8. l. 18. de nauicul. lib. 13. t. 5.*
- SANCIRE.** *Sancire otio. Kalendarum Ianuariarum consuetos dies otio sanamus, l. 2. de feris. lib. 2. t. 8. pro quo Tribonianus, mancipamus, l. 7. Cod. lust. cod. Sanire publici officii disciplinam, l. 2. de questor. lib. 6. t. 9.*
- SANCTVS.** *Sancta lex, id est, religio Catholica, l. 51. de heret. lib. 16. t. 5. Sanctissima lex eodem sensu, l. 5. de Episc. lib. 16. t. 2. Sanctior vita, l. 36. de Episc. lib. 16. t. 2. Sanctum baptisma, l. 4. de apostat. lib. 16. tit. 7. l. vlt. de spectacul. lib. 15. t. 5.*
- SANCTIMONIA** *Principis, l. 2. de Veteranis. lib. 7. t. 20.*
- SANCTITAS** *pollutioni opponitur. Ut relinquat incolumem domicilium sanctitatem, l. 6. de sepulchr. viol. lib. 9. t. 17. Sanctitas Apostolica, l. 2. de fide Cath. lib. 16. t. 1. Sanctitas calitus infusa, l. 4. ne sanct. bapt. lib. 16. t. 6. Antistitem qui sanctitatem baptismi geminauerit, l. 1. d. t. Sanctitas Catholica, l. 4. de heret. lib. 16. t. 5. Christiana sanctitas, l. 22. de Iudeis. lib. 16. t. 8. Sanctitas coniugii, l. vlt. de legitimis hered. lib. 5. t. 1. Sanctitatis perpetuæ Ecclesiæ, l. 2. de heret. lib. 16. t. 5. Sanctitas legis diuinæ, l. 25. de Episc. lib. 16. t. 2. Sanctitatis titulus, qui competit Senatui, l. 4. de infirm. his, quæ sub tyr. lib. 15. t. 14.*
- SANE** *nota exceptionis & casus contrarii, l. 25. de Decur. lib. 12. t. 1.*
- SANGVIS,** *de equorum origine, genere, stirpe. Equi Hispani sanguinis, l. 1. de equis curul. lib. 15. t. 10. 2.) Sanguis de cognitione. Hinc cognatus sanguis, l. 6. de indulg. crim. lib. 9. t. 38. Curiali sanguine obstricti, l. 134. de Decurionib. lib. 12. t. 1. Sanguinis iura, l. 58. de heret. lib. 16. t. 5. Linea sanguinis, l. 30. de petition. lib. 10. t. 10. Misericordia sanguinis, id est, quæ sanguini debetur, l. 3. de maternis bonis. lib. 8. t. 18. Nexus sanguinis, l. 122. de Decur. lib. 12. t. 1. Ordo sanguinis. Ipso sanguinis ordine, l. 1. de priuil. Tom. VI. Pars II.*
- eorum, qui in sacro pal. lib. 6. t. 35. Præiudicium sanguinis, l. 19. de Episcopis. lib. 16. t. 2. 3.) Sanguis, pro vita. Hinc Sanguinis poena, l. 2. de sepulchr. viol. lib. 9. t. 17. Poena sanguinis diserte, l. 51. de heret. lib. 16. t. 5. Sanguine luere, l. vlt. de fide Cathol. lib. 16. t. 1. l. 1. de his, qui super relig. lib. 16. t. 4. Vindicare sanguine, l. 2. de sepulchr. viol. lib. 9. t. 17. Sanguinem expectans animaduersio, l. 20. de petition. lib. 10. tit. 10.*
- SANGVINOLENTI,** *id est recens nati, de his est tit. 8. lib. 5.*
- SANIES,** *purulentia. Artus, atro sanguine permixta sanie defluentes, l. 1. de emendat. seruor. Consule ibidem not. r. & not. s. & adde locum elegantem Ammiani in fine lib. 16. Et intestinis ulceribus Reipublica sanie persusus horrenda.*
- SARCINA,** *pro onere. Sarcina & onus capitatio- nis, l. 33. de Episc. lib. 16. t. 2. Censuræ sarcina, l. 6. de tyron. lib. 7. t. 13. Conlatio sarcina, l. 3. sine censu. lib. 11. t. 3. Communem sarcinam subire, lege 5. de suariis. lib. 14. t. 4. Functio- nem sarcina, l. 17. de extraord. lib. 11. t. 16. Gled- ba sarcina, l. 12. de censur. lib. 23. t. vlt. Ne- cessitatis sarcina, l. 4. de susceptorib. lib. 11. t. 6. l. 40. de Episc. lib. 16. t. 2. id est, extraordina- rium, vel superinducti onus. Nominationis alienæ sarcina, quam noui decuriones subire de- bent, l. 54. de Decur. lib. 12. t. 1. Officii inun- cti sarcina, l. 23. de cursu lib. 8. t. 5. Possessio- nis sarcina, l. 14. de censur. lib. 13. t. vlt. Sar- cina Præstationis, l. 50. de Decur. lib. 12. t. 1. Potentiorum sarcinam ad inferiores transferunt, l. 1. de censu. lib. 13. tit. 10. Quo a summis ad infimos visque sarcina decurrere ferendi oneris, non leue solatium, l. 49. de operibus publ. lib. 15. t. 1. & l. vlt. de equor. conlat. lib. 11. t. 17.*
- SARCOFAGI,** *quibus corpora detinentur, l. 6. de sepulchr. viol. lib. 9. t. 17.*
- SARTATECTA,** *l. 3. de calcei collector. lib. 14. t. 6. id est, operum veluti publicorum refectio, tui- tio. Consule Briffonius de V. S.*
- SARTURA,** *lege 2. de sepulchris violat. lib. 9. t. 17. Si per sarturas, succurrendum sit alicui monu- mento.*
- SATELLITES** *hostis publici alicuius aut tyran- ni, l. 7. de metatis. lib. 8. t. 8. l. 19. 21. de pænis. lib. 9. t. 40. l. 19. 20. 22. de bonis proscriptionum, lib. 9. t. 42. Satellites facioforum seu coniurato- rum l. 3. ad l. Corn. de sicar. lib. 9. t. 14.*
- SATIETAS.** *Satietas altercantium, l. 1. de iudiciis. lib. 2. t. 18.*
- SATIO.** *Sationibus insistentes agricolæ ad extraor- dinaria onera, non sunt deuocandi, l. 4. de ex- traord. lib. 11. t. 16.*
- SATIS** *superque sufficit, l. 3. de legitimis heredis. lib. 5. t. 1.*
- SATRAPA,** *l. vlt. de auro coronar. lib. 12. t. 23. Consule ibi Commentar.*
- SATVRIANI & subafrenses.** *De his est titulus 19. lib. 7. vbi dixi.*
- SOCIARE.** *Si quem grauior condemnatio sociaue- rit, l. 22. de questor. lib. 14. t. 3.*
- SAXA,** *l. 4. de sepulchr. viol. lib. 9. t. 17.*
- SCAENICI,** *de his est lib. 5. t. 7.*
- SCÆVVS,** *sinister, malus, peruersus, stultus. Scæuum crimen, l. 44. de Episcop. lib. 16. t. 2. in Cod. lust. l. 19. eod. male, scilicet mores. Dogma scæuum, l. 19. de heret. lib. 16. t. 5. religio scæua, l. 43. de heret. lib. 16. t. 5. Ammianus lib. 29. c. 3. scæuum imperatori accesserat incensium. Et*

- frequentissime hac vitur voce Apuleius, vt sciunt eius lectores. Interpretationes scæue, *No- uella Valentiniiani de libertis*. 6. Tempora scæua, de tyranno, *l. 9. de infirm. his, que sub tyr. lib. 15. t. 14.*
- SCÆVITAS**, peruersitas, sinisteritas. *Scæuitas de- prauitatis paternæ, l. 4. ne sanctum bapt. lib. 16. t. 6. Morum scæuitas. Hac morum scæuitate dignitates ab Eutropio pollutæ, l. 17. de panis. lib. 9. t. 40. Restituenda vox hæc in l. 5. Cod. Iust. de postul.*
- SCÆVOLA IC.** & eius scriptorum autoritas, *l. vnic. de resp. prud. lib. 1. t. 4. Scæuole elogium, l. 34. de testam. lib. 4. t. 4.*
- SCAMNA**, subscellia, *l. 2. de contrabend. empt. lib. 3. t. 1.*
- SCANSORES** ita γρ. non scæsores, *l. 2. de excusat. artif. lib. 13. t. 4. Videntur enim fuisse scanso- res, qui circa gradus, scalas, scalaria, occupati erant, per quas scanditur & ascenditur.*
- SCELEROSVS**. *Scelerosus raptus, l. 1. de raptu vel matrim. sanctum lib. 9. t. 25. Reus scelerosus, l. vlt. de defens. ciuit. lib. 1. t. 11. Scelerosi simplici- ter, l. vlt. de defens. ciuit. lib. 1. t. 11. l. 4. de pæ- nis. lib. 9. t. 40. Scelerosi Seceßus Manichæo- rum, l. 3. de Apostatis. lib. 16. t. 7.*
- SCELVS**. *Scelus maleficiorum, l. 4. de indulgent. criminum. lib. 9. t. 36.*
- SCELESTVS**. *Scelæta factio, l. 3. ad legem Cornel. de sicariis. lib. 9. t. 14. Scelæsti contractus ac fisco perniciosi, l. 1. de iure fisci, lib. 10. t. 1.*
- SCHEMA** & authenticum opponuntur. *Scheda est exemplum, dicitur la copie, l. vlt. de litor. & itin. cust. lib. 7. t. 16.*
- SCHISMATICVS**. *De schismaticis & eorum poenis, l. 1. 62. 63. 64. de hæret. lib. 16. t. 5.*
- SCHOLA**. *Schole generaliter dicuntur ædificia, vbi solent conuenire homines aut studendi, aut con- ferendi, aut præstandi, aut alterius rei gratia. Adiungebantur autem hæc Schole fore portici- bus, & statuis imaginibusque solebant ornari, vt probat Valefius ad Ammianum lib. 14. c. 7. A loco deinde siue schola, ipsi homines, aut ho- minum caterua, in eadem consistens, schola dicta est. Igitur ab hac origine schola Palatina, siue cohortes militum, qui pro palatio excu- babant, scholamque seu ædificium habebant iuxta illud, nomen habere videntur. Hæ enim cohortes proprie schole appellatæ sunt, vt docet insignis locus Procopii de bell. Goth. lib. 4. cap. 27. initio. Verum deinceps præter has Palati- nas scholas, aliis cohortibus, etiam scholarum nomen est inditum, imo & iis hæsit, qui res Principis priuatas publicasque omnes tractabant. Hinc schole agentium in rebus, de quibus con- sulte Paratitlon de agent. in reb. lib. 6. t. 27. Schola, Exceptorum, Singulariorum, Chartula- riorum. Scholarum autem mentio fit hoc Codi- ce, l. 22. de erog. militar. annon. lib. 7. tit. 4. vbi a vexillationibus, legionibus & auxiliis se- parantur. Schola gentilium intelligenda est leg. vn. de nuptiis gentilium lib. 3. t. 14. nam ex gentilibus seu barbaris multi inter scholares mi- litabant. Confer Commentarium ad b. leg. Scho- la sculariorum memorantur l. 9. de annon. ciuit. lib. 14. t. 17. Vbi de iis dictum. Schola domesti- corum, l. 1. 3. 10. de domest. lib. 6. t. 24. l. vn. de præposit. laborum, lib. 6. t. 25. Titones in scholis loco semper posteriore ponantur, l. 19. de re mi- litar. lib. 7. tit. 13. Vegetius lib. 2. c. 21. Quasi in orbem quandam per diuersas cohortes & diuer- sas scholas milites promouebantur, ita vt ex pri- ma cohorte ad gradum quempiam promotus, va-*
- dat ad decimam cohortem, & rursus ab ea, cre- scientibus stipendiis cum maiore gradu per alias re- currat ad primam. His scholis præerant Comi- tes & Tribuni scholarum, de quibus lib. 6. t. 13. de Comitib. & Tribun. scholar. l. 23. de erog. milit. annon. lib. 7. t. 4. Consule du Fresne in Glossar. & Valefium ad Ammian. 4. 14. c. 7.*
- SCHOLARIS**. *Militia scholaris, eorum, qui in scholis militabant, l. 38. de Decurionib. lib. 12. t. 1. Scholares, qui scholis militaribus erant ad- scripti, l. 31. de erog. militar. annon. lib. 7. t. 4. l. 9. de diuers. offic. lib. 8. t. 7. l. vn. qui & præbi- tironum, lib. 11. t. 17. His laborum intuitu, re- gendi numeri dabantur, d. l. 34. Iunguntur Domesticis. d. l. 9. de diuers. offic. Conf. Meursii & Du Fresne Glossar.*
- SCHOLASTICI**, *l. 2. de concuss. aduoc. lib. 8. t. 10. sunt aduocati qui defensionem causarum susci- piunt fute ad eam l. 2.*
- SCIENS**. *Scientes fieri Iudices, pro certiorari, mo- neri, l. 9. de metallis. lib. 10. t. 19.*
- SCIENTIA**, artis notitia. *Scientia. Quorum scientiarum professores erant: vide lib. 13. t. 3. de Medic. & Profess. Scientia dignitatem auget, l. 12. de Prætorib. lib. 6. t. 4. 2.) Scientia, notitia. A tempore scientia appellatio est interponenda, vt statuitur, l. 10. de appell. lib. 11. t. 30. Scien- tiam Principis consulere, l. 2. de relat. lib. 11. t. 29. Ad scientiam Principis referre, l. 1. de ap- pellat. lib. 11. t. 30. l. 2. de operibus publ. lib. 15. t. 1. l. 9. de relat. lib. 11. t. 29.*
- SCITA** dualia, *l. 30. de erog. mil. ann. lib. 7. t. 4. l. 5. de susceptiorib. lib. 12. t. 6. sunt Principum constitutiones.*
- SCRIBA**. *Scriba Præfæcti annonæ, l. 6. de ann. ci- uic. lib. 14. t. 17. Scribarum Decuriz in ciuita- tibus, l. 1. de lucris off. lib. 8. t. 9. Scriba, l. 3. de superexact. lib. 11. t. 8. militare non possunt, d. l. 2. de lucris off. lib. 8. t. 9. & l. 3. de cabulariis. lib. 8. t. 2. De his dixi in Commentariis ad has leges.*
- SCRIBERE**, pro inscribere, *l. 13. de Prætor. lib. 6. t. 4. l. 31. de operibus publ. lib. 15. t. 1.*
- SCRINIA**, *seriniarii Principis, & Magistris scrinio- rum: Vide lib. 8. t. 1. & lib. 6. t. 11.*
- SCRIPTIO**, de notis, quæ faciei, manibus, fron- ti furis inscriptæ, *l. 2. de pænis. lib. 9. t. 40. 2.) Scriptio, epistola, commonitorium, breuis. Comitis scripture conuentus Vicarius, l. 3. de erog. mil. ann. lib. 7. t. 4. Scribitionis indicium, l. 1. de erog. mil. ann. lib. 7. t. 4. est brevis, cui ad- scriptus modus annonæ. 3.) Scriptio, pro ad- scriptione collationis, seu descriptione, l. 12. de proximis lib. 6. t. 26.*
- SCRIPTURA** pro chirographo, *l. vn. si certum pe- tat. de chirograph. lib. 2. tit. 27. 2.) Scriptura, quoduis instrumentum. De collatione scriptura- rum in crimine falsi, l. 2. de falso. lib. 9. t. 19. 3.) Scripturæ fides, l. 9. de infirm. his lib. 15. t. 14. Scripturæ veritas, si res poposcit, per ipsum de- bet probari autorem, l. 1. de falso lib. 9. t. 19. Scriptura, de responsis aruspicum, l. 1. de Pa- ganis, lib. 16. t. 10.*
- SCRIPVLI**, *l. 1. de ponderatorib. lib. 12. t. 7.*
- SCVLPTORES**, *l. 2. de excus. artif. lib. 13. t. 4.*
- SCVTVLATVS**, quadratus, orbiculatus. *Scutu- lata velles, l. 11. de scanicis. lib. 15. t. 7. sunt ve- stes, notis quadratis, vel orbicularibus variega- tæ. Consule Commentar. ad b. l.*
- SE**. *Seagere viuientis hæredem, l. 8. de Episc. lib. 16. t. 2.*
- SECARE** marmora ex metallis, *lege 1. de metallis. lib. 10. t. 19.*
- SECRNI**, id est, ad singularem usum destinari, *l. vn. de Insuperiis Danubii, lib. 7. t. 17.*

SECESSVS insularum, l. 32. de *nanic. lib. 13. t. 5.* id est, insularum loca, a frequentia hominum remota. *Secessus* Manichæorum, l. 3. de *apostat. lib. 16. t. 7.* dicuntur conuenticula in solitariis locis, & secretis.

SECRETVS. Dolor in exequiis *Secretum* amat, l. 5. de *sepulchr. violat. lib. 9. t. 17.* Præbere *secretum*, dicuntur loca, in quibus secreto quid admittitur, l. 4. ne *sanctum baptisma. lib. 16. t. 6.* *Secreta* cœlestia sunt mysteria religionis, l. 40. de *Episcop. lib. 16. t. 2.* vide *supra* *Mysteria.* Consistorii Principis *secretum* ventranda, l. 7. de *privil. eorum qui in sacro pal. lib. 6. t. 35.* Occasione secreti, l. penult. de *offic. Reſtor. Prouinc. lib. 1. t. 7.* id est, in secreto dum loco. Dira *secretum* de magicis, l. 6. de *indulgent. crimin. lib. 9. t. 38.* Doctrina *secretum*, lege 2. ne *sanctum baptisma. lib. 16. t. 6.* Nulla peruersitati, vel publica conuenticula vel latiora *secretum* tribuere, l. 20. de *heretic. lib. 16. t. 5.* *Secreta* mandata, non scripta, l. unic. de *mandatis Princip. lib. 1. t. 3.* vide ibi *Commentarium.* *Secretis* mandatis fides non est habenda, l. ult. de *accusat. lib. 9. t. 1.* Mentis *secretum*, l. unic. de *imaginib. Imp. lib. 15. t. 4.* *Secreta* Manichæorum, l. 3. de *apostat. lib. 16. t. 3.* *Secreta* quies, l. 6. de *honor. codic. lib. 6. t. 22.* in *secretum* seſe conferre, l. 1. de *his qui condit. propr. lib. 12. t. ult.* Dicuntur etiam *secretum* ab aliis disſita, diuſa ab vniuerſis. Ita: Imperio *secretum* debentur, l. 47. de *operibus publ. lib. 15. t. 1.* id est priuati ſe ab Imperio & Imperatoris ſede ſecernere longe debent. *Secretum* ſunt ſolitudines *λαῦρας, νελλεῖα, μενδραῖ,* latibula Anachoretarum & Monachorum, l. 63. de *Decur. lib. 12. t. 1.* *Secretiora* Dei mysteria, l. 163. de *Decurion. lib. 12. t. 1.* *Secreta* Prouinciarum partes, l. 12. de *curſu. lib. 8. t. 5.* id est, diſſita prouinciæ loca. *Secretus* piaculum, l. 12. de *Paganis. lib. 16. t. 10.* Domus *secretum*, l. 5. de *metallicis. lib. 10. t. 19.* id est, *secretum* loca in principum domibus.

SECRETARIUM, locus, in quo iudices cauſas examinant. *Secretum* appellat Ammianus, lib. 15. c. 7. ubi vide de cœſſimam Valeſii obſeruationem. Non ſit infame licitationibus *secretarium*, l. 1. de *offic. Reſt. Prou. lib. 1. t. 7.* *Secretaria* publica præſtolari, l. ult. de *denunciat. lib. 2. t. 4.* Indicanſium *secretarium*, l. 7. de *proximis. lib. 6. t. 26.* *Secretarii* foribus apertis, introductis omnibus, aut pro tribunali locatis controuerſias audiat, l. 2. de *offic. Reſtor. Prou. lib. 1. t. 7.* Conſule Iurem in Symmachum lib. 10. ep. 36. Briffonium de *V. S. & Du Freſne voc. secretum, ſecretarium.*

SECTA Catholica, l. 5. de *Episcop. lib. 16. t. 2. l. 42. 44.* de *heret. lib. 16. t. 5.* Venerabilis Orthodoxorum ſecta, l. ult. de *heret. lib. 16. t. 5.* Iudæorum ſecta, l. 1. 2. 8. 9. de *Iudeis. lib. 16. t. 8.* Perſida ſecta, l. 15. de *heret. lib. 16. t. 5.* Secta Donatiſtarum, l. 4. ne *sanct. baptisim. lib. 16. t. 6.*

SECTARI lucrum familiare, l. 1. ne *oper. lib. 11. tit. 10.*

SECTATORES hæreſum, l. 14. de *heret. lib. 16. t. 5.* Ignauix ſectatores *μωδὸντες* quidam, l. 63. de *Decurion. lib. 12. t. 1.* vide *ſupra* Ignauia.

SECVLARIS. *Seculares* Iudices. l. ult. de *Episcop. lib. 16. t. 2.*

SECVM. *Secum* permixti, id est, inter ſe permixti, l. 3. de *cuſtod. reor. lib. 9. t. 3.*

SECVNDARIVS. *Secundarium* præceptum, l. 2. de *incorp. lib. 10. t. 9.*

SECVNDICERIVS notariorum, l. 21. de *petitionib. lib. 10. t. 10.* Conſule ibi *Commentar. & Du Freſne Gloſſar.*

SECVNDVS. *Secunda* nuptiæ. De his lib. 3. t. 8. vide l. 1. de *reuo. donat. lib. 8. t. 13.* De ſecundo lapſu lib. 11. t. 32.

SECVRIS. *Secures* faſcesque Proconſularis poteſtatis, l. 7. de *honor. codic. lib. 6. t. 21.*

SECVRITAS. *Securitates* idem quod *Apocha*, cautio: De his & earum forma, l. 2. de *cuſſu. lib. 11. t. 27. l. 19. de annona. lib. 11. t. 1. l. ultim. tributa in ipſis ſpeciebus. lib. 11. t. 2. l. 173. & 185. de Decurionibus. lib. 12. t. 1. l. 2. 27. 32. de ſuſceptorib. lib. 12. t. 6. l. 21. 26. de nauic. lib. 13. t. 5. 2) Euocatorix ſecuritas, l. 3. de *Decurion. & ſilent. lib. 6. t. 23.* eſt veniendi ad Com tatum fiducia. 3) Nimmia ſecuritas à deuotione reuocat, l. 35. de *ann. lib. 11. t. 1.* *Securitates* poſſeſſorum vexare, attentare, dicuntur delatores, l. 4. 12. 19. de *petitionibus. lib. 10. t. 10.* *Securitate* innocentiam firmare, l. 4. de *petition. lib. 10. t. 10.* *Securitas* iſus muliebris, l. 3. de *accuſationibus. lib. 9. t. 1.**

SECVS pro ſexus, vide not. d. ad leg. 3. de *cuſtod. reor. lib. 9. t. 2.*

SEDERE. *Sedere*, id est, placere, l. 37. de *Episcop. lib. 16. t. 2.* Id noſtro ſedit arbitrio. 2) *Sedendo*rum equorum poteſtas, pro inſidere equis, l. 3. quibus equorum uſus, lib. 9. t. 30. 3) De ſedendi iure & poteſtate cum Iudicibus in ſecretario, l. 5. de *proximis. lib. 6. t. 1.* unic. de *offic. Iudicium ciuilitum. l. 1. t. 8. l. ultim. de honor. codic. lib. 6. t. 22.* *Sedebant* Decuriones Præſidatus prærogatiua gaudentes in conſilio ciuitatis, l. 4. de *Decur. lib. 12. t. 1.* 4) *Seder* breuius modus profeſſionis, id est, remanere, & breuius comprehenditur, l. 13. de *indulgent. debitor. lib. 11. t. 28.*

SEDES. *Sedes* Apoſtolorum vel Martyrum Conſtantinopoli, l. 6. de *ſepulchr. viol. lib. 9. t. 17.* id est ſepulchrum conditorium Martyrum. Dicitur, miſeranda ſedes Nouella Valent. 5. de *ſepulcris. 2)* *Sedes* de eccleſia, l. 8. de *heret. lib. 16. t. 5.* 3) Magiſtratum ſedes tribuitur illuſtribus, veluti Præſecto Prætorio, Vrbi Præſecto: vide *Notit. Dignit. & l. 12. de Legatis. lib. 12. t. 12.* 4) *Sedes* militares, l. 2. de *domest. lib. 6. t. 24.* ſunt ſoſſata, ſtatuæ, caſtra ubi milites armati & palatini, viuebant & ſedebant ceſſante expeditionis neceſſitate. De his ſedibus late expoſui in *commentario ad b. l. 5.)* *Sedes* carceris, l. 1. de *cuſt. reorum. lib. 9. t. 3.* 6) *Simulacrorum ſedes, niches, loca*, in quibus ſimulacra fixa erant, quod probo in *Commentar. ad l. 9. de pagan. lib. 16. t. 10.* *Simulacra* ſuis ſedibus euellantur, d. l. 19. 7) *Sedes* Iudicum. Vniſque iudex in his locis ſedem conſtituat, in quibus oportet omnibus præſto eſſe reſtorem, &c. l. 4. de *officio reſtoris Prouincia. lib. 1. t. 7.* id est, *tienne ſes aſſiſes, conſtitue ſa demeure.*

SEBILE. Occurrit hæc vox l. 12. de *legatis. lib. 12. t. 12.* ſed incuria librariorum irrepiſit in textum, legendum enim ibi, *ſedes illuſtris.* Vide quæ dixi in notis ad eam leg.

SEDITION. *Seditionibus* inhiſcendis leges latæ, l. 37. de *Episcop. lib. 16. t. 2. tit. de his qui ſuper religione tit. 4. lib. 16. lege 38. de hereticis. lib. 16. t. 5. l. 22. de Iudeis. lib. 16. t. 8.*

SECVLITAS. *Sedulitas* officialium, l. 2. de *numer. lib. 8. t. 1.* *Iudiciaria ſedulitas*, l. 22. de *ſuſcept. lib. 12. t. 6.* *Sedulitatis* affectus pius. De liberorum deuotione & affectu, quem debent patri, l. 2. in *fin. de maternis bonis. lib. 8. t. 18.*

SEDVLVS. *Sedula* mentis cura, l. 43. de *Decur. lib. 12. t. 1.* Querela. *Sedula.* *Sedulus* querelis inſtare, l. 110. de *Decur. lib. 12. t. 1.* *Seruitus ſedula*, l. 16. de *Prator. lib. 6. t. 4.* eſt benemerita, ob quam quis manumittitur.

SEGES. *Segetem* prædandi amputare, l. 6. de *cuſtod. reor. lib. 9. t. 3.*

- SEGNITIES.** *Segnities* Iudicium punita, l. 16. de iure fisci lib. 10. t. 1.
- SEGNIVS.** Nec *segnius* lenitudinis nostræ cura succedit, l. 6. de donat. lib. 8. t. 12.
- SEGREGARI,** id est, excludi, liberari, excipi cæteribus humanis, l. 32. de heret. lib. 16. t. 5. *Segregari* conuentu publico, l. 54. de heret. lib. 16. t. 5. *Segregari* a confortibus, l. 7. de tyron. (vers. illud etiam) lib. 7. t. 13. *Segregari* ab immanitate verberum, l. 2. de question. lib. 9. t. 35. *Segregari* molestia, l. 23. de cursu. lib. 8. t. 5. *Segregari* a necessitate, l. 2. in fin. de Senat. ex glebali conlat. lib. 6. t. 2.
- SEGREGATIVM.** *Segregativm* vxores maritalis multa constringat, l. 52. de heret. lib. 16. t. 5.
- SEGREGIS,** idem quod segregatus. Immunes, ac *segreges* habeantur, l. 15. de proxim. lib. 6. t. 26. Consule ibi not. t.
- SEIPSVM** iudicans *autonax autptos*, l. 1. ad l. lul. repet. lib. 9. t. 27. l. 7. de falsa mon. lib. 9. t. 21.
- SEIVNCTVS,** immunis. *Seivnctum* esse ab aliquo, l. 1. de itinere muniend. lib. 15. t. 3.
- SELLA.** *Sellarum* usus Romæ. Vide lib. 15. t. 13. *Sella* & frænum equi seu veredi, l. 47. de cursu. l. 8. t. 5. Consule Briffonium de V. S.
- SEMEI.** *Semel* vnaque solutione quis solvere potest, quod per particulas solvere potest, l. 15. de ann. lib. 11. t. 3.
- SEMIN.** *Semina* litium malitiosa comprimere, l. 1. de Episcop. iudic. lib. 16. t. 12.
- SEMIDECIMA** epimetrum fuit porcinae, l. 4. de fisciis, lib. 14. t. 4.
- SEMISSIS,** l. 8. de bonis proscript. lib. 9. t. 42.
- SEMOIVS.** *Semoti* pro exheredatis, l. 4. de legitimis hered. lib. 5. t. 1.
- SEMVNCIA,** l. 8. de bonis proscriptor. l. 9. t. 42.
- SENATORES.** De his est titulus l. 6. De Senatore criminis reo, agit l. 1. de extraordinar. lib. 11. t. 16. *Senatorum* numerus, in Senatu definitur, l. 9. de Prætorib. lib. 6. t. 4. Placet, ne minus quinquaginta Clarissimi, veniant in Senatum. 2.) *Senatores* in inscriptione l. 9. de petitionib. lib. 10. t. 10. dicuntur Decuriones Alexandrini. Vide quæ dicta sunt in Commentar. ad l. 189. de Decurionib. lib. 12. t. 1.
- SENATVS** dicitur locus, vbi conveniunt Senatores l. 9. de Prætorib. lib. 6. t. 4. 2.) *Senatus* sunt Senatores, l. 12. de Iurisdiction. lib. 2. t. 1.
- SENATVS** CONSULTA sunt Senatus sive Patrum Decreta, l. 4. de Senatorib. lib. 6. t. 1. l. 1. de expens. ludor. lib. 15. t. 1.
- SENECTVS.** *Senectus* quæ sit, definitur l. un. de his, qui vni. erat. lib. 2. t. 17. *Senectus*, a quibus excuset, legitur l. 13. de Prætorib. lib. 6. t. 4. l. 58. de cursu. lib. 8. t. 5.
- SENVIM,** ætas senilis. *Senio* fractus, l. 12. de veteranis lib. 7. t. 20. 2.) *Senium* de adificiis dicitur. Ita opera publica *senio* victa fatiscere dicuntur, l. 15. de operib. publ. lib. 15. t. 1. vbi consule not. f. & ibi loca varia ex Symmacho & Cassiodoro adducta. *Ædes* ætatis *senio* concusæ, l. 44. de operib. publ. Domus sacræ *senio* quatiuntur, l. 1. ne quis in palatiis maneat, lib. 7. t. 10.
- SENSVS.** *Sensus* intemperatæ fidei, l. 6. de heret. lib. 16. t. 5. Iustæ instigationis *sensus* (forte etiam indignationis) l. 7. de heret. lib. 16. t. 5. *Salutis* propriæ *sensu* & affectu admoniti, l. 7. de heret. lib. 16. t. 5. *Sensu* leviore conceptum desiderium, l. vlt. de legitimis hered. lib. 5. t. 1. *Sensu* carentia simulacra dicuntur, l. 12. de Paganis, lib. 16. t. 20.
- SENTENTIA** est iudicis decretum, siue vltima definitio, controuersia finem imponens, aut absolutione, aut condemnatione. De *sententiam* passis, lib. 9. t. 43. De *sententiis* ex periculo recitandis l. 4. t. 17. agitur. *Seuera* iudicis *sententia*, l. 19. de cohortalibus, lib. 8. t. 4. Ante *sententiam* definitiuam appellare non licere, l. 2. 50. de appell. lib. 11. t. 30. l. 18. 29. quorum appell. lib. 11. t. 36. 2.) *Sententia*, pro eo, quod quisque sentit. *Sententia* & tractatus Iurisconsultorum, l. vnic. de resp. prud. lib. 1. t. 4. 3.) *Sententia* pro lege, l. 61. de heret. lib. 16. t. 5. Vide supra Definitio.
- SENVIM** CAPITVM, id est, sex capita, seu annonæ & pabula animalium, l. 1. de domest. lib. 6. tit. 24.
- SEPARATIVS,** id est immunis. *Separati* a censibus & muneribus, l. 14. in fin. de Episcop. lib. 16. t. 2.
- SEPTVM.** *Septa* carcerum, l. 1. de custodia reor. lib. 9. t. 3. Intra domorum *septam* continere, l. 44. de Episcop. lib. 16. t. 2.
- SEPVLCRVIM.** *Sepulchra* feralium mysteriorum, vocantur hæreticorum Ecclesiæ, l. 7. vers. illud etiam de hæreticis, lib. 16. t. 5.
- SEPVLTVS.** *Sepulta* penitus venditio fraudulenta depercat, l. 2. de contrab. empt. lib. 3. t. 1.
- SEQUESTRATIO** pecuniæ, de ea tit. 28. lib. 2.
- SEQUESTRARE.** *Sequestrari*, id est, submoueri, reuici. *Præscriptiones sequestrari*, l. 7. ad l. lul. de adult. lib. 9. t. 7.
- SEQUESTRAIVS.** *Sequestrata* auctoritate legis, l. 18. de exaction. lib. 11. t. 7. id est abrogata. *Sequestratis* minoribus, id est, exceptis, l. 4. de censur. lib. 13. t. vlt. *Sequestrata* condemnatione, id est, excepta, l. 27. de operib. publ. lib. 15. t. 1.
- SEQUESTRES** nuptiarum, l. 1. de nupt. lib. 3. t. 7.
- SEQVI,** id est prosequi, l. 1. de tractor. lib. 8. t. 6.
- SERVS.** *Sera* defensio, l. 22. de prætor. lib. 6. t. 4. *Indagatio sera*, l. 7. de filiis militarium apparitor. lib. 7. t. 22. *Petitio sera*, l. 11. eod. Pubertas non *sera*, l. vnic. de bis qui veniam ætat. lib. 2. t. 17.
- SERENITAS.** *Serenitatis* titulus. Vide Iuretum in Symmach. lib. 2. ep. 8.
- SERICVS.** *Serica* blattæ, l. 15. de murileg. lib. 11. t. 20. *Serica* pallia, l. 3. de vestib. olou. lib. 10. t. 21. *Serica* Peragaudæ, l. 1. de vestib. olou. lib. 10. t. 21.
- SERIES.** *Series*, id est, tenor, euectionis, l. 22. de cursu, lib. 8. t. 5. *Series* Testamenti, l. 3. de testam. lib. 4. t. 4. *Series* Indulgentiæ, l. 11. de indulg. debitor. lib. 11. t. 28. *Series* Legis, l. vlt. de prædictis Senat. lib. 6. t. 23. *Series* Relationis, l. 4. de relat. lib. 11. t. 29. *Series* Scribitionis famosæ, l. vlt. de famosis libellis. l. 9. t. 34. *Series* Indictionis, l. 8. de extraordinar. lib. 11. t. 16. *Series* annorum, l. un. de his qui sanguinolenti. lib. 5. t. 8.
- SERMO** litigantium. Ad Episcopum cum *sermone* litigantium dirigatur, l. vnic. de Episcop. iudic. lib. 16. t. 12.
- SERO.** *Sero* ab exsecutoribus, seu executionibus rerum antea statutarum appellare non licet, l. 2. 3. 11. 15. 16. 18. 25. 30. quorum appell. lib. 11. t. 36. Itaque, qui ab executione appellant, *sero* prouocare dicuntur, d. l. 3.
- SERPENS.** *Serpentes* intra colleum cum parricida, l. vnic. de parricid. lib. 9. t. 15.
- SERTVM.** *Serta* suspendebant diis gentiles, l. 12. de Paganis, l. 16. t. 10. Arnobius lib. 7. pag. 226. Edition. Stewech. Etiam dii fertis, coronis afficiuntur & floribus. Marmor vetus apud Gruterum CXXIV. CORONAE INLATAR SIGNAQVE VNCTA.

SERVARE, id est, obsequere. Ut ad centenam dignitatem hic ordo servetur, l. 7. de agent. in reb. lib. 6. t. 27.

SERVITIVM. Si ad ecclesiam catholicam servitio fidelior transierint, l. 40. de heret. lib. 16. t. 5.

SERVITVS. Servitus operaria, l. 6. de annon. civi- cis, lib. 14. t. 17. Sedula servitus, id est, servi seduli, l. 16. de Pratorib. lib. 6. t. 4.

SERVVLVS. Connubia servulorum, l. 6. de decu- rionib. lib. 12. t. 1. Infideles servuli, l. 1. vnde vi, lib. 4. t. 22.

SERVVS. De servorum emendatione, est lib. 9. t. 12. Servi pœnæ, l. 2. si vagum mancipium, lib. 10. t. 12. Civitatis servit, l. 3. ad Senat. conf. Claudiam. lib. 4. t. 9. Servi fiscales, l. 3. & 4. cod. tit. De servo ne- cessario hærede instituendo, l. 3. de inoffic. tes- tam. lib. 2. t. 20. Servi fundorum, lege vnic. com- muni diuidendo, lib. 1. t. 25. Servi oratores, l. 1. de pignorib. lib. 2. t. 30. Servi libidinum omnium & vitiorum, l. 3. de sentent. passis & restitut. lib. 9. t. 43.

SESSIO Iudicis. Sessio publica, l. 1. de habitu, lib. 14. t. 10.

SEVERITAS. Seueritas iudiciaria, l. vnic. de strator. lib. 6. t. 31. l. 7. t. 12. de desert. lib. 7. t. 18. Seueri- tas, iuris, l. 12. de accusat. lib. 9. t. 1.

SEVERITVDO. Seueritudo par pœnæ constringat, l. vnic. ne damna prouine. lib. 11. t. 11.

SEXAGENARIJ, l. 2. de annon. lib. 11. t. 1. l. 1. de exaction. lib. 11. t. 7.

SEXCENTI. Sexcenta talia sunt, quæ enumerari non possunt, l. vnic. victum ciuilit. lib. 9. t. 20.

SEXTANS, id est, vncie duæ. Sextans deportato relinquatur, l. 8. de bonis proscript. lib. 9. t. 42.

SEXTARIVS. Sexta congijs pars. Sextarius olei, l. vlt. de ann. ciuicis, lib. 14. t. 17.

SEXVS. Sexus separandi in carcere, l. 3. de custod. reorum, lib. 9. t. 3. Sexum alienum mentiri, l. 3. de adult. lib. 9. t. 7.

SIGNA. Signa, l. vlt. de priuileg. eorum, lib. 6. t. 35. sunt vexilla militaria.

SIGNACVLA. Signacula, l. 4. de administ. tuto- rum, lib. 3. t. 19. sunt sigilla.

SIGNARE. Signare est designare, scripto, & aperta definitione exprimere. Aperta definitione signa- mus, l. vlt. si secundo nupserit mulier, lib. 3. t. 9. Imperatorum decreta signarunt, l. 90. de decurio- nib. lib. 12. t. 1. Communi denunciatione signe- mus, id est, communi enunciatione designe- mus, l. 14. de extraordinar. lib. 11. t. 16. Enu- meratio signata, id est, designata, l. 18. de extra- ordinar. lib. 11. t. 16. Probata fidei dici assignari volent, l. 7. de heret. lib. 16. t. 5. Prætura, quæ Flauiali nuncupatione signatur, l. 5. de Pratorib. lib. 6. t. 4. Signatum est lege nostra, leg. 5. de annon. lib. 11. t. 1. 2.) Signare dicuntur etiam lu- dices, cum quid scripto iudicant, aut referunt ad Principem. Signare iuridica pronunciatione, l. 2. de fructib. & litis expens. lib. 4. t. 18. Muros iuari oportere signasti, l. 36. de operib. publ. lib. 15. t. 1. Propria relatione signasti, l. 55. de curs. publ. lib. 8. t. 5. 3.) Signare est signis obsignare. Signandis responsis obsecundant, l. 14. de extra- ordinar. lib. 11. t. 16.

SIGNATIO est scriptura tabularum. Apocharum & securitatum digesta signatio, l. 19. de annon. & eribut. lib. 11. t. 1.

SIGNATOR testis. Signatores in testamentis, l. 3. de testam. l. 4. t. 4.

SIGNIFERI. Nemefiaci & Cantrabrarii signiferi, l. 2. de excusat. ar. lib. 13. t. 4. & l. 2. de Colle- giat. lib. 14. t. 7.

SILENTIARIJ. De his est titulus lib. 6. de Decu- rionibus, & silent. t. 23.

SILENTIVM. Silentium venale, l. 7. de iure fisci, lib. 10. t. 1. Silentii cohibentia, l. 10. de murilegu- lis, lib. 10. t. 20. Silentii continuatio per triginta annos, l. vnic. de inquil. & colonis, lib. 5. t. 10.

SILERE. Silere lites dicuntur, id est, locum non habere, l. 3. de iure fisci, lib. 10. t. 1.

SIMILITVDO. Similitudo argumentorum, l. 7. quorum appellat. lib. 11. t. 36. Similitudinem veritatis falsarius imitatur, l. vnic. si certum per. de chirographis, lib. 2. t. 27. Honori delato ex merito opponitur, qui ad similitudinem contri- buit, l. vlt. de honor. Codicil. l. 6. t. 22. id est, imaginarius honor.

SIMPLEX. Simplex satisfactio dicitur, ut solidi in massam obryzæ redacti susceptori tradantur, l. 12. de suscept. lib. 12. t. 6. Ait lex: quod ad com- pendium simplicis satisfactionis inuentum est, ubi compendium simplicis satisfactionis, est facilitas solutionis. Simples quæstiones, quibus do- mestica potestas exercetur, l. 2. de emendat. ser- vor. lib. 9. t. 12. quibus opponuntur, l. 1. cod. pœnæ publicæ. Simplex rescriptum, l. 27. de petition. lib. 10. t. 10. est, cui solus Quæstor sub- scribebat. Ei opponitur specialis adnotatio, cui Princeps ipse subscribebat.

SIMPLICITAS. Simplicitas inconsulta rescripto- rum circa hirenarchas, l. vlt. de hirenarchis, lib. 12. tit. 14.

SIMPLICITER. Simpliciter tenere, id est, bona fide, l. 1. de fruct. & litum expens. lib. 4. t. 18.

SIMPLVS. Simpla debiti summa opposita qua- druplo, l. 27. de annon. lib. 11. t. 1.

SIMVLACRA paganorum, l. 6. 8. 10. 12. 20. de Pa- ganis, lib. 16. t. 10. quæ alibi idola, l. 13. de Paganis, lib. 16. t. 10. l. 6. de apost. lib. 16. t. 7. Imagines d. l. 12.

SIMVLARE, pro effingere, effigiare, l. 12. de Pa- ganis, lib. 16. t. 10.

SIMVLATVM pro imaginario, ita simulata ven- ditio, l. 33. de Decurion. lib. 12. t. 1.

SIMVLATIO pro infimulatione seu accusatione. Simulationum genera, l. vnic. ne sine iussu prin- cipis, lib. 9. t. 41.

SINCERITAS TVA. Titulo hoc compellati plu- res. Vid. Not. Dignit.

SINERE. Sinere gratiam appellationis, pro facere. l. 48. de appellat. lib. 11. t. 30.

SINGILLATIM, l. 1. de prædijs & mancipijs curi- alium, lib. 12. t. 13.

SINGVLARIS. Singularis virtus, id est, Cleri- catus. l. 16. de Episcopis, lib. 16. t. 2. Vid. supr. exi- mus. Certe monachos singularium appella- tione censiti. Sulpitius Seuerus dialogo primo cap. 14. init. Alium aque singularem virum vidi- mus paruo tugurio, in quo non nisi vnus recipi posset, habitantem.

SINGVLVS. Singuli quique, l. 7. de honor. Codic. lib. 6. t. 22. l. 13. de bonis proscript. lib. 9. tit. 42. Rufinus lib. 10. cap. 19. Quia plus sibi singuli qui- que, quem absentibus consulebant. Singuli quique l. 3. de Agentis. in rebus, lib. 6. t. 27. l. 2. de sua- rijs, lib. 14. t. 4. l. 13. de annon. lib. 11. t. 1. l. 17. de proximis, lib. 6. t. 25. l. vltim. de Episcop. lib. 16. t. 2. l. 18. de pœnis, lib. 9. t. 40. l. 84. de Decurionibus, lib. 12. t. 1. l. 10. de veteranis, lib. 7. t. 20. l. 13. de bonis proscript. lib. 9. t. 42. l. 28. de nautic. lib. 13. t. 5. l. 4. de conlat. donat. lib. 11. t. 20. l. 7. de aquaductu, lib. 15. t. 2. Tribonian.

- leg. 4. Cod. Inst. rod. Singulis ciuibus, ibi repositus l. 12. de iustit. lib. 15. t. 2. l. 2. ut dignitatum ordo, lib. 6. t. 5. l. 18. 20. de cursu, lib. 8. t. 5. l. 21. de suscept. lib. 12. t. 6. l. 139. de Decurionibus, lib. 12. t. 1. Singulas quasque insulas, l. 54. de heret. lib. 16. t. 5. Male qui ibi quisque pro quasque reponit, l. 1. de incorpor. lib. 10. t. 9. l. 1. sine censu vel reliquis, lib. 11. t. 3. l. 52. de heret. lib. 16. t. 5. l. 3. de Decur. V. R. lib. 14. t. 1. Singuli vniuersique, l. 2. de calum. lib. 9. t. 39. l. 15. de accusat. lib. 9. t. 1. Singula officia, quæ rationibus scribendis occupata fiscoque obnoxia, l. 1. de numerariis, lib. 8. t. 1. l. 7. de suscept. l. 12. t. 6. veluti tabularum numerationum d. l. 1. & 7. Singuli diebus agenda, l. 11. 13. de erog. milit. annon. lib. 7. t. 4.**
- SINISTRE.** Sinisterius in Republica versati, l. 2. ad l. Iul. repet. lib. 9. t. 27.
- SINVS.** Sinus vrbium in l. 1. de Episc. iudic. lib. 16. t. vlt. Sinus patriæ, l. 122. de Decur. lib. 12. t. 1. Sinus veltis, l. 12. de scianis, lib. 15. t. 7.
- SITIS.** Sitim suam & avaritiam explere, l. 2. de concuss. aduoc. lib. 8. t. 10.
- SOCIARE,** iungere. Socianda acta seu gesta, relationibus iudicium, l. 4. de relationib. lib. 11. t. 39. Sociata opera publicis mœnibus vel priuatis, l. 30. de oper. publ. lib. 15. t. 1.
- SOCIETAS.** Actuariorum societas, l. 14. de numerar. lib. 8. t. 1. Societas latronum, leg. vnic. ne pastoribus, lib. 9. t. 31. Ad societatem munerum vocari, l. 17. de Decurionib. lib. 12. t. 1.
- SOCIVS.** Socii administrantium atque participes, dicuntur adfessores, l. 5. de iis qua administr. lib. 8. t. 15. Si petitionis socius sine herede defecerit, lib. 10. t. 14. De socio itineris, l. 4. de cursu publ. lib. 8. t. 5. De socio criminum, l. 1. de cust. reorum, lib. 9. t. 3.
- SOL.** Dies solis, l. 1. 2. de feriis, lib. 2. t. 8. l. 1. de executorib. lib. 8. t. 8. l. 10. de exactionib. lib. 11. t. 7. l. 2. de spectacul. lib. 15. t. 5.
- SOLATIUM.** Solatium portionis deficientis, l. 2. si petitionis socius, lib. 10. t. 14. Est emolumentum & commodum portionis deficientis. Ad tutelam vitæ, pro solatio sibi quendam sociare, l. 4. de curs. publ. lib. 8. t. 5. Solatium ex communi & communicato labore, l. 49. de operib. publ. lib. 15. t. 1. Ita Cassiodorus Var. V. 9. Pedaturam murorum omnes in commune subeatis, qui vicinitate iungimini. Quatenus accommodato solatio securius impleatur &c. qui locus ad not. 1. b. l. pertinet. 2.) Solatium pro beneficio & liberalitate, quæ officio exeuntibus præstatur, leg. penultim. de Palat. f. l. lib. 6. t. 30. Vide ibi Commentar. 3.) Bonorum solatium, pro successione, l. vnic. de cessione, lib. 4. t. 1. 4.) Excusationis solatium, l. 4. de veteranis, lib. 7. t. 20. est beneficium immunitatis a censu. 5.) Facultatum solatium, l. 123. de decurionib. in fin. lib. 12. t. 1. dicitur beneficium, quod curia habet in bonis decurionum sine herede decedentium. 6.) Solatium est mercedula nauiculariis constituta, l. 32. de nauicular. lib. 13. t. 5. Solatium & solarium sæpe confunduntur a librariis, ut passim observatum est ad l. ges huius Cod. Consule etiam Brissonium de V. S.
- SOLERTIA.** Fallax & arguta solertia, l. 6. de sepulcris violat. lib. 9. t. 17. Mentis solertia, l. vn. de his qui veniam etat. impetr. lib. 2. t. 17. Exercere solertiam negotiandi, l. 2. de iustit. lib. 13. t. 1. Mercandi solertiam exercere, l. 5. d. 1.
- SOLERS & SOLLERS,** ut sæpe scriptum hoc Codice. Solers cura competentium iudicium, l. 16. de nauiculariis, lib. 13. t. 5. Diligentia solers. l. 1. de Spectaculis, lib. 15. t. 5. Excubie solertes, l. 3. de panis, lib. 11. t. 40. Fides solers & integritas, l. 36. in fin. de cursu publ. l. 8. t. 5. Solers indago, l. 2. de litor. & itiner. custod. lib. 7. t. 16. Inquisitio solers, l. vlt. de Iudais, lib. 16. t. 8. Quæstor solers, l. 3. de naufrag. lib. 13. t. 9. Solertiissima opera, l. 40. in fin. de heret. lib. 16. t. 5.
- SOLERTER.** Solerter inquirere, l. 11. de petition. lib. 10. t. 10. Solertiissime seruari oportet, l. 27. de decurionibus, lib. 12. t. 1.
- SOLIDARE,** roborare, firmare. Iugi solidata æternitate, seruentur, l. vlt. de Episcopis lib. 16. t. 2. Constitutione solidamus, l. 1. de expens. ludorum lib. 15. t. 9. Fila arguto pectine solidare, l. vlt. de vestib. oloueris, lib. 10. t. 21.
- SOLIDITAS,** forma solida. Massæ obryzæ soliditas, solido opponitur, l. 12. de susceptioribus lib. 12. t. 6. Fistularum soliditatem attentare, id est, perfodere solidas fistulas, l. 5. de aquaductu lib. 15. t. 2. 2.) Soliditas possessionis, l. 4. de comat. donatar. lib. 16. t. 20. est constans, & perpetua possessio.
- SOLIDVM** integrum, totum. De solidi capacitate inter virum & uxorem, l. 2. de iure liberor. l. 8. t. 17. l. 7. de nauicular. lib. 13. t. 4.
- SOLIDVS,** integer. Ætas solida, l. 12. de veteranis, lib. 7. t. 20. opponitur ætati defecisse, ob quam honestam solebant missionem veterani accipere.
- SOLIDVS** nummi genus ex auro conflatum, de cuius pondere consule Commentarium ad leg. 10. de ponderatorib. lib. 12. t. 7. & ad leg. vnic. de oblatione votorum lib. 7. t. 24. De solidorum adulteratoribus agitur l. 5. de falsa moneta lib. 9. t. 21. Solidus aliquando pro viginti quinque libris æris a possessoribus inferebatur in ærarium principis, l. 2. de conlatione æris lib. 11. t. 21. Solidus dabatur pro triginta, & viginti deinde, libris piscis, iis, quibus incumbere piscis exhibendi cura in aula Constantinopolitana, l. vn. de pretio piscis, lib. 14. t. 20.
- SOLITARIVS.** Vitæ solitaria falsitatem, dicuntur affectare Manichæi leg. 9. de heret. lib. 16. t. 5. Solitarii fuerunt secta Manichæorum, leg. ead. diuersa tamen ab Apotactis, qui & solitariam vitam vixere, & docente Epiphano, bonis omnibus renuntiaverunt, cum solitarii inter Manichæos, innuente laudata lege, bona haberent. 2.) Solitarius dicitur cælebs in interpretatione leg. 2. de repudiis lib. 3. t. 16.
- SOLITVDO** locus desertus. Solitudines & secreta τῶν μοναχῶν, l. 6. de decurionib. lib. 12. t. 1. Vid. supr. Secretus. 2.) Solitudinis mœror, l. 2. de repudiis lib. 3. t. 16. est calibatus.
- SOLITVS.** Solita species, l. 24. de annon. & tribut. lib. 11. t. 1. sunt species canonicæ, solemnes: quæ de more præstantur. Debiti tituli dicuntur leg. 19. eod. tit. & Solita absolute apud Ammianum Marcellinum lib. 17. cap. 3. Factumque est tunc & deinde, vnius animi firmitate, ut præter Solita, nemo Gallis quidquam exprimere conaretur inique. Paulo ante idem Autor solita, solemnia vocat.
- SOLEMNIS.** Ita plerisque locis hoc Codice scriptum est. 1.) Solemne est, quod legitime, rite & ordine fit. Hinc solemnia appellationis, l. 5. de appellationib. lib. 11. t. 30. Denunciantio solemnibus, l. 3. de denuntiis lib. 2. t. 4. Inscriptionis solemnibus, l. 4. de custodia reorum lib. 9. t. 3. Inde is, qui in crimen subscribit, dicitur solemnibus lege se vincere, l. 3. de exhibend. reis, lib. 9. t. 2. & solemnibus satisfacere, l. 9. de accusat. & inscript. l. 9. t. 1. est, in crimen subscribere. Ita quoque solemnibus simpliciter, pro inscriptionis solemnitate,

tate, l. ultim. ad leg. Corn. de falso lib. 9. t. 19. Emptionis solemnia l. 2. de contrabenda empt. lib. 3. t. 1. Poena solemnium, l. vn. de parricid. lib. 9. t. 15. 2.) Solemnia dicuntur annonæ, quas Palatini accipiebant, l. 11. de Palatin. S. L. lib. 6. t. 30. ibi strenas & vestes, cæteraque solemnia, ultra statutum numerum percepisse cognouimus. 3.) Solemne est, quod stato tempore fieri solet. Ideo Senatores ad urbem Romam venire compelluntur, ut muneribus (ludis edendis) iniunctis, operam possint præstare solemnem, l. 7. de Prætoribus & Quæstor. lib. 6. t. 4. 4.) Solemne dicitur de ordinariis tributis. Ita, solennis pensatio l. 31. de annon. & tribut. lib. 11. t. 1. Expressio solennis, l. 3. tributa in ipsis speciebus lib. 11. t. 2. est præceptio, cui principis manu modus collationis adscriptus fuit. Sed forte ibi melius leges, expensio solennis. Titulus solennis, l. vn. de superindictio lib. 11. t. 6. solennis ratio, l. 64. de curs. publ. lib. 8. t. 5. Solemnes species, l. 6. de exactionib. Solemnia absolute, l. 1. §. 1. D. de munerib. & apud Ammianum lib. 17. c. 3. Tributariæ functionis solemne munus, l. 19. quorum appellat. lib. 11. t. 36. Canonem solemnium more solui præcepimus, l. 16. de bonis proscriptor. lib. 9. t. 42. Ita etiam, equi solennes, id est, qui ex solemnium collatione præstantur, seu, canonici, l. 2. de privilegiis eorum, qui in S. P. lib. 6. t. 35. Tituli annui atque solennes, l. ult. de ponderator. lib. 12. t. 7. 5.) Solemne est solitum. Ita haruspices Romæ permittente Constantino M. celebrare possunt suæ consuetudinis solemnia, id est, quæ fieri ab eis solent circa haruspiciam, l. 2. de malef. & mathematicat. lib. 9. t. 16.

SOLLEMNE & SOLLEMNIA sunt stata festa. Ita Templorum solemnia l. 112. de decurionib. lib. 12. t. 1. sunt feriæ ob templorum dedicationes constitutæ. Confer Commentar. ad b. leg.

SOLLEMNITAS dicitur tempus præscriptum, intra quod appellantes opinionis exemplum petere, & refutatorios offerre debent. Hinc, dies complendis solemnitatibus præstituti, l. 14. de appellat. lib. 11. t. 30. 2.) Solemnitas dicitur de ritu gentilium festivo. Non liceat paganus quidquam solemnitatis agitare, l. 19. de pagan. lib. 16. t. 10. Hinc etiam dies solemnitatis, apud Aggenum Urbicum Commentar. in Frontin. de limit. agror pag. 61. Edu. Goes. 3.) Solemnitas dicitur, quando quid certis ritibus formulisque erat explicandum. Ita solemnitas scrupulosa cretionum, l. 8. de maternis bonis lib. 8. t. 18. 4.) Solemnitas, pro eo, quod solitum est, fierique debet. Ita Curiales, qui curialia munera, obtentu imaginariarum dignitatum, fugiebant, priuantur honore immerito, & civilium munerum solemnitate fungi coguntur, l. 25. de decurionib. lib. 12. t. 1. Ita Nominationis solemnitas, l. 53. de decurionib. lib. 12. t. 1. quando ad curialia munera sustinenda nominantur curiales. 5.) Solemnitas consulatus, l. 13. de infirmant. his que sub tyrann. lib. 15. t. 14. est manumissionis solemne, a Consulibus magistratum ineuntibus celebrari solitum. 6.) Solemnitas dicitur de præstationibus & collationibus. Ita, antiqua solemnitas, l. 7. de indulgent. debitor. lib. 11. t. 28. est antiquus præstationis modus. 7.) Solemnitas Juris l. 3. ad leg. Iul. de vi lib. 9. t. 10. est interceptio in crimen. 8.) Solemnitas dicitur de sportulis, quas Domestici & Protectores accipiebant. Ita l. 3. de domest. & protector. lib. 6. t. 24. Eos tamen, ne penitus solemnitas intereat, quinos & denos solidos sportularum nomine Primatibus distribuere præcipimus. 9.) Per solemnitatem intelliguntur spectacula solemnia l. 2. de spectaculis lib. 15. t. 5. ibi: ante meridiem tantum solemnitati pareant.

SOLLICITARE, est inquietare, turbare. Ita Sollicitare mundum Manichæi dicuntur, l. 18. de heretic. lib. 16. t. 5. 2.) Sollicitare est loco mouere. Terram sollicitare & cespitem vellere, l. 5. de sepulchr. viol. lib. 9. t. 17. Nouella Valent. 5. de sepulchris: Quis nescit quietos sollicitari funestis ausibus manes. Consule Commentarium ad d. l. 5.

SOLLICITATOR, qui concitat & impellit. Poena sollicitatori mulionum statuitur l. 38. de curs. lib. 8. tit. 5.

SOLLICITE. Sollicite proprio officio fungi, leg. 5. de numer. lib. 8. t. 1.

SOLLICITUDO de cultura agrorum, l. 33. de Decurionibus, lib. 12. t. 1. 2.) Sollicitudo pro munere & functione.

SOLLICITVDINIS curam impendere, l. 20. de oper. publ. lib. 15. t. 1.

SOLLICITVS. In petendo debet esse sollicitus, qui est in impetrandi occasione curiosus l. 16. de petition. lib. 10. t. 10.

SOLVERE, persolvere, dissolvere, non tantum de pecunia, sed & de muneribus passim dicitur. Titulo de Decurionibus. 2.) Diem vitæ solvere, id est mori, l. vnica. de bonis decur. lib. 5. t. 2.

SOLVTVS absolute pro militia exsolutus, l. 18. de diuersis offic. lib. 8. t. 7. Id est, disinctus, militia resolutus, ut Tribonianus, l. 2. eod. reposuit. Militia solutus, l. 11. de decurion. lib. 12. t. 1.

SOLVTORES, id est, conlatores, possessores, l. 3. de exact. lib. 11. t. 7.

SOMNIVM. Somniis enarrandis occultans artem aliquam diuinandi, l. 6. de maleficiis, lib. 9. t. 16.

SOMNVS. Somnum capere confugientibus ad Ecclesias non licet, l. 4. de his qui ad Eccles. conf. lib. 9. tit. 45.

SOPHISTAE, qui facundia Græcitatæ possent, l. ult. de studiis lib. V. R. lib. 14. t. 9. sunt oratores seu Rhetores Græci, & inter professores publicos numerantur, d. l. ult. & l. vn. de profess. lib. 6. t. 21. Consule Commentar.

SOPITVS. Sopita ira, l. 5. de accusat. lib. 9. t. 1. Lis sopita ex transactione aut qualibet alia ratione, l. 32. de petition. lib. 10. t. 10.

SORDIDARE. Fluenta sordidare, l. 13. de re militar. lib. 7. t. 1.

SORDIDVS. Sordida connubia seruularum, leg. 6. de Decurionibus, lib. 12. t. 1. Sordida munera, de his est lib. 11. t. 16. Sordidus panis, l. 5. de ann. ciuicis, lib. 14. t. 7.

SORITES. Soritis exemplum, in leg. 6. de fide testium, lib. 11. t. ultim.

SOROR. Sorores germanæ, l. 2. ult. de incestis nupt. lib. 3. t. 12. l. vn. comm. diuid. lib. 2. t. 25. l. vn. unde liberi, lib. 4. t. 2. l. 4. de legit. heredit. lib. 5. tit. 1.

SORORIVS. Sororia appellatio, & eius consortio decolorari, l. 44. de Episcop. lib. 16. t. 2.

SORS. Sortitio. Sorte ducti iudices, non sponte delecti in specie l. 13. de accusat. lib. 9. t. 1. 2.) Sors pro conditione quacumque. Censualis sors, l. 1. de protostasia, lib. 11. t. 24. Sors communis l. 6. de lustrali conlat. lib. 13. t. 1. Sors Deportationis l. 9. de iurisdic. lib. 2. t. 1. l. 14. quorum appell. lib. 11. t. 36. Ita quoque, fatali sorte mori, l. 7. de censu lib. 13. t. 10. Humana sorte consumi, mori, decedere, l. 7. de spons. lib. 3. t. 5. l. vn. de Prator. lib. 6. t. 4. Humilior sors, l. 2. de Lenonib. lib. 15. t. 8. Militiæ sors, opponitur codicillis a principe impetratis, ut quis in gradu præferatur,

- tur, l. 2. qui in gradu, lib. 7. t. 3. Nascendi fors, leg. 172. de Decurionibus, lib. 12. t. 1. Naturali sorte absumptus, leg. 43. de Episcopis, lib. 16. t. 2. Negotiationis sortem agnoscere, l. 10. de lustr. conlat. lib. 13. t. 1. Originis fors, l. 58. de Decurionibus, lib. 12. t. 1. Pari sorte cum ceteris, l. 13. de extraordinariis, lib. 11. t. 16. Perazuationis fors, l. 13. de Senat. lib. 6. t. 1. Proscriptionis fors, l. 1. de conlat. donat. lib. 11. t. 20. Subhastaria fors, l. 9. de prad. naucul. lib. 13. t. 6. Suspensa eorum fors & fortuna fit, l. 13. de penis, lib. 9. t. 40. 3.) Sortes profundis & possessionibus. Pro modo capitacionis & sortium, l. 15. de annon. lib. 11. t. 1. Quanta fors fuerit subleuata, l. ult. de locat. fund. lib. 10. t. 3. Hinc & fors grauis pro opaco prædio, l. 13. de Senat. lib. 6. t. 2. Sort illa, spatium terrarum dicitur, l. 1. de terris limitaneis, lib. 7. t. 15. l. vn. de rei vindication. lib. 2. t. 23. & Nouell. Theodos. 31. de ambitu & locis limitaneis. De sorte plura leges in Commentario ad d. l. 15. vbi de Gothorum, Wandalorumque sortibus dictum ex medii æui scriptoribus. Consule etiam Commentar. ad d. l. 13. de Senator. in fin. & Du Fresne in Glossar. voc. Sort.
- SORTIRI** & subfortiri praturam, l. 12. 13. de Prætor. lib. 6. t. 4. Sortiri copiam abundi, l. 3. de Prætor. lib. 6. t. 4.
- SORTITO**, sorte, vel per sortem. Sortito tamen ad iudicium vocabuntur, l. 12. de iurisdiction. lib. 2. t. 1. Consule Sauaronem ad Sidonium Ep. 7. lib. 8.
- SPADONES**, l. 17. de hæres. lib. 16. t. 5. Sed legendum ibi bisopodes. Vide Commentar.
- SPATANGIVM**, l. vn. de pretio piscis, lib. 14. t. 20. Genus echini maximum, de quo ex Hesychio & Aristotele dixi, in Commentar. ad b. l.
- SPATIVM**. Spatia terrarum, l. vn. de rei vindication. lib. 2. t. 23. l. 1. de terris limit. lib. 7. t. 15. vid. Sort. Spatium ruris, l. 7. de bonis proscript. lib. 9. t. 42.
- SPECIALITER**, id est, expresse, præcise, l. 176. de Decurionibus, lib. 12. t. 1.
- SPECERE** antiquum, pro inspicere, occurrit l. 8. de curiosis lib. 6. t. 29. in ea enim, agentibus in rebus, specendarum euectionum cura mandatur.
- SPECIES** sunt res, seu corpora quæcumque, quorum usus est aliquis in humana conuersatione, & quidem, quæ vel tributi vel annonarum nomine fisco penduntur, l. 48. de cursu, lib. 8. t. 5. l. 9. 10. 18. 24. de suscept. lib. 12. t. 6. l. 1. de condic. lib. 11. t. 14. l. 24. de annona, lib. 11. t. 1. l. 18. de cursu, lib. 8. t. 5. l. 6. 17. 19. de cohort. lib. 8. t. 4. l. ult. de olueris vest. lib. 10. t. 21. l. 49. de oper. publ. lib. 15. t. 1. l. ultim. de equorum conlat. lib. 11. t. 17. Aeris species, l. 4. de priuileg. eorum qui in S. Palat. lib. 6. t. 35. Species annonariæ, l. 2. de public. comparat. lib. 11. t. 15. l. 9. de nauicul. lib. 13. t. 5. l. 9. de suscept. lib. 12. t. 6. l. 3. 15. de annona, lib. 11. t. 1. l. 15. 18. de erogat. mil. annone, lib. 7. t. 4. Species pro annona militari, l. 1. 11. in fin. de erogat. mil. annona, lib. 7. t. 4. Species largitionales, quæ & largitiones principis, l. 13. & 47. de cursu, lib. 8. t. 5. Publicæ species, l. 16. de cursu, lib. 8. t. 5. Species Primipilares, l. 19. de cohort. lib. 8. t. 4. Species Sericæ blattæ ac metaxæ, l. 13. de murilegulis, lib. 10. t. 20. Solemnes species, l. 6. de exact. lib. 11. t. 7. Species Tributorum, l. 2. 3. 15. 24. 29. de annon. lib. 11. t. 1. l. vn. ne conlat. per logogr. lib. 11. t. 4. 2.) Species pro materia, l. 37. de oper. publ. lib. 15. t. 1. 3.) Species pro forma. Vetus loci species l. 7. in fin. de prædiis nauicul. lib. 13. t. 6.
- SPECTARE** pro respicere. Omnes mercatores spectat lustralis auri dependio, leg. n. de lustrali conlat. lib. 13. t. 1.
- SPECTATVS**. Spectata fidelitate, l. 12. de exact. lib. 11. t. 7. Militia spectata agentium in reb. s. l. 18. in fin. de Agent. lib. 6. t. 27. Spectatus labor, l. 4. de priuileg. eorum qui in S. Palat. lib. 6. t. 35.
- SPECVLARI1**, l. 2. de excusat. artif. lib. 13. t. 4. videntur fuisse, qui specula in ornamentum parietibus inferebant. Consule commentar. ad b. l. & Duckerus de Latim. ICTor. pag. 429.
- SPECVLATORES** inter iudicum ordinariorum apparitores, l. 16. de cohort. lib. 8. t. 4. De iis dixi in Commentario.
- SPECVLA**, proprie locum editum notat, vnde excubiæ fiunt, ne hostes ex inopinato detrimenti quid asferre possint. Inde in specula, seu in speculis iudices eorumque officia esse iubentur, l. 15. de hæres. lib. 16. t. 5. l. 8. de pistor. lib. 14. t. 3. l. 5. de reparat. appell. lib. 11. t. 31. l. 45. de hæres. lib. 16. t. 5.
- SPERARE** pro timere, metueri per Catachresin ἀκρολογία. Cum per Illyrici partes Barbaricus speraretur incurfus, l. 25. de petition. lib. 10. t. 10. Consule Fornerium Rer. Quotidian. lib. 3. c. 15. Duckerus ad Florum lib. 1. cap. 1. Lindembrogium ad Ammianum lib. 14. cap. 7. Sauaronem ad Sidonium lib. 6. ep. 6. & lib. 7. ep. 7. Briffonium de V. S. 2.) Sperare, spem habere. Nec sperari, nec peti, l. 13. de Palat. f. l. lib. 6. t. 30.
- SPERNVI**, id est, spretores laborum, leg. 8. de cohort. lib. 8. t. 4. Sed locus in mendo cubat, & est sine dubio legendum, strenui.
- SPES**. Spes correctionis, l. 25. de hæres. lib. 16. t. 5. Honoris falsi spes, leg. 24. de Decurionibus, lib. 12. t. 1. Interitus alieni spem polliceri, l. 12. de Paganis, lib. 16. t. 10. Spes Promissionis. Vanæ spem promissionis accipiat, l. 9. de Paganis, lib. 16. tit. 10.
- SPIRANS**. Spirantia exta consulere, l. 12. de Paganis, lib. 16. t. 10.
- SPIRITVS**, est animi elatio. Spiritus hæreticorum pertinaces, l. 25. de hæres. lib. 16. t. 5. l. 26. de Iudeis, lib. 16. t. 8. Resupinos spiritus aduersum definita referre, l. 2. de Episcopis, lib. 16. t. 2. vt, resupina ceruice titulum tantum gerere, leg. 3. de custodia reorum, lib. 9. t. 3.
- SPLENDIDVS**. Splendidior fortuna, leg. 53. de Decurionibus, lib. 12. t. 1. Splendidissima curia, leg. 12. de Agentibus, lib. 6. t. 27. Verba splendidissima, leg. 51. de oper. publ. lib. 15. t. 1. Splendidissimus ordo, l. 175. de Decurionibus, lib. 12. t. 1. l. 4. de pistor. lib. 14. t. 3.
- SPLENDOR**, de honoribus proprie, l. 17. de penis, lib. 9. t. 40. Patriciatus splendor, l. vn. de consul. lib. 6. t. 6. Senatorum splendor, l. 93. de Decurionibus, lib. 12. t. 1.
- SPOLIVM**. Ditatus spoliis prouincialium, l. 22. de cohort. lib. 8. t. 4.
- SPOLIATIO**. Spoliatio indigna vexari, l. 50. de cursu, lib. 8. t. 5. Rerum omnium spoliatio est deportatio, l. vn. de sent. passis & res. lib. 9. t. 43.
- SPOLIARE**. Spoliari honoris indebiti dignitate, l. 44. de Decurionibus, lib. 12. t. 1. Spoliatus ante omnia restituendus, l. 3. ad l. lul. de vi, lib. 9. t. 10.
- SPONSALIA**. De his est tit. 5. lib. 3. de sponsalibus & ante nuptias donationibus. 2.) Sponsalia sunt, quæ sponsaliorum nomine seu titulo donantur.
- SPONSIO**. Sponsione se constringere, l. 2. si certum petatur de iussu, lib. 2. t. 29.

SPONSOR. *Sponsores aut fideiussores, l. 1. in fin. de mater. bonis, lib. 8. t. 18. Dotis sponsores prohibiti, l. vnic. de fideiuss. dotium, lib. 3. t. 15.*

SPONTANEVS. *Spontanea deuotio, opposita compulsiōi, l. 34. de ann. lib. 11. t. 1.*

SPORTULA. *Sportula ab ineuntibus magistratum ad amicos mitti solebant, l. 1. de expens. ludor. lib. 15. t. 9. Intelliguntur autem per sportulas, dona, amicis, qui ad officium honoris causa venerant, data. Et sportula aurea, laudata lege, sunt aurei nummi. Consule Commentarium & ibi adducta veterum loca. Du Fresno Glossar. voc. sporta, & Brissonium de V. S.*

SPURCVS. *Spurca amputatio digitorum, leg. 10. de tironib. lib. 7. tit. 13.*

SPURI. *proprie sunt vulgo quæsi, & incerto patre nati, sed l. 2. de incest. nupt. lib. 3. t. 12. Spuri dicuntur ex incestis nuptiis procreati: & l. 3. ad SC. Claudian. vocantur Spuri, qui patre seruo, & matre ingenua procreati sunt.*

SQUALIDVS. *Squalida loca, l. 11. de veteranis, lib. 7. t. 20. Squalidiora adque ieiuna prædia cultis adque opimis opponuntur, l. 3. de censior. lib. 13. tit. 11. Asantica, audiunt, paullo ante, ead leg.*

SQUALOR. *Squalor custodix, leg. 2. de custod. reorum, lib. 9. tit. 3. Confer Gellium Noctium Att. lib. 2. c. 6.*

STABILITAS. *Stabilitas census, l. 7. de Censu, lib. 13. t. 10. Ad stabilitatem reuocare debilitata, l. 20. de iust. et iur. lib. 13. t. 1.*

STABULA. *leg. 34. de cursu public. lib. 8. tit. 5. l. 16. 17. 35. 37. de operib. publ. lib. 15. t. 1. sunt receptacula animalium publicorum.*

STARE. *Stare concordia pacis & quietis dicitur, l. vnic. de birenarchis, lib. 12. t. 14.*

STATIO, locus, in quo milites consistunt. *Statio militum, l. 2. quis in gradu, lib. 7. t. 3. Stationes, l. 12. de erog. mil. ann. lib. 7. t. 4. 2) Statio, de officialium administratione, l. 8. 10. de cohorte. lib. 8. t. 4. l. 24. de suscept. lib. 12. t. 6. 3) Stationes, pro locis in quibus officiales susceptores consistebant suscipiendis tributis & annonis, l. 19. de suscept. lib. 12. t. 6. Itaque in his mensuræ & pondera erant, d. l. 19. in mansionibus videlicet & ciuitatibus, vt de eadem prorsus re agens lex 21. eodem tit. docet, Bureaux ou estappes, 4) Nautium stationes, l. 2. de iur. & iur. cust. lib. 7. t. 16. l. vn. de iusor. Danubii, lib. 7. tit. 17.*

STATIONARI, dicuntur, certis & designatis locis ac stationibus positi, ad reos nunciandos, l. 1. de curios. lib. 6. t. 29. l. 2. de cohort. lib. 8. t. 4. l. 1. de cursu, lib. 8. t. 5. l. 31. de Episcopis lib. 16. t. 2. 2) Milites stationarii, l. 2. in fin. de veteran. lib. 7. t. 20. ab his veteranorum filii, militiam detrectantes, ad principis conspectum mittebantur, d. l. 2. Nomen hi habent a stationibus, in quibus erant positi. De his Ammiani lib. 18. c. 5. elegans est locus. 3) Stationarii Primipilarii, l. 2. de cohort. lib. 8. tit. 4. sunt idem cum iis, de quibus primo loco dictum, sed ex primipilariis lecti, ad stationes curasque peragendas. Modo enim ex Memorialibus, Palatinis, Præfectianis, agentibus in rebus, ad munus stationarii obeundum, euocati sunt. Consule Commentar. ad d. l. 2.

STATIVA. *De his est tit. 6. lib. 8. De traforis & statuis. Sunt autem mansiones, diuersoria, stationes, in quibus commeantes, seu iter facientes subsistebant, diuerbebant, ibique annonas e publico consequebantur. V. Paratitlon illius tit. Tom. VI. Pars. II.*

STATVARI, l. 2. de excus. artif. lib. 13. t. 4. Statuarum sunt artifices.

STATVA. *De statuis & imaginibus, lib. 9. t. 44.*

STATVRA. *Statvra in milite spectata, l. 5. de re milit. lib. 7. t. 1. l. 12. de veteranis, lib. 7. t. 20.*

STATVS, pro patriæ potestatis iure, l. 6. de leg. tim. heredit. lib. 5. t. 1. 2) Status notat quamcumque conditionem, rationem, & naturam. Ita Aedificiorum status, leg. 18. de Paganis, lib. 16. tit. 10. Status hominis vel patrimoniorum, l. 2. de officio rect. prou. lib. 1. t. 7. Functionis status, l. 149. in fin. de Decurionibus, lib. 12. tit. 1. Publicus status, leg. 2. de his qui condit. propr. lib. 12. tit. 19. 3) Urbis status, de operibus publicis, l. 3. de calcis coctor. lib. 14. tit. 6. simili sensu Valent. Nouella de pentapoli. 40. pro tuendo statu venerandæ urbis, &c. 4) Status est conditio personarum. De statu atque patrimonio, leg. 4. de dilation. lib. 2. tit. 7. Super alienis causis vel statu, l. 2. 3. de offic. rect. prou. lib. 1. tit. 7.

STATVTI dicuntur, quasi in actu iam constituti & positi, & qui officio suo iam intra scholas militum fungebantur. Hinc statuti supernumerarii & vacantibus oppositi. De his l. 15. 17. de Palatinis, s. l. lib. 6. t. 30. l. vltim. de Agent. lib. 6. t. 27. l. 2. de castrensibus, lib. 6. t. 32. erant enim in scholis supernumerarii, qui in decedentium locum subrogabantur d. l. 17. & l. vlt. de Agent. lib. 6. t. 27. & d. l. 2.

STEMMA. *Stemmata auctorum atque maiorum, l. 89. de Decurionib. lib. 12. t. 1.*

STERILIS. *De sterilibus fundis ad fertiles adiungendis, l. vn. de stat. lib. 7. t. 19.*

STERNERE, id est deicere. Ne labores hominum & diuina munera sternerentur, l. 3. de maleficis, lib. 9. t. 16. Id est, ne vindemiæ, messes, imbre, grandineque quaterentur. Gladio victore sterni, l. 4. de Pagan. lib. 16. t. 10. Sterni, de his, qui extremi, seu ultimo gradu, & loco collocantur & cæteris subalternantur, subiiciuntur, l. 5. de domesticis, lib. 6. t. 24. Sterni, inter vltimos, l. 14. de re milit. lib. 7. tit. 1. l. 3. de agent. lib. 6. t. 27.

STIGMA iniusta nota. *Stigmata brachiis fabricensium, & tironum inflicta, l. 4. de fabricens. lib. 10. t. 22. Consule Commentarium ad b. l. & ad leg. 2. de penis.*

STILLATVRA, aut *stellatura*, vti rectius legendum videtur, ἀπὸ τῆς ἐσέλλειν, mittere, aut dimittere, & commeatum dare. l. 28. de erog. mil. annona, lib. 7. t. 4. Lucellum, quod Tribuni ex annona singulorum militum, quibus commeatum dederant, capiebant. Mos ille & hodie inter milites seruatur. Consule Commentarium, & obseruationem ad d. l. 28. & Brissonium de V. S.

STILVS scriptio. *Deportationis stilus, l. 57. de heret. lib. 16. t. 5. Proscriptionis stilus, leg. 7. 15. de bonis proscripti. lib. 9. tit. 2. Stilus acerbior, pro proscriptione, l. 13. de bonis proscripti. lib. 9. t. 42. Stilus proscriptiois, l. vltim. ne sanctum bapt. lib. 16. t. 6. Diligens stilus singillatim omnia adscribat l. 1. de incorporat. lib. 10. tit. 9. Supremæ voluntatis stilus liber sit, lege quarta, de Episcopis, lib. 16. tit. 2. Stilo trepidante recuere in penam reciproci, id est, inscribere in crimen, l. 3. de exhibendis reis, lib. 9. t. 2.*

STIPENDIVM. *Militum stipendia, l. 4. 5. 7. de re milit. lib. 7. t. 1. l. 2. quis in gradu, lib. 7. t. 3. 2) Patriæ stipendia, id est munera curialia, l. 57. de Decurionibus, lib. 12. t. 1. 3) Stipendium agrorum, l. 8. de veteranis, lib. 7. t. 20. est tributum genus, & quasi solarium, quod pro solo atque agro*

agro penditur. 4) *Stipendium* religionis, l. 16. de *lustrali collatione*. ibi: Distincta sunt *stipendia* religionis & calliditatis, id est, aliud est religioni inferuire, siue ad clericatum se conferre, aliud calliditati & fraudibus studere, siueque lustralem collationem euitare.

STIPENDIARIVS. *Stipendiarii* fundi, lege *secunda de donatione*. lib. 8. tit. 12. ex quibus tributa colligebantur, quique Italicis fundis opponuntur, a censu immunibus. Consule *Commentar.* ad d. 1.

STIPS. *Stips* necessaria, l. 2. de *alimen. que inopes parentes*, lib. 11. t. 27. id est, necessaria alimenta.

STIRPS In *stirpes* & in capita diuisio. V. l. 8. 9. de *bonis proscriptis*. lib. 9. t. 42.

STOLVS, classis. *Stolus* Alexandrinus, l. 7. de *nauiicul.* lib. 13. t. 5. Id est, classis Alexandrina. Vetus inscriptio Romæ in basi marmorea, apud Gruterum CXIV. 4. ἡ πορφυρεῖα Ἀλεξανδρινὴ σόλα. Vide not. g. ad d. l. 7. & Du Fresne *Glossar. voc. stolus*.

STRANGVLARI. Delatorum perniciis in ipsis faucibus *stranguletur*, l. 2. de *petitione*. lib. 10. t. 10 id est, inter ipsos conatus coerceatur. *Strangulari* causis necessitatis, l. 1. de *prædiis & mancipiis*, lib. 12. t. 3.

STRATA, via lapidibus strata. *Stratarum* & pontium opera, l. ult. de *itinere muniendo*, lib. 15. t. 3. Consule not. e. ad b. l.

STRATOR, in re veterinaria est, qui stratum equi componit, dominum in equum subleuat, dextra ei substrata, quique ad frenâ etiam currit, vel capistro equum domini ducit. Offendit enim Cuperus ad *Lactant de mortib. persecutor*. cap. 5. *stapedes* & *scandulas*, quibus hodie equos ascendimus, antiquissimi vsus non esse. Erat autem *stratorum* in palatio schola, vti conuicimus ex inuili serie de *stratoribus* vtroque Codice: cui præfuit Tribunus stabuli, vt est videre ex *Ammiano* lib. 30. c. 5. in fin. Cum *Valentinianum A.* oblatus non susciperet equus, anteriores pedes præter *stratorem* erigens in sublime, innata feritate concitus, dextram *stratoris* militis iussu abscidi, quæ cum insipientem iumento pulserat consueti, perissetque cruciabiliter innocens iuuenis, ut *Tribunus Stabuli* dirum nefas distulisset. Quo loco, & *strator miles* & *Tribunus stabuli*, cuius sub dispositione erat, occurrit. Ex hac autem *stratorum* schola nonnulli mittebantur in prouincias, vt equos eos maxime, qui Imperatorum vsui erant destinati, diligenter probarent, ob quam probationem, siue probam, (quæ vox huius æui est) sportularum nomine a prouincialibus solidum capiebant, vt discimus ex l. vn. de *stratorib.* lib. 6. t. 30. Per omnes prouincias Edictum generale misimus, vt ab *stratoribus* vnus tantum solidus probæ nomine posceretur, & in offrendis equis certam formam, statutam, ætatem prouinciales custodiendam esse cognoscerent. Horum *stratorum* quoque fit mentio l. 4. de *executor.* lib. 8. t. 7. Consule *Commentar.* ad d. l. vn. *Valesium ad Marcellin.* lib. 29. c. 3. & lib. 30. c. 5. *Salmasium ad Spartian. Anton. Caracall.* c. 7. Du Fresne in *Glossar. voc. strator*, & *Brissonium de V. S.* 2) *Stratores* in exercitu appellati sunt, qui castra præbant, vt accommodatiora loca ad exercitum traducendum facerent, & idonea castris præpararent. Horum frequens mentio in *Gromatico Hygini*, & in lapidibus, vt dictum ad leg. vn. de *stratorib.* 3) *Stratores* fuerunt in magistratu officio, veluti *Præfectores*, *Proconsules*, *Præsides*, habueruntque carceris quoque & reorum custodiam. docente l. 1. de *custod. reorum* lib. 9. t. 3. vbi consule *Com-*

mentarium. Neque tamen hi *stratores* diuersi fuere nominis etymo a cæteris *stratoribus*, seu *scanforibus*, quicquid dicat *Gothofredus* in *Comment.* ad d. l. vn. censens, *stratores* militares, & eos, qui in officio magistratuum erant, sic appellatos, quod viam sternerent Imperatoribus, Magistratibus domi militiæque, seu foras procedentibus. Nam cum *stratores*, seu ἀναβολαῖς, in curandis dominorum equis, in iis adducendis, & in alleuandis dominis in equos, operam suam locarent, isque equitanti-bus perpetuo adessent, factum postea, vt, qui perinde magistratibus, tum ciuilibus, tum militari-bus, aderaat, quo eorum peragerent iussa, *stratores* etiam appellarentur. Vnde non desunt, qui esse eosdem cum mandatoribus putant, qui iussa officiorum exequabantur, eorumque man-data expedite deferabant, vti obseruauit Car. du Fresne in not. ad lib. 5. *Iohan. Cinnami* pag. 475. Edit. Paris, & pag. 161. Edit. Venet.

STRENA, munus festiuum. *Strena* Palatinorum, præter annonas, & modus certus earum, l. 11. de *Palatinis S. L.* lib. 6. t. 30. De *strenis* principi oblatus, V. tit. de *oblatione votorum*, lib. 7. t. 24.

STRENVVS. *Strenua* personæ, l. 20. de *exact.* lib. 11. t. 7. *Srenuus exactor*, l. 5. de *ensor.* lib. 13. t. 11.

STREPITVS, de accusatione & crimine. Hinc, accusationis exorta *strepitus*, leg. 1. de *abolitione*. lib. 9. tit. 37. Falsi *Strepitus* inferre, leg. 2. ad l. *Cornel. de falso*, lib. 9. tit. 19. id est, crimen falsi inferre. Et mox ibidem, vltimus finis *strepitus* criminalis. *Strepitus* criminalis negotii ter-teri, l. 8. de *accusat.* lib. 9. t. 1. Contractum liti-gioso *strepitu* turbare, l. 1. de *contrah. empt.* lib. 3. t. 1. 2) *Strepitus* de exactione collationum dicitur, l. 14. de *Episcopis* lib. 16. t. 2. Ab vni-uerfis clericis exactionis *strepitus* conuiescat.

STRICTVS. *Strictior* inquisitio, id est, quæstio & tormenta, l. vn. ad l. *Inl. maiest.* lib. 9. t. 5.

STRINGERE. *Stringere* operam fabricationi, Architecti dicuntur. l. 3. de *excusat. artif.* lib. 13. t. 4. *Stringi*, id est, perstringi, infortunio alieni cri-minis non oportet, leg. 1. de *bonis proscriptis*. lib. 9. tit. 42. Infimulatione malefactorum atque inuidia *stringi*, l. 10. de *maleficis*, lib. 9. t. 16.

STRUCTORES. l. 2. de *excusat. artif.* lib. 13. t. 4. sunt, qui structuras fundamentorum, parietum atque murorum faciebant. Inde *ars structoria*. Vid. *Commentar.* ad b. l. & *Brissou. de V. S.*

STVDIVM opera hominis attentior. Hinc *studium* artis fraudulentæ, leg. 49. de *Decurionibus*, lib. 12. t. 1. Aliquid sollicitudinis studio custodire, l. 13. in fin. de *re milit.* lib. 7. t. 1. 2) *Studium*, cupiditas. *Studia* priuata utilitati publicæ con-traria, l. 76. de *Decurionibus*, lib. 12. t. 1. *Sidon.* lib. 4. epist. 25. Nec non & illa, quæ bonum publi-cum semper euertunt, *studia* priuata. 3) *Studium* pro literarum studio. Hinc *studia* liberalia, de quibus tit. 9. lib. 14. 4) *Studium* in re athletica, est vehemens circa Gymnica spectacula occupa-tio populi. Hinc l. 3. de *scenicis* lib. 15. t. 7. *Gratianus A.* ait, Cohortamur amplectenda felicis populi *studia*, vt Gymnici agonis spectacula re-formentur. Et paulo post: cum viri primates populi *studiis* grati esse cupiant.

STVPRVM. *Stuprum* non gaudet indulgentia, l. 7. de *indulgentiis crimin.* lib. 9. t. 38.

SVADERE. *Suadere* dicitur furor errorem, l. 31. 32. de *heretic.* lib. 16. tit. 5. Quo voluntas suaferit, l. 11. de *Metallis*, lib. 10. t. 19.

SVARI & *suariorum* corpus. Dehis *Lib. 14. tit. 4.* vbi

- vbi latissime dictum. Consuli etiam potest Thom. Reinesius *Inscription. Class. I. 105. p. 145.*
- SVBCLAMATIO.** Occurrit hæc vox l. 4. de *exactionib. lib. 11. t. 7.* Quoniam subclaminatione vestra merito postulastis. Si proba vox est, idem inuenit, quod supplicatio & comploratio l. 6. de *naucular. lib. 13. t. 5.* & deploratio l. 3. de *superexactionib. lib. 11. t. 8.* & l. 2. de *naufrag. lib. 13. t. 9.* Verum est vox hæc sine dubio spuria, & pleraque editiones habent sub clamatione. Forte legendum, sub clamatione, aut, sub inclamatione.
- SVBCRESCERE.** Subcrescere ætatis emolumenta dicuntur, pro augeri, leg. 2. de *Senator. & glebali conlatione, lib. 6. tit. 1.*
- SVBCUMBERE,** subiacere, subesse. Subcumbere aurariz functioni, l. 18. de *lustrali conlat. lib. 13. tit. 1.*
- SVBDIACONVS,** leg. 49. 161. de *Decurionibus, lib. 12. tit. 1.*
- SVBDERE.** Subdi pro solidis, adulterini dicuntur, l. 13. de *susceptor. lib. 12. t. 6.* id est, substitui, vel subrogari, vt d. l. 13. exponitur.
- SVBDVCERE** pro computare, l. 2. de *Iudiciis, lib. 2. t. 18.* Rei, quæ petebatur, integra æstimatione subducta.
- SVBFULTVS.** Subfulti religione orthodoxorum, l. ult. de *his qui sup. religione, lib. 16. t. 4.* Palatina dignitate subfultus, l. 9. de *priuilegiorum, lib. 6. tit. 35.*
- SVBHASTARIVS.** Subhastaria fors, leg. penultim. de *prædiis nauicul. lib. 13. tit. 6.*
- SVBHASTATIO.** Subhastatio publica, l. ultim. de *fide & iure basta, lib. 10. tit. 17.*
- SVBIACERE.** Subiacere hoc onere, leg. 17. de *lustrali conlatione, lib. 13. tit. 1.* Subiacere indignatione, l. 2. de *Lenonibus, lib. 15. t. 8.* vbi consule not. f.
- SVBIECTVS.** Subiecta innocentia, Ne subiectam innocentiam faciamus, l. ult. de *accusat. lib. 9. t. 1.* Id est, suppositam, obnoxiam calumniatoribus. 2) Subiectus pro substitutus. Hinc, Per subiectam personam, l. 20. de *Episcopis, lib. 16. t. 2.* 3) Subiectus curiæ, id est, qui ad curiam vocari potest, l. 186. de *Decurion. lib. 12. t. 1.* 4) Subiectus, subditus, obnoxius. Sententiæ subiectus, leg. 15. de *penis, lib. 9. tit. 40.*
- SVBIGERE.** Subigere arua coloni dicuntur, l. vn. ne *colonus infcio Dom. lib. 5. t. 11.* Vide ibi not. e. & Virgilii atque Ammiani loca.
- SVBITCERE,** substituere. Subicere in venditione figuratum solidum adultera imitatione, leg. vn. si *quis solidi circul. lib. 9. t. 22.*
- SVBIRE.** Subire hæreditatem, est hæreditatem adire eiusque commodum consequi, leg. vn. unde *liberi, lib. 4. t. 2.* Consule not. f. ad b. l. & Brissonium de *V. S.* 2) Subire sustinere. Patriæ munera subire, l. 140. 148. de *Decurionibus, lib. 12. t. 1.*
- SVBIGARE.** Subigare proprie, leg. 19. de *Prætoribus, lib. 6. tit. 4.* Equos quatuor, subiugandos quadriges. 2) Subiugari figurate curiæ atque collegiis, l. 179. de *Decur. lib. 12. t. 1.* Subiugari exitio ultimo, leg. vn. ne *damna Prouinc. lib. 11. tit. 11.* Subiugari deportationis incommodo, l. 92. de *Decurionibus, lib. 12. t. 1.* Subiugari legibus publicis, l. 1. de *accusat. lib. 9. t. 1.* Subiugari multæ auri, l. 150. de *Decur. lib. 12. t. 1.* Subiugari obsequiis competentibus, l. 44. de *Decurion. lib. 12. tit. 1.* Periculo capitali subiugari, leg. 6. de *Iudais, lib. 16. tit. 8.* Subiugari
- pœnæ, l. 4. de *curiosis, lib. 6. tit. 29. l. vn. si quis Imp. maledix. lib. 9. tit. 4. l. 1. in fin. de rapto Virginum, lib. 9. t. 24. l. 20. de diu. off. lib. 8. t. 7.* Subiugari proscriptiioni, l. 7. de *Paganis, lib. 16. t. 10.* Subiugari sententiæ capitali, l. 7. de *fam. libell. lib. 9. t. 34. l. 2. de his qui cum dispens. lib. 10. tit. 24. leg. vn. de mulier. quæ se seruis propr. lib. 9. tit. 9. l. 1. de pignor. lib. 2. tit. 30.* Sæuiori sententiæ subiugari, leg. 2. de *accusat. lib. 9. tit. 1.* Vltionis sententiæ subiugari, l. 11. de *Iudais, lib. 16. t. 8.* Seuerissimæ sententiæ subiugari, l. 17. de *petition. lib. 10. t. 10.* Subiugari supplicio, l. 2. de *patrocin. vicorum, lib. 11. t. 24. l. 2. ad l. Cornel. de sic. lib. 9. tit. 14.* Grauiissimo supplicio subiugari, l. 12. de *numer. lib. 8. tit. 1.* Ultimo supplicio subiugari, l. 1. in *fin. de falsa mon. lib. 9. tit. 21.* Vltioni subiugari, l. 3. de *patroc. vicor. lib. 11. tit. 24.*
- SVBIUNGERE,** vox rei vehiculariæ propria. Vide Sup. *Iungere & iugitas.* Suo anne mulionis; itineri subiungat, l. 14. de *curfu publ. l. 8. t. 5.* Virgilius *Ecol. V. 29.* Daphnis & Armenias curru subiungere tigris. Et apud Columellam *lib. 6. c. 2.* Boues plostro subiungendi.
- SVBIUNCTORIUM.** Subiunctorium priuatum, pro vehiculo priuato, l. 10. de *curfu publ. lib. 8. tit. 5.*
- SVBLATVS,** id est, exactus. Sublata pensiones. Pensiones, quæ deinceps sublata a competitoribus fuerint, l. 41. in *fin. de oper. public. lib. 15. tit. 1.* Qui serone d'oresnavant levées.
- SVBLEVARE.** Subleuari oneribus & oblationibus, l. 17. de *naucul. lib. 13. t. 5.* Litem iuris remedio subleuare, id est, prouocationis remedio, l. 15. de *appell. lib. 11. t. 30.*
- SVBLIMARE.** Quos magistri equitum & peditum pompa sublimat, l. 44. de *curfu. lib. 8. t. 5.*
- SVBLIMIS.** In sublime prouectus, l. 5. de *priuilegiorum qui in S. Pal. lib. 6. t. 35.* Sublimes potestates, id est, præfecti prætorio, l. 6. de *indulg. de bit. lib. 11. t. 27.* Sublimis vir honoris, leg. 41. de *Episcopis, lib. 16. tit. 2.*
- SVBLIMITAS.** Sublimitatis titulus tribuitur Præfectis prætorio, l. 18. de *Agent lib. 6. t. 27. l. vn. de offic. Præf. Prætor. lib. 1. t. 5.* Sublimitatis tuæ succedat examen.
- SVBMOTVS.** Submota quinque pedum præscriptione, l. 4. *fin. regund. lib. 2. t. 26.* Submorum, id est, alienum, semotum. A nostrorum temporum tranquillitate submotum, l. 1. de *conlat. donat. lib. 11. t. 20.*
- SVBMOVERE.** Submouere facultatem, id est, adimere, l. vn. ne *in sua causa quis iud. lib. 2. t. 2.* 2) Submouere, excludere. Submouere a dignitatibus, l. 155. de *decurion. lib. 12. t. 1.*
- SVBNIXVS,** firmatus, munitus. Scriptura veritate subnixa, l. 4. de *fide test. & instrument. lib. 11. t. 39.*
- SVBREPTIVVS,** Subreptiuæ defensione, l. vn. de *mancip. lib. 14. t. 5. l. 1. in fin. de rei vindicat. lib. 2. t. 23.* Subreptiuæ impetratio, l. 11. de *mulileg. lib. 10. t. 20.* Rescriptum subreptiuum, l. 5. de *princip. Agentib. lib. 6. tit. 28.*
- SVBREPTIVVS,** Subreptitiæ rescripta, l. 9. de *centis. lib. 13. tit. ult.* Subreptitiæ supplicationes, l. 3. ad *l. lul. de ambui. lib. 9. tit. 26.*
- SVBREPTIO,** obreptio. Subreptio precum, l. vn. si *nuptia ex rescript. lib. 3. tit. 10.*
- SVBROGARE.** Subrogari, subiici, reddi, restitui, l. 120. 134. de *Decurion. lib. 12. tit. 1.* 2) Subrogare, sufficere in locum. l. 12. 21. de *Prætoribus, lib. 6. tit. 4.*

- SUBVERERE.** *Subverere* statum provincialium, leg. 16. de cursu. lib. 8. tit. 5.
- SUBRUTVS.** *Subruta* ædificia, leg. 47. de oper. public. lib. 15. tit. 1.
- SUBSCRIBENDARIJ.** l. 1. de erog. milit. ann. lib. 7. t. 4. Fuerunt sub Comite vel Duce rei militaris, & comonitoria, Ducis vel Comititis nomine conscripta, subscribebant. De iis consule *Commentar. ad b. leg. In l. 8. de cohort. lib. 8. tit. 4. coniunguntur tabularijs, diurnarijs.*
- SUBSCRIPTIO.** *Subscriptio* in crimen, leg. 5. de accusat. lib. 9. tit. 1. est, quando actor, in libello oblato, ad eiusdem criminis, cuius alterum accusat, penam se obligat, si calumnia conuictus fuerit. Consule *Commentarium ad b. l.*
- SUBSCRIPTORES,** testes, l. 3. de testam. lib. 4. tit. 4.
- SUBSELLIA,** l. 2. de contrab. empt. lib. 3. t. 1. id est, scamna.
- SUBSIDIVM.** *Subsidia* euectionum, l. 20. de cursu. lib. 8. t. 5. 2) *Subsidia* pro annonario commectu, l. 6. de nauicul. lib. 13. t. 5. 3) *Largitionum subsidia, les aydes, l. 13. de suscept. lib. 12. tit. 6.* 4) *Priuare aliquem vniuersis patrimonij subsidij, l. vnde. ne sine iussu principis, lib. 9. tit. 41.*
- SUBSORTIRI.** Alii in eorum locum, qui eandem dignitatem (vt utamur veterum verbis) *subsortiri* fuerant, subrogentur, leg. 12. de Prator. lib. 6. tit. 4.
- SUBSTANS,** present & en estat, en personne, l. 28. de erog. milit. ann. lib. 7. t. 4.
- SUBSTANTIA.** *Substantia* l. 7. de censu lib. 13. t. 10. est homo substans, siue persona, quæ censum inferre potest. *Substantia*, vt apud Græcos ὑπόστασις. Vide quæ monui not. k ad b. l. 2) *Substantia* pro annona seu victu, l. 2. de alim. quæ inopes parent. lib. 11. tit. 27. Ex horreis *substantiam* protinus tribuant competentem. *Vi actualis substantia, l. ult. de custod. rorum, lib. 9. t. 3. Annonarum substantia l. 12. de operib. publ. lib. 15. t. 1.* 3) *Substantia* pro materia & fundamento. *Fabricandi substantia*, id est, materia, l. 3. de sepulch. viol. lib. 9. t. 17. *Materia fabricæ, l. 4. eod. tit.* 4) *Substantia* pro iure, titulo, causa. *Appellationis substantiam* prosequi, l. 21. de appellat. lib. 11. t. 30. *Iuris sui vel litigij substantia, Le fond & merite de la cause, l. 30. in fin. de petition. lib. 10. tit. 10. l. 11. de appell. lib. 11. t. 30. l. 5. quorum appell. lib. 12. t. 36. Substantiam paciscendi & conloquendi habere l. 6. de pactis, lib. 2. t. 9.* 5) *Substantia* census, facultates, *Pamificij substantia, l. 4. de pistor. lib. 14. t. 3. Res familiaris substantia, l. 2. de alimen. quæ inopes par. lib. 11. t. 27. l. 133. de Decur. lib. 12. t. 1. Damnatorem substantia*, id est, facultates & bona damnatorum, l. 6. de bon. proscriptor. lib. 9. t. 42. *Senatorum substantia, l. 7. de operib. publ. lib. 15. t. 1.* 6) *Substantia*, est fecunditas, *opimitas, l. 4. de ann. lib. 11. tit. 1.* 7) *Substantia* virtutis honorandæ, abundare dicitur in numero 50. Senatorum, l. 9. de Pratoribus lib. 6. t. 4. vbi substantia est materia sufficiens.
- SUBSTRUCTIO.** *Substructiones*, l. 19. de oper. publ. lib. 15. t. 1. Non effossis nobilium operum *substructionibus.*
- SUBTEXTVS,** textus vel contextus. *Subtexta* pallia tunicæque, l. ult. de vestibus oloueris, lib. 10. t. 21.
- SUBTILITAS.** *Subtilitas* verborum non attenditur in sp. leg. 1. fam. ercisc. lib. 2. t. 24.
- SUBVECTIO.** *Subuectio* vehiculorum, rhedarum, l. 18. & 28 47. de cursu, lib. 8. t. 5. Dicuntur etiam *Subuectionem* celebrare *naucularij*, l. 2. de nauibus non excus. lib. 13. t. 7.
- SUBVERERE.** *Naues* dicuntur *subuehere* fisco onus, leg. 4. de nauicular. lib. 13. t. 5. 2) *Subuehi*, pro *euehi* ad altiore gradum. Quos splendidior fortuna *subuexit*, l. 53. de Decurionibus, lib. 12. t. 1.
- SUBVRBICARIJS,** *Suburbicaria* vel *suburbanæ* regiones vel partes, l. 9. de annon. & tribut. lib. 11. t. 1. l. 12. de extraordin. muner. lib. 11. t. 16. l. 12. de indulgent. debitorum. lib. 11. t. 28. Consule *Commentarium ad d. l. 9. & Sirmondi atque Salmasij scripta amœbæ de regionib. suburbanar. Adde Notitiam Dignit. in Comit. Rer. Priuat. Occid.*
- SUBVSTIO.** *Subustio* Thermarum, l. 32. de oper. publ. lib. 15. t. 5. id est calefactio.
- SUCCEDANEVS,** succedens. *Succedaneæ* vices, per *succedaneas* vices, l. 14. de nauicul. lib. 13. t. 5. *Succedaneus* functioni paternæ, l. 64. de Decurionibus, lib. 12. t. 1. Consule *Brissonium de V. S.*
- SUCCEDERE,** pro *accedere.* *Ad loca* tutiora *succedere*, l. ult. de curiosis, lib. 6. t. 29. *Gallice, abor-*
- SUCCENSVS,** accensus. *Succensus* indignatione, leg. 16. de nauicul. lib. 13. tit. 5.
- SUCCESSIO.** *Successio* pro filiis, leg. 1. de Collegiatis, lib. 14. tit. 7. 2) *Successiones* pro *succelloribus*, & quidem filijs, l. 19. de diuers. off. lib. 8. tit. 7.
- SUCCESSVS.** *Successus* melior, l. 2. 3. de Decurionibus, & silent. lib. 6. tit. 23.
- SUCCENDERE.** *Succendere* balneas, l. 1. ne Comit. & Tribunis, lib. 7. tit. 12.
- SUCCIDERE.** *Succidere* vitem falce, l. 1. de censitor. lib. 13. tit. ultim. *Succisa* præscriptio temporibus seu temporis, l. 5. de prædijs nauic. lib. 13. t. 6. 2) *Succidi* figurate pro *atteri.* *Succisus* sese persecuti sunt, id est, attritus, vel debilitatos sese esse allegarunt, l. 8. de censitor. lib. 13. tit. ult.
- SUCCINCTVS.** *Succinctus* honore, leg. 54. de hæreticis, lib. 16. tit. 5.
- SUCCRESCERE.** V. Sup. *subcrefere.*
- SUCCUMBERE.** *Succumbere* solutioni, l. vnic. de pecun. sequestr. lib. 2. tit. 28.
- SUDARE,** de labore militari, leg. 8. de re militari, lib 7 tit. 1. *Sudare* armatam militiam, l. 10. de veteranis, lib. 7. t. 20. *Sudatus* labor, leg. 2. de Comitibus rei militaris, lib. 6. tit. 1.
- SUDOR.** *Sudor* bellicus, l. 7. de lustr. contat. lib. 13. t. 1. *Scriniolorum* sacrorum emensis *sudoribus*, l. ultim. de honor. Codic. lib. 6. t. 22. *Stipendiorum* *sudoribus*, l. vnic. de præpos. laborum. lib. 6. tit. 25.
- SUFFICERE,** id est, substituere, l. 1. quemadm. mun. ciuil. lib. 12. t. 5. l. 161. de Decur. lib 12. tit. 1.
- SUFFRAGATIO.** *Suffragatio* meriti, l. 10. de Prator. lib. 6. t. 4.
- SUFFRAGATOR,** qui *suffragatur.* *Suffragator* & *suffragium*, lib. 2. t. 29. si certum pet. de *suffr.* *Iurgij alieni suffragator*, l. 6. de cognitor. lib. 2. tit. 12.
- SUFFRAGARI.** *Suffragari* licentia dicitur, leg. 8. de Agentibus, lib. 6. tit. 27. *Meritis* *suffraganti-*
- bus*, leg. 7. in fin. de tiron. lib. 7. tit. 13. *Suffragante* stipendiorum numero, leg. 40. de Decurionibus, lib. 12. tit. 1. *Suffragatur* *Præilegium*, l. 1. in fin. de Prator. lib. 6. tit. 4. l. 15. de tiron. lib. 7. t. 13. *Tempora* *suffragantia*, l. 16. de panis. lib. 9. t. 40.
- SUFFRAGIVM,** auxilium, patrocinium. *Suffragium* ambitionis, l. 1. de numer. lib. 8. t. 1. l. 7. de

- re milit. lib. 7. t. 1. Suffragia emendicata, Decretorum, l. 15. de accusat. lib. 9. t. 1. Suffragium Defensionis necessariz, leg. 22. de appellat. lib. 11. tit. 30. Suffragium Dignitatum, vide leg. 5. 25. de Decurionibus, lib. 12. tit. 1. Suffragium Dilationis, l. 2. de dilaton. lib. 2. t. 7. Honorarii tantum nominis suffragia, l. 44. de cursu, lib. 8. tit. 5. Exquisitum suffragium, leg. 6. de appellat. lib. 11. tit. 30. Imploratum suffragium Episcoporum, iudicum, defensorum, l. 2. de Lenonibus, lib. 15. t. 8. Hominis suffragium, l. 4. de Apost. lib. 16. t. 7. Suffragium iuris, quod in celeri reformatione consistit, id est, momenti beneficium & interdictum, l. 5. de denuntiatis. lib. 2. t. 4. Suffragium Laborum, l. 14. de re milit. lib. 7. t. 1. Suffragium Liberatorum, l. 3. de legit. hered. lib. 5. t. 1. Suffragium Munerum, l. vlt. de liber. causa. lib. 4. t. 8. Suffragium Nominis, l. 44. de cursu, lib. 8. t. 5. Suffragium Prouocationis, l. 39. de appell. lib. 11. tit. 30. l. 21. quorum appell. lib. 11. t. 36. Suffragium Stupendiorum, l. 19. de Agent. lib. 6. t. 27. 2) Suffragia extrema in l. 1. de scænicis, lib. 15. t. 7. pro baptismo & Eucharistia. Nempe quia quibuscumque scænicis, etiam in ultimo vitæ, necessitate cogente, interitu imminente, in extremo periculo constitutis, & pro salute id poscentibus, indulgebantur, d. l. 1. de scænicis. 3) Suffragia innocenter adhibita, de magicis actibus ad salutem hominum & vindemias messesque conseruandas, l. 3. de maleficiis, lib. 9. t. 16. 4) Suffragia pro priuilegiis, l. 3. de priuileg. corporator. V. R. lib. 14. t. 2.*
- SUFFUGIUM.** Suffugium prouocationis, l. 39. de appell. lib. 11. t. 30. l. 1. de bonis proscript. lib. 9. t. 12.
- SUGGERA.** l. 3. de calcis coctor. lib. 14. t. 6. de quo monstro vocis consule *not. m. ad b. l.*
- SUGGERERE.** Suggestere alimenta, id est præbere, l. 23. de cursu publ. lib. 8. t. 5.
- SUGGESTIO,** id est relatio, consultatio ad principem, leg. vltim. de relation. lib. 11. tit. 29. l. 9. in fin. de numer. lib. 8. tit. 1.
- SULCARE.** Sulcare terras, l. 11. de veteranis, lib. 7. t. 20. Latera vngulæ sulcare dicuntur, l. 6. de malefic. lib. 9. t. 16.
- SUMERE.** Sumere affectum, l. omnis, 5. de iis quæ administr. lib. 8. tit. 15. Nemo aliquid comparandi sumat affectum.
- SUMMA.** Præfectus Prætorio tenere dicitur. Summa iudiciorum, leg. 1. de Episcop. iudicio, lib. 16. tit. 12. Rerum summa commissa Præfecto Prætor. dicitur, l. 17. de Decurionibus, lib. 12. tit. 1. & apud Amm. lib. 17. cap. 3. Consule Commentarium ad b. l. Summa quantitatem notat l. 1. de usuris lib. 2. t. 33. Summa sententiæ, l. 39. de appell. lib. 11. t. 30. est, id, quo rota controuersia redit, siue tota continetur, verbo, sententia definitiua. Summa rei, est summa pecuniæ, καθολικὸς λόγος, Hinc officium summa rei l. 2. de distrab. pigno. lib. 11. t. 1. Consule Commentarium ad b. l. & Brissonium de V. S.
- SUMMATES.** Summates classium, l. 32. de nauicul. lib. 13. t. 5.
- SUMMOTVS.** Calumnias summotas esse iubemus, id est submouemus, l. 1. de priuileg. eorum qui in S. Pal. lib. 6. t. 35.
- SUMMVS.** Ad summum, l. 18. 20. de curs. publ. lib. 8. t. 5.
- SYMPTVS** pro pecunia & annonis opponitur, l. 2. de concuss. aduoc. lib. 8. t. 10.
- SVPERCILIUM.** Supercilii erigendi fastus, l. 1. de conducl. & bom. domus Aug. lib. 10. t. 26. Tom. VI. Pars II.
- SVPERCOMPELLERE,** l. 2. de veteranis, lib. 7. tit. 20.
- SVPERBE.** Superbe nefariam hominum conscientiam in maiestatem animare, l. 6. de indulg. crim. lib. 9. t. 38.
- SVPEREXACTIO.** De hac tit. 8. de superexactionibus, lib. 11. vbi consule Paratitlon.
- SVPERDUCERE** est vitra legitimum numerum ducere animalia, l. 53. de cursu, lib. 8. t. 5.
- SVPERFLVVS.** Superflua appellatio pro iniusta, quæ & snultabatur, l. 39. 42. de appell. lib. 11. t. 30. Fol appel, amende de fol appel. Ex superfluo, l. 11. de Palat. f. l. lib. 6. t. 30. Partem superfluum consequi, l. 1. de usuris lib. 2. t. 33. Lingio superfluo vexare, id est iniusto, l. vnic. de peition. & desistent. lib. 10. t. 13. Ex superfluo venire, leg. 6. de tironibus, lib. 7. tit. 13. Superflua non nocent, leg. 3. de testamentis, lib. 4. tit. 4.
- SVPERFVNDERE.** Quos certa priuilegia superfundunt, leg. vltim. de priuileg. eorum qui in S. Palat. lib. 6. tit. 35.
- SVPERFVSVS.** Superfluum, quod in censu vel peræquatione alicui iuique adscriptum, leg. 4. de censitor. lib. 13. tit. 11.
- SVPERINDICTIONES.** l. 5. de extraord. lib. 11. t. 16. Sunt onera extraordinaria. Vide Paratitlon de extraordinar. siue sordid. muner. lib. 11. t. 16.
- SVPERINDICTVM.** De eo, tit. 6. de superindicto, lib. 11. est vitra solitum & canonicam collationem indictum.
- SVPERINDICTIVS.** Superindictiui tituli, leg. 36. de annonæ, lib. 11. tit. 1. Vide tit. de superindicto.
- SVPERIMPOSITVS.** Superimposita appellatio, l. 1. quorum appellat. lib. 11. t. 36. sed retribendum ibi, super interposita appellatone.
- SVPERIOR.** Superior Iudex, pro decessore, l. 21. de oper. publ. lib. 15. tit. 1. Locus superior presbyteris tribuitur, l. 10. de fide testium, lib. 11. t. 39.
- SVPERNVS,** exterior. Superna codicillorum impressio, l. 1. de honor. codicill. lib. 6. t. 22. 2) Supernus, in summo loco constitutus. Superna legis Antistites, id est, Episcopi, l. 49. in fin. de Decur. lib. 12. t. 1. Supernum nomen, l. 3. de Apost. lib. 16. t. 7. l. vn. de imper. imag. lib. 15. t. 4.
- SVPERNVMERARI.** In scholis sunt certo numero præter statutos, quibus opponuntur, l. 15. 17. de Pal. f. l. lib. 6. tit. 30. l. 2. de Castrensiensis, lib. 6. tit. 32. qui in decedentium locum subrogabantur, d. l. 17. Et l. vlt. de Agentibus, lib. 6. t. 27. Et dist. l. 2. Dicti & vacantes, d. l. vlt.
- SVPERPOSTVLATIO,** est iniusta & noua præter ordinariam postulatio. Superpostulationis occasio, l. 28. de erogat. mil. ann. lib. 7. tit. 4. V. integram legem.
- SVPERSTATVTORVM** graue atque inusitatum quoddam nomen canonicorum introductum, l. 12. de erogat. mil. ann. lib. 7. t. 4.
- SVPERSTES,** Superstes amori. Tantum posthæc maritus vel vxor sibi inuicem derelinquant, quantum superstes amor exegerit, leg. 2. de iure Liberorum, lib. 8. tit. 17. Spatium superstes, id est, reliquum, l. 2. de dilat. lib. 2. tit. 7.
- SVPERSTITIO,** absolute pro aris & simulacris, l. 3. de Paganis, lib. 16. t. 10. quæ ipsis ædibus templorum d. l. 3. opponitur; illam erui Constantinus voluit, has conuelli noluit. Superfluo, pro idolorum cultu, l. 2. de Paganis, lib. 16. t. 10. Cesset supersticio, sacrificiorum aboleatur insania. Supersticio,

- perflitio*, de haruspicina, leg. 1. de maleficiis, lib. 9. titulo 15. Superfluo de hereticis. Ut *superflitio* Eunomiana, l. 34. de heret. lib. 16. t. 5. Donatistæ *superflitio*is heretici, l. 39. de hereticis, lib. 16. tit. 5. *Superflitio* Heretica Tascodrocitarum, leg. 10. si de heretic. lib. 16. tit. 5. *Superflitio* de Iudaica religione. *Superflitio* Iudaica, l. 158. de Decur. lib. 12. t. 1. l. 28. de Iudeis, l. 16. t. 8.
- SUPPEDITARE**, præbere, subministrare, leg. 28. de Iudeis, lib. 16. tit. 8. *Suppeditabunt* manifesta documenta.
- SUPPLEMENTVM**. *Supplementa* militaria seu militiæ, l. 3. de tabul. lib. 8. tit. 2. *Supplementa*, necessaria instruere, leg. 6. de desertoribus, lib. 7. tit. 18. *Supplementa* agitare, l. 9. de tiron. lib. 7. tit. 13. *Amm. lib. 21. cap. 6. Supplementa* legionibus scripta sunt indicis per prouincias tyrocinis. 2) *Supplementum* est, quando in rem dubiam magis inquirimus. Ita, dantur Arbitri in *Supplementum* pronuntiationis, l. unic. de litigiosis, lib. 4. t. 5.
- SUPPLICARE**, libellum vel preces principi offerre. Licentia supplicandi adempta in l. 7. de materis bonis, lib. 8. t. 18.
- SUPPLICATIO**, preces principi oblata. *Supplicationes* illicitæ, l. 6. 17. de appellat. lib. 11. t. 30. l. 3. ad l. Iul. de ambitu, lib. 9. tit. 26. l. 36. de Decurionibus, lib. 12. t. 1. 2) *Supplicationes* dicuntur dies Christianis festi, l. Dominico ult. de spectaculis, lib. 15. t. 5. Aliud esse supplicationum tempus, aliud voluptatum.
- SUPPLOSVS**, explosus. *Supplosa* nouitate imprecationis, l. 4. ne conlat. transl. lib. 21. t. 22.
- SUPPOSITVS**, subiectus. Per *suppositas* fraude personas emptio, l. 1. de pradiis & mancip. lib. 12. t. 13. Merital. 54. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- SUPPUTARE**, non imputare. Non *supputentur* merita stipendiorum, id est, in estimationem non veniant, nec ei profint, l. 154. de Decurion. lib. 12. t. 1. 2) *Supputare*, pro computare, leg. 8. de appellatione, lib. 11. t. 30.
- SUPRAIEDERE**. *Suprafedente* aduersario, l. 5. de pactis, lib. 2. t. 9. Id est, supersedente.
- SUPREMVS**. *Suprema* actio, id est, accusatio & actio criminalis, l. 5. in fin. de accusat. lib. 9. t. 1. Scriptura *suprema*, leg. 40. circa med. de heretic. lib. 16. t. 5. est ultima voluntatis scriptio. *Supremum* Numen, l. 3. de Apostatis, lib. 16. t. 7.
- SUSCEPTOR**. 1) *Susceptores* sunt, qui solutionem auri & specierum accipiebant. De iis est titulus 6. lib. 12. de susceptoribus, ubi consule Paratilon. 2) *Susceptor* dicitur, qui litigantis causam suscipit & defendit, l. 6. de cognitoribus lib. 2. tit. 12. Nemo militantium fiat *susceptor* defensoris causarum. Ambrosius ad eandem rem Officior. l. 86. l. qui Imperatori militat, a susceptoribus litium prohibetur humanis legibus.
- SUSCEPTVS** pro cliente, l. 4. de principib. agentium, lib. 6. t. 28. Cum enim litigantes dicantur suscipi ab iis, qui eorum causam defendebant, si e a susceptoribus, de quibus paullo ante, factum est, ut *susceptor* dixerit hæc aras, clientes. Ammianus lib. 30. cap. 4. Ad defendendam causam admissi, quod raro contingit, suscepti nomen, & vim negotii sub ore disceptatoris inter ipsos confictum articulos instruuntur. Elegans locus Saluiani de gubernat. lib. 5. cap. 8. Ecce, quæ sunt auxilia ac patrocinia maiorum. Nihil susceptis tribuunt, sed sibi. Seruius ad Virgil. Æn. VI. v. 609. Clientium, quos nunc susceptos dicimus. Interpretatio ad leg. 1. de postulando lib. 2. t. 10. *Aduocati* (id est, causas agentes) qui per iniquam cupiditatem susceptos, quorum causas agunt, &c.
- Et Interpretatio ad leg. 1. de erroribus Aduocator. lib. 2. t. 11. *Aduocatus*, si in suscepti causa, aliquid in præiudicium per errorem dixerit &c. Ita enim hic legendum, non vero in suscepta causa, ut vidit Doctissimus Iuretus ad Symmachum lib. 5. ep. 41. qui varia Augustini, Ambrosii, Cassiodori loca adduxit. Consule etiam Valesum ad Marcellin. l. c. Rittershusium ad Salutanum l. c. Du Fresne in Glossar. voc. *suscepti*. Schultingium ad Paull. Sent. lib. 5. t. 15. Pithæum ad collat. Leg. Mos. & Rom. tit. 9.
- SUSCIPERE**. *Suscipere* possessionem & conducere, l. un. qui conduct. rei prin. lib. 10. t. 5. 2) *Suscipere* actiones aduocati dicti, l. 3. de accusat. lib. 9. t. 1. Vide supr. *Susceptor*, & Brillonium de V. S. Inde etiam *suscipiens*, l. 12. de fide testium, lib. 11. t. 39. pro eo qui actiones suscipit, id est, reo, eiusque Aduocato. 3) Appellationem seu prouocationem *suscipere* dicitur Iudex l. 22. 25. 32. 67. de appell. lib. 11. t. 30. V. Sup. accipere, recipere. 4) *Patrocinium suscipere*, l. 3. de patrocin. vicorum, lib. 11. tit. 24. qui clientelam susceperint rusticorum, l. 4. eodem. 5) *Suscipi* ab Ecclesia, id est ad Clericatum admitti, l. 17. de Episcopis, lib. 16. t. 2. ut ad ecclesiam confugere, l. 123. de Decurion. lib. 12. t. 1. est ad Clericatum se conferre. 6) *Suscipere* autem aqua lance & libramenis paribus, l. 1. de ponderator. l. 12. t. 7.
- SUSPECTVS**, in suspicionem incidens. *Suspecta* Scriptura, l. 7. de fide testium, lib. 11. t. 39. 2) *Suspecta*, id est, loca in quibus thesauros quis latere suspicatur, l. 2. de thesauris, lib. 10. t. 18. 3) *Suspectus* honores, id est amatus, æstimatus qui quæ admirationi est l. 12. de Medic. & prof. lib. 13. t. 3.
- SUSPENDERE**. *Suspendere* executionem appellatio dicitur l. 25. quorum appell. lib. 11. t. 36. *Suspendit* appellatio commodum sententiæ, l. 6. quorum appell. lib. 11. t. 36. Prouocatione lata sententia *suspenditur*, l. 61. 66. de appell. lib. 11. t. 30. l. 3. de reparat. appell. lib. 11. t. 31.
- SUSPENSVS**. *Suspensus* itater εν σταμνῶν, l. 1. de ponder. lib. 12. t. 7.
- SUSPICERE**, veneratione prosequi. *Susplicere* simulacra, l. 10. de Paganis, lib. 16. t. 10. De lubrica nemo, nemo templa circumeat, nemo de lubrica suspiciat, l. 11. de Paganis, lib. 16. t. 10.
- SUSPICIO**. In suspicionem quis venerit negotii criminalis, l. 2. de exhib. rei, lib. 9. t. 2. A *suspitione* alienum esse leg. 2. de fam. libellis, lib. 9. tit. 34. *Suspicio* adulterii vel stupri, necessitudine & proximitate eliditur, l. 8. de adult. lib. 9. t. 7. l. 44. de Episcopis, lib. 16. t. 2.
- SUSTENTARE**. Qui mansionum spatio angustiore sustentantur, l. 3. de aqueductu, lib. 15. t. 2. id est, qui domos angustiores inhabitant. 2) *Sustentare* pro sustinere l. 1. de protostasia lib. 11. t. 23. Ad eum numerum, quem ipsi censuali forte sustentant.
- SUSTINERE**. *Sustinere*. Rebus, quæ cultui rustico sustentantur, l. 6. de Decur. lib. 12. t. 1. Id est, quæ ad cultum rusticum tenentur, & quidem de instrumento rustico proprie *sustinere*. 2) *Sustinere*, pro durare, manere. In probata census sarcina *sustineat*, l. 6. de tiron. lib. 7. t. 13.
- SUSTOLLERE**, ædificare. *Sustollere* nouum opus, l. 28. de oper. publ. lib. 15. t. 1.
- SUTELA**. *Sutela* fraudium, l. 7. de numer. lib. 8. tit. 1.
- SVS**. *Suo* spectaculo præbere populo materiam voluptatis, l. un. de vsu Sellarum. lib. 15. tit. 13. *Sua* potestatis, & nullis per prouincias functionibus

nibus obligati, non curiales, l. 74. in fin. de decurion. lib. 12. t. 1. Sua successio, l. 2. de apostat. lib. 16. t. 7. Sui heredes. De his l. 1. de famil. heriscund. lib. 2. t. 24. l. 9. de bon. proscript. lib. 9. tit. 42. Consule Briffonium de V. S.

SYLVÆ. l. 7. de bonis proscriptorum, lib. 9. t. 42.

SYNAGOGÆ Iudæorum, de his lex 2. 4. 9. 12. 14. 20. 21. 22. 25. 26. 27. de Iudeis, lib. 16. tit. 8. l. 2. de Metatis, lib. 7. t. 6.

SYNCERITAS, v. Sup. Sinceritas.

SYNDICI corporum, l. 42. de Episc. lib. 16. t. 2.

SYNEDRIA Iudæorum, & quidem utriusque Palæstinæ, l. 29. de Iudeis, lib. 16. t. 8.

SYNODITÆ Monachi, l. 37. de appell. lib. 11. t. 30. qui cœnobitæ, l. 16. de pœnis, lib. 9. t. 40.

SYNODVS. De Synodis, l. 23. 46. de Episc. lib. 16. tit. 2.

SYNONETON, l. 1. de publ. comparat. lib. 11. t. 15. est comparatio seu coemptio frumentaria. Consule Commentarium ad b. l. Cuiacium Obseruat. l. 35. & Briffon de V. S.

SYRIARCHA & SYRIARCHIA, l. 1. de pradiis Senatorum. lib. 6. t. 5. l. 103. de Decur. lib. 12. t. 1. l. 2. de expensis lud. lib. 13. t. 9. Sacerdotii id in Syria munus, de quo fufe dictum ad eas leges.

T.

TABELLIO. Ex Tabellione Decuriones fiunt, l. 3. de Decurion. lib. 12. t. 1.

TABERNACVLVM. Tabernacula atque ergastria, l. 10. de Episcop. lib. 16. t. 2.

TABERNA. Tabernæ famosæ & harum ministri, l. 8. de tyron. lib. 7. t. 13.

TABES; longa tabe consumi, l. 1. de custod. reorum. lib. 9. t. 3.

TABESCERE. Tabescentes artus, l. 1. de emendat. seru. lib. 9. t. 25.

TABIFICARE. Morte tabificare corpora, l. 5. de hæret. lib. 16. t. 5.

TABVLA. Tabule emptionum, l. vnic. de his qui veniam etat. lib. 2. t. 17.

TABVLARIVS, qui tabulas publicas in municipiis tractat. De tabulariis est tit. 2. lib. 8. Ab his autem distincti sunt Tabularii ludicum, qui ideo dicuntur Apparitores tabularii, l. 2. de fufceptorib. lib. 12. tit. 6. Consule Commentar. ad leg. 1. de tabular. Briffonium de V. S. & Du Fresne in Glossar.

TABVLATA. Ab his materia & lignum separantur, l. 15. 18. de extraord. lib. 11. t. 16. Tabulata operum publicorum, l. 45. de operibus publ. lib. 15. t. 1.

TACITVS. Tacite conscientie remuneratione contentum esse, l. 177. de Decur. lib. 12. t. 1. Fideicommissum tacitum, l. 17. de hæret. lib. 16. t. 5. l. 27. de Episcop. lib. 16. t. 2. l. 20. de petitionibus. lib. 10. t. 10. l. vnic. de his qui se differunt, lib. 10. t. 11.

TACITVRNITAS seu silentium, l. vnic. si certum petat. de chirogr. lib. 2. t. 27. Taciturnitas dissimulationis, l. 1. ne quid publica latet lib. 8. t. 11. l. vnic. de actione certo tempore finienda. lib. 4. t. 13. Taciturnitatem habere, l. 22. de Prator. lib. 6. t. 4.

TACITVRNVS. Taciturnus debitor exigere tempora iure delata contradicationibus dicitur, l. vnic. si certum pet. de chirogr. lib. 2. t. 27.

TACTVS, vox fulgurales disciplinæ propria, l. 1. de Paganis. lib. 16. t. 10. Consule ibidem Commentarium.

TALIO. De Talionis pœna vide l. 7. 9. 11. 14. 19. de accusat. lib. 9. t. 1.

TAM. ΕΑΛΛΗΨΙς τὸ tam l. 3. de Episc. lib. 16. t. 2.

TARDITAS. Si tarditas afferatur ultra tempus, l. 34. de annon. lib. 11. t. 1. Tarditas pœnæ solutio, l. 13. de desertoribus. lib. 7. t. 18. Causas tarditatis necessariæ approbare, l. 15. de Agent. lib. 6. t. 27. Iniuriæ tarditatis subdi, l. 22. quorum appellat. lib. 11. t. 36. Obstaculum tarditatis alicuius afferri, l. 31. de appell. lib. 11. t. 30. Vitium tarditatis contractum, l. 27. de petition. lib. 10. t. 10.

TASCODROGYTÆ, l. 10. 65. de hæret. lib. 16. t. 5. qui proprie Ascodrogytæ d. l. 65. Genus hæreticorum, de quo dictum ad eas leges.

TAXARE est æstimare, censere, l. 20. de erogatione mil. ann. lib. 7. t. 4. Taxari inter Vicarios, id est, haberi, censeri, l. vnic. de comibus & archiatris sacri palatii. lib. 6. t. 16. l. 6. de testam. lib. 4. t. 4. Scriptura viribus nullis penitus taxetur, l. 6. de testament. lib. 4. t. 4.

TAXATIO est æstimatio, l. 17. de cohortalib. lib. 8. t. 4. vbi agitur de taxatione militarium specierum. De taxatione in auctionibus, l. 2. de domibus ad rem priuatam pertinentibus. lib. 10. t. 2. l. omnis 5. de iis que administrant. lib. 8. t. 15. l. 30. de erogat. mil. ann. lib. 7. t. 4. l. 19. de cohortalib. lib. 8. t. 4. l. 4. tributa in ipsis speciebus. lib. 11. t. 2. l. 1. t. de excoct. & transi. lib. 7. tit. 5.

TECTVM, domus. Agro rectoque suscipere desertorem, l. 5. de desertor. lib. 7. t. 18.

TEGVMENTVM. Ad tegumenta frontis Sacerdotii nominis titulos præferre, l. vlt. de Episcopali iudic. lib. 16. t. 12. id est, ad regendam audaciam & impudentiam.

TELONARII & Publicani, l. 3. de indulgentiis deb. lib. 11. t. 28. Vide de iis Commentar. ad b. l. Briffonium de V. S. Du Fresne Glossar.

TELVM. Telum venenatum iniicere quoddam famosus libellis inimicis suis, l. vltim. de famosis libellis. lib. 9. t. 34.

TEMERARE est violare fraudibus, l. 5. de iure fisci, lib. 10. t. 11. Decreta temerare, l. 2. de condit. in publico horreo. lib. 11. t. 14. Fines temerare, l. 5. in fin. de pactis. lib. 2. t. 9. Temerare libertatem, l. 1. de liberali causa. lib. 4. t. 8. Possessionem temerare, l. 1. ad l. Iul. de vi. lib. 9. t. 10. Priuilegia temerata possessionis statum iubent reformari, l. 30. de nauic. lib. 13. t. 5. l. 17. de extraord. lib. 11. t. 16. Reuerentiam veram diuinamque temerare, l. 56. de hæret. lib. 16. t. 5. Statuta temerare, l. vltim. ne conlatio translatio. lib. 11. t. 22. Scita nostri numinis temerare, l. 62. de cursu. lib. 8. t. 5.

TEMERARIVS. Temeraria vsurpation, l. 85. de Decur. lib. 12. t. 1.

TEMERE προπετης, l. 2. ad l. Iul. de adult. lib. 9. t. 7. id est, proterue in eadem lege sub fin.

TEMERITAS de vi seu violentia, l. 2. de suffrag. lib. 2. t. 27. l. 16. de iure fisci, lib. 10. t. 1. Temeritas de crimine maiestatis, l. vnic. ad legem Iul. maiest. lib. 9. t. 5.

TEMNERE pro contemnere statuta, l. 3. in fin. de decur. & silent. lib. 6. t. 27.

TEMONARII erant auri tyronici exactores. Eorum mentio, l. 3. de priuil. eorum qui in sacro palatio. lib. 6. t. 35. l. 7. de tyron. lib. 7. t. 23. vnde & temonaria functio, l. 14. de extraord. lib. 11. t. 16.

TEMO præstationis genus, & idem cum functione capitularia, siue tyronum exigendorum onere.

- VOCIS origo obscura est.** Iniuria *temonis*, l. 14. de *proximis*. lib. 6. t. 26. *temonis* necessitas l. 15. de *extraordinar.* lib. 11. t. 16. *onus* l. 18. *eodem.*
- TEMPERAMENTVM.** *Temperamentum* Imperatoris. Cunctos populos, quos clementiæ nostræ regit *temperamentum*, l. 2. de *fide Catbol.* lib. 16. t. 1. *ludicis temperamentum.* Qui sententiam laturus est, *temperamentum*, hoc teneat, l. 1. de *penis*. lib. 9. t. 40.
- TEMPERARE.** *Temperare* ab officio aliquo, est abstinere, l. 3. de *Decurion.* lib. 12. t. 1.
- TEMPESTAS** pro tempore. Sic *tempestate* militiæ, l. 6. de *domesticis*. lib. 6. t. 24. 2) *Tempestas* figurate. Sic tristes *tempestas* proscriptionis, l. *unic.* ne sine iussu Principis. lib. 9. t. 4.
- TEMPLVM** pro Ecclesia, l. 4. de *his qui ad Ecclesias confugiunt.* lib. 9. t. 45. 2) *Templorum* appellatione gentilia ferme notata. De his lib. 16. tit. 10. de *Paganis, sacrificiis & templis*, l. 4. de *his qui ad Ecclesias confug.* lib. 9. t. 45. *Templorum* cultus, pro vniuersa gentium seu Paganorum superstitione, l. 112. de *Decurionibus*. lib. 12. t. 1. *Templorum* solemnia, d. l. 112.
- TEMPORALIS.** *Temporalis* dies, l. 63. de *appellat.* lib. 11. t. 30. l. *ult.* de *repar. appell.* lib. 11. t. 31. est dies fatalis, qui nimirum est ultimus illius temporis, quod ad appellationem legibus tribuitur. *Temporales* potestates, quæ paulo ante seculares iudices, l. *ultim.* de *Episcop.* lib. 16. tit. 2.
- TEMPVS.** *Temporis* senium, l. 46. de *operibus publicis*. lib. 15. tit. 1. *Temporum* obrectator, l. *unic.* si quis *Imp.* maledix. lib. 9. t. 4.
- TEMVLENTIA,** l. *unic.* si quis *Imp.* lib. 9. t. 4.
- TENAX,** *Tenax* inquisitor, l. 5. de *cenfor.* lib. 13. tit. 11.
- TENACITER.** *Tenaciter* obseruare, l. 17. de *Medicis*. lib. 13. t. 3. l. 29. de *Decur.* lib. 12. t. 1.
- TENDI** pro extendi. Sic *expensio tendi* dicitur, l. 1. de *conditiis in publicis borreis*. lib. 11. t. 14. *Exendi* Cod. Iustin. *eod.* tit. *Nimia tenditur largitas*, l. 21. de *petitiõib.* lib. 10. t. 10.
- TENDICVLÆ** iuris sunt solennitates & verborum aucupia. *Tendiculas* pati graues, l. *unic.* de *crectione*. lib. 4. t. 1.
- TENEBRÆ.** *Tenebræ* sedis intimæ. Eas in carcere inclusus non debet pati, l. 1. de *custod. reor.* lib. 9. t. 3. *Tenebræ* Iudaicæ superstitionis Christianæ religionis luci opponuntur, l. 18. de *ludæis* lib. 16. t. 8. Carcerum ferales *tenebræ*, l. 1. de *Decurionibus*. lib. 12. t. 1.
- TENERE,** pro obtinere, l. 6. de *indulg. crimin.* lib. 9. t. 38 l. 14. de *desertor.* lib. 7. t. 18. *Patientiam tenere*, pro obtinere, l. 8. de *diuersis offic.* lib. 8. t. 7.
- TENOR.** *Tenore* edicti, l. 7. de *iure fisci*, lib. 10. t. 1. *Tenor* Præcepti imperialis, l. 13. de *incestis nupt.* lib. 3. t. 12. *Tenor* recripti, l. 2. de *aqueductu.* lib. 15. t. 2.
- TENTAMENTA,** l. 7. de *operibus publ.* lib. 15. t. 1. sunt attentiones & conatus ludicum.
- TENTORIA,** l. 13. de *re milit.* lib. 7. t. 1.
- TEPERE,** remittere. Arbitrantur, legum ante aduersus se datarum tepuisse constituta, l. 46. de *heret.* lib. 16. t. 5.
- TERGIVERSATIO.** Sine aliqua *tergiuersatione*, id est corruptione. l. 6. de *penis*. lib. 9. t. 40.
- TERGIVERSARI** est moras necere. *Tergiuerfantibus* abuti moris, l. 21. de *appellation.* lib. 11. t. 30.
- TERMINARE,** finire. *Terminans* iurgium sententia, id est definitiua, l. 25. de *appell.* lib. 11. tit. 30.
- TERMINVS.** *Termini* Urbis, l. 14. de *numer.* lib. 8. t. 1. *Terminus* impius, pro morte, l. *ult.* de *domesticis*. lib. 6. t. 24.
- TERRA.** *Terrarum* cultores, lege *unica*, quod iussu. lib. 2. tit. 31.
- TERRENVS.** *Terrena* descriptio. l. *ult.* de *conlat.* donat. lib. 11. t. 20. est, quicquid pro possessionibus præstatur.
- TERRERE.** *Terreri* necessitatibus, l. 2. de *actorib.* procurat. lib. 10. t. 4.
- TERRIBILIS.** Quicumque prætextu muneris publici possunt esse terribiles, l. *unic.* ne *damna* *Prouinc.* lib. 11. t. 11.
- TERROR.** *Terror* appellationis, l. 6. *quorum appell.* lib. 11. t. 36. *Chlamydis* *terror* opponitur quietis coloborum, ac penularum vestimentis; *chlamys* enim militaris vestis est & vocatur, l. 1. de *habitu quo vti.* lib. 14. t. 10. *Legum terror*, l. *unic.* de *infirmis.* *penis* *cælib.* lib. 8. t. 16. *Militaris terror*, l. 6. de *executorib.* lib. 8. t. 8. id est, opinatoris. *Potentia* *terror*, l. 6. de *pactis*. lib. 2. t. 9.
- TERRITORIUM** duplici significato, pro Urbis territorio, & pro cuiusque possessione & agrorum modo vtroque sensu accipitur in l. 186. de *Decurion.* lib. 12. t. 1. l. *unic.* de *birenarcbis*. lib. 12. t. 14. *Castellorum territoria* seu loca adscripta militibus *Castellanis*, l. 2. de *terris limitaneis*. lib. 7. t. 15. *Territorium* *decurionis* & aliorum, id est possessione, l. 2. de *exactione*. lib. 11. t. 7. l. 34. de *operibus publicis*. lib. 15. t. 1. l. 186. de *Decurionibus*. lib. 12. t. 1. *Ciuium territoria*, l. 34. de *operibus publicis*. lib. 15. t. 1. l. 12. Cod. Iust. *cod.* *Territoria* singula, id est, singulorum ciuitatum *territoria*, l. *unic.* de *birenarcb.* lib. 12. t. 14.
- TERRVLA.** *Terrule* demigrare dicuntur, l. 51. de *operibus publ.* lib. 15. t. 1. *Terrule* fertiles vicariorum glebæ inutili opponuntur, l. *ult.* de *patrocin.* *vicor.* lib. 11. t. 24.
- TERTIVS.** *Tertio* edicto vocari, l. 23. de *Decur.* lib. 12. t. 1. *adjournement à trois brefs jours.*
- TESELLARII,** l. 2. de *excusat. artif.* lib. 13. t. 4. qui conficiebant tessellata pauimenta, de quibus Svetonius in *Julio Cæs.* c. 46.
- TESSERA.** *Tessera* frumentariæ, nomine Imperatoris concedentis, largientis lancitæ, l. 2. de *frum.* *Alex.* lib. 14. t. 26.
- TESTAMENTVM.** De *testamentis* & *codicillis* est lib. 4. t. 4. De *inofficioso testamento* est lib. 2. t. 17. De *testamento*, quod deportatus filius remeante patre fecisset, lege *unic.* de *sententiam passis*. lib. 9. t. 4. *Testamento relicta*, lege 7. de *maternis bonis*. lib. 8. t. 18.
- TESTATVS.** *Testator* summa, l. 14. in *fine*, de *iure fisci*. lib. 10. tit. 1. *Testata* professaque *seclera*, l. *ult.* de *bonis proscript.* lib. 9. t. 42.
- TESTIFICATIO.** *Testificatio* actorum, l. 151. de *Decur.* lib. 12. t. 1. *Gestorum* *testificatio*, l. 2. de *prædiis & mancip.* *curial.* lib. 12. t. 13. l. 28. de *susceptor.* lib. 12. t. 6. l. 41. de *operibus publicis*. lib. 15. t. 1. *Testificatio* numerorum, l. 10. de *numer.* lib. 8. t. 1.
- TESTIMONIALES** sunt Epistola Principis, quibus dignitas confertur. De *testimoniali* ex tribunis & protectoribus est, tit. 21. lib. 7. *Testimonialibus* tantam adipisci dignitatem, l. *ult.* de *honor. codic.* lib. 6. t. 22. *Consule Du Freine Glossar.*

TESTIMONIUM. *Testimonium* Prouineiz, l. 1. de honor. codicillis. lib. 6. t. 22. est, præconium administrationis, ut dicitur l. 52. de decur. lib. 12. t. 1. *Testimonis* adminiculis honestis eniti, l. 25. de Decur. lib. 12. t. 1.

TETER, scædus. *Tetra* inluuies, l. 17. de pœnis lib. 9. t. 40. *Tetra* iussio, l. 1. de emendat. seruor. lib. 9. t. 12.

TEXTRINA, l. 24. de ann. & tribut. lib. 11. t. 1. Vindicantur opifices linteæ vestis textrinis, l. 6. de murileg. lib. 10. t. 20. Vide not. e. ad hanc leg.

TEXTVS. *Textus* euectionis, l. 22. de cursu. lib. 8. t. 5. *Textus* Negotii, l. 10. de maleficiis. lib. 9. t. 16. *Textus* petitionis impetratæ, l. 21. de petition. lib. 10. t. 10.

THEATRVM. *Theatra*, l. 12. de scenicis, lib. 15. t. 7. unde ludi theatrales, l. 2. de Spectaculis lib. 15. t. 5. *Spectaculum theatrale*, l. 1. de scen. lib. 15. t. 7. *Proscenia theatri*, d. l. 12.

THEODOSIANVS. *Theodosiana* Prætura, l. 25. de Prator. lib. 6. t. 4.

THEODOSIACVS. *Theodosiacus* aquæductus, l. 30. de Prator. lib. 6. t. 4.

THERMÆ. De *thermarum* mancipibus est lib. 14. tit. 5.

THESAURI, de his est lib. 10. t. 18. *Thesauri* Virburi, l. 48. de cursu. lib. 8. t. 5.

THESAURENSES, lege 14. ultima, de diuersis officiis, lib. 8. t. 7. sunt Officiales Comitum thesaurorum, qui thesaurorum habebant custodiam. Consule *Commentarium* ad d. l. 14.

THYMELA. *Thymela* l. 21. 22. de diuers. officiis lib. 8. t. 7. Rectius *Thymele*, græcis θυμέλη, pulpitum, pars orchestra, in qua modos & saltationes personæ scenica facere consueuerunt. *Pollux Onomast.* lib. 4. c. 19. *Segm.* 123. *Phrynichus* de nominib. & verb. Attic. pag. 64. *Edit. Pauv:* θυμέλη ὁπός ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐν ᾧ αὐληταὶ καὶ κitharῶδαι καὶ ἄλλοι ἰσες ἀγωνίζονται: *thymele* locus theatri, vbi tibicines & citharadi & alii quidam certant. Inde *Thymele* pro ludia cytharistria, & saltatrice, apud luenaalem *Satyr.* l. v. 36. *Satyr.* VI. v. 65. *Sidonius* lib. 9. ep. 13. Tanta autem in Orientis scenicarum voluptatum fuit cura, ut & ad eas peculiaris Actuarius & Cornicularii fuerint constituti, qui Actuarius & Cornicularii *Thymela* audiunt d. l. 21. 22. vbi consule *Commentar.* *Satiaronem* ad *Sidon.* l. c. *Rittershusium* ad *Saluian.* lib. 6. c. 7.

THYMELICVS, id est, scenicus. *Thymelica*, scenica, l. 5. de scen. lib. 15. t. 7. Nulla femina nec puer *thymelici* consortio imbuantur, l. 12. de scenic. lib. 15. t. 7. Nulli pistori in *thymelicis* liceat coniugii societate transire, l. 21. de pistorib. lib. 14. t. 3. Vide supra *Thymela*, & *Brissonium* de *V. S.*

TIGNARI, l. 2. de excusat. artif. lib. 13. t. 4.

TIROCINIVM militia, l. 11. de tyron. lib. 7. t. 13. *Tirocinia* castrensia, l. 12. de Veteranis. lib. 7. tit. 20.

TIRONATVS, l. 21. de tyron. lib. 7. t. 13.

TIRONES, de his & horum collatione atque auro tironico est lib. 7. t. 13. Pretium tironis triginta solidi, l. 20. de tyron. lib. 7. t. 13.

TITILLVS. *Titillus* innocuus, l. 2. de cursu. lib. 8. t. 5. Nullus in agitando fuisse vtatur, sed aut virga, aut cerre flagro, cuius in cuspide infixus breuis aculeus, pigrescentes artus innocuo titillo poterit admonere.

TITVBARE. Coctus nauarchorum nauium inopia *Tom. VI. Pars. II.*

titubare dicitur, l. 32. de nauic. lib. 13. t. 5. Si *titubauerint* concessa, &c. l. 30. de petitionib. lib. 10. t. 10. id est, si bona compentoribus concessa, caduca non esse aduersus delatorem, probatum fuerit. Perceptio in petitore *titubare* dicitur, l. 32. in fin. de petition. lib. 10. t. 10. Si in aliqua parte *titubauerint* priuilegia, l. 1. de priuileg. corp. V. R. lib. 14. t. 2.

TITVLVS, pro causa, item causa debiti & præstationis, l. 2. de Prator. lib. 6. t. 4. l. 11. 12. 13. 18. de susceptor. lib. 12. t. 6. l. 7. de executor. lib. 8. t. 8. l. ult. de ponderat. lib. 12. t. 7. l. ult. de his qui ex publ. conlat. lib. 12. t. 9. l. ult. de appell. lib. 11. t. 30. l. 49. de operibus publ. lib. 15. t. 1. l. 1. de discess. lib. 11. t. 26. l. 8. de extraord. lib. 11. t. 16. l. 11. de indulg. debiti. lib. 11. t. 28. *Annonarius titulus* l. 4. tributa in ipsis speciebus. lib. 11. t. 2. l. 1. de immunitate. lib. 11. t. 12. l. 1. de fide & iure bassa. lib. 10. t. 17. *Titulus* genus functionis annonaria, l. 1. de discess. lib. 11. t. 26. l. 36. de annona. lib. 11. t. 1. *Fiscalis titulus* l. 5. de indulg. debiti. lib. 11. t. 28. *Titulus* Fiscalis debiti, l. 17. de exaction. lib. 11. t. 7. *Titulus* Frumentarius, l. 1. 3. de frument. Urb. Constantin. lib. 14. t. 16. *Laudabilis titulus*, l. ultim. de iure muniend. lib. 15. t. 3. *Tituli* ad largitiones pertinentes, l. 3. de indulgent. debiti. lib. 11. t. 28. *Titulus* manifestus, l. 32. de erog. mil. ann. lib. 7. t. 4. *Meritorum titulus*, l. vnic. de censat. lib. 6. t. 19. *Titulus* nauium, l. 2. de Alexanar. pleb. primat. lib. 14. t. 27. *Titulus* Præstationis, l. 1. de calcis coctor. lib. 14. t. 6. *Principis titulus*, l. 11. de indulgentiis debitorum. lib. 11. t. 28. *Titulus* solemnus, l. vnic. de superindictio. lib. 11. t. 5. *Titulus* solutus, l. 19. de ann. lib. 11. t. 1. *Titulus* Canonicus, l. 36. de ann. eod. id est, ordinaria annonæ & tributa, quibus opponuntur superindictiui tituli d. l. 36. l. 3. de decurion. & silent. lib. 6. t. 23. *Titulus*, id est causa possessionis, l. 12. de fide testium. lib. 11. t. 39. *Titulum* inlatae scilicet pulsationis excipere, l. vnic. de his qui potent. nomen. lib. 2. t. 14. pro causa seu litis genere, siue pro libello, quo causa litis continebatur, quem actor item aduersario denunciare dabat. *Largitionales tituli* l. 18. de exaction. lib. 11. t. 7. l. 12. de numerar. lib. 8. t. 1. l. 14. de indulgentiis debitorum. l. 6. 11. t. 28. l. 40. de cursu. lib. 8. t. 5. *Debiti tituli* l. 19. de ann. lib. 11. t. 1. Ad domum sacram pertinentes tituli l. 9. de indulg. debiti. lib. 11. t. 28. *Generales tituli* l. 9. de indulg. debiti. lib. 11. t. 26. quibus personalia debita opponuntur, l. 3. eod. *Tituli* dicuntur Genera functionum publicarum, l. ult. de equorum conlatio. lib. 11. t. 17. l. 49. de operibus publicis. lib. 15. t. 1. *Publici tituli* iure publica pecunie, l. 31. de peribus publ. lib. 15. t. 1. *Tituli* omnes, l. 16. de indulg. debiti. *Universi*, l. 12. de indulg. debiti. lib. 11. t. 28. *Tituli* dicuntur tabulae prædus affixæ. Hinc tituli affixi prædus fisci nomine, seu fiscales, l. 11. 20. de bonis proscriptis. lib. 9. t. 42. *Fiscalis tituli* proscriptioe signatus fundus, l. 4. de aqueduct. lib. 15. t. 2. *Titulus* æneus, est tabula ænea, cui inscribebatur panis modus, & nomen eius, qui panem gradilem accipiebat, l. 5. de annon. tunc. lib. 14. t. 17. *Titulos* siue tabulas etiam potentiores solebant prædus affigere, vid. tituli. 14. lib. 2. de his qui potentiorum nomina in lite prætulerunt, aut titulos prædus adfigunt, ibique *Commentarium.* Adde *Brissonium* de *V. S.*

TOGATVS, l. 10. in fin. de metatis. lib. 7. t. 6. l. 152. de Decur. lib. 12. t. 1. l. ult. de Senator. lib. 6. t. 1. *Togati* Senatores esse debebant duobus temporibus, l. 1. de habitu quo vii oportet. lib. 14. t. 10.

TOLERANTIA munerum sordidorum, l. 4. de priuileg. eorum qui in sacro pal. lib. 6. t. 35.

- TOLERARE** Sacramenta sub armis militiz, l. 2. de *lustrali conlat. lib. 13. t. 1.*
- TORPOR.** Otio & torpore degeneri paternam exuere virtutem, lege 155. de *Decurionibus. lib. 12. t. 1.* Torporis rationem atque segnitiam edere, l. 9. de *numer. lib. 8. t. 1.*
- TORVS.** Torus genialis. Maritum in primis genialis tori vindicem esse oportet, l. 2. ad *legem Iul. de adult. lib. 9. t. 7.*
- TOTVS,** pro omni. Totius dignitatis exceptionem depellere, l. 92. de *Decur. lib. 12. t. 1.* Totia obseruatione prouidebit, l. 80. de *Decurion. lib. 12. t. 1.*
- TRABEA** vestis consularis, & consularis dignitas. Trabes regales. Falsis si honor datus fuerit regalium trabearum, l. 4. ne *quid publica latit. lib. 8. t. 11.* Consule ibi Commentarium.
- TRABEATVS,** consularis & Senatorius. Trabeata quies. Inviolabilem manere decreuitus Trabeatam quietem, l. 33. de *petitionib. lib. 10. t. 10.* id est Consulium & Senatorum.
- TRACTARE.** Tractare bella, l. 16. in *fin. de tiron. lib. 7. t. 13.* Pecuniam in negotiis tractare, l. 7. de *litterariis. lib. 7. t. 20.* id est, vtilem vitam commercii exhibere, d. l. 7. 2) Tractandi vox de dissertatione super religione, l. 2. de *his qui super relig. lib. 16. t. 4.* Unde tractatores sequiori ætate, & quidem sacrorum librorum interpretes. Consule Du Fresno *Glossar. voc. Tractatores.*
- TRACTATVS,** deliberatio, l. 4. 7. 9. 12. de *Legatis. lib. 12. t. 12.* est deliberatio Decurionum, de petitionibus ciuitatum per Legatos principi offerendis. Tractatu habito, d. l. 4. 7. 9. Inde, *Per simulationem tractatus publici, Ammian. lib. 14. cap. 11.* id est, simulans de rebus ad publicum spectantibus deliberandum esse. Publicus tractatus super ordinando provinciarum Sacerdote, l. 148. de *decurionib. lib. 12. t. 1.* 2) Tractatus Iureconsultorum, l. *vn. de respons. Prudent. lib. 1. t. 4.* dicitur, quando rem vel questionem dubiam plene perfecteque discutunt. Tractandi enim vox propria Ictis. Vetus Scholiast. Iuuenal. *Satyr. l. v. 128.* Iuxta Apollinis templum Iurisperiti sedebant & tractabant. vid. *not. g. ad b. leg. & Brissonium de V. S.* 3) Tractatus Mathematicorum, l. 8. de *malef. & mathemat. lib. 9. t. 16.* sunt mathematicorum consultationes. Sui enim copiam faciebant Mathematici priuatis consultationibus. 4) Tractatus sunt collationes de rebus sacris & ad religionem pertinentibus, l. 15. de *Episcopis. lib. 16. tit. 2.* In Ariminensi Synodo tractatu habito. Consule Du Fresno *Glossar. voc. tractatus.* 5) Tractatus sunt consilia hæreticorum ad defendendam propagandamque hæresin inita, l. 15. de *hæret. lib. 16. tit. 5.* Omnes perfidarum sectarum, nullum vsquam finantur habere conuentum, non inire tractatus.
- TRACTVS,** pro diœcesi. Ita Ægyptiacus tractus, l. 3. de *iudic. lib. 11. t. 5.* Tractus Illyrici, l. 8. de *metallis. lib. 10. t. 19.* 2) Interiecti æquoris tractu querelæ provincialium pereunt, l. 33. de *erogat. militar. annon. lib. 7. t. 4.*
- TRACTORIÆ.** De his *tit. 6. lib. 8. de tractoriis & statuiis.* Vide l. *vn. de desert. lib. 7. t. 18.* sunt autem diplomata, siue epistolæ Imperatoris, quibus cunctio publica, annonæ, prætitiones & alia necessaria, conferebantur. Consule *Paratitulum ad t. de tractor. Brissonium de V. S. & Du Fresno Glossar.*
- TRADERE** Tradi dicuntur rei criminum. Qui custodiendi traduntur, l. 2. de *executor. lib. 8. tit. 8.*
- TRADITIO & mancipatio** separantur, l. 47. de *donat. lib. 8. t. 12.* mancipatio enim in Italico solo, traditio in stipendiario. Traditio in donationibus, l. 1. 2. 4. 5. 7. de *donation. lib. 8. t. 12.* De traditione, vide l. 2. de *suffrag. lib. 2. t. 27.* l. *ult. de sponsal. lib. 3. t. 5.*
- TRAHERE.** Trahere originem curialem, l. 38. de *Decur. lib. 12. t. 1.* In debitis trahere. Vt nihil in debitis trabatur, l. 2. de *publ. comparat. lib. 11. t. 15.* id est, solutio differatur.
- TRAMES.** Qui vel leui argumento a ludicio Catholicæ religionis, & tramine detecti fuerint deuiare, l. 28. de *hæret. lib. 16. t. 5.*
- TRANQUILLITAS.** A nostrorum temporum tranquillitate submotum, l. 1. de *conlatione donatar. lib. 11. t. 20.*
- TRANSACTIO.** De transactionibus *tit. 9. lib. 2.* de pactis & transactionibus, l. 32. de *petition. lib. 10. t. 10.* l. 66. de *appellat. lib. 11. t. 30.* lege *ultima, de fide Carbouca lib. 16. t. 1.* l. 1. de *his qui super religione. lib. 16. t. 4.* l. 31. de *appellat. lib. 11. t. 30.* l. 8. de *duerfis rescriptis. lib. 1. t. 2.* lege *unica, de comitibus consistor. lib. 6. t. 12.* l. 15. de *Episcop. lib. 16. t. 2.* l. 26. de *duerfis officiis. lib. 8. t. 7.* Species, sub transactione comparationis, pretio expeti solent, l. 2. de *publ. comparat. lib. 11. t. 15.*
- TRANSCENDERE,** egredi. Transcendere præcepta Iudex prohibetur, l. 22. de *Prætor. lib. 6. tit. 4.* 2) Transcendere, ascendere. Ad superiorem gradum transcendere, l. 2. 3. de *decurion. & silent. lib. 6. t. 23.*
- TRANSCRIBERE** est transferre. Sic, arbitrii sui existimatione transcribere vniuersa bona sua, l. 27. de *Episcop. lib. 16. t. 2.* Emptiones transcribere, l. 7. de *pisor. lib. 14. t. 3.* Facultates venditione vel donatione transcribere, l. 6. de *maternis bonis. lib. 8. t. 18.*
- TRANSCURVS.** Transcurso ordine, id est, præterito, turbato, præpostero, imo præcoci, non seruato, l. 182. de *Decur. lib. 12. t. 1.* Annuietario anno transcurso, l. 11. de *susceptor. lib. 12. t. 6.*
- TRANSFUGA.** Transfuga Curiales, l. 113. de *Decur. lib. 12. t. 1.*
- TRANSEVNDERE,** est transmittere. Transfundere in hæredes proprios iura sanguinis, l. 10. de *annonis ciuius. lib. 14. t. 17.* Quæ ad ipsos priuatorum institutione liberalitate vel dote, aut quolibet titulo probantur esse transfusa, l. 13. de *pisorib. lib. 14. t. 3.*
- TRANSIGERE** pro agere, l. 25. in *fin. de Prætorib. lib. 6. t. 4.* Bini agnoscere incipiant, quod singuli antea transegebant. 2) Transigi, est præterire. Ita transactis temporibus, *par le passé, l. 172. de Decurion. lib. 12. t. 1.*
- TRANSIRE.** Transire ad aras & templa, l. 2. de *Apost. lib. 16. t. 7.* Et, in sacrilegia templorum transire, l. 3. d. t. est desciscere, & Paganum fieri ex Christiano. 2) Iniurias inultas transire, l. 2. de *concul. lib. 8. t. 10.* pro dissimulare.
- TRANSITVS.** De transitu ludicum, militum, officialium, l. 4. de *officio Reſtoris Prouinc. lib. 1. t. 7.* l. 6. ne *quis in palat. lib. 7. t. 10.* chevachée, discurrere ideo dicuntur, l. 5. d. t. de *Off. Reſt. prouinc.* Consule Brissonium de *V. S.*
- TRANSLATIO.** Translatio pro functionis seu canonis & præstationis in alium, seu aliud genus mutatione, l. *ult. de conlat. donat. lib. 11. t. 20.* 2) Translationis nauiculariæ munus, l. 18. de *nauic. lib. 13. t. 5.* est onus transportandarum publicarum specierum. Sollicitudo translationis angariatum, parangariatum & nauiculariæ, l. 40. de

- de Episc. lib. 16. t. 2. vbi consule *Commentar.* Ita etiam, *Translationes* sunt Parangaria, l. 15. de Episcop. lib. 16. t. 2. De translatione annorum militarium est tit. 5. lib. 7. 3) Translatio seu alienatio patrimonii in fraudem designationis Prætorie facta non valet, l. 7. de Senat. lib. 6. t. 1.
- TRANSVECTIO.** Transuectio specierum, l. ult. de equor. cont. lib. 11. t. 17. l. 40. de operibus publ. lib. 15. t. 1. Publica transuectio, pro collatione eorum, quæ ad largitiones Principis transuehebantur, l. 19. de erog. mil. ann. lib. 7. t. 4. Transuectio Speciei annonariæ, l. unic. de lusoribus Danubii, lib. 7. t. 17. Transuectiones, l. 6. 32. de nauic. lib. 13. t. 5. l. 1. de nauibus non excusand. lib. 13. t. 7. Dicuntur comæatus l. 7. de nauic. lib. 13. t. 5. Conuectio, l. ult. de præd. nauic. lib. 13. tit. 6.
- TRANSVERSUS.** Transuersa linea, l. 6. de maternis bonis, lib. 8. t. 18.
- TREDECIM.** Tredecim annorum priuilegium in specie, l. ult. de decur. & silent. lib. 6. t. 23. Tredecim liberorum l. 2. de Decur. lib. 12. t. 1.
- TREMISSES,** tertia pars assis seu solidi, l. 4. de militari veste, lib. 7. t. 6. l. 2. ne comitibus & tribunus, lib. 7. t. 11.
- TREPIDARE.** Vbi securi ac tuti domini trepidare fortuna, l. 12. de petition lib. 10. t. 10. Trepidante stylo in pœnam reciproci recuare, id est inscribere in crimen, l. 2. de exhib. reis. lib. 9. t. 2.
- TREPIDATIO.** Pœnæ trepidatio, id est metus pœnæ, l. unic. de his qui a non domino. lib. 4. t. 10. Trepidatio prouocantis, quæ & iudicantis constantia opponitur, l. 55. de appell. lib. 11. t. 30.
- TRES.** Tres legati, l. 7. de Legatis. lib. 12. tit. 12. Tres mares, l. 132. de Decurion. lib. 12. tit. 1. Tres serui, l. 48. de cursu. lib. 8. t. 5. Trium liberorum ius, l. 9. de bon. proscriptor. lib. 9. t. 42.
- TRIBVERE** pro præstare. Ab omni inquietudine immunes tribuantur, l. 10. de Medicis. lib. 13. tit. 3. 2) Sibi tribuere, id est, sibi vindicare. Nec quisquam sibi spontaneam vindicandi tribuat potestatem, l. 14. de bonis proscript. lib. 9. t. 42. 3) Tribuatur occasio, pro superfit facultas, l. 4. de maternis bonis. lib. 8. t. 18.
- TRIBVNVS & Magister officiorum,** l. 1. de distrab. pignor. lib. 11. t. 9. Tribunus plebis l. 74. de Decur. lib. 12. t. 1. Tribuni scholarum, de his lib. 6. t. 13. Tribuni siue notarii, de his ad l. unic. de mandatis princ. lib. 1. t. 3.
- TRIDVVM,** tertius dies l. 4. de erog. militaris annon. lib. 7. t. 4.
- TRIBUTARIVS.** Tributaria res. De his est tit. 1. lib. 11. de annona & tributis. imo & sequentes omnes vsque ad tit. de Relat. 29. lib. 11. Ex his omnibus rei tributariæ ratio petenda.
- TRICLINIA.** Triclinia & Portus cum in sepulchris, l. 5. de sepulchr. viol. lib. 9. t. 17.
- TRIPLICATVS.** Triplicata inlatio, l. 8. de tyron. lib. 7. t. 13.
- TRISTIS.** Tristis abductio rusticorum, l. 1. ne opera a constat. lib. 11. t. 10. Proscriptionis tristis tempestas, l. unic. ne sine iussu Princ. lib. 9. tit. 41. Triste exemplum, l. unic. ne sine iussu Princ. lib. 9. t. 41. Tristior fortuna, l. 17. de bonis proscript. lib. 9. t. 42. Tristia sua, populus oblectatione, Iudis consolatur, l. 169. de Decur. lib. 12. tit. 1. ideo contra, latitia pro ludis: vide supra Latitia.
- TRISTITIA.** Ludicras artes concedimus agitari, ne ex nimia harum restrictione tristitia generetur, l. 2. de Mauma. lib. 15. t. 6.
- TRITICVM.** Triticum Urbis Romæ, horreis inferendum, l. 7. de Prætor. lib. 6. t. 4.
- TRVMPHALIS.** Triumphalis Prætura, l. 5. 25. de Prætor. lib. 6. t. 4. Triumphalem patrem suum Theodosium vocat Honorius, l. plurim. de exhib. reis. lib. 9. t. 2. Triumphalia scita, lege 5. de repara. appellat. lib. 11. t. 31. Triumphalis dextra, l. 4. de annoniis ciuic. lib. 14. t. 17. l. 16. de murileg. lib. 10. t. 20. Lex Patris nostri, Triumphalis memoria, l. unic. si nuptia ex rescript. lib. 3. t. 10.
- TRVDERE.** Trudi in Curiam, l. 15. de Decur. lib. 12. t. 1. Trudi in metallum, l. 6. de Decur. lib. 12. t. 1.
- TRVNCATIO.** Truncatio digitorum, l. 5. de tyron. lib. 7. t. 13.
- TRVTINA.** Trutine examine, non oculorum libertate porcinam præbere suariis, l. 4. de suariis. lib. 14. t. 4.
- TVGVRIVM.** Tuguria seu casas collocare in Campo Martio, l. unic. de Campo Martio. lib. 14. tit. 14.
- TVTIO.** Tutio militaris, Sauvegarde, main forte, l. unic. de offic. iudic. milit. lib. 1. t. 9. Tutio deferri iubetur omnibus, qui Ecclesiis seruiani: pro eorum priuilegiis, l. 29. de Episc. lib. 16. t. 2. Ad Ecclesiam coniugis tuitione quandoque consulendum, l. 4. de his qui ad Eccles. lib. 9. t. 45. Tutio locorum, l. 27. de erogatione milit. annon. lib. 7. t. 4. Tutiorum præsidium a Iudice postulabatur, l. 36. de nauic. lib. 13. t. 5. Quinquennii præscriptione tutis, Iudices tuitionem enixam præstare iussi, l. unic. de quinquennii præscriptione. lib. 4. t. 15.
- TVMVLTVS.** Tumultus de accusatione, l. 1. ne præter crimen malest. lib. 9. t. 6.
- TVMVLTVOSVS.** Tumultuosa conuenticula extra Ecclesiam, l. 37. de Episcopis, lib. 16. t. 2. l. 4. 5. de his qui super relig. lib. 16. t. 4.
- TVRBA.** Turba de hæreticorum conuentibus, l. 3. 6. de heret. lib. 16. t. 5.
- TVRBARE.** Turbare possessorem, l. 1. unde vi. lib. 4. t. 22. Turbare elementa magi dicuntur, l. 5. de maleficiis. lib. 9. t. 16.
- TVRBDVS.** Turbido potum cœno miscere, l. 13. de re milit. lib. 7. t. 1.
- TVRBIDE.** Turbide res acta, l. omnis 5. de iis que administr. lib. 8. t. 15.
- TVREVLENTVS.** Turbulentum executionis suæ ministerium commodare, l. 6. de conductor. & homin. dom. August. lib. 10. t. 26.
- TVRIFICARE.** Turificantes, l. 12. de Paganis lib. 16. tit. 10.
- TVRMA.** Turmæ militum, l. 8. de tyron. lib. 7. t. 13. inde
- TVRMARI,** qui tirones exigebant, probabant. Horum mentio, l. 3. de priuileg. eorum qui in sacro palatio. lib. 6. t. 35. Ne exactorum vel turmariorum, (quos capitularios vocant) curam subeant vel obsequium temoniariorum vel prototypiar. Consule *Commentar.* & Du Fresne *Glossar.*
- TVRPARE.** Turpare aliquem macula suppliciorum dicitur, l. 8. de cohort. lib. 8. t. 4.
- TVRPITER** de adulterio dicitur, l. 3. de Iurisdictione. lib. 2. t. 1.
- TVRPITVDO** Iudæis tribuitur, lege 6. de Iudæis. lib. 16. t. 8.
- TVRRES.** De turribus murorum, lege 13. de metat. lib. 7. t. 6.
- TVS.** Tura imponere; Simulacra ture venerari; Loca turis vapore fumantia, l. 12. de pagan. lib. 16. t. 10.
- TVTAMEN.** Tutamina claustrorum, sunt conclauia in carcere, l. 3. de custod. reorum. lib. 9. t. 3.

- TUTELA**, cura. *Tutela fisci*, l. 2. de *aduocato fisci*. lib. 10. t. 15. *Tutela Iuris Publici*, l. 21. de *Iudeis*. lib. 16. t. 8. *Publica tutela minoribus debetur*, l. 19. de *Decur.* lib. 12. t. 1.
- TUTORES**. Ad hos pertinent tres tituli *postremi* lib. 3. de *tutoribus & curator.*
- TZANGÆ** vel **TZANCÆ**, l. 2. 3. de *habitu quovti*. lib. 14. t. 10. *calceorum genus, pedes furasque ad genua usque tegens.* *Consule Commentarium ad d. leg. Cuiacium Obseruat.* XXI. 28. *Brissonium de V. S. Du Fresne Glossar. vtrumque.*
- TYRANNI**. De infirmendis iis quæ sub tyrannis aut barbaris gesta sunt, est lib. 15. t. 14. De ingenuis, qui tempore tyranni seruierunt, est lib. 5. t. 6. *Tyrannorum*, quorum hoc Codice mentio fit, nomina habes in *Paratito*, de infirmendis iis quæ sub tyrannis lib. 5. t. 14. De indulgentia criminum tyrannide sublata, l. 2. de *indulg. crim.* lib. 9. t. 38.
- V.
- VACANS**. *Vacantes, lege vltima, de agentibus in rebus*, lib. 6. t. 27. qui & *supernumerarii*, l. 15. 17. de *Palatinis S. L.* lib. 6. t. 30. *lege 2. de castrensis lib.* 6. t. 32. qui scilicet in scholis præter statutum numerum, otiosi in decedendum locum subrogabantur *dicta lege vltima, & dicta lege 17.* *Consule Commentarium ad leg. ult. de agent. in reb.* Du Fresne in *Glossar.* & in primis *Valesium ad Marcellin.* lib. 15. c. 3. Ex *vacantibus*, supplementa militiæ, completa sunt, l. 3. de *tabulariis*. lib. 8. t. 2. *Agentes in rebus vacantes.* Quæ eorum ratio, l. ult. de *agentibus in rebus*. lib. 6. t. 27. 2) *Vacantes* sunt, nulli corpori adscripti, l. 137. 179. de *Decurion.* lib. 12. t. 1. Vide *otiosus & Vacuus.* 3) *Terræ vacantes* *Veteranis* datur, l. 3. de *Veteranis*. lib. 7. t. 20. id est, terræ incultæ, desertæ. Dicuntur *Vacantes* agri, l. 8. *cod. tit. loco absentium squalida & situ dissimulationis horrentia*, l. 11. *cod.*
- VACATIO**, est munerum & onerum excusatio. *Vacatio temporaria*, l. 3. de *comueatu*. lib. 7. t. 12. l. 135. de *Decur.* lib. 12. t. 1. De *vacatione munerum ciuiliu*, l. 1. 17. 135. de *Decurion.* lib. 12. t. 1.
- VACUARE**. *Vacuari* proprie obreptio dicitur, l. ult. de *immunit.* lib. 11. t. 12. id est, nullum robur obtinere, in irritum deuocari. *Vacuatis* rescriptis l. 17. de *Decur.* lib. 12. t. 1. *Subreptio vacuatur*, l. ult. de *locat. fundorum iuris emphyteut.* lib. 10. t. 3. l. 3. ne *Christianum mancip.* lib. 16. t. 9. *Subreptiones vacuandas esse censemus.* Vide Du Fresne *Gloss.* voc. *vacuare.* 2) *Vacuatis* *Vrbibus*, *lege si curialis relictæ ciuitate*. lib. 12. t. 18. id est, relictis *urbibus*.
- VACUEFACTVS**. *Vacuefactæ* *Curia*, l. 25. de *Decurion.* lib. 12. t. 1.
- VACVVS**. *Vacue* fortunæ, id est, vacantes & inanes sine naturali successione, l. 123. de *Decur.* lib. 12. t. 1. 2) *Vacui*, publico officio vacui, l. 3. de *naufrag.* lib. 13. t. 9. qui *vacantes*, l. 137. 379. de *Decurionibus*. lib. 12. t. 1. *Otiosi*, l. vnic. de *mancip.* lib. 12. t. 16. 3) *Privilegiis vacui*, l. vnic. de *equestri dig.* lib. 6. t. 36.
- VAFER**. *Vasra* mens tyranni, l. 7. de *infirmand.* his quæ sub tyrann. lib. 15. t. 14.
- VAGARI**. Vid. *euagari*. *Vagari* interpretatio incerto errore dicitur, l. ult. de *Apostat.* lib. 16. t. 7. *Vagantes* terræ, l. 8. de *Veteranis*. lib. 7. t. 20. Vid. *supr. vacans.*
- VAGVS**. *Vagus* error. Qui autem metallum *vago* errore sectantur, l. 7. de *metallis*. lib. 10. t. 19. *Vagi*, pro desertoribus. De his & eorum inquisitoribus, l. 10. ult. de *desertor.* lib. 7. t. 18. *Vaga* mancipia, *Vagi* serui. De his & eorum petitione est lib. 19. t. 12. *Tiro vagus*, l. 6. de *tiron.* lib. 7. t. 13. *Vagos* natus animalium exercere, l. 13. de *re-milit.* lib. 7. t. 1.
- VALDE**. *Valde* sufficere. Cum *valde* sufficiat, l. 1. vnde *vi.* lib. 4. t. 22.
- VALETUDO**. De *valetudine* corporis aduersa, vide *Æger*, *morbus*.
- VALLARE**. *Vallari* peruigili *Curia*, *lege 17. in fin.* de *pænis*. lib. 9. t. 40. *Excubiis vallare* crebris *litora & portus*, l. 1. de *litt. custod.* lib. 7. t. 16.
- VALLVM**. *Adeant* loca, quæ eos, quasi *pallo* quodammodo ab humana communione secludunt, l. 14. de *hereticis* lib. 16. t. 5.
- VANITAS**, *Vanitas* brevis, id est, *futilitas*, l. 3. de *fisci debitoribus*. lib. 10. t. 16. *Vanitas* *hereticorum*, l. 46. de *heret.* lib. 16. t. 5.
- VANVS**. *Vana* superstitio, l. 18. de *pænis*. lib. 9. t. 40. *Vana* *imagines*, l. 12. de *Paganis*. lib. 16. t. 10. *Vana* appellatio, l. 6. de *iure fisci*. lib. 10. t. 1.
- VASARIVM**. *Vasaria* publica, l. 12. de *cenfutor.* lib. 13. t. 11. sunt quæ *encautaria* siue libri *cenfuales*, dicuntur, l. ult. de *cenfu.* lib. 13. t. 10. *les Roalles de Tailles.*
- VASTAGA**. Vide *supra Bastaga.*
- VASTITAS**. *Vastitas* *barbara*, l. 20. de *tiron.* lib. 7. t. 13. quod de *Alaricana* accipiendum. *Immenfæ viarum vastitates*, l. 1. de *rim. muniend.* lib. 15. t. 3.
- VASTVS**. *Vastæ* *contudines*, l. 1. de *monachis* lib. 16. tit. 3.
- VATES**, diuinator. In hos l. 4. de *malefic.* lib. 9. t. 16. *pœna* statuta.
- VECTIGAL**, pro exercitio *lapidinarum* *priuatæ* *rum* *præstatur*, l. 8. de *metallis*. lib. 10. t. 19. & *fisco* quidem *repretentabant* *decimas* l. 10. 11. d. tit. sed *imunes* erant *senatores*, d. l. 8. De *vestigalibus* *ciuitatum*, *reditu* seu *canone*, *pensione*, *viribus* v. *ciuitates* in *Topograph.*
- VEGETARE**. *Luce* *viuipata* *vegetari*, *leg. 1. de custod. reorum*, lib. 9. tit. 3.
- VEHATIO**, *veatura*, quæ fit *vehibus*, l. 3. de *calcis coctoribus*, lib. 14. t. 6. *Vehatura* *Festo*. Vid. *not. f. ad h. l.*
- VEHES** *plaustrigenus*. *Vebes* *calcis*, l. 1. 3. de *calcis coctoribus*. lib. 14. t. 6. Vid. *Comment.*
- VEHICVLVM**. De *vehiculis* *honoratorum* est lib. 14. t. 12. De *vehiculis* in *curfu* *publico* vide *tit. de curfu publ.* lib. 8. t. 5.
- VEL** pro, &, etiam l. 31. de *erogat. mil. ann.* lib. 7. t. 4. l. 7. de *proximis*, lib. 6. t. 24. l. ult. de *Salgamo*, lib. 7. t. 9. l. 10. de *Metallis*, lib. 7. t. 6. l. 26. de *Decurion.* lib. 12. t. 1. 2) *Vel* pro *saltem*. *Vel leui* *argumento*, l. 28. de *hereticis*, lib. 16. tit. 5.
- VELAMENTVM**. *Velamentum* *privilegii*, l. vltim. de *equorum conlat.* lib. 11. tit. 17.
- VELAMEN**. *Velamine* aliquo colorant *inuidiam* *iniquæ retentionis*, l. 2. *si vag. perat. mancip.* lib. 10. t. 12. *Velamen* *Clericatus*, l. 19. de *hereticis*, lib. 16. tit. 5. Qui *Clericatus* *Velamine* *religioni* *maculam* *conantur* *infigere*.
- VELARE**. *Velata* *corruptio* *veteris adiectione* *noui*, l. 1. de *conditis in public. borreis*, lib. 11. t. 14. *Velari* *colore* *inani honestatis*, l. 6. de *contrab. empt.* lib. 3. t. 1.
- VELLE**. *Velit* *euertere*, pro *euerat*. *Nemo* per *calumniam* *velit*, quod *spon*te *fecit euertere*, l. 12. de *infirm. his quæ sub tyrann.* lib. 15. tit. 14. *Fecisse* *velit*, pro *iubeat*, *faciat*, *formula* *solemni* in *legibus*.
- VELOX**. *Velox* & *clabularius* *curfus* *separantur*, l. 62. de *curfu*, lib. 8. t. 5.
- VELVM**, pro *admissione*, *ingressu* *ad iudicem*. *Velum* *iud. cis.* *Non* sit *venale* *iudicis velum*, *non* *ingressus* *redempti*. *leg. 1. de officio* *Restoris* *prouint.* lib. 1. tit. 7. 2) *Velum* *proprie*. *Velo* *leuato*. De *submersis* *navibus* *decernimus*, *vt* *leuato* *velo* *istæ* *causæ* *cognoscantur*, l. vltim. de *naufrag.* lib. 13. t. 9. Id est, *patente* *velo*.
- VENA**. *Vene* *metallorum*, *saxorum* *nirentium* *ve-* *ne*, l. 2. de *Metallis*, lib. 10. t. 19. *Saxorum* *vena*, l. 10. *cod.* *Diues* *marmorum* *vena*, l. 11. d. t. *Vena* *no-* *bilis*

- bilis ferri & materiæ ad arma fabricanda. Ut venæ nobilis & quæ facile deducatur ignibus seu lique-
scat, ferri materies præbeat, l. 2. de fabricans.
lib. 10. t. 22.
- VENALIS.** Venalis perfidia, l. 14. de pœnis, lib. 9.
t. 40. venalis gratia, l. 5. eod. Exigentium terror
venalis, l. 6. de questio. lib. 9. t. 35. Si quis seit Ve-
nalem fuisse sententiam, l. 6. ad leg. Iul. repet. lib. 9.
tit. 27. Venale silentium, leg. 7. de iure fisci, lib. 10.
tit. 1. Suffragium venale, l. vnic. de perfectiss. dignit.
lib. 6. tit. 37. Iudicis velum venale non sit, non in-
gressus redempti, non infame licitationibus secre-
tariarum l. 1. de officio Rectoris prouinc. lib. 1. t. 7. Ve-
nalium rerum pretia l. 10. de Iudais lib. 16. t. 8. l. 2.
de suariis lib. 14. t. 4.
- VENALITIVM,** fuit vestigal rerum venalium.
Venalitium non petatur, leg. 14. de proximis, lib.
6. t. 1. 26.
- VENDIBILIS.** Vendibilis conhibentia, leg. 15. de
pœnis, lib. 9. t. 40.
- VENATIO.** De venatione ferarum est lib. 15. tit. 11.
- VENDICARE.** Vendicare personam propriam a
nexu curiali, l. 6. de re milit. lib. 7. t. 1.
- VENEFICI.** Indulgentia criminum ad eos non per-
tinet, leg. 1. 3. 4. 6. 7. 8. de indulg. crim. lib. 9. tit. 38.
appellare etiam non possunt, l. 1. 7. quorum appell.
lib. 11. t. 36.
- VENENUM.** Venenum mentis & corporis compo-
nere, leg. 6. de indulg. crim. lib. 9. t. 38. Veneni
virus infundere, leg. 1. de emendat. seru. lib. 9. tit. 12.
Insidia venenorum, l. 4. de indulg. crim. lib. 9. t. 38.
2) Sacrilegi Ariani venenum, l. 6. de hæret. lib. 16. t. 5.
- VENERATUS.** Veneratum velum. Vniuersi, qui
famosis libellis inimicis suis velut venenatum quod-
dam telum iniecerint, l. ult. de fam. libell. lib. 9. t. 34.
- VENERABILIS.** Venerabile Concilium, l. 4. de
Episc. lib. 16. t. 2. Venerabilis baptismus, l. 22. de
Iudais, lib. 16. t. 8. Venerabilis Ecclesia, leg. ultim.
de denuntiatio. lib. 2. tit. 4. l. 34. 41. de Episcopis, lib.
16. t. 2. l. 21. 22. de extraordin. lib. 11. t. 16. l. ultim.
de patroc. vnor. lib. 11. t. 24. Lex venerabilis, id est,
Christiana religio, leg. 7. de Iudais, lib. 16. tit. 8.
Leges venerabiles, l. 1. de Constantin. l. 7. de Pratori-
bus, lib. 6. tit. 4. Ordo venerabilis, id est, Sena-
tus, l. 1. de Decur. & silent. lib. 6. t. 23. Venerabilis
Religio, id est, Christiana, leg. 2. de Apostat. lib. 16.
tit. 7. Venerabilis substantiæ prædia, id est, prin-
cipis, l. 54. de hæretic. lib. 16. t. 5.
- VENERANDVS.** Consistorii secreta veneranda,
l. 7. de priuileg. eor. lib. 6. tit. 35. Veneranda anti-
quitas, l. 3. de Decurionibus V. R. lib. 14. tit. 1. Ve-
neranda Fides, leg. 2. ne Christianum mancipium,
lib. 16. tit. 9. Leges veneranda, l. vn. de bon. quæ fi-
liis fam. lib. 8. t. 19. l. 13. de Iudais, lib. 16. t. 8. Coe-
tus Senatus venerandus, l. 12. de proximis, lib. 6. tit.
26. Verbs veneranda, l. 61. de appellat. lib. 11. tit. 30.
l. 30. de nautic. lib. 13. tit. 5. l. 5. de canone frument.
V. R. lib. 14. tit. 15. Venerandum vinculum cognati
sanguinis, l. 6. de indulg. crim. lib. 9. t. 38.
- VENERATIO.** Veneratio Catholica, l. 38. de hæret.
lib. 16. t. 5. Veneratio Christiana, l. 19. de Iudais, lib.
16. t. 8. Veneratio Legis Christianæ, l. 1. de Leonib.
lib. 15. t. 8. Sanctior inueneratio, l. ult. de sepulch.
violat. lib. 9. t. 17. Venerationis meritum, l. ult. de
itiner. muniendo, lib. 15. tit. 3. Purpura veneratio,
l. 3. de numer. lib. 8. t. 1.
- VENTA.** Venia ætatis. De his qui veniam ætatis im-
petrauerunt, est lib. 2. tit. 17. Venia debitæ quan-
tatis, pro immunitate a tributis, leg. ult. de im-
munitate, lib. 11. tit. 12. Ad veniam pertinere, id
est, veniam indultam, ratam esse. l. 4. de pœnis,
lib. 9. tit. 40. l. 11. de infirm. bis quæ sub tyrann. lib. 15.
tit. 4. l. 18. de bonis proscript. lib. 6. tit. 42.
τοῦτον συγγνώμης.
- VENIRE.** Venire in querelas, id est, conqueri, l. 3.
de bonis vacantib. lib. 10. t. 8. Veniensium, (id est,
Tom. VI. Pars II.
- aduementium, saturorum,) est temporum di-
sciplina, instare Veteribus institutis, l. vn. de lon-
ga consuetudine, lib. 5. t. 12. Venietur ad capita
officiorum, id est, capite piecentur officiales, l. 4.
de extraord. lib. 11. t. 16.
- VENTILARE.** Ventilare suos inimicos manibus
accitis, l. 5. de maleficiis, lib. 9. t. 16. Consule de
hac voce Commentarium. 2) Ventilare est agere
causam, negotium. Quæ in vno eodemque iu-
dicio poterat terminari, apud diuersos iudices
voluerit ventilare, l. 2. de iud. lib. 2. t. 18. Ventilari
cognitio dicitur, leg. 5. de iure fisci, lib. 10. tit. 1.
Iurgium ventilare, l. ult. de reparat. appellat. lib. 11.
tit. 31. Negotium ventilare, l. 43. de appell. lib. 11.
t. 30.
- VERACITER.** Veraciter & manifeste probare ali-
quid, l. 4. de accusat. lib. 9. t. 1.
- VERBUM.** Verba qualiacumque sufficiunt ad exa-
ctionem dotis, l. 4. de dotib. lib. 3. t. 13.
- VERBERA.** simpliciter in l. 128. 153. de Decur. lib. 12.
7. 1. sunt plumbatarum verbera. Studiosi verber-
ibus affecti in specie leg. 1. de studiis liberal. lib. 14.
t. 9. Seruorum verbera, leg. 1. 2. de emend. seruor-
um, lib. 9. tit. 12. Verberibus affecti deportati,
l. 21. de pistoribus, lib. 14. tit. 3. Coloni verber-
ibus affecti in specie legis 54. de hæret. lib. 16. t. 5.
- VERBERO** seruus, l. vn. de mulierib. quæ se seruus pro-
priis, lib. 9. t. 9.
- VERECUNDIA.** Verecundia militari consultum,
l. 13. de re milit. lib. 7. tit. 1. Verecundia alienæ in-
fidiari, dicuntur, qui calumniis fam. accusationem
instituant, l. 41. de Episcopis, lib. 16. t. 2. Verecundiam
tangere alicuius iudicis, res dicitur l. 4. de extra-
ord. lib. 11. t. 16. Verecundia iudicantis, super-
flam prouocationem recipientis, l. 42. de appell.
lib. 11. t. 30. Virginalis verecundia raptor, l. 6. de
indulg. crim. lib. 9. tit. 38.
- VERECUNDVS.** Verecundæ & tacitæ conscientie
remuneratione contentus, l. 177. de Decur. on. lib.
12. t. 1.
- VEREDI** sunt equi cursui publico deputati, l. 8.
14. 16. 24. 28. 29. 30. 34. 35. 38. 47. 49. 53. 55. ult. de
cursu publico, lib. 8. t. 5. l. 2. 6. de curiosis, lib. 6. t. 29.
A quibus & veredarii, qui veredis utebantur, l. 17.
50. de cursu publico, lib. 8. t. 5. Veredaria fun-
ctio, l. 8. de cohortalib. lib. 8. t. 4.
- VERNACVLVS.** Vernacula, l. 13. de lustrali conlat.
lib. 13. t. 1. dicuntur l. 12. eod. domestici fructus,
in cuiuscumque terris & rure nata propriaque.
Ita vernaculum pecus, apud Columellam lib. 7. c. 3.
- VERNACVLI** sunt serui, leg. 2. de emendatione ser-
uorum, lib. 9. t. 12.
- VERSARE.** Versare arua, l. 7. de veteran. lib. 7. t. 20.
Et ea colere, ibidem.
- VERSARI.** Versari in vita, l. ult. de Metatis, lib. 7. t. 8.
- VERSUTIA.** Versutia genus quodlibet, leg. 1. de
suariis, lib. 14. tit. 4. Versutias exercere. Ad exco-
gitandas fraudes & versutias exrendas moræ ac
tempus, l. 27. quorum appell. lib. 11. t. 36.
- VERSUTVS.** Versuta fraudes numerariorum, l. 6.
de numerariis, lib. 8. t. 1. Versuti quæstus negotia-
torum, l. 16. de lustrali conlat. lib. 13. t. 1.
- VERVECINVS.** Veruecina caro militi præbita, l. 6.
de erogat. milit. ann. lib. 7. t. 4.
- VERVS.** Vera ratio similitudini argumentorum
opponitur, l. 7. quorum appellat. lib. 11. t. 36. Veri
fides, l. 7. de famos. libell. lib. 9. t. 34.
- VESANIA.** Vesania in Deum miseræ conspiratio-
nis hæreticorum, l. 15. de hæreticis, lib. 6. tit. 5.
Vesania Eunomianorum, l. 5. de hæret. lib. 16. t. 5.
Procax vesania, de violentiæ crimine, l. 14. quo-
rum appellat. lib. 11. t. 36.
- VESANVS.** Vesanus ac sacrilegus incertorum con-
sultor, l. 7. de pagan. lib. 16. t. 10. dicitur perditus,
l. 4. eod. Vesani hæretici, leg. 2. de fide cathol.
lib. 16. t. 1.

- VESTIS.** *Vestem* & annonam muliones, carpentarii & mulomedici ex publico consequebantur, l. 31. de cursu publ. lib. 8. t. 5. De vestium militarium translatione, l. 33. de cursu publ. lib. 8. t. 5.
- VESTIBULA** carcerum, pro cellulis, conclauibus, l. 1. de custod. reorum, lib. 9. t. 3.
- VESTIGARE**, indagare. *Vestigare* tota sagacitate, leg. 5. de suspectoribus, lib. 12. tit. 6.
- VESTIGIVM**, indicium. *Vestigium* mediocre facinoris. Vel in mediocri vestigio facinoris inuentus, leg. 9. de hereticis, lib. 16. tit. 5. In vestigio ipso puniri, l. 13. de Pagan. lib. 16. t. 10. Veritatis vestigia, argumenta, testes, l. 2. ad l. Corn. de falso. lib. 9. t. 19. 2) *Vestigia*, id est, notæ, fodicationes, lacerationes. Vel dilaniaverit poenis publicis corpus ferarum vestigiis latera persequendo, l. 1. in fine de emendat. seruorum, lib. 9. t. 12.
- VESTIRE.** *Vestiri* insignibus, l. 5. de honor. Codicil. lib. 6. t. 22.
- VETERATORES** homines astuti & callidi. *Veteratorum* calumnias non solum repetitione priuandas, verum etiam seueritate cohibendas, leg. vnica si certum petatur de suffrag. lib. 2. t. 29.
- VETEROSVS.** *Veternose* lites, leg. vnica de dilationibus ex consensu, lib. 11. t. 33.
- VETVS.** *Vetus* iudicatum, id est, sententia definitiua a qua appellatur, leg. 39. in fine de appellation. lib. 11. tit. 30. *Vetus* ius, leg. 1. de infirm. his quæ sub tyrann. lib. 15. tit. 14. *Vetus* Roma ad differentiam Constantinopoleos, quæ noua Roma, leg. 45. de Episcopis, lib. 16. tit. 2. *Veteris* iuris definitio & principum rescripta separantur a Constantino Magno, l. 1. de fide testium, lib. 11. t. 39. *Vetus* lex, l. vlt. de naufrag. lib. 13. t. 9. *Vetera* signa in re agrimensoria, l. 4. finium regundor. lib. 2. t. 26. Vide ibi Commentarium, & Giesii obseruationes.
- VETVSTAS.** *Vetustas*, id est, quadraginta annorum præscriptio, l. 2. de long. temp. præscript. lib. 4. t. 13. Instrumenta *vetustas*, l. 2. de longi temp. præscript. lib. 4. tit. 13. Chirographi ætas appellatur l. vn. de chirograph. l. 2. t. 27. Recentibus *vetustatem* (vetus testamentum) renouare temporibus, leg. 6. de testamentis, lib. 4. tit. 4.
- VEXARE.** *Vexare* audaciam insignem recenti flagitio, l. vlt. de raptu Virg. lib. 9. t. 24. id est, accusare. Facultates *vexare*, l. 7. de oper. publ. lib. 15. t. 1. Mortuos *vexare* dicitur criminationis iniuria, l. 3. de Apostat. lib. 16. t. 7. Possessiones & terras, *vexare* nomen delatorum dicitur, leg. 19. de petitionibus, lib. 10. tit. 10. Possessores vel coloni pratorum *vexari* dicuntur a militibus pascua eorum depascentibus, l. vlt. de pasuis, lib. 7. t. 7. Prædium *vexare* dicitur, qui diu manet in eo metati iure, l. 10. de Metatis, lib. 7. t. 6. *Vexata* fluctibus naui, l. 4. de naufrag. lib. 13. t. 9. Cursus publicos *vexare* illicita usurpatione, l. 53. de cursu, lib. 8. t. 5. Longa stipendiorum mole *vexatas*, l. 16. de Agentibus, lib. 6. t. 27. Calumnias vel depredationibus *vexatus*, l. 1. de Actor. lib. 10. t. 4.
- VEXATIO** pro pœna. *Vexatione* triginta librarum auri officium quati, l. 4. ne quid publ. lat. lib. 8. t. 11. *Vexationi* graui subiaccere, l. 2. de Salgamo, lib. 7. t. 9. 2) *Vexatio* fœda rei familiaris, l. 27. de Decurion. lib. 12. tit. 1. est turpis profusio.
- VEXILLVM.** *Vexilla* præsidialia, l. vlt. ad l. Iul. de ambitu, lib. 9. t. 26.
- VEXILLATIONES.** l. vnica de bonis milit. lib. 5. t. 4. l. 22. 23. de erog. milit. ann. lib. 7. t. 4. erant equitum legionibus opponuntur d. l. vn. & 22. quæ scilicet peditem fuerat.
- VIA.** *Via* diuinæ cultionis, id est, Clericatus, l. 49. vers. propinquorum, de Decurion. lib. 12. t. 1. De viarum reparatione agitur l. 36. de operib. publ. lib. 15. t. 1.
- VIATICVM.** *Viaticum* conficiendi itineris, leg. 1. de tractoriis, lib. 8. tit. 6. est tractoria, siue diploma electionis.
- VICANI,** l. 1. 5. de patroc. vicor. lib. 11. t. 24. vicorum incolæ.
- VICARIVS,** vicem alterius gerens. *Vicaria* mancipia redditæ, l. vnica. communi diuid. lib. 2. tit. 25.
- VICARIANVS.** *Vicariana* dignitas, l. 22. de Agent. lib. 6. t. 27. est dignitas Præfecturæ vicariæ.
- VICIS.** *Vicem* adulterii obtinere, l. 2. de nupt. lib. 3. t. 7. *Vice* sacra iudicare, supra vide sacra.
- VICESIMVS.** *Vicesimus* lapis, l. 7. de erog. milit. ann. lib. 7. t. 4.
- VICI,** l. 3. de coll. donat. lib. 11. t. 20.
- VICINITAS.** *Vicinitate* aduocata, l. 1. de donat. lib. 8. t. 12. *Mortis vicinitas*, l. vnica. si certum petatur, de chirog. lib. 2. tit. 27.
- VICINITAS,** id est, ex quatuor lateribus, l. 4. de oper. publ. lib. 15. tit. 1. Probant id verba leg. 38. eod. ibi: priuata ædificia quæ coniuncta horreis publicis esse cognouerit, dirui ac demoliri præcipiet, ita vt ex quatuor lateribus priuatorum consortio separata sint ac libero spatio secerantur.
- VICISSTVDO.** *Vicissitudo* inter plures qui possessiones exiguas habent, l. 7. de iuron. lib. 7. t. 13.
- VICTVS.** *Victa* senio. Priuilegium ea, quæ *victa* senio satisfecerent, repararent, leg. 15. de oper. publ. lib. 15. tit. 1.
- VICTRIX.** *Vittrices* aquilæ, l. 9. de desert. lib. 7. tit. 18.
- VICTVALIS.** *Victualis* substantia, l. vltim. de custodia reorum, lib. 9. tit. 3. *Victualis* sumptus, l. 2. de postum. lib. 5. t. 5.
- VICTVRVS.** *Victuris* fascibus annuos Magistratus auspicari, l. 9. de infir. his quæ sub tyrann. lib. 15. t. 14. *Victura* in æternum iustio, l. 5. in fin. de hereticis, lib. 16. tit. 5.
- VIDERE.** *Videri* pro adiri, l. vn. de off. iud. ciuil. lib. 1. t. 8. quod ita esset in l. 6. de off. rector. prou. lib. 1. tit. 7. ne quis domum iudicis ordinarij postmeridiano tempore ingredi affectet. *Videris* exadificare, id est, ædificari cura, l. 17. de operib. publ. lib. 15. t. 1.
- VIDERI,** de iis rebus, quæ vere sunt. *Afferri videtur* obstaculum tarditatis, l. 31. de appellat. lib. 11. t. 30. *Adherere videtur*, id est, adherent, l. vlt. de operib. publ. lib. 15. t. 1. *Debere videantur*, l. 109. de Decur. lib. 12. t. 1. *Intra urbem* seu in suburbanis esse videantur l. 19. de heretic. lib. 16. tit. 5. *Exclusa potestas videbatur*, leg. 29. de appellat. lib. 11. tit. 30. *Exercere videtur* solertiam negotiandi vel mercandi, l. 2. de lustrali constat. lib. 13. t. 1. *Obnoxius videbatur*, leg. vltim. de immunitate, lib. 11. tit. 12. *Operari videatur*, l. 37. de appell. lib. 11. t. 30. *Oriundi videtur*, leg. vltim. de Metallis, lib. 10. tit. 19. *Imposita necessitas videtur*, l. 32. de appellat. lib. 11. tit. 30. *Manere videtur*, l. 12. de ann. lib. 11. t. 1. *Remansisse videtur*, l. 3. de mater. bon. lib. 8. t. 18. *Redundare ad culpam reorum videatur*, l. 31. de appellat. lib. 11. t. 30. *Tutela in medio constituta videtur*, l. 21. de Iudeis, lib. 16. tit. 8. *Mortui videbuntur*, l. 7. de censu, lib. 13. t. 10. *Suscepisse videtur*, l. 1. de patroc. vic. lib. 11. t. 24. *Videatur accepisse*, l. 18. de suspectorib. lib. 12. t. 6.
- VIDVÆ.** De raptu viduarum lib. 9. t. 24. 25.
- VIGILANTER.** *Vigilanter* obseruare, l. 13. de panis, lib. 9. t. 40.

- VIGOR.** Quos vigor & fortitudo defendendæ Reipublicæ idoneos facit, l. 5. de fil. milit. appar. lib. 7. tit. 22. Vigor iudiciarius, l. ult. de super. exact. lib. 11. t. 8. l. ult. de fisci deb. lib. 10. tit. 16. Vigor iudicium, l. ult. de abolition. lib. 9. t. 37. Vigor iudiciorum, l. 21. de iudic. lib. 16. t. 8. Vindicta vigor, l. 14. quorum appell. lib. 11. t. 36. Vigoris d. b. i. auctoritate cogi, leg. 6. de exact. lib. 11. tit. 7. Vigoris publici auctoritatem ferre cogi, l. 3. de calcis coct. lib. 14. t. 6. Aculei competentes vigoris exerantur, l. 3. de iurisd. lib. 2. t. 1. Vigorem experiri publicæ coercionis, l. vnic. ne quid oneri publ. lib. 13. t. 8. rer. vigore officio cogi, l. 2 in fin. de susceptoribus, lib. 12. tit. 6. Vigore debito corripit, l. 1. de cursu publ. lib. 8. t. 5.
- VILIS.** Vilis histrio, l. 12. de scanicis, lib. 15. tit. 7. Vilior persona, cui damnum famæ non sit iniuria, l. 2. de intra annum, lib. 9. t. 36. Vile ministerium proft tuti pudoris, l. 1. de Lenonibus, lib. 15. tit. 8. Sors vilior, l. 4. de scanicis, lib. 15. tit. 7.
- VILITAS.** Vilitas numerariorum, l. 6. de numer. lib. 8. t. 1. Vilitas infamissima, de procuracione facultatum alienarum, l. 92. de Decurion. lib. 12. t. 1. Vilitem veterem abolere, l. 6. in fin. de numerar. lib. 8. t. 1. vilitem hactenus, male. Adulantis gratiæ vilitas, l. 22. de Prætoribus, lib. 6. tit. 4. Contumelia vilitoris pro reiectione ex schola, l. 17. de Agent. in rebus, lib. 6. t. 27.
- VILLICUS.** Villicus domus urbanæ, l. 36. de hereditis, lib. 16. tit. 5.
- VINCIRE.** Nullus in carcerem prius quam vincatur, (omnino vincitur) l. 3. de exhib. reis, lib. 9. t. 2. nisi quib. idam placeat magis, iniciatur. Professione vinciri, ita reponendum in l. 2. de Senator. lib. 6. t. 1.
- VINCULUM.** Vinculum agnationis, l. ult. de testam. lib. 4. t. 1. Inscriptionis vinculum, l. 11. 14. ultim. de accusat. lib. 19. t. 1. l. ultim. de exhibend. reis, lib. 9. t. 2. l. 2. ad l. Iul. de adulter. lib. 9. tit. 7. Vide Subscriptio. Coniunctio vincula, l. 3. ad Senamse. Claud. lib. 4. t. 9. Curialia vincula, l. 19. 155. de Decurion. lib. 12. tit. 1. Vinculum Ordinis, l. 95. eod. Curæ, id est, patriæ potestatis vincula, leg. 16. in fin. de Prætoribus, lib. 6. tit. 4. Curæ hactenus, male. Iuris vincula, l. 1. ad l. Iul. de adult. lib. 9. tit. 7. nexis iuris, ibid. Vinculum legis, l. 160. de Decurionibus, lib. 12. tit. 1. l. 61. de appell. lib. 11. t. 30. Vinculum Originis, l. 14. de murt. lib. 10. t. 20. Vinculis exuere, leg. vnic. de cretione, lib. 4. tit. 1. Id est, cretione & bonorum possessionis petenda Solemnitatibus liberare aliquem. Ferreis vinculis onerati & constricti, l. 2. de gladiator. lib. 15. t. 12. Originalibus vinculis occupati, l. 82. de Decurionibus, lib. 12. t. 1.
- VINDICATIO.** De rei vindicatione est liber 2. t. 23. & l. 6. de præd. nauicul. lib. 13. t. 6. l. 9. de infirm. bis que sub tyrann. lib. 15. t. 14. l. 26. de oper. publ. lib. 15. t. 1.
- VINDICARE.** A nexu curiali propriam personam vindicare, l. 6. de re milit. lib. 7. t. 1. Vindicari ab oneris curatione, id est excipi, immunem esse, l. 4. de itin. mun. lib. 15. t. 3. Vindicare se & publicam disciplinam certis casibus licet, l. 2. de fiscar. lib. 9. tit. 14. l. 13. 14. de desertor. lib. 7. tit. 18.
- VINDEX.** flammis vindicibus expiare scelus, l. 6. ad l. Iul. de adult. lib. 9. t. 7.
- VINDICIÆ** quæ competeant corporibus, ad vindicandos eos, qui a corpore suo recesserant, l. 2. de nauicul. lib. 13. t. 5.
- VINDICTA.** Vindicta diuina, l. 2. de fide Carbol. lib. 16. t. 1.
- VINVM.** De susceptoribus vini, l. 14. 26. de susceptoribus, lib. 12. t. 6.
- VIOLARE.** Violare sepulchra, V. tit. de sepul. viol. lib. 9. t. 17. Violata castitatis apud ipsum facinus hæreat, l. vn. si quis eam cuius tutor fuerit, lib. 9. t. 8. Res priuatas violare, l. 9. de iure fisci lib. 10. tit. 1. Id est, confringere, vsurpare, imminuere.
- VIOLENTIA.** Violentia circumscriptionis, l. 1. de contrahen. empt. lib. 3. t. 1. Violentia Raptus, l. 4. de indulg. crim. lib. 9. t. 38. Violentia causa, id est, in eadem recuperandæ possessionis, unde vi, l. 3. ad l. Iul. de vi lib. 9. t. 10. Violentia crimen & poena, l. 1. quorum appellat. lib. 11. tit. 36. Violentia nomen multa crimina continet, l. 1. ad l. Iul. de vi, lib. 9. t. 10.
- VIR.** l. vnic. quorum honor. lib. 4. t. 21. Viri pro masculis, oppositi filiabus, l. 1. de Senator. lib. 6. t. 1.
- VIRENS.** Virens fluminum ripæ, l. 13. de remilit. lib. 7. t. 1.
- VIREs** ciuitatum, id est, vectigalia, redditus, l. 26. de operib. publ. lib. 15. t. 1. Vires Urbis Romæ, l. 13. de Prætor. lib. 6. t. 4. Vires locorum, l. 4. de contrah. empt. lib. 3. t. 1. Vires Curialium, id est, facultates fortunæ, l. 2. de expens. lud. lib. 15. t. 9. Vires Patrimonii, l. 4. de fen. & gleb. conf. lib. 6. t. 1. Vires Reipublicæ, sunt redditus ciuitatis, l. vnic. de præb. salario, lib. 12. t. 2. Rerum vires, l. 1. de fisci debitoribus, lib. 10. t. 16. Fisci vires, l. 7. de desertoribus, lib. 7. t. 18. l. 6. de Decurion. lib. 12. t. 1. Viribus fisci addicere, l. 58. de heret. lib. 16. t. 5. Adgregare, l. 21. de Episc. lib. 16. t. 2. Adfiscere, l. 3. de hereticis, lib. 16. t. 5. Applicare, l. 4. ne sanctum baptisma, lib. 16. t. 6. Deputare, l. 47. in fin. de cursu, lib. 8. t. 5. Inferre, l. 1. de suffragio, lib. 2. t. 29. l. 53. in fin. de cursu, lib. 8. t. 5. l. 59. eod. l. 34. de appellat. lib. 11. t. 30. l. 2. de venatione ferarum, lib. 15. t. 11. l. 10. de Palatinis, f. l. lib. 6. t. 30. Pendere, l. 2. ne quid publice latu. lib. 8. t. 11. Soluere, l. 4. de executoribus, lib. 8. t. 8. Sociare, l. 12. de desertor. lib. 7. t. 18. l. 7. de heret. lib. 16. t. 5. Vindicare, l. 17. de heret. eod. l. 3. de suariis, lib. 14. t. 4. l. 36. de Decur. lib. 12. t. 1. l. 4. de off. rect. prouinc. l. 1. t. 7. l. vn. si quis eam cuius tutor, lib. 9. t. 8. l. 33. in fin. de Decurion. lib. 12. t. 1. l. 8. de heret. lib. 16. t. 5. l. 3. de bonis proscript. lib. 9. t. 42. l. 1. de sepulch. violat. lib. 9. t. 17. l. 3. in fin. ad l. Iul. de vi, lib. 9. t. 10. Pro rerum viribus, l. 1. de fisci debitor. lib. 10. tit. 16. Vid. infr. Vis.
- VIRGA** qua animalia admonentur, l. 2. de cursu publ. lib. 8. t. 5. Serui virgis aut loris castigati, l. 1. de emendat. feruor. lib. 9. t. 12.
- VIRGO.** De Virginum raptu & Viduarum, lib. 9. tit. 24.
- VIRILIS.** Virilis pars iuuandæ rei publicæ, l. 6. de iustit. conlatione, lib. 13. t. 1. Virilis portio patri competens, l. ult. de raptu Virgin. lib. 9. tit. 24.
- VIRITIM.** l. 10. de ann. ciuicis, lib. 14. tit. 17. l. 8. in fin. de cohortalibus, lib. 8. t. 4. l. 52. de heret. lib. 16. t. 5.
- VIS.** Ad leg. Iuliam de vi, publica & priuata est l. 9. t. 10. Est & t. 22. l. 4. unde vi. De his, qui per vim non appellarunt, vid. l. 30. de appellat. lib. 11. t. 30. Vis debet autoritatis, l. 1. de iurisd. lib. 2. t. 1.
- VISCERA.** Viscera publica, l. 19. de cursu, lib. 8. t. 5. Viscera Prouincialium, l. 35. de erogat. milit. ann. lib. 16. t. 5.

- lib. 7. t. 4.** Regionis visceribus prædator infidet, l. 9. de executorib. lib. 8. t. 3. *Viscera Urbium*, l. 48. de Decurion. lib. 12. t. 1.
- VISIO.** Visio præsidis & iudicum, l. 1. de officio Re-
floris prouincia, lib. 1. t. 7.
- VITA.** Vita indeuotionis, id est, genus vitæ inde-
uotum, contra deuotionem patriæ debitam, l. 119. de Decur. lib. 12. t. 1. Merita vitæ, pro sum-
ma dignitate, l. 2. de spectaculis, lib. 15. t. 5. Pro-
bitas totius vitæ, id est, probitas in omni con-
uersatione, l. 12. de remilit. lib. 7. t. 1.
- VITIUM.** Vitium commissi, l. 3. de administ. & pe-
riculo tutorum, lib. 3. t. 19. quando quid in publi-
cum cadit, & in specie eius legis, quando emphy-
teusis perit. Contemptus vel ignorationis vi-
tium, l. 62. de cursu, lib. 8. tit. 5. Vitium fugæ,
l. vn. vitum vi, lib. 4. t. 23. Operis publici vi-
tium, l. 24. de operib. publ. lib. 15. t. 1. Vitia a
maioribus contracta perdurant, l. 5. unde vi, lib.
4. t. 22.
- VITRIARI, l. 2. de excusat. artific. lib. 13. t. 4.** Con-
sule *Commentar.*
- VITVTIARI, l. 2. de Collegiatis, lib. 14. t. 7.** Hi,
qui fuerint, dictum ad eam leg.
- VIVERE,** id est, facultatem habere, l. vn. de action.
certo tempore finitend. lib. 4. t. 13. Viuentis hære-
dem se agere, l. 28. de Episc. lib. 16. t. 2.
- VLTIMVS.** Vltima apparitionis. Ad vltima ap-
paritionis minime deuocamus, l. 13. de cohorta-
lib. lib. 8. t. 4. Vltimum exitium, l. vn. ne damna
prouinc. lib. 11. t. 11. Vitæ vltimum, l. 1. de scian-
cis, lib. 15. t. 7.
- VLTOR.** Vltor gladius, l. 1. de iurisdic. lib. 2. t. 1.
t. 2. de bonis proscript. lib. 9. t. 42. l. vlt. de famo-
sis libellis, lib. 9. t. 34. l. 4. de maleficiis, lib. 9. t. 13.
l. 3. ne præter crimen maiestas. lib. 9. t. 6. Arma-
ri iura, gladio vltore, l. 3. ad l. Iul. de adult. lib.
9. t. 7.
- VLTRIX.** Vltrix censura, l. 5. ne sanctum bapt. lib.
16. t. 6. Flamma vltrix, l. 179. de Decurion. lib.
12. t. 1. l. 2. de his qui lairones, lib. 9. t. 29. Flam-
mis vltricibus cremantur, Firmicus, lib. 8. c. 17.
Sententia vltrix, l. vn. de his qui ad statuas, lib.
9. t. 44.
- VLTRO.** Vltro citroque, l. 13. de lustrali, lib. 13. t. 1.
Vltro data, l. vlt. in princ. de conlat. donat. lib. 11.
t. 20. de his etiam tit. 10. de petition. l. 10. & l. 15.
cod. & l. 49. de heret. lib. 16. t. 5.
- VMBRA.** Umbra necessitatis, l. 72 de Decur. lib. 12.
t. 1. Defensionis exquisita umbra, l. 4. de Aposta-
tis, lib. 16. tit. 7. Dignitatum umbra, l. 2. de honor.
Codic. lib. 6. t. 22. l. 74. de Decur. lib. 12. t. 1. Po-
tentium sub umbra latitare, l. 146. de Decurioni-
bus, lib. 12. t. 1.
- VMBRACVLVM.** Fraudibus umbraculum facit sæ-
pe dignitas, l. 8. de numerariis, lib. 8. t. 1. Hono-
ris umbracula, leg. 153. de Decurionibus, lib. 12. t. 1.
Quietis secretæ umbracula, l. 6. de honor. Codicill.
lib. 6. tit. 22.
- VMBRATILIS.** Vmbratilis pactio, l. 36. de Decur.
lib. 12. t. 1.
- VNCIÆ.** Aquæ vncia, l. 3. vit. de aquaductu. lib. 15.
t. 2. Pedis vncia, l. 3. de tiron. lib. 7. t. 13. Hæ-
reditatis vncia, l. 1. de natur. filiis, lib. 4. t. 6. Vncia
Auri libra, l. 8. de falsa moneta. lib. 9. t. 21.
- VNDE.** Unde, domo, lege 4. de Agentibus in rebus.
lib. 6. t. 27. Unde vir & vxor, unde liberi, lib. 4.
t. 2. Unde vi, lib. 4. t. 22.
- VNGULA.** Vngula sulcantes, l. 6. in fin. de maleficiis.
lib. 9. t. 16.
- VNIFORMIS.** Uniformis incunctos iudicio, l. vlt.
de ponderat. lib. 12. t. 7.
- VNITAS.** De ea Edictum, quod Græcis *henoticon*,
l. 2. de Relig. lib. 16. c. 1. l. 38. de heret. lib. 16. t. 5.
l. 2. 3. de fide Cathol. lib. 16. t. 1. l. 3. ne sanctum
baptism. lib. 16. t. 6. vide C. Canon. Eccl. Afric.
c. 99.
- VNIVERSITAS.** Actiones ad vniuersitatem, id est
vniuersales, l. vnic. de actione certo tempore fi-
nienda, lib. 4. t. 13.
- VOCABVLA,** pro officiis ipsis. Hirenarcharum
vocabula l. vnic. de hirenarchis, lib. 12. t. 14.
- VOCARE.** Vocari, pro adstringi, l. 7. de operibus
publ. lib. 15. t. 1. non adstringatur, id est immu-
nis sit.
- VOLVINA.** censualia, l. 3. de priuit. eorum qui in
sacro pal. lib. 6. t. 35. Roule des Tailles.
- VOLVNTAS.** Voluntatis questio, l. 4. de donation.
lib. 8. t. 12.
- VOLVPTAS.** Voluptas integra, l. 3. de spectaculis.
lib. 15. t. 5. Voluptas sumptuosa, l. 2. de metallis.
lib. 10. t. 19. Voluptates populi de spectaculis,
l. dominico vit. de spectaculis, lib. 15. t. 5. ibi:
Aliud esse supplicationum nouerint tempus,
aliud voluptatum. Addatur l. vnic. de usu fellarum.
lib. 15. t. 13. l. 32. de Prætorib. lib. 6. t. 4. l. 3. 17. de
Paganiis, lib. 16. t. 10. Scenica voluptates, l. 29. de
Prætorib. lib. 6. t. 4. Voluptates Populi, l. 13. de
Prætorib. lib. 6. t. 4. l. 2. de Equis Curulib. lib. 15.
t. 10. Voluptatum tribunus qualis Carthagine
fuit, l. vlt. de f. ancis, lib. 15. t. 7.
- VOLVTARE.** Volutare se turpibus complexibus,
l. 8. de f. ancis, lib. 15. t. 7.
- VOMER.** l. 7. de bonis proscriptor. lib. 9. t. 42.
- VORACITAS.** Voracitas aperta creditorum, l. vn.
de actione ad potentior. transl. lib. 2. t. 13.
- VORAX.** Vorax & fraudulentum numerariorum
propositum, l. 4. de numerar. lib. 8. t. 1. vide supra
Fraudulentum.
- VOTIVS.** Votiva absolute, pro expetendis, l. 1.
de feriis, lib. 2. t. 8. vide ibi not. i. Numerositas
votiva Curialium, l. vlt. quemadm. munera ciuilia.
lib. 12. t. 5. Proles votiuæ, l. 27. de Episcop. lib. 16.
t. 2. Solemnitas votiuæ, l. 2. de expens. lud. lib.
15. t. 9. Sumptus votiuæ. Quos votiuæ sumptus
designauit electio, l. 31. de Prætor. lib. 6. t. 4.
- VOTVM.** Vota deducunt in consilium commune,
l. 13. de Legatis, lib. 12. t. 12. ea qui est mis en deli-
beration par Padois commun. Votum Christia-
næ legis & meritum eximie singularisque virtu-
tis, pro clericali, l. 16. de Episcopis, lib. 16. t. 2.
Votorum celebritas, de gentilitiis, l. 8. de Paga-
nis, lib. 16. t. 10. Votum parentum. Votum pa-
rentum vertat in melius, l. 1. de alim. que inop.
par. lib. 11. t. 27. Vide ibi not. d. Vota commu-
nia. Quando votis communibus factorum annus
aperitur, l. vnic. de oblatione vot. lib. 7. t. 24. Mu-
neris alicuius vota procurare, l. 4. ne conlat. trans-
latio. lib. 11. t. 22. id est, officia publicæ deuotio-
nis. Vota pro nuptiis l. 6. de sponsal. lib. 3. t. 5.
Votis indecentibus mater filium obfudet, l. 2. de
inofficioso testam. lib. 2. t. 19. vbi consule *Commenta-
rium.* Vota Principibus oblata. De oblatione
votorum est lib. 7. tit. 24. Adi *Commentarium.*
- VOX.** Vox accusationis, l. vltim. ad l. Iul. repet.
lib. 9. t. 27. l. vltim. de Apostatis, lib. 16. t. 7. Ac-
cusatio publicis vocibus relaxata, l. 2. de nuptiis.
lib. 3. t. 7. Vocem simulationi congruæ non ne-
gamus, dista l. vltim. Vocem interdicti oportet,
l. 3. ne præter crimen maiestatis, lib. 9. t. 6. l. 4.
cod. Vox Appellationis, l. 9. quorum appell.
lib.

lib. 11. t. 36. Vox Appellantis, prouocantis, prouocationis, l. 7. 20. 26. 40. 58. de appell. lib. 11. t. 20. l. 9. quorum appell. non recip. lib. 11. tit. 35. Conquerendi vocem omnibus aperimus, l. 1. de officio Reſtor. Prou. lib. 7. t. 1. Contellationum voces, l. vnic. ſi certum perat, de chirogr. lib. 2. t. 27. Fiſci aduocati vox, l. 32. de perſeion. lib. 10. t. 10. Funella vox ſerui vel familiaris dominum accuſare volentis, l. 3. ne prater crimen maiſtaſis. lib. 9. t. 6. Voces illicitæ & improbae libertorum patronos accuſantium, l. vlt. ne prater crimen maiſtaſis. lib. 9. t. 6. Populi vocibus expetiiti cleri- ci, l. 40. de Decurion. lib. 12. t. 1. Senatus reli- gioſis vocibus perſuaſi, decernimus, l. 1. de Prætor. lib. 6. t. 4. Reluctationis vocem obicere, l. 179. de Decurion. lib. 12. t. 1.

VRBANVS. Urbana Præfectura, l. 67. de appell. lib. 11. t. 30. l. 183. de Decur. lib. 12. t. 1. l. 7. de priuileg. eorum qui in ſacro pal. lib. 6. t. 35. l. vlt. de nauic. lib. 13. t. 5. l. 5. de adulter. lib. 9. t. 7. Urbana mancipia, l. 1. de priuileg. eorum qui in ſacro pal. lib. 6. t. 35. Urbanum forum, l. vlt. de cohort. lib. 8. t. 4. Urbanum iudicium, l. 188. de Decurion. lib. 12. t. 1. Urbanus carcer, l. 27. de nauic. lib. 13. tit. 5.

VRBANICIANVS. Urbaniciani officiales, dicuntur apparitores Præfecti vrbis, l. 1. de conditis in publ. horreis. Tribuni urbaniciani, l. 8. de agentib. in rebus, lib. 6. t. 27. ſunt tribuni militum vrbis Conſtantinopolitanae. His Tribunis con- ceſſum diſt. l. 8. ſemel tantum in anno ſuffra- gari recipiendis in ſcholam agentium.

VRBICARIVS. Urbicarius canon, l. 3. 6. de canone ſtrum. V. R. lib. 14. t. 15. quidem & Urbanus l. 27. de nauic. lib. 13. t. 5. Urbicaria Præfectura, l. 2. de conditis in publ. horr. lib. 11. t. 14. l. 2. Cod. luſt. vbi Senator. l. vlt. de Senator. lib. 6. t. 2. Regio Vr- bicaria, l. 1. ſi per obrept. lib. 11. t. 13. l. 3. quibus equorum uſus. lib. 9. t. 30. l. 3. tributum iſtis ſpecieb. lib. 11. t. 2. l. 14. de indulg. debet. lib. 11. t. 28. l. 9. de extraordinar. lib. 11. t. 16.

VRBICVS. Piſtores Urbici, l. 2. de nauic. lib. 13. t. 5.

VRBICA. Urbica, apud Vopſicum, in Aurelian. c. 47.

VRBS, per excellentiam, de Alexandrina, l. 5. de Legatis. lib. 12. t. 12. l. 9. de operibus publ. lib. 15. t. 1.

VRGERE. Urgere commotionem, l. 62. de heret. lib. 16. t. 5.

VRGERE, pro accuſare, l. 9. de accuſat. lib. 9. t. 1. (in luſt. Cod. arguere) l. 41. de heret. lib. 16. t. 5.

VRI. Vri exilio perpetuæ deportationis, l. 40. in ſin. de Epifc. lib. 16. t. 2. Infamia vri, l. 4. de Apoſtaſis. lib. 16. t. 7. vide luctum in Symm. lib. 5. ep. 66.

VRNA. Vrna, quibus clauſa corpora ſupra terram, l. 6. de ſepulchr. viol. lib. 9. t. 17.

VSQVE NUNC, l. 2. de fide Cath. lib. 16. t. 1.

VSVALIS. Vſualis pes & vncia, l. 3. de tyron. lib. 7. tit. 13.

VSURÆ. De uſuris eſt lib. 2. t. vlt.

VSURPARE. Uſurpare lucem, l. 7. in ſin. quorum ap- pellat. lib. 11. t. 36. lege 1. de cuſtodia reorum. lib. 9. t. 3.

VSURPATIO, eſt, quando quid aduerſus definita maiorem fit, l. 2. de iuriſdict. lib. 2. t. 1. Uſurpatio hæretica, l. 4. de heret. lib. 16. t. 5. Uſurpatio ty- ranni, l. 6. de infirmam. bis quæ ſub tyrannis. lib. 15. tit. 14.

VSURPATORIVS. Uſurpatoria temeritas, l. 11. de extraord. lib. 11. t. 16.

VSVS. Uſus armorum inſtrui, l. vnic. de oblat. equo- rum. lib. 7. t. 23. Caſtrorum uſus, l. 5. de re milit. lib. 7. t. 1. Uſus iuris publici, l. 1. de relig. lib. 16. t. 11. In uſum metalla peruenire dicuntur cum caduntur, l. 2. de metallis. lib. 10. t. 19.

Tom. VI. Pars. II.

VT. Ut affolet, l. vnic. de auri publ. proſect. lib. 12. t. 8. l. 33. de Epifc. lib. 16. t. 2. Ut ita dixerim, l. 4. de ſepulchr. viol. lib. 9. t. 17. Ut oportebit, l. 1. de domib. ad rem priuat. lib. 10. t. 2.

VTPOTE, pro quaſi, l. 177. de Decur. lib. 12. t. 1.

VTTERINVS. Vterinus frater actorum vterina, l. 9. in ſin. de bonis proſcriptorum. lib. 9. t. 42. l. 1. de in- officioſo teſtament. lib. 2. t. 20.

VTI. Vtilegibus, pro leges exercere, poteſtatem ſuam ſecundum leges exercere, l. 11. de iuriſdict. lib. 2. t. 1.

VUTILITAS. Vutilitas prouocationis, l. 11. in ſin. de appellat. lib. 11. t. 1. Vutilitates publicæ, proutribu- tariis functionibus, l. 6. de diuerſis reſcrip. lib. 1. t. 2. Vutilitibus ſiſci inferre, l. 1. de deſenſorib. ciuit. lib. 1. t. 11.

VTVM. Vtrum vi interdictum, & Virubi, de eo lib. 4. t. 23.

VULGARIS. Vulgarem vitam conuerſatione, & moribus exercere, l. 2. de ſcantiis. lib. 15. t. 7.

VVLGVVS. Vulgi appellatio in legibus uſurpata. Quos ob facinorum magnitudinem vulgus ma- leficos appellat, l. 4. de maleficiis. lib. 9. t. 16. qui malefici vulgi conſuetudine vocantur, l. 6. d. tit. quos plebe conſuſa vulgus abſcondit, l. 8. de nu- mer. lib. 8. t. 1.

VVLNERARE. Vulnerare contumelioſo nomine iniuria ciuem, l. 9. de indulg. crim. lib. 9. tit. 38. Vulneratum negotium ſententia, l. 15. de appellat. lib. 11. t. 30.

VVLNVVS. Vulnerum glorioſorum cicatrices, l. 12. de Veteranis. lib. 7. t. 20. Laudabilis vulnerum excuſatio, l. 3. in ſin. de teſtimonial. ex - Tribunis. lib. 7. t. 21. Miſſio ob belli vulnera, l. 4. de Ve- teranis. lib. 7. t. 20.

VVLTVS. Principis in nummo, l. vnic. ſi quis ſolidi circulum. lib. 9. t. 12. l. 1. de ponderat. lib. 12. tit. 7. Vultus ſacri inhiantibus populis illati, l. 4. ne quid publ. lib. 8. t. 11.

VXOR. De vxoribus nonnulla tit. de nupt. lib. 3. t. 7. & de repud. lib. 3. t. 16. l. vnic. de Burgariis. lib. 7. t. 14. l. 6. 7. de tyronib. lib. 7. t. 13. l. vnic. communi diuidendo. lib. 2. t. 25. l. 10. 14. de Epifcopis. lib. 16. t. 2. l. 2. 4. de inceſtu nuptiis. lib. 3. t. 12. l. 3. 10. de Me- dicis & Profeſſoribus. lib. 13. t. 3. l. 1. de bonis proſcript. lib. 9. t. 42. l. 5. de mur. leg. lib. 10. t. 20. l. 5. de re- uocandis donationib. lib. 8. t. 13. l. vnic. quorum bo- norum. lib. 4. t. 21. l. 3. de re milit. lib. 7. t. 1. l. 4. de Veteranis. lib. 7. t. 20. l. 58. de curſu. lib. 8. t. 5.

X.

XENIA a ruſticanis non exigenda, neque mu- nuſcula. l. vnic. ne damna Prouinc. lib. 11. t. 11. vide l. 6. §. 3. D. de offic. Proconſulis.

XESTVS in Vrbe Roma, l. 8. de Medicis & Profeſſo- ribus. lib. 13. t. 3. vbi malegitur Sixti pro Xyſti, eſt gymnaſium, l. 1. dus, locus in quo Athletæ dege- bant & exercebantur. Medici ibi peculæres de- ſtinati Athletis curandis.

Z.

ZYGOSTATES, l. 2. de ponderat. lib. 12. t. 7. per ſingulas ciuitates a Iuliano conſtitutus, qui exortas de ſolidis controuerſias dirimeret Alius Zygoſtates fuit Alexandria, qui aſſimando fru- mento, Alexandriam conuecto, præerat, de quo l. 1. de frumento Alexandr. lib. 14. t. 26. Hinc etiam Zygoſtaſti munus d. l. 1. de quo in Commentar. ad eam leg. Conſule etiam Briſſo- nium de V. S.

SVPPLEMENTVM CODICIS THEODOSIANI,

S E V

CONSTITVTIONES CCCXX. CIRCITER,
quæ e Codice Theodosiano desumptæ vel interpolatæ fuerunt, &
in solo Codice Iustiniano reperiuntur.

EX LIBRO I.

L Ex, non plures 4. Cod. de sacrosanctis
Ecclesiis.
Lex, quisquis censibus 16. Cod. de
Episcopis.
Lex, si quis ex consensu 7. Cod. de
Episcopali audientia.
Lex, Episcopale iudicium 8. Cod. de Episcopali au-
dientia.
Lex, vn. Cod. nemini licere signum.
Lex, nemo Iudæorum 7. Cod. de Iudæis.
Lex, fideli 2. Cod. de his qui ad Eccles.
Lex, iam dudum 1. Cod. de his qui in Ecclesiis
manum.
Lex, inter aquiratem 1. Cod. de legibus.
Lex, quæ ex relationibus 2. Cod. de legibus.
Lex, leges vt generales 3. Cod. de legibus.
Lex, digna vox 4. Cod. de legibus.
Lex vnic. Cod. de Senatusconsultis.
Lex 3. Cod. de precibus Imp. offer.
Lex, si quis aduersus 5. Cod. de precibus Imp.
offer.
Lex, vniuersis 6. Cod. de precibus Imp. offer.
Lex, rescripta 7. Cod. de precibus Imp. offer.
Lex, puniri 3. Cod. si contra ius.
Lex, etsi legibus Cod. si contra ius, &c.
Lex, sacrilegii 5. Cod. de diuersis rescriptis.
Lex, 1 Cod. de statuis & imaginibus.
Lex, si quos Iudices 3. Cod. de officio PP. Orient.
Lex, de ordinario 4. Cod. de officio PP. Orient.
& Illyrici.
Lex, si qui post hac 5. seu vlt. Cod. de off. PP.
Orientis & Illyrici.
Lex 1. Cod. de officio Præfecti Vrbi.
Lex, quod promulgatis 2. Cod. cod. tit.
Lex, Præfectura 3. Cod. cod. tit.
Lex, omnia 4. Cod. cod. tit.
Lex, Primicerius 4. seu vlt. Cod. cod. tit.
Lex 1. Cod. de officio Magistrî milit.
Lex, Apparitores 2. Cod. cod. tit.
Lex 1. Cod. de off. quæstoris.
Lex, omnes 2. Cod. cod. tit.
Lex 1. Cod. de off. Magistrî officiorum.
Lex, nemo 2. Cod. cod. tit.

Lex vnic. Cod. de off. Com. S. L.
Lex 1. Cod. de off. Com. R. P.
Lex, ad Palatinorum 2. Cod. cod. tit.
Lex, si quis Iudicum vlt. Cod. cod. tit.
Lex 1. Cod. de off. Proconsulis.
Lex 1. Cod. de off. Præf. Augustalis.
Lex 2. Cod. cod. tit.
Lex 1. Cod. de off. Vicarii.
Lex, relationes 2. seu vlt. Cod. cod. tit.
Lex, præfides 2. Cod. de off. Rectoris Prouinc.
Lex, iustissimos 3. Cod. cod. tit.
Lex, in officiales 4. Cod. cod. tit.
Lex, portoris 5. Cod. cod. tit.
Lex, Ciuitas 6. Cod. cod. tit.
Lex, qui ordinariam 7. Cod. cod. tit.
Lex, ne quis 8. Cod. cod. tit.
Lex, nullus 9. Cod. cod. tit.
Lex, nullum 10. Cod. cod. tit.
Lex, omnes 12. Cod. cod. tit.
Lex vnic. Cod. de off. Præf. vigilum.
Lex 2. Cod. off. ciuil. Iud.
Lex 2. Cod. de off. milit. Iud.
Lex, singuli 2. Cod. de off. diu. Iudicum.
Lex 2. Cod. de off. eius qui vicem alicuius, &c.
Lex, Præfides 2. Cod. de adfessoribus.
Lex, Consiliarios 3. Cod. cod. tit.
Lex, Domesticus 4. Cod. cod. tit.
Lex, nemo 5. Cod. cod. tit.
Lex, si post 9. Cod. cod. tit.
Lex, Illustres 4. Cod. de modo multarum.
Lex, multarum 5. Cod. cod. tit.
Lex 6. seu vlt. Cod. cod. tit.
Lex 1. de defensoribus ciuit.
Lex, Defensores 2. Cod. cod. tit.
Lex, vtili ratione 3. Cod. cod. tit.
Lex, in Defensoribus 4. Cod. cod. tit.
Lex, Defensores 8. Cod. cod. tit.
Lex 2. de Magistratibus municipal.

EX LIBRO II.

Lex, vbi pactum 40. Cod. de transactionibus.
Lex, si qui Aduocatorum 4. Cod. de postulando.
Lex, prouidendum 7. Cod. cod. tit.

Lex,

Lex, qui necessario 2. Cod. de aduocatis diuers. iudiciorum
 Lex, quidquid 5. Cod. eod. tit.
 Lex, Procuratoribus 22. Cod. de Procuratoribus.
 Lex, quicunque 5. Cod. eod. tit.
 Lex, in pecuniariis causis 26. Cod. eod. tit.
 Lex 1. Cod. vt nemo priuatus titulos.
 Lex, si per impressionem 11. Cod. de his quæ vi metusue causa.
 Lex 1. Cod. de formulis.

EX LIBRO III.

Lex, quoniam 4. seu vlt. Cod. de ordine Iudicior.
 Lex, huc pars 4. Cod. de dilationibus.
 Lex, a procedente 4. Cod. eod. tit.
 Lex, omnes Iudices 3. Cod. de feriis.
 Lex, a nullo Iudice 4. Cod. eod. tit.
 Lex, publicas 5. Cod. eod. tit.
 Lex, nemo 4. Cod. de Iurisdict. omnium Iud.
 Lex, in criminali 5. Cod. eod. tit.
 Lex, Magisteria 6. Cod. eod. tit.
 Lex vnic. Cod. vbi de possessione.
 Lex 2. Cod. vbi in rem actio.
 Lex, actor vlt. Cod. eod. tit.
 Lex, nemo 2. seu t. vlt. Cod. vbi de ratiociniis.
 Lex 1. Cod. vbi quis de Curiali.
 Lex, Senatores 2. Cod. vbi Senatores.
 Lex, ad fiscum 5. Cod. vbi causæ fiscales.
 Lex, si quis 6. Cod. eod. tit.
 Lex, dominicus 7. Cod. eod. tit.
 Lex, cum aliquid 8. Cod. eod. tit.
 Lex, nullum 10. Cod. eod. tit.

EX LIBRO IV.

Lex, quisquis Iudici 16. quod si certum petatur.
 Lex, in exercendis 15. Cod. de fide instrum.
 Lex, pro auro 25. Cod. de viuris.
 Lex, in re mandata 21. Cod. mandati.
 Lex, quia nonnunquam 3. Cod. quæ res venire.
 Lex 4. seu vlt. Cod. eod. tit.
 Lex 1. Cod. quæ res venire.
 Lex 1. Cod. de Eunuchis.
 Lex 2. Cod. de patribus qui filios.
 Lex vlt. Cod. de rescind. vendit.
 Lex vlt. Cod. de nundinis.
 Lex, vniuersi 5. Cod. de vestigialibus.
 Lex, ex præstatione 7. Cod. eod. tit.
 Lex, a Legatis 8. Cod. eod.
 Lex, usurpationem 9. Cod. eod.
 Lex, vestigalia 10. Cod. eod.
 Lex, si quis sine persona 11. Cod. eod.
 Lex, quidquid 12. Cod. eod.
 Lex, exceptis his 13. seu vlt. Cod. eod.
 Lex vlt. Cod. vestigalia noua.
 Lex, non solum 2. Cod. de commerciis.
 Lex, nobiliores 4. Cod. eod.
 Lex, Mercatores 4. Cod. eod.
 Lex, cessante 5. Cod. eod.
 Lex vlt. Cod. eod.

EX LIBRO V.

Lex, celebrandis 19. Cod. de nuptiis.
 Lex, in coniunctione 20. Cod. eod. tit.
 Lex, a caligato 21. Cod. eod.
 Lex, qui contra 4. Cod. de incestis nupt.
 Lex, fratris uxorem 5. Cod. eod.
 Lex 1. Cod. de secundis nupt.
 Lex, cum alius 4. Cod. eod.
 Lex, vxor 7. Cod. de repudiis.
 Lex 1. Cod. ne fideiussor vel mand. dot.
 Lex vnic. Cod. de concubinis.

Lex 1. Cod. de naturalibus liberis.
 Lex, matre 2. Cod. eod.
 Lex 2. seu vlt. Cod. de tutoribus Illustrum.
 Lex, curator 12. Cod. qui dare tutores.
 Lex vlt. qui dari tutores.
 Lex, quæ tutores 22. Cod. de administ. tutor.
 Lex, excusationem 24. Cod. de excusat. tutor.
 Lex vlt. Cod. de prædiis & aliis rebus minor.
 Lex, & sine 4. Cod. quando decreto opus.

EX LIBRO VI.

Lex, si fugitiui 3. Cod. de seruis fugitiuis.
 Lex, quicunque 4. Cod. eod. tit.
 Lex, mancipia 5. Cod. eod. tit.
 Lex, cum seruum 6. Cod. eod. tit.
 Lex, si quis seruum 7. Cod. eod. tit.
 Lex, si quid publicorum vlt. Cod. eod. tit.
 Lex vlt. Cod. de operis libertorum.
 Lex 2. Cod. de bonis libertorum.
 Lex, quicunque 8. Cod. qui admitti ad bon. poss.
 Lex vlt. Cod. eod. tit.
 Lex, milites 15. Cod. de testam. mil.
 Lex, Eunuchis 5. Cod. qui testam. fac.
 Lex, si quis Imperatorem 6. Cod. eod. tit.
 Lex, cum hæredes 7. Cod. eod. tit.
 Lex, quoniam 15. Cod. de testamentis.
 Lex, non dubium 16. Cod. eod. tit.
 Lex, omnium 19. Cod. eod. tit.
 Lex, extraneum 11. Cod. de hæredibus instit.
 Lex, si infanti 18. Cod. de iure delib.
 Lex vlt. Cod. quemadm. testam. aper.
 Lex, si idem 7. Cod. de codicillis.
 Lex, in Legatis 21. Cod. de Legatis.
 Lex, matres 3. Cod. ad Senatufconsultum Tertul-
 lianum.
 Lex, si qua mulier 4. Cod. eod. tit.
 Lex 1. Cod. de hæredit. decurionum.
 Lex, si quis cohortali 3. Cod. eod. tit.

EX LIBRO VII.

Lex, apud Concilium vlt. Cod. de vindicta libert.
 Lex, iubemus 41. Cod. de liberali causa.
 Lex, vlt. Cod. eod. tit.
 Lex, vlt. Cod. de ordine cognitionum.
 Lex vltim. Cod. de long. temp. præscript. quæ
 prohib.
 Lex 10. Cod. de adquir. & retin. poss.
 Lex 1. Cod. de quadriennii præscript.
 Lex 1. Cod. ne rei dominice.
 Lex, vniuersas 2. Cod. eod. tit.
 Lex, male agitur 2. Cod. de præscript. 30. vel 40. an-
 norum.
 Lex, hi quos 2. Cod. de alluionibus.
 Lex 2. Cod. de sententiis ex periculo.
 Lex, Iudices 12. Cod. de sententiis & interlocut.
 Lex vlt. Cod. de pœna Iudicis qui male iud.
 Lex vlt. Cod. comminationes, epistolas.
 Lex, & in maioribus 20. Cod. de appellationib.
 Lex, cum appellatio 23. Cod. eod. tit.

EX LIBRO VIII.

Lex, si quis post hanc legem 6. Cod. de ædific.
 priu.
 Lex, nemini 7. Cod. eod. tit.
 Lex, singularum 8. Cod. eod. tit.
 Lex, per Prouincias 10. Cod. eod.
 Lex, Meniana 11. Cod. eod.
 Lex, pignorum 8. Cod. quæ res pignori.
 Lex, si quis Aduocatus 12. Cod. de exceptio-
 nibus.

Lex, quicunque 9. Cod. de litigijs.
 Lex, consuetudinis 2. Cod. quæ sit longa cons.
 Lex, in extraneos 29. Cod. de donationib.

EX LIBRO IX.

Lex, disputare 2. Cod. de crimine sacrilegii.
 Lex 3. seu vlt. Cod. eod. tit.

EX LIBRO X.

Lex, Iudices 11. Cod. de annonis & tributis.
 Lex, in fiscalibus 6. Cod. de exactoribus tribut.
 Lex 1. de canone largition. tit.
 Lex 2. Cod. de conditis in publ. horr.
 Lex, nati 29. Cod. de Decurion.
 Lex, procuratores 20. Cod. eod. tit.
 Lex 1. Cod. quando & quibus quarta pars.

EX LIBRO XI.

Lex vlt. Cod. de naufragiis.
 Lex, cum Procuratores 4. Cod. de metallariis.
 Lex, baphii 2. Cod. de murilegulis.
 Lex, priuata 14. Cod. eod. tit.
 Lex, vellera 3. Cod. de vestibus oloueris.
 Lex 1. Cod. de veteris numism. pot.
 Lex 2. Cod. eod.
 Lex 3. seu vlt. Cod. eod.
 Lex 1. Cod. de priuile. Vrbs Constantinop.
 Lex 2. Cod. de annonis civilibus.
 Lex 5. 6. 7. 8. Cod. de Agricolis & censitis.
 Lex 10. 11. 12. 13. Cod. eod. tit.
 Lex 15. 17. 19. Cod. eod. tit.
 Lex 1. 2. Cod. in quibus causis coloni censiti.
 Lex vnic. Cod. de colonis Palæstinis.
 Lex vnic. Cod. de colonis Thracensibus.
 Lex vnic. Cod. de colonis Illyricianis.
 Lex 1. Cod. de omni agro deserto.

Lex 3. Cod. eod. tit.
 Lex 5. Cod. eod. tit.
 Lex 7. 8. 9. 11. Cod. eod. tit.
 Lex 13. 14. 15. 16. 17. seu vlt. Cod. eod. tit.
 Lex 1. de fundis limitrophis
 Lex 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. de fundis patrimonialibus.
 Lex 1. 2. 3. 4. Cod. de mancipiis & col. patrim.
 Lex 1. 3. Cod. de fugitiuis colonis.
 Lex 4. 5. de collar. fundor. patrimon.
 Lex 1. 2. 3. 4. 5. Cod. de fundis rei priu.
 Lex 1. Cod. de fundis & saltibus rei dom.
 Lex 1. 2. 3. 4. 5. Cod. de agricolis & mancip.
 Lex 1. 2. 4. Cod. de diuersis prædiis.
 Lex 1. 2. 3. 4. Cod. de locatione præd. ciuil.
 Lex 1. 2. 3. Cod. de collar. fundor. fiscal.
 Lex 2. 3. Cod. de priuile. dom. Aug.
 Lex vnic. Cod. de palatiis.
 Lex 1. Cod. de cupressis.

EX LIBRO XII.

Lex 4. 5. 6. Cod. de dignitatibus.
 Lex 9. Cod. eod. tit.
 Lex, Senator 11. Cod. eod. tit.
 Lex 14. 15. 16. 17. Cod. eod. tit.
 Lex 1. & 2. Cod. de Prætoribus & honore Præ-
 tura.
 Lex 1. Cod. de Confilibus.
 Lex vlt. Cod. de Veteranis.
 Lex 2. Cod. de filijs officialium militar.
 Lex 2. Cod. de Apparitoribus Magistror. mil.
 Lex 1. 2. 3. Cod. de Apparitor. Procons. & Legati.
 Lex vnic. Cod. de Apparitor. Comitibus Orientis.
 Lex 2. Cod. de cohortalib.
 Lex 9. Cod. eod. tit.
 Lex 1. & 2. Cod. de Apparitorib. Præf. annonæ.
 Lex 3. 4. Cod. de diuersis offic.
 Lex vlt. Cod. de executoribus.
 Lex vlt. Cod. de lucris Aduocatorum, &c.

FINIS.

**NOVELLAE
CONSTITVTIONES
IMPERATORVM**

**IVSTINIANO ANTERIORVM
THEODOSII, VALENTINIANI,
MARTIANI, MAIORIANI, SEVERI,
LEONIS ET ANTHEMII,**

**IN
VNVM CORPVS COLLECTAE, COLLATAE
CVM CODICIBVS MSS. WVRCEBVRGENSI,
OTTOBONIANO, GOTHANO, LIBRISQVE EDITIS,**

**ET
PERPETVO COMMENTARIO ILLVSTRATAE,
OPERA ET STUDIO
IOANNIS DANIELIS RITTERI**

S.R.M. A CONS. AVL. ET HIST. P. P. IN ACAD. WITTEBERG.

PETRVS PITHOEVS IACOBO
CVIACIO I. C.

SALVTEM.

Ecce Tibi Nouellas ipsas, quarum ob solum indicem, quem ex meo libro cum quibusdam aliis Imperatorum legibus acceperas, profusissime pro tua gratia me honorasti. Vnde vero inquires? Ex eodem ipso copiae cornu, ex quo & index prodierat, id est, ex Bibliotheca Patris mei V. C. quem quoties post tot infelicium Doctorum deuoratas, & quod non cuiusuis stomachi est, bene concoctas ineptias, inter tantas tamque serias occupationes, eo seculo, ea aetate, in ea vrbe, ad haec demum studia animum reuocasse cogito, toties intelligo, quae Dei summa benignitas est, nullo vnquam seculo defuisse, qui in tenebris solem, ut dicitur, id est, quae recta essent, perspicerent, inuestigarent, colerent, amplecterentur. Hoc ego tanto patre si non indignus filius videor, satis me magnum haecenus studiorum meorum fructum consecutum arbitror. Sed ut ad Nouellas, eas pater cum per otium, quod vix fere illi vllum fuit, ipse non posset, ab amanuensi suo ex vetere quodam exemplari describendas curaerant. Qua in re Vir aliqui Reipublicae iuuandae natus, eiusque amantissimus sibi tantum fortasse laborasset, ni post eius luctuosissimum obitum Ioannes & Nicolaus filii illi gemini, mihi consanguinei fratres (de quorum ingenii virtutibus plura dicere cum meus pudor, tum ipsorum verecundia prohibet) in magno laborum chartarumque cumulo, me tum quidem vix pubere & studiorum causa absente, has quasi e naufragio tabulas excepissent, & inter Gallicos istos tumultus diligentissime adseruassent. Nuper autem cum de tuo Codice Theodosiano mentio incidisset, & a me harum Nouellarum, ut tum quidem putabam, amissio bona fortuna deploraretur, dixerunt illi habere secare repositas, atque etiam vltro obtulerunt. Eas ego tandem a fratribus acceptas, vix grauissimo morbo recreatus, & audivissime perlegi, & quae in eis vel antiqui scriptoris, vel amanuensis paterni negligentia aut imperitia errata erant, religiose, ut par est, & quasi suspensa manu, emendavi. Statim autem ad Te misi, qui iure quodam tuo haec sibi vindicare potes, ut reliqua, si qua sunt, a me deposita persanares, & hoc iam Theodosiani potius, quam Theodoriciani corporis membrum reliquo, si tibi ita videretur, aliquando adiungeres. Prodibunt igitur hae Nouellae multis nominibus obaeratae, Patri, quod e tenebris erutae, fratribus, quod adseruatae, Tibi vero, quod multis vulneribus sanatae tandem communi omnibus sole fruentur. Mihi sane nihil adrogo, satisque erit, si & studiis nostris aliquantulum profuero, & Tibi hac in parte satisfecero. Vale. Lutet. Paris. Kal. Aug. clb lXVI.

NOB.

NOB. ET AMPLISS. VIRO
MARQVARDO FREHERO
IC. EL. PAL. CONSILIARIO,
FAVTORI

SVO EXIMIO.

S. P. D.

Cunradus Rittershusius.

IN Nouellas Iustiniani quid noui operis parem, Vir Nob. & Ampliss. ex incluso specimine quadamtenus cognoscēs, & dum res integra est, consilio me auxilioque tuo, ut soles, fideliter ac prudenter ibis adiutum. Vide quantum de te fiducia sit mihi. Cum enim id te facturum ultro mihi polliceatur insigne illud iuuandae ac promouendae reipublicae studium, cuius plurima foras iam olim dedisti, eaque illustria documenta, nec cessas subinde plura emit-tere, beneuolentia quoque tua erga me, per annos iam multos continuata, multisque testata exemplis: ne rogabo te quidem sollicitius aut operosius. Hoc potius agam, sed paucis, ut tibi & occasionem exponam, quae me ad hasce Nouellas colligendas, no-uaeque editioni, quam vides, apparandas deduxit, & causas, quae ad easdem inscriben-dum tuo Clariss. nomini impulerunt. Dum auditoribus meis, quibus Nouellas Iustinia-ni noua quadam ratione ac via docendi annum iam vertentem interpretor, necessarias quasdam protheorias traderem, inter alia ipsis commemorabam, quinam Imperato-res Romani vel ante Iustinianum, vel post eundem Nouellas promulgauissent. Adde-bam quoque: etiamsi hodie auctoritatem in usu fori nostri tantam non habeant aliorum Imperatorum Nouellae constitutiones, quantam eae, quas nobis reliquit Iustinianus (cuius ipsum nomen iustitiae συνάντημα fatale quodammodo fuisse, res loquitur) tamen alias utilitates minime contemnendas ab illis promanare aiebam: In quibus haec non videtur postrema, quod τοῖς τῆς ἀρχαίας πολυμαθείας ἐρασταῖς ex ipsis complere licebit hi-storiam quandam uniuersi Iuris Romani, & antiquitatis haurire notitiam, ne ignari simus omnino eorum, quae vero quoque seculo, sub hoc aut illo Imp. obtinuerint, quid ab unoquoque constitutum sit noui iuris, quid de iure prius recepto vel retentum atque ap-probatum, vel immutatum, vel abrogatum, vel quid cui quatenus derogatum vel obro-gatum vel subrogatum. Quae res saepenumero etiam ad exemplum prodesse potest, si forte similia tempora, aliaeque περιστάσεις similem legum innouationem fieri iusserint. Oracula enim quasi quaedam sunt illa Iustiniani: οἱ τῆς χρείας αἰεὶ καλοῦσι, συμφάνως τοῖς πράγμασι χρὴ τινέναι τοὺς νόμους· καὶ, ὅτι ἡ τῶν πραγμάτων ποικιλία καὶ ἡ φύσις ταῦτα συχνᾶς μεταβάλλου καὶ παρασκευάζει τοὺς νόμους δεῖσθαι ἐπανορθώσεως. quaeque huiusmodi plura passim locorum in eius Nouellis continentur. Hortabar insuper eos-dem auditores ac studiosos meos, ut quas dixi aliorum Principum Nouellas, quamuis

P R A E F A T I O.

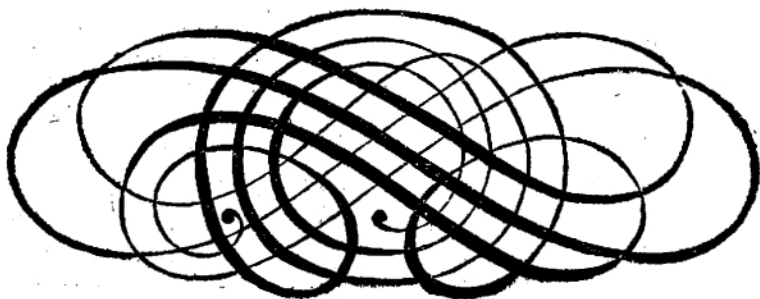
hodie illis non omnibus utamur, vel ob modo dictas causas cum Iustinianis coniungerent, spondens fore, ut sui huius studii nequaquam ipsos poeniteat. Sed animaduerti, non ipsis studium legendi cognoscendique, veram exemplaria deesse. Quae enim in Galliis aut apud Allobroges sunt aliquando impressa, non ubiuis sunt obuia. Ea me res permouit atque impulit, ut in unum quasi corpus colligerem omnium Iustiniano anteriorum Principum Nouellas, quas nosli partim coniunctas Codici Theodosiano, (quem Ioan. Sitchardus primum, deinde auctiorem Iac. Cuiacius edidit) partim a Pet. Piriboeo V. Cl. seorsim quasi pro mantissa datas: a nemine vero adhuc, ut opinor, in unum collectas.

Cum autem huic libro ad Typographum flagitantem iamiam mittendo idoneum aliquod patrocinium conciliare vellem, Tu in primis occurrebas mihi, clarissime Frere, cuius nomen ei prae caeteris praescribendum existimarem.

Nemo enim in Germania nostra te rectius talia didicisti aestimare suis pretiis. Nemo quoque facile reperietur, qui plus quam tu hic me iuuare aut possit, aut velit: illud quidem, quia plurima antiquitatis monumenta indefesso studio indagas, & feliciter eruis ac profers, & a quodam cum aliis communicas: cuius rei inter plurimos alios testes classicos, & cognatum tuum Georgium Remum, Compatrem meum, & Clarissimum collegam atque compatrem meum Scipionem Gentilem, & me licet antestatos accipias: hoc, quia me singulari beneuolentia complexum tenes, multisque volentem nexibus deuinxisti. Quare geminam quodammodo faciem apud te praeferet hoc munusculum, simul enim gratiam referre studebit prioribus beneficiis tuis; simul inire volet nouam, a teque elicere aliqua instituto meo accommodata adiumenta, quibus abundare te nouimus. Inprimis autem a te peto, ut in partem venias curarum, quas Methodicae Nouellarum Iustiniani Expositioni impendo.

De harum adornatione, ut cum deo spero, non aspernanda, his ipsis diebus plura ad Clarissimum Virum Regnerum Sixtinum, Hassiae alterum Scauolam, perscripsi, quae abs te quoque cum beneuolentia cognosci velim. Quod si & hanc editionem nostram Nouellarum Theodosii & seqq. Imp. usque ad Iustinianum, & alterum illud maiorum vigiliarum opus Iustinianarum, lectoribus non ingratum fuisse animaduertero (tibi quidem haec grata a me fore confido omnia) accingar vita comite ad tertium quoque volumen (quod iam affectum habeo) absoluendum: in quo & Iustini & Leonis & posteriorum Imp. omnium, quotquot supersunt, Nouellae concludentur. Eam ad rem non parum mihi subsidii, postquam ab Henrico Agylaeo, Enimundo, Bonafidio, & paucis aliis abii, repositum est in Clarissimi Leuclauui tui, & tuis, quae iam pridem publice extant, lucubrationibus: quibus quidem nostra nec fraudi erunt, uti spero, nec debonestamento. Eo enim consilio nostra referuntur, eoque spectant, ut Iurisprudentiae Romanae studiosa iuuentus Tripartitum opus Nouellarum mea qualicunque industria adornatum habeat, tum anteriorum Iustiniano principum, (quod hic liber complectitur) tum Iustiniani ipsius, (quod breui sequetur,) tum denique eorum, qui Iustinianum in Orientis Imperio sunt secuti.

Erunt fortassis, (ut sunt hominum mores & iudicia) qui haec pro nibilo vel pro paruo ducentes superciliose pronuntiaturi sint, potuisse his Rempub. carere. Quibus nihil nunc aliud regeremus, nisi hoc, ipsorum quoque supercilio fortasse rempub. carere posse: deinde plus valere apud nos aliorum censuram, paulo quam sint ipsi, sapientiorum virorum, quibus aliter quam ipsis videri solet. Vale, & coeptis faue. Altorsii Mense Ianuario Anni M. DC. IX. quem tibi felicissimum precor & voueo.

LEGVM NOVELLARVM

DIVI THEODOSII A.

LIBER I.

De Theodosiani Codicis auctoritate. Tit. I.

1. Impp. THEODOSIVS & Valentinianus AA. Florentio PP. P. Orientis. (a)

ÆPE nostra clementia dubitavit, quæ causa faceret, vt, tantis propositis præmiis, quibus artes & studia nutriuntur, tam pauci, raroque (b) extiterint, qui plena (c) iuris ciuilis scientia ditarentur, & in tanto lucubrationum tristi pallore, vix vnus aut (d) alter receperit soliditatem perfectæ doctrinæ. Quod nequaquam vterius sedulo ambiguitate (e) tractetur, si copia immensa (f) librorum, si actionum diuersitas, difficultasque causarum animis nostris occurrat, si denique moles Constitutionum Diualium, quæ velut subcrassæ (g) demersæ caliginis (h) & obscuritatis vallo sui notitiam humanis ingeniis intercluserit: verum exegimus (i) negotium temporis nostri, (k) & discussis tenebris compendio breuitatis, lumen legibus dedimus, electis viris nobilibus, exploratæ fidei, famosæ doctrinæ, quibus delegata (l) causa ciuilis officii, purgata interpretatione retro (m) Principum scita (n) vulgauimus, ne Iurisperitorum vterius seueritate mentita, dissimulata scientia, (o) velut ab ipsis adytis (p) expectarentur formidanda responsa, cum liquido pateat, (q) quo pondere donatio deferatur, (r) qua actione petatur hereditas, quibus verbis stipulatio colligatur, (s) vt certum vel incertum debitum sit exigendum. Quæ singula prudentium detecta vigilis, in apertum lucemque deducta sunt, splendore numinis (t) nostri radiante. Nec paruum pretium sibi hoc suspicentur esse delatum, quibus diuina sensa pectoris nostri mandauimus. Etenim si recte mentis acie futura prospicimus, ad posteros vsque deuenient (u) laboris nostri consortio. *Quamobrem deteresa nube voluminum, in quibus multorum nihil explicantium etates attritæ sunt, compendiosam Diualium Constitutionum scientiam ex D. Constantini temporibus roboramus,* nulli (x post Kal. Ian. concessa licentia, ad forum & (y) quotidianis aduocationes ius principale deferre, vel litis instrumenta componere, *nisi ex his videlicet libris, qui in nostri nominis vocabulum transferunt, & sacris habentur in scriniis.* (z) Quanquam nulli retro Principum æternitas sua detracta est, nullius latoris occidit nomen, (aa) imo lucis gratia mutati, (bb) claritudine (cc) consultorum (dd) Augusta nobiscum (ee) societate iunguntur. Manet igitur, manebitque perpetuo. ff) elimata gloria conditorum, *nec in nostrum titulum demigrabit,* (gg) *nisi lux sola breuitatis.* Et quamuis nostris auspiciis totius operis instauratio deberetur, attamen magis imperatorium, magisque credidimus (hh) gloriosum, si fugata inuidia, perennitatis iure memoria remaneret auctorum. *Nobis ad fructum (ii) bonæ conscientie abundeque sufficit,* (kk) *reuelatis legibus, inuenta maiorum obscuritatis (ll) iniuria vindicasse.* His adiicimus, nullam Constitutionum in posterum, velut latam in partibus Occidentis, alioque in loco ab inuictissimo Principe, filio (mm) nostræ clementiæ, perpetuo Augusto Valentiniano posse proferri, vel vim legis aliquam obtinere, nisi hoc idem diuina pragmatica (nn) nostris mentibus intimeretur. Quod obseruare necesse est in his etiam, quæ per Orientem nobis auctoribus promulgantur: falsitatis nota damnandis, quæ ex tempore definito

Theodosiano non referuntur in Codice: Exceptis his quæ habentur apud militem sancta Principia, (oo) vel de titulis (pp) publicis expensarum, aliarumque rerum gratia, quæ in regestis (qq) diuersorum officiorum relata sunt. Longum est memorare, quid in huius consummationem negotii contulerit (rr) vigiliis suis *Antiochus*, (ss) cuncta sublimis ex Præfecto & Consule: Quid *Maximinus*, (tt) vir illustris (vv) Exquæstore (xx) nostri Palatii, eminens omni genere literarum: Quid *Martyrus*, vir illustris, Comes & Quæstor, nostræ clementiæ fidus interpres: Quid etiam *Sperantius*, *Apollodorus*, *Theodorus* viri spectabiles, (yy) Comites sacri nostri Consistorii: (zz) Quid *Epigenius* (a) vir spectabilis, Comes & magister memoriæ: (b) Quid *Procopius* vir spectabilis, (c) Comes Exmagistro libellorum, (d) iure omnibus veteribus comparandi? Quod restat, Florenti, Parens Karissime & amantissime. (e) Illust. & magnifica auctoritas tua, cui amicum, cui familiare est, placere Principibus, Edictis propositis in omnium populorum, in omnium prouinciarum notitiam scita maiestatis Augustæ nostræ faciat peruenire. Dat. xv. Kal. Martii, (f) Constantinopoli, Theodosio August. xv. (g) & qui fuerit nunciatus. [438]

INTERPRETATIO. *Hæc lex dicit, ut Theodosiani Codicis auctoritas omni firmitate subsistat.*

- (a) FLORENTIVS fuit PP. Orientis A.D. 438. successitque Dario, qui anno superiore in Oriente Præfecturam gessit. Consule *Prosopograph. voc. Florentinus*, & *Darius*, & *Prolegomena ad Cod. p. 213*. Laudes eius decantat ipse Theodosius *Novell. 18. infr. de lesionib.* & mentio eius quoque sit *Novell. 33. infr.* Patronus hic fuit fidei catholice, adfuitque non tantum Theodosio in Concilio Constantinopolitano, in quo eius potissimum opéra Eutyches latens detectus est, sed & cum Marciano A. præsto fuit Concilio Chalcædonensi, ut docent Acta illorum Conciliorum, apud Baronium *Tom. VI. ad an. 448. pag. 62, 63. & Tom. II. Concil. Haruini. Act. i. Concil. Chalcædonens. p. 54*. Vbi dicitur, *μεγαλοπρεπέστατος καὶ εὐδοξότατος ἀπὸ ἐπαρχῶν καὶ ὑπατῶν, καὶ πατριῶν Φλωρέντιος*, magnificentiſſimus & gloriſſiſſimus *Expræfectus pratorio, exconsul, & patricius Florentius*. Adde *pag. 167. & pag. 171*. Quo loco, *ἀπὸ ἐπαρχῶν πόλεως καὶ ἀπὸ ἐπαρχῶν πρατωρίας τὸ ἐκτὸν*, *Expræfectus urbis, & expræfectus Prætorio ſexies*, appellatur. *Φλωρεντίου* dici in eodem Concilio Relandus scripsit in *Fast. ad an. 429*. quod prænomen ego non reperio. Florentinum autem non tantum Concilii laudati, interpretes, obſervante Harduino, & Codex Goth. male nominant, sed & ita edidit Rittershufius in *Novellarum Editione*.
- (b) *Rarique*, Edit. Lugd. in f. 1566. & in 4. 1593. *carique* Rittershuf. lectionem autem Edition. Paris. non tantum confirmat Sichardus, qui optimis vſus est Codicibus, sed & MSS. Wurtzb. Ottobon. & Goth. Atque ita vitatur *ταυτολογία*.
- (c) *Pleno*, MS. W. & Editiones Paris. an. 1586. 1607. *Plene* Sichard. reliquæ *plena*, quæ lectio sana est.
- (d) *Vnus ab alio recipere*, MS. G.
- (e) *Quod nequaquam ulterius sedula ambiguitate tractetur*. Sensus verborum est: Quod ne vllō modo sedula vltius tractetur, siue agatur, ambiguitate, in tanta librorum copia, in actionum diuerſitate &c. verum exegimus negotium temporis nostri, compendio breuitatis lumen legibus dando. *Sedula ambiguitas*, est ambigua ſedulitas, qua nihil efficitur, nil expeditur, ut e superioribus patet. Nempe causa hæc fuit, quare studioſi iuris in tanto lucubrationum pallore nil proficiebant, neque ad plenam iuris ſcientiam perueniebant, quod immenſa copia

librorum, inſinita actionum diuerſitas erat. Ne itaque vltius iura ſine proſectu laborioſe tractarentur, conſilium Codicis conſiciendi cepit. *Nequaquam* ita, uti fecimus, explicari poſſe, non dubitabit, qui etiam *nequitquam*, pro, ne vllam rem, & *quaquam* ſeparatim dici, meminerit. Res e Lexici diſci poteſt. Ceterum, ſi quis malit ut intelligere, non repugnem.

- (f) *Inmiſſa* MSS. Wurtzb. & Ottobon. Cæterum illa immenſa librorum copia fraudibus quoque dedit occaſionem: MARCELLINVS enim iuriſperitos ſui temporis deſcribens *lib. 30. c. 4*. *Hi ut alius*, inquit, videantur iura callere, *Trebatium loquuntur & Caſellium, & Alſenum, & Auruncorum Sicanorumque iam diu leges ignotas, cum Euandri matre abhinc ſeculis obrutas multis*. Et ſi voluntate matrem ſinxeris tuam occidiſſe, multas tibi ſuffragari abſolutionem lectiones reconditas, pollicentur, ſi te ſiſerint eſſe nummatum. Verum etiam, quod mireris, in tanta librorum copia, ſuere nonnulli, immature e ludis literariis erumpentes, qui eam in ventrem ſumpſerunt confidentiam, ut ſine omni librorum conſtitutionumque diuialium apparatu, cauſas in foro agere non erubuerint, & cum ad inopiam muniendarum venerint allegationum, ad effrenatam deſlexerint conuiciandi licentiam. *E quibus*, inquit laudatus Marcellinus l. c. *ita ſunt rudes nonnulli, ut nunquam ſe Codices habuiſſe meminerint; & ſi in circulo doctōrum, auctoris veteris inciderit nomen, piſcis aut edulis peregrinum eſſe vocabulum arbitrantur*.

- (g) *Suppreſſa* Edit. Lugdunenſes & MS. Goth. *ſub craſſo*, Edit. Sichard. *ſub craſſa*, MSS. Ottobon. & Wurtzb. Placuit lectio, quam in textum recepiſus, Viro docto inter Belgas, qui in *Miscellan. Obſeruat. Volum. IV. Tom. I. pag. 154* conſtitutioni huic nouellæ, lucem, eruditus animaduerſionibus, affundere voluit: Sed in fine periodi pro *intercluſiſſe*, emendandum eſſe ex ſcripturæ compendio, *intercluſerunt*, cenſuit, reſpiciens ad Conſtitutiones diuales. Sensus quidem ita planus eſſet: nimirum conſtitutiones, quæ demerſæ erant ſub craſſa caliginis & obſcuritatis vaſto, ſui notitiam humanis denegarunt ingeniis. Verum *ſub craſſus* eſt infrequens, licet non abhorreat ab analogia, cum *ſub craſſulus* occurrat apud CAPITOLINVM, qui in Gordianis c. 6. Gordianum corporis qualitate *ſub craſſulum* fuiſſe, ſcriptum reliquit: deinde ex ſcripturæ compendio pro *intercluſiſſe*, vix reſtitui poteſt, *intercluſerunt*;

accedit tandem, Quaestorem, qui iussu Theodosii scripsit hanc constitutionem, dum similitudine uti voluit, non respicere ad constitutiones principum potuisse, sed animo sibi concepisse *molem terræ*, ex qua vallum erigitur. Certe, si quid video, Quaestori fuisse in animo, illa Virgilii *En. VI. v. 276.*

Pandere res alta terra & caligine mersas.

rescribendumque hic, *moles constitutionum diuallium, quæ velut subcrassa demersa caliginis & obscuritatis vallo, sui notitiam interclusit.* Innuunt enim Theodosius, Constitutionum diuallium molem, velut sub vallo crassæ caliginis & obscuritatis demersam, & in paucissimorum manibus esse Principum Edicta, Rescripta, Decreta, quorum tamen auctoritas & utilitas in foro maxima. Huc facit adductus paulo ante Ammiani locus, ex quo intelligimus, constitutionum collectiones fuisse adeo raras, ut & causarum patroni fuerint, qui nunquam meminerint, se Codices habuisse.

(h) Er abest a MS. Wurtzb.

(i) *Verum exegimus negotium.* Ita legunt Editiones Parisin. In MS. Otobon. Wurtzb. Goth. & impressis libris reliquis est, *verum egimus negotium.* Elegans est lectio prior: exigere enim notat absoluerè, perficere, estque statuariorum verbum, quando imaginem absolutam, exactam nominabant. Vide *Lexicon Symmachian.* Hinc Horatius lib. 3. *carm. 30. Exegi monumentum ære perennius. Ouidius Remed. amor. v. 811. Hoc opus exegi.* Et *Metamorphos. XV. v. 371. Iamque opus exegi.* Plura exempla Lexica suppeditabunt. *Verum negotium temporis nostri,* est negotium, quod decet felicia Theodosii tempora, quod vere & recte hoc tempore exigitur, quod vere aptum huic Seculo.

(k) *Temporis nostri.* Solebant Principes gloriari temporum suorum, seculique sui felicitate, & detestari ea omnia, seculenibus formulis, quæ tempori, quo residebant ad reipublicæ gubernacula, dedecus labemque afferre poterant. Huc pertinent illa l. 2. *Cod. Iust. ne fides vel Respubl. Temporum meorum disciplina non patitur,* & l. 3. *cod. Aliborret a seculo nostro, L. ult. Cod. eod. de sepulch. violat. init.* Cum sit iniustum & nostris alienum temporibus. Collegit alia BRISSONIVS de *formul. lib. 3. n. 38.* cui adde Plinii *Epist. 1. 34. 46. lib. 10.* Vide etiam Commentarium ad l. 1. *Cod. Theodof. si quis Imperat. maledixerit.* SYMMACHVS ad Theodosium lib. 10. *ep. 56. Dignum est diuina vestrorum temporum felicitate. Famæ quoque temporis, seu seculi, Iudices probi amantissimos se profitentur.* SYMMACHVS laudatus lib. 10. *ep. 55. in fin. Documenta subieci, præsumens bonis, placitura principibus, quæ secundum leges, pro fama temporum iudicavi.* IDEM *Epistol. 48. lib. cit. init. Qui ad amplissimos honorum gradus prouehimur, summo studio debemus eniti, ut sumam seculi tueamur.* Ideo etiam Principes legitimi, ea tempora, quibus tyranni in quadam orbis Romani parte, summam rerum tenuerunt, *tempora scæua, infausa* appellant, ac si non fuissent, asstimari iubent, l. 2. *de indulgent. crimin. l. 9. de infirmam. his quæ sub tyrannis.* Ex his lucem fænerantur illa, *Nouella 3. Theodof. de Iudeis Samaritan. Heret. Ne færales scæla, immemores nostri seculi, licentius euaguentur.* Vir Doctus etiam in *Constit. Iustinian. de confirmat. D. ad Senatum & omnes populos, §. 19.* ibi, *Gratias amplissimas agite summa diuinitati, quæ vestris temporibus tam saluberrimum opus seruauit: quo enim antiquitas digna diuino non est visa iudicio, hoc Vestris indulium est temporibus, rescribendum esse Nostris temporibus, auctoritate nonnullarum editionum, censet.* Verum illa

emendatio & repugnat MS. Florent. & ipsi Inscriptioni constitutionis, quæ ad omnes populos data est.

(l) *Delegata causa ciuili officii.* MSS. W. & Otobon. *delegamus causas.* Elegans lectio, quæ significat princeps, elegisse se in Codice adornando, viros, quibus ciuilia delegata fuerant officia, id est, qui vel iudicia exercuerant, vel in iudiciis causas perorauerant. Plinius lib. 4. *Epist. 24. Illum ciuilibus officiis principis amicitia exemuit.* Orator forensis apud Quintilianum *declamat. 283. Sed non necesse habeo iudices, diu commendare vobis officia ciuilia, in quibus iam diu satisfeci.* His autem optime perspectum erat, quæ principum constitutiones maxime insignem in foro præstare possent utilitatem. Certe olim Hadrianus negotium concinnandi Edicti perpetui ideo Saluio Iuliano dedit, quod is Præcuram gerebat, & in iure dicundo, supplendo, corrigendo, erat occupatus. Vide CL. HEINECCIÏ *dissertat. de Saluio Iuliano.* GOTHOFREDVS in *Prolegomen. cap. 1. §. 8. Ciuile officium hoc loco esse legum & legislationis repurgationem censuit, ad differentiam officii militaris & bellici.* Ita apud QUINTILIANVM *declamat. 268. legimus, militiæne vultis, an ciuilibus officiis.* Proba est illa interpretatio: neque enim temere recedendum a vulgata lectione.

(m) *Retro Principum,* id est, Principum anteriorum. Ita & infr. *nulli retro Principum,* & sæpe in *Cod. Theodof. & in Cod. Iust.* Vide *Glossarium Cod. Theodof. & Brissonium de V. S.*

(n) *Scientia,* MS. W. & Otobon. *Scientiam,* SICHARD. & MS. Goth. *Recte scita,* id est, constitutiones. *Glossæ Cyrill. Scitum, δόγμα, δέσποιντα.* L. 12. *de re militar. necessaria scita,* L. 14 quorum appellat. Aliis quoque *scitis clementis conditor explanauit.* Consule *Paratulum de Constitut. Princip.* Caterum Theodosius ait, *vulgauimus scita interpretatione purgata,* ex quibus intelligimus, solitos fuisse scitos Constitutiones Principales interpretari, easque interpretationes sensim in foro iudicibus, maiorem, quam ipsi Principum Edicta, obtinuisse auctoritatem. Scita igitur Principum, reiectis interpretationibus, in lucem edere publicam Theodosius A. voluit, ut & iudices, & causarum patroni, & litigantes de voluntate Principum fierent certiores, neque a iurisperitis, expectarent responsa. Certe iam olim *Diſta Prudentium* tantum potuere, teste CASTODORO in formula Comitum priuatarum VI. *Var. §. ut abusiue iudicium appellatum sit, ubi allegata ea non fuerant.* Consule Commentarium ad tit. *de Respons. Prudent.* Apud eos postea, qui sub Gothorum imperio, lege tamen Romana vivebant, legum romanarum interpretationes, quas vulgo Aniano tribuimus, maiores fuisse pretii, ipsis constitutionibus, quod non tantum SICHARDINA docet editio, in qua omnis legibus, solæ aliquando apparent interpretationes, sed obseruauit quoque in MSS. W. & Goth. maiorem interpretationibus, quam legibus, librariorum curam adhibuisse. Eadem dicis maximam faciet Breuiarium Legum Roman. Guelferbytanum, de quo in *præfat. ad Tom. I. Codicis Theodof.* cuius auctor solius interpretationis rationem habuit. Apud Græcos, post Iustiniani tempora, Iuris interpretum, siue Magistrorum auctoritatem non tantum testantur βασιλικῶν libri, verum etiam ex CONSTANT. HARMENOPVLII *Præfat. in leges,* intelligimus, τὰ παλαιὰ, (id est, ut ego interpreter, leges latino sermone conscriptæ, veteres populi romani mores, consuetudines, antiquitates, ad legum intelligentiam facientes) κατ' ἐξοχὴν, Magistri nomine venisse.

Ita enim intelligenda sunt verba HARMENOPOLI: *μεν δ' ὡν εἰσι καὶ τὰ Ρωμαῖκά τε Μηνίστρα λέγονται, καὶ τὰ ἐπαρχικά τε, καὶ τῶν προχέρον τὰ κάλλιπα.* Non vidit hoc SVALLERBERGIUS in praefatione ad Harmenopol. quatinus notauerit, Magistrum Veterum tantum ICTorum responsa, interpretatum esse. Cum ius Romanum tandem in Italiam quasi postliminio rediisset, bone Deus, quanta in illa temporum caligine barbarieque, ICTorum, siue Glossatorum auctoritas. Neminem fugiunt illa RAPHAELIS FVLGOSII in lib. 6. Cod. de obligat. & actio- nib. Nostis quanta sit auctoritas Glossatoris. Et paulo post: Sicut antiqui adorabant idola pro diis, ita aduocati adorant Glossatores pro Evangelistis. Volo enim pro me patus Glossatorem, quam textum.

(o) Severitate mentita, dissimulata scientia. AMMIANVS lib. 30. c. 4. delurisperitis: Velut vinculis ori impositis reticentes, iugi silentio umbrarum sunt similes propriarum. Hi velut fata natalitia praemonstrantes, aut Sibyllae oraculorum interpretes, vultus gravitate ad habitum composita tristiores, ipsum venditant, quod oscitantur.

(p) Velut ab ipsis adytis. VIRGILIUS Aen. II. v. 115.

Scitatum oracula Phoebi

Mittimus, isque adytis hac tristia dicta reportat. ubi consule SERVIVM. CICERO de Orator. lib. 1. cap. 45. Est sine dubio domus Iuriconsulti, totius oraculum civitatis. Adde orationem pro Muraena.

(q) Pateat. MS. Goth. appareat.

(r) Differatur. Edit. Sichard. differratur.

(s) Colligatur. Ita MSS. & editi omnes: Gothofredus autem edidit colligeretur. Et licet ignoremus, utrum id fecerit, auctoritate veteris libri, an coniectura ductus, praefrenda tamen omnino est haec lectio. Colligere stipulationem verbis, non occurrit, sed colligare verbis, dixit Ulpianus l. 8. §. 3. D. de acceptatione. Acceptum fieri non potest, quod verbis colligatum est.

(t) Luminis, MSS. Ottobon. & W. Nominis MS. Goth. & Sichard. Praeterea in Cod. W. verba ita transposita sunt: Luminis nostri radiante splendore. Peruagatum quidem est, Imperatores Numinis appellatione fuisse honoratos, idemque nomen in rescriptis sibi arrogasse, ut post BRISSONIVM de V. S. docuit etiam GOTHOFREDVS Commentar. ad leg. ult. de pactis, IVRETIVS ad Symmach. lib. X. ep. 16. sed hoc loco mallem legere luminis nostri, cum alluserit sine dubio Quæstor ad antecedentia illa, lucemque deducta, & notum sit, Principes Lumina Reipublicae, apud varios auctores appellari.

(v) Peruenient, MS. Goth.

(x) Nihil post, MSS. W. Ottobon. Goth. Nulla post, Editiones Lugdunens. & Sichardin.

(y) Vel, MS. Goth. & unus ex Sichard. Codicibus.

(z) Sacris habentur in scriniis. SIDONIUS Carm. V. 570.

Quid loquar hic illum, qui scrinia sacra gubernat.

SYMMACHVS lib. 1. ep. 83. Sacris scriniis apta. IDEM lib. 10. ep. 37. Perennitatis scrinia, & ep. 46. eod. lib. augusta scrinia, vocat. Consule ibi IVRETIVM, & Paratilon de Proxim. Comit. disposit. ceterisque, qui in sacris scriniis militant. Est autem scrinium, ut recte dixit Papias, scriptorum publicorum reconditio. GLOSSÆ βασιλικῶν: σκρίνια γὰρ αἱ ἀρχαὶ, σκρίνιον δὲ δηροφρακτικὴν κάρνακα καλεῖσι Ρωμαῖοι. Et in sacris

his Principis scriniis custodiebantur omnia monumenta literaria, ad imperii administrationem, ius publicum, priuatumque pertinentia. De quatuor scriniis palatinis, Memoria, Libellorum, Dispositionum, Epistolarum, consule NOTITIAM IMP. in Notis. Magistri Serinior. SALMASIVM ad Lampridium in Vit. Alexandr. Seuer. cap. 31. GVTHIERIVM de Off. dom. Aug. lib. 3. c. 3. 4. 5. 6. COMMENTARIUM ad leg. vii. de magistris serinior. PARATITLON de Proxim. Comit. disposit. COMMENTARIUM ad leg. i. eiusd. titul. & DV FRESNE in Glossar. latin. Cæterum hæc ipsa Nouella huius verba misitice illustrat Honorii lex 19. Cod. Iust. de testament. ante viginti quinque annos lata, ibi: & toto iure, (quod in nostris est scriniis constitutum,) teste succedit.

(aa) Nullius latoris occidit nomen. SYMMACHVS lib. 2. ep. 13. Theodosium M. propter leges latas, commendans; Frigent iamdiu, inquit, apud homines criminosos vetera decreta, quorum vigor cum latoribus suis occidit.

(bb) Lucis gratia mutati. MSS. W. Ottob. & Goth. lucis gratiam mutati. Hæc sensu omnino carent: sed facillime medelam facere eis possumus inspecta Editione Sichardi: Is enim ex antiquo Codice, quo usus est, edidit, lucis gratiam mutati. Ita omnia plana sunt. Quæstor enim, legem concipiens, respexit ad antecedens occidere, & id innuere voluit; Principum, qui leges promulgant, nomina non interisse, sed ipsos Principes Theodosii A. opera, quasi continuo viuere, & esse συμβασιλεύοντας. Lux hic non indigitat nominis famam, aut conditionis claritatem, qua Principes Theodosio anteriores non egent, sed Vitam, & lucis gratia, est vita dulcedo, suauitas, quam lucis gratiam Principes Legum latores, qui occiderant dudum, ut Symmachus ait, id est mortui erant, a Theodosio viuentis & imperante, quasi mutati sunt, & facti sunt συμβασιλεύοντες, id enim volunt sequentia, augusta nobiscum societate iunguntur, cum eorum Constitutiones, eadem, qua viuents Theodosii, auctoritate, in foris, regnent & imperent. Lucem vitam denotare & gratiam suauitatem ac dulcedinem, possunt Lexica docere, nec operæ pretium fuerit, cumulare loca.

(cc) Claritate MS. Goth.

(dd) Consultorum. Tentauit nonnemo conditorum, quia consultorum nomine iurisperiti intelligi soleant, ut docent loca apud BRISSONIVM de V. S. Sed recte obseruauit Doctissimus Vir Vol. IV. Tom. 2. Obseruat. Miscell. pag. 274. per consulta hic Principum Decreta & rescripta intelligi. Probat id locus VOPISCI Vit. Taciti cap. 7. Qui hæcenus sententiis suis Rempublicam tuuit, nunc inuuet iussis atque consultis: & l. 23. Cod. Iust. de testament. qua constitutiones, consulta diuina, appellantur.

(ee) Nobiscum. MSS. Ottobon. & Wurtzb. nobis, elegantius.

(ff) Perpetuo. Gothofred. & Rittershus, edidere, pro perpetuo.

(gg) In nostrum titulum demigrabit. MSS. Ottobon. Wurtzb. & G. demigravit, accuratius. Sæpe enim a librariis b & u confundi notum est, In nostrum titulum demigravit, idem est ec, nobis vindicauimus. Nempe Principis solus olim erat, titulus, σαυιδας βασιλικας, Nouell. Iustinian. 28. c. 5. Γραπτας σαυιδας, AGATHIAS lib. V. pag. 103. Edit. Venet. inter Script. R. B. tabulas nomine Principis inscriptas, prædiis apponere, ut omnes intelligere possent, pertinere ea, ad rem priuatam. Hinc Sacri dicuntur tituli, apud SYMMACHVM lib. 5. ep. 54. ubi consule IVRETIVM, &

& varia huc pertinentia repetere ex *Commentario ad leg. ii. de bonis proscriptor.* Deinde prædiis, ad fiscum delatis, tituli sic imponebantur, eratque titulus ille, *σημαντηρον*, ut *CHRYSOSTOMVS* appellat ad *popul. Antiochen. homil. 13. num. 2. pag. 136. Edit. Benediclin. Tom. II.* bona eorum, qui sub hoste egerant, qui proscripti fuerant, maiestatis læsæ reorum, item bona vacantia atque caduca, & quæ, Christianis Principibus ad reipublicæ gubernacula residentibus, olim fuerant iuris templorum, patrimonio principis aggreganda esse. Hinc *SYMMACHVS* scribit l. c. *sacros titulos responsa munitur.* *CASSIODORVS IV. 14.* Cus eius appositus titulus fisci nostri iuribus vindicabit. Imo *GREGORIUS M. lib. 1. ep. 63.* dixit titulare simpliciter, id est, fisco addicere, appositis titulis. Vide alia in *Commentario ad leg. i. de incorporat.* & apud *DV FRESNE* in *Glossario* utroque voc. *titulus, titulare, titulatio, τίτλος.* Ex his iam intelligimus, quid sit in *titulum demigrare.*

(hh) *Credidimus.* MSS. *Ottobon. & Goth. & Edit. Rittershus, credimus.*

(ii) *Nobis ad fructum.* MS. *W. Ad fructum nobis.*

(kk) *Abundeque sufficit.* MS. *W. abundaque sufficiet,* MS. *Ottobon. abundeque sufficiet, Richard. sufficeret, Rittershus, satis abundeque sufficit.*

(ll) *Obscuritatis.* *Rittershus. Edit. ab obscuritatis.*

(mm) *Filio nostra clementia.* Consule *Prolegomena cap. 1. §. 3.* & ea, quæ ad *Inscriptionem Nouelle 2 sequent.* diximus. Ex his autem apparet, communicata fuisse cum *Valentiniano III* de edendo Codice consilia, & *Occidentis Augustum* e scripsiis quoque suis dedisse octo viris constitutiones suas, ut *Codici* eas insererent.

(nn) *Divina Pragmatica, nostris mentibus intimetur.* *Divina Pragmatica Nouelle 13. Valentinian. de confirmat. Legum Nouellar. Theodos. appellatur sacra præceptio,* ibi: *Leges a se post Codicem nominis sui lætas, nuper ad nos, sicut repetitis constitutionibus cæterat, prosequente Sacra præceptione, direxit.*

(.) *Sancta Principia.* *GOThOFREDVS & RITTERSHVS.* edidere, *Sancta principia,* & ita etiam legimus in *Edit. Lugdunensi. an. 1593.* impressæ reliquæ omnes habent, *sancta principia,* quam lectionem confirmant MSS. *Ottobon. & Goth.* in *Codice W.* autem est, *sancta principium.* Sed optime editum *sancti principia.* Bene enim obseruauit *GOThOFREDVS* in *Commentar. ad leg. 2. de veteran.* *Principia* in re militari fuisse, quod in re ciuili *Prætoria & Secretaria Iudicum.* *Præfecti & tribuni militum* in principis ius dixere, audieruntque commilitonum querelas, ut docet l. 12. *D. de re militar.* In principis igitur his, leges quoque & principum constitutiones, quæ ad rem spectabant militarem, erant seruandæ, & maxime probabilis est *GoThofredi* coniectura, ex principiorum seriniis depromptam esse supra laudatam l. 2. *Codic. Theodos. de veteran.* cum illa bene longam, actorum in principis militaribus, seriem contineat. Imo non tantum scriptum, sed & quod consuetudine aut usu introductum fuerat ius inter milites, principiorum serinia continuerunt, ut probat l. ult. *Cod. Iust. quæ sit longa consuetudo,* ibi: *Et quod principis, vel collegiis præstitutum fuisse, cognoscitur. perpetua legis vicem obtinere statuerimus.* Cum his principis tamen non confundenda sunt deuotissima *principia* l. 16. *Cod. Iust. de erogat. militar. annon. §. 1.* eo enim loco, *principia* dicuntur principes milites, ex quibus *principia* constabant. Hinc *principiorum nomina* apud *VEGETIVM* lib. 2. c. 7. & *missa principia,* apud *FRONTINVM* l. 2. c. 5. apud *AMMIANVM* lib. 22. c. 3. *Legionum principia,* & lib. 25. c. 5. *aduocata legionum principia,* & lib. 28. extr. *numerosum principia.* Huc etiam trahit *Vir do-*

ctus, qui *Brissonii* librum de *V. S.* auxit, locum *POLLIONIS* in *Regilliano:* Cum mane processisset, a principis Imperator est salutatus, redarguens *GoThofredum,* qui *principia* proprie dicta, ibidem intellexit; et enim vero dissimulandum non erat, ingenue falsum esse *Codicis Theodosiani* interpretem, *Virum Doctum Salmasium,* *principia,* pro principibus militibus accepisse. *Sancta* autem *principia* dicuntur, prisco more, quod eo loco aquilæ, & signa, id est, dii militares seruabantur, & aræ atque altaria extructa erant. *TACITVS Annal. 1. c. 39.* Illic signa & aquilam amplexus, religione sese turabatur: ac ni aquilifer *Calpurnius* vim extremam arcuisset, rarum etiam inter hostes, legatus populi Romani, Romanis in castris, sanguine suo altaria Deum commaculauisset. Hinc etiam *QUINTILIANVS* pro milite declarat. 3. sententiam & hac sanctitate petiit: Sed neque hoc Mars parens, nec signa militaria, aquileque victrices finant, ut tua quoque sententia quisquam vir, & Romanus, & miles, nimium pudicus sit, apud quem ante principia agendum est. Allusit etiam ad hunc morem *STATIVS* lib. 10. *Thebaid. v. 176.*

Ventum ad concilii penetrale domumque verendam Signorum.

ut obseruauit *CL. LIPSIVS* in not. ad *Tacit. Histor. lib. 1. cap. 48.* Ad eundem de militia *Rom. lib. 5. dial. 4.* *STEWECHIVM* ad *Veget. lib. 1. cap. 20. lib. 2. cap. 7.* *BRISSONIUM* de *V. S.* *SALMASIVM* ad locum *Pollionis* citat. & ad *Vopisc. Bonosum* init. *BERNEGGERVM* ad *Iustin lib. 11. cap. 6.* *GRONOVIVM* Obseruat. IV. cap. 10. *CYPERVM* Obseruat. IV. cap. 19. *DV FRESNE* in *Glossar. Principium* male interpretatur *palarium principis,* prouocans ad *TERVLLIANVM* de corona cap. 12. ibi: *Ecce annua votorum nuncupatio, quid videtur? Prima in principis, secunda in capitulis,* verum omnes vident, hic *principia* proprie sic dicta intelligenda esse. *Vir Doctus* in *obseruat. miscellan.* malebat locum hunc ita restituere: *Quæ habentur apud militum sancta principem.* Scio *sancta & sancta* idem significare, & commutari etiam in multis libris: est præterea frequentissima mentio *Principis,* non modo in *Notitia Imperii,* sed & in legibus *Codicis Theodosiani.* Enimvero *Princeps* ille non *militum,* sed officii militaris *Princeps* fuit, atque de eo agitur l. 1. de principib. agent in reb. & titulo de *cohortalibus,* *principibus cornicular.* &c. & hunc quoque intellexit *PANCIROLVS* in *Not. Orient. cap. 41.* neque de eius, sed de *numerarii* officio, disputauit ex *Vegetio* lib. 2. cap. 19. Audit autem hic *Princeps* κατ' ἐξοχήν, *Princeps officii,* apud *SYMMACHVM* lib. 10. ep. 36. *Notitia Præf. Prætor. Orient. Officium Viri illustris Præf. Prætor. Orient. Princeps, Cornicularius, &c.* *Notitia Viri illustris Magistri militum præfentialis, Habet autem dignitates infra scriptas, Principem, Numerarios duos Commentariensem, &c.* *Principes* autem hi apud *Præfectos Prætorio & Magistros militum* eo fungebantur officio, ut causas militum coram *Præfectis Magistrisque* moras instruerent & exequerentur, quod post *PANCIROLVM* l. c. docuit etiam *GoThofredus* *Commentar. ad leg. 1. de agent. Paratitlo de cohortal. & ad leg. 10. eius tit.* verum serinia hos *Principes* curasse, & in iis seruasse ea omnia, quæ ad officium *Præfecti militum* pertinentia, constituisent *Imperatores,* quod *Vir Doctus* putat, nullibi lego, imo contrarium docet *Notitia Imperii,* quæ in officio *Præfectorum & Magistrorum militum* recenset, *Adiutores, Exceptores, Primiscripios, Scriuarios.* Hæc fidem faciunt, *Theodosium A* hic non intellexisse *Principem Officii militaris,* qui custos re-scriptorum, quæ ad rem militarem spectabant, fuerit,

fuerit, sed innuisse ipsa sancta principia militum, quod maxime etiam confirmat laudata supra *L. ult. Cod. Iust. quæ sit longa consuetudo*, & Iustinianus *Constitut. de Codice confirmando ad Memmianum PP. §. 4. Sed & si quæ regesta in tui culmini iudicio, vel in aliis iudiciis civilibus vel militaribus, vel apud principia numerorum, pro publicis expensis, vel quibuscunque titulis ad publicum pertinentibus posita sunt: ea etiam, prout communis rei commoditas exigit, firma esse censemus.* Denique *Princeps officii*, neque in Principum constitutionibus, neque apud auctores huius ævi, audit *Princeps militum*. Ego certe multo minori opera defendendæ lectionem MS. W. apud militum sancta principia, nisi mihi persuaderem, facile omnes intelligere, vulgatam tantum recipiendam esse.

(pp) *De titulis publicis expensarum &c.* Ita Iustinianus Theodosii exemplo *Constit. de nouo Cod. fac.* supra laudata, §. 4. *Pro publicis expensis, vel quibuscunque titulis ad publicum pertinentibus, posita sunt.* Quid tituli sint, docet *Glossar. Theodos.* Forte hic tituli publici expensarum sunt publicæ præstationes & illationes annuarum militarium, quarum cura pertinebat ad Præfectos Prætorio, quod clarum est ex *l. 22. de annon. & tribut.* Tituli enim alii pertinebant ad curam Comitum S. L. & R. P. & illationes siue præstationes inferebantur in eorum sermone: & hæc pertinere puto sequentia aliarumque rerum, & designare Theodosium hoc loco, primo ius militibus proprium, & in principiis reconditum, secundo titulos expensarum, siue annonæ militaris, & tandem titulos publicos aliarum rerum, siue præstationes omnes publicas. Vti autem militibus propriæ consuetudines, ius proprium a communi recedens, ita & apud hos, quibus incumbebat cura titulorum publicorum, consuetudinis erat vis maxima, cum difficilem esset, omnia ad publicas præstationes pertinentia, legibus definire.

(qq) *In regestis relata sunt.* Huius ævi scriptores præpositionem in, etiam quando ad locum significat, cum auferendi casu jungunt; exempla collegit IVÆTUS ad Symmachum *lib. 5. ep. 88.* & GEFANIUS in *Indice Lucretian.* Regesta autem dicuntur libri, siue indices, in quos quicquid actum esset, referebatur, fuerque singulis officiis eiusmodi Codices, memoriæ vilitatisque publicæ causâ confecti, de quibus satis dictum est in *Glossar. voc. regesta.* Cæterum prorelata, MS. Ottobon. habet, *relaxata.*

(rr) *Contulerit vigiliis suis. Cogitauerint* MS. Goth. *cogitauerit*, Sichard.

(ss) *Antiochus cuncta sublimis ex Præfesto & Consule.* Antiochus gessit Præfecturam Prætor. Orientis an. D. 427. ut patet ex *l. 2. Cod. Iust. de officio eius, qui vicem alterius iudicis.* A. D. 430. *leg. 6. de conlat. donatar.* A. D. 431. *l. 4. de his qui ad eccl. confug.* ubi in inscriptione constitutionis græcæ dicitur, *μεγαλοπρεπείατος ἐπαρχος καὶ πραιτὸς*; prodit enim hoc anno Consul in Oriente cum Basso, vide *Chronologiam*, PAGIUS in *Critic.* & RELANDUM in *Fest.* Nominatur autem Flavius Antiochus in *Actis Concilii Ephesini. pag. 1540. Tom. 1. Concil. Harduin.* ὑπάτης Φλαυίῳ Ἀντιόχῳ, καὶ τῷ Θηλωθῆσομῆνῃ, Flav. Antiocho Cos. & qui fuerit nuntiatus, & mortuus est iam ante annum D. 444. nam in *Novella Theodosii 33. de releuatis adaratis vel donat. possessionib.* quæ eodem anno emissæ est, nominatur illustris memoria Antiochus. Patet igitur GOTHOFREDUM in *prolegom. cap. 1. §. 5.* & in *Prosopograph.* HEINECCIUM in *bist. Iur. §. 379.* & alios, qui Gothofredum secuti sunt, longissime aberrauisse a vero, quando Antiochum

hunc eundem cum illo fecerant, cuius memoriam conseruauit Marcellinus Comes in *Chron. ad an. 448* quo iste anno non tantum vixisse, sed & Præfecturam gessisse, & opera publica restituisse, dicitur. Vid. *pag. 41. Thesaur. Tempor. Scaliger.* Imo diuersus etiam est ab Antiocho nostro, Antiochus eunuclus, de quo Theophanes in *Chronograph. ad an. Theodos. 36.* id est, an. 443. quo ipsum damnatum & Theodosii iussu clericum factum esse, scribit. Hunc innuit SVIDAS *voc. Ἀντιόχος, εὐνῆχος, & Θεοδοσίος.* ZONARAS *Annal. Tom. 11. pag. 40.* Edit. Reg. & *pag. 32.* Edit. Venet. laudatus THEOPHANES *ad an. 14.* Accedit memoriæ tradunt, eum ab Isidgero Persarum Rege missum in aulam Theodosii, ut eius nomine imperium romanum administraret. Hic autem a Græcis προπρόσιτος dicitur, nemoque veterum reliquit, eum & Consulatam & Præfecturam gessisse. Προπρόσιτος, est Præpositus S. cubiculi, fuitque illi stris hæc dignitas in aula Constantinopolitana Eunucli præsertim addicta, ut videre est ex Scheliastæ Iuliani Antecess. c. 37. & aliis, quos adducit DV FRESNE in *Glossar. voc. προπρόσιτος*; cui iunge IACOB GOARVM in *not. ad Theophan. pag. 572.* Edit. Paris & *pag. 23.* Edit. Venet. Ex dictis itaque clarum, Antiochum nostrum, qui primas quasi partes egit in componendo Codice, recte dici ex Præfecto & ex Consule

(tt) *Maximinus* MS. G. & vnus Sichardi, *Maximus.* Nulla autem huius Maximini siue Maximi apud auctores mentio, ut & reliquorum virorum illustrium & spectabilium, quorum nomina sequuntur: nisi cum GOTHOFREDO *ad legem vn. de Professib.* velis statuere, fuisse Sophistam Maximum, qui ea lege inter Professores memoratur.

(uu) *Illustris* MS. Ottobon. *illustrer.*

(xx) *Ex Quæstore.* Recte obseruauit Gothofredus in *Prolegomen. cap. 1. §. 5.* opus fuisse Viris, qui erant imbuti iuris dualiumque constitutionum cognitione. Egerat Quæsturam Maximinus, quo munere fungebantur tantum viri legum consultissimi. Quæstor, ἑρμῆς βασιλικός, qui formas edendarum legum composuit. CASSIODORUS *Var. VI 5. Quæsturam nostra lingua vocem esse censemus.* Et max: adesse debet scientia iuris, cautela sermonis, ut nemo debeat reprehendere, quod principem consuleret censuisse. Notitia utriusque Imper. inter insignia Quæstoris exhibet, *leges saluatares.* Sed de Quæstore satis nota omnia. Consule tamen NICOL. ALEMANNUM *ad Procop. bist. arcan. pag. 146.* Edit. Paris. & *pag. 368.* Edit. Venet. item *pag. 158.* Edit. Paris. & *pag. 373.* Edit. Venet. DV FRESNE *Glossar. voc. Κοιμιστῶρ.* Nugas agunt viri dicti, qui suspicantur, Exquæstoris titulum hoc & Iustiniani ævo aliquid amplius quam virum quæstorium, siue eum, qui quæsturam dimiserat, designasse, & fuisse Exquæstorem quasi Quæstorem primarium. Aldobrandinus, qui primus hanc coniecturam in medium protulit, persuasit sibi in constitutione de *confirmat. Digestor. ad Senat. §. 9.* Dorotheum & Patricium Antecessores Quæstoris dici, ad differentiam Tribonianum Exquæstoris. Sed hæc sunt inania. Scire debebat Vir doctus, Professores & Antecessores accepisse quæsturæ codicillos honorarios, ut notum est ex titulo *Cod. vtriusque de Professoribus*; & ideo Viros quæstorios dictos, non ex Quæstoribus, ut intercederet aliqua differentia inter ἐμπράκτας, καὶ ἀπράκτας. Porro notandum, etiam ἀπράκτας, siue honorarios & codicillares Quæstores, dici potuisse ex Quæstoribus, quando scilicet ipsis in consistorio principis aliquid ordinariæ dignitatis postea commissum

missum esset. En legem 2. Cod. Iust. ut dignitas ordo seruetur, ibi: Et inter administratores illos etiam numerari decernimus, quibus illustribus in sacro nostro consistorio cunctis aliquid ordinariae dignitatis vel ante commissimus, vel postea committimus peragendum. Ita nimirum, qui quaestorius fuerat hactenus, & Praefectura postea ornatus, dicebatur postea ex Quaestore & PP. Ex huius legis verbis etiam iis satisfacere possumus, qui animo concipere sibi non possunt, qua fiat ratione, ut Exquaestor praefatur Viro illustri Quaestori, quod etiam hac lege nouella factum: Hi quando intuebuntur in illa verba accuratius, inter administratores numerari, quibus aliquid ordinariae dignitatis ante commissum est, desinent impossiterum dubitare. Denique clarum ex his, quid statuendum de Exconsulibus, quo titulo CL. SCHWARTZIVS in schol. philolog. ad Institutionem pag. 40. neque consulatum honorarium aut codicillarem, neque etiam virum consularem, sed eminentiorem aliquam dignitatem, quae tantum ministris tributa sit, censuit indicari, cum obseruauerit Vir doctissimus titulum Exconsulis, etiam titulo Consulis ordinarii praemitti. ἀπὸ ὑπάτων dicuntur hoc æuo, & Consules honorarii, ὑπάτοι καλέμενοι μόνον, ut est apud PROCOPIUM de bell. Goth. lib. 3. c. 32. & qui Consulatum ordinarium gesserant, quos PROCOPIVS laudatus lib. 1. de bell. Goth. cap. 5. in fin. etiam ἐξ ὑπάτων, nominat. Res dubio caret, neque placet exscribere notas ALEMANNI ad Procopii anecdot. pag. 92. 93. Edit. Paris. & pag. 342. 343. Edit. Vener. & quæ protulit Du FRESNE in Glossar. voc. ὑπάτοι. Finge igitur, honorarium Consulem postea factum ordinarium, certe nominandus erat, ut patet ex laudata supra leg. 2. Exconsule & Consul ordinarius. aut, puta, mentionem faciendam fuisse ordinarii Consulis, & eius simul qui olim eo dignitatis fastigio ornatus prodierat; tum in principum Constitutionibus, & apud historicos accuratos, non potuit non, ob legem de dignitatum ordine seruando, prior nominari Exconsul, postior Consul ordinarius, cum inter ἐμπράκτας semper numerandi sint, quibus antea aliquid ordinariae dignitatis commissum est. Quod attinet ad inscriptionem Nouellarum Iustiniani 71. & 72. 74. 78. Ἰωάννη τῷ ἐνδοξοτάτῳ ἐπάρχῳ τῶν ἱερῶν τῆς ἐκ πραιτωρίων, τὸ δεύτερον ἀπὸ ὑπάτων, ὑπάτῳ ὀρδινάριῳ καὶ πατρικίῳ, Ioanni gloriosissimo sacrorum per orientem Praetorium Praefecto, iterum Exconsuli, Consuli ordinario & Patricio, mendosissima ea est, quod vidit dudum ALEMANNVS laudatus. Primo enim honorarii Consules, qualis fuit Ioannes, antequam ordinarius procederet, neque iterum neque tertio dicuntur Consules, cum illorum nomina in fastis, & ideo in anni supputatione, locum non inueniant: deinde τὸ δεύτερον ad Consulatum ordinarium referri non potest, nam semel tantum prodit Consul ordinarius an. D. 538. sed Praefecturam Praetorianam iterum gessit. Ergo rescribendum ubique in Nouellis secundum ea, quæ hic obseruata sunt, ἐπάρχῳ πραιτωρίων τὸ δεύτερον, ἀπὸ ὑπάτων, ὑπάτῳ ὀρδινάριῳ καὶ πατρικίῳ.

(yy) Viri spectabiles. MS. Ottobon. Viri Spectabiles. SICHARD. male, Viri expectabiles.

(zz) Comites Consistorianos intra consistorii arcana admissos, actibus ipsis interfuisse, & audisse principis responsa, docet l. ult. de honorar. Codicillis. Consule Paratilon de Comitib. Consistorian.

(a) Epigenius. MS W. Epigenes & vnus SICHARD. MS. G. Ephiganis. SICHARD. Ephigenes.

(b) Magister memoria. Notitia Imper. Magister memoria, annotationes omnes dictat, & emitit, & precibus respondet. Consule GUTHRIUM de Off. D. A. lib. 3. c. 3. Du FRESNE in Glossar. latin.

(c) Vir Spectabilis. SICHARD. Vir illustris, & ad margin. Spectabilis.

(d) Ex Magistro libellorum. MS. G. Et Magister libellorum. Cum de Procopio nihil legam apud Scriptores huius æui, pronuntiare non possum. De magistro libellorum Notitia Imper. sub magistro scrinior. Magister libellorum, Cognitiones & preces tractat. GUTHRIUS de O. A. lib. 3. c. 5.

(e) Parens Karissime & amantissime. MSS. W. Otton. & vn. SICHARD. P. K. A. A. MS. G. & SICHARD. P. A. A. Sigla in MSS. semper deprehendo, quæ mirifice iuuant BRISSONII coniecturam lib. 3. formular. pag. 294. statuentis, antiquarios, qui eorum ignorarunt potestatem, ea pro lubitu reddidisse, vel, Praefecte Karissime Augustorum, vel, Parens Karissime atque amantissime, cum tamen ubique legendum sit, Parens Karissime Augustorum. Disputat autem aduersus hanc BRISSONII sententiam Vir Doctissimus in laudatis supra obseruationibus miscellaneis, atque non tantum probat, amantissimos appellatos fuisse ab Augustis Praefectos Praetorio, sed & accurate obseruat, huius æui auctores non alligasse se conceptis semper verbis, a quibus vel tantillum recedere nefas esset, cum verborum aucupia atque sollemnitates dudum essent sublatae. Apud SPARTIANVM in Vit. Antonin. Get. c. 2. Praefectus Praetorio Iuuenalis dicitur amantissimus, Mirum mihi videtur, Iuuenalis amantissime: & Nouell. 17. Theodos. de repud. FLORENTIVS, Parens Karissimus atque Amantissimus. SYMMACHVS PV. ab Honorio, Parens carissimus atque amantissimus appellatur, in Auctuar. Symmach. Ep. 20. 23. 25. Consule ibi IVRETVS. Certe si opus fuisset sollemnibus verbis, quando compellendus erat PP. ea tacere minime poterat CASSIODORVS in formula Praefectura lib. 6. Var. 3. Sigla autem PK A. A. in Codicibus obuentionia nollem cum Viro Doctissimo explicare, Parens Karissime atque Amantissime, partim, quod in notis Iuris Magnonis, A. A. Augustos denotare, scriptum sit, partim etiam, quod Augustis συμβασιλεύοντες respiciendi sint. BRISSONIVS hic consulendus libro supra citato.

(f) XV. Kal. Mart. MS. Otton. Dat. Prid. Kl. Febr. MS. W. Dat. XVI. per ἐπίσημον græcum, quo sex significatur, quod vide in æs incisum in Praefat. Tom. I. & in prolegomen. pag. 212. In margine Edit. SICHARD. Dat. XVI. & in margine Edit. Lugd. Dat. V.

(g) Theodosio Aug. XV. & qui fuerit nuntius. MS. W. Theod. A. XG. Cos. MS. Otton. Theodos. A. XVI. Cos. MS. Goth. & SICHARD. Theodos. A. XV. Cos. absunt ab his libris verba illa, & qui fuerit nuntius. Ante Gothofredum erratum ab omnibus in anno consignando, quo Codex Theodosianus editus, & mirum inprimis, RELANDVM, qui tamen argumenta, quæ laudatus Gothofredus in Prolegomenis protulit in medium, ignorare non potuit, in Fastis, Nouellam hanc etiam ad annum 435. retulisse. Prodiit Theodosius XV. Consul an. D. 435. verum cum quindecim leges, hoc, & sequentibus annis 436. & 437. datae, in ipsum Codicem relatæ sint, ex τῶν ἀδυνάτων est, ut nouella his legibus anterioras confirmare potuerit. Deinde Nouella inscripta est, Florentio PP. Orientis, qui tamen an. 435. Praefecturam non gessit, sed Isidorus, ut patet ex Prosopograph. & Chron. biflor. A. D. 436. idem Isidorus hanc obtinuit dignitatem, cui successit Darius parte ultima anni, & anno 437. Florentius itaque summum Praefecturae honorem demum an. 438. obtinuit. Confer Prolegomena cap. 1. §. 3.

Hæc sufficere possunt ad emendandam nouellæ subscriptionem, quibus tamen iam non opus est, cum & MS Ottobon. & Worcesterburgens. Consulatam Theodosii XVI. præferant. In Cod W. apparet το ἐπίσημον græcum, siue nota numeri senarii, de qua satis dictum not. x. ad prolegomena. Lex 7. Cod. Iust. de hæreticis iam Prædile Kal. Febr. præfert Theodosium XVI. & Faustum Coss. ut videri possit, verba illa, & qui fuerit nuntius, aut spuria esse, aut a Triboniano alterum Consulem postea additum. Sed salua res est:

Lex enim illa septima desumpta est ex Nouella 3. Theodosii de Iudeis, & ad annum 439. pertinet, quo Theodosius XVII. Consulatam gessit, emendandaque est eius subscriptio. Animaduertit tamen Vir Doctissimus in obseruat. miscellan. audax in ea lege Triboniani facinus, qui Consulem alterum adscripsit, quamuis eo, quo lex fuit olim data, die, nondum fuerat nuntius. De formula illa, & qui fuerit nuntius, consule Du Fauri in Glossar. Græc. voc. ὑπάτοι.

De confirmatione legum nouellarum Theodosii A. Tit. II.

Domino Valentiniano inclyto, victori, ac triumphatori semper Augusto filio, THODOIVS PP. (a) Augustus Pater. (b)

Postquam in corpus vnius Codicis Diuorum retro principum Constitutiones, nostras. que redegimus, (c) aliam mox legem pietas nostra (d) promulgauit, quæ tam (e) confecto Codici vires, (f) auctoritateque tribueret, nec aliter in iudicio quas contineret leges, nisi ex ipso proferrentur, valere præciperet. (g) Quod si quid (h) iuris ab altero nostrum postea conderetur, ita demum in alterius quoque (i) principis regno vires proprias obtineret, quod generatim (k) constitutum esset, si diuinis (l) prosequentibus scriptis, ad alterum (m) principem fuisset emissum. Quia igitur diuersis emergentibus causis, per hoc transacti temporis intervallum ferri leges alias emergentium rerum necessitas persuasit, quæ nobis perpetua rerum publicarum occupatione districtis ad scientiam perferri tuæ maiestatis minime potuerunt, necessarium duximus, has nunc saltem vniuersas tuæ Sere- nitati, cum nostræ maiestatis subnotatione (n) transmittere: quo subiectis, & prouinciis, & populis sollempniter innotescant, earumque vis etiam in occiduis partibus incipiat obseruari. Ac lites, quas inchoatas quidem, necdum tamen finitas eo tempore quo publicantur inuenerint, secundum earum tenorem volumus terminari. Illas autem, quæ iam vel sententiis definitiis, (o) vel transactionibus decissæ sunt, minime resuscitari. Eas igitur, Domine sacratiss. (p) fili, Auguste venerabilis, cunctis ex more facias diuulgari, & muicem mihi, & prouincialibus, & populis orientalibus cauenda, obseruandaque cum suæ manus adumbratione transmitti, quæcumque per id temporis spatium vestra Perennitas generaliter, (q) promulgauit. Dat. Kalend. Octob. Constp. (r) Ardaburev. c. cons. & (s) qui fuerit nuntius. (447.)

INTERPRETATIO. Hæc lex Nouellarum legum Constitutiones præcipit obseruari. (t)

(a) Theodosius PP. MS. W. Theodosius Imp. MS. Goth. Theodof. Semp. Aug.

(b) Pater. Pater Valentiniani III. dicitur Theodosius, partim quod Eudoxia Theodosii filia ipsi in matrimonium an. D. 437. data est, ut ex Prospero, Marcellino, Cassiodoro, & Chron. Paschal. clarum, partim etiam, quod a Theodosio acceperat Valentinianus imperium. Vide Commentarium ad leg. un. Cod. Theodof. de actionib. certo temp. finiend. & ad leg. 2. de censu. SPANHEMII Orb. Roman. cap. 25. Hos enim filios appellabant, quos ad augustale euexerant fastigium. Ita Leo Anthemium, Nouella 3. inter Anthemian. filium nominat, Pius ac triumphator semper Augustus filius noster Anthemius.

(c) Redegimus. MSS. W. & G. redigimus.

(d) Pietas nostra. MS. W. Nostra pietas.

(e) Tam confecto; Hanc lectionem habet MS. W. In MS. G. est, tamen confecto. Editiones autem reliquæ Sichard. Lugdunens. Rittershus. Gothofred. legunt, iam confecto, quam lectionem omnino præferendam censeo.

(f) Codici vires. MS. G. Codici iuris, errore librarii.

(g) Præciperet. MS. W. & Edit. Sichard. præciperent.

(h) Quod si quid iuris. MSS. W. & G. quam si quid iuris. Possem tueri hanc lectionem, sed vulgata sollicitanda non est, cum bene se habeat.

(i) Ita demum in alterius quoque. MS. W. ita demum in alterius quo. MS. G. ita demum quoque in alterius. Sichard. ita demum in alterius hoc.

(k) Generatim. Generatim constitutum, est lex, quæ tam in Oriente, quam Occidente præstare potest utilitatem; cui opponuntur leges speciales, quæ ad commoda tantum diuersarum pertinent prouinciarum.

(l) Diuinis prosequentibus scriptis. Male editum in Editione Gothofredi, diuersis prosequentibus scriptis, quod sensu caret. Diuina scripta, sunt Imperatoris litteræ. Omnia enim principis dicebantur esse diuina. Inde diuinus affatus, diuinum rescriptum, diuinum iudicium, apud Symmachum. Consule IURETUM ad Symmach. lib. 5. ep. 95. lib. 7. ep. 82. Glossar. Theodof. & Briffon. de V. S.

(m) Ad alterum principem. MS. G. ab altero principe fuisset &c.

(n) Subnotatione. Subnotatio infra dicitur, manus adumbratio. Subnotatio autem ipsius principis, quæ breuibus fiebat verbis, hic ideo requirebatur, ne de diuersis constitutionum posset oriri dubitatio.

(o) Iam vel sententiis definitiis. MS. G. Iam de sententiis definitis.

(p) Domine sacratissime. MS. W. Domine Sancte.

(q) Genera-

(q) *Generaliter*. Supra *generatim* constitutum. Vid. not. k.

(r) *Consp. Ardabure V. C. Cons.* Sichard. *Constantinop. Arcadio A. & Ardaburo V. C. Cosf.* MS. G. *Consp. & Ardabore*. Editiones Lugdunens. *Consp. & Ardabure V. C. Cons.* Anno D. 447. prodierunt Consules *Alypius & Ardaburius*, prior in Occidente, alter in Oriente. Fasti Græci omnes *Αλύπιος* offerunt, imo & *Epist. 13.* Leonis Papæ, ad quam *RELANDVS* prouocat; sed apud *Prosperum*, *Cassiodorum*, *Marcellinum Callepius* appellatur, in *Nouellis* *Valentinianis*. & 6. & inter *Theodos. 27.* *Calippus*, & in diuersis Codicibus *Calypius & Calepius*. Non constat, vtrum sit ille *Calippus*, cuius sit mentio apud *Fabretum cap. 3. Inscript. 570.* aut *Calippus* apud *Gruterum pag. 643. n. 8.* Alter Consul recte *Ardaburius* dicitur, & male *Ardabures* scriptum in Fastis latinis. *PRISCVS* *Rhetor* in rebus *Marciani*, *Αρδαβήριος ὁ 18^{ος} Ἀσπαρος*, Vid. *Excerpta Legat. pag. 40. Edit. Paris. & pag. 27. Edit. Venet. Chron. Paschal.* *Αρδαβήριος καὶ Ἀλυπίος*, & ad an. 464. *Αρδαβήριος 18^{ος} πατριάρχης, 18^{ος} υἱὸς Ἀσπαρος 18^{ος} στρατηλάτης, ὁστος 18^{ος} Κόμητος Ἀνατολῆς*, cum *Ardaburius Patricius, Asparis magistri militum filius, cum Comes esset Orientis*. Ex his patet *Ardaburium* hunc & *Comitiū* *Orientis* gessisse & filium fuisse *Asparis* illius, qui anno D. 434. Consul fuit, de quo vid. *Prosopograph. PAGIVM in Critic. ad an. 434 & 447.* & *DV FRESNE in famul. Byzantin. pag. 79. Edit. Paris. & pag. 64. Edit. Venet.*

(s) Et qui fuerit nuntiatus, absunt a MSS. W. & G. & Edit. Sichard. Hæc autem verba viro doctissimo in *obseruat. miscellan. Volum. V. Tom. I. pag. 31.* grauem creauerunt difficultatem. Mirum ipsi videtur *Kal. Octobris* *Calippum* aut *Alypium* Consulem Occidentis nondum fuisse nuntiatum,

cum tamen ab ineunte anno dignitate perfunctus sit. Enim verò grauius errat, statuens, hoc æto Consules *Kalendis Ianuariis* semper inisse magistratus, cum certissimum sit dilatatam interdum eorum nominationem aliquot post *Kalendas Ianuarias* mensis pro lubitu principum. Testem dabo idoneum libellum de *Præfatu Urb.* a *Cuspiniano*, *Panuinio* & *Bucherio* editum, & *Notitia Dignitat. Cod. Theodos.* ob insignem, quam præstat in elucidandis legibus, vtilitatem, a me additum pag. 12. in quo ad an. Dom. 307. Consules *Ex mense Aprilis*, an. 308. *Ex XII. Kal. Mai.* An. 311. *Ex mense Septembri* prodisse obseruamus. Deinde difficultatem augere non possunt *Nouellæ* inter *Theodosianas 27. de negotiator.* & 42. de *palatin.* quarum prior *Data VII. Kal. Mai. Rom. Calipio V. C. Cons.* altera *VII. Kal. Mai. Rom. Calypio V. C. Cons. & Valentiniani Nouella 5. de sepulchris Dat. III. Id. Mart. Rom. Calipio V. C. Cons.* *Nouella 6. de libertis, Dat. III. Non. Iun. Romæ Calipio & Ardabure Consf.* Sunt enim hæc constitutiones omnes *Valentiniani*: & nemo non videt Occidentis Augustum non potuisse ignorare Consulem *Calippum*, quem ipse in Occidente nominauerat. Neque etiam dubium facere debet lex laudata sexta de *libertis*, in cuius subscriptione *Ardaburii* iam apparet nomen mense Iunio; facile enim fieri potuit, vt *Ardaburii* Consulatus prius innotesceret *Rauennæ*, quam nuntius creationis *Calipii* *Constantinopolin* perferretur. Ex his patet, nil opus esse audaci coniectura, sed subscriptionem *Nouellæ* nostræ bene se habere. Addo in hunc annum 447. incidere octaua Quinquennalia *Theodosii* post patrem regnantis, quæ ideo celebriora reddere voluit editione *Nouellarum*. Consule *PAGIVM in Critic. ad an. cit. & quæ dixi ad Prolegomena pag. 213.*

(t) *Obseruari*. MSS. W. & G. confirmari.

De Iudæis, Samaritanis, hæreticis, & paganis. Tit. III.

I. Impp. THEOD. & Valentin. AA. Florentio (a) PF. P.

Inter cæteras sollicitudines, quas amor publicus peruigili cogitatione (b) nobis indixit, præcipuam imperatoris maiestatis curam esse perspicimus veræ religionis induginem, cuius si cultum tenere potueris, (c) iter prosperitatis humanis aperimus inceptis. Quod vsu longæ (d) ætatis experti, piæ mentis arbitrio ad posteros vsque perennitatis iure fundare decreuimus ceremonias (e) sanctitatis. Quis enim tam mente captus, tam (f) nouæ feritatis immanitate damnatus est, vt cum videat cælum diuinæ artis imperio, (g) incredibili celeritate intra sua (h) spatia metas temporum terminare: cum siderum motum, vitæ comoda moderantem, dotatam (i) messibus terram, mare liquidum, & immensi operis vastitatem finibus naturæ conclusam, tanti secreti, tantæ fabricæ non quærat auctorem? quod (k) sensibus excæcatos Iudæos, Samaritas, Paganos, & cetera hæreticorum (l) genera portentorum audere cognoscimus? Quos si (m) ad sanitatem mentis egregiæ lege medica (n) reuocare conemur, (o) seueritatis culpam ipsi præstabunt: (p) qui duræ frontis obstinato piaculo (q) locum veniæ non relinquunt. Quamobrem cum, sententia veteri (r), desperatis morbis nulla sit adhibenda curatio, tandem, ne ferales (s) sectæ in vitam, immemores nostri seculi, (t) velut indiscreta confessione licentius (v) eua-gentur, hac victura (x) in omne æuum lege sancimus: Neminem Iudæum, (y) neminem Samaritam, neutra lege constante (z) ad honores (aa) & dignitates accedere, nulli administrationem patere ciuilib obsequii, nec defensoris (bb) fungi saltem officio. Nefas quippe credimus, vt supernæ maiestati, (cc) & Romanis legibus inimici, vltiores (dd) etiam nostrarum legum surreptiæ iurisdictionis habeantur obrentu, & acquisitæ dignitatis auctoritate muniti, aduersum Christianos, & ipsos plerunque sacræ religionis Antistites, velut insultantes fidei nostræ, iudicandi vel pronuntiandi quod velint habeant potestatem. Illud etiam pari consideratione sancientes, (ee) ne qua Synagoga in nouam fabricam sur-

gat, (ff) fulciendi veteres (ff) permiffa licentia, quas ruina præfentanea minitur: (gg) His adiicimus, (hh) vt quicumque feruum feu ingenuum inuitum, vel fuafione plectenda ex cultu Chriftianæ religionis in nefandam feftam ritumue traduxerit, (ii) cum difpendio fortunarum capite puniendum. Vt quifque (kk) igitur vel infulas ceperit, (ll) acquifitis dignitatibus non potiat, vel Synagogam extruxerit, compendio Ecclefiæ catholicæ fe nouerit laboraffe. (mm) Imo qui ad honores irrepperit, (nn) habeatur, vt ante, condicionis extremæ, (oo) et iamfi honorariam promeruerit dignitatem, (pp) Et qui Synagogæ fabricam cœpit, non ftu dio reparandi, cum damno quinquaginta librarum auri fraudetur aufibus fuis. Cernat præterea bona fua proſcripta, pœnæ mox fanguinis deftinandus, qui fidem (qq) alterius expugnauit peruerſa doctrina. Et quoniam decet Imperatoriam maiestatem ea prouifione cuncta complecti, vt in nullo publica lædatur vtilitas, Curiales (*) ciuitatum omnium, nec non (rr) cohortalinos, onerofis quin etiam militiæ, feu diuerfis officiis, facultatum, & perſonalium munerum obligatos, fuis ordinibus, cuiufcunque feftæ funt (ss) inhærere cenſemus, (tt) ne videamur hominibus execrandis contumelioſo ambitu immunitatis beneficium præſtitiffe, quos volumus huius Conſtitutionis auctoritate damnare. (vv) Hac exceptione ſeruata, vt apparitores (xx) memoratarum feftarum, in priuatis duntaxat negotiis, nullius (yy) ludicis ſententias exſequantur, nec carcerali præſint; cuſtodix, (zz) ne Chriftiani, vt fieri adiolet, nonnunquam obſtruſi (aaa) cuſtodum odiis alterum (bbb) carcerem patiantur, incertum an iure videantur incluſi. Hinc perſpicit (ccc) noſtra clementia, Paganorum (ddd) quoque & gentilis immanitatis vigiliam nos debere fortiri, qui naturali vafania & licentia, pertinaci veræ (eee) religionis tramite diſſidentes, nefarios facrificiorum ritus & funeſtæ ſuperſticionis errores occultis exercere quodammodo ſollicitudinibus (fff) dedignantur, niſi ad ſupernæ maiestatis iniuriam, & temporis noſtri contemptum, eorum ſcelera profeſſionis genere publicentur: quos non promulgatarum legum mille terrores, (ggg) non denuntiati exilii pœna (hhh) compeſeunt, vt ſi emendari non poſſint, mole ſaltem criminum, & illuue victimarum diſce- rent abſtinere. Sed prorfus ea furoris (hhh) peccatur audacia, iis (iii) improborum conatibus patientia noſtra pulſatur, (kkk) vt ſi obliuiſci cupiat, diſſimulare non poſſit. Quanquam igitur amor religionis nunquam poſſit eſſe ſecurus, quanquam Pagana (lll) dementia cunctorum ſuppliciorum acerbitates expoſcat, lenitatis tamen memores nobis innatæ, trabali iuſſione (mmm) decreuimus, vt quicumque pollutis contaminatiſque mentibus in ſacrificio quolibet in loco (ann) fuerit comprehenſus, in fortunas eius, in ſanguinem (ooo) ira noſtra conſurgat. Oportet enim dare nos hanc victimam meliorem, ara Chriftianitatis intacta ſeruata. An diutius perferimus mutari temporum vices, (ppp) irata cœli temperie? quæ paganorum exacerbata perfidia (qqq) neſcit naturæ libramenta ſeruare. Vnde enim ver ſolitam gratiam abiurauit? Vnde æſtas meſſe ieiuna laborioſum agricolam in ſpe deſtituit ariſtarum? Vnde hyemis intemperata ferocitas vbertatem terrarum penetrabili frigore ſterilitatis læſione damnauit? niſi quod ad impietatis vindictam tranſit lege ſua (rrr) naturæ decretum. Quod ne poſthac ſuſtinere cogamur, pacifica vliſione, vt diximus, pianda (sss) eſt ſuperni numinis veneranda maiestas. Superſt, vt quæ in Manichæos, (ttt) Deo ſemper offenſos, quæ in Eunomianos, (vvv) hæreticæ fatuitatis auctores; quæ in Montaniſtas, (xxx) Catafrigas, (yyy) Fotinianos, (zzz) Prifcillianiſtas, (a) Aſcodrogos, (b) Hydropaſtatas, (c) Borboritas, (d) Ophitas, (e) innumerabilibus Conſtitutionibus lata ſunt, ceſſante deſidia, celeri exſecutioni mandentur, Florenti Parens Kariſſime atque amantiſſime. (f) Inluſtris igitur & magnifica auctoritas tua, cui cordi eſt cum diuinis, tum principalibus adhibere iuſſionibus famulatum, (g) quæ inſatiabili catholicæ religionis honore decreuimus, propoſitis excellentiæ ſuæ ſolenniter ediſtis, (h) in omnium faciat (i) peruenire notitiam. Prouinciarum quoque Moderatoribus præcipiat intimari, (k) vt & eorum pari ſollicitudine cunctis ciuitatibus atque prouinciis quæ neceſſario ſancimus (l) innoſcant. Dat. prid. Kal. Febr. (m) Conſtantinop. Theod. A. xvii. cons. & qui fuerit nuntiatus. (n) Eodem exemplo (o) viro illuſtri pf p. Illyrici. (439)

INTERPRETATIO. *Hæc lex ſpecialiter iubet, vt nullus Indæus, nullus Samaritanus ad nullum*

nullum (p) militiae aut administrationis honorem possit accedere, neque defensoris officium ulli ratione suscipere, neque carceris esse custodem: ne forsitan sub specie (q) cuiuslibet officii Christianos, vel etiam sacerdotes sub quacunque occasione iniuriis audeant fatigare, ne supraprescripti, (r) qui inimici legis nostrae sunt, legibus nostris aliquos aut condemnare aut adiudicare (s) praesumant. Nullam denuo (t) audeant construere (v) Synagogam. Nam si fecerint, nouerint hanc fabricam Ecclesiae catholicae profuturam, & quinquaginta pondo (x) auri auctores fabricae esse multandos. Sed hoc sibi sciant esse concessum, ut ruinas Synagagarum suarum debeant reparare. Hoc etiam specialiter in hac lege comprehensum est, ut nullus Iudeus seruum, aut ingenuum Christianum audeat quacunque persuasione in suam legem (y) transferre. Quod si fecerit, amissis facultatibus capite puniatur. De reliquo vero hac lex damnat sectas, quae nominatim hac lege (z) continentur insertae.

- (a) De Florentio consule Profopograph. & not. 4. ad Nouell. 1.
 (b) Cogitatione nobis, Sichard. Nobis cogitatione.
 (c) Potueris. Ita omnes MSS. & editi libri legunt, sed Cuiacius iam olim emendauit potuerimus, quam lectionem Gothofredus recepit in textum.
 (d) Longe. MS. G. longae.
 (e) Cerimonias. MS. W. & Sichard. ceremonia. Bona lectio, sed recepta sollicitanda non est.
 (f) Tam uolue. MSS. W. & G. quam noua.
 (g) Imitatio Ciceronis, ut obseruauit Rittershusius, CICERO de natura Deor. lib. 2. §. 45. Quis enim hunc hominem dixerit, qui cum tam certos cali motus, tam ratos astrorum ordines, tamque omnia inter se connexa & apta uiderit, neget in his uolam inesse rationem, &c. Cum autem imperium cali admirabili cum celeritate moueri, uertique uideamus, constantissime consistentem uicissitudines anniuersarias, cum summa salute, & conseruatione rerum omnium. Et mox de terra: Terra uersita floribus, herbis, arboribus, frugibus. Et deinde de mari: Ipsum mare sic terram appetens littoribus cludit, ut una ex duabus naturis conflata uideatur. IDEM de Legib. lib. 1. Nulla gens est, neque tam inmansueta, neque tam fera, quae non Deum habendum fiat. Et lib. 2. de legib. Quem uero astrorum ordines, quem dierum nocturnumque uicissitudines, quem mensium temperatio, quemque ea, quae gignuntur nobis ad fruendum, non gratum esse cogant?
 (h) Intra sua. MS. W. intrans uis spatia, errore librarii, qui scribere uoluit, intra sua spatia, ut est in Editione Sichard.
 (i) Dotatam. MS. G. donatam.
 (k) Quod sensibus excacatos. MS. W. Quod sensibus excacauit MS. G. Quid sensibus excacuit. Sichard. Quid sensibus excacatos.
 (l) Iudeos, Samaritanos, Paganos, & cetera hereticorum genera. Consule titul. de hereticis, lib. 16. t. 5. Titulum de Iudeis & Samaritanis, lib. 16. t. 8. Titulum de Paganis, sacrificiis, & templis, lib. 16. t. 10. Ceterum MS. G. hic legit, Samaritanos.
 (m) Quos si. Sichard. Quod si.
 (n) Lege medica reuocare. Sichard. Legum edita reuocare.
 (o) Conemur. MS. G. conamur.
 (p) Praestabunt. MS. W. praesentabunt.
 (q) Piaculo. Piaculum de scelere superstitionis atque haereseos. Vide Glossar. Theodos.
 (r) Sententia veteri. Hippocratis est haec sententia, quem uide regi IEXVVS cap. 4. & 14.
 (s) Ferales sectae. Ita l. 1. de Iudeis: Qui eorum feralem fugerit sectam. Consule Glossar.
 (t) Immemores nostri senili. Vide dicta not. k. ad Nouell. 1.
 (v) Confessione. Ita legunt MSS. W. & G. In libris autem editis omnibus est confusione.
 (x) Hinc desumpta est l. vii. Cod. Iust. de Iudeis. Relata etiam haec sententia ex Nouellarum Codice, in canonem 73. Concilii Meldensis sub Carolo Caluo celebrati, pag. 1496. Tom. IV. Concil. Harduin.
 (y) Uictura. Cod. Iust. uictura. In Canone 73. uictura, quod indicio est, Lege Romana Patres Concilii Meldensis ufos; probatque canon laudatus, Caroli Calui temporibus in Francia Compendium Codicis Theodosiani regnasse in foris.
 (z) Neminem Iudeum, neminem Samaritanum. Cod. Iust. neminem Iudeorum, quibus omnes administrationes & dignitates interdictae sunt, nec defensoris, &c. Canon Meldens. Neminem Iudeum ad honores & dignitates accedere, &c. omnis uerbis intermediis.
 (aa) Neutra lege constante. MSS. W. & G. Sichard. & edit. Lugdun. Rittershus. Gothofred. neutra lege constantem, quae lectio placuit Viro doctissimo in Obseruat. miscellan. statuitque, hoc uerbis illis innui: nec Iudeorum, nec Samaritarum legem usu amplius obtinere, cum interitu reipublicae etiam sacris eorum sine imposito. Sed quamuis uerum sit legem denotare, sacrorum cultum, religionem, sectam, hoc uero, ut Gl. Iustarum Theod. satis docere poterit, id tamen ueritati contrarium, Iudeorum religioni, cum interitu Reipublicae, in orbe Romano finem fuisse impositum. Alia omnia constant ex legibus Codicis Theodosiani, ex quibus luce est clarius ab an. D. 315. ad an. 429. floruisse in Oriente & Occidente Iudeorum sectam, & occupatam fuisse commerciis. Vide l. 13. de nauicular. Occurrunt Iudeorum Patriarchae, erant summa dignitate, uocanturque uiri clarissimi & illustres, l. 8. 13. de Iudeis, Synagoga, Archisynagogi, Primates, Synedria. Consule Paratilon de Iudeis. Imo quod maxime huc pertinet, Iudaei in Oriente & Occidente, honoribus aucti sunt, ita uolentibus Augustis, l. 2. 3. 24. de Iudeis, l. 99. 157. 158. 165. de decurionib. Hanc autem ad honores dignitatesque uiam Iudeis interclusurus Theodosius A. hac nouella, leges anteriores omnes Sectae Iudaicae fauentes, improbat. Hoc innuunt illa uerba, neutra lege constante, id est, nulla lege, vel in Oriente vel Occidente antea lata, qua Iudaei muniti quasi, honores appetere poterant, ualente & subsistente. Constare est subsistere, ualere, manere, ut uideri potest apud BRISONIUM de V. S.
 (bb) Ad honores & dignitates accedere. MS. W. ad honores dignitate succedere. MS. G. ad honores dignitatem accedere.
 (cc) Defensoris. Ciuitatum intellige defensores, qui in municipiis celebrioribus & hominum frequentia abundantibus, disciplinae publicae curam gerebant, plebem ipsosque decuriones tuebantur ad

- uerius Rectorum prouinciae, compulsum, exactorum, susceptorumque insolentiam. Patent hac ex legibus, quas vide in *Paratilo de defensoribus*.
- (cc) *Maieftati*. MSS. W. & G. *maieftatis*.
- (dd) *Vltiores*. S.ichard. *Vltioresque*. Abit hic Codex Iust. & canon Meldens. a verbis legis, vt patebit inspicientibus. Ceterum hac verba innuunt, iudicasse antea secundum leges romanas, & iurisdictionem habuisse Iudaeos. Imo liberalibus studiis instituti, Aduocationis habuerunt licentiam in Occidente, imperante Honorio, docente l. 24. de Iudaeis.
- (ee) *Pari consideratione sancientes*. MSS. W. G. Edit. S.ichard. Lugdun. Rittershus. Gothofred. Illud etiam pari consideratione rationis arcentes. Cod. Iust. *consideratione rationis arguentes*.
- (ff) *Fabricam surgat*. Idem Theodosius Iun. sanxit iam an. 423. l. 27. de Iudaeis, vt nec nouas vnquam Synagogas permittantur extruere, nec auferendas sibi veteres pertimescant.
- (ff) *Veteres*. MSS. G. *veteris*.
- (gg) *Quas ruina praesentanea minitatur*. Cod. Iust. *Quae ruinam minantur*. MSS. W. & G. & S.ichard. qua ruina praesentanea minitantur. Edit. Lugdun. Rittershus. Gothofr. accuratius, *quae ruinam praesentaneam minitantur*.
- (hh) *His adiucimus*. S.ichard. *Præterea præcipimus*.
- (ii) Vide legem 22. & 26. de Iudaeis, quibus prohibuit, christianum, vel cuiuslibet sectæ hominem, ingenuum seruumque, iudaica foedare nota, id est, circumcidere.
- (kk) *Quisque*. MSS. W. & G. Edit. S.ichard. Lugd. Rittershus. Gothofred. *quisquis*.
- (ll) *Infulas ceperit*. Cod. Iust. *infulas acceperit*. Intellige dignitatis infulas, vt vocantur l. 27. 42. 155. de decurionib. Conf. l. c. Glossar. Theodos.
- (mm) Canon Meldensis hac ita reddit: *Nouerim hanc fabrica ecclesia catholica profuturam*. In Codice Iust. post illa, non potitur, additum: *vel si ad officia venia irrepperit, ab his penitus repellatur*.
- (nn) *Irrepperit*. MSS. W. & G. & canon Meldens. *inrepperit*.
- (oo) *Extrema*. MS. G. *extranea*.
- (pp) Honorarias siue codicillares dignitates conlatas fuisse Iudaeis, testatur l. 22. de Iudaeis, ex qua intelligimus, Gamalielum, summi fastigii, id est, Praefectura, Codicillis Theodosii Iun. tempore explenduisse. Confer *Commentar. ad b. l.*
- (qq) *Qui fidem*. Cod. Iust. vulgat. *Quasi qui fidem*.
- (*) *Lex Curiales 7. Cod. Iust. de haeticis*, hinc desumpta est.
- (rr) *Nec non cohortalinos*. Hac absunt a Cod. Iust. De cohortalinis, siue officialibus Rectorum Prouinciae, consule *Paratilon de cohortalib.* Est autem cohortalina militie onerosum officium, quod haetici deserere non potuerunt. Ita enim Theodosius noster A. D. 410. l. 48. de haet. Si quos vero ex his (haeticis) curialis origo, vel ordinum nexus, aut cohortalina militia inligat obsequiis & functionibus, his adstringi præcipimus, ne sub colore damnata religionis, eluciant vacationis cupita sibi suffragia. Quam legem Imperator post longum temporis interuallum hac Nouella denuo repetit. Curiae obnoxios Iudaeos esse voluit Valentinianus Iun. l. 99. de decurior. quæ est l. 3. Cod. I. de Iudaeis, Honorius A. cuiuscunque superstitionis homines ad obeunda munera curialia vocat, l. 177. de decurion. quæ est l. 49. Cod. I. cod. tit. Arcadius Theodosii pater, Iudaeos curiae mancipandos esse, sanxit l. 105. de decurion. quæ est l. 10. Cod. I. de Iudaeis. Ex his lucem capit Nouella Iustitiani 45. Vt non liberentur curiali fortuna Iudaei, in praefat. ibi: Quapropter curiam exerceant, & curialibus functionibus, sicut etiam officialibus, vt dudum sancitum est; & compleant corporalia & pecuniaria munera.
- (ss) *Scilicet sunt*. MS. W. *Scilicet sunt*.
- (tt) *Censemus*. MS. G. *censuimus*.
- (vv) *Damnare*. Ita legunt MSS. W. G. & Edit. Gothofred. sed in Cod. Iust. S.ichard. Edit. Lugdun. Rittershus. est *damnari*.
- (xx) *Apparitores*. Hi paullo ante dicuntur *cohortalini*, & onerosum militie officium, est apparitio. Apparitores militare dicuntur, l. 18. de diuers. off. Frequens mentio militie officialium in legibus dicti tituli, vbi consule *Paratilon*.
- (yy) *Nullus*. In MS. W. si vllius. Forte legendum hic, *negotius sint, nullus &c.*
- (zz) *Carcerali praesint custodia*. Id est, stratorum fungantur officio, vt est l. 1. de custod. reor. Penes stratores enim erat carceris custodia, de quibus consule GOTHOFREDVM in *Commentar. ad d. l. 1. & Glossar. Nom.*
- (aaa) *Obstrusi sint in carcerem*. Sensus est: propterea a custodia carcerum remouendos esse, ne si quando Christiani in carcerem condantur, & custodes habeant Paganos Iudaeosque, ab iis vexentur.
- (bbb) *Alterum Carcerem*. Posset alicui in mentem venire: *atrum carcerem*. Sed non est opus. *alterum carcerem pati* eleganter dicitur, grauiorem carceris poenam experiri propter insolentiam & odium custodum, vt bismortia apud Phædrum pro acerbiori morte.
- (ccc) *Perspicit*. MS. W. *praespicit*. MS. G. Edit. S.ichard. Lugd. Rittershus. Gothofred. *praespicit*.
- (ddd) S.ichardus ita edidit: *Paganorum quoque & gentiles immanitates vigilam nostram debere sortiri*. In MSS. W. & G. legitur, *gentiles immanitates*. Sed hac sensu carent.
- (eee) *Pertinaci vere religionis*. MS. W. *pertinaci vel religionis*. S.ichard. *pertinacius religionis*. Vulgatam si sequimur interpretationem, melius forte legeretur, *licentia pertinaci*, id est, *licentia*, a *pertinaci*, per regulam geminationis. Sed cum defendi bene possit recepta lectio, cum Rittershusio verba ita interpretanda esse censeo: *naturalis vesaniam*, & *licentia pertinaci, vera religionis* &c. Licentia pertinax hoc loco dicatur, quam *licentiam nefariam* Constantius Imp. l. 5. de pagan. appellat, & repellendam esse, sancit.
- (fff) *Solitudinibus*. In MS. & impressis libris omnibus est, *solitudinibus*, quæ lectio omnino vera est. Theodosius M. enim iam an. 391. sanxit l. 11. de pagan. vt nemo templa adiret; Arcadius filius l. 13. de pagan. statuit, nemini esse imperatorum licentiam, accedendi templis, celebrandi sacrificia, quolibet loco vel tempore. Quærebant igitur pagani occultas solitudines, siue loca ab hominum frequentia remota, vt sacrificia Diis facere possent. Certe occulte sacrificasse daemoniacos, fidem facit Theodosii nostri lex 22. de pagan. an. 423. lata, qua pronuntiat credere se, nullos iam perferre paganos: verum cum Idem Princeps paullo post certior fieret, quosdam sacrificiis adhuc operam dare, sequente lege 23. de pagan. edixit, paganos, si aliquando in exsecrandis daemonum sacrificiis fuissent comprehensi, exilio esse coercendos: quæ & ipsa lex satis innuit verbis, *fuissent comprehensi*, cum temporis in occultis tantum locis sacra fuisse peracta. Confirmant sententiam, lectionemque, quam defendi, verba etiam sequentia huius nouellæ, ad tem-

poris nostri contemptum eorum scelera professionis genere publicentur. Professio significat sectam, & societatem, quam quis sequitur, item disciplinam, & vitæ genus, quod quisque proficitur. Ita persuasa professio, l. 27. de episcop. est imaginaria disciplina & religiosa professio, l. 7. de heretic. est societas catholica siue catholica ecclesia. Igitur patet, paganos eo, quo Nouella est edita, tempore, dedignatos fuisse, exercere superstitionem in locis occultis, siue solitudinibus, sed in contemptum temporum Theodosii, prodiisse in publicum, & licentia pertinaci, edidisse suæ professionis genus.

(ggg) *Millæ terrores.* Hos vide in primis titulo de pagan.

(hhh) *Exilii pena.* Respexit Theodosius legem suam 23. de pagan. iam anno D. 423. latam, qua statuit, paganos, quamuis capitali pœna subdi debuerint, bonorum proscriptione & exilio esse coercendos.

(hhh) *Ea furoris peccatur audacia.* MS. G. Ea frequens peccatorum audacia, MS. W. Ea furens peccator audacia.

(iii) *Iis.* MSS. W. G. & Sichard. bis.

(kkk) *Patientia pulsatur.* Pulsare est fatigare Vid. Glossar. Cod. Theodof. & Commentar. ad leg. vn. de imprat. liber.

(lll) *Pagana dementia.* Sichard. Editiones Lugdunens. Gothofred. Rittershus. Paganorum dementia.

(mmm) *Trabali iussione.* Trabalis iussio, est lex firmissima, atque summa prædita auctoritate. Trabali clauo figere dixit Cicerò Verrin. 5. cap. 21. id est, firmissimum efficere. In Concilio Toleran. XIII. can. 2. pag. 1739. Tom. III. Concil. Harduin. legimus: Et trabale iudicium, aut mortis, aut ignominie perpetua subiugauit, id est iudicium adeo firmum, ut, quemadmodum trabs valida distrumpi non potest, ita & illud nulla ratione conuellatur. Vide plura apud CIRONIVM Obseruat. Iur. Can. lib. 2. cap. 11. & DV FRESNE in Glossar.

(nnn) *Quolibet in loco.* Hæc verba confirmant ea, quæ supra de solitudinibus disputaui. Paganus enim quicunque sacrificans, & in loco occulto, & in eo, qui ab hominum frequentia non est remotus, si immo afficitur supplicio.

(ooo) *In fortunam, in sanguinem.* Confirmat Theodosius A. legem suam 23. de pagan. qua bonorum proscriptione, coercetur pagani, & legem ultimam eiusdem tituli, qua morte multandos demoniacos esse, statuit.

(ppp) *Mutari temporum vices.* His & sequentibus verbis retorquet crimina, in paganos, Theodosius A. quæ quondam Christianis ab iis obiecta sunt, propriisque quasi telis Deorum cultores conficit. Gentiles enim, ubi aduersi quid Reipublicæ aut imperio Romano accidebat, triebant id Christianis, naturæ humanique generis hostes eos esse vociferantes. TERTULLIANVS Apologet. c. 40. Quod existiment omnis publica cladis, omnis popularis incommodi Christianos esse causam. Si calum stetit, si terra mouit, si fames, si lues, statim christianos ad leonem. AVGVSTINVS de ciuitate Dei lib. 2. c. 3. Illud quoque ortum est vulgare prouerbum: Pluuia defecit, causa christiani nominis. Et mox: Atque hoc apud vulgus affirmare nituntur, clades, quibus per certa interualla locorum & temporum, genus humanum oportet affligi, causa accidere nominis christiani. ARNOBIUS in primis huc pertinet lib. 1. aduers. gent. int. Si apud nos confiteri esse causas, per quas suis mundus aberrauit ab legibus. Et pag. 3. Edit. Siuech. Inuictam esse labem terris, postquam religio christiana inuit se mundo. Pestilentias, & sic tales, bella, frugum inopiam, locustas, Tom. VI. Pars. II.

mures, & grandines, & alias res noxias, dii nobis important iniuriis vestris, atque offensionibus exasperati. Et pag. 4. Difficiles pluuia satis faciunt emori, & sterilitatem inducunt terris. XPRIANVS tractat. ad Demetrian. pag. 186. Edit. Ioan. Cestriens. apposite ad hunc locum: Non bieme nutriendis feminibus tanta imbrium copia est: non frugibus æstate torrendis solis tanta flagrantia est, nec sic verna de temperie sua lata sunt, nec adeo arboreis fetibus autumnus fecunda sunt. Deficit in agris agricola. Consule apud eundem Epistolam Firmiliani 75. OROSIUM lib. 7. c. 37. & maxime ANTONINI A. Epistolam apud EVSEBIUM hist. lib. 4. c. 13. BARONIUS in Annal. ad an. 439. hanc Theodosii constitutionem recitans, putat, mutatas temporum vices, quantum hic mentio facta, dedisse imperatori occasionem, faciendi legem, cum admodum bene intellexerit, violatæ rectæ religionis causâ, Dei iusta vindicta factum esse, ut magna singulis annis laboratum esset frugum inopia. Elegans quidem hæc Viri magni coniectura est, at vero, cum scriptorum nullus, qui res huius temporis, memoriæ traderunt, memorauerit insignem quandam in Orientis partibus sterilitatem, tribuerem potius hanc iussione Theodosii, pietati & reuerentiæ erga catholicam religionem, quam, in fine quoque Nouellæ proficitur. Cum etiam in hunc annum, quo data est hæc constitutio, incidant octaua Theodosii Quinquennalia, ea sine dubio magis illustria, promulgatione legis, ex qua maximum in ecclesiam redundare debebat commodum, reddere voluit. De Quinquennaliis his locus est classicus apud MARCELLINUM in Chron. Theodof. A. XVII. & Eusto Cos. Confer etiam PAGIUM in Critic. ad an. 439. num. 1. Laudatus modo BARONIUS, verba nouellæ huc pertinentia ita edidit: An diutius perferimus mutari temporum vices? ex ingenio, vi puto, cum constantissime manuscripti & impressi libri seruent, perferimus.

(qqq) *Perfidia.* Nomen perfidia, hæreticis tribuitur, l. 6. 25. de heret. Vid. Glossar. Sed Perfidia de paganis recte dicitur, quia nimirum contra fidem vere expositam, id est, Apostolicas expositiones, Symbola, Nicænum, & Constantinopolitanum, mente præfacta veniunt, ut videre est l. 4. Cod. Iust. de SS. Trinitat.

(rrr) *Transit lege sua natura decretum.* MS. W. transit legis sue natura decretum. MS. G. transit leges sue natura decretum. Male se habet recepta lectio, hinc Vir doctissimus in obseruat. miscellan. emendat, transit legem suam natura decretum. Naturæ lex sua, qua temporum vices distinguuntur. MINVTIVS cap. 18. Calum terramque perspicias, prouidentiam, ordinem, legem. ARNOBIUS loco supra citat. Mundus aberrauit a legibus. Et lib. 1. pag. 2. Quid contra leges principaliter institutas, aut sensit, aut passa est rerum ipsa, qua dicitur, appellaturque natura? Et pag. 8. Aliis legibus aliarumque ordinanda natura. Forte auctoritate MS. G. reponeret quis, leges suas. Sed proba est lectio MS. W. Lex natura, est, ordo naturæ; hinc decretum legis suæ, id est, decretum ordinis sui, natura ad vindictam impietatis pagana, transire dicitur.

(sss) *Pianda.* MS. G. Expianda.

(ttt) *Manichæos.* De his agitur legibus septendecim hoc Codice, quas repetit ex Patavio tituli de hæreticis.

(vvv) *Eunomianos.* De his sunt leges viginti atque vna, recitata in laudato Patavio.

(xxx) *Montanistas.* De his sunt leges, 34. 48. 57. 65. titulo de heret.

(yyy) *Catafrigas.* MSS. W. G. & Edit. Sichard. (D) Phrygas

Phrygas. *Fryges* appellantur l. 40. 59. 65. de *heret.* *Phryges* apud EPIPHANIVM *heres* 48. *Cataphryges* apud EVSEBIUM *bisf. eccles. lib. 5. cap. 14. 36.* quasi Evangelium, vel dogma esset κατὰ Φρύγας, vt obseruat Doctissimus PETAVIVS in not. ad Epiphan. *heres. citat.* De *heresi* hac adi GOTHOFREDVM in *Commentar. ad d. leges.* & VALESIVM in *Obseruat. ad Euseb. l. c.*

(122) *Fotinianos*. MS. W. *Fotinos*, Sichard. *Photinas*. Sed *Fotiniani* nominantur l. 65. de *heret.* & labe *Fotiniana* l. 6. di. tit. Rectius *Photiniani*, a Photino Episcopo Sirmienfi, de cuius *heresi* agit EPIPHANIVS *heres* 71. & inter recentiores MATH. LARROQUANVS in *dissertat. de Photino*, quæ lucem vidit Genevæ 1670.

(a) *Priscillianistas*. MSS. W. G. *Priscinianistas*, male. *Phryges* & *Priscillianistæ* in legibus Cod. Theodosii idem sunt. Ita l. 40. de *heret.* *Frygas* siue *Priscillianistas*: & l. 59. eod. tit. *Fryges*, quos *Pepuzitas* siue *Priscillianistas*, vel alio latensiore vocabulo appellant. *Priscillam* enim quandam prophetissam *Phryges* venerabantur, vt est apud EPIPHANIVM *heres* 48. & 49. a qua muliercula *Priscillianistarum* nomen. Imo in legibus 48. & 65. de *heret.* *Priscillianistæ* sunt *Phryges*, cum illæ leges editæ sint a Theodosio Iuniore, & *heresis* *Phrygum* in Oriente altas egerit radices. Eam ob causam etiam hoc loco, licet *Cataphragarum* supra facta sit mentio, *Priscillianistas*, *Phrygum* sectam intelligendam esse censeo, non eam, cuius est auctor *Priscillianus*, Hispanus nobilis & diues, de quo multa apud SVLPITIVM SEVERVM lib. 2. cap. 46. sequunt. Hieronymum in *Catalog. cap. 121.* AVGVSTINVM *heres* 70. BARONIVM ad an. 381. JOSEPH D'AGVIRRE *Concil. Hispan. Tom. 2. Dissert. 4.* NICOL. ANTONIVM *Biblioth. Hispan. Tom. 1. pag. 129.* huius enim Viri perfidiæ tabes, pleraque tantum Hispaniæ, vt *Salpicius* refert, peruerserat.

(b) *Ascodrogos*. In margine Edit. Sichardin. ex libro vetere, *Tascodrogitas*. *Tascodrogitæ* occurrunt l. 10. de *heret.* Apud EPIPHANIVM autem *heres* 48. *Tascodrugitæ* sunt *Phrygum* secta, nomen habentes a τασκός, quod illis paxillum significat, & δρῶγος, id est, *nasus*, siue *rostrum*, quia nimirum inter orandum, vt animi quandam tristitiam, & affectatam præ se ferrent sanctitatem, indicem manus digitum naso imponebant. In lege 65. de *heret.* mentio fit *Ascodrogitarum*, qui in lege 5. Cod. Iust. quæ ex dicta 65. desumpta est, audiunt *Tascodrogita*, & in græcis paratitlis Ἀσκόδρωγοι. Ex quo patet, *Tascodrogitas*, *Ascodrogitas*, & *Ascodrogos* vnius *hereseos* esse homines. Imo *Ascodryta* vel *Ascodrupeta*, apud THEODORETVM *heret. fabular. lib. 1. c. 13.* iidem sunt cum *Ascodrogis*, quod vidit PETAVIVS ad Epiphan. l. c. *Ascodrogitas* autem ideo dictos, PHILASTRIVS *heres* 76. retulit, quod vitem inflatum posuerint, in ecclesia sua eum cooperuerint, atque postea circumierint, potibus infanientes, non intelligentes, quod ait Saluator, vites novos sumendos, inque eos vinum novum mittendum, non in veteres. Diuersa enim *hereticis*, ob diuersas actiones, imposita fuisse nomina notum est. Imo *Passalorynchitæ* plane non differunt a *Tascodrogitis*, quamuis id velit Philastrius. Satis enim aperta sunt Epiphaniæ verba l. c. τασκός παρ' αὐτοῖς πάσσαλος καλεῖται. Vti enim ἀπὸ τῆς τασκῆς, *Tascodrugitarum*, ita ἀπὸ πάσσας, *Passalorynchitarum* nomen est. Consule AVGVSTINVM *heres* 63. PETAVIVM ad Epiphan. l. c. CAVE *bisf. literar. ad an. 172.* & *Commentar. ad leg. 10. de heret.*

(c) *Hydroparastatas*. De his sunt leges 7. 9. 11. 65.

titulo de *hereticis*. Dicuntur *Aquarii* apud PHILASTRIVM *heres* 77. quia aqua solum utebantur, etiam in eucharistiæ sacramento, damnantque vinum. EPIPHANIVS *heres* 47. n. 1. κέχηρηται δὲ καὶ αὐτοὶ μυστηρίοι δι' ὕδατος. Confer *Commentar. ad l. 7. de heret.* Prodiit *heresis* & Tiatiani schola, de quo EVSEBIUS lib. 4. c. 29. IRENAEVS lib. 1. c. 31. THEODORETVS lib. 1. c. 20. EPIPHANIVS *heres* 46. Tatianorum n. 2. DODWELLVS *Dissert. 4. in Irenæum.* CAVE *bisf. literar. ad an. 172.*

(d) *Borboritas*. Impressi libri plerique *Borboritas*, MS. W. *Barboritas*. Lege 65. de *heret.* dicuntur *Borboritani*, & in græcis Paratitlis pag. 1426. Tom II. Bibl. Iur. Can. Hen. Iusselli, Βορβοριανὸν. Recte *Borboriani* aut *Borborita*, ex græco Βόρβορος, *canum*. Fuit *heresis* illa portio Gnosticorum, cuius affectu carnalibus sese volutabant voluptatibus, & conuentus suos multiplicis ac promiscui concubitus fæditate contaminabant, imo humanis carnibus vesciebantur, narrante EPIPHANIO *heres* Gnosticor. 26. n. 3. Inde *canosi*, siue *Borboriani*, audiunt. PHILASTRIVS in *Catalog. heret. c. 74.* Hi itaque in *canum* euntes, & inde obliui de cano facies, & membra sua deformantes, eadem re cunctis velut culpandam Dei creaturam demonstrabant. THEODORETVS *heret. fabular. lib. 1. cap. 13.* primo *Barbeliotas* vocatos tradit, quod zœnem quandam ab interitu alienum, nomine *Barbeloth*, finxerint, degere in spiritu virginali. Propter nefanda autem mysteria, & execrabilem viuendi rationem, fuisse postea cognominatos *Borborianos*. Eorum fit mentio apud PHILOSTORGIVM lib. 3. c. 15. vbi consulendus GOTHOFREDVS, & apud Hieronymum *proem. epist. ad Galat. lib. 2. in Epistola Synodica SOPHRONII Archiepiscopi Hierosolymorum*, quæ legitur *Actum XI. Concilii Occum. VI.* Vide pag. 1291. Tom. III. *Concil. Harduin.*

(e) *Ophitas*. *Ophitarum* nulla mentio in legibus Codicis Theodosiani, occurrunt autem in Constitutionibus græcis Iustiniani l. 18. & 21. Cod. Iust. de *heret.* & in SOPHRONII *Synodica Epistola* pag. 1291. Tom. III. *Concil. Harduin.* Aduersus *Ophitas* disputat EPIPHANIVS *heresi* 37. eorumque deliria recenset THEODORETVS *heret. fabular. lib. 1. c. 14.* TERTULLIANVS de *prescript. c. 47.* PHILASTRIVS de *heres. c. 1.* Nomen habent a serpente, Οφίται δὲ καλεῖται, δι' ὃν δοξάζουσιν ὄφιν, *Ophita*, siue *Anguinei* vocantur ab angue illo, quem celebrant, inquit EPIPHANIVS l. c. Certe TERTULLIANVS scribit, eos serpentes, tanquam scientiæ boni & mali auctorem tanti fecisse, vt Christo ipsi prætulerint. AVGVSTINVS de *heres. c. 17.* scriptum reliquit, *Ophitas* *hereticos*, serpentem *Paradisiacum* Christum fuisse, arbitratos, nutritiūque ideo serpentem aliquem in spelunca, & magno habuisse in honore. THEODORETVS porro narrat, serpentem eos mensæ, siue altari, in quo siti erant oblati panes, imposuisse, & postea panibus his, tanquam ab angue sanctificatis, communicasse. Longum esset stulta *Ophitarum* memorare somnia, facile enim ex dictis colligi potest, iis nihil plane cum Christianis fuisse commune, quod ORIGENES aduers. Celsum lib. 6. pag. 291. 294. magis probat, scribens, pestilentissimæ sectæ homines, neminem in sodalitiū adsciuisse, nisi prius lesum fuerit execratus.

(f) *Parens Karissime* atque *Amantissime*. MSS. W. G. Florenti P. K. AA. Sichard. Editiones L. gd. Gothofred. *Præfate Karissime Augustorum.* Consule dicta ad *Novellam I.* in fin.

(g) *Famulatum*. SYMMACHVS ad Honorium Aug. Ep. 19. *ausuat. Symmach.* Metacere non conuenit, pro

pro debito famulatus, quem maiestati vestra semper exhibeo. IDEM ibid. ep. 21. Statim debito famulatu implere properavi. Et epist. 29. Vbi primum sacra domini nostri præcepta perlata sunt, statim (ut conuenerat) debitum tribui famulatum.

(b) *Propositus excellentia sua solemniter editis. Ita omnes libri exhibent, sed forte hic rescribendum excellentia tua, quamuis defendi possit lectio vulgata. Excellentia tua compellatur PP. in legibus plurimis, quas vide collectas in Notitia Praefect. Prator. pag. 4. Præterea hæc verba lucem capiunt ex more, qui olim obtinuit, ut principales iussiones, magistratus programme, siue edicto proposito, diuulgarent, & in locis celeberrimis anteferrent, quo facilius citiusque ad omnium peruenire possent notitiam. L. 37. de hæret. Rescriptum, proposito Programme, celeberrimis in locis volumus anteferri. Et Præfectus quidem Prætorio, per cunctas præfecturæ suæ prouincias, Principum constitutiones, ad iudices siue Rectores, transmittet. Consule Paratilon de Constitutionib. princip. Hinc facile intelliguntur verba & formula in constitutionibus obuiæ, Antelata, Prelata, Proposita, Proposita sub edicto Præf. Prator. Nouell. Valent. de 30. annor. præscript. Prelata oraculi auctoritate, l. vn. si per obreptionem. Missa a Præf. Prator. l. 3. ne quid publ. lætit. nuntii. SIRMONDVS Propempt. 2. cap. 2. accurate monuit, primo semper loco scriptam legem Principis, eique subiectum magistratus edictum monitorium fuisse. Probant sententiam, non tantum Acta Conciliorum, ut Ephesini, Part. 4 pag. 1718. Tom. I. Concil. Harduin. Collationis Carthaginens. collat. i. num. 4. pag. 1052. Tom. eod. Concil. sed & ipsa decori species eam confirmat, cum facile omnes intelligant, Principis legem magistratus siue ludicum programmatibus postponi non potuisse. Confer COMMENTARIUM ad leg. vn. si per obreptionem, & GUTHERIVM de Off. dom. aug. lib. 1. c. 36. qui tamen non ubique recte vidit.*

(i) *Faciat. MS. W. faciet. Ita l. ult. de decurion. & silentiar. data ad Præf. Prator. Illustris auctoritas tua, statuta nostræ clementiæ, edictis propositis ad omnium notitiam faciet peruenire. Sed ea lectio huic loco non conuenit, quamuis bene defendi possit MS. W. ut patebit ex nota sequente.*

(k) *Præcipiat intimari. Ita omnes libri habent, in MS. W. vero vno contextu legitur: Faciet peruenire notitiam; prouinciarum quoque moderatioribus præceptum intimari.*

(l) *Necessario sancimus. MS. W. necessaria sanximus. MS. G. necessaria sancimus. Videtur omnino legendum esse, necessario sanximus.*

(m) *Prid. Kal. Febr. MS. G. Prid. Id. Febr. Sine dubio vitio librarii. nam libri reliqui omnes diem vulgatum seruant, cumque habet Codex Iust. in lege ult. de Iudeis, & leg. 7. de hæret.*

(n) *Theodosio Aug. XVII. Cor. & qui fuerit nuntiat. Theodosius Consul hoc anno processit decimum septimum ob Quinquennalia octaua imperii, vivente patre inito, habuitque in Occidente Collegam Festum. MARCELLINVS in Chron. Theodosio XVII. & Festo. CHRON. ALEXANDR. Θεοδοσιος Αὐγύστης ἵδ' ἔξ καὶ Φήσας. Fasti Florent. maior. Θεοδοσιος ἵδ' ἔξ καὶ Φήσας. Confer PAGIVM in Critic. ad an. 439. & FASTOS RELANDI. Quia vero Nouella hæc edita est sub initium anni, Festi Consulatus Constantinopoli nondum innotuerat, hinc formula hic apparet, & qui fuerit nuntiat, quæ tamen abest a MSS. W. & G. & Edit. SICHARD. Patet ex dictis, emendandam esse subscriptionem legis 7. Cod.*

Iust. de hæret. cum enim ea lex defumpta sit ex hac nouella, ut supra iam vidimus, mutandum est consilium, rescribendumque Theodosio Aug. XVII. & Festo Cor. Male hætenus editum, Theodosio XVI. & Fasto, qui Consules prodierant anno superiore 438.

(o) *Eodem exemplo. Viro Illust. PF. P. Illyr. Absunt hæc a MSS. W. G. & Edit. SICHARD. negligentia libratorum, nam hæc verba certissime genuina sunt. Etenim leges, quæ singulare commodum toti imperio conciliare, quæque malo, per imperium grassanti, medelam afferre debebant, iussiones ad varios magistratus dabantur. Exemplum est in l. ult. de princip. agent. in reb. quam Theodosius noster an. D. 435. dedit quidem ad Valerium Magist. Off. sed quæ eodem exemplo missa fuit ad Præf. Prator. Praefectum Vrb. Comitum Ægypti, aliosque Magistratus. Cum Honorius an. 408. catholicae sectæ inimicos prohiberet intra palatium militare, legem 42. de hæreticis inscripsit Magistro officiorum, & Comitum domesticorum, sub quorum dispositione omnis erat militia palatina. Theodosius lun. an. 414. tribuens indulgentiam debitorum omnibus Orientis prouinciis, dedit legem 9. de indulgentiis debitorum ad Anthemium Præf. Præf. Orientis, cui hæc verba adiuncta legimus: De eadem rescriptum edictum ad populum; ad Marcianum Com. S. L. Musellio Præposito sacri cubiculi, de titulis ad domum sacram pertinentibus. Ad Rectores prouinciarum, & de metallariis edictum ad populum per Prouincias Illyrici, & ad Rectores prouinciarum. Idem Augustus, cum Anno D. 436. Decurionum privilegia per imperium Orientis firmare vellet, legem 187. de decurionib. inscripsit Isidoro Præf. Prator. Orient. & misit, eodem exemplo Eubulo Præf. Prator. Illyr. Eodem exemplo, est, ἵδ' αὐτῶν ἵππων, apud SOCRATEM lib. 2. c. 23. in lege 13. de veteran. dicitur, paria scripta dirigere. Igitur cum hæc lex aduersus Iudeos, hæreticos & paganos, per totum Orientis imperium sparsos, lata sit, non tantum erat inscribenda Florentio, cui Oriens proprie sic dictus suberat, sed mittenda quoque ad Praefectum Prætorio Orientalis Illyrici: his enim duabus Praefecturis continebatur Orientis imperium.*

(p) *Ad nullum. Editiones SICHARD. Paris. RITTERSHUF. Gothofred. ad vllum.*

(q) *Sub specie. Hæc & sequentia interpretis verba in canone 73. Concilii Meldensis, adluta sunt ipsi constitutioni Theodosianæ, hoc modo: nefas, quippe credimus, ut superne maiestati & romanis legibus inimici, sub specie cuiuslibet officii, christianos, vel etiam sacerdotes, sub quacunque occasione iniuriis audeant fatigare.*

(r) *Ne superscripti &c. Hæc in canone Meldensi ita immutata: fatigare, vel legis nostræ aliquos, aut condemnare aut adiudicare præsumant. Aliqui legis nostræ, sunt christiani; lex christiana, est christiana religio, vide Glossar. & hanc, legem suam, vocant patres Concilii Meldensis.*

(s) *Adiudicare. MS. G. Editiones SICHARD. Lugdun. Gothofred. RITTERSHUF. iudicare.*

(t) *Denuo. MS. W. de nouo.*

(v) *Construere. Editiones SICHARD. Lugdun. Gothofred. RITTERSHUF. constituere. Canon Meld. fruere.*

(x) *Pondo. MS. G. & Can. Meld. pondera.*

(y) *In suam legem. MSS. W. & G. in sua lege, rustica latinitate, de qua vide BIGNONIUM in præfatione ad Marculfum, & Du FRESNE in præfat. ad Glossar. latin.*

(z) *Hæc lege. MSS. W. & G. in hac lege.*

Ne curialis prædium alterius conducat, aut fideiussor conductoris existat. Tit. III.

1. Impp. THEOD. & Valent. AA. Florentio PF. P. Orientis & Exconsule. (a)

NON dubium est (b) in legem (c) committere eum qui verba legis amplexus, contra legis nititur voluntatem. Nec poenas legibus insertas (d) euitauit, (e) qui se contra iuris sententias sola (f) prærogatiua verborum fraudulentè excusat. Curiales ne ad procurationem rerum alienarum accederent, cautum est prouidentissima sanctione, (g) cuius in fraudem conducendi eos sibi met vlturpare licentiam sublimitatis tuæ suggestionem comperimus. Quos licet pristinae legis laqueis irretiri decernamus; conductionem namque speciem esse procurationis certissimum est: attamen ne sub fraudis suæ velamine legis lateant contemptores, neue eis fucata suæ calliditatis excusatio relinquatur, hac perpetua (h) lege valitura sancimus, conducendi (i) quoque fundos alienos licentiam curialibus amputari, locatas res fisci viribus vindicari. Conductor itaque locatori, vel contra, locator conductori contra hanc legem nulla tenebitur actione. Nullum enim pactum, nullam conuentionem, nullum contractum inter eos videri volumus subsecutum, qui contrahunt, lege contrahere prohibente. Quod ad omnes etiam legum interpretationes tam veteres, quam nouellis trahi generaliter imperamus, vt legislatori quod fieri non vult, tantum prohibuisse sufficiat, cetera quasi expressè ex legis liceat voluntate colligere. Hoc est, vt ea quæ lege (k) fieri prohibentur, si fuerint facta, non solum inutilia, sed pro infidelis etiam habeantur, licet legislator fieri prohibuerit tantum, nec specialiter dixerit inutile (l) debere esse quod factum est. Sed & si quid fuerit subsecutum ex eo, vel ob id, quod interdicente factum est lege, illud quoque cassum atque inutile esse præcipimus. (m) Sed quo omnis fraudis semen per hanc legem curialibus radicitus amputetur, nec fidem suam pro conductoribus fundorum interponere concedimus curiales. Cur enim conductio prohibetur, si conductionis periculum vel sollicitudo permittitur? Secundum prædictam itaque (n) regulam, quam (o) vbique seruari, factum lege prohibente, censuimus, certum est nec stipulationem eiusmodi (p) tenere, nec mandatum vllius esse momenti, nec sacramentum (q) admitti, nec actionem quolibet pacto aduersus eum (r) fideiussorem competere locatori, Florenti Parens Karissime atque amantissime. (s) Illustri itaque & magnifica auctoritas tua prouidentissime constituta, edictis propositis ad omnes prouincias perferri præcipiat. Dat. xvii. (t) Id. April. Constantinop. Theod. A. xvii. Cons. (v) (439.)

INTERPRETATIO. Nullus curialium in fiscali (x) vel in priuato agro conductor accedat, nec pro aliquo conductore fideiussor existat. Quod si quis curialem in agro suo susceperit conductorem, aut pro alio (y) conductore fideiussorem acceperit curialem, actionem suam nouerit in omnibus vacuari. Nam (z) & ager ipse, qui a possessore curiali conductus est, fisci viribus vindicetur. Curialis vero pro superscriptis conditionibus, etiamsi cautionem emisserit, non teneatur. (aa)

(a) Florentio PF. P. Or. & Excons. De hoc vide dicta not. a. ad Nouell. 1. & Prosopograph. Male hic Edit. Sîchard. Florentio PF. In MS. & edit. Sîchard. nulla Exconsulis mentio.

(b) Non dubium est. Lex non dubium est 5. Cod. Iust. de legibus hinc desumpta est, ommissis iis, quæ de procuratione & conductione agunt.

(c) In legem. MSS. W. G. in lege. Vid. not. y. ad Nouell. 3.

(d) Legibus insertas. MSS. W. G. & Cod. Iust. insertas legibus.

(e) Euitauit. Cod. Iust. euitabit; & ita quoque edidit Gothofredus.

(f) Sola. MSS. W. G. scilicet: inde in Cod. Iust. scilicet prærogatiua. Prærogatiua scilicet, est iniqua,

mala, peruersa. In Glossis, scilicet, mali, sinistri, peruersi, & scilicet, iniquitas, iniquitas. Vox familiaris Apuleio, & Symmacho, & obuia in legibus utriusque Codicis. Consule Glossarium & BRISONIVM de V. S. Nouella 6. Valentin. de libertis; Scilicet interpretationibus calumniantium. SYMMACHVS lib. 10. ep. 44. Moribus scilicet familiare atque cognatum est, armare spiritus impunitatis exemplo. Vide IVRETVM ad Symmach. lib. 1. ep. 25. SVLPITIVS Dialog. 1. cap. 7. Scilicet exemplo ad regendam ecclesie disciplinam præfatus assumitur.

(g) Prouidentissima sanctione. Propocat Theodosius Iun. ad legem Theodosii M. cui sui 92. de decurionib. qua statutum; Vt, si quis procuracionem facultatum suarum credideris curiali esse mandandam,

dandam, patrimonium eius omne, quod curiali crediderat, fiscus inuaderet; curialis autem, qui libertatis & generis immemor, infamissimam seruillemque suscepit procuracionem, deportaretur. Est enim procuratio facultatum alienarum, fundorum, prædiorum seruilis actus, quem curialis, nisi cum detrimento existimationis suæ, suscipere potuit. Vide *Commentarium* GOTHOFREDI ad b. legem. Curiales igitur, ut fraudem huic legi facerent, conduxerunt prædia: eam ob causam Theodosius Iun. Aui sanctionem, quam prouidentissimam vocat, interpretatione sua extendit ad conductionem, imo ad fideiussionem conductionis.

(h) *Hac perpetua.* MS. W. *hac perpetuo* MS. G. *hac perpetua.* Probæ lectiones, & meliores, vulgata.

(i) *Conducendi quoque.* Hinc desumpta est *lex 30. Cod. Iust. de locato & conduct.* quam integram appono. *Impp. Theodos. & Valentin. A. A. Florentio PP.* Curialis neque procurator, neque conductor alienarum rerum, nec fideiussor aut mandator conductionis existat: alioquin nullam obligationem neque locatori, neque conductori ex huiusmodi contractu competere sancimus. Abest subscriptio legis a vulgatis editionibus Codicis Iust. quam tamen CONTIVS ex hac Nouella suppluit.

(k) *Quæ lege.* MS. G. *quæ ex lege.*

(l) *Inutile debere.* MS. W. *Ut inutile debere.*

(m) *Præcipimus.* MS. G. Editiones Sichard, Lugd. Gothofred, perspicimus. MS. W. *præspicimus*, errore librarium.

(n) *Secundum prædictam itaque.* Cod. Iust. *secundum itaque prædictam.*

(o) Quam vbiq; seruari, factum lege prohibente. Edit. Sichard. quam vbiq; seruari sanctam, lege perhibente: male, ut pater ex antecedentibus. Emendandus etiam ex hac lege Cod. Iust. in quo legitur, *qua* vbiq; non seruari factum lege prohibente. Sed hæc sensu caret.

(p) *Eiusmodi.* Cod. Iust. huiusmodi.

(q) *Nec sacramentum admitti.* Quid in foro olim sacramentum fuerit, ii, qui ad Ciceronem commentati sunt, & ERNESTI in *clauæ Ciceron.* WYBO de *interrogat. in iur.* aliique docuerunt. Hoc autem loco sacramentum pignus significat, siue,

ut interpretes bene dixit, cautionem, quam fideiussor emisit, locatorique pignori dedit. Habes ergo hic exemplum, sacramenti nomine venisse hoc æuo, sponsonis priuatim & extra iudicium factæ, pignus, quod dudum vidit SIGONIVS de *iudiciis lib. 1. c. 21.* Et de his tantum temporibus intelligendus est ISIDORVS *Origin. lib. 5. cap. 24.* scribens: *Sacramentum est pignus sponsonis. Vocatum autem sacramentum, quia violare, quod quisque promittit, perfidia est.* Nulla hic mentio prisca moris, quem non neglexisset doctissimus Præsul, si de veteribus sacramentis constituisset exponere. *Sacramentum* autem hic pertinere ad fideiussorem, docent verba mox sequentia, *aduersus eum fideiussorem.* Nam stipulatio pertinet ad ipsam conductionem, *mandatum*, ad procuracionem rerum alienarum.

(r) *Eum.* Abest hæc vox a MS. G.

(s) *Florenti Parens Karissime atque amantissime.* MS. W. Florenti P. carissime Augustorum. MS. G. Florenti P. K. Augustorum. In Sichardin. & vna Lugdun. Præfecte charissime Augustorum, in Lugdun. altera & Rittershus. Præfecte Clarissime. Consule notas ad Nouell. 1. in fin.

(t) *Dat. XVII.* MS. W. & Cod. Iust. *Dat. VII.* quomodo & in aliis Codicibus fuit, ut notatum in margine Edit. Sichard. Lugdun. & Paris.

(v) *Theodosio A. XVII. Cos.* Ita emendavi auctoritate Codicum MSS. W. Ottobon. Goth. Codicis Iust. & Edition. Sichard. licet impressi libri omnes præferant *Theodos. A. XV.* Sed mendosissima est hæc subscriptio. Theodosius A. XV. Consul prodiit A. D. 435. edita itaque esset hæc Nouella ante Codicem Theodosianum, qui demum A. D. 438. promulgatus est. Neque Florentius A. D. 435. fuit Præfectus Prætor. Orientis, sed Isidorus, ut patet ex *lege vltima de princip. agent.* Consule, quæ dicta sunt ad subscriptionem *Nouellæ 1. & Prolegomena Cod. Theodos. cap. 1. §. 3.* ibique notas.

(x) *In fiscali.* Hæc addidit interpretes ex seculi sui more.

(y) *Alio.* MS. G. *Aliquo.*

(z) *Nam.* Abest hæc vocula ab Edit. Sichard. Lugdun. Gothofred. Rittershus.

(aa) *Teneatur.* MS. W. & Edit. Sichard. *teneatur.*

De tutoribus, (a) Tit. V.

I. Impp. THEOD. & Valent. AA. Florentio PP. P. Orientis & Exconsule. (b)

Cum in omnibus rebus, tum vel maxime moderamen desideratur in legibus, per quas delinquentes pro qualitate criminum (c) conuenit emendari. Nec enim vtile est, vel a Iudicibus obseruandum, quod modum emendationis excedit, si (d) Constitutionem, quæ matres pupillis, vel minoribus defensionem legitimam non petentes, vel relictarum rerum inuentarium non facientes, mori præcepit (e) intestatas, ut pote amaram, & matres immoderata pœna plectentem, (f) antiquari decernimus. Sed ne superflua vel inhumana refecantes, impunitatem delinquentibus promittere videamur, hac saluberrima lege pupillorum quoque vtilitatibus censuimus prouidendum. Sciant (*) itaque qui ad successionem vocantur pupilli mortui, si defuncto eius patre, tutorem ei secundum leges (g) non petierint intra annum, omnem (**) eis siue ab intestato, siue iure substitutionis, successionem eius, si impubes moritur, denegandam. Idemque obseruari volumus, & si mater (***) legitima (h) liberorum tutela suscepta, ad secundas, contra sacramentum præstitutum, (i) aspirauerit nuptias, antequam ei tutorem alium fecerit ordinati,

nari, eique quod debeat (k) ex ratione tutelæ gestæ perfoluerit. Quod si contra legis huius auctoritatem, antequam hæc impleuerit, (l) secundo se marito crediderit copulandam, mariti quoque eius, præteritæ tutelæ ratiociniis, (m) bona iure pignoris tenebuntur obnoxia, Florenti Parens Karissime atque amantissime. (n) Illustri itaque & magnifica auctoritas tua legem perpetuo valituram, edictis propositis, ab omnibus obseruari præcipiat. Dat. vii. (o), Id. Iul. Constantinop. Theodosio A. xvi. (p) & Festo v. c. coss. (439)

INTERPRETATIO. *Lex ista liberat matres a pœna illa, quæ fuerat in Theodosiani Codicis corpore constituta, ut si non prouiderent filiis tutores, vel rerum inuentarium non fecissent, faciendi de rebus suis testamenta, vel donandi cui voluissent, non haberent liberam potestatem, & insuper notarentur infamia. Sed hæc Constitutio, ut matrem de prædicta (q) pœna liberat, ita minoribus in hac parte consulit, (r) ut si mater tutelam filiorum gerendam legitime susceperit, & se iuristurandi interpositione constrinxerit, si ad alias nuptias contra promissa transferit, & alium tutorem filiis deducta ratione non dederit, aut quæ (s) eam constituerit debere non ante perfoluerit, contra legis huius ordinationem veniens, non solum eius bona si debitorum extiterit, filiis teneantur obnoxia, verum etiam secundi mariti qui obligatæ personæ coniunctus est, facultas, in eo quod debitum processerit, (t) loco pignoris teneatur, donec omne debitum quod ratio tutelæ inuenerit, suppleatur. Nam etiam pupillis in ea parte lex ista præstat auxilium, ut patre defuncto, si filio impuberi, id est, infra annum XIII. hæ personæ quæ ei defuncto possunt legibus & iure succedere, si non aut agendam tutelam ipsius susceperint, aut petierint tutorem, qui res eius, aut ipsum minorem debeat gubernare, ab eius successione habeantur extranei: illis sine dubio profutura successione, qui ad petendos tutores lege non tenentur adstricti, & defuncto cognationis gradu inueniuntur esse propinqui.*

(a) De tutoribus. Prouocat ad hanc Nouellam PAPIANVS libro Responsorum tit. 35. sed plenior profert titulum, de tutoribus pupillis nominandis. Soliti sunt Gothi pro lubita variare titulos, quod sæpe obseruaui in Compendio Alariciano.

(b) Desumptæ ex hac nouella l. 10. Cod. Iust. de legitim. heredib. l. 6. Cod. eod. ad SC. Tertullian. in quibus emendanda inscriptio, cum male legatur, Florentino PP. Bene in l. 6. Cod. Iust. in quibus causis pignus, ad Florentium PP. quæ & ipsa lex ex hac Nouella est. Florentino præfert MS. G. & Sighard. Florentio PP. V. male. Consule not. a. ad Nouell. 1.

(c) Criminum. Edit. Lugd. Sighard. Rittershus. Gothofred. criminis.

(d) Si constitutionem. Ita quidem habent omnes libri MSS. & impressi. Sed grauissimum hic latet mendum. Quis enim sibi persuadere poterit, Quæstorem ita scripsisse, nec enim uile est, vel a iudicibus obseruandum, si constitutionem antiquari decernimus. Sed facilis est emendatio. Librarii in verbis si constitutionem neglexerunt, sicut c. aut dictanti non bene auscultaunt: cumque scribendum esset sic constitutionem, eorum oscitantia incommodum sensum peperit. Legendum itaque hic est: Nec enim uile est, vel a iudicibus obseruandum, quod modum emendationis excedit. Sic constitutionem &c. antiquari decernimus.

(i) Præcepit. MSS. W. G. præcipit.

(f) Immoderata pœna placentem. Discimus enim ab interprete, matres insuper notas fuisse infamia. Amara autem hæc constitutio sine dubio olim inserta fuit a Codicis Conditoribus titulo qui petant, sed post hanc nouellam legem hanc, expuncta, cum in foro nullius usus esset. Existisse in Codice, expressa testantur interpretis verba, qui & videre potuit, cum dubium nullum sit, Alarici Regis iussu, ut Compendium legum romanarum accuratissime adornaretur, antiquissima conquisita fuisse Codicis exemplaria.

(*) Lex sciatis 10. Cod. Iust. de legitimis heredib. hinc desumpta.

(g) Secundum leges non petierint intra annum. MS. G. & Cod. Iust. secundum legem. Huc pertinet lex vii. qui petant, a Constantio Aug. ad Orphitum PV. data. Auos quoque & auias tutoris necessitas postulandi teneat obligatos, si nepotibus pupillaribus etatis testamentaria vel legitima tutela defuerit: nam si tutor forte petitus non fuerit, secundum ea, quæ priscis legibus statuta sunt, emolumentum successus amittant, ad quos poterat hereditas peruenire: quam legem bene interpretatus est GOTHOFREDVS, quicquid contra dicat Vir doctus in obseruat. miscellan. Volum. C. Tom. I. pag. 140. quo loco scribit, falsa Gothofredum & a veteris prudentiæ dignitate alienissima lectionibus obtruisse, statuendo, Constantium Aug. laudata lege repperisse ad Seueri Aug. constitutionem, quam de tutoribus petendis dederit. Extat illa l. 2. §. 2. D. qui petant, & ut lectores æqui iudicare melius possint, integra apponenda est Omnem me rationem, inquit A. adhibere subueniendis pupillis, cum ad curam publicam pertineat, liquere omnibus volo: & ideo, quæ mater vel non petierit tutores idoneos filiis suis, vel prioribus excusatis, reiectis, non confestim aliorum nomina dederit, ius non habeat vindicandum sibi bonorum intestatorum filiorum. Egrege hic errasse Gothofredum putat Vir doctus, cum Seueri hæc constitutio non auiam & auiam, sed solum coerceat matrem. At enim vero non obseruauit, Constantium Seueri legem supposuisse, & extendisse tantum ad auiam auiamque; ideo enim, ne matre quidem nominata, ait, auos quoque & auias tutoris necessitas petendi teneat obligatos, cum de matre dudum lege cautum esset. Immo postea quoque legis verba id suadent, quibus sancit Constantius, secundum ea, quæ priscis legibus statuta sunt, id est, ad exemplum legum, quæ matres coerceant, auos quoque & auias hereditate pupillorum priuandos esse. Ipse Vir doctus autem egregium commisit errorem, cum legem e Codice Theod.

dof. laudatam ad Constantinum M. retulit, censuitque ea augeri posse FRANCISCI BALDWINI *librum de legib. Constantin. M.* Certe acutius vidit Balduinus optimamque chronologiae rationem habuit, ut non possem satis mirari, virum doctum tam negligenter inspexisse legis inscriptionem. Erravit porro, ita interpungendo legem: *nam si tutor non petitus fuerit secundum ea, quae praevis legibus statuta sunt, &c.* putans Constantium voluisse, ut petatur tutor secundum leges, id est, iussu populi & principum constitutiones, quibus curam tutelarum magistratibus mandauerunt. Male, tota enim lex est extensa, & vii capite primo tutoris postulandi necessitas extenditur ad avos & avias, ita etiam capite altero, poena quae matrem coercuerat, extendenda fuit secundum praefatas leges, & applicanda ad eos, ad quos poterat pervenire haereditas. Hac porro novella Theodosius Aug. abrogata durissima lege aduersus matrem lata, extendit Constantii constitutionem ad omnes legitimos haereditas, eademque poena afficiendos vult, si tutorem petere pupillis neglexerint. Id novum est, & ex hac novella in Ius Iustinianum translatum l. 10. Cod. Iust. de legitim. haeredit. Sed diquirendum hic, an novum etiam sit, illud secundum leges intra annum. Annale tempus neque memorat Severi neque Constantii constitutio, ut videri possit a Theodosio hoc demum tempore introductum. Eam ob causam etiam Cuiacius, cum legeret illa §. penult. Instit. de SC. Tertullian. futuris eis, (matribus) quod si tutores liberis non petierint, vel in locum remoti vel excusati intra annum petere neglexerint, ab eorum impuberum morientium successione merito repellentur, quae partim ex Severi constitutione, partim ex hac novella, siue dicta lege 10. desumpta sunt, scripsit in notis, illud de anno esse Triboniani emblemata ex d. l. 10. Verum observavit CORN. VAN BYNKERSHOEK *Observat. VIII. 16.* idem iuris iam obtinuisse aetate Vlpiani. Hic enim l. 2. D. ad SC. Tertullian. illustraturus Severi constitutionem, §. 43. scribit, constituisse principem, *confestim esse a matre tutores petendos, nisi forte impediatur infirmitas, vel alia magna causa, quae etiam mandare eam ad petendos tutores impediret, ita tamen, ut nullo modo annale tempus excederet.* Vir doctus in *Observat. miscellan.* ut Bynkershoekii sententiam confutaret, opponit, nullius legis, constitutionis nullius meminisse Vlpianum, verum interpretis munere fungi, & ex rei natura, receptoque moribus iure disputationem instituire, ac Severi decretum aequitate temperare. Sed hoc nemini facile persuadebit, potuisse Iurisconsultos principum constitutiones pro lubitu interpretari, idemque facere, quod libera Republica Praetores, qui supplebant, & corripiebant leges, earumque rigorem aequitate temperabant. Id si potuissent Icti, dualia statuta, aeternae sanctiones, iussiones in aeternum victurae, quibus nominibus constitutiones suas ornant ipsi principes, ex eorum pendebant arbitrio, fuissetque eorum potestas maior, quam ipsorum iudicum, quibus capitale fuit, rigorem legum mollire. Sane non capio, quid velit vir doctus, quando asserit, Vlpianum ex iure moribus recepto disputasse, id enim si fecit, non temperavit Severi constitutionem quadam aequitate, sed ius consuetudinis respexit, quod sine lege vetustas comprobavit; atque ut paucis absolam, in animo habuit ius civile. Certissime autem cogitavit cum animo

suo Vlpianus antiquum, dum enim haeret circa *Id confestim*, interpretatur id, *quam primum potuit*, declaraturus hac interpretatione Severi Aug. voluntatem. Quoniam autem ob morbum aliasque magnas causas efficacissime legibus opponuntur exceptiones, addit Iureconsultus, hoc quoque casu, infirmitatem, legitimaque impedimenta excusare, matrem tamen nullo modo posse annale tempus excedere. Cur nullo modo? Non quia ita censet Vlpianus, sed quod ita erat moribus, siue iure civili receptum, aut lege quadam dudum statutum, quam tamen hodie ignoramus. Ex his liquet, hac novella, & d. l. 10. Cod. Iust. tutorem secundum leges intra annum petere, idem esse, ac ex legum anteriorum decreto intra annale tempus. In Cod. Iust. & MS. G. est *secundum legem*, quae lectio si genuina est, respexit Theodosius sine dubio l. vii. qui petant, quam hac novella denuo revocavit & auxit. MERILLIO *Observation. l. 37.* placuit recepta lectio, *secundum leges*, legesque Auliam, Iuliam & Titiam, intelligendas esse, exillimavit; sed cum auctoritas desit, hic nihil pronuntiandum est. Qua ratione autem anni spatium definitum sit, non constat. sunt enim sua via laudati Merillii, aliorumque, qui eum sequuntur, somnia, quae de anno luctus, quo liberi apud matrem iure antiquo morabantur, profert, neque huc pertinet locus HORATII lib. i. ep. i. v. 22, ut probavit accurate BYNKERSHOEKIVS l. cit. Et si de matre, avo etiam & avia conitaret, incerti tamen haeremus, cur legitimis haereditibus aliis omnibus, annum spatium tributum esset. Acquiescendum itaque in voluntate imperantis.

(**) Lex omnem matri, 6. Cod. Iust. ad SC. Tertullian. hinc desumpta est.

(**) Lex si mater 6. Cod. Iust. in quibus causis pignus, ex hac novellae particula est.

(h) Legitima. Cod. Iust. d. l. 6. in quib. causis legitime.

(i) Praestitutum. Ita habent MSS. & impressi libri omnes: sed praferre mallet hic Codicem Iust. qui in laudatis modo legibus servat, *praestitutum*. Potest tamen defendi *praestitutum*, ut sit iusiurandum matri praescriptum, id enim est *praestituere*, ut multis locis probat BRISSENIUS de V. S. Hoc autem iusiurandum, propter periuriorum frequentiam sustulit Iustinianus *Novell. 94. c. 2.* quae ex hac lucem capit.

(k) Debeatur. MS. G. & Cod. Iust. dictis leg. debetur.

(l) Impleverit. MS. W. adimpleverit.

(m) Tutela ratiociniis. Cod. Iust. d. l. 6. in quib. causis tutela gesta ratiociniis.

(n) Parens Kar. atque amant. MS. W. & Edit. Gothofred. P. KAR. AA. MS. G. Edit. Sichard. Lugd. Praefecte charissime AA. Rittershus. Praefecte Clariss. AA.

(o) Dat. VII. MS. W. Cod. Iust. dictis legibus, Edit. Sichard. Lugdun. Gothofred. Rittershus. Dat. VII.

(p) Theodosio A. XVI. & Festo. MS. W. Cod. Iust. d. l. in quib. causis d. l. 10. de legitim. haeredit. Edit. Sichard. Theodos. Aug. XVII. recte. Anno enim D. 439. Theodosius decimum septimum cum Festo Consul prodit. Consule PAGIVM & RLANDVM. Emendanda itaque etiam est subscriptio legis 6. ad SC. Tertull. in Cod. Iust.

(q) De praedicta. Ed. Sichard. Lugdun. Rittershus. Gothofred. a praedicta.

(r) Consulit. MSS. W. G. & impressi omnes, consuluit.

(g) *Aut qua.* Edit. SICHARD. Lugd. Rittershus. Gothofred. *aut quod*

debitum processerit. In eo, est propterea, latinitate rustica.

(t) *Facultas, in eo, quod debitum processerit.* MSS. W. G. *Facultas, si in ea debitum processerit.* Accuratius impressi reliqui, in eo, quod

(v) *Si non aut agendam tutelam ipsius suscepit.* MS. W. *ipsi suscepit.* MS. G. *si non agendam tutelam ipsi suscepit.*

Contra sententias Praefectorum P. (a) iniustas post successionem (b) intra biennium supplicandum. Tit. VI.

1. Impp. THEOD. & Valent. AA. (c) Talasio PF. P. Illyrici. (d)

Suggestio sublimitatis tuae, & nobis non probatae legis abrogandae (e) materiam ministravit, & quae sit (f) in examinandis litigatorum allegationibus tua celsitudo monstravit. Quid enim litigantibus in amplissimo tuae sedis iudicio relinquitur, si post sententiam quam nefas est appellatione suspendi, (g) nec nostrae Serenitatis impleretur auxilium. Ideo hac lege perpetuo valitura, litigantibus in amplissimo Praetorianae Praefecturae iudicio, si contra ius se laesos affirmant, supplicandi licentiam ministramus, licet pro Curia vel alia qualibet publica utilitate (h) dicatur prolata sententia: Nec enim publice (i) prodest singulis legum adminicula denegari, Talasi Parens Karissime atque amantissime. (k) Illustrius itaque & magnifica auctoritas tua, Constitutione, quae aduersus sententiam pro Curia latam supplicare prohibuit, omni parte cassata, sciat preces intra biennium tantum nostro numini (l) contra cognitionales sedis tuae (m) sententias offerendas, post successionem (n) videlicet iudicis numerandum. Huius legis, (o) ne quem latere possit utilitas, edictis propositis, eam ad omnium notitiam venire praecipiat. Dat. 11. Id. (p) August. Constantinop. Theod. A. XVII. & Festo v. c. COSS. (439)

INTERPRETATIO. *Contra iudicem, aduersus cuius potentiam non licuerit (q) appellare, iubet haec lex, ut cum priuatus effectus fuerit, intra biennium liceat cuicumque, qui iniuste oppressus est, rerum dominis (r) supplicare, ut illis iterum audientia deputetur. Quod si intra biennium post successionem illius non supplicauerint, quae contra eos fuerant (s) iudicata, seruentur, & perpetuam teneant firmitatem.*

(a) *Praefectorum P.* SICHARD. *Praefecti Praetorii.*

(b) *Successionem.* SICHARD. *Successiones.*

(c) *Theodosius & Valent. AA.* Desumpta est ex hac nouella lex *vn. Cod. Iust. de sententiis Praefectorum Praetor.* cuius mendosa inscriptio emendanda est. Habent enim editiones vulgatae, Impp. Diocletian. & Maximian. AA. Talasio Praef. Praet. Illyrici, cum tamen lex data sit centum triginta & quatuor annis post abdicatum a Diocletiano & Maximiano imperium. Vidit id EZ. SPANHEMIVS *Orb. Rom. exercitat. 2. cap. 2.* Sed non emendauit. ANT. CONTIVS autem notauit ad marginem dictae legis, in exemplaribus manuscriptis fuisse Theod. & Valent. Mirari factis non possum, oculatissimum virtum hanc lectionem in textum non recepisse. MS. G. hic male quoque habet, Impp. Constantinus AA. PF. P. Illyrici.

(d) *Talasio PF. P. Illyrici.* MS. W. Edit. SICHARD. Lugdun. Rittershus. Gothofred. *Talasio.* Sed recte in Cod. Iust. *Talasio*, Graecis enim dicitur *Θαλάσσιος*, & ita quoque scribitur *l. ult. Cod. Theod. de petition. & l. 7. Cod. Iust. de advocat. diuers. iudic.* Fuit is an. D. 430. Comes Ret. priuat. ut discimus ex dicta lege vltima, & *Prosopograph. Theodos.* anno autem 439. Praefectus Praetor. Illyrici, ut praefert haec nouella, & dicta *l. 7. Cod. I.* Eodem autem anno a Proclo Constantinopolitano constitutus est Caesareae in Cappadocia Episcopus, ut discimus ex SOCRATE *in fine historiae ecclesiasticae.* Dignus est locus, qui hic legatur: *Proclus Consulatu Theodosii septimodecimo, rem plane admirabilem, & qualem nemo unquam ex veteribus Episcopis*

gesserat, aggressus est. Mortuo enim Firmo Caesareae Cappadociae Episcopo, Caesarienses Constantinopolin venerunt, Episcopum postulantes. Cumque Proclus dispiceret, quem ad episcopatum illum promoueret, forte accidit, ut ad ipsum salutandam cuncti Senatores die Sabbathi in ecclesiam venirent: ἐν οἷς ἦν καὶ Θαλάσσιος, ἀνὴρ τὴν ὑπαρχὸν χειρίσας ἀρχὴν τῶν ἐν Ἰλλυρικοῖς ἐθνῶν τῆ καὶ πόλεως, μέλλοντι δὲ αὐτῷ, ὡς Φημι ἐκράτει, τὴν τῶν ἐθνῶν μερῶν ἐγχειρίσσειν παρὰ τῆ βασιλέως Φρονίδα, ἐπιβαὼν χάρα ὁ Προκλος, αὐτῷ ὑπάρχῃ ἐπίσκοπον τῆς Καισαρείας ἀνέδειξεν, inter quos erat etiam Thalassius, qui prouinciarum & ciuitatum Illyrici Praefecturam administrauerat. Cum vero Orientis quoque partium administratio ei mox ab Imperatore credenda esset, ut fama erat, Proclus ei manum iniiciens, pro Praefecto Praetorii Episcopum Caesareae illum constituit. Interfuit deinde A. D. 449 Synodo λυστρικῇ Ephesine iussu Theodosii, ut discimus ex Epistola Theodosii Aug. ad Dioscorum Alexandrin. in *Aetir Concil. Chalcedonens. pag. 79. Tom. II. Concilior. Harduin. & EVAGRIO hist. eccles. lib. 2. cap. 4.* sed indulgentiam consecutus in Concilio Chalcedonensi A. D. 451. subscripsit in Dioscori condemnationem. Vide *aet. 3. Concil. Chalcedonens. pag. 374 BARONIUM ad an. 449. 451. VALESIVM in not. ad Socrat. l. cit.*

(e) *Non probata legis abroganda.* Quoniam fuerit illa lex, intelligitur ex his infra, constitutione, quae aduersus sententiam pro curia latam supplicare prohibuit, omni parte cassata; Sed post hanc nouellam latam, sine dubio deinde interdicat,

& e Codice fuit eiecta. De lege autem illa hac coniectura in mentem venit. Nominabantur aliquando ad curiales functiones a catu ordinis, siue curia ciuitatis, qui aut publica munera obire non poterant, aut iustas se habere excusationis causas, perhibebant. Ii igitur, post nominationem, ad prouocationis concurrabant auxilium, aduenientes Praefectum Praetorio. Sed facillime fiebat, ut, cum desolata essent curiae, propter grauissima curialium onera, Praefectus Praetorio curiae nominationem ratam haberet ferretque pro curia sententiam. Quandoquidem vero a Praefecto Praetorio appellare non licebat, nominatus contra ius, iniusta sententia, mancipabatur curiae. Factum id Iuliani A. tempore frequenter, quod testantur AMMIANUS loca, lib. 21. c. 12. *Ad fauorem municipalium ordinum, iniuste plures muneribus publicis adnectebat.* Lib. 22. c. 9. *Illud amarum & notabile fuit, quod egre sub eo a curialibus quisquam appetitus, licet priuilegiis & stipendiorum numero, & originis penitus aliena firmitudine communitus, obtinebat aequissimum.* Lib. 25. c. 4. *Illud quoque ibidem parum ferendum, quod municipalium ordinum catibus pariebatur iniuste quosdam adnecti, vel peregrinos, vel ab iis consortiis priuilegiis aut origine longe discretos.* Idem fecerat Ithalasii antecessor per Illyrici Praefecturam, quam ob causam is religione aequitateque motus, reuocit ad Theodosium, videri sibi, iniustas latas pro curia sententias, praebuitque abrogandae legi materiam.

(f) *Quae sit tua celsitudo.* Id est, qualis sit tua celsitudo in examinandis allegationibus, aut, quam curam adhibeat celsitudo tua. Minime quidem conuenit hac scribendis ratio elegantiae latini sermonis, sed secundum hanc aetatem, de ea iudicium ferendum est.

(g) *Nefas est appellatione suspendi.* Constantinus M. qui primus omnem orbem romanum in quatuor diuisit Praefecturas, ut est apud ZOSIMVM lib. 2. c. 33. iam anno 331. constituit l. 16. de appellatione, a Praefectis Praetorio prouocari non posse. Primus hic fuit Imperatorum, qui facultatem a Praefectis prouocandi abstulit, quod licet hodie peruulgatum sit, notare tamen ideo volui, ne quis cum GUTHRIO erret, qui de Off. dom. aug. lib. 2. c. 2. auctoritate Aurelii Arcadii Charisii l. cti l. 1. D. de Off. Praef. Praetor. id iam tempore Alexandri Severi, sub quo Arcadius ille Iureconsultus vixerit, constitutum fuisse, existimat, & Diocletiani tempore litigantibus in amplissimo Praefecturae iudicio, si contra ius se laesos affirmarent, supplicandi licentiam l. vn. Cod. Iust. de sentent. Praefect. Praetor. datam, tradit. At enim vero, ut sciunt docti, Arcadius demum vixit Constantini M. temporibus, & dicta l. vn. Cod. Iust. male Diocletiano inscripta, ut docui supra not. c. Rationem autem, cur appellare non liceat a Praefectis, reddidit laudatus Ictus d. l. vn. *Credidit enim, inquit, princeps eos, qui ob singularem industriam, explorata eorum fide, & gratuitate, ad huius officii magnitudinem adhibentur, non aliter iudicaturos esse, pro sapientia & luce dignitatis suae, quam ipse foret iudicatuus.* Praerogatiuam etiam illam Praefectis olim concessam non tollit haec nouella, sed supplicandi tantum, laesos contra ius, ministrat licentiam, ut patet ex illis, si contra ius se laesos affirmant, supplicandi licentiam monstramus. Ideo etiam Tribonianus l. vn. Cod. Iust. de sentent. Praefect. Praetor. elucidationis ergo addidit, si contra ius se laesos affirmant, non prouocandi, sed supplicandi licentiam ministramus. Et idem Theodosius l. 32. Cod. Iust. de appellatione. quae subscriptione caret, & quam ad annum 440. proximam, referendam esse censeo, cum inscripta Tom. VI. Pars II.

sit Cyro PP. qui eo anno gessit Praefecturam Orientis, ut patet ex Nouellis sequentibus, constituit, ex appellationibus spectabilem iudicium, quae per consultationes diuini principis iudicis, discepcionem implorant, non ulterius sacram esse expectandam audientiam, sed si a Proconsulibus, vel Augustali, vel Comite Orientis, vel Vicariis fuerit appellatum, virum illustrem Praefectum Praetorio, qui in Principis erat comitatu, simul cum Quattore sacri palatii, voluit esse iudicem. Huc spectat etiam § 5. dictae legis, initio: *Sane si illustrium ac magnificorum iudicum sententia fuerint appellatione suspensa, eorum videlicet, quorum sententias licet appellatione suspendi.* Praefecti enim Praetorio sententia appellatione suspendi non poterat. Hinc & postea CASSIODORVS in formula Praefecturae Var. VI. 6. scripsit: *Quid est, quod non habeat commissum, cuius est vel ipse sermo iudicium? Pene est, ut leges possit condere, quando eius reuerentia potest negotia sine appellatione finire.* Etiam Iulianus idem ius dedit Praefectis, quod non modo docet titulus Codicis de appellationibus, verum ipse proficitur Nouella sua 19. capite 5. quo de nouo quasi stabilito Praefecturae honore, firmissimam vult esse latam a Praefecto sententiam, permissa tamen libertate litigantibus, qui putauerint se grauari, ut intra dies decem latae sententiae, libellum qui didascalicus appellabatur, aut ipsi Praefecto, aut eius assessoribus siue consiliariis, offerre possent, petitori sententiae retractationem. Eam ob causam Seculo vndecimo scripsit Mich. ATALIOTA εν ποιήματι νομικῷ tit. 94. *ἐκ ἡδύτατο ἵς λέγειν ἐπὶ διακρίσει, ὅτι ἐκ καλέμα κατὰ τῆς ἀποφάσεως σὲ, διὰ τὸ ὑπέρχον τῆς ἀξίας αὐτῆς: non poterat quis ad τὸ πᾶν dicere, aduersus sententiam tuam appello, propter eminentiam dignitatis eius.* Consule BERTERIUM Pubanon diatrib. I. cap. 9.

(h) *Alia qualibet publica utilitate.* Publicam utilitatem curabant Praefecti; hinc CASSIODORVS in praefat. Variarum, a praefectura, inquit, exercituum sagittarum expense: ab hac victus queritur sine temporis consideratione populorum. Cui ideo teges visae sunt immensum onus imponere, dum ad ipsam honoris gratiam, maluerunt pene omnia perimere. Quando in vnum praefectus confluit, quicquid utilitas generalitatis exposcit. In primis autem huc peruenire puto curam annonae, de qua praeter Cassiodorum, etiam ZOSIMVS lib. 2. c. 32. AMMIANVS lib. 14. cap. 7. curam etiam curius publici, muniendorum itinerum, fisci, vestigalium, & quod de bonis vacantibus pronuntiauerit, quae res omnes tam sunt molestae odiosaeque, ut facillime intelligere possimus, vltro citroque subditos aduersus praefecturam iactasse querimonias. De cura Praefectorum exposuit PANCIROLVVS ad Notit. Imper.

(i) *Publice. Sichard. publico.*

(k) *Parens Karissime atque amantissime.* Edit. Sichard. Lugdun. Rittershus, *Praefecte charissime Augustorum.* Gothofred. *P. charissime Augustorum.*

(l) *Numini.* MSS. W. G. *nomini.* Male: Consule hic BRISSONIVM de V. S. ibique Symmachi loca, GOTHOFREDVM in Commentar. ad leg. §. de pactis Tom. I. pag. 155. IVRETVM ad Symmach. lib. 10. ep. 16.

(m) *Sedis ius.* Du FRESNE in Glossar. minus accurate notat, sedem, d. gnitatem indigitare Sedes enim est iudicium, & contra sedis ius sententias, idem quod supra, contra amplissimum Praetorianae Praefecturae iudicium. Sedere dicuntur iudices, quando ius dicunt, ut notum est ex Cicerone.

rone. Consule CL. ERNESTI *Clauem Ciceron.* & loca veterum auctorum a BRISSONIO allata de *V. S.* Errauit etiam GOTHOFREDVS not. e. ad leg. 72. de legat. censens, sedem tantum dictam de illustribus dignitatibus, Præfectura nimirum Prætoriana & Urbana. Verum est d. l. 12. *sedem illustrem*, l. ult. Cod. Iust. de aduocat. diuersor. iudic. *sedem amplissimam*, esse Præfecturam & in illis CLAUDIANI in *Cof. Mall. Theodor. v. 22.*

Ipsa hæc amplissima sedes
Orantem stupuit.

pertinere sedis vocem ad iudicium Præfecturæ Prætorianæ, quomodo & apud SYMMACHVM lib. 10. ep. 53. legimus, *amplissima Prætoriana sedis statuta & diffinita suggestu*: de Præfectura Urbana quoque idem clarum ex l. 22. de pistoribus, qua memoratur *apparitor illustris urbane sedis*. Sed *sedes* quoque tribuitur Vicariis, qui sunt tantum in spectabili numero. Ita SYMMACHVS lib. 10. ep. 36. *Tuitionem de sede vicaria postulauit*,

& mox, *is, qui adierat vicariam sedem*. SIDONIUS de Gaudentio Vicario, lib. 1. ep. 3. *Quem confessu despiciebant, sede suspiciunt*. CASSIODORVS Var. II. 24. *Arce vicariana sedis, vniuersa complete*.

- (n) *Successionem*. Male in Sichardina, *cognitionem*.
(o) *Huius legis*. Hæc non cohærent. Omissa sine dubio negligentia librorum copulatiua coniunctio, rescribendumque, & *huius*.
(p) *Dat. III. Id.* MS. W. *Dat. VII. Id.* MS. G. *Dat. IV. Id.*
(q) *Licuerit*. Editiones Sichard. Lugdun. Gothofred. Rittershus. *licuerat*.
(r) *Dominis*. Editiones Sichard. Lugd. Goth. Rittershus. uno etiam MS. G. *dominos*, quod forte genuinum, cum rustica latinitate vtatur frequentissime interpres.
(s) *Fuerant*. MS. G. *fuertint*.

De paternis seu (a) maternis bonis. Tit. VII.

1. Imp. THEOD. & Valent. AA. Florentio PP. P. (b)

Officium est Imperatoriæ maiestatis, iis etiam, qui nondum nati sunt, providere, & in parentum contractibus, futuris quoque liberis fructum naturæ debitum præparare. Præteritæ constitutiones mulierem, morte mariti matrimonio dissoluto, communibus liberis extantibus, donationem ante nuptias, resque alias certis modis (c) ad eam deuolutas ex mariti persona, iisdem liberis quibusdam condicionibus (d) seruari præceperant. (e) Hæc Diuus (f) nostræ Mansuetudinis auus (g) humana mente viros quoque, morte mulieris (h) matrimonio dissoluto, extantibus liberis, circa dotem, resque alias certis modis ad eum ex persona mulieris deuolutas, iisdem condicionibus suaferat (i) obseruare. Nos feliciter (k) vinculo legis hæc a viris obseruanda censuimus. (l) Nam generaliter, (*) quoquo (m) casu Constitutiones ante legem hanc, mulierem, liberis communibus, morte mariti matrimonio dissoluto, quæ de bonis mariti ad eam deuoluta sunt, seruare sanxerat: (n) iisdem casibus nos per huius legis auctoritatem, (o) maritum quoque, quæ de bonis mulieris ad eum deuoluta sunt, morte mulieris matrimonio dissoluto, communibus liberis seruare censemus: nec interesse volumus, (p) si alter (q) pro marito donationem ante nuptias, vel pro muliere dotem crediderit offerendam. Hæc (r) obseruari præcipimus, licet res ante nuptias donatæ, vt adsolet fieri, in dotem a muliere redigantur. Nam & si culpa mulieris, repudio matrimonium fuerit dissolutum, maritus totam donationem, non partes, vt in altera dote, (s) retinebit, Dominium autem rerum, quæ liberis, vel (t) huius legis, vel præteritarum Constitutionum auctoritate seruantur, ad liberos pertinere decernimus. Itaque defuncto eo, qui eas liberis referuabat, (v) extantes, (x) ab omni possessore liberi vindicabunt, consumptas, (y) ab heredibus eius exigent, qui eas seruare debuerant. Alienandi sane, vel obligandi suo nomine eas res, quæ liberis seruari præceptæ sunt, eis, qui referuaturi sunt, adempta licentia est. Negotia vero liberorum patri vtiliter administrare concedimus. (z) Diuidendi quoque res inter eos ipsos (aa) liberos parentibus pro suo arbitrio, vel eligendi (bb) quem voluerint licentiam non negamus. In hiis autem casibus, in quibus res vt paternas mater liberis communibus seruare præcepta est, hoc est, vbi morte mariti matrimonio dissoluto, mulier ad alias nuptias venit: (cc) vel vbi vt (dd) maternas, patrem liberis communibus seruare censuimus, hoc est, vbi morte mulieris matrimonio dissoluto, vir ad alias nuptias venit, (ee) si hereditatem (ff) eius parentis, qui prior mortuus est, non adierint liberi, licebit eis, tamquam eius tantum res fuerint, (gg) eas sibi met vindicare: scilicet si vel (hh) eius, qui posterior moritur, hereditatem crediderint adeundam: ne quod fauore liberorum indictum est, (ii) quibusdam casibus ad læsionem eorum videatur inuentum. (kk) Illud etiam humanis sensibus huic legi credidimus inferendum, vt eo quoque casu, quo lucratur vel mulier res, quæ ad eam a marito perueniunt, (ll) vel maritus eas, quæ ex bonis mulieris

lieris ad eum transeunt, hoc est, vbi primum matrimonium alterius morte dissoluitur, nec superstes ad secundas nuptias venit, (mm) si res vel maritus, vel vxor, hoc est, qui superstes est, non consumpserit vel alienauerit: quod eis ad secundas nuptias non venientibus, quasi rerum dominis concessum esse (nn) non dubium est, si hereditatem eius qui posterior moritur liberi adire noluerint, (oo) vt eis liceat res a patre profectas vt paternas, a matre vt maternas accipere. Quod (**) autem Scitis prioribus (pp) continetur, nec a filia, quæ in potestate est, donationem ante nuptias patri, nec a filio dotem acquiri, eo (qq) addito confirmamus, vt defunctis hiis adhuc in potestate patris, si liberis extantibus moriantur, ad liberos eorum eadem res (rr) iure hereditatis, non ad patrem (ss) iure peculii transmittatur, ne (tt) per nepotes auo videlicet acquirendæ, (vv) Florenti Parens Karissime atque amantissime. (xx) Illustri itaque (yy) ac magnifica auctoritas tua legem saluberrime promulgatam edictis propofitis ad omnium notitiam faciat peruenire. (zz) Data VII. Id. (aaa) Septembr. CP. Rheod. A. XVII. (bbb) & Festo v. c. COSS. (439)

INTERPRETATIO. *Hec lex confirmat, vt sicut mulier (ccc) post mortem mariti omnia, quæ ad eam de rebus mariti quolibet ordine peruenerunt, (ddd) totum filiis profuturum debeat conseruare, hoc etiam & patres de rebus maternis simili obseruatione custodiant, (eee) (excepto quod eis fuerit filiorum morte quesitum. (fff) ea rat one sicut lex Theodosiani (ggg) in octauo libro declarat), si ad secunda vota venerint, aut forte non venerint: post quorum obitum si alienata, vel obligata quoquo pacto fuerint res, quæ filiis iussu sunt reseruari, (hhh) ubicunque eas potuerint inuenire, ad suum dominium filios præcipit reuocare. Nam permittit, vt mulier de sponsalitia donatione, quam a marito suscepit, (iii) si proprium mulier nihil habeat, (kkk) dotem exinde ipsi marito possit offerre. Causas vero filiorum patres agere vtiliter, cum summa (lll) strenuitate constituit, & vt (mmm) diuidere æqualiter inter filios facultates maternas, aut per se, aut per quos elegerint habeant potestatem. Sane de omnibus rebus vxoris, quæ ad proprietatem mariti quolibet titulo vel nomine, seu donatione, seu testamento, seu morte filii peruenerint, etiam si ad alias nuptias non transferit, si mortuo eo hereditatem eius filii adire noluerint, omnia quæ de maternis bonis maritus quocunque ordine habuit acquisita, filii sibi, sicut reliquas maternas facultates, apud quoscunque inuenerint vindicabunt. Simili ratione, si & mater marito mortuo, etiam si ad secundas nuptias non venerit, si hereditatem eius filii adire noluerint, omnia quæ de paternis (nnn) facultatibus mater eorum quoquo modo, vt superius dictum est, acquisiuit, filii post mortem matris, cuius hereditatem repudiauerint, ad integrum sibi vindicent & defendant: quia iustitiæ intuitu constat esse prospectum, vt quia nihil de illius parentis rebus, qui posterior moritur, habere dinoscitur, vel ea quæ ex prioris mortui parentis bonis esse constat, ad filios debeant integra pertinere. (ooo) Reliquum vero huius legis in aliis legibus habetur expositum.*

(a) Sen. MS. G. 5.

(b) De Florentio, vid. not. a. Nouell. 1.

(c) Resque alias certis modis ad eam deuolutas. Respexit Theodosius, l. 2. de secundis nuptiis, siue l. 3. Cod. Iust. eod. tit. quia septem genera maritalis in vxorem liberalitatis exprimentur, nimirum dona sponsaliorum tempore & nuptiarum solemnitate, mortis causa donatio, hereditas, fideicommissum, legatum, donatio morte confirmata. Sunt hi certi modi, quibus res ex mariti persona deuoluuntur ad mulierem. Consule. GOTHOFREDVM not. d. ad d. l.

(d) *Isdem liberis quibusdam conditionibus. Seruat conditiones illas dicta lex 2. de secund. nupt. Etenim auus Theodosii nostri, Theodosius Senior, voluit, vt liberis eptiore matrimonio susceptis, cuncta quidem bona conseruarentur integra, sed vsusfructus tamen eorum esset apud matrem, eaque liberam haberet facultatem, vnum etiam tantummodo e liberis prioris matrimonii eligendi, cui potissimum bona relinqueret. Ita satis se fecisse familiaræ putauit Theodosius M. dummodo bona peruenire non possent ad extraneos. Sed illa*

electionis potestas adempta postea matri a Maioriano Nouell. 8. infr. de sanctimonialibus & viduis §. illud sane latus. Nouella Seueri 1. ibi: proprietatis commoda cunctis pariter filiis deputata non minuant. Nouella Iustiniani 2. cap. 1. Et nullam esse licentiam matri alios quidem filiorum eligere. Nouella eiusdem 22. de nuptiis cap. 25. Non enim permittimus parentibus, non recte introductam electionem in eos, neque alii quidem filiorum dare, alium vero exhonorare.

(e) *Seruari præceperant. MS. G. seruare præceperunt.*

(f) *Diuus. MS. G. Edi. His.*

(g) *Auus. Theodosius M. l. 2. de secund. nupt. quam An. D. 382. promulgauit, in fin. ibi: Similiter admoneri maritos volumus, & pietatis, & legis exemplo, quos etsi vinculo non adstringimus, velut imposita seuerius sanctionis, religionis tamen iure cohibemus, &c.*

(h) *Mulieris. Siquid. mulierum. In MSS. W. & G. verba sequentia ita transposita sunt. morte mulieris, extantibus liberis, matrimonio dissoluto.*

(F) a

(1) Sna-

- (i) *Suaserat.* Vide not. g. antecedentem ibi: quos *et si vinculo non adstringimus.*
- (k) *Felicit.* Subaudi *eueniat.* Formula bene precandi *felicit.* ex theatro in forum deducta, & in solemnibus nuptiarum, imo in ceteris faustis acclamationibus adhibita, de qua consule BRISSONIVM *formul. lib. 8. num. 24.* TORRENTIVM ad Sueton. *Claud. cap. 7.* MURETVM *Vet. IX. 8.* TURMEVVM *Aduers. XV. 17.* GRANGÆVM ad Iuuenal. *Satyr. II. 6. 119.* SCHEFFERVVM ad Phedrum *lib. 5. f. 1. b. 2.*
- (l) *Observanda censuimus.* En nouum ius: Theodosius enim iunior aui consilium immutat, virosque legis necessitate adstringit, vt liberis susceptis, materna bona consequuntur integra.
- (*) Hinc desumpta est *Lex generaliter censemus*, Cod. Iust. de *secund. nuptiis.*
- (m) *Quoquo.* Cod. Iust. *quoquoque.* In MS. Cod. Iust. quos consuluit CONTIVS, *quoquo.*
- (n) *Sanxerat.* Ita impressi omnes, sed in MSS. W. G. & in Cod. Iust. *Sanxerunt.* Recipienda hæc lectio, aut rescribendum *Sanxerant.*
- (o) *Nos per huius legis auctoritatem.* Relecta hæc a Triboniano d. l. 5.
- (p) *Nec interesse volumus.* Tribonianus, *nec interest.*
- (q) *Si alter.* Alter pro alius apud antiquos & recentiores scriptores. Vide *Glossarium Nom.* & adde CL. BYNCKERSHOEKIVM *Observat. Iur. Ciuit. IV. 24.* BRISSONIVM de *V. S.*
- (r) *Hæc.* In MS. G. & Cod. Iust. *hoc.*
- (s) *Non partes, vt in altera dote.* Si culpa mulieris diuortium factum, propter liberos retentio locum habuit; Singulorum enim liberorum nomine ex dote retinebantur sextæ, vt legimus apud ULPIANVM *tit. 6. de dotib. §. 10.* IDEM §. 12. scribit: *marum nomine, grauiorum quidem sexta retineatur, leuiorum autem octaua.* Huc pertinet Honorii *lex 2. de repud.* qua non tantum probatur hæc retentio, sed & de donatione, idem quod hæc nouella, statuitur. Sed mutatum postea hoc ius retentionis. Anno enim 449. Theodosius l. 8. Cod. Iust. de *repudiis & iudicio de morib. sublatis*, certas præscripsit causas, ob quas diuortium fieri posset, addiditque, vt si sine tali causa diuortium factum esset, vxor dotem suam, & ante nuptias donationem amitteret, nec intra quinquennium nubendi haberet potestatem; Vir quoque, si vxorem relinquere vellet præter causas lege statutas, redhiberet dotem, & ante nuptias donationem perderet. Iustinianus deinde A. D. 528. iudicium de moribus l. 11. Cod. Iust. de *repud.* penitus sustulit, Iegemque suam *Nouella 22.* denuo confirmauit A. D. 536. idemque fecit A. D. 541. *Nouella 117. cap. 8. 9.* Ex his autem constitutionibus, sublato de moribus, vt dictum antea, iudicio, dos & donatio propter nuptias liberis cedit communibus, vel iis non existentibus, coniugi innocenti. Consule CUIACIVM ad *Novell. citat.* SCHVLTINGIVM ad *Ulpian. tit. 6.* HEINECCIIVM ad *leg. Iul. & Pap. Popp. lib. 2. cap. 19.* Et hæc causa est, cur Tribonianus lege 5. de *secund. nuptiis*, illa; nam *et si culpa*, vsque ad, *retinebit*, omiserit. Cæterum in MS. G. hic legitur: *maritus tamen totam donationem, non in partes, &c.*
- (t) *Vel huius.* In Cod. Iust. *per huius*, & mox, *auctoritatem.*
- (v) *Referuabat.* Cod. Iust. *seruabat.* Veteres autem libri, quos consuluit Contius, *referuabat.*
- (x) *Extantes ab omni.* MS. G. *extantes biennii ab omni.*
- (y) *Consumptas.* Cod. Iust. *consumptas verò.*
- (z) *Concedimus.* MS. G. *precipimus.*
- (aa) *Ipsos.* Absit hæc vox a Cod. Iust.
- (bb) *Vel eligendi.* Mutatum hoc ius, sublata electione. Vide supra not. d. CUIACIVM ad *Novell. Iustin. 2.* SCIPION. GENTILEM de *secund. nupt. cap. 9.*
- (cc) *Venit.* Cod. Iust. *Vulgat. peruenerit.* Contius edidit, *uenerit.*
- (dd) *Vbi vt.* Cod. Iust. *vbi res, vt.*
- (ee) *Venit.* Cod. Iust. *uenerit.*
- (ff) *Hereditatem.* MS. G. *hereditates.*
- (gg) *Fuerint.* In Cod. Iust. hic additum, *fuerint, qui posterior moritur.*
- (hh) *Si vel eius.* Cod. Iust. *si eius.*
- (ii) *Inductum est.* Cod. Iust. *inductum est, recte.* Inducere est, introducere, vt docet multis locis BRISSONIVS de *V. S.*
- (kk) *Inuentum.* Theodosius A. propter odium secundarum nuptiarum liberis seruari vult lucra nuptialia, quæ sibi vindicare possunt, etiam si parentum hereditatem non adierint. Finge patrem mortuum, & liberos repudiasse hereditatem, vel ab ea sese abstinuisse, matrem vero ad secunda transisse vota, licebit liberis, matre mortua, lucra sibi nuptialia vindicare, *tantum eius tantum res fuerint.* Neque coguntur parentis posterioris adire hereditatem, posset enim facillime etiam contingere, vt quod fauore liberorum, circa nuptialia lucra, introductum est, liberos, adita hereditate, magno afficeret damno. Sed, vt loquitur Iustinianus *Nouella 22. cap. 20. in fin.* dabantur hæc lucra liberis honore præcipuo, licet non fiant hæredes, aut patris aut matris. Verba illa huius constitutionis, *scilicet, si vel eius, qui posterior moritur, hereditatem crediderint adeundam*, non ita interpretanda sunt, quasi necessarium sit, posterioris parentis adire hereditatem, verum id innuunt, habere liberam liberos facultatem, adeundi hereditatem, si quidem crediderint, eam sibi futuram lucrosam. Suadent id non tantum verba sequentia, *ne quod fauore &c.* sed & illa Iustiniani in *Nouella* laudata 22. *cap. 26. §. 1.* *Et super iis quoque lucris, quæcunque ad secunda venientibus vota parentibus, percipiunt, non perferuntur, virum heredes existant, aut promorientis parentis, aut secundi morientis, nec si alii quidem heredes existant, alii vero non: Sed præmiu eis damus hoc, siue heredes fiant, siue etiam non.*
- (ll) *Peruenimus.* MS. G. *peruenerint, male.*
- (mm) *Venit.* Cod. Iust. *vulgat. peruenerit.* Contius *venit* edidit. In MS. G. *ueniat.*
- (nn) *Quasi rerum dominis concessum esse.* Si coniux superstes non contrahat secundas nuptias, iure veteri alienandi ius habet, & plenam proprietatem lucrorum nuptialium, b. l. & l. 6. §. ult. l. 8. §. 1. Cod. Iust. de *secund. nuptiis.* Sed mutatum hoc ius deinde a Iustiniano *Nouella 98. An. D. 540.* qua voluit, vt parentes, siue ad alias nuptias uenerint, siue non uenerint, dotis tantum vel donationis propter nuptias vsumfructum haberent, proprietatem autem seruarent liberis. *Sancimus*, inquit Iustinianus cap. 1. dict. *novell. si malier moriatur, & eueniat lucrum fieri viro, dotem hanc omnino seruare filiis, siue ad secundas veniat nuptias, siue etiam non. Et ex diuerso, si mortuus fuerit vir, mulierem antenuptialis donationis lucra propriis filiis seruare. &c.* De matre idem iam sanxit A. D. 463. Severus A. *Nouell. 1. de abrogat. capitib. in ius legis D. Maiorian. Scilicet, vt post viri obitum sponsalia in vsumfructum tantum mater*

- mater habeat, & a filiis alienare non possit, siue in alias nuptias venerit siue non venerit.* Consule hic CVMACIVM in exposit. ad Nouell. Iustin. 2. qui tamen fallitur, quando putat, Maiorianum antea, *Nouella de sanctimonial.* matribus proprietatem abiudicasse lucrorum nuptialium. Agitur enim illa Nouella de matre, secundas nuptias, quibus filiis, sollicita pietate, commodum conciliare possit, contrahente.
- (oo) *Si hereditatem eius, qui posterior moritur, liberi adire noluerint.* Absunt hæc a Codice Iust. Idem vero sancitum l. 6. §. ult. l. 8. §. 1. Cod. Iust. de secund. nupt. Intelligenda autem hæc sunt de liberis heredibus quidem institutis, sed qui parentis tamen hereditatem adire noluerint. Nam si parens heredem sibi instituerit aliquem extraneum, dici non potest, liberos sibi posse ea bona vindicare, cum generalis institutio alienationem etiam contineat, vt recte vidit SCIPIO GENTILIS de secund. nupt. cap. 2. Aut parens decessit intestato, & tum liberi sibi vindicare possunt lucra, licet hereditate non adita. Huc pertinet l. 8. §. 3. Cod. Iust. de secund. nuptiis, quæ multum torfit laudatum modo SCIPIONEM GENTILEM l. c. & ad quam alii miras attulere interpretationes. En verba eius: *Talem vero licentiam datam filiis, vt etiam non adeuntes paternam vel maternam hereditatem, lucra vindicarent, quæ parens eorum ex matrimonio, quod secundo toro minime mutauit, sibi acquisita non alienauit, nullo modo eis concedimus, si paternam vel maternam hereditatem AB INTESTATO ex parte (si forte alii etiam ex anteriore matrimonio morienti parenti filii sunt) sibi acquisierint.* Recte iudicauit CVMACIVS in expositione Nouell. 22. antequam matrimonium: non indicare hac lege secutas esse secundas nuptias, sed vnum tantum a Iustiniano proponi matrimonium; minus tamen accurate idem ibidem scripsit, illos solos, qui heredes existerint, secundum hanc legem sibi vindicare potuisse nuptialia lucra. Neque accuratior est SCIPIO GENTILIS l. c. quando putat, Iustinianum fecisse, si plures sint liberi heredes instituti a parente supersistere, qui lucra illa non alienauit, & alii ex his filiis hereditatem sibi testamento delatam repudiauissent vel omiserint, sed eam ab intestato acquisierint, pro sua scilicet parte; alii vero ex testamento illam aduerint, his solis filiis, qui aduerint, lucrorum nuptialium vindicationem esse concedendam. Verum in lege ipsa nihil de testamento, sed intestati tantum proponitur hereditas: itaque tenendum est, statuisse Iustinianum, liberos non adeuntes hereditatem, vindicare sibi extantia lucra posse, ne adita hereditate forte minus lucrosa, detrimenti quid caperent, sed occurrisset Imperatorem hac lege simul heredum fraudibus, qui expilare hereditatem occasione lucrorum nuptialium tentabant. Finge mortuum esse parentem, pluresque adesse ex matrimonio filios, eorumque nonnullos ab intestato ex parte sibi acquisiuisse hereditatem, ii tum talem licentiam, vt etiam non adeuntes hereditatem, lucra sibi vindicarent, nullo modo habebunt, sed cum sese hereditati immiscuerint, atque per eos factum sit, vt amouerentur res hereditariæ, erunt heredes, & obligabunt se creditoribus.
- (*) *Lex 3. Cod. Iust. de bonis quæ liberis, hinc desumpta est.*
- (pp) *Scitis prioribus.* Intelligenda est lex Valentiniani vn. Cod. Theodof. de bonis quæ filiis familiar, relata in Cod. Iust. num. 1. tit. de bon. quæ liber. vbi consule Gothofredum in *Commentar.* & lex 2. Cod. Iust. eod. tit.
- (qq) *Eo addito.* Sichard. eo quoque addito.
- (rr) *Eadem res.* Cod. Iust. eadem res, & mox, transmittantur, quo modo & habent MSS. W. G. ex quo colligimus, veram esse lectionem eadem res, & ita vbiq; rescribendum, cum infra quoque in omnibus libris legamus, *acquirenda.*
- (ss) *Patrem.* MSS. W. & G. patris, inde in Cod. Iust. patres.
- (tt) *Ne.* In MSS. W. G. & Cod. Iust. recte nec.
- (vv) *Acquirenda.* Porro in Cod. Iust. hæc addita a Triboniano: *Sin autem idem nepos, superfluitibus tam patre, quam auo materno, diem suum sine liberis obierit: eorum dominium, quæ ad ipsum ex matre, vel ab eius linea peruenerint, non ad auum, sed ad patrem eius perueneat: usufructu videlicet in huiusmodi casibus auo, dum supererit, seruando.*
- (xx) *Florenti Parens Karist. atque amanti.* MS. G. Florent. P. K. Augustor. MS. W. Gothofred. Rittershus. Florenti Pref. clarissim. August. Edit. Lugd. & Sichard. charissime.
- (yy) *Illustris itaque.* MS. W. Itaque illustris.
- (zz) *Promulgatam edictis propositis ad omnium notitiam faciat &c.* MSS. W. G. promulgatam ad omnes populos edictis propositis faciat peruenire. Edit. Sichard. Lugdun. Gothofred. Rittershus. promulgatam edictis propositis ad omnem notitiam, &c.
- (aaa) *VII. Id.* MS. G. VI. Id.
- (bbb) *Theodof. A. XVII.* MS. G. male, Theodof. A. XIV. Consule RELANDVM in *Fijl.*
- (ccc) *Vt sicut mulier.* Sichard. male, vt si quæ mulier.
- (ddd) *Peruenerunt.* MS. G. peruenerint.
- (eee) *Custodiant.* Male Rittershus. custodiebant.
- (fff) *Quæsitum.* Edit. Sichard. Lugdun. Rittershus. Gothofred. adquisitum.
- (ggg) *Theodosiani.* MS. G. Theodosiana. Sed genuina est lectio Theodosiani, scilicet Codicis, frequentissime enim occurrit non tantum in interpretationibus Codicis, sed & apud auctorem collat. Leg. Mos. & Rom. apud Papianum libr. Responsor. & in vetere consultatione. Ceterum intelligit hic Interpretes legem 4. de matern. bonis, quæ tota agit de bonis filiorum, & qua ratione in ea succedere possit pater. Verba autem illa, excepto, vsque ad, declarat, includenda, vt sensus constet, & interpretatio congrua fiat legi.
- (hhh) *Iusse sunt reservari.* Edit. Lugdun. Rittershus. Gothofred. iusse sunt reservata, MSS. W. G. iussi sunt reservari.
- (iii) *Suscepit.* MS. W. percepit. MS. G. percipit.
- (kkk) *Si proprium mulier nihil habeat.* Editiones Sichard. Lugdun. Rittershus. Gothofred. si proprium nihil habeat. MS. G. si de proprio mulier nihil habeat.
- (lll) *Cum summa.* MSS. & Edit. omnes, & cum summa.
- (mmm) *Et vt.* Impressi omnes, &.
- (nnn) *Paternis.* MSS. W. G. patris.
- (ooo) *Pertinere.* Impressi omnes, peruenire.

*Ne decurio ad senatoriam dignitatem, vel aliquos honores
aspiret. (a) Tit. VIII.*

1. Impm. THEOD. & Valent. AA. ad Senatum Urbis Constantinop.

Splendidissimo (b) cœtui (c) vestro p. c. placere confidimus, si ciuitatum commodis consulatur. Vestrum est nempe (d) velle ciuitates augeri. Vos Curiis peculiariter prospicere consueftis: siquidem vobis nostro iudicio resp. soleat gubernanda committi. (e) Nam etsi otio frui vos quodam tempore patiamur, ne labore videamini fatigari continuo, non tamen ideo cura vos deferit optime regendæ reip. Quamobrem lege Curiis profutura, (f) vobis p. c. vel maxime gratulamur. Suggestione viri illustris atque magnifici Præfecti P Orientis & Exconsule (g) Florentii comperimus, quosdam Curiales, iniuriis se Præsidum subtrahere cupientes, ad senatoriæ dignitatis prærogatiuam confugere. (h) Hoc Curias eneruare non dubium est: Curialibus quippe præturæ munus (i) impositum, patrias etiam functiones, ac suæ quæque (k) munia ciuitatis, patrimoniis eorum eo modo consumptis, denegare compellit. (l) Et quod motibus (m) se iudicum reuerentia subtrahunt dignitatis, (n) publicis commoditatibus noxium esse perspicitis: (o) Cessat enim debitorum compulsio, (p) si debitorem desiderat executor. (q) Lege itaque perpetuo valitura decernimus; Nullum posthac Curialem sibi met dignitatis senatoriæ infulas (r) vsurpare: Nulli Curiali licentiam dari ciuicissimo se permiscendi consortio. (s) Sed ne prouidentissime constituta, (t) quibusdam præteritis, semiplena reliquisse noscamur, illis etiam Curialibus, qui iam senatoriam adepti sunt dignitatem, præturæ munus remitti decernimus, qui nondum Prætores sunt nominati, (v) vel quos nominatos nondum amplissimi vestri cœtus sententia, Præturæ muneri mancipauit obnoxios. (x) Dat. prid. Id. Sept. (y) Constantinop. Theod. A. xvii. & Fest. v. c. coss. (439)

INTERPRETATIO. *Hæc lex hoc præcepit, (z) vt nullus Curialis natus ad aliquos honores adspiret, nec dignitatem aliquam supplicando tentet adsumere, nisi tantum officia Curie debita se nouerit subiturum.*

(a) *Vel aliquos honores aspires.* MSS. W. G. Edit. Lugdun. Rittershof. Gothofred. *vel ad aliquem honorem aspires.* In Scharfina titulus nouellæ hic est, *Decurio si ad Senatoriam dignitatem, vel aliquem honorem aspires.*

(b) *Splendidissimo* Scharf. colendissimo, male. *Splendidissimum ordinem Senatorium* appellant Theodosius M. l. 122. & Honorius Aug. l. 155. de decurionib.

(c) *Cœtui.* Ita *floridissimus cœtus*, l. ult. de vsur. *sacratissimus cœtus*, l. 5. de princip. agent. *venrandus cœtus Senator*, l. 12. de proxim. comitib. Consule PARATITLON de Senatorib.

(d) *Vestrum est nempe.* MS. W. *Vestrum nempe est.* MS. G. *Nempe est vestrum.*

(e) *Respublica soleat gubernanda committi.* Habuit Constantinopolitana ciuitas ad exemplum romanæ *Γερουσία*, μέγα ἢ συγκλητικὸν βουλευσιον, vt docuit, multis veterum allatis locis, GOTHOFREDVS in *Commentar. leg. 3. ad leg. Corn. de sicar. num. 9.* & Senatoribus, prisco more, commendata quoque fuit Reipublicæ cura. Hinc Iulianus, cum Constantinopoli esset, curiam frequentissime ingressus est, & ad Senatum retulit, vt videmus apud AMMANVM lib. 22. c. 7. quam ob causam mirifice eum collaudat LIBANIUS in *orat. funebr. pag. 298.* Edit Morell. ex quo id quoque discimus, Senatores veteri more sedisse circa Iulianum, cum sub Constantio, qui princeps alto supercilio solebat plerosque despiciere in palatium tantum vocati sint, vt ibidem stantes exciperent ex ore principis, quæ fieri

vellet. Ideo etiam Iulianus l. 1. de exhibendis reis scribit, *ius senatorum, & auctoritatem eius ordinis, in quo nos quoque ipsos numeramus &c.* Eundem honorem exhibuit Senatui Constant. Arcadius, Aug. qui, leg. 3. ad leg. Corn. de sicar. vitam salutemque Senatorum aduersus factiones defendens, ait, *de nec senatorum etiam, nam & ipsi pars corporis nostri sunt, cogitant, &c.* Certe eo imperante, ab amplissimo ordine Constantinopol. bellum indictum, quod docet elegans locus ZOSIMI lib. 5. cap. 11. vt &, cum tanta tam esset Senatorum auctoritas, non potuerit non ridere CLAUDIANVS lib. 2. in Eutrop. v. 136. *Byzantinos Proceres, Graiosque Quirites*, quod Eutropio eunucho summos honores detulerint. Mansit eadem Senatui dignitas sub Theodosio Iuniore, vt docet lex 180. de decurionib. fidemque in primis facit hæc nouella; & post longum temporis intervallum obseruamus, Iustinianum & Iustinum Augg. iura Senatus nouæ Romæ conseruare voluisse integra. Pertinet huc Nouella Iustiniani 62. de consultationib. qua iubet, *vt totus Senatus causas appellationum audiat, & conueniat, quamuis silentium tantum sine conuentu Senatoribus denunciatum fuerit.* Silentio enim conuentum inesse videri: neq. committendus insignis PROCEPI locus hist. arcen. cap. 14. qui, quamuis sicut Iustinianum iniquus, luculentum tamen de Senatus potestate præbet testimonium. Ita autem ille: *πολλὰς δὲ τὰ συγκλητικῶν βουλῶν, καὶ τῶν αὐτοκρατορικῶν δεδοκιμασμένα, εἰς ἑτέραν ἰσὺν ἐτελεύτησε κρίσιν. ἡ μὲν γὰρ βουλὴ ὡσπερ ἐν ἑκόνι ἐκείτῃ, ὁ δὲ τῆς ψήφου, ὁ δὲ τῆς καλῆς κυρία*

ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ δὲ μόνου, καὶ νόμου ἐνυπελεγμένῃ παλαῖς ἐνεκα. ἐπεὶ δὲ Φωὴν ἀφ' αὐτῆς ἴνα ὁτῶν ἰῶν ἐν αὐτῇ ἐνυπελεγμένων τὸ παράπαν ἐξῆν. ἀλλ' ὅτε βασιλεὺς, καὶ ἡ συνόκος ἐκ τῆς ἐπιπλείστον διαλογαχάνην μὲν ἀλλήλοισιν ἰῶν διαφρομένων ἐσχηπῶν ἐνικά δὲ τὰ ἐν σφίσι αὐτοῖς ὑπὲρ ἰσχύων ἐνυκαίμενα: *Sapissime factum est, ut quæ Senatus, quæque Imperator, de eadem re decreuissent, in contrarium caderent; nam fuit Senatus inane quoddam simulacrum, penes quem neque sententia discenda, neque tuendi bonellum arbitrium esset: sed concessum implet ad speciem quandam, & ex prisca lege, ac nemini plane mutare liceret; sed ea, de quibus consulendum esset, Imperator atque coniux (Theodora) sibi fumerent, & quæ apud se ipsi statuissent, hæc obtinerent.* Nolo iam virulentum animum, & maledicentissimi huius scriptoris calumnias tangere, certe hic locus exemplo esse quoque potest, quantum credendum sit homini, qui & iis, quæ publica lege statuta sunt, contraria scribere non est veritus. Perspiciunt enim facile omnes, dignitatem & iura Senatus Iustinianum sanctissime esse tuitum, imo maiorem fere præ reliquis principibus, ei exhibuisse honorem, cum locum in Silentio siue Principis Consistorio inter Consistorianos Comites assignauerit Senatoribus, Venio ad Iustinum, de quo CORIPPEVS in laudem Iustini lib. 2. v. 200. sequent. hæc ad Senatum Const. pertinentia habet:

- - - Vos o mihi proxima membra,
Conscripti Patres, nostri spes maxima regni;
Vos estis pectus, vos brachia verticis huius;
Quorum consiliis, quorumque laboribus usa
Publica res domuit gentes, & regna subegit.
Summa regendarum cura est mihi credita rerum:
At quia subiectum nostrum est disponere mundum,
Nos etiam vobis curas committimus orbis.

Ultima Poetæ verba accurate conveniunt cum his nouellæ nostræ, Vobis nostro iudicio respública soleat gubernanda committi. Senatores autem prouincias administrasse intelligimus præterea ex lege 1. de honorar. codicill. l. 14. § 2. de decurionib. & laudata nouella Iustiniani. Consulendus etiam est PHIL. BERTERIUS *Piaban. diarib. l. cap. 7.* qui obseruauit, in sanctissimis ecclesiæ conuentibus Chalcedone & Constantino poli, cum vota pro imperii incolumitate fierent, Senatui acclamatum, *Multos annos Senatui.*

(f) *Lege curiis profutura.* MSS. W. G. *legem curiis profuturam.*

(g) *Et exconsule.* Abest & a MSS. W. G. & Edit. Sichert. in qua editum, *Exconsulis.* Florentius autem Consulatum gessit A. D. 429. ut docet *Prosopograph.* de eo dictum ad *Nouell. l. 1.*

(h) *Ad Senatorie dignitatis prerogatiuam confugere.* Potuerunt Decuriones CONSTANTINI M. tempore adspirare ad dignitatem Senatoriam, dummodo non lacerassent fiscales rationes, & circa exactionem annonarum rite essent versati, ut patet ex l. 14. de decurionibus. Idem tamen mox l. 18. eod. tit. cum forte curiæ essent desolatæ, constituit, ut nemo decurionum ad Senatum aspiraret. Sed hæc leges pertinent ad Senatum V. R. sunt enim emissæ an. D. 326. & 329. ante Constantinopoleos dedicationem. Romanus etiam Senatus intelligendus est in l. 29. de decurion. quæ CONSTATANTE AVG. habet auctorem, qua permissum Senatorium honorem impetrare post impleta omnia curiæ munera. CONSTANTII AVG. lex 42. de decurionib. data an. 354. ad ordinem Cæsenatum, ex qua intelligimus decurio-

nes codicillis acceptis, non tantum infulas clarissimæ dignitatis, id est, Senatoriæ, impetrasse, sed & curia esse liberatos; Romam quoque respicit. At eiusdem Augusti l. 48. de decurion. A. D. 361. ad Senatum Constantinopolitanum data est, eaque sancitum, ut decuriones, Senatores facti, albo curiæ eximerentur, exceptis tantum iis, qui perfuncti iam erant Prætorum honore, ludosque prætorios ediderant. Mirifice illustrat hæc lex nouellam nostram, ut mox ostendemus. Præterea VALENTINIANI leges ad Occidentem pertinentes, VALENS autem Orientalis Aug. A. 365. l. 69. de decurionib. & A. 371. l. 74. eod. tit. Senatorium honorem expletis curialibus muneribus, decurionibus concessit, idemque statuit THEODOSIUS M. A. 380. l. 82. & an. 382. l. 90. de decurionib. dummodo post expleta etiam curialia munera, vicarium curiæ substituerent, verum eodem adhuc anno, mutata plane sententia, cum forte curias obseruaret negligi, edixit, lege 93. de decurion. ut omnes, qui Senatorum se splendidi vel collegio miscuerant, simul cum sobole restituerentur, idque iterum præcepit A. 386. l. iii. A. 387. l. iij. d. l. An. 390. autem, mitiorem amplexus sententiam, l. 122. voluit, ut dignitatis Senatoriæ prerogatiuis quidem vterentur decuriones, sed simul cum filiis curiæ munera obirent, & e patria discedere ciuitate iis esset piaculum. Hoc iure vsi sunt decuriones ad Annum vsque 393. quo Theodosius constituit l. 130. de decurion. ut muniis perfuncti in patria omnibus, senatoria gaudere possent dignitate & prerogatiua; bona vero eorum obnoxia manerent curiæ, atque idonei substituerentur. Patris constitutionem an. 398. confirmauit ARCADIVS l. 160. de decurion. THEODOSIVS tandem IUNIOR An. 416. leg. 180. de decurion. ad VRVM P. V. Constantinopol. hanc dedit legem: *Licet augeri cætum amplissimum cupiamus, cuius consortio, gratulamur, tamen si quis functionibus inuolutus, & nexibus municipalis ordinis innodatus, codicillos Clarissimus potuerit impetrare, nec suscipiendos eos Tua sublimitas, nec penitus allegandos esse cognoscat.* Quæ lex lucem etiam affundit iis, quæ nota superiore de Senatu Constantinopol. dicta; simulque ostendit, licuisse decurionibus post expleta functiones omnes, senatoria frui dignitate, quod magis docet eiusdem Theodosii lex 182. eodem anno data, ibi: *Sed prius vniuersis functionibus per ordinem propria ciuitatis expletis, tum demum ad competentem honorem singuli venire deproperent.* Obtinuit hoc ius, (quod scimus ex lege 183. d. l. i.) vsque ad annum 436, quo lege 187. d. l. i. definiuit Theodosius, ut decuriones, euecti ad Spectabilem dignitatem, tam curialia quam senatoria obirent munera; si vero, qui honorario tantum dignitatis titulo essent ornati, & ἀπραγοί, senatoriis muneribus per se, curiæ vero per substitutum periculo facultatum suarum responderent. Sed triennio post hæc nouella decreuit, ut nullus omnino posthac curialis infulas dignitatis Senatoriæ sibi inuolueret. Ex his intelligimus, quam sæpe variarit hoc ius. Quæ mens fuerit Iustiniano, docet lex ult. Cod. Iust. de decurionib.

(i) *Prætura munus impositum.* Appellatur quidem Prætura, l. 74. de decurionib. proprium Senatus decus, sed grauissimum erat onus, propter munus in circo & theatris editionem, quæ adeo erat necessaria, ut & cogere abfensum Censuales ludos exhibere, Prætorum nomine, quod legimus apud SYMMACHVM lib. 4. epist. 8. Sumptuosissimas autem fuisse editiones, multa docent veterum loca, & ZOSIMVS alio vituperat Constantinum M. quod excogitauerit Prætoriam Constantinianam, quo posset splendidioris for-

tunæ hominibus ægre facere, honorisque prætextu magno pecuniæ pondere priuare. Vide cum lib. 2. cap. 38. vbi addit: ἦν ἐν ἰδὲν ἰὼν εἰς ἴστο ἡλαγμένον ἐπιδημιῶν. ἰὼς πόλεσι, Φυγὴν ἀπαίτησιν καὶ ἀποδημίαν ἀλλοφύλων, δέει ἴσιν ἐν ἀπωλείᾳ τῆς πόλεως ἰσχυρῶς τῆς ἀξίας; idcirco quoties ad vrbes venissent, qui huius rei mandatum habebant, videre erat fugam omnium & profectiōem ad extraneos, merentium, ne cum patrimoniis suis detrimento dignitatem hanc apisterentur. Modum sumptuum, in Præturas, Flavianam, Constantinianam, & Triumphalem, Constantinopoli impendendorum, definiuit Constantius l. 5. de Prætorib. vbi vide Commentarium. Verum fœda iactatio & æmulatio functiones has Prætorias grauissimis auxerat impendiis, vt & publica lege, quam dedit Theodosius M. An. D. 384. quæque hodie legitur num. 1. titulo de expensis ludorum, esset coercenda. Hanc legem respicit SYMMACHVS lib. 10. ep. 21. ibi: Agit diuinis sanctionibus vestris gratias ordo reuerendus, etiam nomine posterorum, quibus Respublica emendata traditur. Nam cum fœda iactatio Senatorius functiones grauibus impendiis obruisset, & moribus & sumptibus nostris sanitatem veterem reddidisset: ne aut impares facultate collegas tenuis decoloraret editio, aut per verecundiam viribus maiora conatos effusio inconsulta demergeret. Consulendus etiam IVRETUS in Symmach. lib. 10. ep. 4. VALESIVS ad Ammianum lib. 27. cap. 3. sed imprimis huc pertinet elegans OLYMPIODORI locus in fine eclog. Tom. 1. Script. Rer. Byzant. ex quo, quantæ pecuniæ summæ, Romæ in Prætorias editiones erogatæ fuerint, optime cognoscimus. Ita autem ille: Καὶ ὅτι πρόβος ὁ πᾶς Ἀλυπίας, ἡλεσας ἴην οἰκίαν Πραΐξραν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἰσάωνος Ἰουαννίδος, δώδεκα Κενηνάρια χρυσὸς ἀνάλωσεν. Σύμμαχος δὲ ὁ λογιγράφος, συγκαλητὸς ὢν, ἰὼν μετρίων πέν ηἴην πόλιν ἀλῶναν, τῶ παιδὸς Συμμάχου Πραΐξραν ἡλεσας, ἑκοσι κενηνάρια ἐδάπανησεν. Μάξιμος δὲ εἰς ἰὼν εὐπορίαν, εἰς ἴην τῶ υἱὲ Πραΐξραν, ἑσσεσάρακον καὶ ἑβιάλεον κενηνάρια. ἐπὶ δὲ ἡμέραις οἱ πραιτορες τὰς πανηγύρεις ἐτέλεον. Probum Alypii filium in prætura, quam Ioannis tyranni temporibus gessit, auri centenarios duodecim expendisse. Symmachum vero oratorem, mediocri censu Senatorem, ante captam urbem, filio Symmacho Præturam gerente, centenarios impendisse viginti. Maximum dein, ex opulentiis vnum, in filii præturam quadraginta centenarios impendisse. Septem autem diebus solennes ludos Prætores celebrabant. Ob hos Præturæ sumptus augendus erat Senatus, ne pauci cogerentur onera tolerare, quod indicat l. 180. de decurionib. & decuriones in Senatum recepti cito designabantur Prætores: imo ex lege 48. de decurion. est colligere, promississe nonnullos Senatui sumptuosas editiones, & allecctos, vt fidem liberarent, pecunias ciuitatum publicas abstulisse. En verba legis citatæ: qui Prætorum honore persuncti sunt, residentes in Senatu, reddibere debebunt, quæ ex rationibus fisci, aut urbium pisceribus abstulerunt, ita vt omnibus deinceps adipiscendi honoris huiusce aditus obstruatur. Cum vero Theodosius Iun. ante triennium l. 187. de decurion. constituit, vt decuriones in Senatum alleccti, tam senatorii, quam curialibus muneribus satisfacerent, vt nota superiore obseruauimus, iamque animaduerteret, præturamunus impositum in ciuitate Constantinopoliitana, patrias etiam functiones, quas tamen aut ipsi decuriones, Senatores facti, aut per substitutum periculofacultatum suarum obire debebant, ac

sua quemque munia ciuitatis, patrimoniis eorum eo modo consumptis, denegare compellere, hac lege perpetuo valitè decreuit, vt nullus postea curialis Senatoria frui posset dignitate. Per munia ciuitatis intelligendæ sunt editiones ludorum in ciuitatibus a magistratibus faciendæ, de quibus multis egit LIBANVS, cuius verba repete ex Commentariis ad leg. 1. de Spectacul. leg. 29. 169. de decurionib. Consumpto igitur patrimonio (quod tamen erat curiæ obnoxium) ob ludos Constantinopoli editos, solitis & ἐγκυλίους oblectationibus populo suæ ciuitatis faciendis impar fiebat Senator.

(k) Sua quemque. Sichard. suaquemque.

(l) Compellit, MSS. W. G. & Sichard. male compellitur.

(m) Quod motibus, Sichard. quod hiis moribus, male. Motus iudicum, sunt arbitria & voluntates. Vide Glossar. & BRISSONIVM de V. S.

(n) Reuerentia dignitatis. De reuerentia dignitatis Senatoriæ consulendum Paratitlon de Senatorib.

(o) Perspicuis, MS. W. præspicitis.

(p) Compulsio. MS. G. compulsatio. Vtraque vox huius æui. Compellere est debitum exigere, compulsores, ex-ctores, compulsio, exactio. CASSIODORVS Var. XII. 10. Prudens se ipse compellit, minus cautus est, qui vrgetur ab altero. Nam quid egit totius anni suscepta compulsio. Vide Glossar. voc. compulsor. Apud TERTULLIANVM Apologet. c. 21. compulsationis vox occurrit, sed alio sensu. Nam & nunc Iudei aduentum Christi expectant, nec alia magister nos & illos compulsatio est, quam quod iam venisse non credunt. Cæterum respicit hoc loco Theodosius debita curiæ munera, quæ vide in Paratitlo de decurionib.

(q) Si debitorem desiderat executor. MSS. W. G. si debitorem deferat executor. Sichard. si debitori desit executor. Editiones Lugdun. Rittershusi. Gothofred. si debitum deferat executor.

(r) Infulas. Infulæ dignitatis sæpe occurrunt in legibus, allusione facta ad sacerdotes & flamines. Videnda in primis l. 122. de decurion. Loca alia require in Glossar. & apud BRISSON. de V. S.

(s) Consortio. Ita l. 73. de decurion. Inconsortium Senatus nititur peruenire. L. 74. cod. tit. Ad consortium Senatus legetur.

(t) Prouidentissime constituta. MS. G. prudentissime constituta. Sichard. Prouidentissime constitutissimeque constituta.

(v) Nominati. De designatione & nominatione Prætorum, quæ fiebat senatus arbitrio, consule Paratitlon de Prætorib.

(x) Mancipauit obnoxios. Designabantur primo Prætores, deinde vero, cum varii Prætorum essent gradus, sumptusque varie præstituti, editionis modum, seu præturas ipsas arbitrio Senatus fortiebantur. Paratitlon de Prætorib. Hæc sortitio dicitur proprie nominatio, & qui Præturas erant sortiti, nominati appellantur, l. 1. 17. de Prætorib. Nominationem sequebatur denuntiatio. Legibus enim statutum est, vt intra quinque menses, si absens quis esset, moneretur, quo aut nominationi adensum præberet, aut excusationem suo tempore proponeret, l. 22. de Prætorib. Cum deinde præsentis etiam excusationes audiendæ, & a Senatu ponderandæ essent, ante sententiam ab amplissimo ordine latam, nemo Præturæ muneris obnoxius erat, seu prætoræ muneris obnoxius mancipabatur. Sensus itaque verborum hic est: Curialibus, qui senatoriam adepti

adepti sunt dignitatem, Prætura remittitur, si nondum nominati sunt, ne, quod supra vidimus, consumpto patrimonio, patrias functiones & munera negligere cogerentur. Manent ergo Senatores sine onere, quo patriæ oneribus ferendis pares sint. Deinde nominatis ad præturam, sed nondum muneri huic per sententiam latam obnoxii, (cum scilicet nominati iustas allegarent excusationis causas, de quibus in Senatu in utramque partem disceptabatur) onus Præturæ etiam remittitur, disceptationique, si qua fuit, per hanc legem, imponitur finis. Tan-

dem patet, eos quos sententia Senatus, iam ante hanc legem, præturæ mancipauerat obnoxios, oneri subiectos fuisse; sed post hanc constitutionem neminem curialium potuisse ad senatoriam aspirare dignitatem, ne curiæ enervarentur.

(y) *Dat. Prid. Id. Septembr.* MS. Ottobon. *Dat. XIII. Kal. Aug.* MS. G. *Dat. III. Id. Septembr.*

(z) *Præcipit.* MSS. W. G. *præcipit.* Obseruandum autem, non cepisse interpretem sensum nouellæ, quod facile animaduertent lectores.

De testamentis. (a) Tit. VIII.

I. Impp. THEOD. & Valent. AA. Florentio PF. P. (b)

ITa prodest (c) gentes barbaras nostri nominis (d) imperio mancipari, ita nostræ victoriæ videbuntur obedientibus fructuosæ, si pacis commoda legum regulis componantur. (e) Ideo diuinis sensibus die noctuque res humani generis pertractantes, gratum duximus deficientium quoque voluntatibus subuenire, ut pro suo quisque testetur arbitrio: ut in potestate sua suam habeat voluntatem: ut inuitus nemo nec taceat, nec loquatur. Illud est quippe proprie testamentum, quod testantis meram obtinet voluntatem. (f) Natura talis est hominum, ut quosdam diligant, alios timeant, quibusdam sint officiosæ gratiæ debitores, alios suspicentur, quorundam fidem intelligant eligendam, aliis nihil credendum existiment: nec tamen audeant de singulis, quæ sentiunt, confiteri. Ideo veteres testamenta scripta testibus offerebant, oblatarumque eis tabularum perhibere testimonium postulabant. (g) Sed dum iuris antiqui cautelam paulatim mutat posteritatis imperita præsumptio, & testes exigunt omnino, quæ testamento continentur, agnoscere, eo res procescit, ut dum sua quisque nonnunquam iudicia (h) publicare formidat, dum testibus testamenti, sua non audet secreta committere, ne suis facultatibus inhiantes offendat, intestatus mori, quam suæ (i) mentis arcana periculose patiatur exprimere. Hac (j) itaque consultissima lege sancimus, licere per scripturam conficiendis testamentum, si nullum scire volent, (k) quæ in eo conscripta sunt, signatam (l) vel ligatam, vel tantum clausam (m) inuolutamve proferre scripturam, vel ipsius testatoris, vel cuiuslibet alterius manu conscriptam, eamque rogatis testibus septem numero ciuibus Romanis puberibus omnibus simul offerre signandam & subscribendam: dum tamen testibus præsentibus testator suum esse testamentum dixerit, quod offertur, (n) eique ipse coram testibus sua manu in reliqua parte testamenti subscripserit. Quo facto, & testibus vno eodemque die ac tempore subscribentibus & signantibus, (o) valere testamentum: nec ideo infirmari, quod testes nesciant, quæ in eo scripta sunt testamento. (p) Quod si literas testator ignoret, vel subscribere nequeat, octauo subscriptore pro eo adhibito, (r) eadem seruari decernimus. In omnibus autem testamentis, quæ vel absentibus, vel præsentibus testibus (s) dicantur, superfluum est vno eodemque tempore exigere testatorem & testes adhibere, & dictare suum arbitrium, & finire testamentum. Sed licet alio tempore dictatum scriptumve proferatur testamentum, sufficiet vno eodemque die, (t) nullo actu (v) interueniente, testes omnes videlicet simul, nec diuersis temporibus subscribere, signareve testamentum. Finem autem testamenti, subscriptiones & signacula testium esse decernimus. Non subscriptum namque (x) a testibus, atque signatum testamentum, pro imperfecto haberi conuenit. Ex imperfecto autem testamento voluntatem teneri (y) defuncti, nisi inter solos liberos habeatur, (z) non volumus. Per nuncupationem quoque, hoc est sine scriptura, testamenta non alias valere sancimus, nisi (aa) septem testes, ut supra dictum est, simul vno eodemque tempore collecti, testatoris voluntatem, aut (bb) testamentum sine scriptura facientis, audierint, non (cc) ut suum, quod adsolet fieri, narrantes arbitrium, hoc est, ut manifeste testari se sub iisdem testibus sine scriptura eo ipso tempore dicat, non futurum suæ voluntatis promittat arbitrium. Si quis autem testamento iure perfecto, postea ad aliud venerit testamentum, non alias, (dd) quod ante factum est in-

firmari decernimus, quam id quod secundo facere testator instituit, iure fuerit consummatum: Nisi forte in priore testamento scriptis his, qui ab intestato ad testatoris hereditatem successionemve venire non poterant, in secunda voluntate testator eos scribere instituit, qui ab intestato ad eius hereditatem vocantur. Eo enim casu, licet imperfecta videatur scriptura posterior, infirmato priore testamento, secundam eius voluntatem non quasi testamentum, sed quasi voluntatem intestati (ee) valere censemus: (ff) in qua voluntate quinque testium iuratorum depositiones sufficient. (gg) Quo non facto, valet primum testamentum, licet in eo scripti (hh) videantur extranei. Illud etiam huic legi perspicimus (ii) inferendum, ut quoniam Græce iam testari concessum est, (kk) legata quoque ac directas libertates, (ll) tutores (mm) etiam Græcis verbis liceat in testamentis relinquere, ut ita vel legata relicta, vel libertates directæ, tutoresve dati videantur, ac si legitimis (nn) verbis ea testator dari, fieri, observarique iussisset, Florenti Parens Karissime. aa. Illustris itaque & magnifica auctoritas tua consultissimam legem, edictis propositis, ad omnium notitiam perferri præcipiat. Dat. prid. Id. Sept. (oo) Constantinop. Theod. A. xvii. & Festo v. c. coss. (439)

INTERPRETATIO. Hæc lex multa confirmat, quæ de testamentis in Theodosiani corporis auctoritate conscriptæ sunt. Sed hoc amplius habet, (pp) ut si aliquis iure prætorio conderit testamentum, id est, quod septem testium subscriptionibus confirmatur, auctor testamenti, si literas scit, octavius ipse subscribat: Sin autem aut subscribere (qq) non potest, aut literas nescit, tunc octavius pro se adhibeat subscriptorem. (rr) Nam eji subscriptores nesciant, quæ (ss) in pagina testamenti continentur, testamentum ex hac re non habeatur (tt) infirmum. Testamento vero nihil detrahatur, si per plures dies dicatur fuisse dictatum, dummodo una die sub præsentia testatoris simul omnes rogati a testatore subscribant, ac suis sigillis subscriptum muniant testamentum. Per nuncupationem quoque, hoc est sine scriptura, qui suam publicare maluerit voluntatem, conuocatis simul una hora septem testibus, primum pro qua re eos venire rogauerit, euidenter explanet, ut quia testamentum non fecit, illi apud gesta, (vv) defuncti publicent & allegent voluntatem. Si quis autem facto legitimo testamento, aliud postea (xx) voluerit facere testamentum, non aliter quod prius factum est reddatur infirmum, nisi sequens testamentum omni firmitate fuerit conscriptum, (yy) & legitimo testium numero roboratum. Nam si imperfecta fuerit forsitan deficientis voluntas, secunda voluntas tunc valet, si in primo testamento, quod fecerat, extraneos scripsit heredes, & postea in secunda voluntate illos instituit, vel ad successionem vocauit, qui etiam si non testatus fuisset, poterant in hereditate (zz) defuncti ab intestato succedere, quæ tamen posterior voluntas defuncti, licet non sit perfecta, sic in omnibus quæ scripta sunt valeat, ut quinque testes iurisiurandi religione confirmet, testatorem ad hoc eos conuocasse, ut remoto priore testamento, secundam in propinquis suis, quam perficere non valuit, conderet voluntatem, quæ in omnibus, vel circa omnes firma permaneant.

- (a) De Testamentis. MS G. de testamento.
 (b) De Florentio PP. consule dicta ad Nouell. i. male in MS. G. Laurentio PV.
 (c) Ita prodest. Seruant hanc lectionem MSS. W. G. Id in Sichard. Lugdun. Gothofred. Rittershus. edit. Ut prodest.
 (d) Nominis. Ita habent MSS. W. G. & impressi omnes, GOTHOFREDVS autem edidit numinis. RITTERSHVIVS etiam numinis vocem restituendam esse censuit. Recte, ut opinor. Etenim scriptorum nullus, quantum quidem scio, Orientis imperium appellauit Theodosianum.
 (e) Bene obseruauit RITTERSHVIVS, Proœmium Institutionum Iustiniani videri hinc expressum, quæ de re consulendi Commentatores. Huc pertinent Theodoricæ Ostrogothorum Regis verba apud CASSIODORVM Var. IV. 12. Propositi nostri est, ut prouinciar, nobis Deo auxiliante subiectas, sicut armis defendamus, ita legibus ordinemus.

- (f) Meram obtinet voluntatem. QUINTILIANVS declamat. 308. mit. de testamentis: Neque enim aliud videtur solatium mortis, quam voluntas ultra mortem. Et circa fin. Testamentum est voluntas defuncti consignata iure legibusque ciuitatis. Consuli hic possunt, qui ad Institutiones & Vlpianum commentati sunt.
 (g) Respicit Theodosius illa VLPiani tit. 20. §. 9. Nuncupatur testamentum in hunc modum. Tabulas testamenti testator tenens ita dicit. HÆC VTI IN HIS TABVLIS, CERIBVE SCRIPTA SVNT, ITA DO, ITA LEGO, ITA TESTOR: ITAQVE, VOS QUI RITES, TESTIMONIUM PRÆBITOTE. Consulendus SALMASIVS de subscribendis & signandis testamentis cap. 19. sequi. SCHVLTINGIVS ad Vlpian.
 (h) Iudicia. Iudicium ultimæ voluntatis sententia, seu testamentum. Vide loca in Glossar. & apud BRISSONIUM de V. S.
 (i) Sua. Editiones Sichard. Lugd. Rittershus. Gothofred. sua.

- (*) *Lex, hac consultissima, 21. Cod. Iust. de testamentis, hinc desumpta est.*
- (k) *Volent. MSS. W. G. & Cod. Iust. volunt - ea.*
- (l) *Signatam. Cod. Iust. vulgat. consignatam. CONTIUS edidit signatam. Vtraque lectio proba est. Conferatur hic locus SVETONII Neron. c. 17. & PAVLLI lib. 5. recept. sent. §. 6.*
- (m) *Clausam. MS. W. clusam. Edit. Sichard. Lugd. Rittershus. Gothofred. inclusam.*
- (n) *Offertur. MS. W. profertur.*
- (o) *Signantibus. Cod. Iust. consignantibus.*
- (p) *Scripta sunt testamento. MS. W. scripta sint testamento. Idem vero iam antea statuit Arcadius l. 3. de testament. & codicill. ibi: Statuimus, iis qui extremas ordinant voluntates, hac esse seruanda, ut & presentes videant subscriptores, & ii, qui venerint non ignorent, etiamsi usdem scripturæ continentia non fuerit intimata. Confule hic GOTHOFREDVM.*
- (q) *Confule ZACH. HYBERVM II. Obseruat. rer. iudicat. c. 13. Voluit deinde Iustinianus l. 29. de testamentis, & §. 4. Infl. b. t. ut per manum testatoris, & si scribere hic nequeat, testium, nomen heredis aut heredum exprimeretur. Sed ipse sustulit eam solemnitatem A. D. 541. Nouell. 119. c. 9. addita ratione, quæ hanc quoque constitutionem illustrat: Agnouimus autem ex huiusmodi subtilitate plurima testamenta destructa, testatoribus non valentibus huiusmodi custodire subtilitatem, aut forsan nolentibus scire aliquos suam voluntatem.*
- (r) *Vel absentibus vel presentibus testibus. Cod. Iust. quæ presentibus vel absentibus test.*
- (s) *Vno eodemque die. Cod. Iust. vulg. Vno tempore eodemque die. Glossula hæc est, a nascutulo, occasione superiorum verborum, vno eodemque tempore, addita. MS. W. legit hic, vno eodem die.*
- (t) *Actu. Cod. Iust. actu extraneo. Hoc etiam addidit semidoctus, & abest a veteribus libris, vt vidit CONTIUS.*
- (x) *Subscriptum namque. Cod. Iust. subscriptum autem, a testibus ac non signatum. In MSS. autem lectio nostra apparet.*
- (y) *Teneri. MSS. W. G. & Cod. Iust. tenere. male.*
- (z) *Liberos habeatur. Obserua hic emblemata Tribonianum additum ex l. ult. Cod. Iust. famil. eriscund. Liberos, a parentibus utriusque sexus, habeatur, non volumus. Si vero in huiusmodi voluntate, liberis alia sit extranea mixta persona: certum est, eam voluntatem defuncti, quantum ad illam duntaxat permixtam personam, pro nulla haberi, sed liberis aderescere. Gothofredus in Commentar. ad leg. 1. famil. eriscund. hæc verba in constitutione Theodosiana, l. 21. Cod. Iust. de testament. existisse, scripsit; sed contrarium docet hæc nouella. Neque hoc verum est, quod idem statuit cum CONTIO, legem illam ultim. famil. eriscund. miro Tribonianum flagitio interpolatam esse ex laudata l. 21. de testament. Nam prior lex Constantinum M. habet autorem, posterior Theodosium, vt facile pateat, ex priore siue d. l. ult. migrasse integram sententiam, in d. l. 21. posteriorem. Denique probari non potest, quod tamen multis argumentis conquisitis tentat laudatus Gothofredus, Tribonianum in l. ult. Cod. Iust. famil. eriscund. magna audentia mutasse inscriptionem, & loco Verini, substituisse Bassum PP. cum nondum liquet, an lex ultim. Cod. Iust. famil. eriscund. sit excerpta ex lege 1. Cod. Theodof. eiusd. titul. quæ ad Verinum*

data est. Cæterum, quod hoc loco de voluntate patris, & scriptura quacunque, licet solemnitatibus destituta, inter liberos locum habente, statutum est, iam antea obtinuit ex lege 1. Constantini M. Cod. Theod. de famil. eriscund. Vide hic Commentarium. Quid Iustinianus sanxerit docet eius Nouell. 18. c. 7. & Nouell. 107. c. 1. vbi conferendus Cuiacius, & RITTERSHVSIVS.

- (aa) *Nisi septem. Cod. Iust. quam si.*
- (bb) *Aut testamentum sine scriptura facientis. Ita legunt impressi omnes: in MSS. W. G. est, ut testamentum sine scriptura facientis, in Cod. Iust. ut test. sine script. facientis, quæ lectio proba est, vt patet ex sequentibus. Rescribendum etiam mox, narrantis arbitrium.*
- (cc) *Non ut suum, quod adsolet. MS. W. non ut solum, ut adsolet. MS. G. non solum ut suum, ut adsolet. Cæterum hæc verba, vsque ad illa, si quis, absunt a Codice Iust.*
- (dd) *Alias pro aliter. Vid. BRISSENIUM de V. S.*
- (ee) *Voluntatem intestati. Cod. Iust. voluntatem ultimam intestati.*
- (ff) *Censemus. Cod. Iust. sancimus. MS. G. censuimus.*
- (gg) *Sufficient. Cod. Iust. sufficient.*
- (hh) *Scripti. MS. W. conscripti, oscitantia librarii ob antecedentem vocem eo.*
- (ii) *Perspiciamus. Cod. Iust. prospeximus.*
- (kk) *Græce iam testari concessum est. Cod. Iust. ut etiam græce omnibus testari liceat. Cuncta quæ erant iuris ciuilibus, latina tantum lingua concipiebantur, quod notum. Confule BRISSENIUM de formul. lib. 7. num. 6. Cuiacium ad Vlpian. tit. 25. Quæ vero erant iuris gentium, qualibet poterant expediri lingua. Huc pertinent illa Vlpiani l. 11. D. de legat. 3. init. Fideicommissa quocunque sermone relinquere possunt: non solum latina vel græca, sed etiam Punicæ vel Gallicanæ, vel alterius cuiusque gentis: & leg. 8. in fin. D. de acceptilat. Et ideo puto, & græce posse acceptum fieri, quia hoc iure vtimur, ut iuris gentium sit acceptilatio: & in fragment. tit. 25. num. 9. Item græce fideicommissum scriptum valet, licet legatum græce scriptum non valeat. Ideo etiam directæ libertates tutelaque, olim erant romana lingua concipiendæ. Dispiciendum autem, quo tempore potestas facta sit omnibus, testamenta græca lingua faciendi. Vehementer enim errant, qui persuadere volunt, post translatum Constantinopolim imperium, cunctis græce testari licuisse, quorum in numero est CL. OTTO ad Instit. tit. de testament. & HEINECCIUS in Institut. eod. tit. provocans ad leg. 15. Cod. Iust. de testament. quæ tamen lex de formulis tantummodo solemnibus in testamentis adhibendis, sublatisque, intelligenda est, quod docere possunt illa: ob inanem observationem irritas fieri tabulas & iudicia mortuorum indignum est: ademptis his, quorum imaginarius usus est: institutioni heredis verborum non esse necessariam obseruantiam: quolibet loquendi genere formata institutio valeat. Notandum præterea, eam legem non pertinere ad Constantinum, vt vulgati Codices præferunt, sed ad Constantium, quod clarum est subscriptione. Constantius autem primus sustulit formulariam iurisprudentiam, l. 1. Cod. Iust. de formulis. Confule GOTHOFREDVM ad leg. ult. de stud. liberal. urb. Rom. & Constantinopol. Deinde translata licet ab vrbe Roma Byzantium sede imperii Constantinus eiusque successores, latinam linguam nouæ Romæ seruari voluerunt, vt docent inscriptiones statuarum, moneta, epistolæ, edicta, constitutiones; imo Iustiniani tempore in aula*

& comitatu fuit ea in vfu communi, quod vel maxime testatur nouella eius VII. cap. 1. *Διοπερ αὐτὴν καὶ πρᾶξάκαμεν καὶ ἐπὶ παλαιῶ Φωνῇ τὸν νόμον συνεγράψαμεν, ἀλλὰ τοιαύτη τῇ κοινῇ ἴε καὶ Ἑλλάδι, ὥστε ἀπασιν αὐτῶν εἶναι γνώριμον, διὰ τὸ πρόχρον τῆς ἐρμηνείας: ideo hanc emisimus & non patrio sermone legem conscripsimus, sed hoc communi & græco, ut omnibus nota sit, propter interpretationis facilitatem.* En linguam latinam παλῖον appellat Iustinianus, & Nouella LXVI. cap. 1. §. 1. scribit, edidisse se æqualis formæ constitutiones de mensura institutionis filiorum, quarum alia lingua græcorum sit conscripta propter multitudinis frequentiam, τῆς δὲ τῇ Ῥωμαίων (Φωνῇ) ἥπερ ἐστὶ καὶ κυριώτερη, διὰ τὸ τῆς πολλείας σχῆμα, alia vero latini, quæ etiam propria, propter Reipublicæ statum. Multa huc pertinentia collegit CAR. DV FRESNE in præfationibus ad vitrumque Glossar. Cum vero iam Theodosii M. tempore contigerit, ut græculi homines, utrumque colentes sermonem, neutro recte vterentur, ita publicis fidem facientibus eius ætatis monumentis, facile est videre, ob latinatam in testamentis adhibendam, non potuisse non infinitas oriri lites. Nihilominus tamen neque Theodosius, neque Arcadius subditis fecerunt potestatem græce testandi, sed primus eam concessit licentiam Theodosius Iun. Id vero factum ante hanc nouellam editam, ut aperte docent verba illa, quoniam græce iam testari concessum est. Cum vero illa constitutio perierit, de anno non liquet. Est tamen mihi hæc sententia, anno 439. quoque id ius introduxisse Theodosium, & forte paullo ante hanc nostram constitutionem, quia Tribonianus, cui ad manus fuere Theodosii leges, in lege sæpe memorata 21. de testament. abscissi scripsit, illud etiam huic legi prospeximus inferendum, ut etiam græce omnibus testari liceat. Videtur enim legem priorem, quæ sine dubio tantum de licentia græce testandi egit, cum hac nostra, quæ extenditur illa græce testandi facultas ad legata, libertates & tutelæ, coniungere voluisse.

(II) *Libertates.* Hinc desumpta est lex 14. Cod. Iust. de testamentaria manumissione, quæ caret subscriptione. Hæc itaque huic anno est reddenda in fastis RELANDI. En eam. Impp. Theod.

dosius & Valentinian. Augg. Florentio PP. Di-
rectas libertates græcis verbis licet testamentis re-
linquere: ut ita libertates directæ data videantur,
ac si legitimis verbis eas testator dari iussisset.
Emendandus etiam BRISSONIVS de formul. lib. 7.
cap. 6. pag. m. 562. qui existimauit, hanc legem
14. sexennio post legem ult. 8. Cod. Iust. de te-
stamentar. iutel. datam, quæ tamen lex etiam, ut
mox videbimus, ex hac nouella nostra est, & ad
an. 439. pertinet.

(mm) *Tutores etiam.* Lex vltim. 8. Cod. Iust. de
testamentar. tutela, hinc excerpta; cuius verba
hæc sunt: *Tutores etiam græcis verbis licet in te-
stamentis relinquere: ut ita tutores dati videan-
tur, ac si legitimis verbis eos testator dedisset.*
In antiquis Codicibus & apud Contium quoque
ita subscripta est, Dat. Prid. Id. Septembr.
Theodos. A. XIV. & Maximo, quæ subscriptio
in errorem induxit BRISSONIVM, ut crederet legem
an. 433. emissam, quod nota superiore vi-
dimus. Connexerunt CONTIVS & alii subscriptio-
nem ope huius nouellæ.

(nn) *Legitimus.* Legitima verba hic sunt latina, quia
legibus introducta.

(oo) *Prid. Id. Sept. MS. G. IV. Id. Sept. Cod. Iust. Dat. Idib. Sept. Sichard. Prid. Id. Febr.*

(pp) *Habet. MSS. W. G. continet.*

(qq) *Subscribere. MSS. W. G. scribere.*

(rr) *Subscriptorem.* Editiones SICHARD. LUGD. RIT-
tershus. Gothofred. scriptorem.

(ss) *Quæ in pag. test. continentur. MSS. W. G. quid in testamenti pagina continetur.*

(tt) *Habeatur. MSS. W. G. habetur.*

(vv) *Apud Gesla.* Gesla sunt acta publica, in
quæ referebantur testamenta, donationes & quæ-
uis instrumenta. Vide Glossar. Theodos. Du
FRESNE in Glossar. & BRISSONIVM de
V. S.

(xx) *Possea. MS. W. propterea.*

(yy) *Conscripum. MSS. W. G. subscriptum, ma-
le, ut patet ex sequentibus.*

(zz) *Hereditate. MS. G. hereditatem.*

De alluionibus & paludibus & pascuis. (a) Tit. X.

I. Impp. THEOD. & Valent. AA. CYRO PE. P. & Consuli designato. (b)

Suggestionibus tui Culminis (c) semper magnum aliquid reip. conferendi materiæ (d)
ministrantur, semper nobis aliquid porrigitur emendandum. Quanta itaque Magni-
tudinis tuæ prouincialium cura est, per eas quoque non dubie declaratur. Alluionum,
quæ contingere solent in prædiis, quæ ripis quorundam fluminum terminantur, (e) ea
natura est, ut semper incerta possessio, incertum sit eius dominium, quod possessori per
alluionem accrescit. Nam quod hodie possidemus, nonnunquam altero die vicini fun-
di dominio, in alteram fluminis ripam translatus, acquiritur, (d) nec tamen apud eum
cui accrescit, semper remanet acquisitum, sed plerumque redit ad priorem dominum (f)
cum augmento. Sæpe nec ad posteriorem manet, nec ad priorem redit, sed in harenam
fluminis inundatione dissoluitur. Ideo suggestionem (g) tui Culminis admittent. s,
non Ægyptiis solis, nec de Nili tantum alluionibus (h) loquimur, sed quod salubre est,
orbi terrarum, atque omnibus prouinciis promulgamus. Et ea (*) quæ per alluionem (i)
possessoribus acquiruntur, neque ab ærario vendi, neque a quolibet peti, nec separatim
censeri vel functiones exigi, (k) hac perpetuo lege valitura sancimus, ne vel alluionum
ignorare vitia, (l) vel rem noxiam possessoribus videamus indicare. (m) Similiter nec

es quidem, quæ paludibus antea vel pascuis videbantur ascripta, (n) si sumptibus ac laboribus possessorum nunc ad frugum fertilitatem translata sint, (o) vel vendi, vel peti, vel quasi fertilia separatim censeretur, vel functiones exigi concedimus: ne doleant (p) diligentes operam suam agri dedisse culturæ, nec diligentiam suam sibi damnosam intelligant (q) Huius legis temeratores quinquaginta librarum auri condemnatione coherceri decernimus. Inter quos habendum est officium quoque tuæ sedis excelssæ, si aliquid eiusmodi suggesserit disponendum, vel si preces instruxerit (r) petitoris, Cyre Parens Karissime AA. Illustris itaque & magnifica auctoritas tua suggestione tui Culminis ac dispositione (s) non admissa tantum, sed etiam collaudata, legem hanc edictis propositis ad omnium noticiam perferri præcipiat. (t) Dat. xi. Kal. Oct. Constp. Valent. A. v. & Anatolio v. c. COSS. (440.)

INTERPRETATIO. *Hac lege censitum est, ut si fluvius alveum suum paulatim in aliam partem contulerit, terram illi acquirat, cuius finibus spatium terræ dignoscitur contulisse. Quam rem beneficio aquæ possessoribus acquisitam, nullus velut fiscalem audeat vindicare, cui rei tributum nullus adiiciat. Si quis etiam paludes suo studio deriuauerit, & ad usum fertilitatis adduxerit, similiter hoc is qui excoluit, sine censu perpetuo iure possideat, neque quisquam hoc audeat a nostra munificentia postulare.*

(a) Legitur hæc Nouella inter varias rei agrariæ leges, pag. 343. sequ. edit. Goer. sed a sciolo agrimenfore ineptis deprauata additamentis, & in alium hinc inde detorta sensum; quod CONTIVS non observavit, notans ad l. 3. Cod. Iust. de alluvionib. eam integram ab agrimenfore ex Codice Theodosiano fuisse exscriptam. Oculatissimum autem GOESIVM nouella nostra latuit, cuius tamen ope longe felicius restituisset legem agrariam.

(b) Cyro PF. P. & Consuli designato. De Cyro agit EVAGRIUS hist. eccles. lib. 1. Cap. 19. SVIDAS voc. Κυρος. THEOPHANES in Chronograph. ad an. Theodos. 37. pag. 66. 67. Ed. Venet. CHRON. PASCHALE ad an. 450. pag. 253. Ed. Venet. THEOPHYLACTVS hist. lib. 8. c. 8. CEDRENVS in Annal. sub Theodos. pag. 270. Ed. Venet. ZONARAS Annal. Tom. 2. pag. 34. Edit. Venet. BARONIUS in Annal. ad an. 440. ANTON. PAGIVS in Critic. ad an. 446. Scimus autem ex his, ipsum fuisse Panopoliten Ægyptium, Deorum cultorem, poeticisque facultatibus in amicitiam sese Eudociæ Augustæ insinuasse & viam parasse sibi ad summos honores in aula Constantinopolitana gradus. Euagrius eum Claudiano iungit, & ex Metaphraste apud SYRIVM d. 11. Decembr. notum, ipsum tempore angustiarum suarum, de quibus mox, elucubrasse carmen, sub titulo, Veritas exulans. SVIDAS habet, Præfectum Urbis, Præf. Prætorio, Consilem & Patricium factum, & AVCTOR Chron. Paschal. tradit, geminas ipsum Præfecturas quatuor annis administrasse, ob summam vitæ innocentiam. Præf. Urb. Constant. fuit An. 426. ut testatur l. 5. Cod. Iust. de advocat. divers. iudic. An. 439. l. 9. Cod. eod. de sacros. eccles. l. 20. Cod. eod. de operib. publ. & hoc Anno 440. ut habet inscriptio legis 21. Cod. Iust. de operib. publ. quæ inscriptio lucem capit ex Chronico Paschali, quod fidei facit, Cyrum duas Præfecturas simul administrasse. Præfecturam Prætorianam enim gessit an. 440. ut docet nostra novell., & infr. novell. 14. num. 2. 3. item l. 2. Cod. Iust. de incomparib. & reparationib. ad quem annum refero etiam leges 32. 33. Cod. Iust. de appellat. quæ subscriptione carent, licet certi nihil hic definiti possit, cum ad annum vsque 448. Cyrus honores gesserit. Anno sequenti 441. Cyrus solus Consul in Oriente processit, ut docent omnes Fasti. Vid. BARONIUS, PAGIVS & RELANDVS. Quando Tom. VI. Pars II.

vero EVAGRIUS scribit, eum eo tempore, quo Carthago capta est a Vandalis, fuisse Magistrum militum in Occidente, statuendum est, Cyrum tum Urbis Constant. Præfectum, (occupata enim est Carthago an. 439. quo Præfecturam urbanam gessisse supra vidimus) a Theodosio in auxilium Valentiniano missum, cum post Carthaginem expugnatam Vandali toti occidenti terrorem incuterent. Anno 447. ingens terræ motus adificia & muros Constantinopol. concusserat, quos Cyrus tum P. V. intra sexaginta dies magnifica substructione restituit, tota vrbe obstupecente, & laudibus eum summis extollente. Eæ autem laudes maximam bono viro creaturæ invidiam, quæ aucta est, postquam Eudocia Augusta an. 448. Theodosii gratia exciderat, & relicta vrbe, abierat Hierosolyma. Eo enim anno, sedente in circo Cyro cum Theodosio, cum populus ob murorum ædificiorumque refectionem atque ob urbem luminibus nocturnis exornatam exclamaret, Urbem Constantinus condidit, Cyrus renouavit, Imperator indignabundus, ademittit ei Præfecturæ urbanæ dignitatem, obtentu, quod gentilis esset. Cyrus de vita sollicitus in ecclesiam fugit & clericus factus est, sed Imperator miseratione motus eum Coçyali constituit Episcopum, ut narrat SVIDAS, cui etiam fides adhibenda est, licet alii tradant Smyrnenſi ecclesiæ fuisse præfectum. In actis enim Concilii Constantinopolitani an. 448. Pseudo-Ephesini 449. Chalcedonenſis 451. Astericus Episcopus Smyrnenſis occurrit. Tandem observo, in MSS. W. G. verba illa, & Consuli designato abesse, & præterea male legi in MS. G. Cyro PV. Apud Goesium autem P. P. Orientalium.

(c) Tui culminis semper. In MS. leg. agrar. tui culminis quod semper. Emendat GOESIVS, suggestionibus tui culminis semper magnum aliquid rei publicæ conferendi materia ministratur. quod semper nobis aliquid porrigitur emendandum. Sed ea emendatione nil opus.

(d) Materia ministratur. In leg. agrar. materia ministratur.

(e) Ripis fluminum terminantur. CASSIODORVS Var. III. 52. Aut terminis testibus, aut iugis montium, aut fluminum ripis, aut arcaturis constructis constat esse definitum. Adi etiam Frontinum de colon. pag. 121. 129. Edit. Goer.

(f) Huc pertinent, illa LYCANI de Pado lib. 6. v. 277.

*Illos terra fugit dominos: his rura colonis
Accedunt, donante Pado.*

Item: POMPONII l. 30. D. de acquir. rer. dom. Flumina enim censitorum vice funguntur, ut ex priuato in publicum addicant, & ex publico in priuatum; quibus verbis facile lucem affundes ex titulo de censu siue adscriptione, item titul. de censitorib. lib. 13.

- (f) *Ad priorem dominum.* In MS. leg. agrar. *ad priorem in dominum.*
- (g) *Igitur suggestionem tui culminis admittentes, non Aegyptiis solis.* In leg. agrar. Ideoque suggestione culminis tui admittitur, ut iudicio agrimenforis finiatur. Non Aegyptiis solis. Hæc sensu plane caret: hinc notat GOESIVS: Sed quid iudicio agrimenforis finiatur? incerta possessio & incertum dominium? An vero illud, quod in hærenam fluminis inundatione soluitur? Quippe de his actum erat. Hoc igitur, cum plane videatur absurdum, verisimilius est, rescriptum fuisse: *ne iudicio agrimenforis finiatur.* Quo scilicet vel ab ærario vendi, vel a quolibet peti, vel separatim censi, vel functiones exigi possint. Hactenus Vir ille doctus, qui si vidisset nostram nouellam, non potuisset non ridere ineptissimam semidocti agrimenforis glossam, quam ideo per summam audaciam intrusit legi, ut pluribus negotiis interessent agrimenfores.
- (h) *Nili tantum alluuiionibus.* De his est elegans locus apud CASSIODORVM Var. III. 52. extrac etiam constitutio de Nili inundatione l. 2. Cod. Iust. de alluuiom. sed sine die & Cos. In MSS. W. G. hic legitur, *de maris tantum alluuiionibus.*
- (i) *Et ea quæ per alluuiionem.* In MS. leg. agrar. *Ut ea quæ:* vnde conicit GOESIVS, scriptum fuisse: *ut ea, quæ per alluuiionem possessoribus acquiruntur, neque possint ab ærario vendi &c.*
- (j) *Lex ea quæ per alluuiionem 3. Cod. Iust. de alluuiomib.* hinc desumpta est.
- (k) Solebant Inspectores ea, quæ per alluuiionem accreuerant, tanquam publica fisco vindicare, ut bene obseruat interpres, imo aliquando vendere. It etiam, qui prædæ inhiabant, atque ex fructuosis petitionibus ditescere cupiebant, eiusmodi bona a principe petebant, quod videmus titulo de petitionibus; & ut erant plerumque censitores subditis graues, cum viderent incrementa per alluuiionem aut separatim ea censere, aut maiorem censum agris imponere, siue functiones maiores exigere, volebant, quod hac nouella vetitum. Consule titul. de censitorib. peraquatorib. & inspectorib. lib. 13.
- (l) *Ne vel alluuiionum ignorare vitia, vel rem noxiam* hæc valde deprauarunt librarii in MSS. W. & G. Prior Codex habet, *nec per alluuiionum ignorare vel tanta vel rem noxiam*, in altero est, *nec per alluuiionem ignorare vel tantam, vel rem noxiam*: Sichardus edidit, *ne per alluuiionum ignorantiam vitia rem, & maxime noxiam.*
- (m) *Indicere.* Recte *indicere*, de censu, & functionibus: male in Cod. Iust. *inducere.*
- (n) *Paludibus vel pascuis ascripta.* Quando libri censuales scribebantur, loca palustria vel compascua ob sterilitatem censu eximebantur. *Adscribere paludibus vel pascuis*, est censu liberare. HYGINVS de limitib. constituend. pag. 207. edit. Goes. In agris quædam loca propter asperitatem aut sterilitatem non inuenerunt emptores. Itaque in formis locorum talis adscriptio adest: IN MODVM COMPASCUE, aliquando facta est, ET TANTVM COMPASCUE, quæ pertineret ad proximos quosque possessores, qui ad ea attingunt finibus suis. Dicuntur hi agri subsecini. Vetus auctor de limit. pag. 203. Subsecini agri, quos in peritica diuisos recusant, quasi steriles aut palustres. Aliter autem interpretanda subsecina apud SVETONIUM in Domitian. c. 9. ea enim in agrorum diuisione carptim superfuerant, id est, non effecerant centuriam.
- (o) *Sini.* MSS. W. G. & Cod. Iust. sunt: item apud Goesium.
- (p) *Ne doleant.* In leg. agrar. *ne bi doleant*, male.
- (q) *Intelligent.* Male in Cod. Iust. *indicantes intelligent.*
- (r) *Instruxerit.* Sana hæc lectio: male in Cod. Iust. *introduxerit.* Officiales enim in prouinciis degentes, instruant petitores, qui plerumque erant ipsi in comitatu.
- (s) *Ac dispositione.* Bene emendat GOESIVS, hac dispositione.
- (t) *Præcipiat.* Stultam iterum hic agrimenfor addidit glossam: *Præcipiat hac agrimenforum semper esse iudicia.*

De his qui sponte munus aliquod vel honorem largiuntur, & de naturalibus filiis in curiam dandis, heredibusque scribendis, vel bona parentum accipiendis. (a) Tit. XI.

1. Imp. THEOD. & Valent. AA. Apollonio PF. P. (b)

Nulla professione virtutis, nullaque re alia potius homines Deo, quam prona liberalitate iunguntur. Nam cum beneficiorum fontibus genus amplificetur humanum, diuinam beneuolentiam nobis credimus obligari, vnde spes tota vicissitudinis expectetur. (c) Quod si quis bene de se meritum lædat, ex amore omnium quem liberalitas meruit, communi necesse est odio condemnetur ingratus. Huius iniquissimæ rei acerbitate commotam Celsitudinem tuam, a nobis remedium postulasse præsens suggestio declarauit. Multi enim sæpe nullam trahentes sorte maiorum Decurionatus originem, sua sponte, (d) liberalique sententia, (e) pietatis quoddam insigne duxerunt, magnificis patriam muneribus beneficiisque donare. Alii, cum extruendi publici operis nulla eis necessitas immineret, diuersis eam ædificiorum ornatibus extulerunt. Id augendæ patriæ desiderium maximis laudibus ac præconiis efferendum, alios curialibus oneribus, alios discussionum laqueis (f) implicauit. Et quod ultra omnem indignationem est, rationes (g) liberalitatis suæ dare cogitur,

cogitur, qui luxuriæ non dedisset. Quod nisi prouida dispositione curetur, quotus quisque erit tam sui suæque utilitatis ignarus, qui vel in operibus construendis largitatem exercere velit, cui discussor imminet, vel in conferendo aliquo munere gloriari, cum id quod munus fuerat, incipit (h) esse iam debitum? Qui denique sic patriam suam diligit, ut cum frui liceat opibus ociosis, iactura patrimonii sui sollicitam redimat egestatem? Quapropter ipsis ciuitatibus potissimum consulentes, quibus suorum ciuium beneuolentiam nolumus interclusam, huius æternæ legis saluberrima ratione decernimus, ut si quis sua sponte nullique eiusmodi oneri subditus, in qualibet ciuitate per se alteriusue personam (i) quodcumque munus ediderit, vel honorem gesserit, nullum ex voluntaria largitate vel præiudicium sui status incurrat, (k) vel discussionis ratiociniis obligetur: Hoc enim pacto, cum ex voluntate præbeatur, quod, si necessitas imminet, euitetur, nec gratos suæ circa patriam beneuolentiæ poenitebit, nec exculatio relinquetur ingratis. Illi etiam parti, sollicita nobis circa res humanas prouidentia suggerente, consulendum esse credidimus, quantum fauoris splendorisque, legitimæ proli ex legum suffragatione præstatur, tantum naturali ac degeneri soboli derogatur. Nam cum de successionibus paternarum facultatum quædam seueriora, quædam humaniora circa eos iura prolata sint, nulla lex adeo eis pepercit, ut eiusmodi forte conceptos saltem in aliorum loco poneret, quos naturæ coniunctione proximos inuenisset. Sed nos, a quibus solet in hominum genus semper aliquid procedere quo iuuentur, una eademque saluberrima sanctione & horum condicioni, & Curiarum commoditati subueniendum esse perspeximus, ut cum & naturalium liberorum uilitas splendidiorum fortunam, & Decurionum nobilitas multitudinem desideret auctiorem, utriusque generis utilitatibus in commune perpenfis, ab altero commodetur, quod alteri deficit: lexque undique temperatissima collocetur, quæ & naturæ uitium dignitatis impartitione (l) soletur, & ordinum dignitatem a corporum exiguitate defendat. Hac igitur perpetuo duratura promulgatione decernimus, ut si cui & legitimorum, & naturalium liberorum progenies suppetat, veterum illibata constitutionum auctoritate seruata, iustæ ac legitimæ sobolis iura nulla imminutio ne decrescant. Si quis (*) vero parentibus amissis, naturalem duntaxat fecunditatem, non etiam legitimam fortiatur, seu liber ipse, seu Curia sit nexibus obligatus, & tradendi filios vel omnes, vel quos, quemue maluerit, eius ciuitatis Curia, unde ipse oritur, & in solidum heredes scribendi liberam ei concedimus facultatem. Parentibus vero superstitibus si naturalis pater vitæ munus impleuerit, quartam partem (m) bonorum contemplatione gradus legitimi patri matriue, auo vel auia saluam intactamque seruamus, ut si quis eorum vel præteritus, vel parum quam ei debebatur ex legibus fuerit consecutus, mouere de inofficioso testamento querelam pro iuris ordine concedatur. Quos ex hac nostra dispositione (n) nec lædi credimus, nec offendi. Nec enim aliquid ex eorum iure decoquitur, (o) cum nequeant, ad quoscunque heredes forte transmissa, quicquam amplius ex filiorum suorum nepotumue facultatibus, præter memoratam defendere quantitatem. Nisi forte moleste ferendum sit, natura sibi cohærentes, licet iure seiunctæ sint, (p) alienissimis anteferri, rerumque esse participes, quos consortes sanguinis constituentur. Quod si (q) cui non ex urbe, sed vico, vel possessione qualibet oriundo naturales liberi contigerint, eosque velit sub definitione prædicta, & Curia (r) splendore cohonestare, & hereditatis opibus adiuuare, eius ciuitatis adscribendi sunt ordini, sub qua vicus ille seu possessio (s) censerur. Quod si alterutram regnantium ciuitatem patriamque (t) fortiatur, sit ei liberum susceptam ex inæquali coniugio sobolem cuiuscunque ciuitatis Decurionibus immiscere, dummodo ciuitas, quæ eligitur, totius prouinciæ teneat principatum. Indignum est enim, ut qui sacratiss. urbis ubere gloriatur, natales (v) suos non inlustri (x) ordine ciuitatis illuminet. Hæc, siue, cum postrema definiat, (y) siue, cum donatione (z) cuiuslibet quantitatis, habita ratione Parentum, (aa) in liberos naturalis (bb) pater conferat, quod de subeunda sorte curiali, seu testamento, seu actorum fide constituat, (cc) ita ratum esse, stabiliterque (dd) volumus obseruari, ut siue abstinendo hereditatibus, (ee) siue abdicando donationes, naturales liberi curialem voluerint euitare fortunam, posteaquam (ff) paternarum opum vel in solidum, vel ex parte reperti fuerint possessores, licet eas alienauerint,

omni modo ad condicionem, in qua pater eos (gg) amplificatis (hh) opibus esse voluit, etiam inuici cogentur accedere. Apolloni Parens Kariss. (ii) AA. Illustris & magnifica auctoritas tua, quæ sanximus, edictis propositis ad vniuersorum nostro imperio subiectorum (kk) notitiam commeari perficiat. Dat. xvi. Kal. Ian. (ll) Constantinop. Maximo II. & Paterno (mm) v. c. coss. (443)

INTERPRETATIO. Si quis habuerit legitimos filios & naturales, (nn) id lex ista constituit, ut id obseruetur quod est in Theodosiani corpore constitutum, hoc est, ut extantibus filiis legitimis octuam hereditatis naturalibus, vel eorum matribus, pater si voluerit, derelinquat. Si vero legitimos filios non habuerit, & naturales habuerit, & eos heredes facere fortasse (oo) voluerit, non aliter poterit, (pp) nisi ut primitus eos corpori Curie sub gestorum testificatione coniungat: & sic, si (qq) voluerit integras ad eos siue donationes, siue testamento heredes scribendo, transferre poterit facultates. Quarta vero patri vel matri, auo, auie, quibus de inofficioso testamento actio superest, specialiter seruata. (rr) Hoc, seu curialis, seu liber a Curia, naturalibus filiis ita conferre legis istius ordinatione permittitur, ita, ut in ea ciuitate, in qua, vel in cuius territorio habitat, naturales filios constituat curiales. Quod si, ut adsolet, in duabus prouinciis ei possessio vel habitatio fuerit, (ss) & voluerit eos in ciuitate sua facere curiales, hoc lex ista permittit, ut in qua prouincia elegerit, dummodo in Metropolitana ciuitate, insituendi naturales filios Curiales pater habeat potestatem.

11. Idem AA. Apollonio PP. P. (tt)

Nulla pene res (vv) adeo pro utilitate humani generis inuenitur, quæ non callidis hominum consiliis ad fraudem malitiamque conuertitur. Nonnulli enim Curiales, quorum corpori semper volumus esse consultum, parum habent sua commoda nostris beneficiis adiuuari, nisi eis ad aliorum abutantur incommodum. (xx) Sed nos, quibus ingenitum est prodesse cunctis, obesse nemini, sicut eorum utilitatibus prouidendum esse censemus, ita fraudibus etiam ducimus obstitendum. Hic enim est expeditissimæ sanctionis effectus, qui dum aliis prospicit, aliorum iura non minuit. Meminimus (**) quippe, nuper emissâ lege diuali, (yy) portionem quartam de facultatibus curialium fati munus implentium, ex qualibet nouissima voluntate, vel ab intestato etiam, ad quemcunque, præterquam si ad filios (zz) deferantur, curiarum deputasse corporibus. Sed multi, tanquam corrumpendi totius patrimonii occasione captata vniuscuiusque rei sibi particulam vindicando, adeo totas dilacerant facultates, ut dum participibus relictarum opum nocere cupiant, sua quoque iura præcipitent. Quorum nimiam licentiam prouida dispositione frenantes, (aaa) ipsis quidem Curialibus occupandi sua auctoritate res mortui copiam denegamus; optionem vero damus heredi, (bbb) ad quem vel intestato vel ex postrema voluntate, directis, vel fideicommissariis verbis decurrit hereditas, utrum æstimationem quartæ partis Curie velit offerre, an omne patrimonium quod relictum est, in partes quatuor pro sua voluntate diuidere, ut rebus totis in sortitum casumque (ccc) deductis, vel Curie quadrantis, vel heredi, ac fideicommissario per vniuersitatem dodrantis electio ex sortis conditione (ddd) contingat. Ita scilicet & præfati successores, & Curia, promiscui rerum domini (eee) liberabuntur incommodo. Naturale (fff) quippe vitium est negligi, quod communiter possidetur, utque se nihil habere, qui non totum habeat, arbitretur. Denique suam quoque partem corrumpi patitur, dum inuidit (ggg) alienæ. Sed ubi quarta pars bonorum mortui, Curie debet offerri, immobiles quidem res, quæ nec latere facile possunt, nec quicquam si diuulgentur officiant, sub aspectu etiam Curialium æstimari, diuidiue concedimus. Mobiles autem res, vel se mouentes, vel instrumenta, vel si quid etiam (hhh) in eiusmodi iure consistat, in medium proferri diuulgarique non patimur: sed iuratis successoribus, cum apud se diligenter æstimauerint, quæ, quantique sint pretii facultates, credi oportere decernimus. Quid enim tam durum, tamque inhumanum est, quàm publicatione pompaque rerum familiarium, & paupertatis detegi vilitatem, & inuidiæ patere diuitias? In exigendis vero debitis, si pretium, quod pro quarta parte actionum Curie competit, successores præstare noluerint, cautionibus iurata fide prolatis in medium, vnusquisque a debitoribus conuenientem sibi exigit portionem, atque e diuerso

es alienum, si *oui* defunctus fuerat obligatus, tam iisdem successores, quam Curia pro sua sorte restituere compellantur. (iii) Quod si sæpe dicti successores sacramentum sibi crediderint excusandum, tum vero ad similitudinem rerum immobilium, diligentior Curialibus omnium rerum indagatio præbebitur: (kkk) scilicet ut vniuersis mortui facultatibus in aperto propositis, vel æstimatione rerum, vel diuisione, prout successores elegerint, (lll) sub præsentia Curialium celebretur. In omnibus autem casibus, ubi quarta pars Curiae competit, transactiones interpositas firmas illibatasque manere decernimus. Ad filiorum vero numerum, (mmm) ad quos integras opes venire censuimus, filium, nepotem, pronepotem, (nnn) patrem, auum & proauum, ad virilis sexus originem pertinentes, etsi alieni sint Curia, iubemus adiungi, ut ad has quoque personas ex vltima voluntate, vel ab intestato, delapsæ facultates, nullius partis imminutione decrescant. Filiam, quinetiam neptem, proneptemve Principali (ooo) eiusdem ciuitatis, vnde pater, auus vel proauus oritur nuptam, rerum vel ab intestato, vel ex dispositione voluntatis vltimæ quæsituram, integrum nullaue parte minutum dominium habere sancimus. Quod si post parentum obitum inueniantur innuptæ; vel viduæ, impuberibus quidem post transactam pubertatem, in aliis vero, quæ pubertatem adeptæ sunt, (ppp) vel etiam in viduis post mortem parentis, triennium duntaxat volumus expectari, ut interim quarta portio suspensa, vel apud eam, si in matrimonio Curialis eiusdem ciuitatis fuerit collocata, perpetuo iure permaneat, vel si intra id temporis (qqq) alienum eadem curia fortiatur maritum, penitusve nupta non fuerit, memorata pars (rrr) Curiae cum triennii tam vrbano, quam rusticorum prædiorum duntaxat fructibus addicatur. Ita tamen, ut & (sss) optionis condicio, in offerendis rebus quartæ partis siue eius pretio & sacramenti tam de quantitate, quam de æstimatione rerum immobilium, deque actionibus inferendis excipiendisue, (ttt) sicut in extraneis personis dictum est, ratio conseruetur: Ceteris (vvv) videlicet, quæ super hac re prolata constitutio continet, firmiter duraturis. Sed & si mater mortui vel auia, tempore, quo filius neposve moritur, in coniugio Curialis inuenta fuerit, ne ipsas quidem patimur quartæ portionis subire iacturam. Extraneum quinetiam heredem, propinquitatis quidem iure discretum, Curiae tamen eiusdem ciuitatis obnoxium, supradictæ portionis dispendio liberamus. (xxx) Femineo vero sexui non hac tantum prouisione, sed illa insuper iuris adiectione consulimus. Præcipimus namque, (yyy) ut ad similitudinem naturalium filiorum, quos Decurionatus forti paterna sententia dedicauit, filia quoque naturalis, in matrimonium Curialis ascita, si tamen nulla patri eius suppetat legitima soboles, id quod paternæ visum fuerit voluntati, & omnes res patrias donationis titulo consequatur, & heres scribatur ex integro: Ita tamen, ut parentum, quibus quarta pars (zzz) patrimonii relinquenda est, & locorum, vnde gener legitur principalis, ad formam nuper emissæ constitutionis (a) ratio consequatur. (b) Quid enim interest, (c) utrum per filios, an per generos ciuitatum commoditatibus consulatur? Et utrum nouos lex faciat Curiales, an foueat quos inuenit? Aliam quoque de negotio Curialis caliginem, suggestionis tui Culminis moti, recenti interpretatione discutimus, & imprimis descriptionis onere (d) filiarum quatuor, (e) quas lucratiuis iugationibus tantum, non humanis, vel animalium censibus, (f) neque mobilibus rebus iubemus indici, & si Curiales non sint, maiores ac posteros liberamus. Ut si pater, auus vel proauus, filio, nepoti, pronepotiue, vel filiæ, nepti, proneptiue, (nec referet nuptæ sint Curialibus necne,) postrema voluntate, vel inter viuos etiam donatione, quicquam de suis opibus largiatur, memoratæ descriptionis cesset indictio. Eque diuerso, ut si posteri, ad maiores prædicta sibi consanguinitate (g) deuinctos, præfatis titulis, suas conferant facultates, nullius accessione, grauaminis huiusmodi liberalitas oneretur. Ita enim (h) necessarii sibi coniunctisque personis sub liberalitatis appellatione debitum naturale persoluitur. Cuius auctoritatem iuris pariter valere sancimus, (i) & si ab intestato succedant præfati sibi generis ordine sociati. Ex hiis enim successionibus maxime debiti potius solutio, quam muneris oblatio conprobatur, quæ non largientibus etiam dominis, ipsi propinquitatis serie deferuntur. Ceteri vero licet quadam inter se cognatione iungantur, nunquam tamen Curiale prædium sine prædicto onere lucrabuntur, nisi forte is, cui lucro res cesserit, eiusdem ciuitatis ordini sit obstrictus, qui licet inter extraneos numere-

tur, vacuum tamen ea functione, quod datum est, consequetur. (k) Nam cum personæ condicio non mutetur, ne rei quidem statum conuenit immutari. Lucrativas vero res, eas tantum volumus appellari, & prædictæ descriptionis grauamen excipere, (l) quæ hereditatis, legati, fideicommissi iure, mortis causa donatione, vel cuiuslibet postremæ voluntatis arbitrio ad quempiam delabuntur: Inter viuos etiam donatio simplici liberalitate confecta lucrativæ merebitur & nomen & sarcinam. (m) Si vero vel socer futurus, filii, nepotis, vel pronepotis spontæ affinitatis cœundæ causa donauerit, vel parens etiam filiam, neptem, vel proneptem, (n) Curiali, seu extraneo nubentem dotauerit, licet casus euenturus, (o) eius cui data est, vertatur ad lucrum, nec inter lucrativas numerabitur, nec descriptionis oneri subiacebit. Nec enim iuris optimi est, matrimonium, cum tot tantisque suis difficultatibus opprimatur, aduentitiis etiam cumulare ponderibus. Res vero, quæ memoratis causis lucrativæ semel nomen exordiumque sortita est, licet ab eo qui suscepit, ad alterum emptionis vel cuiuscunque contractus iure migrauerit, cum prædicto descriptionis grauamine proculdubio transferetur, (p) ut vel sciens sibi imputet, qui accepit oneratam, vel si ignorauerit, quod interest consequatur, contraque (q) si cuiuslibet contractus exordio lucrativæ nomen euaserit, & si postea lucrititulo in dominatum alicuius ceciderit, sarcinam memoratæ descriptionis effugiet. Nulla enim in huiusmodi (r) causis confusionis intercedit occasio, si ad primordium (s) tituli posterior quoque formetur euentus: Nisi forte res Decurionis, quæ ad eum cuiuslibet mercimonii iure peruenierit, ad alterum fuerit postrema eius voluntate ab intestato, (t) vel inter viuos donatione translata. Tunc enim, quia semel in personam cecidit principalis, veterum titulorum nequaquam ratione perspecta, condicionem & onus merebitur lucrativæ. Apolloni Parens Karissime aa. (v) Illustris itaque & magnifica auctoritas tua, edictis ex more propositis, sanctionem nostræ Clementiæ, quam in perpetuum volumus obseruari, ad omnium notitiam peruenire constituat. Dat. vii. Id. Mart. Constantinopoli, Dioscoro, & Eudoxio vv. (x) cc. COSS. (442)

INTERPRETATIO. *Lege hac Curiales minime prohibentur testamentum facere, sed ita ut legitimis filiis si voluerint facultates suas integras sine imminutione aliqua derelinquant. Ceterum si filii legitimi defuerint, quemlibet etiam extraneum a Curia, scribere heredem permittantur, sed ita ut heres, qui condicionem Curie nullam debet, quartam hereditatis acceptæ, Curie sine aliqua imminutione mox refundat. Quod si is, qui heres scriptus est, integram hereditatem habere voluerit, pro quarta illa, quæ Curie deputatur, pretium quantum valuerit dare non differat. Agri, domus, vel quicquid latere non potest: communi estimatione taxentur. De præsidio (y) vero, aut quicquid latere potest, heres scriptus Curie præbeat sacramenta, secundum fidem pretium soluturus. Quod si noluerint, prolatis omnibus, tres partes heres, & quartam Curia vindicabit. De cautionibus vero, quæ Testatori Curiali debebantur, (z) simili ratione diuisis etiam quæ Testator Curialis debuisse conuincitur, tres partes heres, & quartam Curia creditoribus sine dilatione dissoluat. Pactiones quæ inter heredem & Curiam de hereditatis diuisione factæ fuerint, firmæ permaneant. Filii vero, nepotes & pronepotes, qui auis & proauis per virilem gradum successerint, seu scripti heredes sint, seu ab intestato succedant, siue Curiales sint, siue a Curia liberi, de hereditate sibi debita vel dimissa, quartam partem Curie nomine penitus non amittant. Filia etiam Curialis, neptis, proneptis si Curiali ipsius (aa) ciuitatis in matrimonio iuncta fuerit, auo, proauo intestatis, in integra hereditate succedit. (bb) Et si testatus fuerit, & has personas relinquat heredes, quartam portionem Curie refundere non coguntur. (cc) Quod si filia, neptis, aut proneptis a patre, auo, vel proauo, vel in minore ætate, vel viduæ relinquantur heredes, posteaquam ad annos pubertatis accesserint, triennio expectentur, ut si Curiali eius ciuitatis nupserint, integram hereditatem, sicut eis vel debita est, vel dimissa, sine aliqua imminutione possideant. Si vero ei nupserint qui Curie nihil debebat, quartam partem hereditatis a die mortis auctoris Curie cum fructibus sine aliqua (dd) dissimulatione restituant. Et si sine maritis voluerint perdurare, quartam similiter Curie cum fructibus reddant: Quod si rem relictam a parentibus tenere maluerint, sacramento præbiso de quantitate hereditatis, quartam partem Curie in pretio mox refun-*

refundant. Matri quoque vel auiæ, si tamen Curiales maritos habuerint, quartam portionem hereditatis defuncti filii vel nepotis, quæ eis acquisita est, lex ista a Curia non iubet auferri. Nam si quis Curialis quemlibet extraneum, & tamen Curialem scribat heredem, & ipse quartam, quia portio Curie ipsius est, non refundat. Curialis etiam si legitimos filios non habuerit, & habuerit naturales, si voluerit eos Curie iungere, & heredes scribere, vel donatione in eos propriam conferre substantiam, faciendi habeat potestatem. Filia quoque naturalis, si Curiali nupta fuerit, licet ei proprias & donare & relinquere facultates, ea condicione, ut patrem matremve, vel quibus actio de inofficioso testamento competit, nullatenus prætermittat. Sed eis legibus debitam vel donationis, vel mortis tempore, hoc est quartam portionem reſeruet.

(a) Titulus Nouellæ in MSS. W. G. Edit. Sichard. Lugd. Gothofr. Rittersh. hic est; de bonis decurionum & naturalibus filiis eorum in curiam mittendis, heredibusque scribendis.

(b) Apollonio PE P. Apollonio Com. S. L. inscripta l. vlt. de iur. leg. an. 436. An hic idem sit, non liquet. Vid. Prosopograph. Sed nullum est dubium, quin idem sit Apollonius, cui an. 442. inscribitur l. 3. Cod. Iust. de discussor. & sine die & Cos. l. 26. Cod. eod. de dignitat. cuius inscriptio mendosissima, quamque ego aut ad annum 442. aut sequentem referendam censeo.

(c) Expectetur. MSS. W. G. expectatur.

(d) Sua sponte. Occurrunt spontanei quidam decuriones, qui nulla nascendi forte coacti, amore solo, quem erga ciuitates, conceperant, vltro se curiæ offerebant, & munia subibant, in l. 54. 172. 177. de decurionib.

(e) Liberalique sententia. Lex 177. de Decurion. in eadem re: nullis curiæ nexibus obligati, soligenitalis amore, vel liberalitatis cupiditate sua dente.

(f) Discussionum laqueis. Discussio aliat est examen, tributorum acceptorum & reliquorum, siue residuorum. Cum enim provinciales tributa minus accurate penderent, multaque in reliquis residerent, mittebantur extra ordinem in provincias discussores, inspecturi, quid tributorum nomine esset exactum, quid reliquum, discussuri rationum tributorum, & coacturi provinciales ad solutionem. Hinc etiam discussor, vocatur Inspector Nouella 7. Valentin. de indulgent. debitor. Sed hoc discussorum genus eæque discussiones ad hunc locum pertinere non possunt, quod ædificiorum ornatibus agitur. Sciendum itaque discussores fuisse quoque publicorum operum, qui nimirum discutebant, quæ bene pecuniæ ad opera publica destinata, essent impensæ. De his agit SYMMACHUS lib. 5. ep. 96. Bonoso primo viro, discussionem pontis ac basilicæ nouæ præcepto angusta mandauit, quod munus summa fide & vigilantia perimpleret, si solus istiusmodi examinis ius haberet. Glossar. Cyrilli, Discussio, λογοδοσία. Discussionum comitia, occurrit l. 4. ad leg. Iul. repetundar. ad quam vide Commentarium, vt & ad leg. 1. de discussor. Graue autem molestissimumque discussionis onus fuisse, præter hunc locum, docere poterit SYMMACHI epistola laudata.

(g) Rationes. MSS. W. G. rationem.

(h) Incipit. MSS. W. G. inuenit.

(i) Alteriusue personam. Apposite ad hunc locum Theodosius in l. 177. de Decurion. Vltro munus curiale putauerit subeundum, vel oblata dumtaxat pecunia, per quam id ex integro poterit expediri.

(k) Præiudicium sui status incurrat. Idem Theo-

dosius in leg. laudata 177. Ciuitatis, in qua munus spontaneum crediderit explicandum, in iudicio Reſtoris provincie, vel absente eo apud duumuiros, siue defensores eiusdem ciuitatis, primo, se curiæ non teneri, incorrupta ordinis adſtipulatione, perdoceat; dein, si certum munus explicaturum se promiserit, curialium præſentium responsione munus, quod nec ipse, nec facultates eius aut successor, vt pote curialis, inquietudinem sustineant, liber & ab omni securus molestia curiali, promissum munus absoluat.

(l) Impartitione. MS. W. & Edit. Sichard. impartitione.

(*) Lex si quis naturalem dumtaxat 3. Cod. Iust. de natural. liberis hinc excerpta additis tamen nonnullis ex lege sequente, cuius & Consules habet subscriptos.

(m) Partem. MSS. W. G. portionem.

(n) Dispositione. MSS. W. G. propositione, male.

(o) Decuritur, cum nequeant ad quoscunque. Ex errore libratorum in MS. W. leg. mus, de quo agitur, cum neque antiquos cunque: in MS. G. de quo agitur, cum neque ante quoscunque. Male etiam in Sichardina, cum neque, & infra, defenderit.

(p) Iure seiuncta sint. Error hic subest. MS. W. habet, iurisue iuncta ei sint. In MS. G. est, iuris vel iuncta sint. Sichard. s. edidit, iure non iuncta sint. Sed legendum sine dubio, iure seiuncta sint.

(q) Quod si. Hinc iterum desumpta verba legis 3. Cod. Iust. de natural. liber.

(r) Et curia. Abest & a Cod. Iust. Est autem nostra lectio elegantior.

(s) Vicus ille seu possessio. Cur vicis non adscribuntur? Habebant enim metrocopia & vicicurias suas & curiales, quod scimus ex oration. LIBANII περὶ τῶν πρὸς αὐτῶν, § 3. vbi vicorum ἀρχοὺς occurrunt; & elegans est præterea locus SALVIANI lib. 5. de gubernat. Dei cap. 4. Quæ enim sunt, non modo vrbes, sed etiam municipia atque vici, vbi non quos curiales fuerint, tot tyranni sunt? Huc pertinent quoque Primates vicorum, l. 13. de desertorib. vbi consule Commentarium. item ad leg. 6. de patrocini. vicor. & BERTERIVM Putban diatrib. 1. cap. 10. Arobſeruandum est, vicos hos fuisse publicos, vt vocantur l. 6. de patrocini. vicor. id est, in publico iure constitutos, quique publicas ideo præstabant functiones, suumque habebant forum, vt deserte testatur PAVLLVS sentent. IV. §. n. 2. Hoc autem loco intelligendi sunt vici ad priuatos pertinentes, eorumque tantum voluntati obtemperantes, de quibus non nihil dixit MANVTIVS de quest. per epistol. lib. 3. c. 7. Hinc in lege nostra scriptum, vicus seu possessio. Est enim possessio prædium, fundus, vt notum. His autem vicis nulli ἀρχοὺς, siue magistratus, ideoque natura-

naturales, in iis in lucem editi, liberi, eius ciuitatis curia erant offerendi, sub qua vici censentur.

- (i) *Alterutram regnantium ciuitatem patriamque.* Cod. Iust. *alterutram regaliū ciuitatum patriam.* Elegantiū MSS. W. G. & Sichard. *alterutram regnantium ciuitatum patriam.* Regnantes ciuitates Roma & Constantinopolis De Roma AMMIANVS lib. 14. cap. 6. *Per omnes tamen, quotquot sunt partes terrarum, ut domina suspiciatur & regina.* Constantinopolis caput omnium ciuitatum audit §. vlt. *Instituit de satisdat.* CHRYSOSTOMVS homil. de verb. Isaie, appellat πᾶσης χώρας καὶ πᾶσι περὶ φανερὰ τὴν βασιλίδεα, reginam omnium regionum & urbium illustrissimam, obseruante BERTERIO Pizbanon diatrib. 1. cap. 1. De vtrique vrbe NAZIANZENVS de vit. sua, canit:

Δύω μὲν ἐ δέδωκεν ἡλίας φύσις,
Δίττας δὲ Ρώμας, τῆς ὅλης οἰκουμένης
λαμπτήρας, ἀρχαῶν τε καὶ νέον κράτος,
Τότον διαφέρουσαν ἀλλήλων, ὅσον
τὴν μὲν προλάμπειν ἡλίας, τὴν δ' ἑσπέρας.
Duos non protulit soles natura,
Sed duas Romas totius orbis
Facet, veterem scilicet & nouam Romam,
Hoc inter se discrepantes,
Quod hac in Oriente, illa fulgeat in Occidente.

Consule SPANHEMIV Orb. Rom. pag. 491. Edit. Lond. IVRETVM ad SYMMACH. lib. 5. ep. 94. BRISSONIV voc. Constant. Rom.

- (v) *Natales.* Male Cod. Iust. *naturales.* Illuminare natales, est illustres, clariores & honestiores reddere. SYMMACH. lib. 7. ep. 95. *Quos caesrensis honor illuminat.* Vid. IVRETVS in SYMMACH. lib. 4. ep. 71.
- (x) *Inlustri.* Melius in MS. W. & Cod. Iust. *il. lustri.* De Metropoli enim hic agitur.
- (y) *Hec, siue, cum postrema definiat.* Cod. Iust. *Et hoc, siue postrema definiat voluntate.* Postrema definire, est hoc loco, testamentum facere. Rescribendum vero hic; *Hoc, siue &c.* ut docent illa inferius, *inratum esse.*
- (z) *Cum donatione.* Recte in MS. W. *donationem.*
- (aa) *Habita ratione parentum.* Hac eiecit e Cod. Iust. Tribonianus.
- (bb) *Naturalis.* Bene in MS. W. & Cod. Iust. *naturales.* Integer enim locus ita legendus & interpungendus est: *Hoc, siue, cum postrema definiat, siue, cum donationem cuiuslibet quantitatis, habita ratione parentum, in liberos naturales, pater conferat.* In Codice Iustiniano hiulus apparet verborum concursus, quæ nemo, nisi consulta hac nouella, recte capiet.
- (cc) *Constituatur.* Cod. Iust. *constituatur, & ita hic restituendum.* Male Sichard. *constituant.*
- (dd) *Stabiliturque.* MS. G. *stabilitumque.*
- (ee) *Hereditatibus.* Cod. Iust. *ab hereditatibus.*
- (ff) *Posteaquam.* MS. W. *postquam.* Cod. Iust. *posteaque.*
- (gg) *Pater eos.* Male MS. G. Rittershus. Gothofred. *parte eos.*
- (hh) *Amplificatis.* MSS. W. G. *publicatis.* Scio publicare esse, publico dicare & consecrare, ut in 1. 3. §. 5. D. de sepulchr. violat. vbi Hadrianus Aug. locum sepultura religiosum factum publicari siue publico restitui, iussit; viderique hic posset,

publicatas opes, denotare, patris pecunias rei publicæ siue curia consecratas; sed vulgatam lectionem sequi malo.

- (ii) *Parent Kar.* MSS. W. G. Sichard. Edit. Lugd. Rittershus Gothofred. *Præfelle Karis.*
- (kk) *Nostro imperio sublellorum.* Notare hæc verba possunt indocti Iur. consulti, qui nescio quid de legum vniuersalitate somniant, & quos ubique obseruabis prouocare ad legem, quam dederit Valentinianus & Valens A.A. item, Gratianus, Valentinianus & Theodos. A.A.A. item, Theodosius & Valentinian. A.A. Ineptissime, & per summam ignorantiam hoc faciunt. Leges enim, quamuis vtriusque A.A. nomen præferant, vnius tantum sunt, neque ad integrum romanum orbem, sed aut ad orientis aut occidentis pertinent imperium, ut & hic locus docet, neque valent, quæ sunt in occidente latæ, in orientis imperio, qua de re inferius Nouell. Valentinian. 1. & 2. consuli potest. Si quis Præfecturas Prætorianas notas sibi reddiderit, de imperii forma, principumque imaginibus rite iudicauerit, is recte quoque de legum inscriptionibus, earumque vniuersalitate sentiet.
- (ll) *XVI. Kal. Ian.* Ita libri omnes, in solo MS. G. est, *Dat. Kal. Ian.* Eundem diem quoque habet Cod. Iust. Sed Cos. legis sequentis, vnde iudicare potes de accuratatione virorum, qui Codicem condiderunt Iustinianum. Sed forte vtrique nouella eodem anno prodiit. Vid. infr. not. a.
- (mm) *Maximo II. & Paterno.* MS. W. & Sichard. *Maximo & Paterno.* Obseruauit iam BRECKMANNVS Epistol. de Cos. in append. Fisl. Reland. vbiuis fere in nouellis his pro Paterno, legi Paterno, etiam in MS. Otobonian. Vide Nouell. 22. 30. 31. 41. num. 2. 45. &c. Neque tamen vitio laborat hæc lectio, rescribendumque, censente Breckmanno, Paterno, quamuis, in CHRON. PASCHAL. Μαξιμὸς τὸ β' καὶ Πατέρων, in Chron. CASSIODORI, & ex iis apud CYPRIANVM & ONOPHRIVM, Maximo II. & Paterno, legamus. Nam MARCELLINVS, PROSPER, IDATIVS & Fasti Flor. maior. Paternum nominant, & locus est extantissimus ENNOBII, Dist. 13. cuius titulus: *Quando Paternus & Seuerus traditi sunt ad studia;* quem excitauit PAGIVS in Critic. ad an. 443. vbi is ait; *mecum, Seuerum & Paternum, & aulæ veneratur & curia, quorum familia meruit scipiones & trabeas.* Vidit hoc etiam Du FRESNE, emendauitque in notis pag. 505. Ed. Venet. Chronici Paschalis auctorem. Vterque Consul occidentalis est, & Paternus procul dubio is, qui gessit sub Valentiniano Præfecturam Prætorianam an. 442. superiore, ut fidem facit titul. 42. infr. de palatinis, num. 2. Alter est Fl. Anicius Petronius Maximus, Comes R. P. sub Honorio an. 415. & Præf. Urb. an. 420. Vide Prosopograph. & lapidem apud Gruterum CCCXLIX. 7. Consul. an. 433, & iterum hoc anno 443. Præfectus Prætorio, de quo ad nouell. 21. infr. tandem tyrannus, occiso Valentiniano, A. D. 455. Consule PAGIVM in Critic. ad b. a.
- (nn) *Et naturales.* MSS. W. G. Edit. Sichard. Lugdun. Rittershus. Gothofred. & *naturales habuerit.*
- (oo) *Fortasse.* Abest hæc vox ab Edit. Sichard. Lugdun. Rittershus. Gothofred.
- (pp) *Non aliter poterit.* Obserua interpretem ipsam Theodosianam constitutionem non cepisse.
- (qq) *Et sic fi.* MS. W. & si sic.
- (rr) *Seruata.* MS. W. *seruata.*

- (ss) Neque hic intellexit interpretes ea, quæ de regnantibus ciuitatibus in lege constituta sunt.
- (tt) *Apollonio PF. P.* Vide supra not. a. Ceterum hæc lex a collectoribus nouellarum rectius priore loco collocata fuisset, ut patet ex subscriptione. Data enim est A.D. 442. Nisi emendanda subscriptio.
- (vv) *Nulla peneres.* Ita Nouella 30. *infr. de locis reipublicæ:* Nulla pene res adeo tuta atque inuoluta est. contra quam hominum naturalis auiditas non unquam aliquid existimet molendum. Huc pertinent etiam illa Iustiniani Nouell. 44. cap. 1. §. 3. Nihil inter homines sic est indubitatum, ut non possit, licet aliquid sit valde iustissimum, tamen suscipere quandam sollicitam dubitationem.
- (xx) *Incommodum.* MS. W. *incommoda.*
- (*) *Lex meminimus 2. Cod. Iust. quando & quibus quarta pars debetur, hinc desumpta est.*
- (yy) *Emissa lege diuali.* Respicit Theodosius 1. de imponend. *lucratiu. description.* iam an. 428. datam, cuius pars ex l. 1. *Cod. Iust. quando & quib.*
- (zz) *Filios.* Tribonianus addidit *curiales*, ut lex congrueret cum Iustiniani lege 3. *quand. & quib.* Nam secundum hanc nouellam, si filius, nepos, pronepos, pater, auus, proauus, non curialis licet, successerit curiali, quarta curiæ non debetur, vers. *ad filiorum vero numerum.* Sed ex d. l. 3. Iustini debetur Consule CUIACIVM ad b. l.
- (aaa) *Frenantes.* Cod. Iust. *refrenantes.*
- (bbb) *Optionem vero damus heredi &c.* In Cod. Iust. hæc ita mutata: *heres autem, ad quem ab intestato, vel ex postrema voluntate directus vel fideicommissarius verbis decurrit hereditas, omne patrimonium, quod reliquum est, in partes quatuor diuidi procuret.* Omnia itaque ista, quæ de æstimatione quartæ partis, Theodosius constituerat.
- (ccc) *Sortitum casumque.* Cod. Iust. *sortium casum.* Sed elegantior est nostra lectio.
- (ddd) *Conditione.* Ita recte in nouella scriptum. Male in Cod. Iust. *felicitate.*
- (eee) *Promiscui rerum dominii.* Male MS. G. & Sichard. *in primis cum rerum domini.* Notat hic CUIACIVS, communionem esse promiscuum rerum dominium.
- (fff) *Naturale.* Sententia ARISTOTELIS hæc est, ex libro 2. *Politico. c. 3. & 5.*
- (ggg) *Inuidia.* Melius in Cod. Iust. *inuidet.*
- (hhh) *Si quidem etiam.* Cod. Iust. *si quid aliud.*
- (iii) *Restituere compellantur.* Nempe cautionibus prolatis, si nolint successores pretium nominum curiæ præstare pro quadrante, nomina inter curiam & successores pro dodrante & quadrante diuidentur, & e contrario pro quadrante agnoscat curia æs alienum defuncti, secundum priscum ius XII. NOMINA INTER HEREDES PRO PORTIONIBUS HEREDITARIIS ERCTA CITA SVNT.
- (kkk) *Præbebitur.* Sichard. *præbetur.*
- (lll) *Prout successores elegerint.* Absunt hæc a Codice Iustiniano. Sublatum enim esse voluit Iustinianus arbitrium successorum, transactionibus que negotium censui esse finiendum.
- (mmm) *Ad filiorum vero numerum &c.* Hæc mutauit Iustinianus, ut conuenirent l. 3. Iustiniani, quando & quib. Ita autem habet Cod. Iust. *Ad filiorum vero curialium, vel nepotum ac pronepotum, scilicet decurionum similitudinem, ad quos integras opes peruenire consuevit: filium, quin etiam nepotem, &c.* Scilicet, ut supra not. 2. di. Tom. VI. Pars II.
- ximus, ex Iustiniani sententia, si filius, nepos, pronepos curialis, successerit curiali, nihil omnino debetur curiæ. Idem quoque obinet, filla, neptis, proneptis curiali nupta, patri, auo, proauo, curiali succedat.
- (nnn) *Pronepotem.* Absent hæc vox a MSS. W. G. & Edit. Sichard.
- (ooo) *Principali.* CUIACIVS in not. ad b. l. existimat, per principalem hic intelligi curalem quemlibet, quandoquidem Augustinus Arcopagitas, principales Atheniensium, vocauerit. Sed ex hoc ipso testimonio potuisset colligere, maiorem omnino principalem fuisse dignitatem in municipiis, quam curialium reliquorum, exemplo Arcopagitarum. Certe principales, qui ferme erant numero decem, unde etiam *Decemprimi*, distinguuntur ab ordine reliquo, ut vides in lapide, in præfat. ad Tom. IV. *Codici Theodosii*, adducto, & ex his præ reliquis curialibus gaudent priuilegiis, quæ repetit ex *Paratitlo ad tit. de decurion.* Principes ciuitatis, scriptores hist. aug. appellant. Vide VORISCVM in *Aurelian. c. 33. in fin.* Eiusmodi principes *Palmyrenorum*, Odenatus, Orientis ille defensor & relictutor fuit, ut appellat ipsum POLLIO in *vita*, quem ideo FESTVS in *breuiar. c. 13.* communi omnibus magistratibus municipalibus, nomine, *decurionem Palmyrenum* vocauit.
- (ppp) *Adeptæ sunt.* MSS. W. G. & Cod. Iust. *excesserint.*
- (qqq) *Temporis.* Cod. Iust. *tempus.*
- (rrr) *Memorata pars.* Cod. Iust. *memorata pars totius substantiæ.*
- (sss) *Et optionis conditio, in offerendis rebus quartæ partis, siue eius pretio, & sacram.* In Cod. Iust. & optionis conditio in offerendis rebus quartæ partis vel dodrantis, & sacram. quæ verba ab omnibus libris scriptis Cod. Iust. abesse Cuiacius obseruauit, suspicatusque est ab Haloandro ex hac nouella inuicta. Vide not. Cuiac. ad tit. 1. lib. 3. Iust.
- (ttt) *Exciipiendisue.* Cod. Iust. *vel exciipiendis.*
- (vvv) *Ceteris &c. duraturis.* Hæc abstant a Cod. Iust.
- (xxx) *Finit hic lex 2. Cod. Iust.*
- (yyy) *Præcipimus namque &c.* Ex hac periodo composuit Tribonianus partem ultimam legis 3. *Cod. Iust. de naturalib. liberis.* Eam ob causam etiam lex illa Consules habet huius nouellæ, sed diem superioris, cum ex utraque desumpta sit. Ita autem in Codice Iust. legimus: *Sed & si filiam naturalem vel filias habuit, & eam, vel eas curialis, vel curialibus ciuitatis, ex qua oriundus est, vel sub qua vicus, vel possessio, unde oritur consistit, vel eius ciuitatis, qua principatum totius provincie tenet, matrimonio collocauit: hæc eadem in persona eius, vel earum, ad exemplum marium obtinebunt.*
- (zzz) *Pars patrimonii.* MSS. W. G. & Sichard. *pars matrimonii.* Male: nouella enim superiore scriptum, *quantam partem bonorum, patrimonie seruamus.*
- (a) *Nuper emissa constitutionis.* Sed hæc omnia statuta esse obseruabis nouella superiore, quæ tamen habet Coss. anni sequentis. Vnde ego coniicio utramque nouellam vno anno prodidisse. Mouent me MSS. W. & G. in quibus subscriptio huius nouellæ est, *P. C. Dioscori & Eudoxi*, id est, post Consulatum Dioscori & Eudoxii, an. 443. quo Maximus & Paternus Coss. prodierunt. Secundum hanc lectionem igitur, hæc nouella a superiore differret tantum spatio d. um mentium.
- (L)

mensium. Sed diuinare non possum, quæ causa scriptum sit, *Poss. Consulatum*, cum Constanti-
nopolim iam Kalendis Ian. innotuerint *Maximus*
& *Paterius*.

- (b) *Consequetur*. Ita omnes libri, sed recte emendauit Cuiacius in margine, *conferuetur*.
- (c) *Quid enim interest*. Integram hanc sententiam Tribonianus retinuit in fine d. l. 3. de natural.
- (d) *Descriptionis onere*. Lex descriptionis onere, vnica, Cod. Iust. de imponenda (lucratiuis descriptione, hinc est desumpta. Descriptio est collatio, contributio, vt vocatur l. 173. de decurion. quæ & ipsa de lucratiuis agit facultatibus, & Theodosii lun. est. Discutit autem interpretatione Theodosius legem suam vn. de imponend. lucratiu. description. cuius verba hæc sunt: *Hi, qui ex lucratiua causa possessiones detinent, quæ aliquando curialium fuerint, pro singulis earum iugis & capitibus quaternas siliquas annue ordinibus nomine descriptionis exsoluant*. Cum veto huius constitutionis verba latius paterent, atque ordo curialium quatuor siliquarum onus non iugationibus modo, sed & humanis animaliumque censibus indicere, Imperator descriptionem siue collationem restringit ad lucratiuas tantum iugationes, id est, ad pensitationes, quæ agrorum nomine præstabantur. Confule Glossar. & not. c. ad leg. vn. ne conlat. per logograf.
- (e) *Siliquarum quatuor*. ISIDORVS Origin. XVI. 24. *Siliqua vigesima quarta pars solidi est, ab arboris semine vocabulum tenens*. Faciunt ergo quatuor siliquæ sextam solidi partem. Confule HORMANNVM de re numar. pag. 286. & Du FRESNE Glossar.
- (f) *Humanis vel animalium censibus*. Intellige census, qui pro seruis, colonis, & pro animalibus, quæ in prædiis erant, præstabantur. Lege l. 6. de conlat. donat. dr. nominantur hi census humana atque animalium capitatio. Nempe capitatio, est canon, pro modo capitum seu iugorum præstandus. Caput, est iugum, siue possessio, est qua fructus colliguntur, vt apertissime docet d. lex 6. Cum vero homines & animalia, sint pars fundi iugi, siue capitis, inde humana & animalis capitatio, quæ appellatur quoque d. l. animarum descriptio, opponiturque descriptioni terrenæ. Hæc eam ob causam monui, quod in Lexico Brissoliniano, voc. caput, pleraque adducta auctorum loca, legesque male intellectæ sunt. Confule etiam Commentar. ad leg. 2. de censu, & ad d. l. 6. & Glossar.
- (g) *Consanguinitate*. Consanguinitas, strictiore quidem significatu, est fraternitas, obseruante Cuiacio Obseruat. II. 26. Sed hoc loco est cognatio. Neque abhorret significatus ab analogia, cum, desiniente Jcto, l. 1. §. 10. de suis & legitim. consanguinei sint, qui sanguine inter se sunt connexi.
- (h) *Ita enim*. Cod. Iust. in tam enim. Bene hic notat Cuiacius, Parentes ac liberos, non tam lucra, quam debita accipere. Qua ratione & olim vicissimam non præstabant, nec eis hereditatibus institutis vlla caduca fiebant.
- (i) *Sentimus*. MS. G. censuimus.
- (k) *Consequetur*. MSS. W. G. & Sichard. consequitur. Cod. Iust. consequatur. Vacuum functione consequi, est, sine onere consequi. Ita, vacui publico officio, l. 3. de naufrag. SYMMACHVS lib. 7. ep. 32. *Filii virium vacui sunt*, id est, sine viribus.
- (l) *Graumamen excipere*. Sichard. *grauamine excipere*.
- (m) *Sarcinam*. Sarcina pro onere. Exempla sup-
peditat Glossar.
- (n) *Vel proneptem*. MS. W. proneptemue.
- (o) *Licet casus euenturus*. Cod. Iust. & Edit. Lugdun. *licet casus euentus, res eius*. Haloander ita edidit: *licet casus mortis vel diuortii, res eius* Contius, *licet casus mortis diuortii euentus, res ei, cui*. Sichard. *licet casus euentusue*. MS. W. *casus euenturis*. Recte editum in Cod. Iust. *casus euentus, est euentus mortis*. Casus pro morte, vt docet Glossar. & elegans AMMIANI locus lib. 25. cap. 3. *Quem cum beatum fuisse Sallustius respondisset Præfectus, intellexit occisum: acruerque amici casum ingemuit, qui elate ante contem-
pserit suum*. Itaque casus euentus, siue morte, res a patre filia, nubenti curiali aut extraneo, in dotem data, eius vertitur ad lucrum, cui data est, filia, nepis, proneptis. Verbo, dotem; lu-
cratur maritus.
- (p) *Transferetur*. Sichard. *transfertur*.
- (q) *Contraque*. MS. W. *Contra quæ*.
- (r) *Huiusmodi*. MSS. W. G. Cod. Iust. Sichard. *huiuscemodi*.
- (s) *Ad primordium*. MS. G. a primordio.
- (t) *Ab intestato*. MSS. W. G. & Cod. Iust. *vel ab intestato*.
- (v) *Parents Kar. AA*. Ita etiam habet MS. W. in reliquis est, *Præfekte charissime*.
- (x) MS. Ottobon. *Dioscoro & Theodosio*. MS. W. P. C. *Didoscori & Eudoxi*. MS. G. P. C. *Dioscoro & Eudoxio*. Sichard. P. C. *Didoscore & Theod.* De Consulatu iam quædam dixi supra not. a. Cum autem hæc nouella in omnibus Codicibus superiori postponatur, quæ tamen tempore est posterior, videri omnino possit, recte habere Codices qui *Poss. Consulatum* præferunt. Ceterum *Eudoxius* fuit Cos. Orientalis, gessit enim Præfecturam sub Theodosio lun. an. 427. vt docet l. vn. Cod. Iust. nemini licere sign. saluator. & l. 2. Cod. eod. de cupressis ex lucco Daphn. Vide *Prosopograph.* Dioscorus in Occidente prodiit, quod acute colligit Pagius ex Epitaphio Romano apud REINSEVM pag. 285. & FABRETT. *Inscript. p. 112.* in quo legimus, depositi. NONIS. NOVEMB. CONS. DIOSC. V. C. Nam in occidente non alio, quam occidentali consule solo, publica monumenta consignari potuerunt.
- (y) *De Præsidio*. Ita habent MSS. in Sichardin. est pretio, sine sensu. Rittershusius emendauit *prædio*; sed de prædio iam ante cautum. Obserua, *præsidium* barbaro æuo rotare, pecuniam, aurum, argentum. GREGOR. TYRONENS. de glor. confess. c. 110. *Habens diuitias multas, & tamen fundorum possessione, quam in præsidio domorum valde diues erat & locuples*. IDEM *bist Francor. lib. 6. c. 4.* *Irruerunt in domo Lupi, & direpto omni præsidio, singentes, se illud in thesuro regis recondere, suis cum domibus intulerunt*. Vide MARCVLI *formul. 10. lib. 2.* ibique BIGNONIVM, & Du FRESNE in Glossar. voc. *præsid.* Notat RVINART ad Gregor. l. c. *præsidium non semel Plautum vsurpasse pro pecunia*.
- (z) *Debebantur*. MS. W. *debentur*.
- (aa) *Ipsius*. MS. W. *illius*.
- (bb) *Succedit*. MS. G. *succedat*.
- (cc) *Coguntur*. MS. G. *cogantur*.
- (dd) *Aliqua*. Absent hæc vox a MS. W.

De patrimonialibus rei dominicæ & limitrophis fundis ad Orientem positis. (a) Tit. XII.

I. Impp. THEODOSIUS & Valentinianus AA. Marcellino
Comiti PF. (b)

Prope est ut beneficium accepisse credamus, quotiens offertur nobis causa præstandi, & diem periisse (c) proculdubio suspicemur, quem nostri nominis (d) munificentia non illustrat. Fruimur quippe conscientia largitatis, & beneficiendi provincia, quæ cum Deo meritum hominis adplicitum inter imperatorias primasque virtutes obtinet principatum. Valuerit igitur in fundis patrimonialibus, sitis per Asianam dioecesim, sitis per Ponticam, in diem præsentem & Consulatam XVI. nostræ clementiæ lex diuæ memoriæ Constantini, quæ ad aedes per Constantinopolitanam urbem sacratissimam dominus exigebat. (e) Sed nequaquam ulterius felicitas patitur ciuitatis, non suis meritis, verum porro quæsitis compendiis æstinari: nequaquam, vtriusque obsequiis elementi (f) contenta, suæ fortunæ desiderat incrementa subsidio prædiorum, quæ in cælum vsque prouecta gloria nominis tui, in societatem admittere dedignatur aliena fata terrarum. Quare cum diuinum consilium principis memorati, progressus temporis subiecerit, (g) & legis proposito in augenda vrbe, pace superi numinis, sit satisfactum, reddet nostra maiestas gratam possessoribus nouitatem, ut petitioni suæ ante formidinem, (h) cui Romæ defunt penates, securus vomerem, securus falcem possessor exerceat, quod parauerit relicturus heredi. Pertinet hoc quoque profecto ad pretium ciuitatis, ad famam tanti splendoris, amantium ambitu frequentari, cessante legis imperio. Quapropter suggestione magnitudinis tuæ, victura in omne æuum lege sancimus, ut quisquis patrimoniales possidet fundos, seu prædia per dioeceses memoratas, donationis, alioque titulo, firmiter in æternum, veluti priuato & inconcusso iure possideat, etiam si domicilium in Constantinopolitana vrbe non habeat, ad heredum suorum, vel emptorum legitimorum, quinetiam retentatorum, si dominus quoque (i) pacto abalienauerit, eius, commodis in graturis, omni petitionis exclusâ molestia, instructionis quinetiam, officio cuius interest, (k) molestia denegata. Quam si quis tractator (l) temerario spiritu contra iussa diuina, quod non opinamur, offerre temptauerit, quinquaginta librarum auri, cum amisione militiæ, dispendio ferietur: Quatenus cuncti cognoscant firmiter nos possessoribus præsentis lege donasse, quæ exceptionibus & ceteris formulis vacillabant. Marcelline frater amantissime. Inlustris igitur auctoritas tua, statuta nostræ clementiæ pro deuotione sincera, solemniter editis propositis ad omnium noticiam faciat peruenire. Dat. VI. Id. Mai, Constantinopoli, Theodosio A. XVI. CONS. (438)

II. Idem AA. Florentio PF. P. (m)

Suggestionem tui culminis salutarem debita cum laude diuinus amplectitur nostræ serenitatis adfensus, per quam suggeritur prouidendum, ne reddituum præstatio minor videatur expensis, neue erogatio conlationis functionem excedat. Quod euenire monstratur patrimonialibus fundis ac limitrophis, nec non etiam saltuensibus, (n) pro libidine petitorum ad ius priuatum securitatemque translatis. Cui rei, ne ulterius ademptetur, hæc lege perpetuo valitura remedium credidimus offerendum, omnes eiusmodi post hanc legem petitionum materias inhibentes. Præcipimus itaque nulli iam (o) in posterum licere patrimoniales, seu limitrophos vel saltuenses fundos, qui per tractum Orientis positi sunt, ad ius transferre priuatum, siue dempto, siue saluo canone, iuris immutatio (p) postuletur: legis temeratores quinquaginta librarum auri poena coercentes, tam videlicet petitorum, quam Officium, quod petitionem concedit admitti, licet adnotatio nostra, licet diuina pragmatica (q) contra vetitum proferatur. Florentii P. K. AA. Itaque magnifica auctoritas tua edictis propositis, quæ sanximus ad omnium noticiam perferri præcipiat.

Data VI. Id. Iun, Constantinopoli, Theodosio A. XVII. & Festo COS. (439)

III. Idem AA. Cyro PP. P. (r)

In omnibus quidem rebus publicam conuenit vtilitatem priuatis commodis anteponi, sed tum præcipue cum saluti pariter prouincialium, ac imperii nostri felicitati consulatur: vnde singulorum quoque fortunis ac securitatibus prospici non habetur incertum. Quoniam igitur per consultissimam tuæ sublimitatis suggestionem comperimus Armeniæ tractum in ipso pene diuitis aditu Persarum constitutum, pridem regalium fundorum copiis ac præfidiis munitum, in præfenti Persicis eruptionibus expositum fuisse, eo quod eosdem fundos & maxime Theodosiopolitanæ & Satalenæ ciuitati (s) contiguos vel propinquantes, quorundam petitio diuersis retro temporibus in propria iura, mutato pristino nomine, transfulerit, hæc in perpetuum victura lege censuimus statuendum, vt vniuersi qui nostram in his munificentiam meruerint, sub ea conditione possessiones habere donatas concedantur, si cunctatus, (t) & pastacas, (v) & paraueredos, (x) & species, (y) necnon & coemptiones secundum pristinam consuetudinem dispositione tuæ magnificæ sedis iniungendas, & alia vniuersa fisci calculis (z) solemniter sine mora dependant & agnoscant, aut resistente cura vtilitate (aa) communi publicæ possessioni (bb) cuncti prædia refundant, sub ea scilicet obseruatione, cum nulli (cc) deinceps eosdem fundos liceat insidiosis & derogantibus Reipublicæ precibus emereri, aut ad sua compendia, despectis Reipublicæ vilitatibus, transferre: centum pondo auri pænæ nomine, tam his qui preces offerre temptauerint, quam scriniariis, vel aliis quorum interest, si supplicationes oblatæ, aut si fuerint instructæ, feriendis. Cyre P. K. AA. Sublimis igitur & magnifica auctoritas tua hanc saluberrimam legem edictis ex more propositis in omnium noticiam faciat peruenire. Data vi. Kal. Iul. Constantinopoli C. (dd)

- (a) De fundis patrimonialibus rei dominicæ, seu prædiis ad patrimonium principis pertinentibus, dictum in *Paratitlo de locat. fundor. iur. emphyteut.* Fundi *limitrophis*, seu, vt Cuiacius vult, *limitrophis*, dicuntur, quod ex iis, conuecta annona, miles limitaneus, qui in limite imperii aduersus hostes excubabat, alebatur, quod docet l. i. *Cod. Iust. de fund. limitrophis*, quam illustratam vide in *Commentar. ad leg. 7. de diuers. rescripti.*
- (b) *Marcellino Comiti PP.* Marcellin. huius nulla apud historicos & in Actis Conciliorum, quantum quidem scio, mentio. Male autem scriptum hic *Comes PP.* Emendat Cuiacius ad marginem, S. L. Sed cum de patrimonio Principis hac nouella agatur, Marcellinus hic sine dubio fuit *Comes Rerum priuatarum*, rescribendumque adeo, *Comiti PR.* absolute enim *Comes Priuatarum* dicitur, l. 120. *de decurion.* & alibi. Vid. *Notit. Dignit. Græcis*, Κομης Πριuatων.
- (c) *Diem perisse.* Imitatio illius Titi, apud SEXTON. in *Vit. c. 8.* *Amici diem peridi.*
- (d) *Nominis.* Numinis placet Rittershusio, quod probro.
- (e) *Dominus exigebat.* Memorat hic Theodosius legem Constantini M. quæ voluit is, (quod videmus ex sequentibus) vt possessores fundorum patrimonialium in Asiana & Pontica dicecesibus, ædes in vrbe Constantinopolitana extruerent, quo noua illa Roma, maiora indies sumeret incrementa. Possessoribus fundorum, si id facere neglexerant, adempta prædia, *vers. infr. quæ propter suggestionem.* De studio Constantini, ad augendam urbem adhibito, consule ZOSIMVM lib. 2. cap. 30. sequi. EVAGRIVM lib. 3. cap. 41. EVAGRIVM lib. 3. *Adesf. pag. 39. edit. Commelin.* Porro discimus ex lege 12. *de annon. ciu.* Constantinum his ædificiis attribuisse annonas, quæ *annonæ domus.* d. l. vocantur. Patet ex his, legendum hic esse, *dominos exigebat*, scil. ad ædes per urbem extruendas.
- (f) *Elementi.* Fertilis soli, nauigabilis maris.
- (g) *Progressus temporis subiecerit.* Id est, statuerit urbem nouam, modico temporis progressu ad inuidentiam magnitudinem exsurrecturam. *Subiicere progressus temp.* dictum eo modo, vt *subiicere causam*, rationem apud Terentium.
- (h) *Vt petitioni suæ ante formidinem.* Hæc sensu carent: sed recte emendauit Cuiacius, vt *petitionis cessante formidine.* Docent sequentia, ademptos fundos fuisse iis, qui domos in vrbe non habebant. Prædia igitur hæc fisco quæsitæ, ii, qui circa principem erant, petere consueuerunt, quod docebit late *Paratitlon de petitionib. & viro dat.*
- (i) *Quoque.* Lege quoquo.
- (k) *Officio cuius interest.* Nimirum antequam petita bona vacantia a principe concedi possent, Officium Comitibus R. P. instruendum erat, & contradictor admittendus, qui prædia iure sibi vindicabat. L. 11. *de petitionib.* Certi dirigantur, qui cuncta solerter inquirant, & cuius fuerint facultates: & si nemo eas sibi iure nititur retentare, &c. L. 14. *cod. ad Pancratium Comit. R. P. data, nemo possit ad indultum a nobis beneficium pertinere, nisi qui ante instructionem ab officio, quod Tuis meritis paret, fuerit adsecutus.*
- (l) *Tractator.* Tractator est chartularius, qui tractat largitionales titulos, quod vidit Cuiacius ad l. 3. *Cod. Iust. de canon. largitional. titul.* *Notitia Imp. Sub dispositione viri illustris Comitibus Rev. priuatarum domus diuina, secundocertius totius officii, qui tractat chartas ipsius officii.* Consule etiam Du FRESNE in *Glossar.*
- (m) *Florentio PP. P.* De Florentio PP. dictum ad Nouell. 1.
- (n) *Saltuensis.* Fundi saltuenses, sunt nemora pastioni deputata, quæ & ipsa ad principis patrimonium pertinere. L. 16. *Cod. Iust. de fund. patrimonial.* Qui in quacunque dicecesi, vel quolibet saltu vel ciuitate fundos patrimoniales possederunt.

- (o) *Nulli iam.* Lex nulli iam 13. Cod. Iust. de fundis patrimonial. hinc desumpta est. In Contiana aliisque editionibus abest subscriptio, quam Guiacius ex hac nouella addidit.
- (p) *Iuris immutatio.* Cod. Iust. iuris fundorum immutatio. Melius.
- (q) *Adnotatio nostra.* licet diuina pragmatica. Adnotatio manu principis, fieri solebat. Princeps scilicet adnotat ad ipsum libellum a priuato, & hoc loco, a petitore, oblatum, quid fieri velit. *Pragmatica iussio* siue *sanctio* est, quando princeps *ἐν τῇ πράγματι*, de facto quodam, magistratui rescribit. Confuse hic multa tradidit GYTHERIS de O. D. A. lib. 1. c. 32. & BRISSONIVS de V. S.
- (r) *Cyro P. P.* De Cyro dictum supra ad Nouell. 10.
- (s) *Theodosiopolitana & Satalena ciuitati.* Theodosiopolis vrbs Armeniæ maioris, a Theodosio Iun. condita, & ab Anastasio Imp. aucta, de qua PROCOPIVS de edif. Iust. lib. 3. cap. 5. Satala vrbs minoris Armeniæ, quam idem PROCOPIVS eod. libr. cap. 4. ob soli hostici vicinitatem periculis fuisse expositam, refert. Consule Anton. Itinerar. pag. 207. ibique CL. WESSELIINGIVM.
- (t) *Cunctatus.* Monstrum vocis. Scribendum *conneatus*. Ad defendendos enim fines imperii, opus est exercitus alimonia.
- (v) *Pastagat.* Lege *Bastagas*. Onus transuehendi fiscales species dicitur *bastaga*, *ἀνὸ τῆς βαστάζου*. Inde *bastagarii*, de quibus leg. 4. de *murilegal*. vbi vide *Commentar.* & Du FRESNE *Glossar.* & *Glossar Theodos.*
- (x) *Paraceredus.* *Paraceredus*, est, veredus, qui præter modum euectione comprehensum, vsurpatur extra ordinem, vt docet l. 64. de *cur. publ.* vid. *Glossar.*
- (y) *Species.* Intellige annonarias species, siue fruges, per menses singulos a fundorum possessoribus conferendas. Vid. *Paratitlon de annon.* & *tribut.* Quæ de *coemptionibus* sequuntur, illustrabit *Paratitlon de publ. comparat.* Nimirum urgente belli, aut alia qua, necessitate, species annonarias a prouincialibus expetebat Præfectus Prætorio, ad quem cura annonæ pertinebat: pretio tamen, iuxta forum rerum venalium, soluto.
- (z) *Fisci calculis,* id est, rationibus fisci. L. 5. de *fabriens.* *fiscalibus calculis socianda.*
- (aa) *Aut resistente cura utilitate communi.* Hæc ita restituenda, aut *resistentes cura utilitatis communis*. Nimirum, is, qui curam finium tuendorum, adeoque utilitatis publicæ habebant, ob-

sequium præstare possessores fundorum denegebant.

- (bb) *Publica possessioni.* Locus ita interpungendus: *resistentes cura utilitatis communis, publica possessioni cuncti prædiorum refundant.* Obserua prædiorum ad Rempublicam pertinentia, ciuitatibus sæpe fuisse adempta, vt docent multa LIBANII loca in *πρὸς Ὀρμηξικὸν* ad Iulianum, & *leges tituli de locat. fundor. sur. emphyt.* priuatisque data, cæ tamen lege, vt commoda iuuarent publica, canonicæque & consuetæ præstarent munera. Quod cum possessores facere negligerent, statuit Theodosius, hæc prædiorum *publica possessioni*, id est, ciuitati, aut Reipublicæ esse restituenda, vt ipsa adiuta eorum commodis, melius sibi consulere posset. Ita locum intelligendum esse, docent verba sequentia, ibi: *derogantibus reipublicæ prædictis emereri, & mox: despectus reipublicæ utilitatibus.* Imo supra dixit Theodosius, *prædiorum vicina Satalena ciuitati petitores nonnullos in propria iura transtulisse.* Contule etiam iust. Nouell. 30. de locis Reipubl. quoque modo possessi. ciuitatibus restituendis.

- (cc) *Cum nulli.* Rescribo, vt nulli.

- (dd) *Dat. VI. Kal. Iul. Conf. C.* In MS, Ottonbon. *Dat. VII. Kl. Iul. Confan. V. C. cons.* BRENCMANNVS in *Append. ad Iust. Reland. pag. 864.* censuit, adscribendos esse *Col. an. 440. Valentinianum A. V. & Anatholium*, quia *Nouella 10. & 14. nrm. 2. 3.* eidem Cyro inscriptæ, hos Consules præferunt. Sed hæc nullius sunt momenti. Feliciter autem, si quid video, restitui consilatus potest, & ope nouellæ ipsius, & MARCELLINI *Comit.* Itaque primo ræue habenda est, literæ C. quam Codices omnes constantissime seruant, quæ nec ad Valentinianum nec Anatholi nomen quadrat: deinde dicit Theodosius in ipsa nouella, *Armenia tractum in præsentem Persicis eruptionibus fuisse expositum*; quæ verba fidem faciunt, constitutionem hanc, propter ipsam eruptionem in Armeniam, datæ, vt fundorum possessores cogentur iuuare exercitum, *bastagis, paraceredis, & eciebusque annonariis.* Cum vero MARCELLINVS in *Chronico ad Cyri Cos. A. D. 441.* scribat, *Persæ, Paraceni, Zanni, Isauri, finibus suis egressi Romanorum sola vastarunt*, facile patet, scribendum hic *Cyri Cos.* Hanc irruptionem Persicam, sine dubio etiam intelligit THEODORETVS lib. 5. c. 37. quo loco scribit, *Persas, cum ἐπὶ τῶν περὶ τῆς βασιλείας πύλων*, id est, Theodosiopolin, obsidione cinxissent, ope diuina, & Episcopi Eunomii virtute, fuisse ludibrio expositos.

De bonis fabricensium. (a)

Tit. XIII

1. Impp. THEODOSIVS & Valentinianus AA. Aureliano Conf. PR. (b)

Fabricensium corpus subuenit necessitas cura bellorum, quo immortalitatis genere Principum scita custodit, (c) ne deficiente principio successus generes (d) haberentur, hoc enim armat, hoc nostrum ornat exercitum. Hinc iure prouisum est (e) artibus eos propriis inferuire, vt exhausti (f) laboribus immoriantur (g) cum subole professioni cui nati sunt. Denique quod ab vno committitur totius delinquitur (h) periculo numeri, vt constricti nominationibus suis, (i) sociorum actibus quandam speculam gerant, & vnus damnum ad omnium transeat (k) dispendium. Vniuersi itaque velut in corpore vniformi, (l) visus decoctionis, si ita res tulerit, respondere (m) coguntur, (n) vt viri illustres atque magnifici Magistri officiorum suggestio nostræ clementiæ patefecit. Quæ cum ita sint, præsentī sanctione perpetuo valitura, ergo si timore, (o)

decernimus, vt quisquis fabricensium sine liberis, vel legitimo herede decesserit non condico testamento, eius bona cuiuscunque summæ sint, ad eos nutu nostræ mansuetudinis pertinere, qui velut creatores decedentium, adtinentur, qui fisco pro intercepto respondere coguntur. Hoc enim pacto contigit, (p) vt & Reipublicæ ratio salua permaneat, & fabricenses collegarum suorum solaciis perfruantur, qui damnis ac detrimentis tenentur obnoxij: omni in posterum ab eorum facultatibus, ab eorum patrimoniis petitione cessante. Aureliane P. K. AA. Inlustris igitur auctoritas tua post hanc legem, nullius petitionem admittat, vel instructionem fieri patiatur super bonis fabricensis defuncti. Quod si vlla procescit instructio, non sacra adnotatio, non diuina pragmatica (q) habeat locum contra generalem nostri nominis (r) sanctionem. Quinquaginta etenim auri librarum officium palatinum fisci viribus inferre cogetur, si postquam suscepit huiusmodi diuinum oraculum, vel instructionem dare temptauerit. Dat. prid. Non. Nouemb. Constantinopoli, ipso A. XVI. (s) & Fausto v. c. coss. (438)

- (a) *De bonis Fabricensium.* Fabricenses sunt, qui in publicis officinis, seu fabricis, arma, hastas, sagittas, loricas, scuta, clipeos, fabricant. De his est titulus Cod. Th. 21. lib. 10. vbi consule *Paratitlon*. Erant autem fabricæ & fabricenses sub dispositione Magistris Officiorum, quod docet *Notitia Imper.* & hæc nouella, ibi: *vt viri illustres atque magnifici Magistris officiorum suggestio nostræ clementiæ patefecit.* Eam etiam ob causam plerasque leges in utroque Codice, titulo de fabricens. Magistro Off. inscriptas esse, obseruabis. De armorum factoribus formula est apud CASSIODORVM *Var. VII. 58,*
- (b) *Aureliano Cons. PB.* Quis ille Aurelianus sit, non constat. Occurrit quidem in legibus Cod. Th. Aurelianus PP. sub Theodosio Iun. *an. D. 415. & 416.* de quo in *Prosopograph.* Sed noster, vt ex annorum supputatione patebit, sine dubio ab eo diuersus est. Deinde male se habent illa, *Cons. PB.* quæ plane absunt ab Editione Gothofredi. Rittershusius edidit *Cons. Ph. CVIACIUS in not. ad leg. 5. Cod. Iust. de fabricens.* emendauit, *Com. Rer. priuatar.* cum mutila sit in vulgatis Cod. Iust. inscriptio. Puto JCRUM bene emendasse. Erant quidem fabricenses sub dispositione Magistris Off. sed illius in ipsa nouella sit mentio. Deinde, cum solum fabricensium corpus hæc constitutio tangat, inscribi Præfecto Prætorio non potuit. Sed recte inscribitur Comiti Rerum Priuat. Fabricenses enim annonam a fisco accipiebant: Vide *Nouell. 85. Iustinian. GYTHERIUM de O. D. A. lib. 3. c. 12. STEWECHEM ad lib. 2. Veget. cap. 11.* Mortuo itaque sine liberis fabricensie, bona vacantia Comes Rer. Priuat. fisco sociabat, aut admittebat petitiones priuatorum, super bonis fabricensis defuncti, vt docet hæc nouella circa fin. Has autem petitiones Theodosius, data ad Aurelianum constitutionem, in posterum fieri vetat.
- (c) *Subuenit necessitas cura bellorum, quo immortalitatis genere principum scita custodit.* Hæc sensu plane caret; cumque MSS. quibus vtor, leges apud Gothos Francosque vtitas, tantum contineant, ab iis nullum mihi subsidium. Rescribo itaque ex ingenio, *fabricensium corpus inuenit necessitas curaque bellorum, quod immortalitatis genere principum scita custodiuerit, ne, &c.* id est, principum scita, corpus fabricensium voluerit esse perpetuum, & quasi immortale. Hæc, si cui displicent, meliora is proferat, & mox me habebit consentientem.
- (d) *Succensus generes.* Scribe, *succensus degeneres,* infelices, infortunatos.
- (e) *Iure prouisum est.* Lex, *iure prouisum est, 5. Cod. Iust. de fabricens.* hinc desumpta est.
- (f) *Exhausti.* Cod. Iust. *exhausti.* Vtrique lectio proba est. Vult autem nouella vt fabricensium liberi, exhausti, a parentibus, militiæ laboribus, eidem adstringantur conditioni.
- (g) *Immoriantur.* Cod. Iust. *immorantur.* Sed elegans est lectio, *immori professioni,* ut *immori studiis,* apud HORATIUM *epist. 1. 7. v. 85.*
- (h) *Totius delinquitur.* Cod. Iust. *id totius delinquitur.*
- (i) *Nominationibus suis.* Ipsi fabricenses socios fabricæ legebant siue nominabant, quod, præter hanc nouellam, docet etiam *Nouell. Iustin. 85. c. 3.*
- (k) *Transcat.* Male in Cod. Iust. *transit.*
- (l) *Vniuniformi.* Cod. Iust. *vnus forma.*
- (m) *Vnus decoctionis, si ita res tulerit respondere.* Cod. Iust. *vnus decoctionis, si ita res tulerit, respondere.* CONTIVS emendabat, *vnus decoctiones respondere.* Sed lege cum CVIACIO, *vnus decoctioni respondere,* id est, si quid vnus eorum decoxerit & intercepterit, fisco totum fabricensium corpus pro intercepto responder.
- (n) *Coguntur.* Cod. Iust. *cogentur.*
- (o) *Ergo si timore.* Monstruosa lectio. Scribendum, *largitatis amore.* Largitas imperialis, & regia, apud SYMMACHVM *lib. 4. ep. 12. & CASSIODORVM X. 26.* Forte cui placeret, religionis amore, vt *Nouell. Valentin. 5. infr. de sepulcr.* Sed prius malo.
- (p) *Contigit.* Scribendum, *continget.*
- (q) *Diuinapragmatica.* Consule dicta ad *Nouell. 12. num. 2.*
- (r) *Nominis.* Lege, *numinis,* quomodo & Gothofredus edidit.
- (s) *Ipsa A. XVI.* Cod. Iust. *Theodos. A. XVI.* In Contiana editione nulla est subscriptio.

De amota militantis fori præscriptione. (a) Tit. XIII.

I. Imp. THEODOSIUS & Valentinianus Florentio PP. P. (b)

Iuratur in militiæ sacramenta, ut necessitates publicæ procurentur: sed suggestionem cul-
minis tui comperimus, quosdam ideo tantum fortiri militiam, ut alienorum prædio-
rum idonei possint fieri conductores. Quod nisi nominis (c) nostri fuerit auctoritate
correctum, in contumeliam aulæ diuinæ proficiet, si hisdem privilegiis muniantur, qui
in priuatis negotiis occupantur, quibus iure militiæ seruientes, obsequiorum præmiis
gloriantur. Quare præsentī lege sancimus, omnes (*) omnino domesticos, Agentes in
rebus, (d) & quæcunque alia prætenditur (e) militiæ dignitas, sub Moderatoribus pro-
uinciarum, functionibus (f) publicis respondere, nulla fori præscriptione valitura, si hac,
qui exiguntur (g) debita publica, uti temptauerint. Immo & in aliis priuatis actionibus
occupatos, malumus (h) respondere, qui per provincias sociantur, (i) vel conductorum
vocalibus defenduntur, (k) siue domorum diuinarum, siue virorum potentium, seu cu-
iuslibet condicionis sint conductores: nisi forte (l) comestum, ad rem propriam com-
ponendam, vnius anni inducias ostenderint accepisse. (m) Florenti P. K. AA. Inlustris
igitur & magnifica auctoritas tua, quæ prouisionum titulis & commodis publicis illustra-
tur, nouerit præsentī lege nostram clementiam statuisse omnes conductores, omnes, qui
per provincias sociantur, (n) vel suis vacant compendiis, sine beneficio (ut dictum est)
comestus, suis aduersariis agentibus respondere, ne sub prætextu militiæ, priuatum seu
publicum debitum deferatur: eadem forma seruata (o) in his etiam, qui in mercan-
dum, (p) & militandi diuina beneficia meruerunt. Scita sane nostræ perennitatis, edi-
ctis ex more propositis ad omnium noticiam tua magnificentia faciat peruenire. Dat. XIII.
Kal. Mai. Constantinopoli, Theodosio A. XVIII. (q) CONS. (439)

II. Idem AA. Cyro PP. P. (r)

Omnes odiosæ sunt fraudes, & hæ maxime quæ legibus fiunt, quæ contra commodita-
tem publicam exquiruntur. His itaque legum conuenit auctoritatem opponi. Fori
præscriptiones noxia quidam interpretatione suis assertionibus aptare festinant, qui cinguli
prærogatiua iudicarias excludere posse cognitiones existimant, nescientes veteres quoque
leges specialiter eiusmodi præscriptionibus, & contractus, & negotia gesta, & delicta sub-
trahere, (s) nec pati aliquem, qui quid in qualibet provincia criminose commiserit, vel
qui alicubi contraxerit, vel qui in quodam loco negotia gesserit aliena, memorata se posse
præscriptione defendere. Sed tua celsitudo per suggestionem edocuit, quosdam eorum
etiam, qui ad Curiam vocantur, quique cohortalibus deberi dicuntur officiis, vel qui de-
bitis publicis obligantur, quique superexactionum vel concussionum criminibus inuoluuntur,
in tantum audaciæ processe, ut sub specie militiæ, excelsæ tuæ quoque sedis iudicio
præscriberent. Ideo diuinis sensibus, callidi memoratorum refecantes incepta, (**) hac
perpetua lege sancimus, excelsæ quidem tuæ sedis neminem, sub specie fori præscrip-
tionis, in quolibet negotio declinare posse sententias: sed ne provincialibus quoque iu-
diciis posse fori præscriptionem opponere eos, qui ad Curiam (t) vocantur, vel cohori-
talibus deberi dicuntur officiis, (v) vel eos, qui debitis publicis obligantur, eosque, qui
superexactiones, vel concussiones perpetrasse firmantur, quique criminose quid arguuntur
in provincia commississe, quique contraxisse, vel alienum dicuntur gessisse negotium in ea
provincia, in qua conueniuntur, hac saluberrima lege decernimus: licet talis officii videat-
ur apparitor, quod specialiter apud suos tantum Iudices respondere de nostri nominis (x)
impetrauit clementia. Quod si quis contra tam saluberrimam legem pertinaciter volue-
rit, impetratis sibi vel suo corpori scitis uti coelestibus, sciat tam tua sublimitas, quam
moderatores provinciarum aduersus eum tanquam in contumacem sententiam proferen-
dam. Cyre P. K. AA. Inlustris itaque & magnifica auctoritas tua legem hanc edictis ex mo-
re propositis, ad omnium noticiam perferri præcipiat. Dat. XI. Kal. Octob. Constanti-
nopoli, Valentiniano A. V. & Anatolio A. COSS. (y) (440)

III. Idem AA. Cyro PE. P.

Nos quidem cum maiestate Consulū, qua res Romana paulatim & totus (z) vrbana hisdem scimus etiam adquisita seruari. Quis dubitat suis commodis veteres Reipublicæ commoda præferentes, mundi finibus fines imposuisse Romanos? Sic nos in legibus maxime promulgandis non quid forte quibusdam separam, sed quid vniuersis in commune prodest, diuinis sensibus ponderamus, sed nonnunquam ea quæ saluberrime promulgantur, interpellatione (aa) quidam non recta deformare contendunt. Nuper (bb) Turiis ciuitatibus, ipsis etiam prouinciis consulentes, cauimus lege perpetua, non debere passim cinguli prærogatiua, vel inlustriſsimæ Præfecturæ, vel Rectorum prouinciarum declinari sententias. Hanc etiam legem de nostris militibus quosdam comperimus dicere promulgatam. Ne itaque male interpretandi scita nostra quibusdam detur occasio, sciat sublimitas tua de scholaribus nostris, (cc) Comitibus etiam ac Tribunis militaribus, consuetudinem obseruari velle nos hactenus obseruatam: de ceteris vero militibus armatis, vel de Tribunis, qui numeros agunt, prorsus legem nuper promulgatam non loqui, certissimum est. Cyro P. K. AA. Inlustriſſi & magnifica auctoritas tua, legem perpetuo valituram edictis propositis, ad omnium noticiam perferri præcipiat. Dat. III. Kal. Ian. Constantinopoli, Valentiniano & Anatolio coss. (440)

III. Idem AA. Ariouindo Magistro militum. (dd)

Quæ de fori præscriptione nuper saluberrima lege decreuimus, ipsius legis definitionibus demonstratur. Sed suggestionem tuæ sublimitatis ammoniti, quosdam etiam de apparitionibus magisteriæ potestatis excipi postulante, ad eam quoque partem ordinandam diuina moderatione peruenimus. Itaque, neque pulsantes (ee) ab aduersariis suis, vel in amplissimæ præfecturæ iudicio, vel prouinciis, ad præscribendum sufficiat apparitorem se dicere magisteriæ potestatis, exceptis quos obsequiis Magistri militum deputatos, ad alia iudicia, inconsulto suo iudice, trahi non liceat. Per singula officia virorum inlustrium Magistrorum militum, trecentos (ff) excipi lege pridem promulgata decreuimus, quos nec in prouincialibus, nec in Prætorianæ, vel Vrbicaniæ Præfecturæ iudicio, sine permisso viri magnifici Magistri militum, litigare conueniet: ceteros omnes qui super prædictum sunt numerum, quasi nec militantes, & apud inlustriſſimas præfecturas, & apud Vecariis (gg) Rectores prouinciarum, de quolibet negotio pulsari, & conueniri, & respondere, sine cinguli Præscriptione decernimus. (hh) Probari (ii) autem apparitores magisteriæ potestatis, neque curiales, neque cohortales, neque censibus volumus adscriptos. Quo autem sit certum, qui trecentorum numero continentur, in sententiis vel præceptis, quæ apparitoribus magisteriæ potestatis exsequenda mandantur, vel in comitatibus, si forte quis eorum ad sua reuerti voluerit, comitatu, virum magnificum Magistrum militum, subnotare sancimus, de numero trecentorum eum esse, cui præcepta vel sententiæ mandata sunt exsequenda, vel cui ad sua per comitatum reuerti concessum est. Si quis igitur conuentus, ex sententia tuæ excelſæ sedis, (kk) vel vrbicaniæ Præfecturæ, vel moderatoris prouinciæ, apparitorem se magisteriæ potestatis dicat, nec Magistri militum talem subscriptionem protulerit, fori eiusmodi præscriptionem in eius personam cessare decernimus. Quod si, qualem diximus, Magistri militum subscriptionem protulerit, siquidem ille est, cui neque a curia, neque a cohortali officio de statu moueatur controuersia, nec tributa, nec functiones debere firmatur, statim dimittendus est, vt, pote fori alterius litigator. Quod si ab eo proferatur sæpedita subscriptio, qui a curia, vel officio cohortali de statu patitur controuersiam, vel ab eo, qui vt tributa, vel functiones debens, in prouincia detinetur, de eius persona, & ad virum magnificum Magistrum militum, cuius se apparitorem dicet, & inlustriſſimam Præfecturam referri decernimus, vt si intra quatuor menses non fuerit a Magistro militum causa Rectori prouinciæ delegata, tunc ex sententia culminis tui negotium vel in tuo iudicio, vel apud Rectorem prouinciæ peroretur. Quod si apud inlustrem atque magnificam sedem tuam postulatio contra talem fuerit deposita, ab ea quoque sede ad virum magnificum Magistrum militum iudicantem, causam ordine legum determinari censemus. Sed & eo casu, quo apparitor magisteriæ potestatis, de statu

supra-

supradicta in prouincia patitur controuersiam, si sententia vel interlocutio Rectoris prouinciæ fuerit appellatione suspensa, similiiter vtroque amplissimo Iudice cognoscente, causæ iubemus merita ponderari, licet Magister militum Rectori prouinciæ causam delegauerit perorandam. In cognitionibus cum autem (11) futuris, omnes ex iure venientes assertiones patribus (mm) in libitas seruari sancimus. Ariouinde Par. K. AA. Inlustris igitur & magnifica auctoritas tua legem hanc edictis propositis ad omnium noticiam perferri præcipiat. Dat. Prid. Non. Mart. Constantinopoli, Cyro v. c. cons. (441.)

Eodem exemplo Aspari (nn) viro inlustri Comiti, Exmagistro militum & Exconsuli bis ordinario. (oo)

- (a) Habuerunt milites fori præscriptionem, ex lege Constantii A. 2. de iurisd. infm. ibi: Si militans aliquid admisisse firmetur, is cognoscat, cui militaris rei cura mandata est, quæ lex data est an. D. 355. Idem constituit Valentinianus M. an. 365 l. 2. de exhibend. reis; Referat ad magistros militum, si militaris fuerit persona. Theodosius autem M. A. D. 393. l. ult. ad leg. Jul. de adulter. fori militaris præscriptionem in adulterii crimine sultulit, eamque tandem Nepos Theodosius Jun. hac nouella plane amouit, aut remouit.
- (b) De Florentio dictum ad Nouell. 1.
- (c) Nominis. lege, numinis.
- (*) Lex omnes omnino, un. Cod. Just. in quibus causis militantes fori præscriptione vti non possunt, hinc desumpta est.
- (d) Domesticos agentes in rebus. De his vide titulos, de domest. & protector. & de agent. in reb. lib. 6. In Cod. Just. legitur, & agentes in rebus.
- (e) Præstatur militia dignitas. Cod. Just. præstatur militia vel dignitas.
- (f) Functionibus. Cod. Just. pro functionibus.
- (g) Qui exiguntur. Confer. hic BRISSONIVM de V. S. voc. exigere.
- (h) Malumus. Cod. Just. volumus.
- (i) Sociantur. Recte emendauit CUIACIVS, negotiantur. Huc pertinet Leonis l. 15 Cod. Just. de re militar. Milites, qui a republica armantur & aluntur, solis debent utilitatibus publicis occupari, nec mercimoniorum quæstui, sed muniti dare militiæ. Consulendus etiam titulus Cod. Just. negotiatores ne militent.
- (k) Vocabulis defenduntur. Cod. Just. vocabulis, cum non armata milita præditi sint, defenduntur.
- (l) Nisi forte. Cod. Just. nisi si forte.
- (m) Accepisse. Cod. Just. se accepisse.
- (n) Sociantur. Fac, negotiantur, ut supra.
- (o) Seruata. Cod. Just. seruanda.
- (p) In mercandum. Id est, ad mercaturam exercendam, etiam nonnulli beneficia militandi meruerunt. In Cod. Just. est, qui mercandi vel militandi sacra beneficia meruerint, ut & ipsi Resoribus prouinciarum respondeant. Sed male ita innotauit Tribonianus. Theodosius enim hic indigat actu militantes, qui professionis ergo cogebantur mercaturam exercere. Hos autem fori præscriptione vti non posse statuit. Huc referendi, qui in officinis arma fabricant, & per prouincias eundo, necessaria cœmunt. Justinianus l. un. negotiator. ne militent; in fin. illi, qui ad armorum extructionem suam professionem contulerint, minime prohibendis ad competentem suæ professionis venire militiam, & huiusmodi negotiationem nihilominus retinere.
- (q) Theodosio A. XVIII. Incidit hic Consulatus in A. D. 444. quo Theodosius XVIII. cum Albino, Consul prodit. in MS. Ottobon. est, Theodosio A. XVII. eamque designationem longe probabiliorum esse censet BRECKMANNVS, quod Florentius, cui hæc nouella inscribitur, iisdem Coss. Præfectus Prætor. fuit, ut patet ex nouellis superioribus. Sed cum Florentius fuerit sexies PP. vt ad nouell. 1. dictam, atque in collectione nouellarum temporis nulla ratio sit habita, præpositasque obseruemus leges, tempore sequentibus longe inferiores, hæc viri docti coniectura facile corrueret. Firmabo tamen eam certissimo argumento. Nimirum lex 3. huius tituli data est Valentiniano & Anatolio Coss. id est, an. D. 440. Ea vero Theodosius hanc legem respicit, ibi: nuper prouinciis consulentes, cauimus lege perpetua, non debere passim cinguli prærogatiua, vel illustrissima Præfectura, vel rectorum prouinciarum declinari sententias. Ex his igitur liquido patet, datam legem nostram an. D. 449. Theodos. XVII. Coss. sequendamque electionem MS. Ottobon. Sed postquam hæc scripsi, deprehendo in Codice Just. Consulatum recte expressum. Theodos. A. XVII & Fesso. Ex hac nouella emendandus dies in Cod. Just. in quo male legitur, Dat. III. Kal. Constantinop. In MS. Ottobon. Dat. XIII. Kal. Febr.
- (r) Cyro PE. P. De Cyro consule dicta ad Nouell. 10. supra.
- (s) Delicta subtrahere. Memorat hic Theodosius veteres leges, quæ præscriptioni obicem posuerunt. Collegit autem eas GOTHOFREDVS in Commentar. ad leg. 2. de exhibend. reis.
- (t) Curiam. Cod. Just. curias.
- (v) Officiis vel eos, qui debitis. Cod. Just. officiis, vel aliis corporibus obnoxii sunt: eos etiam qui superexactiones &c. Quæ sequuntur, a Triboniano sunt immutata, & compilata ex duabus nouellis sequentibus, exceptis vltimis verbis, quæ huius nouellæ sunt. In subscriptione, Tribonianus, diem huius nouellæ, Dat. XII. Kal. Octobr. (in nouella est XI. Kal. sed hic facile errare potuerunt librarii) retinuit, Consullem vero nouella 4. Cyro V. C. addidit.
- (*) Lex hac perpetua 2. Cod. Just. vbi quis de curiali vel cohortali, hinc excerpta est.
- (x) Nominis. Fac, numinis.
- (y) Anatolio A. Coss. Scribendum, vt supra Nouell. 10. & infra Nouell. 19. Anatolio V. C. Coss. Ad hunc autem Anatolium sæpe scripsit THEODORETUS, eiusque sit mentio in Concilio Chalcedonensi, vbi appellatur, Magnificentissimus & gloriosissimus Magister militum, Expræfectus, & Exconsul ordinarius ac patricius. Vide action. 2. init. pag. 274. act. 4. init. pag. 382 Tom. II. Concil. Hard. Vid. PAGIUS in Critic. ad Annal. Baron. an. 440.

- (2) *Et totus urbana hisdem.* Locus plane corruptus; videturque, negligentia librariorum, aliquot excidisse voces. Interim ego, donec, quis meliora afferat, ita repono: *Nos quidem cum maiestate consulum, qua res romana paulatim & status urbanus creuit, scimus etiam acquisita seruare.* CAESIODORVS in formula Consulatus lib. V. 1. scribit, per Consulis dignitatem statum imperii iugiter creuisse.
- (aa) *Interpellatione non recta.* RITTERSHVSIVS malebat, interpolatione. Sed rescribendum est, interpretatione, quod probant illa, non recta, & vox, deformare, & infra, ne itaque male interpretandi scita nostra detur occasio.
- (bb) *Turiis ciuitatibus.* Emendat CUIACIVS, curiis ciuitatum. Respicit autem Theodosius legem huius tit.
- (cc) *Scholaribus nostris.* De his satis dictum in Glossar. Th. voc. schola, scholaris.
- (dd) *Ariouindo Magistro militum.* Ariouindus, Ariobindas, Ariobindus (diuersimode enim scribitur) Consul prodit A. D. 434. cum Aspare, de quo mox. Consule Fastos KELANDI, ibique citatos; PAGIVM in Critic. an. 434. & Prosopograph. Cod. Th. Fuit autem an. 441. Cyro Cos. Magister militum, quod scimus præter hanc nouellam, ex PROSPERI Chron. Cyro Cos. Theodosius imp. bellum contra Vandalos mouet, Areobindo & Asila atque Germano ducibus, cum magna classe directis: qui longis cunctationibus bellum differentes, Sicilia magis oneri quam presidio fuerunt. Idem habet THEOPHANES ad an. 41. Theodos. Aduersus Gizericum classis missa, Ducibus Areobindo & Asila, &c. Cum autem hæc nouella data sit Prid. Non. Mart. Constantinop. manifestum sit ex ea, classem e portu Constantinopol. ante mensem Martium non soluisse. Areobindus hic A. D. 449. vitam cum morte commutauit. MARCELLINVS enim in Chron. Prothene & Asturio Coss. qui anno dicto prodire, scribit, Areobinda & Taurus Patricii communi vita defuncti sunt. Extat ad eum, THEODORETI Epist. 23. Ex hac autem nouella compilauit Tribonianus l. 5. Cod. Just. de apparitorib. magistr. militum, cuius inscriptio in vulgatis libris mendosissima est, adeoque restituenda ope huius constitutionis. En integram legem: Imp. Anastasius Mag. Milit. Eos, qui in officiis vestris merentes statutorum tantummodo numero inserti sunt, fori præscriptione muniri: ceteros vero, qui supra huiusmodi numerum militare noscuntur, quasi nec militantes, & apud illustissimas præfecturas, & apud Clarissimos prouinciarum rectores de quolibet pulsari & conueniri, & sine cinguli præscriptione respondere negotio sancimus. Dat. II. Non. Mart. Constantinop. Cyro V. C. Cos. Recte itaque reposuit CUIACIVS, Iidem AA. Ariobindo Mag. Mil. Sed & dies ex lege nostra videtur esse emendandus.
- (ee) *Pulsantes.* Legendum est, pulsatos.
- (ff) *Trecentos excipi lege.* Hi dicuntur in lege cit. Cod. Iust. statuti, & opponuntur Supernumerariis, qui fori præscriptione non gaudent. De lege, quam hoc loco memorat Theodosius, nil constat.
- (gg) *Vecariis.* Scribendum est ex mente CUIACII, V. V. C. C. id est, Viros Clarissimos.
- (hh) *Decernimus.* Lucem hinc capit lex Zenones 3. Cod. Iust. de offic. Magistr. milit. Eos qui ultra statutos, in officio magisterie per orientem potestatis militantes, ciuiliū quoque iudicū sententiis, super quolibet negotio subiactis præcipimus.
- (ii) *Probari.* Lex probari 3. Cod. Iust. de apparitorib. Magistr. milit. hinc desumpta, cuius emendanda inscriptio. Miror, id CUIACIVM non vidisse. Ita autem legimus in Cod. Iust. Imp. Theodosius & Valentin. AA. Basso PP. (yp. Ariouindo Mag. M.) Probari apparitores magisterie potestatis, neque curiales in aliquo officio, neque cohortales, neque censibus adscriptos volumus. Dat. Prid. Non. Mart. Const. Cyro V. C. Coss. Probare hoc loco, est inquirere, an idonei capacesque sint. Ita dicuntur probari milites, l. 2. §. de filiis militum. apparitor. Vid. Glossar. & BRISSON. de V. S.
- (kk) *Tuæ excelsa sedis.* Hæc male se habere videntur. Excelsa sedes, est Præfectura Prætoriana; Consule Notit. Dignit. Sed lex non inscribitur PP. verum Mag. Mil. Delendam itaque vocem tuæ, suspicari quis posset. Ego tamen, cum sequentia intueor, & in primis illa infra, tunc ex sententia culminis tui negotium vel in tuo iudicio &c. nullus dubito, hanc nouellam τῷ δούλῳ τῷ πρῶτῳ etiam datam ad Præfectum Prætorio, cuius nomen negligentia librariorum excidit.
- (ll) *Cum autem.* Delendum cum. Nisi quis velit, tum autem.
- (mm) *Patribus.* Intellige curia patres, qui apparitorem sibi vindicabant. His est inlibata omnis ex iure veniens assertio, licet causa agatur coram utroque amplissimo iudice. Quid assertio sit, & assertio, notum.
- (nn) *Aspari Viro inlustri.* Aspar hic patrem habuit Ardaburium, qui contra Ioannem tyrannum auspiciis Theodosii, an. 424. exercitum duxit in occidentem, sed aduerso vento utens in tyranni manus venit. Aspar filius non tantum liberavit parentem, verum etiam anno sequenti debellavit tyrannum & occidit. SOCRATES lib. 7. c. 23. 24. OLYMPIODORVS in fin. operis, PHILOSTORGIVS lib. 12. n. 11. PROCOPIVS de bell. Vandal. lib. 1. c. 3. THEOPHANES an. 15. Theodos. MARCELLIN. in Chron. Theodos. XI. & Valentin. an. 425. adde GOTHOFREDVM in Commentar. ad leg. 47. de Episcop. Anno deinde 431. Aspar missus cum exercitu aduersus Vandalos in Africam, sed victus rediit Romam. PROCOPIVS de bell. Vandal. lib. 1. c. 3. AVCTOR bist. miscell. pag. 94. Tom. I. Script. Rer. Ital. Murator. THEOPHANES ad an. 31. Theodos. BARONIUS in annal. hoc. an. Plerique scriptores tradunt Asparem tum Constantinopolin profectum, excepto THEOPHANE, qui cum simul cum Bonifacio Africæ Comite adiisse Romam, reliquit, quod & probabile est, cum bellum contra Vandalos ad annum vsque 435. fuerit continuatum. Imo ob merita erga Valentinianum in Occidente fuit Consul creatus A. D. 434. cum Areobindo. Vide Fastos. Quo etiam anno fuit Carthagine, vt scimus ex PROSPERO de promission. cap. 6. Exsplenduit autem tum simul Magistr. militum dignitate, vt testatur disertè PROCOPIVS l. c. A. D. 441. Cyro Cos. quo hæc nouella data, Aspar Comit. dignitatem gessit, secundum hanc legem, MARCELLINVS tamen in Chron. b. a. Magistrum militæ vocat: Persa, Saraceni, Zanni, Isauri, Hunni finibus suis egressi Romanorum sola vastarunt. Missi sunt contra hos Anatolius & Aspar Magistr. militæ, & recte, nam ipsa lex nostra docet ipsum Mag. Mil. fuisse, reponendumque adeo hic, Comit. & Magistr. Militum. Certe an. D. 459. Patricio & Ricimere Coss. adhuc Magister fuit militum, nam in CHRON. PASCHAL. ad b. a. legimus, Eodem anno capit Aspar Magister militum condere magnam cisternam. Anno D. 471. appellatur a MARCELLINO Præmus Patricio-

rum, quo tamen anno tyrannidis suspectus, a Leone A. simul cum filiis *Ardaburio*, & *Patri- cio* Cæsare occisus est. Confer. MARCELLIN. *Cof. Leon. IV. & Probianus* VICTOREM IVVNENS, *iisd. Cof. IDATIUM in Chron. circa fin. CASSIO- DOR. in Chron.*

(oo) *Et Exconsuli bis ordinario.* Scribendum, & *Exconsuli ordinario.* Semel enim tantummodo *Cof. fuit.* Vocula *bis*, irreplet negligentia libra- riorum, occasione vocis antecedentis.

De nauibus ultra duorum millium modiorum capacitatem non excusandis. (a) Tit. XV.

I. Impp. THEODOSIVS & VALENTINIANUS AA. FLORENTIO PF. P. (b)

Semina ferendis legibus fragilitas humani generis subministrat: repetitio vero legum nostræ est humanitatis indicium. Siquidem cum priorum aculei aduersus temerato- res earum, sufficerent corrigendos, ammoneri tamen per legis repetitionem delinquentes volumus, quam pœnam exigi delictorum. Ideo calcatam legem, quæ de nauigiis non excusandis, olim fuerat promulgata, (c) suggestione tuæ sublimitatis edocti, humanis sensibus saluberrima repetere scita compellimur, ac iubemus nullam, d, nauem ultra duo- rum millium modiorum capacitatem, (e) ante foelicem embolam, (f) vel publicarum specierum transuectionem, aut privilegio dignitatis, aut religionis intuitu, aut præroga- tiua personæ, (g) publicis utilitatibus excusari posse subtractam: (h) nec si cœ esse con- tra proferatur oraculum, siue adnotatio, siue sit diuina pragmatica, (i) prouidentissimæ legis regulas obpugnare debet. (k) Quod etiam in omnibus causis cupimus obseruari, ut generaliter si quid huiusmodi contra ius, (l) contraue utilitatem publicam quolibet (m) negotio proferatur, non valeat, cum haud dubie (n) subreptionem arguat prætoris. Sed ne præsentis iuris videatur impunita contentio, (o) quicquid in fraudem istius legis quolibet modo fuerit ademptatum, in (p) nauigii quod excusatur publicatione corri- gimus. Florenti P. K. AA. Inlustris igitur & magnifica auctoritas tua, legem perpetuo vali- turam ad omnium notitiam propositis edictis perferri præcipiat. Dat. vii. (q) Idus April. Constantinopoli, Theodosio A. xvii. cons. (439.)

(a) *De nauibus non excusandis* est lib. 13. *Cod. Theod. tit. 7.* quem consule. Quæ diuersis tem- poribus, de nauium capacitate, & libera repu- blica, & postea, constituta sunt, collegit GO- THOFREDVS in *Commentar. ad leg. 28. de nauicu- lar.*

(b) *Florentio PF. P.* De eo dictum ad *Novell. 1. supr.*

(c) *Olim fuerat promulgata.* Innuat Theodosius legem 2. de nauibus non excusand.

(d) *Iubemus nullam.* Leges iubemus nullam 10. *Cod. Insl. de sacros. eccles. & 2. Cod. eod. de nauib. non excusand.* hinc desumptæ sunt.

(e) *Capacitatem.* *Cod. Insl. capacem.*

(f) *Ante foelicem embolam.* Quid *embola* sit, indi- cant sequentia, vel publicarum specierum trans- uectionem. *Εμβολή* proprie dicitur, quicquid εἰς ναὺν ἐμβάλλεται, onus nauis, nam ἐμβάλλ- λεσθαι est onerare nauem, ut scite obseruat SALMASIVS ad *Vopisc. Aurelian. c. 45.* Inde *foelix embola*, hoc loco, onus, quod imponitur in naues, species transuectentes, aut Alexandria, aut ex aliis orientis prouinciis vectigalibus. Nam Egyptus non tantum, sed & Asia & Syria cum Phœnice mittebat Constantinopolin frumen- tum, quod docet præter legem Constantini M. 7. de nauicular. insignis EVNAPII locus in *Aedes. pag. 41. Edit. Commelin.* *Εμβολὴν* memorat Iustinianus *Novell. 163. cap. 2. & Edict. 13. de Alexandrin. & Egypt. prouinc. cap. 4. §. 1.* πρῶτην τὴν εἰναι φρονίδα τῶν τῶν τοιαύτην ἀρχὴν

ἐχόντι βαλόμεθα τὴν τῆς ἀσίας ἐμβολῆς διοί- κησιν, ut solemniter stataque frumenti illatio rite procedat, id eius, qui eiusmodi magistratum te- nebit, primam curam esse volumus. Sensus autem huius loci est, neque ecclesiarum, neque perso- narum in dignitate positarum, naues ampliores duorum millium modiorum, posse excusari ante embolam foelicem, id est, postquam vniuersus canon urbi Constantinopolitanæ debitus, sub- uectus fuerit. Itaque, quamdiu quid transfe- rendum superfuit, nauis nulla habuit excusatio- nem, potuitque angariari, ut loquitur *Vlpianus l. 4. D. de veteran. De embola*, vide *DV FRES- NE Glossar. voc. embola*, *ἐμβολή*, & *BRISSONIVM de V. S.*

(g) *Prærogatiua personæ.* Id statutum quoque d. l. 2. de nauib. non excusand. Cum omnes in com- mune, si necessitas exegerit, conueniat utilitatibus publicis obedire, & subuectionem, sine dignitatis privilegio celebrare.

(h) *Subtractam.* *Cod. Insl. d. l. 10. subtractam excusari posse.*

(i) *Pragmatica.* *Cod. Insl. d. l. 10. & 2. Pragmatica sanctio.* CUIACIVS omisit sanctionis vocem,

(k) *Obpugnare debet.* *Cod. Insl. d. l. 2. edidit, obpugnare debet, & d. l. 10. excusare debet.*

(l) *Contra ius &c.* Anastasius Imp. l. ult. *Cod. Insl. si contra ius vel utilitatem publ.* Nullum re- scriptum, nullam pragmaticam sanctionem, nullam sacram adnotationem, quæ generali iuri, vel uti-

litati publica aduersa esse videatur, in disceptationem cuiuslibet litigii patiantur proferri.

(m) *Quolibet. legendum in quolibet, vt habet Codex Iust. vtraque lege.*

(n) *Cum hant dubie. Hæc vsque ad illa, quicquid in fraudem, absunt a Cod. Iust.*

(o) *Contentio. Scribe, Contemptio.*

(p) *In nauigii. Melius in Cod. Iust. id nauigii.*

(q) *Dat. VII Id. Cod. Iust. d. l. 10. Dat. Theodos. A. XVII. & Feslo Coll. quæ subscriptio ex hac nouella supplenda. Dicta l. 2. Cod. eod. in Edit. Contiana subscriptione caret, Cuiacius edidit, Dat. IX Id. April. Theod. A. XVII. & Feslo Coll. Sed & hic locus, quo lex data est, ex nouella addi debet.*

De postulando & perpetuanda aduocatione. (a) Tit. XVI.

1. Impp. THEODOSIVS & Valentinianus AA. Florentio (b)

PF. P. Orientis.

Prouidentissime suggestis lege saluberrima subuenimus. Eneruasse curias, vel (c) prouinciarum officia, effusam (d) amplissimæ præfecturæ iudicio postulandi cupiditatem, inlecebris immunitatis (e) accensam, tui culminis suggestione comperimus. Dispositiones quoque sublimitatis tuæ in hoc quoque secuti negotio, perpetuo lege valitura decernimus, Curiales, qui post sexaginta quatuor (f) priores aduocatos, contra licitum in amplissimo foro postulandi sibi met vsurpauere licentiam, per substitutum (g) munia suæ ciuitatis agnoscere, nulloque sacrarum Constitutionum, quæ de aduocatis latæ sunt, beneficio frui, nisi ad fisci nostri peruenerint patronatum. Cum vero aduocationem fisci susceperint, (h) omnibus aliis * perseverantur substituto curiam non fraudantis ulterius neque curiali, neque cohortali aduocatorum Præfecturæ consortio sociamus. Sed quo numerus, vt suggeritur, infinitus eorum, qui post centum quoque & quinquaginta (i) passim matriculis continentur, quadam valeat prouisione deminui, nullum ad aduocationem fori culminis tui post hos, qui iam matriculis continentur, iubemus accedere, nisi ad centum numerus aduocatorum peruenerit. Hunc etenim numerum, vtpote sufficientem litibus amplissimæ præfecturæ, nec minui volumus, nec augeri (k) concedimus. Sed ne dura illis, qui supra numerum veniunt constitutum, longi temporis expectatio videatur, liberam eis ad alia, si voluerint, fora migrandi (l) tribuimus facultatem, nulla a minoribus iudiciis præscriptione pellendis. Superest non solum fugiendi prouincias aduocatis necessitatem extinguere, sed etiam amplectendi eas, atque in vocationis (m) earum officio perseverandi, ministrare materiam: quod ita credimus euenturum, si ipsis quoque aduocationis præmium securitas, proponatur, si factiones eorum non timeant, contra quos clientibus suis fideliter adfuerunt, si officio amplissimarum potestatum, suas non viderint subiacere fortunas. Quamobrem nihil aduocatis prouinciarum (n) vel spectabilem ludicum quis existimet iniungendum, nulla eis inspectio, (o) nulla ingeratur peræquatio, (p) nulla operis extractio, (q) nulla discussio, nullum ratiocinium (r) imponatur, nihil denique aliud eis mandetur illud, (r) præter arbitrium (s) in ea duntaxat prouincia, (t) vbi aduocationis exercetur (v) officium: quinquaginta librarum auri poena Officio feriendo, quod (x) legis istius regulas temerare temptauerit. Florenti P. K. AA. Inlustreis itaque & magnifica auctoritas tua, saluberrimam legem edictis propositis ad omnium notitiam peruenire præcipiat, quo præter aduocatos virorum illustrium Præfectorum, quos ad finem aduocationis specialium priuilegiorum fructus, proposita etiam palma dignitatis hortatur, sciant alii lege priore sublata postulandi sibi licentiam datam, nullo tempore præscribendam. Dat. xiii. Kal. Mai, (y) Constantinopoli, Conf. superscribe.

(z) (439.)

(a) *De postulando & perpetuand. aduocat. De postulando est titul. 10. lib. 2. Cod. Theodos. & infra Nouell. Valentiniani 34. Postulare autem est, causas agere, causidicam profiteri, ut dicitur l. 188. de decurionib. Consule GOTHOFREDVM in Paratilo ad tit. cit. de postul. Deinde obseruandum, aduocatorum olim in foro fuisse cer-*

tum numerum, certamque matriculam, quod etiam ex hac nouella discimus. Vid. Cuiacium Obseruat. XVI. 22. & GUTHRIUM de O. D. A. lib. 3. c. 2. Aduocari autem, qui erant in numero temporarii tantum, non perpetui erant. Et Præfecturæ Prætorianæ quidem ac urbanæ causidici, expleto vigesimo anno, aut minimum quin-

quinto decimo, honoribus aucti, aliis locum facebant. *Novell. 34. de postuland.* Penuria tandem paucitati iurisperitorum fecit, ut perpetuarentur aduocati, quam ob causam Theodosius quoque hac nouella in fine, exceptis aduocatis fori illustrium Praefectorum, perpetuauit aduocatos provinciarum, & spectabilem iudicum; *sciunt alii, inquit, lege priori sublata postulandi sui licentiam datam, nullo tempore praescribendam.* Ita intelligimus nouellae titulum. Aduertus hanc legem autem scripta est nouella inter Valentinianae 16. de aduocatis non perpetuandis, qua ius vetus restituit Marciianus A. cum magna adulescentium iurisperitorum esset copia, iique rogarent, ne perpetuo causis agendis infiderent veterani.

(b) *Florentio.* De Florentio dictum ad *Novell. 1. supra.*

(c) *Vel Vel pro G.* Vid. *Glossar. Theodos.* Id enim vult Theodosius, cupiditatem postulandi eneruasse, & curias, & officia Rectorum provinciarum, quia scilicet cohortales, obtento causidicinæ, militiam desererent.

(d) *Effusam.* Legendum est *effusam in.* Scriptum fuit in Codicibus *effusam in*, quod librariorum negligentia in *effusam* abiit.

(e) *Inlecebris immunitatis.* De hac immunitate multa dixit ex legibus viriusque Codicis, Gothofredus in *Commentar. ad l. 188. de decurion.* Huc pertinet locus *Nouelle Valentinian. 10. infr. de confirmand. his quæ administrant.* Vacuas curias derelinquunt, qui certatim ad priuilegia, causidicis illustri Praetorianæ sedis atque urbanae delata fissent.

(f) *Post sexaginta quatuor priores.* Ex Aduocatis centum & quinquaginta, qui in foro Praefectorum causas agebant, sexaginta tantum quatuor, iis beneficiis, siue priuilegiis imperialibus, fruebantur, quibus honorabantur patroni fisci. Id nos docet hæc nouella, quam magis illustrat *l. 15. Cod. Iust. de aduocat. diuers. iudicior.*

(g) *Per substitutum.* *Novell. Valentin. 10. de confirmand. his, quæ administrant.* Quisquis ergo ad hoc officium venire contendit, non ante sibi sciat esse permissum, quam vniuersa munia, quæ patriæ suæ debet, exsoluat. Cuius tamen indulgentiam arbitrio, ut si ad togam properat, suspectum curia præstet, cuius studio perficiat vniuersa.

(h) *Fisci susceperint.* Quæ de Patrono fisci sequuntur, in omnibus Codicibus aut errore, aut negligentia librariorum sunt deprauata, & sensum non admittunt. Verba restituere non audeo, cum vero legam in *lege 8. Cod. Iust. de aduocat. diuers. iudicior.* quæ sequente anno 440. ab eodem Theodosio ad Cyrum data est, iubemus eos, qui ex his ad fisci patronatum peruenerint, a cohortis vel alterius vilioris conditionis nexibus cum liberis quandocunque genitis liberos custodiri, & iterum in *lege Anastasii 2. Cod. eod. de aduocat. diuers. iudicior.* Aduocatos tuæ sedis, qui pro tempore ad fisci patroni gradum & officium prouebuntur, una cum liberis iam natis, vel postea procreandis, ab omni cohortalis, seu cuiuslibet deterioris conditionis vinculo immunes ac liberos cum patrimonio suo conseruari decernimus: cum constet, hoc iam pridem tam aduocatis amplissime Praetorianæ per orientem, quam magnificæ urbariæ praefectura, sacris constitutionibus esse indultum; non dubito Theodosium, qui hac lege & curias iuuare, & fisci patronatum beneficiis ornare, studuit, id sanxisse, ut, qui fisci aduocationem susceperint, postquam substituto dato, curiam non fraudassent, ab omnibus sollicitudinibus, nexuque curiali atque cohortali

Tom. VI. Pars II.

cum liberis essent immunes, & aduocatorum praefectura consortio sociarentur. Priuilegia Patronorum fisci, quæ apud *GYTHERVM lib. 3. de off. dom. aug. c. 1.*

(i) *Centum quoque & quinquaginta.* Obserua numerum Aduocatorum sedis Praetorianæ. Et tot aduocatos, siue togatos, Theodosius noster quoque esse voluit, *l. 8. Cod. Iust. de aduocat. diuers. iudicior.* Leo Imp. hos statutos vocat, ad differentiam supernumerariorum, *l. 11. Cod. Iust. eod. tit.* Nemini licere sancimus, aliquem sub adsidendi colore statutus centum quinquaginta aduocatis, quos sibi eminentissima Praefectura in consilium assumeret, aggregare.

(k) *Nec minus volumus, nec augeri.* Hæc repetita sunt, sequente anno, in laudata *leg. 8. Cod. Iust.* Cum aduocatio praetoriana centum quinquaginta numero togatis, minime vel minuendo, vel augendo concludatur.

(l) *Fora migrandi.* Idem de supernumerariis sancit Leo, *d. l. 11. Cod. Iust. §. 2.* Illud insuper decernimus, ut etiam his, qui ultra centum quinquaginta aduocatos eminentissimæ sedis reperiuntur, liceat & apud vnum spectabilem Proconsulem, vel Praefectum Augustalem, vel Comitem Orientis, apud viros etiam spectabiles vicarios, & apud Rectores provinciarum negotia perorare. Minora iudicia hoc loco sunt, quæ iudiciis Praefecturae opponuntur.

(m) *In vocationis.* Scribe, in aduocationis.

(n) *Aduocatis provinciarum.* Hinc sumpta est *l. 6. Cod. Iust. de aduocat. diuers. iudicior.*

(o) *Inspectio.* Intellige inspectoris munus, quod in eo consistebat, ut vel ad petitionem priuatorum, vel curiarum & ciuitatum, aut denique totius provinciae, iussu spectabilem iudicum siue rectorum provinciarum, cogeretur vir probus æque adire provincias, atque in his agrorum inspicere qualitatem, steriles fundos releuare censu, possessoribus autem agrorum opimorum, pro rata portione infecundos adicere, & compensare quasi squalida loca, cum iis, quæ bene erant exulta. Vt breuiter absoluam: *Inspectio* erat census a censitore definiti quadam emendatio. Consule *titul. de censitorib. peraequator. & inspectorib.* ibique *Paratilon.* Inspectionem autem, non modo ab ipso principe, & Praefectis, sed plerumque a Rectoribus fuisse demandatam præter *l. 11. de censitorib.* hæc nouella docet, ibi, *nihil spectabilem iudicum existimo iniungendum.*

(p) *Peraquatio.* Peraquatio est census definiti a censitore æqua distributio. Nam Censitores primo loco modum census, quem provincia præstabat, definebant, deinde mittebantur in eam, cogniti ac probati homines, qui mera fide & integritate hunc census modum æquabant, siue peræquabant, id est, inter tributarios iustam æquabilitatem pro modo facultatum constituebant: inde peræquatio, & peræquatores, de quibus *titul. de censitorib. peraequator.* Denique (ut intelligamus etiam differentiam inter inspectionem & peræquationem) peræquatione facta, ad querelas provincialium, ob agrorum sterilitatem, opus fuit inspectione fundorum, ut secundum eam census denuo emendari posset. Sæpe tamen idem vir, & peræquationis & inspectionis munere, cum esset utrumque arduissime connexum, functus est. Confer *Paratilon de censitor. & Brisson. de V. S.*

(q) *Operis exstructio, nulla discussio.* *Cod. Iust. Operis constructio.* Opera publica, ut fabricæ, mœnia, balnea, carceres, horrea, pontes, portus, domus iudicialis, & alia plura, in provin-

(O)

cua

eis ad curam Rectorum prouinciarum pertinebatur, iique, aut extruendis iis aut reparandis, praeponerent curatores, qui tamen ab opere perfectio, usque ad annum quintum decimum, si quid forte vitii in aedificio emerisset, tenebantur ob pecuniam ipsis decretam, obnoxii, damnumque aut ipsi, aut haeredes, ex facultatibus propriis resarcire cogebantur, docente l. 24. de operib. publ. vbi consule *Commentar. & Paratit. titul. de operib. publ. De discussione*, est titul. 26. lib. 11. de discussoribus. Glossa, λογοθέτης, discussor, λογοθεσία, discussio. Est discussio examinatio, vnde discussionis examen, l. 5. de locat. fundor. emphyt. Extra ordinem enim mittebantur in prouincias discussuri, siue indagaturi rationes tributorum, vt sciri posset, quid esset exactum, quidue in reliquis resideret. Plura infra ad Nouell. Valent. 7. de indulgent. reliquor. Confer *Commentar. ad titul. 1. de discussor.* Id vero discussionis onus, iniunctis iniungebatur, graueque & molestum erat, vt scimus ex leg. C. Theod. de Primicer. & notat.

(r) *Ratiocinium.* Discussionis ratiocinia, occurrunt Nouell. 11. sup. Sunt etiam ratiocinia publica, seu libri publici, in quibus, & tributi exigendi modus, & exacti rationes, continebantur, ut scimus ex lege 2. de discussor. Cuiusmodi ratiocinia, seu Polypica, vt vocantur d. l. 2. & de quibus Cuiacius Obseruat. IV. 27. iussu Recto-

rum Prouinciae extra ordinem, a viris idoneis, in prouinciam missis conficienda erant. Sed hoc loco per ratiocinium intelligenda quaecunque ratio, & operis extracti, & discussionis causa, conferenda.

(r) *Nihil denique aliud eis mandetur illud.* Locus corruptus. In Cod. Iust. legitur, nullum denique aliud eis mandetur, prater. Ex quo videmus delendum hic esse 70 illud, quod irrepsit sine dubio in textum occasione antecedentis vocis aliud.

(s) *Arbitrium.* Arbitrium igitur Aduocato prouinciali imponit Rector Prouinciae, siue, adigit eum, ut in prouincia, vbi aduocationis exercet officium, arbitrium recipiat, finemque sua sententia controuersiis faciat.

(t) *In ea duntaxat prouincia.* Cod. Iust. in eodem duntaxat loco.

(v) *Exercetur.* Cod. Iust. exercetur. In MSS. tamen, obseruante Contio, legitur exercetur.

(x) *Quod.* Cod. Iust. si.

(y) *Dat. XIII. Kal. Mai.* In Cod. Iust. d. l. 6. Dat. VIII. Kal. Mart.

(z) *Conf. superscript.* Intellige Consulatam Nouellae antecedentis, Theodos. A. XVII. & Festo, vt recte habet Cod. Iust. d. l. 6. In MSS. Ottobon. male scriptum, Theodosio & Aug. XVII. conf.

De repudiis. (a) Tit. XVII.

1. Imp. THEOD. & Valent. AA. Florentio PF. P. (b)

Consensu (c) licita matrimonia posse contrahi, contracta non nisi misso repudio dissolui praecipimus. Solutionem enim matrimonii difficiliorem (d) debere esse fauor imperat liberorum. Sed in repudio culpaque diuortii perquirenda, durum est veterum legum moderamen excedere. Ideoque Constitutionibus abrogatis, (e) quae nunc maritum, nunc mulierem matrimonio soluto praecipunt poenis grauissimis coherceri, hac Constitutione repudia, culpas, culparum coherctiones ad veteres leges (f) responsaque prudentium reuocari censemus, Florenti Parens Karissime atque amantissime. Inlustris itaque & magnifica auctoritas tua, quae prouidentissime constituta sunt, edictis propositis publicare praecipiat. Dat. vi. Id. Iul. Constp. Theod. A. xvii. & Festo v. c. coss. (439.)

(a) *De Repudiis* est titulus 16. lib. 3. duas constitutiones continens, quas nonnulli hac nouella, ibi, ideoque constitutionibus abrogatis, abrogatas esse statuerunt. Sed valde errarunt. Etenim titulo de repudiis agit de poenis iniunctis repudiis, hac vero Nouella a Theodosio emissae est, ob poenas coniugum, qui diuortio causam dederunt, quod patet ex verbis, culpas, culparum coherctiones ad veteres leges reuocari censemus.

(b) *Florentio PF. P.* De Florentio dictum ad Nouell. 1.

(c) *Consensu.* Hinc sumptum est principium legis 8. Cod. Iust. de repud. usque ad verba liberorum, ex quo iudicare potes, legem illam, quae a Theodosio A. D. 449. data est, Prologene & Asterio Coss. vt emendanda ibi subscriptio est, explicanda nostra nouellae causa scriptam esse.

(d) *Difficiliorem.* Fuit enim ante facillima matrimonii solutio, quod testatur Asterius, homilia: Non liceat dimittere uxorem suam quacunque ex causa, qui scripsit imperante Arcadio, patre nostri Theodosii. Hic autem pius ecclesiae doctor in sq. homil. cit. queritur, maritos mulieres ceu

vestes subinde mutasse, & thalamos tam sepe ac facile struxisse, quam nundinarum tabernulas, Confer *Commentar. ad leg. 1. de repud.*

(e) *Constitutionibus abrogatis.* Forte ex latæ sunt imperante Arcadio, ob crebras Patrum ecclesiae querelas contra diuortia. Certe Graeci ad cap. 48. Aposto. εἰς τοὺς λαῖκους τὴν αὐτὴν γυναικα ἐκβαλὼν, ἢ ἐξέραν λαῖκοι, ἢ παρὰ ἄλλας ἀπολελυμένην, ἀφαιρῶν, notant, obseruatum perpetuo fuisse inter Christianos, vt mulier ob scortationem viri, siue adulterium, repudium ne quidem mittere ipsi potuerit. Sed id sine dubio displicuit hoc seculo mulieribus, quas, & ob hanc, & ob alias, easque forte causas leuiiores, soluisse matrimonia, ideoque poenis grauioribus, quam quidem leges veteres dictabant, constitutionibus fuisse coercitas, hac nouella fidem facit. At illae constitutiones temporum iniuria perierunt.

(f) *Veteres leges.* Eas require apud VIPIANVM tit. 6. de dotib. num. 9. sequi. ibique consule SCHVLTINGIUM.

De lenonibus. (a) Tit. XVIII.

1. Imp. THEOD. & Valent. AA. Cyro & Alyppio PP. P. PM. (b)

Fidem de exemplis præsentibus mereantur historiæ, & omni de ambiguitate liberetur antiquitas, quæ nobis summos viros prætulisse Rempublicam facultatibus indicauit. Virum inlustrem *Florentium* (c) præfecturæ Prætorianæ administratione subfultum cer-
namus, non iam cum maiorum laudibus, sed cum suis magnis in Rempublicam meritis præclari animi æmula virtute certantem, exstimationem Reipublicæ non solum consilio suo ac providentia, sed etiam deuotione ac magnificentia, pudendæ turpitudinis labe atque ignominia liberasse. Nam cum lenonum calliditate damnabili, circumuentam veterum videret incuriam, vt, sub cuiusdam lustralis præstationis (d) obtentu, corrumpendi pudoris liceret exercere commercium, & (e) iniuriam sui, ipsam quodammodo ignaram cohibere Rempublicam, pio circa omnium verecundiam proposito, mansuetudinis nostræ more pudicitiaque suagessit, ad iniuriam nostrorum temporum (f) pertinere, si aut lenones in hac liceret vrbe versari, aut eorum turpissimo quæstu ærarium videretur augeri. Ac licet nos illud aduerteret execrari, etiam cessante vicaria oblatione vectigalis, tamen, ne vllum ad ærarium incommodum perueniret, propriam possessionem obtulit, ex cuius redditibus possit accedere, quod prædictum pessimum genus consueuerat pensitare. Vnde providentiam & munificentiam eius libenter amplexi, hac mansura in æuum lege sancimus, vt si quis posthac mancipia tam aliena quam propria aut ingenua corpora quolibet taxatione conducta (g) prostituere sacrilegii temeritate temptauerit, in libertatem prius miserrimis mancipiis vindicatis, vel ingenuis personis conductione impia liberatis, grauissimè verberatus, huius vrbis finibus, in qua vetitum nefas crediderit exercendum, ad exemplum omnium emendationemque, pellatur. Cyre P. K. AA. Inlustris igitur auctoritas tua, ea quæ tuendæ honestatis decreuimus gratia, veneratione debita iubeat custodiri, officio amplitudinis tuæ viginti librarum auri pœnam, si præcepta nostra neglexerit, luituro. Dat. VIII. Id. Decemb. Constantinopoli, Theodosio A. XVII. & Festo V. C. COSS. (439)

(a) De Lenonibus est tit. 8. lib. 15. cuius lex vltima *Florentio P. P.* qui auctor fuit Theodosio huius nouellæ promulgandæ, inscripta est. Perfrasis is primo Theodosio an. 428. quod d. l. vlt. de lenon. data est, vt, procriptionis bonorum, metallique poena coherceret lenones, qui filias, ancillasque inuitas prostituerent quæstus faciendi causa, effecitque tandem hoc anno 439. dependo etiam bonorum suorum, oblato scilicet latifundio, ne ærarium incommodi quid sentire posset, cessante lenonum vectigali, vt ciuitas Constantinopolitana a lenonibus omnino redderetur libera.

(b) *Cyro & Alyppio PP. P. P. M.* Mire deprauata est hæc inscriptio; Rittershusius edidit, *Cyro & Alyppio PP. P. P. M.* In MS. Ottoboniano tantum est, *Cyro P. P.* Non inuenio *Alyppium* in legibus Codicis. *Alypius* quidem Consul appellatur an. 447. in fastis grecis, sed in fastis latinis, & in legibus nouellis *Calpurnius & Calpurnius* audit, etque præterea probabile, pertinere eum ad Occidentale imperium, cum eius in cons. c. c. collega *Artaburius* Consulatus in Oriente gesserit. Mihi videtur, *Alypius* nomen hic plane detendum, excogitatumque a scribis esse. *Cyros* enim hoc anno fuit *P. V.* vt testantur l. 9. Cod. Inst. de Sacros. eccl. & l. 20. Cod. eod. de operib. publ. & hæc nouella ibi infra, verberatus, huius vrbis finibus pellatur, etque hæc constitutio inscribenda fuit, cum de lenonibus ex vrbe pellendis agat. Sed fuit *Cyros* simul Præfectus Prætor. Illyrici & successit *Thalassio*, qui hoc anno *Episcopos* constitutus est, hanc inscriptum fuit sine dubio *Cyro Illyr. P. P. O. & P. V.* Has

singulares literas cum rudes librarii corruptis-
sent, excogitassentque *Alyppii* nomen, addide-
runt deinde scribæ alii ex antiquis libris hæc sigla, *P. P. P. M.* quæ manifestum præbent indicium, nouellam hanc inscriptam Præfecto Prætor. & Vrbi, nam *P. V.* mutatum in *P. M.* cum facillime confundantur *V. & M.*

(c) *Florentium.* De eo dictum ad Nouell. i. supr.

(d) *Lustralis præstationis.* Hæc docent lustralem collationem præstuisse Constantinopoli lenones, vt permitteretur ipsis, turpissimum exercere opus. Illa autem lustralis collatio a lenonibus pensitanda, an Constantinum M. habeat auctorem, incertum est: nihil enim de ea *Zosimus* habet, qui tamen lib. 2. cap. 38. refert, a lustrali collatione ne quidem meretrices immunes factas; nulla etiam eius sit mentio in legibus de lustrali collatione. Sed antiquum tamen est lenonum vectigal, de quo locus classicus apud *Lampridium* in *Vit. Alexandr. Seuer. cap. 24.* id vero, cum annuum esset, videtur Constantinus M. *τετραετησίον*, siue lustrale, fecisse. Adi *Commentar. ad leg. 1. de lustral. collat.*

(e) *Et iniuriam.* Scribendum, nec iniuriam. Aut mox legendum *conuincere*, pro cohibere.

(f) *Ad iniuriam nostrorum tempor.* Vide quæ obseruari not. k. ad Nouell. i. p. 3. de temporum felicitate, quam Principes prædicare sunt soliti.

(g) *Conducta.* Ex lege Theodosiana 2. de lenonib. poterant prostituere lenones, filias, ancillas, conductas etiam alias ingenuas personas, sed non inuitas: hæc vero lege, ne quidem volentes possunt, et lupanarium vsus penitus tollitur.

De inuasoribus. (a) Tit. XVIII.

I. Theod. & VALENT. AA. Pierio PF. V. (b)

SI Diualium sanctionum nulla peruaforem poena percelleret, nostris proculdubio remediis esset temeritas persequenda, ne alieni iuris usurpator, praesumptionis suae fructu impune potiatur, cum ea, quae disceptationis examinatione decursa posset recuperare legibus, poscenti (c) festino cupiditatis ardore peruaferit. Mouet siquidem serenitatem nostram viro inlustri *Auxiliaris*, tam iusta, quam vindicanda conquestio, cuius querelis & subiectorum series fidem tribuit, & magna assertio virtutis, multis perennitati nostrae administrationibus comprobata, qui se domus suae possessione intra urbem venerabilem positae, nullius litis actione pulsatum, per inlustrem virum *Apollodorum* patefecit esse depulsum, absentiae videlicet suae occasione captata, dum si qua precatio (d) fuisset in causa, non paruis temporibus Romae in eadem domo consistens, a memorato inlustri viro actione proposita potuerit conueniri: quando hoc (e) quod in praedicto viro inlustri non perspicimus observatum, possessorum praetermissa conuentio est, quando domini * sunt denunciata litigia, & de cognito potius negotio expectata sententia: ut quae patrimoniorum potest esse securitas, si totiens infidietur inuasor, quotiens possesores esse contingit absentes? Verum, quia illicitis ausibus videmus, quae sunt possessorum quiete salubriter constituta, calcari, & frequenter pro multorum negotiis specialis querela commouit omnibus profutura decerni, merito praecedentia inclitorum Principum Parentumque nostrorum statuta renouamus. Idcirco mansura in aeuum lege sancimus, ut quisquis inconuento domino, non expectata, vel aduersus praesentem, vel in contumacem, definitiua sententia, possessorem (f) de praedio rustico urbanoque depulerit, possessione protinus restituta, causae totius, sicut dudum constitutum est, (g) amissione multatus, aestimationem rei occupatae mox cogatur inferre: hoc etiam coniuncto, ut si Iudex in huiusmodi negotiis, hanc putauerit sanctionis nostrae dissimulandam, ac non in executionem mittendam esse sententiam, quae de inferenda aestimatione prolata est, (h) iustitia statutam taxationem, cum fuerit, accepto successore, priuatus exsoluat. In praesenti vero causa, viro inlustri *Auxiliari* domum restitui iubemus inuasam, omni, si qua viro inlustri *Apollodoro* competere potuerat, actione consumpta, qui, quod legibus debuerat postulari, inconuento possessore peruasit: quem ulterius prosequi lites causasque non patimur earum rerum, quas aliis possidentibus non debuit comparare, quique debet in acceptum referre, quod ei aestimationem rei, de qua agitur, nostrae pietatis humanitate concedimus, quae potuit multiplicium legum securitate (i) deposci. Eas vero mulieres, quas aut vendendo litigium, aut inuasioni participando * temeritatem (k) constat negotium non habere, ne qua instaurandi litigii quaeratur occasio, omni actione priuamus: non praeducantibus contractibus, si quos occupatores fortasse cum quibuscunque personis de eadem domo in praedudicium domini inire voluerunt, quoniam res peruasa in alium transferri iure non potuit. Restitutorum quoque sancimus, quaecunque de rebus eius illo expulsionis tempore a quocunque peruasa sunt. Neque enim ita remittimus ultionem, ut diripi aut occultari aliena patiamur, Pieri P. K. AA. Quare inlustri magnificentia tua in traditionem aedium peruasorum Marcianum Agentem in rebus, vel Officium suum iubeat parere decretis, nec ullam saluberrimis praeeptionibus nostris tarditatem sub impedimento cuiuscunque personae patiatur afferri. Ut vero ea, quae pro possessorum omnium quiete sancimus, in omnium possint notitiam pervenire, hanc legem nostram amplitudo tua propositis vulgabit edictis. Dat. v. Id. Ian. (l) Rau. Valentiniano A. (m) & Anatolio v. c. coss. (440)

II. Idem AA. Auxentio PF. V. (n)

Habet hoc insitum sollicita aequitatis examinatio, habet secundarum cogitationum subtilior exactiorque cura, ut siquid in legibus ferendis post impetum primum deliberatio prope-

properata deliquerit, hoc consilio propensiore reuocetur. Permittit enim consuetudo ipsa rerum, adstipulantur innumera vetustatis exempla, multas leges a suis latoribus adempta aut addita parte, posse corrigi, multas tractatu maturiore, penitus abrogari. Quod nunc de abolenda Constitutione decernimus, quam non ante multos menses, ad preces inlustri viri Auxiliaris promulgaueramus, moti ingesta nobis peruationis inuidia. Sed quia obsecratio viri inlustri Apollodori, nuper attentiores ad æstimandam iustitiam fecit, ob hoc tractatis omnibus, & plena æstimatione discussis, propter illa præcipue, quæ negotii modum, de quo tunc actum est, supergressa fuerant, & immerito personas mulierum pariter inligauerant, supra memoratam legem, præsentis edicti auctoritate remouemus, Auxenti Parens Karissime AA. Vnde inlustri magnificentia tua, hanc, qua præcepti superioris vacuatur incautior definitio, programmatis lectione euulgabit, ut agnosci ab omnibus possit, his, quæ in illa displicent, abolitis, id quod solum de vetustate repetitum probabile videtur, priscarum tantum legum definitione seruandum. Dat. vi. Kal. Feb. Rau. Post Consulatum Valentiniani A. (o) (441)

(a) *De inuasoribus.* Illustrabit hanc nouellam titulus unde vi, 22. lib. 4. cuius leges iterum inculcat Valentinianus, ibi: *Parentumque nostrorum statuta renouamus.*

(b) *Pierio PF. V.* Intellige Præfectum Urbis Romæ: est enim hæc Nouella Valentiniani III. *Pierii* autem nulla mentio, quantum scio, apud auctores fit.

(c) *Postenti.* Scribe, *poscendi.* Rittershusius male emendat, *poscente.*

(d) *Precatio.* Precationis voce SYMMACHVS utitur pro precibus. Vid. Lexic. Symmach. Notat etiam *precatio*, preces imperatori oblatas, siue libellum supplicem, *Gloss. Theodof. voc. precatio.* Sed hic *precatio*, est intentio, siue potius petitio, aut persecutio in iure.

(e) *Quando hoc, &c.* Male se habet hæc periodus, quam hoc modo sanari posse, censeo. *Quando hac, (quod in prædicto Viro inlustri non perspicimus obseruatum) possessorum prætermissa conuentio est: quando dominus non sunt denunciata litigia, & de cognito potius negotio expectata sententia? Et qua patrimoniorum potest esse securitas, si totiens insidietur inuasor, &c.*

(f) *Possessorem de prædio.* Athalaricus Ostro-Gothorum Rex in Edicto apud CASSIODORVM Var. IX. 18. hanc Valentiniani sanctionem repetit: *Primum humano generi noxiam peruationem seueritate legum, & nostra indignatione damnamus: statuentes, ut sanctio Diui Valentiniani aduersum eos, diu pessime neglecta, consurgat, qui prædia urbana vel rustica, despecto iuris ordine, per se suosque præsumperint, expulso possessore, violenter intrare: nec aliquid de eius distinctione, detestali volumus temperatione mitigari: insuper*

addentes, ut si quis ingenuorum ad satisfaciendum legi superius definita idoneus non habetur, deportationis protinus subiaceat ultioni.

(g) *Dudum constitutum est.* A Valentiniano II. l. 3. unde vi, quam vide. Ex ea, ut & ex hac nouella nonnulla de peruatione transtulit Theodoricus Rex in Edictum suum, n. 10. II.

(h) *Prolata est.* Valentinianus II. leg. 4. ad leg. Iul. de vi, ludicem infamia notauerat: *Iudicem vero nosse oportet, quod graui infamia sit notandus, si violentia crimen apud se probatum disulerit, omiserit, vel impunitate donauerit, aut molliore pena perculerit.*

(i) *Securitate.* Legendum, *seueritate.*

(k) *Temeritatem.* Nihil hic deesse videtur. Sensus est: *constat mulieres, aut litigium vendendo, aut inuasioni participando, temeritatem quidem, negotium vero non habere.* Sequentia docent, Apollodorum inuagam Auxiliaris domum, ut ægrius ipsi faceret, in tertium transtulisse. Sed obscura hæc sunt omnia, cum lateat nos huius inuasionis cognitio historica.

(l) *V. Id. Ian.* MS. Ottobon. *V. Id. Iun.*

(m) *Valentiniano A.* MS. Ottobon. *Valentin. V.* recte, hoc anno enim Valentinianus V. cum Anatolio Consul prodiit.

(n) *Auxentio PF. V.* Auxentius hic Pierii successor in Præfectura Urbis Romæ, de quo tamen, quod addam, non habeo.

(o) *Post Conf. A.* MS. Ottobon. *P. C. Valentiniani A. V. & Anatolio V. C. Coss.* Accurate, si legeris Anatolii. Hoc anno 441. Cyrus in Oriente solus Consulatus gessit, qui tempore scriptæ nouellæ Rauennæ nondum innotuit.

De reddito iure armorum. (a) Tit. XX.

1. Impp. Theod. & VALENTIN. AA. ad Populum.

QVotiens publica poscit utilitas vniuersitatis sollicitudinem ducimus aduocandam, ut omnibus profutura impleantur ab omnibus: nec molestum esse id prouincialibus nostris credimus, quod pro ipsorum salute disponitur, ut resistendi prædonibus cura subeat. Genfericus hostis Imperii nostri haud paruam classem de Karthaginensi portu nunciatus est eduxisse, cuius repentinus excursus & fortuita deprædatio cunctis est litoribus formidanda. Et quamuis clementiæ nostræ sollicitudo per diuersa loca præsidia disponat, atque inuictissimi principis Theodosii patris nostri iam propinquet exercitus, (b) & excellentissimum virum Patricium nostrum Aetium (c) cum magna manu adfore mox (d) credamus, cumque vir illustrissimus Magister militum Sigisfundus, (e) tam militum atque

fœderatorum (f) tuitionem urbibus ac litoribus non desinet ordinare, tamen quia sub æstiuâ nauigandi opportunitate satis incertum est, ad quam oram terræ possint naues hostium peruenire, (g) singulos vniuersosque nostros inponemus edicto, vt Romani roboris confidentia, ex animo quo debent propria defensare, cum suis aduersus hostes si vis exegerit, salua disciplina publica, (h) seruataque ingenuitatis modestia, quibus potuerint vtantur armis, nostrasque prouincias, ac fortunas proprias, fideli conspiratione, & iuncto vmbone tueantur: hac videlicet spe laboris proposita, vt suum fore non ambigat quicquid hosti victor abstulerit. *Et manu diuina*, (i) *Proponatur amantissimo nostro populo Romano.* & ad latus. Dat. viii. Kalend. Iul. Romæ, (k) Valentiniano & Anatolio v. c. coss. (440.)

- (a) *De reddito iure armorum.* Ὀπλοφιλία, armorum gestatio, prohibita fuit, non in urbibus tantum, antiquissimis iam temporibus, ut omnes norunt, sed in itinere etiam, ob crebra latrocinia, qua de re multis disputat GOTHOFREDVS ad titul. 15. lib. 15. quorum usus interdictus est. Sed iam an. Dom. 440. urgente publica necessitate redditur populo ius armorum, ad Siciliæ Italiæque defensionem. Gensericius enim Wandalorum Rex in Africa, rupta pace, quam fecerat cum Valentiniano III. an. D. 435. ut scimus ex PROSPERI Chron. Theodos. A. XV. & Valenti. IV. Cos. anno 439. mense Octobri Carthaginem occupauerat. PROSPER in Chron. Theodos. XVII. & Festo Cos. quo tempore Aëtius erat bello, aduersus Wisigothos in Gallia gerendo, occupatus. Ornabat igitur Gensericius, Africa in potestatem redacta, classem, tentaturus aut in Siciliam, aut ipsam Italiam irruptionem. En causam, ob quam populo ius armorum redditur.
- (b) *Propinquet exercitus.* Sed certe hic fero aduenit, neque spem, quam de eo conceperat Valentinianus, impleuit. Etenim PROSPER in Chron. consular. Cyro Cos. ann. 441. scribit, Theodosius Imp. bellum contra Vandalos mouet, Ariobindo & Anstila atque Germano Ducibus, cum magna classe directus: qui longis cunctationibus negotium differentes, Sicilia magis oneri, quam praesidio fuerunt.
- (c) *Aëtium.* De eo dicitur ad tit. 24. infr.
- (d) *Adfore mox.* Erat enim cum exercitu in Gallia, bellum contra Wisigothos gerens. PROSPER in Chron. cons. Theodos. XVII. & Festo Cos. an. 439. Aëtio rebus, quæ in Galliis componebantur, intento, Gensericius, de cuius amicitia nihil metuebatur, decimo quarto Kal. Nouembr. Carthaginem dolo pacis inuadit. Verum ob sacramenti religionem a Genserico violatam, pax Romanos inter & Wisigothos anno citato 439. sancita est. Consule PAGIVM in Critic. b. a.
- (e) *Sigisfundus.* Rittershusius edidit, Sigismundus. Sed scribendum est Sigisfundus, nam idem est cum eo, cui inscribitur infra Nouella 41. de tironibus & occultatoribus desertorum, ubi dicitur Sigisfundus Comes & Magister viriusque militia. Data enim est ea nouella eodem anno, mensibus tribus ante hanc constitutionem, XIII. Kal. April. ob metum sine dubio Wandalicæ irruptionis, qua iussit Valentinianus, non tantum reparandi exercitus causa conferri tirones a possessoribus, verum etiam occultatos, qui deseruerant signa, citissime restitui. Iam vero, cum immineret ipsa Wandalica inuasio, eidem Sigisfundo, Viro illustrissimo Magistro militum, vt hic appellatur, urbium litorumque commendauit tuitionem. Huius Sigisfundi mentio iam fit an. D. 428. quo in Africam aduersus Bonifacium missus est, vt scimus ex PROSPERI Chron. ad b. a. qui Comitem Sigisfundum nominat; Belli
- contra Bonifacium capti in Sigisfundum Comitem cura translata est. AVCTOR bist. miscell. in rebus Valentiniani lib. XIV. idem referens, Sigisfundum Comitem dicit, quæ scriptura proxime accedit ad huius nouellæ lectionem: Rursus contra Bonifacium Sigisfundus Comes dirigitur. Et profecto Valentinianus non poterat præstantiorem, nostro Sigisfundo, ducem præficere bello, aduersus Wandalos hoc tempore, gerendo. Is enim belandi artes, quibus ea gens utebatur, cum aduersus Bonifacium, a cuius parte stabant Wandalis, exercitum eduxisset, cognitas sibi reddiderat. In fastis graecis atque latinis scribitur, Sigisfundus, Sigisfundus, Sigisfundus Συγισβαλδος, Συγισβαλδος; nam consulatum gessit cum Aëtio II. an. Dom. 437. Confer RELANDVS & PAGIVS in Critic. b. a. Ornatus tandem est Patriciatus honore. Constantius enim Presbyter, in vita S. Germani Antistodoren. lib. 2. c. 17. miracula ab hoc sancto Ravennæ edita referens, Patricium appellauit.
- (f) *Fœderatorum.* Fit mentio fœderatorum lege 16. de tiron. quam Honorius promulgauit A. D. 406. Opponentur hic militibus. Milites enim proprio Romani sunt, fœderati autem, populi barbari, qui Romanis merebant. Honorio imperante fœderatorum nomen attributum fuisse, incondita & e diuersis conflata populis, multitudini, OLYMPIODORVS testis est apud Photium Cod. 80. & Toim. I. Script. Rer. Byzant. pag. 146. Edit. Venet. Consule Commentar. ad d. l. 16. & ibi notam. Hoc loco per fœderatos intellige Hunnos, quos Aëtius ad bellum contra Gothos in Gallia gerendum, adficiuerat. PROSPER in Chron. ad an. 438. Bellum aduersus Gothos Hunnis auxiliantibus geritur. IDEM ad an. 440. Littorius, qui secunda ab Aëtio Patricio potestate Hunnis auxiliariis præerat. SIDONIVS carm. 7. v. 246. Littorius Scythicos equites Getbicum rapiebat in agmen. Adde CASSIODOR. Chron. Theodos. A. XVII. & Festo Cos. AVCTOR bist. miscell. in Valent. III. lib. 14.
- (g) *Naues hostium peruenire.* Peruenerunt autem in Siciliam hoc ipso anno. IDATIUS in Chron. ad an. Valentin. XVI. Gensericius Siciliam depradatus, Panormum diu obsedit. PROSPER in Chron. Valentin. V. & Anatol. Gensericius Siciliam grauitur affligens, accepto nuntio de Sebastianiano ab Hispania, ad Africam transit.
- (h) *Salua disciplina publica,* id est, nemo audeat latrocinia, facta armorum gerendorum potestate, exercere.
- (i) *Et manu diuina.* Obserua Principis subnotationem, quam & infra Nouella 25. deprehendis.
- (k) *Roma.* MS. Ottobon. Rav. id est, Rauennæ, quod ego prætulerim, ob subscriptionem Nouella 45. num. 1. de palatin. quæ iisdem Cos. data est, Prid. Non. Iun. Rav.

Neque domum diuinam neque Ecclesiam aut aliquam personam quolibet publico munere excusandam. Tit. XXI.

1. Impp. Theodosius & VALENTINIANVS AA. Maximo II. PP. P. (a)

Cum publice priuatimque in omnibus rebus ac negotiis iustitiam conseruari oportet, tum præcipue in his tenenda est, quæ vectigalium nervos sustinent, (b) quæ adtenuatis deuotorum viribus uti equitatum (c) succurrunt. Quod plurimi respuunt, qui domesticis tantum compendiis obsequentes, bonum commune destituunt, quo vera ac solida utilitas continetur, melius plane ad singulos perueniens, cum proficeret vniuersis, maxime exigente hac tributorum necessitate, (d) sine quibus nihil in pace aut bello curari potest. Neque ultra valebit perpetuitas eorum manere, (e) paucis atque defessis imposita sarcina (f) quam potior detrectat, locupletior recusat, & validiore rei cedente (g) solus agnoscit infirmior. Hanc itaque iniquitatem corrigentes, primo capite huius sanctionis decernimus, ut omnes, quicumque ex iure domus Regiæ, vel pietate mea, vel a qualibet persona sacrarum necessitudinum mearum, (h) prædia adepti sunt, siue fructuaria largitate, seu donatione directa, seu commutationis vel emptionis ratione quaesita, parem cum ceteris possessoribus subeant functionem: in hac sorte numerandis his quoque, qui retento sibi usufructu, proprietatem iuris sui venerabilium pignorum meorum, (i) vel pietatis meæ domui contulerunt: quos omnes ea conditione tributa volumus agnoscere, ut nihil sibi ex aurariis vel superindictitiis titulis (k) vindicent, quos ad similitudinem domus nostræ, qualibet sacri præcepti impetrauerunt sanctione. Secundo gradu huius legis cauemus, ut quicumque census (l) illustrium dignitatum, siue Ecclesiasticus, vel in vrbe sanctissima, vel in quibuslibet prouinciis, ad exemplum domus nostræ, quocunque præcepto, diuersam sibi ab aliis, ipsius census, quem soluere videbatur, conditionem fecerat, priuilegii exceptione sustineant (m) nec in arcalibus tantum titulis (n) sed & his, quos sacri vel priuati ærarii partibus deputauit vetustas, ita (o) demum difficultati expensarum, exactionique inopum, diuinam moderationem secuti, gemina salutaris constituti remedia porrigamus. Nunc iam non dissimile superioribus, immo cuius utilitas pene latius patet, hac edictali lege complectimur, sine vlla honorum, personarum, priuilegiorum distinctione generaliter sancientes, ut iterum reparatio aliaque munia huiusmodi certante studio, (p) quo cum facilius tum firmitus impleantur. Hæc enim superioris ætatis Principes, & Diuorum parentum nostrorum liberalitas, illustribus titulis, redundantes opulentia (q) seculi, minore aliorum possessorum pernicie conferebant. Quod quamuis & tunc iniustum, tamen inter initia leuius videbatur. Sub difficultate autem præsentis temporis, non modo rei ipsius natura iniquum, sed impossibile paucis ac tenuioribus constat, qui multiplicato suæ, alienoque functionis onere depressi, procumbent penitus, nisi aliquando idoneorum (r) societate respirent. An forte contumeliosum putandum est inuentum contra rationem nomen (s) munerum ffordidorum, quo instauratio militarium virorum, (t) quo armorum fabricatio, (v) quo murorum resectio, quo apparatus annonæ, quo reliqua opera, per quæ ad splendorem distinctionis publicæ peruenitur, praua appellatione censentur: sine quibus nullus maximarum rerum procedit euentus, quorum amminiculo statum pariter & decus tuemur Imperii, ac, ne singula prosequamur, sine quibus nihil necessarij operis effici potest? Quare repetita clementiæ nostræ præceptione sancimus, ut antiquatis omnibus priuilegiis, quæ vel dignitatibus delata fuerunt, vel diuersæ militiæ collegia (x) meruerunt, aut nomine venerandæ religionis obtentum est, (y) omnis vbique census, qui non personarum est sed agrorum, ad vniuersa munia a nona duntaxat indictione, ut supra definiuimus, absque vlla discretionem cogatur in quarta parte. Quo (z) quisque honoratior aut opulentior est, eo alacriorem publicis necessitatibus animum debet, quarum sibi procuracionem magis intelligit profuturam. Maxime P. K. AA. Illustris igitur & præcella magnitudo tua, hanc legem consuetæ sibi prouisionis vigore, in omnium prouinciarum populorumque notifi-

am perferre; & celeriter vniuersos diu expectati remedii salubritate iubebit potiri, vt ferro saltim difficultati rerum, deuotio locupletum pariter ac pauperum, iustis æquata partibus libentius obsecundet. Dat. x. Kal. Mart. Rauenitæ. Accepta Prid. Idus Mart. Vbi sup. (a) post Consulatum Valentiniano A. v. & Anatolio coss. (b) (441.)

(a) *Maximo II. PF. P.* Hic est ille *Maximus*, qui occiso Valentiniano III. A. D. 455. tyrannidem arripuit, atque vastandæ, a Genserico Wandalorum Rege, vrbis Romanæ auctor exstitit. Eum Præfecturam Prætorianam administrasse, luculentum præbet *Sidonius lib. 2. ep. 13.* testimonium, ibi: *iste tuus Maximus, maximo nobis documento poterit esse, qui quanquam in arcem præfectoriam, patriciam, consulareque intrepidus ascenderat, eosque, quos gesserat magistratus, seu recurrentibus orbibus inexplētus intrauerat.* Quo autem anno primum Præfecti Prætorio dignitate fuerit ornatus, non constat. Prouocat quidem doctissimus *Savaro* in *notis ad Sidonium l. c.* ad legem *6. C. Theod. de legitim. herediu.* quam

Honorius ad Maximum P. P. an. Dom. 420. dedit; verum *Maximus* ille aut a nostro diuersus est, aut emendanda ibi inscriptio, quod etiam censuit *Gothofredus*, rescribendumque *Maximo PP.*, quod certissimis argumentis probabo. Scimus enim ex nummis apud *Mediobarbum*, *Maximum* nostrum, *FL. ANICIUM MAXIMUM*, & *PETRONIUM MAXIMUM PF. AVG.* dictum fuisse. Huic vero *Petronio Maximo*, postea Tyranno, statua in foro transitorio Romæ, ob insignia merita fuit posita, cuius inscriptio cum historiam eius egregie illustret, laudatæque legi lucem affundat, integra apponenda est ex *GRUTERO CCCCXLIX. 7.*

PETRONI. MAXIMI

D. D. D. N. N. N. INVICTISSIMI. PRINCIPES. HONORIVS
THEODOSIVS. ET. CONSTANTIVS. CENSORES
REMUNERATORESQVE. VIRTVTVM
PETRONIO. MAXIMO. V. C. PRAEF. VRB. OB. PETITION.
SENATVS. AMPLISSIMI. POPVLII. ROMANI. STATVAM
MERITORVM. PERENNE. MONVMENTVM. IN. FORO
VLPIO. CONSTITVIT. IVSSERVNT. CVM. A. PROAVIS
ATABISQ. NOBILITAS. PARIBVS. TITVLORVM. INSIGNIBVS
ORNATVR. QVI. PRIMAEVVS. IN. CONSISTORIO
SACRO. TRIBVNVS. ET. NOTARIVS. MERVIT. NONO. DECIM
AETATIS. ANNO. SACRARVM. REMUNERATIONVM
PER. TRIENNIVM. COMES. POST. PRAEF. VRBIS. ET. SEX
MENSIB. HASQVE. OMNES. DIGNITATES. INTRA. VICE
SIMVM. QVINTVM. ADSECVTVS. AETATIS. ANNVM
PVBLICVM. IN. SE. TESTIMONIVM. ET. AETERNORVM
PRINCIPVM. IVDICIVM. PROVOCAVIT.

Posita autem fuit statua an. D. 421. quia in eius inscriptione *Constantius Augustus* dicitur, qui laudato anno, & imperium capessuit, & diem quoque clausit supremum. Cum vero d. l. 6. de legitim. hereditat. data sit an. D. 420. ad *Maximum PP.* Præfecturæ tamen Prætorianæ nulla fiat in marmore mentio, facile est videre, aut emendandam inscriptionem dictæ legis, rependendumque esse *Praef. Urb.* aut, quod mallet, *Maximum illum PP.* alium a nostro esse. Deinde ex hoc lapide confutandus est error, quem commisit *CL. DV FRESNE* in *famil. Byzant. pag. 73. Edit. Par. & pag. 59. Ed. Venet.* scribens *Maximum* nostrum, illius *Maximi*, qui a *Theodosio M.* fufus cæsusque fuit, fuisse filium. At enim vero *Maximus* tyrannus, qui *Gratianum Aug.* optimum principem sustulit, debellatus est a *Theodosio*, viuereque desuit an. D. 388. *Petronius* autem *Maximus*, docente marmore, anno 421. vigesimum demum & quintum egit annum, qui tamen si filius eius fuisset, minimum quartum iam supra trigessimum attingere debuisset. Tandem ope huius lapidis non modo *Maximi* nostri, qui *Valentiniano III.* caso, occupauit imperium, natiuitatis annum eruere, sed & præterea intelligere possumus, cum an. 455. quo coepit ad reipublicæ residere gubernacula, prope sexagenarium fuisse. Fuit autem hic *Maximus* iam *PP. iterum*, an. D. 439. ut docet *Nouell. 41. infr. de succession. curial. & A. D. 440.* testante inscriptione *Nouell. 42. & 45. infr. Patricius* appellatur an. 445. *Nouell. Valenti. 3. de homicid.* Consule etiam *LORENDEM*

de regn. success. in Valentin. MARCELLIN. COMMIT. ad an. 455. VICTOR. TVNNENS. ad b. 4. Consulatum eius loquuntur Fasti. Prodiit enim Consul an. 433. cum *Theodosio XIV.* & iterum an. 443. cum *Paterio*. Vid. *RELAND.* in fasti. & *PAGIVS* in Critic. b. 4.

- (b) *Subsistent.* Scribe, *sustinent.*
(c) *Vti equitatum.* Emenda, *vii & ciuitatum*, quam emendationem ipsa constitutio suadet. Possêt & ita quis tentare, *adenuatis deuotarum viribus ciuitatum.*
(d) *Tributorum necessitate.* Pleræque enim prouinciæ erant in barbarorum manibus. Sedebant hoc tempore in Gallia, *Wisi-Gothi*, *Franci*, *Burgundiones*, in Hispania barbaræ gentes varia regna instituerant, *Britanniam* lacerabant *Picti*, *Scoti*, & *Saxones*, *Africa* autem erat in *Wandalorum* potestate.
(e) *Perpetuitas eorum manere.* Id est, cessabunt vectigalia.
(f) *Imposita sarcina.* *SALVIANVS MASSILIENS.* qui circa hæc tempora scripsit, *lib. 5. de gubernat. Dei cap. 7.* Illud indignius, inquit, ac penalius, quod omnium onus non omnes sustinent, imo quod pauperculos homines tributa diuitum premunt, & infirmiores ferunt sarcinas fortiorum. Nec alia est causa, quod sustinere non possunt, nisi quia maior est miserorum sarcina, quam facultas. Consule eundem *lib. 4. cap. 6.*
(g) *Validiore rei cedente.* Bene emendat *Cuiacius* *recedente.*

- (h) *Sacrarum necessitudinum mearum.* Sacre necessitudines sunt *Placidia* Augusta mater, *Eudoxia*, conjux *Valentiniani*, & *Honorio* soror, quæ hoc tempore, quod cum *Attila* Hunnorum Rege conspirauerat aduersus *Rempulicam*, *Constantinopoli*, quasi in exilio, vivebat. *Necessitudines* sunt personæ sanguine & propinquitate iunctæ. *Theodosius* M. l. 2. de testament. *Qua codicillis nobis necessitudinibus nostris relinquuntur*, ubi intelliguntur & vxor *Flaccilla*, & liberi. Vide *SYMMACH. lib. 2. ep. 23. & 32. & BRISON. de V. S.*
- (i) *Pignorum meorum.* Pignora sunt liberi, parentes, propinqui. *QUINTILIAN. lib. 6. c. 1.* Paulo ante *necessitudines* appellantur.
- (k) *Aurariis vel superindictiis titulis.* Hæc verba docent, eos, qui prædia, retento sibi usufructu, obtulerant principis domui, siue rei private addixerant, & aurum, quod pendebant prædia, & id quod ex superindictiis titulis, siue tributis extra ordinem indictis, proveniebat, usufructus nomine sibi servare potuisse, ad similitudinem prædiorum, quæ ad rem privatam pertinebant. Principis enim patrimonium neque canonicos, neque superindictiis titulos agnoscebat, l. 36. de annon. & tribut. Facillime autem tunc principes prædiis, quæ retento usufructu patrimonio eorum addicebantur, præceptis sacris, eadem conferebant privilegia, quibus gaudebat res privata, quo & ad offerenda prædia plures allicerent, & patrimonium augere possent. Sed iam virgente publica necessitate, cui etiam redditus ex patrimonio principum provenientes frequentissime erant deputandi, ut inquit *Valentinianus* III. noster, laudata leg. 36. de annon. possessores ex aurariis & superindictiis titulis sibi nihil vindicare possunt.
- (l) *Census.* Hæc vox retrahenda est ad illa infra, diversam sibi. Sensus hic est, quicumque illustrium dignitatum, siue ecclesiasticis, velin verbo sanctissimis, vel in quibuslibet provinciis, ad exemplum domus nostræ, census diversam sibi ab aliis, ipsius census &c. Consule de immunitate illustrium personarum & venerabilis ecclesiæ, l. 22. 23. de extraordinar.
- (m) *Sustineant.* Emenda, abstineat.
- (n) *Arca libus tantum titulis.* Arcales tituli, sunt præstationes annonaæ, arcæ Præfecti Prætorio inferendæ. Confer *Commentar. ad leg. 14. de fisco publico*. Paulo post, per ararium sacrum & privatum, indignantur *Largitiones* sacræ & private.
- (o) *Vetustas, ita demum.* Interpungendum legendumque est, *vetustas. Ut demum &c. porrigamus: nunc iam non dissimile &c.*
- (p) *Certante studio.* L. 4. de itiner. muniend. Propter immensus vastitates viarum, certatim studia cunctorum ad reparationem publicæ aggeris volumus festinare. L. 11. de exactionib. Certantibus studiis devotionis exsolvant. Cæterum de viarum reparatione videndus titulus de itiner. muniend. 3. lib. 15.
- (q) *Opulentia Seculi.* Rescribendum est, *redundantes opulentia Seculi*. Sensus hic est, *Hæc privilegia, Superioris ætatis principes, & liberalitas Diuorum parentum, redundantes opulentia seculi*, id est, gaudentes locupletibus & pecuniosis subditis, illustribus titulis conferebant.
- (r) *Idoneorum.* Idoneus proprie de eo, qui est facultatibus idoneus. Consule *Glossar.*
- (s) *Inuentum contra rationem nomen.* Sordida munera seu sordidæ functiones esse censebantur olim, paraveredorum & parangariarum præbitio, calcis excocctio, functiones capitulariæ & temonariæ, siue capitum aut tironum exigendorum onus, & collatio exactioque auri tironici, materiæ, ligni, conuectio, publicarum vel sacrarum ædium construendarum cura, viarum pontiumque restauratio, panis excocctio, pollinis conficiendi cura, sumptus legatis allectisque præbendi, carbonum, ad armorum fabricationem, præstatio. Vide leg. 15. & 18. de extraordinar. siue sordid. muner. Cum vero sine his nihil in Republica possit bene recteque geri, *Valentinianus* hoc loco pronuntiat, his functionibus nomen munerum sordidorum contra rationem esse impositum. Idem censuit de viis stratisque muniendis, ac pontibus construendis, *Theodosius* lun. l. 6. de itiner. muniend. Absit, inquit, ut nos instructionem via publica, & pontium stratarumque, operam titulis magnorum principum dedicatam, inter sordida munera numeremus.
- (t) *Militarium virorum.* Ridicula lectio. Scribe, *militarium viarum*. De his viis adi *HENNINGIUM* ad *Bergier. de viis lib. III. st. §. 2. & Commentar. ad l. 3. de curs. publ.* Illustrabit autem hunc locum *lex 10. de extraordinar.*
- (v) *Armorum Fabrica.* Vide *Paratit. de fabricens. & Commentar. ad leg. 2. d. 1.* Lex 15. de extraordinar. siue sordid. Carbonis quoque præbitio, quem fabricatio poscit armorum. Lex 18. eius tit. Carbonis inlatio, quem antiquo more necessaria fabricatio poscit armorum. Huc pertinet ferraria præstatio, de qua d. l. 2. ferri enim materiam ad armorum fabricationem nonnulli provinciales conferebant.
- (x) *Diuerse militia collegia.* Intellige *Comites & Tribunos Scholarum, Decuriones, Silentarios*. Vid. leg. 15. & 18. de extraordinar.
- (y) *Obtentum est.* Nisi hic quid deest, legendum obtenta sunt.
- (z) *Cogatur in quarta parte.* Quo quisque. Bene emendat *CYRILLUS*, Cogatur. In qua parte, quo quisque, &c.
- (a) *Vbi sup.* Id est, *Supposita*, siue *Proposita*, ὑποθεσέμενα, ut est in *Glossar. Philox.*
- (b) *Post Conf. Valent. A. V. & Anatolii Conf. MS.* *Ottobon. P. C. Valent. Aug. & Anatolii V. C. conf. lege, Valentiniani A. V. & Anatolii.* Hoc anno *Cyrus* in Oriente sine collega Consulatum gessit, qui eo tempore, quo hæc lex data, *Ravennæ* nondum innotuit.

De pecunia Afris credita & de fideiussoribus eorum.

Tit. XXII.

1. Impp. Theodosius & VALENTINIANVS AA. Albino II. PR. P. (a)

Si adiectis Afrorum fortunis, qui omnes facultates suas super acerbissima supplicia (b) amittere sunt coacti, decet miserationem publicam quocunque potest humanitatis genere

genere, vel singulis vel in commune consulere, quanto dignius est infortunia eorum contra molestias improbas creditorum, clementiæ nostræ remediis subleuari? Quos enim constat pericula famis aliter non posse depellere, nisi ope aliena auxilioque recreentur, quam magnæ acerbitalis putandum est, hos ipsos inopes omnium rerum, & precario victu egentes, compelli ad iniuriam restituere ea, quæ inproviso cladis impetu vis maior abstraxit, ubique (c) inter omnium spolia vindicabit? (d) Et certe solet etiam salua re, prodesse debitoribus, si quid his calamitatis acciderit. Hic vero ubi omnium forunarum diluuium, ubi etiam, quod per ignorantiam dominorum latere potuit, intolerabilis inquisitionum cruciatus extorsit, quisquam dubitare poterit, quin inhumanitatem superet hostilem, si quis quod integris & florentibus dederat, nunc ab spoliatis, egentibus & extorribus patriæ, (e) recuperare conetur, nec eos vereatur exigere, quos erubescendum est non iuuare? Albine P. K. A. A. Ob hoc inlustris & præcella magnificentia tua, pragmatici nostri secuta præceptum, sciat miseriarum circa Afros intuitu, clementiam nostram statuisse, ut nulli, nomine cyrograforum creditæ pecuniæ, siue fideiussorum, vsque ad recuperationem rerum suarum, quolibet pulsante teneantur: pro quibus neque fideiussores, neque mandatores eorum, quolibet genere obligatos inquietari volumus, qui plerumque a creditoribus nomine debitorum conueniri pro arbitrii sui interpretatione consuerunt. Quæ forma circa eos debitores seruabitur, quos cum patriâ, omnia sua amisisse constiterit, hoc est, exceptis, qui alibi locupletes atque idonei, non debent uti excusatione miserorum. De his quoque, quæ intra prouinciam (f) gesta sunt, in qua liberum modo non est, sub quolibet causarum vel litium titulo, solitum ius a quoquam conuentionis exigere, amissis aut relictis ibidem necessariis instructionibus, nemo pulsabitur, nisi forte alia euidenter adprobatione doceatur. Quod obseruari volumus, sicut dictum est, vsque ad illud tempus, quo qualibet ratione atque euentu patriæ vel priorum recuperatio optata contigerit. Illud etiam pari iustitiæ ratione seruandum est, ne creditæ pecuniæ, cuiuslibet temporis, a personis quarum supra infortunia expressa sunt, vsuræ penitus postulentur, cum abundare debeat creditoribus, si postremum integrationem (g) ad sortem potuerint peruenire. Quæ ut inuiolata seruentur, multa decem librarum auri dispendio ferietur quisquis contra statuta nominis nostri, quæ circa Afros moti ærumnis protulimus, venire tempraauerit. Quam rem & his ipsis rationabilem videri posse credimus, æquitatis (h) tramitem, stimulis cupiditatis animum deprauantibus, vel nolunt tenere vel nesciunt. Data XIII. Kal. Nouemb. (i) Maximo II. & Paterio v. c. COSS. (443.)

(a) Albino II. P. F. P. Est hic *Cacina Decius Agnatinus Albinus PP.* sub Honorio A. D. 414. ut patet ex l. ult. de nauicular. & ex GRVTERO, aliisque locis, quæ vide in *Prosopographia Cod. Theodof.* Ex RVTHILII NUMANT. *Itinerar. lib. 1. v. 466.* seq. patet, cum adhuc iuuenem Præfecturæ vrbane honore fuisse ornatum. Ita enim de eo Poëta:

ALBINI patuit proxima villa mei.
Namque meus, quem Roma meo subiunxit honori
Per quem iura mea continuata toga,
Non expectatos pensauit laudibus annos
Vita flore puer, sed grauitate senex.

Docent præterea versus, successisse eum Rutilio in Præfectura. Fuit deinde PP. sub Valentiniano III. A. D. 426. l. 7. de legum. hereditat. Cum an. 439. Dux Valentiniani Litorius, qui secundum ab Aetio tenebat locum, prope Tolosam cum Theodorico Vili-Gothorum Rege imprudenter temereque manus conseruisset, & magna accepta clade ipse in captiuitatem fuisset abductus, eamque ob causam pacem Romani cum Gothis facere necessariam coacti fuissent, Albinus a Valentiniano in Galliam missus est, ad res eius prouinciæ, uti conuicimus, ordinandas.

Sed Aetius, qui rem Gallicam solus pro arbitrio tractare cupiebat, mox cum viro Præfectorio, perniciofa Reipublicæ contentione certare cepit. Ne vero summorum virorum discordia rem Romanam in discrimen adduceret, Pontifex Romanus Xysus, Leonem diaconum, qui post eum accepit Pontificatum, in Galliam ablegauit, ut sua, qua pollebat, auctoritate, viros altercantes, inter se reconciliaret. Huius contentionis mentionem solus fecit PROSPER in *Chron. Valentin. A. V. & Anatol. Coll. A. 440.* Defuncto Xysso, inquit, Episcopo, XL. amplius diebus Romana ecclesia sine Antistite fuit, mirabili pace atque patientia, presentiam Diaconi Leonis expectans, quem tunc inter Aetium & Albinum amicitia redintegranda Gallie detinebant. Quam dignitatem eo tempore gesserit Albinus nolter, non liquet: vehementer enim errat SIGONIVS de occident. imper. lib. 12. p. 297. pronuntians, eum fuisse tum Præfectum Prætorio. Satis enim constat, pacem cum Gothis an. 439. opera potissimum Auiti, qui post Maximum imperauit, esse factum, huncque Gallie Præfecturam tunc temporis administrasse. SIDONIVS *Panegy. in Auit. v. 297.*

Intemerata mihi Præfectus iura regebat.

Et v. 307. . . . *Postquam undique nullum Praesidium, Ducibusque suis nil Roma reliquum est Fatus Avite novus.*

Eodem vero anno 439. *Maximus Italiae fuit PP. ut Ricinus ex Nouella Valentin. 41. infr. de success. curial. Noster Albinus PP. fuit Italiae an. 443. iterum, ut hac Nouella docet, quae de Afris agit; Africa vero ad Praefecturam Italiae pertinuit. Consulatum gessit anno sequente 444. cum Theodosio Aug. XVIII. Vide RELAND. fast. & PAGII Critic. b. a. quo anno quoque fuit PP. Nouell. Valentin. I. de fructib. inter marit. & vxor. An. 445. eadem dignitate exsplenduit, ut docet Nouell. 23. infr. de tribut. fiscalib. Honorem Patriciatus adeptus est an. 446. Inscriptio Nouell. 4. Valentin. de testament. num. I. Albino P. F. P. II. & Patricio, & Subscriptio ibid. Annelata editio Albini iterum P. F. P. & Patricii. Vide etiam num. 2. eiusd. titul. & Nouell. 49. infr. de offic. & numerar. Praefector. Tandem an. 447. Albino Viro Illustri P. F. P. II. & Patri-*

cio inscripta est Nouell. Valentin. 5. de sepulcr. & Nouell. 6. eiusd. de liberis & success. eor.

(b) *Super acerbissima supplicia. De his suppliciis consule VICTORIS VITENS. lib. I. hist. persecution. Vandal. & RVINART. hist. persecut. Vandal.*

(c) *Vbiq. Recte emendat CUIACIVS, sibiq. Vindicabit. Lege, vindicavit. Saepe confunduntur in Codicibus nouellar. b. & u.*

(e) *Patria. Vellem patria. Sed temere nil muto, multa enim licent huic Seculo.*

(f) *Prouinciam. Africam intellige. Nouella enim tota ex historia Vandalica, & Genserici furore, lucem capit.*

(g) *Postremum integrationem. Emendat CUIACIVS, post redintegrationem.*

(h) *Aequitatis tramitem, scribendum est, qui aequitatis.*

(i) *Nouemb. MS. Ottobon. Nouemb. Rau. id est, Rauennaz.*

De tributis fiscalibus, & de sacro auditorio & de cæteris negotiis. Tit. XXIII.

1. Impp. Theod. & VALENT. AA. Albino PF. P. (a)

Numidarum & Maurorum Sicifensium nuper acta legatio, (b) quam Palladius v. c. Comes & Tribunus, & Maximianus vir laudabilis probabiliter (c) exsecuti sunt, huius legis praeceptum de nostra perennitate promeruit. Proinde quia æquum est agris prouincialibus & publica clade vexatis, humanitatis nostrae beneficiis superueniri, (d) hunc tributi modum ab his magnitudo tua sperandum esse cognoscat, ut retractis septem partibus, octauam tam priuatae quam emphiteuticæ glebæ possessor agnoscat: Pro qua octaua, omnibus titulis (e) ad vnum redactis, quos possessor vel ciuis (f) quolibet nomine præstare consueuerant, quatuor millia ducentos tantum solidos, & mille ducentas militares annonas, & ducentum capitum (g) Numida prouincialis exsoluat, aut (h) prædia domus diuinæ, quæ a perpetuariis (i) detinentur simili modo octauam partem inferant etiam argentariæ functionis. (k) De colone (l) vero statuimus, ut (m) quinque centisimis due rufi canienfes & coluane (n) ciuitatibus tres sacris largitionabilibus (o) inferantur, de salinis, alumine, charactere, (p) herba rubea, lini maceratura & clauī vitrei (q) tantum tituli. (r) a sacris largitionabilibus (s) pro numero hominum & possibilitate poscantur, ob (t) hoc actu vel cura Curialibus penitus remotis, (v) quintam omnibus (x) quæ iugis etiam domus pietatis nostræ vel necessitudinum nostrarum recedit superfunditur (y) cunctis possessoribus sit promissa (z) summa quæ ad arcam defendentes impleatur. Quæ omnis exactio per prouinciale procuretur officium a Curialibus submota molestia. Has autem militares annonas, cum prouinciales pro longinqua (a) difficultate itineris in adæratione persoluerint, vnus annonæ adæratio, (b) quatuor per annum solidis æstimetur. Ne vero necessitatis occasione, in expeditione milite (c) constituto, carioris cuiquam vendere liceat pretia necessariarum rerum, sub hoc modo, quo annonam adæramus, iubemus ferri, (d) id est tritici ad singulos solidos Italicos modia (e) quadraginta, & carnes pondus (f) cclxx. vini sextaria Italicos (g) ducentos. Mauri vero Sicifenses, seruatis omnibus priuilegiis, dudum sibi a retro Principibus indultis, pro omnibus titulis totius annonæ nomine, quinque millia solidorum & quinquaginta capitum in annonis Ducis, consueto tempore annua functione dependant, pro octaua (h) portione soluturi, quod tributum (i) erit, exceptis prædiis diuinæ domus, quæ tamen exemplo Numidiæ prouinciæ conlatura sunt possessiones. (k) Desideriis vero quæ probabiliter insinuatæ sunt auribus nostris singillatim responsa præstamus, ne cuiquam passim titulos (l) in prædiis

propriis vel alienis, vel pietatis nostræ nomine, vel sacrarum necessitudinum nostrarum, vel cuiuslibet alterius fas sit adfigere. Itaque & si qui (m) post recuperationem prouinciarum impositi (n) reperiantur, ilico a possessore prædii deponantur. eosque hæc pœna teneat, ut si qui suo fundo adposuerit titulos, quinque libras auri fisco nostro cogatur inferre: si alieno, amisso secundum petitionem (o) quæcunque ei competit, decem libras auri, qui fuerit titulos adposuisse conuictus, exsoluat. Interest etiam publicæ comoditatis, ne vexatæ prouinciæ ambitione extraordinaria subruantur. Ad has itaque prouincias præter Ducem vel Consularem & Præsidem (qui vetustatis priuilegio ordinariorum Iudicum (p) nomen obtinent) nec curiosos litorum (q) nec quenquam sub alicuius actionis occasione, illuc dirigi sublimitas tua aspirare (r) patiatur. Ne quis vero de hac ipsa veritate colonorum (s) clericus (t) vel militiæ priuilegio se existimet excusandum, superioris legis, quæ hoc inhibet formam præcipies custodiri. Præterea Constantinienſis (v) ciuitatis plebi vel Curialibus concessa dudum priuilegia debere seruari, ita ut aquam ciuitatibus deputatam ad priuatos vsus non liceat vsurpari. (x) Loca quoque publica si sine legitimo præcepto ab aliquo tenentur, pristino iuri oportere restitui. Advocatis vero intra Africam manentibus non debere imputari ad annorum numerum (y) tempora incurſibus interrupta Barbaricis: quæ tamen cum expleuerint clarissimus honore potiuntur. Illud etiam permoti iustis allegationibus libenter adnuimus, ut quia publico infortunio ad paucos redactus est ordinum numerus, in municipalium confectione gestorum sit firmitas, si apud tres Curiales publico fuerint exceptore præscripta. (t) Cautiones, quæ expensarum nomine viri (a) Octauiano emissæ sunt, cognitis proces nostros (b) causis earum, iusta ratione vacuamus. (c) Quicumque etiam intra prouincias Africanas ad ius nostrum pertinentes, a cuiuslibet Iudicis sententia prouocauerint (quoniam decreti antiquitus cognitoris (d) cessat officium) inlustri vrbs Præfecti (e) examine ex appellatione se nouerint iurgaturos. Sed quia transmarinæ (f) regionis sunt, inducias temporis annum debere præstari. Illud etiam iustitiam petitionis secuti salubriter ordinamus, ut quoniam politaris (g) opera tunc maxime necessaria est, si in limite (h) constituta, Barbarorum discursibus opportune semper occurrat, euagandi ex domini locis (i) licentia denegetur: ne tamen hi quibus in Mediterraneo familia est atque possessio a domiciliis propriis penitus excludantur, per annum huiusmodi limitibus (k) vnus mensis inducias debere concedi. Erit etiam sollicitudinis Ducis prouinciæ, ne cuiquam ad occasionem vexandarum prouinciarum armatos habere liceat, nisi forte his, qui sub periculo proprio, laudabili animositate contra hostem manus suas viresque promiserint pro utilitate communi, quorum animositatem mite regendam (l) esse censuimus, (m) ut quicquid de præda hostium conquisierint sibi habeant, exceptis hominibus, quos se prouinciales docuerint perdidisse. Iudicibus vero administratione perfunctis ante exactos tres menses discedendi de prouincia licentia denegetur: ita ut coram (n) positus bene actæ rei fruatur laudibus, aut certe, si direptionis alicuius docebitur conscius, discessus celeritate se non subtrahat. Albino P. K. A. A. Inlustri & præcella magnificentia tua ad vtriusque prouinciæ legationem beneficia præsentis legis propositis vulgabit edictis, ut reuelati concessa cognoscant, Iudices statuta custodiant, prohibiti interdicta non ambiant. Emissa. Dat. xi. Kal. Iul. Romæ. Valentiniano A. vi. & Numo (p) v. c. coss. (445.)

(a) *Albino P. F. P.* De Albino vide dicta ad novellam antecedentem.

(b) *Acta Legatio.* Obserua ad meliorem nouellæ huius intelligentiam, *Genfericum* an. 439. capta Carthagine, sequente anno vastasse Siciliam, *Isidoro* teste in *hiss. Vandal.* p. 226. & *Idatius* in *Chron. ad an. Valentin. XVI.* classemque eodem anno a Theodosio ducibus Ariobinda & Anſila, Valentiniano in auxilium missam, Siciliæ magis oneri, quam præsidio fuisse, nimium cunctantibus ducibus, ut habet *PROSPER* in *Chron. Cyro Cos* an. 441. atque Valentinianum, quod Huni barbaræque alix nationes in ditio- nes imperii orientalis irruerant, omni auxilio destitutum, coactum fuisse cum Gizericho siue Genferico iis conditionibus pacem componere,

ut, quas occupauerant in Africa Vandali prouincias, in potestate retinerent, reliquas sibi seruaret Valentinianus. Facta est illa pax an. D. 442. ut habet *PROSPER* in *Chron.* Cum *Gaiseric* autem, inquit is, ab *Augusto Valentiniano* pax est confirmata. & certis spatiis Africa inter vtrumque est diuisa. Enarrat prouincias Africæ ad Genfericum pertinentes *VICTOR VITENS.* lib. I. c. 4. Disponens quoque, inquit, singulas prouincias, sibi Byzacenam, Abaritanam atque *Getuliam* & partem *Numidia* reseruauit; exercitus vero *Zeugitanam* & *proconsularem* funiculo hereditatis diuisit; Valentiniano adhuc imperatore reliquas, licet iam exterminatas prouincias defendente. Exterminatæ hæc, siue, quod innuit auctor, desolatæ prouinciæ, erant, *Numidia* reliqua,

qua, *Mauritania utraque*, scil. *Cæsariensis & Suifensis*, & veteris Mauritaniæ pars, postea *Tingitana* appellata, quæ ad Hispaniarum diocesin pertinebat. Consule *Notitiam Africa, & Geographiam Africa sacram*, *Optato Mileuitano præmissam*, quæ & ex hac nouella nonnihil lucis accipit. Cum itaque hæ præuincie, bello Wandalico attrita, & vt Valentianus ait, publica clade vexata, tributa fiscalia pendere non possent, Numidæ Maurique Sitifenses legatos miserunt ad Valentianum, petituri oneris leuamentum. Annuit eorum precibus Valentianus, hac constitutione, quam, cum *Vicennalia* celebraret imperii Augustei, festiuitatemque hanc, insigni in subditos beneficio collato, magis illustrem reddere veller, publicauit.

- (c) *Vir laudabilis probabiliter*. MS. Ottobon. vel *sacerdotes probabiliter*. Probabiliter, significat, quod quis probet. SYMMACHVS lib. 2. ep. 84. *Reffe & probabiliter indicasti*.
- (d) *Superueniri*. Eleganter MS. Ottobon. *subuenire*. Ita etiam habuerunt libri Rittershusii, sed vitio operarum editum est: *subueniri*.
- (e) *Omnibus titulis*. Id est, quibuscunque præstationibus. Consule *Glossar. Theodos.*
- (f) *Vel ciuis*. GUTHERIVS de Off. dom. aug. lib. 3. c. 17. male emendat *quiuus*. Possessor & ciuis opponuntur hoc loco, intelligitque Valentianus tributa, quæ & possessiones fundique, & ciuitates, pendere consueuerant.
- (g) *Capitum*. Vide *Glossar. Theodos. & BRISSON. de V. S.*
- (h) *Aut prædia*. Optime MS. Ottobon. *ita vt prædia*.
- (i) *Perpetuarii*. Perpetuarii sunt emphyteuticarii, prædia domus diuinæ iure perpetuo possidentes, vt dicitur l. 12. de extraordinar. & distinguuntur a conductoribus patrimonii. Consule *Paratitlon de locat. fundor. patrimonial.*
- (k) *Argentaria functionis*. De argentaria functione in Africam habes legem 32. de annona & tribut. Consule etiam *Paratitl. eius tit.*
- (l) *De colone*. Hæc verba, & quæ sequuntur, adeo sunt depræuata, vt commodum fere sensum nullum admittant. Dabo primo variantes lectiones, deinde vero de restituenda periodo ero sollicitus. Rittershusius hic edidit, de colore. MS. Ottobon. habet, de *Thealaneo*.
- (m) *Vt*. MS. Ottobon. *ex*.
- (n) *Due rufi canienfes & coluane*. MS. Ottobon. *due Rusicanienfis & collesaneæ*.
- (o) *Largitionibus*. MS. Ottobon. *Largitionibus*, recte. De quo mox.
- (p) *Charactere*. Vellem *carraria*. *Caracter* enim nihil est.
- (q) *Clau vitrei*. MS. Ottob. *clau vitrei*.
- (r) *Titul*. MS. Ottobon. *tituli*.
- (s) *Largitionibus*. Hoc bene se habet: male MS. Ottobon. *largitionibus*.
- (t) *Ob*. Recte MS. Ottob. *ab*.
- (v) *Remois*. Hic finit periodus, quam, quoad potero, integritati restituiam. GUTHERIVS iam olim, lib. 3. de Off. dom. aug. c. 17. locum corruptissimum ita sanare conatus est: *De coloniis vero statuimus. vt quinque centesimis, duas Rusicadenfes, & Culluane ciuitates tres, sacris Largitionibus inferant, de salinis, alumine, caractere, herba rubea, lini maceratura, & clau vitrei tantum tituli a sacris largitionibus, pro numero hominum & possibilitate possantur*. Sed cura illa de coloniis, caractere, vitreo clauo, non tantum magni sine inuoluta obicuriatati, sed &

tota periodus, licet ita restituta, difficillime possit intelligi, visum mihi est, ita legenda esse verba: *De teloneo vero statuimus. vt ex quinque centesimis duas Rusicadenfes, & Culluane ciuitatibus, tres sacris largitionibus inferantur: de salinis, alumine, carraria, herba rubia, lini maceratura, clau vitrei, tantum tituli a sacris largitionibus pro numero hominum & possibilitate possantur, ab hoc actu vel cura curialibus penitus remotis*. Lego de teloneo, auctoritate MS. Ottob. in quo thealaneo. Telonium frequentissime in MS. thelonium, Apud CASIODORVM Var. V. 39. telonii canon, in libris antiquis dicitur, canon theloni. In Codicibus Capitular. Reg. Franc. lib. 2. c. 19. lib. 3. cap. 12. thelonium, & inde dignitas Tolonearis, qui apud Francorum Reges præerat portitoribus omnibus, ab iisque recipiebat portoria. Vide DV FRESNE in Glossar. Telonarii occurrunt l. 3. de indulgent. debitor. quorum imprimis vsus fuit in portubus. MOSCHOPVLVS, Τελωνῆς οἱ οἰσιν οἱ τὰ τῆς θαλάττης καὶ τὰ τῆς ἀπὸ τῆς θαλάττης διενεργούντες νῦν. Telonium itaque proprie est pecunia, pro mercibus exportandis importandisque, in portubus numeranda. Sunt autem *Rusicade & Cullu* siue *Cbullu*, Numidiæ portus, vt patet ex situ; de quo mox. Quinque centesimas pro mercibus in his portubus fuisse datas, hæc nouella docet. Cum vero ciuitates hæ maritimæ ob eadem barbaricam multum essent passæ detrimenti, Valentianus assignat iis duas telonei centesimas, tres reliquas sacris feruat largitionibus. Recte hic me emendasse, puto ope MS. ex quinque centesimis. Nunc de *Rusicadenfis & Culluane ciuitatibus*. Optime emendauit ita GUTHERIVS, quod non vidit LEONHARDVS ADAMI *Volsinienfis*, qui ex Codice Ottoboniano Nouellas has auctores & emendatores editurum se promissit. Sed consilia mors turbauit. Is in specimine ad CLEMENTEM XI. Pontificem Max. edito, ad lectionem Ottobon. Codicis, quam nota n. adduximus, notat legendum esse, *due Rusicadenfes & Collatane ciuitatibus*. Verum multo rectius legit Gutherius, *Culluane*. Cullu est municipium Numidiæ maritimam prope *Tuccam* ciuitatem, ad ostia fluminis *Amphagas*. Antonin. Itiner. pag. 19. Edit. Wesseling. *Cbulli M. P. LX. Rusicade. M. P. L. PLINIVS hist. nat. lib. 5. c. 3. de Numidia, Oppida Cullu, Rusicade. SOLINVS Polyhist. cap. 26. de eadem Prouincia. Vrbes in ea quam plurimæ nobilesque, sed Cirta eminet, dein Cbulli purpurario fuso Tyriis velleribus comparata*. Vide ibi SALMASIVM. *Rusicade* est colonia Numidiæ, ad mare sita. Eius mentio in *collat. Carthagin. d. I. c. 198.* apud PLINIVM, Anton. Itiner. l. c. Erat olim portus ciuitatis Constantinæ, siue Cirtenfis, quæ infra memoratur. Vide etiam MELAM lib. I. cap. 7. *Tabulam Peutingerianam, & Geographiam sacram Afric. Optato præmissam pag. 36. Hodie dicitur Succaicae*. Porro legendum est, *sacris largitionibus*, vt est in MS. Ottobon. non *largitionibus*. *Sacra largitiones* sunt principis ætarium, largitionales, officiales Comitum S. L. De *salinis* in Africa PLINIVS disserit *hist. natural. lib. 31. c. 7. De alumine per Africam idem auctor testis lib. 35. c. 15. De caractere omnia sunt obscura. GUTHERIVS laudatus, sibi persuasit, caracterem esse signum, quod in Gallia plumbeum pannis laneis vel sericis imponatur, cuiusque præstatio dicatur, droit de seau. Sed eiusmodi caracterem olim fuisse impositum pannis, nemo veterum tradidit. Ego malui hic *carraria* legere. Obseruo enim apud SOLINVM c. 26. in Numidia marmor eximium prouenisse; eximio etiam, inquit, marmore prædicatur.*

- sur.* Ex Numidico marmore limina in domibus Romæ posita, PLINIUS lib. 36. c. 6. Vide eundem lib. 5. cap. 3. ISIDORUS Origin. lib. 16. c. 5. Numidicum marmor Numidia mittit, non crassius, sed in massis & liminum usu aptum. In Africa vero lapidicinas carrarias dictas esse, sciimus ex AVGVSTINO sermon. 2. de vit. & morib. clericor. Consule DV FRÆSNE Glossar. Ob marmora autem cæsa decimæ vestigial fisco, & si exportarentur, portorium, soluebatur. Vide *Paratilon de metallis metallar.* Si cui coniectura displicet, est meliora doceat. *Herba rubia* scribendum est ex PLINII auctoritate. Is lib. 19. c. 3. In primis, inquit, rubia, tingendis lanis & coriis necessaria. De lini maceratura, ad eundem lib. 19. c. 1. Titulus siue functio clausi vitrei maxime torfit GVTHERIVM. Credidit is, intelligi hoc loco per clausos, bullas, quæ in templorum valuis aureæ, in ædium autem, vitreæ fuerint. Bullarum in ornamentis valuarum, mentio apud CICERONEM Verrin. 4. c. 56, verum eas clausos dictos, præter GVTHERIVM, quantum quidem scio, nemo tradidit. Neque hic locum habere possunt vestium ornamenta. Ego scribendum censeo, clausis citreis. Citrus est Mauritaniz arbor, ex cuius ligno mensas incredibilis pretii fabricatas esse nouimus. Citreas mensas dixit antiquitas. PLINIUS hist. natural. lib. 13. c. 15. Confines Mauri, quibus plurima arbor citri, & mensarum infamia, quas femina viris contra margaritas regerunt. Consule Epigramma 89. MARTIALIS lib. 14. in mensam citream, & quæ ibi notarunt viri docti. Earum etiam in iure mentio, vide CUIACIVM Obseruat. II. 5. eique iunge SALMASIVM in Plin. exercitat. pag. 951. 952. Hinc titulus clausa citrea, siue ligni citrei functio, quam Mauritaniz incolæ præstabant ad ornamenta aulae principalis. Clausa fustis est, siue ramus ex utraque parte decisus, & citrea clausa, lignum citri arboris ita decisus, vt commode nauibus, aut carris plaustrisque imponi possit.
- (x) *Quintam omnibus.* Hæc vsque ad illa, impleatur, adeo sunt deprauata, vt sensu plane careant. Videtur nonnihil incuria scribarum excidisse. Sed oleum operamque perderem, si iis inhaererem. In MS. Ottobon. legitur: quinta etiam, quæ in priuilegiis domus nostra vel necessitudinum.
- (y) *Superfunditur.* MS. Ottobon. *superfundatur.*
- (z) *Sit promissa, &c.* MS. Ottobon. *Sit promissa summa, quæ ad arcem defendenda est, impleatur.*
- (a) *Longinqua.* MS. Ottobon. *longinqui.*
- (b) *Adaratio.* De adaratione, consule Glossar.
- (c) *Militæ.* MS. Ottobon. *militi.*
- (d) *Ferri.* Cuiacius emendabat, *farris.* Sed optime legitur in MS. Ottobon. *inferri.*
- (e) *Modia.* MS. Ottobon. *modios.*
- (f) *Carnes pondus.* Bene MS. Ottobon. *carnis pondo.*
- (g) *Sextaria Italicos ducentos.* MS. Ottobon. *sextarius ducentos.* Scribe *Sextarios.*
- (h) *Ostiaua.* De hac ostiaua portione vide nouellæ initium.
- (i) *Tributum.* Tributum pro attributum.
- (k) *Possessiones.* MS. Ottobon. *pensiones,* optime. Respicitur enim ad prædia domus diuinæ in Numidia, de quibus supra, prædia domus diuinæ, quæ a perpetuariis desinentur, ostiaua partem inferant argentaria functionis. Igitur hic legendum est, *conlatura sunt pensiones.*
- (l) *Titulos.* Consule hic tit. 14. lib. 2. De his qui potentiorum nomina in lite prætendunt, aut titulos prædii adfigunt, & nota, moris fuisse olim, vt priuati, quo testarentur se dominos esse prædiorum, titulum fundis suis, sed suum & proprium, adponerent, quod docent infinita loca. Atque hoc licuit semper, neque hac lege est vetitum. Sed ii, qui iniustam possessionem fraude quadam retinere cupiebant, aut terrorem aduersario sua repetenti, erant incussuri, & principis, & potentiorum adfigere solebant titulos, quod vt alijs legibus, ita & hac denuo a Valentiniano est prohibitum.
- (m) *Itaque & si qui.* MS. Ottobon. *Ita, vt & si qui.*
- (n) *Impositi.* MS. Ottobon. *impositi sint.*
- (o) *Amisso secundum petitionem.* MS. Ottobon. *amissa negotii repetitione.* Foris, amissa fundi petitione. L. un. de his qui potentior. nomin. Eius possessionis aut causa, quam sub hac fraude aut retinere, aut euitare tentauerit, amissione mul-tetur. Sed & ex eadem lege defendi potest lectio MS. Ott. ibi: nec repetenda actionis, etiam si ei vel probabilis negotii merita suffragentur, habeant facultatem.
- (p) *Ordinarium iudicium.* Nota locum hunc, qui multis legibus lucem affundit. AMMIANVS lib. 21. cap. 16. ordinarias potestates vocat, & castrensibus opponit, *Cuncta, inquit, castrenses & ordinariæ potestates, vt honorum omnium apicem, præfæ reuerentia more Præfæctos semper suspexere Prætorio.*
- (q) *Curiosos litorum.* De curiosis est tit. 29. lib. 6. Mittebantur hi ex Memorialibus, aut Agentibus in rebus in provincias, vt omnia, quæ geri in Republica viderent, ad principis deferrent notitiam. Sed erat hoc hominum genus, concussionibus fere infame. Ideo Honorius an. 414. Curiosos ab Africa remouit, l. ii. de curios. & an. 415. e Dalmatiz litoribus, cum enormia sibi vindicassent ibi commoda, vide l. vii. de curios.
- (r) *Aspirare.* Abundat hæc vox.
- (s) *Veritate colonorum.* Deprauatus hic locus est, nec sanari facile poterit, cum lex illa, cuius paullo post mentio fit, nobis sit incognita.
- (t) *Clericus.* Legendum *clericatus.*
- (v) *Constantiniensis.* Circa Numidiz, cuius ciuitatis frequens mentio apud antiquos, (vide Commentarium ad leg. 29. de decurion.) in honorem Constantini M. Constantina dicta est, vt tradit AVR. VICTOR cap. 40. hinc in inscriptione d. l. 29. legimus, *Ordini ciuitatis Constantine Circensium.* Male ibi editum *Circensium*, vt & in Africa Notitia, quam CL. RVINART vulgauit in *hisor. persecut. Vandal.* p. 56. Arabes Constantinam appellant, eiusque figuram hodiernam CL. CUPERVS ad Lactant. de mortib. persecutor. c. 44. dedit. Ad CL. WESSELIINGIVM ad Anton. Itiner. p. 28.
- (x) *Vsurpatri.* MS. Ottobon. *usurpare.*
- (y) *Numerum.* De hoc annorum numero vide infr. Nouell. 34. de postuland. & CUIACIVM Obseruat. XVI. 22.
- (z) *Præscripta.* Recte MS. Ottobon. *perscripta.* Huc pertinet l. 151. de decurion. vbi & de Excep-tiore, & gestis municipalibus conficiendis, dictum.
- (a) *Viri.* Male ita omnes editi habent. Sed emendandum ex MS. Ottob. V. C. Ostiaua.
- (b) *Proces nostros.* MS. Ottobon. *cognitis per pro-ceres nostros causis.* Municipum proceres, vocat AVONIVS in Mossell. v. 402. vrbium principales. Proceres etiam dicuntur qui inter Senato-res sunt maxime illustres, vid. l. 12. de Prætorib. & Proceres tandem, qui inter illustres ingrediuntur Principis consistorium, quod docet CAS-SIODORVS Var. VI. 12. Igitur hoc loco intelligendi sunt Comites Consistoriani.
- (c) *Vacuamus.* Vacuare, est irritum reddere. Vid. Glossar.

- (d) *Decreti antiquitus Cognitoris.* Cognitor hic est Iudex. *Decretus antiquitus cognitor* Africæ Proconsul. Is enim inde a Constantini M. temporibus sacra vice iudicauit, atque ad eum ab ordinariorum per Africam Iudicum sententiis prouocatum esse nouimus ex l. 3. de appellat. Cum vero hoc tempore Proconsularis prouincia, cum ipsa metropoli, esset in Wandalorum potestate, non potuit non cessare Proconsulis, siue, ut Valentinianus ait, *Cognitoris olim decreti, officium.*
- (e) *Inlustris Urbis Præfelli.* MS. Ottobon. *urbana præfectura.* Legendum autem hic per regulam geminationis, in *inlustris.*
- (f) *Transmarina.* De transmarinis dilationibus, vide l. 4. de dilationib. ibique *Commentar.*
- (g) *Politis operis.* Recte emendauit CUIACIUS, *militaris*, quam lectionem seruat MS. Ottobon.
- (h) *Limite.* MS. Ottobon. *limine.* Melius *limite*, quod docere potest *Notitia Comitum Africa.*
- (i) *Domini locis.* MS. Ottobon. *ex his locis*, quæ lectio sana quidem est, sed plane recedit a vestigiis lectionis nostræ. Ego mallem hic rescribere, *limitaneis locis*, ex auctoritate citatæ modo

Notitia Africæ. Forte & non male reponeret quis, *domicilii locis.* Fuerunt enim sub Africæ Comite *Præpositi limitum*, quorum sedecim numerantur in *Notitia*, singulisque assignatæ certæ vrbes, seu *domicilia*, in quibus excubabant. Hæc *domicilia*, videntur opposita esse *domiciliis propriis*, de quibus paullo post.

- (k) *Limitibus.* Optime in MS. Ottobon. *militibus.*
- (l) *Mite regendam.* Bene emendauit CUIACIUS, *ita augendam.*
- (m) *Censuimus.* MS. Ottobon. *censemus.*
- (n) *Ita ut coram.* MS. Ottobon. *ita ut aut coram*, quæ vera est lectio, ut sequentia docent. De trimestri spatio, per quod Iudicibus, post administrationem depositam, in prouincia fuit morandum, consule *Commentar. ad leg. 3. ad leg. Iul. repetundar.*
- (o) *Emissa. Dat.* a sciolo librario additum puto. Scribendum tantum, *Emissa XI. Kal.* ut docent *leges, 9. de agent. ii. de diuers. off. 30. & 50. de appellat.*
- (p) *Numo.* MS. Ottobon. *Nomo*, quomodo & Fasti græci habent. De eo alibi. Consule PAGIVM & RELANDVM.

De Episcoporum ordinatione. (a) Tit. XXIII.

1. Impp. Theod. & Valentinianus A.A. Actio vir. Inlust. Comiti (b) & Magist. vtriusque militiæ, & Patritio.

Certum est & nobis & imperio nostro vnicum esse præsidium in supernæ diuinitatis fauore, ad quem promerendum præcipuè Christiana fides & veneranda nobis religio suffragatur. Cum igitur sedis Apostolicæ Primatum, sancti Petri meritum, qui Princeps est Episcopalis coronæ, (c) & Romanæ dignitas ciuitatis, sacræ etiam synodi (d) firmiter auctoritas, ne quid præter auctoritatem sedis istius illicitum præsumptio adtemptare nitatur: tunc enim demum Ecclesiarum pax vbique seruabitur, si rectorem suum agnoscat vniuersitas. Hæc cum hætenus inuiolabiliter fuerint custodita, Hilarius Arelatensis, (e) sicut venerabilis viri Leonis Romani Papæ (f) fideli relatione comperimus, contumaci ausu illicita quædam præsumenda temptauit, & ideo transalpinas Ecclesias abominabilis tumultus inuasit, quod recens maxime testatur exemplum. (g) Hilarius enim, qui Episcopus Arelatensis vocatur, Ecclesiæ Romanæ vrbs inconsulto Pontifice, indebitas sibi ordinationes Episcoporum sola temeritate vsurpans inuasit. Nam alios incompetenter remouet, (h) indecenter alios inuitis & repugnantibus ciuibz ordinauit (i). Qui quidem, quoniam non facile ab his, qui non elegerant, recipiebantur, manum sibi contrahebat armatam, & claustra murorum in hostilem morem vel obsidione cingebat, vel aggressionem referabat, & ad sedem quietis, pacem prædicaturus, per bella ducebat. His talibus & contra imperii maiestatem, & contra reuerentiam Apostolicæ sedis admissis, per ordinem religiosi viri, vrbs Papæ, cognitione discussis, (k) certa in eum, ex his quos male ordinauerat lata sententia est. (l) Et erat quidem ipsa sententia per Gallias etiam sine imperiali sanctione valitura. Quid enim tanti pontificis auctoritati in Ecclesiis non liceret? Sed nostram quoque præceptionem hæc ratio prouocauit, nec ulterius vel Hilario, quem adhuc Episcopum nuncupari (m) sola mansueti præfulis permittit humanitas, nec cuiquam alteri, Ecclesiasticis rebus arma miscere, aut præceptis Romani Antistitis liceat obuiare. Ausibus enim talibus fides & reuerentia nostri violatur imperii. Nec hoc solum quod est maximi criminis, submouemus: Verum ne leuis saltim inter Ecclesias turba nascatur, vel in aliquo minui religionis disciplina videatur, hoc perenni sanctione decernimus, ne quid tam Episcopis Gallicanis, quam aliarum prouinciarum contra consuetudinem veterem (n) liceat sine viri venerabilis Papæ vrbs æternæ auctoritate temptare. Sed illis, omnibusque pro lege sit, quidquid sanxit, vel sanxerit Apostolicæ sedis auctoritas, ita ut quisquis Episcoporum ad iudicium Romani Antistitis euocatus venire neglexerit, per moderatorem eiusdem prouinciæ adesse co-

gatur, per omnia seruatis, quæ diui parentes nostri Romanæ Ecclesiæ detulerunt. Æti P. K. A. (o) Vnde inlustris & præclara magnificentia tua præsentis edictalis legis auctoritate faciet, quæ sunt superius statuta, seruari, decem librarum auri multa procinus exigenda ab vndquoque iudice, qui passus fuerit præcepta nostra violari. Et manu diuina, Diuinitas te seruet per multos annos Parens Karissime. Dat. VIII. Id. Iun. (p) Romæ Valentiniano A. VI. (q) CONS. (445)

(a) Præmittenda hic sunt quædam de ciuitate Arelatenſi, cuiusque dignitate ciuili atque ecclesiastica, itemque de contentione *Hilarii Arelatenſis* Episcopi, quam habuit cum *Leone* Pontifice Romano, cum huius contentioſis cauſa hæc Nouella a Valentiniano III. emiſſa ſit, neque intelligi poſſit, niſi in ſubſidium aduocata hiſtoria. Arelatem autem *AVSONIVS* de *clar. urb. vocat Gallulam Romam*, quod eſſet & celeberrimum & opportunum totius Galliæ ex tempore temporium. Vide *SCALIGERVM* *leſt. Auſon. lib. 1. c. 24.* Eius ciuitatis antiſtes litem habuit cum *Viennensi* de Primatu. Atque, ſi verum dicendum, *Vienna* ſine dubio fuit olim Metropolis, a qua & prouinciæ *Viennensis* nomen. Vid. *FESTVS* in *breuiario*, quod *Valenti Aug.* dedicauit poſt an. 369. At enim vero, cum id certiffimum ſit, matres eccleſiarum, ſiue eas eccleſias, quæ omnium primæ, per Prouinciæ quandam circumtulerunt chriſtianam religionem, propagaruntque fidem, ſingulari apud eccleſias, quarum ipſæ fundamenta prima iecerant, exſplendiſſe auctoritate, & ius quoddam in eas accepiſſe metropolitanum, non poſuit non aliquando contingere, vt metropolis in prouincia alia eſſet ciuilis, alia vero eccleſiaſtica. Neque enim ſemper in Metropolitibus prouinciarum, primam fixit ſedem chriſtiana religio, quod bene illi norunt, qui primitiuæ eccleſiæ ſata ſibi cogita reddiderunt. Ipſum Concilium Nicænum, ea, quæ iam propoſui, agnoſcit, neque ius tantum in prouinciæ eccleſias metropolitibus tribuit, ſed ſimul definit, antiquum etiam eſſe morem obſeruandum, & cunctis eccleſiis illibata relinquenda ſua priuilegia. Adi *canonem VI. & VII. pag. 326. Tom. I. Concil. Harduin. & Canonem Concil. Nicæni. Arabicum VIII. pag. 479.* in cuius fine hæc legimus, *In aliis vero regionibus antiquus ſeruetur mos eccleſiæ, nimirum quod in præterito conſtitutum, & ſeruatum eſt.* Eam etiam ob cauſam Arelatenſis eccleſiæ prærogatiuam ſibi vindicabat, cum eſſet omnium prima in Galliis, cuius a *S. Trophimo* primo eccleſiæ ſeculo iacta fundamenta, & e cuius fonte vniuerſæ Galliæ fidei riuulos acceperint. Propterea quoque Pontifex Romanus *Zoſimus* in Epiftola, quam anno D. 417. ad Episcopos per Gallias & Septem Prouincias dedit, *Narbonenſem* primam & ſecundam prouincias, Episcopo Arelatenſi ſubdidit: *Quoniam, inquit, metropolitana Arelatenſium vrbi vetus priuilegium minime derogandum eſt, ad quam primum ex hac ſede Trophimus ſummus Antiſtes, ex cuius fonte tota Gallia fidei riuulos acceperunt, directus eſt.* Vide Epistolam apud *BARONIVM* ad an. vii. 417. Cum vero poſt Conſtantini M. tempora, in libertatem ſeſe vindicaret eccleſiæ, eſſetque *canone IX. Antiocheno A. D. 341.* expreſſum, διὰ τὸ ἐν τῇ μητροπόλει πανταχοθεν συντρέχειν πάντας τὰς πρᾶγματὰ ἔχοντας. ὁ δὲν ἔδοξε καὶ τῇ τιμῇ προηγῶνται αὐτὸν, μηδὲν τε πρᾶττειν περὶ τὸν τὰς λοιπὰς ἐπισκόπους ἀνευ αὐτοῦ, propter quod ad metropolim omnes vndique, qui negotia videntur habere, concurrant. Vnde placuit, cum (Episcopum metropolitanum) & honore præcellere, & nihil amplius præter eum ceteros episcopos agere,

Metropoles omnes de aſſerenda ſibi eccleſiaſtica potestate fuerunt ſolliciti. Hinc illa contentio inter *Arelatenſem* & *Viennensem* eccleſias, ob quam Concilium Taurinenſe an. D. 401. fuit coactum, vbi de iure metropolitico Patres tum congregati *canone 11. pag. 958. Tom. I. Concil.* ita ſtatuerunt: *Illud deinde inter Episcopos vrbiū Arelatenſis & Viennensis, qui de primatus apud nos honore certabant, a Sancta Synodo definitum eſt; vt, qui ex eis approbauerit ſuam ciuitatem eſſe metropolim, eis totius prouinciæ honorem primatus obtineat: & ipſe iuxta canonum præceptum ordinationum habeat poteſtatem.* Certe ad pacis vinculum conſeruandum, hoc conſilio vtiliore decretum eſt, vt ſi placet memoratarum vrbiū episcopis, vnaquæque de his viciniores ſibi intra prouinciæ vndeſcit ciuitates, atque eas eccleſias viſitet, quas oppidis ſuis vicinas magis eſſe conſideret: ita vt memores unanimiſtis atque concordia, non alter alterum, longius ſibi uſurpando, quod eſt alii propius, inquietet. Nemo mireretur, Patres Taurinenſes definire non potuiſſe, cui ciuitati competat ius metropoliticum, nam viraque tum erat metropolis, *Arelas*, eccleſiaſtica, ſecundum veterem morem, & *Vienna* ciuilis. Ita enim canon hic intelligendus eſt, errantque vehementer & *BLONDELLVS* de *Primatu pag. 724. & QUESNELLVS* in *diſſertat. Apologet. 5. pro S. Hilario Arelatenſi, part. 1. c. 5.* quando ſibi perſuadent, Concilii Taurinenſis tempore Arelatem iam fuiſſe ciuilem Metropolim. Optime conſutauit horum opiniones *ANT. PAGIUS* ad an. 401. Abſurdum ſane fuiſſet inquirere in metropolitānam dignitatem Arelatenſis ciuitatis, ſi ea tum metropoleos iure eſſet gauiſa, cum facile omnes videant, id Patres Taurinenſes nullo modo ignorare potuiſſe. Cum vero poſt Concilium Taurinenſe *Præſectura Prætorii Galliarum*, vrbi Arelatenſi eſſet attributa, itemque ſeptem Galliarum Prouinciæ, *Viennensis*, *Aquitania prima & ſecunda*, *Nouempopolana*, *Narbonenſis prima & ſecunda*, & prouincia *Alpium maritimarum*, a *Petronio PP.* a Gallia reliqua eſſent diſtinctæ, decretumque, vt conuentus harum prouinciarum, ſive *Septimania*, ſingulis anniſ in metropolitana ciuitate Arelatenſi congregarentur, vti apparet ex conſtitutione *Honorii* data an. 418. ad *Agricolam PP.* Galliar. quam poſt *Scaligerum* in *Leſſion. Auſon. lib. 1. c. 24.* integram e *MS. eccleſ. Arelatenſi.* in lucem protraxit *SIMONDVVS* in *Notis Sidonianis*, ciuitas Arelatenſis non modo facta eſt metropolis ciuilis, ſed & eam ob cauſam Arelatenſis eccleſiæ caput altius extulit, iusque ſibi aſſeruit in ſeptem has prouincias. Certe *Hilarius* noſter, obſeruante *BALVZIO* in *ſupplement. lib. 5. de concord. cap. 31.* ad exemplum conuentus ciuilis Arelate celebrandi, celebrauit in vrbe *Regienſi* an. D. 439. eorum Episcoporum Concilium, qui per ſeptem has prouincias erant ſparſi, eique ipſe præſedit. Oſtendit id Concilii titulus, qui referente *HARDVINO* p. 1747. *Tom. I. Concil.* in *MSS.* hic eſt: *Incipit capitula Regienſia ſub Hilario Arelatenſi.* Imo ante *Hilarium*, cum electo *Herote* Arelatenſi Episcopo, *Patroclus* factione *Conſtantini Mag. Milit.* poſtea *Auguſti*, eſſet intruſus in eius locum, ei, in odium Episcoporum prouincialium & metropolitānorum contradicentium eius electioni, datum fuit

fuit ius ordinandi Episcopos in Narbonensi & Viennensi Gallia. Consule hic PROSPERVM in Chron. ad an. 412. Honorio Aug. IX. & Theodos. V. Coll. & BARONIUM in Annal. ad an. 445. Cum vero id ius usurparet etiam Patroclus, contradixerunt ei non tantum Galliae Episcopi, sed & Bonifacius Pontifex Romanus, Episcopa ad Hilarium Narbonens. an. D. 422. Tom. I. Concil. pag. 1240. ibi: dicentes Coepiscopum nostrum Patroclum, in locum decedentis Episcopi, nescio quem, in alia prouincia, pratermissio metropolitano, contra patrum regulas ordinasse. Quod nequaquam possumus ferre patienter, &c. & infra: Cesset huiusmodi, pressa nostra auctoritate praesumptio eorum, qui ultra licitum suae limitum dignitatis extendunt. Sed redeo ad Hilarium. Is anno D. 444. Celidonium Episcopum Vesoninum, dignitate episcopali exiit, hic vero ad Leonem Pontificem Romanum prouocauit, ab eoque non modo restitutus, verum ipse Hilarius condemnatus est. Contulerat enim sese Romam sponte, ad dicendam causam, sed cum forte Leonis animum a se sentiret alienum, non expectata sententia, ab vrbe recedens rediit Arelatum. Rem ita enarrat S. HONORATVS Mafsiensis in Vit. S. Hilarii apud Surium d. 5. April. Quod cum Hilarius & Germanus Antiochorens. prouinciam visitantes ad aliquam ciuitatem (tacet nomen eius) peruenissent, flammata ad utrumque nobilium & medicorum studia conuolauerunt, adstruentes Celidonium internuptam suo adhibuisse consortio, quod apostolica sedis auctoritas, & canonum prohibent statuta, simul ingerentes seculi administratione perfunctum capitali quosdam condemnasse sententia. Tanta rei nouitate permoti, testes, imperant preparari. Conueniunt ex aliis locis probatissimi sacerdotes: res omni ratione prudentiaque discutitur, accusatio testimonii confirmatur. Adhibetur vera simplexque definitio: ut, quem scripturarum regula remouebant voluntate propria se remouere deberet. Ille urbem (Romam) credidit expetendam, ibique se iniusto rigore adstruit condemnatum. Quod ubi comperit vir beatus (Hilarius) quanto studii ardore, quantoque zelo superno fuerit inflammatus, ut non hyemis asperitatem, non Alpium stridores attenderet, vel frigora, non vitrea glacialis crusta spicula protinus resoluenda desuper, nec gladii ictui similes expauerit aculeos dependentes, &c. addit, Leonem Pontificem eo acriter increpito, sedem restituisse Celidonio. At Hilarius, pergit Honoratus, Roma relicta, hyemis rigore sciiente, quos ratione non flexerat, credidit relinquendos. Haecenus ille strenuus Hilarii defensor, cuius ego tamen causam defendendam suscipere nollem, cum Celidonius neque Episcopus Viennensis, neque septem prouinciarum, sed Metropolitano ipse, prouinciae maximae Sequanorum fuerit. Hinc AVCTOR Vita S. Romani Abbatis Iurensis cap. 2. scribit: Hilarius venerabilem Celidonium supra dicta metropolis (Vesontiensis) Patriarcham, indebitam sibi per Gallias vindicant monachiam, a sede episcopali memoratum Celidonium nulla existente ratione deiecerat. Ob quod in audientiam beatissimi Papae Leonis Romae male gessisse conuictus, restituito quoque in episcopatu Celidonio, apostolica auctoritate ob usurpationem illicitam regulariter est increpatus. Consule etiam PAGIVM in Crit. ad an. 445.

Anno deinde sequente 445. post discessum Hilarii ab vrbe, Leo Pontifex VIII. Id. Ian. ad Episcopos Gallicanos Prouincia Viennensis sequentem scripsit epistolam, quae inter epistol. Leonis 9. est, quamque ex Bibliotheca Floriacensi edidit etiam BARONIUS ad an. supra citatum. Et vero adeo memoratu digna, ut absque illa Notom. VI. Pars II.

uella nostra intelligi non queat, hinc integram dare malui, cum brevis sit, & sententiam aduersus Hilarium a Leone latam contineat. En eam!

Dilectissimis fratribus per Gallias & Viennensem prouinciam Episcopis constitutis Leo Episcopus.

Quali pertinacia Hilarius Arelatenfis Episcopus iudicium nostrum effugerit, sancta vestra fraternitas non ignorat. Vnde & iustum esse videmus, ut quia Principis Apostolorum magnam in iudiciis moderationem, quam in potestate per Vicarios suos semper exhibet, Arelatenfis Episcopus non expectauit, a priuilegio suae ciuitatis submotus, humili loco discat, quod in magno gratis munere praedecessorum nostrorum concessio tenere noluit. Sitque redintegratum Viennensi Archiepiscopo priuilegium & ius antiquum, quod Apostolica benignitas ad Arelatensem ex parie transtulit ciuitatem: ut tali seueritate Hilarius coercitus, distat non temere transgredi terminos antiquos canonica prolatione fundatos. Dat. VIII. Id. Ian. Valentin. A. IV. & Anieno Coll. Mala subscriptio, de qua quid sentiendum sit, exposuit PAGIVS ad an. cit. Scripsit deinde alteram Leo ad Episcopos Galliae Viennensis epistolam, quae est vndecima, qua egit, de Hilarii praesumptione in excedendis prouinciae terminis, de Celidonio Episcopo, eiusque causa agitata Romae in Concilio. Addidit dein causam Proiecti Episcopi, cui aegrotanti Hilarius dederat successorem, cum tamen si mortuus quouque is esset, ad Viennensem id spectaret Episcopum, cuius in Prouincia erat Antistes Proiectus. Tandem irrita ea omnia reddidit, quae ab Hilario erant patrata, praescriptisque de creandis Episcopis regulam. Sed inprimis huc pertinent eius epistolae haec verba: Suis vnaqueque prouincia sit contenta Conciliis: nec ultra Hilarius audeat conuentus indicare Synodales, & sacerdotum Domini iudicia se interfendo turbare: qui non tantum nouerit se ab alieno iure depulsum, sed etiam Viennensis prouincia, quam male usurpauerat, potestate priuatum. Dignum est enim, fratres, antiquitatis statuta reparari; cum is, qui sibi ordinationem prouinciae indebit vendicabat, talis in praesentem etiam prolatus fuerit, ut cum ipse frequentius temerariis & insolentibus verbis sententiam damnationis expectaret, suae tantum ciuitatis illi sacerdotum pro sedis apostolica pietate praecipio nostra seruauerit. Non ergo sit illi ordinatio, qui meriti sui conscius, cum quaereretur ad accusandum, turpi fuga se crediderit subtrahendum, exors Apostolicae communionis, cuius particeps esse non meruit: Deo, ut credimus, hoc agente, qui illum, inopinantibus nobis, & ad iudicia nostra pertraxit, & inter examinationes habitas, ne communionis nostrae consors fieret, ut abscederet latenter, efficit. Haec fidem faciunt, ab hoc tempore, Arelatensem ecclesiam ius metropolitano, quo per breue tempus fuerat gaussa, amisisse; Leonis vero animum Hilarium ideo maxime irritasse, quod Synodales is sua auctoritate conuentus instituerit, cum Romana id sibi tantum vindicaret ecclesia. Opponit hic Leo Concilia prouinciarum conuentibus Synodalibus plurius prouinciarum, quales Hilarius coegerat, quarumque in numero est Regensis, de qua supra, atque Arelatenfis II. de qua BALVZIVS in Supplement. lib. 5. de concord. cap. 32. dixit. Ex his vero, uti & ex Nouella nostra, optimum ferri potest iudicium, de potestate summi Pontificis Romae in ecclesiis occidentis, quam melius adhuc intelliges, ubi placuerit consulere Leonis eas epistolas, quae locum occupant in fine Tom. I. Concilior. Harduin.

(b) Actio Vir. Inluf. Comiti &c. Vidit iam Cvtacivs,

- IACTVS**, rescribendum esse *Aetio*. De *Aetio* insignis est fragmentum ex historia *Renati Frigidii* apud *GREGOR. TYRONENS.* lib. 2. c. 8. *bist. Francor.* ex quo intelligimus, eum in aula *Ioannis* tyranni curam palatii gessisse, missumque ad Hunnos, quibus erat notissimus, (obses enim fuerat) ut auxilia aduersus exercitum *Theodosii* adduceret. *PHILOSTORGIVS* in *fin. bist.* narrat, adfuisse ipsum cum sexaginta Hunnorum millibus tertio post *Ioannis* tyranni cædem, die, congressumque cum *Aspare*, sed intellecta *Ioannis* morte, fœdus iniisse cum *Placidia* & *Valentiniano*, Comitisque dignitate fuisse exornatum. *PROSPER* in *Chron. Theodos. A. XI. & Valentin. Cæs. Coss. an. 425.* *Placidia Augusta & Valentinianus Cæsar* mira felicitate *Ioannem* tyrannum opprimunt, & regnum victores recipiunt, data venia *Aetio*, quod Hunni, quos per ipsum *Ioannes* exciuerat, eiusdem studio ad propria reuersi sunt. Idem habet *PHILOSTORGIVS* l. c. *AVCTOR* *bist. miscell.* lib. 14. *CASSIODOR.* in *Chron.* Eodem iam anno *Aetius*, *Theodoricum* Visi-Gothum *Arelatem* obsidentem, pepulit, ut *PROSPER* docet. Sed grauissimum inflixit occidentali imperio, nimia imperandi libidine, vulnus, adigens *Bonifacium* *Africæ* Comitem, ad *Africam* *Wandalis* an. 427. prodendam. Vide *PROCOPIVM* de bell. *Wandal.* lib. 1. c. 3. Eam ob causam an. 432. occiso in prælio *Bonifacio* gratia *Valentiniani* excidit, & ad Hunnos veteres confugere coactus est amicos; sed pristinum recuperavit an. 434. locum, & *Patriciatus* quoque dignitate auctus est, ut sciimus ex *IDATIÏ* *Chron. an. Abraham.* 2450. qui *Calend. Octobr. an. Christi* 433. inchoatur, quod docet *PAGIVS* in *Critic. ad An.* 434. n. 21. Ab eo tempore *Aetius* occidentalis imperii salus statorque diu existit, & strenuam in bello aduersus *Attilam* nauauit operam. Quod attinet ad dignitatem *Magistri* vtriusque militiae, cuius mentio in inscriptione nouellæ fit, eam *Aetius* iam an. 429. obtinuit, *PROSPER* enim in *Chron. Florentio & Dionysio Coss.* qui anno citato prodierunt, scribit: *Felice* ad *patriciam* dignitatem prouectus *Aetius* *Magister militum* factus est. Gessit præterea *Consulatus* tres; & primum quidem an. D. 432. cum *Valerio*, alterum A. D. 437. cum *Sigisualdo*, tertium A. D. 446. cum *Symmacho*. Tandem an. D. 454. venit in suspicionem affectatæ tyrannidis, *Valentiniani*que ipsius manu in palatio confossus, interiit. *PROSPER* in *Chron.* a *Pithæo* edito ad an. IV. *Marciani*. *IDATIÏ* in *Chron.* ad an. 3. *Marcian.* *MARCELLIN.* in *Chron. Aetio & Studio Coss.* an. D. 454. *Aetius* *Patricius*, magna occidentalis reipublicæ salus, & *Regis* *Attilæ* terror, a *Valentiniano* Imperatore, cum *Boetio* amico, in palatio trucidatur, atque cum ipso *Hesperium* cecidit regnum, nec hæcenus valuit releuari. Alia ad historiam *Aetii* pertinentia tangere nolui, ne longior essem: addo tantum, ad ipsum datam *Valentiniani* Nouell. XI. de parentib. qui filios distraxerint, an. D. 451. cuius inscriptio hæc est, *Imp. Valentin. A. Aetio Patriuo.*
- (c) *Episcopalis corona.* Corona, dignitas. *SIDONIVS* ad *Leontium* Papam lib. 6. ep. 3. *Auctoritas* corona tue dissimulandis studeat excudere re-
- sponsi celeritatem.* Et lib. 7. ep. 8. ad *Euphronium* Papam; De minimis videlicet rebus coronam tuam maximisque consulere. Alia vide loca apud *SAVARONEM* in not. ad *Sidon.*
- (d) *Sacra Synodi.* Intelligit Synodum *Nicænam*, vexatumque huius Synodi canonem VI. pag. 325. Tom. I. Concil. Hard. Pertinet tamen hæc etiam Canon III. Concilii *Constantinopolitani*, quod an. D. 381. congregatum est, pag. 809. Tom. eod. Concil.
- (e) *Hilarius Arelatenfis.* *Hilarius* monachus *Lerinenfis*, discipulus *S. Honorati* *Arelatenf.* cui etiam an. D. 429. in *Episcopatu* successit. Obiit an. 449. quod probat *BARONIUS* ad h. a. auctoritate *literarum* *S. Leonis* ad *episcopos* *Lugdunenf.* Vita legitur apud *SVRIVM* d. 5. April. Causam eius egit *PASCHASIVS QVESNELLVS* Presbyt. Orator. dissertatione V. *Apologetica*, addita ad opera *Leonis* M. Paris 1675. Consule etiam *PAGIVM* ad an. 429. & 445. *RIVETVM* Crit. lib. 4. cap. 20. *CAVIUM* ad an. 430.
- (f) *Leonis Romani Papæ.* Hic sedet ab anno 440. ad annum vsque 461. fuitque vere *Magnus*, ut gesta eius docent apud *BARONIUM* & *PAGIVM*. De eius legatione ad *Attilam*, quem precibus flectit, ne *Romam* vastaret, loquuntur *IOHANNES* cap. 42. & *AVCT.* *bist. miscell.* lib. 15. Vide *Vitam* apud *ANASTASIVM*, & plura apud *QVESNELLVM* in editione operum *Leonis*.
- (g) *Recens exemplum.* Anno enim superiore 444. *Hilarius* *Celidonium* *Vesontinum* Ep. dignitate priuauit. Vid. not. a.
- (h) *Remouet.* Hæc ad *Celidonium* pertinent, de quo d. not. a.
- (i) *Ordinauit.* Successorem enim dederat *Hilarius* *Proiecto* ægrotanti, contradicente *Episcopo* *Vienne*nsi. Vid. *Leonis* *Epist.* 11. not. a. adductam.
- (k) *Cognitione discossit.* *Leo* enim, ut patet ex *Epistola* eius vnderima, *Romæ* conuocato Concilio, cognouit de factis *Hilarii*. Vid. not. a.
- (l) *Sententia est.* Sententiam aduersus *Hilarium* pronuntiatam seruant *Leonis* M. *epistolæ*, quas vide not. a.
- (m) *Episcopum nuncupari, &c.* Retinuit enim *Hilarius* dignitatem episcopalem ad finem vsque vitæ. Vid. not. e. *Leonis* *epistola* ad *Galliæ* *Episcopos* sub *Consulatu* *Asterii* & *Protogenis*, quam e *MS. Arelatenf.* ecclesiæ eduxit *BARONIUS* ad an. 449. Quod ergo in *Arelatenfium* ciuitate, defuncto sanctæ memoriæ *Hilario*, virum etiam nobis probatum fratrem *Rauennium* consecrasset, &c.
- (n) *Contra consuetudinem veterem.* Extat hæc sententia apud *SOCRATEM* *bist. eccles.* lib. 2. c. 8. & 15. *SOZOMENVM* lib. 3. c. 10. *THEODORETVM* lib. 2. cap. 22. Sed alio plane sensu. Vide, quid iudicet de hoc loco *GOTHOFREDVS* in *Commentar.* ad leg. 45. de *Episcop.* p. 101.
- (o) *Aetii* P. K. A. Scribendum *Aetii*.
- (p) *Id.* *Iun.* MS. *Ottobon.* *Id.* *Iul.*
- (q) *Valentiniano A. VI.* In MS. *Ottobon.* melius, *Valentiniano A. VI. & Nomo V. C. Conf.*

*De pretio solidi, & ne quis solidum integrum recuset. (a)**Tit. XXV.*

1. Impp. Theodosius & VALENTINIANVS AA. Edictum ad Populum vrbis Romæ.

Frequens ad nos, Quirites, temerari (b) ausus querela peruenit, ut in Parentum nostrorum contumeliam, insigniti solidi eorum nominibus, ab omni emptore recusentur: quod diu impunitum esse non patimur. Hoc ergo edicto agnoscat vniuersitas, capitale manere supplicium, si quisquam vel domini patris mei Theodosii, vel sacrarum necessitudinum nostrarum, vel superiorum Principum (c) solidum aureum integri ponderis refutandum (d) esse crediderit, vel pretio minori taxauerit. Vir autem inluster Præfectus vrbis eiusque officium decem librarum auri dispendio subiacebit, si, quemquam contra hoc statutum venisse, fuerit adprobatum. Quo præcepto etiam illud in perpetuum volumus contineri, ne vnquam intra septem millia nummorum solidus distrahatur, emptus a collectario (e) septem millibus ducentis. Æquabilitas enim pretii, & commodum venditoris, & omnium rerum venalium statuta, custodiet. De ponderibus quoque, ut fraus penitus amputetur, a nobis aguntur exagia, (f) quæ sub interminatione superius comprehensa sine fraude debeant custodiri. Et manu diuina, Proponatur amantissimo nostri populo Romano, & ad latus, Data xv. Kalend. Febr. Romæ, Valentiniano v. A. CONS. (440)

(a) Confer ad intelligentiam Nouellæ, titulum 22. lib. 9. Si quis solidi circulum exteriorem incidit, vel adulteratum in vendendo subiecerit, & Commentarium ad leg. vn. eius tit.

(b) Temerari. Scriptum fuit *temerari*, loco *temerarii*, ut ediderunt RITTERSHVSIUS, & GOTHOFREDVS.

(c) Superiorum Principum. Vide loca huc pertinentia in *Commentar. ad d. l. vn. p. 204. 205.* supra *Parentes* vocantur. Per necessitudines hoc loco intellige, *Placidiam & Eudoxiam Augustas.*

(d) Refutandum. Eodem verbo vititur vetus auctor subditus *Notitiæ Imp. cap. 3.* Inter damna, inquit, reipublicæ non ferenda solidorum figura aliquantum fraudibus deprauata, diuersa populos ratione sollicitat, & regie maiestatis imaginem, dum per monetæ culpam REFUTATUR, imminuit. EMENTIS enim eundem solidum fraudulentæ cal-

liditas, & VIDENTIS damnoſa neceſſitas, diſſicultatem contraſtibus intulerunt.

(e) Collectario. Collectarius est nummularius. SVIDAS: Καλλεκτήριος, ἀργυραμοιβός, ἥτοι ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργύρης ἀλλάσσομενος, τραπεζίτης, ὁ ἀργυροπράτης, Collectarius, qui nummos viliores & minutiores argento permutat, mensarius, argentarius. Erat Collectariorum Romæ corpus, de quo habes integram SYMMACHI epistolam 42. lib. 10. quod colligebat aureos solidos, unde & nomen collectarii. Emebant nimirum nummularii solidos, ut postea eos publico vsu exposcente iterum vendere possent, quod vides apud SYMMACHVM l. c. Inde supra *Emplores*, & mox *venditores.*

(f) Exagia. Exagium est *trutina examen.* Gloss. ἐξάγιον, pensatio. Consule hic *Commentarium ad leg. 4. de suar.*

De corporatis vrbis Romæ, qui ad militiam vel ad clericatum transeunt, reuocandis. (a) Tit. XXVI.

1. Impp. Theodosius & VALENTINIANVS AA. Auxentio

PE. V. II. (b)

Quæcunque vtilitatem sacratissimæ vrbis respiciunt, oportet Clementiam nostram salubriter ordinare. Prouidentiam itaque amplitudinis tuæ & geminis fascibus comprobata suggestione secuti, Auxenti P. K. AA. Inlustris magnificentia tua pragmatici nostri tenore conscripto, sciat, corporatum vrbis Romæ qui non expleto ordine cœpti officii, priusquam ad primum iter fauos (c) ad locum emeritus peruenerit, ad militiæ cuiuslibet cingulum se credidit transferendum, corporibus cui nomen suum ante dicauerat, oportere reuocari: siue etiam in clericorum numero reperitur vsque ad diaconis (d) locum similis præcepti condicio teneatur, quatenus necessitatibus vrbis venerabilis, hoc salubri constituto, restitutis ministeriis, (e) consulatur. Dat. xviii. Kalend. Mai, Romæ Valentiniano A. VI. & Numo v. c. COSS. (445)

(a) Corporati sunt vrbis incolæ, in corpora diuſi varia, neceſſitatibusque publicis conſulentes, ut

docet titulus 2. lib. 14. de priuilegiis corporatorum vrbis Roma, qui ad eundem est. Pertinent ad

ad corporatos, *Pisiores, Catabolenses*, siue veterinis animalibus onera subuchentes, *Suaris, pectuariis, vini susceptores, thermarum mancipis*, &c. qui omnes erant sub dispositione P. V. quod docent inscriptiones legum d. tit. & hæc Nouella. SYMMACHVS lib. 10. epist. 27. de Corporatis agens: Nouerat horum Corporum ministerio tanta urbis onera sustineri. Hic lanati pecoris inuektor est: ille ad victum populi cogit armentum: hos suilla carnis tenet functio: pars vrenda lauaris ligna comportat. Sunt, qui fabriles manus augustis operibus accommodant; per alios fortuita arcentur incendia. Iam capones & obsequia pisioria, frugis & olei basulos, multosque id genus patriæ seruientes, enumerare fastidium est.

(b) Auxentio P. F. V. H. Auxentius Præfecturam administravit vrbanam an. D. 441. quod patet ex nouell. 2. tit. 17. supr. de inuasorib. & iterum hoc anno 445. Ideo Valentinianus ait, secutum se esse Auxentii suggestionem, geminis fascibus comprobata. Fasces hic tribuuntur P. V.

(c) Primum iter fauos. Bene emendauit C. VII.

CAVS, primum inter suos. Sed delendum etiam proximum ad, quod recte abest ab Editione Rittershusiana.

(d) Diaconis. Diacono, pro Diacono passim occurrit apud Scriptores huius æui. Ex multis adi CYPRIANVM, Ep. 1. 5. 7. 9. &c. Olim iam eos, qui erant pistorum corpori obnoxii, licet ad declinanda pistrina, clericorum se confortio immiscuissent, reuocari iussit Valentinianus M. l. 11. de pistorib. Idem de Suariis aliisque corporatis sanxit Honorius l. 8. de suariis, ibi: Eos etiam, qui ad clericatus se priuilegia contulerunt, aut agnoscere oportet propriam functionem, aut ei corpori, quod declinant, proprii patrimonii facere cessionem.

(e) Ministeriis. Ministeria proprie sunt functiones corporatorum. Vid. SYMMACHI locum not. 4. In Valentiniani Nouell. 12. de episcopal. iud. per ministeria ipsi corporati intelliguntur, ibi: defensores ecclesiæ de expressis vrbium ministeriis non liceat ordinari.

De negotiatoribus. Tit. XXVII.

1. Impp. Theodosius & VALENTINIANVS AA. Floriano. (a)

Inter cetera, quæ perennitatis nostræ mansurum sæculis ordinamus Imperium, hoc quoque & (b) ærarii nostri commoda tueri posse salubri suggestione probamus, quod maiestatis nostræ sancimus oraculo, ne vterius furtiua negotiatio, & claris vrbibus rarum faciat mercatorem, (c) & obscuris ac reconditis locis in damnum publicæ functionis lateat turba mercantium. Floriane. P. K. AA. Idcirco inlustris auctoritas tua pragmatici nostri tenore comperto, sciat iuxta suggestionem suam, omnes qui declinatis vrbibus, per vicos portusque quamplures, possessionesque diuersas exercent negotiationis officium, pro ærarii nostri commoditate retinendos, secundum modum quem iustitia suaferit aurariam functionem (d) cogantur agnoscere: grauis multæ condemnatione proposita his, qui huiusmodi negotiatores in fiscale dispendium putauerint contuendos. Æquum enim est eum, qui præceptis nostris crediderit obuiandum, facultatum suarum subire discrimen. Dat. VII. Kal. Mai, Romæ, Calipio (e) V. C. CONS. (447)

(a) Floriano. Florianus hic fuit Comes S. L. vt scimus ex tit. 45. infr. de palatinis, nouell. 3. quæ cum hac coniungenda est, data nimirum eodem die VII. Kal. Mai. Rom. Calipio V. C. Cos. Eius autem inscriptio hæc est, Idem AA. Floriano Com. S. L.

(b) Et. Abundat hæc vox.

(c) Rarum faciat mercatorem. Etenim, ne aurariæ functioni sese redderent obnoxios negotiatores, claras vitabant vrbes, malebantque in obscuris locis, nundinisque territoriorum; vt loquitur l. 18. de lustral. collat. exercere negotiationem. Huc pertinent illa infra, per vicos portusque quamplures, possessionesque diuersas exercent negotiationis officium.

(d) Aurariam functionem. Auraria functio, est lustralis auri depensio, vt vocatur leg. 11. de col-

lat. lustral. quæ incumbere negotiatoribus omnibus. Consule Paratitlon. d. 1.

(e) Anno D. 447. Consules fuerunt Alypius, (vt Græci fasti appellant) siue Calypsius, aut Callepianus, (vt vocant Fasti latini) & Ardaburius. ANTON. PAGIVS in Critic. ad b. an. num. 1. notat, Onuphrium Calypsiu facere Consulem occidentalem, sed sine teste. Fuisse vero occidentalem, satis hæc Nouella docet, quæ eius tantum nomen præfert, utpote qui Romæ prodierat, cum alterius, Ardaburii scilicet Orientalis Conf. eo tempore, quo constitutio hæc emissæ est, nondum innotuisset. Magis hoc probat Nouell. 2. Theodosi, supra, de confirmat. leg. nouellar. quæ eodem anno data est Constantino- poli, & Ardaburii solius nomen habet, cum occidentalis Consul Calypsius ignoraretur. Vide quæ scripsi not. r. s. ad nouell. cit.

De rescindendis venditionibus rei dominicæ. Tit. XXVIII.

1. Impp. Theod. & VALENTINIANVS AA. Eudoxio Com. R. P. (a)

Amorem circa Rempublicam sublimitatis tuæ suggestio nuper oblata testatur. Quippe si obseruatione diligenti fuerit custodita, redditus nostros inhibet a diminutione perpetua. Occupationibus etenim nostris, quibus pro mundi commoditatibus occupamur, abuti quorundam noxia cupiditas non finit, qui paulatim canonem (b) possessio-

num

num ad diuinam nostri nominis (c) domum pertinentium comparantes, sub specie contractus furtiua subreptione patrimonium nostrum exhauriunt. Hac itaque perpetuo lege valitura sancimus, nullum adempto canone (d) ad comparationem Dominicæ possessionis accedere. Quod si quis post hanc legem (e) ad interdictum contractum accesserit, eum volumus præperdere, (f) fundos reddere, fructus redhibere perpetuos, nec expensarum vel melioratæ rei fructuum exactioni compensationem obponere, nec temporis fibimet contra commoda præscriptione (g) blandiri. Palatinum etiam officium si quo modo (h) contractus eiusmodi fuerit celebratus, vel si talem petitionem instruxerit, quinquaginta pondo auri pœnæ nomine inferre priuato nostræ maiestatis (i) ærario, nulla liberalitate nostræ clementiæ, nulla sanctione contra tanta priuatæ rei commoda valitura, licet adnotatio vel diuina pragmatica sit, quæ contra vetita canonem vendi conceder, (k) vel pœnam Palatino remittet officio. Eudoxi P. K. A. Inlustris itaque auctoritas tua legem hanc edictis propositis ad omnium notitiam perferri præcipiat. Dat. XIII. Kal. Iun. Constantinopoli, Anatolio v. c. CONS. (440)

(a) *Eudoxio Com. R. P.* Eudoxius hic sine dubio idem est, cum eo, cui inscribuntur in Cod. Iust. l. un. nemini licere sign. saluator. & lex 2. de cupressis ex loco Daphnenf. Lex prior quidem, quæ data est an. D. 427. præfert Eudoxium PP. sed ex dicendis patebit, rescribendum esse R. P. Ait illa lex: Signum Saluatoris Christi nemini licere, vel in solo, vel in silice, vel in marmoribus humi positis insculpere vel pingere, sed quodcunque reperitur, tolli, &c. Signum autem Saluatoris nostri consuevere antiqui christiani, uti notissimum, cunctis fere lapidibus sepulchralibus insculpere; cum vero monumentorum sepulcrorumque cura pertineret ad Comitem rerum priuatarum, huic etiam, non Præfecto Præt. illa lex inscribenda fuit. CASSIODORVS in formula Comit. R. P. lib. 6. cap. 8. Illi quies defunctorum commissa est, ne quis vestita marmoribus sepulchra nudare: ne quis columnarum decorem irreligiosa temeritate præsumeret. Quod attinet ad legem 2. de cupressis, nonnullæ quidem editiones seruant Eudoxii PP. nomen, sed id a libris antiquis plane abest, ut videbis in Contiana editione. CUIACII autem Codices habuerunt, Eudoxio Com. Sac. Lar. Sed & hic rescribendum, Com. Sac. Priuat. Sacræ Priuatæ, sunt res priuatæ, quod notum. Pertinuit lucus Daphnenfis ad rem principis priuatam, ut liquet ex lege 1. eius tit. & legem citatam 2. Comiti Priuatar. inscriptam fuisse, ipsa eius verba docent ibi: Sed nec Alytarcha vnam cupressum aliis plantatis excidere sibi licere contendat: ac ne solatio antiquitus ei concessio priuari per omnia videatur, pro eo, quod ei cupressum excidere denegatur, vnam libram auri eum DE PRIVATIS NOSTRIS LARGITIONIBVS excipere decernimus. Eudoxius hic deinde an. D. 442. cum Dioscoro Consul prodiit. Vide PAGIVM & RELANDVM.

(b) *Qui paulatim canonem.* De canone, siue certa pensione a possessoribus rei dominicæ soluenda, consule Paratitilon de locat. fundor. iur. emphyteu. & titulum de collation. fundor. patrimonial. Cæterum hinc discimus, nonnullos rei dominicæ possessores, sub specie contractus & furtiua subreptione canonem possessionum comparasse, id est, contractus iniisse de solu-

do canone, eumque rei siue fundo inhaerentem, alligasse quasi personæ, atque functionem patrimonialem aut realem, fecisse personalem: deinde vero possessionem ipsam, dempto hoc modo canone, qui tamen perpetuo possessioni inhaerere debebat, transtulisse in alios, exhausisseque per hanc furtiuam subreptionem patrimonium principis. Etenim cessante persona, cessabat canon. Hinc hac constitutione, coercet Theodosius emptores, qui adempto canone audebant dominicas comparare possessiones. Coercet etiam palatinum officium contractus eiusmodi celebrans, aut petitiones venditorum emptorumque instruens.

(c) *Nominis.* Vellem numinis.

(d) *Adempto canone.* Hinc desumpta est lex vltim. Nemo dempto canone, Cod. Iust. de fundis rei priuat. cuius inscriptio ex hac nouella supplenda, in vulgatis enim editionibus tantum est, ad Eudoxium. Sed recte edidit CUIACIVS ad Eudoxium Com. R. P.

(e) *Post hanc legem.* Cod. Iust. imposterum.

(f) *Præperdere.* Cuiacius ex Cod. Iust. emendauit, pretium perdere. In Cod. Iust. est, pretia perdere perpetuo. Reiecit enim sequentia Tribonianus, fundos reddere, fructus redhibere perpetuos.

(g) *Contra commoda præscriptione blandiri.* Cod. Iust. contra nostra commoda, præscriptione excepto vetustatis auxilio, blandiri: Vetustatis auxilium, est præscriptio 40. annorum. Tribonianus ex lege vltim. Anastasii Cod. Iust. de fund. patrimonial. eam exceptionem huic legi addidit, & recte quidem. Derogatum enim fuerat huic constitutioni per laudatam legem, ibi: Hoc etiam adiciendo, ut illi quoque, qui adempto canone huiusmodi fundos ab initio principali iussione datos sibi fuisse confirmant: si per quadraginta annos adempti canonis beneficium iugiter possederunt, neque canonem, cuius ademptionem quadraginta annorum possessio testatur, possint penitus profugari.

(h) *Quo modo.* Cod. Iust. quoquo modo.

(i) *Maiestatis.* Cod. Iust. mansuetudinis.

(k) *Concedes.* Cod. Iust. concedat, & mox, remittat.

*De scholaribus, Comitibus scholarum & de domesticis eorum. (a)**Titulus XXVIII.***1. Impp. THEOD. & Valent. AA. Florent. Magistro Officior. (b)**

Scholarium nostrorum deuotio probata nostris (c) parentibus, circa nostræ maxime serenitatis (d) affectionem innuit. (e) Inde (f) quicquid ad fouenda seruandaque eorum priuilegia postulatur, statim credimus (g) admittendum. Inde (h) suggestionem tui culminis adprobantes, v. v. s. s. Comitibus scholarum (i) verberandi regradandique (k) Senatores ac ducenarios (l) licentiam denegamus. Ea namque quæ tali commotione (m) digna sunt, ad tuæ sublimitatis volumus deferri notitiam. Domesticos etiam (n) eorum a gradibus lege præterita (o) designatis, fieri non Senatores vel ducenarios centenariosue (p) decernimus. Quam super his obseruandis poenam, circa temeratores statutorum, præmissa (q) tua statuit celsitudo, ut quinque librarum auri, qui de gradibus supradictis ad indebitum domesticatus (r) accedit officium, decem librarum auri scrinium Barbarorum, (s) si tale quid vel ademptari passum fuerit, vel ademptatum contra legem non suggesserit, quinque etiam librarum auri v. s. Com. scholarum, si quid aduersum hanc legem vel commiserit, vel committi concesserit, percellatur, firmam per istius quoque legis auctoritatem esse præcipimus: eum, qui contra vetitum ad domesticatum quoquomodo temptauerit aspirare, post quinque librarum auri condemnationem, militia quoque pelli non immerito decernentes. Illud etiam obseruari non sine ratione conueniet, ne quis (t) cui domestici officium per militiæ gradum quinquennii tempus (v) interdicti censuimus, familiaritate Comitum simulata, rem prohibitam alieno nomine valeat usurpare. Florenti p. k. AA. Inlustis itaque auctoritas tua legem hanc perpetuo valituram ad deuotissimorum scholarum notitiam perferri præcipiat. Dat. xv. Kal. Mai, (x) Constantinopoli Cyro (y) v. c. CONS. (441)

(a) De *Scholaribus* seu *scholaribus* dixi satis in *Glossar. Theodof.* Cohortes militum, quæ prope palatium scholarum seu ædificium habebant, atque pro palatio excubabant, *schola palatine* dictæ, & inde *scholares*. Deinde quoque præter has palatinas *scholas*, aliis cohortibus *scholarum* nomen est inditum, iisque adhæsit, qui res Principis publicas priuatasque tractabant. Vnde *schola Agentium in rebus, Exceptorum, Chartulariorum* &c. Erant autem *schola* sub dispositione Magistri Officiorum, quod præter hanc legem docet Notitia Imper. Sub dispositione Viri illustis Magistri Officiorum, *Schola scutariorum prima, Schola scutariorum secunda, Schola gentiliū seniorum, Schola scutariorum sagittariorum, Schola scutariorum clibanariorum, Schola armaturarum iuniorum, Schola gentiliū iuniorum, Schola Agentium in rebus, & deputati eiusdem Scholæ.* Singulis scholis præerant *Comites*, quod discis tit. 13. lib. 6. de Comitibus & Tribunis scholarum. Ad domesticos quod attinet, quorum hac nouella fit mentio, non sunt ii Imperatorii corporis, seu domus regiæ, custodes, de quibus titulus 24. lib. 6. de domesticis & Protectorib. quorumque *scholam* memorat l. un. de præposit. laborum, & *Comites illustres Domesticorum equitum & Peditum*, Notitia Dignitatis: verum intelligendi hoc loco *Domestici Comitum*. Inde titulus nouellæ, & de domesticis eorum. Habebant enim Præfecti Prætorio, Duces, *Comites*, Præsides domesticos suos, quod multa docent Ammiani loca, quæ collecta vide ad leg. 3. de assessorib. & domest. Vnum sufficiat PROCOPEII testimonium, ex quo simul apparet, domesticos hos in magna dignatione, & consiliorum participes fuisse. Is enim de Marciano postea Augusto, sed antea Asparis Magistri Mil. domestico, lib. 1. de bell. Wandal. cap. 4. Γενάρχος τὸν ἀνδρῶν

(Μαρκιανὸν), μεταπεμφόμενος, ἐπυνθάνετο αὐτῷ, ὅς τις ποτε εἴη; ὁ δὲ τῶν ἀπεχθάνων Ἀσπάρῃ ἐφῆ κοινανὸς εἶναι Δομέσιμον δὲ τῶν τῇ σφετέρᾳ Γλώσσῃ καλῶσι Ρωμαίων. Glicerius *hominem* (Marcianum) ad se accitum, quis tandem sit rogat. Hic se Aspari ab arcibus esse respondit; Domesticum sua lingua Romani vocant. Eam ob causam *Comites*, ut hac nouella docet, domesticos suos solebant ob meritum in se multitudinem aliis præferre, dignitatibusque, quos alii expectabant sperabantque, ornare. Consule *Commentarium ad d. l. 3. de assessor. & domest.* & DU FRESNE in *Glossar.*

(b) *Florentii Magistro Officior.* Huius Florentii nulla apud auctores facta est mentio, quantum quidem ego scio. Cum autem Nouella agat de scholaribus, inscribenda fuit Magistro Officiorum, sub cuius dispositione, ut ante vidimus, Scholæ erant. Elegantem addo PRISCII Rhetoris locum ex *Excerpt. Legat. pag. 26. Tom. I. Script. Rer. Byzant. Edit. Venet.* Πασάν γὰρ τῶν βασιλέως βελῶν ὁ Μάγιστρος κεκαρμένος, διὰ δὲ τῶν τε ἀγγελιαφόρων καὶ ἐμνηστῶν καὶ στρατιωτῶν αὐτῷ τὴν βασιλείαν φυλάττει ὡς αὐτὸν ταττομένων. Nam omnium Imperatoris consiliorum Magister est particeps, sub cuius cura sunt tabellarii, interpretes, & milites qui palatii custodia deputati sunt. Vide VALESIVM ad Ammian. lib. 26. c. 5. hæc illustrantem. Obseruo etiam, ex hac nouella desumptam esse legem 1. Cod. Iust. de priuileg. scholar. cuius inscriptio, quod CUIACIVS non attendit, hinc emendanda est. Laudatus CUIACIVS edidit, Phlegretio Comiti & Magistro Officior. in vulgata editionibus est, Pleitio Com. & Mag. Off. In Constantina vero Augustorum tantum nomina apparent. Est præterea ex hac nouella excerpta l. 3. Cod. Iust. de offi.

- officio Magistri Off.* quæ subscriptione caret, ea autem non modo ex constitutione nostra addi, sed & emendari debet in Codice Iustiniano inscriptione. Male enim in editis legimus, *Pleſio Comiti & Mag. Off.* In MSS. obseruante CONTIO, est, *Pleſeſio Com.*
- (c) *Probata nostris.* Cod. Iust. d. l. 3. *Probata a nostris.* Elegantior nostra lectio.
- (d) *Circa nostræ maxime serenitatis affectionem.* Cod. Iust. d. l. 3. *Circa maxima serenitatis nostræ affectionem.* Pessime hæc Tribonianus immutauit.
- (e) *Innituit.* Scribendum enituit, ut habet Cod. I. d. l. 3.
- (f) *Inde.* Cod. I. d. l. 3. *Vnde.*
- (g) *Credimus.* Rectius Cod. Iust. *credidimus.*
- (h) *Inde.* Bene Cod. Iust. *Ideoquæ.*
- (i) *Comitib. ſcholar.* Incipit hic d. l. 1. *Viris spectabilibus Comitib. ſcholar.* Cod. Iust. de priuileg. ſcholar. sed ex arbitrio Triboniani multum immutata.
- (k) *Regradandi.* Cod. Iust. vtraque lege, *degradandi*, male. In MSS. obseruante CONTIO est *regradandi*, & ita quoque edidit CUIACIUS d. l. 1.
- (l) *Senatores ac Ducenarios.* Qui in schola Agentium in rebus dignitatem principatus, seu primam inter ſcholares, completo militiae labore, locum erant consecuti, senatorio extolenduerunt honore, & inter conſulares numerati sunt. L. 6. de agent. in reb. *Sit Senator, & merito Conſularibus aggrigetur, sed ut eum ſenſilio vlla non teneat.* In eadem ſchola *Ducenæ* quoque fuit dignitas, a qua *Ducenariis* nomen: hanc si quis ex agentium in rebus numero fuerat adeptus, is proximum acquiſuerat sibi locum ad principatum obtinendum, quod optime docet l. 3. Cod. Iust. de agent. in reb. Conſule etiam l. 8. & 20. Cod. Tb. de agent. in reb. Commentarium ad leg. 1. de exactionib. ubi de *Ducenariis* eorumque officio, quantum quidem fieri potuit in re obſcuriſſima, diſputauit GOTHOFREDVS, ex quo ſua hauſit DV FRESNE in *Gloſſar.*
- (m) *Commotione.* GUTHERIVS de Off. dom. aug. lib. 3. c. 10. emendat, *commotione.* Sed ea emendatione nil opus est. *Commotio* est ira, animaduerſio, l. 1. de palat. S. L. Vid. *Gloſſar. Theodoſ.*
- (n) *Domesticos etiam &c.* Hæc in Codice Iust. d. l. 1. ita immutata, *Inſuper etiam Domesticos eorum, non Senatores vel Ducenarios, centenariosque fieri decernimus: pœna quinque librarum auri pœſtendo, quiſque hanc diuinam inſſionem exceſſerit.*
- (o) *A gradibus lege præterita designatis.* Hæc obſcura ſunt, lex enim illa, quam Theodoſius hic memorat, non extat. Sed lucem iis aſſundam ex Codice Iustiniano. Obſeruandum igitur, in ſchola agentium in rebus gradus fuiſſe certos, per quos paulatim fuit aſcendendum: In eam enim recepti, primo *Equites*, mox *Circitores*, dein *Biarchi*, tum *Centenarii*, *Ducenarii*que gradatim ſiebant, donec ad Principis locum poſſent peruenire. Vide legem 3. Leonis eod. Iust. de agentib. in reb. Ideo Conſtantine M. l. 1. Cod. Iust. de off. Mag. Off. Agentibus in rebus ita reſcripſit: *Priuilegiis dudum ſchola ve-*
- ſtra indultis, & integris reſeruatis, ad ducenariam, centenariam, & biarchiam nemo ſuffragio, ſed labore vnusquiſque perueniat: principatum vero adpiſcatur matricula decurrente.* Et lege 2. eiusdem tituli deſinitur, ut is gradu ceteros antecedit, quem ſtipendia longiora, vel labor prolixior fecerit antere. Cum vero Comitibus, domesticos ſuos, de quibus ſupra, neglectis gradibus his, ex inferiore loco ad ſenatoriã; ducenariã centenariãque dignitatem, eueherent, facerentque iis iniuriã, qui gradu domesticos hos antecedeabant, legem de gradibus ſcripſit Theodoſius, cuius hic mentio fit, noluitque a gradibus ea lege designatis, quos oportet fuiſſe omnino inferiores, domesticos fieri Senatores &c.
- (p) *Centenariosue.* De centenariis & Centenæ dignitate, præter l. 3. Cod. I. de agent. in reb. l. 1. Cod. eod. de Off. Mag. Off. vide Paratiſſon de agent. in reb. & Comment. ad l. 7. eiusd. tit.
- (q) *Premiſſa.* Scribendum, aut præclariffima, aut ampliſſima.
- (r) *Ad indebitum domesticatus officium &c.* Etiam hæc ſunt intellectu difficilia, cum lex illa, quam reſpicit Theodoſius, perierit. Tantum ex fine nouellæ poſſum conicere, domesticos Comitum, poſt completum ſui temporis actum, iterum adſpiſſe ad indebitum domesticatus officium, quod non licebat. L. 6. Cod. Iust. de aſſeffor. & domeſt. *Nemo de domeſticis Ducum vel Comitum militarium, officiis eorum connumeratus, poſt completum ſui temporis actum, ad eandem ruſſum ſollicitudinem audeat aſpirare: decem librarum auri condemnatione propoſita, &c.* Illa quoque de gradibus ſupradictis, coniuncta cum his infra, cui domeſtici officium per militia gradum quinquennii tempus interdici cenſuiſſimus, fidem faciunt, quosdam militiae gradus deſiniſſe lege Theodoſium, a quibus ad domeſticatum aſcendere non licuerit.
- (s) *ſcrinium barbarorum.* Scribe barbaricarium. CUIACIUS d. l. 1. edidit barbariorum. In MSS. obseruante CONTIO est, *barbaricorum.* *Barbaricarii* ſunt, ut ſcimus ex lege 1. de fabricenſ. qui arma, veluti caſſides, bucculas, ære, argento, auro, tegebant decorabantque. Conſule Commentar. ad d. l. 1. DV FRESNE in *Gloſſar.* Hi erant ſub diſpoſitione Magiſtri Off. hac nouella, & Notitia Imp. teſtibus, ibi: *Officium illuſtris Viri, Magiſtri Officiorum de ſchola agentium in rebus eſt ira: Auitor, Subadiuu adiutoris duo, Fabricarum tres, Barbariorum (Barbaricarium) tres.* His Barbaricariis ſuum ſcrinium.
- (t) *Ne quis.* Cod. Iust. d. l. 1. *ne is.*
- (v) *Quinquennii tempus.* Bene hic Cod. Iust. per militia gradum, vel quinquenni tempus.
- (x) *Dat. XV. Kal. Mai.* Cod. Iust. d. l. 1. *Dat. XVI. Kal. April.* Vereor, ne illa ſubſcriptio fit eius legis, cuius in nouella noſtra Theodoſius fecit mentionem. Ex vtraque enim conſtitutione, legem ſuam compilaſſe Tribonianum, facile patebit inſpicientibus.
- (y) *Cyro V. C. Conf.* Recepti in textum *Cyri Coſ.* nomen, quod abeſt ab omnibus libris editis, qui præſerunt tantum *V. C. Conf.* Sed in MS. Ortoſobon. eſt, *Cyro V. C. Conf.* quam lectionem genuinam eſſe, Codex Iustinianus d. l. 1. confirmat, in quo recte ſcriptum, *CP. Cyro Coſ.*

De locis Reipublicæ quoquomodo possessis, ciuitatibus restituentis. (a) Tit. XXX.

I. Impp. THEOD. & Valentin. AA. Apollonio PF. P. (b)

Cum summo studio totisque viribus nitamur ciuitates ditioni nostræ subiectas in perpetua foelicitate versari, nihil tam iniquum esse, neque a nostris temporibus dissentiens (c) arbitramur, quam si eas aduentitiis quidem subsidiis adiuuari vellemus, propriis vero facultatibus nudari spoliarique patiamur. Quapropter cum vocati causa (d) per Heracleantem (e) ciuitatem transitum faceremus, petitionibus ciuium eiusdem, maxima sumus cum miseratione commoniti, (f) qui tam murorum suorum quam aquæductus nec non etiam aliorum operum publicorum, ut pote longo tempore neglectorum, curam fieri oportere nostris prouisionibus flagitarunt. Et quoniam sæpe ab vna ciuitate vel homine postulatam remedium, generalem solet formam correctionis adferre, horum desiderii annuentes, liberalitatem nostram ad omnes prouincias ducimus propagandam. Tunc enim maxime vota proficiunt, cum statui Reipublicæ, quæ causa votorum est, consulatur. Omnibus itaque consiliis diu nostro animo volutatis, nullam salubriorem causam reuocandæ pristinae beatitudinis inuenimus, quam si prædia tam vrbana, quam rustica, nec non etiam tabernæ, (g) quæ ad ius ciuile pertinent, & a quibusdam quolibet modo intra triginta annos ab hinc vero numerandos, detentæ sunt, vniuersis ciuitatibus assignentur: exceptis videlicet tantum his, quæ vel a Procuratore diuinæ domus, vel a viro illustri Comite reperta (h) iussu nostræ clementiæ, vel communi consensu ciuitatum cum scripturæ interpositione distractæ sunt. Nemo igitur quodcunque memorati iuris, præter ciuitates, quas sui iuris volumus opibus frui, sibi deinceps existimet possidendum, ne propositum nostræ pietatis offendant, quod diuinitus nobis in mentem venisse confidimus, & credimus quidem nostris præceptionibus deuulgatis (i) neminem tam incautum esse, ut dispositionibus nostris obuiam ducat esse veniendum. Verum (k) quia nulla pene res adeo tutæ atque inuiolata est, contra quam hominum naturalis auaritia nonnunquam (l) aliquid existimet moliendum, totius rei perfectionem amplitudini tuæ, cuius prouisionem amoremque circa Reipublicæ commoda ipsis rerum documentis sæpe sumus experti, vna cum viro illustri Magistro Officiorum, (m) cuius administratio probatissima nobis est, delegamus. Apolloni P. K. A. Illustri itaque auctoritas tua certo scitura, quod tam nobis hæc causa huiusque rei efficacitas cordi est, ut omnibus eam pene aliis præponamus, quæ per hanc diuinam legem sancimus, ad omnium prouinciarum notitiam edictorum propositione peruenire constituat, quatenus summa cum celeritate modisque omnibus impleatur. Dat. II. Kalend. Iul. (n) Frodosiadæ (o) Maximo II. & Paterio v. v. cc. coss. (443)

(a) Reipublicæ loca, dicuntur fundi, publicæ possessiones, horti, ædificia, aut manibus inclusa, aut pomariis connexa. Vid. *Paratitlon de locat. fundor. iuris emphyteut.* Ex locorum horum locatione redditibusque opera ciuitatum publica, reparari solebant, ut liquet ex leg. 18. 32. 33. 48. de operib. publ. & hac nouella. Sæpe autem ea loca ciuitatibus adempta sunt, & a Christianis quidem principibus, eam ob causam, quod videbant, ex redditibus, gentilitiæ tantum procurari festiuitates. Sed dudum ante hanc constitutionem Iulianus A. anno 362. voluit, ut possessiones publicæ ciuitatibus restituerentur, l. 1. de locat. fundor. iur. emphyteut. Possessiones, inquit, publicas ciuitatibus iubemus restitui: ut ut iussu estimationibus locentur, quo cunctarum possit ciuitatum reparatio procurari. Quam legem a longo temporis spatio neglectam, Theodosius Iun. hoc anno 443. denuo reuocat. Consule *Commentar. ad d. l. 1.*

(b) Apollonio PF. P. Fuit Apollonius PP. an. D.

442. tit. 11. supr. nouell. 2. de bon. decurion. & iterum hoc anno 443. d. tit. 11. nouell. 1. & b. nouell. Antea dignitatem gessit Comitum S. L. Vid. *Prosopographiam*. Eius sit mentio in Concilio Chalcedonensi. Act. IV. pag. 382. ubi male dicitur, Magnificentiſſimus & gloriosissimus Ex-præfectus vrbis Apollonius, græca enim intercederunt: rectius Act. VI. eodem Concilio pag. 464. Tom. II. Concil. Harduin. Vir magnificentiſſimus Ex-præfectus Apollonius. Prodit postea A. D. 460. Consul cum Magno. Vide *Fastos RELANDI & PAGII Critic. b. a.* Alius a nostro est Apollonius, legatus a Theodosio circa vltima imperii sui tempora, missus ad Atrilam, cuius memoriam conseruauit PRISCUS bisp. Goth. in *Excerpt. legat.* pag. 72. Ed. Par. & pag. 49. Edit. Venet. Tom. I. Script. Rer. Byzant. Is enim Apollonius Ducis dignitate eo tempore tantum exsplenduit.

(c) A nostris temporibus dissentiens. Vid. not. K. ad Nouell. 1. pag. 3.

(d) Vo-

- (d) *Voti causa.* CUIACIVS emendat, *voti causa.* Infra quidem legimus: *tunc maxime vota proficiunt, cum statui Reipublica, quæ causa votorum est, consulatur.* Sed eo loco respexit Theodosius ad *Quinquennalia*, quæ hoc anno 443. celebravit, quorumque occasione *vota publica* pro Principis salute suscepta & soluta sunt, ac nummi votui cusi, de quibus agit DV FRENE differtat. de *infer. aui numismat.* §. 40. Verum etiam, magnam novellam hanc ex *Quinquennalibus* his lucem capere, cum inter omnes constet, ea, quæ de nouo constituebantur, insignique provinciis ciuitatibusque commodum adferre debebant, utpote maxime memorabilia, & Principis generosum beneficiumque animum testantia, iis tantum annis addicta fuisse. Nihilominus tamen hæc sensu carere videntur, *voti causa per ciuitatem transitum facere.* Itaque malo scribere, *metati causa*, id est, *hospitii*, de quo nouell. 32. sequi. *Paratulo de re militar.* Tom. II. pag. 258. & titulo 8. lib. 7. de *metatis.* Duxit enim superiore anno Theodosius exercitum aduersus Persas, *metati*que causa per Heracleam ciuitatem transiit, ut mox probabo.
- (e) *Heracleantem ciuitatem.* Scribe *Heracleam* ciuitatem. Heraclea Thraciæ hic intelligenda, quæ *Perinthus* antea vocata est. PROLEMAEVS, Περινθος, ἡτοι Ἡράκλεια. Idem habent AMMIANVS lib. 27. c. 4. ZOSIMVS lib. 1. cap. 61. SOZOMENVS lib. 6. cap. 7. VOPISCVS, EUTROPIVS, PHILOSTORGIVS, *Heracleam* tantum appellant, quorum testimonia excitauit CELLARIVS *Geograph. antiq.* lib. 2. cap. 15. Vide etiam elegantem PETR. WESSELINGII obseruationem ad *Antonin. Itinerar.* pag. 333. & ad *Itiner. Hierosolymit.* p. 601. Posset forte nonnemo coniecere *Heracleam* Carici ciuitatem hic indicari, cum nouella nostra *Aphrodisiade*, quæ Carici est metropolis, data sit, hocque anno Theodosius Iun. in Asia, redux a Persica expeditione conuulserit. Certe *Maximo & Patricio Consulibus*, quibus constitutio nostra emissæ est. Auctor *Chron. Paschal.* scribit, Καὶ εἰσῆλθε Θεοδοσίος ὁ Αὐγύστες ἐν Κωνσταντινῶν ἀπὸ τῆς ἐξπαίδης τῆς Ἀσίας, μὴν ἰούλιον, πρὸς Καλαυδῶν Σεπτεμβρίους, & ingressus est Theodosius Augustus Constantinopolim, rediens ab expeditione Asia, mense Iulio, ex a. d. VI. Kal. Septembr. MARCELLINVS in *Chron.* Theodosius Imp. ex *Asiana* expeditione in urbem rediit. Sed coniectura illa locum inuenire non potest. *Heracleam* Carici enim, si situm consideres, (est enim maritima prope ciuitas) transire Imperator non potuit, nisi animus ipsi fuit, longissime a recta, quæ in orientem ducit, aberrandi via. Per Cariam etiam exercitus, aduersus Persas aut in Armenia aut Mesopotamia pugnaturus transitum facere non solebat, sed per *Bithyniam*, *Gallograciam*, *Cappadociam*, *Ciliciam*que ducebatur. Testem dabo locupletem AMMIANVM. Is libro 20. cap. 9. tradit, legatos Iuliani, ad Constantium contra Persas mouentem, accessisse: degentem adhuc Casareæ Cappadociæ: tandem transfretati per Bosphorum, itineribusque lentis progressi, apud Casaream Cappadociæ etiam tum degentem inuenere Constantium. Iulianus A. aduersus Persas exercitum educens, transgressus fretum, transit Nicomediam Bithyniæ, Nicaeam ad Gallograciæ fines, Ancyram Galatiæ, Pylas, locum Cappadoces & Cilices discernentem. IDEM lib. 22. cap. 9. Iulianus Aug. Constantinopolim pergens, relicta Antiochia, per Syriam, Ciliciam, Cappadociam, Galatiam iuit, & in Bithynia finibus mortuus est. IDEM lib. 25. cap. ult. Valens Aug. bellum in oriente gesturus eandem viam instituit. In *Capit. Tom. VI. Pars II.*

padocia enim hærebat cum exercitu, cum audiret Procopium tyrannum purpuram sumpsisse. AMMIANVS lib. 26. c. 7. Sophronius Notarius, Valentem a Casarea Cappadociam iam profecturum, ut vaporatis assibus Cilicia iam lenitis ad Antiochia percurreret sedes, auertit Galatiam, res adhuc trepidas arrepturam. Et mox: atrocitate nuntii Valens percussus, iamque reuertens per Gallo-Graciam. Capite 8. Valens Nicomediam pergit. Hæc puto suffectura esse omnibus, ut sibi persuadere possint, per prouincias tantum memoratas, non vero per Cariam, exercitum ductum fuisse. Igitur *Heraclea* Thraciæ hic designatur, per quam transitum fecit Theodosius. A *Callipoli* enim celebris fuit traiectus in Asiam Lampisacum. ANTONIN. Itiner. pag. 333. Edit. Wesseling. A *Callipoli* traiectus in Asiam Lampisacum. Callipolim ibatur per Aphrodisiadem Thraciæ, ANTON. Itin. ibid. Theodosius vero Constantinopoli, per Aphrodisiadem, Callipolim tendens, necessario *Heracleam* Thraciæ ciuitatem transire debuit. Factum est id anno superiore 442. quo in Asiam Persici belli causa abiit, hoc vero anno 443. redux, ac *Aphrodisiade* consistens, antequam *Heracleam* ingrederetur, hac nouella scripta, ciues *Heracleanos* summa afficere voluit letitia, petitionisque suæ participes reddere. Tandem illa, quæ de muris, aqueductu, aliisque operibus publicis ciuitatis *Heracleanæ*, paullo post dicuntur, ad *Heracleam* Thraciæ tantum pertinere, PROCOPIVS de *edific.* lib. 4. cap. 9. nos dubitare non finit. Is enim auctor refert, veteres aqueductum in ea ciuitate extruendum curasse, quem temporis diuturnitate corruptum, deinde Iustinianus restituerit. Memorat præterea splendidum illius vrbis palatium, operum publicorum maximum, quo olim superbiebat. Adi ipsum locum, est enim longior, quam ut exscribere possim.

- (f) *Cum miseratione commoniti.* Forte legendum, *commiseratione moti.*
- (g) *Taberna.* Tabernæ erant ædificia mercimoniis deputata, & officinæ etiam artificum, in quibus & ars exercebatur, & ex arte factum opificium, exponebatur venale. Dicuntur *lege 5. de metatis*, l. 9. 42. de *operib. publicis*, ergasteria. Ergasterium enim & taberna idem. Glossæ, ἐργαστήριον, taberna, officina. Pertinebant autem tabernæ hæc vel ad priuatos, quas priuatas dices, de quibus agit citata *lex 5. de metat.* ex qua simul intelligimus, stabula iis cohesisse, in quibus animalia vehendis mercibus destinata, stabulabantur: vel publica erant, spectabantque alie ad principem siue fiscum, alie ad ius ciuitatis, quæ hic, *tabernæ ad ius ciuile pertinentes*, audiunt. Confule d. l. 9. & 42. Reditus siue pensiones, quæ ex harum locatione proueniebant, impendebantur ad operum publicorum conseruationem, docente nouella nostra.
- (h) *Reperta.* Hæc nox nihili est. Recte emendauit CUIACIVS, *Comite rei priuata.*
- (i) *Deuulgatis.* Scribe *diuulgatis.*
- (k) *Verum quia.* Vide not. v. tit. II. *supr. leg. 2.*
- (l) *Nonnunquam.* Emendat CUIACIVS, non nunquam.
- (m) *Magistro Off.* Fuit hoc anno Magister Off. Numus siue Nomus, cui inscribitur nouella sequens.
- (n) 11. Kal. Iul. MS. Ottobon. XI. Kal. Iun. RITTERSHVS. XI. Kal. Iul.
- (o) *Erodofada.* Recte in MS. Ottobon. *Aphrodisiade.* Et ita emendauit GOTHOFREDVS in *Comment. ad leg. vlt. de annon. & tribut.* *Aphrodisias*, Thraciæ est ciuitas, quam transibant Callipolim, in Asiam traiecturi, tendentes. ANTONIN.

NI *Itiner. pag. 333. Edit. Wesseling. Apbrodisiade M. P. XXXIV. Callipoli M. P. XXIV. A Callipoli traiectus in Asiam Lampfacum vique stadia LX. Hanc urbem Iustinianus Imp. mœnibus cinxit firmissimis, PROCOPIO teste de*

edif. lib. 4. cap. 10. Memorat eam AGATHIAS SCHOL. lib. 5. pag. 155. Edit. Paris. & pag. 108. Edit. Venet. Transiit autem Theodosius Aug. Apbrodisiadem hoc anno, redux ab expeditione Persica, de qua not. e.

De ambitu & locis limitaneis inibi redhibendis. Tit. XXXI.

I. Imp. THEOD. & Valent. AA. Numo Magistro Offic. (a)

Cum nulla pene res adeo parua sit, quæ non plurimum prouisionis de nostra clementia consequatur, præcipuam militibus curam impertiendam esse censemus, quibus maxime communicur vniuersa respublica. Hæc enim vna res diligentissime procurata multarum nos rerum sollicitudine relaxabit, nec singulis cogemur adhibere medicinam, si generali remedio cuncta sanemus. In primis itaque Duces limitum, * & præcipue quibus gentes, quæ maxime cauendæ sunt, adpropinquant, iudicio nostræ clementiæ prouehi volumus, quorum integritatem, fortitudinem, vigilantiam, prolata rerum documenta commendant, capitali pœna videlicet ambitus libidine restringenda. Eos igitur quos nostra æstimatio, sicut iam dictum est, promouendos esse censuerit, in ipsis plerunque limitibus commorari, & milites ad antiquum redigere numerum, imminuentibus magisteriis potestatibus, diuturnisque eorum exercitationibus (b) inhærere præcipimus: castrorum (c) quin etiam ipsis, luxuriarumque (d) pro antiqua dispositione curam refectionemque mandamus, quibus cum principe (e) castrorumque præpositis pro laborum vicissitudine, limitanei tantum militis duodecimam annonarum partem, distribuendam videlicet inter eos magisteriæ potestatis arbitrio, deputamus. De Saracenorum vero fœderatorum (f) aliarumque gentium annonariis alimentis nullam penitus eos decerpendi aliquid vel auferendi licentiam habere concedimus. Sciant plane, quod si quid amplius, quam eis ex nostra auctoritate statutum est, audeant vsurpare, utpote superexactæ pecuniæ violatores, & ipsi (g) facultatibus suis, & tui culminis dispositione limitibus adsignandis, pœnam gladii sustinebunt: & qui tanti flagitii, vel potius proditiōis publicæ ministros participesve ediderint, (h) pari supplicio subiacebunt, nullum effugium, nec sacra adnotatione, nec lege pragmatica, diuinisue mandatis, nullam spem salutis habituri. Viros autem illustres Magistros militum, priorem integritatem suæ administrationis imitaturos, in posterum quoque ab omni limitaneorum militum ac fœderatarum gentium concussione temperaturos, suæque officia prohibituos esse, confidimus. Quod si quid huiusmodi fuerit perpetratum, apparitiones, quæ his obsequuntur, quadrupli solutionem agnoscere hisdem limitibus imperamus. Idem ipsis quoque viris eminentissimis magistris militum amicis esse non dubium est, qui semper omnia sua compendia pro salute Reipublicæ contempserunt. Quis enim dubitat, eos communem statum suis opibus prælaturos, qui defensione strenua bellicisque conflictibus imperium nostrum suo sæpe sanguini prætulerunt: vniuersis videlicet, qui hoc nefandum atque illicitum facinus perpetrare temptauerint, adeo tam sacræ adnotationis, quam legis pragmaticæ, mandatorumque nostrum subsidio, etsi aliqua forsitan obreptione meruerint, excludendis: ut neque intinatio licet admissa fuerit, penitus prosit, & Duces seu Magistros militum, vel cuiuslibet Iudicis, qui insinuationi annuerit officium, cum centenarum librarum auri damnatione vltius (i) quam summam ad eorundem limitum refectionem volumus proficere. Agros * etiam limitaneos vniuersos cum paludibus, omnique iure, quos ex prisca dispositione limitanei milites ab omni munere vacuos, (k) ipsi curare pro suo compendio atque arare consueuerant: & si in præsentem coluntur, ab his firmiter ac sine vllò concussione grauamine detineri: & si ab aliis possidentur, cuiuslibet spatii (l) temporis præscriptione cessante ab vniuersis detentatoribus vindicatos, hisdem militibus sine vllò prorsus, sicut antiquitus statutum est, collationis onere volumus assignari. In his etiam contra eos, qui præceptionibus nostris obuiam venire temptauerint, eadem pœnarum acerbitate, quæ aduersus Ducum audacitatem prolata est, valitura. Nam si quis forte, quod minime audere debuerat, emptionis titulo memorati iuris possideret

fidet prædia, competens ei actio aduersus (m) venditorem intacta seruabitur. Id autem curæ (n) perpetuæ tui culminis credidimus (o) iniungendum, vt tam Trachi (p) quam Illyrici nec non etiam Orientalis ac Pontici limitis, Ægyptiaci insuper, Thebaici, Lybici, quemadmodum se militum numerus habet, (q) castrorumque ac lusuriarum (r) cura procedat, quotannis mense Ianuario in sacro Consistorio significare nobis propria suggestione procures, vt vniuscuiusque tam industria, quam desidia nostris auribus intmata, & strenui digna præmia consequantur, & in dissimulatores competens indignatio proferatur. Credimus namque, quod re militari ad eum modum, quem disposuimus, obseruata, quocumque terrarum se hostis mouere temptauerit, victoria nobis, propitia secundi (s) numinis voluntate nuntiabitur, antequam prælium. Nume frater A. (t) Inlustris igitur auctoritas tua, cuius integram fidem rebus ipsis experta est nostra perennitas, hanc generalem saluberrimamque nostræ clementiæ sanctionem obseruationi perpetuæ, effectuique mancipari præcipiat, & edictis vbique propositis ad omnium notitiam venire perficiat. Dat. prid. Id. Septemb. (v) Constantinop. Maximo II. & Paterio COSS. (443)

- (a) *Nomo Magistro Off.* Scribendum est *Nomo*, vt recte habet MS. Octobon. *Nouella sequente*, quæ eidem inscripta est. Male autem idem MS. hic legit *Ciro Mag. Off.* quod videmus ex lege 3. *Cod. Iust. de fundis limitrophis*, quæ ex hac nouella desumpta est, inscriptionemque præfert, *Nomo Magister Off.* Fasti Latini corrupte *Nomum* vocant ad an. 445. bene *CHRONICON Paschal. & Fast. Florent. mai.* *Νόμος*, quod verum eius nomen THEODORETUS, PRISCUS, & Concilium Chalcedonense, seruant. Fuit autem *Nomus* Magister Officiorum A. D. 439. teste *Nouell. 32. de metatis*, & iterum hoc anno 443, vti hæc nouella docet. Post hunc annum a Theodosio missus est legatus ad Attilam, auctusque *Patriciatus* dignitate. PRISCUS *hist. Goth. in Excerpt. Legat. pag. 44. & 48. Edit. Venet.* *Τὸν δὲ Νόμον τὴν τῶ Μαγίστρῳ τιμὴν ἀρξάντα, καὶ ἐν τοῖς πατρικίοις συν Ανατολίῳ λεγόμενον.* *Nomum* vero Magistri dignitatem gerentem, & in numerum patriciorum una cum Anatolio alleclum. Anno deinde 445. prodiit *Consul* cum *Valentiniano Aug. VI.* Vide *Fastos RELANDI*, vbi nomen emendandum, & *PAGII Critic. h. a.* Interfuit etiam A. D. 451. Concilio Chalcedonensi, in quo appellatur, *Magnificentissimus & gloriosissimus Exmagister, Exconsul & Patricius Nomus.* Vid. *AE. IV. initio, pag. 382. & AE. VI. pag. 464.* In eodem Concilio audiit querelas *Atanasii Presbyteri Alexandrini*, Cyrilli ex sorore nepotis, aduersus se oblatas. *Dioscorus* enim *Alexandrinus Patriarcha*, in dicto Concilio postea condemnatus, *Nomi* potentia abusus est, ad vexandos omnes *Cyrilli* affines. Consule *libellum Atanasii inter acta Concil. Chalced. pag. 331. Tom. II. Consil. Harduin.* vbi queritur omnem *Cyrilli* posteritatem non tantum ab impio eunucho *Chrysaphio*, sed etiam a *Nomo* grauissime fuisse afflictam, & μὲν ἀλλὰ καὶ τῷ μεγαλοπρεπέσῳ τῷ καὶ ἐνδοξοτάτῳ Νόμῳ, τότε τὰ τῆς οὐκ ἐκείνης ἐν χειρὶν ἔχοντι πράγματα, quam etiam a magnificentissimo & gloriosissimo *Nomo*, tunc res totius orbis habente in manibus, qui locus insigne præterea potentiae eius præbet testimonium. Ad *Nomum* Consulem extant THEODORETI tres *epistola* 58. 81. 96.
- (*) *Lex Duces militum*, 4. *Cod. Iust. de officio militum. iud.* hinc desumpta est, cuius inscriptio recte habet. *Nomo Magistro Offic.* Sed mox legendum ab initio, *duces limitum.*
- (b) *Exercitationibus.* Officii Ducum pars fuit, inhzere militum exercitationibus, qua de re vide

differentem GOTHOFREDUM in *Commentar. ad leg. 13. de operib. publ.* Per *magisterias potestates*, paullo ante, intellige *Magistros militum*, qui imminabant ducibus, siue, vt est in antiqua inscriptione apud *Gruterum CLXIV. 3. inscribebant*, cunctaque ordinabant, disponebantque, quæ ad tuendum limitem pertinebant.

- (c) *Castrorum.* Per orbem romanum barbaris in limitibus varia fuere obiecta castra, siue loca fossa circumdata, in quibus milites castris, seu scenis extructis excubabant, vade militibus *castricianis* siue *castrensis*, nomen, l. ult. de re militar. His *Præpositi* præerant, quorum passim post mentio fit, hinc *Præpositura castrorum* dicitur l. 11. de diuers. Offic. Castra occurrunt l. 5. 10. de re militar. l. 1. de comitat. & alibi. Vide *Glossar. & Paratiston de re militar. pag. 252. Tom. II. Præpositorum* frequens mentio in *Notitia Imper. Occident.* sub Comitibus & Ducibus, ex qua simul patet, castra plerumque ad ciuitates limitaneas fuisse locata. Inde in *Notitia Or. Comitum Limitis per Ægyptum, Ala prima Herculia scenis extra Gerasa.*
- (d) *Luxuriarumque.* Scribe *Lusuriarumque*, & consule *titulum 17. lib. 7. de lusoriis Danubii, SALMASIUM in hist. Aug. Vit. Bonif. c. 14. In Cod. Iust. d. l. 4. legitur, Castrorum quin etiam refectiois lustrationisque curam habeant.* In MSS. est, *luxuriarumque*, hinc *CUIACIUS Obseruat. III. 24. emendat, clusuriarumque*, non obseruans, esse eam legem ex hac nouella excerptam. *Clusurarum* mentio apud *SVIDAM*, voce *Κλειστέρα*, qui montium claustra & angustos aditus fuisse bene monet, sed cum illa lex ex hac nouella emendanda sit, agaturque hic de refectioe, facile patet, rescribendum tantum esse *lusuriarumque curam.* Notauit iam *Cuiacium* GOTHOFREDUS in *Comment. ad d. l. un. de lusor. pag. 407.* Naues vero *lusoriae* aut *lusuriae*, vt infra vocantur, sunt, quæ in fluminibus limitem imperii constituentibus, vltro citroque discurrebant, & ludebant, vt, aut prohiberent barbararum gentium incursiones, aut ipse belli tempore ad barbaras terras appellerent, easque vastarent. *Luxuria*, vt hic, appellantur apud *VOPISCUM loc. cit.* Cum quodam tempore in *Rheno Romanas luxurias Germani incendissent.* Recte apud *AMMIANVM lib. 17. c. 2. lib. 18. c. 2. lusoria.* *Λυσόριον πλοῖον* apud *ΕΠΙΦΑΝ. in Ancorat. Tom. II. Oper. pag. 109. occurrit* Vide etiam *VEGETIUM in fine operis de re militar.* *LINDENBROGIUM ad Ammian. d. l. 17 & DV FRENE in Glossar. voc. Lusoria.*

- (e) *Cum Principe.* In Cod. Iust. d. l. 4. *cum principibus.* Intelligitur hic legionis *Princeps*, de quo *VEGETIVS* lib. 2. c. 8. & ibi *STEWECHEVS*.
- (f) *Saracenorum fœderatorum.* De fœderatis meminimus me iam alibi dixisse. De Saracenis scribit *AMMIANVS* lib. 14. c. 4. *Saraceni tamen nec amici nobis unquam, nec hostes optandi, quia nimirum eorum amicitia oneri ac damno cederat Romanis, qui graue stipendium eis quotannis donare cogebantur, quod idem auctor docet lib. 25. cap. 6. Saracenos, ideo patiebantur infestos, quod salaria muneraque plurima a Iuliano ad similitudinem præteriti temporis accipere vetiti, quæstique apud eum, solum audierant, Imperatorem bellicosum & vigilantem ferrum habere non arma.* Qui locus docet hos scenitas Arabes iam Constantii ævo, fœderatos Romanorum fuisse. Sub Theodosio M. fœderatorum Saracenorum mentionem facit *PACATVS* in *Panegyry.* cap. 22. *Dicam a rebellibus Saracenis pœnas polluti fœderis expetitas?* His, atque sequentibus temporibus, fœdus durasse, hic locus testatur, & *PROCOPIVS* de bell. Pers. lib. 2. cap. 17. Vide *SPANHEMIVM* in not. ad *Iulian. orat. 1. pag. 164. 165.* Quia vero illa gens latrocinii infamis, plurimum poterat detrimenti asferre rei romanæ, sancte colenda fuit eius amicitia, caurumque ideo hac lege, ne quid ex Saracenorum alimentis annonariis decerpere auderent Duces limitanei. Sane Heraclii tempore, cum Saraceni, qui ab Imperatore Romano stipendium accipere solebant, repulsam ob auaritiam Ducum passi essent, Muhammedanis sese coniunxerunt, itaque eorum auxerunt vires, ut breui rota Syria esset in infidelium manibus. Vide *CEDRENVM* in *Heracio* pag. 429. Edit. Par. & pag. 838. Ed. Venet.
- (g) *Et ipsi.* Hoc sensu caret. Scribendum igitur, *exuti facultatibus, iisque limitum tuitioni, dispositione Magistri Off. assignandis.*
- (h) *Participesue ediderint.* Scribendum est, *participesue non ediderint.*
- (i) *Cum centenarum librarum auri damnatione vltius.* Hæc pessime se habent. Puto scriptum fuisse, *centenarum librarum auri condemnatio vltura sit.* *Condemnatio*, est multa pecuniaria, vid. *Glossar. Theodof.* Tò cum irrepsit in textum occasione vocis antecedentis, officium.
- (*) *Lex, agros limitaneos, vlt. Cod. Iust. de fund. limitroph. hinc desumpta est.* Consule titul. 15. lib. 7. de terris limitan.
- (k) *Munere vacuos.* Id est, sine villo tributi vel colationis opere.
- (l) *Spatii.* *GOTHOFREDVS* not. 6. ad leg. 1. de terris limitan. & in *Commentar. ad leg. vn. de rei vindicat.* item in *Glossar. voc. fors,* per spatium intelligit, certam agri portionem. Et certe d. l. 1. agri limitanei, dicuntur *terrarum spatia.* Si placet interpretatio, tunc interpungendus locus hoc modo, *ab aliis possidentur, cuiuslibet spatii, temporis, &c.*
- (m) *Aduersus.* Cod. Iust. *contra.*
- (n) *Id autem cura.* Lex, cura tui perpetui, 4. Cod. Iust. de Off. Magistr. Offic. hinc excerpta est, cuius inscriptio est, *Nomo Mag. Off.*
- (o) *Credidimus.* Cod. Iust. *credimus.*
- (p) *Trachi.* *Trachia*, pro *Thracia*, in inscriptione legis vn. de lufor. Danub. Prouinciæ *Trachiarum*, leg. 3. de militar. vest.
- (q) *Habet.* Recte Cod. Iust. *habeat.*
- (r) *Lusuriarum.* Supra *Luxuriarum.* Vid. not. d. Male hic Cod. Iust. *clausurarum.*
- (s) *Secundi.* Vellem, *Superi.*
- (t) *Frater A.* Singulare hoc elogium, testatur summum Theodosii aduersus *Nomum* studium. Omnia autem post *Chrysaphium* eunucho potuisse apud Theodosium *Nomum*, liquet ex *PRISCO* in *Excerpt. Legat.* pag. 44. 48. & libello *Athanasii*, de quo not. a.
- (v) *Dat. Prid. Id. Septemb.* Cod. Iust. d. l. 4. de Off. Mag. Off. & d. l. 4. de offic. militar. ind. *Dat. II. Id. Septemb.* Recte in d. l. 3. de fund. limit. *Dat. Prid. Id. Sept.*

De metatis. (a) Tit. XXXII.

I. Imp. THEOD. & Valent. AA. Numo Magistro Offic. (b)

Cum inter multa priuilegia, quæ militariis detulit viris antiqua prouisio, habitaculis etiam eorum certæ portionis domorum sorte prospexit: nos a quibus familiare est vniuersa negotia competenti temperatione disponi, suggestione tuæ magnitudinis moniti ita hospitii militantium volumus esse consultum, ut tamen honore præditis in exactiōnibus ædium debita dignitati reuerentia conferuetur. Meminimus quippe nos diuina promulgatione tam Consularium virorum, quam Præfecturæ insulis ornatorum, ceterorumque inlustrium, nec non etiam silentiariorum: (c) certas domos in hac sacratissima vrbe sitas metatorum præbendorum onere liberasse; cui nunc addi oportere censemus, ut his Consularibus, qui auspiciis etiam patriciatus exultant, ternarum domorum (d) excusationis licentia concedatur. In heredibus etiam eorum, quibus excusationis ius datum est, immunitatis ædium priuilegio pro tenore sacratissimæ Constitutionis, quæ super hac re loquitur, firmiter valituro. Sed ne liberalitate nostra laxius, quam oporteat propagata, vel hospitalis commoditas militantibus abnegetur, vel nihil emolumenti referatur in publicum, id imprimis statuendum esse censemus, ut si quis, vel ius excusandarum ædium non habens, vel licet, in pluribus tamen domibus, quam ex sacratissima Constitutione concessum est beneficium excusationis ratione, res sit immunis, (e) seu sacro oraculo, seu quocumque modo vel iam consecutus est, vel consequetur in posterum, tertiæ partis domus, super quem oportuit numerum, excusatæ, pensionem arbitrio

trio tui culminis in rationes publicas conferre cogetur, ut aurum ex huiusmodi titulo profligatum, pro iussu nostri numinis, cura tuæ sublimitatis, quo visum nobis fuerit, erogetur. Idque in omnibus huius almæ vrbs domibus custodiri decernimus: ceteris videlicet omnibus, (f) qui metata in suis domibus præstant, siue hospitia præbuerint metatoribus, (g) seu quolibet pacto satis eis fecerint, nullam vel pensionis vel discussionis domus gratia molestiam sustinere cogendis. Deinde neminem volumus cuiuslibet loci vel ordinis, in hac florentissima vrbe domum propriam excusantem, metatum sibi in alienis domibus privilegio militiæ vindicare. (h) Et his quidem, quibus iam præbendi metati immunitatem inlustris fauor dignitatis indulget, licet vacantis militiæ cingulo vti sint vel utantur, vel honorariæ prærogatiuæ potiantur insignibus, inuiolata, ut cautum est, excusationis iura largimur. In posterum vero hi quidem, quibus inlustrem dignitatem, ius actæ administrationis adtribuit, domos suas pro modo quem sacratissima Constitutio præfiniendum censuit, excusabunt; ceteris vero, quibus inlustris dignitas cum cingulo vel citra cingulum pro solo honore delata est, excusandarum ædium licentiam penitus denegamus. (i) Hoc iuris in his etiam præcipimus obseruari, quos ipsa quidem administrationis condicio spectabiles nouit, honor tamen additus a nostra liberalitate reddit inlustres: excepto videlicet viro spectabili primicerio notariorum, cui volumus in excusandis ædibus inlustrium magistratuum privilegium conuenire. Sed & si quis iam inlustrem dignitatem inter vacantes vel honorarios consecutus, domum postea in hac sacratissima ciuitate possederit, hunc quoque iubemus esse privilegiorum excusatione alienum. Scituris omnibus, quod si quis cum cingulo perfruatur, & excusationem ita propriæ domus impetrauerit, ut a pensione etiam portionis tertiæ sit immunis, & militiæ causa metatum in alienis domibus sibi crediderit vindicandum, siquidem honore præditus excusationis ius habeat, carebit legum privilegiis, quas fraudare conatus est. Si vero inter eos, quibus nulla suffragatur dignitas, numeretur, centenarum librarum auri sacratissimis largitionibus pendendarum inlatione multabitur, Nume FR. A. Inlustris itaque auctoritas tua, quæ per hanc diuinam legem duximus facienda, solemniter ad omnium notitiam peruenire constituat. Dat. xvii. Kalend. Febr. Constantinop. Theod. A. xvii. (k) CONS. (439)

(a) Metatum est hospitium, quod militibus, Ducibusque ad bellum proficiscentibus, vel redeuntibus e procinctu, vel in vrbe consistentibus, præbebatur. Vide *Paratitlon de re militar. pag. 258. Tom. II. & titulum 8. lib. 7. de metatis*. Frequentissima est metati mentio apud Scriptores huius æui. DV FRESNE in *Glossar. utroque*. Græci μετάτον dicunt. Inde metator, qui metata parat. Consule *Commentar. ad leg. 4. de metat.*

(b) Numo Mag. Off. Vid. not. a. Nouell. 31.

(c) Silentiariorum. De Silentariis, qui excubias agebant ante Principis cubiculum, vide tit. 23. lib. 6. de decurionib. & *Commentar. ad leg. 4. eius tit. DV FRESNE in Glossar.*

(d) Ternarum domorum. Antea Consulares binas proprias domos Constantinopoli habebant immunes, ex lege vlt. de metat.

(e) Res sit immunis. Codices alii obseruante CV. IACIO habent, *res sit immunis*, quæ lectio, nisi omnino cæcutire velimus, recipienda est.

(f) Omnibus. Hinc desumpta est lex, omnes, qui metata, 9. Cod. Iust. de metatis, cuius inscriptio recte habet, *Nomo Magistr. Off*

(g) Metatoribus. Metatores hic sunt ipsi milites siue hospites, ut lege vlt. de metat.

(h) Vindicare. Idem statutum l. 15. de metat. vbi vide *Commentarium*. Additum hic in Cod. Iust. quod & in prouinciis obseruari oportet.

(i) Denegamus. Derogatur legi vltimæ de metat. qua honorarii immunes redditi sunt.

(k) Theod. A. xvii. Libri omnes, & Codex quoque Iust. tantum habent, *Theod. A. Conf.* sed in MS. Ottobon. apparent notæ numerales xvii.

De releuatis, adæratīs vel donatis possessionibus. (a)

Tit. XXXIII.

I. Impp. THEOD. & Valent. AA. Hermocrati PF. P. (b)

Perfecta est ac plena liberalitas, quam præsens munificentia (c) communit: tuncque maxime unusquisque tuto se confidit habere quod meruit, si quod singulis specialiter indultum est, generali prouisione firmetur. Cum itaque multorum possessiones meminerimus nostro beneficio aliquatenus tributorum munere subleuatas, eisque postea certam concessæ quantitatis partem, quia id necessitas flagitabat, indictam, ut quod libe-

ralitati nostræ derogatum est, non pœnitentiæ potius videatur fuisse quam temporis, summam, quæ iam ex descriptione inlata est, profligatione contentionis, in posterum ab huiusmodi exactionis inquietudine liberamus: vt & præteriti temporis pro subleuatis prædiis reliquorum exactio concedatur, & in posterum nulla talis descriptio formidetur. Hoc enim necessario nobis hac generali sanctione fuerat promulgandum, cum multo sit onerosius simul & in aggere coaceruatam soluere quantitatem, quam particulatim reddere quod debetur. Hæc tamen liberalitas nostra nihil dispositionis amplissimæ (d) recordationis Antiochi, (e) quæ certam quantitatem ante se releuatis possessionibus, nomine canonis indixit, imminuit. Id enim quod (f) iam in canonem cecidit, & anniuersaria debet pensatione persolui, nec in præteritum, nec in posterum patimur esse concessum: nullique (g) deinceps copia relinquitur inspectores sibi specialiter expetendi, nisi secundum sanctionem nostram, quæ ad viri inlustri & Consularis Florenti (h) suggestionem emissæ est, ex communi ciuitatis aut prouinciæ desiderio postuletur. Indulgentiam vero memoratæ descriptionis, & in anteauctum, & in posterum tempus, non solum in releuatis, verum etiam in donatis, adæratissimisque (i) seu quodlibet aliud nomen nouæ descriptionis excogitatum est, volumus obseruari, nullamque super his vnquam exactionis molestiam formidari, quibus non tantum reliqua præteriti temporis relaxamus, sed nec in posterum quicquam innouationis aut oneris addendum esse censemus. Quod (k) & si qua innouatio, post administrationem inlustri memoriæ Antiochi facta est, aut aliquid eis indictum esse monstratur, hoc inritum fieri, omnemque innouationem aut indictionem viribus carere decernimus. Sulficere etenim nouimus illud, quod inlustri memoriæ Antiochus ante se releuatis, vel adæratissimis, vel donatis, vel translatis possessionibus nomine canonice solutionis indixit: quod suam firmitatem conuenit obtinere in possessionibus videlicet, quæ ante eius administrationem huiusmodi beneficium meruisse noscuntur: post eius vero administrationem, nec innouationem quandam, nec adiectionem, nec excogitationem contra eos, nec aliquam dispositionem prolatam, firmam esse concedimus. Verum & si quis (l) ex auctoritate nostri numinis, vel præceptis amplissimæ Præfecturæ, de fundis Patrimonialibus steriles, sub certi canonis pollicitatione susceperit, firmiter eum volumus possidere, vel eiusdem (m) tantum canonis solutione, quem nostræ maiestatis auctoritas, aut præceptum magnificæ tuæ sedis, per annos singulos soluendum esse præscripsit, nullamque eos descriptionem, aut adiectionem, aut innouationem in posterum sustinere: quoniam nimis absurdum est, eos, qui nobis hortantibus, aut magnifica Præfectura, fundos inopes atque ieunos (n) magno labore impenso, aut exhausto patrimonio, vix forte meliorare potuerint, (o) utpote deceptos, inopinatum onus suscipere: illud quoque velut (p) quadam circunventionem deposcere, quod, si se daturos præscissent, fundos minime suscipere, aut etiam cohere paterentur. Sed vt his, qui ante legem datam ex suggestionem viri inlustri Florenti, possessiones suas releuarunt, magnam libertatem prospeximus, (q) omni timore in perpetuum, sicut conuenit, absolutis: ita eos, qui post memoratæ Constitutionis tenorem, suas possessiones releuare conati sunt, nihil commodi capere volumus. Quapropter sciant omnes, qui tale beneficium, post huiusmodi Constitutionem meruerint, infructuosum sibi hoc esse, nullisque licere deinceps contra Diuina statuta, aut releuare suas possessiones, aut adærationem (r) translationemque deposcere: quod & si subreptitiis precibus fuerit impetratum, nihil valere beneficium tale sancimus. Nouerit amplissimæ tuæ sedis officium, quod si aliquando nobis vel suggestio huic nostræ sanctioni contraria porrigatur, vel si legi sacrivæ mandatis (si qua forte citra suggestionem his piis dispositionibus aduersa manauerint) (s) obsequatur, & aliquos tanquam debitores ex huiusmodi titulo crediderit exponendos, (t) ducentarum librarum auri se condemnatione multandum. Omnibus enim circa res proprias amputanda tristitia est, quibus ex salute nostra (v) vera sensimus gaudia contigisse, vt non minus commoditatibus domesticis, quam sospitate lætentur. Hermocrates Parens Karissime AA. Inlustri igitur & magnifica auctoritas tua, quæ per hanc saluberrimam legem pro multorum commoditate statuimus, sollempniter edictis vbique propositis ad omnium notitiam venire perficiat.

ficiat. Dat. III. Id. Decembr. (x) Constantinopoli, Theod. A. XVIII. (y) & Albino v.c. COSS. (444)

- (a) Conferendus cum hac Nouella est titulus 20. lib. II. de conlatione donatarum vel releuatarum possessionum. Donabantur autem possessiones principali largitate bene meritis, subleuabantur tributorum onere, vel in totum aliquando, vel ex parte tantum, adarabantur denique, quando extra ordinem, urgente necessitate, aurum argentumque conferbant. Consule Paratitlon de conlat. donatar.
- (b) Hermocrati P.F. P. Huius Hermocratis memoriam scriptores, quantum scio, non conseruauerunt. Cum autem hoc an. 444. l. II. Cod. Iust. de assessorib. & leg. vn. Cod. de Magistr. serinior. Praefectus Praetorio Orientis dicatur Zoilus, oportet Hermocratem Praefecturam Illyrici gessisse.
- (c) Munificentia. Munificentia Theodosius, Nona Quinquennalia, imperii viuentis patre initi, quæ hoc anno celebrauit, illustria reddere voluit. MARCELLINVS in Chron. Theodosius Princeps nona Quinquennalia gessit.
- (d) Dispositionis amplissima. Hinc excerpta est l. vn. dispositionem amplissima recordationis, Cod. Iust. de conlation. donatar.
- (e) Antiochi. De hoc Antiocho PP. Orient. satis dictum in Prosopograph. Data ad eum A. D. 430. lex vlt. de collat. donatar. vbi Theodosius eius committit dispositioni, vt a proxima indictione possessionibus ante se releuatis, collationis modum, quem æquum censeret, imponeret. Et satisfecit Antiochus Theodosii desideriis, ediditque dispositionem, quam Imperator hac nouella denuo confirmat.
- (f) Quod iam. Cod. Iust. quoniam.
- (g) Nullique. Hæc vsque ad illa, indulgentiam reiecit Tribonianus.
- (h) Florentii. De Florentio viro Consulari & PP. vide, quæ dicta sunt ad Nouell. I. supr.
- (i) Adaratis, translatisque. De adaratis possessionibus iam supra. Bene obseruauit CUIACIUS ad d. l. vn. adarare esse etiam taxare æstimareque pecunia, quod in annonis inferebatur. Transferri vero dicuntur possessiones, quando earum functio & præstatio commutatur. Huius translationis duæ sunt species, quarum altera est, quando in aliud ius, veluti ex patrimoniali in priuatum, transferuntur possessiones: altera, quando mutatur ipsa functio, siue præstatio, veluti si pro æris aut ferri præstatione, quæ grauior nonnullis erat, beneficio principis auri præstatio concedebatur, & vice versa. Vide Commentar. ad leg. 6. de conlat. donatar.
- (k) Quod. Sequentia omnia d. l. vn. Cod. Iust. ex arbitrio Triboniani contracta sunt.
- (l) Et si quis. Lex, si quis auctoritate, 16. Cod. Iust. de omni agro deserto, hinc excerpta est, cuius inscriptio in vulgatis Editionibus recte habet Hermocrati PP. Male in Contiana, Hermog.
- (m) Vel eiusdem tantum. Recte RITTERSHVSI Editio habet, sub eiusdem tamen, quam lectionem seruat Cod. Iust.
- (n) Ieiunos. Proba est hæc lectio: male in Cod. Iust. egenos. Possessiones ieiuna & defectæ iunguntur lege 5. de conlat. donatar. Et l. 3. de censitorib. cautum, squalidiora atque ieiuna, culta atque opima compensent.
- (o) Potuerint. Cod. Iust. potuerunt.
- (p) Illud quoque velut. Cod. Iust. illudque velut.
- (q) Magnam libertatem prospeximus. Vellem, magna liberalitate prospeximus.
- (r) Adarationem. Adaratio hie eo sensu accipienda, de quo not. i. Est nimirum compensatio, quæ fit in pecunia, loco specierum, ἀπαργυρισμός. Vid. Glossas Cyrilli, & Commentar. ad leg. 28. de erogat. militar. annon.
- (s) Manauerint. Ita edidit etiam CUIACIUS d. l. vn. Cod. Iust. in Contiana & aliis Edd. est, emanauerint.
- (t) Exponendos. Ita libri omnes: MSS. vero quos consuluit CONTIVS d. l. vn. habent, exigendos.
- (v) Salute nostra. Respicit hoc loco Theodosius Quinquennalia, de quibus supra.
- (x) Dat. III. Id. Decemb. Cod. Iust. d. l. vn. & d. l. 16. Dat. XII. Kal. Decembr. 1^a Editione Lugdunens. 1566. est, XIII. Kal. Decemb.
- (y) Theodos. A. XVIII. & Albino. In Editione, quæ in quarto, vt dicunt, prodiit, & Gothofrediana est, Theodosio Aug. & Albino XIX. Rittershufiana nota numeralis abest. Sed recte MS. Ottobon. Cod. Iust. vtraque lege, & Editio Lugdunens. Theodosio A. XVIII. & Albino, qui Consules A. D. 444. prodire. Consule RGLANDI fastos, & PAGII Critic. h. a. Occasione huius Consularis respicio ad titulum 14. supra de amota militantis fori prescriptione, cuius tituli nouella i. inscripta est Florentio, subscriptio vero habet, Theodosio A. XVIII. An. D. 444. Sed in Cod. Iust. & MS. Ottobon. est Theodosio A. XVII. A. D. 439. Hanc subscriptionem, licet ibidem not. q. defenderim, nouo tamen, eoque indubitato iterum firmabo argumento. Patet enim, primo, ex nouella hac, Florentium A. D. 444. siue Theodosio XVIII. Cons. Praefecturam non gessisse, sed priuatam vixisse vitam, cum appelletur tantum, Vir illustris & Consularis, nullaque fiat gesti honoris mentio, quod fieri tamen non poterat, si in dignitate fuisset constitutus. Deinde, cum notum sit, duas tantum fuisse Orientis Praefecturas, nostraque constitutio data sit ad Hermocratem PP. in legibus vero Codicis Iust. II. de assessorib. & vn. de Magistr. serin. occurrat A. D. 444. Zoilus PP. Orientis, liquet certissime, Florentium eo anno neque Illyrici, neque Orientis Praefecturam gerere potuisse, dictamque Nouellam 14. anno tantum 439. esse emissam.

De postulando. (a) Tit. XXXIII.

I. Impp. Theod. & VALENT. AA. Fausto P.F. P. (b)

Gaudemus admodum hæc nobis amplitudinis tuæ insinuatione suggesta, quæ nostris concordare iudiciis, priuilegia dudum causidicis delata, testantur: quorum vt merita maior beneficiorum nostrorum cumulus auget, etiam nouis insuper amplificamus indulgentiis. Quo enim impares honore credamus eos, quorum vitam, eloquentiam, per

tot officii huiusce annos, non solum priuatorum, verum etiam publicorum iudiciorum, explorat auctoritas? Fauste v. k. Inlustris & præcella magnificentia tua laudabilium suggestionum suarum contemplatione, hoc a nobis in admittendis retinentur (c) honorandisque causidicis edictali lege nouerit constitutum, vt in eo, qui se causidicorum numero optat adiungi, inprimis studia, mores, natales, (d) vel si perfunctus est muneribus, quibus patriæ suæ nascendi generositas debet esse munifica, neque per calumniam neque perfunctoria examinatione quærantur. Etenim oportet eos, quos semel adficiueris in seminarium dignitatum, omnino ita ad omnia esse ædificatos, vt idcirco digni vniuersis honoribus habeantur, quod aduocati esse meruerunt: quibus ad agendum viginti annos (non vt adpropinquare vicensimum, sed vt explorare fas sit) legis huius auctoritate decernimus. In prouincialibus vero foris, sedecim aut eo amplius numero aduocati sint, & vnum ex his, qui in agendo annorum numero præstat, ad Prætorianum forum, si hoc præfectura iubeat, auocari: atque omnes siue vtriusque Prætorianæ, siue vrbane Præfecturæ causidicos, expleto vicensimo, vel ad alium vitæ cursum maturius transeuntes, quinto decimo aduocationis anno, Vicariæ (e) dignitatis ius potestatemque obtinere, ita vt in salutationibus nostris, (f) in conuentibus publicis, omnibus, qui post se Vicariæ potestatem adepti erunt, merito præponantur. Neque enim perpetuandam putamus (g) huiusmodi dignitatem in his, qui aduocatione functi sunt imaginaria aut vacantiua (h) videri, cum eam non gratiæ singulorum, sed ipsi ordini & professioni, iudicia nostra restituant, quamuis tam magno, tam necessario & tam sancto officio si seruetur reuerentia literarum, etiam hoc peruium esse videatur, nisi illis saluum esset sperare cum omnibus, quod optimus quisque ac sibi bene conscius, de nostris iudiciis non frustra debet optare. Neque enim tali fine meritum professionis artamus, aut futuræ spei intercludimus viam: quin præterita interim remuneratione, vt nullus ciuiliū officiorum oneribus, aut exactionibus, aut operibus publicis, (k) ad suggestiones numeratorum, (l) vel ad præceptum sacre nostræ, (m) huiusmodi hominum meritum, quod supra memoratos annos, in quolibet Prætoriano siue vrbano foro, studium probatæ defensionis impendit, post diutinum laborem sollicitetur quies, prouidebit amplissimæ Præfecturæ debita & iusta commotio, quæ triginta librarum auri condemnatione ab officiis prouincialibus, (n) vel suo illico iubeat exposci, si quemquam ex his, qui prædicta obseruatione causis patrocinia præstiterunt, ad huiusmodi iniuriam suggerendum esse crediderint. His hoc etiam literaræ militiæ (o) contemplatione præstamus, vt si in familia fuerint constituti, quidquid quolibet titulo positi in aduocatione quæsierint, tanquam peculium castrense defendant, (p) ne præmium laboris alieni, aut in alios transferat, aut sibi vindicet patrum potestas. Hanc autem legem edictis amplitudinis tuæ omnibus iudicibus ac prouinciis facias innotescere. Proposita Id. August. Romæ in Foro Traiani, Dioscuro Romæ (q) v. c. cons. (442.)

(a) Consule supra Nouellam 16. de postulando, & perpetuanda aduocatione.

(b) Fausto P.F. P. Faustus hic, integro nomine audit, Anicius Acilius Glabrio Faustus, vt docet inscriptio, relata ab ONYPHRIO in fast. ad An. 438. Gessit autem Faustus Præfecturam vrbani A. D. 425. vt liquet ex leg. 62. de baret. Vid. CONTELORIVS de Præf. Urb. pag. 74. Prodiit deinde in Occidente Consul A. D. 438. cum Theodosio A. XVI. Adi RELANDVM, PAGIVM, & Prosopograph. & hoc anno 442. honore Præfectura Prætoriana Italiæ exsplenduit, teste hac Nouella.

(c) Retinentur. Emendat CUIACIVS Obseruat. XVI. 22. retinendis.

(d) Studia, mores, natales. Constantinus M. l. 2. de aduocat. sibi, aduocatos pollentes literis desiderat, & Theodosius Iun. l. 5. Cod. Iust. de aduocat. diuers. iudicior. priuilegia aduocatis reuerentia tantum studiorum concessa esse testatur: Leo Imp. l. 11. d. t. Iurisperitos, ait, etiam eorum

doctores iubemus iuratos sub gestorū testificatione deprimere, esse eum (Aduocatū) qui posthac subrogari voluerit, peritiā iuris instructum. Innocentiam morum idem Constantinus requirit d. l. Cur vero de natalibus quarendum fuerit, docent sequentia: ne scilicet Aduocati, vinculo curiali obstricti, patriæ munera præstanda, obtentu aduocationis, effugerent. Vide l. 2. 3. Cod. Iust. de aduocat. diuers. iudicior. & Paratitlon tituli de postulando.

(e) Vicaria. Consule Commentar. ad leg. 4. de proxim. comitib. Tom. 2. pag. 150. & ad leg. 1. de usur. Tom. 1. pag. 271.

(f) Salutationibus nostris. Salutatio & adoratio Principis, idem est. Certo autem ordine per admissionales, ad adorandum principem salutatores admissos, habitamque dignitatis fuisse rationem, late probauit GOTHOFREDVS ad legem vn. de Præpos. S. cubicul.

(g) Perpetuandam putamus. Emendat CUIACIVS Obseruat. XVI. 22. Neque enim perpetuandam putamus.

(h) *Imaginarium aut vacantiua.* Lege cum Cuiacius loc. cit. *Imaginarium aut vacantiua.* Dignitas *imaginarium & vacantiua*, est, quam quis citra labores, pretio vel gratia, (vt mox dicitur) impetrauit. De dignitate *vacantiua*, & *imaginarium*, seu honoraria, consule *Commentar. ad leg. 1. de Comitib. vacantib.* Lucem etiam his affundit *l. 2. Cod. Iust. vt dignitat. ordo.*

(i) *Peruium.* Emendat bene Cuiacius, *parum.*

(k) *Ciuium officiorum oneribus, aut exactionibus, aut operibus publicis.* Quid onera ciuium officiorum sint, peruulgatum est. De exactionibus debitorum publicorum, est *titul. 7. lib. 11. & tit. 8. lib. 8.* vbi consule *Paratitlon.* Cautum igitur hoc loco, ne Aduocati, qui per statutum temporis spatium, in foro Prætorio utroque, vel etiam vrbano, causas egerant, *exactorum* molestissimum munere fungi cogerentur. Quæ de operibus publicis, statuit Valentinianus, ea vide illustrata ad *nouellam Theodosii 16. supra de postuland. not. q.* ibi: nulla operis exstructio eis imponatur.

(l) *Numerariorum.* Scribe *numerariorum*: male enim defendit Gutherius *lib. 3. c. 2. de Offic. aug.* auctoritate Augustini vulgatam lectionem. De *numerariis* est *titulus 1. lib. 8.* vbi consule *Paratitlon*: Erant autem *numerarii* inter officiales Præfectorum Prætor. Urbis, Comitum S. L. & R. P. Rectorumque prouinciarum, penes quos *publicarum rationum* consistebat notitia, vt dicitur infra *Nouell. de numerariis*, cogeanturque ludicibus, debitorum ac reliquorum modum, sub actorum testificatione, non modo frequenter ingerere, *leg. 9. de numerar.* sed & ipsi munerum iniungendorum sustinebant curam, id est, eos nominabant, qui exactorum, curatorumque operum publicorum, munus obire possent, & fastu turgidi, vti est in *leg. 11. de priuileg. eorum qui in sacro palat.* nullam aliquando priuilegiorum immunitatumque habebant rationem. Eam igitur ob causam Valentinianus hoc

loco, *numerariorum suggestiones*, sue nominatones, inualidas pronuntiat. De his *numerariis*, qui ita a rationibus numerandis & subducendis, nominati sunt, vide, quæ obseruauit Savaio ad *Sidon. lib. 1. ep. 11.* & *ad Symmach. lib. 9. ep. 47.* & *du Fresne in Glossar.*

(m) *Sacra nostra.* Cuiacius addit, *iussionis.* Sed ea voce nil opus est; *sacra* enim absolute denotat Imperatoris legem & epistolam, *l. 6. de cohortalib.* Vid. *Glossar. Theodosii.* *Gloss. Basil. σάκρα, οἱ λόγοι τῶ δημοσίου, καὶ αἱ ἐπαφῶν, καὶ ἐρημνεύοντα ἱερὰ.* Cumulaui alia loca *du Fresne in Glossar.*

(n) *Officiis prouincialibus.* Intellige *numerarios iudicum.* Mox enim verbis, *vel suo*, indigitantur *numerarii Præfectorum Prætor.*

(o) *Literata militia.* Léo Aug. *l. 14. Cod. Iust. de aduocat. diuers. iudicior.* Nec enim solos nostro imperio militare credimus illos, qui gladiis, clypeis, & thoracibus nituntur, sed etiam Aduocatos: Militant namque *causarum patrum*, qui gloriosa vocis consili munimine, laborantium spem, vitam & posteros defendunt.

(p) *Peculium castrense.* Repetita hic *lex 3. de postulando.* Aduocatis Præfectorum Prætorio idem quoque ius A. D. 440. tribuit Theodosius *l. 8. Cod. Iust. de aduocat. diuers. iudicior.* Omne, quod togatis fori Celsitudinis tua (P.P.) quolibet casu, quolibet acquiritur titulo, quasi *castrense* sibi met vindicare: nec patribus, nec aus paternis earum rerum commodum acquirere, legis istius auctoritate decernimus.

(q) *Roma.* Delenda hæc vox. Vndecim occurrunt leges in *Cod. Theodosiano* *proposita Roma in foro Traiano*, quas quære in *Topographia p. 122.* Cæterum hæc nouella testimonium præbet, *Dioscorum* fuisse Consulem occidentalem, cum eius tantum nomen præferat. *Eudoxius* enim hoc anno Consul in Oriente prodiit, vide *PAGIUM in Critic. ad an. 442.*

De confirmatione legum Nouellarum Diui Theodosii. (a) Tit. XXXV.

1. Impp. Theod. & VALENT. AA. Albino PF. P. & Patricio. (b)

Gloriosissimus principum dominus Theodosius clementiæ meæ pater, (c) leges a se post Codicem nominis sui latas nuper (d) ad nos sicut repetitis Constitutionibus cauerat, prosequente sacra præceptione direxit, Albine parens Karissime AA. Inlustris & præcellsa magnificentia tua nostrorum quoque apicum tenorem secuta, perferet eas in notitiam omnium, cum supradicta venerabili iussione simul missa, quæ nihil dubitationis relinquit, tam suis quam prouincialium ludicum decerneret edictis, vt sicuti vterque orbis indiuiduis ordinationibus regitur, hisdem quoque legibus temperetur. Dat. Non. Maii, (e) Rau. Postumiano & Zenone coss. (448)

(a) Hanc Nouellam edidit GOTHOFREDVS inter *Valentinianæ num. 13.* Cum autem nouellæ facillime inueniantur, nolui turbare ordinem editionis Cuiacianæ.

(b) *Albino PF. P. & Patricio.* De eo dixi supra ad *Nouell. 22. de pecunia Afris credita.*

(c) *Pater.* Vid. *not. b. ad nouell. 2. supra de confirmat. leg. Nouellar.*

(d) *Nuper.* Missæ iam sunt Constantinopoli anno superiore. *Sacra* enim illa præceptio, de qua

mox, est dicta *nouella 2. supra de confirmat. legum nouell. Theodosii*, quæ data Kal. Octobr. *Consul. Ardabure V. C. Conf. & qui fuerit nuntiatus*, id est, an. D. 447. Hoc autem anno 448. demum, vt hæc constitutio docet, leges Theodosii nouellæ in Occidente promulgatæ confirmatæque sunt, forte, vt *decima Theodosii A. Quinquennalia*, quæ in hunc annum incidunt, hac promulgatione magis redderentur illustrata.

(e) *Dat. Non. Mai.* MS. *Ottobon. Dat. III. Non. Iun.*

De Lampadariis. (a) Tit. XXXVI.

I. Imp. VALENTIN. A. Opilioni Mag. Offic. (b)

Merito amplitudinem tuam de statutis præcessorum (c) tuorum contrariis, inter primicerium Lampadariorum & sequentes eius habitis, videmus retulisse, ut quod pro verecunda moderatione ipse non poteris, nostra seruaret decretio. Opilio FR. AA. Inlustris itaque auctoritas tua iuxta rationabilem suggestionem tuam, perpendentes & breuia nimis & longiora tempora, hac edictali lege nos statuisse cognoscat, ut primicerius Lampadariorum tres annos in priuatos (d) administratione consistat, quatenus hoc labore perfunctos, (e) sequentibus ad processum copia tribuatur, ut neque ille diuturnitate posterioribus onerosus existat, neque sequentes nimia expectatione languescant. De absentibus, quæ amplitudinis tuæ suggestio patefecit, serenitas nostra confirmat: hoc est, ut si biennium suis (f) absuerit, vnum ei, triennio duo, quatriennio tres merito propiet (g) anteponi: si vero quinquennio, matriculis eximatur, ut de sua (h) pœna percellat, & sedulis obseruationis suæ compendia præmio concedantur. Dat. v. Non. Octob. Romæ, Valentiniano A. VI. & Albino. (i) (450)

(a) *De Lampadariis.* Obscurum est Lampadariorum munus, parumque lucis affundit hæc nouella. *Notitia Magistrorum Officiorum*, & *lex vl. Cod. Iust. de diuers. offic.* lampadarios adiungunt mensoribus. *Notitia Imp. Mensores & lampadarii.* Lex *vl. Mensores, lampadariorum eorum, qui in sacris scriniis deputati sunt.* PANCIOLOVS ad *Notit.* & BRISSONIVS de *V. S.* alique crediderunt, habuisse eos curam lampadum palatii, ut accenderentur & niterent, nonnullosque ad scrinii usus fuisse deputatos, ut scribis in multam noctem vigilantibus & scribentibus, lampades instruerent. Sed cum Iustinianus *Edict. VIII. cap. 3. §. 4.* Lampades, a quibus lampadarii nomen est, referat inter insignia magistratus, illa doctorum virorum opinio locum habere vix potest. Sentiendum igitur puto, cum GVTHRIO de *off. dom. aug. lib. 3. c. 12. in fin.* & DV FRESNIO in *Glossar. voc. lampadarius*, qui centent, lampadarios fuisse, qui faces aut lampades Imperatoribus Magistratibusque præstulerint. Ignem Imperatoribus præstare fuisse, & viri docti sciunt, & plurima docent veterum loca. *Lampas* non est lucerna olearia, sed tæda, fax. Vide POLLUCEM *lib. 10. c. 26.* SCHOLIASTEN ad *Persium Satyr. VI. v. 61.* Imo *Lampas* candelabri imitatur figuram, quod cereis candelis instructum est, & depictum seruat *Notitia Imperii* in insignibus Præfecti Prætorio. Consule DV FRESNE in *Glossar. voc. διαμπεδων, λαμπας.* Itaque Lampadarii sunt, qui ignem Imperatoribus præstulerunt. Imagines etiam præferri solerent, ut docet CASIOPORVS in *form. Consularitatis lib. 6. c. 20.* ibi: *vultus quin etiam regnantium genia obsequii pompa præmittit, ut non solum summi iudicis, sed & dominorum reuerentia cumulat orneris, cæque imagines tantum μετὰ κηρῶν aut μετὰ κηραλίας in publicum efferrentur, ut præter Acta synodi VII. act. 1. testatur insignis locus CHRONICI PASCHAL. in Phoca pag. 383. Ed. Par. & pag. 305. Ed. Venet. μετὰ καὶ τῆς εἰκό- νος Φοκά, ἢ εἰσῆγον ἐν τῇ ζωῇ αὐτῆς εἰς τὸ ἱππικὸν μετὰ κηραλίας, cum Phoca imagine, quam, dum superstes esset, cum accensis cereis in circum iuulerant, Magistratibus quoque, quibus inter insignia, imperatorie sunt imagines attributæ, ut videre est in *Notitia Imperii*, lampadum usus datus, & lampadarii concessi, qui in publicum cum imaginibus prodeuntibus, lampades siue ignem præferrent reuerentiæ ergo. Ideo IULIANVS antecessor consiuit. 37. memorat lampadarios Præcessorum Prætorio, Magistrorum Off. Quæstorum, & Præcessorum in-*

sularum, & *lex. vl. Cod. Iust. de diuers. off. lampadarios Magistrorum militum viriusque Præfecti Orientis & Illyrici, Iustinianus dicto Edict. 8. eos Vicario Pontici tractus assignat, ibi: veteri porro præconis voce, & lampadibus quatuor, quippe cum in hanc rem sumptus a nobis constitutus sit.* Ex his patet, plures fuisse lampadarios, quorum princeps hac nouella audit primicerius lampadariorum. Patet porro ex hac nouella & *notitia Imp.* eos fuisse sub dispositione Magistrorum officiorum, & forte in laudata *Notitia*, ut conicit DV FRESNE, iunguntur mensoribus, quod, ut ii, imperatorem magistratusque præcederent. De Lampadariis aulæ Constantinopolitanæ multa habes apud CODINVM de *offic. cap. 6. & 7.* & GRETSERVM in *observat. ad Codin lib. 3. cap. 1.*

(b) *Opilioni Mag. Off.* Opilio *Magister Off.* fuit A. D. 450. teste hac nouella, & A. D. 449. ut liquet ex nouella sequente. Prodiit deinde *Consul A. D. 453. cum Incensio.* Consule RELANDVM in *fast. & PAGII Critis.*

(c) *Præcessorum.* GOTHOFREDVS edidit *præcessorum.*

(d) *In priuatos.* Bene emendat CUIACIVS, in *primatus.*

(e) *Perfunctos.* Lege *perfuncto.* Error ortus occasione vocis sequentis.

(f) *Suis.* Vellem, *quis.*

(g) *Propiet.* Emendat CUIACIVS *properet.*

(h) *De sua.* Bene hic legit CUIACIVS, *desides.*

(i) *Et Albino.* Male ita in libris omnibus. Valentinianus enim sextum prodiit Consul cum Nomo A. D. 445. ut clarum ex *fastis.* Cum vero vix capiam, qua ratione potuerint librarii, licet ineptissimi, confundere Nomum cum Albino, in mentem mihi venit, scriptum fortasse fuisse, *Valentiniano A. VII. & Auieno*, id est an. 450. Auienus autem in marmoribus *Habienus*, & apud Græcos *Αἰνίος & Αἰνίος*, dicitur. Vide *fastos RELANDI.* Imo subscriptio *leg. 1. Cod. Iust. de prætorib.* habet, *Valentiniano VII. & Albino Cons.* Deinde data est hæc nouella Roma, in qua vrbe anno tantum 450. versatus est Valentinianus, & quinta Quinquennalia Augustei imperii celebravit, ut probat PAGIVS in *Critic. ad an. 449. n. 17.* & docet subscriptio *nouella 38. de nauicular. amnicis*, & Valentiniani *nouell. 7. de indulgent. debitor.* quæ ex his quinquennalibus lucem capiat. Ita conieceram. Sed Var. Lect. MS. Ottobon. consulens, hanc ipsam deprehendi lectionem, *Valent. A. VII. & Auieno Cons.* Patet igitur, nouellam hanc anno 450. emissam esse.

De principibus Agentium in rebus. (a) Tit. XXXVII.

I. Impp. Theod. & VALENT. AA. Opilioni Magistro Offic. (b)

Libenter accipimus quotiens necessaria subgeruntur. Tantum enim laudis est veterum statuta seruare, quantum necessaria prouida mente sanxisse: eadem ratio est prestare beneficia, & praestita custodire. Igitur sublimitatis tuae, quae magnanimitate sui (c) nostris temporibus proficere iudicat, quicquid rationabili sollicitudine prouidetur, suggestionem sequentes, Agentium in rebus scholae, (d) quorum labores, sollicitudines, vigiliae (e) tantae sunt, ut soli quicquid oneris est, & profiteri & efficere videantur, hac edictali lege consulimus, ut quae vetustas pro remuneratione sui praestitit, & intercepta iam diu fuerant, consequantur, scilicet, ut inconsulto Principe, qui ex eadem schola ad obsequia Praefecturae Praetorianae post infinita discrimina, & consumpta aetatis parte meliore peruenit, primores designati officii nihil usurpent, (f) neque Praefectianus (g) aliquis summam sumat (h) militiae sacramenta, neque matriculis eximatur, praeter eius conscientiam atque consensum: ita ut eadem matricula officii praetoriani in Principis potestate consistat, & annonis atque emolumentis, (i) Principibus nihil per Iudicum auariciam subtrahatur. Debent enim plurimis remediis adiuuari, quos nouimus, ut ad hoc veniant, plurima pericula (k) sustinere, Opilio Frat. A. (l) Inlustris itaque auctoritas tua, haec quae merito constituta sunt, praecipiet pro sua aequitate seruari, ut spe certa recuperandi praemii antiquitus deputati, in necessitatibus publicis fidelius elaborarent: quoniam ubi certus fructus est, illic studiosius laborare delectant: multa decem librarum auri statuta, si quis legis huius obuiauerit constitutis. Dat. III. Id Sept. Rau. Asturio & Protogene (m) vv. cc. coss. (449)

(a) *De Principibus agent. in reb.* Hanc nouellam edidit GOTHOFREDVS inter Valentinianicas n. 14. *De Principib. agent. in reb.* est titulus 28. lib. 6. ubi consule Paratitlon. Sunt autem *Principes agentium in rebus*, qui in schola agentium, diuturno fatigati obsequio, tandem id praemii loco consequantur, ut in prouincias missi, gubernarent Iudicum officia, ut docet *Notitia Imperii*, & l. 6. *de princip. agent. in reb.* Adde *Commentar. ad leg. i. di. tit.*

(b) *Opilioni Mag. Off.* De eo vide not. b. ad. nouell. superiorem 36.

(c) *Sui.* Editiones Lugdunens. & Gothofred. habent, *sua*.

(d) *Schola.* De schola agentium in reb. consule Paratitlon tit. 27. *de agent. in reb. lib. 6.*

(e) *Vigilia.* L. 7. de priuileg. eorum, qui in sacro palat. militant: *Quique inter agentes in rebus plenum vigiliarum munus exercent.*

(f) *Nihil usurpent.* Reuocat Valentinianus hoc loco leges Gratiani, Theodosii M. & Arcadii, l. 3. & 6. *de principib. agent. in reb.* quibus cautum est, ne quid officiales iudicum audeant agere, sine auctoritate Principis officii. Consule ibi *Commentarium*.

(g) *Praefectianus.* Praefectianus, ἐπαρχικός, est apparitor seu officialis Praefecti Praetorio. Vide titulum 10. lib. 12. *ne praefectianus &c.*

(h) *Summam sumat.* In Editionibus Lugdun. & Gothofred. est, *sua praesumat*. Sed proba est nostra lectio, *sumere enim militiam*, & *matriculis eximi*, opponuntur. *Summa militia* dicitur Praetoriana, ut infra nouell. 4. Maioriani *de indulgent. reliquor. superior militia*.

(i) *Emolumentis.* Hinc discimus, Principes officiorum, quaedam *emolumenta*, siue *sportulas* quasdam, accepisse ab iis, qui in militiam officialium adsumebantur. Ideo cautum supra, *ne quis sine consensu Principis sumere militia possit sacramenta*. Immo ob missiones officialium ad Principem redibant quaedam *compendia*, ut vocantur l. 2. *de lucris officiorum*, quod docent verba illa, *neque matriculis eximatur*. Consule *Commentar. ad d. l. 2.*

(k) *Plurima pericula.* Theodosii Iun. L. 6. Cod. Iust. *de principib. agent. Principes agentium in rebus*, quos saepe saeva pericula, vitaeque interdum renuntiatio ad memoratum gradum adduxit.

(l) *Frat. A.* In Editionib. Lugd. & Gothofred. est, *P. K. A.*

(m) *Protogene.* M. S. Ottobon. *Protegene*, male. *Protogenes* vocatur in Actis Concil. Chalcedonens. *Act. IV. init. pag. 382. Tom. II. Concil. Harduin.* Et magnificentissimo & gloriosissimo expresso & eximio & Patricio Protogene. Consule *fastos RELANDI & PAGII Critic. b. a.*

De nauiculariis annicis. (a) Tit. XXXVIII.

I. Imp. VALENT. Epitincano P. F. V. (b)

Publicis commodis & sacratissimae urbis utilitatibus amica suggestio magnitudinis tuae, clementiam nostram more solito prouisionis admonuit, ut nauiculariorum corpori, per tot detrimenta lassato, remedia praestaremus: quorum priuilegiis sufficere constituta vetera potuerunt, nisi haec temeritas inlicitae usurpationis infringeret. Epitincane P. K. AA. Vnde inlustris magnitudo tua hac nostri pragmatici actione (c) cognoscat, iuxta suggesti-

onem suam nauicularios, qui munus proprium diffugerunt, ad corpus suum cum agnatione & peculiis reducendos, omni vel coniunctionis, vel obnoxietatis, (d) vel cuiuslibet personæ privilegio (e) & defensione submota: eorum, qui sine heredibus obierunt substantiam, quolibet alienatam titulo ab his vindicari, qui memoratæ seruiunt functioni. Nauem nec facere nouam, nec instaurare intra capacitatem (f) quadraginta cuparum liceat, quo hoc munus videtur esse susceptum: priuatorum (g) naues legitimæ capacitatis, necessitatem huius functionis singulis cursibus, minores vero biatis solidis adiuuabunt: ut necessarium corpus saluberrimæ prouisionis auxilio subleuatum, deuotionem solitam redintegratis viribus possit agnoscere. Dat. viii. Kal. Maii, Rom. Valentiniano A. & Auieno v. c. coss. (450)

(a) *De nauiculariis amicis.* Ad urbem Romam pertinet hæc Valentiniani constitutio, in qua A. D. 450. solemniter Quinquennialium Augustei imperii celebravit. Vide PAGIVM in *Critic. b. a.* Huius solennitatis causa Imperator publicis urbis commodis consulere voluit. *Commoda* proprie sunt annona subsidia. Vide *Glossar. Theodos.* Urbi enim æternæ canon frumentarius a possessoribus Africanis in primis erat præstendus, quem nauicularii ad portum Romanum subuehebant, ubi in horreis recondebatur. Ex his Tiberi aduerso Romam transferebatur per *caudicarios*, siue *nauicularios amicos*, de quibus hic agitur. Pertinent huc tituli, de *canone frumentar. urb. Rom.* de *annonis ciuicis*, de *nautis Tiberinis*, de *saccariis portus Romæ*, & de *nauiculariis*, quos consule. Sunt igitur *nauicularii amici* iidem cum *caudicariis*, quorum fit mentio l. 2. de *pistorib.* l. 9. de *suar.* l. 1. de *canon. frumentar. urb. Rom.* qui nauibus codicariis annuam Ostiam aduectam, in horrea populi Romani Tiberi subuehebant. De his *nauiculariis* consule *Commentar. add. l. 2. de de pistorib.* & *Paratitilon de nauicular.*

(b) *Epitincano P. V.* Curam nauiculariorum habuit P. V. ut docent variae Inscriptiones legum tituli de *nauicular.* De *Epitincano* autem nihil habeo, quod dicere possim.

(c) *Actione.* Bene emendat RITTERSHVSIVS, *sanctione.*

(d) *Coniunctionis vel obnoxietatis.* Hæc ita intelligenda esse videntur. Nauicularii pertæsi suæ functionis affectabant nonnunquam consortium aliorum corporum, ut *pistorum*, quod docet l. 2. de *nauicular.* aut *mancipum salinarum*, ut conuincere est ex SYMMACHO lib. 10. ep. 58. cumque deinde ad munus proprium reuocarentur, obiciebant *coniunctionem* vel *obnoxietatem*, id est, profitebantur in iudicio, se alii corpori coniunctos obnoxiosque esse.

(e) *Priuilegio.* Vide leg. 3. de *nauicular.*

(f) *Capacitatem.* Illustrat hæc GOTHOFREDVS in *Commentar. ad l. 28. de nauicular.* quem vide.

(g) *Priuatorum.* Huc pertinet titulus de *nauibus non excusand.* & *Novella 15. supr.*

De suariis, boariis & pecuariis. (a) Tit. XXXVIII.

I. Impp. VALENT. & Marc. AA. Firmino PF. P. & Patricio. (b)

Non miramur inter bellicas curas & obstrepentes lituos (c) ordinatione viri magnifici Parentis Patriciique nostri Aëtii (d) formam publicæ dispositionis in meliorem statum fuisse mutatam: cuius sollicitudini facillimum effectum præstitit amplitudinis vestræ in æternum consulens laudanda prouisio, quæ sacræ urbis privilegiis, & administrantis prouidentia, & optimi ciuis adfectione subuenit, & iamiamque occidui corporis (e) functionem ita salubri dispositione constituit, ut remotis dispendiis nunquam defectum virium deuotio seruientis incurrat: quippe cui per mutationem (f) prouinciarum, exactionis qualitate & pretii moderata adæratione (g) prospexit. Firmine P. K. A. Inlustris & præcella magnificentia tua pragmatici nostri tenore comperto sciat secundum saluberrimam suggestionem suam, quæ ex magnifici viri Parentis Patriciique nostri Aëtii dispositione processit, patronis corporis suariorum intuitu sacræ urbis Romæ in primis hoc beneficium debere præstari, ut delegatio, (h) quæ his intra prouinciam Sardiniam præbebatur (de qua propter incertum navigationis inlatio fluctuabat) ad arcam Prætorianam reducta, cum aliis prouinciis sub refusione vniuersorum titulorum (qui dispersi antehac plurimum in reliquis habere probantur) de vicinis prouinciis, id est, de Lucania sex milia (i) quadrigentorum, Campania M. D. CCCC. L. solidorum debita emolumenta oportet (k) decerni. De boariorum etiam vel pecuariorum (l) præstatione nonnongentos quinquaginta solidos exactos, sibi nouerint profuturos: centum milia æqui ponderis portione (m) de interpretiis (n) iuxta priora constituta præbeant, (o) ducentena quadraginta pondus (p) ad solidos secundum promissionem suam inlaturi, quoniam certa emolumenta, amota solita dubitatione, percipiunt: ita ut centum quinquaginta diebus (q) obsoniorum (r) præbitionem sine ulla causatione singulis annis a se nouerint procurandam.

dam, quæ quantitas in tricies centenis viginti octo milibus libris cum duarum decimarum, ratione colligitur. (s) In ipsorum autem patronorum sit arbitrio constitutum, utrum Prætorianum officium, adiunctis ei quinque de corpore suo, quos elegerint, quibus ducenariam militiam præberi iubemus, an per suos tantummodo, ne forte onerosi sint apparitores, idipsum munus velint exactionis impleri, non expectata deinceps Prætorianæ sedis annua delegatione, quæ hætenus seruabatur: nec ante quicquam de Lucania Samnioque prouinciis arca Prætoriana deponat, quam suariis exigentibus debitum omne saluatur. Moderatores prouinciarum eorumque officia sub periculo facultatum suarum diligentiam & efficaciam huic operi commodabunt; ut ea ipsa quæ prouidimus facilius impleantur. Barnio (t) priori corporis cum dignitate lege concessa, (v) etiam cingulum militiæ iubemus adiungi, quo in rebus ordinandis sub privilegio militari maior huic auctoritas suffragetur, quod circa successores eius venientes per ordinem volumus custodiri: quos ad nullum aliud præterea onus conuenit reuocari, nisi huic (x) officio vacantes a ceteris habentur immunes. Suarios ipsos (y) nullius apparitionis neque iniuriæ (z) neque dispendiis subiacere, manentibus circa eos quæ superiora scita sanxerunt. Obnoxias sane Suario, Boario & Pecuario corpori personas ad debita præcipimus, cum agnatione, pecuniis & prædiis, onera reuocari, remotis omnibus, quæ sibi contra leges præsumptio & ambitio vindicauit. (a) In quibus exequendis memoratus Barnius (b) vel successores eius, fidelem operam commodare debebunt, quo statutis nostris congruus præstetur affectus. Deuotos enim ob hoc non solum prouisione, sed etiam honore duximus adiuuandos, ut splendiores in ministerio urbis æternæ semper inuigilent, suisque compendiis æstiment adgregari quicquid iugis procurarit inlatio, Dat. 11. Kal. Iul. Romæ, Herculano v. c. CONS. (452.)

(a) *De suariis &c.* De suariis, pecuariis, est titulus 4. lib. 14. ubi consule Paratitlon. & REINERIVM Inscript. Class. I. n. 105. p. 145. GOTHOFREDVS hanc nouellam edidit inter Valentinianæ num. 15.

(b) *Firmino PP. P. & Patricio.* Firmino hoc anno 452. inscribitur Valentiniani Nouell. 12. de episcopali iudicio. Gessit autem Præfecturam iam anno superiore, quo ad eum data est Nouella Valentin. 10. de confirmand. iis, quæ administrantibus. & nouell. 9. de colon. vagis, cuius subscriptio Romæ PP. in foro Traiani, aperte docet fuisse eum Præf. Prator. Italia, quod & nouella nostra testatur, in qua Campaniæ, Lucaniæ, Samnii, Sardinia, fit mentio. Idem nouella sequens 40. de prædiis pistoriis, Firmino an. 451. inscripta, quæ de Africa prouinciis atque prouincialibus agit, confirmat. Firmini, Aruerna oriundi, diu in Galliis fuerunt illustres, ut patet ex GREGORIO TYRONENS. lib. 4. cap. 42. Vide & SAVARONEM ad Sidonium lib. 9. ep. 1.

(c) *Obsrepentes lituos.* Imminabat Italiæ cum infinita barbararum gentium colluue Attila Hungarorum Rex, qui anno superiore maxima iactura suorum in Gallia ab Aetio Gothisque fuerat victus. Valentinianus vero Romæ consistens, & certior factus de hostium aduentu, in mandatis dedit eidem Aetio, teste hac nouella, ut exercitum colligeret ad urbis defensionem. Igitur ille præter bellicas curas, quas laudat Valentinianus, consilia quoque cum Firmino PP. iniit, ut urbs commeatibus firmaretur, & suariorum boariorumque corpora nouis ornarentur beneficiis. Ex hac vero nouella, quæ laudes Aetii decantat, quas ob bellicas curas merere videbatur, confutandus est PROSPER, qui sub huius anni Consulibus scribit: Attila redintegratis viribus, quas in Gallia amiserat, Italiam ingredi per Pannonias intendit, nihil Duce nostro Aetio secundum prioris belli opera prospiciente; ita ut nec clusuris Alpium, quibus hostes prohiberi poterant, videretur, Tom. VI. Pars II.

hoc solum suis superesse existimans, si ab omni Italia cum Imperatore discederet. Certe Aquileia, nobilissima illa Italiæ ciuitas, & altera Roma quondam dicta, quæ prima superatis Alpibus, Attilæ fuit oppugnanda, diu eius impotentem despexit potentiam, licet tandem ciues, ad summam rei frumentariæ difficultatem adducti, consilium effugiendi ex vrbe eamque vacuum hostibus relinquendi, ceperint, ut posteriores tradiderunt, & conicere quoque est ex LORANDE de reb. Goth. cap. 42. Vide SIGONIVM de occident. imper. ad h. a. Corrigendus quoque PROCOPIVS, qui lib. 1. cap. 4. de bello Wandal. scribit, Aquileiam post Aetii demum obitum captam ab Attila excisamque fuisse.

(d) *Aetii.* De eo vide, quæ scripta sunt, ad inscriptionem nouella 24. supr.

(e) *Occidui corporis.* Occiduum corpus suariorum dicitur, quia vires eius conciderant, atque ad occasum interitumque vergere videbatur. Consule legem 5. de suar.

(f) *Mutationem.* Editiones Lugdunens. & Gothofred. habent imitationem, sine sensu. Receptam lectionem firmare quidem videntur, quæ sequuntur infra de prouinciis, & imprimis Sardinia ad arcam Præfecti Prætorio reducta; mallem tamen legere, mutationem. Ob mutationem enim prouinciarum defectumque virum, ut paulo ante dicitur, opus erat moderata pretii adaratione. Coniecturam meam iuuant verba illa infra, plurimum in reliquis habere probantur.

(g) *Exactionis qualitate & pretii moderata adaratione.* Exactionis qualitas, est modus exigendi porcinam. Huc pertinet l. 2. de suariis, ibi: ne in aestimando porcorum pondere licentia suariis præbeatur, & l. 4. eod. tit. Suariis aestimandi licentia denegetur, pondusque porcorum trutinæ examine, non oculorum libertate quaratur. Pretii moderata adaratio, est aestimatio nummaria moderata, quia suarios in aestimanda porcina nunquam modum excessisse legimus. Vide l. 2.

(Z)

& 3.

- & 3. de suariis. Aderatio, est compensatio, quæ fit in pecunia vice specierum. Consule *Glossar.* & elegantem *CASSIODORI* locum *Var. XI. 39.*
- (h) *Delegatio.* Legendum est *delegatione*, ut sensus constet. *Delegatio* notat descriptionem, a Præfecto Prætorio suariis datam, qua modus exigendi porcinarum comprehendebatur. Vid. *Glossar.* & *BRISONIVM de V. S.* Data fuerat eiusmodi delegatio suariis, ut in Sardinia possent porcinarum exigere. Cum vero propter incertum navigationis, tuto tempore Romam non possent transferre porcos, & obsonia populo dare, reducendam esse hanc delegationem ad arcam Præfecti Prætor. censuit Valentinianus, id est, voluit, ut Sardinia assignaretur arcæ Prætorianæ, in eamque Sardi annonariam inferrent functionem.
- (i) *Lucania sex milia.* Editiones Lugdunens. & Gothofred. *Lucania, Emilia.*
- (k) *Oportet.* Scribendum est, *oporteat.*
- (l) *Pecuariorum.* Pecuarii proprie dicti, qui præerant veruicinarum ouillæque carni exigendæ, quæ populo Romano erogabatur. Vide *Commentar. ad leg. ult. de suar.*
- (m) *Portione.* Editiones Lugdunens. & Gothofred. habent *portionem.* *RITTERSHVSIVS* edidit, *portionis.* Scriptum fuit sine dubio, *centum mille portiones.*
- (n) *Interpretiis.* Interpretium alias est lucrum inter emptum ac venditum, de quo est locus classicus *AMMIANI lib. 28. cap. 1.* vbi vide *VALESIUM* & *LINDENBROGIUM.* *CYACIVS* *Obferuat. XVI. 4.* hic nimis obscurus est. Hoc loco vero interpretium est lucrum inter acceptum ac erogatum. Nimirum suariis leuandi dispendii causa, quod in susceptione & erogatione porcinarum necessario eueniebat, quoddam ἐπίμετρον seu *auctarium*, ut in *Glossis* dicitur, a collatoribus porcinarum carnis dandum fuit, de quo est Valentiniani *M. l. 4. de suariis*, ex qua apparet, accepisse eos quinque pondo in centum, additurque ibidem, *animal a possessore tradendum, ob digeriem, prius vnus noctis ieiunitate vacuandum esse, ne scilicet suarii loco carnis stercoreis copiam acciperent.* Id vero *auctarium* siue ἐπίμετρον postulasse ipsam necessitatem testatur *CASSIODORVS Var. XI. 39.* ibi: *Erat quidem gloriosum Romam pascere: sed quanto dispendio videbatur posse constare, adducere tam multis itineribus, quæ darentur ad pondus? dum quæ probantur decrescere, nullus poterat imputare.* Eam ob causam in etiam sæpenumero facta est aderatio. Cum verò in exigenda porcina maximam adhiberent suarii accurationem, ut fidem faciunt
- leges de suariis*, factum est, ut ipsis ex ἐπίμετρον lucrum quoddam accresceret, quod hic interpretum dicitur. Consule *Commentar. ad d. l. 4.*
- (o) *Præbeant.* Sequentia suadent, legendum esse *habeant.* Et certe de beneficiis hic sermo est.
- (p) *Ducenta quadraginta pondo.* Editiones Lugd. & Gothofred. habent, *ducenta quadragena pondo.*
- (q) *Centum quinquaginta diebus.* Hi dies efficiunt menses quinque, computatis Iureconsultorum more in mensem triginta diebus. Per quinque menses caro populo Romano fuit præbita, ut constat ex *lege ultima de suariis.*
- (r) *Obsoniorum.* Obsonium proprie est carnis præbitio, d. l. ult. de suar. In obsoniis quinque libras carnis a possessore accipiant. *Glossæ, ὀψώνιον, diarium.* *GREGOR. NAZ. orat. 9. pag. 155. Edit. Lips. ὀψώνιον τὸ βασιλικὸν σιτηγέσιον.*
- (s) *Colligitur.* Interpretatus est hæc verba *GOTHFREDVS ad leg. ult. de suar.* Quantitas autem hæc obsoniorum annua collecta, facit triginta sex miliones ac viginti octo millia librarum carnis, ex qua de numero ciuium, quibus annona danda, iudicium ferri potest.
- (t) *Barnius.* Editiones Lugdun. & Gothofred. *Baonius.* Hunc putat *GOTHFREDVS ad leg. 1. de suar.* fuisse suillæ carnis præbitorem, τὰ χοίρειά κρέως χορηγόν, ut appellat *ZOSIMVS lib. 2. c. 9.* Prior corporis, *lege ultim. de suar.* dicitur, *corporis principalis.*
- (v) *Dignitate lege concessa.* Valentinianus an. D. 419. *leg. ult. de suar.* ornauit tres corporis principales tertii ordinis comitum, quam sibi non ex codicillis, sed ex priuilegio latæ legis poterant vindicare.
- (x) *Nisi huic.* Alienum h. l. est *nisi.* Legere possis *sed.* Verum sic etiam scribendum foret: *habeantur.* Forte *leg. nam.* Compendia utriusque verbi in MSS. facile confunduntur.
- (y) *Ipsos.* Male Editiones aliarum, *ipsius.*
- (z) *Iniuria.* Intellige iniurias corporales ex priuilegio Valentiniani d. l. ult. ibi: *Nulla tamen eos corporis iniuria formido percellat.*
- (a) *Vindicauit.* Idem d. l. ult. sanxit Valentinianus: *Ut his quoque suas reddi iubeamus personas, quas rescissis omnibus priuilegiis, vinculis, gratiosis sententiis, (si quas in abolitionem genuinæ functionis meruerunt,) restitui facias cum facultatibus suis.*
- (b) *Barnius.* Al. *Baonius.*

De prædiis pistoriis Afris deputandis. (a) Tit. XL.

I. Imp. VALENTIN. A. Firmino PF. P. (b) & Patricio.

Ad auditores (c) suos beneficia delata respiciunt, nec minus plenam gratiam mereatur, qui præstanda suggessit, quam qui suggesta concedat: vnum prouidi Iudicis est, alterum munificentiae principalis, & insinuatio, benevolentiae titulo præstando (d) gloriam, cumulat insinuationis affectum. Censeo igitur, ut iuxta suggestionem culminis tui, honoratis Afris & possessoribus hostili (e) vastatione nudatis isto remedio consulatur, ut quod fortunæ impressio sustulit, id quantum potest largitas Augusta compense. Dulce est remedia fessis optata largiri: & licet habeat inexhaustum dolorem atque æterna suspiria proprietarum amissio facultatum, tamen quæ in tam tristi fuerint sorte conlata, amissa solantur. Igitur intra Numidiam prouinciam ex desertis locis, de quibus, sicut celsitudinis tuæ suggestio loquitur, nihil emolumenti agnosceret, honoratis & possessoribus,

foribus, quos prædiximus, XIII. millia ferre (f) centuriarum, sub quinque annorum vacatione concedimus: duo millia præterea solidorum, qui ex titulo vicinarum (g) filiquarum, quæ per singulas centurias exiguntur, & superesse fisco perire (h) dicuntur, exacta per officium magnitudinis tuæ ad arcam, ad eandem summam, quemadmodum iuxta merita personarum per ordinem annis singulis diuidi debeant, pro tua moderatione decernas. Et in Sitifensi & in Cæsariensi prouincia, Mauritania & Numidia, prædia iuris emphyteutici & domus diuinæ, quæ a Vaculis (i) post Vandalicam vastationem fuerant competitæ, & a diuersis hodie possidentur, auferri ab hisdem censeo, & sub eo institutionis modo, quo nunc tenentur subsignatione (k) cessante, honoratis Proconsulis prouinciæ Abidiacæ (l) potius conlocari, quos a Barbaris, sublati patrimoniis etiam de sedibus propriis constat expulsos. De pistoriis autem prædiis statuo, quoniam his quos Barbaries afflixerat, & ob alimoniam ante fuerant lege concessa, ad eos tantum debeant peruenire, quos ab hostibus certum est facultates captiuitatis infortunio perdidisse, iisdem pulsos, quos ad hoc beneficium indecenter constat admissos: nec liceat quemquam amplioribus, quam eius loci ratio postulat remediis adiuuari. Æquum enim est, ut quos perculsis grauiori sorte contulimus; iuxta singulos distributione proficiat, penes quos saluo vrbs Romæ priuilegio, (m) hæc humanitas permanebit, donec auspice Deo Africam redire contingat. Prædia obeuntium, eiusdem scilicet iuris, ad filios eorum quibus data sunt, successionis iure perueniant, saluo tamen, ut dictum est, priuilegio vrbs æternæ: qui, si defuncto fortasse non fuerint, auctoritatem (n) iudicis huic dari præcipio, cui magis consuli iusta necessitas persuadet. maioribus enim debent beneficiis adiuuari, quos dubium non est aduersa vehementiora perpessos. Firmine P. K. AA. Itaque inlustris & præcellsa magnificentia tua assignatos (o) Prouinciales sub programme suo faciat peruenire, ut quanta nobis dotatium cura sit, (p) præsentī lege cognoscant. Dat. III. Id. Iul. Romæ, Adelfio v. c. CONS. (q) (451.)

(a) Editæ est hæc Nouella in *Tricennalibus* Cæsarei Imperii Valentiniani, ex quibus lucem capit. De *prædiis pistoriis*, per diuersas prouincias sparsis, quæ pistoribus olim, qui panem coquendo, alimentisque popularibus, inseruiebant, quædam præbebant solatia, ut dicitur l. 19. de *pistorib.* consule *Commentar. ad leg. 7. d. t. & CVIACIVM* Obseruat. XVI. 5.

(b) *Firmine* P. P. De eo dixi ad nouellam super. not. 6.

(c) *Auditores*. Emendauit CVIACIVS, auctores, & ita edidit RITTERSHVSIVS recte.

(d) *Præstando*. Lege, *præstandi*.

(e) *Hostili*. Wandalica. Vide quæ scripsi ad nouell. 23. sup. de tribut. fiscal.

(f) *Ferre*. Bene emendat CVIACIVS, *terre*.

(g) *Vicinarum*. Lege cum CVIACIO, *vicenarum*.

(h) *Perire*. Emendat CVIACIVS, *per se*.

(i) *Vaculis*. Nisi scribendum *vagulis*, suntque intelligendi *vaguli* Afri, a Wandalis bonis exuti, & ad ultimas miseras redacti, non habeo quomodo aut emendandus aut intelligendus sit hic locus.

(k) *Subsignatione*. Subsignatio est confirmatio. *Subsignare*, est subscribere, ut ex FESTO notissimum, confirmatio vero fit *subsignatione*.

(l) *Proconsulis Prouincia Abidiacæ*. Recte quidem emendauit CVIACIVS *Proconsularis Prouincia*, sed scribendum præterea est, ac *Byzacæ*, monstrum enim nominis est *Abidiacæ*. Erant autem in Wandalorum potestate hoc tempore prouinciæ, *Proconsularis* ac *Byzacæ*, & honorati plures, cum per sortes agros inter exercitum

diuississet Genfericus, ex iis fuerant eiectioni. Vide, quæ obseruavi ad nouell. 23. sup.

(m) *Priuilegio*. Nimirum pistorum corpori salua manent sua iura, & prædia pistoria Afri locantur tantum iure perpetuario siue emphyteuticario. L. 19. de *pistorib.* *Fundi iure perpetuo, idoneis, adfixa præstatione tradantur, atque conductores præstationis modum & solatia ministrent antiquitus constituta pistoriis.*

(n) *Auctoritatem*. CVIACIVS recte emendauit, *auctoritate*.

(o) *Assignatos*. Scribendum ad *signatos*. Signati sunt significanter, quasi quodam signo, definiti, & designati. Vid. *Glossar. voc. signare*.

(p) *Dotatium cura sit*. CVIACIVS hæc asterisco no auit, nonnihil excidisse putans. Sed bene se omnia habent, & ex l. 7. & 13. de *pistorib.* facile possunt illustrari. Prædia enim pistoria proprie dicuntur *fundi dotales* dictis legibus, quia alienari non poterant, & corpori pistorum iam olim instar *dotis* cuiusdam erant attributa. L. 13. de *pistorib.* *Non ea sola pistrini sint vel fuisse videantur, quæ in originem adscripta corpori dotis nomen & speciem retinent, &c.* L. 7. d. t. *Post quinquennii tempus emensum vnus prior & Patronis pistorum otio & quiete doneatur, ita ut ei, qui sequitur officinam cum fundis dotatibus tradat atque consignet.*

(q) *Adelfio V. C. Conf.* Adelfius dicitur in marmoribus, & plerisque fastis latinis, Græci scribunt *Adelfio*. De eo consule fastos RELANDI. Prodiit cum eo in Oriente hoc anno Consul Marcianus A. cuius nomen tempore editæ nouellæ nondum in Occidente innotuerat.

De successione curialium. (a) Tit. XLI.

I. Imp. Theod. & VALENT. AA. Maximo II. PF. P. (b)

In augendo statu urbium singularum, seruata catholicæ religionis veneratione, tam præcedentia veterum, parentumque nostrorum statuta renouamus, (c) quam nostris legibus obseruanda decernimus, ne passim imminutione municipum, cum numerositas ex abundanti clericatus augetur, publica damna generentur. Non dubium est enim, cum non expletis muniis ad obsequium venerabilis mysterii (d) curialis admittitur, relisum (e) in paucos publicæ functionis onus nequaquam posse tolerari: & rursus migrantibus patrimoniis curialium ad personas, quæ functionibus municipalibus non tenentur, propriam ciuitatis nutare substantiam. Propterea præsentī lege sancimus, vt quisquis ante huius sanctionis diem, suscepit clericatus officium, non expletis vrbis propriæ muniis ac muneribus, in ea quidem qua meruit religionis obseruatione perduret, sed omnia per suffectum tam personalia quam patrimonii onera cogatur agnoscere, facultates suas pro virili portione singulis filiis diuidat, sibimet simili parte seruata. Quod si filios non habuerit, duas partes facultatum suarum, præter vllam alienationis fraudem, propinquis ad curiam pertinentibus tradat. Quod si defuerint, easdem octo vncias ordini proprio proficere debere censuimus, quoniam non minor est affectio patriæ, quam parentum: tertiam sane propriæ substantiæ seruaturus. Qui vero redditis patriæ muneribus, dudum ad officium clericatus accessit, filiis, quos sibi procul dubio curia vindicat, facultatum suarum, sicut iam diximus, virilem singulis portionem tradere non moretur. Qui si filios non habuerit, ea quæ superius, & de patrimonii distributione talis personæ, constituta sunt, obseruare cogetur. Decet enim eum, qui sacrosanctis desiderat inhærere mysteriis, fide magis diuitem, quam facultatibus adprobari. In futurum ad Ecclesiastica ministeria curialem suscipi præsentī lege prohibemus, vt fiscales necessitates numerositate municipum facilius impleantur. Si quis sane ad clericatus obsequium etiam contra legum vetita, animi deuotione properauit, si propriæ non compleuerit onera ciuitatis vniuersa, per suffectum reddere compelletur: simili legis obseruatione facultates suas sicut supra scriptum est, aut cum filiis, aut cum propinquis, aut cum patria diuisurus. Quod si expletis muniis, sacrosanctæ religionis fuerit ministerio coniunctus, facultates suas viritim filiis distribuere per iudicium mox cogetur, sibimet virilem portionem inter liberos seruaturus. Qui si filios non habuerit, duas partes patrimonii sui propinquis (qui tamen curialitatis oneribus obnoxii sunt) absque vllō imminutionis commento, sicut superius dictum est, sciat protinus conferenda, omnibus in medium deductis quæ post hanc rem (f) clericatus in fraudem legis alienanda crediderit: tertiam cui voluerit proprio dispensaturus arbitrio. Quæ nostram serenitatem temperasse humanitatis intuitu vetera legum constituta (g) testantur, quibus omne patrimonium cedere ordini proprio curialis præceptus est, quotiens ad ministerium clericatus eligitur. Illam quoque partem dispositio nostra non præterit, vt quisquis ciuis vel incola deinceps in nullo obnoxius (cuius tamen substantia trecentorum solidorum (h) non exuberet quantitatem) fuerit repertus, habeat adipiscendi clericatus liberam facultatem. Eum vero cuius patrimonium maiore quam definiuimus æstimatione censetur, liceat Curia secundum vetera statuta sociari: exceptis his qui sacris scriniis nostris & Agentium in rebus scholæ militānt, & aliis, qui continuatæ militiæ obseruatione desudant, vt multis prouisionum generibus ordinum numerus suppleatur, nec tamen desint ministri venerandæ religionis obsequiis. Maxime P. K. AA. Inlustis & præcelsa magnificentia tua huius legis saluberrima constituta, sub edictorum promulgatione faciat in omnium notitiam peruenire, vt sacrilegii reatus (i) inuoluat, viginti librarum auri multa percipiat, quem non obedisse claruerit edictalibus Constitutis. Dat. v. Kal. April, Rauennæ, Theodosio A. xv. (k) & Festo v. c. coss.

(a) *De successione Curialium.* Hanc nouellam bene intelliges, aduocato in subsidium *Paratitlo de decurionib.*

(b) *Maximo II. PF. P.* De eo dixi *not. a. ad Nouell. 21. supr. neque domum diuinam.*

(c) *Renouamus.* Vide ea in *Paratitlo de decurion.* pag. 358.

(d) *My-*

- (d) *Myſterii.* Male in aliis eſt *miniſterii*. Clerici l. 12. de decurion. dicuntur ſacroſanctis myſteriiſ ſeruare. Errauit profeſſo RITTERSHUſIVS, miniſterii vocem defendens.
- (e) *Keliſum.* Emendat CUIACIVS, recuſum.
- (f) *Hanc rem.* CUIACIVS legit honorem.
- (g) *Conſtituta.* Ea collegit GOTHOFREDVS in Paratiſto d. pag. 358.
- (h) *Trecentorum ſolidorum.* Conſtantii æuo, ex lege 33. de decurion. vocabantur ad curiam, qui ultra viginti quinque iugera priuato dominio poſſidebant.
- (i) *Sacrilegii reatus.* Sacrilegii reatus, eſt crimen violati iuriſ, l. 30. de erogar. militar. annon. l. 2. vt digni. ordo. Vide not. i. ad d. l. 30.
- (k) *Theodoſio A. XV.* Scribe XVII. Cum Feſto enim A. D. 439. Theodoſius decimum ſeptimum Conſul produiſt, propter octaua Quinquennialia imperii. Vide PAGIVM in Critic. ad b. a. & ſaſtor RELANDI.

In damnum publicum non valere reſcriptum, nec ſpecialia beneficia generalibus præferenda. Tit. XLII.

I. Imp. Theod. & VALENT. AA. Maximo PF. P. II. (a)

Vſu rerum frequenter agnouimus ſpecialibus beneficiis generalem deuotionem grauari, recedente (b) in reliquos tributorum ſarcina, (c) quæ ſingulis quibuſque ſubducitur, Maxime P. K. AA. Et ideo inluſtris & præceſſa magnificentia tua pragmatici noſtri ſecuta decretum, ſciat ſecundum ſuggeſtionem ſuam, manentibus hiſ, quæ dudum de remouendis ſpecialibus beneficiis cenſuimus, omnia quæ ſpecialiter contra vetitum impetrata ſunt, non valere, & functionem publicam æqualiter ab omnibus oportere cognofci, (d) vt & quod in commune ſtatutum ſalubriter fuerat, perfeueret, nec denuo in hæc ambitus redeat, quæ iterata præceptione remouemus. Dat. VIII. Kal. Febr. Rom. Valentiniano A. V. (e) & Anatolio v. c. COSS. (440.)

- (a) *Maximo PF. P.* De eo dictum ad Nouell. 21. ſupr.
- (b) *Recedente.* Rittershuſius vult, recedente.
- (c) *Tributorum ſarcina.* De hac tributorum ſarcina, vide querelas SALVIANI de gubernat. Dei lib. 5. c. 7. 8. qui circa hæc tempora ſcripſit.
- (d) *Cognofci.* Forte agnoſci. Agnoſcere functionem tributariam, frequenter occurrit in legibus tituli de annona & tribut. & ipſe Valentinianus l. 36. d. 1. Functiones, ait, abique vilius beneficii exceptione, agnoſcere oportere cenſemus. Sed & l. 14. eod. tit. legimus, annonarias functiones cognofcere, vbi tamen habet Codex luſt. agnoſcere.
- (e) *Valentiniano A. V.* MS. Octob. mendose Valentiniano Aug.

De pantapolis (a) ad urbem Romam reuocandis, & qui a tironum præbitione excuſantur. Tit. XLIII.

I. Imp. Theod. & VALENT. AA. Ediſtum ad Populum.

Vrbis Romæ, quam merito caput noſtri veneramus Imperii, intantum nos cura non deferit, vt quieti eiſ atque abundantia modis omnibus conſulamus. Græcos itaque negotiatores (quos Pantapolas dicunt) in quibus manuſtum eſt maximam ineſſe multitudinem, (b) magnamque in emendis vendendisque mercibus diligentiam, vltius non patimur ſacræ vrbis habitatione ſecludi, licet eos diſſenſio & maxime inuidia tabernariorum, (c) quam venerabilis Romæ vtilitas a negotiatione ſubmouerit. Idcirco hoc ediſto ſinguli vniuerſique cognofcant Pantapolis ad urbem Romam redeundi negotiandi. que licentiam reſtitutam, vt cura peruigili vbertas populo miniſtretur, & in rebus ſuſpectis (d) a maiore multitudine ciuitas poſſit habitari, ita vt ſi quis ſtatuta pretia non ſeruauerit, in eum pro qualitate facti vindicta procedat, nec ob vnius aut alterius delictum omne corpus liceat excludi. Ita enim cura multorum nec abundantia deerit, & profutura ciuitati augebitur multitudo. Ex illa ſane parte totam folicitudinem omnemque formidinem veſtris animis cenſuimus auferendam, vt huius ediſti ſerie cognofcat vniuerſitas, nullum de Romanis ciuibus, nullum de corporatis (e) ad militiam eſſe cogendum, ſed tantum ad murorum portarumque cuſtodiam, quotiens vſus exegerit, inluſtris viri vrbis Præfecti diſpoſitionibus (f) ab omnibus obſequendum. Cuius ordinatio etiam in muris, (g) turribus, (h) & portis, quæ ſunt labefactata reſtituat, ita vt reparatione murorum (i) vel omnium, quæ ſupra dicta ſunt, nullus penitus excuſetur. Illud quoque pro tuendo ſtatu venerandæ vrbis decernimus, vt a conlatione tironum, & ab exſoluendis ſeptem ſolidis

per millenas (k) nuper indictis, cespes Formensis, Aëtrinis, Calcaris & Viſturarius habeatur immunis, vt propitius deuotionem ſolitæ functionis agnoſcant. Dat. vi. Non. Mart. Romæ, Valentiniano A. v. & Anatolio v. c. coſs. (440.)

- (a) *De Pantapolis.* Scribendum eſt *Pantopolis*. Sunt autem *Pantopole*, qui omne genus merces habent promercales. In *Gloſſis Philoxeni* dicuntur *Seplaſarii* & *Seplaſarii*. Παντοπώλης, *Seplaſarius*, *Salgamarius*, *Seplaſarius*, *Dardanarius*. Obſeruat SALMASIVS ad *Vopifci Aurel. c. 45. Seplaſarios* non vnguenta, aut colores tantum vendidiſſe, ſed mercium minutarum omne genus, vt chartam, linum, ſtupam, candelas, & alia, quæ *παντοπώλῃ* *καὶ λεπτά* græci appellare conſueuerunt. Recte quoque *Gloſſa* dixit *Pantopolas Salgamarios*. Hi enim non modo herbas fructusque ſale acetique condiiebant vendebantque, ſed & lignum, oleum, ſal, culcitas, & plura habebant venalia, vt intelligimus ex *titulo 7. lib. 9. de ſalyamo hoſpit. non præbend.* Sed cur *Pantopolas* *Gloſſa Dardanarios* dicat, obſcurum eſſe poſſet. *Dardanarius* eſt *συντοκίπης*, annona flagellator, ex raritate caritatem affectans. Enimvero hoc nomen ideo impoſitum eſt *Pantopolis*, quia negotiationem quoque exercebant frumentariam. Negotiatores autem frumentarii recentiori ævo infames fere fuere, perſuadente ſibi plebe, ſemper eos expectare annonæ caritatem, mediocribus grauem, vt eſt apud CASSIODORVM *Var. IX. 5.* *Pantopolas* hos ob diſſenſionem, quæ ipsis fuit cum tabernariis romanis, vrbe aliquando eiectos fuiſſe Valentinianus ait, quibus hoc anno, quo Quindeccennialia auguſtei imperii celebrauit, reditus beneficium tribuit. Conſule CUIACIVM Obſeruat *X. 19.*
- (b) *Multiuindem.* Et erat incolis opus, exhauiſta ciuibz ciuitate romana, quæ a tempore direptionis Gothicæ reſpirare nondum potuit, vt reſtauerit plurima veterum teſtimonia. Deinde Genſericus hoc anno Siciliam ingreſſus erat, infeſtantique claſſibus reddebat mare, Romanique verebantur, ne Wandalos, abſente exercitu romano, ad portum vrbis exponeret. Vide PROSPERVM in *Chron. ſub huius anni Conſulib.* & BARONIVM in *Annal.*
- (c) *Tabernariorum.* Intellige eos, qui in tabernis negotiatoriis verſabantur. De tabernis variis conſule BRISSONIVM de *V. S.*
- (d) *Rebus ſuſpectis.* Quia Romani hoc tempore timebant Wandalicam inuaſionem. Vid. *not. b. ſupra*, & *not. a. ad Nouell. 20. de reddito iure armorum.*
- (e) *De corporatis.* Vide ſupra *Nouell. 26. de corporatis vrbis Roma, qui ad militiam tranſeunt.* GOTHOFREDVS ad *leg. 2. de priuileg. corporat.* per corporatos hic tantum *Pantopolas* intelligendos eſſe, cenſet. Sed apparet ex inſcriptione nouellæ, quæ ad *populum* data eſt, corporatis omnibus tribui priuilegium.
- (f) *Diſpoſitione.* Erant enim corporati ſub diſpoſitione PV. vt dixi ad *Nouell. 26. ſupr.*
- (g) *Muris.* A murorum reparatione nemini tribuitur immunitas, vide *leg. 49. de operib. publ. ibi: a ſummis ad infimos vique ſarcina decurrenſe, ferendis oneris non leue ſolacium, ſed in commune omnibus profuturum, communi labore curetur.* Errat GOTHOFREDVS in *Commentar. ad leg. 49. ſi. de operib. ſtatuens, VEGETIVM*, qui de re militari libros Valentiniano Aug. dedicauit, in prologo libri 4. hanc murorum reſedionem innuere, ibi: *Sed diſpoſitionibus veſtra clementia, quantum præſecuri murorum elaborata conſtructio,*

Roma documentum eſt, qua ſalutem ciuium Capitoline arcis deſenſione ſeruauit, &c. Vegetius enim librum ſuum iuſſu Valentiniani II. ſcripſit, quod, qui attente legerit præſationem, quam is libro ſecundo & quarto præmiſit, facile ſibi perſuadebit.

- (h) *Turribus.* Intellige turres murorum romana ciuiſatis. *Turribus* tutiſſimas reddi poſſe ciuitates, veteres ſtatuebant. VEGETIVS lib. 4. c. 2. *Sinuofis murorum anfractibus claſſere vrbes, crebrioresque turres in ipsis angulis ediderunt propterea: quia ſi quis ad murum tali ordinatione conſtructum, vel ſcalas vel machinas voluerit admoſuere, non ſolum a fronte, ſed etiam a lateribus, & prope a tergo, veluti in ſinum circumcluſus opprimitur.* Turres muri noui Conſtantinopolitani memorat Theodoſius lun. l. 51. de operib. publ. & l. 13. de metat. Aliæ erant turrgi in limitibus cunctis romani imperii poſitæ, quas burgos etiam dixere, de quibus conſule diſſerentem GOTHOFREDVM ad l. 13. de operib. publ.
- (i) *Reparatione murorum.* Tribonianus hanc ſententiam adſiuit *legi 12. Cod. luſt. de operib. publ.* quæ alias deſumpta eſt ex *lege 34. Cod. Theodoſ. de operib. publ.*
- (k) *Per millenas.* Scribendum eſt *per millenas.*
- (l) *Cespes Formensis, Aëtrinis, Calcaris & Viſturarius.* Cespes eſt, terra, poſſeſſio; ita cespes Africanus, *leg. ult. de pred. nauicular.* Cespes calcaris, eſt poſſeſſio calcis functioni obnoxia, cespes autem viſturarius, (ita enim emendandum) terra eſt, cui incumbit onus vectura, ſiue calcis Romam deuehendæ. *Veſturarii*, ſunt calcis vectores, l. 1. 2. de calcis coſtorib. Cum enim turres, porte, muri vrbis, eſſent reparandi, iis poſſeſſionibus immunitas erat danda ſeptem ſolidorum, quæ calcem præbeant ſubuehebantque, ad ſtatum vrbis reparandum, vt propitius deuotionem ſolitæ functionis agnoſcerent. Conſer Paratiſon de calcis coſtoribus. Sed cespes Formenſis & Aëtrinis eſt obſcuriſſimus. GOTHOFREDVS *not. b. ad l. 3. de calcis coſtorib.* & in *Commentar. ad leg. 1. de aqueduct. emendat*, cespes formenſis & aërienſis. Cespitem formenſem exiſtimat, eſſe poſſeſſionem, per quam formæ, ſiue aquæductus tranſeunt, quorumque tuitio his poſſeſſionibus incubuerit. Sane forma ſunt aquæductus, & *Comites formarum*, memorantur in *Notitia Imp. & apud CASSIODORVM*. Cespitem aërienſem cloacario, ſiue tributo, quod cloacarum purgandarum cauſa inferretur, cenſet fuiſſe obnoxium, nomenque inde trahere, quia eius poſſiſſimum ſubſidio, immundities impurique ſpiritus, tanquam cauſa grauioris cœli, quibus denſus, impurus peſtilenſque aer ſit, remoueantur. Et licet vox formenſis, non occurrat apud auctores, eſt tamen viri magni coniectura valde probabilis. Veniebat mihi in mentem, legi forte poſſe, *Formienſis*, & *Aletrienſis*. Non procul abſunt *Formia* a *Tarracina*, quæ ciuitas calcaris functioni ſuit obnoxia, vt docet l. 3. de calcis coſtorib. & SYMMACHVS lib. 10. ep. 53. Sunt etiam notiſſimi *Aletrienſes* in *Hernicis*, ex PLINIO aliisque; ſed præterquam, quod nullibi legi, *Aletrium* & *Formias* ſaxa habuiſſe calci coquendæ apta, *Formianus* præterea cespes ſcribendum fuiſſet, vt patet ex SYMMACHO, qui hoc ſeculo epiſtolas concinnauit.

De tironibus & occultatoribus desertorum. (a) Tit. XLIII.

I. Impp. Theod. & VALENT. AA. Sigisualdo (b) Comiti & Magistro vtriusque militiae.

Frequentari saepius constituta, temeritas plectenda compellit, ut excusabilis (c) culpa sit, quam etiam recens prohibitio non emendat. Nulli enim concedi fas est, si totiens vetita, nunc quoque seuerius interdicta, temptauerit. Reparandi feliciter exercitus cura, conferri debere tirones a possessore censuimus. Ne qui tamen damni publici abusus occasione lucrum capere se credat de fiscali dispendio, si personam semel insignitam militari titulo, ruris colendi causa, vel negotiationis exercendae gratia, aut cuiuslibet ministerii occasione, detinet, P. K. A. Idcirco inlustris & praecelsa magnificentia tua, hac nos sciat edictali lege iussisse, quisquis de tironibus aliquem, necnon prioris militiae virum, proprios numeros & signa deferentem, rustico vrbanoque praedio crediderit occultandum, & ipsum restituat quem celauit, & tres alios (d) aptos militiae poenae nomine cogatur inferre. Colonus, conductor actorue loci, si id aetatis sit, ut stipendia ferre possit, militiae protenus adgregetur. Quod si nesciente domino, desertor in cuiuslibet aedibus latuerit, colonum, conductorem, actorem, vel qui id scierit capitali supplicio (e) esse feriendos. Veruntamen, ne occasionem calumniis dedisse videamur, si temporaliter habitandi causa, miles vel tiro, cuiuslibet praedium forte successerit, id seruata moderatione sancimus, ut in tricenisimum diem, postquam in eodem loco esse ceperit, correptum, is quem superior legis poena constringit, ad ciuitatem quamque proximam deducat, officio publico ac primoribus ciuitatis tradat, sub confectioe gestorum, ad prouinciae Moderatorem protenus perducendum, ut eius cura ad signa propria reducatur, & poenis competentibus subiugetur. Iudicem sane, si conhibentiam (f) in his exsequendis negligentiamque praestiterit, decem libras auri, eiusque officium similem quantitatem poenae nomine fisco iubemus exsoluere. Quam legem, nequis se ignorasse coningat, per omnes prouinciarum ciuitates edictis solemnibus diuulgabis. Dat. XIII. Kal. April. Romae, Valentiniano A. V. & Anatolio V. C. COSS. (440)

II. Idem AA. Quadratiano P. F. P. (g)

Dispositionem cunctis salubriter profuturam certatim debet omnium praeuire deuotio. Quid enim magis professis est desiderijs expetendum, quam ut adiectis viribus, per dilectum roboris militaris, Romanus augeatur exercitus? Quadratiane P. K. A. Vnde inlustris magnificentia tua, pragmatici prioris tenore, quod de dilecto (h) nouo agitando datum est, Senatores vel vniuersos possessores oportere a se conueniri, ut auctores (i) & conductores suos, sine vlla tam necessaria rei dissimulatione, his representandos noverint, quibus per suburbicarias prouincias (k) tironum congregandorum munus iniunximus, quo facilius ad effectum publicae utilitatis valeat perueniri. Quisquis vero conuentus, ad eos, qui id exequentur, deducere gubernatores agrorum suorum, aliqua cunctatione distulerit, cognoscat se decem libris auri multandum, & tirones eius numeri, qui deprehensus fuerit, nihilominus traditurum. Aduersum quippe animum a communi defensionis studio, iure talis seueritas insequitur. Superest igitur, ut nullius animus retardet iniuncta, quia, quisquis in hac parte cessauerit, sese quodammodo constitutur non esse Romanum. Dat. VIII. Kal. Iun. Rau. Maximo II. & Paterio COSS. (443)

III. Idem AA. Hifiodoro Com. (l)

Cogit diuersarum rerum necessitas * se quidem pro utilitate communi, ut suggestio sublimitatis tuae prouida nimis pro qualitate temporis esse videatur. Paruo etenim vnusquisque contemptu, (m) sperare debet securitatem futuri. Nec enim graue esse credimus, quod oneris contemplatione deposcitur Hifiodoro P. K. A. Vnde inlustris auctoritas tua, sciat secundum suggestionem suam pragmatici auctoritate firmatam, hoc nos praestitisse tempore censuisse, propter imminentiū expensarum necessitatem, quibus

bus sufficere ararii vires nequeunt, id quod conferentes plurimum non grauet, nos parte aliqua valeat adiuuare. Idcirco inlustres vacantes (n) per omnes nostras prouincias constitutos, ternos tyrones in adaratione debere persolvere. Comites quoque consistorianos, vel primi ordinis, necnon Tribunos & Notarios, sed & eos, qui administrationes ordinarias in prouinciis gubernarunt, dare singulos oportere: Tribunos vero vacantes, siue Comites secundi vel tertii ordinis, omnesque clarissimos, tertiam partem tironis agnoscere, ita vt vnus tironis pretium triginta solidis (o) taxetur: exceptis Afris, qui hostili necessitate sedibus suis nuper expulsi sunt. Pro excubiis autem praesentibus, viginti Consistorianos Comites, triginta Notarios, immunes esse debere. Gaudere enim debent, quos labor suus & defudatae vigiliae probabili ratione commendant. Dat. prid. Id. Iul. Rau. Theodosio A. XVIII. & Albino v. c. coss. (444.)

- (a) De tironibus &c. De tironibus est tit. 13. lib. 7. De defectoribus ac occultatorib. eorum, lib. eod. tit. 18. Data autem fuit haec nouella ob metum inuasionis Wandalicæ. Vide Nouell. 20. sup.
- (b) Sigisualdo. Scribe Sigisualdo. De eo dixi not. e. ad Nouell. 20. sup.
- (c) Excusabilis. RITTERSHVSIVS edidit, inexcusabilis, male.
- (d) Tres alios. Theodosius M. l. 8. de tironib. constituit, vt, si quis cauponarium, tabernarium, cocum, militiæ obtulisset, offerentem triplicata nobilioris tironis fatigaret inlatio.
- (e) Capitali supplicio. L. 8. de defectorib. Quod si procurator possessionis, siue actor, vel etiam colonus laebnam defectori, domino ignorante praestuerit, detectus in crimine, capitali supplicio mancipetur. Adde L. 12. eiusd. tit.
- (f) Conbentiam. Lege conuientiam. Vid. Glossar.
- (g) Quadratio P. F. P. Fuit hic Quadratio PP. Italix, quod docet Nouella, in qua facta est mentio suburbicariarum prouinciarum. Emissa autem haec Nouella est sine dubio Attilæ Hunnorum Regis causa, quem hoc anno imperio orientali insidias struxisse, ex PRISCO scimus. Timebat autem Valentinianus, ne barbarus Rex, pace cum Theodosio facta, importaret bellum in Italiam.
- (h) Dilecto. Scribe, dilecto.
- (i) Auctores. Lege, actores. Vid. nouell. superior.
- (k) Prouincias. Alias fuerunt prouinciae suburbiaria a tironum exactione immunes, docente l. 12. de extraordinar. quæ Gratianum habet auctorem. De suburbiariis prouinciis, consule GOTHOFREDVM in Commentar. ad l. 6. de an. non. & tribut.
- (l) Etiam haec Nouella ob metum belli Hunnici promulgata esse videtur. Attila enim hoc anno 444. perempto fratre Bleta, vt PROSPER in Chron. scribit, uniuersum subiugauit sibi populum, teste IORNANDE de Reb. Get. c. 35. & numerositate collecta, primas mundi gentes, Romanos Vespogothasque subdere peroptabat.
- (m) Contemptu. RITTERSHVSIVS legit, contentus.
- (n) Vacantes. Vacantes sunt ἀπακτοι, quibus aut Codicillis honor est tributus, aut, qui post labores & militiam, honore fruebantur. De his late dixit GOTHOFREDVS in Comment. ad tit. de Comit. vacant. Hi, vt & reliqui honorati viri, quorum paulo post fit mentio, alias excusati sunt a tironum equorumque praestatione. Vide legem vn. Honorii, qui a praestatione tiron.
- (o) Triginta solidis. Tironis adaratio varia fuit. Valens an. D. 375. l. 7. de tironib. statuit solidos triginta sex, ex quibus sex tironi vellis atque sumptuum gratia cedebant. Honorius A. D. 397. l. 13. d. tit. numerandos pro singulis tironibus solidos esse viginti quinque pronuntiat, sed anno 410. quo Gothi Alarico Duce Italiam vastabant, tirones tricenis aestimant solidis, l. 20. d. 1.

De palatinis. (a) Tit. XLV.

I. Impp. Theod. & VALENT. AA. ad Maximum II. PF. P. (b)

Palatinæ exactionis enormitas, deducta sæpius in querelam, necessitatem nobis formandæ functionis imposuit, cuius obstinatio, quæ refugere debuit, augere contendit, ad hoc præteritæ impunitatis præsumptione decepta, vt continuato scelere grauiore aculeos seueritatis incurrerit. Vnde magnificentia tuæ suggestionem numerosis administrationibus & virtutibus congruentem, libenter accepimus, quæ possessoribus & negotiatoribus consuli generaliter postulauit, quorum breui deuotio concidisset, si quantum fisco inferendum est, aut tantum, aut amplius exigendum sibi avaritia vindicaret, non dissimulandam obiectionem nostris sæculis generans, cum deuotum (c) publico, priuatis utilitatibus dispendia profutura comitantur. Quapropter sublimis excellentiæ tuæ saluberrimam suggestionem secuti, veneranda in æuum lege sancimus, ne quisquam Palatinorum superindicti vel aurariæ, (d) ceterasque ad vtrumque ærsrium pertinentes exigens functiones, ultra summam, traditis sibi iuxta præsentem censum de scrinio breuibus comprehensam, commodi (e) nomine accipiendum aliquid nouerit, aut petendum: cessantibus causarum titulorumque instructionibus factis, quod odio calumniarum cessare precipimus, & quos non in vsum publicum, sed in auaritiæ exemplum calliditas compulso- rum (f) minatur: sacrilegii percellendis reatu, proscriptionis etiam supplicio condemnandis, cum huiusmodi vsurpationem probatio confutari. Quam examinationem atque vindictam,

dictam, si aditi inlustres viri Comites vtriusque ærarii fortasse neglexerint, amplitudinem tuam nobis oportet suggerere, vt neglectas iustissimas prouincialium querimonias vindicemus. Tantum autem nos licentia huius cupiditatis offendit, vt inueteratam vsurpationem refarcire cupientes, Moderatores prouinciarum rapinis ire obuiam censeamus, & ad magnitudinem tuam sine vlllo metu (g) suæ condemnationis referre. Præterea cunctis excusationibus aditus obstruentes, quibus agenda necessario aliquotiens negleguntur, hoc Constitutioni nostræ adicimus, vt inlustres viri ærarii vtriusque Comites a condemnationibus Iudicum, & Curialium, nouerint abstinendum, delicta eorum vel dissimulationem, tam clementiæ nostræ, quam sedi tuæ amplitudinis, cum extiterint, ingerentes, quo prædictæ sedis tantum secuta correptio præsentia recitet, futura componat. Quam rem vetustatis & disciplinæ publicæ amore decernimus. Maxime P. K. A. Inlustres igitur & præcella magnificentia tua, edictalem legem & functionibus publicis iugiter profuturam programmata suo in cunctorum prouincialium iubeat ire notitiam, vt agnoscat vniuersitas nostro seculo (h) improbis abusibus nihil licere. Dat. Prid. Non. Iun. Rau. Valentiniano A. (i) & Anatolio v. c. coss. (440.)

II. Idem A. A. Paterio P. F. P. (k)

Cum pietas nostra ad prouincialium quietem tuendam, simul ad auaritiam Palatinorum, quæ causa nuper fuerat ferendæ legis, arcendam, remedia quæreretur, data nuper lege censuerat, vt inlustres viri sacri ac priuati ærarii Comites facultatem condemnandorum Iudicum non haberent, similiter a desidia ordinum (l) multanda eorum seueritas abstineret. Sed quia nunc suggestio magnitudinis tuæ indecorum hoc inlustribus viris, & inefficax publicis necessitatibus explicandis, prouisione necessariæ suggestionis insinuat, & experiendo cognouimus, nec satis prodesse id possessorum commodis, & plurimum consuetis ærarii exactionibus obfuisse, abrogatam legem, (m) quam prius super his rebus obseruari statuimus, ius omne ad prædictos inlustres viros, quos (n) longo tempore iam tenebat, inlibatum pristinæ censuræ auctoritate reuocamus, ne qua illis moræ aut negligentiae excusatio de expensarum (o) destitutione tribuatur, quibus non solum multandorum Iudicum, sed & Curialium segniciem condemnandi & a Rationabilibus (p) licet auferebatur facultas, & tamen sub hoc præsepio (q) nullum possessorum seu Curialium Palatinorum mancipamus auditi. De quorum fraudibus, si quæ extiterint, aut si modum veri census sub occasione titulorum ad se pertinentium supergressi fuerint, & aliquid commentitium præter id, quod explorata fides chartarum continet, studio deprædationis inuenerint, iubemus grauatis patere accusandi eos liberam facultatem: sed ita vt ad proprios Iudices læsorum querela perueniat, hisque solis in eorum commissâ permittatur inquirere, de quorum factis, si qua in reprehensionem venient, non modo præsentium querelis, sed & absentum relationibus instruentur. Sane si quid est, quod vindictæ censuram exigit acrioris, erit inlustribus viris Palatinorum Iudicibus consulendæ serenitatis nostræ copia, vt genus vltionis agnoscant, sed de his duntaxat criminibus, quæ contra ius stimulo inlicitæ cupiditatis admiserint. Pateri P. K. A. Inlustres igitur & præcella magnificentia tua hanc omnibus innotescere sanctionem iubeat, remotaque ea, quæ de his ordinem solitum commutauerat, huic legi, quam nunc statuimus, perpetuo valiturum sciat robor impositum: quippe moderatione & status prouincialium inuiolatus manebit, & decus potestatis suæ ad geminos Iudices (r) reuertetur. Dat. v. Kal. Octob. Spoleti, Dioscoro & Eudoxio v. c. (s) coss. (442)

III. Idem A. A. Floriano Com. S. L. (t)

Æquum est serenitatem nostram prouida oraculi nostri Constitutione sancire, ne aut impune quemquam temerario contemptu deserta officii sui militia, licuerit segnis otii elegisse desidiam, aut in posterum proposita interminatione cauere, ne quis audeat inconsulto Iudicis sui testimonio militiæ sacramenta deponere. Floriane P. K. A. Vnde inlustres auctoritas tua pragmatici nostri secuta præceptum, sciat secundum suggestionem tuam, Pa-

latinos omnes sacrarum largitionum, qui stipendiis non peractis, sine testimonio vel auctoritate Præfulis (v) sui, ad Ecclesiastica obsequia, & ad aliam transiere militiam, nomine clericorum & priuilegio cinguli superioris exutos, Palatino officio ac militiæ, quam contumaciter reliquerunt, protinus esse reddendos. Atque hoc circa vniuersos oportere feruari, quos intra tricennium post militiæ commutationem pragmatica huius sanctionis forma repererit, ceteris vero non nouandam (x) penitus quæstionem prolixioribus temporum spatiis muniuntur: hac in futurum præceptione seruata, ne cui liceat sine iussu & testimonio Præsidentis vel deferere vel commutare militiam. Prouincialium Iudices esse cogendos atque tabularios largitionum titulorum ad amplitudinis tuæ eodem (y) rationibus instructionibusque transmittant, nouerintque procurandis exactionibus, legibus se retineri. (z) Dubium enim non est eum fore & nobis & legibus nostris obnoxium quisquis maiestatis nostræ præcepta lentauerit. Dat. vii. Kal. Mai, Rom. Calypio Aug. (a) v. v. c. CONS. (447.)

- (a) *De Palatinis.* De Palatinis S. L. & R. P. priuatar. est titulus 30. lib. 6. vbi consule Paratitlon. Sunt autem Palatini, officiales Comitum S. L. & R. P. quorumque opera potissimum vrebantur, in tributis colligendis, functionibus publicis, exactionibus, prosecutionibus, susceptionibus, executionibus. Cum vero eorum plerique auaritia infames, concussionibusque frequentissimis prouincialibus graues essent, exactio largitionum titulorum iis quondam a Theodosio adempta, sed & postea restituta fuit, Vide l. 17. 18. de exactionibus. Eam ob causam quoque coercet Palatinos hac Nouella Valentinianus Iun.
- (b) *Maximum II. P. F. P.* De eo dixi Not. a. ad nouell. 21. sup.
- (c) *Deuotum.* Deuotus dicitur, qui, quod fisco debet, libenter exsoluit. Vid. Glossar.
- (d) *Superindicti & auraria.* De superindicto, seu extraordinaria indictione, confer Paratitlon de superindict. lib. 11. t. 6. Auraria functio, est iustitialis collatio, negotiatoribus indicta, de qua vide titulus 1. lib. 13.
- (e) *Commodi.* Xenia enim siue munuscula a prouincialibus extorquebant, qui, vt Valentinianus M. ait, l. 1. nedamna prouincialibus infligant. sub quocunque pretextu muneris publici, poterant esse terribiles, eaque commoda faciebant canonica, id est, ita exigebant, ac si publice debita & solennia essent.
- (f) *Compulsorum.* De calliditate compulsorum, siue exactorum, qui expleto solutionis tempore, ad compellendos exigendosque prouinciales mittebantur, habes leges 3. 4. de concussionibus. aduocat. & 34. de annona & tributis. & infra Nouellam Maioriani 4. de indulgentiis reliquorum. Confer Commentar. ad d. l. 34.
- (g) *Metu.* Valentinianus M. l. 5. de off. rect. prouinc. iam olim voluit, vt Moderatores prouinciarum, per villas vicosque discurrerent, & vltro rimentur, inquit, quid vnusquisque compulsor insolenter egisset. Vbi nota illud, vltro rimentur, quod egregie hunc locum illustrat. Nimirum prouinciales metu compulsorum, querelas ad Iudicem deferre non audebant, eaque erat Palatinorum audentia, vt & ipsis, pretextu muneris sui, metum incuterent Iudicibus, accusando eos, quod functiones publicas exigentibus impedimento essent. Igitur Valentinianus hoc loco, moderatoribus prouinciarum liberam tribuit referendi ad Præfectum Prætor. libertatem, absque villo condemnationis sui metu, quam ii semper timebant, cum viderentur exactioni, per relationem factam moram iniectisse, aut exactionibus obfuisse, vt dicitur nouella sequente, quam consule.
- (h) *Nostro Seculo.* Vide not. k. ad Nouell. 1.
- (i) *Valentiniano A.* Recte MS. Ottobon. Valentiniano A. V.
- (k) *Paterio P. F. P.* De Paterio dixi not. mm. ad Nouell. 11. sup. Is sequente anno Consulatum gessit cum Maximo. Vide Fastos.
- (l) *Defidia ordinum.* Respicit illa, nouellæ antecedentis, a condemnationibus Iudicum, & curialium nouerint abstinentium.
- (m) *Abrogatam legem.* Intelligit legem superiorem. Sed scribendum est, abrogata lege.
- (n) *Quos &c.* Legendum est, quod longo tempore iam tenebant inlibatum.
- (o) *Expensarum.* Hæc asterisco notauit Cuiacius, sunt enim mutila, & excidisse nonnulla librorum incuria videntur. Tantum video, Palatinos exactores excusasse negligentiam moramque, cum ipsi destituerentur plena potestate, neque Comites S. L. & R. P. haberent condemnandorum Iudicum facultatem.
- (p) *Rationabilium.* Hoc facile patet, scribendum esse Rationalium. Intelliguntur enim Rationales Comites S. L. & R. P. qui sacri ærarii causis præsidebant, vt est l. 21. de appellat. de quibus plenissime dixit Gothofredus in Notit. dignit. pag. 18. Sed verba sequentia adeo sunt deprauata, vt restitui vix posse videantur.
- (q) *Præseprio.* Lege præsidio.
- (r) *Geminis Iudices.* Sunt hi Comites S. L. & R. P.
- (s) In MS. Ottobon. confusum hic nomen loci, vbi data nouella, cum ipsis consulibus, maleque scriptum, Epulidius Scoro & Eudexio VV. CC. Conf.
- (t) *Floriano Com. S. L.* Eidem inscribitur hoc anno Nouell. 27. supra de negot. Vid. ibi not. a. Coniungendæ autem sunt hæc nouellæ, quippe datæ eodem die.
- (v) *Præfulis.* Præful hic est Comes S. L. Ita Præful Officii, apud Symmachum lib. 8. ep. 7. & 60. Vide Iurretum in not. ad lib. 5. ep. 47. Infra dicitur, Præsident.
- (x) *Nouandam.* Rittershusius emendat, mouendam, & ita legit, ceteris non mouendam penitus quæstionem, qui prolixioribus temporum spatiis muniuntur.
- (y) *Eodem.* Emendat Cuiacius, Sedem. Optime. Sedes enim tribuitur illustribus Viris, vide Glossar. & in specie Comiti S. L. lege 16. de murilegul. Consule Notitiam dignit. Cod. Theod. pag. 17. Supra autem sine dubio legendum est, Prouincialium Iudices esse cogendos, vt tabularios largitionum titulorum, &c. transmittant. De his tabulariis, qui species sacris largitionibus inferendas, suscipiebant, adi. l. 7. de palatin. S. L. & Notit. citat. pag. 19.

(z) *Retineri.* Confirmatur l. 18. Theodosii de *exactionibus*, qua Palatinis exactio titulorum, seu tributorum largitionum, exclusis Prouinciarum Rectoribus, tribuitur.

(a) *Calypio Aug. V. C. Conf. Dele Aug. Recte in MS. Ottobon. Calypio VC. Conf. De. Conf. latu hoc dixi not. e. ad Nouell. 27. Supr.*

Ne Duciani vel limitanei milites ad comitatum exhibeantur. (a)

Tit. XLVI.

I. Impp. THEOD. & Valent. AA. Florentio PF. P. (b)

Opem atque auxilium nostræ clementiæ limitaneorum poscit vtilitas, qui adeo quorundam querimoniis, vel exhibitionibus diuersorum Iudicum dicuntur afflicti, ut inter priuatam vitam, & militarem scientiam neutri nascantur. (c) Adde quod vsui armorum dediscere compelluntur obseruatione fori ciuilibis officii, & in vita peregrinantur aliena, expertes litium, actionum ignari, quos inuerecunda facundia, & doctrina popularis instituit. Hæc suggestio viri sublimis Anatolii, (d) Magistri per Orientem vtriusque militiæ, nostris sensibus intimaui. Quapropter non vltius patimur tantæ commoditatis dissimulare iacturam, cum constet dispositione maiorum, vallo limitis ab excursione Barbarica defensari, quicquid intra Romani nominis concluditur potestatem. Quamobrem victura in omne æuum lege sancimus, neminem Ducianum, neminem limitaneum militem, per totum tractum Orientis, ex vltimis solitudinibus, qui exiguis solatiis vix ægre miseram famem repellunt, penitus exhiberi ad nostrum sacratissimum comitatum, nec sacra nostri neminis (e) iussione, nec diuino responso ad preces adeuntis, subdito, (f) non denique perennitatis nostræ mandatis, vel cuiuslibet sententia Iudicis: dispositionibus insuper integri viri magnifici custodientes (g) in posterum, quas ad vtilitatem limitaneorum sedula inuestigatione constituit, remissis omnibus iam nunc ad propria sacramenta, qui videntur exhibiti. Verum ne conditionem militum in quandam arcem videamur quodammodo conlocasse peccandi concessa licentia, semel exhibitionis submota formidine, sub competentibus militaribus Iudicibus aduersus eos agentibus ianuam aperimus, cum ea videlicet definitione, ut si limitaneus fuerit confutatus in contractibus seu legibus deliquisse, sumptus litis dare cogatur, etiam si hoc sententia prolata non teneat, & negotium trecentorum solidorum summam excedat: eadem in actorem poena seruata, si limitaneus calculum meliorem & victricem sententiam reportarit. Aliter quippe litigantium timores, (h) & execranda iudicia iurgiorum, compesci non poterunt, nisi animus exercitatus in litibus, imminenti damni periculum pertimescat, ut correctionis metu compressus, æterno silentio conticescat. Quem enim auaritia terminum fortietur, quam si laqueis cupiditatum suarum circumdata, intra septa propria damnata calumnia comprimitur? Et profecto aut hoc est remedium diu vexatis, aut si nec hoc quidem prodesse poterit, alia ratio commodorum, alia prouisionis flagitanda cautela est: si licet (i) operiri, licet optare debemus, ne libeat audacibus exercere litigia, ut liceat nostris militibus ociari, quos in extrema parte Romani sæculi, (k) sacramentorum legibus emendatos, calumnia latentes inuenit. Quamobrem Florenti P. K. A. Inlustris & magnifica auctoritas tua, quæ statuta maiestatis Augustæ cura peruigili & congruo semper sine conclusit, nunc etiam edictis propositis ad omnium notitiam faciat peruenire. Dat. v. Kal. Mart. Constantinopoli, Theodosio A. XVI, CONS. (438.)

(a) *Ducianus* est, qui ad Ducem spectat. Hinc officium *ducianum*, apparitores *duciani*. Ad *Glossar.* *Duciani milites* hac nouella sunt, qui sub Duce prouinciæ cuiusdam militabant, opponunturque *limitaneis*, quibus Dux limitis præerat. Hos Theodosius l. un. vetat *exhiberi*, id est, euocari, & ad maius iudicium, comitatumque, deduci, potestatemque facit competentibus Iudicibus militaribus, lites suo ordine peragendi, dirimendique controuersias. *Exhibere*, est euocare, *exhibitio*, productio, qua iudicio quis sistitur. Vide loca apud BRIS-

NIVM de V. S. & titul. 2. lib. 9. de *exhibendis reis*.

(b) *Florentio PF. P.* De eo vide Nouell. 1. not. a.

(c) *Nascantur.* RITTERSHVSIUS edidit, *noscantur*.

(d) *Anatolii.* Ad hunc *Anatolium* Magistrum Militiæ per Orientem multæ extant THEODORETI *Epistolæ*. Adfuit primus inter gloriosissimos Iudices Chalcedonensi Concilio, & Patriarchatus quoque explendiuit honore, gessitque Consulatam A. D. 440. cum Valentiano. Act. IV. Concil. Chalced. inis, pag. 382. Tom. II. (Bb) 2

Concil. Harl. dicitur, μεγαλοπρεπέστατος καὶ ἐνδοξότατος στρατηλάτης καὶ ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίως Ἀνατόλιος. *THEOPHANES ad an. 21. Theodosii pag. 75. Edit. Par. & pag. 60. Ed. Venet.* ipsum vocat τὸν τῆς Ἀνατολῆς στρατηγόν, missumque simul cum Helione Patricio in Persidem ait, foederis firmandi causa. Aeternam is sibi famam parauit extructa porticu in ciuitate Antiochena, quam *EVAGRIVS hist. eccl. lib. 1. c. 18.* memorat; Ἀνατόλιος στρατηγὸς τῶν ἐσῶν ταγμάτων πεμψθεὶς, τὴν καλεμένην Ἀνατολίαν ἑσὸν οἰκοδομῆναι, παντοδαπαῖς ὑλαῖς τούτην διακομίσας, *Anatolius Magister militum per Orientem, missus, porticum illam, quae Anatolii dicitur, edificauit, & omnis generis materia eam exornauit.* Fit eius quoque mentio apud *MARCELLINVM in Chron. Cyro Ces. an. 441.* *Missi sunt,* inquit, *contra hos* (Per-

sas, Saracenos,) *Anatolius & Aspar Magistri militum, pacemque cum eis unius anni fecerunt.* *A. D. 443.* incipit ei est *l. 3. Cod. Iust. de officio militum iudic.*

(c) *Nominis.* Recte edidit *GOTTFREDVS,* *numinis.*

(f) *Subdito.* *Subdere,* est annotare ad libellum supplicem, imo idem notat, quod *edere.* Hinc in *l. 5. Cod. Iust. ad SC. Turpilian.* legimus, *S. VII. Non.* id est, *subdita VII. Non.*

(g) *Custodientes.* Scribe, *custodiendis.*

(h) *Timores.* Forte *clamores,* vt suadere videntur sequentia.

(i) *Si licet.* *RITTERSHVSIVS* edidit, *scilicet.* Sed proba est recepta lectio.

(k) *Saeculi.* Hoc sensu caret, nisi placeat *populi.* Extrema pars Romani populi, sunt fines, siue limites Romani imperii.

De competitionibus. (a) Tit. XLVII.

I. Impp. THEOD. & Valent. AA. Florentio PF. P. (b)

Suggestionem viri illustis Comititis sacrarum largitionum Marcellini, (c) vicem agentis viri illustis Comititis rerum priuatarum admodum comprobamus, quæ & pio nostro proposito conuenit, & in commune omnium subiectorum commoditatibus consulit. Felicissimis namque imperii nostri temporibus (d) hæc nobis præcipue cura est, quemadmodum liberalitatibus nostris sine cuiusquam perniciæ omnes possint diuitiis abundare. Imperatoris quippe prouisionis munus esse censemus, vt omnes nostris dispositionibus gaudeant, nemo suis inique nudatus facultatibus defleat. Quare hac perpetuo lege valitura sancimus, vt nemini liceat bona defunctorum caduca, vel quamlibet rem aliam ad fiscum nostrum pertinentem, vel eam, quæ ei paritur actionem, vilo modo a nostra ferenitate competere, nisi annus (e) ex die mortis defuncti excefferit, vel ex quo fiscus locum habuit, vel habere potuerit. Et si sacrum oraculum mansuetudinis nostræ secundum hanc legem ab aliquo fuerit impetratum, (f) nullo modo competenti iudicio intimari, nisi prius officio productum in iudicio, (g) liberæ condicionis delatorem, tradiderit, vel in hac alma vrbe, si res ad fiscum pertinentes hic inuentæ fuerint competitæ, quorum interest periculo sub carceralibus vinculis obseruandum, vel Moderatori prouinciæ sub artificissima custodia transmittendum. Seruos namque nec ab initio, quasi nec personam habentes, in iudicium admitti iubemus, & si hoc ausi fuerint, continuo eos flammis tradi vel bestiis. (h) Neque vero prædicti temporis præscriptionem, neque delatoris concessione, vel speciali donationis beneficio, aut sacra pragmatica iussione posse conuelli. Et si forte quisquam, quod non credimus, huiusmodi quid per subreptionem eliquerit, id a nullo Iudice admitendum esse decernimus: quod si admiserit, non modo pœnæ sacrilegii non esse obnoxium, sed etiam damna ei, qui eius iniquitate læsus fuerit, sarcire. Illud etiam pro communi omnium commoditate censemus sancendum, vt si ab aliquo quicquam peritum fuerit, & semel, cuius interest, officii instructio præcefferit, nullas id possit a nostra deinceps clementia postulare, neque de eadem causa denuo fieri liceat instructionem: officio quod miserit, decem librarum auri pœna pro tali obreptione feriendo. Florenti P. K. AA. Illustis igitur & magnifica auctoritas tua saluberrimam legem edictis propositis ad omnium noticiam faciat peruenire, vt sciant prouinciales nostri, pro eorum quiete ferenitatem nostram iugi sollicitudine vigilare. Proposita XIII. Kal. Nouemb. Constant. Theodosio A. XVII. & Festo COSS. (439.)

(a) *De competitionibus.* Competitiones sunt petitiones, de quibus est titulus 10. lib. 10. vbi consule *Paratiron.* Bona nimirum vacantia, caduca, proscriptorum, & quæcunque tandem ad fiscum pertinentia, vt dicitur *hac nouella*, indicabant, siue deferebant nonnulli (qui ideo *Delatores* audiunt in *legibus dicti sit.* & *hac nouella*) aut priuatis, vt ipsi ea a principe petere possent, aut fi-

sko, vt is eadem sibi vindicaret. Cum vero fiscus bona iure suo peteret, priuati autem & ii potissimum, quorum intererat, quique eos, ad quæ bona pertinebant, sanguine attingebant, simul peterent, hinc *competitionis* nomen traxit originem. Ex quidem *competitiones* innumeris legibus sunt coercitæ, *delatoresque*, quod plerumque calumnia infames erant, pœnis affecti gra-
uissimis,

vissimis, docente *Paratilo dist. tit. pag. 458. Tom. III.* nihilominus tamen *Theodosius Iun.* hoc anno, quo solemniter celebravit *Quinquennialia*, testante MARCELLINO in *Chron.* securitati provincialium succurrendum denuo, hac constitutione de *petitionibus*, esse censuit. Sublatæ autem penitus illæ *petitiones* ab eodem Theodosio A. D. 444. l. vii. *Cod. Iust. de petitionibus bonorum sublati.*

(b) *Florentio P. F. P.* De eo dixi ad *Nouell. 1.*

(c) *Marcellini.* Inscribitur ei *titulo 12. supra, de patrimonial. Nouell. 1.* vbi dicitur *Marcellinus Com. P. F.* Monui ibidem *not. b.* rescribendum esse *Com. P. R.* id est, *Comes Priuatarum*, quam coniecturam meam hæc nouella firmat. Data enim est *nouella illa 1. anno superiore 438. mense Maio*, cum vero hoc anno 439. *Marcellinus* exsplenduerit dignitate *Comitis S. L.* dicaturque *vicem egisse Comitis R. P.* patet, eum gradu ascendisse, (antecedit enim *Comes S. L. Comitem P. R.* vt docet *Notitia*) resque priuatas, quarum tantum cura anno superiore ad eum pertinuit, simul curasse, quod Theodosius forte nondum inuenerat virum, cui tantum munus credere posset.

(d) *Temporibus.* Felicissima imperii tempora appellat *Quinquennialia*, quod testantur sequentia, *quemadmodum liberalitatibus nostris, & mox, vt omnes gaudeant nostris dispositionibus.*

(e) *Annus.* *Arcadius l. 17. de bon. proscripctor.* voluit, vt ne intra biennium proscripctorum bona a quoquam peti possent.

(f) *Impetratum.* Id est, si quis post biennium re-

scripto huiusmodi bona, quæ petierat, impetrasset.

(g) *In iudicio.* Id est, apud *Comitem Rer. Priuat.* ad cuius suggestionem etiam scripta hæc nouella, & cuius vices *Marcellinus* egit, vt supra legimus. *Petitiones* enim pertinebant ad priuatum ærarium, quod testatur *SYMMACHVS lib. 5. ep. 66. & CASIODORVS Var. VI. 8.* Ideo paullo ante, per *competens iudicium*, intelligendum est *iudicium Com. R. P.* Idem autem hac constitutione sancit *Theodosius Iun.* quod dudum ante auus *Theodosius M. l. 12. de petitionib.* constituerat. Igitur delator sistitur vel officio *Comitis Rer. priuatarum*, & sub carceralibus vinculis obferuatur, vel ad *Moderatores* provincialium mittitur, vt in ea provincia, in qua bona sita sunt, quæ caduca esse dicuntur, instruat actiones petitoris, aut detecta calumnia, luat poenas. *Dista lex 12. Neque sane introduci eum (ad Comitem R. P.) satis erit eo tempore, quo rescriptum allegatur ac liberalitas intimatur, verum dirigendus is erit, ad eam provinciam prouinciasue, in quibus patrimonialia delata consistunt, vt eius instruat actiones, qui nostra liberalitate nitetur, & cuius se honestati per blandum ministerium iniuste delationis immergit: vt scilicet maiore omnium plausu, detecta ibi calumnia, eius supplicio publice seueritati luetur, vbi securi actus domini trepidauere fortune.*

(h) *Bestiis.* Serui dominorum delatores, etsi obiecta probauerint, non admittuntur, sed seuerissimo afficiuntur supplicio, ex *lege 17. Theodosii M. de petitionib.* *Seruorum domini delatorem iubemus, in exemplum omnium proditorum, seuerissima sententia subiugari, etiam si obiecta probauerit.*

De honoratis, (a) & quis in gradu præferatur. Tit. XLVIII.

I. Imp. Theod. & VALENT. AA. Storacio P. F. V. (b)

Studiose niti atque agere clementiam nostram decet, vt quicquid ad cumulandum Consularium titulorum nomen proficit, fanciamus, quos pro sui magnitudine ac reuerentia vetustatis, etiam nobis libenter adscimus. (c) Et quoniam certum est, lege Diui Parentis nostri Gratiani cautum (quæ amplissimis dignitatibus definitum venerabilis Constitutio ordinem dedit) vt *Patriciatus honor, & insulæ* (d) *Consulares*, si copulata sibi vnus personæ meritis iungantur, eum cui vtrunque contigerit potiorē faciat illo, qui ex his alterius honoris tantum fulgorem consequutus videtur, plenum rationis & æquitatis putauimus, vt quisquis bis *Consulatus adipisci* meruisset insignia, præferatur his, qui semel functi sunt hoc honore. (e) Quod si alterius adiectio dignitatis hanc solam superat, quanto magis duplicatæ tanti suggestus insulæ, & curialium ornamenta gemmarum (f) obtentis semel anteferenda sunt fascibus? *Storaci P. K. A.* Inlustri igitur & præcella magnificentia tua, hac nos generali lege sanxisse cognoscat, quam propositis edictis vulgare debebit, vt quisquis consulare fastigium secundo conscendere meruerit, illis etiam præferatur, qui vno anno fastis nomen dederunt, quamuis anteriore tempore *Consulatum cum Patriciatu* pariter sunt adepti. Ea enim dignitas, quæ nomini quoque *Augusto* quoddam decus (g) videtur acquirere, secundo delata priuatis personis, absque superioris iure, vniuersis honoribus antecellit. *Dat. 111. Id. Mart. Rom.* (h) *P. P.* in *Foro Traiani, Maximo II. & Paterio v. c. COSS. (443.)*

(a) *De honoratis.* De honoratis dixit *GOTHOFREDVS in Commentar. ad leg. vn. de officio iudicum ciuil.* Sunt autem honorati hac nouella, qui administratione perfuncti, clementer pollebant honore, vt dicitur *l. 1. ne quid publ. latit.*

(b) *Storacio P. F. V.* *Storacio P. F.* Inscribitur intra *Nouell. 5. Martiani, sine die & Cos. sed* is est ab hoc plane diuersus, diciturque *Sporatius, Tom. VI. Pars II.*

vti ibi probabo. *Storacius*, cui inscribitur hæc nouella, fuit *Præfetus Vrbi Rom.* vtriusque constitutionis probat, quæ de honore *Consularium*, eorumque gradu agit.

(c) *Adscimus.* *RITTERSHVSIUS* legit, *adscimus.* Scribe, *adscimus*, siue, *accimus.*

(d) *Insulæ.* Vid *Glossar.*

(e) *Honore.* Aliud obtinuit *Constantinopoli*, vt disci-

(Cc)

discentis ex Theodosii Iun. leg. 1. Cod. Inst. de Consulibus, quæ ad senatum Urbis Constantinop. data est, sed subscriptione caret. Integra ea apponenda cum nouellæ nostræ lucem affundat. Antiquitas statum est, inquit Theodosius, Consularibus viris, ceteris quidem honorator ipsius trabea summitate, pares vero INFVLIS, consideratione tantum temporis anteire. Quis enim in uno eodemque genere dignitatis prior esse debuerat, nisi qui prior meruit dignitatem? cum posterior, etiamsi eiusdem honoris prærendat auspicia, cedere tamen illius temporis Consuli debeat, quo ipse non fuerit: hoc obseruando, & si iterata vice fastigia Consularis aliquis ascenderit. Repetiti enim fastes, virtutes sepe meriti comprobant, non augent: quia nihil est altius dignitate. Quod si quis prior Consul, posteriori Consuli eidemque Patrio post-

habitus, Patriciatum postea consequatur: vinctum oportet, qui prior meruit Patriciatum, postquam iste honore Patriciæ dignitatis decoratus est. (f) Curialium ornamenta gemmarum. Bene emendat Cuiacius, curulium ornamenta gemmarum. (g) Quoddam decus. SIDONIVS in Panegyrico ad Maiorianum v. 5.

Decora omnia regni
Accumulant fastes, & Princeps Consule crescit,
Adi BERTERIVM Pitban. diatrib. 1. cap. 7.
(h) Dat. III. Id. Mart. Rom. MS. Ottobon. Dat. XIII. Kal. Nou. Rau. Et hæc subscriptio omnino præferenda est. Constitit enim Rauenne hoc anno Valentinianus mense Maio, vt probat nouell. 2. supr. titulo 44. de tironib. Mense Augusto, docente nouella 50. infr. Mense Octobri, vt liquet ex nouell. 22. de pecunia Afr. credit.

De officio & numerariis (a) Præfectorum P. Tit. XLVIII.

I. Impp. Theod. & VALENT. AA. Albino II. PF. P. (b) & Patricio.

Iustitiam suggestionis probamus, cuius omnis hæc mens est, ne quid vnquam contra innocentiam male petentibus licere patiamur. Scimus enim quanta sæpe miseros vinxit inuidia, quos iniquitas iudicantium fastigio potestatis adfligit. Officium sedis celsitudinis tuæ, sine quo necessitates publicæ nequeunt expediri, per infortunia multa iam saucium, medicinæ nostræ curationes exposcit, quæ dudum potuisset adhiberi, si suggestio similis ante manasset. Hac igitur mansura iugiter lege decernimus, vt quisquis ex Officio Prætoriano, priusquam militandi finem, consummatis per ordinem temporibus, fortistur, sub adtestatione gestorum, testimonio Præfecturæ regentis, honestam meruit missionem, seu quietis studio, siue alterius amore militiæ, nullam sustineat de non peractis stipendiis quæstionem, fiduciam perpetuæ securitatis habiturus. Præterea Numerarios Prætorianæ sedis, penes quos publicarum rationum notitia consistit, siue priuatos, siue alias militiam fortasse sortitos, post quinquennium discussionibus (c) subiacere prohibemus. Intra hoc enim tempus vestigari facile quamuis latens veritas potest. Et certe nullius tam grauis debet esse condicio, vt terminum non habeat sollicitudinis & timoris. Munimen vberius consideratio flagitat æquitatis. Officium Prætorianum expensarum colore in præiudicium cautionum vetamus vrgueri, in cuius perniciem nequitia creditorum frequenter excogitat, vt pecuniam publica necessitate numeratam, priuatis simulent profecisse compendiis: quibus hanc pœnam præsentī constituimus sanctione, vt si quando pecuniam suam sub tali credendam putauerint esse contractu, eius protinus amissione multentur, nihilque vel ab his, quos aduersum vetita deceperint, vel de publicis rationibus consequantur. Hæc officio Prætoriano salutis fortunarumque præsidia tribuisse sufficet, cui etiam mensores, (d) quos pridem habere desiderat, pro mansionum suarum quiete, concedimus Albino P. K. A. Inlustris igitur & præcelsa magnificentia tua iustissimam legem propriis vulgabit edictis, vt omnibus innotescat, nostro sæculo Reipublicæ nihil amplius esse præstandum, nisi quod deceat adquiri. Dat. XIX. Kalend. Ianuar. Romæ Aëtio III. & Symmacho coss. (e) (446.)

(a) Numerariis. De Numerariis est titulus 1. lib. 8. Cod. Theod. vbi consule Paratitlon. Eorum fit mentio Nouell. 34. supr. de postulando. Penes hos publicarum rationum notitia consistebat, vt hac Nouella docet, debitorum ac reliquorum modum ludicibus ingerebant, l. 9. de numerar. & munerum iniungendorum habebant curam, d. nouell. 34. supr. & l. 1. de primicer. & notar. SIDORVS Origin. lib. IX. c. 4. Numerarii sunt, qui publicum nummum arariis inferunt. De iis dixit VALESIVS ad Ammianum lib. 15. c. 5. & plenissime GOTHOFREDVS in Commentar. ad leg. 4. de numerar.

(b) Albino PF. P. De Albino dixi not. a. ad Nouell. 22. supr. de pecun. Afr. cred.

(c) Discussionibus. Discussio est examen accepti expensique siue rationum publicarum, quas numerarii tractauerant. Finito numerariorum officio, cogebantur ii in prouinciis residere per biennium, vt accusantium querelas exciperent, l. 6. 9. de numerar. & discuti possent rationes, si forte eas versutus fraudibus lacerassent, vt dicitur d. l. 6. Elapso autem quinquennio, liberat eos Valentinianus a discussionis periculo, quod videntur prouinciales, qui per diuturnum hoc temporis spatium siluerunt, eorum probasse innocentiam.

(d) Mensores. Mensores qui fuerint, docent verba sequentia. In lege 4. de metatis, dicuntur manu sua, deputatas singulis quibusque domus enotare,

tare, & postibus hospitaturi nomen adscribere. Confundit eos cum metatoribus CVIACIVS, cuius errorem notauit GOTHOFREDVS in *Comment. ad d. l.*

(c) *Actio III, &c.* In MS. Ottobon. deprauate

scriptum, et *tit. III, & Simacho V, C. Conf.* Obserua denique hoc anno Valentinianum Romæ fuisse, quod docet præterea *nouella eius 4. infr. de testament.* & celebrasse *Quinta Quinquennalia* imperii Cæsarei, ex quibus *hæc quoque nouella* lucem capit.

Titulus L. (a)

1. Impp. Theod. & VALENT. AA. Albino PF. P. Illyrici. (b)

Ex adfectu publico conuenit eorum necessitatibus subuenire, qui fatales miseras inciderunt. Imperatoriæ siquidem vis maior laudis est, aliqua decreta mollire, quando vis maior inopinatæ cladis fatale generarit incommodum Albine P.KAA. Vnde inlustris & præcella magnificentia tua, pragmatici nostri tenore comperto, sciat Afros, qui infortunio hostilis cladis expulsi, eiectione fortunæ omnibus, spem sui actus (c) & conuersationis solitæ perdidērunt, & imbuti studiis literarum causas agere destinarunt, siue agere iam cœperunt, apud omnes Iudices his aduocationis copiam, remoto legis (d) vinculo esse permissam, ut ærumnas in quibus nunc sunt, tali possint remedio subleuare, præter prætorianam togam, forumque vrbānum, in quo agendorum negotiorum licentiam tribus pietas nostra permisit. nec enim non eos oportet studiis fauorabilibus adiuuari, quibus hoc solum remansit quod sibi non potuit vindicare captiuitas. Datum XIII. Kal. Sept. Rauennæ Maximo II. & Paterio COSS. (443.)

(a) Per summam incuriam MARVILLIVS hanc constitutionem bis edidit, & inter Theodosianas nouellas *num. 47.* & inter Valentinianas *num. 17.* Publicauit eam primus CVIACIVS *Obseruat. XVI. 22.* Cum vero is scripsisset, *Afris*, qui a *Vandalis & Alanis* vastata Africa, pulsi sedibus, & profugi in Italia vagabantur, liberalibus studiis institutis, concessum hac nouella a Valentiniano fuisse, ut apud omnes iudices causas orare possent, tresque ex eorum numero in foro quoque prætorianæ & vrbane præfecturæ agendi negotia haberent potestatem, mox semidocti quidam titulum adposuere nouellæ, *De Afris, Vandalis, Alanis*, quem seruauit etiam Editiones Gothofredi, Rittershusii, & Lugdunens. Sed spurium eum esse, facile omnes iudicare poterunt.

(b) *Albino PF. P. Illyrici.* Ad *Nouellam 22. supr.* probaui, *Albinum* hoc anno fuisse *Præfectum*

Prætorio Italiae; & certe vox *Illyrici* a librariis excogitata est, cum forte scriptum fuisset *Albino PF. P. Iter.* uti extensis literis legimus *Nouell. Valentiniani 4. infr. de testament.* Neque habuit hoc tempore occidentis imperium Præfectum *Prætorio Illyrici*, sed *Illyrici occidentalis* sex provincie fuerunt sub dispositione Præfecti *Prætorio Italiae*, ut docet *Notitia Imp.* Consule etiam PAGIVM in *Critica. ad an. 365.*

(c) *Actus.* Intellige *actum* apud Iudices, quibus imbuti studiis literarum, operam nauabant, & a consiliis erant. *L. 1. de assessorib.* Donec Iuden ab aliis euocatum locis consiliarium suis actibus attribuerit. Vide *Glossar.* Mox per conuersationem indicatur solita vitæ consuetudo, cui quis adfuerat est. Ita officii conuersatio occurrit *L. 23. de cohortalib.*

(d) *Legis.* Intelligit *nouellam 34. supr. de postulando.*

Titulus LI. (a)

1. Impp. Theodosius & Valentinianus AA. . .

Cum pietatis nostræ animo ad quærenda remedii publici adiumenta perpetuæ cogitationes se ingerant, nihil tam necessarium cura serenitatis nostræ perspicit, sicut omnium sensibus non (b) optamus occurrere, quam ut defessis rebus afflictæque publico, tantum robur numerosi exercitus præparetur, sed nec tam salubris, in qua omnium plenæ securitatis fundamenta ponenda sunt per varia erogationum clementiæ nostræ conatum odoraturus, ut ipso experimento non modo his, qui nouis sacramentis obligantur, sed ne veteri quidem exercitui, quæ ab exhaustis agerrime conferuntur ad victum vel ad vestitum posse præberi, quos nisi indigna & pudenda armato nomini negotiatio aleret, vix possent a famis periculo & a frigorum pernecie vindicari. Quæ ergo his angustiis remedia prouidenda sunt mens nostræ serenitatis exæstuat. nam si a possessore super alia, quæ præstat has expensas, requirat, vltimas tenuesque eius vires compulsio talis extinguet; si a mercatoribus rursus hoc efflagitant, necesse est eos depressos tanti oneris mole succumbere. Inter hæc animo fluctuante hanc viam reperimus, primum cuius lenissima functio publici quæstus habeat magna compendia, deinde quæ ad vniuersos pertinens a paucis intollerabilia damna submoueat, atque ita sine sensu dispendiorum sit, ut cum plus hinc publicæ vilitati conquiri valeat, nullus se speciatim queratur affligi, & neque a tenuissimis possessorum reliquiis, vel defectu miserabili negotiatorum quicquam impossibile postuletur.

tur. Placuit itaque ut omni venditione per solidum dimidia filiqua (c) ab emptore, dimidia a venditore, per omnem contractum æqualiter publico conferatur in omnibus mobilibus immobilibusque rebus, venditione tantum emptionesque duntaxat tali condicione* (d) tam bonus rei effectus aliter non poterit prouenire, nisi huic muneri certi, qui præficiendi sunt, eligantur communi procerum nostrorum consilio atque tractatu, quod electionis iudicium referuabitur circa eos, qui in aliorum locum adiectionis augmento (e) voluerint subrogari. Per singula igitur negotiationum genera singulos præponi oportere hac editali lege decernimus, quos fides atque industria huic officio sustinendo idoneos comprobauerit. Vtilius quippe est, distributis procurationibus mercium omnium, ut in talibus rebus fieri solet, depulsa permixtionis caligine, apertius & liquidius declarare, quid quisque pro conductâ mercium nundinatione dependat. Omnis autem contractus, qui clanculario vel emente vel vendente in fraudem legis initus fuerit, careat firmitate, quod ne fiat, ea ratione prospicimus, ut gestis municipalibus immobilium rerum contractus constet initus, mobilium vero emissis pictaciis (f) transigatur, & is qui præpositus fuerit huic muneri profiteatur, se id quod per hanc legem compendiis publicis decretum est, consecutum, ita ut post annum securitatis amissæ, discussio minime requiratur: qui (g) si a tabellione, vel contractoribus conuentus, ad gesta venire distulerit, inlato Curialibus, quod huius editi lege inferendum est, venditio perfecta stabilitate nitatur. Ille autem, qui huic rei præpositus spe lucri proprii publicum commodum putauerit differendum, tali adficiendus incommodo est, ut tantundem ipse fisci viribus inferat, quantum de ipso contractu, cui conuentus præsentiam suam negauit a contrahentibus publico fuerit inlatum, quod ab eo magistratus, & Curiales exigere curabunt, quam pœnam neque ordines effugiant, neque Moderatores prouinciarum, si qua ipsi fraude vel conludio publica emolumenta distulerint. Sed hæc, quæ tam salubriter ordinamus, in omnibus prouinciis atque urbibus, vna eademque volumus ratione seruari, quod absque vllius erroris impedimento explicabitur, si certæ nundinæ ciuitatibus earumque territoriis ordinentur. Iubemus enim, & in oppidis & in regionibus, (h) certo loco ac tempore, emendis atque vendendis rebus per honoratorum dispositionem, necnon ordinem seu ciuium, sub præsentia Moderatoris prouinciæ, manifesta definitione constitui. Nulli itaque mercatori præter hanc obseruationem, nisi ad designata loca temporibus præstitutis, ad negotiationis suæ species distrahendâs, passim licebit accedere, ut certa ratio emendi atque vendendi ibi constare possit, ubi nundinandi ius prouincialium tractatu fuerit deputatum, & id quod præberi supra statui-mus, facilius eorum qui præpositi fuerint valeat diligentia reperire: quæ vero ex his sup-
plenda & minutius ordinanda sunt, amplissima, &c.

(a) Etiam hanc Nouellam bis edidit MARVELLIVS; occupat enim locum ultimum inter Theodosianas, & inter Valentinianæ est numero decima octaua. Vulgavit eam CVTACIVS Obseruat. XVI. capite 23. quo de siliquarum exactionibus disseruit, quem titulum deinde adoptarunt Editiones Lugdun. Rittershus. & Gothofred. Cum vero mutila sit nouella, scire non possumus, utrum ad Theodosium, an ad Valentinianum pertineat. Sudent tamen illa, de fisci rebus afflictoque publico, robur numerosi exercitus præparetur, Valentinianum eam habere auctorem.

(b) Non. Abest ab Edit. Rittershus.

(c) Siliqua. De Siliqua, quæ vigesima quarta pars solidi est, dixi iam not. e. ad nouell. 2. tit. 11. sup. Inde siliquaticum est, quod in nundinis exigitur a qualibet mercium negotiatione, & ritulus siliquatici apud CASSIODORVM Var. II. 4. III. 25. V. 31. pensio siliquatici, apud eundem Var. II. 30. & Var. IV. 19. Siliquatici namque, inquit præstationem, quam rebus omnibus nundinandis prouida definiuit antiquitas, in frumentis, vino, & oleo dari præsentis tempore non iubemus. Qui exigit siliquaticum dicitur siliquarius apud CASSIODORVM Var. II. 26. aut siliquatarius, quod docet epistola 12. li-

bre cod. data, ad Comitem siliquatariorum & potius curas agentem. Confer DV FRESNE in Glossar.

(d) Deest hic vox. Forte fient, aut celebrentur, adscribendum.

(e) Adiectionis augmento. Id est, supernumerarii.

(f) Pictaciis. Scribe pictaciis, ut est in lege 11. 13. 16, de erogat. militar. annon. Glossa Cyrilli, πικτάκιον, pictacium, Breue. Est autem hoc loco libellus brevis, siue tabula, publice confecta, testimonium præbens, de re mobili empta ac vendita solutoque siliquatico, qua emptor venditorque simul apochæ siue securitatis loco utebatur. De pictacio consule Commentar. ad d. 1. 11. & DV FRESNE in Glossar.

(g) Qui. Scilicet si is, qui præpositus muneri siliquatico, a contrahentibus conuentus, pictacium emittre distulerit, curiam ii adeunt, soluuntque siliquaticum, & tum perfectus quoque est venditionis emptionisque contractus. Siliquarius vero, qui ad gesta venire distulerit, id est, contractum scripto pictacio firmare distulauerit, tantundem fisco soluit, quantum a contrahentibus publico fuit inlatum.

(h) Regionibus. Vid. Glossar. Theod. voc. regio.

LEGVM NOVELLARVM

DIVI VALENTINIANI A.

LIBER II.

De fructibus inter maritum & uxorem expensis filiis, vel heredibus minime imputandis. Tit. I.

I. Impp. Theod. & VALENT. AA. Albino PF. P. (a)

AVCTORITATIS suæ memorem amplissimum Senatū gratanter agnouimus, cuius consiliū improbis rebus semper occurrit. Hinc est, quod nuper inlustribus ac sublimibus viris, quos euocari ad sacratissimum comitatum vtilitas publicæ necessitatis exegit, nobis suggerenda mandauit, ne abhorrenda vsurpatio (b) ab omni conuersatione (c) honesta vires diutius obtineret. Comperimus enim quas-

dam (d) post maritorum obitum filios suos proposita indecora actione nudasse, cum ab his patrimonii sui fructus quærerent, quos utique stante matrimonio, in illa æqualitate viuendi in commune consumptos conuenit æstimari, quorumque ratiocinium perplexum atque confusum ad veritatis fidem discuti posse non credimus. Cumque illud frequentius nouerimus accidere, ut maiores expensas flagitet matronalis ornatus, & cum nonnumquam viri (e) post vxorum obitum huiusmodi aliquid credant communibus filiis opponendum, durum est muliebri tantum licentiæ ista permitti. Et ideo Albine Parens Karissime AA. illustris ac præcella auctoritas tua hac edictali sciat nos lege sanxisse, ne de coniugii copula eorum alter superstes, defuncti heredes super hac repetitione reddituum æstimet lite pulsandos. Hac enim condicione & vxores teneri volumus & maritos. Siue enim intercesserit dos, seu oblata non fuerit, omne iurgium huiusce repetitionis & ratiocinii conticescat. Hanc autem legem vtilitati & concordie humani generis profuturam, edictis per prouinciam (f) propositis, Amplitudo tua in omnium notitiam faciet peruenire. Dat. III. Id. Sept. Rau. D. Theodosio A. XVIIII. (g) & Albino v. c. coss. (444)

INTERPRETATIO. Si vir uxore superstite moriatur, fructus, quos constante (h) coniugio constat expensas, nullam postea a communibus filiis, seu ab heredibus mater repetendi habeat facultatem. Quod & si uxor uiuo marito decesserit, maritum præcipit eadem lege infringi, ut & ipse a filiis vel heredibus vxoris de ipsis fructibus, qui in commune expensis sunt, penitus nihil requirat. (i)

(a) Albino PF. P. De Albino dixi ad Nouellam 22. inter Theodosian. de pecun. Afr. cred. BRECKMANNVS in Append. Faslor. Reland. pag. 868. existimauit, stare non posse huius nouellæ inscriptionem; cum enim Nouella data sit Albino Consule, ipsum eodem tempore Præfecturam gerere non potuisse, persuasit sibi Vir doctus. At vehementer errauit, quod pluribus exemplis, si opus esset, probare possem. Vnum sufficere potest Tauri PP. an. D. 361. & simul Consulis, de quo consule inscriptionem & subscriptionem legis 49. de decurionib. AMMIANVM, & ex eo loca allegata in Prosopograph. MS. W. habet, ad Albinum MS. G. niale, ad Albinum P. V. Tom. VI. Pars II.

(b) Vsurpatio. SICHARDVS hic legere malebat, vsurpatio aliena ab omni. Sed bene se habent omnia, neque opus est emendatione.

(c) Conuersatione. Conuersatio honesta, & consuetudo honesta. Vid. Glossar. Th.

(d) Quasdam. MSS. W. G. & Sichard. male quosdam.

(e) Nonnumquam viri. Ita male habent etiam MSS. W. G. Sed Sichard, Rittershus, Lugdun-Göthofred. Edd. optime legunt, nunquam viri.

(f) Prouinciam. MS. W. prouincias.

(g) Theod. A. XVIII. Male in MSS, & impressis aliis omnibus, XVII.

(h) Constante. MS. W. stante.

(i) Requirit. MS. W. querat.

(Dd)

De Manichæis. (a) Tit. II.

I. Impp. Theod. & VALENT. AA. Albino PF. P. II. (b)

Superstitio paganorum quoque damnata temporibus, inimica publicæ disciplinæ, & hostis fidei Christianæ, ad excidium (c) sui Clementiam nostram non immerito pro-uocauit. Manichæos loquimur, quos execrabiles, & toto orbe pellendos, omnium retro Principum statuta iudicarunt. Nec dissimulationem crimina nuper detecta (d) patiuntur: Quæ enim, & quam dictu audituque obscena in iudicio (e) beatissimi Papæ Leonis, co-ram Senatu amplissimo (f) manifesta ipsorum confessione patefacta sunt? Adeo, ut eorum quoque qui diceretur Episcopus (g) & voce propria proderet, & omnia scelerum suorum secreta perscriberet. Quod notitiam nostram latere non potuit, quibus tutum non est negli-gere tam detestandam diuinitatis iniuriam, & impunitum relinquere scelus, quo non solum corpora deceptorum, sed etiam animæ inexpiabiliter polluantur. Vnde Albine Parens Karissime AA. Inlustris & magnifica auctoritas tua hac nos in æternum victura lege statu-isse (h) cognoscat, quam in omnium prouinciarum faciet notitiam edictis propositis per-uenire: Ut vbicunque terrarum quisquis Manichæorum fuerit deprehensus, pœnas, quas in sacrilegos iura sanxerunt, auctoritate publicæ seueritatis excipiat. Sitque publicum crimen, (i) & omni volenti sine accusationis periculo tales arguere sit facultas. Nec cui-quam licitum tutumque sit aut celare tales, aut talibus conhibere, (k) cum omnia de hiis a nobis confirmata sint retro Principum constituta, (l) ut nouerint vniuersi hac edictali lege proposita, Manichæos dignitate militiæ, (m) & vrbium habitatione priuandos: (n) ne quis innocens talium conuersatione, aut societate capiatur. Successiones (o) nec ca-piant, nec relinquant, sed fisci nostri viribus adgregentur. Nec eis (p) quod palam inter-dicimus vlla fraude quærat: Iniuriarum careant actione, contractus liberos omnino non habeant. Primates vniuscuiusque militiæ vel officii mox exigenda per apparitionem ve-stram x. librarum (q) auri multa percellat, si quem hac superstitione pollutum fuerint mi-litare: neque enim aliquid nimium (r) in eos videtur posse decerni, quorum incesta per-uerfitas religionis nomine lupanaribus quoque ignota vel pudenda committit. Dat. XIII. (s) Kal. Iul. Rom. Valent. A. VI. (t) & Numo (v) v. c. COSS. (445)

Ista interpretatione non eget. (x)

(a) *De Manichæis.* De Manichæis sunt leges fe-ptendecim in Codice Theodos. quas quare in *Pa-ratulo titul. 5. de hæret. lib. 16.* Cum autem di-catur in Nouella, crimina Manichæorum in iudi-cio beatissimi Papæ Leonis patefacta fuisse, scien-dum est, Leonem Episcopum Rom. conuocasse Romæ conuentum aduersus Manichæos, cui non tantum interfuerunt Episcopi & Presbyte-ri, sed & christiani viri ac nobiles, ipso LEONE teste *Sermon. 5. de ieiun. decim. mens.* ubi ait: Residentibus itaque mecum Episcopis atque Presby-teris, ac in eundem CONSENSVM Christianis vi-ris ac nobilibus congregatis, Electos & Electas eo-rum (Manichæorum) iussimus presentari. Qui cum de peruerfitate dogmatis sui, & de festiuita-tum suarum consuetudine multa referarent: illud quoque scelus, quod eloqui, verecundum est, pro-diderunt. Quod tanta diligentia vestigatum est, ut nihil minus credulis, nihil obtrectatoribus re-maneret ambiguum. Aderant enim omnes per-sona, per quas nefandum facinus fuerat perpetra-tum: puella scilicet, ut multum decennis, & dua mulieres, quæ ipsam nutrierant, & huic sceleri prepararant. Præsto erat etiam adolescentulus vitia-tor puellæ, & EPISCOPVS ipsorum detestandi criminis ordinator. Omnium par fuit bo-rum & una confessio, & patefactum est execra-tum, quod aures nostræ vix ferre potuerant. De quo, ne apertius loquentes, castos offendamus au-ditus, gestorum documenta sufficiant, quibus plenif-sime docetur, nullam in hac secta pudicitiam, nul-lam honestatem, nullam penitus reperiri castita-

tem; in qua lex est mendacium, diabolus religio, sacrificium turpitudine. IDEM *Epistol. 15. ad Tu-ribium n. 16. (alias 93.)* In execrabilibus, inquit, mysteriis eorum, unum prorsus nefas, vna est ob-scenitas, & similis turpitudine. Quam etsi eloqui eru-bescimus, sollicitissimis tamen inquisitionibus inda-gatam, & Manichæorum, qui comprehensi sunt, confessionibus detectam, ad publicam fecimus per-uenire notitiam; ne vlllo modo possit dubium vide-ri, quod in IUDICIO nostro, cui non solum fre-quentissima presentia sacerdotum, sed etiam illu-strum Virorum dignitas, & PARS quadam SE-NATUS ac plebis interfuit, ipsorum, qui omne fa-cinus perpetrarunt, ore referatum est, sicut ea, quæ ad dilectionem tuam nunc direximus Gesta demon-strant. Pertinet etiam huc eiusdem Papæ Epi-stola 8. (al. 2.) ad Episcopos per Italiam, quæ data est III. Kalend. Febr. Theodosio XVIII & Albino V. C. COSS. qua eos monet, ut in indagan-dis hæreticis, qui relicta vrbe, per Italiam vaga-bantur, omnem adhiberent diligentiam. BA-RONIVS in *Annal. ad an. 444.* Leonis Ponti-ficis IUDICIUM, ut dicitur *Epist. 15. citat.* & hac nouella, siue CONSENSVM, ut appellatur *d. Sermon 5. vocat CONCILIVM*, idque anno 444. Romæ habitum fuisse aduersus Manichæos contendit. Sed doctissimus QUESNELLVS differtat. *4. de Vit. Leonis* erudite probat, illum consensum Concilii nomine venire non posse, partim quod PROSPER in *Chron. ad an. 443.* de eodem agens, nullam Concilii faciat mentio-nem, partim etiam, quod Concilio non opus erat

erat aduersus Manichæos, cum non de fide asferenda ageretur, sed de pœna iuxta ecclesiæ canones aduersus eos sancienda. Probat porro auctoritate PROSPERI & ipsius LEONIS *epistola*, illum *confessum* anno iam 443. quo de eo agit laudatus PROSPER, Romæ fuisse habitum. Cum enim *dicta Epistol.* 8. S. LEONIS data sit *menſe Ianuario* anni 444. rectissime colligit QVESNELLVS, anno superiore 443. perfidiam Manichæorum fuisse detectam & damnatam. Nam inquirere de eis, conuenticula & cœtus detegere, extorquere ab eis confessionem, confessum ea de re habere, hortari ad pœnitentiam, reluctantes plectere exilio, non est negotium aliquot dierum; nec *Epistola* laudata ad Episcopos scripta est, nisi re gesta, vt ipse LEO profitetur. Hæc optime QVESNELLVS, & ex eo PAGIVS in *Critic. ad an. 444.* Addo in annum 445. quo hæc nouella emissa est, incidere *Vicennata* Valentiniani augustei imperii, quæ magis illustria reddere voluit hac constitutione promulgata, qua ecclesiæ, eam a labe hæretica purgans, consuluit.

- (b) *Albino* P.F. P. II. MS. W. *Albino* bis P.P.O. Male MS. Goth. *Albino* P.V. De eo vide *No. uell.* 22. inter Theodof. *ſupr.*
- (c) *Excidium.* MS. G. *exilium.*
- (d) *Nuper detecta.* Iam anno 443. opera S. Leonis. Vid. *not. a.*
- (e) *Iudicio.* Ita appellat S. LEO *Epist.* 15. IDEM *Confessum* vocat, d. *Serm.* 5. Vid. *not. a.*
- (f) *Senatu amplissimo.* S. LEO d. *Ep.* 15. *Pars quadam Senatus* interfuit.
- (g) *Episcopus.* S. LEO d. *Serm.* 5. *Præſto erat & Episcopus* ipſorum, *deſtand*i criminis *ordinator.*
- (h) *Statuiſſe.* MS. W. *inſt*ituiſſe.
- (i) *Publicum crimen.* Honorius l. 40. de *hæret.*

Volumus eſſe publicum crimen, quia, quod in religione diuina committitur, in omnium fertur iniuriam.

- (k) *Conhibere.* Edit. Lugdunenſ. Rittershuſ. Gothofred. *conuiuere*; quæ lectio proba eſt, confunduntur enim a librariis *conhibere, & conuiuere.* Sichard. & MS. G. habent, *conuiuere.* Huc pertinent illa d. l. 40. de *hæret.* *Reſtor provincia, ſi hæc crimina diſſimulatione, vel gratia, delata diſſulerit, aut conuiſſa neglexerit, ſciat ſe multa viginti librarum auri feriendum.*
- (l) *Conſtituta.* MS. G. & libri omnes impreſſi, *ſta-tuta.* *Conſtituta,* ſunt conſtitutiones Principum. Vid. *Paratiſon de conſtitut. princip. & Nouell.* 3. *ſequent. in fin.*
- (m) *Militia.* Theodoſius Iun. l. 65. de *hæret.* A. D. 428. data, cohortalinam & caſtrenſem militiam, Manichæis & hæreticis indulſerat, ſed hac lege Valentinianus Manichæos omni militia priuat.
- (n) *Priuandos.* Valentinianus noſter l. 64. de *hæret.* ante vicennium data, *Manichæos,* inquit, *ab ipſo aſpectu vrbium diuerſarum exterminari præcipimus, vt neſ præſentia criminoſorum contagione ſædentur.* Theodoſius Iun. d. l. 65. *Qui ad imam vſque ſclerum nequitiam peruenerunt, Manichæi, nuſquam in romano ſolo conueniendi, orandique habeant facultatem, Manichæis etiam de ciuitatibus expellendis.*
- (o) *Succeſſiones.* Conſule leg. 40. de *hæret.*
- (p) *Eis.* MS. W. *his.*
- (q) *Librarum.* Sichard. *libras.*
- (r) *Nimium.* MS. W. *nimietate.*
- (s) *XIII.* MS. W. *XIV.*
- (t) *VI.* Male MS. Otobon. & libri omnes impreſſi, *VII.* Vide *Faſtos.*
- (v) *Numo.* Recte MS. W. *Nomo.*
- (x) *MSS.* W. G. & Ed. Sichard. *Ex integro ſi ponenda, quia expoſitione non eget.*

De homicidiis (a) *caſu* an (b) *voluntate factis.* Tit. III.

I. Impp. Theod. & VALENT. AA. Maximo (c) P.F. P. II. & Patritio.

Criminosos quidem auerſamur omnes, & præcipue humano cruore (d) pollutos, quorum creſcit (e) audacia, cum (f) impunitas per ſimplicia, (g) vel etiam perſonalia reſcripta donatur. Nefas dictu, per ignorantiam facinora deſenſione vallamus. Sed quantum eſt, quod occupationibus noſtris aſtutia plectendæ ſubreptionis illudit, cum reſcripta huiusmodi etiam viro inluſtri Quæſtore neſciente procedant, quem cuſtodem ſtatui-mus eſſe iuſtitix, qua nullum carere debet oraculum. Merito ergo male vſurpata prohibentes, hac edictali lege ſancimus, vt homicidio, quod tamen caſibus imputauerit confeſſio ſupplicantis, non aliter indulgentia, niſi noſtri nominis (h) adnotatione præſtetur: (i) Quoniam rariora erunt facinora, ſub noſtrum ventura iudicium, nec vlla niſi diſcuſſis rebus venia continget. Poſtquam tamen ad cuiuſcunque Cognitoris tribunal adnotatio noſtra peruenerit, examinari fidem precum diligenter iubemus, vt ſi homicidium vel caſu (k) vel vitandæ mortis neceſſitate conſtiterit admiſſum, venia tribuatur orantibus. Deprehenſos vero in mendaciis ilico pœna percellat. Hiis enim tantummodo (l) volumus ignoſci, in quorum labſibus ſola poteſt fortuna culpari. Homicidas autem, in hominum cadem nefaria voluntate graſſatos, aliorumue capitalium criminum reos, nec per adnotationes noſtras licebit abſolui. Vir ſpectabilis Magiſter ſcrinii, qui interdita ſupplicantibus reſponſa præbuerit, quinque auri librarum multam ſacro ærario noſtro cogatur inferre. Memorialis quoque cuiuſlibet ſcrinii, qui aduerſus vetita (m) reſcriptum fuerit executus, ſpoliatus militia quinquennii relegatione plectatur. (n) Quod enim fas non eſt, vel per adnotationes noſtras nocentes mereri, multo magis veramus reſcriptis ſimplicibus impetrari. (o) Maxime Parens Kariſſime AA. (p) Inluſtris itaque & præceſſa Magnificentia tua neceſſariam humano generi ſanctionem cunctorum notitiæ publicari propoſitis iubebit edictis, vt

salubria constituta (q) nullus ignoret. Et manu diuina, Diuinitas te seruet per multos annos, Parens Karissime AA. Dat. vi. Id. Decembr. Romæ, D. Valentiniano A. vi. & Numo v. c. coss. pp. pridie Id. Decembr. in Foro Traiani. Subscripti. (r) (445)

INTERPRETATIO. *Lex ista præcipit, ut si quis ad Principem conuolauerit, adserens se (s) casu homicidium perpetrasse, non voluntarie a se homicidium fuisse commissum, & si per supplicationem a rerum dominis veniam potueris impetrare, a Rectore prouinciæ ubi casus iste commissus est, id specialiter debet inquiri: & si certa fuerit suggestio supplicantis, veniam mereatur obtentam. Ceterum si voluntarie habita discussione conuictus fuerit homicidium commississe, eandem pœnam excipiat, quæ de homicidiis legibus habetur expressa: impetrata non valeant, & capitali sententia feriat. Reliqua constituta lex ipsa declarat. (t)*

(a) *Homicidiis.* MS. G. Edit. Lugd. Rittersh. Gothfr. homicidio. In Sichardina titulus est, de homicidio casu factio,

Rittershus. Gothfred. In MS. G. male, vel causa.

(l) *Tantummodo.* MS. W. tantum.

(m) *Vetita.* Libri omnes impressi habent, vetitum.

(n) *Plectatur.* MS. W. plectetur.

(o) *Impetrari.* MS. W. impetrare. Dignus autem obseruatione hic locus est, ex quo patet, Rescripta simplicia illa fuisse, quæ sine adnotatione Principis emissæ sunt, quibusque Magister firmiter tantummodo subnotauit. Huc pertinent illa supra: cum rescripta huiusmodi etiam Viro illustri Quæstor nesciente procedant.

(p) *Karissime AA.* MS. W. Karissime atque amantissime.

(q) *Constituta.* MS. W. statuta.

(r) *Subscripti.* Subscripti Vir ill. Quæstor, cuius nomen intercidit. A MS. W. illa, PP. Prid. &c. plane absunt.

(s) *Adserens se casu &c.* Edition. Sichard. Lugd. Rittersh. Gothfr. adserens casu homicidium a se fuisse commissum, & si per supplicationem &c.

(t) In Editione Sichardina huic nouellæ alia superaddita est interpretatio ex Francorum legibus, quam, cum in paucorum manibus sit Codex Sichardinus, cum lectoribus communicandam esse censui. Ita vero ibi expressum: De homicidio voluntario interpretatio. De interempti pretio, principis est expectanda sententia: quia de pretio occisorum nihil euidenter lex Romana constituit, Dominus noster Theodoricus, Rex Francorum statuit obseruari, ut si ingenuus ab ingenio fuerit interemptus, & homicida ad ecclesiam confugerit, ille qui homicidium admisit, medietate bonorum suorum occisi heredibus seruiturus addicatur, reliqua medietas facultatis eius heredibus relinquatur. Qui vero armatus se in ecclesia tueri tentauerit, qualiter lex Theodosi in libro IX. cum conscientia abstrahatur. Si seruus cuiusque occisus fuerit ab ingenio, & ipse homicida ad ecclesiam conuolauerit, secundum serui qualitatem eius rescriptis cogatur exsoluere, hoc est, pro actore centum, pro aurifice electo centum, pro ministeriali sexaginta, pro fabro ferrario quinquaginta, pro carpentario quadraginta, pro aratore triginta, pro porcario aut birbentario, aut aliis seruis triginta solidos inferatur. Homicidam tam ingenuum, quam seruum, si extra ecclesiam inuenitur damnari, si voluntarie factum fuerit. Si vero ad ecclesiam seruus homicidii reus forte confugerit, indulta vita pro eo, quem occidit ipse, etc.

(b) *An. An pro huc.* Ita l. 128. de deuriomb. Dux ille an Comes sit. Vide SERVIVM ad Æn. I. v. 333. & loca SYMMACHI, not. b. ad d. l. 128.

(c) *Maximo.* De eo dixi ad Nouell. 21. int. Theodos. supr. Sichardus edidit, Maximo II. Militi & Patricio.

(d) *Humano cruore.* Sichardus edidit, humano sanguine.

(e) *Crescit.* MS. W. crescet.

(f) *Cum.* MS. G. dum.

(g) *Per simplicia.* Male Sichard. post supplicia.

(h) *Nominis.* MS. W. nominis. Male. Nominis adnotatio, quid sit, notissimum est.

(i) *Adnotatione præstetur.* Hunc locum illustrat GROTIUS in spars. flor. pag. 215. Edit. Amstel. CLAVDIUS SATVRNINVS enim l. 16. §. 8. D. de pœnis, scribit: Apud Græcos exilio voluntario fortuiti casus luebantur. Ad hæc verba notat laudatus GROTIUS: Græci hoc a Phœnicibus habuere, Phœnices ab Hebræis. Causam in Vita Moysi sic explicat PHILO: Qui hominem interfecit, etiam si iuste, id est, se defendens, ac coactus, tamen reus videtur, ob illam summam communemque inter homines cognitionem. Nimirum creditur illis Deus non permisisse, nisi ob culpam aliquam latentem. Quod de homicidio in sui tutelam factio dictum est, idem & ad homicidia, ex mero casu, aut culpa leui facta, pari ratione producendum est. Comparat hæc etiam VALENTINIANI Nouella, ne quis purgetur de cade, casu, vel sui tuendi causa, facta, sine ADNOTATIONE PRINCIPIS: quod ius, ut pleraque romana ante Iustinianum, ab eo tempore in Galliis receptum, etiam nunc manet. Sic Cephalus ob homicidium per ignorantiam commissum in Procrin exilio punitus: item Hercules ob Linum, narrante APOLLODORO. Idem de Apolline tradit SERVIVS ad III. Georgicon. NICOLAVS DAMASCENVS talibus annum exilium irrogatum dicit, Græcia more. Numa legibus cautum, ut, si quis imprudens occidisset hominem, pro capite occisi & natis eius in cautione offerret arietem. Ita SERVIVS ad Eclogam IV. sed lege: in comitio offerret. Hactenus ICTUS, quem miror, SERVIVM ita emendasse; legendum enim ibi, in concione offerret arietem.

(k) *Vel casu.* Absunt hæc verba ab Edition. Lugd.

De Testamentis. Tit. III.

i. Imp. Theod. & VALENT. AA. Albino (a) PP. P. II. & Patritio.

Iamdudum quidem Diuus auunculus noster, (b) testamentorum compendia generali lege complexus, formulam iuris antiqui, & inanem verborum conquisitionem (c) non necessariam iudicauit, validissimam statuens (d) voluntatem cum de nostris altaribus coniuges

iuges petunt, vt decedenti prius succedat superstes. Sed (e) quoniam Leonius vir spectabilis, munitus veteribus constitutis, nostram supplex maluit expectare sententiam: occasionem nouandæ legis amplectimur, salubri definitione censes: vt siue inter se coniugum, seu quorumcunque consensus, oblati Serenitati nostræ precibus optauerit, morte præuerti heredem superstitem fieri oportere personam, hoc ita ratum firmumque permaneat, vt nihil robustius æstimetur. Et in Augustam (f) noticiam peruenisse sufficiat, etiam si nullum processerit ex hac parte responsum. (g) Nam cum liceat cunctis (h) iure ciuili atque prætorio, liceat per nuncupationem, liceat municipalibus gestis iudicia suprema componere, proculdubio manebit firmior hæc voluntas, quæ testimonio Principis & subscriptione conditoris firmatur: si tamen nullum defuncti posterius eius extabit arbitrium. (i) Leonius vero & Iucunda vxor eius, tanta vicissim caritate certarunt, vt suis simul precibus ius poscerent liberorum, (k) & propter incertum fortis humanæ superstitem coniugem precarentur heredem: licet superfluo illud addentes, vt intestatæ successionis ius ac licentiam fortirentur, cum hoc ipsum, quod Serenitati nostræ preces pariter obtulerunt, sit testamenti ordo præcipuus. Præterea, sicut supplicationi connexa monstrant, quamuis in vnius chartæ volumine supremum votis paribus condidere iudicium, septem testium subscriptionibus roboratum. Cui nos æternam tribui firmitatem legis huius definitione censuimus. Quoniam nec captatorium dici potest, cum duorum fuerit similis affectus, & simplex religio testamenta condentium: cunctisque iam liceat quoquomodo, & quibuscunque verbis vltimum dictare iudicium, sicut eorum Principum statuta declarant, qui remouere (l) sanctionibus suis meliore prudentia vetusti iuris lambages. (m) Idcirco quia minutiis præcæ consuetudinis, & obscuritate submota, solam defunctorum conuenit inspicere voluntatem, cui multum roboris erit, si vel septem, vel quinque testibus muniat, & virum spectabilem Leonium, præter fiduciam precum pridem cum vxore communium, voluntas quoque alia, & subscriptionibus testium munita defendit, apud eundem solida successione Iucundæ coniugis suæ iugiter permanente, quisquis maluerit delata nobis supplicatione testari, liberam habeat facultatem. Cuius heres ex edicto Diui Hadriani (n) hereditaria corpora consequetur, nec honorum possessionis petendæ sustinebit necessitatem, quam generaliter omnibus relaxamus. Ne tamen hoc testamenti genus plus iusto munisse credamur, si quis sibi vel inofficiosi querelam, vel præteriti competere duxerit actionem, hanc vtranque secundum iuris & legum statuta (o) seruamus, Albine Parens Karissime AA. Idcirco inlustis & præcella Magnificencia tua saluberrimam sanctionem mox in omnium peruenire noticiam propositis iubebit edictis, vt possit facile cognosci condendarum, conseruandarumque legum curam esse nobis præcipuam. Dat. XII. Kal. Nouemb. Rom. Aëtio III. & Q. Aurelio Symmacho (p) vv. cc. coss. pp. in Foro Diui Traiani. Antelata (q) edicto Albini iterum pp. p. & Patritii. (446)

INTERPRETATIO. *Hæc lex de aliis titulis testamentorum id amplius habet, vt in coniugio positi si filios non habeant, (r) seu maritus uxorem, seu vxor maritum voluerit, relinquat heredem, quod ius dicitur liberorum: quia etiam si vna charta suam condere maluerint voluntatem, vt inuicem se heredes scribant, qui alteri superstes extiterit, dimissam rem iuxta legis huius ordinem vindicabit: ita tamen vt hiis personis, quibus lex concedit, si fuerit de inofficiosi querela actio, referuetur.*

I. Imp. Theod. & VALENT. AA. Albino PP. P. II. (s) & Patricio.

Cum sciamus & Diuos Principes, & Clementiam nostram condendarum legum fore item frequenter inuenisse de precibus, iuuat ex facto quod nuper euenit, cunctis profutura sancire. Inlustrem feminam Pelagiam, cum Micce inlustis femina dictare vellet heredem, sed testium copiam non haberet, per holographam scripturam votum circa prædictam (t) supremæ prodidit voluntatis. Nam quod solum potuit secretius licere morienti, indicem iudicii sui paginam Cæsario viro spectabili, Tribuno & Notario, fratris sui filio secura commisit, quem natalium decus, & propinquitatis religio fidem cogeret (v) seruare defunctæ. Nec sane electionis suæ cura testatricem fefellit. Desideriis amicæ Cæsarius obse-

obsecutus, chartam fidei suæ creditam, iuris & conscientiæ memor, eadem quæ sumpserat simplicitate vulgavit. Sed illustris heres ab ambitu cupiditatis aliena, nihil de successione præsumpsit, nihil de corporibus hereditariis vindicavit: intra hos modestiæ terminos manens, ut subito precibus ultimæ voluntatis arbitrio, non prius se putaret heredem, nisi nos causæ iustitiam probaremus. Recensitis igitur omnibus, defunctæ iudicium roboramus, cui præter filium fratris, & literas suas, testes habere non licuit. Idcirco illustri femina Pelagia, pro ea parte, qua heres scripta est, defunctæ potietur arbitrio. Ne tamen huius statuti salubritatem generi nequeamus humano, mansura iugiter lege decernimus, ut quisquis per holographam scripturam supremum maluerit ordinare iudicium, habeat liberam facultatem. Multis enim casibus sæpe contingit, ut morientibus testium numerus & copia denegetur. Quibus erit de legibus nostris inter ipsa vitæ deficientis pericula cautio, si propriæ manus literis scribere, quos voluerint, non sinantur heredes. Aliis testes itinerum necessitas, aliis solitudo (x) villarum, aliis nauigatio, seruis tantum comitibus expetita, subducit. Aliorum testatas prohibent esse voluntates huius, qui velut obsecrosos conclauibus suis solent custodire languentes. Nostræ posthac beneficio sanctionis intestatus nemo morietur, cui fuerit sollicitudo testandi, late viam supremis aperimus arbitriis, si holographa manu testamenta condantur, testes necessarios non putamus. Scripto enim taliter sufficere heredi, asserere etiam sine testibus fidem rerum, (y) dummodo reliqua congruere demonstraret, quæ in testamentis debere seruari tam veterum Principum, quam nostræ præcipiunt Sanctiones, ut in hereditariorum corporum possessionem probata scripturæ veritate mittatur. Cum tamen testium præsentiam testator elegerit, legitimum numerum semper oportebit adhiberi: necessitatem quoque præcipientem submovemus, quæ testatores hactenus compulsi, sub vnius diei spatio supremum festinato nimis ordiri (z) & implere iudicium. Quibus nos licentiam, tempusque largimur, ut voluntatem, quam de rebus propriis mente conceperint, frequenter scribant, frequenter retractent, frequenter emendent, & quot voluerint diebus, in tantæ præsertim causæ meditatione, versentur. Hæc enim deliberatio nihil immaturum relinquit, cui licebit sæpe dictata corrigere. Testes autem subscriptiones suas vno die vel omnes pariter, vel si legitimus numerus exiguum moram fecerit, horis præbere diuersis sub obtutibus testatoris iubemus. Præterea, quoniam plerique deficientium voluntates suas cupiunt esse secretas, nec ante vulgari, quam luce priuentur, statuimus ac iubemus, ut si testes rogati, paginæ cuius arcana nescierint, coram testatore subscripserint, nihil ex ignorance testium testamentorum firmitatibus derogetur. Albine Parens Karissime AA. Idcirco illustri & præcella magnificentia tua iustissimam legem, & cunctis generaliter profuturam in omnium celeriter ire notitiam propositis iubebit edictis, ut facile possit agnosci nostrarum salubritas Sanctionum. Datum VII. Kal. Ian. Rom. Aëtio III. (a) & Symmacho vv. cc. coss. Acc. VI. Kal. (b) Ian. Romæ PP. V. Kal. Ian. in Foro Traiani. Subscripti. (446)

INTERPRETATIO. *Hæc lex licet alia replicet, quæ in aliis legibus habentur exposita, (c) tamen hos amplius obseruandum esse præcipit, ut si cui fuerit testandi voluntas, & testes forsitan defuerint, voluntatem suam propria manu perscribat, quæ prolata post defuncti obitum plenam obtineat firmitatem.*

(a) Albino. De eo vide Nouell. 22. inter Theodos. in MS. W. est, bis PPO.

(b) *Auunculus noster.* HONORIVS Aug. in lege 19. Cod. Iust. de testament. qua nouum ius testandi per libellum principi oblatum introductum est; quam legem illustrat GOTHOFREDVS in Commentar. ad leg. 6. C. Tb. de inoff. testament.

(c) Conquisitionem. SICHARD. compositionem.

(d) Statuens. MS. W. instituens.

(e) Sed. Absit hæc vox a MSS. W. G. & Ed. SICHARD.

(f) Et in augustam. SICHARD. & ad nostram.

(g) Responsum. Dicta leg. 19. Nec sane illud hereditibus nocere permittimus, si rescripta nostra nihil de eadem voluntate responderint.

(h) Liceat cunctis. Huc pertinent illa d. l. 19. Sicut ergo securus erit, qui actis cuiuscunque iudicis, aut municipum, aut auribus priuatorum mentis sua postremum publicauit iudicium: ita nec de eius successione tractabitur, qui nobis mediis, & toto iure, quod in nostris seriniis est constitutum, teste succedit.

(i) Arbitrium. D. l. 19. Cum hoc ipsum, quod per supplicationem nostris auribus intimatur, ita demum firmum sit, si vltimum comprobetur, nec contra iudicium suum defunctus postea venisse delegatur.

(k) Liberorum. De eo vide lib. 8. tit. 17. de iure liberorum, & Commentar. ad leg. vlt. eius tit.

(l) Remouere. MSS. W. G. remouuerunt.

(m) Velu.

- (m) *Vetusti iuris ambages.* MS. W. *veterum iuris ambages.*
 (n) *Hadriani.* Vide not. f. ad leg. ult. de testament. & Commentar. ad leg. 26. quorum appellat. Confer etiam WIELINGIUM in *Lectiō. iur. ciuil.* lib. 2. c. 32.
 (o) *Statuta.* MS. W. *instituta.*
 (p) *Symmacho.* Vide IURETUM de dignitat. & script. Symmachi, pag. 1. Edit. Paris.
 (q) *Antelata.* De hac subscriptione dixit SIRMONDVS Propempt. 2. cap. 2. & GOTHOFREDVS in Commentar. ad leg. vn. si per obreption.
 (r) *Habeant.* MS. W. *haberent.*
 (s) *PF. P. II.* MS. W. *bis FPO.*
 (t) *Prædictam.* MS. G. *prædictam feminam.*
 (v) *Cogeret.* MSS. W. G. & Sichard. *cogerent.*
 (x) *Solitudo.* Male MS. G. & Sichard. *sollicitudo.*
 (y) *Rerum.* MS. W. *rei.*
 (z) *Ordiri.* Sichardus edidit, *ordinare.*
 (a) *Actio III.* Mendose Edit. Lugdun. Rittershus. Gothofred. *Actio IV.* Male etiam MS. G. *Euotio III.* MS. W. *Actio ter.*
 (b) *VI. Kal. Ian.* MS. G. *Kal. Ian.* Sichard. *III. Kal. Ian.* Sed proba est recepta lectio. Nouella enim, die superiore data, accepta est postiore, & tertio in foro proposita.
 (c) *Exposita.* Edit. Lugdun. Sichard. Rittersh. Gothofr. *expressa.*

De sepulchris. (a) Tit. V.

I. Imp. Theod. & VALENT. AA. Albino (b) PF. P. II. & Patricio.

Diligenter quidem legum veterum conditores prospexerunt miseris & post fata mortalibus, eorum, qui sepulchra violassent capita persequenda. (c) Sed quoniam noxiæ mentes, cæco semper in facinus furore rapiuntur, & se ad pœnas dudum statutas extimant non teneri, necesse est seueritatem nouari, quam videmus hactenus impune contemptam: Quis enim nescit quietos sollicitari funestis ausibus manes? (d) & horribilem violentiam defunctorum cineribus (e) inferri? Luce palam sepulchra cæduntur, & quicquid religio vetat, in vsum licentiæ traxit (f) sacrilega præsumptio. Finis malorum iam nec mortuis datur, in quorum supplicia constructio miserandæ sedis (g) eripitur. Scimus enim, nec vana fides est, solutas (h) membris animas habere sensum, & in originem suam spiritum redire cœlestem. Hoc libris veteris sapientiæ, hoc religionis, quam veneramur & colimus, declaratur arcanis. Et licet occasus necessitatem mens diuina non sentiat, amant tamen animæ sedem corporum relictorum & nescio qua forte rationis occultæ, sepulchri honore lætantur: (i) cuius tanta permanet cunctis cura temporibus, vt videamus in hos vsus sumptu nimio pretiosa montium metalla transferri, operosæque moles (k) censu laborante componi. Quod prudentium certe intelligentia recusaret, si nihil crederet esse post mortem. Nimis barbara est & vesana crudelitas, munus extremum luce carentibus inuidere, & derutis (l) per inexpiabile crimen sepulchris, monstrare cœlo corporum reliquias humatorum. (m) Huius nefandi sceleris inter ceteros reos vehementior clericos querela persequitur, quos portentis talibus immorantes frequenter aspexit dies tristior. Ferro accincti vexant sepultos, & oblici numinis cœlo ac syderibus residentis, cinerum contagione pollutas sacris altaribus manus inferunt: (n) tanto in profundam caliginem conscientia suæ stupore demersi, vt reuerendis audeant interesse mysteriis, & post excidia funerum credant Deum posse placari, quem nocentes precantur incassum, (o) quem vita melior exorat. Commissorum talium fœditatem, ne diutius tempora (p) nostra maculentur, hac edictali lege damnamus. Quisquis igitur sepulchra, profundæ violator quietis (q) & lucis ipsius hostis, effoderit, quisquis ex hiis quælibet marmora, aut saxa sustulerit, pœnæ mox habeatur obnoxius. Seruos, colonosque, in hoc facinore deprehensos, duci protinus ad tormenta conuenit. Si de sua tantum fuerint temeritate confessi, luant commissâ sanguine suo. (r) Si dominos inter supplicia nullo interrogante nexuerint, pariter puniantur. Ingenui quoque, quos similis præsumptio reos fecerit, si fortasse plebei, & nullarum fuerint facultatum, (s) pœnas morte perfoluant. Splendidiores autem vel dignitatibus noti, bonorum suorum medietate multati, perpetua notentur infamia. (t) Clericos vero, quos tam diri operis confiterit (v) auctores, dignos credimus maiore supplicio: vehementius enim coercendus est, quem peccasse mireris. (x) Scelus omne grauius facit claritudo personæ. Intolerandum, nimis execrabile, non ferendum, induere nomen & titulum sanctitatis, & abundare criminibus. Quisquis igitur ex hoc numero sepulchrorum violator extiterit, ilico clerici nomen amittat, & stilo (z) proscriptionis additus, perpetua deportatione plectatur. Quod ita seruari (a) oportere censemus, vt nec ministris, nec Antistitibus sacræ (b) religionis in tali causa (c) statuamus esse parcendum.

Faceſcant (d) querelæ, nullius innocentiam ſauciamus: nocentes tantum lex noſtra (e) perſequitur. Sed quoniam plerunque ſtatutis ſalubribus diſſimulatione venalium Iudicum negatur effectus, præſenti iubemus edicto, vt prouinciæ Moderator adminiculo municipum ſultus, cenſuram noſtræ legis exerceat. Et licet nemo reus poſſit ſcabiſcus ac ſecuriſcus reſuſcitari: ſi quis tamen extiterit ſic ſuperbus, ſic impudens, (f) ſic rebellis, in cuius nequeat ire ſupplicium, ampliſſimas poteſtates (g) directa relatione mox inſtruat, (h) ne ſeuercitas iuſta lenteretur. Quod ſi violatores ſepulchri, quos potuerint ſecundum formam ſanctionis huius punire, neglexerint, vel de ſuperioribus referre diſtulerint, facultatibus & honore priuentur. Cuius quiqueſ, (i) ſiue adhuc in poteſtate poſiti, ſiue priuati, propter omiſſam pœnam violatoris ſepulchri, voluerit accuſator emergere, habeat liberam facultatem. Nec delatoris formidet inuidiam, cum præmio magis dignus ſit, qui ſe conſtanter improbos (k) odiſſe monſtrauerit. Albine Parens Kariſſime AA. Inluſtris & præcellſa magnificentia tua legem, quam pietatis & religionis amore concepimus, prouinciis, prouinciarumque Rectoribus celeriter innotefcere propoſitis iubebit edictis, vt criminofis pœna reddatur: innocenter viuentibus gratulatio: pax ſepulſis. Dat. III. Id. Mart. Romæ. Acc. VI. Kal. April. Romæ, Calipio (l) V. C. CONS. PP. in Foro Traiani, VIII. Id. April. Antelata (m) edicto Albini viri inluſtris PP. P. II. (n) & Patricii. (447.)

Iſta lex interpretatione non indiget.

(a) *De ſepulchris.* Nouella agit de ſepulchris violatis, & lucem capit ex tit. 17. lib. 9. de ſepulchris violatis. atque ex PAVLLI Sentent. lib. 1. tit. 21. de ſepulchris & lugendis.

(b) *Albino.* De eo dixi ad Nouell. 22. inter Theodoſian. MS. W. habet, Albino bis PPO.

(c) *Perſequenda.* Ita habent MSS. & impreſſi. RITTERSHVSIVS autem recte edidit, perſequendo.

(d) *Manes.* Conſtantine M. l. 4. de ſepulchris violatis. *Edificia manium violant, domus defunctorum.* & Iulianus l. 5. d. t. *Pœna manium vindice cohibentes.* PHÆDRVS fab. 28. v. 4. *Et violauit quia Manes Deos.* Marmor apud GRVTERVM MCLXXVI. 3. PARCE PIOS MANES SOLLICITARE MANV.

(e) *Cineribus.* CASSIODORVS Var. IV. 34. *Abſineatis manus a cineribus mortuorum. Edificia tegant cineres, columna vel marmora ornent ſepulchra.* Vide etiam lib. VI. 8.

(f) *Traxit.* MSS. W. G. tradidit.

(g) *Miferanda ſedis.* Miferanda ſedes, eſt ſepulchrum, conditorium. PAVLLVS l. 40. D. de religioſ. *Corpus quaſi æterna ſede dare deſtinauerit.* SIDONIVS lib. 2. ep. 7. *Perpetuis ſedibus dormienti ſimilior illata eſt.* AVSONIVS de Preſeſſi. Burdigalenſ. in fin.

*Sedem ſepulchri ſeruet immotus cinis
Memoria viuat nominum.*

Ita, Apoſtolorum vel martyrum ſedes, l. 6. de ſepulchris violatis. vbi conſule Commentar. Sed in primis SAVARONEM ad Sidonium. Huc pertinent autem illa CASSIODORI Var. VI. 8. *Ne corpus, quod ſemel reliquerat mundanas moleſtias, humanas iterum pateretur inſidias.*

(h) *Eſt, ſolutas.* Editio Lugd. Rittersh. Gothofred. & ſolutas.

(i) *Honore latantur.* CASSIODORVS Var. III. 19. *Quoniam anima tantum de mundi conuerſatione diſcedunt, corpora vero dulces quondam ſuperſtitæ non relinquunt.* Egregius in hanc rem locus PRUDENTII Cathemerim. hym. 10. v. 40. *ſequi. quem vide, ſi lubet.*

(k) *Operoſasque moles.* SIDONIVS lib. 3. ep. 12. *Reſurgat in MOLEM ſparſa congeries, quam leuigata pagina tegat.* Moles eſt monumentum cum adificio ſuperpoſito, vt eſt in lapide apud

GRVTERVM DCCLXII. 5. Monumentum columnis innixum, cuius formam vide in AGGENI VRBICI διαζωγράφω pag. 99. Edit. Goef. Conſule quoque leg. 5. de ſepulchris violatis.

(l) *Derutis.* MS. G. & impreſſi dirutis.

(m) *Humatorum.* Ita MSS. & impreſſi, Gothofredus ſolus edidit humanorum. Hunc locum illuſtrat PAVLLVS Sent. I. tit. 21. num. 4. *Qui corpus perpetua ſepultura traditum, vel ad tempus alicui loco commendatum nudauerit, & SOLIS RADIIS oſtenderit, piaculum committit.* Credidit iam veterum religio, inſepulſi hominis cadauer ſoli, ſiue vt in Nouella dicitur, celo, ingratiffimum eſſe ſpectaculum. Hinc HORATIVS Epod. XVI. v. 15.

*Quaque carent ventis & SOLIBVS OSSA Quirini
Neſas videre, diſſipabit inſolens.*

Eam ob cauſam monumenta claudebant magno ſtudio, partim vt cadauera eſſent immunia ab iniuriis, partim ne lumen immitteretur, vel ventus poſſet oſſa cinerique diſpergere, vt bene obſeruat IDINGA Var. Iur. Ciuil. cap. 20. pag. 190. PEDO ALBINOVANVS in Epiced.

*Vix poſito Agrippa Tumuli bene iam clauſa eſt,
Perſicet officium ſuneris ecce ſoror.*

& AMMIANVS lib. 14. c. 6. *Bibliothecas Romæ SEPULCRORVM RITV in perpetuum clauſas fuiſſe dolet.*

(n) *Manus inferunt.* Pertinet huc locus CASSIODORI Var. IV. 18. *Ad nos multorum ſuggeſtione peruenit, Laurentium preſbyterum eſſoſſis cineribus ſuneſtas diuitias inter hominum cadauera perſcrutatum: concuſſionemque mortuiſ intuliſſe, quem oportet viuentibus quiete predicare. Non abſtinuiſſe perhibetur tam crudeli contagio piis diſcas conſecrationibus manus, aurum excrebraſſiſſe quaſiſſe fertur affectu, quem ſuam deuiſſet egentibus dare ſubſtantiam, vel ſub æquitate collectam.*

(o) *Incaſſum.* Secundum illud IOANNIS cap. 9. v. 31. *Peccatores Deus non audit.*

(p) *Tempora.* Vide not. K. ad Nouell. 1. Theodoſi.

(q) *Quietis.* Reſpicitur illud in lapidibus obuium, QUIESCIT, REQUIESCIT IN PACE. Eam ob cauſam etiam mox vellem legere, PACIS IPIſſUS HOſtis, pro lucis IPIſſus HOſtis, licet ita habeant omnes libri. In ſine Nouellæ, reddatur pax ſepulſis.
Sacram

Sacram quietem defunctorum appellat CASSIODORVS. Vid. not. g. infra.

(f) *Sanguine suo*. Ea poena statuitur l. 3. & 4. de sepulcr. violat. THEODORICVS in Edict. c. 110. Qui sepulcrum destruxerit, occidatur.

(g) *Nullarum facultatum*. PAVLLVS l. ult. D. de sepulcr. violat. Humiliores quidem fortune summo supplicio adficiuntur: honestiores in insulam deportantur, &c.

(h) *Infamia*. Iam olim sepulcri violatoribus infamiae poena irrogata. VLPPIANVS l. 1. D. de sepulcr. viol. Sepulcri violati actio infamiam irrogat.

(i) *Constituerit*. MS. W. constat.

(j) *Peccasse mireris*. Huic sententiae similis est illa, l. 10. de fide testium: (quae de clericis quoque agit) Multo magis poena sunt digni, quibus cum plurimum per nostram iussione delatum fuerit, occulto inueniuntur in crimine.

(k) *Claritudo persona*. IVVENALIS Satyr. VIII. p. 140.

Omne animi vitium tanto conspectius in se
Crimen habet, quanto maior qui peccat habetur.

CHRYSOSTOMVS in Psalm. VI. Ὅσα μὲν τὸ ἀξίωμα, τοσέτω χαλεπώτερα καὶ ἡ κοῦρα-
σις ἐν οἷς ἀμαρτάνεσι, quanto maior est dignitas, tanta durior etiam est animaduersio in eos, qui peccant. Vide eundem περὶ ἱερῶν lib. 3. num. 14. pag. 391. & lib. 4. num. 1. pag. 403. Tom. I. Oper. Edit. Benedictin. SALVIANVS de gubernat. Dei lib. 4. c. 12. Criminosior enim culpa est, ubi honestior status. Si honoratior est persona peccantis, peccati quoque maior invidia. Furtum in omni quidem homine malum est facinus. Sed damabilius absque dubio Senator furatur aliqua, quam infima persona. Cunctis fornicatio interdicitur. Sed grauius multo est, si de clero aliquis, quam si de populo fornicetur. IDEM lib. 2. aduers. avaritiam cap. 9. de ministris & sacerdotibus agens, Quicquid enim, inquit, de aliis omnibus dictum est, magis absque dubio ad eos pertinet, qui exemplo esse omnibus debent, & quos vique tanto antistare ceteris oportet deuotione, quanto antistant omnibus dignitate. Confule ad haec loca STEPH. BALZIVM, & Commentar. ad leg. 2. de Episcopali iudic.

(z) *Et filio*. MS. G. Edit. Lugd. Sichert. Rittershuf. Gothofr. & sic filio. Confule Glossar. voc. filius.

(a) *Seruari*. MS. G. obseruari.

(b) *Sacra*. MS. W. sancta.

(c) *Causa*. MSS. W. G. & Sichert. causa.

(d) *Facebant*. MSS. W. G. Sichert, & Rittershuf. recte facebant.

(e) *Nostra*. MS. W. ista.

(f) *Impotens*. MSS. W. G. Edit. Sichert. Lugd. Gothofr. Rittersh. impotens. Vtraque lectio proba est, eam elige, quae placet. Ego praefero impotens, ob sequentia, in cuius nequeat ire supplicium, quod deoat hominem impotentem, qui nimium potest, potentia abutitur, & neque provinciarum Rectoribus, neque Decurionibus obsequium praestat.

(g) *Amplissimas potestates*. Per amplissimas potestates non solum Praefectos Praetorio intelligo, sed & Comitem rerum priuatarum, ad quem cura sepulcrorum monumentorumque pertinet. CASSIODORVS in formula Comitatus priuatar. lib. 6. ep. 8. Defunctorum quin etiam sacram quietem aequabilia iura tua conscientia commiserunt: ne quis vestita marmoribus sepulcra nudaret; ne quis columnarum decorem irreligiosa temeritate praesumeret: ne quis cineres alienos, aut longinquitate temporis, aut voraci flamma consumptos, scelerata persecratione detegeret: ne corpus, quod semel reliquerat molestias mundanas, humanas iterum pateretur insidias. Nam etsi cadauera furtim non sentiunt, ab omni pietate alienus esse dignoscitur, qui aliquid mortuis abrogasse monstratur. Vide quae Tibi commissa sunt, castitas viuientium, & securitas mortuorum.

(h) *Instruat*. MS. W. instruant.

(i) *Quisquis*. MS. G. Edit. Sichert. Lugdun. Rittershuf. Gothofr. quisque.

(k) *Improbos*. MS. G. & libri impressi, improbum.

(l) *Calipio*. MS. W. & Ottobon. Calepio. Edit. Sichert. Lugd. Ritterh. Gothofr. Calypio. Vid. not. c. ad Nouell. 27. inter Theodos. MS. G. Calypio victoriosissimo Consulib.

(m) *Antelata*. Vide tit. 4. de testament. supr. nouell. 1. in fin.

(n) *Viri Illustris* PF. P. II. MS. W. Viri Int. Secundo PP. MS. G. & Sichert. Viri incliti PF. P.

De libertis & successionibus eorum. (a) Tit. VI.

1. Imp. Theod. & VALENT. AA. ad Albinum (b) PF. P. II. & Patritium.

Cum iuris aequitas omnibus dominis in commune permiserit, fructu libertatis & praemio fortunam mutare seruorum, nec manumissoris posteros his graues esse conueniat, quos meliore iudicio tanti muneris auctor euexerit: duras nimis benemeritis sanctiones credimus, quae sic opprimunt sub ingrati actione libertos, ut ab heredibus defunctorum (c) praecipiant in seruitutem vocari, tanquam contra iniuriarum, vel superbiae reos, nulla nisi abrogandae libertatis poena sufficiat. Huius ergo statuti vigorem benignius corrigentes, mansura iugiter lege decernimus, ut si quis ex familia sua cuiuslibet sexus homines libertate donauerit, eius heredes siue extranei, siue filii, siue filiae, siue nepotes nepotesue fuerint, vel propinqui cuiuscunque cognationis & nominis, manumissos non teneant ad obsequiorum (d) necessitatem, nullamque contra ingratos habeant actionem. Sed, quod minime remur, (e) si contumeliam fortasse pertulerint, ad coercendos iniuriarum reos, utantur iure communi. (f) Nemo sibi nostrae legis obstaculo credat perire vindictam, late (g) aduersum noxios seueritas patet. Hoc vnum ultionis genus nostro saeculo venturisque temporibus nulli prorsus sperare permittimus, ut in ius vocati postulet

seruitutem. Iustitiam præsentis edicti, si bene sentiant, famæ præstamus heredum, ne videantur non agere causam doloris, (h) sed exercere potius cupiditatis ardorem. De successione etiam, quas latius & obscurius veteres protulerunt, compendium lucidæ definitionis adhibemus. Itaque libertus, qui ciuis Romani priuilegium fuerit consecutus, siue vnicum pignus, siue plures cuiuslibet sexus habeat filios, cum mori cœperit, soboli suæ omnes proprias, si maluerit, facultates, supremo securus dimittat arbitrio. Quod si nulla prole gaudebit, quatuor vncias bonorum suorum manumissoris filio, vel si plures erunt, filiis derelinquat: aut si filiorum nullus extiterit, nepoti ex filio, vel nepotibus eandem deputet portionem. Filias vero manumissoris, earumque filios & nepotes impune prætereat, nisi forsitan aliud amor suaserit, voluntasque morientis. Ne quid autem sæuis (i) interpretationibus calumniantium moliantur insidiæ, quod pro libertis statuimus pari sibi munere etiam liberta defendat. Præterea intestatis libertis, filius filia, nepos neptisque, vel si plures superstites fuerint, dummodo liberi ciuesque Romani, pro totius patrimonii soliditate succedant. Nam si nec filios habuerint, nec nepotes, reliquerint tamen patrem, matrem, fratrem, (k) sororem, pari libertate gaudentes, medietatem sibi intestatæ (l) successionis hæc de supradietis persona defendat, quæ gradupotior inuenitur. Aliam vero medietatem manumissorum referuamus heredibus, quos tunc respiciet omnis hereditas, si intestato expressa necessitudinum nomina defuisse constiterit. Ipsi vero manumissoribus nihil penitus derogamus, quibus ius patronatus integrum semper manebit, saluaque durabit, quicquid vel præsci iuris auctoritas, vel superiorum Principum sanctiones contra ingratos detulere libertos. Sed ne penitus sibi reuerentiam causentur posteri negatam, statuimus & iubemus, ut aduersum manumissoris (m) filios & nepotes, liberti, libertæque in nullis omnino causis testimonium dicant. Quod si, licet nihil valiturum, dixerint, (n) puniantur. Albine Parens Karissime AA. Inlustis & præcella magnificentia auctoritatis tuæ propositis euidenter (o) edictis cunctorum sensibus æquitatem nostræ legis insinuet, ut quanto studio & detestemur iniustos, & libertati tribuamus fauorem, totus, ubi noster est orbis (p) agnoscat. Dat. III. Non. Iun. (q) Romæ, Calipio (r) & Ardabure vv. cc. coss. pp. in Foro Traiani, v. Id. Iun. (s) Antelata edicto Albini v. c. (447.)

INTERPRETATIO. Lex ista constituit, ut liberti qui ciues Romani effecti sunt, ab heredibus manumissorum siue filii sint, siue extranei, proposita iniuriæ actione, qua se dicant læsos, pro occasione istius ingratitude ad seruitutem nullatenus reuocentur. Sed si talis casus (t) emerferit, quasi contra alios ingenuos, sic de iniuriis apud Iudicem actio proponatur. De successione vero libertorum, hoc est ciuium Romanorum, id censuit obseruandum, ut libertus, siue liberta, si unum filium seu plures habuerint, ipsis facultatem suam morientes, si voluerint, integram derelinquant. Contra cuius voluntatem nec filii ex patrono, nec nepotes ex filio vlla venire poterunt ratione. (v) Quod si libertus libertæque, qui defuncti fuerint, filios non habuerint, (x) & testari fortasse voluerint, tertiam facultatis suæ, manumissorum filiis vel nepotibus, qui ex masculis (y) nati fuerint, derelinquant. Filios vero manumissoris, (z) earumque filios & nepotes ab hac hereditate, salua pagina testamenti, securi si voluerint prætermittant: quia femine ad istas hereditates penitus non vocantur: nisi forte illi liberti de duabus partibus per gratiam, aliqua filiabus vel nepotibus ex filia patronorum, suo voluerint conferre iudicio. Si vero liberti nec filios (a) dimiserint, nec nepotes, si patrem, matrem, (b) fratrem, sororem, & ipsos libertos cinesque Romanos factos esse consulerit, quos superstites derelinquant, tunc medietatem sibi patroni heredes vindicent, & medietatem superscriptis personis de gradu defuncti liberti qui proximior inuenitur. Nam si liberti, qui ciues Romani fuerint, viuo manumisso decesserint, si sine voluntate patroni condere voluerint testamenta, penitus non valebunt: quia auctoritati manumissorum omnia lex ista seruabit. (c) Contra filios vero vel nepotes nec libertus nec liberta testimonium dicere in quacunque causa præsumans: quod si fecerint, licet recipi nulla liceat ratione, tamen quicunque liberti contra filios vel nepotes patroni contrarium testimonium dederint, puniantur.

- (a) *De libertis & eorum liberis est titulus 11. lib. 4. cuius lex 2. hac nouella abrogatur. Consule etiam Commentarium ad leg. vn. de hereditatis petitione.*
- (b) *Albinum. De eo vide Nouell. inter Theodos. 22.*
- (c) *Hereditibus defunctorum. Intelligit Valentinianus in primis Honorii l. 2. de libertis, qua id cautum: Liberti eandem, quam Patronis ipsis reuerentiam, praestent hereditibus patronorum, quibus INGRATI ACTIO, sicut ipsis manumissoribus deferretur, si illi, data sibi libertatis immemores, nequitiam receperint seruili ingenii. Consule ibi Commentarium.*
- (d) *Obsequiorum. AMBROSIVS de Vit. beat. cap. 3. Ita libertatem accepisti, ut meminisse manumissoris tui debeas, ut Patrono tuo noueris legitimum OBSEQUIVM deferendum, ne ab ingrato reuocetur libertas.*
- (e) *Remur. MS. W. reor.*
- (f) *Communi. Actio ingrati l. 1. Cod. Iust. de libert. & eor. liber. dicitur extraordinaria, quam Valentinianus hoc loco iuri communi opponit, quo uti tantum possunt heredes aduersus liberos, id est, potestatem iis facit, instituendi actionem iniuriarum.*
- (g) *Late. Sichard. male, data.*
- (h) *Causam doloris. Qui iniuriarum agit, causam agit doloris. CICERO pro Cecin. c. 13. Actio iniuriarum dolorem iudicio pœnaque mitigat. Hinc, fidem doloris adijcere, l. 7. Cod. Iust. de calumn.*
- (i) *Scelus. Libri reliqui impressi habent scelus, male. Scelus interpretationes, sunt sinistra, peruersa. Vid. Glossar.*
- (k) *Fratrem. Absit hæc vox a MSS. W. G. & Ed. Sichard.*
- (l) *Intestata. Ed. Sichard. intestatam.*
- (m) *Manumissoris. MS. W. manumissorum.*
- (n) *Dixerint. MSS. W. G. edixerint.*
- (o) *Propositis euidenter. MSS. W. G. Ed. Sichard. Lugd. Rittersh. Gothofr. propriis reuenter.*
- (p) *Noster est orbis. Id est, Occidens. Lex enim in Oriente non valet, nisi confirmata auctoritate Imperatoris, qui imperio orientali præest. Habet ea de re elegantissimam legem 158. de decurionib. ubi Honorius ait, quadam se lege, qua in Orientis partibus lata est, assimant defendendos. Itaque hac auctoritate decernimus, ut eadem, si qua est, lege cessante, quam constet meis partibus esse damnosam, omnes, &c. Vide ibi Commentarium.*
- (q) *III. Non. Iun. MS. G. IV. Non. Ianuar.*
- (r) *Calipio. MS. W. male Galino. MS. G. & impressi Calypio.*
- (s) *V. Id. Iun. MS. G. VI. Id. Ianuar.*
- (t) *Causa. MS. G. causa.*
- (v) *Vlla venire poterunt ratione MS. G. vlla poterunt ratione obfistere.*
- (x) *Habuerint. MS. W. & impressi, habebunt.*
- (y) *Masculis. MS. W. masculo.*
- (z) *Manumissoris. MS. W. manumissorum.*
- (a) *Filios. MS. G. filios nec filias.*
- (b) *Matrem. MS. W. vel matrem.*
- (c) *Seruabit. MS. Goth. recte seruauit.*

De indulgentiis reliquorum. (a) Tit. VII.

I. Impp. Theod. & VALENT. AA. Consulibus, Prætoribus, Tribunis plebis, Senatui suo salutem dicunt.

Si vos liberique vestri valetis, bene est: nos exercitusque nostri valemus. (b) Licet alia occupationes extiterint, ultra differri non potuit: apud verecundam enim conscientiam mendacii genus est, promissa tardare. Sciamus licet deuotionem (c) possessorum fiscalia nulla, vel parua debere: tamen, quod in huius discussionis (d) officio, & nullius & modici, vna eademque condicio est, euidenter exponimus, cur designata necessitati placeat subueniri. Putabitur enim conuiuentia, nisi nostro studio corrigatur. Quantum ad propositum nostrum attinet, prouincialibus vndique volumus esse consultum, & diuersis fessos incommodis, sufficientibus beneficiis adiuuare. Verum obstitit inuida plerumque subreptio, quoniam iam non potest tantum, quantumlibet intenta cogitatio prouidere, ut improbis etiam latentes nocendi aditus obstruantur. Discussores (e) ad prouincias non electi, sicut comperimus, sed ambientes (f) ire dicuntur, quod nobis & proceribus nostris aliarum sollicitudinum mole constrictis, efficere inueniuntur (g) ociosi. Hoc modo facultates possessorum miserabiliter conciderunt. Et hinc maius incommodum, vnde remedia certa debuere prouenire. Vbi trepidam prouinciam talis discussor adierit stipatus calumniarum ministris, superbit elatus inter obsequia sumptuosa, (h) expetit adminicula prouincialis officii, scholares etiam sæpe coniungit, multiplicato & hominum numero, & officiorum, ut quantum avaritiæ libuerit terror extorqueat. Prima sunt ventientis exordia, ut proferat & reuoluat super diuersis numerosisque titulis (i) terribiles iussiones, prætendit minutarum supputationum caligines inexplicabili obfcuritate confusas: quæ inter homines versutiarum nescios hoc amplius agunt, quo minus intelligi possunt. Securitates expetunt annorum serie & vetustate consumptas, quas seruare nescit simplicitas & fiducia nihil debentis. (k) Reuera enim aut quoquomodo pereunt, (l) quasi iusta contingit (m) occasio depredandi aut (n) si extant, redimendum est, (o) ut ferantur ac-

cepto. Ita fit, ut apud improbum rei arbitrum (p) merito noceat, chartula cum perit: nihil proficiat, non perisse. Innumerae deinde clades, seu custodia, suspendiorum crudelitas, & vniuersa tormenta, quae interea latus, & crudelitatis pertinax egregius (q) quaesitor expectat. Collega furtorum Palatinus hortatur, instat apparitio turbulenta, vrget inimicis executio (r) militaris. Indignum facinus, haec de ciuibus velut inter hostes pecuniae placitis, (s) non allegationum iustitia, non miseratione finire. Tanta vexatio cum nihil vnquam (t) fisci vtilitatibus proficit, tamen non desinit iterari, quasi aliquid efficaciter gestum, vix dum vno e provincia decedente, (v) cum nouis auctoritatibus (x) alter excurrit. Si utilis publico esse non potuit (y) qui ante perrexit, superfluum est ire alterum, aequae provincialibus obfuturum. Hunc nos p. c. fomitem perniciosi ardoris exinguiamus, nec patimur ulterius ad exhaustorum interitum desuere. Nobis perit deterior possessor effectus, nobis proficit non grauatus. Venduntur induciae hiis, qui non possunt esse soluendo, cum dilationis redemptio publicam magis attenuet functionem. Amittit sine dubio fiscus, quod commodo suo exactor augmentat. Superiorum igitur p. c. omnium temporum reliqua tam arcalium, (z) quam vtriusque aërii, vsque ad incipientem primam indictionem iubemus ad indulgentiam pertinere: (a) nemo prorsus quolibet vsque ad designatum tempus transacta discutiat. Sola est nunquam calumniandi (b) securitas, quam aeternitas nostra concedit. Licet hanc humanitatem cunctis ad (c) quietem sciamus posse sufficere, tamen addimus, quo prouiso nostra magis possit grata praestari, (d) nemini deinceps licebit ad hoc negotium arbitrio vnius Iudicis adspirare. Vtrum mitti debeat inspector (e) publicus, tractatus (f) ante deliberet sublimis viri Parentis Patritique nostri, necnon magnificus vir Praefectus praetorio, qui communionis (g) vtilitatem virtutum suarum magnitudine nobiscum peruigiles & cogitant & tuentur, cum aulicis potestatibus pro sua moderatione disponant, si iusta necessitas cogit, qualis persona mittatur. Nihil impudenter audebit, quem elegit talium virorum examinatus adfensus. Neceffe est ab eo integritatis reuerentiam custodiri, qui nouit tot se custodes habere, quot Iudices. Aliter pergenti ad provinciam, & fortunatum & famae iubemus esse discrimen, reuocetur (h) publici timore periculi, quem occulta cupiditas festinare compellit. Similis condicio manebit officium eius potestatis, quae discussorem mittere cupiens, non fideliter suggesserit attestatione gestorum formam mittendi, quam statuimus debere seruari. Sardiniam ab hoc excipi placuit, quoniam apud nonnullos calliditate quadam, maxima pars pecuniae residet, quam exactam publicis oportuit erogationibus applicari: cum satisfecerit, ad ipsam quoque beneficia nostra perueniant. (i) Inlustri viri Comitum rei privatae insinuatio patefecit, dudum nostram clementiam praecipisse, intra Africam, sicut per alias provincias, adiectione quinquennii, pretium distractorum praediorum ab emptoribus debere suppleri, Palatinos (k) super hac re olim directos, necdum quid profecerit (l) retulisse. Quare nolumus hunc titulum interpretationi huiusce iussionis adiungi, ne sub occasione orationis (m) accepta consumant: dici enim reliqua non possunt, unde non residua pars, sed omnis quae sperari potest summa debetur. Et manu diuina, (n) Optamus vos felicissimos ac florentissimos nostrique amantissimos per multos annos bene valere, sanctissimi ordinis p. c. Et ad latus. Dat. iiii. Non. Mart. Rom. Valent. A. VI. & Auieno (o) v. c. coss. Recitata (p) in Senatu per virum Inl. Postumianum prid. Id. Mart. (450.)

Ista lex interpretatione non indiget. (p)

(a) *De indulg. reliquorum.* De indulgentiis reliquorum est infra MARCIANI Nouell. 2. & MAIORIANI Nouell. 4. Sunt autem reliqua proprie, debita functionum publicarum praeteriti temporis, a quibus provinciales, cum ea soluere non possent, saepenumero liberabantur, data eis indulgentia reliquorum, vel omnium cuiuscunque temporis, ut hac nouella, vel certi tantum temporis, puta aliquot indictionum, seu annorum, ut doceat *leges tituli 28. lib. 11. de indulgentiis debitorum*, qui cum nouella nostra conferendus est. Vti autem Principes, quae ad gloriam eorum, imperii quoque bonum maxime conducere videbantur, reseruabant Quinquennalibus, ita &

hac nouella a Valentiniano edita est, cum Romae celebraret Quinta Quinquennalia Augustei Imperii. Vide PAGIVM in Critic. ad an. 450.

(b) *Valeamus.* Inepta est imitatio CICERONIS. Valentinianus enim eo tempore, quo Nouella scripta est, Romae degebat, Aetius vero, cum crebri adessent nuntii, Atiliam ducere exercitum in Occidentem, per varias imperii provincias colligebat demum exercitum. Neque romanus exercitus copiosus fuit: scribit enim SIDONIVS *Carm. VII. v. 329.*

*Vix liquerat Alpes
Aetius tenuit & rarum sine milite ducens
Robur.*

(c) *De-*

- (c) *Deuotionem*. MS. G. *deuotione*, & infra, *deberi*.
- (d) *Discussio*. Licet vel nihil vel parum deberent provinciales, *discussores* tamen, qui ob debita exigenda, *discutienda*, in provincias mittebantur, iniquis *discussionibus*, & depredationibus iis fuisse graues, Valentinianus hoc loco innuit. Vide *titulum de discussor*. 26. lib. 11. & ibi *Paratitlon*.
- (e) *Discussores*. Hi extra ordinem missi sunt in provincias *discussuri*, siue inquisituri, quid tributorum nomine esset exactum, & quid in reliquis resideret. Eam ob causam dicuntur hac nouella etiam *Inspectores*, & *arbitri*, cum *discussionis* iudices ipsi essent. Imò *Quæstiones* audiunt, cum *questiones* exercerent, manifestosque debitores, ad exsoluenda reliqua, tormentorum vi adigerent. Non confundendi autem sunt hi *discussores* cum ordinariis exactoribus, aut cum censitoribus, & peraguatoribus, vt monuit GOTHOFREDVS in *Commentar. ad leg. 1. de discussor. quem consule*.
- (f) *Ambientes*. Onus *discussionis* alias inuitis iniungebatur, graueque & molestum erat, vt docet l. 1. de *primicer. & notar.* vt monui not. q. ad Nouell. 16. inter Theodos. Honestissimus enim quisque miseros provinciales, & tanta onerum mole suppressos, non sine vehementi animi dolore, ad tributorum reliqua exsoluenda compellere poterat. Ideo etiam eligendi erant *discussores*, multique hanc felicitatis suæ partem maximam esse reputabant, quando singulari privilegio a *discussionibus* excusari poterant, vt vidimus d. Nouell. 16. Verum iam plane erant conuersa tempora, doletque Valentinianus, non *electos* & inuitos, sed *ambientes*, prædæque inhiantes, ad provincias ire.
- (g) *Inueniuntur*. MSS. W. G. *incipiunt*. Locum hunc Cuiacivs notauit asterisco, quasi in mendo cubantem: sed bene se habet. *Otiiosi* hic opponuntur iis, qui sollicitudinum mole constringuntur, commodisque reipublicæ student: *otiosi* sunt publico officio vacui, nihil facientes ad iuuandam rempublicam, sed ambitione & suffragio *discussoris* appetentes munus, vt in provinciis quasi per otium præda ditescere possint. SVIDAS vacantem, *otiosum* interpretatur, βακάντης, ὁ ἄχρηστος.
- (h) *Obsequia sumptuosa*. Per *obsequia* intellige apparitores, scholares, aliosque, quibus *discussor* vititur in ratiociniis tractandis. *Obsequium* hoc duo est comitatus famulorum & amicorum: Vide DV FRESNE in *Glossar.* Et *obsequium* *discussoris*, eos omnes denotat, qui *discussori* in provinciam eunti præsto sunt, *obsequiumque* præstant, vt reliqua exigi citius faciliusque possint. Hæc autem *obsequia* suis sumptibus alere cogebantur miseri provinciales, hinc *obsequia sumptuosa* appellat Valentinianus. Eam ob causam Constitutio græca titulo *Codicis Iust. de discussoribus*, sumptus solatiaque *discussoribus* ex publico constituit, sancitque, quod si vel obolum inuitis aut volentibus provincialibus acceperit *discussor*, is quidem quod accepit, redderet, & quadruplum fisco inferret.
- (i) *Titulis*. Intelligit *titulos*, siue causas diuersarum præstationum, quæ legibus, siue *iussionibus* Principum erant definitæ, quas iussiones *Discussor* profert reuoluitque, earumque rigore abutitur in *discutiendis* reliquis.
- (k) *Debentis*. Illustrat hæc HONORII l. 2. de *discussoribus*. *Maximas prædas hoc pacto agi de provincialibus certum est, vt accepta semel securitates, & regeßa polyptici, a discussoribus vel apparitoribus denuo postulentur: non quod utilitas publica flagitet, sed vt si casu est amissa securitas,*
- maior præda nascatur. Apochas igitur exigebant discussores, eo quidem obtentu, vt de fide tributorum solutorum constaret certius, sed reuera tamen, vt apocharum amissarum forte occasione, prædas possent agere, & iterato a provincialibus tributa poscere.*
- (l) *Pereunt*. Ita habent omnes libri. GOTHOFREDVS in *Commentar. ad leg. 2. de discussor. emendat, perierunt*. Sed emendatione non opus est. Valentinianus enim vult, provinciales esse semper miseros, & quando quocunque modo *pereunt* apochæ, & quando *exstant* adhuc.
- (m) *Contingit*. MS. G. male, *contigit*.
- (n) *Aut*. In MSS. W. G. & quos consuluit SICHARDVS, est vt. Sed proba est lectio recepta.
- (o) *Redimendum est*. Id est, pecunia erat aut *discussori*, aut apparitori offerenda, vt apocham accepto ferret, neque nouas provincialibus calumnias faceret.
- (p) *Rei arbitrium*. Male in MSS. W. G. & Edit. Sichard, Rittershus. *arbitrium*. *Arbiter* est *discussor*, vt supra monui.
- (q) *Egregius*. Ita habent omnes libri, sed mallem, *egregiusque*. Excidit forte *to que*, occasione vocis sequentis.
- (r) *Immitis executio*. MS. W. *arguet in minis executio*. MS. G. *imminens executio*. Sichard. *immitis exactio*. A Sichardina Editione illa verba, *bortatur* vsque ad *executio*, absunt. De *Palatinis*, consule supra *Valentiniani Nouellam, inter Theodos. 45*.
- (s) *Pecunia placitis*. Placitum est *pactio* & conuentio quælibet. Igitur Valentinianus hoc loco innuit, *discussores* neque miseratione, neque allegatione iustitiæ, moueri, sed tantum pecuniam extorquere a miseris. Licet itaque provinciales allegauerint, iniuste se *discuti*, nulla tamen ipsis quies, nullus vexationis erit finis, nisi pecuniam, quasi pro libertate impetranda *pacti* fuerint.
- (t) *Nihil vnquam*. Male edidit GOTHOFREDVS, *nonnunquam*.
- (v) *Decedente*. MS. W. *discedente*.
- (x) *Auctoritatibus*. Auctoritas, est mandatum, Epistola iudicis. Vide *Glossar.* & IVRETVM ad *Symmach. lib. 3. ep. 69*.
- (y) *Non potui*. Huc pertinet querela Honorii leg. 10. de *censitoribus*. *Discussores per diuersas provincias constat esse directos, quos nihil profuisse utilitatibus publicis cognouimus*.
- (z) *Arcalium*. Durum hoc est, nam subintelligendum, *reliquorum*, aut *functionum*. Forte scriptum fuit, *arcalia*. In MSS. sane est, *arcaliū*. Sunt autem *arcalia reliqua*, quæ debentur arcæ Præfectorum Prætorio, & reliqua *utriusque ararii*, quæ soluenda sunt Comitibus S. L. & R. P.
- (a) *Ad indulgentiam pertinere*. Ita in Epistola Honorii 20. *Aucluar. Symmach. Ad veniam pertinere*.
- (b) *Calumniandi*. MSS. & impressi, *calumnianda*, quæ lectio præferenda. Lufit enim is, qui legem scripsit, voce *securitatis*. *Securitas* est apocha: sed hac lege Princeps provincialibus quoque, *indulgentia reliquorum*, tribuit *securitatem*, quam solam nunquam *calumniandam* esse, censet.
- (c) *Ad*. Male Rittershus. & Gothofred, *ac*.
- (d) *Præstari*. Fortè *præstare*.
- (e) *Inspector*. Publicus *inspector*, est *discussor*, qui *ratiocinia inspicit & tractat*, vt est in constitutione græca Cod. Iust. tit. de *discussor*.
- (f) *Tractatus*. Tractatus est deliberatio. Vid. *Glossar.*

- (g) *Communio*. Ita habent MSS. & impressi. Rescriberem *communem utilitatem*, nisi in fine *novella sequentis* 8. occurreret, *Vniuersitatis quies*. Itaque hoc loco est *communio*, vniuersitas, & *communio* utilitas, vniuersi imperii occidentalis bonum.
- (h) *Reuocetur*. MSS. W. G. & Ed. Sichert. *reuocatus*.
- i) *Perueniant*. MS. W. *perueniente*.
- ((k) *Palatinos*. MS. W. & Sichert. *palatinus*, & mox, *directus*, male.
- (l) *Profecerit*. MS. G. recte, *profecerint*.
- (m) *Orationis*. GOTHOFREDVS edidit *rationis*. Oratio est ipsa hæc novella, *recitata in Senatu*, vt infra dicitur.
- (n) *Et manu diuina*. Elegantissima hæc subscriptio abest a MSS. W. G. & Edit. Sichert.
- (o) *Auieno*. MS. W. *Abieno*. MS. G. *Albino*. Consule *Fastos*.
- (p) *Recitata* &c. Hæc abest a MSS. W. G. & Edit. Sichert. *Postumianus* vero, qui recitauit in senatu Principis orationem, ante biennium A. D. 448. Consulatum gessit cum *Zenone*, diciturque in marmore, quod adduxit BARONIVS *an. cit. num. 1. Rufus Prætextatus Postumianus, Quæstor Candidatus, Prætor urbanus, Tribunus & Notarius Prætorianus, Præfectus Vrbi secundo, Consul ordinarius*.
- (q) In Editionibus Rittershus. & Gothofredi, hæc est interpretatio addita: *De diuersis militantibus vel exactoribus, cum egressi fuerint, & præsentia principis, vt non præsumant exspoliare prouincias. Quia per illos amittit aliquando sine dubio fiscus, quod commodo suo exactor augmentat.*

De triginta annorum præscriptione omnibus causis opponenda. (a) Tit. VIII.

I. Imp. Theodosius & VALENTINIANVS AA. Firmino P. P. (b)

Boni principis cura vel prima vel maxima est, quietem Prouincialium propitia sollicitius mente tractare, quibus quanto plus fuerit humanitatis impensum, tanto pronius amor deuotionis incumbit. Hæc est enim natura mentis humanæ, vt quod amittit ex commodo (c) compenset in gratia, & animos præstitis largioribus interiore (d) quodam vinculo caritatis obstringat. Iuuat itaque iuris perpetui, emphyteutici, patrimonialis, iuris reipublicæ vagas æternasque calumnias & nullo temporum fine conclusas, certis & designatis terminis limitare. Quam nobis necessitatem ferendæ legis iusta imposuit querimonia plurimorum. Quis ferat institui iurgia, quæ aui ac proau nescierunt? quæ alia improbum litigatorem tam valida defensio submouebit, si possessorem nec secula in infinitum transacta defendunt? Præter tantæ ætatis iniuriam vehementer offendit, quod quibusdam nec militiæ suæ priuilegia suffragantur: Diuturno excubiarum labore perfunctis, impingi contumeliosam status comperimus quæstionem, & quos verecundiæ contestatione natalium (e) splendor conspicuus, præclara seriniorum officia probauerunt, næuo erubescendæ obiectionis vrgueri: (f) emeritos aulicis honoribus viros trahi ad laqueos vilissimi colonatus: tunc (g) perniciosius laborare, quando post continuos obseruationum labores & residuo (h) vitæ optata debeant quiete gaudere. Domini vernulas suos fideliter seruientes, cum libuerit iugo seruitutis absoluunt, & quod esse non poterant qualitate nascendi, manumissionis beneficio consequuntur. Indignum facinus, deteriorem conditionem liberis esse, quam seruis, vt humilis abiectaue persona, (i) legibus quod non habebat, adquirat: nobilior, quod habuit, obtinere non possit. Absit a temporibus (k) nostris, vt id conscientia nostra permittat. Quinimo hunc nobis gloriæ titulum vindicamus, vt nostro studio grauissimæ consuetudinis licentia comprimat: decet nostris (l) specialiter remediis veterinæ valetudinis aduersa curare. Medicinæ huius laus æterna contingit, quod nos (m) tam salubris æquitatis auctores ætas & præsens & futura declarat. Ad quam beneuolentiam præcipue nos hortata est lex Domini patris (n) Clementiæ meæ, Theodosii perennis Augusti, qua virtutum suarum morem secutus, humano generi profunda quiete prospexit: (o) Constituens post xxx. annos nulla penitus iurgia, quæ medio tempore mota non fuerant, excitari. (p) Cuius inuicti Principis laudibus etiam præsentem legem necesse est applicari. Illa namque pia mente præstando, viam huic alteri præbuit, qua (r) beneficia eius latius panderentur. Præcipimus itaque (s) propter quorundam prauas interpretationes, quibus sanctio memorata non sufficit, dum minutias iuris, & captiosa verba sectantur, vt quæ specialiter iussa sunt, specialiter abrogentur: cum generalitatis designatio vniuersa consumat, nec aliquid possit esse exceptum, quod non per illud venerabile constitutum, hoc peremptorio vocabulo, concludatur:

Dicendo

Dicendo enim, omnia, nullum penitus cuiuslibet litis aut causationis fomitem dereliquit. (t) De originariis, & colonis, inquilinis ac feruis vtriusque sexus, peculiis atque agnationibus designati iuris, id est perpetui, patrimonialis, emphyteuticarii, & reipublicæ post xxx. annorum curricula, nulla deinceps actio moueatur. Et negotium: de quo per expressa tempora, nemo pulsauit solenniter, nouum nemo proponat. Quod in omnium (v) consummatione causarum iustum (x) est debere seruari. Æquum est enim, tot annos sine interpellatione decursos, nullo nomine, nulla prorsus occasione subuerti. ac si constiterit memorati temporis intercessisse silentium, etiam has causas, quæ sub fiducia legum præsentis sanctione ablatarum (y) motæ sunt nec finitæ, huius sacræ præceptionis auctoritate volumus aboleri: quia sicut tales inchoari (z) nolumus actiones, ita male inchoatas haberi oportet extinctas. Intra hæc sane tempora, si cœpta lis fuerit de originariis, vel agnatione (a) cespitis designati hanc formam erga possidentes seruari præcepimus, quæ lege Diui Parentis nostri Honorii, de colonis vtriusque sexus iuris priuati euidenti definitione conscripta est: (b) scilicet ut a persona feminea viginti annorum, a virili triginta repetentem præscriptio obiecta submoueat. (c) Quod & in illa parte obseruari conuenit, quæ statuta est de agnatione (d) talium personarum. Et licet rem omnibus causis generaliter profuturam a nemine temerari posse credamus: tamen, ne quos sacrilegæ mentis temeritas ad subreptionem quacunque compellat audacia, præsumentes triginta librarum auri poena percellat. (e) Eadem manebit Palatinum officium vtriusque ærarii, necnon officium culminis tui, vel cunctorum (f) iudicum prouinciarum, ut pari sorte quæ salubriter constituiamus, periculo etiam salutis suæ illibata conseruent: Firmine Parens Karissime AA. Inlustris & præcellsa magnificentia (g) tua, per quam nouimus vniuersitatis quietem studiofa diligentia custodiri, legem cunctis prouinciis, vniuersis litibus adplicandam, propositis vulgabit edictis, ut post triginta, sicut dictum est, annos perniciofa diuersarum omnium (h) causarum propositio conquiescat. Dat. xv. Kal. Iul. (i) Rau. Asturio & Protogene (k) vv. cc. coss. pp. in Foro (l) Traiani xiiii. Kal. Aug. sub edicto Firmini viri inlustris PF. P. (449)

Ista lex ideo interpretata non est, quia sequens sub titulo, De Episcopali iudicio & diuersis negotiis, & de tricennio loquitur, & omnia quæ hic comprehensa non sunt, euidenter habet expressa.

- (a) De præscriptione XXX. annorum est Theodosii Iun. lex vn. lib. 4. tit. 14. de actionibus certo tempore finiendis, quam Valentinianus hac Nouella memorat & confirmat. De auctore præscriptionis XXX. annorum dixit etiam Cuiacius Obseruat. XVIII. 26. qui tamen male ad Theodosium M. huius præscriptionis originem reulit, notatus ideo a GOTHOFREDO in Commentario ad d. l. vn. quem consule, illustrat enim omnem hanc nouellam.
- (b) Firmino PF. P. GOTHOFREDVS edidit, PF. P. Italia. Vide, quæ de Firmino dixi, ad Nouell. 39. inter Theodos.
- (c) Amittit ex commodo. MS. W. amittit incommodo. MS. G. Sichard. Gothofr. admittit ex commodo.
- (d) Animos præstitis largioribus interiore. MSS. W. G. Edit. Lugd. Rittersh. Gothofr. animos præstitis largiores interiore. Sichard. animum præstita largitas interiore.
- (e) Quos verecundia contestatione natalium splendor conspicuus. MS. W. G. Edit. Sichard. quos verecundia attestatio natalium splendore conspicuus. Edition. Lugd. Rittersh. Gothofr. verecunda attestatio natalium, splendor conspicuus.
- (f) Urgeri. In MS. G. & impressis est urgeri. Næd obiectiois erubescendæ aliquem urgere, est status controversiam facere.
- (g) Tunc. Edit. Sich. Lugd. Rittersh. Gothofr. & tunc.
- (h) Et residuo. MS. W. & residua. Ab impressis libris abest &.
- (i) Persona. MSS. & impressi, fortuna.
- (k) Temporibus. Vide not. k. ad nouell. 1. Theodos.
- (l) Decet nostris. Sichard. decet nos enim nostris.
- (m) Quod nos. In MSS. & Sichard. male, cum nostra salubris. In impressis libris aliis est, cum nos tam.
- (n) Lex Domini Patris. Intelligit legem vn. THEODOS. IUN. A. D. 424. datam, de actionib. certo tempor. finiend. Verba autem illa Domini Patris, male interpretatus est CUIACIUS Obseruat. XVIII. 26. quem ideo confutauit GOTHOFREDVS in Commentar. ad d. l. Vide etiam, quæ scripsi ad Nouell. 2. Theodos. not. b. & ad Prolegomen. Cod. Theodos. pag. 217. not. f.
- (o) Profunda quiete prospexit. Ideo CASSIODORVS Var. V. 37. nominat, tricennem præscriptionem humano generi patronam, & THEODORICVS in Edict. cap. 69. tricennalis legis saluberrimum constitutum. In Legibus Wisigoth. lib. 10. tit. 2. leg. 4. dicitur, tricennalis transcurso temporum non ex infirmitate humana, sed veluti ex ipsa rerum processu natura. Vide BIGNONIUM ad leg. Sal. pag. 180 Edit. Paris. 1665. 4.
- (p) Excitari. Verba Theodosii Iun. d. l. vn. hæc sunt: Quæ ergo ante non motæ sunt actiones, triginta annorum iugi silentio, ex quo competere iure cæperunt, viuendi vltius non habeant facultatem.
- (r) Qua. Male MS. G. & Ed. Gothofr. quia.
- (Gg) 2
- (i) Ita.

- (s) *Itaque*. MSS. W. & G. *igitur*.
 (t) *Dereliquit*. MS. W. *derelinquit*.
 (v) *In omnium*. MS. W. & *in omnium*. MS. G. & *in omni*.
 (x) *Iustum*. MSS. & *impressi*, *iustum*, quod melius, ut patet ex sequenti, *equum est*.
 (y) *Ablatarum*. In MSS. male, *appellatarum*.
 (z) *Sicut tales inchoari*. MS. W. ut *inchoari tales*.
 (a) *Agnatione*. Male in MS. G. *agnitione*. Vide nouell. sequ. de *agnatione colonorum*, ubi & de *colonis originariis* dicam. Sed quid, *agnatio cespitiis designati* sit, videndum est. *Cespes* est ager, fundus, pradium, ut docent loca in *Glossar*. Agro autem siue *cespiti* erant adscripti coloni, ut excolerent eum, atque subigerent, cui *originis agnationisque iure* immorari perpetuo cogebantur, ut est in *leg. vn. Cod. Iust. de colon. Illyr*. Qui ergo ex *colonis in cespiti* siue fundo nascebantur, pertinebant *agnascendo*, & *agnatione* ad fundum siue *cespitum designatum*, aut assignatum *colonis*, ex quibus liberi in lucem erant editi. Vide *Paratitulum de fugitiu. colon. & Commentar. ad leg. vn. de inquilin. Tom. I. pag. 500*. Et si aufugerit *colona*, ex ea nati liberi pertinebant ad *cespitum* matri designatum. Igitur *lis de agnatione cespitiis designati* est, quando quaritur, an liberi e *colona* in alieno *cespite* post fugam in lucem editi, ad *cespitum* matri designatum pertineant.
 (b) *Conscripta est*. Innuit HONORII *legem vn. de inquilin. & colon. lib. 5. tit. 10.* quod & *Interpres* ad eam legem observauit, scribens: quod *hic minus est de colona agnatione*, in nouellis legibus inuenitur, quibus verbis & hanc, & sequentem designat nouellam.
 (c) *Submoneat*. Huc pertinent verba d. l. vn. *Si quis colonus originalis, vel inquilinus, ante hos TRIGINTA ANNOS de possessione discessit, neque ad solum genitale silentii continuatione repetitus est, omnis ab ipso, vel a quo forte possidetur, calumnia penitus excludatur. Quem annorum numerum futuris quoque temporibus volumus obseruari. In FOEMINIS sane obseruationem volumus esse diuersam. Itaque mulierum, quae fuisse originariae docebuntur, si ante VICESIMUM ANNUM, de solo, cui debebantur abscesserint, vniuersa repetitio cesset*.
 (d) *Statuta sunt de agnatione*. D. l. vn. *Feminarum vero, quarum intra comprehensum tempus discessio comprobatur, ac de conditione nulla dubitatio est, (repetitionem) prorsus dominis perire non sinemus: ea tamen conditione seruata, ut vicaria (femina) cum agnatione partis tertia non negetur, quae de colono suscepta est alieno, ita ut pro filiis quoque contrarii praebeantur*. Adi ibi *Commentarium*.
 (e) *Perceller*. MS. G. & *Sichard. percellat*.
 (f) *Cunctorum*. MS. G. & *Sichard. cunctarum*.
 (g) *Magnificentia*. MS. G. *magnitudo*.
 (h) *Omnium*. Absit haec vox ab Edit. *Sich. Lugd. Rittersh. Gothofred.*
 (i) *XV. Kal. Iul. MS. W. Dat. XVI. Kal. Iul. MS. G. Dat. XIII. Kal. Iul. MS. Ottobon. Dat. Kal. Iul.*
 (k) *Protegene*. Male MSS. W. *Protegene*. MS. Ottobon. *Protegena*. Edit. *Rittersh. & Gothofred. Crotogene*. De Consulibus huius anni dixerunt PAGIUS in *Critic.* & RELANDVS in *fast.*
 (l) *PP. in foro. &c.* Absunt haec a MSS. W. G. & Edit. *Sichard.* Nota etiam, *propositam* dici hanc nouellam constitutionem sub *Edicto Firmi*, ex quo nonnulli collegerunt, Principum leges ludicum edictis subiectas, primoque loco, in tabula, *Programma PP.* aut alius Magistratus, secundo vero ipsam legem fuisse propositam. Id vero falsum esse, non modo ex ipsa decori specie adstruxit SIRMONDVS *Propempt. II. 2.* quod nemo scilicet sibi persuadere poterit, Principis legem *Programmati* ludicum fuisse postpositam; sed confutat opinionem vel maxime *Edictum* Marcellini Tribuni & Norarii ab Honorio ad collationem Carthaginensem missi, qui *proposito* primo loco, siue *antelato* Principis *Edicto*, pag. 1051. *Tom. I. Concil. Harduin. initium Edicti sui* hoc esse voluit: *Quid clementissimus Princeps D. N. HONORIVS pro catholica fidei confirmatione decreuerit, ANTELATORVM APICVM tenore monstrauit*. Igitur hoc loco verba, *sub edicto*, non ordinem denotant, sed proponendi modum, & *sub* idem significat, quod *per*, uti & *περὶ ὑμῶν* dicta, non quod *praeponerentur*, sed quod *palam* proponerentur.

De colonis vagis, vel agnatione eorum, & de aduenis. (a)

Titulus IX.

I. Impp. Theod. & VALENT. AA. Firmino P. F. P. (b) & Patritio.

Cum pure & fideliter obseruari debeant quae cauentur in legibus, latam dudum de colonis originariis, (c) fucum pati (d) quorundam maligna mente cognouimus. Nam cum is, a quo discessit obnoxius, (e) triginta annorum repellatur obiectu, is eum (f) sibi vindicat apud quem triginta annos probatur implese: si vero aequaliter habitet per diuersos, is eum sibi vindicat, penes quem triginta annorum tempora concluduntur: alias huic competit, cum quo maximam tricennii partem habitauit. Eundo (g) per hos atque alios designatum tempus adsumit, ita contingit, ut cum illi pereat a quo fugit, nec huic ad quem venit possit acquiri, mansionum permutatione desinat esse, quod natus est: libertatem, quam nascendo non habuit, fugae sibi affiduitate defendens. Nulli vnquam, nisi colono fugitiuo, culpa sua praemium fuit. Ea causa incipit melior esse, (h) qua poenam meretur. Quod tamen sufficit hucusque licuisse. Nam cum prior dominus obice legis excluditur, illi eum iubemus acquiri, apud quem eosdem annos statuti temporis probatur implese. Quod si propter conclusionem tricennalem, & ad vim praescriptionis eludendam aequaliter habitet per diuersos, is eum vindicet iure colonario seruiturum, penes quem a die primae fugae

fugæ XXX. annorum posteriora tempora concludantur, alias huic lucro cedat, cum quo maximam (i) tricennii partem vagus & infidus habitator efficit, quod etiam de mulieribus originariis æque vagantibus præcipit (k) custodiri. Colona vero, quæ petitori post XX. annorum curricula denegatur, (l) si quem partum ante designatum tempus edidit, (m) priori domino conuenit non perire. Æquum est, ut ad eum soboles redeat suscepta tunc temporis, cum adhuc mulier competebat, (n) ut damnum amissæ matris, quod processu contingit annorum, proles saltem vindictio consoletur. Quem casum iubemus vicariorum (o) compensatione finire: ne, quod impium est, filii a parentibus diuidantur. Item placet, ut pars cuius maritum esse constiterit, pro vxore eiusdem mariti vicariam reddat, quatenus praua forsitan dominorum obstinatio a faciendo diuortio (p) conquiescat: quia & in eiusmodi personis salua & inconuulsa debet coniunctionis affectio permanere. Sane sicut colonas commutari posse priora statuta (q) iusserunt, ita etiam de viris licentia sit. Igitur commutationes factas lex nostra confirmat, ac si (r) aliqua cessio sine personarum commutatione processit, (s) vel deinceps facta fuerit, non valebit: ne ad alterum coloni, (t) ad alterum possessio exhausta perueniat. Aduenæ plerumque tenues, abiectæque fortunæ, (v) quorundam se obsequiis iungunt, ut simulata (x) laboris & obsequiorum patientia, accepto sumptu ac vestitu, illuuiem & squalorem egestatis euadant. Vbi de angustiis cladis suæ, & humanitate & miseratione (y) colligentes, fuerint liberati, iam repleti, iam nihil de miseria cogitantes, eligunt feminas ad patremfamilias pertinentes, solertia, forma, vtilitate meliores: cum satias ceperit, (z) derelinquunt, non statu priore perpenso, non adluetudine coniunctionis, non dulcedine filiorum, nulla lege prohibente discedunt. Itaque si nulli quolibet modo obnoxius ciuitati, ad prædium se cuiuscunque rusticum, (aa) urbanumque collegerit, & mulieri obnoxie sociari voluerit, gestis municipalibus profiteatur habitandi vbi elegerit voluntatem: ut hoc vinculo præcedente, nec habitaculum, quod placuit, deserat, nec consortium mulieris abrumpat. Qua professione deprompta, salua ingenuitate, licentiam non habeat recedendi. Pari lege mulieres ingenuas iubeo detineri, a quibus coniunctio appetita est & electa seruorum vel colonorum, ut hiis abire non liceat. Filii earum, si denuntiatio non præcessit, in eorum iure & dominio apud quos creati sunt vel creantur, colonario nomine perseuerent. Post denuntiationem vero editos, secundum scita Diualia seruos esse censemus, ut illos nexus, sicut dictum est, colonarius semper teneat obnoxios, hos condicio seruitutis. Firmine Parens Karissime AA. (bb) Inlustris & præcella Magnificencia tua huius generalis Constitutionis formam, edictis propositis, ad omnium faciat (cc) notitiam peruenire. Dat. prid. Kal. Febr. Romæ. Acc. III. (dd) Non. Feb. Romæ PP. in Foro Traiani: Adelphio (ee) v. c. CONS. (451)

INTERPRETATIO. Lex ista constituit, ut si colonus proprium dominum (ff) fugerit, & XXX. annis per diuersorum domos aut agros fortasse latuerit, & non nisi impletis XXX. annis a die fugæ suæ prædictum colonum dominus potuerit inuenire, ab eo apud quem inuentus est, tricennali annorum præscriptione dominus, qui coloni fugam sequitur, excludatur. Secunda iterum condicione currente, ut si forte apud tres personas denis annis colonus ipse habitauerit, ille eum vindicet, apud quem posteriori tempore inuenitur. Tertia condicio est, ut si inter eos, apud quos per tricennium habitauerit, fuerit orta contentio, ipsi prædictus colonus addicatur, apud quem per illos XXX. annos maiori annorum numero dinoscitur habitasse. De colonæ vero fuga, par, apud quoscunque habitauerit, forma seruetur, ea tamen condicione seruata, ut sicut de coloni iure proprius dominus XXX. annorum præscriptione excluditur, ita & impleto XX. annorum numero, de repetitione colonæ domini petitio repellatur. Ita tamen, ut filii, qui infra XX. annos nati fuerint, quando adhuc colona domino competebat, a domino qui colonam præiudicio temporis perdidit, secundum Constitutionem, quæ sub titulo, De Episcopali iudicio, processit, debeant reuocari. Post XX. autem annos, (gg) nati illius domino acquirantur, (hh) cui colonam tempus addixit. Iubetur etiam, ut de talibus personis commutatio non negetur, ita ut vicaria mancipia tam pro colona, quam pro portione filiorum dare coloni dominus mox procuret, quod etiam si conuenerit, & pro colono is, cuius colona est, pari constitutione debebit implere. Aduenæ ingenui, qui se

(Hh)

colo-

colona iungi voluerint alienæ: quia (ii) *sæpe fit, ut contubernia electa contemnant, gestis proficiantur, se de domo domini colonæ, cui iunctus fuerit, nulla ratione discedere, & ingenuitate manente, nullam habeat licentiam euagandi, (kk) aut cui coniunctus fuerit, deferendi. Ingenua itemque mulier, si contubernium coloni elegerit alieni, si ei denuntiatum non fuerit, coloni sint domino profuturi, quosunque eius partus ediderit. Post denuntiationem vero quosunque ediderit, non colonos, sed seruos nouerit esse futuros.*

- (a) Pertinet ad hanc Nouellam titulus 9. lib. 5. de fugitiuis colon. cuius Paratitlon vide: & titulus 10. eiusdem libri de inquilin. & colon. cuius legem vnicam Valentinianus hac constitutione repetit & confirmat.
- (b) Firmino PF. P. De Firmino dixi ad Nouell. 39. inter Theodos.
- (c) Originariis. Lex de colonis originariis siue originalibus lata est an. 419. ab Honorio d. tit. de inquilin. & colon. Sunt autem originarii coloni, qui ratione originis suæ, siue genitalis soli, cui assignati, & quasi affixi erant, fundum excolere, eique perpetuo inferuire, cogebantur. Vid. not. ad antecedent. nouell. & Paratitlon de fugitiu. colon.
- (d) Fucum pati. Sichard. fucari.
- (e) Obnoxius. Id est, colonus originarius & fundo, cespiti, obnoxius. In MS. G. Edit. Sich. Lugdun. Rittersh. Gotthofr. est, discesserit obnoxius.
- (f) Is eum. Hæc verba usque ad, eundo per hos atque alios, absunt a MSS. W. G. & Edit. Sichard.
- (g) Eundo. Male Edit. Lugd. Rittersh. Gotthofred. eundem. Sensus est, colonum eundo per hos atque alios, id est, vagando de fundo in fundum, designatum tempus, triginta annorum, adsumere, siue sibi acquirere. Adsumere est acquirere. Vid. BRISSONIVM de V. S.
- (h) Eff. In MSS. W. G. effici.
- (i) Maximam. Edit. Sichard. Lugd. Rittersh. Gotthofred. maxima parte.
- (k) Præcipit. MSS. W. G. præcipimus.
- (l) Denegatur. Vid. not. c. ad superior. nouell.
- (m) Edidit. MS. G. ediderit.
- (n) Competebat. Scilicet fundi, quem reliquerat, domino.
- (o) Vicariorum. Nempe liberorum loco, qui a colona in fundo alieno sunt in lucem editi, dominus, ad quem per præscriptionem colona pertinet, domino fundi originis, vicarios dat liberos, siue alios, qui vice eorum fungi possunt, ne filii a parentibus diuidantur. Vid. not. d. ad nouell. super.
- (p) A faciendo diuortio. MS. G. ad faciendum diuortium.
- (q) Statuta. Id est, lex D. Honorii vn. de inquilin.
- (r) Ac si. MS. G. at si, quæ lectio proba est.
- (s) Proceffit. MS. G. processit.
- (t) Ad alterum coloni. MS. G. nec alterius coloni, ad alium possessio, &c.
- (v) Fortuna. MS. G. persona.
- (x) Simulata. MS. G. dissimulata.
- (y) Et humanitate & miseratione. MS. G. humanitatem & miserationes. colligentes. Elegans hæc est lectio.
- (z) Satiase cepit. MS. W. satiasse ceperint. Sichard. Satiasse se ceperint. Ed. Lugd. Rittersh. Gotthofr. satiase se ceperint. Sed proba est lectio recepta.
- (aa) Rusticum. Edit. Sichard. Lugd. Rittersh. Gotthofr. rusticanum.
- (bb) Parens Kar. AA. MS. G. Firmine Præfeste Kar. Aug. Edit. Lugd. Rittershuf. Gotthofred. Firmine Par. Kar. atque amantissime.
- (cc) Faciat. MS. W. faciet.
- (dd) Accept. III. &c. Hæc absunt a MSS. & Sichard. Editione.
- (ee) Adelphio. Vid. not. q. ad nouell. 40. inter Theodos.
- (ff) Dominum. MS. W. dominium.
- (gg) Annos. MS. W. post vicensimum autem annum.
- (hh) Domino acquirantur. MS. W. dominio acquiruntur. MS. G. & Sich. domino acquiruntur.
- (ii) Quia. MS. G. dum.
- (kk) Euagandi. Obseruo hoc Nouellæ caput memorasse PAPIANVM Responsor. tit. 36. in fin. Sciendum etiam est, inquit, secundum legem nouellam, si quis ingenuus colona ancillæ, aut ingenua serus colonæ se iunxerit, salua ingenuitate discedendi licentiam non habere, secundum legem nouellam sub titulo de aduenis. Erravit SCHULTINGIUS, notans, Nouellam hanc non extare.

De confirmandis hiis quæ administrantibus, vel publicum officium gerentibus distracta sunt, vel donata, (a) & de Ad-uocatis, & ceteris negotiis. (b) Tit. X.

1. Impp. VALENT. A. Firmino PF. P. (c) & Patritio.

Quæ plerique legibus (d) constituta dissimulant, necesse est præsentī iussione fangi, ut omni ambiguitate submota, instauratione solidiora (e) reddantur. In administratione enim & in militia positis, emendi licentiam denegatam, superflua nonnullorum dicitur esse persuasio, cum lex Diui Honorii ad Palladium PF. P. missa, in Theodosianum redacta corpus, hanc copiam talibus legatur dedisse personis. Quem non tædeat alioqui (f) ista condicio, hiis solis, qui ad honores aliquos euehantur, (g) libertatem

tatem in contractibus non patere? Et cum huic obstaculo nulla fortuna subiaceat, non mediocris, non nobilis, non plebeia, vniuersitatis ius & (h) commodum solis militan-
tibus negari. Censeo igitur, vt in quibuslibet (i) administrationibus, officiis, in quo-
cunque militiæ gradu positus, emendi quæ ceteris copia sit: dummodo emptio & vendi-
tio celebretur iure communi. (k) Neminem volo potestatis (l) iussu & impressione (m)
compelli. Volenti vendere, definitam & conscriptam (n) pecuniam oportet inferri.
Videat instrumentorum scriptor, sciant ii, apud quos venditionis documentum (o) ne-
cessè est allegari. Nihil refert quis emat, cum publica fide pretium venditor consequatur.
Quod si emptor officio & administratione perfunctus, (p) intra anni metas, aut su-
per illata violentia (q) lege conscripta, carceris, catenarum, custodiæ publicæ vel pri-
uatæ, vel in quolibet genere factionis, aut non annumerato pretio, euidenter fuerit con-
futatus: vel se de iudicio tergiuersatione subtraxerit, & agat ne gestæ rei veritas possit
agnosci, venditori solidorum numerum inferat, qui tabulis continetur, possessionem ni-
hilominus perditurus, vt ad dominum redeat, cui taliter probatur ablata. Item si vendi-
tor nihil horum sustineat, quæ ponimus, sed callida refragatione causetur, manente con-
tractu, perpetua firmitate, & pecuniam reddat emptori, quam eum in pretium constite-
rit accepisse. Hac sanctione eos quoque iubemus esse munitos, quos administrantes, &
vlla gerentes officia, prædia rustica vel vrbana certum est dato pretio comparasse. Do-
nationes (r) quoque habitas & commutationes, circa eas personas quarum immerito hac-
tenus emptio fluctuabat, similiter roboramus. Ita fit, vt in actu publico positus fide-
lis laborare delectet, cum videant seu emptione, seu commutatione, quæ instar obtinet
emptionis, seu donatione, seu alio quolibet titulo venientia, apud se posterosque suos
inconuulsa mansura. Non patimur præterea nonnullorum alio genere iura turbari.
Notum est post fatalem hostium ruinam qua Italia laborauit, in quibusdam regionibus
& causidicos & iudices defuisse, hodieque gnaros iuris & legum, aut raro, aut
minime reperiri. Nam hæc necessitas fecit perpetuitatem dari (s) prouincialibus aduo-
catis. Si quis curiali venditori aliqua laboranti necessitate subuenit, cum modo ab ex-
actore fiscalium functionum, modo a creditoribus vrgeretur, & sine cautela (t) vendi-
dit, quam premente iniuria quærere non vacabat, ne diutius suspendiis, squalore custo-
diæ, sportulæ concussione, vsuris in maiorem cumulum crescentibus, vexaretur, cur non
maneat venditio, quæ præstitit obnoxium a dispendiis & suppliciis liberari. Alii destitu-
ta & inculta (v) propterea vendiderunt, quia ieiuni cespitis onerosam professionem non
poterant sustinere. Iniquum est, tam iustis præcedentibus causis, confectæ venditioni
ob hoc solum, quia decreti interpositio defuit, adimi firmitatem. Statuo igitur (x) a
tempore, quo Italiam Alaricus intrauit, (y) nullam moueri quæstionem hiis, quæ Cu-
riales taliter de facultatibus propriis vendiderunt. A die sane latæ huius saluberrimæ ius-
sionis, cum prædia sua distrahunt Curiales, primores etiam Curie, qui vendendi necessi-
tatem ignorare non possunt, in conlegæ venditionem subscribant. Hoc ordine omnis
causatio sopietur, nec emptor hiis auctoribus quicquam de resolutione (z) formidat, nec
venditor potest sub tali assertionem fraudari. Quem si deceptum oppressumue claruerit,
ab ipsis etiam subscriptoribus reddi iubemus indemnem, vt vtilitati eius cum emptore
improbo pariter addicantur. In diuersis prouinciis vacuas Curias derelinquunt, qui cer-
tatim ad priuilegia, (a) Causidicis inlustris prætorianæ sedis atque vrbane delata festi-
nant: cum meliores natalibus suis effici volunt, non curant vrbes proprias, spoliatas mi-
nisteriis & officiis debitis, interire. Nos neque meliora desideria volumus impedire, ne-
que passim destitui ciuitates. Quisquis ergo ad hoc officium venire contendit, non ante
sibi sciat esse permissum, quam vniuersa munia, quæ patriæ suæ debet, exsoluat. Cuius
tamen indulgemus arbitrio, vt si ad togam (b) properat, suffectum Curie præstet, cuius
studio perficiat vniuersa, quæ per seipsum fuerant procuranda. Nec absolutum statim
credat, appositione subiecti: quia si inefficax vllò debito actu fuerit, recursum ad ipsum
præbimus auctorem, nihilominus ad eos concuriales, qui minus idoneum susceperunt.
Professurus igitur, gesta secum deferat apud Moderatorem confecta prouinciæ, vt & of-
ficio iudicis notum sit, locum absentis quæ persona susceperit, quæ possit publicis ne-
cessitatibus sufficiens dare responsum, (c) hac prouidentia (d) nihil negligens in totum
(Hb) 2 potest

potest (e) vrbibus euenire. Iubeo sane, vt si in prouinciali Foro quatuor constat esse caufidicos, quorum patrociniū in controuersiam parti possit vtrique sufficere, cum voluerit is, qui vltra memoratum modum potuerit inueniri, veniat ad prædictas sedes (f) ob negotia peroranda. Alioqui licentiam non habebit, si illic (g) non fuerit numerus designatus. Prouidere enim decet, ne prouinciales, tenues homines, defensionis inopia ad requirenda auditoria sumptuosa, venire cogantur. Is ergo, inlustribus iudiciis ad actionem caularum debeat admitti, qui probat relatione Iudicis competentis, tantos intra prouinciam sibi creditam esse Caufidicos, qui possint controuersiae sustinere confictum. Firmine Parens Karissime AA. (h) Inlustris itaque & præcella Magnificencia tua hanc saluberrimam sanctionem programme suo ad vniuersorum faciet noticiam peruenire. Dat. pridie Kal. Feb. (i) Rom. Adelphio v.c. CONS. (451.)

INTERPRETATIO. *Hæc lex præcipit, vt quia in administratione positus, vel in quolibet officio militantibus leges anteriores id specialiter perscribebant, (k) vt nihil aut comparare, aut commutare aut donatum suscipere tempore militiae, vel administrationis eis vlla ratione liceret. Sed nunc Valentiniani Imperatoris hac lege præceptum est, vt omnes administrantes vel militantes, aut in quocunque officio constituti sunt publico, & comparandi, & commutandi, & accipiendi donationis titulo habeant liberam potestatem. Solum est, vt nūquā probeat huiusmodi scripturas, aut per metum, aut per fraudem suppositæ personæ, aut violenter extortas, id est, aut in carcere constituto, aut in quibuslibet vinculis posito, aut aliquod se tormentorum genus suppliciorumque perpeffo aut forsitan pretium se, quod instrumentis inscriptum est, non docuerit percepisse. Tunc vero non solum instrumentum, si fuerit vacuatur, sed talis emptor & possessionem reddat, & pretium venditori, quod instrumentis continetur insertum cogatur implere. Si (l) vero nihil horum venditor, vt dictum est, fortasse pertulerit, & contra venditionem hanc voluntarie factam, sub tali obiectione venire tentauerit, cum proposita pœna, quæ non valuerit comprobare, merito durante possessione in iure illius, a quo fuerat comparata, pretium venditor quod accepit, (m) emptori, cui calumniam intulit, absque vlla dilatione restituat. Curiales etiam, quibus hucusque sine decreti interpositione res suas vendere aut alienare a corpore Curie non licebat, si certa fuerint necessitate constricti, vt debitum, quod pro utilitate publica contraxit, dum creditorum pœnas metuit, suppleri festinet, quicquid sub tali necessitate vendiderit, omni firmitate subsistat. Nec interpositio decreti queratur, sed tantum concuriales sui, quos necessitas eius poterit non latere, in ea venditione subscribant, & nihil emptori de emptæ re calumniæ penitus opponatur, sed rem comparatam emptor perpetuo iure possideat. Ita tamen, vt si forsitan se aliqua fraude, intercedentibus concurialibus suis, qui subscriptores iubentur accedere, venditor se probauerit fuisse deceptum, tam emptoris, quam subscriptoris dispendio venditor reddatur indemnis. Curiales vero si ad aduocationem venire voluerint, aut aliquam militiam sperare, prouideant huiusmodi personas, quæ munia ipsorum debeant expedire, prouisuri vt nihil per eos reip. possit imminui: nam ad se omne dispendium nouerint pertinere, & se ad locum in quo alium substituerat, (n) reuocandum. (o) Reliquum vero huius legis ideo interpretatum non est, quia hoc in usu prouinciæ istæ non habent.*

(a) De iis, quæ administrantibus, vel officium publicum gerentibus distracta sunt vel donata, est titulus 15. lib. 8. quem integrum abrogat VALENTINIANVS IVN. hac nouella. Fecerat id iam antea Honorius, data lege ad Palladium PP. quam Valentinianus dicit in Theodosianum corpus redactam esse, in quo tamen hodie non compareret, quia Codex Theodosianus ad posteritatem non peruenit. Vide, quæ obseruat GOTHOFREDVS ad eum titulum in fine, pag. 675. Tom. II. & Paratitlon quoque eius tituli consule, quod nouellæ lucem affundit. Quo tamen melius intelligatur Valentinianea constitutio, obseruandum est, olim iam, diligentissime magistratus omnes, Præfictos Praetorio, Prouinciarumque Rectores, & eos, qui in consilio erant eorum, Principes officiorum, atque quibus inter officiales Magistratuum maior

erat potestas attributa, nimirum cornicularios, commentarienses, Tabularios, numerarios, ordinararios, in prouinciis ab emptoribus fuisse remotos, quod putabant veteres, ut eleganter dicit CICERO Verrina 4. c. 5. ereptionem esse non venditionem, cum venditori suo arbitratus vendere non liceret. Aut, vt IDEM habet ibidem, quod intelligebant, si is, qui esset cum imperio & potestate, quod apud quemque esset, emere vellet, idque ei liceret: fore, vti, quod quisque vellet, siue esset venale, siue non esset, quanti vellet auferret. Neque donationes magistratibus, omnibusque officium publicum gerentibus, factæ, erant validæ, sed reuocari poterant, cum plerumque fieret, vt inuiti prouinciales cogentur offerre munera, & dona per summam extorquerentur iniuriam.

(b) In

- (b) In MS. W. G. & Edit. Sichard. est, *vel de cateris negotiis*.
- (c) Firmino PF. P. De eo vide not. b. ad nouell. inter Theodos. 39.
- (d) Legibus. MSS. W. G. Edit. Sich. Lugd. Rittersh. Gothofr. in legibus.
- (e) Solidiora. MSS. W. G. solidata.
- (f) Alioqui. MSS. alioquin.
- (g) Euebuntur. MS. G. subuebuntur.
- (h) Vniuersitatis ius et. MS. W. vniuersitatis huius commodum.
- (i) Quibuslibet. MS. W. quibuscunque libet.
- (k) Iure communi. Valentinianus M. lege omnis de iis que administr. dicit, ciuilitur rem agere, id est, secundum normam iuris ciuilis.
- (l) Potestatis. Ita CICERO laudata Verrin. 4. Nihil pro potestate, nihil ab iniur. nihil per iniuriam.
- (m) Impresione. Impressio, militare verbum, notat impetum, vt multa docent LIVII aliorumque auctorum loca. SYMMACHVS lib. 2. ep. 52. Urget Ostiense pradium nostrum militaris impressio. Et supra Nouella 40. de pradiis pistoris: Quod fortuna impressio sustulit, id largitas angusta compenset. Deinde impressio, est vis atque concussio, qua minis & terrore potestatis aliquid extorquetur, vel aufertur. CICERO ad famil. lib. 5. ep. 2. Mibi minabatur, neque illi quicquam deliberatius fuit, quam me, quacunque ratione posset, non iudicio neque disceptatione, sed vi atque impressione euertere. SYMMACHVS lib. 1. ep. 71. Huic per impressionem nequaquam patior tutelae munus imponi. PAVLLVS Sent. V. 1. n. 4. Qui metu atque impressione alicuius terroris seruum se esse mentitus est. L. 1. Cod. iust. de apochis publ. Ad impressionem potentium & curialium cohibendum. Igitur hoc loco Valentinianus administrantibus emendi facit potestatem, dummodo id fiat sine impressione, id est, nihil ab iniur. violentia, vt infra dicitur, extorqueant. Consule IVRETVM ad Symmach. lib. 2. ep. 52.
- (n) Conscriptam. Id est, expressam & nominatam in instrumeto scripto, vt docent sequentia.
- (o) Documentum. MS. G. instrumentum.
- (p) Perfunctus. MS. W. defunctus.
- (q) Illata violentia. GOTHOFREDVS edidit, illa violentia.
- (r) Donationes. Mutauit hoc Iustinianus l. vn. Cod. iust. de contrahib. iudicium, ibi: Donationes vero omnimodo recusent: scientes non esse validas eas, in quibuscunque rebus, & quacunque estimatione, nisi post administrationem depositam, vel specialiter in scriptis donator eandem donationem ratam habuerit, vel tempus quinquennale praterierit, in quo nulla querela super iisdem donationibus, vel ab ipso donatore, vel ab ejus successoribus facta sit.
- (s) Perpetuitatem dari. Intelligit Nouellam 16. Theodosii, de postulando & perpetuanda aduocatione, quam Nouella 35. de confirmatione legum nouell. Theodos. in Occidentis imperio obseruandam quoque esse censuit Valentinianus.
- (t) Cautela. Cautela hic notat decretum Iudicis, sine quo pradia & mancipia curialium alienari non poterant. Vide titulum 3. lib. 12. de praediis & mancip. curialium sine decreto non alienandis. Cum autem ob hostium irruptionem in Italiam in quibusdam regionibus Iudices non essent, laborantes necessitate & inopia curiales sine cautela pradia vendere coacti sunt. Has tamen venditiones ratas esse vult Valentinianus, quia iniquum est, inquit, tam iustis praecedentibus causis confecta venditioni, ob hoc solum, quia DECRETI interpositio defuit, adiri firmitatem. Satis igitur visum Principi, si Primores curiae, qui vendendi necessitatem ignorare non possunt, in conlega venditionem subscriberent. Vetus Glossar. cautionem vocat ἀσφάλεια.
- (v) Et inculta. MS. W. aique inculta. Destituta & inculta, sunt equalia & ieiuna pradia, quae cultis & opimis opponuntur. l. 3. de censitorib. Vid. Glossar. Mox appellantur, ieiunus cespes, de qua voce iam aliquot locis dixi.
- (x) Igitur. MSS. W. G. itaque.
- (y) Intrauit. Id est ab A. D. 408. Vid. Chron. bist. & PAGIVM in Critic. ad an. 409. In MSS. & Edit. Sichard. Wisi-Gothorum Rex Halaricus dicitur.
- (z) Resolutione. Propria haec vox contractui empti venditi. Male in MSS. W. G. Edit. Sich. Lugd. Rittersh. Gothofr. resolutione.
- (a) Privilegia. Ea require supra Nouell. 16. inter Theodos. V. & Nouell. 34. de postuland. Huc pertinent leges 77. 87. 98. 116. 152. & aliae, titulo de decurionibus, quae probant, non licitum fuisse, ob aduocationis prerogatiuam, deserere curias. Consule GOTHOFREDVM in Commentar. ad d. l. 77. & 188. de decur.
- (b) Ad togam. Id est causidicinam, vt dicitur d. l. 188. Aduocationem, vt habet Interpres ad hanc nouell. Aduocatos a togae forensis honore Togatos dixerunt. Vide IVRETVM ad Symmachum lib. 9. ep. 28. SAVARONEM ad Sidon. lib. 2. ep. 13. CASSIODORVS Var. III. 33. Nam quid dignius, si & Senatorio vestiatur honore togata professio?
- (c) Dare responsum. Haec genium seculi redolent, idemque innuunt, ac illa, publicis necessitatibus respondere possit.
- (d) Hac prouidentia. MS. W. ac prouidentiam, MS. G. hoc prouidentia. Edit. Sichard. ac prouidentia.
- (e) In totum potest. CUIACIVS obseruat quosdam libros habere, in totum potest. In MS. W. & Edit. Sich. est, & in totum potest. Videtur ita interpungendum legendumque esse, dare responsum. Hac prouidentia, &c.
- (f) Pradictas sedes. Praetorianam & urbanam, vt supra, illustres praetoriana sedis atque urbanae sedes.
- (g) Illic. MSS. W. G. talis.
- (h) Par. Kar. AA. MS. G. Edit. Sich. Lugd. Rittersh. Gothofr. Praefecte Kar. AA.
- (i) Kal. Febr. In aliis Codicibus, quos consulere SICHARDVS & CUIACIVS, Kal. Septembr.
- (k) Prescribebant. MS. G. & impressi, prescribebant.
- (l) Si. MS. W. fin.
- (m) Quod accepit. Absunt haec a MS. G. & impressis.
- (n) Substituerat. MS. W. substituerant.
- (o) Reuocandum. MS. G. reuocandos.

De parentibus qui filios suos distraxerint (a) per necessitatem, & ne ingenui Barbaris venundentur, neque ad transmarina ducantur. Tit. XI.

I. Impp. VALENT. A. Aëtio Patritio. (b)

Cum diebus omnibus & momentis, studium Celsitudinis tuæ, & sollicitudinem per-
uigilem circa vtilitatem publicam comprobemus: etiam præfenti insinuatione mon-
strasti, qua nullum pateris benigna & salubri prouidentia, addictæ per necessitatem inge-
nuitati, præiudicium prouenire. Ostendis (c) non omnia sinistra licere fortunæ, ut sta-
tus, quem illa voluit, inopia cogente mutare, ad splendorem suum humanitatis nostræ
beneficio reducat. Notum est, proxime obscenissimam (d) famem per totam Italiam
desæuisse, coactosque homines filios & parentes vendere, ut discrimen instantis mortis
effugerent. Tantum unicuique miseranda macies, & letalis pereuntium pallor extorsit,
ut totius, quem natura concessit, amoris obliti, alienare suos pietatis genus putarent:
nihil est enim, ad quod non desperatio salutis impellat. Nil turpe, nil vetitum credit
esuries. (e) Sola cura est, ut qualicumque forte viuatur. Sed iniquum iudicio ideo liber-
tatem perire, quia vita non perit, & agi horrore vilissimæ seruitutis, ut exitium pudeat
(f) euasisse. Cui non ingenuo mori satius est, quam iugum seruale perferre? Illa sunt
dulcia, quæ præfrita non deformant, quæ accepisse delectet, quibus uti non turpe sit.
Dici beneficium non potest, si pereat quod seruis pro summa remuneratione præfatur.
Igitur libero statui, cui specialiter sapientissimi conditores iuris, legesque voluerunt esse
consultum, nullum præiudicium patior irrogari: renouans statuta maiorum, Venditio-
nem censeo submoueri, quam prædicta fames de ingenuis fieri persuasit. Ita sane, ut em-
ptor pretium sub quintæ adiectione recipiat, hoc est, ut quinto solido vnus addatur: de-
cem, duo: similiter crescente numero, quancumque summam (g) venditio facta deli-
gnat. Ita sit, ut neque illum rebus afflictis ac desperatis emisse pœniteat, quia amplius
(h) recipiat, quam ad pretium dederat: nec pereat sub tanta clade distracta libertas. Si
quis sane Barbaris venditionem prohibitam fecerit, vel emptum ingenuum ad transmarina
transtulerit, sciat se sex auri vncias fisci viribus illaturum. Quam saluberrimam legem
Aëti Parens Karissime AA. (i) inlustris & præcella Magnificencia tua notitiæ omnium pro-
positis vulgabit edictis. Dat. pridie Kal. Feb. Romæ; Adelphio v. c. (k) CONS. 451.

INTERPRETATIO. Hoc præcepit hæc lex: Quicumque ingenui filios suos in qualibet
necessitate, seu famis tempore vendiderint, ipsa necessitate compulsi, emptor si V. solidis emit,
sex recipiat, si decem, duodecim solidos similiter recipiat, aut si amplius, secundum superscrip-
tam rationem augmentum pretii consequatur. Nam si huiusmodi personas aliquis aut ad
extraneas gentes, aut transmarina loca transferre, aut venundare præsumpserit, ipse qui
hoc contra statuta præsumpserit VI. auri vncias fisco se nouerit illaturum.

(a) *Distraxerint.* MS. W. *distraxerunt.* MS. G. *distrabunt.* Pertinent ad hanc Nouellam ti-
tulus 8. lib. 5. *De his, qui sanguinolentos em-
ptos acceperint:* tit. 27. lib. 11. *De alimentis qua
inopes parentes de publico petere debent.* titulus 3.
lib. 3. *De patribus, qui filios distraxerunt,* ubi con-
sule *Commentarium.* Licebat enim filios, extremæ
necessitatis, inque ficalis debiti causa vendere, ut
probant LIBANII & HIERONYMI loca, quæ
adduxit GOTHOFREDVS *ad leg. vn. de patrib.
qui fil.* Venditi tamen filii non perdebant inge-
nuitatem, neque serui fiebant, sed seruire tantum
dicebantur, & variis modis recuperare pote-
rant amissam libertatem. CONSTANTINVS
M. l. vn. *de his qui sanguinol.* voluit, ut aut re-
stitueretur pretium, aut aliud offerretur manci-
pium, quam legem Iustinianus recepit in Codi-
cem suum titulo *de patribus qui filios distraxe-
runt,* neglecta hac *Valentiniani,* licet longe re-

centiore, constitutione. THEODOSIVS M.
d. l. vn. *de patrib. qui fil.* nulla pretii ratione
habita constituit, ingenuo satis esse, ut ad liber-
tatem prouocare posset, si vel minimi tempo-
ris seruitium ei, a quo emptus fuerat, præstite-
rit. Tandem VALENTINIANO IVM. hæc
nouella placuit, ut emptor pretium, sub quin-
ta adiectione reciperet, hoc est, ut quinto soli-
do vnus adiciatur, decem duo, ut neque empti-
um rebus afflictis ac desperatis emisse pœniteat,
quia amplius recipiat, quam ad pretium dederat:
neque pereat distracta libertas.

(b) *Aëtio Patritio.* De eo dixi *ad Nouell. 24. de
Episcopor. ordinat.*

(c) *Ostendis.* MS. G. *ostendens.* Optima lectio.

(d) *Obscenissimam.* MS. G. *obstinatissimam.*

(e) *Esuries.* MSS. & impressi omnes, *esuriens.*

(f) *Pudeat.* Sighard. *puderi.*

(g) *Quam.*

(g) *Quamcunque summam.* In Codice, quem CUIACIUS consuluit, scriptum fuit, *quantumcunque summa.* In MS. W. est, *quamcunque summa.*

(i) *Parens Kar. AA. MS. W. Pater K. AA. MS. G. & Sichard. Praefate charissime.* Edit. Lugd. Rittersh. Gothofr. *Parens Kar. atque amatissime.*

(h) *Quia amplius.* In impressis est, *qui amplius.* Male MS. W. *quis amplius recipit.*

(k) *Adelpbio V. C. MS. W. Actio V. C. MS. G. Aetbio vltimo Conf.*

De Episcopali iudicio, & diuersis negotiis, & ne quis clericus inuitus ordinetur. (a) Tit. XII.

I. Imp. VALENT. A. Firmino PF. P. (b) & Patritio.

De Episcopali iudicio diuersorum saepe causatio est. Ne vltius querela procedat, necesse est praesenti lege sanciri. Itaque cum inter Clericos iurgium (c) vertitur, & ipsis litigatoribus conuenit, habeat Episcopus licentiam iudicandi: praesente tamen vinculo compromissi. Quod & laicis, si consentiant, auctoritas nostra permittit. Aliter eos iudices esse non patimur, nisi voluntas iurgantium interposita, sicut dictum est, conditione praecedat. Quoniam constat Episcopos & Presbyteros forum legibus non habere, nec de aliis causis, secundum Arcadii & Honorii Diuina constituta, (d) quae Theodosianum corpus ostendit, praeter religionem, posse cognoscere. Si ambo eiusdem officii litigatores nolint, vel alteruter, agant (e) publicis legibus & iure communi. Si vero petitor laicus, seu in ciuili, seu criminali (f) causa, cuiuslibet loci Clericum (g) aduersarium suum, si id magis eligat, per auctoritatem legitimam in publico iudicio respondere compellat. Quam formam etiam circa (h) Episcoporum personam obseruari oportere censemus. Vt si in huiusmodi (i) ordinis homines actionem persuasionis (k) & atrocium iniuriarum dirigi necesse fuerit, per Procuratorem solemnitè ordinatum apud Iudicem publicum, inter leges & iura configant: iudicati exitu ad mandatores sine dubio reuersuro. Quod hiis religionis & sacerdotii veneratione permittimus. Nam notum est, procuratorem (l) in criminalibus negotiis non posse concedi. Sed vt sit vlla discretio meritorum, Episcopis & Presbyteris tantum, id oportet impendi. In reliquis negotiis criminalibus, iuxta legum ordinem, per se iudicium subire coguntur. (m) Si ab executore conuenti, parere detrectent, seruato iuris ordine sententia teneat contumaces. In Clerico petitore consequens erit, vt secundum leges pulsati forum sequatur, si vt dictum est, aduersarius suus ad Episcopi vel Presbyteri audientiam non praestat adensum. Poena defensoribus negotii, qui in eodem extraordinario iudicio adfuerint atque egerint, huiusmodi constituta, vt Causidicum (n) officii amissio, iurisconsultum existimationis & interdictae ciuitatis damna percillant. Nullus originarius, inquilinus, (o) seruus vel colonus, ad clericale munus accedat, neque monachis & monasteriis adgregetur, vt vinculum debitae conditionis euadat: non corporatus (p) vrbis Romae, vel cuiuslibet vrbis alterius, non curialis, non Exprimario, (q) non aurarius quiuus (r) collegiatus seuir (s) aut publicus seruus. Iubemus, vt Clerici nihil prorsus negotiationis exercent. (t) Si velint negotiari, sciant se ludicibus subditos, Clericorum priuilegio non muniri. Defensores Ecclesiae de expressis vrbium ministeriis (v) non liceat ordinari, acquiescentes huic officio, rerum suarum amissio comitetur: quas Curiae vel corpori suo praecipimus applicari. Si custodire haec & exequi neglexerint iudices competentes, (x) facultatibus suis & status priuilegiis exuantur, primoribus officii capitali discrimine constituto, ipsis nihilominus a tali officio repellendis, vt ab vrbis suae competentibus obsequiis non recedant. Hi autem, qui intra decennium transactum a die latae huius legis Diaconi (y) ordinati sunt, Suffectos pro se dare debebunt. Si non habent vnde sibi hac ratione prospiciant, ipsi ad nexum proprium reducantur. (z) Ceteris inferioris gradus ad competentia ministeria retrahendis: exceptis Episcopis atque presbyteris: seruatis tamen quae de patrimonio talium personarum legum praecedentium statuta sanxerunt. Originarii sane vel serui, qui iugum natalium declinantes, ad Ecclesiasticum se ordinem transtulerunt

exceptis Episcopis, vt dictum est, & presbyteris, ad dominorum iura redeant, si non in eodem officio annum tricesimum compleuerunt. Ita vt huius condicionis Diaconus, domino pro se vicarium reddat, omni pariter peculio restituto. Circa quem nihilominus si copia vicarii dandi non suppetat, quæ de ministeriis urbium superius sunt statuta, feruentur. Vniuersis Clericis, præter Ecclesiasticos actus nihil omnino cum aliis causis (a) decet esse commune. Nec cum locis iuris publici, quæ quasi destituta plerumque, & non necessaria, elicitis supplicationibus, velut ad vsum quendam religionis euerunt, pœna XX. auri librarum scriniorum proximis interposita, si aditus huic supplicationi fuerit attributus. Oportunum duximus, occasione legis, ea de successionem decernere, quæ anterioribus constitutis non sint (b) euidenter expressa. Itaque si vir sine liberis, vxore superstitute moriatur, sponfalium, quæ mulier accepit obeuntis, patri matriue mediam restituat portionem, sibi residuam reseruatura. (c) Si desint personæ quas loquimur, ipsi vniuersa proficiant pro pudore percepta, (d) quæ non extantibus tam caris religiosisque nominibus, imminui non oportet. Similis erit de dote condicio, quam dari præsentis oraculi decernit auctoritas, vt si nullis interpositis condicionibus viro fuerit attributa, quæ lucratiua esse potest, vxoriæ mortis euentu, patri matriue defunctæ maritus acceptæ dotis mediam restituat quantitatem. Pars vero feminæ tanta dari debet, quantam in (e) sponfalibus maritus intulerit: vt dantis & accipientis sit æqua conditio, ne placita futuraque coniunctio, vni lucrum, alteri faciat detrimentum. Muliere in matrimonio intestata deficiente, superstitibus filiis derelictis, pater vsusfructus totius patrimonii habeat potestatem, vsque ad vicesimum filiorum ætatis annum: post medietatem restituat filio filiæve, sibi in diem vitæ suæ medietate detenta. Si expleto filiorum vicesimo anno medietatem portionis suæ unicuique dare noluerit, soboli quæ medietatem ex bonis maternis a patre non fuerit consecuta, post obitum patris a successoribus æstimatione habita iubemus exsolui, vt quod in familia quis constitutus amisit, futura saltem compensetur ætate. In ipsorum autem matrimoniorum reuerentia & vinculo, ne passim & temere deferantur, antiquata nouella lege, (f) quæ solui coniugia sola contraria voluntate permiserat, ea quæ a Diuo patre nostro Constantio (g) decreta sunt intemerata feruentur. Tricennali temporum definitione concludi ea præcipimus, quæ perpetuis aut infinitis seculis seruabuntur: exceptis Afrorum negotiis, qui se probauerint necessitatem Vandalicam pertulisse: vt de eorum (h) causis illa tempora præfixo tricennio subtrahantur, quæ claruerit sub hostilitate consumpta. Ceterum alia intra expressa metarum suarum censem spatia contineri. Sane sicut non cœptam intra tricennium quamlibet causam vetuimus (i) inchoari, ita quæ contestatæ litis sumpsit exordium, excepto priuilegio pupillaris ætatis, quod Diuæ memoriæ patris nostri Theodosii lege (k) concessum est, intra eadem tempora terminetur: nisi forte post vicesimum quintum annum, ex quo (l) competere actio cœperat, contestata lis fuerit. Cui si is casus eueniat, emenso hoc tricennio quod statutum est, aliud quinquennium (m) prorogamus, intra quod debeant (n) negotia vniuersa consumi: ne a malitiosis ingeniis calumniando legem priorem contestatis litibus, aliud tricennium vindicetur. Abunde enim sufficet quinquennii adiectio: qua euoluta, nulli penitus actioni copia tribuetur. Quæ autem intra vicesimum quintum annum contestata lis fuerit, statuto tricennio modis omnibus consumatur. Petitorem iubemus, postquam edito actionis genere aduersarium suum tenuit, & ad respondendum coëgit, propositæ litis probationibus imminere: quoniam ad damnosam iudicii obseruationem quenquam prius non debet vllus attrahere, quam omnia documenta præpararit, quibus exhibitum, in disceptatione conuincat. Quod & scitis veterum Principum continetur. (o) Alias, si quis ad iudicium quem venire compulerit, & eodem in officio, vel fideiussionis vinculo (p) constituto, non vrgueat, quo intra quatuor menses institutas peragat actiones, & confiterit ludicem causas alias cognouisse, petitor, qui secretarium suo vitio noluit introire, sumptus expensasque restituat: quoniam actoris tergiuersationem esse non conuenit impunitam. Pulsatus, hiis recuperatis, ab obseruationis necessitate, integro petitoris negotio, liber abscedat. Quod si pulsatus quis adesse neglexerit, euocatus secundum ordinem iuris, sententiam excipiat contumacis. Exhibitus sane si de solo (q) pulsa-

tus fuerit, cessante fideiussionis necessitate, periculo negotii, obseruationem se subiturum promittat. In pecuniariis autem causis, non nisi pro quantitate debiti, quod fuerit postulatum, præsentiæ suæ fideiussorem dabit, (r) si maluerit subire consilium, si tamen eum in hiis locis, in quibus pulsatus fuerit, patrimonium petiti summæ conueniens, constiterit non habere. Si quis a suspecto Iudice illustri viro, Præfecto vrbs Romæ, propter aliquas domesticas & priuatas similitates vocem appellationis emiseric, apud successorem eius sequentem, mox quas ante timuit exerat actiones; vt relationibus, (s) difficultatum ac morarum, quas intercedere ad respondendum nolumus (t) necessitas auferatur. Nec quisquam prouocet a præfato Cognitore in causâ cuius meritum intra centum solidos continetur. (v) Si forte duorum prædiorum vnus dominus atque possessor ex referro originariis & colonis agro, ad alterum rus aliquos homines propria voluntate & ordinatione transtulerit, ita id maneat, vt siue venditione, seu donatione, seu quolibet alio modo, ad diuersos dominos res vtrique peruenerit, translatos originis iure & titulo (x) reuocari non liceat. Indecorum est, auctoris facta conuelli, quæ pro consilio suo & tractatu necessaria iudicauit. Cum magis debeat ad eius (y) reuerentiam, quæ illi visa sunt, inuiolata feruari. Quod autem (z) antehac promulgata lege (a) censuimus, amissæ temporibus originariæ sobolem priori domino non perire, id in argumentum trahi aperta definitione prohibemus. Scilicet vt secundum legem ad Palladium datam, (b) sobolem diuidi censeamus, quæ de originario suscepta fuerit alieno. Firmine Parens Karissime A. A. (c) Quare illustris & præcella Magnificencia tua hanc saluberrimam edictalem legem, etiam pendentibus in foro negotiis profuturam, propositis vulgabit edictis: vt quanta nobis disponendæ quietis publicæ cura sit, omnibus innotescat. Dat, xvii. Kal, Maii, Romæ, Herculano v. c. CONS. (452.)

INTERPRETATIO. *Lex ista de diuersis rebus multa constituit: sed inprimis de clericis quod dictum est, vt nisi per compromissi vinculum iudicium Episcopale non adeant, posteriori lege Maioriani abrogatum est. De reliquis præcepit, vt si quis laicus Clericum siue in ciuili, seu in criminali negotio per auctoritatem Iudicis ad publicum prouocauerit, pulsatus sine dilatione respondeat. Episcopi etiam siue pro peruatione rei alicuius, siue pro quibuscunque grauibz iniuriis ad iudicium fuerint prouocati, licet in criminalibus causis per alium nulli liceat respondere, Episcopis tamen & presbyteris hac lege præstat, vt in talibus causis misso Procuratore respondeant, sine dubio vt ad eos redeat sententia iudicati. In reliquis vero criminalibus causis, ubi de scelere persona conuincenda est, suam in iudicio præsentiam exhibere procurent. Quod si tertio conuenti per executores, ad iudicium venire noluerint, sententiam excipiant contumacis. Clericus si aliquem lite pulsauerit, in foro illius quem ad (d) iudicium prouocat, audiatur: si tamen pulsatus non acquieuerit ad Episcopi vel presbyteri venire iudicium. Quod si aliud fecerit ille qui pulsat, defensores causæ ipsius taliter notari præcepit, vt ab omni officio & prosecutione causarum habeantur extranei. Nullum etiam originarium, inquilinum, seruum, (e) siue colonum ad clericatus officium iubet accedere, neque in monasteriis recipi, ne per hanc occasionem debitam condicionem possint euadere. Nam nec corporatus ciuitatis alicuius, qui publicum seruitium debet, nec Curialis nec collegiatus Clericus esse præsumat. Clericos quoque præcepit, vt negotiationes nullatenus exercere præsumant: quod si fecerint, velut alii negotiatores, a Iudicibus emendentur. De corporibus namque publicis nullum fieri defensorem Ecclesiæ lex ista constituit. Quod si quis ex Curia adqueuerit, vt fiat defensor Ecclesiæ, nouerit res suas omnes Curie, aut illi corpori vnde discesserat applicandas, & se ad seruitium ciuitatis in suo corpore reuocandum. Nam & Iudicem, & officium eius prouinciæ, si eos non reuocauerint, graui, sicut ipsa lex loquitur, dicit pena feriendos. Diaconis, qui ex Curialibus, vel ex quolibet corpore publico facti sunt, præcepit, vt pro se ad agenda, quæ utilitati publicæ debentur, Suffectos dare debeant. Quod si non dederint, ipsi ad condicionem debitam reuocentur. Nam Episcopus atque presbyteros non iubet hac lege constringi, nisi tantum, vt de patrimoniis suis, quæ sunt Maioriani lege constituta, euidenter obseruent. Originarios vero vel seruos, qui ad honorem Ecclesiasticum aspirauerint, debere intra XXX. annos a dominis reuocari. Itatamen, vt diaconus pro se vicarium, si habuerit, reddat, & omne peculium suum dominus eius usurpet. Quod si vicarium*

rium non habuerit unde reddat, ipse ad condicionem propriam reuocetur. Nam omnes Clericos iubet, ut nullas alias causas, præter actus (f) tantum Ecclesiasticos agant, & ut publica loca pro Ecclesiarum reparatione non destruant. De successione quoque hoc specialiter creditur inferendum, ut si vir uxore viua moriatur, & filios non habeat, sed aut patrem, aut matrem dimittat, de sponsalitia donatione quam fecit, medietatem sibi vxor vendicet, medietatem (g) patri aut matri defuncti mariti, qui superstes eorum fuerit, sine difficultate restituat. Quod etiam si uxori talis casus euenerit, de dote quam ab uxore maritus accepit, simili ratione, id est, medietatem parentibus, aut si vnus eorum superstes fuerit, se nouerit redditurum. Quod si nec parentes superstites fuerint, nec filii, persona coniugis quæ altero superuixerit, & dotem, & donationem sibi iure perpetuo vindicabit. Ita ut faciendi de hiis, quicquid voluerit, habeat liberam potestatem. Mulier vero, quæ filium derelinquet, (h) si marito superstiti intestata defecerit, maritus eius, hoc est pater eorum, facultates ab uxore dimissas pro usufructu in sua habeat potestate: Ita ut cum vnusquisque filiorum ad vicesimum ætatis suæ annum peruenerit, medietatem portionis suæ sine dilatione percipiat, (i) & medietatem sibi pater in diem vitæ suæ ad usufructum retineat. Quod si alicui transacto vicesimo anno medietatem portionis suæ dare noluerit, fructus eius medietatis, quam daturus erat, post mortem patris filius de paterna hereditate a successoribus eius habita æstimatione recipiat, quos patri exigere pro sua potestate non valuit. De diuortiis vero inter coniuges, sublata Nouella lege, quæ sunt a Diuo Constantio ordinata præcepit obseruari. Tricennalem vero legem in omnibus negotiis ita iubet euidentius custodiri, ut omnia tempora, quæ in infinitum negotia extendebant: quia diuersi in quadraginta annos, diuersi Iurisconsultores de aliquibus rebus perpetuam fecerant actionem: specialiter censuit, (k) ut omnia de omnibus causis infra (l) XXX. annorum curricula concludantur, præter, sicut de postliminio dictum est, ut illi anni saluo tricennio captiuis imputari non debeant, in quibus hostium dominatione detenti sunt. Quæ tamen lex tricennalis, sicut illa tempora ad XXX. annos reuocat, quæ amplius lites fecerant propagari, ita reliqua, quæ infra XXX. annos suis quibusque locis euidenter iussa sunt obseruari, in omnibus præcipit custodiri. Nam etiam si lis infra tricennium inchoata fuerit, & non definita, quasi nec incepta fuerit habeatur extincta: Excepta pupillari causa, quibus pro ætatis fragilitate, sicut lex Diui Theodosii continet: constat esse consultum: ut ea tempora in tricennio non imputentur, in quibus minores sub tutorum iubentur potestate consistere. A quibus tamen, si post XXV. annum, ex eo quo competere actio cæperat, lis fuerit contestata, quantum tantum annum supra tricennium pupillis iubet augeri. Ita ut completis XXX. & quinque annis, sicut reliquorum causæ infra XXX. annos, ita & eorum infra XXX. & quinque spatium concludantur. Pupillorum vero causæ vel lites, quæ, antequam ad XXV. (m) annum perueniant, contestata fuisse probantur, intra tricennium sine adiectione quinquennii modis omnibus consumantur. De petitoribus vero constitutum est, ut si petitor aduersarium suum pulsatum in iudicio deferre voluerit: quem aut sub fideiussione, aut cautione fecit adduci, & non festinet infra quatuor menses, in quibus tamen Iudex ad audiendas reliquas causas vacare cognoscitur, (n) ut actionem quam proposuit debeat expedire. Ille, quem compulsi ad audientiam, obseruare sumptus & expensas litis a petitore recipiat, (o) & liber abscedat: Salua tamen integritate negotii illius petitoris, qui ad præsens pro tarditate sumptuum vel expensarum damna sustinuit. Nam si quis pulsatus in iudicio adesse noluerit, post trinam (p) conuentionem sciat se contumacis sententiam subiturum: id est, ut quicquid si adfuisse in iudicio addicendus erat, petenti litigatori quasi victus exoluat. Quicumque autem siue de domo, vel de agro fuerit pulsatus, sine fideiussione alicuius caueat adfuturum se esse in iudicio. Nam si pecuniam quis ab eo repetit, & fideiussorem pro quantitate pecuniæ, unde pulsatur, dare debet, si de hoc debito voluerit parare consilium; tunc tamen ab eo fideiussor requiri non debebit, quando pulsatus in his locis, in quibus audientia est, non minoris debiti ipsius possessiones habere probatur. Si quis iudicem pro quibuscunque causis aduersum sibi (q) senserit, aut habuerit fortasse (r) suspectum, vocem appellationis exhibeat, ut cum ei successum fuerit, integro negotio apud alium Iudicem amotis dilationibus possit audiri. In ea vero causa, iudiciariæ potestati, id est, illustri appellari non debet, in qua usque ad centum solidos fuerit iudicatum. Si quis dominus duorum fuerit prædiorum, & de vna pos-

sessione ad aliam, quæ iuris sui est, mancipia originaria vel colonaria transtulerit, & ad diuersos dominos fundus uterque peruenerit, nihil contra ordinationem domini prioris aliunde translatis mancipiis repetere aut pulsare præsumat, sed cui aut venditus, aut donatus, aut dimissus ager fuerit in eo eum statu possideat, in quo ab auctore constat fuisse dimissum. De colonarum vero agnatione id remota ambiguitate (s) constat esse præceptum, ut secundum legem, quæ ad Palladium data est de colono & colona, inter duos dominos diuidatur agnatio, id est, ut coloni dominus duas partes filiorum, tertiam (c) colone dominus sibi debeat vindicare. Quæ vero actiones perpetuæ fuerint, & ad tricennium reuocatae sunt placuit adnecti, id est, hæreditatis petitio, si tamen ab auctore cui competeat fuerit inchoata finalis actio, homicidii, furti, tutelæ gestæ, de fugitiuis, de Curialibus, vel de collegiatis reuocandis, empti, venditi, locati & conducti, negotiorum gestorum, mandati, pro socio.

(a) De Episcopali iudicio est titulus subdititius in fine libri XVI. Cod. Theodos. ad quem multa attulit GOTHOFREDVS, quæ faciunt ad huius nouellæ elucidationem. Scripta quoque est de episcopali iudicio Nouella MAIORIANI 2. quæ quædam huius constitutionis capita emendata & abrogata sunt. Sed ea integra non extat, illamque tantum eius partem hodie habemus, quæ erat de re necessaria ad locum, de inuitorum clericorum ordinatione, ut & inscriptio & Interpres, testantur. BARONIUS in Annal. ad an. 452. irascitur Valentiniano ob hanc Nouellam editam, in eamque opinionem adductus est, ut putet, vltum esse diuinum Numen indignum Christiano Principe factum, & Atiliam immisississe Italiam, vti grauissimo damno experiretur Valentinianus, nefas esse insurgere in ecclesiarum iura. En ipsa BARONII verba: Hoc quidem anno, inquit, decimo septimo Kalendas Maii, Valentinianus Imp. indignam plane christiano Principe edidit sanctionem, qua abtulit iudiciale Episcoporum tribunal: ius enim dicere eos vetuit, nisi partes ex consensu apud aliquem Episcoporum sponte agere delegissent; nullamque voluit esse clericis fori exceptionem, omne adimens iudicium ecclesiasticum, nisi in his, quæ ad religionem pertinent, iudicandis. Sed & vetuit curiales clericos ordinari, vel monachos fieri, similiter & originarios inquilinos, colonos & seruos. Hæc quidem Valentinianus turpiter Roma promulgat: sed quam inique & impie, lata a successore Maioriano his contraria sanctio demonstrauit. At putasne, lector, ista adeo impia & temeraria absque vltione a Deo præterita? At eadem ratione poterat vituperare Constantinum M. Arcadium, Honorium, Imperatores, quorum leges in eandem sententiam scriptas, protulit GOTHOFREDVS in Commentar. ad laudatum titulum de episcop. iud. & ad quas passim prouocaui in obseruationibus.

(b) Firmino PF. P. De eo dixi ad Nouell. 39. inter Theodos.

(c) Iurgium. Intellige litem & controuersiam civilem: nam causas ecclesiasticas, ut & delicta clericorum contra disciplinam ecclesiasticam admissa, proprie ad iudicium episcopale pertinuisse, non tantum docent Can. 6. Concil. Constant. pag. 811. Tom. I. Concil. Harduin. l. 23. de Episcopis, l. 1. de religione, sed & Patrum testimonia, quæ collegit GOTHOFREDVS in Commentar. ad d. l. 23. Sed causæ civiles clericorum pertinebant ad Iudices seculares, quod manifestum est ex lege 1. de religione, quam paullo post laudat Valentinianus. Eam Honorius A. D. 399. promulgauit, quo omnes intelligere possent, quænam causæ ad forum ecclesiasticum essent adducendæ. Verba legis hæc sunt: Quotiens de religione agitur, Episcopos conuenit iudicare: ceteras vero causas, quæ ad ordinarios cognitores,

vel ad usum publici iuris pertinent, legibus oportet audiri. Cum vero ex CONSTANTINIM. priuilegio, quod SOZOMENVS recitat bist. eccl. lib. I. c. 9. liceret Episcopis, consensu vtriusque partis, inter priuatos de causis civilibus cognoscere, ii iure quasi suo postea temporis cognitionem sibi, non tantum in causis clericorum civilibus, sed & priuatorum reliquorum, licet refragante altera parte, vindicare voluerunt. At SOZOMENVS d. l. τῶν Ἐπισκόπων ἐπικαλεῖσθαι τὴν κρίσιν ἐπέτρεψε τοῖς δικαζομένοις ἢ βέλωνται τὰς πολιτικὰς ἀρχοντας παραίτεῖσθαι. Iudicio contententibus potestatem fecit, Episcoporum iudicium inuocare, neglectis si vellent, civilibus magistratibus. L. 7. Cod. Iust. de Episcop. audient. ARCADIUS Imp. constituit, EX CONSENSU priuatos apud sacre legis Antistitem litigare ipsamque ARBITRI more, sponte residere posse in iudicio. Et HONORIUS l. 8. cod. tit. pronuntiat, ratum esse Episcopale iudicium omnibus, qui se audiri a sacerdotibus ELEGERINT. MARCIANVS l. 13. d. t. VOLENTIBVS, inquit, pateat Episcopale iudicium, ac nullus ad religiosissimum Antistitem ducatur INVITVS. Igitur Valentinianus sequens Antecessorum statuta, cum de episcopali iudicio videret frequentes esse exortas querelas, sanxit hac constitutione, Episcopos in causis civilibus clericorum & laicorum, iudicium vindicare sibi non posse, nisi consentiente vtrique parte & præeunte vinculo compromissi. Quod vero ad clericos attinet, mutatum est id ius a Maioriano nouella sua de episcopali iudic. scribit Interpres ad hanc legem, inuito interpretationis: Sed inprimis de clericis quod dictum est, ut nisi per compromissi vinculum iudicium episcopale non adeant, posteriore lege Maioriani abrogatum est. Et licet ea pars nouellæ ad nos non peruenerit librariorum negligentia temporisque iniuria, ut iudicare certius possimus, scimus tamen ex CASIODORO Var. VIII. 24. Athalaricum Ostrogothorum Regem clero ecclesiæ Romanæ id dedisse priuilegium, ut si quispiam ad romanum clerum aliquem pertinentem, in qualibet causâ probabili crediderit actione pulsandum, ad beatissimi Papæ iudicium prius conueniat audiendus. Ut aut ipse inter virosque more sua sanctitatis cognoscat, aut causam deleget aequitatis studio terminandam; & si forte, quod credi nefas est, competens desiderium fuerit petitoris elusum, tunc ad secularia fora iurgaturus occurrat, quando suas petitiones probauerit a supradicta sedis Prasule fuisse contemptas. Sequiore ætate clerum episcopale tantum agnouisse iudicium, frequentissima docent Capitularium Regum Francorum loca.

(d) Constituta. Intelligit laudatam l. 1. de religione. Vide ibi Commentar.

(e) Agant. MS. G. Edit. Sich. Lugd. Gothofr. agunt.

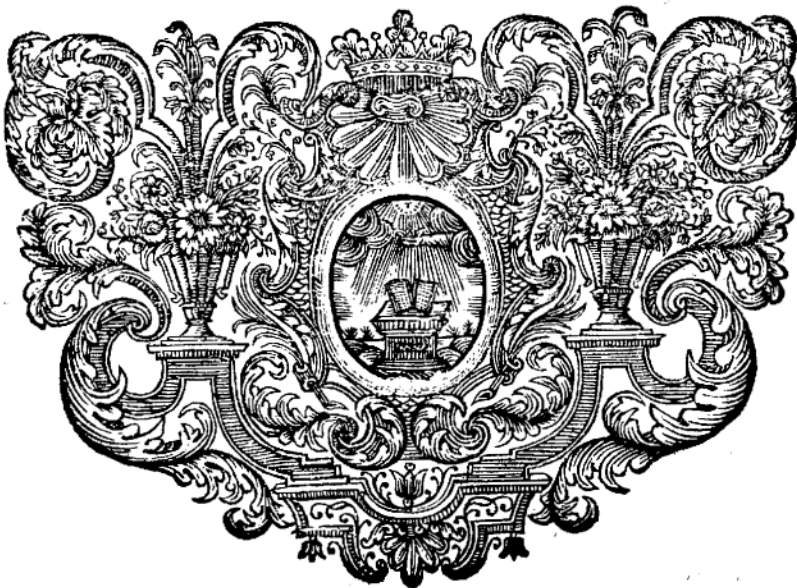
(Kk) 2

(f) Cri-

- (f) *Criminali*. MS. W. in criminali.
- (g) *Clericum*. MS. W. curiarum. MS. G. curialium.
- (h) *Circa*. Abest hæc vox a MSS. W. G. & Ed. Sichard.
- (i) *Huiuscemodi*. MS. W. huiusce.
- (k) *Persuasionis*. MS. G. prauaricationis. Persuasio, est inuasio, spoliatio. L. 6. de denuntiatio. Momentaria possitio persuasione violata.
- (l) *Procuracionem*. MSS. W. G. procuratorem.
- (m) *Coguntur*. MS. W. G. cogantur.
- (n) *Causfidicum*. Obserua Causfidicum a Iureconsulto separari & diuersis coerceri pœnis. Causfidicus est Aduocatus, qui erat in numero, quique ideo officii amissione plectitur. Iureconsultus, qui a magistratibus in consilium adhibebatur, & respondebat de iure. Hinc supra dicitur, iudicio adfuerint atque egerint. Adeft enim iudicio Iurisconsultus, agit causfidicus. Consule *Commentar. GOTHOFREDI ad leg. 9. de iurisdic.* vbi de pœnis, quibus coerciti sunt Aduocati, quedam notauit. In MSS. W. G. & Ed. Sichard. legitur, *Iurisconsultum estimationis*, legendumque censebat SICHARDVS, *Iurisconsultorum estimatione*, mala coniectura.
- (o) *Originarius inquilinus*. De his vide *Paratitlon tituli de fugitiuis colonis*, & quæ obseruauit ad Nouell. 9. de colon.
- (p) *Corporatus V. R.* De corporatis vrbis Rom. vide Nouell. 26. inter Theodos. vbi dixi. Ea nouella iam anno 445. statuit Valentinianus, vt, qui ex corporatis Vrbis Romæ, ad clericale munus accessissent, corpori restituerentur, ne vrbis fraudaretur ministerio. Fuerunt & corporati in prouinciis, quod præter hanc nouellam, docent infra Nouell. 2. Seueri de corporat. l. 2. de collegiat. ac plures, quas collegit GOTHOFREDVS in *Paratitlo de priuileg. corporat. vrb. Rom.*
- (q) *Exprimario*. MS. W. exprimarius. Legendum hic ex *Primario*. Primarii sunt primi ordinis curialis, & separantur a reliquis curialibus, quod obseruabis in *Paratitlo de decurion. pag. 356. Tom. IV.* fruebanturque singularibus priuilegiis ob bene administratam rempublicam, peractosque diuturnos labores, *Lex 39. de decurion. Cuncti primarii & curiales. PROCOPIVS in Anecd. c. 29.* appellat, τὰ πρῶτα ἐχόντες. AVSONIVS Mosell. v. 402. Summos municipum proceres.
- (r) *Aurarius quibus*. MSS. W. G. & quos consuluit CUIACIVS, aurarius cuius. Edit. Sich. Lugd. Rittersh. Gothofr. aurarius cuius. Probo lectionem receptam. Intelligendus enim est susceptor aurarius, qui & ipse ex ordine curialium eligi solebat, ad aurum largitionale suscipiendum aut colligendum, de quo vide *Paratitlon de susceptorib. & legem 173. de decurionib. l. 14. de exactionib.*
- (s) *Collegiatus seuir*. MSS. & impressi omnes, *collegiatus fit vir*. CUIACIVS obseruat Codices alios habuisse, *collegiatus seuilis*, &, *collegiatus seu libertus*. Forte legendum, *collegiatus ciuitatis publicus seruus*. Collegiati enim ciuitatibus suis, quibus erant adscripti, ministerium, obsequium, operam manuariam, præstabant, erantque ex vilissimo hominum genere, vt ex ISIDORO *Origin. lib. IX. cap. 4.* discimus. Miserram eorum conditionem, præter legem I. de collegiat. intelligimus ex *Editio THEODORICI, cap. 64.* Si hoc implere non potuerit, casus districte fustibus vicine ciuitatis collegio deputetur. Adde cap. 69. GOTHOFREDVM ad leg. cit. l. DV FRESNE in *Glossar. & BRISSON. de V. S.*
- (t) *Exerceant*. Hæc illustrat *Commentarius GOTHOFREDI ad legem 8. de Episcop.*
- (v) *Ministeria*. Ministeria proprie sunt functiones corporatorum, sed hoc loco per ministeria vrbium intelligendi sunt ipsi corporati vrbis Romæ, & aliarum in prouinciis ciuitatum. Vide not. e. ad Nouell. 26. inter Theodos. Vidit hoc quoque interpres ad hanc nouell. ibi: De corporibus namque publicis nullum fieri defensorem ecclesie lex ista constituit.
- (x) *Competentes*. Male MSS. W. G. consentientes.
- (y) *Diaconi*. MSS. W. G. & Edit. Sichard. Diacones. Vid. not. d. ad Nouell. 26. inter Theodos.
- (x) *Reducantur*. MS. G. ad necessaria propria reuocantur.
- (a) *Aliis causis*. Congruit l. 41. Cod. Inst. de Episcop. & cler. & l. 23. Cod. cod. de testament. Absurdum etenim clericis est, imo etiam opprobriosum, si peritos se velint ostendere disceptationum esse forensium.
- (b) *Sint*. MS. W. sunt.
- (c) *Reseruatura*. MS. W. seruatura.
- (d) *Pro pudore percepta*. Absunt hæc verba a MS. G.
- (e) *In*. Abest vocula a MSS. W. G.
- (f) *Nouella lege*. Intelligit Nouellam Theodosii 17. de repudiis, qua repudia secundum veteres leges & Responso Prudentum, mittenda esse, statutum est. Igitur secundum eam Nouellam coniugia sola contraria voluntate dissolui poterunt. Emendauit quidem hanc nouellam ipse Theodosius A. D. 449. l. 8. Cod. Inst. de repud. Vide not. c. ad Nouell. 17. Lex vero illa nondum in Occidentem, vt ibi obseruaretur, sacra præceptione missa fuerat. Nouellas enim in Oriente editas misit in Occidentem Theodosius An. D. 447. & promulgauit Valentinianus in an. 448. Vid. not. d. ad Nouell. 35. de confirmat. leg. Nouellar.
- (g) *Constantio*. Lege Constantino. Intelligit legem Constantini I. de repud. qua noluit, coniugia contraria voluntate dissolui posse. Vide ibi *Commentarium GOTHOFREDI pag. 854. Tom. I.*
- (h) *Eorum*. MS. W. horum.
- (i) *Vetuius*. Nouella 8. supra de triginta annorum præscript. id factum est.
- (k) *Legem*. Legem Theodosii vn. de actionib. certo tempore finend. & illa ibi verba respicit: Non sexus fragilitate, non absentia, non militia contra hanc legem defendenda; sed PUPILLARI AETATE duntaxat, quamdiu sub tutoris defensione consistit, huic eximenda sanctio.
- (l) *Ex quo*. MS. W. G. & Sichard. ex eo quo. Edit. Lugd. Rittersh. Gothofr. ex eo quod.
- (m) *Quinquennium*. Prouocat ad hoc nouellæ caput PAPIANVS responsor. tit. 35. in fin. at bonus ille vir mentem Valentiniani non cepit.
- (n) *Debeant*. MS. W. debent.
- (o) *Continetur*. Vide legem 1. & 2. de dilationibus. Huc pertinet quoque CATH regula, l. 42. D. de regul. iur. Nam qui agit, certus esse debet; cum sit in potestate eius, quando velit experiri: & ante debet rem diligenter explorare, & tunc ad agendum procedere.
- (p) *Vinculo*. MS. G. Edit. Sich. Lugd. Rittersh. Gothofr. titulo.
- (q) *Solo*. Male emendat Rittershusius, dolo. Scribit enim interpres: Quicumque autem sine de DOMO, vel DE AGRO fuerit pulsatus, sine fideiussione alicuius caveat adfuturum se esse in iudicio.

- (r) *Dabit.* MS. W. *det.*
- (s) *Relationibus.* De *relationibus* consule *Pārati-
tton tit. 29. lib. II. de relat.* Est autem *relatio*,
consultatio, suggestio iudicis hēsitantis, & re-
quirentis Principis iudicium.
- (t) *Nolumus.* Male Edit. Lugd. Rittersh. Gothofr.
volumus.
- (v) *Continetur.* En pręrogatiuam PV. qualem ob-
servabis etiam l. 18. & 49. de *appellationibus*, vbi
dixit GOTHOFREDVS,
- (x) *Originis iure & titulo.* MS. G. & Sichard. &
originis & iuris titulo.
- (y) *Ad eius.* MS. G. Edit. Sichard. Lugd. Rittersh.
Gothofr. *id eius.*
- (z) *Autem.* Abeſt hęc vox a MS. W.
- (a) *Lege.* Intelligit *Nouellam 9. supra de colonis
vagus*, ibi: *Si quem partum ante designatum tem-
pus edidit, priori domino cōenit non perire, &c.*
- (b) *Ad Palladium datam.* *Legem Honorii un. A.
419. ad Palladium PP. de inquilin. & colonis*, da-
tam, innuit.
- (c) *Par. Kar. AA.* MS. W. P. K. AA. MS. G. &
Sichard. *Pręfēte chariſſi. Aug.* Edit. Lugd. Rit-
tersh. Gothofr. *Parens chariſſime atque aman-
tiſſime.*
- (d) *Ad.* In MSS. & impressis est, *in.*
- (e) *Seruum.* MS. G. & Sichard. vel *seruum.*
- (f) *Pręter actus.* MS. W. *nifi actus.*
- (g) *Medietatem.* MS. G. & Sichard. & *medietatem.*
- (h) *Filium derelinquet.* MS. W. *filios dereliquit*,
quod melius.
- (i) *Percipiat.* MSS. W. G. Ed Sichard. Rittersh.
recipiat.
- (k) *Censuit.* MS. W. *commemorauit.*
- (l) *Infra.* Bene MS. W. *intra*, quam lectionem
seruat per totam interpretationem.
- (m) *XXV.* Male MS. G. & impressi, *ad XXX.
& V.*
- (n) *Cognoscitur.* MSS. W. G. *ignoscitur.*
- (o) *Recipiat.* MS. G. Ed. Sichard. Lugd. Rittersh.
Gothofr. *accipiat.*
- (p) *Trinam.* MS. W. *tertiā.*
- (q) *Sibi.* MS. W. *sibi esse.*
- (r) *Fortasse.* MS. W. *forte.*
- (s) *Ambiguitate.* MS. W. *ambiguitate hac lege.*
- (t) *Tertiam.* MS. W. & *tertiā.*

LEGVM NOVELLARVM

DIVI MARTIANI A.

LIBER III.

Neminem exhiberi de prouincia ad Comitatum, nisi ad relationem Iudicis, a quo fuerit appellatum.

Titulus I.

I. Imp. Valent. & MARTIANI AA. Ediētum. (a)

VLTA remediorum genera, nostræ Clementiæ provincialibus suis propicere gestienti, & crebra cogitatio suppetit, (b) & ipse rerum vsus apportat. Nam cum venalem Iudicum ambitum radicitus amputasset, & ad res priuatas vel publicas syncerissime gubernandas, (c) homines spectandos atque consultos traxisset inuitos, (d) sciens quippe felicem fore Rempubicam, si a nolentibus, & actus publicos repulsantibus, (e) cogitanti nostræ pietati statim occurrit: quonam modo possint longi itineris interuallo, & enormibus sumptibus legitimo egentes auxilio liberari. (f) Videtis enim agmina, videtis ceteruas adeuntium infinitas, non solum a finitimis prouinciis, verum extremo orbis Rom. limite confluentes, & aduersum suos aduersarios conquerentes. Quod profecto nullatenus accidisset, si in locis integritas vel seueritas Iudicum floruisset. Et ne igitur huiusmodi flagitia etiam vterius porrigantur, ne quis desertis laribus suis, aut certe dulcibus pignoribus, per incognitas mundi partes diutius peruagetur, hoc consultissimo edicto statuendum pariter & omnibus declarandum pietas nostra decernit. Quicunque civilem actionem, vel certe criminalem accusationem aduersariis suis intendere moliantur, viros clarissimos adeant prouinciarum Rectores, & expositis querimoniis, insinuatisque desideriiis suis, paratissimum promptissimumque posthac subsidium iuris expectent. Illi noxiæ potentiæ, vim legum benignam opponant. Illi diuitiis integram mentem obiciant. Non illum supercilium, (g) quod hoc tempore nullum est, terrebit: non effeminabit mentem seueram, quilibet census oblatus: sed unicuique, non altiore suspecta, non despecta humiliore fortuna, nostræ mandatorum non immemores pietatis, & antiquo & nostro iure succurrent, & querimonias suas probantibus, aut indemnitate seruata, aut legitima vindicta consulent subsecuta. Has ergo ob causas nullum aduersarium suum a proximis vel longinquis partibus, non per sacros adfatus, non per magnificentissimorum vel illustrium Iudicum sententias, volumus exhiberi: nisi forsitan aut propter potestatem aduersarii, (h) aut ipsius rei difficultatem, aut publici debiti molem deficiente (i) Rectore prouinciæ, spectabilis Iudicis, qui in locis, vel proximo deget, vel amplissimæ potestatis, vel aliorum maiorum Iudicum auxilium postuletur. Hiis pro commodo vestro, & pro nostri imperii humanitate dispositis, vnusquisque vestrum, cum sint in locis Iudices, legum custodes & earum peruigiles defensores, prout quisque possit sine peregrinatione sine sumptibus, super dubiis rebus, & adire Iudicem, & auxilium amicis legibus indipisci, (k) hæc quæ dicta sunt obseruare debet. Si vero vel ab aduersario tanquam excedente prouinciale præsidium, fuerit contemptus, vel a Iudice non auditus, hocque in amplissimæ potestatis, vel alio maiore, competenti tamen examine, per relationem Iudicis contra aduersarium emissam, seu ipsum Iudicem, documentis quibusdam, neglectis

xisse nostræ maiestatis edicta, sui periculi memor, se promiserit probaturum, tunc post indemnitate ei legibus seruata, etiam vindicta iuri congrua, in conuictum protinus subsequetur. Quod si appellatio apud Iudicem fuerit subsecuta, ea quæ super prouocationibus legibus antiquitus statuta sunt, diligentius modis omnibus complebuntur. Hiis additur aliud maius, quod innocentes præcipue hætenus conterebat. Nonnulli namque suis allegationibus diffidentes, vexare suos aduersarios tantummodo cupientes, non iure cum hiis sed arte pugnabant, & per sermonem fucatum & phalerata verba, (l) nonnunquam legibus ante confusis, ad aliena eos iudicia pertrahebant, (m) ita ut hinc sæpius eueniret, ut & miles in ciuili, & priuatus in militari, (n) sed sibi incongruo peregrinaretur iudicio. Ergo hanc quoque partem, ne ad læsionem nobis subiectorum, patiamur iuris & legum contemptum vterius perdurare, hoc prouidentissimo edicto nostra Pietas censuit emendandum. Iubemus namque omnes pro prisca ac saluberrimis institutis, suos aduersarios satisfactionem forsitan differentes, in proprio, (o) non in minime competenti, fictis quibusdam occasionibus, exposcere litigatorem. Actor rei forum sequatur. Quod sine cœlesti sententia non constat esse decretum, intactum inuiolatumque seruetur, nemo a nostra Serenitate postulet: nec enim impetrabit non rescriptum, non mandatum, vel iussum quod dicunt sacrum, suos aduersarios in minime competenti iudicio respondere, maxime cum hoc tempore, quod superius dictum est, vnusquisque clarissimorum, vel spectabilium Iudicum, si tamen propter causas prædictas ita usus tulerit, & integras adeuntibus aures præbere, & omni postposita inuidia, omni sprete gratia recto proposito potuerit iudicare. Quam formam etiam in militari parte volumus obseruari. Nec passim aliquem armatæ militiæ sociatum longinquis partibus trahi, sed in locis apud competentem Iudicem pulsari: nisi tamen super maximis & necessariis causis, & militarem Iudicem in locis excedentibus fuerit accusatus, non ignorante eo, (*) cuius ex interpellatione aliquis secundum datam formam in longinqua fuerit protractus examina, quod si culpa sui (p) fuerit dilata cognitio, vel minime actioni suæ adfuerit, vel delata probauerit, (q) pro calumnia quidem poenam luat legibus constitutam: pro vero (r) pecuniaria causa, post dispendia, (s) post sumptus, considerata quantitate postulatum, vel medii itineris interuallo, condemnationem pro æstimatione Iudicis sustinebit. Nam dignum est eos, qui maiorum nostrarumque (t) legum, avaritia stimulante, vel inuidia incitante, fines perturbare, seu castra perfringere conabuntur, habitantium saltem intentato (v) quo magis puniuntur, (x) dispendio refrenari. Ergo consulite vestris commodis, nostris saluberrimis parere præceptis. Nemo a nostra pietate maioribus occupata, vel a magnificentissimis, seu inlustribus Iudicibus, nisi in maximis ac necessariis, quod superius cautum est, rebus, publicisue debitis, exhibitionis subsidium poscat. Nam si quis aliter, quam edicta (y) continent, petulanti animo hiis despectis, maiorem Iudicem, vel nostram primum contra ordinem legum adierit Maiestatem, sciat se non solum litis iacturæ, atque plus petitionis periculo: verumetiam competenti motui fore subdendum. Dat. v. Id. Octob. (z) Constantinop. Valent. A. vii. & Auieno v. c. coss. (450)

INTERPRETATIO. Si quis aduersarium aut repetitione, aut criminis obiectione pulsauerit, in prouincia, in qua consistit ille qui pulsatur, suas exerat actiones, nec æstimet aduersarium suum alibi aut longius ad iudicium protrahendum: illi vero qui pulsatus fuerit, se Iudicem suspectum habuerit, liceat appellare. Simili etiam & militantes ordine teneantur, ut & ipsi apud competentes Iudices, quas competere sibi credunt, exerant actiones: quia omnibus legibus constitutum est, ut actor rei forum sequatur.

(a) THEODOSIUS A. D. 450. Valentiano A. VII. & Auieno Coss. die vigesimo octauo mensis Iulii obiit, ut scimus ex THEODORO LECTORE sine libri 2. MARCIANVS vero, affirmante AVCTORE Chron. Alexandrin. die vigesimo quarto mensis Augusti in Hebdomo Augustus dictus est; quare legum Codicis Iustiniani, quæ hoc anno date sunt, subscriptiones, secundum ea, quæ obseruavi, emendandæ sunt.

Non diu vero post aditum imperium generale hoc Edictum promulgauit Marcianus, ut venalem iudicum ambitum amputaret, & spem maximam populo faceret, correcturum se omnia, quæ eunuchi Theodosio imperante in aula potentissimi, perperam egerant. Recte enim iudicauit ZONARAS in vit. Theodosi pag. 45. Tom. II. Theodosium fuisse leni ingenio, & ad res gerendas molliorem, factumque ideo. ut

- castrati apud illum gratia valentes, *Antiochus, Amanius & Chrysapheus*, multa per summam iniuriam egerint. Consule *BARONIUM* in *Annal. ad an. 450. Tom. VI. pag. 119.*
- (b) *Suppetit.* Malebat *RITTERSHVSIUS*, *suggerit*, vel, *suppeditat*.
- (c) *Gubernandas.* Non ex eunuchorum arbitrio, vi factum *Theodosio* imperante.
- (d) *Inuitos.* Plato iam censuit, melius *Reipublicæ* consuli, si inuiti eligerentur magistratus: ideo & *SYMMACHVS* ad *Valentinianum* Imp. lib. 10. ep. 30. scribit: *Melius vrbi nostra in posterum consuleris, si legatis inuitos.*
- (e) *Repulsantibus.* Addendum, administratur, vt obseruat *CVIACIVS*.
- (f) *Liberari.* Est enim maxima cum molestia coniunctum, si quis exhibendus est de provincia ad comitatum, vt habet nouella titulus, siue, quod idem est, si quis cogitur extra ciuitatis provinciaeque suae limites corporis sui praesentiam facere; id enim docet iuris nostri loca. Ideo multis id privilegii loco datum fuit, ne extra ciuitatem provinciamque suam traherentur, vt pupillis, viduis, personis miserabilibus, nauiculariis orientis, sacerdotibus, curialibus, aliisque. Vide legem 2. de Off. Iudicum omnium, l. 7. de nauicular. l. 60. de decurionib. & ibi *GOTHOFREDVM*.
- (g) *Supercilium.* Pungit *Chrysapheum* eunuchum, qui ecclesiam & rempublicam impotenti libidine turbauit. De eo vide *BARONIUM* in *Annal. b. 4.*
- (h) *Potestatem aduersarii.* Lex *Constantini* M. 2. de offic. iud. omnium: *Quinimo intra provinciam, in qua litigator, & testes vel instrumenta sunt, experiantur iurgandi fortunam: atque omni cautela seruetur, ne terminos provinciarum suarum cogantur excedere. Quod si pupilli, vel viduae, alique fortunae iniuria miserales, iudicium nostra serenitatis orauerint, praesertim cum ALICVIUS POTENTIAM PERHORRESCANT, cogantur eorum aduersarii examini nostro sui copiam facere.*
- (i) *Deficiente.* *CVIACIVS* emendat, *desiniente*. Sed ea emendatione non opus est.
- (k) *Indipisci.* MS. W. *adipisci*.
- (l) *Phalerata verba.* *AMBROSIVS* contra *relat. Symmach. lib. 2. init.* Aurea est lingua sapientium litteratorum, qua *PHALERATIS* dotata *SERMONIBVS*, & quodam splendentis eloquii, velut coloris pretiosi corusco resultans, caput animorum oculos specie formosi. *SYMMACHVS* lib. 1. ep. 83. *Praeter loquendi phaleras, quae te dote natura ditauit. Adi IVRETVM* ad b. l. Huc faciunt illa *AMMIANI* de aduocatis lib. 30. c. 4. *Ad capiendam versutus orationibus iudicum fidem, quorum nomen ex iustitia natum est, sicam ingenii destringentes.*
- (m) *Pertrabebant.* Laudatus *AMMIANVS* lib. 30. c. 4. *Laxauitque rapinarum fores, quae roborantur in dies, Iudicum Aduocatorumque prauitate sentientium paria: qui tenuiorum negotia militaris rei rectoribus, vel intra palatium validis, venditantes, aut opes, aut honores quassuere praclaros.*
- (n) *Militari.* Vetitum id iam ab *Arcadio* l. 9. de iurisdictione, qui non tantum actorem, causam ciuilem ad militare iudicium trahentem, deportationis poena afficiendum, sed & Aduocatatum, decem librarum auri multa feriendum esse, censuit. Consule ibi *GOTHOFREDVM*.
- (o) *Proprio.* Deest foro, vt obseruat *RITTERSHVSIUS*.
- * Hinc desumpta est lex 4. Cod. Iust. de fructibus & litium expensis, cuius inscriptio in vulgatis editionibus pessime habet, *Imppp. Valentinianus, Theodos. & Arcadius AAA. Edictum ad populum.* MSS. Obseruante *CONTIO* habent, *Valentiniani & Martiani AA. Edictum.*
- (p) *Quod si culpa sui.* MS. G. *a quo si culpa sui.* Cod. Iust. culpa sua.
- (q) *Probauerit.* Male Cod. Iust. *non probauerit*.
- (r) *Pro vero.* Melius Cod. Iust. *pro pecuniaria vero.*
- (s) *Post dispendia.* Omisit haec *Tribonianus*.
- (t) *Maiores nostrarumque.* MSS. W. G. & Ed. *Sichard. maiores nostrorum nostrarumque.*
- (v) *Saltem intentato.* Locum hunc *CVIACIVS* asterisco notauit, obseruauitque in Codicibus nonnullis legi, *saltem intentato*. In MS. W. est, *habitis tantum, saltem intemptator*, MS. G. habet, *saltem intemperiem*. *RITTERSHVSIUS* ita interpungit: *castra perfringere conantur habitantium, saltem intentato, quo magis puniuntur, dispendio refrenari.*
- (x) *Puniuntur.* *Sichard. puniantur.*
- (y) *Quam edicta.* MS. W. *qua dicta.* MS. G. & impressi, *quam dicta.*
- (z) *V. Id. Octobr. Cod. Iust. d. l. 4. V. Id. Nov. MS. G. Frid. Kal. Octobr.*

De indulgentiis reliquorum. (a) Tit. II.

1. Impp. Valent. & MARTIANVS AA. Palladio. PF. P. (b)

Cura nobis est vtilitati humani generis prouidere: nam id die ac nocte prospicimus, vt vniuersi, qui sub nostro imperio viuunt, & armorum praesidio ab hostili impetu muniantur, ac in pace libero otio ac securitate potiantur. Ideoque mirati sumus laudabilem suggestionem Celsitudinis tuae, quae praeter alias virtutes, quibus sublimitas tua plurimum pollet, etiam humanitatem tui Culminis euidenter ostendit. Nam debitorum, quae in reliquis trahuntur, exactionem molestam testatur esse obnoxiiis; ac merito postulauit, vt praedicti debitores sacra nostra indulgentia liberentur. Quapropter admirabilem insinuationem tuam probandam esse censuimus. Cesset igitur, pro securitate provincialium exactio reliquorum, & a sextae indictionis initio, vsque ad finem quintae decimae nuper elapsae, debita deleantur, siue ex possessionibus liberari, (c) vel patrimonialis, templorumue, aut ciuilis fiscalisue iuris, seu in auro, seu in argento, seu in speciebus, vel in metalli-

tallica quacunque materia, aliove quolibet collationis titulo, in publicis calculis residere noscuntur. Et siue arcæ sublimitatis tuæ, siue thesauris, siue sacro debentur ærario, siue cellariis, (d) siue priuatæ rei nostræ, aut dominicæ domui, siue operibus huius inclytæ vrbis, omnia collatoribus, nec non Curialibus, seu cohortalibus, seu prouincialibus officiis, & aliis, quicunque reperiuntur obnoxii, remittantur. Et ne qua liberalitatem nostram caligo fraudis possit (e) impedire, etsi in priuatum contractum, vel in cautionem debitum publicum transisse, vel nouatum esse dicatur, aut si quis Curialis exactor, vel cohortalis compulso, pro obnoxio se intulisse commemoret, nihilominus liberalitas nostra firma permaneat. Curialibus etiam & cohortalibus nulla superexactionis, aduersus optiones vel actuarios, vel deuotissimos milites, querelæ permittatur occasio, ita vt optiones & actuarii, (f) & deuotissimi milites inuicem taceant, & nullam aduersus Curiales, seu cohortales vel collatores, seu officia prouincialia, seu Decuriones moueant pro debitis publicis actionem: etiam si quas expensas se pro aliis intulisse contendunt. Præterea quicquid ex titulo Senatorii folliis (g) in prouinciis debetur, hoc quoque remitti iubemus. Si quid autem ex quintæ decimæ indictionis, vel superiorum temporum debitis ad expensas primæ indictionis, seu posteriorum temporum deputatum est, & si quid ex naulis ac pretiis materialium, & releuatis vel donatis, aut translatis atque adæratatis, (h) vel ab arca sacratissimæ Constantinopolitanæ vrbis debetur, ad huius donationis beneficium non tenebitur. (i) Sed & si quid in auro, vel in speciebus, vel in materiis, ciuitatum operibus deputatum est, & hoc erogatum non esse monstratur, eius quoque ratio feruetur intacta. Nec possint debitores huius donationis auxilio niti, sed compellantur hii, qui noxii reperiuntur, (k) implere suscepta opera, & sumptuum reddere rationes. Nec enim oportet hanc liberalitatem nostram eousque pro- tendi, vt in aliorum lucra (l) iniuste proficiat, quod ornatui vrbium delegatum est. Sentiant vniuersi, quantum sibi pietas nostra profuerit, & in posterum deuoto animo pensitationes publicas soluant, qui se sciant præteritis debitis liberatos. Palladi Parens Karissime AA. (m) Inlustri itaque (n) & præcellæ Magnificentiæ tuæ huius saluberrimæ pragmaticæ legis moderationem, (o) per vniuersos populos ac prouinciarum iudices editis propositis diuulgari curabit: vt securi & beneficium nostræ pietatis, & succuritatis suæ fructum libenter agnoscant. Scripta Palladio viro inlustri, PP. P. Orientis. (p) Hermogeni viro inlustri, Comiti sacrarum largitionum: Gennadio (q) viro inlustri, Comiti rerum priuatarum: Maximino (r) viro inlustri, Comiti & Præposito sacri cubiculi DN. Valent. A. VII. & Auieno V. C. (s) COSS. (450)

INTERPRETATIO. Lex ista hoc continet, vt per prouincias relaxata beneficio Principis tributorum reliquæ (t) non querantur, tamen quod exactum est, si apud exactores residisse constiterit, id præcepit, (v) vt publicis debeat utilitatibus non perire, sed quod exactum est, a retentatoribus thesauris inferatur, & a prouincialibus vel a possessoribus quod solutum non fuerit, non queratur.

(a) De indulgentiis reliquorum dixi ad Nouellam 7. Valentiniani.

(b) Palladio PP. P. Palladius fuit PP. Orientis, vt ex subscriptione nouellæ patet. Inter iudices gloriosissimos adfuit Concilio Chalcedonensi, diciturque Aët. IV. pag. 382. Tom. II. Concil. Harduin. *μεγαλοπρεπές αὐτὸς καὶ ἐνδοξότατος ἐπαρχὸς τῶν ἱερῶν πραιποσίτων Παλλαδίου*, magnificentissimus & gloriosissimus Præfatus sacrorum pratoriorum Palladius. Gessit hunc honorem an. 451, vt docet nouella sequens, & an. 454. teste nouella 4. de matrimon. Senator. item an. 455. Nouell. 6. de test. clericor. Alius est Palladius PP. cui inscribitur Maioriani Nouell. 4. infra de indulgent. reliquor.

(c) Liberari. MS. G. liberalibus. Recte emendat CUIACIUS, arariis.

(d) Cellariis. Cellaria, sunt vinum atque frumentum, quod in cellam Rectoribus prouincia- Tom. VI. Pars II.

rum & Comitibus rei militaris, decernebatur, vt ex ASCONIO patet ad Ciceron. diuinat. c. 10. Glossæ, *Κελλάριον*, penarium. Vide l. 6. de annon. & tribut. Inde cellarii dicti, qui cellaria custodiebant, & species cellarienses, l. 32. de erogat. militar. annon. & l. 16. de indulgent. debitor. Consule Commentarium GOTHOFREDI ad leg. ult. de offic. iud. omnium.

(e) Possit. MSS. W. G. valeat.

(f) Optiones & actuarii: Optiones sunt erogatores militaris annonæ, de quibus agit l. 1. de erogat. militar. annon. vbi adi Commentarium. Actuarii tractabant numerorum ratiocinia, actaque conficiebant eius, quod cuique militi debebatur. De his est titulus l. lib. 8. de numerar. & actuar. vbi vide Paratillon. Plenissime de iis exposuit GOTHOFREDVS ad leg. 11. de erogat. militar. annon.

(M m)

(g) So-

- (g) *Senatorii foliis.* Senatorius foliis est glebalis collatio a Senatoribus præstanda, de qua *titulus 2. lib. 6. de senatorib. & de glebali vel follium conlatione.* Præter GOTHOFREDVM in *Paratitlo ad hunc tit. & l. 2. eius tit. l. un. de mens. olear. de folle dixerunt BARONIUS Annal. Tom. III. ad an. 330. n. 46. FABROTTVS in Glossar. Cedren. PETAVIUS dissert. de folle in obseruat. ad Epiphan. DV-FRESNE in Glossar. viroque.*
- (h) *Adaratis.* Vide Nouell. 33. inter Theodos. de releuatis, adaratis, &c.
- (i) *Tenebitur.* MS. W. G. & impressi omnes habent, id huius donationis beneficio non tenebitur.
- (k) *Reperiuntur.* Intellige Curatores operum publicorum, de quibus dixi not. q. ad Nouell. 16. inter Theodos. de postuland. Consule etiam Paratitlon de operib. publ. pag. 309. Tom. V.
- (l) *Lucra.* MS. W. solatia.
- (m) *Par. Kar. AA.* MS. W. P. K. AA. MS. G. Edit. Sichert. Lugd. Rittersh. Gothofr. Præfelle Kar. AA.
- (n) *Itaque.* MS. W. igitur.
- (o) *Moderationem.* Male in MSS. W. G. & Edit. Sichert. saluberrima moderatione.
- (p) *Orientis.* Cum indulgentia ad omnem Orientem pertineat, concernatque reliqua, arca PP. thesauris, sacro ærario, cellariis, rei priuatæ & domui dominicæ, inferenda, hac nouella non modo ad Palladium Orientis PP. sed & ad Comites S. L. & R. P. imo & ad Comitem & Præpositum Sacri cubiculi danda fuit, exemplo legis 9. de indulgentiis debitorum, cuius subscipio est: De eadem rescriptum Edictum ad populum, ad Marcianum Com. S. L. Musellio Præposito S. cubiculi, de titulis ad domum sacram pertinentibus, &c. Nam sub dispositione Præpositi S. cubiculi fuit Comes domus diuine per Cappadociam, vt docet Notitia Orientis, de quo dixit GOTHOFREDVS in Commentar. ad leg. 2. de palatinis. Obserua etiam, Præpositum S. cubiculi hac Nouella postponi Comitibus S. L. & R. P. quod &

factum A. D. 414. d. l. 9. de indulgent. Sed A. D. 422. leg. vn. de Præpos. S. cubicul. Theodosius Iun. Sacri cubiculi Comites, Præfectis Prætorio, Præfectis Vrbi, & Magistris Militum, dignitate æquales esse voluit. Hinc in Codice Theodosiano titulus de Præpositis S. cubiculi præpositus est titulus de Quæstoribus, Magistris Officiorum, Comite S. L. & R. P. & in Notitia viriusque Imperii, quæ imperante Theodosio Iun. scripta est, Vir Illustris S. cubiculi Comes, antecedit Magistrum Off. Quæstorem, Comites S. L. & R. P. vnde simul iudicium ferri potest de tempore, quæ laudata Notitia edita. Cum vero dignitas Præpositi S. cubiculi, eunuichis fere propria fuerit, vt multis exemplis docuit GOTHOFREDVS ad d. l. vn. iique Theodosio imperante maximas in imperio orientis dedidit turbas, Marcianus Aug. infringere eorum libidinem, atque nimiam potentiam imminuere voluisse videtur, posito in inferiorem gradum honore Præpositi sacri cubiculi. In pristinum tamen is deinde locum restitutus Iustiniano ayo, quod docet Codex Iustinianus, in quo titulus de Præpositis S. cubiculi, prior est illo de Quæstoribus, Magistris off. &c.

- (q) *Gennadio.* Ita habent impressi omnes. In MS. G. est, Genedio. In MS. W. Genedio, quæ scriptura proximè accedit ad verum nomen Comitibus R. P. Genethliis enim fuit hoc anno Comes Rer. Priuatar. qui interfuit anno sequente Concilio Chalcedonensi, vbi *Aët. 1. pag. 54. & Aët. 2. pag. 274. Tom. II. Concil. Harduin. dicitur, μεγαλοπρεπές αὐτὸς Κόμης τῶν θεῶν προνομάτων Γενέθλιος, magnificentissimus Comes sacrarum priuatarum Genethliis.*
- (r) *Maximino.* MS. W. Maximiano. MS. G. Maximo. Edit. Rittersh. Maximiniano.
- (s) *Auieno.* MS. W. Abieno, quomodo & SIMONDVVS edidit in Marcellini Chron. Confule Fastos Relandi.
- (t) *Reliqua.* MS. W. reliquia.
- (v) *Præcepit.* MS. W. præcipit.

De prædiis ciuitatum omnium. (a) Tit. III.

1. Impp. Valent. & MARTIAN. AA. Palladio PF. P. Orientis. (b)

Auaritiæ suæ culpam arguit, qui pro possessionibus, quas detinet, (c) debitas (d) functiones inferre cunctatur. Itaque inter ceteros egregios actus, quibus Reip. tua Sublimitas prodest, etiam suggestionem de prædiis iuris ciuilibus (e) oblatam iure laudamus, per quam postulatum est, vt si qui memorata prædia, dempto ciuili canone, consecuti sint, (f) veterem canonem in posterum cogantur agnoscere. Celsitudo itaque (g) tua id nobis placuisse cognoscat, vt si qui (*) vel ex titulo donationis, vel ex emptione, siue ex alio quolibet titulo possessiones iuris ciuilibus (h) tantummodo, & cuiuslibet ciuitatis, & præcipue huius æternæ vrbi, cui maiorem debemus fauorem, tam ciuilibus, vt dictum est, iuris, quam etiam agonotheticas possessiones (i) ex consulatu Aufonii & Olybrii, dempto ciuili canone acceperunt, impositum prædiis canonem, iuxta fidem publicorum monumentorum, ciuitati, ad quam prædia pertinuerunt, præbere iubeantur. Ex præsentī (k) quoque quarta indictione, cessante præteriti temporis canonis exactione, manente penes eos successoresque eorum, & detentatores, illibato dominio. Nam si priuati iuris debita (l) non patimur denegari, multo magis præbenda sunt ciuitatibus, quæ iure debentur: cum sufficiat possessoribus, quod apud eos dominium in perpetuum ex nostra liberalitate permaneat. Si quæ tamen possessiones iuris ciuilibus canonem priuatis largitionibus in præsentī præbent, vel nunquam ademptum, vel postea impositum, ad hanc

hanc pragmaticam iussionem non pertinebunt, sed priuato arario canonem, quem nunc agnoscunt, inferre ex more debebunt, dominio firmiter apud eos successoresque eorum, & detentatores pari modo permanente. Illud etiam dispositionis culminis tui probamus atque firmamus, ut si qui cuiuslibet iudicis commotione multati sunt, & partem seu totam multam adhuc debere noscuntur, hii quoque indulgentia nostræ Clementiæ, perfruantur & nullam sustineant exactionem, Palladi Parens Karissime (m) AA. Celsitudo igitur tua, hæc, quæ per hanc pragmaticam legem sanximus, (n) Rectoribus prouinciærum declarare non differat: ut & ciuitates & possessores, & ceteri, de quibus hoc (o) constituimus, vtilitati suæ consultum esse lætentur. Dat. xv. Kal. (p) Feb. Constantinop. Martino A. I. CONS. (451)

INTERPRETATIO. Si quid de fiscalibus agris vel edificiis, donatione Principis, vel venditione, vel qualibet ratione ad priuatos fortasse peruenerit, id lex ista constituit, ut soluto canone a possessoribus in perpetuum teneatur, & impletis fiscalibus debitis, illi qui possident hereditibus suis relinquendi, aut quibus voluerint donandi habeant potestatem.

(a) De prædiis ciuitatum, est supra Nouella 30, inter Theodos. de locis Reipublica quoquomodo possessis, ubi consule not. a. & Paratilon quoque de locat. fundor. iuris emphyteut. pag. 428. Tom. III. Integra hæc Nouella abest a MS. Goth. feruata tantum inscriptione & subscriptione, quas librarius interpretationi addidit.

(b) Palladio PF. P. Orient. De eo dixi ad Nouellam superiorem. Inscripta ei hoc anno est lex 9. Cod. Iust. de pagan. & anno sequente Epistola Martiani, de infirmendis iis, quæ contra Flavianum Episcopum Const. iniuste sunt prolata, Tom. II. Concil. Hard. pag. 675.

(c) Detinet. Detinere est, habere, possidere, ut docent loca apud BRISSONIVM de V. S.

(d) Debitas. Abest hæc vox a MS. W.

(e) Ciuilis. Prædia iuris ciuilis, sunt possessiones ad ius ciuitatum pertinentes: & mox, canon ciuilis, præstationem notat ciuitatibus faciendam. Confer Paratilon de locat. fund. iur. emphyt.

(f) Sint. MS. W. sunt.

(g) Itaque. MS. W. igitur.

(*) Si qui. Lex, si qui ex titulo, 5. Cod. Iust. de diuers. prædiis urban. hinc desumpta est, cuius inscriptio ex hac nouella supplenda. Vulgati enim Codices tantum habent, Imp. Valentinianus A. Sed bene emendauit CYNACIVS auctoritate huius constitutionis.

(h) Possessiones iuris ciuilis. Cod. Iust. possessiones, vel domus, vel ergasteria iuris duntaxat ciuili, quæ huius iuris esse vere probantur, cuiuslibet ciuitatis. Confer not. g. ad nouell. 30.

(i) Agonotheticas possessiones. Agonotheticæ possessiones sunt, ex quorum redditibus ludi & spe-

ctacula populo præbentur. Agonothesia, est munus ludorum edendorum, l. 109. de decurionib. In Glossis ἀγωνοθετής, bene dicitur munerarius, de quo multa dixit P. FABER lib. 1. Agonist. c. 18. Cum vero ludi plerique in honorem Deorum celebrarentur, Theodosius M. quem scimus paganus & superstitioni fuisse infensum, docentibus legibus 7. 8. 9. 11. 12. de paganis, mox post aditum A. D. 379. Ausonio & Olybrio Coss. imperium, agonotheticas possessiones ciuitatibus detraxit, quod hæc nouella restatur, quo, deficientibus sumptibus, deicolæ Christo Christianisque iniuriam facere non possent. Sed cum & ciuitates, quæ Christianam profitebantur religionem, circenses ludosque amarent, & agonotheticas quasdam haberent possessiones, eo tempore, quo Theodosius peruenit ad imperium, suasisse necessitas publica, ut prædia, voluptatibus tantum inferuentia, ciuitatibus adimerentur, cum post Valentis cædem, non tantum esset exhaustum ararium, sed & orientale imperium a barbaris gentibus premeretur. Conferatur ZOSIMVS lib. 4. cap. 24. 25. sequ. & cap. 59. Commentarius ad d. l. 109. leg. 7. de pagan. & nota x. ad leg. 20. eiusd. tit.

(k) Ex præsent. Hæc usque ad illa verba, illibato dominio, absunt a Codice Iust. tanquam temporaria.

(l) Priuati iuris debita. Bene habet MS. W. priuatis viris debita.

(m) Parens Kar. Libri impressi habent. Præfate charissime.

(n) Sanximus. MS. W. sancimus.

(o) Hoc. MS. W. hæc.

(p) XV. Kal. MS. W. V. Kal.

De matrimoniis Senatorum. (a) Tit. IIII.

I. Imp. Valent. & MARTIANVS AA. ad Palladium PF. P. (b)

Leges (*) sacratissimæ, quæ constringunt omnium (c) vitas, intelligi ab omnibus debent, ut vniuersi præscripto earum manifestius cognito, vel prohibita (d) declinent, vel permissa sectentur. Si quid vero in iisdem (e) legibus latum fortassis obscurius fuerit, oportet id imperatoria (f) interpretatione patefieri, ut omnis sanctionis remoueatur ambiguum, & in suam partem iuris dubia deriuare, litigatorum contentio alterna non possit. Negotiorum quoque cognitores, ac tribunalium præfides, apertam de-

finitionem legum securi, suspensis nutantibusque sententiis, inter scita incerta non fluent. Plana enim & facilis ad pronunciandum via patet Iudici, quoties non est illud ambiguum, iuxta quod necesse est iudicari. Magnificencia tua, in causis omnibus terminandis rectum semper tramitem studens tenere iustitiæ, consuluit clementiam nostram supra Constantinianæ legis (g) ea parte, in qua aliquid existere videtur ambiguum. Nam cum sanciret, ne Senatori, Perfectissimo, (h) Duumuiro, Flamini municipali, sacerdoti provinciae habere liceret uxorem ancillam, ancillæ filiam, libertam, libertæ filiam, ciuem Romanam vel Latinam factam: scenicam, vel scenicæ filiam, tabernariam vel tabernarii filiam, vel lenonis aut arenarii, aut eam quæ mercimoniis publice præfuit, vetitis interdictisque personis, adiecit etiam humilem abiectamque personam. Ex matrimonio magnam dubitationem in iudiciis nasci tua adseruit Celsitudo, vtrumne hæc nomina etiam ad pauperes ingenuas feminas referri debeant, easque a matrimonio Senatorum præscriptum legis excludat. Absit, ut hoc nefas illius (i) putemus temporibus, ut credatur cuiquam dedecori data esse paupertas: cum sæpe plurimis multum parauerint gloriæ opes modicæ, & continentiae fuerit testimonium census angustior. Quis arbitretur inclytæ recordationis Constantinum, cum geniales Senatorios thoros contaminari pollutarum mulierum face (k) prohiberet, fortunæ munera bonis naturalibus prætulisse? & diuitiis, quas varietas casuum tam potest adimere, quam tribuere, postposuisse ingenuitatem? quæ auferri non potest, si semel nata sit. Ille vero honesti amantissimus & morum sanctissimus censor, (l) eas humiles abiectasque iudicauit esse personas, & matrimoniis Senatorum duxit indignas, quas aut nascendi decolor macula, aut vita probrosis quæstibus dedita, fordentibus notis polluit, & vel per originis turpitudinem, vel obscenitate professionis infecit. Ideoque omnem dubitationem, quæ quorundam mentibus iniecta fuerat, auferentes, manentibus & solidissima in perpetuum firmitate durantibus cunctis his, quæ super matrimoniis Senatorum sanxit Constitutio Diuæ memoriæ Constantini, humilem (*) vel abiectam feminam minime eam iudicamus intelligi, quæ licet pauper, ab ingenuis tamen parentibus nata sit. Sed licere (m) statuimus Senatoribus, & quibuscunque amplissimis dignitatibus præditis, ex ingenuis (n) natas, quamuis pauperes, in matrimonium sibi adsciscere, (o) nullamque inter ingenuas (p) ex diuitiis & opulentiore fortuna esse distantiam. Humiles vero abiectasque personas eas tantummodo mulieres esse censemus, quas (q) enumeratas & specialiter expressas, copulari matrimoniis Senatorum, lex prædicta non passa est, hoc est, ancillam, ancillæ filiam, libertam, libertæ filiam, ciuem (r) Romanam vel Latinam factam, scenicam vel scenicæ filiam, tabernariam (s) vel tabernarii, vel lenonis aut arenarii filiam, aut eam quæ mercimoniis publice præfuit. Quod quidem (t) haud dubie credimus ipsum Diuæ memoriæ Constantinum, in ea, quam promulgauit sanctione sensisse: Ideoque huiusmodi inhibuisse nuptias, ne Senatoribus harum feminarum, quas nunc enumerauimus, non tam conubia, quam vitia iungerentur. Cetera etiam, quæ ab inclytæ recordationis Constantino, vel ab aliis post eum Diuis principibus, super naturalibus filiis eorumque matribus, de concubinis quoque ingenuis, & de his quæ post uxoris obitum in nuptias conueniunt, (v) quæcunque sacris Constitutionibus definita sunt, iubemus inuiolabiliter custodiri. Ita tamen ut promulgatas prius leges, hæc quæ postmodum latæ sunt auctoritate præcedant: & quæcunque ex ipsis est posterior tempore, sit validior sanctione, Palladi Patris Karissime AA. (x) Inlustris igitur & magnifica auctoritas tua hanc Serenitatis nostræ legem perpetuo in æuum omne valituram, Edictis ex more propositis, ad omnium notitiam faciat peruenire. Dat. prid. Non. April. Constantinop. Aëtio (y) & Studio vv. cc. COSS. (454)

INTERPRETATIO. *Hac lege permissum est, ut exceptis vilibus infamibusque personis, quas lex ista commemorat, pauperes, & sine ulla dignitate natalium, dummodo honestas & honestis parentibus procreatas, Senatores, si voluerint uxores eligendi & ducendi habeant potestatem. Quod & omnibus exemplo legis huius sine dubitatione permittitur.*

- (a) Interpretatur hac Nouella MARCIANVS legem 1. Cod. Iust. de naturalib. liberis, qua Constantinus M. sanxerat, ne liberi ex Senatore & humili femina suscepti in numero legitimorum essent. Cum vero nonnulli ingenuas quoque foeminas, sed paupertate pressas, in humilium numero habendas esse censuissent, essetque eam ob causam in iudiciis disceptatum, Marcianus confirmatis reliquis Constantianae legis capitibus, statuit hac constitutione, humilem abiectamque feminam minime eam iudicandam esse, quae licet pauper, ab ingenuis tamen parentibus nata sit. Sed utramque constitutionem antiquarunt deinde Iustinus l. 23. Cod. Iust. de nuptiis, ut probat NICOLAUS ALEMANNUS in obseruat. ad Procopii histor. arcana. cap. 10. pag. 117. 118. Edit. Reg. & pag. 354. Edit. Venet. atque Iustinianus Nouell. 89. cap. ult. Nouell. 117. cap. 6.
- (b) Palladium PF. P. De eo dixi ad Nouell. 2. supr.
- (c) Hinc desumpta est lex, leges sacratissima, 9. Cod. Iust. de legibus, cuius subscriptio ex hac nouella emendanda, vulgati enim Codices male habent, Dat. VI. Id. Febr. Anthemio Cos. Sed recte edit CONTIVS, Dat. Prid. Non. April. Actio & Studio Coss.
- (c) Omnium. Cod. Iust. hominum.
- (d) Prohibita. Cod. Iust. inhibita.
- (e) Si quid vero in iisdem MS. W. Sin vero in hisdem.
- (f) Id imperatoria. Cod. Iust. id ab imperatoria. Reliqua Tribonianus neglexit & ita immutauit: interpretatione patet fieri, duritiamque legum nostra humanitati incongruam emendari. Dat. &c.
- (g) Legis. Intellige citatam legem 1. Cod. Iust. de natural. liber.
- h) Perfectissimus. Sichardus edidit Praefectis. Male etiam in d. l. i. vulgati libri habent Senatores seu Praefectos. Recte CONTIVS edidit perfectissimos. De Perfectissimus dignitate est titulus ultimus lib. 6. ubi consule Paratitlon. Sed ut melius intelligamus hanc nouellam, adponenda sunt ipsa Constantini M. verba ex d. l. i. Senatores, inquit, seu Perfectissimos, vel quos in ciuitatibus Duumviralitas, vel sacerdotii, id est, Phoeniciarchia vel Syriarchia ornamenta condecorant, placet maculam subire infamia, & alienos a Romanis legibus fieri, si ex ancilla vel ancilla filia, vel liberta vel liberta filia, vel scenica, vel scenica filia, vel tabernaria vel tabernaria filia, vel Humili vel Abiecta Persona, vel lenonis aut arenarii filia, vel quae mercimoniis publice praesuit, susceptos filios in numero legitimorum habere voluerint, aut proprio iudicio, aut nostri praerogatiua rescripti, &c. Duumviralitas est Duumvirorum honor, de quo multa habes in Paratitlo de decurionib. pag. 356. Tom. IV. Ornamentis sacerdotii condecoratos, interpretatur Marcianus, Flamines municipales, cum tamen sacerdotii vox alias tantum denotet totius provinciae sacerdotem, ut ex ipsa Constantini interpretatione patet, sacerdotii, inquit, id est, Phoeniciarchia, &c. & ex lege 21. de decurion: Post flaminii honorem & sacerdotii. Et sacerdotum est ἀρχιερωσύνη, ut dicitur l. 112. de decurionib. flaminium vero ἱερωσύνη, ut docet VALESIVS ad Ammianum lib. 28. c. 6. & Commentar. ad d. l. 112. Sacerdos in ciuitate metropolitana sedebar, ut Sacerdos Iouis Opt. Max. Carthagine, sicut est in gestis purificationis Felicis Episcopi Aptungitani pag. 163. in monument. ad Donatist. biff. pertinent. in Editione Optati Mileuit. Du Pinii: & Sacerdos provinciae Tripoleos, Lepci, apud AMMIAN. lib. 28. c. 6. Hinc lucem capit locus CENSORINI de die natal. c. 15. Tu tamen Tom. VI. Pars II.
- officiis municipalibus functus, honore sacerdotii in principalibus tua ciuitatis conspicuus. Sacerdotes etiam in flamines totius provinciae ius habebant, eos eligebant, flaminii honore priuabant, quod docet EVNAPIVS in Maximo pag. 101. Edit. Commelin. & IULIANVS ep. 49. ad Arsatium. Quoniam vero flamines in municipiis magno honore exsperduerunt, factum inde puto, ut Marcianus eos sacerdotibus iunxerit. Sed forte quis non inepte statueret, cum vim vocis sacerdotii non cepisse. Phoeniciarchas atque Syriarchas bene appellat nouella sacerdotis provinciae. Sacerdotibus enim provinciae, nomina ab ipsis provinciis sunt indita, quo pertinent Asiarcha, Syriarcha, l. 2. de expensis ludorum, ubi vide Commentarium. De tabernaria multa dixit GOTHOFREDVS ad leg. 1. ad leg. Iul. de adulter. Arenarii sunt aut damnati in ludum, vel qui sua sponte se in arenam ad depugnandas bestias dederunt. Graeci ὑπομαχῆς appellantur, de quibus nonnulli inuenies in Commentar. ad leg. 1. ad leg. Fabiam. Denique mulieres, quae olim publice mercimoniis praerant, in foro toto die consistentes, in eoque aliquid manifeste vendentes, veluti olera, trita vestimenta, & alia, apud Graecos & Romanos erant infames, Habes locum apud DEMOSTHENEM orat. κατὰ νεώρας pag. 871. Edit. Woff. & apud PAULVM Sentent. II. 26. n. 11. Cum his, quae publice mercibus, vel tabernis exercendis procurant, adulterium fieri non placuit. Vide ibi SCHYLTINGIVM & Commentarium ad d. l. 1. ad leg. Iul. de adulter.
- (i) Illius. In MSS. & impressis est vllis. Illius, siue ad praescriptum legis, siue ipsum Constantinum M. referas, commodum sensum non praebet. Deinde a MSS. W. G. & Edit. Sichard. abest etiam τὸ putemus. MS. W. & Sichard. bene habent: absit autem hoc nefas, vllis temporibus ut credatur cuiquam dedecori data esse paupertas.
- (k) Face. Male MSS. & Sichard. facere. Nuptialis fax notissima.
- (l) Censor. Huc pertinet locus NAZARII in Pannegry. sin. Nouae leges regendis MORIBVS, & frangendis vitiis constituta. Pudor tutus, munia coniugia, &c.
- (*) Lex, humilem vel abiectam, 7. Cod. Iust. de incestis & inutilibus nuptiis, hinc desumpta est.
- (m) Sed licere. Cod. Iust. unde licere.
- (n) Ingenuis. Cod. Iust. ingenuis parentibus.
- (o) Adsciscere. Cod. Iust. male, accipere.
- (p) Ingenuas. Cod. Iust. iterum male, ingenuas & opulentiores.
- (q) Quas enumeratas. Absunt haec a Cod. Iust. vsque ad illa, hoc est.
- (r) Ciuem Romanam. Haec recte absunt a Cod. Iust. ob ius ciuitatis mutatum.
- (s) Tabernariam vel tabernarii. Cod. Iust. tabernariam, tabernarii. MS. W. tabernariae vel tabernarii. Sichard. tabernarii vel tabernariae.
- (t) Quod quidem. Tribonianus his omisiss, ita scripsit: ideoque huiusmodi inibuisse nuptias Senatoribus harum feminarum, quas modo enumerauimus, aequum est.
- (v) Conuenerunt. MS. G. & Sichard. venerunt.
- (x) Par. Kar. AA. In impressis libris & MS. G. est. Praefecte chariss. AA.
- (y) Actio. Non confundendus est Actius hic, cum Magistro viriusque militiae & Patricio, de quo dixi ad Nouell. 24. inter Theodos. Is enim, qui hoc anno Consul prodiit, ad orientem pertinet, fuit.

fuitque Præfectus vrbi Constantinopol. an. D. 419. teste *Chronico Pæsthal.* & an. D. 425. sub Theodosio Iuniore Præfectus Prætorio, vt patet ex lege 1. de imaginib. imperial. Vide PAGIVM in Critic. ad an. 454. & quæ notavi in *Prosopographia*. Fuit etiam inter eos, qui Marcianum

Augustum comitati sunt, cum is an. 451. post actionem quintam habitam, ingressus esset Synodum Chalcedonensem, gessitque eo tempore dignitatem Comitum Domesticorum & sacrorum flabulorum. Vide Concil. Chalcedonens. act. 6. pag. 464. Tom. II. Concil. Harduin.

Titulus V. (a)

1. Impp. Valent. & MART. AA. Storacio. PF. P. (b)

Multa in faciendis legibus non solum sibi vindicat, (c) verum etiam temporis ratio persuadet, non quod præceptorum diuersitas placeat, sed quod euentuum qualitas pensus facit esse iudicium, & firmiter constituto robur est, quotiens priori sententiæ magis magisque probata succedit. Dudum lata (d) lex, exceptis inlustribus foris, ceteris ac prouincialibus perpetuitatem concesserat actionis, sed nunc ad crescentem pube & literariæ indolis iuuentute, aditi exoratiq; sumus, ne sub aliorum perpetuitate, succedentium studiorum feruor euanescat. Quis enim se ei officio nouus professor inferat, quod veteranus infederit, vt non sit tam actor quam obseruator alterius? Et quia hæc, quæ ab homine caduca sunt, fiunt subrogatione perpetua, ne interdicentibus studiis ipsa pariter officia conquiescant, hac generali Constitutione decernimus, vniuersa fora, tam inlustrium Præfectorum prætorii ac Præfecti vrbi, quam reliqua omnia, &c.

(a) Hoc Nouellæ fragmentum edidit GOTHOFREDVS inter Valentinianæ n. 16. quem locum quoque occupat in Editione Lugdunensi, addito titulo, de aduocatis non perpetuandis. Sed recte in Editionibus Parisiis inter Marciani Nouellas collocatum esse, mox probabo. Primus id vulgavit CUIACIVS *Observationum lib. XVI. 22.* ex vetere scheda, quæ adglutinata erat inuolucro libri cuiusdam theologi. Scripta autem fuit hæc lex aduersus Nouellam 16. Theodosii de postulando & perpetuanda aduocatione, vt ibi dixi not. a.

(b) Storacio PF. P. In Editione, Lugd. Rittershusii Gothofredi est, *Stavratio*. Scribendum est, *Sporatio* PF. P. Lex enim nostra pertinet ad Orientem, & est opposita Nouellæ 16. quæ aduocatis prouincialibus in oriente dederat perpetuitatem actionis. Cum vero Marciano imperante multi iam essent in orientis imperio adolescentes iuris periti, videretque Imperator conhiberi studia iuris, si perpetuo causis agendis infiderent veterani, essentque non tam actores, quam obseruatores aliorum, restituit ius vetus, voluitque, vt veteres aduocati cederent nouis, nec essent perpetui. *Sporatius* vero fuit vnus ex iudicibus Illustrissimæ Synodi Chalcedonensis, *Actioneque I. pag. 54.* dicitur, *μεγαλοπρεπέστατος καὶ ἠνδοξότατος Κόμης τῶν καθ' ὅλην*

μένων domesticῶν Σποράτιος, magnificentissimus & gloriosissimus Comes deuotissimorum Domesticorum *Sporatius*. Vide etiam *Actio. 4. pag. 382. Act. 6. pag. 464. Tom. II. Concil. Harduin.* Ex his patet legem 3. *Cod. Iust. de domest. & protektorib.* quæ die & Consule caret, & inscripta est *Sporatio* Comiti Domesticorum peditum, referendam esse ad annum 451. Sequenti anno prædiit *Sporatius* Consul cum *Herculano*, vbi Fasti nonnulli male habent *Asporatio* & *Herculano*. Recte PROSPER, & Fasti Florentini, *Sporatio*, vide RELANDVM in *fast.* & PAGIVM in *Critic.* Emendanda igitur lex 2. *Cod. Iust. de Consul.* quæ hoc anno data est, & inscriptionem hanc præfert, *Asporatio Com. & Consuli*, quod iam vidit CUIACIVS. Cum ergo *Sporatius* anno adhuc 452. Comes fuerit, hæc nouella, in qua dicitur *Præfectus Prætorio*, non nisi post hunc annum, quem tamen definire non audeo, scribi potuit. Ad *Sporatium* extat THEODORETI ep. 97. imo eius precibus adductus ille ecclesiæ Pater conscripsit libros quinque *hæreticarum fabularum*, ipisque dedicauit.

(c) *Sibi vindicat*, RITTERSHVSIVS legit, *prudencia sibi vindicat*.

(d) *Dudum lata*. Anno 439. quo dicta Nouella 16. edita.

De testamentis clericorum. (a) Tit. VI.

1. Imp. MARTIANVS (b) A. Palladio PF. P. (c)

Sæpe materiam scribendis ferendisq; legibus negotia inopinato exorta suppeditant, & aut nouas constitui sanctiones, aut durius & asperius latas faciunt abrogari. Æqualis enim in vtroque æquitas est, vel promulgare quæ iusta sunt, vel antiquare quæ grauiora sunt. Nuper cum de testamento clarissimæ memoriæ Hipasiæ, (d) quæ inter alios virum religiosum Anatolium presbyterum in portione manifesta bonorum suorum scripsit heredem, amplissimo Senatu præsentem tractaret Pietas mea, & dubium videretur, an vere esse deberent hæ voluntates viduarum, quæ testamento suo aliquid his clericis relinquunt, qui

fub

sub prætextu religionis huiusmodi feminarum domus adeunt. Cum lex Diuæ memoriæ Valentiniani & Valentis, & Gratiani, (e) Ecclesiasticos, (f) vel eos qui continentium se volunt nomine nuncupari, nihil quacunque liberalitate viduarum extremo iudicio permittat adipisci. Contra hæc autem Diuæ memoriæ Valentiniani, Theodosii & Arcad. Constitutio (g) legeretur: Inspicientibus & æstimantibus nobis latoris animum, visum est iusta ac rationabili pœnitentia priorum Constitutionum vigorem antiquare voluisse. Nam cum in prima lege viduarum tantummodo mentio facta sit, in secunda autem tantummodo diaconissarum, intelligitur eam Constitutionem, quæ viduarum & diaconissarum meminit, de lege vtraque dixisse. Quod cum de voluntate latoris, & de sanctione legis nobis videretur, vniuersum testamentum nobis (h) iussimus relegi atque replicari, & cum repertum fuisset alias quoque partes eiusdem voluntatis ita iuste ac prudenter institutas, vt nullum bene (i) de se meritum neglexerit, multa sacrosanctis Ecclesiis, multa pauperibus, multa Monachis religionis intuitu, multa captiuorum redemptioni, commota miserabili eorum sorte, contulerit, multa libertis suis eadem (k) latorum sibi obsequiorum contemplatione præstiterit, alteram quoque partem institutionis, in qua Anatolium presbyterum reliquit heredem, aduertimus ordine fuisse dispositam. Ea enim mobilia, quæ plurimis iuste ac pie reliquit, per hunc voluit vniuersa compleri, vt non solum heredis, sed pene etiam dispensatoris fungatur officio. Ideoque huiusmodi prædictæ clarissimæ memoriæ Hipasiæ (l) voluntatem, etiam in ea parte, qua Anatolium presbyterum instituit heredem, ea auctoritate firmaui. (m) Sed ne in posterum, vt ex prioribus Constitutionibus, quarum superius fecimus mentionem, & quas nunc præcipio penitus abrogari, vel ex præsentis negotii dubitatione aliquid forte relinquatur ambiguum, securitati vel fiduciæ morientium prouidentes, generali (*) perpetuoque victura hac lege sancimus, vt siue vidua, siue diaconissa, siue virgo Deo dicata, vel sanctimonialis mulier, siue quocunque alio nomine religiosi honoris vel dignitatis femina nuncupetur, testamento vel codicillo suo, quod tamen alia omni iuris ratione munitum sit, Ecclesiæ, vel martyrio, (n) vel clerico, vel monacho, vel pauperibus aliquid, vel ex integro, vel ex parte, in quacunque re vel specie credidit relinquendum, id modis omnibus ratum firmumque consistat: siue hoc institutione, siue substitutione, seu legato, aut fideicommissio per vniuersitatem, vel specialiter, siue scripta, siue non scripta voluntate fuerit derelictum, omni in posterum de huiusmodi negotio (o) ambiguitate submota, donationibus etiam, vel qualibet liberalitate, tam viduarum quam diaconissarum, siue virginum, quæ Deo dicatæ sunt, vel sanctimonialium quæcunque in Ecclesiam, vel martyrium, (p) vel clericum, vel monachum, vel pauperes conlata fuerint, pari robore firma esse præcipio. Palladi P. K. AA. Inlustis igitur & magnifica auctoritas tua, ea quæ generali legis huius sanctione decreui, edictis ex more propositis ad omnium notitiam faciat peruenire. Dat. x. Kal. (q) Mal, CP. Anthemio v. c. COSS. (455.)

INTERPRETATIO. Sanctimonialibus, viduis, diaconissis, omnibusque religiosis matronis hac lege permittitur, vt seu testamento, seu fideicommissio, (r) seu per nuncupationem, seu per codicillos, vel quibuscunque aliis scripturis, quod voluerint, Ecclesiæ, Episcopis, presbyteris, vel diaconibus, & omnibus clericis relinquendi habeant potestatem. Et si voluerint heredibus suis quoscunque post eorum obitum substituere, habeant potestatem.

(a) Antiquantur hac nouella leges 20. & 27. de Episcopis & clericis, quibus interdictum fuerat clericis, ne quid ex testamento relictum a viduis caperent. Interpretatur etiam Marciannus legem 28. de Episcopis, sed minus accurate, quod obseruauit GOTHOFREDVS in Commentar. ad eam legem, quem consule. BARONIUS in Annal. ad an. 455. excitat nouellam nostram, multisque extollit laudibus Marciannum, quod prudens fuerit, religionis contemptum considerans intercessisse, cuius causa ruinam & calum imperium esset passum, quodque optime intellexisset, Valentinianum, qui hoc anno occisus est, diuinam in se ipsum concitasse iram, simulac

sanctionem ediderit de episcopali iudicio, aduersus ecclesiasticam immunitatem.

(b) *Martianus*. Valentiniani nomen librorum incuria abesse puto. Licet enim is iam VII. Kal. April, hoc anno occisus fuerit, tristem tamen mortis nuntium tempore datæ Nouellæ nondum peruenisse Constantinopolin docet subscriptio, quæ fidem facit, tum ne quidem in Oriente eius Consulatum innotuisse.

(c) *Palladio* P. P. De eo vide Nouell. 2. *Marcian*.

(d) *Hipasia*. MSS. & impressi habent, *Hypatia*.

(e) *Gratiani*. Innuat legem 20. de Episcopis, cuius hoc est initium: *Ecclesiastici, aut ex ecclesiasticis*, (Nn) 2

vel qui continentium se volunt nomine nuncupari, viduarum ac pupillarum domos non adeant.

(f) Ecclesiasticos. MSS. W. G. clericos.

(g) Constitutio. Intelligit leges 27. & 28. de Episcopis, ut sequentia docent, ibi: nam cum in prima lege viduarum tantummodo mentio facta sit, in secunda autem diaconissarum, intelligitur eam constitutionem, qua viduarum & diaconissarum meminit. Fit autem viduarum mentio l. 20. Diaconissarum l. 27. viduarum vel diaconissarum l. 28. Huius tamen legis vim non intellexisse Mariam, GOTHOFREDVS ibi probauit.

(h) Nobis. Absit hæc vox a MSS. & impressis.

(i) Bene. Absit & hæc vox a MSS. W. G. & Edit. Sichard.

(k) Eadem. MS. W. & Codex quem CUIACIUS consuluit habent, idem. In aliis est, id est.

(l) Hypafia. MSS. & impressi, Hypatie.

(m) Firmiani. Bene MS. W. firmamus.

(*) Lex, generali lege, 13. Cod. Iust. de SS. ecclesiis, hinc desumpta est.

(n) Martyrium. De martyrio vide legem ult. de sepulchris violat. ibique Commentarium.

(o) De huiusmodi negotio. Cod. Iust. MSS. & impressi, de huiusmodi. Cod. Iust. in huiusmodi negotiis.

(p) Martyrium. Male MS. G. monasterium.

(q) X. Kal. Mai. MS. G. XI. Kal. Mai. Edit. Sichard. & Lugd. Rittersh. Kal. Mai.

(r) Seu fideicommissio. MS. G. seu per fideicommissum.

*****

LEGVM NOVELLARVM

DIVI MAIORIANI A.

LIBER III.

De Curialibus, & agnatione vel distractione prædiorum, & de diuersis negotiis. Tit. I.

I. Imp. Leo & MAIORIANVS AA. Basilio PF. P. (a)

CURIALES, neruos (b) esse Reip. ac viscera ciuitatum nullus ignorat, quorum coetum recte appellauit antiquitas minorem Senatam, (c) huc redegit iniquitas Iudicum exactorumque plectenda venalitas, ut multi patrias deferentes, natalium splendore neglecto, occultas latebras, & habitationem elegerint (d) iuris alieni. Illud quoque sibi dedecoris addentes, ut dum uti volunt patrociniis potentum, colonarum se ancillarumque coniunctione (e) polluerint. Itaque factum est, ut urbibus (f) ordines deperirent, & prope libertatis suæ statum nonnulli per contagionem confortii deterioris amitterent. Quod ne ulterius possit licere, saluberrima lege sancimus, præteritæ præsumptionis supplicium (g) relaxantes, ut præter (h) illos, qui patrias suas aliqua munerum conlatione iuuerunt, ac propterea nulla ordinibus præsumptione depereunt, ubicunque intra triginta abhinc retro annos inuenti fuerint Curiales, constrictis procuratoribus, vel conductoribus prædiorum, dominisque conuentis, ad vrbes quas deseruerant, cum vxoribus reducantur. (i) Quod ingratum esse agrorum dominis non oportet: cum debuerint poena seueriore percelli, amittant mulieres, quas illicitis consortiis iunctas esse nouerunt. A quo constituto nec domum nostræ Serenitatis excipimus, quorum progeniem ita diuidendam esse censemus, ut quotquot fuerint masculini sexus filii, patrem sequantur: feminis prædiis domini (k) relinquendis. Illa discretionem seruata, ut si ex colonabus (l) nati sint, Curia inferantur. Si ex ancillis editi, collegiis deputentur: ne materni sanguinis vilitate splendor ordinis polluat. (m) De collegiatis vero illa seruanda sunt, quæ præcedentium legum præcepit auctoritas. Quibus illud prouisio nostræ Serenitatis adiungit, ut collegiatis operas patriæ alternis vicibus, pro Curialium dispositione præbentibus, extra territorium ciuitatis suæ habitare non liceat. Hoc de pendentibus sanxisse sufficiat. In futurum vero hæc obseruanda censemus: ut si quis actor pro-

procuratoris, domino nesciente, susceperit Curialem, aut non intra annum propriæ restituerit ciuitati, si ingenuus probatur, collegiis applicetur, si seruus est, fustuario supplicio interficiendum se esse cognoscat. Quod si id sciente domino, ac volente factum esse doceatur, & non intra statuti temporis metas, etiam cum ultione correctum, (n) ipsius prædii, in quo hoc admissum fuerit, amissione multetur. Similiter si seruo suo actori procuratorique vllus filiam iunxerit Curialis, aut certe iunctam esse permiserit, & non intra præscripti temporis terminum natalibus suis vrbique reddiderit, illa quidem Curiae restituenda reuocetur: quam iubemus ab intestato (o) parentibus æqua cum ceteris lance succedere: quia per eius quoque progeniem ordo reparandus est. Ille vero si originarius (p) erit, qui sibi frustra ac temere mariti nomen contra interdictum legis indiderit, collegiis nihilominus deputetur. Si famulus, seruilibus prænibus peribit. Filia Curialis, si genitilis soli amore neglecto, in alia voluerit nubere ciuitate, quartam mox omnium facultatum suarum ordini conferat, a quo se alienari desiderat: illi vrbis, ad quam migrauerit (q) Curialis, sine dubitatione paritura. Et quoniam vsquequaque obuiandum est eorum dolis, qui nolunt esse quod nati sunt, Quicumque se sub nomine clericatus, seu quodam religionis obtentu, Curialis vel corporatus fortasse subtraxerit, secundum præcedentium legum statuta, (r) si intra diaconatus gradum locatus probatur, ad originem suam sine dilatione reuocetur. Si vero iam Diaconus, aut Presbyter, aut Episcopus latæ huius legis tempore reperitur, siue adhuc obnoxius functionibus, siue muniis persolutis, nihil de patrimonio suo alienaturum se esse cognoscat. Cui si masculini sexus prolem, (s) seu propinquos esse contigerit, qui vtiq; Curiae necessitatibus obsequantur, mox medietatem omnium facultatum eis tradere non desistat, sibi ad vsumfructum sex residuas vncias retentaturus. Si defuerit sexus virilis, eadem in filiabus sine dubio seruaturus: si tamen Curialium connubiis copulentur. Qui si in totum fortasse defuerint, ad ordinem vrbis suæ prædicti (t) patrimonium pertinebit. Si qua sane huiusmodi persona originis suæ vinculis obligata, ex hiis, quos ad ordines iubemus reduci, sub diuini ministerii (v) occasione intra Ecclesiam se crediderit occultendam, (x) eam constrictus (y) Archidiaconus repræsentet. Hic etiam eorum (z) nequitia comprimenda est, qui locum principalitatis (a) indepti, vendunt defugas Curiales & obnoxios corporatos: cum eos occulta deprædatione concusserint, quos vtiq; si honestatis memores, patriæ suæ aliquid affectionis impenderent, reuocare deberent. Quod ne deinceps existiment se impune facturos, quicumque in tam sceleratis nundinis fuerit quocunque accusante conuictus, capitalem pœnam subibit. Prædia (b) vel vrbana, vel rustica, nunquam sine interpositione decreti Curiales alienent. (c) Quod ne forte provincialis Iudex facile aut gratificanter indulgeat, ad eminentium Præfectorum sub relatione notitiam dirigatur. (d) Quibus solis æstimare permittimus, vtrum ineluctabilis necessitas (e) venditorem faciat Curialem. Aliter contractus super hiis rebus initi non valebunt. (f) In mancipio tantummodo distrahendo non est decreti quærenda solennitas, si quinque primorum (g) Curiae subscriptio atque consensus adiecta monstretur: Inter quæ iustum est, vt hiis quos reduci volumus consulamus, ne iniuriis corporalibus (h) pro ciuilibus plerumque iudicis commotione subdantur. Vnde quoties aut culpa grauis, aut aliquod Curialis crimen arguitur, sciant Iudices, eo sub fideiussione ordinis constituto, ad magnificos viros Præfectos prætorio esse referendum, vt in ipsorum sit arbitrio constitutum, qualiter quod admissum probabitur, vindicetur. Nunquam Curiae a provinciarum Rectoribus generali condemnatione multentur. Cum vtiq; hoc & æquitas suadeat & regula iuris antiqui, vt noxa tantum caput sequatur, (i) ne propter vnius fortasse delictum alii dispendiis affligantur. Strenarum, Kalendarum ac Pulueratici (k) nomine a Curialibus nihil petatur. Si quis horum aliquid poposcerit, aut etiam offerentem contra interdicta susceperit, singulas libras auri, per singulos Curiales a se nouerint exigendas. Nec hanc partem ducimus negligendam, in qua & ordinibus, & possessorum compendiis prouidetur. Itaque provinciali Iudici non solum faciendarum euectionum nulli tribuatur facultas, verum ne ipse quidem cum ad alteram pergere coeperit ciuitatem, plus quam vnâ sibi angariam, & duos paraueredos, alteramque angariam officio suo, & paraueredos du-

os liceat postulare. (l) Si quisquam amplius æstimauerit præsumendum, octo equos constrictus exsoluat, publicis mox mutationibus adgregandos. Compulsor (m) tributum nihil amplius a Curiali nouerit exigendum, quam quod ipse a possessore susceperit. Quia ad hoc tantummodo perurgendus est, ut pariter exigat, & publicum debitorem ostendat atque conuincat. Præterea nullus solidum integri ponderis, (n) calumniosæ improbationis obtentu, recuset exactor, excepto eo gallico, (o) cuius aurum minore æstimatione taxatur. Omnis concussionum remoueatur occasio, nihil mutaturæ nomine (p) postuletur, ita ut quisquis hoc posthac usurpandum esse crediderit, siue prætoriani sit miles officii, seu palatinus, vel sacri ærarii, vel priuati, seu professionem negotiationis exercens, fustiarie subditus poenæ, seruilibus suppliciis perituro se esse cognoscat. Illis quoque fraudibus obuiandum est, quas in varietate ponderum exactorum calliditas facere consuevit: qui vetustis caliginibus abutentes, Faustinae (q) aliorumque nominum (r) nescientibus faciant mentionem. Quibus penitus amotis, atque in perpetuum hac lege damnatis, a prætoriana sede ad singulas non solum prouincias, sed etiam ciuitates, pondera examinata mittantur: (s) quibus tam omnis exactor quam negotiator utatur, capitale sibi sciens unusquisque supplicium, si constituta transcenderit. Inter hæc etiam officiorum pro laborum merito non est commoditas negligenda. Et quia per Rectores prouinciarum exigere omnem canonem, tam ad arcam præfecturæ pertinentem, quam sacris vel priuatis largitionibus inferendum, sed & (t) binos per iugum, vel millenos, solidos remunerationibus deputandos, compelli debere præcepimus, possessori non putamus onerosum, quem a multis molestiis & sportularum, & numerosis mutaturæ dispendiis liberamus, si semissem solidi per iuga singula, seu singulas millenas, (v) amplius iubeamus inferri, qui pro ordinatione nostra inter diuersa officia diuidatur. Ita ergo prædicta (x) summa inter compulsores, ut diximus, partienda est, ut Palatinus siliquam mediam pro siliquatico solidi remunerationis binorum solidorum, exactor siliquam: quatuor autem siliquas tam Curialis quam officium prouinciale percipiat: officium sane præfectorum sex semisiliquas consequatur. Quisquis ultra aliquid aut exigendum, aut accipiendum esse crediderit, subditus verberibus, & cingulo priuabitur, & facultatibus exuetur. Illud quoque onus a ciuitatibus, vel præcipue curiarum ordinibus ac negotiatoribus submouendum est, quibus non parua dispendia prouinciarum ludicum infligit aduentus, ut eos in otio (y) plerumque resedentes, deliciis exquisitis alere, quasi quadam lege cogantur. Contra quam iniquitatem remedium prouidentes, hac euidenti præceptione decernimus, ut Rectori prouinciæ totius anni tempore non plus quam triduo una ciuitas alimonias subministret, ita ut si diutius voluerit commorari, de proprio sibi sciat esse viuendum. (z) Sed ne vaga interpretatio eorum, quæ pro humanitate præbenda sunt, nihilominus prædictos fatiget, quid inferri diurnum debeat, eminentissimæ præfecturæ pandetur edicto, quod instar nostri volumus esse præcepti. Hac condicione sociata, ut si supra huic modum quicquam a curialibus seu negotiatoribus ludex putauerit postulandum, aut sub nomine oblationis acceperit, quod magis extorxisse credendum est, mox administratione depulsus, priuilegio dignitatis amisso, proscriptione feriatur. Basili Parens Karissime AA. (a) Inlustres sane & præcella magnificentia tua, omnium prouinciarum Rectores suis auctoritatibus admonebit, ut principales vel seniores urbium singularum, tam curiarum, quam reliquorum corporum, albos, quos conscripsit vetustas, proferre compellat, obnoxiorum familias sub confessione gestorum capitis sui periculo detegentes, ita ut quæ statuta sunt edictis propositis in cunctorum notitiam perferantur. Dat. viii. Id. Nouemb. Rau. Leone & Maioriano AA. COSS. (458)

INTERPRETATIO. *Lex hæc Maioriani de Curialibus, quæ custodienda sunt euidenti obseruatione constituit, ut infra triginta tantummodo annos, sicut lex de omnibus dudum lata testatur, ad ordinem suum quem deseruerint Curiales debeant reuocari. Nam de Collegiatis illa specialiter custodiri confirmat, quæ lex in Theodosiani Codicis corpore scripta declarat. Itaque præcepit, ut si Curialem cuiuscunque possessionis actor domino nesciente suscepit, & non transacto anno ad ciuitatem Curie cui debetur, fecerit reuocari, si ingenuus fuerit is ipse actor, in collegio deputetur. Si seruus, fustibus verberetur. Nam si cum conscientia domini*

domini Curialem ultra anni spatium tenere præsumpserit, & non ordini suo, sicut dictum est, post annum sine mora reddiderit, nouerit ipsum prædium, in quo inuentus fuerit Curialis, se dominus prædii perditurum. Filia vero Curialis, si aut seruo, aut actori, aut procuratori sese coniunxerit, aut dominus agri iunctam esse permiserit, & non post anni spatium Curie fuerit restituta, illa quidem continuo parentibus Curialibus in hereditatem successura reddatur: quia per eam, si se Curiali iunxerit, ordo poterit reparari. Ale vero cuius contubernio Curialis filia fuerit maculata, si colonus est, Collegio deputetur, si vero seruus fuerit, inter tormenta deficiat. Filia vero Curialis, si ciuitatis suæ curialem accipere noluerit maritum, & suam deferens ad aliam se contulerit ciuitatem, quartam portionis ordini Curie suæ quem dispexit, de facultatibus suis cogatur inferre, ad illam ciuitatem sine dubio, in quam se transfudit, (b) curiales filios, si curialem maritum acceperit, sine dubio paritura. Si autem Curialis vel corporatus, nolentes esse quod nati sunt, Clerici esse voluerint, & in quocunque officio ante diaconatum fuerint constituti, ad originis suæ officium sine dilatione aliqua reuocentur. Si vero iam Diaconus, aut Presbyter, aut certe Episcopus fuerit ordinatus, siue munia sua soluerit, siue non soluerit, de patrimonio suo nihil alienare præsumat. Qui si masculini sexus filios vel propinquos habuerit, quibus tantum personis Curie necessitas ut obseruari possit imponitur, illis statim medietatem de facultatibus suis dare non differat, medietatem sibi ad usumfructum retineat. Quod si aut filios aut propinquos virilis duntaxat sexus non habuerit, sed filias habebit, quas lex a necessitate publica facit alienas, tunc eis sex uncias bonorum suorum tradat, si tamen Curiales maritos acceperint, per quos & necessitas publica possit impleri, & ex quibus nati Curiales merito appellentur. Quod si Curialibus non fuerint copulate, Curialis prædicti patrimonium ad ciuitatis suæ ordinem pertinebit. Si quis vero de his, quos superius diximus sine excusatione honoris debere ad suum ordinem vel originem reuocari, ad Ecclesie septa confugerit, Archidiaconus teneatur, ut eum debeat præsentare. Sane si quis Curialem latentem sub aliqua commodi intercessione vendiderit, qui eum magis debuit reuocare, nouerit se capitali supplicio puniendum. Iubentur etiam Curiales, ut prædia urbana vel rustica sine decreti interpositione non vendant, nisi potestatibus referatur: quia vendendi arcta necessitas imminet Curiali. Mancipia autem distrabendi sine decreto habeat (c) liberam potestatem, dummodo quinque priores Curie testes in ea venditione subscribant. Nam & hoc Curialibus voluit esse consultum, ne aut hi, qui reuocantur ad Curiam, aut illi qui in graui culpa tenentur obnoxii, tam facile tormenta sustineant, nisi ad potestatem dignissimam sub fideiussionis vinculo dirigantur, ut ipse de eorum factis possit ferre sententiam, nec ut ordo Curie pro vnius culpa multam excipiat, nisi tantum is qui probatur obnoxius. Nam nec in his rebus, unde aliqua ludici per sportulum conferuntur, Curiam præcepit sentire dispendia. Reliqua vero pars legis interpretata non est, quia hæc quæ continet, usu carent, & certe ad intelligendum non habetur obscura.

(a) Basilio P. F. Eidem inscribitur eodem anno Nouella 8. Maioriani, infr. de sanclimonialibus & viduis. Puto eundem esse cum eo, qui an. D. 463. in Occidente Consulatum gessit, & cuius laudes virtutesque decantat SIDONIUS lib. 1. ep. 9.

(b) Neruos. Male seruos, in MS. G. Ed. S. ichard. Lugd. Rittershus. Gothofr. CASSIODORVS Var. VII. 47. Vtile curiam custodire. A quibus enim munia poterunt sustineri, si ciuitatum nerui passim videantur abscondi? Vide notam sequentem.

(c) Minorem Senatum. Theodosius M. l. 85. de decurionib. appellat Decurionem, sua curia SENATOREM. AVSONIUS in Mosell. v. 401. canit:

Quos curia summos
Municipum vidit proceres, propriumque SENATVM.

Imitatur hunc locum CASSIODORVS in Edicto Athalarici Regis, Var. IX. 2. in fin. Non

enim incassum vobis curiam concessit Antiquitas, non inaniter appellauit Minorem Senatum, neruos quoque vocitans ac viscera ciuitatum. Quid in ista appellatione non habeatis vel potentia vel honoris. Nam qui Senatui comparatur, a nullo genio claritatis excluditur. IDEM Var. II. 18. Quam videtur esse contrarium, Curialem Reipublica amissa turpiter libertate seruire? & vsque ad conditionem peruenisse postremam, quem vocauit antiquitas minorem Senatum? Vide plura in Commentario ad l. 85.

(d) Elegerint. MSS. & impressi, eligerent.

(e) Coniunctione. Illustrabis hæc, consulta lege 6. de decurionib.

(f) Ut urbibus. MS. W. ut & urbibus.

(g) Supplicium. MSS. W. G. subsidium. Edit. S. ichard. officium. Recte Supplicium legitur, quod docent sequentia, ibi: quod ingratum esse.

(h) Præter. MSS. & S. ichard. propter. Male.

(i) Reducantur. MSS. W. G. reuocentur.

- (k) *Prædii domini*. MSS. & impressi, *prædii domini*.
- (l) *Colonabus*. MS. W. *colona*.
- (m) *Pollatur*. En vilitatem collegiatorum, de quibus consule *Paratitlon & legem 1. titul. de collegiatis*.
- (n) *Correptum*. MS. W. *corruptum*. Recte *corruptum*. Nimirum factum, dominus intra statuti temporis metas corrigere potest, ita tamen, ut poena afficiatur arbitraria, quod volunt illa, etiam cum plione.
- (o) *Intestato*. In impressis est, *intestatis*.
- (p) *Originarius*. De originariis consule *Nouell. 9. Valent. de colon. vag.*
- (q) *Migrauerit*. MS. G. Ed. Sichard. Lugd. Gothofr. *migrauerat*.
- (r) *Statuta*. Intelligit *Nouell. 26. inter Theodof. de corporatis*, & *legem 8. de suar. quas vide*. Adi etiam *Paratitlon de priuileg. corporator. pag. 163. Tom. V.*
- (s) *Prolem*. Ad hæc consule *legem 49. de decurion.*
- (t) *Prædicti*. MS. W. *prædictum*.
- (v) *Ministerii*. Male MSS. & impressi *mysterii*.
- (x) *Occulendam*. MS. G. *occultandam*.
- (y) *Constrictus*. Rittershusio, placebat, *constrictam*.
- (z) *Hic etiam eorum*. MSS. W. G. Sic autem eorum.
- (a) *Principalitatis*. De loco, & munere *principatium*, multa habes in *Paratitlo de decurionib. pag. 356. 357. Tom. IV.*
- (b) *Prædia*. Reuocat antiquum ius, quod vide l. 1. 2. de *prædiis & mancip. curialium sine decreto non alienandis*.
- (c) *Curiales alienent*. MSS. & impressi, *curialis alienent*.
- (d) *Dirigatur*. Hinc Cassiodorus *Var. VII. ult.* in formula, ad Præfectum Prætorio, ut sub decreto curiali prædia vendat, scribit: *Sed quamuis hoc vestra potestate fuerit legum auctoritate concessum, tamen, ne quam rarissimi facti sustineretis inuidiam, illius municipis allegatione permoti, nos quoque eminentia vestra presentis iussione permittimus, &c.* Consulenda integra epistola.
- (e) *Ineluctabilis necessitas*. *CASSIODORVS l. 2. Ut si apud vos ineluctabilis necessitas appareret, rerum suarum subtrahitio subueniret.*
- (f) *Non valebunt*. *CASSIODORVS* in *Edicto Athalarici Var. X. 2. Prædia curialium, vnde maxime medicribus parantur insidia, nullus illicita emptione peruadat. Quia contractus dici non potest, nisi qui de legibus venit.*
- (g) *Quinque primorum*. *Valentinianus Nouell. 10. supr. de confirmand. iis, quæ administrantib. satis esse, statuerat, si primores curiæ, qui vendendi necessitatem ignorare non poterant, in collegæ venditionem subscriberent. Quod mutauit hoc loco Maiorianus, & in mancipio tantum distrahendo; quinque primorum curiæ subscriptionem sufficere posse, constituit.*
- (h) *Corporalibus*. Immunes fuisse curiales ab iniuriis corporalibus, plures docent leges, quas repete ex *Paratitlo de decurion. pag. 359. Tom. IV.*
- (i) *Caput sequatur*. *Lex. 22. Cod. Iust. de poenis: Sancimus ibi esse poenam, ubi & noxia est. Peccata igitur suos teneant auctores, nec ulterius progrediatur metus, quam reperitur delictum.*
- (k) *Srenarum, Kalend. ac puluerat*. De *srenis* omnia nota sunt. Vide tamen si placet, *titulum de oblat. notor.* ex quo iudicare poteris, Iudices prouinciarum idem postulasse a Senatu minore, id est curialibus, quod Principi a Senatu Romano oblatum est. De *Kalendis* iudicium ferri debet ex *lege 1. ne quid publica latit.* ubi *VALENS A.* ait: *Cum anni exordia certis inchoanda Consulibus nuntiantur, a tenitoribus sportula specie conlationis necessitas separetur, ne scilicet, descriptione facta hisdem quicquam veluti legitimi muneris, exprimat.* Adde *legem 2. & 3. eiusdem tit. & Commentar. ad leg. 2. de feriis pag. 141. Tom. I. De pulueratio iam dixi ad legem 16. de tironib. Adi quoque CUIACIUM Obseruat. IV. 18.*
- (l) *Postulare*. Prouinciarum Iudices *euektiones* dare non possunt, docentibus *legibus 5. 40. de curs. publ. De angariis habes legem 4. de curs. publ. & de parauerdis l. 3. eius tit.*
- (m) *Compulsor*. De *compulsoribus*, multa *leges in Commentar. ad leg. 34. de annon. & tribut.*
- (n) *Ponderis*. Consule *Nouell. 25. inter Theodof. de pretio solidi, & ne quis solidum integrum recusset.*
- (o) *Gallico*. Aurum Gallicum apud veterem Scriptorem de *vrinis*, quem laudat *DV FRESNE* differtat. de *inferioris auri numismatib. §. 80.* opponitur *obryzo*, quod erat *ὀβρύζιον*, *supra modum igne excalescens*. Cum vero aurum *obryzum* splendore rutilo insignis fuerit, inde colligimus, aurum gallicum, colore pallidior, neque tam bene coctum, eamque etiam ob causam minoris æstimationis fuisse.
- (p) *Mutatura nomine*. MS. G. & Sichard. *mutato nomine*. Sed proba est lectio recepta. Ex actores enim per calumniam solidos improban-tes, cohebant prouinciales eos *mutare* cum aliis, quos ipsi illis promptissime offerebant, & huius *mutatura nomine*, lucrum capiebant ingens.
- (q) *Fauslina*. Absent hæc vox a MS. G. Sed quænam illa *Fauslina*? Intelligo *Maximam Fauslinam*, tertiam *Constantii Aug.* coniugem, quam *Eusebia* mortua, duxit liberorum quærendorum gratia, prægnantemque reliquit. *AMMIANVS lib. 21. cap. 15.* Eius nomen puto solidorum exagii fuisse inscriptum, ut omni orbi romano innotesceret, eo in primis tempore, quo *Constantius, Iuliano*, qui purpuram sumpserat, ægre facere imperioque hædend ex *Fauslina* dare voluit. *Solidorum enim exagia*, siue pondera, ad formam nummi cusa, & Augustorum nomina iis inscripta fuisse, docet exagium *Honorii*, quod prædixit *DV FRESNE* in *famil. Byzantin. pag. 63. Edit. Paris. & pag. 50. Edit. Venet.* in quo apparet imago Imperatoris inclusa quadrangulo, (quam formam hodie habent nostra auri pondera) addita epigraphe, *DN. HONORIVS AVG. & in auersa parte, Dea moneta cum bilance & cornu Amaltheæ, adscriptis verbis, EXAGIVM SOLIDI.*
- (r) *Nominum*. MSS. W. G. & Sichard. *numinum*.
- (s) *Mittantur*. *Valentinianus* laudata *Nouell. 28. De ponderibus quoque, ut fraus penitus amputetur, a nobis aguntur exagia.* Vide *Commentar. ad leg. 19. de susceptorib.*
- (t) *Sed &*. Male *Sichard. decet.*
- (v) *Singulas millenas*. Editiones *Lugdub. Rittersh. Gothofr. iuga singulas millenas.* Scribendum, ut *supra*, *singulos millenos*.
- (x) *Prædicta*. MS. G. *præcepta*.
- (y) *In*

(y) *In otio.* Pertinet huc *lex 4. de offic. Rector. provinc.* qua cautum, ne iudex diuerticula delictosa sectetur, sed sedem in his locis constituat, in quibus oportet omnibus praesto esse Rectorem. Nimirum Iudices provincias transcentes, aut discurrentes, ut dicitur *infra Nouell. 4. de indulgent. reliquor.* in locis amoenis voluptatibusque inseruientibus diutius morabantur, & non modo curam administrandae rei publicae negligebant, sed & curiis erant, ob alimoniam praestandam, graues.

(z) *Viendum.* Respexit ad hoc nouellae caput *CASSIODORVS Var. V. 14.* scribens: *Iudex vero Romanus propter expensas provincialium, quae grauare pauperes suggeruntur, per annum in vnum quodque municipium semel accedat, cui non amplius, quam TRIDVNAE praebeantur ANNONAE, sicut LEGVM CAVTA tribuerunt. Maiores enim nostri discursus Iudicum non oneri, sed com-*

pendio provincialibus esse voluerunt. IDEM Var. XII. 15. Hanc, cum frequenter inuisere desiderant commeantes, dum tadia laboris refugere cupiunt, amoenitate ciuitatis in paraueredorum & annonarum praeibitione propriis ciues fatigantur expensis. Quapropter, ne ledat urbem amoenitas sua, aut res praconii fiat causa dispendii, paraueredorum & annonarum praeibitionem, secundum euetiones concessas, in assensum publicum constituimus impu-
tari. Pulueratica quoque Iudicis funditus amputantes, TRIVM tantum etiam DIERVM praesulibus annonas praebere, secundum VETERA CONSTITVTA decernimus.

(a) *Kariff. AA. MS. W. carissime atque amantissime. In MS. G. & impressis est, Praefecte Kariff. AA.*

(b) *Transtulit. MS. W. transtulerit.*

(c) *Habeat. MS. W. habebit.*

De Episcopali iudicio, & de ceteris negotiis, & ne quis inuitus clericus ordinetur. (a) Tit. II.

1. Impp. Leo & MAIORIANVS AA. Ricimero (b) viro illustri, Comiti & Magistro vtriusque militiae, atque Patritio. De re necessaria, ad locum. (c)

Ad suscipiendum clericatus-officium vnique nos optionem (d) dedisse, non legem: quia quamlibet sanctum onus, ut volentibus patimur imponi, ita ab inuitis iubemus arceri. Nonnullorum enim persuasio sacerdotum, reluctantibus onus istud imponit, ut improvidas mentes violentiae intercedentis offensa, ad odium pie religionis instituat. Eo ergo licentiam huius praesumptionis excludimus, ut si quispiam probatus fuerit vi coactus, sub contumeliam publicam (e) clericatus officii succidisse, (f) spontaneis accusatoribus, vel si ipse voluerit allegare perpessa, licentiam commodemus apud Iudices competentes huiusmodi admissa damnare: ut si inter leges obiecta constiterint, decem libras auri Archidiaconus cogatur inferre, ei qui pertulerit exsoluendas: dehinc si ille desistit, accusatoris censibus, & ciuitatis ordini profuturas. Illo suae reddito voluntati, qui coactus non potuit consecrari. Et quia ab huiusmodi ausu (g) nec Episcopum a verecundia esse conuenit alienum, ad Apostolicae sedis deuocetur Antistitem, ut (h) in illa reuerendissima sede notam illicitae praesumptionis incurrat. Sane quia non iniusta suspitio est, huic operi parentum conludia plerumque misceri, dum liberis aliis amore nimium gratificantur, & alios iniusta sententia persequuntur, aequae patres ac matres si comprobati fuerint inuitos filios praefato oneri subdidisse, bonorum suorum tertiam iubemus adfligi, (i) ipsius filii censibus profuturam. Si qui sane Episcopus inuitus fuerit ordinatus, hanc consecrationem nulla violari accusatione permittimus. Illud quoque nobis eodem suspectu religionis occurrit, ut hominem, qui ad Ecclesiae profugia recurrit, quicumque temerator aut sacris altaribus cogatur euertere, aut pro eo inhumana dispendia sustinere ex abundantia, ut multo minus poenae obnoxios quoque foribus sanctis ad mortem vel cruciatum cogatur eicere, cum reis instituta haec consueverint esse profugia. Quod si quis statuti nostri temerator emerferit, aut homines intra Ecclesias constitutos ad poenam non reprehendit adducere, capitali supplicio subiacebit. Dat. v. Kal. April. Arelato, (k) Magno & Apollonio vv. cc. coss. (460.)

INTERPRETATIO. *Hae lex adeo ad integrum scripta non est, quia iam quae de diuersis negotiis loquitur, in reliquis legibus euidenti interpretatione habentur expressa. Sed hoc amplius habet, quod ad locum scribi fecimus de his, qui inuiti Clerici ordinantur, quod per se sine interpretatione intelligi potest.*

(a) Vide, quae scripsi *not. 4. ad Nouell. 12. Valentiniani de episcopali iudicio.*

(b) *Ricimero.* Fuit Ricimer natione Sueuus, & Tom. VI. Pars II.

genere materno descendit a Wallia Wisi-Gothorum Rege, ut scimus ex SIDONIO Carmin. II. v. 360. sequ. perque varios militiae gradus ascendit (Pp)

dit ad dignitatem *Magistri Militum, & Consulatum* gessit in Occidente A. D. 459. In Marmore, quod protulit *ARINCHIVS Rom. subterr. lib. 4. cap. 7. & ex eo REINESIVS Class. XX. inscript. 342.* dicitur *Flav. Ricimer.* Tantum autem hic Magister Militum potuit, vt An. D. 456. *Auitum* Imperatorem diademate exueret, quod docet *Chronographus CUSPINIANI ad l. 2.* Dignitatem *Patriciatus* adeptus Ricimer A. D. 457. eodem auctore teste, & a *Maioresiani 3. infr. de ortu imperii*, ibi: *Apud nos cum Patre Patricioque nostro Richimere rei militaris peruigili cura. Romani orbis statum, quem communibus excubiis, & ab externo hoste, & a domestica clade liberauimus, propitia diuinitate seruamus.* Sed hunc ipsum *Maioresianum*, postquam an. 459. & 460. res in Gallia & Hispania feliciter gessisset, & quasi triumphans rediisset in Italiam, Ricimer luore percitus, & inuidorum consilio fultus, vt habet *IDATIUS in Chron. A. D. 461.* fraude circumuentum, purpura spoliavit, & paulo post interfecit. Vide laudatum *Chronograph. CUSPINIAN.* Imo *CASSIODORVS & MARCELLINVS in Chron.* tradiderunt, Ricimerem, *Seuerum* *Maioresiani* successorem A. D. 465. veneno dato sustulisse. Certe interregni tempore, quod durauit per annum & aliquot menses, solus Ricimer imperium administravit, neque *Anthemius* a Leone An. D. 467. in Occidentem missus & Augustus dictus, tutum se fore credidit, nisi filia Ricimeri in matrimonium tradita. Ideo *SIDONIUS lib. 2. ep. 5.* scribit: *Interveni etenim nuptiis patricii Ricimeris, cui filia perennis Augusti in spem publicæ securitatis copulabatur.* Sed gener socerum eodem, quo alios Imperatores, scelere A. D. 472. cum graui calamitate vrbs & imperii extinxit, peractoque barbaro facinore ipse post quadraginta dies est mortuus. *CASSIODORVS, & MARCELLIN. in Chron. l. 4. a.* Vide etiam *BARONIUM ad l. 4. a.* qui inscriptionem ex musæo opere in templo S. Agathæ in honorem Ricimeris exaratam conseruauit.

- (c) *De re necessaria, ad locum.* Eadem formulæ occurrit leg. 5. de postuland. & sæpe in Codice Gregoriano & Hermogeniano, imo etiam in *Collat. leg. Mosacar. & Romanar. tit. 15. n. 2.* Cum

vero librarii, quid verba formulæ denotent, non caperent, sæpe accidit, vt in textum ipsum irrepperit occuparique excerptæ constitutionis partem, quod factum quoque hac nouella in Editionibus Lugdun. Sichard. & Rittershus. Certe *RITTERSHVSIVS* vim formulæ ignorasse videtur; Notauit enim ad marginem: *Hæc verba sunt Aniani interpretis.* Veteres autem, vt paucis dicam, his verbis notare solebant, particulas, quas ex constitutione aliqua prolixiore exscribebant, cum forte alia, quæ constitutione continebantur, aut essent abrogata, aut mutata, aut aliis legibus clarius exposita. Ideo etiam ex hac nouella *Maioresiani* excerpta tantum sunt ea verba, quæ pertinebant, ad locum, de inuitorum clericorum ordinatione, quod & *Interpres* bene obseruauit. Vide *GOTHOFREDVM ad d. l. 3. & PITHOEVM ad Collat. leg. Mos. loc. cit.*

- (d) *Optionem.* Male MS. G. *inflationem.*
 (e) *Contumeliam publicam.* MSS. & impressi, *contumelia publica.*
 (f) *Officiis succidisse.* MS. W. *Officiis succedisse.* Sichard. & Edir. Lugdunens. *Officiis successisse.* Sed melius MS. G. Rittersh. *Gothofred, officia suscepisse.*
 (g) *Ausu.* Sichard. *ausu auertendo nec episcopum conuenit alienum.*
 (h) *Vt.* Abest hæc vox a MSS. & impressis.
 (i) *Adfligi.* MS. W. *infligi.* Legendum est, *bonorum tertia, & mox, profutura,* vti & habet ibi MS. W.
 (j) Notauit *CYIACIVS*, sequentia omnia abesse a veteribus libris. Absunt etiam a MSS. W. & G. & recte quidem: Sunt enim supposititia, quod primo filius arguit, deinde etiam, quod *interpres* horum verborum nullam habuit rationem. Obseruauit id *GOTHOFREDVS ad leg. ult. de his, qui ad eccles. confugunt.*
 (k) *Arelato.* *Maioresianus* iam an. 458. exercitum duxit in Galliam, quod Galli, qui Auito adhaeserant, eius imperio subesse detrectauerunt. Sed feliciter anno sequente Gallos ad obsequium reduxit, Gothosque a Gallorum parte stantes prælio superauit. *SIDONIUS Carmin. V. v. 470. sequ.* *IDATIUS ad an. Maioresiani III. id est, 459.* Huius vero anni 460. initio *Arelate* adhuc substitit, teste hac nouella, sed *merse* *Maioresianus* ingressus est Hispaniam, vt habet *IDATIUS ad an. IV. Maioresiani.*

De ortu imperii (a) *Diui Maioresiani.* Tit. III.

1. Imp. MAIORIANVS A. ad Senatum.

Imperatorem me factum (b) p. c. vestræ electionis arbitrio & fortissimi exercitus (c) ordinatione agnoscite. Adsit ordinationi omnium propitia diuinitas, quæ regni nostri augeat, pro vestra utilitate & publica, successus, qui ad sustinendi principatus apicem non voluntate mea, sed obsequio publicæ deuotionis accessi: ne aut mihi soli viuerem, aut ingratus Reipub. cui natus sum sub hac recusatione iudicaret. Dicatis quoque Iano Kalendis suscepti feliciter Consulatus ereximus fasces, vt præsens annus nascentis imperii nostri incrementa suscipiens, nostro etiam nomine signaretur. Fauete nunc Principi quem fecistis, & tractandarum rerum curam participare nobiscum, vt imperium quod mihi vobis adnitis datum est, studiis communibus augeatur. Præsumite iustitiam nostris vigere temporibus, & sub innocentie merito proficere posse virtutes. Nemo delationes metuet, quas & priuati in aliorum moribus condemnauimus, & nunc specialiter persequimur. Nullus calumnias reformidet, nisi quas ipse commouerit. (d) Apud nos cum patre Patricioque nostro Richimere rei militaris peruigili (e) cura. Romani orbis statum, quem communibus excubiis, & ab externo hoste (f) & a domestica clade (g) liberauimus, propitia diuinitate seruamus. Peto (h) institutionis nostri vobis inesse notitiam, quam

quam mihi amore vestrum, vitæ & periculorum quondam socius, indubitanter expon-
deo: enitar tamen rebus communibus, si superna concesserint, auctoritate principis &
obsequio collegæ, (i) vt vestrum in me vobis non possit displicere iudicium. *Ei manus
diuina.* Optamus vos felicissimos & florentissimos per multos annos. Bene valete san-
ctissimi ordinis patres conscripti. Dat. Id. Ian. Rau. Maioriano A. I. CONS. (k) (458.)

(a) *De ortu imperii.* Male impressi alii habent
de ritu imperii: In MSS. Ottobon. est, *de ortu
imperii.* A MSS. W. G & Edit. Sighard, ab-
sunt reliquæ Maioriani nouellæ. Scripsit autem
hanc nouellam ad senatum Maiorianus, quia
propter imperii initium, siue *ortum*, Consula-
tum in Occidente suscepit A. D. 458. Quem
SIDONIVS carmine V. celebravit.

(b) *Factum.* Iam anno superiore, die primo Apri-
lis, vt patet ex *Chronographo* CVERINIANI ad
an. 457. *Leuatus est Imperator Maiorianus Ka-*
lendis Aprilis miliario VI. in campo ad columellas.

(c) *Exercitus.* SIDONIVS *Carm. V. v. 388.*
Ordo omnis regnum dederat, plebs, CVRIA,
MILES,
Et collega simul.

(d) *Commouerit.* Ad hunc locum consule *legem*
33. de petitionibus. & *ultra dat. & delatoribus.*

(e) *Peruigili.* Impressi omnes habent, *peruigil*,
quam lectionem præferendam esse censeo.

(f) *Externo hoste.* Wandalos intellige. Gense-
ricus enim cum A. D. 457. ad Campaniam clas-
sem appulisset, longe lateque omnia vastauit,
sed *Maurianus* simul ac creatus est Impera-
tor, aduersus Wandalos educto exercitu, insi-

gnem reportauit victoriam, de qua SIDONIVS
cecinit *carm. 5. v. 390. sequ.* Vide ibi *SARMON-*
BVM.

(g) *Clade.* Per *cladem domesticam*, intelligenda
necessario est discordia quædam intestina, quæ
inter senatum populumque Romanum & *Au-*
tem, Maioriani antecessorem intercessit. Et
certe hæc verba nouellæ firmare videntur ea, quæ
GREGORIUS TVRONENS. *lib. 2. hist. Francor.*
cap. 11. de Auito memoriæ tradidit. *Auitus*,
inquit is, *vnus ex Senatoribus, & vt facile mani-*
festum est, cuius Aruernus, cum Romanum ambis-
set imperium, luxuriose agere volens, a Senatori-
bus proiectus; apud Placentiam vrbem. Episcopus
ordinatur. Comperito autem, quod adhuc indi-
gnans Senatus vita eum priuare vellet, basilicam
S. Iuliani Aruerni martyris cum multis muneribus
expetiuit: sed impleto in itinere vita cursu,
obijt.

(h) *Peto.* Ita edidit etiam BARONIUS in *Annal.*
an. 458. Sed in libris aliis rectius est, *peto.*

(i) *College.* Intelligit τὸν συνβασιλεύοντα Le-
onem, Orientis Imperatorem.

(k) *Maioriano A. I. Cons.* MS. Ottobon. *Domino*
Maioriano & Cons.

De indulgentiis reliquorum. (a) *Tit. IIIII.*

I. Imp. MAIORIANVS A. Palladio PF. P. (b)

Vt primum mundo sacri principatus nostri rudimenta fulserunt, has potissimum sa-
lubres Reipub. cogitationes, quibus vniuersitati remedia impendenda complecti-
mur, sibi regni nostri nouitas vindicauit. Fessis prouincialium varia atque multiplici
tributorum exactione fortunas, & extraordinariis fiscalium solutionum oneribus attritas,
solutæ inlationes (c) amissæ substantiam, & defectum sui etiam in his, quæ merito fue-
rant soluenda sensisse, superindictitiis (d) quidem titulis in præteritum possessor: exhau-
stus dum ægræ solutionis trahit sub impossibili deuotione reliquias, & pro temporis cur-
su nouis subinde perurguetur venientium indictionum tributis, & in redimendis attenua-
tur induciis, coaceruata in vnum sarcina obnoxietatis obruitur, & præcedentibus diuitiis
neutiquam sufficiens, ad futuram quoque inlationem minus idoneus inuenitur. Quapro-
pter tribuendæ sunt ante res (e) enim clementiæ nostræ pia mandare defensis, & subie-
ctorum angustiis in tempore subuenire, vt inueteratis nexibus liberati, ad hæc quæ in
posterum publicis secundum morem compendiis inferenda sunt, possibilitatem incipiant
habere soluendi. Idcirco mansura in æternum lege sancimus, vniuersorum fiscalium titu-
lorum, vel ad arcam magnificentiæ tuæ, vel ad vtrunque ærarium pertinentiam reliqua, vs-
que ad præsentis vndecimæ indictionis initium, a possessoribus non petenda, quæ sub ge-
neralis indulgentiæ beneficio relaxamus obnoxiiis. Atque hoc ita pro cunctorum reme-
dio constitutum sub aperta volumus definitione seruari, vt quidquid ex præteritis indi-
ctionibus vsque in præsentem vndecimam reliquorum est, quod vel apud possessorem re-
sidet, vel in priuatum, vt fieri interueniente versutia adsolet, nexum, emissæ curialibus
vel canonicariis, (f) vel quibuslibet aliis, cautione migravit, penitus non petatur: vt ex-
actione careat stipulatio, quam pro fiscalium calculo contempta nostræ mansuetudinis
relaxauit humanitas, excepta suarii canonis ratione, cui propter vrbis venerabilis copiam
nihil volumus indulgentia interueniente decerpi. Ad illam quoque dispositionum par-
tem augustæ mentis prouidentiam sensumque conferimus, vt prouinciales nostros, quos
(Pp) 2 immu-

immunes a reliquis fecimus, deuotos in posterum & semper idoneos remota feralium compulforum acerbitate faciamus. Præfectiani (g) siquidem atque Palatini, vel aliarum potestatum apparitores, competentium titulorum exactione suscepta contra veterem morem per prouincias discurrentes, senioribus (h) exactionibus possessorem curialemque concutiunt, & ita omnia pro arbitrio suæ deprædationis extorquent, ut cum aliqua pars certa vel minima, publicis compendiis inferatur, duplam, aut amplius sportulis audis, & præpotens executor accipiat. Hoc est, quod vetus prouidentia dispositioque maiorum, quam in omnibus sequimur atque reparamus, prouincialibus iudiciis exequenda (i) commisit, quibus & nitentibus (k) per singularum municipes ciuitatum, moderatione tractabili, fiscalium tributorum celebretur inlatio, quam si acerbius humilis notusque (l) compulso pro sui compendii utilitate tractatus, & confestim deprædationibus vexatorum aditu audituque fiscalium prouinciæ cognitus subueniret. Nunc vero canonicarios superioris militiæ auctoritate terribiles, & in prouincialium viscera & damna sæuientes, nec arguere quisquam apud prouincialem Iudicem potest, cum resupina, apparitori & totum sibi de superioris cinguli fastidio (m) blandientes, (n) potestas prouincialis, examini subiecta famuletur, nec de longinquis prouinciæ regionibus cum magno sumptuum expensarumque detrimento ad comitatum nostrum venire audeat ille, qui queritur, cui sub durum patientiæ gemitum, tolerabilior videtur deprædatio sæuientis, quam sub magno observationis incommodo sustinendus impetrandæ ultionis euentus. Hinc est, quod per iniuriam compulso destituta ordinibus ciuitates idoneum nequeunt habere Curialem, quod exigentium auctoritate perterriti possessores, propria iura (o) destituunt, cum non iam amissio fortunarum, sed sæua custodia & suspendiorum crudelitas formidatur, quæ inmitis apparitor & executio militaris pro commodo suæ cupiditatis exercet. Ac ne ulterius canonicariorum vænalis improbitas publicis fortunis inferat, priuatisque dispendium, veteri more reuocato, prouinciarum Rectores celebrandæ exactionis summa respiciat, per quorum officia profligari iubemus annuas functiones, ita ut a duodecimæ indictionis initio, nullus Palatinus, nullus armatæ potestatis minister accedat, sed vniuersa fiscalia, quæ de prouinciis speranda sunt, per locorum Iudices inferantur, quos aut negligentiae cura respiciat, (p) aut laus manebit industria. (q) ita ut ipsis Moderatoribus ad admonendum tantummodo directus executor imineat. Et quia totum pro remedio possessoris Serenitas nostra constituit, quem tributorum gratia soluendorum, fruges suas sub oportunitatem vendentem volumus per temporis interualla refoueri, trina per annum voce (r) singulari indictionum quantitas speranda soluatur, & quadrimestris illationibus annuæ functionis celebretur exactio, cuius summa, (s) ita ut distinctum est, moderatores admonentes diligentiam, ad arcam volumus congrue exactionem transmitti. Habenda sane ratio est potentium personarum, quarum actores per prouincias solutionem fiscalium negligunt, dum pro sui terrore fastidii (t) minime perurguntur, ac se in prædiis retinent contumaces, ne ad eos præceptum Iudicis possit aut conuentio peruenire, & idcirco clarissimorum domorum, vel potentium iubemus actores seu procuratores in his ciuitatibus, Iudici per prouinciam discurrenti, sui facere & exhibere præsentiam, in quarum territoriis prædia suorum sciant esse patronorum, etiam diu (v) publicis inhærere conspectibus, quamdiu in eodem oppido morari viderent cognitorem, quod etiam sacræ domus nostræ obseruare iubemus actores. Nam si quis ex memoratis defuerit, ac se per totum annum pulsandos (x) conueniendosque subtraxerit, raptus ad supplicium, id, quod exacto indictionis tempore, minus intulisse conuincitur, duplum cogatur exfoluere. Sicut enim vexari incongruæ exactionis incommodis deuotos nolumus, ita rebelles iustæ seueritatis vigore persequimur. Illud quoque prouidendum est, ne prouinciales Iudices falso in obiurgationem apparitorum suggestionibus commentisque deducantur; quia ad eos hac exactione translata, erepta (y) inmanium commodorum prædam e suis fraudibus (z) lugent: ac propterea hoc eis tribuimus dignitatis, ut de inductis actibus, & de suæ adsertione diligentiae, referendi ad mansuetudinem nostram habeant facultatem, ut nos potissimum de eorum administratione iudicemus, quorum suggestiones inter quaslibet publicas curas, sacræ prouidentiae adtentione dignamus. **Basilii Parens Karissime (a) AA, Illustris & præcella magnifi-**

gnificencia tua hujus legis saluberrima constituta propositis diuulgabit edictis, vt ad prouinciales remedia concessa perueniant, & Iudices ex nostra præceptione cognoscant, ita industria ac vigilantia suæ exactionum publicarum redditam potestatem, vt non leuiter arguendi sint, si angusto (b) non inertem dissimulatione nequieverint respondere Iudicibus. Dat. vii. Idus Mart. Rau. ipso A. CONS. (458.)

- (a) De indulgentiis reliquorum sunt supra Nouella Valentin. 7. & Marciani 2. quas consule.
- (b) Palladio PF. P. Non confundendus hic, cum Palladio PP. Orientis, cui inscribitur dicta Nouella 2. Marciani, & alia. De hoc vero, quod dicam, non habeo.
- (c) Solita inflationes. Hæc male se habent, neque ita posita sensum admittunt, quamuis, quid velit Maiorianus, accurate in verba singula intuentibus, facile patebit. Nolo autem hario-lari, in primis cum hic, & in sequentibus, aliquot videantur excidisse verba.
- (d) Superindictitiis. De superindictitiis titulis, siue extraordinariis indictionibus & functionibus, est titulus 6. lib. II. de superindictio, vbi vide Paratilon.
- (e) Sunt ante res. Etiam hæc & sequentia in mendo cubant. Forte scriptum fuit, Quapropter tribuenda sunt indulgentia: res enim clementia nostra, gratiam dare desistis.
- (f) Canoniciis. Canonicius est canonis annui exactor. Vide CVIACIVM Obseruat. III. 14. ANTHON. AVGVSTINVM explicat. ob-scuror. vocabulor. in nouell. voc. canonicar. CASSIODORVS Var. XII. 13. Nonnullam exinde partem Numerariorum nomine Canoniciis subtrahabant.
- (g) Præfectiani. De his dixi ad Nouell. 37. inter Theodos. de princip. agent. in reb. Videtur autem Maiorianus respicere legem vn. ne præfectianus exactoris fungatur officio, qua præfectiani dicuntur lucris & quæstibus suis, non vero ex-actionibus, vacare.
- (h) Senioribus. Scribendum seniores.
- (i) Exequenda. Lege exequendum.
- (k) Et nitentibus. Emendar CVIACIVS, ad-nitentibus.
- (l) Notusque. CVIACIVS legit, ignotusque.
- (m) Fastidio. Scribe, fastigio. Sensus est: Canonicarios superioris cinguli militie esse terribiles, neminemque audere arguere siue accusare eos apud Rectorem prouinciae, quod resupina potestas prouincialis, id est, ignauus prouinciae Rector, famuletur apparitori, & totum sibi blandienti de fastigio superioris cinguli.
- (n) Blandientes. Scribendum blandientis, & supra, apparitoris.
- (o) Iura. Forte rura.
- (p) Respicias. Scribe, respiciet, quod sequentia suadent.
- (q) Industria. Melius edidit GOTHOFREDVS, industria.
- (r) Voce. Lege, vice, vti etiam GOTHOFREDVS edidit. Consule autem ad hæc verba nouellæ, legem 15. de annon. & tribut. Maiorianus enim eam hoc loco denuo firmat.
- (s) Summa. Scribe, summa, & mox, moderatoris.
- (t) Fastidii. Lege, fastigii.
- (v) Etiam diu. Scribe, & tam diu.
- (x) Pulsandos. Legendum, pulsandus conueniendusque.
- (y) Erepta. Lege, ereptam.
- (z) Fraudibus. Vellem faucibus.
- (a) Parens Kar. Edit. Lugd. Rittersh. Gothofr. Præfete Kar.
- (b) Si angusto. Hæc verba finalia ita sunt deprauata, vt intelligi vix possint. Forte legendum: si angusto per inertem dissimulationem nequieverint respondere iudicio.

De defensoribus ciuitatum. (a) Tit. V.

I. Imp. Leo & MAIORIANVS AA. vniuersis Rectoribus prouinciarum.

DE ciuitatum per omnes prouincias positarum raritate (b) cogitantes, quibus, fugientibus incolis, defensorum auxilio destitutis, qui vnumquemque ciuium ab improbitatibus insolentum, antiquæ ordinationis (c) studio vindicare consueuerat, solitudo nostris ordinationibus submouenda possidendi, priscæ consuetudinis morem reuocandum esse censuimus, vt probis (d) moribus, honestate, prouidentia viri iudicio vniuersitatis electi, (e) auctoritatem tuendam in ciuitatibus suis plebis accipiant, & quæcunque vtilitatem publicam respiciunt, concessæ (f) per leges priuilegia dignitatis, vel exsequendi, vel insinuandi auribus mansuetudinis nostræ habeant potestatem. Hæc enim modo fieri potest, vt, repressis per eos insolentia vitis quoque, qui accedentia (g) in prouinciis nostrarum parte tractatum, intenti curis maioribus, ignoramus, eorum ad emendandum suggestionibus instruamur, & qui per iniuriam compulsi rurales habitationes & solitudines expetunt, sub defensorum tuitione degentes, publicis se urbium conspectibus, repetiti domicilii habitatione, restituant. Quapropter præceptionis nostræ tenore percepto, vniuersarum ciuitatum, quæ sunt inhabitantium frequentia celebres, in tuæ potestatis arbitrio constitutæ, municipes honoratos plebemque commoneat, (h) vt adhibito tractatu atque consilio, sibi eligant defensorem, factumque dematurent, ut sub hac solemnitate (i) desideria vrbium singularum ad nostram Mansuetudinem dirigant: quia ipsos prouinciales propter expensas, vel itineris laborem ad comitatum venire non patimur, vt

compertis eorum moribus atque personis, quos præter ambitum (k) dignos tali ministerio & honore iudicemus, idoneos defensores confirmatio constituat. Dat. VIII. Id. Mart. Rau. Maioriano A. I. CONS. (458.)

- (a) De defensoribus ciuitatum est titulus II. lib. I. ubi consule Paratitlon. De iis quoque quædam obseruauit CVAICIVS Obseruat. III. 14. Sunt similes Tribunis plebis, dicunturque ideo plebis defensores, l. 8. de donationib. & l. vn. Cod. Iust. de offic. Iurid. Alexandr. Et uti quondam Tribuni neque vocationem neque prehensionem habebant, ita & defensores nullas infligere multas, nullas exercere poterant quæstiones, ut est in lege 2. Theodosii M. de defensorib. Nominis sui, ait, tantum fungantur officio, nullas infligant multas, nullas exercent quæstiones. Formulam defensoris cuiuslibet ciuitatis vide apud CASSIODORVM Var. VII. II.
- (b) Raritate. Scribendum est vassitate. Nam de raritate ciuitatum in Occidentis imperio positurum, Maiorianus cogitare non potuit.
- (c) Antiqua ordinationis. Puto Imperatorem respicere laudatam legem 2. de defensorib. ciuitat. Ait enim ibi Theodosius: Plebem, vel decuriones, ab omni improborum insolentia & temeritate tueantur, ut id tantum, quod esse dicuntur, esse non desinant.
- (d) Probis. Editiones Lugd. Rittersh. Gothofr. male prouisi.
- (e) Elit. Lex I. de defensor. Hi potissimum constituantur defensores, quos decretis elegerint ciuitates. Vide ibi Commentarium.
- (f) Concesse. Legendum esse cenfeo, concessio per legem priuilegio dignitatis. Nam ante hanc legem referendi ad Principem non habuerunt potestatem, quod testatur lex 8. Honorii Cod. Iust. de defensor. ciuitat. Quod si quid a qualibet persona contra publicam disciplinam in lesionem possessorum fieri cognouerint defensores, referendi habeant potestatem ad illustres & magnificos viros Prefectos Prætorii, & illustres viros Magistros equitum & peditum, Magistros etiam officiorum, & Comites tam sacrarum largitionum, quam rerum priuatarum.
- (g) Qui accedentia. Scribendum est, quia accidentia in prouinciarum nostrarum parte tractuque ignoramus. GOTHOFREDVS quoque edidit, accidentia. Per partem prouinciarum nostrarum, intelligendum est imperium occidentis. Ita lege 158. de decurionib. dicitur, quadam se lege, quæ in orientis partibus lata est, defendunt. Itaque lege cessante, quam constat meis partibus (Occidentis) esse damnosam. Sed tractus est pars regionis, ut multa docent veterum loca.
- (h) Commoneat. Lege commoneas.
- (i) Hac solemnitate. Intellige initia imperii, quorum causa & Consulatum hoc anno suscepit Maiorianus, legemque superiorem, de indulgentiis reliquorum, edidit. Imo ob solemnia Consulatus, ciuitates vota suscipiebant, muneraque offerebant. Solemnitas illa dicitur, publica letitia, titulo, ne quid publica letitia nuntii, ubi consule legem 2.
- (k) Ambitum. Lex I. de defensorib. Quod si quis ad locum defensionis ambitione peruenerit, reiectum Sinceritas tua quinque libras auri fisci utilitatibus cogat inferre.

De ædificiis publicis. (a) Tit. VI.

I. Imp. Leo & MAIORIANVS Æmiliano PF. P.

Nobis Rempubicam moderantibus volumus emendari, quod iamdudum ad decolorandam vrbs venerabilis faciem detestabamur admitti. Ædes siquidem publicas, in quibus omnis ciuitatis consistit ornatus, (b) passim dirui plectenda urbani officii suggestione, manifestum est, dum necessaria publico operi fæta finguntur, antiquarum ædium dissipatur speciosa constructio, & ut parum aliquid (c) reparetur, magna diruuntur. Hinc iam occasio nascitur, ut etiam unusquisque priuatum ædificium construens, per gratiam Iudicum in vrbe positorum, præsumere de publicis locis necessaria & transferre non dubitet, cum hæc, quæ ad splendorem urbium pertinent, affectione ciuica debeant etiam sub reparatione seruari. Id circo generali lege sancimus cuncta ædificia, quæ vel in templis (d) aliisque monumentis a veteribus condita, propter usum vel amoenitatem publicam surrexerunt, (e) ita a nullo destrui atque contingi, ut Iudex qui hoc fieri statuerit, quinquaginta librarum auri illatione feriatur, apparitores vero atque numerarii, (f) qui iubenti obtemperauerint, & sua neutiquam suggestione restiterint, fustuario supplicio subditos, manuum quoque amissione truncandos, per quas seruanda veterum monumenta temerantur. Ex iis quoque locis, quæ sibi competitorum (g) hæcenus vendicauit reuocanda subreptio, nihil iubemus auferri, quæ ad ius publicum nihilominus redeuntia, ablatarum rerum volumus reformatione reparari, submota in posterum licentia competendi. Si quid sane aut propter publicam alterius operis constructionem, aut propter desperatum reparationis usum necessaria consideratione deponendum est, hoc amplissimo venerandi Senatus ordini congruis instructionibus præcipimus allegari, ut cum ex deliberato fieri oportere censuerit, ad mansuetudinis nostræ conscientiam referatur, ut quod reparari nullo modo viderimus posse, in alterius operis nihilominus publici transferri iubemus ornatum, Æmiliane Parens Karissime AA. Quapropter inlustris magnificentia tua saluberrima sanctione propositis diuulgabit edictis, ut qua pro utilitate vrbs æternæ prouide constituta sunt, famulatu congruo & deuotione seruentur. Dat. VI. Id. Iul. Rau. ipsis AA. coss. (h) (458)

- (a) Illustrabis hanc Nouellam ex titulo vtriusque Codicis de operibus publ. & ex titulo Cod. Iust. de edificiis priuatis.
- (b) Ornatus. Leg. 37. de operib. publ. *Quamlibet Speciem, qua fuisse in ornatu probabitur ciuitatis. L. 43. Ne quid ornatibus ciuitatum auferatur.* Vide familia apud CASSIODORVM Var. III. 9. & 49.
- (c) *Vi parum aliquid.* Rittershus. & Gothofred. ediderunt, *vt earum aliquid.* Legendum sine dubio, *paruum*, opponitur enim *magno*.
- (d) Templis. Idem statuit Honorius l. 18. de pagan.
- (e) Surrexerunt. CASSIODORVS in Chronico Patrio & Hypatio Coss. an. 500. de Theodorico scribit: *Sub cuius felici imperio plurima renouantur vrbes, minutissima castella conduntur, conseruantur admiranda palatia.*
- (f) Numerarii. Vid. not. l. ad Nouell. 34. supr. de postuland.
- (g) Competitorum. Competitores sunt, qui opera sibi publica a Principe expetebant, & ea quidem porissimum, quæ olim inseruierant superstitioni gentiliū. Cum vero & in his consisteret ornatus ciuitatum, iisque dirutis, vacuæque relicta arca, deformaretur ciuitas, ARCADIVS lege 40. 42. & HONORIUS l. 41. & 43. de operibus publ. statuerunt, omnia illa ædificia publica, siue iuris templorum, intra muros posita, murisque coherentia sanctissime custodienda esse, competitorumque ea tantum posse petere, quæ vel iam diruta penitus, & destructa essent, vel ciuitatibus neque ornatum neque usum præberent. Sed MAIORIANVS hac Nouella competendi licentiam plane tollit. Ex dictis iudicare potes, cur tamdiu in Romana ciuitate integra conseruata fuerint templa.
- (h) *Ipsis AA. Coss.* MS. Ottobon. Dn. Leone & Maioriano Coss.

De bonis caducis, siue proscriptorum. (a) Tit. VII.

1. Imp. Leo & MAIORIANVS AA. Ennodio Com. R. P.

Sublinitatis tuæ insinuationem probamus, qua fisci compendia supprimi per prouincias, plerumque ludicum venalitate commemoras. Cum enim caduca bona vel proscriptorum, sed & eorum, quos in scelere deprehensos, sine legitimo herede iuris vigor insequitur, priuato ærario competere videantur, occultata quibusdam fraudibus, ærarij nostri commodi (b) abiurantur: quod specialiter factum nuper in damnatione Seuerinæ mulieris, quæ peregrisse adferitur necem mariti in Piceni prouincia, indiscussum præteriri non debent, (c) Ennodi Frater amantiss. Vnde auctoritas tua, cuius suggestiones prouidas comprobamus, pragmatici nostri secuta præceptum, ordinatis in articulo (d) palatinis, antelato nostræ serenitatis oraculo, prouinciarum iudices interminatione proposita, auctoritatibus (e) propriis admonebit, vt ab huiusmodi fraudibus temperantes, venalitatis studium æstimationis suæ periculo anteferre non debeant, curaturi post hæc, vt vbi similis casus occurrerit, palatinum instruat officium. Ad Piceni vero Consularem districtior præceptio dirigatur, vt omni censu prædictæ mulieris disquisito, vestigatis quoque vel in vnam substantiam reductis, quæ ex eo intercipi, aut perire potuerunt a tempore quæstionis vel pænæ, qua nocens periit, fructus quoque vel pensionum emolumenta discuti, ac si qua etiam apud diuersos retentatores sunt, conuentis his, quibus non potuerit iure conquiri, (f) utilitate fisci reducta, ac de omnibus missa relatione, instruat amplitudinis tuæ iudicium, sicuti fisco commoda prouisione repertum est, quid latebat, ærario profuturum nulla fraude aut dissimulatione depereat. Dat. pridie Non. Sept. Rau. Leone & Maioriano COSS (458.)

- (a) De bonis proscriptorum est titulus 42. lib. 9. vbi consule Paratitlon. Bona caduca, sunt vacantia, quæ iure suadente, a fisco occupantur, de quibus est titulus 8. lib. 10. & infra Nouella 3. Anthemii de bonis vacantib.
- (b) Commodi. Scribendum, *commodo*. Ita leg. 2. de bon. vacant. Petentibus aliquid abiuretur. Commodo ærarij abiurare, est ærario subducere. Vide Glossar.
- (c) Debent. Ita quoque habent Edition. Lugdun. Sed recte ediderunt Rittershus. & Gothofred. *debet*.
- (d) In articulo. Id est, sine mora, in continenti. Ita l. 2. Cod. Iust. de off. Comit. S. Pal. *Quinquaginta librarum auri illationem, pæne nomine decet in articulo exigi.* Veteres dixerunt, *in articulo temporis*.
- (e) Auctoritatibus. Auctoritas hic est Programma Comitum R. P. Antefertur enim Principis oraculum, siue constitutio, subiicitur mandatum Magistratus. Dixi not. l. ad Nouell. 8. Valentinian.
- (f) Conquiri. Pro adquiri. Vid. Glossar.

De sanctimonialibus & viduis, (a) & de successionibus earum. Titulus VIII.

1. Imp. Leo & MAIORIANVS AA. Basilio Pf. P. (b)

Sceptis regendi imperij gubernaculis, cogitare debemus, quemadmodum nostra Respub. & armis & legibus, (c) & integra religionis reuerentia, conseruetur atque proficiat, cui plurimum sub hac emendatione confertur, si nobilium feminarum ample-

Etenda generositas, procreatis liberis multiplicata, subcrefcatur, ſi p̄æ neceſſitudines inter parentes & filios, nullis inſidiarum vitiis immutentur, & verum Dei cultum mens non inuita ſuſcipiat. Hoc enim quamprimum noſtri egere maiores, vt Rempubicam armis & religione fundarent, cuius ſacroſanctæ venerationem lædi commentis mortalium figmentis-que prohibemus. Quis enim ferat parentes filias, quas oderunt, his non tam dicare quam damnare conſiliis, vt eas in annis adhuc minoribus conſtitutas, neceſſitati continuæ virginittis addicant, ac ne adoleſcentibus animis aliud velle ſit liberum, capitibus inuitarum ſacrum velamen imponant, cum huiusmodi obſeruatio, philoſophiam religioſa mente ſuſcipiens, non cogentis imperio, ſed ſpontanea & matura deliberatione capiatur. Vitandæ etenim ſunt, & magis adtentionibus tranſeundæ humanæ cupidittis inlecebræ, in quas præcipue primæ ætatis ardor impellit, vt iuventutis calore ſedato, Dei (d) dicata virginittas, præter illum (e) pœnitentiæ vitium, ad ſenectæ annos & cœleſtis militiæ palmam peruenire mereatur. Quid enim prodeſt, ſi cupidittas virginalis patria poteſtate compreſſa, ſubdolum voluntatem nubendi arte concipiat, & a legitimo reuocata conſortio ad illicitas trahantur (f) illecebras? Vnde ne per huiusmodi impietatem parentum, egeſtas & opprobrium perſonis nobilibus irrogetur, & quod præcipue ſubmouendum eſt, inriſionibus exſecrandis, omnipotentis Dei contrahatur offenſio, edictali lege ſancimus, filias, quas pater materue a ſeculari permixtione translataſ, Chriſtianæ fidei ſeruare præcepta continuata virginittate cenſuerunt, in beatæ vitæ propoſito permanentes, non ante ſuſcepto honorato capitis velamine conſecrari, quam quadraginta annos ætatis emenſæ, talibus inſulis inoffenſa meruerint obſeruatione decorari, & multi temporis ſeries, & cœleſtis conſuetudo ſeruitiij, ad perfidam voluntatem, nouis deſideriis aditum non relinquant. Qui ante definitum temporis ſpatium ſanctimoniam puellam, aliis adulti ſexus ſui votis calentem, memoratorum quiſquam parentum, velari fecerit atque permiferit, tertia bonorum parte mulctetur, eadem pœna conſtringi, etiam quæ illa (g) parentibus deſtituta, vt intra prædictæ ætatis annos voluerit conſecrari. Diaconi quoque, qui huic rei miniſterium, contra interdicta præbuerint, proſcriptione placentur. Et quia earum cœpit cauſa tractari, quas ad diuinæ religionis cultum cupientes, demigrare volumus non coactas, ſi qua parentum odiis obligata, propoſitum ſeruandæ virginittis induerit, quæ a fratrum conſortio parricidali quodammodo arte ſubtrahitur, ne aut copulæ tradenda maritali, patris matrisue congrua largitione, aut eorum decendentium, æqua cum reliquis filiis ſucceſſione potiatur, parentum obeuntium morte iam libera, necdum quadraginta annos, quibus velari nequiuert, ætatis egreſſa, nubendi, ex quo ſuæ poteſtatis eſſe iam ceperit, licentiam fortiatur. Neque enim ſacrilega iudicanda eſt, quæ ſe hoc ante noluiſſe, aut certe non poſſe complere, adpetiti coniugij honeſtate prodiderit, cum Chriſtianæ religionis inſtitutio atque doctrina melius eſſe cenſuerit virgines nubere, (h) quam impatientiæ ardore naturali, profeſſæ pudicitæ non ſeruare virtutem. Cum itaque in matrimonium, nuptias ſecuta, conuenerit, exheredatio illi, ob hoc a parentibus vehemens, aut ſola Falci-diæ quantitas relicta, non noceat, ſed ſcriptis heredibus, vel ſuis, in virilem portionem, vel extraneis in dimidiam, tanquam præterita ſecundum normam veteris iuris adcreſcat. Dignam ſiquidem tali præmio & ſucceſſione cenſendum eſt, quæ procreationem liberorum profeſſa, generoſitatem familiæ ſuæ ab interitu nititur vindicare. Illis autem, quæ ſpontaneo laudabilique propoſito ſanctimoniam obſeruantiæ virginittis amore ſuſceperint, in tantum fauemus, vt ſi forte profana cupidittas improborum, deuotam Deo mentem per crimen raptus violare tentauerit, non ſolum diualium Conſtitutorum, qui id admiferit ſubiaceat ultioni, verum etiam cuiuſlibet (i) accuſationi reddatur obnoxius: ita vt qui pollutum tanto ſcelere hominem, rebus probatis, poſt hæc conſtituta pertulerit, addicti cenſu facultatibusque potiatur: quod nos vsque adeo a religioſis feminis iubemus arceri, vt etiam, ſi quis ſimile aliquid in quamcunque tentauerit, pari ſe nouerit ſupplicio eſſe ſciendum. Viduarum ſane obſtinationibus permouemur, quæ nulla prole ſuſcepta, fecundittatem ſuam reparationemque familiæ, repudiata coniugij iteratione condemnant, & ſolitariam vitam non colligunt, vt religioni pudicitæ amore famulentur, ſed potentiam ambi-

ambitum orbitatis suæ casibus viduitatisque captantes, lasciuam viuendi eligunt libertatem: quibus ad omnem licentiæ vsum, aut sollicitantium ficta religio personarum, aut fauore callidi captatores, adplaudunt. Has ad honestioris vitæ tramitem prisca dispositione reuocantes, æternali lege sancimus, vt maritali obitu destituta mulier quadragenaria minor, donec procreare per ætatem liberos potest, intra quinquennium nubat, cui idcirco currentis lustri largimur inducias, vt per spatium legitimi temporis luctus mœrore deposito, eligendi honestiores nuptias habeat potestatem. Sin vero sæcularem vitam & conjugales tædas perosa damnauerit emenso, vt dictum est, quinquennio in viduitate persistens, mox cum germanis fratribus vel fororibus, eorumque filiis, vel parentibus propinquis per quos familiæ origo reparatur, suas diuidat facultates: aut si his (k) fortasse defuerint, cum fisco patrimonium partiatur, nihil intra lustrum temporis illius, quod luctui deliberationique deputauimus, alienaturam de prædictis sex unciiis se esse cognoscens, quas parentibus, vel propinquis, statuit serenitas nostra proficere, vñ fructu tantum contenta viuendi, quæ tam se probare potuerit studio castitatis secundas nuptias respuisse, cum liberalis fuerit in propinquis. Illarum vero ratio diuersa est, quæ suscepta prole gaudentes ob hoc ad secundas nuptias non demigrant, vt affectuosam decedentis viri memoriam in alendis & locupletandis filiis, sollicita pietate conferuent, quas nubendi, si hoc maluerint, libertate suscepta, a condicione superius enarratæ definitionis absoluimus. Ita, vt filiis ex matrimonio priore susceptis, si hoc tamen pars voluerit filiorum, dato fideiussore (l) prospiciant, qui salua fore corpora omnia sponsalitiæ largitatis (m) euidenti sponfione promittat. Optionem sane continuæ viduitatis matribus eatenus relaxamus, vt filio (n) in gremio indulgentiæ suæ posito vel donationibus pro merito prosequantur viuentes vel heredes suprema voluntate constituent. Illud sane latus Diualis Constitutionis abolemus, (o) quo videbatur matribus fuisse permissum, vt ex quantitate sponsalitiæ largitatis in vnum filium, si velint, portionem maximam conferendi habeant liberam facultatem, in quam nos filios æqua iubemus lance succedere: siquidem recte illa donatio inter bona paterna numerabitur, quam in vxorem maritus contulit tempore nuptiarum. Si vero matri contra religionem sanguinis propositumque pietatis, externus heres insidiatorque subrepperit, quidquid ab ea, non iustis causis exheredationis extantibus, quas sine dubio probaturus est, qui videtur filiis anteferri, donatum fuerit vel relictum, aut inreligioso alienatum translatumque commento, id totum ab eisdem filiis vindicetur. Et quia studiosè tractatur, a nobis vtilitas filiorum, quos numerosius procreari pro Romani nominis optamus augmento, procreatis competentia comoda perire non patimur, hoc necessario putauimus, præcauendum, vt marem feminamque iungendos copula nuptiali par condicio vtrunque constingat, id est, vt nunquam minorem, quam exigit futura vxor, sponsalitiæ largitate dotis titulo se nouerit collaturam, scituris puellis ac parentibus puellarum, vel quibuscunque nupturis, ambos infamiæ maculis inurendos, qui fuerint sine dote coniuncti: ita vt nec matrimonium iudicetur, nec legitimi ex his filii procreentur. (p) Sane quoniam quorundam cupiditatibus obuiandum est, qui generorum exhauriunt facultates, ac sibi vel filiabus suis, vel subornatis quibuscunque personis, priusquam aliquid de nuptiarum pactione constituent, ab incautis iuuenibus & futuri coniugii desiderio concitatis, multa faciunt occulta fraude conferri, quæ secuta solennitate votorum, filiabus refundant, aut forte maiore amore perfidiæ sibi existimant adquisita: vnde eius callidi friuolique commenti ita nullum esse iubemus effectum, vt infirmato tali colore contractus, sui iuris postea gener vindicet, vel actione proposita securus reposcat, quidquid per illiciti posthac contractus imaginem alienare compulsus est. Inter cetera captatorum etiam auditas comprimenda est, qui nonnunquam ignotorum pene lectulis adfidentes, animos ipsa corporum ægritudine fatigatos, & sincera iam iudicia non habentes, simulata affectione deprauant, vt plerique consanguinitatis & necessitudinum suarum frequenter obliui, extraneos scribere videantur heredes, cum insidiosamunuscula diriguntur, cum subornantur medici, qui praua persuadeant, & neglecto mendendi studio, fiant alienarum cupiditatum ministri. Quibus omnibus serenitas nostra diligenti examinatione perpenfis, hoc præsentī lege decernit, vt si is qui nulla testatori propin-

pinquitate coniungitur, neque ex iis personis est, quibus etiam ab intestato deferri quocunque gradu vel titulo poterat antiquo iure successio, heres fuerit institutus, legatum fideicommissum perceperit, ex relictis rebus atque corporibus, tertiam publico inferat portionem, quatenus, hoc saltem metu & testatorum iniquitas & captatorum cesset improbitas: quæ omnia constituta in futurum a die latæ legis valere præcipimus Basili P. K. AA. Inlustre igitur & præcella magnificentia tua saluberrimam sanctionem propositis diuulgabit edictis, ut omnes intelligant, remotis religiosarum mentium fraudibus, impiisque mentis, (q) hoc constitutum fuisse, quod emendationi morum utilitati publicæ, reducta in terras iustitia, votum (r) omnium focia pietate proficiat. Dat. vii. Kal. Nou. Rau. Leone & Maioriano AA. COSS. (s) (458.)

- (a) De sanctimonialibus & viduis, nonnulla habes tit. 25. lib. 9. de raptu sanctimonialium vel viduarum. Sunt autem sanctimoniales virgines Deo dicatæ, & in perpetua virginitate vitam degentes. Obseruat BARONIVS in *Annal.* ad an. 458. Maiorianum suadente S. Leone Romano Pontifice hanc nouellam promulgasse, cum is iam antea decreto ecclesiastico edito, idem statuisset. ANASTASIUS in *vita Leonis*, ait: *Hic constituit, ut monacha non acciperet velaminis capitis benedictionem, nisi probata fuerit in virginitate sexaginta annorum.* BARONIVS vult, quadraginta. LEO ipse *Epist.* 92. ad Rusticum Narbonensem, inquisitione 15. pag. 1764. Tom. I. Concil. Harduin. scribit: *Puella, quæ non parentum coacta imperio, sed spontaneo iudicio virginitatis propositum atque habitum suscepit, si postea nuptias eligunt, præuaricantur, etiam si consecratio non accessit: cuius vique non fraudarentur munere, si in proposito permanerent.* Coercuit autem Maiorianus hac constitutione nobilium Romanorum potentiam, vim filiabus inferentium, exagitauitque viduas illas, quæ non amore continentia; sed ut liberiori possent viuere vitam, ad vota secunda transire nolebant.
- (b) Basilio P. P. Eidem inscribitur supra Nouell. 1. de curialibus. Administruit quoque Præfecturam imperante Seuerus, & ornatus fuit Patriciatus honore, ut patet ex inscriptione Nouellarum 1. & 2. Seueri Augusti. Vide, quæ noto ad *dist. Nou.* 1. *supr.*
- (c) Armis & legibus. IUSTINIANVS proam. Instituit. Imperatoriam maiestatem non solum armis decoratam, sed etiam legibus oportet esse armatam.
- (d) Dei. Lege, Deo.
- (e) Illum. Scribendum, illud.
- (f) Trabantur. Emenda, trahatur.
- (g) Constringi, etiam quæ illa parentibus destituta, ut intra. Censeo ita legendum esse: *constringenda etiam illa, quæ parentibus destituta, intra prædicta, &c.*
- (h) Nubere. Alludit ad Paullinum illud; melius est nubere, quam vri.
- (i) Cuiuslibet. Idem iam anno 420. statuit HONORIUS l. ult. de raptu & matrim. sanctimon. Cunctis, inquit, accusationis huius licentia, absque metu delationis, indulta. Neque enim exigi conuenit proditorem, quem pro pudicitia Religionis inuitat humanitas.
- (k) His. Lege, bi. Rittershusius & Gothofred. ediderunt, bis defuerit.
- (l) Fideiussores. Mutauit hoc Seuerus. Nouell. 1. de abrogat. capitib. legis D. Maiorian. ibi: *In illa tamen parte matribus, salua aliorum utilitate consulumus, ne eas necessitas danda fideiussionis adstringat. Quia & factu difficile est, & super hoc filiis abunde, vel prioribus constitutis, vel presentis lege prospicitur, quibus & alienatorum vindictio compescit.*
- (m) Largitatis. Coniux superstes, si secundas nuptias non contrahit, quo affectuosam viri demortui memoriam, in alendis & locupletandis filiis, sollicita pietate conseruet, ut ait Maiorianus, libera est a pœna, quam irrogat hæc lex iis mulieribus, quæ nulla prole suscepta, secundas nuptias fugiunt, ut lasciuam viuendi possint eligere libertatem. Imo habent honestæ viduæ proprietatem lucrorum nuptialium, siue sponsalitiæ largitatis, secundum Nouellam 7. Theodosii de paternis seu maternis bonis. Vide ibi not. m. vbi dixi. Verum si maluerint ad vota transire secunda, gaudent tantum usufructu, & fideiussione prospicunt filiis e priore matrimonio susceptis, salua fore corpora omnia sponsalitiæ largitatis. Errauit CUIACIUS in expositione Nouell. 2. Iustiniani, censens, Maiorianum hoc loco statuisse, viduam, siue ad alias nuptias venerit, siue non venerit, amittere proprietatem lucrorum nuptialium. De secundis enim nuptiis hic agi, obseruabunt omnes. Sed aliter sensit Seuerus, qui & hoc huius constitutionis caput iniustum pronuntiauit, Nouelleque i. initio, statuit, ut post viri obitum sponsalia in usufructum tantum mater (licet in continua viuens viduitate) habeat, & a filiis alienare non possit.
- (n) Filio. Scribendum est, filios in gremio positos. Nimirum liberam facit Maiorianus matribus potestatem, ut filio, aut filiis, quos præ cæteris amore prosequuntur, & ut lex ait, qui in gremio indulgentiæ suæ sunt positi, possint ex bonis, quæ præter lucra nuptialia possident, donare, aut eos, suprema voluntate, præteritis cæteris, hæredes instituire, dummodo omnibus talia maneant largitas sponsalitiæ, ut docent sequentia nouellæ verba.
- (o) Abolemus. Abrogatur l. 2. de secund. nuptiis, & caput illud Nouella Theodosii 7. de paternis seu maternis bonis, quod tribuit matri electionem, ut, cui vellet, posset lucra nuptialia relinquere. Dixi not. d. ad Nouell. citat.
- (p) Procreantur. En dotis necessitatem. Hanc autem Nouellam respexisse puto Iustinianum l. ult. Cod. Iust. de dotis promissione, vbi ait: *Neque enim leges incognita sunt, quibus cautum est, omnino paternum esse officium, dotem vel ante nuptias donationem pro sua dare progenie.* Latuit id HEINECCIUM ad leg. Iul. & Pap. lib. 2. cap. 20. §. 3. qui tamen ibidem de dotis necessitate doctè disputat.
- (q) Mentis. Scribendum, commentis.
- (r) Votum. Lege, voto.
- (s) Rittershusius & Gothofredus sequentia ediderunt Interpretis verba: *Hæc sex sententiæ non sunt destorata, quia in aliquibus libris non inueniuntur, in aliquibus tamen inueniuntur.*

De adulteriis. (a) Tit. IX

I. Impp. Leo & MAIORIANVS AA. Rogatiano Consulari Tusciæ suburbicariæ. (b)

Agitandam legibus adulterii quæstionem, imminente nostræ quoque perennitatis oraculo, te exercuisse commemoras, atque ut relatione testaris, conuictum confessumque Ambrosium in nefario crimine relegatione dignum temporaria censuisti. Non solum leniter (c) immemor esse (d) & neglegenter pensasti alieni doloris (e) iniuriam, ut maculam pudoris extincti, & eius summam criminis, in quo quicquid vero (f) indignum est, continetur, elui (g) vita superstiti, iudicaris. Eum tamen ipsum temerasse sententiam, & confestim locum perhibes exilii defugisse, nosque consuluisti quid fieri sanciamus. Quocirca tam * exercitandæ iudicationis formam perpeti mansura debeat aspirare: seueritatem quippe res ipsa flagitat. Vnde Rogatiane Kar. noueris ad rigorem (h) veteris disciplinæ, hanc perennitatem nostram obseruationis adiecisse mensuram, ut secundum legem Diuorum retro Principum, qui in simili crimine talia censuerunt, relegationem probrosi ac nefandissimi rei, deportatio adiecta continuo, (i) & bonis eius omnibus fisci utilitatibus vindicatis, eumque a congressu totius Italiæ submouendum, edictorum propositione denunciata omnibus perimendi licentia, qua passim ita insequendus est, qui sententiæ abusus est lenitate, ut si comprehensa urbis nostri parte repertus fuerit, cæsus iure videatur, quatenus sanctionis procedente censura, ab incurfu flagitiorum tutam genialis tori præstemus imposterum castitatem, ut exemplo competenti luxuria castigata ab expugnatione pudicitiae, quæ sub publica quodammodo videbitur esse custodia, libido & proteruitas arceatur, manifestumque sit, generaliter ita nobis cordi esse violatum pudorem, ut edictali decreto iusta cohercitione proposita, intemperanter futuris quoque temporibus plecti commissum simile censeamus. Dat. xv. Kal. Mai, Arelato, Richomera & Clearcho (k) vv. cc. coss. (459.)

a) De adulteriis, est titulus 7. lib. 9. ad legem Iul. de adulter. Editio Rittershus. loco tituli hanc præfert summam: *Maritus, si adulterum cum uxore inuenerit, ita ut unum sint, & sese commisceant, liberum arbitrium habebit, utrumque uno ictu ferire.* Adscriptum autem hæc verba germanicæ nationis librarius, cum hoc lus apud maiores nostros marito tributum fuisse, doceant leges Baiuorum tit. 7. Rotharis Longobardorum Regis num. 213. & Wisigothica lib. 3. tit. 4. num. 4.

(b) Suburbicariæ. De regionibus suburbicariis, siue, quod idem est, urbicariis, vide Commentar. ad leg. 9. de annon. & tribut. Picenum & Tusciam suburbicarias regiones, memorat lex 12. de indulgent. debitor. Tusciam urbicariam nominant GAIVS & THEODOSIVS inter Auctores fin. regund. pag. 253. Edit. Goes. Continentur autem suburbicariæ regiones centesimo ab urbela-pide, & ab Italia reliqua separantur, hæc nouella, d. l. 9. de annon. & l. 12. de indulgent. De Consularibus, adi Notitiam dignitat. Rogatiani vero, cui hæc nouella inscribitur, mentio nulla in scriptis huius ætatis.

(c) Leniter. Abest hæc vox ab Edit. Rittersh. GOTHOFREDVS edidit, *leuiter*.

(d) Immemor esse et. CUIACIVS emendat, *immo etiam*.

(e) Doloris. Vox hæc propria adulterii crimini, de qua consule Glossar.

(f) Vero. Emendat CUIACIVS, *viro*.

(g) Elui. PITHOEVS recte edidit, *elui*. RITTERSHVSIVS habet, *elabi*.

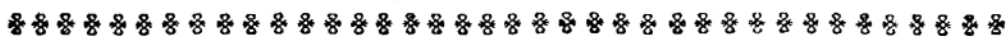
(*) Excidit hic forte integra linea, negligentia librariorum.

(h) Rigorem. De rigore hoc dixit GOTHOFREDVS in Commentar. ad leg. 4. quorum appellat. & WIELINGIVS in Prætermiff. ad Habnium, Iurisprud. restitut. pag. 237. 238.

(i) Continuo. Legendum, *comitetur*.

(k) Richomere & Clearcho. Depravata hæc est scriptura. Hi enim Consules prodierunt A. D. 384. Sed cum Richomer in Fastis variis scribatur, Ricomer, Recimer, Ricimer, vide Fastos RE-LANDI, factum est, ut librarii eum cum Ricimere, de quo ad Nouellam 2. Maior. dixi, confuderint. Errori occasionem dedit, quod Nouella hæc mense Aprili est edita, quo tempore forte in Gallia eius Consulis, qui in Oriente prodierat, nomen nondum innotuerat, soliusque Ricimeris adscriptum, qui Consulatum gessit cum Patricio A. D. 459. Inde semidoctus librarius, suppleturus Consulatum, Ricimeri collegam dedit Clearchum. Scribendum ergo Ricimere & Patricio. Arelate adhuc constitisse Maiorianum hoc & sequente anno, dixi ad citat. Nouell. 2. supr.

NOVELLARVM DIVI SEVERI AVGVSTI LIBER V.

*De abrogatis capitibus iniustis legis (a) Diui Maioriani A. Tit. I.
Ad locum, (b) id est de sanctimonialibus viduis, de hereditatis
tertia, (c) vel de ceteris negotiis.*

I. Impp. Leo & SEVERVS AA. Basilio (d) PF. P. & Patritio.

ILIVD tantum ex eadem lege retinentes, quod veterum legum commendat auctoritas; Scilicet, ut post viri obitum sponsalia (e) in vsumfructum tantum mater habeat, & a filiis alienare non possit, siue in alias nuptias venerit, siue non venerit. (f) Et ut omnibus ex eodem matrimonio filiis ex æquo communia, in vnum aut alterum matri conferre non liceat. (g) Nam quid est aliud a filiis alienare, si hoc non est, cum proles numerosa contigerit, prætermittis ceteris, vni vel alii praua velle intentione largiri? Sint sane matres, si ita libuerit, pro impensis obsequiis in filiorum electione liberales, vsumfructum suum, cui voluerint, largiantur, proprietatis commoda cunctis pariter filiis deputata non minuunt. In illa tamen parte matribus salua filiorum vtilitate consulimus, (h) ne eas necessitas dandæ fideiussionis (i) adstringat. Quia & factu difficile est, & super hoc filiis abunde, vel prioribus constitutis, vel præsentī lege prospicitur, quibus & alienatorum vindicatio competit, & ex maternis bonis, perditarum redintegratio facultatum. Basili Parens Karissime (k) AA. Quare illustri & præcella Magnificentiā tua huius (l) Constitutionis oraculum edictorum faciet solennitate proponi, ut legis asperitas, quæ ad amplitudinem tuam primæ præfecturæ administratione data est, per te correctā atque emendata vulgetur. Dat. v. Kal. (m) Mart. Rom. Basilio v. c. CONS. (463.)

INTERPRETATIO. *Hæc lex Imperatorum Leonis & Seueri, ea quæ Maioriani lex de diuersis rebus, quas ipsa testatur, obseruanda esse præceperat, specialiter vacauit, & id tantum quod rationabile, & pristinis legibus congruum fuit, credidit reseruandum, quod ipse sua Constitutione confirmat, dicens: Illud tantum ex eadem lege retinentes, quod veterum legum confirmat auctoritas. Itaque, ut post viri obitum relicta uxor, vsumfructum tantum sponsalitiæ donationis habeat, & nihil exinde alienare præsumat, siue alias ad nuptias venerit, seu certe non venerit, neque aliis, nisi tantum omnibus filiis suis, ex eodem patre genitis, cuius donatio est, hæc ipsa sponsalitiæ largitas equaliter dimittatur. Nec liceat matri cui voluerit de filiis aliquid exinde amplius pro sua voluntate donare. Sane de vsumfructu suo quod ei lege concessum est, donandi cui voluerit liberam habeat potestatem. Nam ea, quæ omnibus tantum filiis equaliter iussa est reseruare, nec minuat, nec inter filios pro suo arbitrio diuidere vlla ratione præsumat. Hoc tamen matribus hæc lege præstat, ut salua filiorum vtilitate, fideiussores pro retinenda hac ipsa sponsalitiæ donatione dare non debeant. Quia talis petitio grauis est, & sufficit filiis, quod vel hæc lege, vel prioribus statutis constat esse prospectum, ut etiam si matres eorum secundo nupservint, eorum maritorum facultates loco pignoris obligentur: & si quid ipsæ matres exinde præsumpserint, de facultatibus earum illata sibi filii damna resarciant.*

- (a) *Intellige Nouellam g. MAIORIANI de sanctimonialibus.*
 (b) *Ad locum.* De hac formula, vide dicta ad Nouell. 2. MAIORIANI de Episcopalis iud.
 (c) *Tertia.* In MS. W. & Edit. SICHARD. tantum legitur, *ad locum.* In MS. G. titulus est, *de abrogatis capitibus iniustis.* Ex his iudicare potes, librios nonnullos, ea tantum nouellæ capita descripsisse, quæ videbantur, pro locorum diuersitate, in foro vsum habere. Certe de hereditatis tertia, nihil neque dicta Nouella g. neque hæc, continetur.
 (d) *Basilio.* De eo dixi ad Nouell. Maior. 1. de curial. & ad d. nouell. g. de sanctimonialibus. cum vero, ut in fine Nouellæ dicitur, constitutio illa de sanctimonialibus, ad eum data sit, primæ præfecturæ administratione, siue imperante Maioriano, sub quo Præfecturam gessit A. D. 458. Hoc anno 463. quo iterum Præfecturam sub Seuerō administravit, ad eum hæc Nouella danda fuit, ut legem priorem a se propositam, per hanc posteriorem, corrigeret, atque emendatam vulgaret.
 (e) *Sponsalia.* MSS. W. G. Sponsalitiæ. Recte Sponsalia. Sunt enim Sponsalia dona Sponsaliorum nomine oblata, siue donationes propter

- nuptias. Vid. Glossar. & DV FRESNE. Sed medio æuo, ut docent loca apud laudatum DV FRESNE, & Interpretatio ad l. 3. & 8. de sponsalibus, sponsalia, dixerunt sponsalitiæ. SICHARDVS edidit: *post viri obitum, quod sponsalitiæ largitate in vsumfructum tantum mater habeat.*
 (f) *Venerit.* Abrogatur caput Nouellæ THEODOSII 7. de paternis seu maternis bon. Dixi ibi not. nn. & caput Nouell. MAIORIAN. g. ut docui not. m.
 (g) *Liceat.* Tollitur electio, quæ matri quondam competebat, ut vni ex filiis lucra nuptialia posset relinquere. Vid. not. d. ad d. nouell. 7. & not. o. ad d. nouell. g. Confirmat vero Seuerus hoc loco Maioriani constitutionem. Consule etiam GOTHOFREDVM in Commentar. ad leg. 2. de secund. nuptiis pag. 326. Tom. I.
 (h) *Consulimus.* MS. G. & SICHARD. consulimus.
 (i) *Fideiussionis.* Requirebatur illa ex constitutione MAIORIANI g. Vid. ibi not. l.
 (k) *Parens Kar.* MS. G. & impressi, *Præfeste charissime.*
 (l) *Quare illustris & præcella magnificentiā tua huius.* Absunt hæc a MS. G. & ed. SICHARD.
 (m) *P. Kal.* MSS. & impressi, *X. Kal.*

De corporatis. (a) Tit. II.

I. Impp. Leo & SEVERVS AA. Basilio PF. P. & Patritio.

Cum per virum illustrem Aufonium cunctorum ad nos prouincialium querela peruenit, eo quod *** aliaque corpora publicis obsequiis deputata, quorundam se colonis vel famulis, ignorantibus dominis, socialissent, & nunc sub spectre publicæ corporationis procreatos liberos conantur iugo seruitutis absoluerent, idcirco agnoscat sublimis Magnificencia tua, diuini nos in æternum lege sanxisse, si qui vel qua, ex corporibus publicis, vel ex corporatis vrbis Romæ, seruis vel colonis se crediderint copulandos, agnationem eorum ad eos dominos pertinere, quorum inquilinus vel colonus fuisse constiterit, exceptis iis, qui ante eam legem non taliter latam sese iunxisse noscuntur. Dat. vii. Kal. Octob. (b) Hermenericho & Basilisco coss. (465.)

(a) De corporatis dixi ad Nouell. 26. inter Theodof. Hac Nouella agit de corporatis vrbis Romæ & prouincialibus, quorum quoque fit mentio, Nouell. Valentin. 12. de episcop. iud. vbi vide not. p. & GOTHOFREDVM in Paratitlo de priuileg. corporat. vrb. Rom.

(b) VII. Kal. Octobr. Male igitur Chronographus CVSPINIANI, & ex eo PANVINIUS in fast. scribunt, Seuerum defunctum esse XVIII. Kal. Septembr. quod obseruauit iam BARONIUS in Annal. ad an. 465. Dies ergo mortis Seueri, qui hoc anno finit vitam, obscurus est.

*****

INCIPIT LIBER LEGVM DIVI ANTHEMII AVGVSTI.

*De mulieribus quæ se seruis propriis vel libertis iunxerunt, (a)
& de naturalibus filiis. Tit. I.*

I. Impp. Leo & ANTHEMIVS AA. Luperciano PF. P. (b)

HVMANO generi & fluctuantibus rebus mortalium vna post Deum ratione consulitur, si aduerforum ingruentium procellis occurrat sæpius nostra Serenitas: nec dubium est imminui materiam conuersationis humanæ, nisi componat prouidentis regentis imperium, quicquid per se non potest imperare (c) mortalitas: eritque ita magis florida ac tranquilla ciuilitas, si circa prouidos hominum casus excubet circumspecti Principis fauor. Iulia quædam, preces nostris fundit altaribus, adstruens, cum eo sibi matrimonium contigisse, qui familiæ quidem suæ seruus extiterit, sed libertatem morum claritate meruerit. Exorat quoque nostri nominis (d) maiestatem, ne sibi noceat, quod venerabilis sanctio Constantini, dominam seruorum suorum complexibus inflammari districtissimo rigore (e) non patitur: incongruum quippe existimans, in suo casu de seruorum coniunctionibus constituta tractari, cum ipsa non seruo nupserit, sed liberto: præcipue nuptias suas in culpa (f) venire non posse, quod de libertorum consortiis prohibendis, euident (g) nihilominus æstimari, quicquid ante hoc lex vlla non vetuit. Geminatam igitur causam huiusmodi casibus consulendi, reperit nostra Serenitas, vt nec confirmatio subtrahatur, de suscepto quasi errore nutantibus, & honeste ac probabiliter constituta, sine aliqua deinceps ambiguitate seruentur. Primum igitur edictali decernimus sanctione, vt quæ vsque ad secundum nominis nostri Consulatum, (h) similia probabuntur iniisse coniugia, legitima firmitate non careant, sed hanc quoque munificentiam nostrorum fascium, securitati suæ adfuisse latentur, vt si quæ sunt feminae, quæ pro nobilitate natalium, de eiusmodi forsitan consortio quicquam verentur, superfluum pondus iniusti timoris abiciant, nec se non licito quasi fecisse formident, vt nulla nunc vsque ad liquidum iura vetuerunt: ita vt cum libertis suis iustas nuptias contraxisse videantur, natique & nascendi ex his liberi, nullam vnquam de parentum suorum coniunctione sustineant quæstionem, sed matris ac patris hereditatem legum more percipiant. Ipsi quoque inter quos huiusmodi est contractus (i) societas, testandi in se inuicem, vel succedendi sibi iuxta formam iuris, licentiam non amittant, neque quicquam matrimonii gratia a ceteris discrepare credantur, de quibus ante hanc nostri nominis (k) sanctionem nihil legum scita præscripserunt. Et reuera principalis gratiæ est eruere suis casibus suspicaces mortalium mentes, ne sibi non licuisse, quod nemo prohibuerat, arbitrentur: vniuersorum quoque notitiam euidenter instruere, ne sibi fas esse quisquam existimet, vt fas esse non patimur. Ex hoc ergo nostræ clementiæ Consulatu decorem publicum agere (l) cupientes, cum seruis & libertis dominas & patronas ineundi matrimonia facultatem habere prohibemus, (m) ne insignium familiarum clara nobilitas indigni consortii sordiditate vilescat, & quod splendore forsitan senatoriæ generositatis obtinuit, contractu vilissimæ societatis amittat, aut nude tante (n) tum ingenuæ libertatis fulgore perspicuum genus, in femina imprudentior complexus immineat: (o) ea sine dubio cautione valitura, vt de consortiis seruorum perpeti firmitate seruetur quicquid Diuus Con-

stantinus venerabili sanctione constituit. Circa eas vero, quæ in liberos suos vota conuerterint, custodiri in æternum duratura lege sancimus, ut coniunctio verita, ne nomen quidem matrimonii fortiaur, sed ad illicita consortia execrabili ter aspirantes, publicatione omnium facultatum, & perpetua deportatione plebantur: his qui ex huiusmodi societate nascuntur, non solum iure, sed & vocabulo liberorum priuandis, serui quoque conditione (p) probabiliter addicendis, ita ut his dominium sibi noster fiscus usurpet. De coniunctionibus sane ancillarum & libertarum, necnon de naturalibus liberis, quoquomodo procreatis procreandisue, inter omnes decernimus custodiri, quod Diuorum retro Principum saluberrima constituta sanxerunt. Luperciane P. K. AA. Inlustris igitur & præcella magnificencia tua saluberrimam sanctionem ad omnium notitiam peruenire edictorum deuulgatione præcipiat, ne cui super sit ignorationis auxilium, quominus cauta quæ sunt, decreta feruentur. Dat. x. Kalend. Mart. Romæ D. N. Anthemio A (q) CONS. Accepta Id. Mart. Romæ, ipso A. (468.)

(a) *De mulieribus, quæ se seruis propriis iunxerunt*, est constitutio CONSTANTINI M. lib. 9. tit. 9. quam Anthemius hac nouella memorat & confirmat.

(b) *Luperciano P. P.* Eidem inscribuntur nouellæ sequentes, quæ hoc anno quoque sunt editæ.

(c) *Imperare.* Gothofredus edidit, impetrare.

(d) *Nominis.* Bene emendat RITTERSHVSIVS, numinis.

(e) *Rigore.* Intelligit laudatam legem un. Constantini M. qua statuit, ut mulier capitali sententia subiugetur, verbero ignibus tradatur.

(f) *Culpa.* RITTERSHVSIVS legit, culpam.

(g) *Euidens.* Sequentia verba, tanquam deprauata asterisco notauit CUIACIVS. Legendum esse cenſeo; *euidens* nihil possumus æstimare, quippe quæ ante hoc lex vlla non vetuit.

(h) *Consulatum.* Id est an. 468. quo hæc nouella data.

(i) *Contractus.* Emendat RITTERSHVSIVS, contracta.

(k) *Nominis.* Vellem, numinis.

(l) *Agere.* Lege, augere, ut rescribendum censuit CUIACIVS.

(m) *Prohibemus.* Ius itaque vetus restituit MAIORIANVS, de quo differuit Heineccius ad leg. lul. & Pap. lib. 2. c. 1. pag. 128.

(n) *Nude tante.* Edit. Rittersh. *nude tanto.* Ed. Gothofr. *nude tantum.* Emendat bene CUIACIVS, viduitate.

(o) *Immineat.* Legendum, imminuat.

(p) *Conditione.* Scribe, conditioni.

(q) *Anthemio A.* Scribendum est, *Anthemio A. II.* Cos. Memorat enim Consulatum secundum ipse Anthemius in nouella. Prodit autem Consul hoc anno 468. ob imperium anno superiore susceptum. Vid. RELAND. in *Fest.* & PAGIVM in *Critic.* In hunc Consulatum SIDONIVS carmen panegyricum scripsit, & Romæ recitauit, Præfecturamque vrbi eam ob causam adeptus est, ut testatur ep. 9. lib. 1. Fuit autem eo tempore præsens Romæ Anthemius, & more maiorum in foro Traiano Consul seruos manumisit, quod videmus in fine carminis:

*Nam modo nos iam festa vocant, & ad Vlpia poscunt
Te fora, donabis quos libertate Quirites,
Quorum gaudentes exceptant verbera male.
Perge pater patria felix, atque omine fausto
Captiuos vincula nouos, absolue vetustos.*

Ideo in fine Nouellæ dicitur, *Acceptam* fuisse constitutionem Id. Mart. Roma ipso Augusto, scil. præſente.

De confirmatione Legum (a) DN. Leonis Augusti. Tit. II.

Imp. Leo & ANTHEMIVS AA. Luperciano P. P.

AD consultationem clementiæ nostræ, Dominus & pater meus (b) Princeps sacratissimus Leo, super his, quæ indulgentia principalis in diuersos iam contulit, vel processu temporis largietur, certum ius venerabili sanctione constituit, quod sub sacris suæ perennitatis apicibus, ad nostram quoque sententiam destinauit. Quumque mundanis compendiis proficit, ut circa regendum vtrunque orbem id præcipue custodiendum credamus, quod deliberatio communis elegerit, legem directam libenter amplexi, quod ad omnes tam saluberrima constituta perueniant. sub hac pragmatica iussione ad amplitudinem tuam censuimus dirigendam. Luperciane P. K. AA. Inlustris igitur & præcella magnificencia tua venerabilia constituta propositis deuulgabit edictis, ne vllius prætereat notionem, quod in æternum valere Serenitas nostra decreuit. Dat. sub die XIII. Kalend. April Romæ, D. N. Anthemio A. CONS. Actum sub die eodem. (468.)

De bonis vacantibus. (c) Tit. III.

Imp. Leo & Anthemius AA. (d)

Imperatoria maiestatis est, ex præsentibus causis etiam futuris providere temporibus, & referata ambiguitate sequenda decernere. Nam cunctorum census vocatur in dubium, si per licentiam principalem, (e) iura dominorum suam non habeant firmitatem. Itaque nos, quibus totius mundi regimen commisit superna prouiso, & iuris regulam & æquitatis rationem volumus custodiri. Pius ac triumphator semper Augustus filius noster Anthemius, licet diuina maiestas & nostra creatio, pietati eius plenam imperii commiserit potestatem, tamen prudenti & cauta, qua pollet, æquitate per sacros adfatus nos credidit consulendos, adferens in Italiæ partibus multa exorta negotia ex donationibus, quas de alienis rebus, Principes contra Legum cauta fecere, (nam ut quisque vel meruerit, vel præcatus est de imperatoria veluti largitate plurima & magna, detentant. Emergunt autem

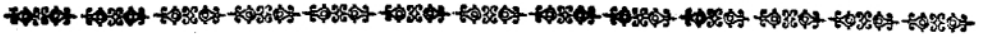
tem personæ, quæ plerumque prædia vel res aliquas, sui iuris adferant esse, quas ex Principis munificentia diuersi illicito titulo quæserunt. Nam sæpe ea, quæ caduca dicebantur & donata sunt, consanguineus eius, qui sine herede putabatur, emergens reposcit, vel de captiuitate liberati, iure postliminii, quæ sua vel propinquorum fuerant, & aliis a Principe concessa sunt, reddi sibi iure desiderant, adstruentes secundum sacratissimas Constitutiones legitimum sibi auxilium suffragari: vel cum res aliqua vindicatur a possessore, cui domus venerabilis aut donatione contulit aut venditione, vel commutatione, aut vltima voluntate transfudit, scilicet quam iniuste aut minus idonee contractam forsitan possidebat) vtrum iure communi, quod petitor probauit suum, recipiet, an præter Leges, quibus omnes vtuntur, circa donationem regiam pronunciandum erit, vt factum Principis, vel aliena re donata aut vendita, comprobetur. Nam cum de huiusmodi controuersis ab amplissimis cognitoribus tractaretur, prolata est Constitutio de Codice Theod. sub tit. de bonis vacantibus, (f) qua Diuus Constantinus cauet, vt si rem quam Princeps donauit suam quisquam potuerit adprobare, non eam recipiat, sed eo cui donata est firmiter possidente, Princeps petitori extrinsecus qua voluerit, ratione succurrat. Hæc cum nostris insinuarentur sensibus, relictis gestis, quæ ad nos a filio nostro serenissimo Principe sub prædicta consultatione directæ sunt, habitis inter Procuratores Dominiæ & Fortunati inlustrium personarum, serenitas nostra, cui cordi est in dies singulos consultiore tractatu & meliore deliberatione generi humano prospicere, satis putauit incongruum, vt tanta rebus negotiisque confusio vel iniquitas innectatur, & vnicuique suis vti non liceat, neque pro fuorum defensione legitimum habere tutamen, sed in arbitrio sit forte subripientis (g) facilis & iniusta nonnuquam regiæ donationis auctoritas, & vt aliis iustæ possessione fraudatis, ab aliis liberalitate iniuste detineatur, cum & ipse titulus supra prædictæ Constitutionis, vnde consulta est nostra clementia, de vacantibus tantum, non de omnibus bonis atque substantiis euidenter loquatur. Hac igitur in perpetuum valitura lege sancimus, vt siquidem de bonis reuera vacantibus Imperator aliquid pro sua liberalitate donauerit hoc perpetuam obtineat firmitatem: & nemo calumniam patiatur de re, quam principalis in eum liberalitas iure contulerit. Sin autem aliquis rem suam siue tanquam vacantem, siue alio quolibet titulo donatam cupit repetere, eamque sui iuris esse, vel ad se de uolutam ex legitima successione monstrauerit, communi legum fruatur auxilio, nec ex illa, licet imperiali donatione seu commutatione, vel ex aliqua cuiuslibet contractus specie, contra generale præsidium omnino lætatur, siue etiam a retro Principibus hoc beneficium adferat sibi esse delatum, siue post aliquid tale fuerit subsequutum. (h) Hanc igitur Constitutionem, in causa etiam Dominiæ & Fortunati inlustrium personarum, quæ huic legi præstitit occasionem, valere præcipimus, vt communi iure Cæsaria massa, de qua queritur, prædictæ Dominiæ inlustri femina restituitur. Neque enim aliud imperatoris maiestati, cui semper debet æquitas inhærere & vigere iustitia, videtur ad commodum, (i) quam commune ius omnibus referuare subiectis, & nihil amplius bonis licere Principibus nisi quod liceat priuatis, (k) & hanc liberalitatem prætere, quæ legibus & æquitate subnixæ est, vt nemo se alienis & illicitis ditatum lætetur, nemo bonis propriis desceat esse priuatum. Luperciane p. x. aa. Inlustri igitur & magnifica auctoritas tua, quæ hac saluberrima lege serenitas nostra constituit obseruari, ad omnium notitiam edictis ex more propositis iubeat peruenire. Dat. xiiii. Kal. April. Rom. DN. Anthemio P. P. Aug. II. CONS. (468.)

- (a) *Legum.* Scribendum est *legis*. Intelligitur enim nouella sequens de bonis vacantibus, quam Leo Aug. ad consultationem Anthemii misit in Occidentem, Anthemiusque confirmauit. Ideo hæc & sequens Nouella eundem diem præferunt. Dicit ANTHEMIVS, Leonem, super his, quæ indulgentia principalis in diuersos contulit, vel processu temporis largietur, certum ius constituisse, id est, de bonis vacantibus, a Principe donatis, legem dedisse. Acceptam Leonis constitutionem, Anthemius eidem Luperciano inscripsit, & tanquam a se latam, publicauit.
- (b) *Pater meus.* Patrem appellat, quia a Leone Imperator Occidentis est constitutus.
- (c) *De bonis vacantibus,* est titulus 8. lib. 10. cuius legem 3. laudat Leo Imp. & interpretatione addita restringit. Consule ibi GOTHOFREDVM.
- (d) *AA.* Adde Luperciano P. P. quod docet ipsa Nouella in fine.
- (e) *Principalem.* Perstringit falsæ Principum nonnullorum nimiam liberalitatem, qui bona amicis suis dono dederunt, etsi adessent, qui dicerent,

ea optimo iure ad se pertinere. Ideo inquit Leo, per hanc licentiam cunctorum census, siue facultates, vocari in dubium, cum domini iura infringantur a Principibus.

- (f) *Vacantibus.* Innuat dist. leg. 3. de bon. vacant. ad quam dixit GOTHOFREDVS mihi que otium fecit.
- (g) *Subripientis.* Optime emendat GOTHOFREDVS l. c. *subrepentis*.
- (h) *Subsequutum.* Hactenus Leo Imp. Reliqua sunt Anthemii, qui constitutionem hanc, in causa Dominiæ a Fortunato Cæsarianam massam repetentis valere iubet.
- (i) *Ad commodum.* Scribendum *ad commodum*, vt monet GOTHOFREDVS l. c.
- (k) *Priuatis.* Ita Valentinianus. l. vlt. de appellat. Ius nobis cum priuatis non dedignatur esse commune. Vide & legem 4. Cod. Inst. de legib. PLINIVS in Panegy. cap. 85. Sed tu nihil amplius vis tibi licere, quam nobis. Non est princeps supra leges, sed leges supra principem.

Finis Nouellarum.

INDEX LEGVM NOVELLARVM IMPP.

Theodosii, Valentiniani, Martiani, Maioriani, Seueri & Anthemii, per seriem litterarum digestus.

A Brogatis capitibus iniustis Legis Diui Maioriani, ad locum, id est, de sanctimonialibus, viduis, de hereditatis tertia vel de ceteris negotiis tit. 1. Nou. Seu.

Adulteriis tit. 9. Nou. Maior.
Advocatione Afris concessa, Nouell. Theodos. tit. 50.
Aedificiis publicis tit. 6. Nou. Maior.
Alluvionibus Nili Aegyptiacae diocesos, & quae in omnibus provinciis sunt, & de paludibus & pascuis tit. 10. Nou. Theodof.
Ambitu & locis limitaneis inibi redhibendis t. 31. N. Tb.
Amota militantis fori praescriptione tit. 14. Nou. Tb.

B Bonis caducis sive proscriptionum tit. 7. Nou. Maior.
Bonis Fabricensium tit. 13. Nou. Theod.
Bonis vacantibus tit. 3. Nou. Anthem.

C Colonis vagis vel agnatione eorum & de aduenis t. 9. Nou. Valent.

Competitionibus tit. 47. Nou. Theod.
Confirmatione legum Nouell. Diui Theodosii. tit. 2. Nou. Tb.
& alia Nouell. tit. 35. & Leonis Aug. Anthem. t. 2.
Confirmandis, quae administrantibus vel publicum officium gerentibus distracta sunt, vel donata & de ceteris negotiis tit. 10. Nou. Valent.
Contra sententias P. F. P. iniustas post successionem intra biennium supplicandum tit. 6. Nou. Theod.
Corporatis vrbis Rome qui ad militiam vel clericatum transierunt, reuocandis tit. 26. Nou. Theod.
Corporatis tit. 2. Nou. Seu.
Curialibus & agnatione vel distractione praediorum & de diversis negotiis tit. 1. Nouell. Maior.

D Defensoribus ciuitatum tit. 5. Nou. Maior.

E Episcoporum ordinatione tit. 24. Nouell. Theod.
Episcopali iudicio & diuersis negotiis, & ne quis Clericus inuitus ordinetur t. 12. Nou. Val. t. 2. N. Maior.

F Fructibus inter maritum & uxorem expensis, filiis vel heredibus minime imputandis tit. 1. Nou. Valent.

H His, qui sponte munus aliquod vel honorem largiuntur, & de naturalibus filiis in Curiam dandis heredibusque scribendis vel bona parentum accipiendis tit. 11. Nou. Theod.
Homicidiis casu vel voluntate factis tit. 3. Nou. Val.
Honoratis, & quis in gradu praefatur tit. 48. Nou. Tb.

I In damnum publicum non valere rescriptum, nec specialia beneficia generalibus preferenda t. 42. N. Tb.
Indulgentiis reliquorum t. 7. N. Val. tit. 1. 2. Nou. Mart. tit. 4. Nou. Maior.
Inuasoribus tit. 19. Nou. Theod.
Iudaeis, Samaritanis, Haereticis & Paganis t. 3. N. Tb.
Iure nundinarum tit. 51. Nou. Theod.

L Lampadariis tit. 36. Nou. Theod.
Lenonibus tit. 18. Nou. Theod.
Libertis & successionibus eorum tit. 6. Nou. Val.
Locis Reipub. quoquomodo possessis, ciuitatibus restituentis tit. 30. Nou. Theod.

M. Manichaeis tit. 2. Nou. Val.

Matrimonii Senatorum tit. 4. Martian.
Metatis tit. 32. Nou. Theodof.
Mulieribus quae se seruis propriis iunxerunt & de naturalibus filiis tit. 1. Nou. Anthem.

N Nauibus ultra duorum millium modiorum capacitatem non excusandis tit. 15. Nou. Tb.
Nauiculariis annicis tit. 38. Nou. Tb.
Ne Curialis praedium alterius conducat aut fideiussor conductoris existat tit. 4. Nou. Tb.
Ne Decurio ad Senatoriam dignitatem vel aliquem honorem aspiret tit. 8. Nou. Tb.
Ne duciani vel limitanei milites ad Comitatum exhibeant tit. 46. Nou. Tb.
Negotiatoribus tit. 27. Nou. Tb.
Neminem exhiberi de provincia tit. 1. Nou. Mart.
Neque domum diuinam, neque Ecclesiam aut aliquam personam quolibet publico munere excusandam t. 21. N. Tb.

O De officio & numerariis praefectorum praetorio t. 49. N. T.
Ortu Imperii Diui Maioriani, tit. 2. Nouell. Maior.

P Palatinis tit. 45. No. Tb.
Parentibus qui filios suos distraxerint tit. 11. No. Val.
Paternis seu maternis bonis tit. 7. No. Tb.
Patrimonialibus rei Dominice & limitrophis fundis ad Orientem positis tit. 12. No. Tb.
Pecunia Afris credita & de fideiussoribus eorum tit. 22. Nou. Theod.
Pentapolis ad urbem Romam reuocandis & qui à tyronum praebitione excusantur tit. 43. No. Tb.
Postulando tit. 34. No. Tb.
Postulando & perpetuanda Advocatione t. 16. N. Tb.
Praediis ciuitatum omnium tit. 3. No. Mart.
Praediis pistoriis Afris deputandis tit. 40. No. Tb.
Praescriptione XXX. annorum, omnibus causis opponenda, tit. 8. Nou. Valentin.
Prelio solidi & ne quis solidum integrum recuset tit. 25. Nou. Tb.
Principibus agentium in rebus tit. 37. No. Theod.

R Reddito iure armorum tit. 20. No. Tb.
Relenatis, Adaratis vel donatis possessionibus t. 33. Nou. Tb.
Repudiis tit. 17. Nou. Tb.
Rescindendis venditionibus rei dominice t. 28. N. Tb.

S Sanctimonialibus & viduis & successionibus earum, tit. 8. Nou. Maior.
Scholaribus, Comitibus scholarum & de Domesticeis eorum tit. 29. No. Tb.
Sepulchris tit. 5. Nou. Valent.
Siliquarum exactionibus tit. 51. Nou. Theodof.
Suariis, Boariis & pecuariis tit. 39. Nou. Theod.
Successione Curialium tit. 41. Nou. Tb.

T Testamentis, tit. 9. Nouell. Theod. tit. 4. Nou. Valent.
Testamentis Clericorum tit. 6. Nou. Martiani.
Theodosiani Codicis auctoritate tit. 1. No. Tb.
Tironibus & occulatoribus desertorum tit. 44. Nou. Theod.
Tributis Fiscalibus & de sacro auditorio & de ceteris negotiis tit. 23. Nou. Tb.
Triginta annorum praescriptione omnibus causis opponenda tit. 8. Nou. Valent.
Tutoribus tit. 5. Nou. Tb.

APPENDIX
CODICIS
THEODOSIANI

NOVIS CONSTITVTIONIBVS CVMVLATIOR

CVM

EPISTOLIS ALIQVOT VETERVM CONCILIORVM
ET PONTIFICVM ROMANORVM, TVNC PRIMVM
EDITIS.

OPERA ET STUDIO IACOBI SIRMONDI

Societatis Iesu Presbyteri

ANNO M. D. C XXXI.

LECTORI DE DIVERSIS OPUSCULIS QUAE IN HOC VOLUME CONTINENTVR.

uanti sit ad legum ciuiliū sacrarūque intelligentiam constitutiones principum, aut epistolis pontificum, ex quibus decreta legum excerpta sunt, integras atque inlibatas contruēri, & ipsa vnumquemque res docet, & fidem iudicio suo fecerunt viri docti, qui in his propterea inuestigandis proferendisque in publicum magno studio versati sunt. Quo minus mihi ambigendum, LECTOR, putavi, cum vtriusque generis nonnulla in manus meas venissent, quin & ea in lucem dari tua interesse censes, & nostram hoc etiam in conatu operam, quod praecipue optandum erat, minime improbares.

I. Habes igitur primo loco imperatoriarum aliquot legum collectionem. cui dum nomen ac titulum quaerimus, Appendix Codicis Theodosiani dici posse idcirco visa est, quod ab iis tribus constitutionibus incipiat, quae Codici Theodosii appendicis loco subiici consueverunt. Cum his enim tribus coniungi, & reliquas consueisse, quas nunc damus, docent veteres scintillae, ut vocabant, seu breuiaria Codicis Theodosiani, in quibus harum quoque nostrarum titulos sub finem & lemmata videre est. Ceterum Codex Lugdunensis Ecclesiae, unde has primum descripsimus, & Anitiensis alter, eum quo postea contulimus, non Theodosianas leges, sed Synodos partim Africanas, partim Gallicas continebant.

II. Quae post haec sequuntur Epistolae Conciliorum, ex Bibliotheca regia prodierunt: nouae omnes, praeter ultimam, quam etsi alibi vulgatam, diuelli a ceteris non placuit. Ex his binae Ambrosii nomen praeferunt: nec aberrabit fortasse, qui Ambrosianas omnes esse coniecerit. His ergo, quoniam ad Imperatores scriptae sunt, locum dedimus post Imperatorias sanctiones; daturi simul & principum ad eas rescriptis, si nancisci omnia licuisset. Vnicum autem exabat, Gratiani Aug. ad Aquilinum, de reliquis factionis Ursinae: quod a CARD. BARONIO prolatum Tomo IV. Annalium, hoc etiam loco post epistolam Concilii Romani, cuius petitu datum fuerat, reddendum censuimus, mendis quae irrepsierant ex parte sublatis, restitutaque Inscriptione, quam vocula ex contextus initio temere adscita corruperat, Aquilinum, qui Vicarius Urbis erat, Vicarium faciens Ordinarium: cuius generis aut nominis Vicarius nusquam gentium fuit.

III. Inter Epistolas pontificum, quae ultimum locum tenent, primae sunt Felicis III. epistolae septem, quas suppeditauit Codex noster Viridunensis, nonnullo, ut speramus, adiumento historiae Acacianae. Ad quam ipsam pertinet etiam vetus incerti scriptoris praefixa narratio, quam Breuiculum historiae Entychianistarum appellauimus, veteres libri vocant Gesta de nomine Acacii. Hanc auctor scriptam inuit anno Christi CDXXCVI. hoc est biennio post damnatum a Felice Acacium. Quare aptius bis temporibus congruit, quam quo haecenus loco posita est inter epistolas Caelestini & Leonis. Ex prima rursus Felicis ad Zenonem epistola sumtum liquet fuisse caput Certum est, Dist. X. ut suppleri iam queat, quod eius capituli titulo deest apud Gratianum, hoc modo, Item Felix Papa Zenoni Augusto. Gelasii Papae epistolae duae mutilae sunt, ut patet: atque haud scio, an ad vnum eundemque tractatum ambae referendae sint, qui a Nicolao Papa in epistola ad Michaelē Imp. dicitur Tomus Gelasii ad Orientales Episcopos. Ita ut quae ibidem ex Tomo illo citantur a Nicolao, & alia rursus, quae Nicolaus idem ad Gallos scribens in epistola Quamuis singularum de praescriptione XXX. annorum commemorat ex epistola Gelasii ad Orientales, quae ipsa citat etiam Gratianus XVI. Q. 3. Post quingentos, ea cum in his nostris fragmentis non reperiuntur, in aliis, quae desiderantur, fuisse credendum sit. Vigiliū deum Encyclicam, antebac desideratam, & priore tantum sui parte notam, excipiebat in codice Remensi altera eiusdem epistola de damnatione Theodori Caesariensis, cuius in Encyclica fit mentio. Tum deinde sequebatur Cleri Romani de iisdem Vigiliū calamitatibus relatio ad Legatarios Francorum, cui edendae hic etiam locus erat, nisi a nobis edita iam esset Tomo I. Conciliorum Galliae anno DLII.

* *Eusebius de vita Constantini lib. IV. cap. XXVII.*

Καὶ τοὺς τῶν Ἐπισκόπων δὲ ὄρους τοὺς ἐν συνόδοις ἀποφανθέντας, ἐπεσφραγίξῃ· ὥς μὴ ἐξῆναι τοῖς τῶν ἔθνων ἀρχουσι, τὰ δοξάντα παραλύειν· Παντὸς γὰρ εἶναι δικαστὴ τοὺς ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ δοκιμωτέρους. Τούτοις ἀδελφαί μυρία τοῖς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν διετύπου.

Iam vero Episcoporum sententias, quae in Conciliis promulgatae essent, auctoritate sua confirmavit: adeo ut Praeficiarum Rectoribus non liceret Episcoporum decreta rescindere. cuius enim iudici praefereandos esse sacerdotes Dei. Huiusmodi pene innumeras leges subditis suis promulgavit.

* *Sozomenus lib. I. cap. IX.*

Τεκμήριον δὲ καὶ κείνο μέγιστον τῆς τοῦ βασιλέως περὶ τὴν θρησκείαν αἰδοῦς. Τοὺς μὲν γὰρ πανταχῇ κληρικούς, θέσει νόμος ἀτελεῖς ἀνῆκε· Τῶν δὲ Ἐπισκόπων ἐπικαλεῖσθαι τὴν κρίσιν ἐπέτρεψε τοῖς δικαζομένοις, ἣν βούλωνται τὰς πολιτικούς ἀρχοντας παρατεῖσθαι· Κυρίαν δὲ εἶναι τὴν αὐτῶν ψῆφον, καὶ κρείττω τῆς τῶν ἄλλων δικασῶν, ὥσαντι παρὰ τοῦ βασιλέως ἐξενεχθεῖσαν· Εἰς ἔργον δὲ τὰ κρινόμενα ἄγειν τοὺς ἀρχοντας καὶ τοὺς διακονομένους αὐτοῖς στρατιάτας. ἀμετάτρεπτος τὲ εἶναι τῶν συνόδων τοὺς ὄρους.

Fuit autem hoc etiam argumentum vel maximum reverentiae, quam pius princeps erga religionem gerebat. Nam & omnes ubique clericos immunitate donavit, lege hac de re specialiter data: & litigantibus permittit, ut ad Episcoporum iudicium prouocarent, si magistratus civiles reicere vellent; eorum autem sententia rata esset, aliorumque iudicium sententiis praevaleret, perinde ac si ab Imperatore ipso data fuisset: utque res ab Episcopis, Rectores prouinciarum, eorumque officiales executioni mandarent: postremo ut Conciliorum decreta firma & inexcussa essent.

* *Nicephorus lib. VII. cap. XLVI.*

Τεκμηριῶσαι δὲ καὶ κείνο τῆς τοῦ βασιλέως περὶ τὴν πίσιν αἰδοῦς ἱκανόν· ὃτι περὶ Κληρικούς νόμος θέσει πάντας ἀτελεῖς ἔασε. τὴν δὲ περὶ αὐτοὺς δίκην, τοῖς Ἐπισκόποις ἐπέτρεψεν· εἶγε βούλωντο παρατεῖσθαι τοὺς τὰ πολιτικά κρινοντας· τὴν γε μὴν ἐκείθεν ψῆφον, τὸ κύρος τῶν ἄλλων πάντων φέρειν ἐνομοθέτει. ἀμετάτρεπτα δὲ εἶναι καὶ τὰ τῇ συνόδῳ διορισμένα· τὰ γε μὴν ἐκείνοις κρινόμενα εἰς ἔργον ἄγειν καὶ καθιστᾶν, τοὺς τὰ κοινὰ διοικοῦντας ἀρχόντας, σὺν τοῖς ὑπὸ χεῖρα στρατιάτας αὐτοῖς.

Qua vero Imperator Constantinus obseruantia erga professionem fidei nostrae fuerit, abunde illud quoque testatur, quod clericos omnes constitutione lata immunes liberosque esse iussit: iudiciumque & iurisdictionem in eos Episcopis, siquidem civilium iudicium cognitionem recusare vellent, mandavit: & quod Episcopi iudicauissent, id robur & auctoritatem omnem habere decrevit. Firma quoque & immutabilia esse voluit, quae in Synodis constituta essent; & quae ab Episcopis iudicata forent, ut ea a Magistratibus res publicas administrantibus, militarique, quae sub eis esset, manu, executioni mandarentur, ad remque collata perficerentur constituit.

* *In Capitularibus Caroli Magni lib. VI. cap. CCCLXVI.*

Volumus atque praecipimus, ut omnes ditioni nostrae DEO auxiliante subiecti, tam Romani, quam Franci & - - - ceterique nobis subiecti omnes, licet quocumque videantur legis vinculo conficti, vel consuetudinario more connexi, hanc sententiam, quam ex sexto decimo Theodosii Imperatoris libro, capitulo videlicet XI. ad interrogata Ablauii ducis, illi & omnibus rescriptam sumpsimus, & inter nostra capitula pro lege tenenda consultu omnium fidelium nostrorum tam clericorum quam & laicorum posuimus, lege cunctis perpetua tenenda, id est: Quicumque litem habens, siue possessor, siue petitor fuerit, &c.

APPENDIX CODICIS THEODOSIANI

Cum tribus iis, quae in fine libri XVI. legebantur, quindecim alias diuer-
lorum principum constitutiones continens.

LEX I.

*De confirmando etiam inter minores aetates iudicio Episcoporum: & testimonium
vnius Episcopi accepto ferri.*

IMP. CONSTANTINVS AVG. Ablauio Praefecto Praet.

Religionis est clementiam nostram sciscitari voluisse, quid de sententiis Episcoporum vel ante moderatio nostra censuerit, vel nunc seruari cupiamus, Ablaui parens carissime. Itaque quia a nobis instrui voluisti, olim praerogatae legis ordinem salubri rursus imperio propagamus. Sanximus namque, sicut edicti nostri forma declarat, sententias Episcoporum quolibet genere latas, sine aliqua aetatis discretione, inuiolatas semper incorruptasque seruari. Scilicet ut pro sanctis semper ac venerabilibus habeatur, quicquid Episcoporum fuerit sententia terminatum. Siue itaque inter minores, siue inter maiores ab Episcopis fuerit iudicatum, apud vos qui iudiciorum summam tenetis, & apud ceteros omnes iudices, ad executionem volumus pertinere. Quicumque itaque litem habens, siue possessor, siue petitor erit, inter initia litis, vel decursis temporum curriculis, siue cum negotium peroratur, siue cum iam coeperit promi sententia, iudicium eligit sacrosanctae legis Antifitis, illico sine aliqua dubitatione, etiam si alia pars refragatur, ad Episcopum cum sermone litigantium dirigatur. Multa enim, quae in iudicio captiosae praescriptionis vincula promi non patiuntur, investigat & promit sacrosanctae religionis auctoritas. Omnes itaque causae, quae vel praetorio iure, vel ciuili tractantur, Episcoporum sententiis terminatae, perpetuo stabilitatis iure firmentur: nec liceat ulterius retractari negotium, quod Episcoporum sententia deciderit. Testimonium etiam, ab vno licet Episcopo perhibitum, omnes iudices indubitanter accipiant: nec alius audiatur, cum testimonium Episcopi a qualibet parte fuerit repromissum. Illud est enim veritatis auctoritate firmatum, illud incorruptum, quod a sacrosancto homine conscientia mentis illibatae protulerit. Hoc nos edicto salubri aliquando censuimus, hoc perpetua lege firmamus, malitiosa litium semina comprimantes: ut miseri homines longis ac pene perpetuis actionum laqueis implicati, ab improbis petitionibus, vel a cupiditate praepropera, maturo fine discedant. Quicquid itaque de sententiis Episcoporum clementia nostra censuerat, & iam hac sumus lege complexi, grauitatem tuam, & ceteros, pro vtilitate omnium latum in perpetuum obseruare conueniet. Data III. Nonas Maias, Constantinopoli.

II.

Episcopos iudicio Episcoporum damnatos centum milibus ciuitate, in qua fuerunt, debere excludi.

IMPP. ARCADIVS, HONORIVS, & THEODOSIVS AAA.
Hadriano Praefecto Praet.

Vt veneratio sacerdotibus debetur innoxiiis, ita & poena moderata inquietis atque deiectis. Quemadmodum enim Deo seruientes, & diuini sacerdotii integritate lucentes, non solum vitam suam proprio praestant ornamento, sed etiam subiectae plebis atque obedientis exemplo: ita ii, quorum indigniora sunt sub integritatis professione peccata, si exclusi degradatique ab Episcopis comprobentur, qui resupinos spiritus aduersum definita retulerint, separati ab his urbibus, quas errore proprio tenuerunt, & sibi debent esse (a) reperti & alijs constituta obligatione terrori. Plurimos enim bonos faciunt, & veneratio optimorum sacerdotum, & notabilis reprehensio pessimorum. Suggestentibus Episcopis didicimus, quosdam sacerdotes Christianae legis, quorum delicta coetu Episcopali & deprehensa fuerint, & eorum sententia vindicata, in sinu earum urbium, in quibus talia commissa sunt, permanere; & quaerere turbas populi conuocare, turbatores quietis existeret, tumultus popularis auctores, innocentes se post iudicium dicere, plebem colligere, & velut adhuc Episcopos salutare, comitatum sacrum petere, mereri mendacis oracula & furtiua rescrypta. Sancimus itaque hac lege, ut * quicumque residentibus sacerdotibus fuerit Episcopali loco detrusus & nomine, si aliquid vel contra sententiam, vel contra quietem moliri fuerit deprehensus, rursusque sacerdotium petere, a quo videtur exclusus, procul ab ea vrbe quam indignus

(b)

(a) In Gothofred. editione *parti*, sed Gothofredus ipse: *Malim, inquit, separati.*

* C. Th. De Episcopis L. 35.

dignus infecit, secundum legem diuinae memoriae Gratiani, centum milibus vitam agat. Sit ab eorum coetibus separatus, a quorum est societate discretus; carcat vrbe, quam tenuit, segregetur a plebe, quam mentitus vitae professor (a) infecit. Sit huiusmodi personis tenore huius legis inclitum sacra nostra adire secreta, & impetrare rescripta. Omnia deicctis (b) per culpam sacerdotio personis quae impetrata sunt, infecta permaneant. Scituris his, quorum defensione nituntur absque sui reprehensione non futurum, si his polliceantur suffragium, qui diuinum non videntur meruisse iudicium, Hadriane parens carissime, atque amantissime. Hanc igitur legem sublimis magnificentia tua cunctas per dioeceses sibi creditas publicabit edictis, ut id quod pro quiete repertum, pro iudicii Episcopalis confirmatione constitutum, pro reprimendis culpis inuentum est, ab omnibus excolatur, a sacerdotibus seruetur. Data pridie Nonas Februarias, Rauennae Stilicone II. Consule.

III.

Non licere clericos in causis Ecclesiasticis ad publicum pertrahere iudicium.

IMPP. VALENTINIANVS, THEODOSIVS, & ARCADIVS AAA.
ad Optatum Praefectum Augustalem.

Grauitate admodum mota est nostra clementia, quaedam ab his qui Episcoporum sibi nomina vindicant perpetrata, & contra leges non minus diuinas quam humanas improba temeritate commissa. Vexatos etiam nonnullos orthodoxorum clericos, quorum aetas huic iniuriae ac sacerdotium repugnabat, flagitatos (c) itineribus, quaestionariis deditos: atque haec omnia per eos commissa, qui ad tegumenta (d) frontis sacerdotii nominis titulos praeferebant. Denique lectis in consistorio precibus, quibus Episcopalis pietas aliquid (e) postulans refragatur denegatque, idcirco continua lege sancimus, nomen Episcoporum, vel eorum qui Ecclesiae necessitatibus seruiunt, ne ad iudicia siue ordinariorum, siue extraordinariorum iudicium pertrahatur. Habent illi iudices suos, nec quicquam his publicis commune cum legibus: quantum ad causas tamen Ecclesiasticas pertinet, quas decet Episcopali auctoritate decidi. Quibuscumque igitur mota fuerit quaestio, quae ad Christianam pertineat sanctitatem, eos docebit sub eo iudice litigare, qui praefulget in suis partibus omnium sacerdotum, id est per Aegypti dioecesim, Optate carissime ac iucundissime. Quare laudabilis auctoritas tua, arbitrio temperato, quicquid negotiorum aliunde incidet terminabit, habituro pontificium sacrae disceptationis Timotheo Episcopo, quem sibi omnes etiam suo iudicio praetulere. Est enim vir cum omnium sacerdotum susceptione venerandus, tum etiam nostro iudicio iam probatus. Data pridie Nonas Februarias, Constantinopoli.

IV.

Non debere seruos a Iudaeis circumcidi, nec inquietari Iudaeos qui Christiani sunt.

IMP. CONSTANTINVS AVG. ad Felicem Praefectum Praet.

Iam dudum quidem constitutionis nostrae saluberrima sanctio promulgata est, quam nostrae repetitae legis veneratione geminamus, ac volumus, ut * si quisquam Iudaeorum Christianum mancipium, vel cuiuslibet alterius sectae, mercatus circumcidere non perhorruerit, circumciscus quidem istius statuti mensura libertatis compos effectus, eiusdem privilegii potior: non fas Iudaeo sit, qui circumciderit, mancipium generis memorati, in obsequium feruitutis retinere. Illud enim hac eadem sanctione praecipimus, ut ** si quispiam Iudaeorum, reserans ianuam vitae perpetuae, sanctis se cultibus mancipauerit, & Christianus esse delegerit: ne quid a Iudaeis inquietudinis vel molestiae patiatur. Quod si ex Iudaeo Christianum factum aliquis Iudaeorum iniuria putauerit esse pulsandum, volumus istiusmodi contumeliae machinatorem, pro criminis qualitate commissi, poenis vlticibus subiugari, Felix parens carissime. Quare diuinitatis affectu confidimus ipsum in omni orbe Romano cunctos pro debita veneratione seruare: ac volumus, ut excellens sublimitas tua, literis suis per dioecesim sibi creditam conueuantibus, iudices moneat instantissime, huiusmodi debitam reuerentiam custodiiri. Data XII. Calendas Nouembris. Proposita VII. Idus Marcias Chartagine. Nepotiano & Facundo COSS.

V. Col-

(a) In Gothofredi editione, *praeceptor*.

(b) In Gothofredi edit. *omnibus abiectis*, & ut in l. 35.

(c) Gothofredus legit, *fatigatos*.

(d) M. S. Seldeni, *furoris*, teste Gothofredo.

(e) Est, qui legat, *postulantibus*.

* C. Th. *Ne Christianum mancip.* L. 1.

** C. Th. *De Iudaeis*. L. 5.

V.

Collectitios eorum esse, qui collegerint, aut pretii duplum numerari, & expensas.

IMPP. HONORIUS & THEODOSIUS AVGG. ad Proiectum
Consularem.

Inuerecunda arte defenditur, si hi ad conditionem vel originem reposcuntur, quibus tempore fanis, cum in mortem penuria cogerentur, opitulari non potuit dominus aut patronus. Porro autem iniquum est, si expensis alterius seruatum hominem in lucem, quisque sibi obnoxium quocumque titulo sperans audeat vindicare. Itaque magnificentia tua, inspecta serie de his qui per necessitatem aut comparati sunt, aut fortasse collecti, in eorum dominium eos faciet perdurare; aut si ab aliquo flagitantur, enumerata duplici pecunia, quae data est pretii nomine, atque expensarum habita ratione, ita demum ad vindicantis auctoritatem eos redire permittimus. ne sit miserum ita exhibuisse alimoniam morienti, ut seruatus in vitam postea commodis alterius in dispendio alterius profuit. Data XV. Kalendas Iulias Monaxio & Plenta IV. CC. Coss.

VI.

Non licere clericos iudicio litigare, & haereticos debere de ciuitatibus proici. Christianos non debere Iudaeis seruire, nec Iudaeos causas agere, vel militare.

IMPP. THEODOSIUS & VALENTINIANUS CAESAR Amatio
V. INL. Praefecto Pract. Galliarum.

Privilegia * Ecclesiarum, vel clericorum, omnium, quae saeculo nostro tyrannus inuiderat, prona deuotione reuocamus. Scilicet ut quicquid a diuis principibus constitutum est, vel quae singuli quique Antistites impetrarunt, iugi solidata aeternitate seruentur, nec cuiusquam audeat titillare praesumptio, in quo nos nobis magis praestitum confitemur. Clericos etiam, quos indiscretim ad saeculares iudices debere deduci infaustus praesumtor edixerat, Episcopali audientiae referuamus, his manentibus, quae circa eos sanxit antiquitas. Fas enim non est, ut diuini muneris ministri temporalium potestatum subdantur arbitrio. Inlustis itaque auctoritas tua omni aeuo mansura quae iussimus, in prouinciarum missa notitiam, praecipiet etiam sub poena sacrilegii custodire, specialiter id inlustribus comprehensura praeceptis, ut in omnibus circa Ecclesiastica priuilegia veterum principum statuta seruentur. Diuersos vero Episcopos, nefarium Pelagiani & Caelestiani dogmatis errorem sequentes, per Patroclum sacrosanctae legis Antistitem praecipimus conueniri. Quos quia confidimus emendari, nisi intra viginti dies ex conuentionis tempore, intra quos deliberandi tribuimus facultatem, errata correxerint, seseque catholicae fidei reddiderint, Gallicanis regionibus expelli, atque in eorum loco sacerdotium fidelius subrogari. quatinus praesentis erroris macula de populorum animis tergeatur, & futurae bonum disciplinae iustioris instituat. Sane quia religiosos populos nullis decet superstitionibus deprauari, ** Manichaeos, omnesque haereticos, vel schismaticos, siue mathematicos omnemque sectam catholicis inimicam, ab ipso adpectu urbium diuersarum exterminari debere praecipimus, ut nec praesentiae quidem criminorum contagione foedentur. Iudaeis quoque, vel paganis, causis agendi vel militandi licentiam denegamus. Quibus Christianae legis seruire personas, ne occasione dominii sectam venerandae religionis immutent. Omnes igitur personas erroris infausti iubemus excludi, nisi his emendatio matura subuenerit. Data VII. Idus Iulias, Aquileiae. Coss. Theodosio Augusto XI. & Valentiniano Caesare.

VII.

Vt exceptis quinque solitis criminibus, aliorum omnium rei carceris custodia propter Paschalem solennitatem liberentur.

IMPP. VALENTINIANUS, THEODOSIUS & ARCADIVS AAA:
ad Eutropium Praefectum Praet.

Placida beneficia lenitatis, DEI omnipotentis arbitrio commoti, pro felicitate saeculi publicamus: ut illos, quos imminens supplicii terror exagitat, insperatae miserationis indultio, securitati perpetuae restitutos, ad communis vitae gaudia, depulsa culparum acerbitate, perducatur: ut nouae reparationis luce perfusi, melioris vitae teneant nouitatem. Ideo denique pro festiuitate Paschali, quam communi & praetelsa professione veneramur, noxas remittimus: ut ii quos mansuetudinis nostrae indulgentia liberauit, melioris instituti praecpta sectantes, nihil periculosum audeant perpetrare, Eutropi parens carissime atque

* C. Th. De Episcopis &c. L. 47.

** C. Th. De haereticis. L. 64.

amantissime, exceptis his, quos quinque immanitas criminum minime patitur relaxare, ceteros carceris custodia liberatos statui pristino restituat, ut communi traditi libertati concessae securitatis gratia persuantur.

VIII.

Vt praeter quinque capitalia crimina, omnes rei, quos Paschalis solennitas in carcere inuenerit, dimittantur pro gaudio & veneratione tantae festiuitatis.

IMPP. VALENTINIANVS, THEODOSIVS & ARCADIVS AAA.
Antiochino.

Studii nostrae serenitatis, quibus etiam praeter consuetudinem statutae atque annuae lenitatis, ad propagandas ex more indulgentias naturali beneficio semper animamur, desideratum bonis mentibus tempus adhaeret. Neque enim alias magis talibus beneficiis Imperatorium decet aequare pietatem, quam cum toto penitus orbe terrarum facer dies festiva solennitate reparatur. Et nos quidem, praeter hanc velut indictam, & maioribus traditam, pro religionis obseruatione clementiam, liberandis pene omnibus, quos legum seueritas strinxerit, effusa penitus humanitate, opera sacra mentis exserimus. Quin per omne hoc quod inter venerandos ac dies celebres medium fuit tempus, catenis leuamus, exilio soluimus, a metallo abstrahimus, deportationibus liberamus, cum satis constet nullum prope diem esse, quo non aliquid clemens sanctumque iubeamus. censes nos etiam damnum quoddam horarum pati, si qui liberetur nullus occurrerit. Ex quo apparet, properato nos semper arripere istam necessariam exsoluendis, quatenus tamen iusta humanitas patitur, legibus sanctimoniam, quamque continuamus omnibus temporum metis, esse voluntariam. Neque enim conuenit, inter festiuas ceremonias, & venerabiles temporis sacri ritus, strepere infelicitum dissonas voces, trahi ad communem misericordiam horrentes passis feraliter crinibus reos, audiri tractos ex imo pectore gemitus. Cum utique bene sibimet sacra & laeta conueniant, & non deceat inter serena votorum, ac dicatas aeterno numini pias voces, aliquid triste sentire, audire, conspiceri. Vnde nostris beneficiis notam non supprimimus lenitatem. Aperimus quoniam etiam carcerem, vincula deponimus, impexos tenebrae paedore custodiae crines decenter amouemus. Eripimus omnes feralibus poenis, praeter eos, quibus pro magnitudine scelerum non decet subueniri. Habeant illa generalibus excepta indulgentiis crimina suum fatum, ut competens maiorum scelerum, reos exitus teneat. Nullius nos manibus in absoluendis iniuriam faciemus homicidis; nullius inultos toros remisso adulteriorum ac talium scelerum supplicio deseremus: causam quae late tenditur maiestatis integram reseruamus. Non aliquos in astra peccantes, non veneratorios aut magos, non falsae monetae reos absoluendorum felicitati connectimus. Siquidem digni non sunt festivae lucis usura, a quibus grauiora commissa sunt, quam prudens solet liberare clementia. Et ne diutius in hac criminum serie latior versetur oratio, exceptis solitis quinque criminibus, alios relaxamus, Antiochine carissime ac iucundissime. Quocirca spectabilitas tua nostrae mansuetudinis scita quantocius iubebit impleri, ut velocius laeta propagentur, atque in communi omnium celebritate suspendi quicumque merentur absolui. Data X. Kalendas Maias Constantinopoli. Honorio nobilissimo puero, & Euodio Coss.

IX.

Vt damnatos ab Episcopis clericos, & ab Ecclesia segregatos, curia sibi vindicet.

IMPP. ARCADIVS, & HONORIVS AVGG. Theodoro II.
Praef. Praetorii.

Vtinam quidem hi tantum clericorum nomen induerent, quorum in deteriorem partem relabi vita non possit. Esset laetitia communis, & facile pios ritus cultusque diuinos veneratio humana sequeretur. Sed facile vitia subrepunt, ut illuc etiam error irrepit, ubi esse nisi pura non possunt. Et si censura iudicii sacerdotalis in specula prouideat, ut inter bonos non sint qui boni esse non possunt: ne tamen crimina deprehensa luxurient, & sit libera peccantibus pertinacia, placet ut quicumque clericum indignum officio suo Episcopus iudicauerit, & ab Ecclesiae ministerio segregauerit, aut si qui professum sacrae religionis obsequium sponte dereliquerit, continuo eum curia sibi vindicet, ut liber illi ultra ad Ecclesiam recursus esse non possit, & pro hominum qualitate, vel quantitate patrimonii, vel ordini suo, vel collegio ciuitatis adiungat. Modo ut quibuscumque apti erunt publicis necessitatibus obligentur, ita ut concludio quoque locus non sit. Ut per singulos binae librae auri inferendae aerario nostro a decem primis curialibus exigantur, si alicui illicitam conhibentiam & concludia foeda praestiterint. Omnisque hominibus improbissimis ab officiis omnibus

omnibus militiae aditus obstruatur. Nusquam enim fidi esse possunt, quos infideles Deo summo Ecclesia refutauerit, Theodore parens carissime atque amantissime. Quod inlustis magnificentia tua in omnium noticiam datis ad singularum iudices prouinciarum literis faciet peruenire, ut vniuersis id proposita solenniter edicta declarent. Data V. Kalendas Decembris, Rauennae. Basso & Philippo IV. CC. Confl.

X.

Vt clerici cum extraneis feminis non habitent: & sacrarum virginum raptores deportatione plectantur.

IMPP. HONORIUS & THEODOSIUS AA. Palladio Praefecto Praet.

Religiosi sacerdotis fida suggestio exigit probabilem saeculo disciplinam. Agit enim bonis moribus, ne clerici sacris ministeriis seruientes feminis iungantur externis, quas decore consortio fororiae appellationis excusant. Credimus quidem hanc deuotis mentibus Dei inesse reuerentiam, ut diuersorii huius habitaculum conscientia prauae persuasionis ignoret. Sed hac societate, seu amicitia non penetret, fama contaminat, datque sinistris rumoribus locum alterni sexus adiunctio, cum foris positos, ac publico iure viuentes, ad inlecebram criminis trahit obscenae suspicionis exemplum. Quae cum ita sint, inlustis & praecelsa magnificentia tua praesentis oraculi sanctionem propositis vbique diuulget edictis, ut * nouerint cuncti, qui cuiuscumque gradus sacerdotio fulciuntur, vel clericatus honore censentur, extraneorum sibi mulierum interdicta consortia. Hac sibi tantum facultate concessa, ut matres, filias, atque germanas, intra domorum suarum septa contineant. In his enim nihil saeui criminis aestimari foedus naturale permittit. Illas etiam non relinqui castitatis hortatur affectio, quae ante sacerdotum maritorum legitimum meruere coniugium. Neque enim clericis incompetenter adiunctae sunt, quae dignos sacerdotii sui conuersatione fecerunt. Illa vero desiderii partem legum quoque praeuentum scita solidatur, ut ** quisquis dedicatam Deo virginem prodigus sui raptor ambierit, publicatis bonis deportatione plectatur: cunctis accusationis huius licentia absque metu delationis indulta. Neque enim exigi conuenit proditorem, quem pro pudicitia religionis inuitat humanitas. Data VIII. Idus Maias Rauennae D. N. Theodosio Aug. IX. & Constantino III. V. C. Confl.

XI.

A quibus oneribus Ecclesiae habeantur immunes.

IMPP. HONORIUS & THEODOSIUS AVGG. Melitio Praef. Praetorii.

Recte clementiam nostram, sacrosanctae religionis obsequiis deuotis assiduitatibus seruientem, ad confirmationem priuilegiorum, quae Ecclesiis dicauit vetustas, magnificentiae tuae suggestio religiosa commonuit: ut temerarium hominum conatibus penitus oppressis, quibus studium est Christianam innocentiam semper apparere, eam nostri formam sanciamus arbitrii, cui deinde nullus impune refragator existat. * Placet igitur, rationalis consilii tenore perpenso, quoniam remedia confusa nequissimis ausibus viam relinquunt, districta moderatione praescribere a quibus specialiter necessitatibus Ecclesiae vrbium singularum habeantur immunes. Primo quippe illius usurpationis contumelia depellenda est, ne praedia vlsibus coelestium secretorum dicata fordidorum munerum fasce vexentur. Nulla iugationem talium priuilegiorum forte gratulantem muniendi itineris constringat iniuria, nihil extraordinarium ab hac vel superindictum flagitetur: nulla pontium restauratio, nulla translationum sollicitudo gignatur. Non aurum ceteraque talia poscantur. Postremo nihil, quod praeter canonicam inlationem aduentitiae necessitatis sarcina repentina depoposcerit, eius functionibus adscribatur. Vacent Ecclesiae solis, quibus bene consciae sunt, diuinae praedicationis officiis. Cuncta in orationibus celebrandis horarum omnium momenta consumant. Gaudeant nostra in perpetuum liberalitate munitae, quarum nos erga cultum pietatis aeterna deuotione gaudemus. Quapropter sublimis magnificentia tua, religiosis motibus in huiusmodi negotio nobiscum decenter adincta, oraculi praesentis atque in omne aeuum perpeti firmitate duraturi serie comperta, roboratis omnibus, quae sacrosanctae venerationis intuitu huiusce sanctionis auctoritate praescribimus, prouinciarum iudices scriptis currentibus admonebit, quo euidenter agnoscant vniuersos, qui deinde temerariae praesumptionis adnifu in iniuriam Ecclesiarum nostrique praecepti aliquid fortasse tentaerint, seuerissima interminatione quatiendos, ita ut in talibus deprehensi, contumacia feruente peccati, post debita ultionis acrimoniam, quae erga sacrilegos iure promenda est, exilio perpetuae deportationis vtantur. Data VIII. Kalendas Iulias Rauennae. DD. NN. Honorio IX. & Theodosio Aug. IV. Confl.

(c)

XII. Ad-

* C. Th. De Episcopis &c. L. 44.

** C. Th. De rapto vel matrim. sanctim. virg.

* Cod. Theod. de Episcopis lex 40.

XII.

*Aduersus haereticos & gentiles, & de utrorumque aedificiis atque templis
ad usum publicum vindicandis.*

IMPP. HONORIUS & THEODOSIUS AVGG. Curtio Praef. Praetorii.

Profanos haereticorum spiritus, superstitionemque gentilium, vel sola quidem religiosorum virorum sacerdotum Dei in observandis sollicitudo criminibus, sedulitas in monendo, auctoritas in docendo, emendare debuerat. Nec nostrarum tamen legum scita cessarunt, quae in Dei omnipotentis cultum, poena etiam terrore propolito, reducerent deuiantes, ignaros quoque in ministeria diuina formarent. Sed nimirum ipsa vis mali, humana pariter ac diuina permiscens, deceptos plerosque persuasionibus prauis, tamen in praesens, quanti futurum impellit exitium: & Deo simul ac nobis perdit infelicitum vitas, quas & hic legibus dedit, & illic cogit ferre iudicium. Compulsi igitur Donatistarum pertinacia, furore gentilium, quae quidem mala desidia iudicum, conhibentia officiorum, ordinum contentus accendit, necessarium putamus iterare quae iussimus. Quapropter * omnia quae in Donatistas, qui & Monteses vocantur, Manichaeos, siue Priscillianitas, vel in Gentiles, a nobis generalium legum auctoritate decreta sunt, non solum manere decernimus, verum in executionem plenissimam effectumque deduci. Ita ut aedificia quoque, vel horum, vel caelicolarum etiam, qui nescio cuius dogmatis noui conuentus habent, Ecclesiis vindicentur. Poena vero lege proposita velut conuictos tenere debebit eos, qui Donatistas se confessi fuerint, vel catholicorum sacerdotum scaevae religionis obtentu communionem effugerint, quamvis Christianos se esse simulent. Iam vero ** templorum detrahantur annonae, & rem annonariam iuvent expensis deuotissimorum militum profuturæ. Simulacra, si qua etiam nunc in templis fanisque consistunt, & quae aliquem ritum vel acceperunt, vel accipiunt paganorum, suis sedibus reuellantur, cum hoc repetita sciamus, saepius sanctione decretum. Aedificia ipsa templorum, quae in ciuitatibus, vel oppidis, vel extra oppida sunt, ad usum publicum vindicentur. Arae locis omnibus destruantur, omniaque templa in possessionibus nostris ad vsus adcommodos transferantur, domini destruere cogantur. Non liceat omnino in honorem sacrilegi ritus funestioribus locis exigere conuiuia, vel quicquam solennitatis agitari. Episcopis quoque locorum haec ipsa prohibendi Ecclesiasticae manus tribuimus facultatem. Nam & agentum in rebus executionem, Maximi, Aeliani, Eutychi, ut ea quae generalibus legibus contra Donatistas, Manichaeos atque huiusmodi haereticos, vel gentiles statuta sunt impleantur, indulgimus. Qui tamen scient in omnibus modum statutorum esse seruandum, ut ea quae contra vetitum videntur esse commissæ, mox Iudiciis iuxta vim legum deferant vindicanda. Quos quidem viginti librarum auri poena statuta dudum multae constringet, pari multa officiis ordinibusque proposita, si haec quae statuiimus eorum fuerint dissimulatione neglecta, Curti parens carissime atque amantissime. Quod ad continendos hominum mores religionemque prouisum, & ad rectores prouinciarum sublimis magnificentia tua faciet peruenire, & digno per omnes iubebit vigore seruari. Data VIII. Kalendas Decembris, Romae. Proposita Carthagine in foro, sub programme Porfyri Proconsulis, Nonis Iuniis. Basso & Philippo IV. CC. Coss.

XIII.

*De confugientibus ad Ecclesias, ut quinquaginta passibus extra fores securi sint. Et
ut Episcopo carceres visitanti liber aditus pateat.*

IMPP. HONORIUS & THEODOSIUS Pii Augg. **

Conuenit nostris praescita temporibus, ut iustitiam inflectat humanitas. Nam cum plerique vim fortunae facientis aufugerint, atque Ecclesiasticae defensionis munimen elegerint, patiuntur inclusi non minorem quam vitauere custodiam. Nullis enim temporibus in luce vestibuli eis aperitur ingressus. Atque ideo quinquaginta passibus ultra basilicae fores Ecclesiasticae venerationis sanctitas inhaerebit. Ex quo loco quisquis tenuerit exeuntem, sacrilegii crimen incurrat. Nihil enim confugientibus miserationis impenditur, si aura liberior negatur affictis. Eam quoque sacerdoti concedimus facultatem, ut carceris ope miserationis aulas introeat, medicetur aegros, alat pauperes, consoletur infantes: & cum singulorum causas cognouerit, interuentiones suas apud iudicem comperentem suo iure moderetur. Scimus enim idque crebris aditionibus, supplicandum frequenter ideo plerosque in custodia detrudi, ut adeundi iudicis libertate priuentur: vel cum semel coeperit humilior persona pati custodiam, antequam causa sciatur, iniuriae poenam sustinere compellitur; Confestim duas auri libras fisco nostro contumax soluet officium, si sacerdotem negotia tam sancta curantem ianitor feralis excluserit. Data XI. Kalendas Decembris, Rauennae. Monaxio & Plenta IV. CC. Consulibus.

XIV. De

* C. Th. De haereticis. L. 43.

** C. Th. De Paganis. Cc. L. 19.

XIV.

De Episcopis in Africa vexatis. Ut capitali sententia deinceps in eos vindicetur, qui Ecclesiis, vel Episcopis ac Ministris iniuriam intulerint.

IMPP. HONORIUS & THEODOSIUS AVGG. Theodoro viro
inl. Praefecto praetorii.

Dubium non est conhibentia iudicum fieri & culpabili dissimulatione inultum relinqui, quod ad turbendam quietem publicam, in contemptum Christianae religionis, quam debito cultu veneramus, sub publica testificatione commissum addiscimus, & pariter non puniunt. Vicina peccata in iudice dissimulatio est, quem ignoratio commissi criminis non defendit. Per provinciam Africam tantum quorundam temeritati licuisse conperimus, ut Christianae legis Antistites, de propriis domibus raptos, vel quod est atrocius de Ecclesiae catholicae penetralibus protractos, cruciatibus diuersis afficerent: alios ad solam diuini cultus iniuriam, auulsa capillorum parte foedatos, vel alio iniuriae genere deformatos, concurrentium speculis exhiberent, ut esset circa eos venia grauior, quorum saluti contemptus ignouerat. Tanti sceleris nefas, & immane flagitium, numquam ante compertum, Africanorum iudicum auctoritas nec credita sibi potestatis iure persequitur, nec debita cura reuerendi in nostram facit notitiam peruenire. Ignorare ab his potuisse non credimus, quod commissum in ciuitatibus publice memoratur: quod iugi & magistratuum & ordinum cura: Stationarii apparitoris sollicitudo, quae ministra est, nuntiorumque indicium, absentiae exhibet potestatem. Licet enim insinuare leuia, grauiora reticere, non tacuisse quod propriis innotescere rectoribus per alterum formidarent, nisi intelligerent nolle iudicem vindicare. Exspectandum fuit institutis accusationibus, contra professionis propriae sanctitatem, ut Episcopus suas persequeretur iniurias, & reorum nece deposcerent ultionem, quos inuitos decet vindicari. Deducitur in hanc necessitatem veniae persuasor alienae praeceptor indulgentiae, ut de se non ipse tractasse videatur, quod & petenti alius non negaret, aut praeceptis obsecuturus sacerdotii criminis impunitati subiaceat. Episcopos, & alios Ecclesiae catholicae ministros, nisi vigor potestatum & fides iudicum laudabili auctoritate tueatur, erunt addicti audaciae pessimorum. Quapropter iubemus, ut eos qui talia commississe dicuntur, diuersorum per Africam iudicum sine innocentum laesione requirat auctoritas, ac proprio exhibitos examini, si conuinci manifesta probatione cognouerit, cuiuslibet dignitatis & honoris reos probatos, aut metallo tradat, aut poenam deportationis subire compellat, facultatibus eorum fisco nostro sociatis, ut habeant vitam libi clementiae nostrae more concessam, quae similibus non donabitur tempore futuro criminibus. Siquidem praesentis legis aeternitate cunctis obseruandum constituimus, Theodore parens carissime atque amantissime, quod illustri magnificentiae tuae praelatum literis, proponendum edictis, in omnium volumus notitiam peruenire, ut * si quisquam in hoc genus sacrilegii proruperit, ut in Ecclesias catholicas intruens, sacerdotibus & ministris, vel ipsi cultui locoque, aliquid importet iniuriae, quod geretur litteris ordinum magistratuum, & curatoris, & notariis apparitorum, quos Stationarios appellant, deferatur in notitiam potestatum, ita ut vocabula eorum, qui agnoscere potuerint, declarentur. Et si per multitudinem commissum dicitur, si non omnes, possunt tamen aliquanti cognosci, quorum confessione sociorum nomina publicentur. Atque ita provinciae moderator, sacerdotum & catholicae ministrorum, loci quoque ipsius & diuini cultus iniuriam, capitali in conuictos vel confessos reos sententia nouerit vindicandum. Nec exspectes ut Episcopus iniuriae propriae ultionem deposcat, cui sacerdotii sanctitas ignoscendi solam gloriam derelinquit. Sitque cunctis non solum liberum, sed etiam laudabile, factas sacerdotibus vel ministris atroces iniurias, velut crimen publicum persequi, ac de talibus reis ultionem mereri. Ut hac saltem ratione, quod agi aduersum se per Episcopum non posse confidit, ex aliorum accusationibus malorum audacia pertimescat. Et si multitudo violenta ciuilis apparitionis executione, & adminiculo ordinum possessorum, non potuerit praesentari, quod se armis, aut locorum difficultate tueantur, Iudices Africani armatae apparitionis praesidium, datis ad virum spectabilem Comitem Africae literis, praelato legis istius tenore deposcent, ut rei talium criminum non euadant. Et * ne Donatistae, vel ceterorum vanitas haereticorum, aliorumue eorum, quibus catholicae communionis cultus non potest persuaderi, Iudaei, atque gentiles, quos vulgo paganos appellant, arbitrentur legum ante aduersum se datarum constituta defuisse, nouerint iudices vniuersi praeceptis eorum fideli deuotione parentum, & inter praecipua curarum quicquid aduersus eos decreuimus exsequendum. Si quisquam iudicum peccato conhibentiae, dissimulandi arte, executionem praesentis legis omiserit amissa dignitate grauiorem motum se nostrae clementiae subiturum. Officium quoque suum, quod saluti propriae contempta suggestionem defuerit, punitis tribus primatibus, condemnationi viginti librarum auri subdendum. Ordinis quoque viri, si in propriis ciuitatibus vel territoriis commissum tale aliquid siluerint gratia obnoxio-

noxiorum, deportationis poenam, & propriarum amissionem facultatum se nouerint subituros. Data XVIII. Kalendas Februar. DD. N. N. Honorio IX. & Theodosio V. Coss. Rauennae.

XV.

Eos infamiae notam subire, qui obiecta clericis crimina probare non possunt.

IMPP. HONORIVS & THEODOSIVS ad Melitium virum inlustrem Praefectum Praetorii.

Non cassum veterum prudentia constituit, quod ad petitam innocentiam solaretur, & purgatis reperit ultionem, ne libera calumniantis intentio infantes affigeret. Terret quidem reum proposita poena criminibus: sed facit accusatorem vindictae contemplatio cautiorem, ne quisquam solis aliquando inimicitiarum stimulis incitatus ingerat non probanda iudicibus. Quae fori aequitas, responsis veterum & legum nostrarum aeternitate solidata, cunctis est delata personis, debet clericis nunc prodesse, quos non nisi apud Episcopos convenit accusari. Quibus nihil conuenit habere commune, ne cultus venerabilis sacerdos, & Christianae legi dicatus minister, quibus intuitu religionis maior quam ceteris talibus reuerentia deferenda est, securo calumniantis arbitrio, cuiuslibet criminis nondum probata obiectione maculetur: & talibus personis, quibus dignum est detulisse pro merito, peccatum iniuria fieri & sine ultione inlicite patiamur. Quapropter placitumque omnibus legis aeternitate sancimus, ut * si Episcopus, vel presbyter, diaconus, & quicumque inferioris loci Christianae legis minister apud Episcopos, siquidem alibi non oportet, a qualibet persona fuerit accusatus, siue ille sublimis vir honoris, siue cuiuslibet alterius dignitatis, qui hoc genus miserandae intentionis arripiat, ut homo peccatis aliquibus vel criminibus pollutus, mentiendo probatos obsequio; vel locum tenentes sacerdotii, vel diuinis seruientes mysteriis dilaceret, nouerit docenda probationibus, monstranda documentis se debere deferre. In qua si est culpa minister religionis, vitae suae pollutione remouendus, sacris non potest interesse secretis. At si huius est vesaniae, quae nullis fulta probationibus composita criminatione talium virorum adpetisse propositum videatur. Si quis igitur circa huiusmodi personas non probanda deculerit, auctoritate huius sanctionis intelligat, se iacturae famae propriae subiaccere: ut damno pudoris, existimationisque dispendio, discat sibi alienae verecundiae impune insidiari saltem de cetero non licere. Nam sicut Episcopos, presbyteros, diaconos, ceterosque, si his obiecta comprobari potuerint, maculatos ab Ecclesia venerabili aequum est remoueri, ut contempti post haec, & miserae humilitatis inclinati despectu, iniuriarum non habeant actionem: ita similis videri debet iustitiae, quod appetitae innocentiae moderatam deferri iussimus ultionem. Ideoque huiusmodi duntaxat causas Episcopi sub testificatione multorum actis audire debebunt. Data Idibus Decembris, Rauennae, Honorio IX. & Theodosio V. Augustis Coss.

XVI.

Lex quae redemptos de captiuitate iubet aut restituere pretium, aut si pauperes sunt, quinquennio redemptoribus suis obsequi.

IMP. HONORIVS AD THEODORVM V. INL. Praef. Praetorii.

PVNITIS auctoribus mali publici, laeforum quidem dolori dedimus ultionem: sed provincialibus nostris libertatis restituendae festinatione sentimus vno eodemque tempore armis & legibus consulendum. Hinc denique bellorumque curis mixta ratio, & salubris constitutio admonuit faciendum, ut ** diuersarum homines prouinciarum, cuiuslibet sexus, conditionis, aetatis, quos barbaricae feritatis discursus captiua necessitate transduxerat, inuitos nemo retineat: sed ad propria redire cupientibus libera sit facultas. Quibus si quicquam in usum recuperandarum virum, vestium vel alimoniae dicatur impensum, humanitati sit praestitum: nec maculet boni facti gloriam auara victualis sumptus repetitio, cum forsitan alimoniae istius mercedes operarum reddiderit compensatio. Quod in examen venire non patimur, ne ad propria redire cupientes indecoris contentionibus retardentur. Exceptis his, quos quis barbaris vendentibus emisse docebitur, a quibus status sui pretium, propter utilitatem publicam, emtoribus aequum est, redhiberi: ne ingentis damni consideratio in tali necessitate positus negari faciat emtionem; & inueniamur quorum libertati consuli volumus, saluti potius obfuisse. Hos decet aut datum pro se pretium emtoribus restituere, aut labore, obsequio, vel opere quinquennii si in ea nati sunt, libertatem. Nec honestas emtoribus quinquennii tempus ad compensationem maioris forsitan pretii datum, ingemiscat exiguum: quia humanae vitae fragilitas forte intra metas potest temporis constituti deficere, nec ad legis beneficium peruenire. Credant saltem perditum casibus, quod humanitate

* C. Th. De Episcopis, L. 41.

** C. Th. De postliminio. L. 2.

nitate detulerint: licet humana misericordia, Deo iudice, quod alteri tribuit, sibi praestet. Quapropter seruata definitione legis, huius moderationem placere non dubium est, reddantur sedibus propriis, quibus iure postliminii, & veterum responsis prudentium, incolumia cuncta seruata sunt. Quam sanctionem adeo volumus custodiri, ut si quisquam temeritate sacrilega praeceptis fuerit conatus obfistere, actor, & conductor; procuratorque, qui ad tuendam absentis domini possessionem esse detegitur, dari se metallo, aut poenam deportationis non ambigat subiturum. Si vero possessionis dominus contra mansuetudinis nostrae salubre constitutum venire tentauerit, rem suam fisco nouerit vindicandam, seque per rectoris prouinciae sententiam deportandum. Et ut facilis executio proueniat imperatis, Christianae sacerdotes vicinorum & proximorum locorum Ecclesias retinentes, quorum moribus congruit effectus talium receptorum, curiales quoque proximarum ciuitatum placuit admoneri, ut emergentibus talium necessitatibus cautis adeant iudices legis nostrae auxilium petitori. Et ne quis contumaciae suae culpam praecepti ignorance tueatur, Theodore parens carissime atque amantissime, inlustris magnificentia tua legis tenorem literis suis editisque propostis, ad omnium iudicum & prouincialium notitiam faciet peruenire. Ita ut nouerint rectores vniuersi, decem libras auri a se & tantumdem ponderis a suis apparitoribus exigendum, si quod praeceptum est in gratiam cuiusquam neglectum esse doceatur: cum saluberrimae sanctionis executionem deferri ab omnibus quidem, sed iudicum maxime & officiorum cura obsequioque iubemus. Data III. Nonas Decembris, Rauennae, Basso & Philippo IV. CC. Conss. accepta XVI. Calendas Ianuarias.

XVII.

Lex de Theodosiano, sub Titulo XXVII. De Episcopali definitione.

IMP. CONSTANTINVS AVG.

INDEx pro sua sollicitudine obseruare debet, ut si ad Episcopale iudicium prouocetur, silentium accommodetur. Et si quis ad legem Christianam negotium transferre voluerit, & illud iudicium obseruare, audiat. Etiam si negotium apud iudicem sit inchoatum: & pro sanctis habeatur quicquid ab his fuerit iudicatum: ita tamen ne usurpetur in eo, ut vnus ex litigantibus pergat ad supradictum auditorium, & arbitrium suum enuntiet. Iudex enim praesentis causae integre habere debet arbitrium, ut omnibus accepto latis pronunciet. Data IX. Kalendas Iulias Constantinopoli. Licinio Aug. & Crispo Caesare Conss.

XVIII.

Lex alia de Theodosiano sub Titulo XXVII. De Episcopali definitione,

& hoc validior, quia omnibus posterior.

IMPPP. ARCADIVS, HONORIVS & THEODOSIVS AAA. Theodoro P. P.

Episcopale * iudicium ratum sit omnibus, qui se audiri a sacerdotibus adqueuerint. Cum enim possent priuari inter consentientes etiam iudice nesciente audire, his licere id patimur, quos necessario veneramus: eamque illorum iudicationi adhibendam esse reuerentiam: quam vestris deferri necesse est potestatibus, a quibus non licet prouocare. Per publicum quoque officium, ne sit cassa cognitio, definitioni executio tribuatur. Data Idibus Decembris, Basso & Philippo Conss. **

XIX.

Qui libertum, vel manumissum inquietat, capitali sententia plectendus.

IMP. HONORIVS AVG. ad Constantium V. INL. Patricium.

INTer publicas necessitates etiam hoc ad nos volumus pertinere. Si quis libertum emere ut seruum, vel qualibet manumissione donatum inquietare voluerit, non solum bona sua largitionibus nostris iussimus sociari, verum etiam capitali sententia plecti. Ergo cum id nos indulsisse peruideas, Constanti parens carissime, ad notitiam omnium ordinariorum iudicum facies peruenire, ut nostro laetentur imperio. Vale Constanti parens carissime atque amantissime nobis. Regestum Rauenna die XV. Calendas Februarias, Honorio Aug. XI. & Constantio III. Conss.

XX.

De accusatione Episcopi, presbyteri vel diaconi, & quod obnoxios cum illis ambulantes retinere non liceat.

IMPP. THEODOSIVS & VALENTINIANVS AVGG.

ad Virum Praef. Praetorii.

AVDEMVS quidem sermonem facere solito plus timore capti, de sanctis & venerabilibus
(d) facer-

* L. 8. Cod. Iust. De Episcopali audientia.

** Huc usque Codex Ecclesiae Lugdunensis. Reliqua partim ex Pithæano, partim ex Corbeienfi descripta sunt.

facerdotibus, & secundis sacerdotibus, vel etiam Leuitis, & eos cum omni timore nominare, quibus omnis terra caput inclinat. Audiuimus enim perfidiam in Vrbe ad Deum vitium, & imperium nostrum fieri. Sed si quis ausus aut temerarius legi Ecclesiae, vel clerico, per quos nostrum pollet imperium, audiri voluerit, si accusationem ditior persona protulerit, reposita poena fisco nostro, id est centum pondo auri, & centum pondo argenti inferre cogatur, & sic cum actoribus Ecclesiae causam dicat. Si autem infirmior fuerit persona, prius cogitet animo suo percito, & sic accuset, & criminis causam dicat numquam obrepto patrimonio nostro nescio qua perfidia temptare audeat militantes in palatio Christi terrae curiae hinc adduci iussimus & manus eius implumbari. Si autem voluerit liberam degere vitam, nihil illi sit curae Ecclesiae catholicae. De obnoxiiis vero si qui ambulauerint cum Episcopo vel cum presbytero, aut etiam diacono siue in platea, siue in agro, siue in quolibet loco, nullo pacto eos retineri vel adduci iubemus: quoniam in sacerdotibus Ecclesia constat. Data XV. Kalendas Ianuarias. Theodosio X. & Valentiniano III. Augg. Consulibus.

XXI.

Lex Honorii aduersus Donatistas, multo quam in vulgatis libris emendatior.

IMPPP. ARCADIVS, HONORIVS & THEODOSIVS. AAA. Hadriano. Praefecto Praer.

ADVERSARIOS * catholicae fidei extirpare huius decreti auctoritate prospeximus, ideoque interdicens specialiter eam sectam noua constitutione censuimus, quae ne haereticis vocaretur, adpellationem schismatis praeferebat. In tantum enim sceleris progressi dicuntur ii, quos Donatistas vocant, vt baptismum sacrosanctum semel apud catholicos traditum, mysteriis reculcatis temeritate noxia iterarint, & homines semel vt traditum est munere diuinitatis ablutos contagione profanae repetitionis infecerint. Ita contigit, vt haereticis ex schismate nasceretur. Inde male credulas mentes ad spem secundae indulgentiae blandus error inuitat. Facile est enim persuadere peccantibus, veniam prius praestitam denuo posse praestari. Quae si concedi iterum eodem modo potest, non intelligimus, cur tertio denegetur. Hi vero & seruos vel homines iuri proprio subditos, iterati baptismatis polluant sacrilegio. Quare hac lege sancimus, vt quisquis posthac fuerit rebaptizasse detectus, iudici qui prouinciae praesidet, offeratur, vt facultatum omnium publicatione multatus, inopiae poenam qua in perpetuum afficiatur, expendat. Ita vt filiis eorum, si a paternis societatis prauitate dissentiant, ea quae fuerint paterna non pereant. Vt si ipsos forsitan saeuitas paternae deprauationis implicuit, ac reuerti ad catholicam religionem malunt, adipiscendorum his bonorum copia non denegetur. Ea praeterea loca, seu praedia, quae feralibus sacrilegiis deinceps contiterit praebuisse secretum, fisci viribus adplicantur. Si tamen dominus, aut domina, aut praefatus forte fuisse, aut consensum praestitisse, prodetur, quos quidem iustam etiam per sententiam notabit infamia. Si vero his nesciis per conductorem procuratoremue eorum in domo agitatum huiusmodi facinus comprobatur, praepudio a praediorum publicatione suspensio, impliciti sceleris auctores coeactos plumbo exilium, in quo omni vitae suae tempore afficiantur, accipiet. Ac ne forsitan sit liberum, conscientiam piacularis flagitii, perpetrati intra domesticos parietes, silentio celare secreto, his qui forsitan ad rebaptizandum cogentur, refugiendi ad catholicam Ecclesiam sit facultas: vt eius praesidio aduersus huius criminis & societatis auctores, attributae libertatis praesidio defendantur, liceatque his sub hac conditione fidem tueri, quam extorquere ab inuitis domini tentauerint. Nec assertores dogmatis catholici, ea, qua ceteros qui in potestate sunt positi, oportet ad facinus lege constringi, & maxime conuenit omnes homines, sine vlllo discrimine conditionis aut status, infusae coelitus sanctitatis esse custodes. Sciant ii vero, qui ex supra dictis sectis iterare baptismum non timuerint, aut qui consentiendo hoc facinus propriam huius societatis permixtionem damnauerint, non solum testandi sibi, verum adipiscendi aliquid sub specie donationis, vel agitantorum contractuum, in perpetuum copiam denegatam, nisi prauae mentis errorem reuertendo ad veram fidem consilii emendatione correxerint. Illos quoque par nihilominus poena constringat, qui memoratorem interdictis coetibus seu ministeriis praebuerint conhibentiam, ita vt moderatores prouinciarum, si contemptum sanctionis huiusce consensum putauerint commodandum, sciant, se viginti librarum auri poena esse multandos, officia etiam sua simili condemnatione subiuganda. Principales vel defensores ciuitatum, nisi id, quod praecipimus fuerint persecuti, vel his praesentibus Ecclesiae catholicae vis fuerit illata, eadem multa se nouerint adtinendos. Data prid. Idus Febr. Rauennae. Stilicone II. & Anthemio Conss.

* C. Th. Ne sacrum bap. iter. l. 4.

CONCILIORVM ITALIAE ANNO CHRISTI CCCXXCI.

EPISTOLAE V.

Ad Gratianum, Valentinianum, & Theodosium Imperatores.

EPISTOLA I.

CONCILII AQUILEIENSIS

ad Gratianum Imperatorem.

Ne aures praebeat Vrsicino, qui Romanam sedem repetere moliebatur.

Imperatoribus clementissimis, & principibus Christianis, gloriosissimis ac beatissimis GRATIANO, VALENTINIANO, THEODOSIO, sanctum Concilium quod conuenit * Aquileiae.

PROVISVM est quidem, clementissimi principes, vestrae tranquillitatis statutis, ne Arrianorum perfidia ulterius possit latere & serpere. Etenim effectum Concilii decretis putamus minime defuturum. Sed tamen, quantum ad partes spectat Occidentis, duo (a) tantum reperti sunt, qui auderent profanis, & impiis vocibus obuiare Concilio, iuxta angulum ripensis Daciae turbare consueti. Aliud est quo magis angimur, de quo quoniam convenimus fuit rite tractandum, ne totum corpus posset Ecclesiae toto orbe diffusum, & universa turbare. Nam licet frequenter compererimus Vrsinum non potuisse obrepere pietati vestrae, quamvis quietum nihil esse patiat, & inter bellicas necessitates obreptio importuna tentetur: tamen ne sancta mens vestra animique tranquillitas, quam omnibus consilere gessit, importuni hominis simulata adulatione flectatur, deprecandos vos & obsecrandos, si dignanter ducitis, aestimamus non solum praecauentes futura, sed etiam praeterita, (b) quam iam ipsius temeritate gesta sunt, perhorrescentes. Nam si aliquam viam nactus fuerit audaciae, quid non ille confundat? sed si vnus miseratio inflectere potest, multo magis vos precatio omnium moueat sacerdotum. Quis enim nostrum ei communionis societate iungeretur, cum indebitum sibi gradum vsurpare conatus, nec iure ad eum potuerit peruenire, & quem importune affectauit, importunissime repetere molitur? Turbarum totiens damnatus incescit adhuc tamen, quasi praeteritis non perhorrescendus exemplis. Quid quod, plerique sicut in hoc Concilio cognouimus, & vidimus, cum Arrianis copulatus atque coniunctus erat eo tempore, quo turbare Mediolanensem Ecclesiam coetu detestabili moliebatur, cum Valente (c) nunc ante Synagogae fores, nunc in Arrianorum domibus, miscens occulta consilia, & suos iungens, & quoniam ipse aperte in eorum congregationes prodire non poterat, instruens & informans quemadmodum pax Ecclesiae turbaretur? Quo furore sperabat, quod eorum posset fautores & socios emereri. Cum igitur scriptum sit: Haereticum post vnam correctionem denita. * cum & alius vir sancto locutus spiritu dixerit declinandas huiusmodi bestias, nec salutatione recipiendas atque congressu; quomodo fieri potest, vt eum, quem societati eorum insertum vidimus, non etiam adfertorem perfidiae iudicemus? Quod etiam si deforet **, tamen totius orbi Romani caput Romanam Ecclesiam, atque illam sacrosanctam fidem Apostolorum ne turbari sineret, obsecranda fuit clementia vestra. Inde enim in omnes venerandae communionis iura dimanant. Et ideo petimus & rogamus, vt obripiendi ei adimere dignemini facultatem. Scimus clementiae vestrae sanctum pudorem. Ne auditu vestro indigna ingerat, non aliena ab officio & nomine sacerdotis interstreat, non inuerecunda vobis loquatur. Quem cum habere oportuerit testimonium etiam ab his qui foris sunt, quali testimonio ciues proprii prosecuti sint. Clementia vestra meminisse dignetur. Pudet enim dicere, inuerecundum est recensere, quam turpis fama eum conuitio fauciauerit. Quo saltem pudore perstrictus conticescere debuisset, & si haberet aliquam conscientiam sacerdotis, pacem Ecclesiae concordiamque ambitioni suae & studio praeoptaret. Verum longe alienus ab omni verecundia, per abscissum hominem Paschasium signiferum furoris sui missis literis, fecit turbas, gentiles quoque & perditos concitare conatur. Oramus ergo, vt iam & populo Romano, qui post relationem Praefecti Urbis pender incertus, & nobis sacerdotibus securitatem interdictam importunissimi hominis abiectione tribuatis. Quo impetrato, apud Deum omnipotentem patrem & Christum dominum eius filium, gratias iugi continuatione celebremus.

(d) 2

EPISTO-

* Die V. Septembris.

(a) Palladius & Secundianus de quibus in actis Concilii Aquileiensis.

(b) AMM. MARCELL. lib. 27. RVFINVS lib. 2. SOCRAT. lib. 4. cap. 23.

(c) Episcopo Mursensi, de quo in Concil. Tyrio, aliisque.

* Tit. III. 10. 2. Joan. 10.

** Romana Ecclesia caput urbis.

EPISTOLA II.

Concilii Aquileiensis ad Theodosium Imperatorem.

Vt Concilium Alexandriae fieri iubeat propter Timotheum Episcopum, qui aliquorum dissidiis urgebatur.

Imperatoribus clementissimis, Christianisque & gloriosis, beatissimisque principibus, GRATIANO, VALENTINIANO, & THEodosio, sanctum Concilium quod conuenit Aquileiae.

QVAMLIBET redundantibus actionibus gratiarum, nequaquam tamen possumus beneficia vestrae pietatis aequare Imperatores clementissimi, beatissimi & gloriosissimi principes, Gratiane, Valentiniane, & Theodosi, dilecti Deo patri, & filio eius domino nostro Iesu Christo. Nam cum post multa tempora, & persecutiones varias, quas catholicis intulerant Arriani, maximeque Lucius ille (a) monachorum & virginum impia caede grassatus atque Demophilus (b) dirum perfidiae caput, omnes Ecclesiae Dei per orientem catholicis restituae sint, in occidentalibus autem partibus vix duo haeretici (c), qui obuiare possent sancto Concilio, sint reperti, quis est, qui putet se gratiarum vestrarum fore idoneum relatores? Sed tamen si beneficia vestra verbis explicare non possumus, qui etsi per singulas quasque Ecclesias viritim quotidianas apud Deum nostrum, pro imperio & pro pace ac salute vestra, celebremus excubias; tamen conducti in vnum, quo munere nihil esse pulchrius opinamur, Deo nostro omnipotenti gratias agimus, quod per vos nobis pax & concordia sit refusa. Equidem per Occidentales partes duobus in angulis tantum, hoc est in latere Daciae ripensis ac Moesiae, fidei obstrepi videbatur. Quibus tamen nunc post Concilii sententiam vestrae fauore clementiae opinamur illico consulendum. Per omnes autem tractus atque regiones, (d) aethnicorum claustris vsque ad Oceanum, manet intemerata fidelium atque vna communio. In orientalibus autem partibus cognouimus quidem, summo gaudio atque laetitia, eiectionis Arrianis, qui Ecclesias violenter inuaserant, sacra Dei templa per solos catholicos frequentari (e). Sed tamen, quoniam inuidia diaboli nunquam quiescere solet, inter ipsos catholicos audimus crebras dissensiones esse, impacatamque discordiam: totoque confundimur * effectu, quod innouata pleraque comperimus, eosque grauari nunc, quos oportuit adiuuari, qui in nostra semper communione durabant. Denique Alexandrinae Ecclesiae (f) Timotheus Episcopus, sed & Antiochenae Paulinus (g) qui semper communionis nobiscum intemeratam habuere concordiam, dissensionibus aliorum, quorum fides superioribus temporibus haesitabat, feruntur vrgeri. Quos quidem, si fieri potest, & si fides plena commendat, ad consortia nostra optamus adiungi: sed ita vt vetustae communionis fociis sua praerogatiua seruetur, quorum nobis non superflua cura est. Primo omnium, quia communis societas nullam habere debet offensam. Deinde quia veriusque partis dudum accepimus literas, praecipueque illorum, qui in Antiochena Ecclesia dissidebant. Et quidem nili hostilis impedimento fuisset irruptio, aliquos etiam de nostro numero disposueramus dirigere, qui sequestres & arbitri refundendae si fieri posset pacis existerent. Sed quia studia nostra tunc temporis habere effectum per tumultus publicos nequiverunt, oblatas pietati vestrae opinamur preces nostras, quibus iuxta partium (h) factum poposcimus, vt altero decedente penes superstitem Ecclesiae permanerent, nec aliqua superordinatio attentaretur. Ideoque petimus vos, clementissimi & Christiani principes, vt & Alexandriae sacerdotum catholicorum omnium concilium fieri censeatis, qui inter se plenius tractent, atque definiant, quibus impertienda communio, quibus seruanda sit. Nam si Alexandrinae Ecclesiae semper dispositionem ordinemque tenuerimus, & iuxta morem consuetudinemque maiorum, eius communionem indissolubili societate seruemus: tamen ne aut aliqui videantur esse posthabiti, qui & pacto, quod stare volumus, communionem nostram rogarunt, aut vllius pacis & societatis fidelium neglecta compendia; id obsecramus, vt cum inter se coetu pleniore tractauerint, etiam auxilia decretis sacerdotalibus vestrae pietatis adspirent, & nobis deferri in notitiam censeatis, ne titubanti nutemus affectu; sed

laeti

(a) Inuasor sedis Alexandriae post S. Athanasium.

(b) Ex Beroeensi Thraciae C. P. Pseudoepiscopus a Theodosio eiectionis.

(c) Palladius & Secundianus e Dacia Ripensi & Moesia, de quibus iam supra.

(d) Forte, a Succorum claustris. Suci, vel Succi mons Thraciae dirimens & Daciam, orientales occidentalesque prouincias. SOCRATES l. 2. cap. 18. PHILOSTORGIVS lib. 3. cap. 24. AMMIAN. lib. 27.

(e) Iussu Theodosii, Julii 30. an. 381.

* Affectu.

(f) Petri fratris sui successor.

(g) Ab occidentalibus & S. Athanasio ad communionem admissus.

(h) Forte, pactum. Ex pacto conuenerat inter Meletium & Paulinum, vt altero eorum decedente nullus in locum mortui subrogaretur. SOCRAT. lib. 5. cap. 5. SOZOMEN. lib. 7. cap. 4, & epist. Concil. Italiae infra.

laeti atque securi pietati vestrae, apud Deum omnipotentem agamus gratias; non solum quia exclusa perfidia est, sed quia catholicis fides & concordia restituta. Quod a nobis & Africae & Gallicanae Ecclesiae per legatos obsecrant, hoc est, ut totos faciatis nobis in orbe Episcopos debitores: licet non mediocriter sit debitum, quod virtuti vestrae debetur. Ad deprecandam autem clementiam vestram, & impetranda quae poscimus, legatos fratres & compresbyteros nostros direximus: quos petimus, ut & clementer audire dignemini, & redire maturius censeatis.

EPISTOLA III.

Concilii Romani * ad Gratianum & Valentinianum Impp.

De damnatis e factione Ursicini, qui Ecclesias suas contra interdictum retinebant, ut Episcoporum iudicium subire, & parere iubeantur.

Et hoc gloriae vestrae, clementissimi principes, pietatisque est illustre documentum, quod innumeri fere ex diffusis Italiae partibus ad sublime sedis Apostolicae sacrarium congregati, cum quaerimus quid pro Ecclesiarum statu poscendum esset a nobis, nihil melius potuimus reperire, quam quod spontanea vestri providentia contulistis. Videmus quod nec rogandi iam pudor esse debeat, nec impetranda beneficia iam vestra sint, & imperialium series decretorum pro nobis ambiat. Nam quod ad aequitatem petitionis attinet, iam dudum meruimus impetrare quae poscimus, quod vero ad necessitatem spectat orandi, ita impetratorum caremus effectu, ut iterum impetrare cupiamus; Quod quidem clementissimi principes, hominum perditorum exponit amentiam, vestrae autem iustitiae munus accumulatur, ut in Ecclesia vestra beneficia saepius conferantur. Namque a principio, diuino repleti spiritu, & sanctorum Apostolorum, quorum habetis in vestro honore suffragium, seruantes in dominica religione praeceptum, statuitis ad redintegrandum corpus Ecclesiae, quod furor Ursini **, qui honorem arripere est conatus indebitum, diuersas secuerat in partes, ut auctore damnato, ceterisque, quos ad turbandum sibi incentiua sociauerat; sicut oportebat, a perditione coniunctione diuulsis, de reliquis Ecclesiarum sacerdotibus Episcopus Romanus haberet examen; ut & de religione religionis (a) Pontifex cum confortibus iudicaret, nec vlla fieri videretur iniuria sacerdotio, si sacerdos nulli usquam profani iudicis, quod plerumque contingere poterat, arbitrio facile subiaceret. Praeclara ista plane, & religiosis principibus digna sententia, quae diuino ministerio plurimum deferat, nec pateat error. Quid enim dignius, quam ut is demum iudicet de sacerdotis errato, qui vel internae conscientiae fauorem sine periculo suo parere se non posse cognoscat, seque reatu implicet, si absoluat indignum, vel si damnet innoxium? qui postremo, dum iniuriam religionis vlciscitur, non eam in lateribus innocentium, sed accusati quaerat in moribus? Quam multos etenim saepe patuit, quos absolverint iudicia, ab Episcopis esse damnatos, & quos iudicia damnauerint, absolutos? ut eorum melior sit causa, qui non saecularia iudicia, sed diuina pensantes, abstulerunt iudicium suum, ne vexarentur innoxii, quam qui vitam suam tormentis innocentium probauerunt. Compluria texeremus, tranquillissimi principes, nisi esset iniuria, asseri magis decreta imperialia, quam teneri. Sed quoniam, licet iam dudum vestrae clementiae iudicio relegatus Ursinus, per eos quos illicite sacrilegus ordinauit, vilissimum quemque occulte licet sollicitare conatur: eoque exemplo nonnulli Episcopi, qui male Ecclesiam incumbant, usu temeritatis suae, & profani conspiratione contemptus, ne adquiescant Romani sacerdotis iudicio, lacescunt: ita ut etiam qui se intelligunt pro meritorum suorum ratione damnandos, vel damnatos esse viderunt, redempta vulgi multitudine, iudices suos terrore mortis exagitant, contemptisque cognitoribus vel fugatis, illicitum obtineant sacerdotium. Idcirco statuti imperialis non nouitatem, sed firmitudinem postulamus. Indignum quippe est, ut conuentus quisque adhibita manu eo sit muniator, quo flagitiosior fuerit. Sicut Parmensis Episcopus deiectus iudicio nostro Ecclesiam tamen retinet impudenter: Damnatus aequae Florentius Puteolanus, posteaquam deiectus est, cum aures tranquillitatis vestrae inquireret, atque huiusmodi rescriptum meruisset, ut si iudicio sacerdotum in vrbe Roma fuisset depositus, ne vocem quidem in iudiciis proferre deberet, post sextum annum repleuit ad ciuitatem, tenuit Ecclesiam, multas in oppido Puteolano, de quo deiectus fuerat, seditiones insolentia concitauit. Per Africam quoque Restitutum nomine causam dicere, apud Episcopos iussit vestra clementia. Debit adquiescere, sed idem faeuat & insolentium manu a causae dicendae necessitate diffugit. Per Africam rursum sacrilegos rebaptizatores nutu Dei praecepistis (b) expelli. Sed ab *** expulsi Claudianus (c) est ordinatus, & ad perturbandam urbem Romam expelli. Sed ab

(e)

quasi

* Anno 378. sub finem.

** Qui Ursinus ab aliis appellatur.

(a) Vide AMBROSIVM lib. 2. epist. 13. & cap. 23. de Episcopis.

(b) Anno 373 lege data Treueri ad Iulianum Africae Proconsulem.

*** Ex Africa.

(c) De Claudiano Luciani successore vide OPTATVM lib. 2. & AVGVSTINVM de unitate Ecclesiae, cap. 3. ad finem.

quali Episcopus destinatur. Qui contra scripturae praecepta diuinae, contra iura Euangelica, vacuos omnes mysteriorum, atque vt eius verbum exprimamus, paganos (d) fuisse vel praeteriti temporis dicat Episcopos, vel praesentis. Quem quidem iussit tranquillitas vestra Roma pulsum patriam repetere propriam. Sed contemptis iudiciis, & quidem saepe constrictus, residet tamen, sollicitans pretio frequenter pauperiores, & redemptos rebaptizare non veretur. Spoliatur magis eo quod fuerant consecuti, quam tribuit, quod manifestum est bis non posse conferri. Sic denique factio profecit Vrsini, vt Isaac (e) Iudaeo subornato, qui facto ad Synagoga recursu caelestia mysteria profanauit, sancti fratris nostri Damali peteretur caput, sanguis innocentium funderetur, componerentur doli, quibus diuino plane instinctu prouidentia vestrae pietatis occurrit, spoliaretur prope Ecclesia omnibus ministeriis: ea fraude videlicet, vt dum causam dicit, qui in omnes iudex fuerat constitutus, nemo esset qui de lapsis, vel certe de factionis posset Episcopatus inuasoribus iudicare. Quia igitur vestrae iudicio tranquillitatis probata est innocentia memorati fratris nostri Damali, integritas praedicata est, Isaac quoque ipse (f), vbi ea quae detulit probare non potuit, meritorum suorum sortem tulit: quaesumus clementiam vestram, ne rursus in plurimis causis videamur onerosi, vt iubere pietas vestra dignetur, quicumque veleius, vel nostro iudicio, qui catholici sumus, fuerit condemnatus, atque iniuste voluerit Ecclesiam retinere, vel vocatus a sacerdotali iudicio per contumaciam non adesse, seu ab illustribus viris Praefectis praetorio (g) Italiae vestrae, siue a Vicario, accitus ad urbem Romam veniat, aut si in longinquioribus partibus huiusmodi emerferit quaestio, ad Metropolitanum per locorum iudicia deducatur examen: vel si ipse Metropolitanus est, Romam necessario, vel ad eos quos Romanus Episcopus iudices dederit, contendere sine dilatione iubeatur. Ita vt qui depositi fuerint, ab eius tantum ciuitatis finibus segregentur, in qua gesserint sacerdotium, ne rursus impudenter vsurpent quod iure sublatum sit. Certe si vel Metropolitanus vel cuiusque alterius sacerdotis suspecta gratia, vel iniquitas fuerit, vel ad Romanum Episcopum, vel ad Concilium certe quindecim Episcoporum finitimorum ei liceat prouocare. Quicumque vero ita inuenerit excludi, fileat & quiescat: & si Dei iudicium non veretur, minus tamen peccare vel necessitate cogatur, vt saltem de cetero pacifici atque concordis ferentati vestrae congruas apud Dominum nostrum referre gratias possimus. Memoratus frater noster Damasus, quoniam in sua causa vestri tenet insigne iudicii, non fiat inferior his, quibus etsi aequalis est munere, praerogatiua tamen Apostolicae sedis excellit, vt iudiciis publicis videantur esse subiecti, quibus sacerdotale caput lex vestra summouit. In quo post sententiam non videtur declinare iudicium, sed delatam a vobis honorificentiam flagitare. Nam quod ad leges publicas pertinet, quae potest esse vita munitior, quam vestra clementia, qua innititur iudicata? Quod vero ad praedicandam Episcopi conscientiam seuerioribus se dedit ipse iudiciis sacerdotum a quibus non nominis, sed etiam morum ratio pensatur, ne quis iterum calumniator exiliens, dum memoratum conatur appetere, virum quidem ipsum non queat laedere, quem innocentia sua munit, religioni tamen fiat iniuria in vexationibus ministrorum: accipite aliud quoque, quod vir sanctus vestrae magis conferre pietati, quam sibi praestare desiderat, nec derogare cuiquam, sed principibus adrogare. Quoniam non nouum aliquid petit, sed sequitur exempla maiorum, vt Episcopus Romanus, si Concilio eius causa non creditur, apud concilium se Imperiale defendat. Nam & Siluester Papa a sacrilegis accusatus, apud parentem vestrum Constantinum (h) causam propriam profecutus est. Et de scripturis similia exempla suppeditant, quod cum a praefide sanctus Apostolus vim pateretur, Caesarem adpellauit, & ad Caesarem missus est. Certe prius examinet causam vestra clementia, et si emerferit quaestio, interroganda distinguat, vt quemadmodum dudum estis censere dignitati, factorum a iudice ratio quaeratur, non arbitrium sententiae vindicetur. Ita enim fiet, vt nulli perditio, vel infamia, aut accusandi summi sacerdotis, aut testificandi in eum facultas pateat illicita. Si quidem non modo in Episcopum, sed ne in presbyterum quidem, accusationem facile suscipiendam, nisi idoneis testibus, lectio sancta praescribat. Neque enim vel inimico, vel calumniatori, vel istiusmodi viris, quales nuper insimulatores patuit extitisse, tribuenda misericordia est, quorum vita non mereatur fidem, tormenta abhorreat religio sacerdotis.

RESCRI-

(d) Hanc Donatistarum omnium insaniam fuisse docet ORTATVS lib. 3. *Quale est, inquit, quod hominibus Christianis etiam clericis dicitur, Estote Christiani? & cum admiraculo quodam unicuique dicitur, Cai Sei, aut Cai Seta, adhuc paganus es aut pagana? Eum, qui ad Deum se conuersum esse professus est, paganus vocas? Vide collationem Carthag. cap. 188. 197. 203. & 205. ubi de rebaptizatis.*

(e) Cuius libellum de Sancta Trinitate, & Incarnatione Christi a SIRMONDO editum habes.

(f) In Hispaniam relegatus, vt docet sequens rescriptum.

(g) In rescripto Gratiani quod sequitur: *Ab illustribus viris Praefectis praetorio Galliae atque Italiae, siue a Proconsulibus, vel Vicariis, auctoritate adhibita, ad Episcopale iudicium remittatur, vt ad urbem Romam sub prosecutione perueniat.*

(h) Gratianus duxerat Constantiam postumam, Faustina & Constantio Constantini Filio progeneratam. AM-
BIAN. lib. 21. atque ideo Gratiani patens Constantinus adpellatur.

RESRIPTVM GRATIANI AVG. iuxta superioris Epistolae relationem datum * ad Aquilinum Vicarium Urbis.

GRATIANVS ET VALENTINIANVS Augusti Aquilino Vicario.

Ordinariorum sententiae iudicium, aut quae temporum limes, aut contumaciae pronuntiatio, aut habitum coram partibus sanxit examen, nec a mediocri auctoritate labefactari atque conuelli, nec a potentioribus, nec ab impudentibus pertimescunt. Nostra praecepta, per vestram negligentiam destituta, quae tandem poterit firmare sententia, quam quidem dum despicitis non excitetis, ut longe tolerantiae in desperatos sumat effectum, & officium metus cogat agnosci. At nonne absurdus est, quod Vrsini iussit amentia, quam quod serenitas nostra mitibus persuasit edictis, ut omnes qui impios coetus profanata religione tentarent, vel ad centesimum Urbis milliarem pellerentur? ubi pertinax furor ab obsequentibus destitutus in eius tantum perniciem rueret, qui solus erraret, & ut condemnati iudicio recte sentientium sacerdotum, reditum postea vel ad Ecclesias quas contaminauerant non haberent, vel redintegrationem iudicii frustra a nobis impudenti peruicacia praecarentur. Reperat laudata & spectata tua sinceritas, quales ad virum clarissimum Simplicium quondam ** Vicarium literas clementia nostra transmiserit, & desinat iterationem sperare mandati, quia pigendus mansuetudinis nostrae pudor est instaurare praeceptum. Vrsinum quidem Gallia coercet, & ne motus aliquos inquietos exerceat, cohibet *** Agrippina secessio, quem tamen ipsum per occurrentes obtundentem saepius, quam monentem, ad hoc ut sequentes abiiceret, audiuius. Ifacem (a) remotus Hispaniae angulus titulo damnationis inclusit: non bene capiti consultum (b) si quid turbarum vesanus agitauerit. Parmensis Episcopus, eo perniciosior, quod in clityae Vrbi magis proximus (c), & imperitorum multitudinem magis exagitat, & Ecclesiam, de qua iudicio sanctorum Praefulum deiectus est, inquietat: inanem videlicet gloriam sententiae grauioris expectans: quem si quid decessor tuus deuoti vigoris habuisset, protinus ultra fines debuisset extrudere. Et Florentius Puteolanus, post damnationem, quam recto iudicio conuictus accepit, mansuetudinem nostram inquietare conatus, dignum tulit in progressionem responsum. Post quintum decimum (d) annum Ecclesiam, de qua extrusus fuerat, rursus contaminare conatur: congressiones illicitas facere molitur, egentemque consilii multitudinem pernicii animi persuasione deprauat. Nostrorum videlicet Iudicium socordia fretus, qui priuatae gratiae Imperialia praecepta condonant; & religionem, quam nos iure veneramus, quam fortasse ipsi negligunt, inquietari patienter accipiunt. Claudianus (e) etiam ab his, qui contra diuina praecepta vitia religionis instaurant, ab his inquam, quos expelli iusseramus accitus, quasi parum facinoris aggressus esset, si in Africa perstitisset, Romae sese dicitur intimasse: falsusque praeceptor vel expertes adhuc deuo profanare mysterio, vel iam initiatos ex integro nititur flagitio maiore corrumpere: cum religionis sanctissimae disciplinam non cumulet iteratio, sed euertat. Quem nos Claudianum dissimili poena ac meruit prosequentes, repetere tantummodo patriam hactenus, remota seueritate, praecepimus. Sed residere etiam nunc dicitur imperitos sollicitans, & cassam omnino mercedem requirens perdit animas corporum redemptorum. Hinc illi infestatores sanctissimae sedis, non solum Dei numine, quod satis erat, sed etiam iudiciorum examine exploratum, mentis sanctissimae virum, ut etiam diuo patri Valentiniano est comprobatum, turpissimis calumniis Episcopum Damasum inquietare non veriti, postquam desperauerunt posse percelli, populum pro quo ille diuinitati obsecus est inquietant. Sed hactenus stertit iners dissimulationis iudicantium, nec est admonere necesse, quo possit sanctio contempta procedere, hactenus inquam, stertit apparitorum supina desidia. Post haec nisi omnes, ut nominatim iussionis nostrae summa complectitur, vel quos turbas istiusmodi molientes sanctorum Episcoporum Concilia consensu ostenderint, ultra centesimum milliariam ab Vrbe depuleris, atque earum ciuitatum finibus extorres esse praeceperis, quam plebem, vel Ecclesias, vel per se, vel per simile sui vulgus exercent, praeter aestimationis injuriam, cuius apud bonos non leuis iactura est, piaculum neglectae sanctionis incurres. Volumus autem, ut quicumque iudicio Damasi, quod ille cum consilio quinque vel septem habuerit Episcoporum, vel eorum, qui catholici sunt iudicio vel consilio condemnatus fuerit, si iniuste Ecclesiam

(e) 2

fiam

* An. 378. antequam Theodosius ad Imperium eueheretur.

** An. 374. Cod. Theod. IX. tit. 29. cap. I.

*** Hoc anno 378.

(a) De Iudaeo, illo plura *epist. praecedenti*.

(b) Scribe: *consultum*.

(c) Quam aut Vrsinus, aut Isaac; quare non est quod hic pro Roma Mediolanum accipias.

(d) Restituebat olim Biondellus, post quintum decimum annum; subtilius profecto quam verius, tum quod nullus ei Codex MS. patrocinatur: tum quod damnatus cum Vrsino Florentius Puteolanus fuit. Anno autem CCCLXVII. missus est in exilium Vrsinus XVI. Kal. Dec. ut auctor est MARCELLINUS in praefatione Libelli *precum*. Tulit vero istud edictum Gratianus anno CCCLXXXI. qui decimus quintus ab illo est.

(e) De quo supra.

nam voluerit retentare, vt qui euocatus ad sacerdotale iudicium per contumaciam non inisset, aut ab illustribus viris Praefectis praetorio Galliae atque Italiae, siue a Proconsulibus, vel Vicariis, auctoritate adhibita, ad Episcopale iudicium remittatur, vt ad urbem Romam sub prosecutione perueniat, aut si in longinquioribus partibus alicuius ferocitas talis emerferit, omnis eius causae dictio ad Metropolitae in eadem prouincia Episcopi deducatur examen, vel si ipse Metropolitanus est, Romam necessario, vel ad eos quos Romanus Episcopus iudices dederit, sine dilatione contendat. Ita tamen, vt quicumque detecti sunt, ab eius tantum urbis finibus seegregentur, in quibus fuerint sacerdotes. Minus enim grauer meritos coërcemus, & sacrilegam pertinaciam lenius, quam meretur, vlciscimur. Quod si vel Metropolitanus Episcopi, vel cuiuscumque sacerdotis iniquitas est suspecta, aut gratia, ad Romanum Episcopum, vel ad Concilium quindecim finitimum Episcoporum, accersitum liceat prouocare: modo ne post examen habitum quod definitum fuerit integretur. Iam vero illud, quod in negotiis quoque rerum minorum & in leuibus causae dictionibus, animis nostris iustitia naturalis inseruit, multo diligentius in causis iustissimis volumus conualefcere, ne facile sit cuiquam praedito notabili prauitate morum, aut infami calumnia notato, personam criminantis assumere, aut testimonii dictionem in accusationem Episcopi profiteri.

EPISTOLA IV.

Concilii Italiae ad Theodosium Imperatorem. *

Inter cetera damnatos scribit in synodo fuisse, qui Apollinaris dogma inducere conabantur.

Beatissimo Imperatori, & clementissimo principi THEODOSIO, Ambrosius & ceteri Episcopi Italiae.

Fidei tuae diffusa toto orbe cognitio intimum nostrae mentis demulsit affectum, eoque, vt haec quoque gloria imperio tuo crearetur, quod vnitatem reddidisse, Occidentalium iuxta atque Orientalium Ecclesiis videreris, clementiam tuam obsecrandam pariter ac super Ecclesiasticis negotiis instruendam nostris litteris aestimauimus, Imperator tranquillissime ac fidelissime. Dolori enim erat, inter Orientales atque Occidentales interrupta sacrae communionis esse confortia. Silemus iam quorum errore, quorumue delicto, ne ferere fabulas & alloquia cassa videamur. Nec nos tentasse poenitet, quod intentatum caderet in culpam. Isto enim saepe arguebamur, quod posthabere Orientalium societatem, & refutare gratiam videremur. Laborem quin etiam nobis indicendum putauimus, non pro Italia, quae iamdudum ab Arrianis quiescit atque secura est, nec vlla haereticorum perturbatione vexatur, non inquam pro nobis, quia non quaerimus, quae nostra sunt, sed quae sunt omnium: Non pro Gallia atque Africa, quae omnium sacerdotum concordiae societate poriuntur, sed vt ea, quae communionem nostram de Orientis parte turbauerunt, cognoscerentur in Synodo, & omnis e medio scrupulus tolleretur. Non solum enim de his quae clementia tua dignata est scribere, sed etiam de illis, qui dogma nescio quod, Apollinaris asseritur, in Ecclesiam conantur inducere; nos pleraque mouerunt, quae partibus fuerant rescanda praesentibus: vt conuictus in dogmate nouo, & redargutus in errore, nequaquam sub generali fidei lateret nomine, sed illico, quod doctrinae magisterio non teneret, & officium deponeret, & vocabulum sacerdotis: nec ** fibrae aliquae posthac fallere cupientibus, & praestigiarum commenta remanerent. Nam qui conuictus non fuerit praesentibus partibus, quod vere Augusto principique responso tua clementia definiuit, referendam semper anfulam quaestionis arripit. Eo igitur obsecrauimus sacerdotale Concilium, vt nemini liceret mendacium in absentem componere, & in Concilio discuteretur quid esset in vero. Itaque non cadit in eos intentionis vel facilitatis vlla suspicio, qui omnia praesentibus partibus obseruarunt. Sane allegata texuimus, non definiendi, sed instruendi gratia; & qui iudicium petiuimus, non deferimus praepiudicium. Neque vllum eorum aestimandum conuictum fuit, cum rogarentur ad Concilium sacerdotes, quorum frequenter praesentior absentia fuit, quando in commune consuluit. Neque enim vel nos aestimauimus esse conuictum, cum vnus Constantinopolitanae Ecclesiae presbyter Paulus nomine (a), intra Achaia Synodum Orientalium iuxta atque Occidentalium postulauerit. Aduertit clementia tua non fuisse irrationabile postulatam, quod etiam ab Orientalibus est petitum. Sed quia * Illyrici suspecta mouetur, ideo maritima ac tutiora quaesita sunt. Neque plane nos tamquam ex forma aliquid innouauimus: sed sanctae memoriae Athanasii, qui quasi columnen fidei fuit, & veteris sanctitatis patrum nostrorum in Conciliis definita seruantes, non euellimus terminos quos posuerunt patres nostri, nec haereditariae communionis iura violamus, sed debitam vestro imperio honorificentiam referuantes, studiosos nos pacis & quietis ostendimus.

EPISTO.

* An. 381. celebrati aut Aquileiae aut Mediolani, aliaue in vrbe.

** Ne.

(a) An. 342. postquam Hermogene a populo caeso, Pauloque deturbato, Constantius Macedonium in sede collocauit. * Illyris.

EPISTOLA V.

Concilii Italiae ad Theodosium Imperatorem.

De Episcopo Antiochiae subrogato post mortem Melitii*. Et ut Nectarius Constantinopoli post Maximum ordinatus loco cedat, aut Romae super utriusque ordinatione Concilium habeatur.

Beatissimo Imperatori & clementissimo principi THEODOSIO, Ambrosius & ceteri Episcopi Italiae.

Sanctum animum tuum Deo omnipotenti pura & sincera fide deditum sciebamus: sed recentibus cumulatissimi beneficiis (a), quod catholicos Ecclesiis reddidisti, Imperator Auguste. Atque utinam catholicos ipsos reuerentiae veteri reddidisses, ut nihil nouerent contra praescripta maiorum, nec temere vel seruanda rescinderent, vel rescindenda seruarent. Itaque dolentius forte quam inconsultius ingemiscimus, Imperator, facilius expelli potuisse haereticos, quam inter catholicos conuenire. Quanta enim nuper confusio facta sit, explicari non potest. Scripsēramus dudum, ut quoniam Antiochena ciuitas duos haberet Episcopos, Paulinum atque Melitium, quos fidei concinere putabamus, aut inter ipsos pax & concordia saluo ordine Ecclesiastico conueniret, aut certe, si quis eorum altero superstitite decessisset, nulla subrogatio in defuncti locum superstitite altero gigneretur. At nunc Melitio defuncto, Paulino superstitite, quem in communione nostra mansisse consortia quae a maioribus inoffense ducta testantur, contra fas atque Ecclesiasticum ordinem, in locum Melitii non tam subrogatus, quam superpositus adseritur. Atque hoc factum allegatur consensione & consilio Nectarii, cuius ordinatio quem ordinem habuerit non videmus. Namque in Concilio nuper cum Maximus Episcopus Alexandrinae Ecclesiae communionem manere secum lectis Petri sanctae memoriae viri (b) literis prodidisset, eiusque intra priuatas aedes, quia Arriani basilicas adhuc tenebant, secretum esse, mandatoribus Episcopis ordinantibus, dilucida testificatione docuisset, nihil habuimus, beatissime Princeps, in quo de Episcopatu eius dubitare possemus; cum vim sibi repugnanti a plerisque etiam de populo & clero restatus esset illatam. Tamen ne absentibus partibus praesumte aliquid definisse videremur, clementiam tuam datis literis putauimus instruendam, ut ei consuleretur ex usu publicae pacis atque concordiae. Quia reuera aduerrebamus Gregorium nequaquam secundum traditionem patrum Constantinopolitanae Ecclesiae sibi sacerdotium vindicare. Nos igitur in Synodo ea, quae totius orbis Episcopis videbatur esse praescripta, nihil temere statuendum esse censuimus. Adeo ipso tempore qui (c) generale Concilium declinauerunt, Constantinopolique (d) gessisse dicuntur. Nam cum cognouissent ad hoc partium venisse Maximum, ut causam in synodo ageret suam, quod etiam si indictum Concilium non fuisset, iure & more maiorum, sicut & sanctae memoriae Athanasius, & dudum Petrus Alexandrinae Ecclesiae Episcopi, & Orientalium plerique fecerunt, ut ad Ecclesiae Italiae, & totius Occidentis confugisse iudicium viderentur, cum eum, sicut diximus, experiri velle aduersum eos, qui Episcopatum eius abnuerant comperissent, praestolari utique etiam nostram super eo sententiam debuerunt. Non praerogativam vindicamus examinis, sed consortium tamen debuit esse communis arbitrii. Postremo prius constare oportuit, utrum huic abrogandum, quam alii conferendum sacerdotium videretur, ab his praesertim, a quibus se Maximum vel destitutum, vel appetitum iniuria querebatur. Itaque cum Maximum Episcopum receperunt** in communionem nostra consortia, quoniam eum a catholicis constitit Episcopis ordinatum, nec ab Episcopatus Constantinopolitani putauimus petitione remouendum. Cuius allegationem praesentibus partibus aestimamus esse pendendam. Nectarium autem cum nuper nostra mediocritas Constantinopoli cognouerit ordinatum, cohaerere communionem nostram cum Orientalibus partibus non videmus. Praesertim cum ab iisdem Nectarius dicitur illico sine communionis consortio destitutus, a quibus fuerit ordinatus. Non mediocris igitur hic scrupulus (e). Nec quaedam nos angit de domestico studio, & ambitione contentio, sed communio soluta & dissociata perturbat. Nec videmus eam posse aliter conuenire, nisi autis reddatur Constantinopoli, qui prior est ordinatus, aut certe super duorum ordinationem sit in vrbe Roma nostrum Orientaliumque Concilium. Neque enim indignum videtur, Auguste, ut Romanae Ecclesiae Antistitis, finitimorumque & Italarum Episcoporum debeant subire tractatum,

(f)

* Quae contigit, Febr. 12. An. 381.

(a) An. 381. lata lege, 3. Cod. Theod. De fide catholica 1. Kal. Augusti, Eucherio & Syngrio Coss.

** Receperunt.

(b) Extortas fuisse docet NAZIANZENSIS varmine de vita sua, ubi plura de Maximo intra Choralae aedes ordinato, & a S. Anastasii basilica, quam ante lucem inuaserat, a clero & plebe pulso &c.

(c) Vide quid de ea re PALLADIVS & AMBROSIVS differant in *gestis Concilii Aquileiensis*.

(d) Locus haud dubie est corruptus: ita restitui potest: *At eo ipso tempore qui generale Concilium declinauerunt; Constantinopoli quae gessisse dicuntur.*

(e) Imperatori Theodosio Nectarium eligenti plurimos initio Episcopos reluctatos docet SOZOMEN. lib. 7. cap. 7.

starum, qui vnus Acholii Episcopi (f), ita expectandum esse, putauerunt iudicium, vt de Occidentalibus partibus Constantinopolim euocandum putarent. Si quid uni huic reseruat-um est, quanto magis pluribus reseruandum est? Nos autem a beatissimo principe fratre tuae pietatis admoniti, vt tuae clementiae scriberemus imperio, postulamus, vt vbi vna com-munio est, commune velit esse iudicium, concordantemque consensum.

PONTIFICVM ROMANORVM

FELICIS III. GELASII, ET VIGILII,
EPISTOLAE.

Quibus praefixa sunt Gesta de nomine Acacii.

BREVIQVLVS

HISTORIAE EUTYCHIANISTARVM

siue, vt verus habet inscriptio,

GESTA DE NOMINE ACACII.

In causa fidei Christianae, cui ab exordio sui nunquam defuisse probantur inimici, nostro quidem saeculo, sed interuallo temporum, Nestorius & Eutyches non noua dogmata suae peruersitatis, sed nomina prodiderunt. Nam Nestorius ante quinquaginta & octo fere an-nos, Photini & Pauli Samosatani secutus errorem, Oasitano (a) exilio meruit relegari, dicen-do, sicut ab auctoribus suis didicit, Christum dominum nostrum hominem tantummodo de virgine Maria esse progenitum. Contra quem Eutyches, post annos non plurimos, aestimans disputandum, rectum tramitem tenere nesciens offendit, & in Apollinaris est raptus insa-niam, in haec verba prorumpens, quibus assereret Christum verum hominem non fuisse, nec in eo duas naturas esse credendas, sed vnam tantummodo Dei verbi, verum tamen incarna-tam. Quam quidem non esse hominis perhibuit, sed humanam, vt similitudo magis huma-ni corporis, quam ipsa veritas suaderetur. Cum catholica fides verum Deum, verumque hominem, Christum Dei filium esse fateatur, non vnus naturae, sed vnus essentiae atque personae. Cum ergo Eutychem istum, presbyterum & abbatem Constantinopolitanae ciui-tatis, Eusebius Dorylitanus Episcopus suadere talia reperisset, zelo fidei, quam etiam cum Agens in rebus esse ostendit, (ipse enim Nestorium quoque in tempore reprehendit in Ec-clesia res sacrilegas praedicantem) detulit ad Flavianum Episcopum, & ad iudicium prouoca-vit. Dicta causa est. Cum partes suas Eutyches videret vrgeri, per Chrysaphium spata-rium Theodosii praesidium principis expetiuit. Cuius praecepto Florentius vir illustris, ex Consule, discussioni Eutychis abesse non potuit, & iam in praesentia ipsius conuincitur Eu-tyches, atque damnatur. Offenditur Imperator, & in Ephesina ciuitate mandat Synodum congregari. Adfunt fere * CCCLX. Episcopi, principibus Dioscoro Alexandrino Episco-po, Iuuenali Hierosolymitano, Thalassio Caesariensi, Eustathio Berytensi, Eusebio Ancyri-rano, Basilio Isauriae. Interfuerunt etiam Vicarii ab Apostolica sede directi, Iulius Puteo-lanus Episcopus, Hilarus Archidiaconus, quia presbyter Renatus in Delo insula (b) morte praeuentus est. Adfuit etiam Dulcitus Notarius. In quo conuentu (c) repudiata est epi-stola Papae Leonis dogmatica ad Synodum Flavianumque directae, & penitus non permitti-tur recenferi. Tota die, id est VI. Idus Augusti, nihil aliud nisi quondam Nestorii damna-ti, id est, prioris Ephesinae Synodi gesta releguntur. Simul etiam discutitur lectis omni-bus chartis, iudicium de Eutyches sanctae memoriae Flauiani. Interea cum Eutychis bla-sphemiae (d) relegerentur, ab omnibus adclamatum est, hanc esse veram fidem, hanc ortho-doxam. Deijcitur contradicentibus Vicariis Romanis Flavianus (e), & recipitur Eutyches. Damnatur etiam Episcopus Eusebius accusator eiusdem presbyteri, tanquam Nestorianus, qui ante, dum adhuc esset laicus, Nestorii fuerat accusator. Ita enim nihil volunt isti Eu-tychianistae inter se esse atque Nestorium, vt quicumque apud eos Eutychianista non fuerit, Nestorianus prorsus habeatur. Cum doctrina catholica vnjat duas naturas in Christo non diuidat sicut Nestorius fecit. Et isti quidem reperiuntur deteriora garrere. Nam fidentissi-me dicunt, rem ineptam, rem etiam stolidis exsecrandam, ante unionem, id est incarnationem,

duas

(f) Theſſalonicenſis, qui Theodoſium an. 380. baptizauit.

(a) Petras, in Oasitana ſolitudine deportatus an. 436.

* CXL.

(b) Ad eum itaque non dedit epiſtolam THEODOREVS poſt Synodum, ſed ad Hilarum.

(c) Suſcepra quidem a Dioſcoro, ſed non lecta.

(d) Subdola enim fuit eius profeſſio, & haereſim tacendo tegebat.

(e) Anno 449. die 2. Auguſti.

duas dici debere naturas. Post vero vnam DEI verbi tantum incarnatam: vt si dicamus aliquid ceratum aut picatum, aut itagnatum **, aut quolibet alio genere coloratum. Iam vero post diem tertium Synodi, qua deiectus est sanctae memoriae Flavianus, deiecitur etiam & Dominus Antiochenus, Dioscorus repente discessit, solutusque conuentus est. Ducitur in exilium Flavianus (f), & apud Epipam, quae est ciuitas Lydiae, seu superueniente, seu ingesta morte defunctus est ***. Tunc temporis Anatolius quidam presbyter Alexandrinus apud Constantinopolim morabatur. Haec enim consuetudo praedictis est, vt ad comitatum vicibus clerici dirigantur; ne quid forte causae vel necessitatis emergat; Fit ergo ille Anatolius Constantinopoli Episcopus, homo partium Dioscori. Exempto anno moritur Theodosius Imperator, Chrysapius (g) punitur, Marcianus factus est princeps (h). Laesam fidem grauer ferens (a) indicit synodum apud Nicaeam, in qua (b) & ipse & Pulcheria resedit, & omnis cum eo senatus & potestates. Quam synodus postea transtulit (c) Calchedona propter palatii vicinitatem. Conueniunt (d) quingenti & ultra Episcopi totius Orientis & Aegypti. Dioscorus exhibetur (e), vt facti sui causas in Concilio possit adserere (f). Interfuit etiam Imperator ipse conuentui. Interfuit & Senatus, & omnes iudices, & omnes aulicae potestates. Eusebius ille Dorylitonus Episcopus, qui ante annum de exilio fugiens Roma venerat, etiam & Calchedonenſi Synodo interesse properauit. Accusat ipse Dioscorum, & alii Alexandrini. Quid multa? Damnatur Dioscorus (g) sanctae memoriae Flauiani corpus officiosissime Constantinopolim (h) reportatur, apud Alexandriam Proterius catholicus fit sacerdos (i). Quidam Timotheus, cui cognomen erat Elurus, presbyter, & Petrus diaconus (k), qui Episcopatum tunc Alexandrinae occupauit Ecclesiae, Dioscori sectatores, se ab Ecclesia Alexandrina separarunt. Quos cum Proterius Episcopus suis monitis ad ministeria sua reuocare non posset, vtrumque damnauit. Mortuo principe Marciano, collectis turbis haereticorum Timotheus & Petrus (l) veniunt Alexandriam & ordinatur ab haereticis (m) Timotheus Episcopus. Duo igitur apud Alexandriam Episcopi esse coeperunt. Ante triduum Paschae, quae coena Domini celebratur, collecta multitudine perditorum occupatur Ecclesia, ad quam se sanctae memoriae Proterius de more contulerat. Ibi supradicto die (n) in baptisterio occiditur, Ianiatur, eiicitur, & funus eius incenditur, cineresque ipsius sparguntur inuentos. Leo sumit imperium (o) ad quem tanti facinoris catholicorum querela peruenit. Contra quos haeretici supplicarunt, petentes, vt Calchedonenſis Synodus aboleretur, illi autem vindictam tanti sceleris spectabant. Considerans Imperator nimis esse graue, vexari tantos iterum sacerdotes, quorum plurimos aut aetas, aut infirmitas, aut etiam paupertas hunc laborem subire prohibebat, dirigit Magistrianos per totum Orientem. Dirigit etiam Anatolius Episcopus Constantinopolitanus Atclepiadem diaconum suum. Per quos & omnes illi Episcopi, qui Calchedona fuerant congregati, quid Alexandriae factum fuisset agnoscunt: interrogatique cum suis prouincialibus Episcopis rescribunt, Calchedonenſem Synodum vsque ad sanguinem esse defendendam, quia non alteram fidem statuit quam Synodus Nicaena. Timotheum non solum Episcopum non haberi, sed etiam Christiani appellatione priuari (p). Quo deposito, fit alter Timotheus (q) catholicus Episcopus Alexandriae. Vix Timotheus haereticus depellitur, fugit Petrus, mittitur in exilium Timotheus Chersona, qui locus est in Ponto abditus. Quamdiu vixit Imperator Leo (r), vixit Timotheus Episcopus Alexandriae cum quiete. Sed cum Basiliscus * occupasset imperium, damnare coepit Calchedonenſem Synodum & catholicos persequi. Tunc denique Timotheus ille damnatus accepta libertate

(f) 2

venit

** Stannatum.

(f) Vide *Chronic. MARCELLINI Comitit.*

*** XVIII. Febr. 450.

(g) Iussu Pulcheriae ad portum Melantiadis.

(h) Die 24 Augusti, si fastis credimus; aut Iulio potius mense, vt ex *L. de Apost. apparet.*

(a) Maii 23. anni 451. ad Sept. I. ante Chalced. Concil. cap. 37.

(b) Nec ipse, nec Pulcheria, nec Senatus apud Nicaeam resedit. Vide ibid. cap. 41.

(c) Sept. 22. ibid. cap. 42.

(d) Anno 630. vt constat.

(e) Octob. 8. cassum eius de Flauiano iudicium Chalced. Aët. 1. Oët. 13. depositus Aët. 3.

(f) Interfuit semel Oët 25. Aët. 6.

(g) Exulare in Gangrena ciuitate iussus.

(h) Augusto mense anni 450. ante damnationem Dioscori, quae tantum anno sequenti cum Proterii ordinatione.

(i) Haec *LIBERATVS* cap. 15.

(k) *Mongus*, seu *Moggus*, id est blaesus.

(l) 26. Ianuarii an. 457.

(m) A duobus tantum Episcopis contra Canones libell. Episcop. Aegypti ad Leonem Imp. post. Concil. Chalced. cap. 12. & 13. *EVAGR. lib. 2. cap. 8.*

(n) Martii 28. an. 457.

(o) Die 7. Februarii eiusdem anni, *Fasti Graeci, THEODOR. LECT.*

(p) Haetenus *LIBERATVS*.

(q) Dictus *Salophaciolus*, siue *Albus*, ordinatus an. 458.

(r) Obiit Mense Ianuarii anni 474. Filius autem Leo iunior mense Nouembri.

* Anno 476.

venit Constantinopolim, & damnatos haereticos locis suis reddidit. Vadit Alexandriam (s), fugit Timotheus catholicus, & in monasterio latet. Petrus ille se iterum iunxit Timotheo, cum quo fuerat ante damnatus. Redit Zeno Imperator ad regnum, Basiliscus opprimitur. Mittitur Alexandriam, ut pulso peruasore Timotheo Timotheus damnato morte praeuen- to, (t) Petrus confors ipsius ab vno haeretico Alexandrinus Episcopus ordinatur. Quem nihilominus deiici iussit Christianissimus Imperator, & reduci Timotheum catholicum, sicut Acacii Constantinopolitani literis continetur. Cum plurimi, seu clerici, seu monachi, seu saecularis vitae homines, ad communionem catholici Episcopi Timothei nollent penitus conuenire, diuersis sacris terruit vniuersos clementissimus Imperator. Scripsit ad Papam Simplicium Timotheus (dicens Petrum olim in diaconio esse damnatum, nunc etiam Christiana societate semotum: mandans per (u) Esaiam Episcopum) rogans ut scriberetur Imperatori de Petro, qui latebat in Alexandrina ciuitate, & insidiabatur Ecclesiae, ut ad longinquum deportaretur exilium. Per ferme triennium sanctae memoriae Papa Simplicius non desistit scribendo ad Acacium Episcopum, ut ageret cum Imperatore, & fieret de Petro, quod Timotheus Episcopus postulabat. Scriptum est etiam principi, sed nunquam inde rescriptum est. Post (x) omnia Ioannem presbyterum oeconomum suum Timotheus ad principem misit, rogans ut si quid humanitus sibi forte contingeret, iuberet pietas eius catholicum a catholicis ordinari. Ad cuius petita responsum est, & tam ipsi quam clericis scriptum; atque in iisdem sacris Ioannes oekonomus mukis laudibus praedicatur, ut iam pene omnibus Alexandrinis Episcopalis putaretur officii candidatus. Defuncto isto Timotheo Episcopo (y), Ioannes oekonomus catholicus a catholicis ordinatur Episcopus. Qui cum de consuetudine maiorum ad Apostolicam sedem Synodica (per Isidorum presbyterum & Petrum diaconum) scripta misisset, superueniente Vranio subadiuuat, & contrat Ioannem iam Episcopum sacra principis deferente, ab Episcopatus illius confirmatione Papa suspensus est. Et quia in iisdem sacris de restituendo Petro, quem ipse damnauit, fecerat mentionem, haec pars omnino est abnegata. Vnde videtur clementissimus Imperator offensus. Cum ergo sanctae memoriae Papae Simplicii nihil totiens ad Acacium directa, propter Alexandrinae Ecclesiae quietem, & catholicam fidei integritatem, scripta proficerent, superuenit idem sanctus Ioannes Episcopus, qui sicut decebat ab Apostolica sede susceptus est. Nam & priores eius similiter Romanae Ecclesiae tempore persecutionis suffugium poposcerunt. Huius aduentus plenius vniuersa patefecit. Cui dum Acacii scripta legeremus, quae de Petro & Ioanne Antiochenis miserat, excessus Acacii etiam in hac re, quo de Petro Alexandrino damnato retulerat, non longe etiam post de Petro (a) & Ioanne (b) scripserat. Petrum apud Constantinopolim monasterium (c) gubernasse: sed hoc propter crimina derelicto, Antiochiam fugisse. Ibi pulso Martyrio) catholico Episcopo, per haereticos sedem ipsius occupasse, continuo- que damnatum a Leone tunc principe ad Oalitanum exilium directum. De quo lapsum Constantinopolim rediisse, ac dedisse fidem, quod nullas ulterius turbas facere auderet. Sed sicut superius dictum est, Basilisci temporibus ac Timotheo (d) illo damnato, qui Constanti- nopolim venerat, ad Antiochiam remissum fuisse, ut iterum illic Episcopatum teneret. Quo facto, idem Petrus Ioannem quandam presbyterum, de quo Acacium diximus retulisse, ordi- nat Apamenis Episcopum, a quibus non receptus venit Antiochiam, & Petrum Episcopatus sui pellit auctorem, & inuadit eius Ecclesiam. Quos iterum damnatos dicit Acacius, petens ab Apostolica sede, ut si forte ad eam confugerent, nec visu dignos haberet: & si iam ali- quam indulgentiam forsitan impetrassent, irritam esse debere, nec eorum poenitentiam reci- piendam esse. Quod cum praefatus Ioannes Alexandrinus Episcopus relegisset, tacere non potuit, quod illum Ioannem, quem Acacius damnauerat cum Petro, & sine remedio poeni- tentiae fecit ab Apostolica sede damnari, post tot damnationes Tyrionum miserit Ecclesiae praesidere. Postquam ergo non solum nihil profecisse literas decessoris sui sanctus Felix Papa cognouit, & ludibria quaedam ab Acacio fieri in euerfionem totius Ecclesiasticae disci- plinae, electis (e) Vitale Episcopo Troentinate ex Picena regione Campaniae, sub hac instru- ctione direxit, ut Petrus de Alexandrina pelleretur Ecclesia, & ut libello sancti Ioannis Epi- scopi Alexandrini responderet Acacius, atque ipsi denuntiaretur Acacio, ut anathema diceret Petro. Qui quamuis hostili more detrufi in custodiam chartas amiserint, tamen perfidis hae- reticis

(s) Haec LIBERATVS cap. 16.

(t) Mongus, de quo supra.

(u) Esaias minoris Hermopolis Episcopus Concilio Ephesino II. interfuit. Alius Naucratenae ciuitatis Episcopus libello post caedem Proterii ab Orthodoxis oblato subscripsit. De quo capite 22. tertiae partis Concilii Calchedonenfis.

(x) Tabenefiotam, cognomento Talaia.

(y) An. 482. ut docet Simplicius epist. 17, Iulii 15, & 18. Nouembr. 6. datis.

(a) Petro Gnaphæo, seu Fullone.

(b) Ioann. Apameno.

(c) LIBERAT. cap. 18.

(d) Eluro an. 476.

(e) Anno 483.

reticis atque damnatis accommodare non debuerant, quae sola negari potuit, voluntatem. Non solum ergo non egerunt quae iussa sunt, aut quae expedire poterant: sed etiam haereticis communicauerunt, confirmationem Petri Episcopus, ad quem pellendum missi fuerant, deferentes, atque contumelias in Episcopum Ioannem Acacio dirigente portantes. Quibus rebus habita Synodo commotus beatissimus Papa, Vitalem & Misenum ab officio & communione (f) suspendit, Acaciumque damnauit. Cuius audacia deteriora committens, etiam Petrum Antiochenum, (g) eiecit catholico Calendione (h), quem ipse ordinauerat, ad Antiochenam misit Ecclesiam.

EDICTVM SENTENTIAE FELICIS PAPAE propter Acacii Episcopi Constantinopolitani damnationem.

Acacius, qui secundo a nobis admonitus statutorum salubrium non destitit esse contemptor, meque in meis credidit carcerizandum, hunc Deus, coelitus prolata sententia, de sacerdotio fecit extorrem. Ergo si quis Episcopus, clericus, monachus, laicus, post hanc denuntiationem eidem communicauerit, anathema sit, sancto spiritu exequente.

EPISTOLA I.

Felices III. Papae ad ZENONEM Imperatorem.

Conqueritur de violatis ab eo Legatis, suadetque, vt adquiescat damnationi Petri Alexandrini, & Acacii.

FELIX ZENONI AVGVSTO.

Quoniam pietas tua, licet profusiore pagina ad mea scripta responderit, suis auribus diligentius intimatam fastidio dignam credidit veritatem: curandum mihi fuit, vt breuiter quae non vultis latius publicari definita concluderem. Itaque officiositate praemissa timere me fateor regno vestro pariter & salutem. Si quidem contra diuinam reuerentiam probabitur, vt beati Apostoli Petri directa legatio, sicut eius confessio patefecit, tanquam in captiuitate redacta teneretur, & chartis quas baiulabat, violenter ablatis ad communicandum haereticis, hoc est apocristiariis Alexandrini Petri aduersum quem ierat, de custodia sit producta, Quapropter * Vitalem quidem & Misenum, cur vel impulsi ad ista consenserint, honore simul & communione apostolica censura priuauit. Sed * cum apud barbaras etiam nationes atque ipsius deitatis ignaras pro exsequendis negotiis vel humanis, iure gentilium legationis cuiuslibet habeatur sacrosancta libertas; notum est omnibus, quanto magis ab Imperatore Romano & Christiano principe in rebus praesertim diuinis oportuerit intemeratam seruari. Deinde legatione summtota, quae apud vos, vt dictum est, nec beati Petri Apostoli inuiolata esse iam potuit, tranquillitas tua literarum saltem tenore cognoscat, sedem beati Apostoli Petri Alexandrino Petro, olim iusteque damnato, ac nihilominus per sententiam synodalem nuper eliso, communionis numquam vel praebuisse, vel praebituram esse consensum. Quia nunc cetera omittam, ab haereticis institutus, contra fas omne catholicae praesidere non possit Ecclesiae. Vnde quoniam adhortationem meam duxistis onerosam, in vestro relinquo deliberationis arbitrio, vtrum beati Apostoli Petri, an Alexandrini Petri, cuiquam sit eligenda communio. Qualis autem Alexandrinus extiterit, vel quemadmodum falsi nominis sacerdotium per vnum vix suae complice prauiditatem temerarius vsurparit, atque in damnatorum fuerit etiam apud vos dudum sorte numeratus, suffragatoris eius Acacii litteris ad sanctae memoriae decessorem meum datis, quarum exemplaria subdita cernitis, adprobare. Vtrum vel Episcopus dici valeat, quod nomen etiam si a pluribus Episcopis accepisset, habere non posset, vel orthodoxis plebibus contra Nicaenam Synodum, contra obseruantiam singularem, mereatur imponi, prompta in Deum pietate perpendite. Vbi etiam apparet euidenter, Acacium, qui excessus suos sub vestro potius nomine celare voluit, quam vobis profutura suggerere, tam salutem vestrae deuotionem deferre sinceram, quam fidelem conscientiam circa patrum regulas, atque ipsum dogma gestaret catholicum. Propterea hunc eundem, vtpote qui multa, contra seita veterum nefaria perpetrarit, & eius laudator emerferit, quem adseruit & ipse damnatum, & ab Apostolica sede fecit damnari, ac rursus aedificans quae ante destruxerat, praeuaticatorem se ipse constituit; eorum quos sequi maluit portioni distributionis Apostolicae, per Tutum Romanae Ecclesiae Defensorem, iusta deputauit auctoritas, atque a communione & dignitate discreuit. Puto autem quod pietas tua, quae etiam suis mauult vinci legibus, quam reniti, caelestibus debeat parere decretis; atque ita humanarum sibi rerum fastidium nouerit esse commissum, vt tamen ea, quae diuina sunt per dispensatores diuinitus attributos percipienda non ambigat. Puto quod vobis sine ulla dubitatione sit vtile, si Ec-

(f) Die Iulii 28. anni 484.

(g) Gnapheum.

(h) Qui cum illo Patricio aliisque an. 483. conspirat.

* Nicolaus I. Papa epist. IX. Ibid. post pauca.

Gal. 2, 18.

si Ecclesiam catholicam vestri tempore principatus finatis uti legibus suis; nec libertati eius quemquam permittatis obfistere, quae regni vobis restituit potestatem. * Certum enim est hoc rebus vestris esse salutare, ut cum de causis Dei agitur, iuxta ipsius constitutum, regiam voluntatem sacerdotibus Christi studeatis subdere, non praeferre: & sacrosancta per eorum praefules discere potius, quam docere: Ecclesiae formam sequi, non huic humanitus sequenda iura praefigere. Neque eius sanctionibus velle dominari, cui Deus voluit clementiam tuam pia devotionis colla submittere: ne dum mensura caelestis dispositionis exceditur, eatur in contumeliam disponentis. Et ex hoc quidem de his omnibus conscientiam meam ante tribunal Christi causam dicturus absoluo. Vestrae mentis intererit, magis ac magis cogitare, & in rerum praesentium statu sub diuina nos examinatione subsistere, ac post huius vitae cursum ad diuinum consequenter venturos esse iudicium. Et alia manu. Data Kalendis Augusti *. Venantio V.C. Consule.

EPISTOLA II.

Felices III. ad Clerum & plebem Constantinopolitanam.

Ne turbentur ob praeviaricationem Legatorum; atque ut Acacii a sede Apostolica damnati communionem deuitent.

Felix clero & plebi orthodoxis Constantinopoli constitutis dilectissimis filiis salutem.

Probatam cunctis vestrae fidei firmitatem Vitalis atque Miseni non irrationabiliter opinamur praeviaricatione turbatam: qui vniuersa, quae illis mandata sunt, non tantum negligendo, verum etiam impugnando, fecerunt ut Ecclesia Romana consentire damnatis haereticis crederetur: quando contra vetitum his qui a Petro illo (a) haeretico, paricidarum socio, olim iusteque dejecto, & toriens anathematizato, directi, atque ab Acacio suscepti sunt, nostrorum immemores mandatorum, communicare conuicti sunt, nulla contestatione praemissa, quam tamen, sicut his praeceptum fuerat, religio vestrae sanctitatis audiret; actumque est, ut sicuti praediximus, excessus illorum noster crederetur assensus. Quos & ordinibus suis, & veneranda diuini mysterii praeceptione priuauimus. Nullus ergo vestrum per tale commissum sit immemor sui, nec nos aestimet in Apostolicae traditionis defensione deficere, quos videt fidei contumeliam in proditores & perditos vindicasse. Scire vos quoque decuit, Acacii (b) quondam Episcopi varietatem inconstantiamque detectam. Qui cum de Petro isto, sicut probatur ad nexis, non ferenda retulerit, atque olim direxit fuisse damnatum, per legatos nostros multis laudibus prosequutus, contra conscientiam fecit, & vtrum ei quicquam credendum sit, omnes qui timorem Dei ante oculos constituunt, iudicabunt. Alienarum quoque prouinciarum sibi iure defendens, sanctorum trecentorum decem & octo patrum canones illicitarum sibi ordinationum praesumtor est conatus euertere. Quorum etiam ob hoc subiaceat vitio: nec Romanae, id est Apostolicae sedis, qua se ipse priuauit, communione iam gaudet: quando Petri Eutychianistae socius &ceptor apprensus, damnationis eius se participem indicauit. Quem nostra quoque sententia ministerii Episcopalis officio, & sancta communione, vestroque numero, id est Christiano, iudicauit alienum, sicut reperitur in adnexis. Filio autem nostro Salomoni presbytero, quem Acacius, ut placeret haereticis, suo priuare putauit gradu, gradum proprium sententia vestra conseruet, & omnes qui forte a memorato propulli, in locis suis & in nostra communione manere pronuntiet. Quamuis autem zelum vestrae fidei nouerimus, monemus tamen, ut omnes qui catholicae fidei volunt esse participes, ab illius se communione abstineant, ne, quod ablit simili subiaceant vitio.

EPISTOLA III.

Felices III. Papae, ad Monachos vrbs Constantinop. & Bithyniae.

Tutum Ecclesiae defensorem praeviaricationis causa fuisse damnatum, & quomodo ipsi in suos, qui Acacio adhaeserint, animaduertere debeant.

Felix Rufino, Thalasio, presbyteris, & archimandritis, & caeteris monachis circa Constantinopolim & Bithyniam constitutis.

Diabolicae artis astutias frequentius experimur, sed malignitati eius, Deo iuuante, non cedimus. Nam cum ea quae totiens pro constantia fidei disponuntur fraus eius vacuare molitur, necesse est, ut & viribus, quas diuina gratia subministrat, conatus ipsius extirpemus. Accepitis itaque literis dilectionis vestrae, quarum Basilus fuit lator, inter caetera *. Tutus, quem ob hoc feceramus defensorem Ecclesiae de prouectionibus intra Ecclesiam clericis,

* Anno 484.

(a) Mongo.

(b) Quem deposuerat die 28. Iulii An. 484.

* De quo supra Epist. 1.

cis, ut quam dirigi non licebat, in Acacium sententiam ipse portaret, se quadam dementia, imo ardore pecuniae, postquam nostris satisfactum est constitutis, inimicis fidei vendidisse conuictus est atque confessus. Lectae enim illius sunt literae in conuentu fratrum, qualiter pacta interpolata persona, Marone condemnato, ei cui sententiam portarat, inhaesisse creditur, quas proprias esse cognoscens, non potuit diffiteri. Vnde eum fidei & sedis Apostolicae proditorem, officio Defensoris quod ei ad tempus dederamus exuimus, eumque sacrosancti mysterii communione priuatum praecipitarique cognitione praecepimus, monentes dilectionem vestram, sicut semper fecistis, pro custodia iugi, veritatis obseruatione vigiletis. Et quia non est dubium, nonnullos ex Monasteriis vestris esse deceptos, atque ad inimicos Dei, seu sponte seu necessitate transisse, obseruandum vobis hoc de talibus esse mandamus, ut quisquis cuiuslibet loci apud vos, vel sponte se dedit, vel mercede corruptus, collegii vestri sit prorsus alienus. Quia nisi a fidelibus perfidi sint remoti, rerum discretionem sublata, laborabunt suspicionibus innocentes, ut ad vitia facilis hominibus est prolapsus. A probatorum consortio contagia repellenda sunt perditorum: quoniam mores bonos colloquia, sicut scriptum est, peruersa corrumpunt. Illorum vero aliter causa tractanda est, quos constiterit poenis grauib. ut traducerentur afflictos. Circa quos humaniores vos esse conuenit, ut ad cellulas sub distractione poenitentiae reuertantur, & fidelioribus lacrymis eorum, quod lapsi sunt expietur, donec exclusis inimicis & peruersoribus suis catholica purgetur Ecclesia.

EPISTOLA IV.

Felicitis III. Papae ad Zenonem Imperatorem. *

Laudato eius studio in ordinatione noui Episcopi, hortatur ut in Acacii Petrique nominum damnatione, de qua Episcopi (a) legati nihil sibi mandatum responderant, cum Ecclesia Romana consentiat.

Dignas referre Deo nostro gratias fateor mens humana non sufficit, quod tantam religionis curam in vestrae pietatis sensibus miseratio diuina constituit, ut eam & vniuersis negotiis anteponi, & soliditate reipublicae contineri, quam veraciter Christiano, tam augusto iudicio censeretis, quia reuera propitiatione caelesti rerum subsistit vniuersitas. Ex qua mirabili deuotione vestrae clementiae processisse cognosco quicquid pro diuini cultus reuerentia celebratus tranquillitatis vestrae sermo depromsit. Ut scilicet firmare catholicae fidei cupientes vnitatem, Ecclesiarumque pacem magnopere roborari talem studeretis praefici Constantinopolitanis (b) Antistitem, qui superno munere prosequente, & morum probitate fulgeret, & prae omnibus orthodoxae veritatis polleret affectu. Magnam igitur, egregie princeps, capio de vtroque laetitiam: cum & in tuae serenitatis animo, sicut in saeculi fastigio constitutum, ita praecipuum Ecclesia Filium DEO factore suscepit: & eum ipsum, de cuius pontificio gloriamini, dum ad beati Petri Apostoli sedem suae refert dignitatis exordium, iam suae dedisse gaudeo moderationis indicium. Vbi simul & magnanimitas vestra resplendet, quando Ecclesiae causam, sicut diuinitus institutum est, pontificum desiderat ordinatione componi, & qui in sacerdotii perhibetur prouectus officium, optat inde fulciri, vnde Christo cupiente profuit cunctorum gratia plena Pontificum. Cuius etiam literarum me refouet intentio, qua sicut decet Christo placere nitentem, & summum Apostolorum beatum Petrum & Petram fidei esse non tacuit, & eidem mysteriorum clauis creditas fuisse coelestium prudenter struxit, utque nobiscum circa orthodoxam fidem consentientem haberet assensum, quo amplius vnanimis redderetur, expetiit. Gratissimis igitur professionibus huius, & votis copiosa lectione patefactis, mox ut etiam filios meos sancti propositi monachos pariter venisse conspexi, difficultates omnes, quae primitus obstrepebant, hac credidi dispositione summotas: atque ideo venientibus clericis eas praeter consuetudinem sociatas esse personas, quae Petro vel Acacio non communicasse viderentur, ut illorum nominibus sequestratis, per quos scandalum contigisset Ecclesiis, sincera deinceps caritas proueniret. Quibus rite perpensis, nihil aliud mihi supererat gratulanti, nisi ut his qui fuerant destinati Apostolicae sedis communio traderetur. Sed cum pro catholica fide cautius admonerem, ut suscipientes eam se a consortio retraherent damnatorum, non sibi hoc mandatum omnino dixerunt. Qua rerum diuersitate permotum anxium me haesisse profiteor, cum aliud literae & ipsa rerum ratio demonstraret, & aliud memoratorum contineret adsertio. Puramque volens cum eo, qui Pontifex creatus asseritur inire concordiam, gloriae vestrae suggerere properaui, ut nihil residere patiamini, quo denuo quicquam valeat dissensionis oboriri. Quia dum per Synodum Chalcedonensem, quam se dudum literis designauit tua clementia venerari, Eutychem atque Dioscorum constet esse damnatos, & eorum sectatores plurimis illarum partium documentis Timotheus & Petrus extitisse monstrantur, atque eorum communionem

* An. 490. post mortem Acacii P. E. P. eiusque successoris Flauitaz.

(a) LABBEVS legit, Cleri pro Episcopi.

(b) Euphemius is fuit,

nionem etiam si prohibitam, secutus Acacius, quos ipse epistolis suis haereticos dixerat esse damnatos: sententia illius Concilii conuincuntur adstringi, & in ipsorum poenam merito recidisse, quorum elegere confortium. Sicut in ceteris haeresibus facta semel Synodus abiecti cuiuslibet erroris cunctos sequaces consequenter inuoluit. Quaeso igitur, gloriosissime, nec in successoribus refouere iudicemur, quod manifestum est in auctoribus fuisse damnatum: nec Petri putetur legitima prouenisse purgatio, quem non secundum morem veterum Apostolica sedes, quae ligauit, absoluit. Scit enim Christiana mens tua, venerabilis Imperator, quoniam delicta mortalium secundum conscientiam relaxandi non nisi Pontificibus suis ordine competenti superna dederit dispensatio facultatem. Qui Petrus tamen, si vere receptus esset, veniam mereri debuit, non honorem, qui a damnatis atque haereticis falsum sacerdotii nomen accipiens catholicae non poterat Ecclesiae praesidere. Haec ego, reuerentissime princeps, beati Petri qualiscumque vicarius, non auctoritate, velut Apostolicae potestatis extorqueo, sed tanquam sollicitus pater, salutem prosperitatemque clementissimi filii manere cupiens diuturnam, fidenter imploro. Ecce desideramus, optamus, ambimus Ecclesiam Constantinopolitanam, sicut semper habere connexam. Exuamur obsecro ab his qui nostri non sunt, & nos quoque nolumus esse nobiscum. Postulationes certe gentium barbararum, venerabilis Imperator, pro quiete mundani regni publice benignus exaudis. Quanto praestantius quaeso te, preces Apostolicae sedis pro sacrarum tranquillitate rerum placatus admittis? Hoc enim hoc expedit, ut si vtraque Roma pro mutuo pignore nuncupatur, fiat vtriusque vna fides illa Romanorum, quam per vniuersum mundum praedicari beatus Paulus testatur Apostolus, sicut apud nostros floruit indiscrcta maiores: & quae genere concordat, ac nomine, non sit religione diuisa, per quam etiam discrepantia copulantur. Putas ne, venerabilis Imperator, non cum lacrymis ista profundere, & velut praesentem ad tuae pietatis vestigia? Nec enim piget, in tali maxime causa, imperialibus officiis inclinari, cum se Apostolus omnium factum dicit esse peripsema. Haec diutius tacui, ne aliis contraria suggerentibus irreuerentiam meis potius literis commouerem. Verum nunc facultate percepta, qualiter vigeat in meo corde vestrae pietatis affectus insinuo: quia successus traditae vobis diuinitus potestatis superna cupio propitiatione constare. Neque venerande filii, respuas supplicentem, neue meam velis dissimulare personam. In me enim qualicumque vicario beatus Petrus Apostolus, & haec in illo, qui Ecclesiam suam discerpi non patitur, ipse etiam Christus exposcit. Absit ut huic quemquam Christiana mens tua, vel possit vel debeat anteferre, quem pro te votis omnibus desideras exorari. Praesertim cum tanta sint illa, vel talia, quae tyrannide deleta pro fide catholica gessisti & geris, ut plena a DEO vestrae conscientiae experientia teneamus. De quibus etiam quid fortassis omissum est, non respicit nisi perfidi virus Acacii, qui dum illicitis crescere tendit augmentis, ea, quae rectae religioni congruerent, vobis inter curas publicas occupatis destitit intimare. Nam pietas tua quomodo non sequendum potius existimaret, quod fecisse conspiceret sacerdotem? Vnde diuino iudicio nullatenus potuit, etiam cum id malleamus, absolui. Quapropter magis magisque supplicare non desino, ut cum suis nominibus atque personis feralis illa causa transierit: quo nos, annuente Domino nostro, certa perfectaue laetitia neci valeamus cum praefide nunc creato, beati Apostoli voce dicentis: Si qua igitur in Christo noua creatura, vetera transierunt, omnia facta sunt noua. Literae certe vestrae catholicae fidei praedicant vnitatem, pacemque Ecclesiarum regia pietate pronuntiant. Quae cum debito honore legerentur, qualiter mecum totus ordo Romani presbyterii vitam vobis prosperitatemque continuam promptus exorans, repetitis assidue vocibus acclamarit, & hi, qui directi sunt, audierunt, & vbique velox tam praeclari nuntii legatio putabatur obuiare. Necessitati populi Alexandrinae ciuitatis magis in ea parte prospiciendum est, ut a pestiferi rectoris retrahatur insidiis. Concurrent omnia, rogamus omnes, ut quemadmodum docet Apostolus, auferatur de medio, qui nos conturbat: & ea quam augustae memoriae Leo, pater eruditorque vestes, iugiter custodiuit, vel vos magnanimiter seruare, decernitis. Ecclesiarum fida pax, vera sit vnitas, quoniam cuicumque personae paterna fides, & beati Petri communio debet praesferri. Atque ad vestram gloriam, sicut imperii vestri felicitas, ita post Deum pertinere doceatur regni caelestis integritas, ut de conseruatis Ecclesiae suae legibus tranquillitatis tuae beneuolentiam Christus adsumens, & temporalia tibi dona multiplicet, & praestet aeterna.

EPISTOLA V.

Felices III. Papae ad Flauitum Episcopum Constantinopolitanum.

Quod Legatos eius a communione propterea suspenderit, quia de Acacii, Petrique nominibus nihil sibi mandatum responderint. Hortatur ut & ipse ab his recitandis abstineat, & Zenoni id ipsum persuadeat.

Felix Flauitae Episcopo Constantinopolitano.

Multa sunt quae nobis praebeant de tuae dilectionis ordinatione laetitiam, & sperare diuino beneficio cohortentur Ecclesiasticae pacis effectum. Primum quidem, quod talem

te gratia caelestis elegerit, cuius a puero vita probabilis adferatur, ut catholicae fidei, quod ante omnia cupimus, praedicetur intentio. Deinde quia inter haec munera tuae Dominus caritati domni quoque filii nostri gloriosissimi principis votum contulit & fauorem, quatenus potestatis fultus, Deo praestante, subsidio, facilius valeas expetere, quae secundum veritatem sapienter intenderis. Postremo quod omnia propemodum, quae tui sequuntur honoris exordium, tam beneuolentiam nobis clementiae principalis ostendunt, quam tuae produnt speciem voluntatis. Dum scilicet ad Apostolicam sedem regulariter destinatur, per quam largiente Christo omnium solidatur dignitas sacerdotum. Quod ipsae dilectionis tuae literae Apostolorum summum, petramque fidei, & caelestis dispensatorem mysterii creditis sibi clauibus, beatum Petrum Apostolum confitentur. Quod denique, ut amplius esse vnanimis valeamus, nobiscum dilectionem tuam orthodoxae fidei habere velle testantur assensum. Quae cum non mediocria videantur indicia, quibus de tua mente nobis procedere votiuam credamus, ad testimonium maius accessit, ut filii nostri religiosi monachi, rectae fidei confessione pollentes, pariter huc venirent. Quibus utique visis, aestimamus non aliter destinatos, nisi nominibus damnatorum, a quorum isti communione distabant, de Constantinopolitana Ecclesia iam repulsis. Itaque nihil superesse perspeximus, nisi ut hi, qui dilectionis tuae synodica baiulabant, communionis Apostolicae participatione fruerentur. Sed dum cum ipsis sollicitius ageretur, ut si mallerent, B. Petri Apostoli communionem fidei corde suscipere, responderent vel se, vel dilectionem tuam ab Alexandrini Petri, Acaciique deinceps recitatione futuram modis omnibus alienam: illi nihil sibi tale mandatum fuisse perhibentes, oblatae salubriter gratiae nostrae consentire noluerunt. Qua eorum cunctatione permoti, cum literae venientes, vel ipsa rerum dispositio aliud promittere videretur, & relatio praedictorum longe aliter, quam sperabatur, efferret, communionem quidem nostram contristati distulimus, quam remotis dubietatibus optabamus plenam catholicae fidei, & hoc, quod circa orthodoxam fidem consensum nobiscum se habere promisit, arbitramur, esse venturam. Alioqui nihil poterit nobis imputari, si complectentibus foedera caritatis, beati Apostoli Petri consortio, Alexandrini Petri societas perferatur. Erit enim apud Deum hominesque manifestum, talia perpetrantes nostro non vitio, sed suo prorsus arbitrio separari, idemque ante tribunal Christi modis omnibus terribiliter iudicandum. Non sumus pertinaces, sed dogmata paterna defendimus: quemadmodum tuae dilectionis pagina designauit, zelum pro orthodoxis ostendere nos debere. Calchedonensi Concilio, quod vniuersalis sanxit & custodit Ecclesia, Eutyches & Dioscorus non probantur esse damnati? an eorum complices Timotheus atque Petrus instructionibus plurimis conuenientibus non docentur, sicut hi quoque, quos misit tua dilectio peruiderunt? An eorum communionem frequenter & regulariter interdicens nobis, non est secutus Acacius, quos ipse epistolis dixerat haereticos, olimque damnatos, & male rursus aedificans, quod bene ante ipse destruxerat, secundum Apostolum praenaricator apparuit? Ideoque iuxta praefatae Synodi tramitem, merito illic damnatae perfidiae parem cuncti subiere vindictam, qui huius maluerunt esse participes, quemadmodum contra vnquamque haeresin Synodus constituta, cunctos etiam deiectionis similes prauitatis adstringit: ne in successoribus omnino reparandum esset, quod in auctoribus iuste monstratur esse prostatum. Absolui autem Petrus nulla ratione potuit sine Apostolicae sedis assensu, qua fuerat mandante seclusus, sicut de recipiendis talibus forma veterum testatur Antistitum. Qui etiam Petrus, si de legitima fuisset curatione sanatus, ad indulgentiam suscipi deberet, non ad sacerdotii dignitatem, quia damnatis atque haereticis institutus, catholicis plebibus nulla posset ratione praeponi. Perspexisti & ipse nobiscum salutaria esse, quae dicimus. Vnde etiam in tuis literis, cum de beati Petri fide loqueris, quod cum tota gratulatione legimus, catholica mente posuisti; Et qui cum eo sicut vos credunt, consona voce gloriantes dispersa colligere valeamus. Quaero igitur quaenam illa sint, vel qua rerum perturbatione dispersa. Nec alia nunc prorsus occurrunt, nisi quae per Eutychianae pestis eiusdem sequacium sunt excogitata vesaniam. Dilectio vero tua operam det nobiscum, quatenus possint quae te quoque satente dispersa sunt colligi. Voce vtor Apostoli: Gal. 4. 12. Obsecro vos, nihil me laesistis. Non hoc velut imperiosus impono, sed vt conscientiam meam conuenienter expediam. Ne commissae vobis diuinitus rationabiles oues, non sine vestro discrimine, quod absit, perire sinantur, exhortor. Cogitate simul omnes, qui dignitate pastoralis censemini, pro christiana fide, quae tunc est Christi, sin vera est, & videndum nobis, & si oportuerit sacro-sanctae religionis amore moriendum. Perpendite igitur ipsius vitae semper tempus incertum: ne repente rapti ad cognitionis illius formidandae trahamur examen. Vnde propensius tanquam praesentem dilectionem tuam iure caritatis vehementer adstringimus, ut fortem infelicis Acacii perhorrescens, qui sicut scriptum est, ut iret 148. 1. 25 in locum suum, etiam nobis conantibus, non est permixtus absolui, quo vales tenore contendas, ut catholicorum illius urbis Antistitum magis monstreris esse imitator & dominum filium nostrum gloriosissimum principem, coniugemque eius, adiuncta tecum mea prece, non desinas suppliciter exorare, ut sicut deuoti Ecclesiae filii, & obsecrationes nostras clementer admittant, & pro sui regni salutisque perpetuae perfici consideratione decernerent.

nant. Nec dilatae communionis Apostolicae tua causetur dilectio tarditatem. Nolle-
mus qualicumque difficultate suspendi, nisi respectus catholicae veritatis obsisteret, cui
dilectionem quoque tuam summis viribus inhaerere vel opto, vel moneo. Nomen igitur
Gal. 5, 12. Petri & Acacii tollatur e medio, nec apocrisiariis damnati Petri misceamur, aut literis: & sic
2. Cor. 5, 7. ut ait Apostolus: Abscindantur qui nos conturbant. Iterumque ut ipse pronuntiat: Ex-
purgate fermentum vetus, ut sitis noua conspersio, cum nominibus personisque suis praeter-
ita causa deleatur. Nobis Deo inspirante prouisuris rationabiliter, ut scripsimus, si cuncta
conuenerint, ut eorum, quos ordinauit vel baptizauit Acacius, salua confessione catholica,
Ephes. 2, 14. pro caritatis Ecclesiae redintegratione nihil pereat, quatenus pax illa proueniat, quae fecit
Ezech. 13, 10. utraque vnum: non illa, quam Propheta condemnat. Pax, pax, & non ierat pax, & caritas
1. Tim. 1, 5. quam tua dilectio suis saepe literis postulauit, pura succedat, de qua dicitur: caritas de cor-
2. Cor. 6, 14. de puro, & conscientia bona, & fide non ficta. Nihil sit commune luci, cum tenebris, quia
1. Cor. 10, 21. non possumus nec debemus mensae Domini participare & mensae daemoniorum, ut tibi cre-
Joann. 10, 16. ditis ouibus praeteritorum congregatione mandatis, fiat vnus grex, & vnus pastor. Scri-
ptum esse meministi, si recte offeras, & recte non diuidas, peccasti. Et propheta clamat:
Ezech. 22, 26. Inter mundum & immundum non discernebatis. Quae vniuersa summam illa circumspe-
ctione perstringimus, ut cordibus salubriter expiatis, tam firmam sine dubitatione, quam
veram, tam perpetuam, quam vnitam possumus tenere concordiam. Quantocius ergo super
his tua nos reddat dilectio certiores: ut Deo nostro perficiente quod coepit in compage
corporis Christi plena valeamus reconciliatione consentire.

* Codex Viridunensis hanc tribuit Gelasio; at Gelasius hoc tempore Pontifex non erat,
sed Felix. *LIBERATVS Breuiarii cap. 18.* Moritur, inquit, Acacius, & or-
dinatur post eum Flauitus presbyter, qui fuit a sancta Thecla qui non consensit sine
Romano Pontifice inthronizari, sed transmisit synodicam Papae Romano Felici.
Qui modico uiuens tempore moritur non accipiens epistolam ipsius. Vid. NICE-
PHORVM lib. 16. cap. 19.

THEOPHANES Editionis 1655. pag. 114. anno Zenonis XV. Felicis VI.

* Ανακίου δὲ τελευτήσαντος Φραυίτας τριμήνου τῆς ἐπισκοπῆς κρατήσας, ἔγραψεν Φίλικι, ὡς
αὐτῷ μὲν κοινῶν. Πέτρῳ δὲ τῷ Μόγγῳ οὐ κοινῶν. τῷ δὲ Μόγγῳ ἔγραψεν, ὡς αὐτῷ μὲν
κοινῶν. Φίλικα δὲ Ρώμης ἀποστέλλειν. Φίλιξ δὲ τὰ ἰσὰ τὰ πρὸς τὸν Μογγὸν πεμφθέντα
ἐδέξατο παρὰ τῶν ὀρθόδοξων προλαβόντα, καὶ φθασάντων τῶν ἀποκρισίων Φραυίτα
μετὰ τῶν συνοδικῶν, ἀτιμῶς τούτους ὁ Φίλιξ ἀπέπεμψεν.

Acacio defuncto Pbrauitas tres menses Episcopatu potitus, Felici litteris significat, se
cum illo quidem communionem habere, cum Petro Mongo, nullam. Ad Mongum autem
scribit se cum illo communionem coniungi; a Felice vero Romano se penitus alienum. Fe-
lix porro de literis ad Mongum prius datis ab orthodoxis cum certior factus fuisset,
Pbrauitae legatos cum synodalibus literis ad se aduenientes minus honorifice tractatos
dimisit.

EPISTOLA VI.

Felicis III. Papae ad Thalassium Archimandritam CP.

Ne cum Ecclesia Constantinopolitana, vel illius Episcopo, ipse aut Monachi eius ante
communicent, quam a sede Apostolica iussum fuerit.

Felix Thalasio. *

Post factas literas, quas per filios nostros religiosi propositi viros dilectioni tuae misimus
contradendas, ne quid minus pro catholicae fidei custodia diligentior cura prospiceret,
caritatem tuam duximus admonendam, ut etiam si praestante Deo nostro, nomina damnato-
rum, id est Alexandrini Petri, & infelicis Acacii, fuerint de Ecclesiastica recitatione subla-
ta; ut similes perditionis eorum sacerdotii non permittantur praesumere dignitatem, non
prius tua dilectio, vel congregatio, quam gubernas, Constantinopolitanae Ecclesiae, vel
quicumque eius futurus est pontifex, communicandum esse decernat, quam ad notitiam se-
dis Apostolicae cuncta referantur, vel ipsius literis qui fuerit creatus Episcopus, vel tuae di-
lectionis alloquiis. Quia sicut per professionem catholicam sedis Apostolicae formam secu-
tus es, ut te a damnata communione suspenderes: ita beati Petri sequi debetis exemplum,
ut quando eius auctoritate fuerit relata communio, tunc eis etiam tuum noueris miscendum
esse consortium. Nec quisquam dilectioni tuae omnino persuadeat iam nostram communio-
nem illis partibus fuisse commissam, cum videas adhuc res in dubio constitutas, & apud nos
de

* Thalasio.

de illic creato Pontifice omnia haberi prorsus incerta. Neque posset cum eo sociari communio, cuius adhuc a nobis nec honor probatur esse susceptus, nec fides atque intentio comprobata. Expectet ergo dilectio tua sedis Apostolicae iussionem, & sic Ecclesiae Constantinopolitanae sacra se communione coniungat, si in participatione beati Petri & catholicae veritatis desiderat permanere. Data Kalendas Maias. Probo & Fausto VV. CC. Indictione XIII.

Superiori epistolae titulus in veteri codice praefixus est huiusmodi: Exemplum epistolae, quam pertulerunt in legationem directi monachi, ad Rufinum, Hilarum, & Thalasium, Archimandritas Constantinopoli.

EPISTOLA VII.

Felicis III. Papae ad Vetranionem Episcopum.

Discidii Ecclesiae Constantinopolitanae causas exponens, hortatur ut Zenonem ad unionem cum Romana instaurandam permoueat.

Felix Vetranioni Episcopo.

Quod unitatis Ecclesiasticae plena cupimus redintegratione firmari, multorum relatione comperimus, dilectionem tuam, & egregiis moribus diuina gratia tribuente pollere, & domni filii nostri Christianissimi principis familiaritate subnixam: paratamque fraternitatem, tuam catholicae fidei causam, si manifestius panderetur, libere & prudenter adstruere. Quibus de tua mente sumptis indiciis, talem te veritatis auctorem esse perpendimus, qualem illic desiderauimus inuenire. *Psalm 9, 4.* Gratamur igitur, quod haereditatem suam non vsquequaque Dominus repulisset, sed in eorum cordibus flammam rectae confessionis seruaret absconditam, qui siue se a communione confusa penitus abstinerent, siue in eam per ignorantiam recidissent, mallent tamen & declarari quae recta sunt, & secundum traditionem veterum comprobata sectari. Atque ideo adloqui caritatem tuam nostro modis omnibus sermone curauimus, & de his, quae Ecclesiam Christi fecerint dissidere competenter instruere. In Chalcedonenſi itaque Synodo, quae de Concilio Nicaeni tenore procedens, pro Christianae confessionis integritate seruanda, tam auctoritate sedis Apostolicae, quam vniuersalis Ecclesiae est celebrata consensu. Eutychem atque Dioscorum constat fuisse damnatos. Quorum Timotheus & Petrus extitisse docentur procul dubio sectatores, eorumque se communioni nefariae miscuisse, etiam cum a nobis prohibitus est *, Acacius: atque ob hoc, ex forma Synodi memoratae, similem cunctos, quae praefixa fuerat prauitati, damnationis incidisse sententiam, cuius se elegerunt esse consortes. Vnde merito praedictus Acacius Apostolicae sedis, quae nunc exsecutus vtique saepe dicti Chalcedonenſis Concilii pro fide catholica tunc probata non defuit, ** iterata excommunicatione depulsus est, ne per eum, quod abſit, nos quoque reddamus complices perditorum. Neque Petrum quisquam legitime credat esse purgatum, qui non a B. Petri Apostolici sede receptus est, qua fuit mandante deiectus. Bene enim dilectionem tuam nosse non ambigo, quod personam huiusmodi, cum ita ratio postularet, non nisi Ecclesiasticae legis ordine competenti, sicut diuinitus constitutum est, vel possint, vel debeant, conuenienter absolueret. Quod cum factum non sit, manifestum est Petrum in ea qua pridem fuerat peruerſitate ac damnatione detineri. Qui etiamſi legitime corrigi voluisset, indulgentiam consequi debuit, non Ecclesiasticam dignitatem, quia ab haereticis damnatisque falsi sacerdotii nomen assumens, Ecclesiae catholicae nullis regulis potuit praesidere. Haec autem quae de praedictis gesta narrauimus, documentis inde venientibus approbantur, sicut Constantinopolitani clerici, qui directi sunt agnouerunt palamque monstratum est, Acacium se eorum fecisse participem, quos suis literis haereticos & retulerat ipse damnatos. Perceptis ergo summam dilectio tua, quae videntur Ecclesiarum fecisse discidium, nosque perpendens non immerito pro fide catholica extitisse sollicitos, non solum deinceps se a communione damnatorum studeat custodire: sed Christi gregem qua valet industria retrahere non quiescat, & domno filio nostro Christianae mentis Augusto incessabiliter suggerere non omittat, vt operis sui memor, quod fide catholica, inspirante Domino nostro, clementer dicitur exsecutus, plenam temporibus suis pacem, & Christi veritatem sinceram, vt praecipuus sacrae religionis filius, & pia deuotione conspicuus, tranquilla dispositione restauret, & de Ecclesia Constantinopolitana Petri Alexandrini nomine Acacique sublato, pro quo tempestas omnis orta est, intemeratam paternae traditionis, & fidei post Dominum benignus efficiat unitatem. Quae numquam fuisset vtique temerata, si hanc Imperatori Christianissimo fideliter Acacius insinuare voluisset: Sed dum patrum terminos transferre molitur, & ambitionibus suis praeuarcationis aditum impudenter exquirat, nec venerabilia dubitauit decreta calcare, & inter curas publicas occupato principi venerando dissimulauit quae

* Anno 483.

** Die Iulii 28. an. 484.

quae nouerat vera suggerere: talem se conscientiam circa salutem regiam potestatemque gestare demonstrans, qualem in negotio ipsius religionis exhibuit. Vde, quod non sine diuini iudicii terrore dicendum est, etiam nobis si requisisset optantibus, non est permissus absolui. Quomodo autem dominus filius noster venerabilis Imperator non hoc sibi iudicare posset faciendum, quod cerneret sacerdotem vel facere, vel docere? Quapropter adiuncta secum mea prece dilectio tua saepe dictum dominum filium nostrum supplicatione qua potest, & lacrymarum professione deprecetur, ut patienter permittat abscindi, qui nos conturbant: *Gal. 5, 12.* ne in successoribus haereticorum reparasse videamur, quod in auctoritatibus eorum certum est fuisse damnatum; priorumque consimiles opprimere non sinat Ecclesiasticam dignitatem: quatenus Apostolica voce dicamus, si qua igitur in Christo noua creatura, vetera transferunt, ecce facta sunt omnia noua. Ecclesiam Constantinopolitanam nobis sicut semper, unitam sua post Deum placiditate concedat. Quoniam & hoc praesentis felicitatis eius incrementa desiderant, & consequendae fructus aeternitatis exposcit. Dilectionem vero tuam simpliciter commoneo atque contestor, in illo nostri saluatoris examine formidando rationem mihi modis omnibus reddituram, si quae pro integritate salutis humanae, pro orthodoxa atque regulari constitutione maiorum, & veraci atque sincera totius Ecclesiae pace reparanda delegari, quod de tua mente non credimus, segnius exequaris.

Ex eodem codice Viridunensi.

Felix Andreae Episcopo Thessalonicensi.

Quod plene catholicae fidei cupimus redintegratione firmari, sollicitudinem dilectionis tuae, qua ad Sedis beati Petri communionem venire desideras, libenter amplectimur: sed eam vellemus sicut orthodoxae veritatis cautela deposcit, ex omni fieri parte constantem.

EPISTOLA VIII.

Siue tractatus Gelasii Papae.

In quo etiam ponit exempla epistolarum Simplicii Papae atque Felicis, quod Timothei Aeluri, vel Petri Alexandrini impietatem olim cognouerint vel visi fuerint iudicasse. Postea propriis prosequitur dictis, instruens quid aduersus Graecos debeat responderi.

*****

Ex epistola Simplicii Papae ad Acacium.*

Illud, inquit, (a) me non mediocriter facit attonitum, quod iisdem literis suis Petrum, qui haereticorum dudum socius extitisse probetur & princeps, quod conscientiam dilectionis tuae meminimus non latere, instructionesque ipsas, quibus fuerit confutatus, nosse confidimus, quemque etiam dubium non sit adhuc extra communionem durare catholicam, saepeque nos de eadem ex illa vrbe pellendo scripsisse sit certum, ad praefatae Ecclesiae regimen existimet prouehendum: cumque promittat rectae fidei definitionibus conuenire a cuius vtique, sicut superius dixi, consortio tam degit extraneus, quam ab eius communione discretus est. Ad quam si nunc redire contendit, nisi per satisfactionem Christianis regulis competentem non potest introire, ac proinde non ad fastidium sacerdotalis dignitatis accedere, sed medelae, quae post poenitudinem praebenda est, consequenter aptari: animae suae cupiens reconciliatus auxilium, non gradum summi honoris affectans, qui diu conuincitur fuisse peruersus, ne per speciem remeantis non remedium sinceræ saluationis inquirat, sed facultatem propagandae prauitatis inueniat. Quo facto non hunc magis ab errore detrahimus, quam perniciem fidelibus inrogamus, eoque modo Calchedonensis Synodi statuta violantes, aditum saeua copulatione grassandi in Ecclesiam lupis rapacibus aperimus: Denique ab iisdem ipsis, cum quibus olim a catholica participatione diuisus est, pontifex dicitur postulari, ut satis euidenter appareat, non eos rectam fidem velle, sed in praesule proprio nefandi dogmatis quaerere potestatem. Neque inter ipsos, & veraciter sentientes, pax inde possit fida generari, vnde haereticarum mentium crescit funesta damnatio, & catholicorum miseranda captiuitas.

Ex Epistola Felicis Papae ad Zenonem Imp.

Vbi esse, inquit, (a) iam consequens procul dubio peruidetis, Alexandrinae peruasorem funesta diu impunitate grassantem, vestris praeceptionibus, quibus merito dudum probatur eiectus esse nihilominus addicendum. Annon ipse est, qui per XXX annos catholicae defector Ecclesiae, inimicorumque eius sectator & doctor & ad fundendum sanguinem semper velox fuit & promptus? Nunquid

* Data die 22. Iunii An. 482.

(a) Epist. 17.

(a) Epistol. 1.

Nunquid adhuc & istam dissimulationem quadam sumus ex conhibentia recepturi. In quo reuera non est opus discussione subtili, quia aperta sunt eius crimina.

Multa, diligens lector, similia in diuersis epistolis eorum, inueniet. Praetermitto iam scripta & admonitiones Papae Simplicii, quae plerique uilia aestimant, & iudicant condemnanda. Illud consideremus attentius, quod de eodem Petro tunc cum adhuc sanum forte sciret, iudicari Acacius, qualemque de eo sententiam ad Apostolicam sedem direxerit.

Domino sancto, & beatissimo patri, Archiepiscopo Simplicio Acacius.

Sollicitudinem, omnium Ecclesiarum secundum Apostolum circumferentes, vos indefinenter hortamini, quamuis sponte vigilantes ac praecurrentes. Si vos diuinum zelum solito demonstratis, statum Alexandrinae Ecclesiae certius requirentes, ut pro paternis canonibus suscipiatis laborem, piissimo stillantes sudore pro his, sicut semper est adprobatum. Sed Christus Deus noster, qui diligentibus se in bonum cooperatur, nostris cogitationibus insidens, & vnam nobis in his mentem, atque eandem pro gloria sua esse cognoscens, omnem victoriam esse perfecit, confortes nos cum tranquillissimo principe faciens, & Timotheum * quidem decessorem spirantem procellas, & Ecclesiasticam tranquillitatem, sicut apparuit, conturbantem vitae subduxit humanae dicens ei: Tace & obmutesce. Petrum quoque **, qui ab Alexandria more similiter procellae surrexerat, dissipauit, atque in aeternam fugam spiritu sancto flante conuertit, vnum & ipsum de his, qui olim fuerant & ante damnati. Sicut enim in nostris archiuiis inuentum est, & de vestris scriniis, si dignanimi requirere, poteritis agnoscere, quae in tempore de eodem subsecuta, ab Alexandrino Episcopo Romam ad alterutrum sint relata. Qui Petrus filius noctis existens, & operum diei lucentium alienus apprensus, omnino tenebras ad latrocinium peragendum congruas eorum cooperator inueniens, media nocte, adhuc incante cadauere illius, qui paternos canones subuerterat, insepulto, subrepsit in sedem, sicut ipse arbitratus est, vno & solo praesente, & eo qui confors illius insisteret insaniae, ita ut propter hoc maioribus suppliciis subderetur, nec quod sperabat effectum est. Sed ille quidem de se ex parte vel minima iudicans, nusquam penitus omnino comparuit. Timotheus autem *** paternorum canonum custos, qui Dauidicae mansuetudinis exemplo subditur, & vsque in finem patiens, atque potestati propriae restitutus a Christo, propriae sedis honore laetatur: & spiritualium filiorum voces accipiens, gratiam curationis expectat, multiplicato in se honore a Christo principe sacerdotum.

Ecce testimonium Acacii validissimum, quid de Timotheo, quid de Petro senserit. Vere enim, sicut scriptum est in Euangelio de Caipha illo Pontifice, euenit Acacio. Dicitur enim de illo, quia cum esset princeps sacerdotum anni illius, de Domini dixerit passione: Expecta, ut vnus homo moriatur pro populo, ut non tota gens pereat. Et subiungit Euangelista beatus Ioannes. Hoc, inquit, a semetipso non dixit, sed cum esset princeps sacerdotum anni illius prophetauit. Ita & hic, cum in summa esset sacerdotii dignitate locatus, vtrum nolens an inuitus, dubitare quippe nos eius varietas & constantia fecit, verissimam de inimicis Dei tulit sententiam, quam si seruare voluisset, procellam, quam ab Ecclesia veraciter depulerat, rursus in Ecclesiam ipse non reuocasset: & de quo dixerat: Tace & obmutesce, rursus Petri personam loqui in Ecclesia minime permisisset. Quem si milititer procellam a sancto spiritu dissipatam esse praedixerat, quemque filium noctis asseruerat, & quem ab opere luminis alienum, amantemque tenebras latronum operibus congruas esse narrabat, qui falsum sacerdotii nomen, ab eo qui paternos, ut ipse ait, canones subuerterat, artibus dolosis sibi ipse imposuerat. Hic Petrus, de quo beatae memoriae Timotheus catholicus, ut ipse dixit, paternorum custos canonum, Alexandrinae quondam Ecclesiae pontifex, ad sedem Apostolicam multa reulit deteriora, quam superius continentur, asserens specialiter & affirmans inimicum fidei, inimicum Calchedonenis Synodi per omnes extitisse infelicitatis conatus. Quid igitur nobis faciendum est? non credamus tot & tantis tantarum sedium sacerdotibus, qui omnes vno ore, vno consensu, publicam & feralem humanae salutis bestiam Petrum esse dixerunt, in cuius se communione, perniciofa conjunctione, suadente daemonico spiritu, infelicitate sociauerat Acacius, male rursus aedificans quod bene destruxerat? Nec opus plura hinc dicere, cum timentibus Deum & formidantibus diem iudicii, & Ecclesiae vnitatem diligentibus, satis aperteque sit causa clara. Haec enim sola ratio est, quae vnitatem diuidit, & concordiam dissipat: quia quamdiu praeuaricatorum nomina de Ecclesia non auferuntur, pacis vinculum nullatenus redintegrare permittunt. Si enim licet sectatorum & communicatorum Eutychemis, ut fuit eius sectator Petrus, & communicator Acacius, in Ecclesia nomina recenseri, cur de sectatoribus & communicatoribus Arrii, vel ceterorum haeticorum simili forte non liceat? An minoris impietatis & perfidiae Eutychemis fuisse putatur, quam Arrii? Nemo hoc quidem sani capitis audebit dicere. Si ergo par est impietas, par sit & vtrorumque detestatio, ne si semel talis fuerit intromissa licentia omnibus exinde omnia liceant, fiatque, quod absit, tam passiva re-

(i)

* Elurum.

** Mongum.

*** Salophaciolus siue albus.

va rerum confusio atque commixtio, vt nulla inter mundum & immundum sit secundum
Ezech. 21. 26. Prophetam certa discretio. Non est quidem nostrae humilitatis, de totius orbis dissensione
2 Cor. 5. 10. ferre sententiam: est tamen nostrum de propria salute esse sollicitos, quoniam vnusquis-
Matth. 12. 36. que pro se rationem redditurus est ante illud tribunal iudicis & regis aeterni, in quo etiam
Matth. 5. 25. de verbo otioso, minimoque quadrante, sumus nostrorum rationem actum praestituri.
 Vnde & optamus qualicumque & quantacumque super nos importauerit inimicus, tolerare
 discrimina in saeculo praesenti, tantum ne causas incurramus mortis aeternae. Sed dicitur
 de Petro, quamquam sine adprobatione dicatur, praesertim de homine perspicacissimo*,
 qui** per xxx. annos famosus expugnator fuerat veritatis, quod poenitentia acta susceptus
 sit in Ecclesia. Nunquam igitur per xxx annos agere potuit poenitentiam, nisi tunc cum
 Episcopatus amore & ambitionis ardore feruebat? o rem monstro simillimam! ante illum po-
 tuisse locum suum sacerdotii obtinere, quam posset vel breui spatio pro tam immani crimi-
 ne poenitens videri. Sed soluit illum, inquit, auctoritate sua prius Acacius, & sic suscepit.
 Vtinam se ipsum miserrimus omnium, secumque quamplurimos non aeternae mortis com-
 pedibus alligaret, qui cum superbissimo perflatus spiritu thronum humilitatis altius efferre
 conatur, quam decuit, & praesumptionibus suis aditum vndecumque conquirat, simulque
 per fas & nefas calcet & transsit inuiolabilia statuta sanctorum, cum ipso, quem imitatus est
 auctore superbiae, in profundissimam ruinam deiectus, id dereliquit Ecclesiae, vnde luge-
 rent pacifici, fidelesque & humiles flerent. Si enim ille modum temperata potestate ser-
 uasset, nec Petrum haereticum nullo regulari ordine absolutum, pro eius audaci temerita-
 te, in sua societate hodie Ecclesia suspiraret assumptum: nec caritatis, quae omnium virtu-
 tum est perfectio, & sine qua secundum Apostolum inania sunt vniuersa, quae facimus,
 tanta filii pacis dispensia paterentur, nec mordendo inuicem consumerentur. Sed quolibet
 modo dicatur Petrus esse susceptus, apparet tamen eum fuisse haereticum, qui poenituisse
 pro peruerfitate defenditur: & quod prauus & infidelis fuerit, & de Ecclesiastico iure pro-
 iectus, ambigi dubitarique non potest. Sed concedamus paulisper poenituisse eum, quod
 nullatenus verum est. Videndum ergo est, quomodo, id est, vtrum qui ordine competenti,
 regulari seueritate excisus, & extirpatus est, poenitens recte & consequenter receptus
 sit. Sed nunquam docebitur, nunquam monstrabitur, nunquam omnino probabitur, eius
 purificationem fuisse legitimam, quae non est competentibus regulis celebrata. Secundae enim
 sedis Antistitem nec expellere quisquam, nec reuocare, sine primae sedis assensu, vel po-
 tuit, vel debuit, nisi forte confuso iam ordine rerum atque turbato nec prima, nec secunda,
 nec tertia sedes debeat obseruari, vel suspici secundum antiqua statuta maiorum, ex
 sublati capite, vt videmus, omnia membra vario inter se compugnent certamine, fiatque
 illud quod de populo scriptum est Israel: in illo tempore, non erat dux in Israel. Vnus-
 quisque quod placitum erat, in oculis suis faciebat. Qua enim ratione, vel consequentia
 aliis sedibus***, defendendum est, si primae beatissimi Petri sedi antiqua & vetusta reueren-
 tia non deferatur, per quam omnium sacerdotum dignitas semper est roborata atque firma-
 ta, trecentorumque decem & octo patrum inuicto & singulari iudicio, vetustissimus iudica-
 tus est honor? vtpote qui Domini recordabantur sententiam, Tu es Petrus, & super hanc
 petram fundabo Ecclesiam meam, & portae inferi non praeualebunt aduersus eam. Et tibi
 dabo clauas regni caelorum, & quaecumque ligaueris vel solueris in terra, erunt ligata vel
 soluta in caelo. Et rursus ad eundem: Ecce ego rogaui pro te, vt non deficiat fides tua. Et
 tu aliquando conuertere, & confirma fratres tuos, & illud, si amas me, pascere oues meas.
 Quare igitur ad Petrum tam frequens Domini sermo dirigitur, nunquidnam reliqui sancti
 & beati Apostoli non erant simili virtute subiecti? quibus hoc audeat affirmare? sed**** vt
 capite constituto, schismatis tolleretur occasio, & vna monstraretur compago corporis Chri-
 sti, quae ad vnum caput gloriosissima dilectionis societate concurreret: & vna esset Eccle-
 sia, cui fideliter crederetur, vnaque domus vnus domini, & vnus redemptoris, in qua de
 vno pane & de vno calice nutremur. Qua ratione, sicut dixi, maiores nostri, reuerendi
 illi Ecclesiarum magistri, clarissimaeque illa populi Christiani lumina, quos merita virtutum
 suarum vsque ad confessionis gloriosissimas palmas, & martyrii fulgentes extulere coronas,
 ad illam sedem, quam princeps Apostolorum sederat Petrus, sui sacerdotii sumpta princi-
 pia repleti Christi caritate mittebant, suae inde soliditatis grauissima firmitatis roboramen-
 ta poscentes. Vt per hanc speciem omnibus appareat, vere vnam esse per omnia, & indisso-
 lubilem Christi Ecclesiam, quae concordiae vinculo, mirabilique caritatis textura compo-
 sita, sola & indiuisa per totum ostenderetur esse tunica Christi, quam nec milites ipsi, qui
 Dominum crucifixerunt, diuidere ausi fuissent. Quae nunc si propter perfidiam Petri, Aca-
 cii tyrannicam superbiam, impiamque praesumptionem eius violatur atque conscinditur, vi-
 dete & sapienter expendite, in quam graue periculum nostra deducitur conscientia, dum
 tanta

* F. peruicacissimo.

** Ab. an. 451. ad. 480.

*** F. deferendum.

**** Hieronymi verba lib. I. aduersus Iovinianum cap. 16.

tanta maiorum soluitur obseruantia. Quis enim non agat quodcumque libuerit, si semel in consuetudinem corruptus ordo peruenerit. Si autem hoc sacrilegum etiam est cogitare, cur non cum diligentissima obseruatione teneatur haec forma maiorum, cum sit in hoc obseruationis tenore, ineffabilis indubitataeque unitatis euident & grande mysterium? An duae sunt Ecclesiae, & duo pastores? Absit. vnus est enim, qui fecit vtraque vnum, tollens de medio inimicitiarum parietem in corpore suo. Cur ergo per Petri & Acacii nomina rursus inimica sepius intexitur, quam semel Christi crux, mors & sanguis destruxit, & soluit, & euerit: Non ergo diuidat eos interpositum Petri & Acacii nomen, quos tanti mediatoris pretiosus sanguis vniuit. Postremo aequum est, vt qui alios libenter ac competenter vultis habere subiectos, cedatis, & ipsi antiquo more maioribus, vt confidenter imperare possitis minoribus vestris. Duodecim certe fuere Apostoli, paribus meritis, parique dignitate suffulti. Cumque omnes aequaliter spiritali luce fulgerent, vnum tamen principem esse ex illis voluit Christus, eumque dispensatione mirabili in dominam gentium Romam direxit, vt in praecipua vrbe vel prima primum & praecipuum dirigeret Petrum. Ibique sicut doctrinae virtute sublimis emicuit, ita sanguinis gloriosa effusione decoratur, aeterno hospitio conuiescit, praestans sedi, quam ipse benedixit, vt a portis inferi numquam pro Domini promissione vincatur, omniumque sit fluctuantium tutissimus portus. In quo qui requieuerit, beata & aeterna statione gaudebit: qui vero contempserit, ipse videbit, qualia genera excusationum in die obtendat iudicii. Me enim credo, spero, confido in Christo, quod ab eius caritate nec tribulatio nec angustia, nec gladius, nec persecutio, nec vita, nec mors vnquam poterit separare. Incumbat persecutio, faeuiant leges. Militi Christi gloriosius est mori, quam vinci. Fraudari praesentium commodis melius, quam carere futuris. Ephes. 2, 14. 1. Rom. 8, 37.

Aeneas Episcopus Parisiensis libro aduersus Graecos. *

Rursus Papa Gelasius de eadem re reddidit rationem ad Episcopos Orientis eosque admodum reprehendit, quare talibus praesumptionibus non repugnarunt. Huius itaque rationis initium tale est: *Quid ergo isti prudentes viri, & argutis mentibus totius religionis interna rimantes, &c.*

EPISTOLA IX.

Gelasii Papae ad Episcopos Orientales.

Quod in Acacii aliorumque damnatione Synodo noua opus non fuerit, & quod Petrum Alexandrinum absoluerit Acacius sine sedis Apostolicae auctoritate non potuerit. Tum de Episcopis catholicis sede sua sine discussione deiectis.

Dilectissimis fratribus vniuersis Episcopis Orientalibus Gelasius.

Quid ergo isti prudentes viri, & argutis mentibus totius religionis interna rimantes, in Orientis partibus constituti, si cognouerunt huiusmodi (a) personam in Antiochena Ecclesia constitutam, cur communicando talibus praebuere consensum? Cur non illico reclamarent, cur non se a tali contagio remouerunt, cum tam (b) euidenter aduerterent, ideo Calendionem depulsum *, vt haereticis panderetur introitus? Quare hic nihil de Synodo, nihil de re, nihil de fide Christiana, nihil de personarum examinatione tractarunt? Si vero illi eorum se communioni voluntarie subdiderunt, ab Apostolica fede certe separati sunt, cum talibus & apud tales, etiam si esset necesse fieri, nulla posset omnino Synodus prouenire. Quod si ignorasse se dixerint qualis Antiochiae post Calendionem successisset Antistes, quid mirum, si qui in Oriente positi, quae in regione sua contigerint scire nequiverunt, ea quae apud Apostolicam sedem gesta fuerant ignorarent? Cur tamen, posteaquam ad eorum notitiam peruenit, qualis esset sacerdos apud Antiochiam constitutus, non eius consortia continuo respuerunt? Quid excusationem de ignorantiae colore praetendunt, cum hodieque & manifestata contagia perfidorum & a nobis saepius exprobrata sectentur? Quo satis apparet, quia ne tunc quidem etiam si cognoscerent, refutarent, quando nunc etiam publicata non renuunt. Prorsus in quamlibet se partem, causationemque conuertant, manifestae veritatis ita laqueis suffocantur, vt sui ipsi verbis actibusque concludi, nec nisi solam perniciem obstinatae perditionis residuum ventilare. Haec autem, quae de Calendione venerabili dicta sunt, & in Ioannis Alexandrini conueniunt certa ratione personam. Immo, si causa eadem latius inquiratur, tentae illic tragoediae, tanti reperiuntur errores, vt, si ipsi sint iudices, qui eadem perpetrarunt, cum euidenter fuerint confutati, a sui damnatione non temperent. Pa-

(i) 2

lam

* Hoc adscriptum Sirmondi manu editis iam bis epistolis.

(a) Petrum Gnaphaeum.

(b) iam.

* Anno 483.

Iam enim illic aperteque monstratur, nihil aliud, quam quaesitam causam, quemadmodum catholico qualicumque depulso Pontifice, haeretico Petro referaretur accessus. Tunc istud nemo discutebat, Synodum nemo poscebat, passim omnia licito fieri a quibuscumque videbantur, nullum discrimen rerum, nulla examinatio postulabatur Ecclesiae, sed prout de vnoquoque venisset in mentem de suis vrbibus catholicis pellebatur Episcopus non solum Metropolitanus, sed etiam (c) tertiae & (d) secundae sedis Antistites. In his nulla rerum vestigatio quaerebatur, nulla facienda Concilia iactabantur. Subrogabantur haeretici, nemo resultabat: sed velut muta pecora in captionem ducta, subditis voluntatibus perfidiam sectabantur. Non mirum quidem, si nunc eos defendere moliantur, quorum indiscussam caecis mentibus secuti sunt vtilitatem. Sed miramur, cur eos non pudeat in istorum damnatione de Synodo non facta causari, cum sciant tot tantosque pontifices nulla Synodo fuisse depulso. Si in istorum deiectione de non inito Concilio conqueruntur, cognoscant se, cur non & hoc in aliorum reiectione quaesiverint, accusari. Si vero in ceterorum reiectione Concilia necessaria non fuerunt, nec in istis necessaria fuisse cognoscant. An in catholicorum deiectione non fuit opus, & fuit magnopere congreganda in praeuicatoris damnatione confessi? Quid igitur restat, nisi vt dicant haereticos non fuisse? Non ergo de Synodo conquerantur, qui se palam communionis externae perhibent sectatores. Cur enim eis Synodus necessaria fuisse videatur, qui se contra Calchedonensem Synodum venire cognoscunt, qua Eutychianus error cum auctoribus generali Ecclesiae voce damnatus est? Nec dubium, quod sicut in vnaquaque haeresi, quod incessabiliter repetendum est, qui firmum esse nullus ambigit Christianus omnes complices, sectatores, communicatores damnatae femel prauitatis pari forte censentur. Ideoque fit consequens, vt sicut Timotheus atque Petrus talium sectatores, secundum illius tenorem Synodi, nulla recenti facta pontificum congregatione damnati sunt: & sic qui Petro communicavit Acacius, vt criminis particeps, ita consors sit factus & poenae. Quid igitur ambagibus & nebulis ista praetexunt, vt impudentiam suam, mentemque vesaniam inanibus potius fabulis velare lethaliter, quam prodendo medicinaliter sanare contendant? Nihil enim nobis commune cum hominibus communionis externae. Ideo vocatur ad iudicium certe quaecumque persona, vt aut fateatur obiecta, aut conuincatur obiectis. Post confessionem porro literarum tenore depromptam, cur ad iudicium vocaretur Acacius, qui se confessus est Petro, quem petita sedis Apostolicae perceptione damnarat, communionem sociasse: nec ei credi iam externae communionis effecto, vel pro sua, vel pro illorum, vel pro Petri defensione iam posset, cui se prius miscuerat, nefando consortio, feceratque se cum eius causa sine dubitatione communem? Cui examinatione praemissa, & legitima si ita esset, purgatione suscepto, regulariter misceretur. Sed cum eodem nondum legitime discusso atque purgato communionem sociatus, quam adhuc reo se miscuit, tam pro eodem non habuit loquendi fiduciam. Nam cum Acacius nullo privilegio fulciretur, vt de secunda (e) sede posset ferre iudicium, non potuit iure quemquam damnare. Simili modo, nisi primae (f) sedis auctoritate percepta, nec examinandi Petri ius habuit, nec recipiendi penitus potestatem. Quo regulariter constituto, nec apud nos Petro vllatenus absoluto, quem damnasse nos nouimus, examinasse vel absoluisse nescimus: restat, vt illud etiam monstremus, eundem Petrum, quem se purgatum communionem recepisse praetendit Acacius, nunquam ab haereticae communionis contagio cessasse: ac non solum ipso tempore, quo communicauit Acacius, sed etiam post communionem praeuicatoris Acacii, semper Alexandrinum Petrum in haeticorum collegio perdurasse. Atque ita & per hunc Acacium peritiae communionis suscepisse contagium, & per eandem illis haeticis, quibus Petrus communicabat, eadem peste coniunctum. Qui praesumpsit non seruato ordine Petrum suscipere, nec examinatum eum, nec cognoscitur recepisse purgatum: & ideo praeter sedis Apostolicae notitiam, non legitimam sibi eius receptionem vsurpare voluisse, vt examinationem eius & purgationem posset pro sua voluntate mentiri, atque eum nec examinatum nec reciperet omnino purgatum. Quem si reuera vellet examinatum purgatum recipere, ordinem in eius examinatione & receptione potius custodisset, ne videretur magis, quam veraciter posset iure purgare. Sicut ergo ante non prius damnauit, quam & referret, & posceret Apostolica potestate damnum: sic & in recipiendo modum seruare debuisset, vt priusquam se ei communionem misceret, per sedem Apostolicam posceret examinari eum, & legitima ratione purgari: cum nec examinandi aut recipiendi eum haberet ipse pontificum, & non nili per illius sedis auctoritatem consensumque hoc posset implere, sine cuius auctoritate eum non potuerat ipse damnare, & cuius principali diligentia, & discuti potuit, & purgari, & ad communionem conuenienter admitti. Cum enim constet, semper aut Apostolicae sedis auctoritate huiusmodi personas aut discussas, vel esse purgatas, aut sic ab aliis quibus competeat Episcopis absolutas, vt tamen absolutio eorum ex sedis Apostolicae contentione penderet:

vbi

(c) Calandio Antiochenus.

(d) Joann. Talaia Alexandrinus.

(e) Alexandrina.

(f) Romanae.

ubi vtrumque defuit, nec discussionem legitimam, nec purgationem firmam ac per hoc receptionem fuisse constat indebitam. Si tu absque mea communione Petrum iudicasti esse catholicum, meque despecto tuo cum iure recepisti, quid causaris, si illum ego a communione mea, quam tu voluisti contemptam tanquam absque tua notitia vel consultatione repulerim? Vis adquiescere? meus est, non vis adquiescere? non es meus. Qui enim mecum non est, contra me est: & qui mecum non colligit, spargit. Quaero abste: Petrum haeticum fuisse putas, aut catholicum, an ab haereti postea esse correctum? Si haeticum, nullatenus eidem communicare debuisti, & eidem communicando, haeretici te manifestum est factum fuisse participem, & eius consequenter ex Synodi tenore veniente damnatione constringi. Si catholicum, palam totius dogmatis es defensor, quod catholicum esse pronuntias. Ac nihilominus illius errore censeris, si haeticum fuisse definias, sed postea correxisse praetendas, eique te purgato communicasse pronunties. Interim in cuius persona me negligendum esse credidisti, causari non potes, quod in hac eadem te eius persona neglexerim. Deinde cum sine me ius non habueris, vel absoluendi, vel recipiendi huiusmodi rite personam, nec purgatam legaliter, nec regulariter constat esse. Quam regulariter non acceptam, tam legaliter non constat esse purgatam, & ideo non iure purgatam, quia legaliter non receptam. Mea enim in illum manente sententia, te sine me pontificium, ut meam sententiam resolveres, non habente, qua potestate vel discussus est, vel qua auctoritate receptus adseritur? Ecce interim in his causa vestra nutat & labitur: & si haec sola fuit, prorsus tota subruitur. Sed est adhuc aliud, quod ad eumulum nostrae conuictionis accedat. Quid enim si doceatur, non solum priusquam in eius communionem veniretis, neque tantummodo, cum ad eius communionem venistis, sed etiam postea in haeticorum nihilominus eum communione durasse: nonne aut per illum apud nos communio veniebat haeretica, aut in haeticam communionem vos eius commercio transiebatis? Docete igitur Petrum Alexandrinum ab Antiocheni Petri vquam communione desisse, & non usque ad diem cum Antiochenus Petrus in hac versatus est, indiuiduum vtriusque fuisse consortium. An dicturi estis & Antiochenum Petrum fuisse correctum, cui usque in finem se non communicasse gloriabatur Acacius? Sed quid profuit, quod illi per se ipsum communicare non voluit, cum eidem per Alexandrinum Petrum sine vlla se communicare putaret inuidia? Quid facimus de tot tantisque ciuitatibus, ex quibus catholici pontifices sunt repulsi? Si catholici subrogati sunt, cur catholici sunt reiecti? Sed euidenter apparet, quia cum catholici sunt reiecti, catholici non sunt subrogati? Restat ut catholicis haeticis quicumque successerint. Cur eis temere communicatis? cur non, ut ista noua facies rerum, & tanta tragoedia de pontificum successione viuendum a Synodo discuteretur egistis? An de vno dolet Acacius, quod speciali Synodo fuerit non confutatus, cum proprium crimen suis litteris ipse detexerit, nec audiri debuerit iam sponte confessus: & de tantis pontificibus catholicis non dolet sine vlla discussione seclusis? Qui utique, si catholicos nossent, eos, quorum communionem vitauerant, his potius communicare maluissent, quam non communicantes eis dura persecutione depelli. Ecce tanti catholici sacerdotes in hoc ipso se indicant, qui Apostolica sedes censuerit cognouisse, constanterque probasse retinendum, quod communionem catholicam reseruantes, & eos, qui Apostolicae sedis communicarent, elegere consortes; & illos, quibus sedes Apostolica decreuerat, minime communicare, usque ad persecutionis incursum renuere consortes. Certe quae sedes Apostolica decreuerat, Orientalibus Episcopis non innotuisse iactatur. Vnde ergo tot tantique pontifices vnum idemque cum sede Apostolica sentientes, eamque probantes apta religioni sacrosancta veraque sanxisse, quae non solum sequenda sibi iudicarunt, sed etiam usque ad persecutionem viriliter exerenda? Ecce habuistis qui Apostolicae constitutionis, & notitiam nobis ingererent, & retinendi constantiam ministrarent. Si Apostolica sedes misisset, vix duos aut tres dirigere potuerat. Ecce tot pontifices, Apostolicae sedis scita sectantes, ingerunt vobis notitiam, & praebent seruandae veritatis exempla. Qui contra tantos clausistis oculos ibidem constitutos, quomodo duo aut tres audire possetis. Hoc ipso sine dubio cognouistis illos Apostolicae sedi placere, quod vos displicere videbatis. Aut illos ergo secutimini, per quos intelligebatis sedis Apostolicae voluntatem: aut nihil est, quod de ignorantia velitis obtendere, cum indiciis tantis & talibus abutentes, sedis Apostolicae constituta tantis testimoniis praedicantibus, respuere potius quam recipere maluistis. (g) Nunquid omnes isti, quos memorauimus Episcopi Imperatori mentiti sunt? nunquid omnes Imperatoris nomen ex diptychis abstulerunt? Cum igitur pellerentur, & viuis pontificibus catholicis successores haeretici crearentur, & non de inferioribus quibusque ciuitatibus, sed etiam Metropolitani pontifices, in catholica iugiter communione durantes, cur compassi non estis tantis vestris? cur non adistis Imperatorem? cur non Ecclesiae causam, & sacerdotii miserabilem decolorationem continuatis vocibus defleuistis? allegantes * nunquam de pontificibus nisi Ecclesiam iudicasse: non esse humanarum legum, de talibus ferre sententiam

(k)

(g) Hoc praetextu Ioan. Alexandrinus eiectus an. 487. & Calendio Antiochenus an. 483.

* D. 96. Nunquam, de Pontificibus.

tiam absque Ecclesiae principaliter constitutis pontificibus: obsequi solere principes Christianos decretis Ecclesiae, non suam praepondere potestatem: Episcopis caput subdere principem solitum, non de eorum capitibus iudicare. Quibus Ecclesiae Conciliis, qua Synodo pellerentur: quid denique commississent, ut sine ulla discussione rerum, tot Ecclesiarum praefules pro humano libitu, & saecularis potestatis arbitrio pellerentur. Inauditos, indiscussos, inconuictos non debere percelli. Maxime cum nouae causae, & noua rerum facies appareret, ut rectores isti plebium repentinis incursionibus, pro mundanae potentiae voluntate, sacris dignitatibus priuarentur. Ex nulla veteri causa, ex nullo collegio reatus, nec participio cuiuslibet erroris iam ante damnati, teneri eos conuincique consortes, ut tanquam ex praerita definitione iudicarentur obstricti. Et ideo, quia nullis ante praecedentibus causis retenti essent, cur eicerentur, incursum qui illi essent, debere monstrari, & Ecclesiasticis legibus, ut semper, oportere constare. Saltem vel pro vestro loco illorum duceretis miseris consulendum, formidantes in verbis quod in aliis cerneretis, praeter vllum morem violenter admitti. Si crimine resperiti erant aliquo, Ecclesiastica debuit examinatione cognosci. Taceam & ad sedem Apostolicam ex more deferri, ne nostra priuilegia curare videamur. Satis sit ostendere, quid secundum regulas, & patrum canones facere deberetis, (h) praecipue cum etiam ipsae leges publicae, Ecclesiasticis regulis obsequentes, tales personas nonnisi ab Episcopis sanxerint iudicari. Si vero de qualibet haeresi fuerant impetiti, tanto magis eos decuit ista cognoscere, qui & secundum religionis tenorem ista discutere, & haberent pristinum, ex quo est Christiano religio, pontificium iudicandi. Aut catholici enim erant, aut haeretici, de quibus passim illa ludibria gerebantur, & latrocinia detestanda saeuebant. Si haeretici, prodi, discuti, & legitime conuinci modis omnibus debuerant, vel suis confessionibus, vel aliorum vocibus confutari. Taceo quia ad nos paterna fuerat consuetudine referendum, tantumque commoneo quid fieri Ecclesiastico iure conuenerat. Si vero catholici probabantur, vos, qui non solum in eorum depulsionem cessistis, sed etiam subrogatis communicare delegistis, indubitanter haeretici. Qui depulsis catholicis secedentibus, non ignorastis causam fidei communionisque catholicae per tantos Antistites toto orbe patefactam: sed plane scientes volentesque, sine ulla discussione rerum, sine ulla Synodali examinatione, sine ulla sedis Apostolicae reuerentia, assensistis haereticis, libenter habentes, patienterque finentes, catholicos Antistites inaudita prius & miserabili sorte detrudi. Quos si a fide integra communioneque catholica putaretis errare, ad Apostolicam sedem, secundum scita maiorum, & sicut semper est factum, referre debuistis: sicut de Petro Alexandrino, vel de Antiocheno Petro (i), de Ioanne (k) & Paulo (l) fecisse monstratur Acacius. Sed quoniam noueratis eos cum Apostolica sede sentire, & qui sedes Apostolica sua definitione censeret, per illos tantos ac tales Episcopos constat Orientales Antistites nullatenus ignorasse, & vos catholicae atque Apostolicae communionis prodiisse contrarios, & ab eadem defecisse, cum non illis estis passione coniuncti, sed potius persecutoribus eorum societate connexi. Hic nobis Synodus nunquam venit in mentem: & certe de personis, ut dictum est, nulla vereri lege constrictis. Hic nullo consilio, non vnus vrbis vel vnus Episcopi, sed totius Orientis Ecclesias, subiit animum vestrum facto sacerdotali Concilio debere curari. Sed homines, qui in contrariam partem toto proposito, & toto receperatis affectu, Concilio potius necessaria etiam studio declinastis, ne per eadem tale aliquid censeretur, quo nobis, rebus euidenter ostensis, & legitime confutatis, in haeticorum non liceret venire consortium. Quid igitur de ignorantia praetenditis, cum per totum Orientem catholicam fidem communionemque sinceram sedi Apostolicae congruentem, non solum cognouisse tot Pontifices videbatis, sed etiam usque ad extremum constantissime defendisse? Si nos non audieratis, quid de fide & communione catholica atque Apostolica censeremus, illos adspicere debuistis, & aut sequi, si credebatis esse catholicos, aut apud Apostolicam sedem potius accusare, si credebatis errasse. Quid illos iuvat vel suo proposito illam tenuisse sententiam, aut cognoscendo quid sedes Apostolica definiret? Aut igitur collegas & fratres de proximo in conspectu vestro, vel catholicos sequi debuistis, vel impetere si credebatis errare: nec illis, a quibus nullo discrimine vexabantur, praebere consensum, donec veritas ex omnibus patefacta constaret, & regulariter de eis Ecclesiastici iudicii forma procederet. Sin vero sedis Apostolicae regulam subsequendo perspiceretis illos hanc tenere constantiam, consequenter per illos, & quid nostra definitio contineret, non habuistis incertum: & illorum persecutoribus annuendo, a sedis Apostolicae, non ignorantes eius sententiam, consortio retrocessistis. Et adhuc dicitis ignorasse vos quid sedes apostolica censuisset, cum ab illis sacerdotibus in catholica fide & communione pollentibus, non verbis & literis, sed praesentibus personis, didiceritis vniuersa, & ab eadem vos proprio iudicio separasse videamini. Dicitis etiam Synodum, in vnus hominis persona debuisse tractari, quam in damnandis tantis pontificibus catholicis non quaesistis? Quibus autem vultis, ut de talium causarum relatione credamus? catholicis an haereticis? ab omni haereticorum

(h) Cod. Theod. de Episcopis l. 23. 41. & appendicis cap. 15.

(i) Mongo. (k) Gnapheo. (l) Apameno.

dicorum contagione discretis, an haereticorum communione pollutis? Quis autem non videat, illos esse catholicos, & ab omni haeretica peste prorsus alienos, qui propriis vrbibus detrufi, et in exilium redacti: & eos, qui superstitibus catholicis successores fieri ausi sunt, catholicos omnino non esse, sed aut Eutychianos manifestos, aut eorum sectatoribus communicantes? Haec pestis apud eos hodieque perdurat. Siquidem & cum Petro Alexandrino, & cum Antiocheno Petro, indifferenter ii, qui catholicis successerant, communione permixti sunt, & successoribus vtriusque Petri hodieque miscentur. His adde etiam illos, qui licet catholicis non successerint, sed dum catholici pontifices haberentur, talium se communione iunxerunt. Haec illa mixtura, haec est illa confusio, quae per Orientem totum inter catholicam haeticamque communionem nulla discretio est: immo qui discerni temptauerit, potius habetur haeticus, persecutione percellitur, exiliis & afflictione multatur. Restat ergo, vt in hac colluione cunctorum, sicut quisquis ab eadem separatus est, sinceræ communionis, & ideo catholicus comprobatur: ita quisque illius detestandi commercii particeps inueniatur, quantum a sincera communione, tantum a catholica atque Apostolica sit remotus. Nec praetendat quisquam, quod alieni forsitan euidentiori non communicasset vel communicare videatur haeretico. Quid enim iuuat, si illi non communicet, & his tamen communione iungitur, qui ab illius non sunt communione diuersi? Quod si eorum nulli communicauit, vel non omnino communicat, hic erit ille sinceræ, catholicae, Apostolicaeque communionis & fidei, alioqui nullo modo poterit indiscretæ illius mixtionis insincerum vitare contagium. Hoc modo etiam vir ille bonus Acacius Antiocheno Petro, cui se palam communicare iactabat, per alios sine ambiguo communicasse detegitur. Neque enim ab omnium, qui Antiocheno Petro communicabant, semet Acacius communione suspendit. Ac per hoc quid profuit, quod videri volebat illi palam non communicare, cui per suos complices sublicuæ communionis necebat? Alexandrino Petro communicauit Acacius. Sed donec aduixit Antiochenus Petrus, qui vtrique post Acacianum cum Petro Alexandrino foedus initum & sanctus ostenditur, nunquam Antiocheno Petro Alexandrinus Petrus communicare desit. Quod catholicorum continet relatio sacerdotum, ceterorumque in catholica fide durantium, nec conscientiam latere potest totius Orientis. Et vt taceam, quod per ipsum Zenonem Imperatorem, qui vtrique Antiocheno Petro, quem introduxerat, & cuius sacerdotium comprobauerat, sine dubio communione permixtus, communicabat Acacius: plurimos diuersarum vrbium Praesules possumus demonstrare, quibus cum Antiocheno Petro communicantibus nihilominus communicabat Acacius, & per illos Antiocheno communicabat consequenter & Petro. Sed haec apud Graecos facilis & inculpabilis putatur esse commixtio, apud quos nulla est veri falsique discretio: & cum omnibus reprobis volunt esse communes, in nulla monstrantur probitate consistere. Hic autem est ille Petrus Antiochenus, quem nec per poenitentiam ad communionem catholicam recipi etiam a sede Apostolica poposcit Acacius. Ac per hoc querunt a nobis Acacium fuisse damnatum, cum hac professione praemissa, & per infectos Antiocheni Petri recepta communione, se doceatur ipse damnasse. Vbi tamen non solum reus tenetur Acacius, sed omnes pontifices Orientales, qui pari modo in haec cecidere contagia, meritoque simili damnatione tenentur obstricti, nec inde possint vllatenus expediri, nisi dum supersunt a talibus abstinendo. Nec nos oportet in talibus causis nisi illis credere, aut omnino se sciunt ab huius perfidiae nexibus diuino beneficio seruare discretos, aut his, qui a perfidorum consortio recefferunt. Nam in perfidorum contagio constitutis, quam fidem pro sinceræ communionis testificatione possumus adhibere, qui in sincera communione sunt polluti? Nec eorum testimoniis niti pro veritate poterimus, qui impugnare non verentur falsitatibus veritatem. Restat vt non nisi illis credere debeamus, qui ab omni contagione sunt liberi.

EPISTOLA X.

Vigilii Papae Encyclica ad vniuersam Ecclesiam.

Exponit causas secessus sui ad S. Euphemiam, & quid ibi egerit cum legatis Justiniani: simulque fidei suae confessionem interferit.

Vigilius Episcopus Ecclesiae catholicae vrbis Romae vniuerso populo Dei.

Dum in sanctae Euphemiae basilica graui laborantes aegritudine detineremur, piissimus atque clementissimus Imperator, Dominicorum die, id est, V. Kalendas Februarii, gloriosos iudices suos ad nos destinare dignatus est, id est Belisarium & Cethegum Exconsules, atque patricios, nec non & Petrum Exconsulem patricium atque Magistrum, sed & Iustinum Exconsulem & Curopalati, & Marcellinum quaestorem: qui nobis dicerent, vt sacramenta percipere deberemus, & de sanctae Euphemiae Ecclesia ad ciuitatem regiam remeare. Quibus tale dedimus Deo adiuvante responsum, dicentes: Nos quidem in hanc basilicam pro nulla pecuniaria vel priuata causa confugimus: sed pro Ecclesiae tantum scandalo, quod iam in toto mundo pro peccatis innotuit. Et ideo, si causa Ecclesiae ordinatur, vt pacem eius, quam auunculi sui piissimus princeps fecit temporibus, & modo restituar, ego sacramen-

tis opus non habeo, sed statim egredior. Si autem causa Ecclesiae finita non fuerit, item sacramentis opus non habeo: quia nunquam de sanctae Euphemiae basilica exire dispono, nisi scandalum ab Ecclesia Dei fuerit amputatum. Nam posteaquam edicta sua piissimus princeps iussit appendi, omnibus Episcopis diuersarum partium, sed & presbyteris atque diaconibus, nec non & clericis Constantinopolitanae Ecclesiae ad nos venientibus, in Placidiana domo, antequam ad Sancti Petri confugeremus basilicam (a), facie ad faciem ita locuti sumus. Rogate piissimum principem, ut edicta sua, quae praecepit appendi, remouere dignetur, & constitutum commune, debeat expectare, id est, ut scandalizati Episcopi Latinae linguae ad Synodum veniant, aut certe, remota omni violentia, suas scripto declarent sententias. Quod si forte preces vestras audire noluerint, vos nulli rei praebeatis assensum, quae ad diuisionem tendit Ecclesiae, nec contra constitutum comminatione aliqua veniatis. Quia si hoc forsitan, quod non credimus, feceritis, noueritis vos ex praesenti die, ut praeuicinatores a beati Apostoli Petri sede per ministerium vocis meae communione suspensos. Et quoniam his actis non solum ea, quae commissa fuerant nullomodo sunt correctae, sed etiam ex aliis causis die ipso, in praeiudicium regularum Ecclesiasticarum, vel iniuriam sedis Apostolicae, peiora praesumpta sunt, nec ulterius eos communionis nostrae permittimus esse participes, nec adspectus eorum, post tot praeuicinationes, nostri oculi receperunt. Ea enim, quae verbo de memorata excommunicatione cunctis Episcopis, presbyteris, & diaconibus, aliisque clericis Constantinopolitanae Ecclesiae voce publica dixeramus, postea etiam die xix. Kalendarum Septembrium * nuper praeteritarum, in beati Petri basilica in Ormisda scripto firmauimus, in quo etiam illum, (b) qui sub habitu Episcopali lupi rapacis dominico gregi semper tetendit insidias, & adsumens totius ducatum scandalum, vniuersalem Dei perturbabit ac perturbat Ecclesiam, de Episcopatus ordine deponentes damnauimus: alios vero, qui superius memorati sunt, a communione suspendimus. Sed ob hoc haecenus paginam ipsius damnationis proferre noluimus, quoniam & clementissimum principem pro tali ac tanto scandalo ea, quae facta sunt, diuini consideratione iudicii, reuocare confidimus, & praedictis omnibus oportebat nos spatium poenitentiae reservare, imitantes beatum Petrum, cuius sedem tenemus, etsi immeriti. Chartam vero ipsam excommunicationis, atque damnationis, cuidam Christianae personae tradimus conseruandam, ut si forsitan hi, qui excefferant, nullo modo corrigere voluissent, aut si nobis vis aliqua irrogaretur, siue quaelibet inquietudo fieret, vel certe humana sorte transitus de hac luce contingeret, mox eam in celeberrimis locis proponeret, quatenus eius notitia Christianis omnibus patefacta seruaretur in posterum. Dum haec autem praefatis Iudicibus diceremus, rogauimus & coniuuimus eos, inuocato omnipotentis Dei iudicio, ut clementissimo Imperatori hoc quoque ex nomine nostro suggererent, quia illis, qui a nobis excommunicati sunt, in quibus & is, quem praediximus est, communicare non debet, ne graue, quod absit, peccatum incurrat. His ita se habentibus, per magnificum virum Petrum Referendarium die pridie Kalendas Februarias quaedam charta nobis est allata, quam a clementissimo principe nullomodo credidimus destinatum, quia nec fuerat pietatis eius manu subscripta. Et dum memorato Referendario diceremus, ut in ea subscriberet, diemque, quo ab ipso fuerat allata, pariter designaret, omnino refugit hoc facere: quae res suspicionem nostram, quia charta ipsa a piissimo principe nesciretur, aperte firmavit. Tantis enim a veritate sepositis rebus, atque iniuriis probatur esse plenissima, ut hanc imperialis oris nunquam credatur mansuetudo distasse. Maxime contra illius primi Apostolorum vicarium, cuius olim reuerentiae se frequentibus scriptis professus est debitorem. Memorata autem charta licet per se nullas vires obtineat, tamen contra eam ad singula, Deo iuuante, veraciter atque simpliciter responderetur: quatenus eius falsitas, quae sapientibus viris semper est odiosa, a cunctorum animis plenius excludatur. Nunc autem omnibus hominibus hoc quoque curauimus indicandum, quoniam nos ad sanctae Euphemiae basilicam sub magno timore atque anxietate discessimus. Nam cum ad beati Petri basilicam in Ormisda fundatam Augusto mense nuper praeterito fugissemus, nullum latere confidimus, quia cum in eadem Ecclesia a comitatu Praetoris, cum multitudine armatorum militum veniente tanquam ad bellum instructa acie, a sancto eius altare tracti pedibus traheremur, tenuimus, & super nos etiam ipse altaris mensa ceciderat, nisi clericorum nostrorum fuisset manibus sustentata. Postea vero, dum nobis dicitur, quod exinde nisi sacramenta voluissemus accipere, sub omni violentia trahemur, & memorati Iudices a piissimo Imperatore directi voluissent nobis sacramenta praestare, indiculum dedimus, per quod dari personae nostrae scripto petiuimus iusiurandum. quod clemens princeps non quale nos voluimus praeberi concessit, sed quale ipsi placuit, per iudices suos dandum esse dictauit. Et dum saepe dicti Iudices posito indiculo super altare & cataraeta beati Petri Apostoli, & super crucem, quae deligno passionis Domini habet inclausum, sed & super clauas beati Petri Apostoli praestitissent corporale iusiurandum, ad Placidianas, tanquam nihil mali

ulterius

(a) In Ormisda, dictam.

* An. 557.

(b) Theodorum Caesariensem Episcopum intelligit.

ulterius patientes, secundum piissimi principis rediimus voluntatem. In qua dum multa mala intolerabilia saepius pateremur, quae iam omnibus nota esse confidimus, praedictos Iudices tam verbo, dum ad nos saepius a clementissimo fuissent principe destinati, quam etiam scriptis, semel, secundo, & tertio credidimus contestandos, ut sacramenta, quae dederant, conseruarent, & piissimo Imperatori suggererent, quales nullas inquietudines atque molestias, sicut nobis iuratum fuerat, pateremur. Dumque nihil nostra toties vel verbo vel scripto contestatio profecisset, sed diebus singulis peiora etiam pateremur, ante biduum Natalis Domini per nos ipsos agnouimus, & auribus nostris audiuius, quia per singulos memoratae domus custodiremur ingressus: ita, ut illi, qui nobis ponebant insidias, a nostris hominibus plurimis viderentur, & eorum clamores in cubiculo, ubi manebamus, nocte, qua discessimus, audiremus. Quo facto, cum sub graui desperatione nocturnis horis, maximi & pauoris aegritudine teneremur, diffugimus, sicut locus ille poterit cunctis hominibus indicare, nam si circumspectiatur, quale quantumque discrimen metu faciente despeximus, ut per paruam maceriem fabricantium transire compediti dolore nimio in nocturna obscuritate positi cogeremur, tunc poterit euidenter agnosci, quanta nobis fuerit temporis pro sola Ecclesiae causa necessitas, aut quanta custodia, quae nos sub tali discrimine coegit discedere. Sed ne quis forsitan, ut est peruersorum hominum malitia, de praedicatione nostra religionis animis, ac Deum timentibus, aliqua mentiatur, fidei nostrae praedicationem huic paruae relationi malorum, quae pertulimus, credidimus subiungendam. Sciant igitur vniuersi, nos illam fidem praedicare, tenere atque defendere, quam ab Apostolis traditam, & per successores eorum violabiliter custoditam, reuerenda Nicaena Synodus CCCXVIII. patrum sancto spiritu sibi reuelante suscipiens redegit in symbolum: ac deinde tres aliae sanctae Synodi, id est Constantinopolitana & patrum sub pia memoriae Theodosio seniore principe facta, & Ephesina prima, cui beatae memoriae Papa Caelestinus decessor noster, & Cyrillus Alexandrinus Episcopus praefederunt: sed & Calchedonensis DCXXX. patrum, quae sub pia memoriae Marciano Imp. conuenit, cuique sanctae recordationis decessor noster Papa Leo per legatos suos vicariosque praesedit, & prout diuersarum haeresum damnanda exigebat aduersitas, eandem fidem vno eodemque sensu atque spiritu declarantes latissime ediderunt. Hinc est quod Deus noster contra errorum huiusmodi feritatem pastorale caelitus armavit officium, quod beatissimo Petro Apostolo trina praeceptione commendans ait: *Pasce oues meas: & Joh. 21. 17.* recte illi pascendarum est cura commissa, cuius fidei praeclara confessio Dei est ore laudata: *Confitenti enim salutariter, ac dicenti: Tu es Christus Filius Dei viui. perennis beatitudo* *Matth. 16. 16,* *rependitur, & columbae filius vocitatur, & clauis regni caelestis acceperit. Interrogante si-* *Ibid.* *quidem Domino, quem cum dicerent esse filium hominis, eundem ipsum hominis esse Dei-* *Esa. 8.* *que filium, sub mirabili interrogationis responitionisque breuitate confessus est: Tu es Chri-* *Iob. 1.* *stus filius Dei viui. Sacratissimae scilicet mysterium incarnationis eius aperiens, dum in* *Leonis Epist. 6.* *vnitate personae, seruata geminae proprietate naturae, homo idemque Deus, & quod ex* *Ps 9. 1.* *matre semper virgine sumpsit in tempore, & quod natus est ex patre ante saecula, perma-* *Ps 18. 6.* *neret. Inconfuse autem, & indiuisae, atque inconuertibiliter atque substantialiter vnjens* *Joan. 1.* *sibi carnem Deus verbum Emmanuel noster, qui lege & prophetis adnuntiantibus expecta-* *Esa. 8.* *batur, veniebat. Verbum caro factum est, & habitauit in nobis, totus in suis, totus in no-* *Iob. 1.* *stris assumens ex vulua carnem cum anima rationali & intellectuali: & sicut scriptum est:* *Leonis Epist. 6.* *aedificans sibi domum, tamquam sponsus procedens de thalamo suo, ineffabili salutarique* *Ps 9. 1.* *mysterio, qui in principio erat verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum,* *Ps 18. 6.* *incarnatus Deus Dei filius ex spiritu sancto, & ex beata Maria semper virgine humanitatis* *Joan. 1.* *sumpsit initium, ut nos aeternitatis suae faceret haeredes, nostrae consors dignitas est esse* *2. Cor. 8.* *naturae, ut nos suae immortalitatis faceret esse participes. Pauper factus est, cum esset di-* *Col. 2.* *ues, ut eius inopia ditaremur, omnia quae nostra sunt euacuato noxarum nostrarum chiro-* *Philip. 2.* *grapho condonauit, sicut vas electionis edocuit: Cum in forma Dei esset, non rapinam arbi-* *Philip. 2.* *tratus est esse aequalem Deo: sed semetipsum exinaniuit formam serui accipiens, in similitu-* *Philip. 2.* *dinem hominum factus, & habitu inuentus ut homo, humiliavit se factus obediens usque ad* *Philip. 2.* *mortem, mortem autem crucis. Id peragens tam inscrutabilis mysterii & dispensationis ar-* *1. Tim. 2.* *cano, ut mediator Dei & hominum homo Christus Iesus maledicto, quo primus homo terrenus* *1. Cor. 15.* *mortis vinculis tenebatur adstrictus; secundus homo caelestis, dum mortem morte calcaret,* *1. Cor. 15.* *absoluere. Passus carne est pro nobis filius Dei, crucifixus carne est, mortuus carne est,* *1. Cor. 15.* *& die tertio resurrexit, ut diuina impassibili permanente natura, & carnis nostrae veritate* *1. Cor. 15.* *seruata, vnus eiusdemque Domini Dei nostri Iesu Christi & passionis & miracula fateamur,* *1. Cor. 15.* *ut glorificationem capitis nostri totius Ecclesiae corpus adspiciens, quales primitias in ca-* *1. Cor. 15.* *pite nostro id est in Christo Deo ac domino intueretur ex mortuis, tales in his, qui eius* *1. Cor. 15.* *membra sunt in futurae gloriae praestoletur aduentum. Ipse igitur redemptor noster sedet* *1. Cor. 15.* *ad dextram patris, vnus idemque sine confusione vtriusque naturae, sine diuisione perso-* *1. Cor. 15.* *nae, & ex duabus atque in duabus creditur permanensque naturis, inde venturus iudicare* *1. Cor. 15.* *viuos ac mortuos. Pater autem cum eodem vnigenito filio & spiritu sancto, vnus est in* *1. Cor. 15.* *deitate, & aequalis indiscreraeque naturae. Huius fidei plenitudinem Dominus noster post* *1. Cor. 15.* *resurre-*

Matth. 18, 19. resurrectionem mandauit Apostolis dicens: *Ite, docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, & Filii & Spiritus sancti.* In nomine, inquit, dixit, non in nominibus, ut in quibus una virtus, una potestas, una deitas, una aeternitas, una gloria, una omnipotentia, una beatitudo, una operatio est, unaque natura, unius quoque nominis exultat integritas. Nihil in deitate quippe discretum est, cum tantum personarum proprietates manifesta distinctione signetur. Totum ergo quod Trinitas est, permanet consubstantialis & indiscreta diuinitas. Hanc fidem a me sub breuitate narratam, doctrinae propheticae atque Apostolicae congruentem supra scriptorum patrum latius explanauit assertio, cum sicut diximus aut haereticorum infestantium conuinceretur aduersitas, aut rectorum dogmatum efficaciter declararetur auctoritas. Hanc quoque fidem praefatarum quatuor Synodorum, sed & beatorum decessorum nostrorum epistolis de fidei integritate conscriptis, continet laudanda confessio: quae doctrinae sedis primi Apostolorum per omnia probetur adsimilis, & nulla ex parte discordans. Huic ergo fidei, vel omnibus, quae in supradictis quatuor Conciliis a sanctis patribus nostris definita sunt, contradicentes haereticos condemnamus, id est: Arrium, Macedonium, Eunomium, cum dogmatibus suis, & omnes, qui errori eorum consenserunt atque consentiunt. Anathematizamus Paulum Samosatenum, Photinum, Bosonum, atque Nestorium cum nefariis doctrinis suis, & quicumque eorum blasphemias praebent aut praebuerunt aliquando consensum. It. anathematizamus Valentinum, Manichaeum, Apollinarem, atque Eutychetem, simul Dioscorum defensorem, cum execrabilibus commentis, & praedicationibus suis, & omnes, qui erroribus eorum usque in die mortis suae implicati manserunt. Sed si quos haereticos nominatim omisimus, in cuiuslibet erroris morbo pollutos, & usque ad suam exitum permanentes, cum propriis erroribus condemnamus, abiciamus, atque respuimus: solam fidem catholicam, quam in supradictis quatuor sanctis Conciliis ab Apostolis traditam susceperunt, & suis expositionibus declaratam per successores suos usque ad nostra tempora transmiserunt, inuolabiliter operante gratia Domini custodimus. Et quoniam nullus Christianorum usque ad praesentem diem gestarum rerum incertam debet habere notitiam, etiam quae post tantae relationis supplementum facta sunt simili ratione narramus. Dum hesternae die, id est Dominicorum, qui fuit pridie Nonas Februarias *, magnificus vir Petrus Referendarius ad nos cum mandatis clementissimi principis remeasset dicens: Quando vultis ut veniant Iudices, & vobis praebent sacramenta, quatenus de hac in qua residetis Ecclesia egredi debeat, & securi ad regiam ciuitatem remeare? ita ei publica voce respondimus: Et per gloriosos iudices palatii, sicut praefati sumus, cum quibus & tua magnitudo ad Sanctam Euphemiam venerat, quae superius sunt dicta mandauimus, & nunc per te denuo clementissimo principi haec dicimus suggerenda **. Nos ad pietatem tuam festinantes ante septem annos de ciuitate nostra sic egressi sumus, ut nulla haberemus negotia. Nunc quoque suggerimus, & rogamus pro pace, quam per pietatem tuam pridem Deus donauit Ecclesiae, ut eam nullorum hominum turbari amplius insinuatione permittas: nec auctorem totius scandali Theodorum, ultra vexare fidem catholicam patiaris. quoniam ante sex menses *** a nobis inter alios communionem sacra priuatus est, & ab Episcopatu pro sua prauitate depositus, per eam videlicet paginam, quam adhuc pro mansuetudinis vestrae intuitu, & spe conuersionis eius, sicut dictum est, publice proferre distulimus. Illud etiam pari modo per magnitudinem tuam eius auribus intimamus, quia de causa Ecclesiae per te nullum possumus dare responsum, ob hoc quod quaedam, quae tibi dicimus nuntianda eius clementiae, proferitis te non posse suggerere. Et ideo si direxeris duobus Iudicibus, quorum nomina tibi in praesenti prodidimus, sacramenta praestare dignetur, ut post haec sine metu periculi fratrem nostrum Datium Episcopum Mediolanensis Ecclesiae, vel alios, quos cum eo transmiserimus, loco nostro suscipiat, parati sumus dirigere, ut per eos de Ecclesiastica causa quaecumque mandauimus, veraciter innotescant. Siquidem Ecclesiae causa nulla sacramenta nobis dari deposcimus: sed mox pro gratiarum actione eius occurrimus pietati, quia nihil aliud est, quod praeter scandalum nos Deo adiuuante perterreat, unde amplius in sanctae Euphemiae basilica sedeamus. Supplicamus enim Deo nostro, & precibus indefessius optamus, ut per eum sublata dissensione pax, quam pie memoriae auunculi tui (c) fecit ipse temporibus, reparetur Ecclesiae. Nam si vlla prouenerit ultra dilatio, nos necesse est causam modis omnibus definire, quia neque proximos, neque alios parentes, aut quamlibet substantiam, animae nostrae, vel piissimi principis opinioni praepoimus. Data Nonis Februarii, imperante domino Iustiniano P. P. Aug. anno XXV. Post Consulatum Basilii V. C. anno X. ****

* Anno 552.

** An. 546. Nou. 22. ex Ecclesia S. Caeciliae abductus.

*** An. 551. Aug. 14.

(c) Iustini An. 519.

**** Anno 552.

INDEX CONSTITUTIONVM

quae in Appendice Codicis Theodosiani continentur.

- I. CONSTANTINI AVG. ad Ablauium Praefectum Praetorio.
*De confirmando etiam inter minores aetates iudicio Episcoporum: & testimonium
vnius Episcopi accepto ferri.*
- II. HONORII AVG. ad Hadrianum P. P.
*Episcopos iudicio Episcoporum damnatos, centum milibus ciuitate, in qua fuerunt,
debere excludi.*
- III. THEODOSII AVG. ad Optatum P. P.
Non licere Clericos in causis Ecclesiasticis ad publicum pertrahere iudicium.
- IV. CONSTANTINI AVG. ad Felicem P. Augustalem.
*Non debere seruos a Iudaeis circumcidi, nec inquietari Iudaeos, qui Christia-
ni sunt.*
- V. HONORII AVG. ad Proiectum Consularem.
Collectitios eorum esse, qui collegerint, aut pretii duplum numerari, & expensas.
- VI. VALENTINIANI CAES. ad Amatium P. P. Galliarum.
*Non licere Clericos iudicio litigare, & haereticos debere de ciuitatibus proici.
Christianos non debere seruire Iudaeis, nec Iudaeos causas agere, vel militare.*
- VII. THEODOSII AVG. ad Eutropium P. P.
*Vt exceptis quinque solitis criminibus, aliorum omnium rei carceris custodia
propter paschalem solemnitatem liberentur.*
- VIII. THEODOSII AVG. ad Antiochinum.
*Vt praeter quinque capitalia crimina, omnes rei, quos Paschalis solemnitas in
carcere inuenerit, dimittantur pro gaudio & veneratione tantae festiuitatis.*
- IX. HONORII AVG. ad Theodorum II. P. P.
Vt damnatos ab Episcopis clericos, & ab Ecclesia segregatos, curia sibi vindicet.
- X. HONORII AVG. ad Palladium P. P.
*Vt Clerici cum extraneis feminis non habitent, & sacrarum virginum raptores
deportatione pleantur.*
- XI. HONORII AVG. ad Melitium P. P.
A quibus oneribus Ecclesiae habeantur immunes.
- XII. HONORII AVG. ad Curtium P. P.
*Aduersus haereticos & gentiles: & de vtrorumque aedificiis atque templis ad
usum publicum vindicandis.*
- XIII. HONORII AVG. ad ***
*De confugientibus ad Ecclesias, vt quinquaginta passibus extra fores securi sint;
& vt Episcopo carceres visitanti liber aditus pateat.*
- XIV. HONORII AVG. ad Theodorum P. P.
*De Episcopis in Africa vexatis. Vt capitali sententia deinceps in eos vindicetur,
qui Ecclesiis, vel Episcopis ac Ministris iniuriam intulerint.*
- XV. HONORII AVG. ad Melitium P. P.
Eos infamiae notam subire, qui obiecta Clericis crimina probare non possunt.
- XVI. HONORII AVG. ad Theodorum P. P.
*Lex quae redemptos de captiuitate iubet aut restituere pretium, aut si pauperes
sunt, quinquennio redemptoribus suis obsequi.*
- XVII. CONSTANTINI AVG.
Lex de Theodosiano, sub Titulo XXVII. De Episcopali definitione.
- XVIII. HONORII AVG. ad Theod. P. P.
*Lex alia de Theodosiano sub Titulo XXVII. De Episcopali definitione, & hoc
validior, quia omnibus posterior.*
- XIX. HONORII AVG. ad Constantinum Patricium.
Qui libertum vel manumissum inquietat, capitali sententia plectendus.
- XX. VALENTINIANI AVG. ad Virum P. P.
*De accusatione Episcopi, presbyteri, vel diaconi, & quod obnoxios cum illis ambu-
lantes retinere non liceat.*
- XXI. HONORII AVG. ad Hadrianum P. P.
Lex II. aduersus Donatistas, multo quam in vulgatis libris emendatior.

INDEX

EPISTOLARVM CONCILIORVM ITALIAE.

- I. EPISTOLA I. Concilii Aquileiensis ad Gratianum Imperatorem.
Ne aures praebeat Vrsicino, qui Romanam sedem repetere moliebatur.
- II. EPISTOLA II. Concilii Aquileiensis ad Theodosium Imp.
Vt Concilium Alexandriae fieri iubeat propter Timotheum Episcopum, qui aliquorum dissidiis vrgebatur.
- III. EPISTOLA III. Concilii Romani ad Gratianum & Valentinianum Impp.
De damnatis e factione Vrsicini, qui Ecclesias suas contra interdictum retinebant, vt Episcoporum iudicium subire & parere iubeamur.
Rescriptum Gratiani Aug. iuxta superioris Epistolae relationem, datum ad Aquilinum Vicarium Urbis.
- IV. EPISTOLA IV. Concilii Italiae ad Theodosium Imp.
Inter cetera damnatos scribit in Synodo fuisse, qui Apollinaris dogma inducere conabantur.
- V. EPISTOLA V. Concilii Italiae ad Theodosium Imp.
De Episcopo Antiochiae subrogato post mortem Melitii, & vt Nestarius Constantinopoli post Maximum ordinatus loco cedat, aut Romae super vtriusque ordinatione Concilium habeatur.

INDEX

EPISTOLARVM ROMANORVM PONTIFICVM.

Breuiculus Historiae Eutychianistarum, seu Gesta de nomine Acacii, cum Edicto sententiae Felicis Papae in Acacium.

- I. EPISTOLA I. Felicis III. Papae ad Zenonem Imperatorem.
Conqueritur de violatis ab eo Legatis, suadetque, vt adquiescat damnationi Petri Alexandrini & Acacii.
- II. EPISTOLA II. Felicis III. ad Clerum & plebem C. P.
Ne turbentur ob praeuaricationem Legatorum, atque vt Acacii a sede Apostolica damnati communionem deuitent.
- III. EPISTOLA III. Felicis III. Papae ad Monachos vrbis C. P. & Bithyniae.
Tutum Ecclesiae defensorem praeuaricationis causa fuisse damnatum, & quomodo ipsi in suos, qui Acacio adhaeserint, animaduertere debeant.
- IV. EPISTOLA IV. Felicis III. Papae ad Zenonem Imp.
Laudato eius studio in ordinatione noui Episcopi, hortatur, vt in Acacii Petrique nominum damnatione, de qua Episcopi Legati nihil sibi mandatum responderant, cum Ecclesia Romana consentiat.
- V. EPISTOLA V. Felicis III. Papae ad Flauitam Episcopum C. P.
Quod legatos eius a communione propterea suspenderit, quia de Acacii Petrique nominibus nihil sibi mandatum responderint. Hortatur vt ipse ab his recitandis absteineat, & Zenoni id ipsum persuadeat.
- VI. EPISTOLA VI. Felicis III. Papae ad Thalassium Archimandritam C. P.
Ne cum Ecclesia C. P. vel illius Episcopo, ipse aut Monachi eius ante communicent, quam a sede Apostolica iussum fuerit.
- VII. EPISTOLA VII. Felicis III. Papae ad Vetraniom Episcopum.
Dissidii Ecclesiae C. P. causas exponens, hortatur, vt Zenonem ad unionem cum Romana instaurandam permoueat.
- VIII. EPISTOLA VIII. siue tractatus Gelasii Papae.
In quo etiam ponit exempla Epistolarum Simplicii Papae atque Felicis, quod Timothei Aeluri, vel Petri Alexandrini impietatem olim cognouerint, vel visi fuerint iudicasse. Postea propriis prosequitur dictis, instruens, quid aduersus Graecos debeat responderi.
- IX. EPISTOLA IX. Papae ad Episcopos Orientales.
Quod in Acacii aliorumque damnatione Synodo noua opus non fuerit, & quod Petrum Alexandrinum absolueret Acacius sine sedis Apostolicae auctoritate non potuerit. Tum de Episcopis catholicis sede sua sine discussione deiectis.
- X. EPISTOLA X. Vigilius Papae Encyclica ad vniuersam Ecclesiam.
Exponit causas secessus sui ad S. Euphemiam, & quid ibi egerit cum Legatis Iustiniani, simulque fidei suae confessionem interfert.

ADDENDA ET EMENDANDA.

In Notitia Dignitatum. Pag. 9. colum. 2. lin. 33. lege, *apud Gruterum MCII.* 2. male expressum, *Gruterum mea* 2. Pag. 29. colum. 1. lin. 30. lege, *d. l. 16.* & iterum lin. 35. *d. l. 16.*

In Prosopographia. Voc. Ablavius, pag. 35. lin. 14. lege, *de episcopali iudicio.* Pag. 36. colum. 2. voc. Aetius, lin. 34. lege, *virum oculatissimum*, male enim editum, *autum oculatissimum.* Pag. 37. colum. 1. voc. Albinus, lin. 48. lege, *Valentiniano AA.* & dele punctum intermedium. Pag. eadem, colum. 2. in marmore adducto, lege, *FALTONIVS*, & mox, *ALYPIVS.* Pag. 39. colum. 2. voc. Anthemius, lin. 4. lege, *ἄλλοι μὲν.* Pag. 40. colum. 1. voc. Antonius, lin. 60. lege, *κηδέτης*, & lin. 64. *βασιλέως θείου.* lin. 65. scribe, *sed vocem.* Colum. 2. ead. pag. voc. Apronianus, lin. 62. lege, *schedis.* Pag. 41. colum. 1. lin. 23. lege, *Apronius.* Pag. 56. colum. 1. lin. 13. lege, *sub Theodosio Junior.* Male editum, *Theodosio M.* & lin. 32. scribe, *A. D. 438.* lin. 35. *A. D. 438. & 439.* Pag. 64. colum. 2. lin. 54. lege, *Parei.* & lin. 65. scribe, *Magnentius tyrannus.* Male editum, *M gnetius.* Pag. 65. colum. 2. voc. Marcellinus, lin. 32. lege, *μονοβιβλίον.* Pag. 81. colum. 1. in fin. voc. Romulus, lege, *sub Constantio & Constante Cos.* male editum, *Cofi.* Pag. ead. colum. 2. voc. Rufinus lin. 49. lege, *marmora.* Pag. 84. col. 2. lin. 42. ad notam de Sallustis, adde, *Pagius.* Pag. 85. col. 1. lin. 55. voc. Secundus, lege, *Saturnius Secundus.* Lin. 56. dele punctum post τὸ titulum. Et lin. 59. scribe, *esse eundem.* Pag. 89. col. 1. lin. 38. lege, *horror*, pro *honore.*

In Annalib. Gall. Pag. 127. colum. 2. lin. 44. lege, *incuria.* Pag. 134. colum. 2. lin. 25. lege, *Lugdunenses.*

In Glossar. Pag. 141. voc. acrimonia, lin. 46. emenda, *Satyr. I. v. 121.* & lin. 49. *Satyr. V. v. 86.* & mox, *lotus*, pro *lautus.* Pag. ead. colum. 2. voc. Acucula, lin. 25. adde, *Metamorphos. pag. 146. Edit. Lugd. Bat. apud Ioan. Maire.* Pag. 144. colum. 2. voc. adfolet, lege, *ICrus leg. 43. D. de ritunupt.* Pag. 145. colum. 1. voc. adterere, lin. 5. scribe, *leg. 4. de decuriis V. R.*

Pag. 146. colum. 1. voc. aequum, lin. 9. scribe, *quod aiunt, examine,* & lin. 14. lege, *cessit*, pro *cesset.* & laudatam legem 20. quaere in *Digestis*, est enim τὸ ff. omissum. Pag. ead. voc. aeramen, lin. 8. lege, *vocat aeramenta.* Pag. ead. voc. aetas, transposita sunt omnia, legendum enim est: *ÆTAS. Senium ætatis. L. 13. D. de tutelis: propter aduersum valetudinem, vel senium ætatis. Ædes ætatis senio concussæ, l. 44. &c.* Pag. ead. colum. 2. voc. affectiones, lin. 2. lege, *sunt, qui alias.* Pag. 147. colum. 1. voc. agminalis, lin. 12. & sequentibus, iterum omnia male collocata sunt, legendum enim: *Horum mentio & l. ult. ff. 21. D. de munerib. Πορβάδας Græci, dicunt νομάδας, βοσχομίνας, ut Suidas explicat voc. Πορβάδων. Πορβάς ἵππος, etc.* & lin. 18. Sic apud eundem Suidam loc. cit. Πορβάς etc. Pag. 148. colum. 2. voc. animalia, lin. 3. lege, *cursum publico.* Pag. 149. post vocem annonarii, omissa vox *ANNOSVS.* Scribendum itaque, *ANNOSVS: Nisi forte annosa.* Pag. 151. colum. 2. voc. argutus, lin. 6. scribe, *argutum est celere, festinum.* Pag. ead. in fin. voc. as, lege, *integra solidi quantitas.* Pag. 154. voc. avtopractorum, lin. 12. lege, *spontaneus.* Pag. ead. colum. 2. voc. Beneficium, lin. 12. lege, *leg. 2. de iudiciis.* Pag. 155. colum. 2. voc. bonus, lin. 5. scribe, *si res diuidi coeperint.* Pag. 159. colum. 1. voc. castitas, lin. 6. lege, *opponitur leg. 4. ne quid publ. laetit. lib. 3. tit. 11.* Pag. ead. voc. cautus, illa lin. 5. *Priscarum legum, etc.* retrahenda sunt, ad vocem *cautio.* Pag. 166. colum. 1. voc. commonitorium, lin. 18. lege, *commonitoriis.* Pag. 168. colum. 1. voc. condita, lin. 60. lege, *deposicio pecunie.* Pag. 171. colum. 2. voc. consuetudo, male loca sunt disposita. Illa enim verba, *Hi quos curagendarios, usque ad consuetudo appellauit,* pertinent ad finem articuli, & sub numero 3. collocanda veniunt. Pag. 175. colum. 1. voc. cruor, continetur etiam articulus, *CRVSTÆ VESTES*, qui separandus est. Pag. 185. colum. 2. voc. dicatio, lin. 20. dele, *ad officium,* & paullo post, lege, *Numini.* Pag. 191. colum. 1. lin. 55. lege, *ΕΛΛΕΙΨΙΣ.* Pag. 200. voc. fidelis, lin. 1. lege, *fideles,* & mox, *titul. de apostat.* Pag. 203. col. 2. voc. frustratio, lin. 12. lege, *Glossæ Philox.* Pag. 210. colum. 2. voc. improbus, lin. 2. lege, *de curios.* & coniunge sequentia, quae male separata esse obseruabis. Pag. 218. voc. inspectio, lin. 25. lege, *Tullium l. 16. Valerium lib. 1. c. 6.* Pag. 222. colum. 2. lin. 38. lege, *IRE.* Pag. 226. colum. 2. voc. lectio, lin. 8. lege, *ad eam legem plenius.* Pag. 241. voc. obsequium, lin. 21. lege, *Vegetium.* Pag. 246. col. 2. voc. perualio, lin. 2. lege, *procurandum est.* Pag. 253. col. 1. voc. probare, lege, *l. 2. §. de filiis.* Pag. 266. col. 1. voc. scanfores, lin. 4. lege, *per quae.* Pag. 277. colum. 1. voc. summa, lin. 1. dele, *Praefectus Praetorio tenere dicitur.* Pag. 288. col. 2. voc. votum, lin. 10. lege, *communibus felix annus.* Saepius errasse in Glossario, & interpunctionem fere nullam obseruasse typothetas, obseruabunt lectores, cui tamen malo, ego propter absentiam medicinam afferre nullam potui.

Emendanda in *Novellis.* Pag. 3. colum. 1. lin. 8. lege, *caligine.* Pag. 5. col. 2. lin. 6. lege, *ingenue f. ssu.* Pag. 7. not. e. in fin. lege, *Augusti συμβασιλεύοντες.* Pag. 27. col. 2. not. i. transposita sunt verba, legendumque lin. 5. *cogerentur absentium Praetorum nomine, Censuales, ludos exhibere.* Pag. 31. col. 1. not. r. in fin. lege, *forſan volentibus.* Pag. 40. not. kk. lin. 14. ita emenda: *qua de re superius Nouell. 1. 2. & in primis l. 158. de decurionib. consuli possunt.* Pag. 45. not. dd. lin. 21. lege, *Saraceni.* Pag. 49. not. v. in fin. lege, *nouellae 4.* Pag. 53. col. 1. lin. 9. lege, *posulandi sibi.* Et lin. 12. emenda, *inter Marciani s.* Pag. ead. not. d. ita emenda, *Scriptum fuit in Codicibus effusa in.* Pag. 54. col. 1. in fin. not. q. lege, *ex lege 1. Cod. Theod.* Pag. 69. col. 2. lin. 65. emenda, *quorumque,* & mox, *de quo,* & linea sequent. *de quo.* Pag. 162. col. 1. not. m. lin. 1. lege, *restituit Anthemius.*